

Tình

Đi

Ngô Cát Tây Hồng Thị

truyền thuyết

Tinh Phong Truyền Thuyết Q11C14

Ngã Cật Tây Hồng Thị

Ebook by: Đào Tiểu Vũ eBook

Giới Thiệu Tác Phẩm

Tên Ebook: Tinh Phong Truyền Thuyết

Tác Giả: Ngã Cật Tây Hồng Thị

Thể Loại: Tiên Hiệp, Văn học phương Đông

Dịch Giả: fishscreen

Nguồn: tangthuvien.com

Ebook: Đào Tiểu Vũ eBook - www.dtv-ebook.com

Giới Thiệu:

Tinh Phong truyền thuyết là bộ truyện đầu tay của Ngã Cật Tây Hồng Thị, tác giả của:

- Thốn Mang*
- Thôn Phệ Tinh Không*
- Cửu Đỉnh Ký*
- Tinh Thần Biến*
- Bàn Long*

- Mãng Hoang Kỳ

Bộ truyện Tình Phong truyền thuyết này có hai phần, phần đầu gồm tám quyển, phần hai gồm sáu quyển. Ban đầu truyện được viết dưới góc nhìn của ngôi thứ nhất (nhân vật chính tự xưng là "ta"), nhưng đến quyển 3 thì sẽ chuyển thành góc nhìn của ngôi thứ ba.

Mời các bạn đón đọc Tình Phong truyền thuyết của tác giả Ngã Cật Tây Hồng Thị.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Mục lục

[Giới Thiệu Tác Phẩm](#)

[Chương 1 → 50](#)

[Chương 51 → 100](#)

[Chương 101 → 150](#)

[Chương 151 → 200](#)

[Chương 201 → 250](#)

[Chương 251 → 300](#)

Chương 1 → 50

[Chương 1 – Trùng Sinh.](#)

[Chương 2 – Hải Tử Vương.](#)

[Chương 3 – Lang Phong.](#)

[Chương 4 – Kết Nghĩa.](#)

[Chương 5 – Hồi Tội.](#)

[Chương 6 – Gia Pháp.](#)

[Chương 7 – Kim Đan.](#)

[Chương 8 – Quyết Định.](#)

[Chương 9 – Đi Xa.](#)

[Chương 10 – Kiếm Thần Toái Vũ.](#)

[Chương 11 – Vô Hạ Bích Ngọc \(Phần 1\).](#)

[Chương 12 – Vô Hạ Bích Ngọc \(Phần 2\).](#)

[Chương 13 – Tinh Phong Trang Viên \(Phần 1\).](#)

[Chương 14 – Tinh Phong Trang Viên \(Phần 2\).](#)

[Chương 15 – Tuyệt Thế Bảo Vật.](#)

[Chương 1 – Tây Tinh Phật Tử.](#)

[Chương 2 – Bích Ngọc Xuất Thế.](#)

[Chương 3 – Long Đăng.](#)

[Chương 4 – Hội Đấu Giá \(Phần 1\).](#)

[Chương 5 – Hội Đấu Giá \(Phần 2\).](#)

[Chương 6 – Bảo Vật Thần Bí.](#)

[Chương 7 – Lời Kinh Bốn Phía.](#)

[Chương 8 – Tiểu Nhân Ngông Cuồng.](#)

[Chương 9 – Kế Hoạch Thương Mại.](#)

[Chương 10 – Tiệm Ngọc Khí Long Đăng.](#)

[Chương 11 – Báo Danh.](#)

[Chương 12 – Ba Huynh Đệ Họ Xi.](#)

[Chương 13 – Phong Ngã Yên.](#)

Chương 14 – Vũ Văn Nhu.

Chương 16: PHỤC MA KIM CƯƠNG QUYẾT.

Chương 17: SINH VÀ TỬ.

Chương 18: Xuất Quan.

Chương 19: CHI U NHỤC.

Chương 20: Chiu Nhục.

Chương 21: Phần Nộ.

Chương 22: Tiệt Sát Đao Quyết.

Chương 23: Tiểu Hiện Thân Thủ.

Chương 24: Tiểu Trùng.

Chương 25: Bí Thiên Thạch (Phần 1).

Chương 26: Bí Thiên Thạch (Phần 2).

Chương 27: Bế Quan.

Chương 28: Thập Niên.

Chương 1: Gia.

Chương Đây Chỉ Biên Tập Sơ Qua Nên Nếu Có Sạn Thì Xin Quý Độc Giả
Thông Cảm Dùm.

Chương 3: Ái.

Chương 4: Chiến.

Chương 5: Tâm Hoảng.

Chương 6: Đề Thân (Phần 1).

Chương 7: Đề Thân (Phần 2).

Chương 8: Tâm Toái (Phần 1).

Chương 51 → 100

[Chương 9: Tâm Toái \(Phần 2\).](#)

[Chương 10: Tâm Toái \(Phần 3\).](#)

[Chương 11: Nộ Hỏa \(Phần 1\).](#)

[Chương 12: Nộ Hỏa \(Phần 2\).](#)

[Chương 13: Nộ Hỏa \(Phần 3\).](#)

[Chương 14: Tình Thương.\(Phần 1\).](#)

[Chương 15: Tình Thương.\(Phần 2\).](#)

[Chương 16: Tình Thế \(Phần 1\).](#)

[Chương 17: Tình Thế \(Phần 2\).](#)

[Chương 18: Thụ Phong.](#)

[Chương 19: Phụ Mẫu.](#)

[Chương 20: Linh Đan.](#)

[Chương 21: Hoàng Cung.](#)

[Chương 22: Đại Hôn.](#)

[Chương 23: Tâm.](#)

[Chương 24: Tâm Biến.](#)

[Chương 1: Quyển Tử.](#)

[Chương 2: Tiền Vãng Thiên Nhai San Mạch.](#)

[Chương 3: Tái Ngộ Xi Thị Tam Huynh Đệ.](#)

[Chương 4: Tiêu Lâm.](#)

[Chương 5: Lục Chuyển Huyền Thân Quyết \(Phần 1\).](#)

[Chương 6: Lục Chuyển Huyền Thân Quyết \(Phần 2\).](#)

[Chương 7: Thiết Huyết Sơ Hiện \(Phần 1\).](#)

[Chương 8: Thiết Huyết Sơ Hiện \(Phần 2\).](#)

[Chương 9: Mật Tông Sát Thủ \(Phần 1\).](#)

[Chương 10: Mật Tông Sát Thủ \(Phần 2\).](#)

[Chương 11: Thượng Quan Hương Vũ \(Phần 1\).](#)

[Chương 12: Thượng Quan Hương Vũ \(Phần 2\).](#)

[Chương 13: Lý Thị Thần Vệ.](#)
[Chương 14: Thiên Phong Đỗ Trang.](#)
[Chương 15: Chấn Kinh!!!.](#)
[Chương 16: Trữ Vật Thủ Trạc.](#)
[Chương 17: Tử Nhận Chi Biến.](#)
[Chương 18: Thác Tống Phúc Táp.](#)
[Chương 19: Bích Lăng Đan.](#)
[Chương 20: Phong Sát Khởi.](#)
[Chương 21: Cường Giả Như Vân.](#)
[Chương 22: Bình Đàm Địch Tâm.](#)
[Chương 23: Phiên Nhiên Ly Khứ.](#)
[Chương 1: Tàng Bảo Đồ.](#)
[Chương 2: Nhất Thiết Thuận Lợi.](#)
[Chương 3: Ngự Ông Chi Ý \(Phần 1\).](#)
[Chương 4: Ngự Ông Chi Ý \(Phần 2\).](#)
[Chương 5: Nhân Khí Song Tu.](#)
[Chương 6: Tấn Tốc Cường Đại.](#)
[Chương 7: Sơn Vũ Dục Lai.](#)
[Chương 8: Độc Tự Tiền Khứ.](#)
[Chương 9: Thái Hành Sơn.](#)
[Chương 10: Địa Hạ Kinh Hồn.](#)
[Chương 11: Hoan Dục Yên Mộng.](#)

Chương 101 → 150

[Chương 12: Tồi Hậu Đích Trở Ngại.](#)

[Chương 13: Kinh Thiên Đối Quyết.](#)

[Chương 14: Ưc Lượng Hoàng Kim.](#)

[Chương 15: Quan Quân Tặc Quân.](#)

[Chương 16: Tinh Phong Xuất Thủ.](#)

[Chương 17: Thực Lực \(Phần 1\).](#)

[Chương 18: Thực Lực \(Phần 2\).](#)

[Chương 19: Thiết Huyết Quân Đoàn.](#)

[Chương 20: Ma Lượng Trảo Tử.](#)

[Chương 21: Huyết Chi Dạ \(Phần 1\).](#)

[Chương 22: Huyết Chi Dạ \(Phần 2\).](#)

[Chương 1: Phong Vân Khởi Dũng.](#)

[Chương 2: Nhạc Nguyệt.](#)

[Chương Rồi Vừa Mới Post Lên, Chưa Kịp Thêm Cái Dòng Chú Thích Vào Thì Đã Kẹt Mạng.](#)

[Chương 4: Phúc Tinh Tiêu Lâm.](#)

[Chương 5: Huyết Trái Huyết Thường \(Thượng\).](#)

[Chương 5: Huyết Trái Huyết Thường \(Hạ\).](#)

[Chương 6: Lang Phong Đích Dao \(Thượng\).](#)

[Chương 6: Lang Phong Đích Dao \(Hạ\).](#)

[Chương 7: Phong Cuồng \(Thượng\).](#)

[Chương 7: Phong Cuồng \(Trung\).](#)

[Chương 7: Phong Cuồng \(Hạ\).](#)

[Chương 8: Tâm Quý \(Thượng\).](#)

[Chương 8: Tâm Quý \(Hạ\).](#)

[Chương 9: Phần Nộ Bạo Phát \(Phần 1\).](#)

[Chương 10: Phần Nộ Bạo Phát \(Phần 2\).](#)

[Chương 11: Hoàng Thượng Đích Ân Tứ.](#)

[Chương 12: Tá Dao Sát Nhân.](#)

[Chương 13: Tọa Ngọa Quan Hỏa.](#)

[Chương 14: Vi Tiếu.](#)

[Chương 15: Trương Tinh Phong Địch Biến Hóa.](#)

[Chương 16: Thống Khoái!.](#)

[Chương 17: Phổ Thiên Đồng Khánh.](#)

[Chương 18: Lang Phong Thú Thê.](#)

[Chương 1: Trọng Huyền Tạm.](#)

[Chương 2: Nội Đan.](#)

[Chương 3: Ma Đế Bí Cảnh \(Phần 1\).](#)

[Chương 4: Ma Đế Bí Cảnh \(Phần 2\).](#)

[Chương 5: Chân Hỏa Luyện Khu.](#)

[Chương 6: Ma Đế.](#)

[Chương 7: Hỗn Loạn Y Thủy.](#)

[Chương 8: Trương Tinh Phong Địch Tối Đại Mộng Tưởng.](#)

[Chương 9: Trương Tinh Phong Địch Kỳ Tích.](#)

[Chương 10: Tề Tụ Hồng Hoang.](#)

[Chương 11: Thiên Đường? Địa Ngục?.](#)

[Chương 12: Cường Thế Xuất Tràn.](#)

[Chương 13: Ngạo Thị Thiên Hạ.](#)

[Chương này toàn nói về làm ăn buôn bán nên mình nản quá cũng
chẳng biên tập lại.](#)

[Chương 15: Hòa Lý Thiên Trường Địch Tối Chung Đối Quyết \(Phần 1\).](#)

[Chương 16: Hòa Lý Thiên Trường Địch Tối Chung Đối Quyết \(Phần 2\).](#)

Chương 151 → 200

[Chương 17: Thanh Nhiên Khách Sạn.](#)

[Chương 18: Chân Tình Cáo Bạch \(Phần 1\).](#)

[Chương 19: Chân Tình Cáo Bạch \(Phần 2\).](#)

[Chương 20: Ngã Bất Yếu Di Hám.](#)

[Chương 21: "Ngã Ái Nhĩ".](#)

[Chương 1: Thịnh Thế Hôn Lễ.](#)

[Chương 2: Nhu?.](#)

[Chương 3: Thế Gia Quyết Chiến.](#)

[Chương 4: Thần Hỏa Xạ Nhật.](#)

[Chương 5: Thiên Niên Chi Chiến.](#)

[Chương 6: Phù Vân Tiên Phủ.](#)

[Chương 7: Ngã Yếu Đương Phụ Thân.](#)

[Chương 8: Âm Hồn Bất Tán Sát.](#)

[Chương 9: Lý Gia Mạt Nhật.](#)

[Chương 10: Huyền Vũ Chi Thân.](#)

[Chương 11: Lục Sắc Khí Đình.](#)

[Chương 12: Độ Kiếp.](#)

[Chương 13: Tái Sấm Ma Đế Bí Cảnh.](#)

[Chương 14: Hàn Nhiệt Giao Thối.](#)

[Chương 15: Long Linh Huyết Trì.](#)

[Chương 16: Giáo Hoạt Nhất Thứ.](#)

[Chương 17: Sinh Chi Nguyên Cực.](#)

[Chương 18: Quy Đồ.](#)

[Chương 19: Truyền Tống Thông Đạo.](#)

[Chương 20: Đế Ngũ Khu Vực.](#)

[Chương 21: Ngũ Trảo Thần Long.](#)

[Chương 22: Tiên Vãng Tu Chân Giới.](#)

[Chương 1: La Thiên Thương Tiên.](#)

[Chương 2: Thiên Tâm Chi Mộng.](#)
[Chương 3: Ô Nghiễn Chi Nhẫn.](#)
[Chương 4: Minh Dương Chi Yêu.](#)
[Chương 5: Tử Vực.](#)
[Chương 6: Thiên Tâm Kiếp Nạn.](#)
[Chương 7: Nộ Hỏa Trùng Thiên.](#)
[Chương 8: Bát Tiên Tụ Thủ \(Phần 1\).](#)
[Chương 8: Bát Tiên Tụ Thủ \(Phần 2\).](#)
[Chương 9: Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh.](#)
[Chương 10: Thiên Tâm Tông Quật Khởi.](#)
[Chương 11: Thiên Phong.](#)
[Chương 12: Tử Hà Chi Uy.](#)
[Chương 13: Hãn Nhiên Khiếu Mạ.](#)
[Chương 14: Quỷ Di Lực Lượng.](#)
[Chương 15: Tiên Nhân Cung Phụng Đoàn.](#)
[Chương 16: Tử Hà Cường Đạo.](#)
[Chương 17: Tiểu Long Trọng Thương \(Phần 1\).](#)
[Chương 17: Tiểu Long Trọng Thương \(Phần 2\).](#)
[Chương 18: Tinh Phong Chi Ngoan.](#)
[Chương 19: Huyết Bính Huyền Tiên.](#)
[Chương 20: Xạ Nhật Tam Tiễn.](#)
[Chương 21: Tử Hà Thỏa Hiệp.](#)

Chương 201 → 250

[Chương 22: Càn Phong.](#)

[Chương 23: Kiếm Tiên Lục.](#)

[Chương 24: Thượng Đẳng Tiên Nhân.](#)

[Chương 25: Trọng Huyền Hộ Tỳ.](#)

[Chương 26: Tranh Bảo.](#)

[Chương 27: Hoa Tiền Như Thủy.](#)

[Chương 28: Thiên Giới Đê Giới.](#)

[Chương 29: Tán Tiên Chi Kiếp.](#)

[Chương 30: Thiên Lô Nại Hà.](#)

[Chương 31: Hộ Tông Đại Trận.](#)

[Chương 32: Tử Huyết Chi Lực.](#)

[Chương 1: Cực Bắc Hiểm Vực.](#)

[Chương Tiếp Theo Các Bạn Cứ PM Đòi Anh Hoangtuech12 Ấy.](#)

[Chương 3: Ma Thú Chi Cường?.](#)

[Chương 4: Nguyên Thạch.](#)

[Chương 6: Kiên Dục Tinh Bổng.](#)

[Chương 9: Cổ Thạch Ngọc Nhũ.](#)

[Chương 218](#)

[Chương 12: Ly Dục.](#)

[Chương 13: Bát Bộ Thiên Long.](#)

[Chương 14: Hỏa Cực Bắc Đẩu.](#)

[Chương 15: Thiên Tâm Chi Lộ.](#)

[Chương 16: Tử Vực Chi Hành.](#)

[Chương 17: Phản Phệ.](#)

[Chương 18: Hắc Nhật Lão Tổ.](#)

[Chương 19: Thiên Tiệm Thành.](#)

[Chương 20: Hắc Nhật Sát Lai.](#)

[Chương 21: Thiên Thần Tử.](#)

[Chương 22: Đạo Lữ.](#)
[Chương 23: Hỗn Loạn Thủy Khởi.](#)
[Chương 24: Huyết Tiên Phi Tiên Lâu.](#)
[Chương 25: Sát Nhĩ Hựu Như Hà.](#)
[Chương 26: Cổ Thần Cấm Vực.](#)
[Chương 27: Hắc Nhật Phong Cuồng.](#)
[Chương 28: Ngụy Cơ Sơ Hiện.](#)
[Chương 29: Thanh Yên Tuyền Sa.](#)
[Chương 30: Tuyền Qua Lưu.](#)
[Chương 31: Đan Thành.](#)
[Chương 32: Cấm Vực Chi Nguyên.](#)
[Chương 33: Phá Không.](#)
[Chương 34: Thần Nhân Liêu Thiên.](#)
[Chương 35: Thanh Đế.](#)
[Chương 36: Ly Khai Cấm Vực.](#)
[Chương 1: Tiền Vãng Ma Giới.](#)
[Chương 2: Ma Giới Chi Loạn.](#)
[Chương 3: Hắc Ngục Chi Chủ.](#)
[Chương 4: Hắc Nhật Lai Lâm.](#)
[Chương 5: Thiên Diễm Thi Phong.](#)
[Chương 6: Hỏa Linh Chi Thân.](#)
[Chương 7: Thiên Hỏa Kinh Giáp.](#)

Chương 251 → 300

[Chương 8: Hỏa Chi Cực Tinh.](#)

[Chương 9: Xích Uẩn Đan Thành.](#)

[Chương 10: Tiệt Sát Đao Trận.](#)

[Chương 11: Hỏa Vân Thú.](#)

[Chương 12: Tiêu Dao Ma Đế.](#)

[Chương 13: Hồng Tiêu.](#)

[Chương 14: Huỳnh Đế Tương Phùng.](#)

Chương 1 – Trùng Sinh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

-Lão gia, tam phu nhân có rồi!

Một nha hoàn trên người mặc y phục màu xanh lục, mày thanh mắt tú từ xa chạy đến, hưng phấn hô lớn.

Một vị trung niên trên người mặc áo xanh, khí thế kinh người đang ngồi xem sách. Vừa nghe nha hoàn nói, ánh mắt của y chợt sáng rực lên, kinh ngạc vui mừng nói:

- Thật sao! Người nói thật à?

Hiển nhiên y còn chưa dám tin đó là sự thật.

Nha hoàn cũng cực kỳ cao hứng nói:

- Vâng ạ! Lão gia, tam phu nhân thật sự có rồi, đại phu đã xác nhận.

- Ha ha... ha ha ha ha... tốt, tốt, thật là tốt quá! Người hãy bảo Trương Phúc mau chuẩn bị linh chi tốt...

- Lão gia, tổng quản đã chuẩn bị xong hết rồi. Xem lão gia cao hứng kìa.

Nha hoàn dường như đã quên mất thân phận của mình, bật cười khúc khích.

- Hồn láo!

Người trung niên trừng mắt quát lớn, nhưng biểu tình vui vẻ trên mặt khiến cho lời nói của y không hề có một chút áp lực nào.

- Vâng, lão gia, nô tì sai rồi, nô tì xin cáo lui!

Bởi vì thị tì bên cạnh tam phu nhân có địa vị rất cao trong phủ, hơn nữa cũng hiểu rất rõ về gia chủ, cho nên nàng mới dám cư xử như vậy. Đương nhiên nguyên nhân là vì lão gia cực kỳ sủng ái tam phu nhân.

Người trung niên lập tức đi đến phòng tam phu nhân.

Vị trung niên này là ai mà lại có một khí thế uy nghiêm như vậy?

Y chính là gia chủ của Trương thị thế gia, một trong tứ đại thế gia của Minh vương triều.

.....

Minh vương triều nằm trên một đại lục được gọi là Thanh Long đại lục, vô cùng giàu có. Ngoại trừ sa mạc vô cùng vô tận ở phía tây, những địa phương khác đều rất phát đạt.

Minh vương triều phía đông giáp với Liêu quốc, phía bắc giáp với Nguyên Mông, phía nam giáp với Kim quốc, đông bắc giáp với biển. Cách bờ biển không xa là một hải đảo lớn, được gọi là Cao Lệ. Cách bờ biển đông nam cực xa có bảy mươi hai hải đảo, được gọi là Hoàng Vũ quốc. Phía tây là sa mạc vô tận. Từ xưa đến nay, đã có không biết bao nhiêu kẻ mạo hiểm chết trong sa mạc, nhưng vẫn không ai biết được tận cùng sa mạc là gì. Minh vương triều nằm ở trung tâm đại lục, cực kỳ giàu có, cho nên các nước đều dòm ngó như hổ nhìn mồi. Có điều Minh vương triều lại vô cùng hùng mạnh, cho nên nhìn bề ngoài thì đại lục rất hòa bình, nhưng trên thực tế các nước lại âm thầm tranh đấu, chiến sự có thể bùng phát bất cứ lúc nào. Các nước đều không ngừng tích trữ vật tư, để trong chiến tranh tương lai giành được lợi ích lớn nhất.

Tứ đại thế gia là một truyền kỳ. Bọn họ đều đã trải qua mấy trăm năm mưa gió, trải qua mấy triều đại mà không suy sụp, đã tích lũy được vô số tài phú, nắm giữ toàn bộ mệnh mạch kinh tế của Minh vương triều. Mỗi triều đại thay đổi, trước tiên đều phải lấy lòng bọn họ. Các triều đại cũng hình thành một tập quán, các hoàng đế của triều đại mới đều phong cho các vị gia chủ thế gia làm công tước, đời đời tương truyền.

Tứ đại thế gia phân biệt gồm họ Lý, họ Thạch, họ Trương và họ Vũ Văn. Các đại thế gia chẳng những gia tài vô số, hơn nữa còn nắm giữ lực lượng vũ trang cực kỳ kinh người, tư binh đều hơn vạn người, thế lực gần ngang bằng với hoàng đế.

.....

“Cái gì thế này? Không phải ta đã độ kiếp thất bại sao, đúng ra phải là hồn phi phách tán chứ?” - Ta cảm thấy kinh ngạc, nhưng điều khiến cho ta chấn kinh nhất là ta cảm giác bản thân mình đang hô hấp bên trong cơ thể, còn là trong trạng thái thai tức. Chẳng lẽ... chẳng lẽ ta đã đầu thai biến thành thai nhi?

Ta lập tức dùng ý thức chìm vào đan điền, cảm nhận được một luồng tiên thiên nguyên lực hùng hậu khiến ta vui mừng. Tiên thiên nguyên lực, là tiên thiên nguyên lực, thứ này vốn cùng một đẳng cấp với thần lực.

Đã như vậy thì còn do dự gì nữa?

Ta lập tức cố gắng khống chế ý niệm lực vô cùng yếu ớt, gian nan khiến cho tiên thiên khí tức hình thành trạng thái cơ bản nhất tại đan điền. Khí tức này quá mỏng manh, trải qua một thời gian rất dài mới hình thành lực hút yếu ớt. Sinh mệnh nguyên lực bên ngoài lớn hơn rất nhiều so với bên trong cơ thể, từ từ xuất hiện một tia dạng khí chậm chạp tiến vào trong cơ thể. Ai, cuối cùng cũng đã thành công được một chút, có hi vọng rồi... Ta bắt đầu quá trình chậm chạp hấp thu sinh mệnh nguyên lực.

Tu chân chia làm mười giai đoạn: Khai Quang, Dung Hợp, Tích Cốc, Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thân, Hợp Thể, Độ kiếp, Đại Thành. Trong đó Khai Quang, Dung Hợp còn gọi là Tiên Thiên cảnh giới. Từ cảnh giới Tích Cốc, tiên thiên chân khí tinh thuần sẽ bắt đầu chuyển hóa thành dịch thể, dùng để luyện thành kim đan, chuẩn bị thành tựu kim đan đại đạo. Một khi tiến vào kim đan đại đạo sẽ có thể sản sinh ra chân nguyên lực, mạnh hơn rất nhiều so với tiên thiên chân khí. Đạt đến Kim Đan kỳ sẽ có thể trường sinh bất lão, có thể xưng là tu chân giả, chỉ thiên kiếp mới có thể ảnh hưởng đến sinh mệnh. Đương nhiên nếu như bị tu chân giả khác giết chết cũng là rất bình thường.

.....

Lúc này gia chủ Trương Thiên Đức của Trương thị thế gia đang sốt ruột đi qua đi lại trước cửa phòng. Tam phu nhân bên trong phòng hiện đang sinh hài tử bảo bối của y...

“Cuối cùng cũng hấp thu xong. Sinh mệnh nguyên lực cũng thật nhiều mỹ vị, sau khi xuất sinh nó sẽ không thể tăng trưởng được nữa. Nếu như chuyển thể trùng sinh mà có thể giữ lại được ký ức, có lẽ rất nhiều tu chân giả sẽ nguyện ý chuyển thể trùng sinh. Chỉ cần hấp thu hết tiên thiên nguyên lực bên ngoài thai nhi, tốc độ tu chân ít nhất phải gia tăng gấp vài lần.”

Lúc này đột nhiên một lực hút mạnh mẽ truyền đến, ta không tránh được bị trôi tuột ra ngoài. Một luồng khí tức hậu thiên đi vào trong cơ thể, ta tự nhiên phát ra tiếng khóc. A! Một luồng khí tức hậu thiên đi vào trong cơ thể, cái gì đây, cái này chẳng phải là khiến cho ta trở về cảnh giới Hậu Thiên sao? Ta lập tức ngậm miệng lại, khống chế tiên thiên nguyên khí trong cơ thể, cố gắng bài xích khí tức hậu thiên ra ngoài cơ thể...

- Lão gia, chúc mừng, chúc mừng! Mẹ con bình an, là một vị tiểu thiếu gia. Bà mụ trên người mặc áo gấm màu đỏ vui vẻ nói.

Trương Thiên Đức mừng rỡ tiếp lấy con trai của mình. Quản gia lập tức lấy tiền thưởng đưa cho bà mụ.

- Một trăm lượng!

Bà mụ giật mình kinh hô. Số tiền này một nhà bình thường có thể dùng trong một năm, nhưng đối với Trương thị thế gia thì chỉ như một sợi lông, có lẽ còn không đến một sợi lông.

Quản gia lập tức tiễn bà mụ ra ngoài. Trương Thiên Đức bước đến bên giường, ôn nhu nhìn thiếu phụ mỹ lệ sắc mặt trắng bệch nhưng đôi mắt lại phát ra ánh sáng của mẹ hiền:

- Phượng nhi, nàng xem, đây là con của chúng ta, bằng chứng tình yêu của chúng ta!

- Thiên Đức...

Thiếu phụ mỹ lệ trong mắt hiện lên vẻ hạnh phúc.

Ta cuối cùng cũng củng cố được cảnh giới Tiên Thiên, lập tức ngược đầu nhìn lên. Lúc này cha mẹ của ta đang ngưng thần nhìn nhau, ánh mắt thâm tình có thể khiến cho sắt thép cũng phải hòa tan.

Không có biện pháp nào, ta đành cười khổ, học theo một đứa bé hét lên:

- A a a a a...

Ta khóc lớn, mặt cũng đỏ bừng lên. Đại trưởng lão của Thiên Tâm tông đã tu chân ba ngàn sáu trăm năm lại học theo đứa bé khóc, thật may là không ai biết.

Mẫu thân nghe được tiếng khóc của ta, liền nhớ đến con trai vừa xuất sinh, lập tức bế ta vào trong ngực:

- Bảo bối, đừng khóc! Bảo bối, đừng khóc! Ngoan...

Phụ thân đang ngăn người cũng nghĩ đến con trai của mình, lập tức ghé mặt đến trước mặt ta, không hề có chút uy nghiêm nào của một vị gia chủ thế gia:

- Con trai, đừng khóc, cha mua kẹo cho con ăn ...

- Ăn kẹo! Chàng đừng hại con trai bảo bối của thiếp nha, về sau răng của nó hư thì làm sao?

Mẫu thân của ta sắc mặt giận dữ.

Ta lập tức ngừng khóc, nếu không thì không biết phụ thân còn cho ta ăn gì nữa đây.

- Phu nhân, vì phu sai rồi, không ăn kẹo, không ăn kẹo! Ha ha...

Một đại gia chủ thế gia ngày thường uy nghiêm lại có vẻ mặt như thế, nếu nói ra người ngoài nhất định sẽ không tin.

- Phu nhân, nàng nói xem nhi tử của chúng ta nên gọi là gì cho tốt? Nó thuộc hàng chữ “Tinh”, Tinh Kiếm, Tinh Thủ, Tinh Không, Tinh Tinh...

Phụ thân của ta bắt đầu thao thao bất tuyệt, càng nói càng hưng phấn...

Ta quả thật sắp phát điên lên. Sao ta lại có phụ thân như thế này chứ?

- Núi cao nhất là phong (đỉnh), gọi là Tinh Phong nhé?

Mẫu thân ta vừa nghĩ vừa nói.

- Phu nhân đúng là học rộng tài cao. Vì phu cũng vừa chuẩn bị nói. Chúng ta đúng là ý hợp tâm đầu.

Phụ thân vẻ mặt tươi cười nhìn mẫu thân, có lẽ ái tình đúng là khiến người cho người ta mù quáng. Mẫu thân của ta cũng mỉm cười nhìn phụ thân. Ai, đúng là hiền thê tuyệt đối! Cha à, người phải đối xử với mẫu thân cho tốt đấy, cưới được mẫu thân là phúc khí của người rồi.

- Thiên Đức, chàng xem con trai chúng ta có gì đó không đúng. Hiện giờ nó lại không khóc, chuyện này là thế nào?

Mẫu thân của ta khẽ nhíu mày, một bức tranh mỹ lệ tự nhiên xuất hiện trước mắt phụ thân ta. Mẫu thân nhìn phụ thân chờ trả lời, nhưng lại phát hiện phụ thân đang ngăn người nhìn bà, trong lòng cảm thấy cao hứng, nhưng lập tức lại nghĩ đến con trai của mình.

- Tướng công...

Một giọng nói dịu dàng vang lên.

Phụ thân ta lập tức nói:

- Phu nhân, có chuyện gì vậy?

- Chàng xem con của chúng ta tại sao lại không khóc?

Phụ thân đành nói:

- Con trai của chúng ta đương nhiên là không giống với người khác rồi. Ha ha...

Xem ra, hôm nay phụ thân quả thật rất cao hứng, biểu hiện khác hẳn bình thường.

.....

Khiến cho toàn bộ thế gia đều kinh ngạc là vị tam công tử vừa mới sinh ra quả thật không giống với người khác. Hài tử bình thường sau khi xuất sinh, mỗi ngày đều ngủ khoảng mười bốn giờ, nhưng tam công tử thì lại ngủ đến hai mươi giờ, chỉ đến lúc ăn mới tỉnh dậy. Hiện tượng này kéo dài đến chín tháng.

Sau chín tháng, càng khiến người khác ngạc nhiên là tam công tử mỗi ngày chỉ ngủ sáu giờ. Thời gian còn lại nếu không ngồi trên giường thì cũng tự mình tập luyện, ôm đá luyện thể lực, hoặc là ôm đá chạy bộ. Có khi còn dùng gậy đá tự đánh mình, muốn ngăn cản cũng không được. Cuối cùng không có biện pháp, trong nhà đành phải dùng huyền thiết chế tạo cho nó một bộ nẹp chân, nẹp tay, áo lưng, hộ tâm kính, giày, tổng trọng lượng ước chừng một trăm năm mươi cân. Nhưng đến khi bốn tuổi thì nó không dùng nữa. Thứ nhất là vì hơi nhỏ, thứ hai là một trăm năm mươi cân đã không còn tính khiêu chiến đối với nó.

Nguyên nhân thứ hai này đương nhiên chỉ có đương sự tự biết.

Kỳ thật ta cũng không có biện pháp. Bởi vì ta tại thời kỳ thai nhi đã bắt đầu tu luyện, trải qua tiên thiên gân cốt, cho nên đã trực tiếp vượt qua Khai Quang kỳ tiến vào Dung Hợp kỳ.

Việc cần làm hiện tại là phải bế quan để cho thân thể hoàn toàn quen với việc vận hành tiên thiên chân khí. Bởi vì thân thể ta từ lúc xuất sinh đến hiện tại đều không bị hậu thiên ảnh hưởng, cho nên chỉ cần thời gian chín tháng, trong khi người bình thường ít nhất phải mất đến vài năm. Sau nữa, ta phát hiện thân thể mình là thuộc tính hỏa, vì vậy ta có thể lợi dụng hỏa để

tôi luyện thân thể. Nhưng trước đó thì thân thể của ta phải cường hãn, vì vậy ta mới dùng đá để rèn luyện thân thể. Đương nhiên lúc này ta không dùng tiên thiên chân khí, nếu không thì cho dù là một ngàn cân cũng không có hiệu quả.

Sở dĩ ta tu chân nhanh như vậy, thứ nhất là vì sinh mệnh lực của ta hơn gấp mười lần so với người thường, thêm nữa cảnh giới tâm linh của ta đã đạt đến Đại Thành kỳ, lại vận dụng Tâm Điển quý giá nhất của Thiên Tâm tông, tốc độ tu luyện phải hơn gấp mười lần so với người thường.

Nhưng đây cũng chỉ là do ta tự mình tính toán, tất cả còn phải xem thực tế. Ha ha, cứ như vậy, ta chỉ cần không đến một trăm năm là có thể độ kiếp, trong khi kiếp trước ta phải mất đến ba ngàn sáu trăm năm. Thiên lý tuần hoàn quả thật công bằng.

Khi ông trời đã cho ta ký ức kiếp trước, chính là đã cho ta thêm một cơ hội. Ta đương nhiên không thể có lỗi với ưu đãi của ông trời. Ta nhất định sẽ sáng tạo nên một truyền thuyết, truyền thuyết mang tên ta, Tinh Phong truyền thuyết.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2 – Hải Tử Vương.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hiện giờ ta đã được sáu tuổi, năm vừa rồi đã tiến vào cảnh giới Tích Cốc sơ kỳ. Ta giống như trở lại thời kỳ trẻ thơ, giao lưu cùng với những đứa trẻ chung quanh, trêu chọc đùa giỡn. Ai, hôm nay tiểu tử A Tinh sao giờ này còn chưa đến, đã muộn lắm rồi.

- Phong ca, Phong ca, Hương Vũ muội muội đang ở ngoài chờ huynh, đi nhanh lên!

Một đứa trẻ mắt lớn mi cong, sắc mặt đỏ bừng, vừa chạy vừa gào vừa thở dốc.

- Tốt lắm, đi thôi!

Ta từ trên sư tử đá trước cửa nhảy lên cao, tư thế nhẹ nhàng đáp xuống đất. Ta phát giác bản thân càng ngày càng có cảm giác trẻ con, thậm chí ngay cả tâm cảnh cũng phát triển theo hướng trẻ thơ.

- Phong ca, Phong ca, muội ở đây, ở đây, đến nhanh đi, đến nhanh đi!

Một cô gái còn nhỏ hơn ta, trên người mặc áo gấm màu tím, mái tóc tết lại thành một đôi sừng dê, cặp mắt lớn chớp chớp, sắc mặt hồng hồng, lúc này đang ở phía xa vẫy tay gọi ta.

- Hương Vũ, hôm nay muội chuẩn bị đi chơi ở đâu, Tiểu Lâm viên hay là Mộng Trung lạc viên?

Ta cười hì hì nhìn Hương Vũ. Ta cực kỳ yêu quý muội muội này, thậm chí còn xem nàng như là muội muội ruột thịt. Chủ yếu là vì kiếp trước muội muội của ta đã chết khi còn rất nhỏ, cho nên hiện giờ sự quan tâm và yêu quý của ta đều dành cho Hương Vũ. Mỗi lần nhìn muội ấy cười ta đều rất cao hứng và vui vẻ.

- Phong ca, những nơi đó đều chơi hết rồi, không đi nữa. Muội nghe người lớn nói Dật Thúy lâu gì đó rất vui, còn có rất nhiều a di tốt chơi cùng,

nhưng mà phải cần không ít tiền. Phong ca, không phải huynh có tiền sao? Dẫn muội đến đó đi, được không...

Hương Vũ nhìn ta, cặp mắt đen láy lộ ra thần sắc khẩn cầu, hai tay nắm chặt áo ta không ngừng giật giật. Đáng tiếc là lần này ta không thể đáp ứng được.

- Phong ca, đệ cũng nghe người lớn nói ở đó chơi rất vui, đưa chúng ta đến đó đi mà!

Tiểu tử A Tinh này năm nay chỉ mới năm tuổi cũng muốn đến đó, trời ạ.

Dật Thúy lâu là địa phương gì? Đó chính là kỹ viện. Nếu để cho phụ thân biết được, con trai chưa đến sáu tuổi mà ông tự hào nhất lại dẫn hai đứa trẻ nhỏ đến chơi kỹ viện, ông ấy không đánh chết ta mới là chuyện lạ. May mắn là ta đã biết trước, nếu không đưa Hương Vũ và A Tinh đến đó chắc sẽ thành trò cười.

- Hương Vũ, không được, địa phương này không thể đến. Muội mà đến thì cha của muội sẽ đánh muội đó.

Vẻ mặt của ta vô cùng nghiêm túc. Ta mà không dùng vẻ mặt như vậy, nha đầu này chắc chắn sẽ không chịu bỏ qua.

- Ủm, muội biết rồi, muội không thể đến. Nhưng vì sao muội đến đó thì cha lại đánh muội?

Vẻ mặt Hương Vũ nghi hoặc nhìn ta, tin rằng những chuyện trong lòng không hiểu, Phong ca đều có thể cho muội ấy một đáp án.

Nhưng lần này muội ấy đành phải thất vọng, bởi vì Phong ca của muội ấy lại ngắt người một hồi, sau đó nghiêm mặt nói:

- Đừng hỏi, hôm nay đến Tiểu Lâm viên đi!

- Ủm, muội biết rồi.

Nói đến đây, hai hàng nước mắt như muốn chảy ra.

Ta nói xong lại hối hận, sao lại đối xử với Hương Vũ như thế chứ? Nhìn bộ dạng Hương Vũ như muốn khóc, ta lập tức nắm lấy tay muội ấy:

- Hương Vũ, đừng khóc, là ca sai, đừng giận! Dật Thúy Lâu này chờ khi muội lớn lên sẽ biết.

Hương Vũ lau nước mắt, dường như vẫn chưa hoàn toàn vui vẻ trở lại. Trong lòng ta thầm thở dài một hơi, đứa nhỏ này qua một lúc là quên thôi.

Ta vừa đi vừa kể chuyện cười cho Hương Vũ nghe. Ha, Hương Vũ còn chưa cười thì A Tinh đã bật cười, tuyệt diệu là Hương Vũ cũng nhanh chóng cười theo. Oa, sau cơn mưa trời lại sáng, lúc này trời cao cũng thêm xanh, không khí cũng đặc biệt trong lành, ngay cả ăn mây đường như cũng có khí chất...

Trước mặt ta là một đám nhóc.

- Xin chào tam thiếu gia!

- Tham kiến tam thiếu gia!

.....

Kể từ cái ngày ta dùng thân phận đứa trẻ năm tuổi đánh bại mười mấy đứa lưu manh nhỏ, toàn bộ trẻ con tại thành Tô Châu đều tôn ta làm Hải Tử Vương. Bọn trẻ con này nhìn thấy ta dĩ nhiên là rất cung kính, đương nhiên thân phận của ta cũng là một nhân tố quan trọng.

- Tam thiếu gia, ta có một chuyện quan trọng cần báo!

Một đứa trẻ béo mập trên người mặc áo gấm giờ tay nói. Gã béo này là một kẻ ủng hộ ta tuyệt đối, đương nhiên ta cũng quan tâm đặc biệt đến hắn.

- Nói đi, có chuyện gì?

Vẻ mặt của ta lãnh khốc, quả thật có phong phạm của người ở địa vị cao. Chỉ tiếc đối tượng lại là một đám trẻ con. Hà hà, nhưng mà nhìn dáng vẻ sùng bái của Hương Vũ, cảm giác quả thật không tệ. Ha ha!

- Tam thiếu gia, Âu Dương Lượng ở tây thành không ngờ dám độc chiếm cờ lớn, chuyện này không thể nhắm nhin được. Bàn Phi (bàn phì – mập mạp) tôi khi vừa biết tin đã lập tức dẫn theo đám huynh đệ đi tìm hắn, nhưng mà người hầu của hắn lại rất lợi hại, chỉ một người không ngờ lại đánh bại toàn bộ chúng tôi. Tam thiếu gia, ngài nhất định phải báo thù cho chúng tôi. Dám không nể mặt tam thiếu gia, cần phải xử hắn!

- Xử hắn!

- Xử hắn!

- Dám chọc đến tam thiếu gia, nhất định phải xử hắn!

.....

Đám trẻ con đều phụ họa theo.

Trong lòng ta cũng không có cảm giác gì, so đo với đám trẻ con quả thật chẳng có phong độ. Có điều chuyện gì khác không nói, nhưng hấn dám khiêu chiến quyền uy của ta, nhất định phải giáo huấn một chút.

Ta lập tức cười nói:

- A Phi, lần này ngươi không làm sai, rất tốt. Đi, cùng ta đi xem thử gã Âu Dương tiểu tử này ăn gan gì mà dám làm như vậy. Ta cần phải cho hấn biết ta là người không thể xâm phạm!

Một đám trẻ con chúng ta khí thế bừng bừng tiến thẳng về hướng tây thành. Những quầy hàng và người đi lại bên đường đều tránh sang một bên. Bọn họ cũng biết đám trẻ này đều là con cái của những người có quyền thế tại thành Tô Châu. Người ở chính giữa, mày thanh mắt tú, toàn thân áo trắng chính là tam công tử của Trương thị thế gia trong tứ đại thế gia. Tam công tử này khi mới năm tuổi chỉ một người đã đánh bại mười mấy đứa lưu manh nhỏ.

Chúng ta đi qua hai con đường, cuối cùng cũng đến nơi cần đến, hoa viên nhỏ ở tây thành. Nơi này là một trong bốn căn cứ chơi đùa của chúng ta (đông thành một cái, nam thành một cái, bắc thành một cái, cùng với cái này ở tây thành).

Đây là nơi đám trẻ chúng ta thường chơi đùa. Nói thật, gã Âu Dương Lượng này chẳng hề có năng lực gì, đánh nhau cực kém. Có thể đánh cho bọn A Phi chạy, xem ra tên người hầu này cũng không phải là một đứa trẻ bình thường, cần tử tế nhìn một chút.

Xuyên qua vườn hoa, đi qua chiếc cầu bằng đá, băng qua một đạo môn, một khoảng đất trống liền xuất hiện trước mặt chúng ta. Bên cạnh có vài chiếc ghế đá, còn có mười mấy chiếc ghế đá dài, trên mặt đất mọc đầy cỏ xanh. Đây là nơi chúng ta thường chơi đùa. Giữa những chiếc ghế đá này có một chiếc ghế đá dài rất uy phong, là bảo tọa chuyên dụng của ta, bình thường tuyệt đối không cho phép người khác ngồi. Nhưng hôm nay trên chiếc ghế này lại đang có một đứa trẻ mặc áo gấm màu đỏ, chính là Âu Dương Lượng.

Hấn ta rất xấu xí, nhưng khuôn mặt lại rất trắng, dáng vẻ cực kỳ giống với Âu Dương lão quỷ cha của hấn. Âu Dương lão quỷ vốn nổi danh gian trá.

Phụ thân đã từng nói, nhà Âu Dương này buôn bán là hàng đầu, nhưng lại đối xử với người khác quá tệ, cho nên bọn họ vĩnh viễn cũng không thể có được thành tựu lớn. Nhìn qua Âu Dương Lượng là biết ngay tên tiểu tử này cũng thuộc loại người gian trá.

Lúc này Âu Dương Lượng đang đắc ý ngồi trên bảo tọa, ăn điểm tâm, uống cực phẩm trà Long Tĩnh. Hắn nhìn mười mấy đứa trẻ tây thành đang chơi đùa trước mặt, trong lòng cực kỳ hưng phấn. Cuối cùng cũng có thể giống như tam công tử, nhìn kẻ khác chơi đùa, mình thì ngồi một bên ra vẻ cao cao tại thượng. Ấy, nhưng mà tam công tử liệu có đến đánh ta không? Nghĩ đến tam công tử năm vừa rồi đã đánh bại mười mấy đứa thành niên, trong lòng hắn cực kỳ lo sợ. Hắn nhìn qua một nam hài cao lớn bên cạnh, trong lòng mới bình tĩnh lại.

Nam hài này là ai, lợi hại thế nào mà khiến cho tiểu tử Âu Dương này tự tin có thể đánh bại tam công tử? Nên nhớ rằng tam công tử đã từng đánh bại mười mấy đứa lưu manh.

- Âu Dương Lượng, người lợi hại quá nhỉ, trở thành lão đại rồi à? Ha ha...

Âm thanh lọt vào tai, Âu Dương Lượng giật mình, điểm tâm trong tay rơi xuống đất. Trong lòng hắn kinh hãi, là tam công tử! Hắn bắt đầu lo sợ, phải nhìn sang nam hài bên cạnh trong lòng mới bình tĩnh lại.

Ta từ đạo môn bước vào, nhìn dáng vẻ tiểu tử Âu Dương, không khỏi có phần khinh thường. Ngay cả một chút can đảm cũng không có, còn muốn làm Hài Tử Vương, nằm mơ đi.

- Xin chào tam công tử! Âu Dương Lượng ta chỉ chơi đùa cùng với bạn bè ở tây thành, không có ý muốn làm lão đại, hi vọng tam công tử đừng hiểu lầm. Ta cực kỳ trung thành với tam công tử, xin đừng nghe bọn tiểu nhân nói chuyện thị phi!

Âu Dương Lượng bị khí thế của ta bức bách, chỉ muốn ủy khuất cầu toàn, trên mặt hiện ra vẻ siểm nịnh. Có điều dáng vẻ này của hắn lại càng khiến cho ta khinh thường.

Đột nhiên một ác niệm thoáng qua trong đầu. Ta lập tức cười hà hà nói:

- Âu Dương Lượng, ta cũng biết ngươi là người trung thành. Hiện giờ ta có một chuyện muốn nhờ ngươi giúp, chẳng biết có được không?

- Đương nhiên là được, chuyện của tam công tử cũng là chuyện của ta. Xin tam công tử đừng khách khí, cứ việc phân phó, Âu Dương Lượng ta nhất định sẽ khiến tam công tử hài lòng.

Âu Dương Lượng dáng vẻ hào sảng, nét mặt tươi cười, trong lòng thầm vui mừng vì có thể qua được cửa ải lần này.

Ta nhìn dáng vẻ của hắn, trong lòng cười thầm: “Xem người có còn cười được nữa không.”

Trên mặt ta liền nở một nụ cười ôn hòa:

- Cũng không có chuyện gì, chỉ là nhìn phía nam có một đồng đá không vừa mắt, người giúp ta đưa chúng sang phía bắc nhé, nhanh lên một chút!

Ta nhìn đồng đá, trong lòng cười thầm. Người thành niên có lẽ cũng phải mất một ngày mới mong làm xong. Còn Âu Dương Lượng, có lẽ hắn còn không làm đá này nhúc nhích được, nói gì đến chuyện di dời, ha ha!

Âu Dương Lượng nhìn đồng đá, chân mày khẽ nhíu lại, sau đó cười nói:

- Tam công tử cứ yên tâm, ta nhất định sẽ làm tốt. A Phong, chuyện này giao cho người, người hãy giúp ta làm cho thật tốt, nếu không, hừ!

Âu Dương Lượng nhìn người hầu bên cạnh ra lệnh.

Lang Phong nhìn vị chủ nhân trước mặt, trong lòng cực kỳ giận dữ. Có điều mẫu thân của hắn còn cần phải chữa bệnh. Trong đầu hắn hiện lên vẻ mặt bệnh hoạn của mẫu thân, cùng với mái tóc xơ xác, trong tai dường như nghe thấy lời của mẫu thân mỗi ngày đều dặn: “Tiểu Phong, trên núi rất nguy hiểm, chiều nhớ về sớm nhé”. Trong lòng hắn cảm thấy đau xót.

- A Phong, nhanh lên, ngăn ra đó làm gì!

Cặp mắt Âu Dương Lượng mở lớn, vô cùng khoa trương:

- Tam công tử, tên hạ nhân này là một nông phu sơn dã, chưa từng nhìn thấy thế giới bên ngoài, vạn lần mong tam công tử đừng tính toán với loại người như hắn. Người còn không nhanh lên!

Gã Âu Dương Lượng này càng ra vẻ cung kính với ta thì lại càng hung ác với tên người hầu kia. Ai, nhà Âu Dương này xem ra không có khả năng hưng thịnh nhờ hắn rồi.

Lang Phong nghiêng răng, bắt đầu nhiệm vụ dời đá. Ta nhíu mày, đột nhiên mỉm cười nhìn Âu Dương Lượng nói:

- Âu Dương Lượng, ta bảo người tự mình dời đi, như vậy mới có thể biểu hiện sự tôn kính chứ. Tiểu tử người còn không nhanh làm đi, không nghe thấy à!

Trong lòng Âu Dương Lượng cực kỳ giận dữ. Trương Tinh Phong người ý vào gia thế và võ công cao, không ngờ lại quá đáng như vậy. Hắn nhìn Lang Phong đứng cách đó không xa, nhớ lại cảnh Lang Phong tay không đánh chết hổ đông bắc hung ác. Khi Lang Phong bá kiến hắn thì toàn thân đều là máu, đó máu của hổ đông bắc. Trong lòng Âu Dương Lượng nhất thời lửa giận ngập trời, hung ác nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng thầm nghĩ: “Người bất nhân thì ta bất nghĩa, hừ!”

- A Phong, võ công của vị tam công tử này vốn nổi danh khắp thành Tô Châu, người hãy thỉnh giáo với tam công tử một phen, nhanh đi!

Âu Dương Lượng nhìn tam công tử, nghĩ đến cảnh tam công tử nằm gục dưới chân hắn, trong lòng hưng phấn, liền nói:

- Tam công tử, xin ngài hãy dạy dỗ tên hạ nhân quê mùa này!

Ta nhìn gã Âu Dương Lượng này, trong lòng không khỏi cảm thán. Âu Dương Lượng này năm nay chỉ mới bảy tuổi, lại dùng quan niệm đường hoàng như vậy để thực hiện mục đích của mình, xem ra nhà Âu Dương đã xuất hiện một con hồ ly nhỏ. Nhưng ta cũng không phải là hạng ngu ngốc để bị lừa, ánh mắt chợt lóe sáng, liền nói:

- Âu Dương Lượng, người không nghe ta bảo người làm gì sao? Còn không mau làm đi!

- Lang Phong, còn không mau ra tay, chẳng lẽ người quên mẹ của người rồi à?

Âu Dương Lượng vội nói, ngữ khí cực kỳ tàn nhẫn.

Lang Phong rung mình một cái, nghĩ đến mẫu thân, bàn tay của hắn nắm lại thật chặt, trong lòng thầm nói: “Xin lỗi, vì mẹ ta, ta không thể không đánh người!”

Hắn hít một hơi thật sâu, đôi mắt nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong trước mặt.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3 – Lang Phong.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta kinh ngạc phát hiện gã Lang Phong này cũng không phải là một kẻ tầm thường, hẳn gây cho ta một loại cảm giác giống như bị dã thú uy hiếp vậy. Xem ra gã Lang Phong này là nhân tài thiên phú. Ta không khỏi nảy sinh ý muốn thu phục hẳn. Một lát sau, ta đã nghĩ ra một chủ ý tuyệt diệu. Kỳ thật cũng rất đơn giản, chính là đánh bại tên Lang Phong này, sau đó uy hiếp gã Âu Dương Lượng kia. Ha ha...

Lúc này, Lang Phong cũng kinh ngạc phát hiện tam công tử trước mặt dưới khí thế của hắn lại không hề có cảm giác gì, điều này khiến cho trong lòng hắn bất an. Không lẽ lần này ta thua? Không, không thể nào! Vì mẫu thân, ta nhất định phải đánh bại vị tam công tử này. Mẫu thân, mẫu thân, ta nhất định không thể thua, nhất định không thể thua!

Đột nhiên, Lang Phong phát hiện trong cơ thể mình xuất hiện một dòng khí lưu biến thành trạng thái dịch hóa, trong đầu bỗng nhiên chấn động. Một đoàn uy thế từ trong thân thể hắn lan ra khắp toàn trường.

Đám trẻ chung quanh đột nhiên có mấy đứa ngã lăn ra đất. Thượng Quan Hương Vũ (cũng chính là Hương Vũ muội muội) và Mộ Dung Tinh (cũng chính là A Tinh) kinh ngạc phát hiện đám trẻ ngã lăn dưới đất, sắc mặt trở nên trắng bệch, nhưng hai người bọn họ thì lại không hề có cảm giác gì. Đương nhiên, nguyên nhân là vì ta đã giúp bọn họ ngăn chặn đoàn khí thế này. Gã Lang Phong này thật sự là một nhân tài, còn nhỏ như vậy mà chỉ bằng thiên phú đã đạt đến cảnh giới cao thủ Lục Phẩm, có thể phát ra uy thế. Năng lực này chỉ có cao thủ Tiên Thiên mới có được. Tên Lang Phong này chỉ nhờ vào thiên phú mà đã tiếp cận cảnh giới Tiên Thiên, bằng vào dã tính trời sinh mạnh mẽ phát ra uy thế. Ta càng nhìn tên tiểu tử này càng cảm thấy thích thú.

Lúc này Âu Dương Lượng sắc mặt trắng bệch. Mặc dù Lang Phong chỉ vừa mới lĩnh ngộ uy thế này, đối với thân thể không có thương hại gì, nhưng đối với dạng trẻ con được nuông chiều từ bé như Âu Dương Lượng thì lại rất hữu hiệu. Âu Dương Lượng muốn ra lệnh cho Lang Phong thu lại uy thế khủng bố này, nhưng dưới dưới khốn cảnh này hắn lại không thể nói ra lời. Vừa rồi nghe nói muốn đánh nhau, những đứa trẻ khác hầu hết đều đã chạy ra xa, cho nên sắc mặt của bọn chúng chỉ hơi trắng bệch, hơi khó chịu. Còn Âu Dương Lượng thì lại đứng ngay sát bên cạnh, hắn còn muốn xem bộ dạng của Trương Tinh Phong khi bị đánh bại, nào ngờ lại lâm vào tình cảnh này, thật đúng là tự làm tự chịu.

Lúc này Lang Phong toàn thân tràn đầy lực lượng, quả thật đây là lúc mà hắn mạnh mẽ nhất từ trước đến nay. Trong lòng hắn bắt đầu tự tin, mắt hồ sáng lên, nhìn thẳng vào đối thủ trước mặt. Đáng tiếc...

Ta cười cười nhìn dáng vẻ của hắn. Ta phải cho hắn biết thế nào mới gọi là lực lượng. Thân thể ta đột nhiên đứng thẳng dậy, một đoàn khí thể kinh thiên bức về phía Lang Phong.

Đám trẻ đột nhiên cảm nhận được khí thế khủng bố, lập tức bỏ chạy. Chỉ có Âu Dương Lượng là phải hứng trọn, cũng giống như lúc này, cả khuôn mặt đều trắng bệch.

Dựa vào cảnh giới của ta đương nhiên là có thể dễ dàng khống chế tại địa phương cố định. Ta nhìn Lang Phong thở dốc, cố gắng kiên trì đến cùng. Tên tiểu tử này quả thật rất kiên cường. Ta cũng biết hắn kiên trì càng lâu thì đối với tinh thần lực của hắn lại càng có ích.

Lang Phong nhìn đứa trẻ trước mặt. Quá đáng sợ, đoàn khí thể này khiến cho hắn không thể cử động được, tinh thần lực bản thân càng lúc càng yếu. Đến cuối cùng, hắn hoàn toàn chỉ nhờ lòng tin vào mẫu thân để duy trì. Dần dần, đầu óc của hắn bắt đầu trở nên mơ hồ. Hắn biết mình đã thất bại. Mẫu thân! Hắn cảm thấy thống khổ, trong mắt chảy ra hai hàng lệ, trước mặt trở nên tối sầm, ngã xuống đất.

Ta nhìn gã nam hài kiên cường này, nhìn thấy hai hàng lệ của hắn. Ta thoáng giật mình, xem ra trong đó hắn là có ẩn tình. Ta chậm rãi bước đến trước mặt hắn, tay phải nhẹ nhàng đặt lên đỉnh đầu của hắn, chậm rãi truyền

vào một luồng tiên thiên chân khí tinh thuần. A, sinh mệnh nguyên lực thật dồi dào. Linh giác của ta cảm nhận được một luồng sinh mệnh nguyên lực nhiều hơn người bình thường gấp ba lần, chẳng trách hắc chỉ dựa vào thiên phú mà có thể đạt đến cảnh giới như vậy. Để ta giúp người một chút!

Ta tăng thêm chân khí, dựa theo lộ tuyến của công pháp Thái Cực Âm Dương quyết dẫn đường cho nội lực của hắc. Tiên thiên chân khí của ta dung nhập vào bên trong, ngày càng nhanh chóng lớn mạnh...

Ta ngẩng đầu nhìn Âu Dương Lượng, khí thế loáng thoáng bức về phía hắc. Ta cười cười nhìn dáng vẻ của hắc, thằng nhóc này không ngờ lại đùa giỡn Lang Phong đến mức như vậy.

Âu Dương Lượng ngẩng đầu nhìn tam công tử, sắc mặt càng thêm trắng bệch. Hắc nhớ đến hành vi vừa rồi của mình, lại nhìn về phía Lang Phong đang hôn mê bất tỉnh, toàn thân run lên, lập tức chạy đến phục dưới chân Trương Tinh Phong, liên tiếp khấu đầu:

- Tam công tử ngài đại nhân đại lượng, xin hãy tha cho tôi! Sau này tôi không dám nữa, sau này không dám nữa...

Ta cười cười, nhẹ nhàng nói:

- Âu Dương công tử, người không cần lo lắng. Sao ta lại trách người? Mau đứng lên đi, mau đứng lên! A, đừng có như vậy chứ!

Ta vừa nói vừa kéo hắc dậy. Âu Dương Lượng run run đứng dậy, đầu vẫn không dám ngẩng lên.

Hương Vũ muội muội bước lên phía trước:

- Âu Dương xấu xí nha, sau này người phải cẩn thận hơn một chút. Còn nói kiểu như vậy, Phong ca không phạt người, ta cũng sẽ tính toán với người. Hừ!

A Tinh cũng bước tới trước, hung hăng nói:

- Còn ta nữa, người cẩn thận đó!

- Vâng, vâng, vâng!

Lúc này Âu Dương Lượng như gà con ăn thóc, liên tục gật đầu. Hắc đã sớm bị khí thế của ta dọa đến mức không thể suy nghĩ, chỉ hi vọng ta có thể tha cho hắc.

Ta đương nhiên là hiểu rõ tâm tư của hắc, liền nói:

- Âu Dương Lượng, mẫu thân của tên Lang Phong này hiện giờ thế nào rồi?
- Mẫu thân của hần hiện đang ở nhà ta, đang được chữa bệnh.

Âu Dương Lượng lập tức trả lời, trên mặt toàn mồ hôi, chỉ sợ đáp chậm ta sẽ trách phạt hần.

Ta thông thả nói :

- Ủm, bây giờ thế này đi, người đưa mẫu thân của Lang Phong đến Tinh Phong các trong phủ của ta, biết chưa?

- Vâng, tôi trở về nhà sẽ lập tức bảo người đưa đến, xin tam công tử cứ yên tâm!

Âu Dương Lượng nhận thấy có thể làm việc cho tam công tử, trong lòng rất cao hứng, xem ra bản thân cũng không đến nỗi bị ăn đòn, tâm tình có phần nhẹ nhõm hơn.

- Nếu đã như vậy, người hãy trở về đi!

Ta nhìn hần, lạnh nhạt nói.

Trong lòng Âu Dương Lượng mừng rỡ. Hần quả thật không dám tin, bản thân đối xử với tam công tử như thế, tam công tử lại dễ dàng tha cho hần, nhưng vẫn lập tức nói:

- Đa tạ tam công tử! Tôi nhất định sẽ lập tức đưa mẫu thân của Lang Phong đến phủ của ngài, xin cáo từ trước!

Âu Dương Lượng nói xong lập tức chạy đi ngay, chỉ sợ chậm trễ sẽ sinh biến.

Ta thản nhiên cười cười nhìn theo bóng dáng của Âu Dương Lượng, xoay người đi về phía Lang Phong đang nằm gục trên đất, nhẹ nhàng đỡ hần lên, lập tức trở về nhà. Đương nhiên Hương Vũ và A Tinh cũng theo ta trở về. Sở dĩ ta bế Lang Phong về nhà, là vì lúc này hần đang tiến hành tu luyện Thái Cực Âm Dương quyết tầng thứ sáu, chính là lúc quan trọng nhất. Có lẽ ngoại trừ Trương Tinh Phong ta ra, cả thế gian này không ai có thể nắm chắc giúp được hần trong tình huống này. Nên biết rằng Thái Cực Âm Dương quyết này chính là pháp quyết tu luyện cơ bản nhất của Thiên Tâm tông.

oOo

Sáu quốc gia lớn trên toàn Thanh Long đại lục đều rất coi trọng phương diện võ lâm, thậm chí còn thành lập đồng minh, định ra hiệp nghị đồng minh.

Điều thứ nhất trong hiệp nghị chính là toàn bộ võ giả phải đến Quốc Võ bộ tại các thành thị của quốc gia để kiểm tra thực lực bản thân. Phân thành Cửu Phẩm, Bát Phẩm, Thất Phẩm, Lục Phẩm, Ngũ Phẩm, Tứ Phẩm, Tam Phẩm, Nhị Phẩm, Nhất Phẩm võ giả. Các phẩm hàm này đồng cấp và ngang bằng với quan hàm. Từ Cửu Phẩm đến Lục Phẩm được xem là cao thủ Hậu Thiên. Ngũ Phẩm và Tứ Phẩm thực lực khoảng chừng ngang với Khai Quang kỳ. Tam Phẩm và Nhị Phẩm thực lực khoảng chừng ngang với Dung Hợp kỳ. Còn Nhất Phẩm võ giả thì thực lực phải đạt đến Tích Cốc kỳ. Toàn bộ võ giả trên đại lục đều phải chịu sự quản chế của quốc gia, nếu có người chống lại thì sẽ bị toàn đại lục truy sát. Sở dĩ toàn đại lục làm như vậy, là vì các nước đều có chuyện võ giả tạo phản. Quan trọng nhất chính là Kim quốc và Minh vương triều đều do võ lâm dựa vào sự suy yếu của chính quyền khi đó, cuối cùng thành lập nên chính quyền hiện tại.

Điều thứ hai trong hiệp nghị là không cho phép thành lập các tổ chức theo loại võ lâm minh, cũng không cho phép xuất hiện đại hội anh hùng hoặc là đại hội võ lâm tự phát. Quan trọng nhất chính là nếu như xuất hiện nhân vật theo dạng minh chủ của đại hội, lập tức giết chết không tha.

Đại lục có thập đại cao thủ, trong đó có chín người là Nhất Phẩm võ giả. Thập đại cao thủ phân biệt là Quyền Hoàng Liệt Bá, Đạo Thánh Nhất Nguyên Tử, Ma Quân Thạch Y, Tĩnh Viễn thiên sư của Minh vương triều, Thương Vương Mộ Dung Thánh, Đao Đế Thác Bạt Viễn của Liêu quốc, Kim Luân Pháp vương của Nguyên Mông, Chiến Thần Hoàn Nhan Liệt của Kim quốc, sư tổ dịch kiếm thuật Phác Tú Thiện của Cao Lệ và Tùng Hạ Kiếm Thánh Tùng Hạ Tân Nhất của Hoàng Vũ. Trong đó Thương Vương Mộ Dung Thánh là Nhị Phẩm võ giả duy nhất.

Từ đó có thể thấy được, Trương Tinh Phong hiện tại đã đạt đến thực lực của thập đại cao thủ, đương nhiên là chỉ có một mình hắn biết. Nếu như để người khác biết được đứa trẻ chỉ mới sáu tuổi đã đạt đến cảnh giới Nhất Phẩm, chắc phải hồ thẹn đến mức tìm miếng đậu hủ mà đập đầu tự sát,

không chừng còn phát động toàn thể võ lâm truy bắt Trương Tinh Phong để bức hấn nói ra bí quyết tu luyện. Trương Tinh Phong không những tin cả võ lâm sẽ đến bắt mình, mà còn sợ các nước khác cũng đến tìm bí quyết.

Kiếp trước Trương Tinh Phong tu luyện tại Thiên Tâm tông, một môn phái tương đối lớn tại Tu Chân giới. Người bình thường khi mới bắt đầu đều học Thái Cực Âm Dương quyết, Huyền Âm quyết hoặc là Huyền Dương quyết. Huyền Âm quyết và Huyền Dương quyết dung hợp lại chính là Thái Cực Âm Dương Quyết. Nếu như một người mang thuộc tính hỏa hoặc là thuộc tính kim, tu luyện Huyền Dương Quyết sẽ có hiệu quả lớn hơn rất nhiều. Mang thuộc tính thủy thì có thể tu luyện Huyền Âm Quyết. Còn thuộc tính thổ và thuộc tính mộc thì tu luyện Thái Cực Âm Dương Quyết càng hữu hiệu.

Ba loại pháp quyết này đều có chín tầng, phân biệt tương ứng với chín phẩm hàm của võ công. Một khi đạt đến Tích Cốc hậu kỳ thì có thể bắt đầu tu luyện Tâm Điển, cũng là bảo vật trấn tông của Thiên Tâm tông. Nhưng người có tư cách xem Tâm Điển này cũng chỉ có tông chủ và vài vị trưởng lão, còn những đệ tử bình thường khi đạt đến Tích Cốc hậu kỳ thì chỉ có thể tu luyện Thiên Linh quyết. Đương nhiên Thiên Linh quyết cũng là một pháp quyết cực kỳ cao cấp, nếu không thì làm sao có thể trở thành pháp quyết phổ cập chủ yếu nhất của Thiên Tinh tông?

Còn thánh địa võ học của toàn bộ võ lâm lại là học viện của các quốc gia, nơi đó lưu giữ bí tịch còn nhiều hơn cả Tàng Kinh lâu của Thiếu Lâm. Trong đó bí tịch nhiều nhất nằm ở Quốc Vũ học viện của Minh vương triều. Học phí một năm tại học viện này là năm vạn lượng bạc, số tiền này một phú ông bình thường chưa chắc đã lo nổi. Còn các đại phú hào và con cháu danh gia vọng tộc thì đều tranh nhau vào. Nên biết rằng võ công càng lợi hại thì tính mạng càng được bảo đảm. Nếu như sau này có tiền mà lại không có mạng để hưởng, chẳng phải là đáng tiếc lắm sao? Đương nhiên bọn họ cũng có thể mời hộ vệ, thế nhưng giao tính mạng của mình cho người khác sao có thể đảm bảo bằng giao cho chính mình, sau đó mời thêm vài hộ vệ thật tốt?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4 – Kết Nghĩa.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta yên lặng ngồi trên ghế, nhìn hoa lê mọc đầy vườn, tâm tình vô cùng bình tĩnh. Gió nhẹ thổi qua, vài phiến hoa theo gió phất phơ rơi xuống.

Ta thật sự rất hưởng thụ cảm giác thanh tĩnh này, tâm hồn là một mảnh không linh. Ta chậm rãi nhắm mắt lại, từ từ cảm nhận loại cảm giác rời xa thế gian, bàng quan ngắm nhìn cảnh sắc huyền diệu của thế giới. Cả vườn hoa hoàn toàn là một phiến tĩnh mịch, chỉ có một mình ta...

Phảng phất đã trải qua một thời gian dài, nhưng cũng dường như chỉ là một khoảnh khắc, ta từ trong cảm giác đó thanh tỉnh lại. Ta hưởng thụ sự mát mẻ thoải mái khi những cơn gió vờn qua khuôn mặt, cảm nhận được dịch thể tiên thiên chân khí vận chuyển mỗi lúc một nhanh, trên mặt thoáng hiện lên vẻ tươi cười.

- Tam thiếu gia, nam hài mà ngài đưa về đã tỉnh rồi. Nhưng mà hãn cứ một mực đòi đi tìm mẫu thân của hãn, mọi người không ngăn được. Ngài hãy nhanh đến xem đi!

Một nha hoàn mặc y phục màu xanh lục đứng tại cổng vườn hoa, sắc mặt có vẻ rất lo lắng. Chủ yếu là vì trước đó ta đã định ra quy củ, không được ta đồng ý thì không người nào được phép tiến vào hậu hoa viên.

Ồ, hãn tỉnh rồi, còn đòi đi tìm mẫu thân. May mắn là Âu Dương Lượng đã đưa mẫu thân hãn đến đây. Ha ha!

Ta mỉm cười đi về khu đông của Tinh Phong các:

- Xuân Vũ, nhanh lên một chút! Ta trước tiên đến xem hãn thế nào. Người hãy giúp ta chiếu cố người mà Âu Dương Lượng đưa đến cho tốt, biết chưa?

- Vâng, nô tỳ đi ngay!

Xuân Vũ lập tức chạy về khu tây, vừa chạy vừa thầm nghĩ: “Tam thiếu gia làm sao vậy nhỉ, quá quan tâm đến người này? Trước đây chưa từng thấy

thiếu gia quan tâm đến người nào như vậy.”

Ta đi trên hành lang, từ xa đã nghe tiếng của Lang Phong.

- Xin các người, hãy để tôi đi tìm mẫu thân. Mẫu thân tôi ở nhà Âu Dương, thân thể người không được khỏe, cần phải chữa trị. Lần này tôi thua rồi, Âu Dương công tử nhất định sẽ không trị bệnh cho mẫu thân tôi. Cầu xin các người, gặp được mẫu thân rồi tôi sẽ tạ tội với tam công tử!

- Không được, chúng ta không có quyền cho người đi. Chờ tam công tử trở về rồi sẽ quyết định.

Câu này khẳng định là do Vương thúc nói, ngữ khí luôn là như vậy.

Ta lập tức bước nhanh đến phòng, đẩy cửa bước vào. Vương thúc vừa nhìn thấy ta, lập tức cúi đầu nói:

- Tam công tử, vị Lang Phong công tử này cứ kiên trì đòi đi tìm mẫu thân.

Nói xong liền đứng sang một bên, chờ ta phân phó.

- Tam công tử, Lang Phong tôi rất cảm kích tam công tử ngài đã không giết tôi, còn đưa tôi đến đây, giúp tôi khôi phục. Nhưng mà mẫu thân của tôi còn cần tôi chăm sóc, xin ngài hãy để cho tôi đi tìm mẫu thân!

Lang Phong đứng trước mặt ta, chấp tay nói.

Ta cười cười, lập tức đỡ lấy hắn:

- Lang Phong đại ca, huynh đừng lo lắng. Ta đã sớm đưa mẫu thân của huynh từ nhà Âu Dương đến đây, cũng đã mời danh y trị liệu cho người, huynh cứ yên tâm!

- Thật sao? Cảm tạ đại ân đại đức của tam công tử, Lang Phong không biết lấy gì để báo đáp. Tam công tử ngài còn gọi tôi là đại ca, ngài bảo tôi làm sao nhận được.

Sắc mặt Lang Phong đỏ bừng, tỏ ra rất kích động, chấp tay cung kính nói.

Ta nhìn Lang Phong nói:

- Lang Phong đại ca, huynh rõ ràng là lớn tuổi hơn ta, gọi đại ca là chuyện thiên kinh địa nghĩa, xin đừng từ chối!

Ta chỉ dùng một chiêu này để mua lòng hắn, quả thật là lợi hại. Có điều cũng có một chút tiểu nhân, nhưng mà người làm đại sự thì không thể câu nệ tiểu tiết.

- Tam công tử...

Lang Phong tỏ ra rất kích động. Đứa trẻ chỉ mới mười tuổi đương nhiên là dễ dàng bị ta thu phục.

- Tam công tử, sau này ngài có gì sai khiến, Lang Phong tôi tuyệt đối sẽ tuân theo.

Sắc mặt Lang Phong nghiêm túc, trang trọng nói.

Ta cười cười, mọi thứ quả đúng như dự liệu. Ta nhìn Lang Phong cười nói:

- Lang Phong đại ca, đi, ta đưa huynh đi gặp mẫu thân huynh nhé!

Ta liền nắm tay Lang Phong đi về khu tây. Xem ra Lang Phong này rất muốn gặp mẫu thân của hắn, không hề kháng cự, theo ta đi về khu tây.

Băng qua một chiếc cầu nhỏ nối liền khu đông và khu tây, chúng ta đi đến trước cửa một gian phòng thanh nhã. Lúc này Xuân Vũ đang đứng trước cửa chờ chúng ta.

- Tham kiến tam thiếu gia! Mẫu thân của vị công tử này đã hoàn toàn tỉnh táo, thân thể cũng đã tốt hơn nhiều.

Xuân Vũ đứng bên cạnh nói.

- Được rồi, Xuân Vũ, người đi xuống phòng bếp xem thử, bảo bọn họ tối nay làm một chút đồ bổ. Mẫu thân của Lang Phong đại ca còn cần phải bồi bổ thân thể. Biết chưa?

- Tam công tử...

Lang Phong lại bắt đầu kích động. Không có cách nào, ta liền nắm lấy tay hắn.

- Đã là huynh đệ thì đừng nói gì nữa. Xem thử đại nương thế nào đi!

Ta lập tức lên tiếng, nếu không thì không biết Lang Phong này còn cảm tạ như thế nào nữa. Xem ra hắn thật sự rất nhớ mẫu thân của hắn, không chờ ta đã trực tiếp đi vào gặp mẫu thân.

Một vị phu nhân trung niên rất hiền từ đang nằm trên giường, nhìn qua có thể thấy khi còn trẻ bà cực kỳ xinh đẹp. Mấy chục năm khổ cực đã khiến cho mái tóc của bà ngả màu, sắc mặt rất không tốt. Lúc này bà đang rất cao hứng, vẻ mặt tươi cười trò chuyện cùng Lang Phong. Giữa hai mẹ con dường như có rất nhiều chuyện để nói, cứ nói không ngừng. Một lúc sau bọn họ mới ý thức là ân nhân ta còn đứng bên cạnh.

- Dân phụ tham kiến tam thiếu gia!

Mẫu thân của Lang Phong dường như rất cảm kích, nhưng có thể vì thấy ta là nhân vật thuộc giới thượng lưu nên rất khẩn trương, lập tức bước xuống giường.

Ta kinh hãi, không được, bà muốn xuống giường để quỳ lạy! Ta quả thật không ngờ được chuyện này, đương nhiên là không thể để cho tình huống này phát sinh. Ta còn muốn kết giao bằng hữu với Lang Phong, bà mà quỳ xuống, sau này ta làm sao mà làm người được?

Ta lướt nhanh tới, hai tay lập tức đỡ lấy bà:

- Đại nương, Lang Phong đại ca là đại ca của con, con chiếu cố đại nương là chuyện đương nhiên. Đại nương đừng làm thế, người hãy điều dưỡng thân thể cho tốt, tất cả cứ để con lo liệu!

Ta nhìn Lang Phong nói:

- Lang Phong đại ca, huynh hãy ở đây trò chuyện với đại nương. Sau này đại nương sẽ ở đây, huynh cũng đừng đi đâu, cứ ở cùng với ta, biết chưa?

- Tam công tử...

- Lang Phong đại ca, huynh đừng như thế, nam tử hán làm như vậy coi sao được. Huynh hãy chăm sóc đại nương cho tốt, cuối ngày hãy ngủ tại căn phòng vừa rồi, việc ăn uống ta sẽ bảo hạ nhân chuẩn bị. Vậy nhé, ta đi đây.

Lang Phong từ trong phòng nhìn theo bóng lưng Trương Tinh Phong, trong lòng rất cảm động. Từ nhỏ đến lớn, ngoại trừ cha mẹ chưa từng có ai quan tâm đến hắn như thế. Lần đầu được người khác quan tâm, trong lòng hắn rất ấm áp.

“Tam công tử, Lang Phong ta suốt đời này sẽ luôn trung thành với ngài, quyết không phản bội, nếu không sẽ bị thiên lôi đánh chết!” - Trong lòng Lang Phong thầm lập lời thề. Có lẽ ngay cả Trương Tinh Phong cũng không nghĩ đến Lang Phong lại dễ dàng trung thành với hắn như vậy.

Chủ yếu là vì Trương Tinh Phong không hiểu được cảm giác khi không được người khác quan tâm, sau đó lại nhận được sự quan tâm thì sẽ thế nào. Sắc đêm như nước, ta đứng bên song cửa, hít thở không khí trong lành quả thật là một loại hưởng thụ. Thỉnh thoảng có vài giọt hơi nước bị gió thổi tấp vào mặt, làn da tự nhiên hấp thụ. Ta nhìn những vì sao vô tận trên bầu trời,

sắp xếp một cách hỗn loạn tựa như thiên đạo không người nào có thể hiểu rõ.

Từng tia linh khí tiến vào thân thể ta, lưu chuyển khắp các kinh mạch, chậm chậm chuyển hóa thành dịch thể. Dịch thể tiên thiên chân khí vẫn như cũ chuyển động không biết mệt mỏi...

Lúc này đã không còn sớm, ta rướn người ra bên ngoài, chuẩn bị đóng cửa lại. Đột nhiên ta phát hiện phòng của Lang Phong vẫn còn sáng đèn, loáng thoáng còn có bóng người bên song cửa. Lang Phong này vẫn còn chưa ngủ, đang làm gì vậy?

Ta rất hiếu kỳ, liền rời khỏi phòng đi đến nơi đó.

Ta đứng bên ngoài cửa, nhìn thấy Lang Phong đang xem sách.Ồ, Lang Phong này còn biết đọc sách, không tệ.

Ta nhẹ nhàng từ bên ngoài đi vào phòng, yên lặng đứng sau lưng hắn. Hắn dường như rất chuyên tâm, sách gì mà lại xem cứ như muốn thâm nhập vào bên trong. Ta liền ngước đầu nhìn.Ồ, chẳng qua chỉ là bí tịch Thiếu Lâm trường quyền mà thôi.

Thiếu Lâm trường quyền này là pho võ công phổ thông nhất của Minh vương triều, trong nhà ta toàn bộ hạ nhân đều có. Đồng thời còn có Thiếu Lâm La Hán quyền, có điều cũng khó học hơn. So ra thì Thiếu Lâm trường quyền vẫn có công hiệu nhanh hơn, hơn nữa còn dễ dàng vận dụng. Vì thế, trong mỗi gian phòng nhà ta, trên kệ sách đều có bí tịch Thiếu Lâm trường quyền và Thiếu Lâm La Hán quyền.

Một lúc sau, Lang Phong dường như cảm giác được phía sau có người (phản ứng quá chậm), liền quay đầu lại:

- Tam công tử!

- A, ta thấy bên phòng huynh còn sáng đèn nên qua xem thử, không ngờ huynh vẫn còn ở đây xem bí tịch Thiếu Lâm trường quyền.

Ta cười cười nói.

- Tam công tử, xin lỗi, tôi quả thật không định làm phiền ngài, xin thứ tội!

Lang Phong lộ vẻ lo sợ.

- Không sao, chuyện này huynh không cần ngại. Ta chỉ cảm thấy kỳ quái là tại sao huynh không biết Thiếu Lâm trường quyền, cái này hầu như mỗi võ

giả đều biết mà.

Ta lập tức giải thích.

- A, tôi từ nhỏ chỉ cùng mẫu thân học qua vài chiêu thức mà thôi, hầu hết thời gian đều lên núi săn bắn. Khi còn nhỏ tôi thường săn bắn với phụ thân. Cho đến một ngày chúng tôi bị đàn sói bao vây, ông ấy vì cứu tôi nên bị sói cắn mấy lần, khi về đến nhà vì mất máu quá nhiều mà chết. Ngày đó tôi chỉ mới sáu tuổi, phụ thân đã vì tôi mà chết.

Cặp mắt Lang Phong dường như hơi ươn ướt.

- Sau khi phụ thân chết, mẫu thân và tôi sống dựa vào nhau. Tôi khổ luyện khí công trước đây phụ thân dạy, đáng tiếc đó chỉ là một pho bí tịch võ công quá bình thường, nếu không thì phụ thân tôi đã không chết, thế nhưng tôi vẫn luôn luyện nó. Tôi thường xuyên lên núi săn bắn, nhưng cũng không dám đi vào trong núi, chỉ săn bắn ở bên ngoài. Tôi cứ sống cùng mẫu thân như thế. Cho đến một ngày, khi tôi trở về nhà, nhìn thấy một con mãnh hổ đang ăn thịt người. Tất cả thôn dân đều bỏ chạy, chỉ có mẫu thân là vẫn ở lại chờ tôi, chờ tôi trở về nhà. Khi đó tôi nhìn thấy tay của bà đang bị hổ cắn. Tôi rất sợ, tôi sợ mất mẫu thân, trong đầu tôi chỉ có một ý niệm, đó là phải giết con hổ này để cứu mẫu thân. Tôi cũng không biết chuyện gì xảy ra, chờ đến khi tôi tỉnh táo lại, con hổ đã biến thành một đồng thịt. Từ đó thôn dân đều rất sợ hãi tôi, gặp tôi đều tránh xa, chỉ có mẫu thân là vẫn nhìn tôi, dùng một loại ánh mắt hiền từ nhìn tôi. Tôi hi vọng có thể vĩnh viễn sống cùng mẫu thân, không chia lìa, luôn ở bên cạnh chiếu cố người, cho đến hết đời...

- Nhưng đến một hôm, khi tôi trở về nhà, ác mộng đã bắt đầu. Mẫu thân của tôi lên cơn sốt, tôi chạy khắp nơi để tìm người, nhưng không một ai nguyện ý giúp tôi. Tôi đi tìm lang y, nhưng lại không có nhiều tiền. Tôi đập đầu cầu xin, cuối cùng có một vị lão đại phu nguyện ý đến xem. Lúc đó tôi tràn đầy hi vọng, nhưng kết quả là mẫu thân tôi bệnh tuy không nặng, nhưng lại cần điều dưỡng cho thật tốt, còn cần ăn các loại thức ăn bổ dưỡng. Tôi cố gắng tìm kiếm, sau đó tôi nhìn thấy nhà Âu Dương đang tuyển người hầu, liền đến đó hi vọng bọn họ có thể chiếu cố mẫu thân tôi. Yêu cầu của bọn họ là có thể giết chết mãnh hổ. Từ sau khi tôi giết hổ cứu mẫu thân, khí lưu trong

cơ thể càng lúc càng mạnh, giết hổ đã không phải là chuyện khó. Tôi dễ dàng vượt qua, nhà Âu Dương mới chấp nhận chiếu cố cho mẫu thân tôi. Sau đó tôi gặp được tam công tử ngài...

Ta nhìn hần, trong lòng cảm thấy đau xót. Hần đã vì mẫu thân mà làm tất cả mọi chuyện, hần bao nhiêu tuổi chứ? Mắt ta đã bắt đầu đỏ lên, trong lòng cảm nhận được được giữa bọn họ tràn đầy tình mẫu tử. Đối với tuổi thơ của hần phải chịu nhiều chuyện đến như thế, ta cũng cảm thấy khó chấp nhận. Ha, ta làm sao vậy? Nếu như là kiếp trước ta nhất định sẽ không xúc động, nhưng hiện tại ta lại không thể khống chế bản thân mình. Cái này là do ta biến thành ấu trĩ, hay là ta đã trở nên có tình người hơn? Bất kể thế nào, ta vẫn là ta, ta muốn sống một cuộc sống mới, bắt đầu một cuộc đời mới, không chịu ảnh hưởng của kiếp trước.

- Lang Phong đại ca, chúng ta kết bái đi!

Ta rất bội phục hần, cũng rất kính trọng hần, ta muốn trở thành huynh đệ cùng sống cùng chết với hần. Ta nhìn Lang Phong, ánh mắt kiên định không thay đổi.

- Tam công tử, ngài...

Lang Phong dường như rất kinh ngạc. Kết bái này không phải khẩu đầu nhận huynh đệ có thể so sánh được.

- Nếu như đại ca không chê thì hãy cùng ta kết bái. Là huynh đệ thì đừng nói nữa!

Ta kiên quyết nói, ánh mắt không chớp nhìn thẳng vào Lang Phong.

Lang Phong hít một hơi thật sâu:

- Được, hôm nay tôi đã quyết định!

- Tốt, đại ca, chúng ta hãy ra ngoài kết bái dưới trăng sáng đi!

Ta mỉm cười nói.

- Được, đại trượng phu không cần câu nệ tiểu tiết, ra đó đi!

Đại ca xem ra rất thống khoái.

Chúng ta đi ra bãi cỏ bên ngoài phòng, cùng quỳ xuống, ngón trỏ và ngón giữa giơ lên trời.

- Ta Trương Tinh Phong, hôm nay dưới trăng sáng cùng đại ca kết thành huynh đệ khác họ, họa phúc cùng hưởng. Không cầu sinh cùng ngày cùng

tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày. Trời đất làm chứng, nếu như phản bội huynh đệ, người thần trừng phạt.

- Ta Lang Phong, hôm nay dưới trăng sáng cùng nhị đệ kết thành huynh đệ khác họ, họa phúc cùng hưởng, không cầu sinh cùng ngày cùng tháng cùng năm, chỉ cầu chết cùng năm cùng tháng cùng ngày. Trời đất làm chứng, nếu như phản bội huynh đệ, người thần trừng phạt.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5 – Hối Tội.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta cao hứng đứng trên bãi cỏ hậu hoa viên, múa bài Thiếu Lâm La Hán quyền. La Hán quyền này là căn nguyên của Thiếu Lâm ngoại gia công phu, bảy mươi hai tuyệt kỹ Thiếu Lâm gì đó cũng là từ nó diễn hóa mà ra. Rất nhiều võ giả đều xem loại thuyết pháp này là chuyện cười, nhưng ta đã đạt đến Tích Cốc hậu kỳ thì có thể cảm nhận được rõ ràng uy lực của nó. Theo như ta phán đoán, pho quyền pháp này rất có thể là Phục Ma La Hán quyền của Phật tông tại Tu Chân giới. Phục Ma La Hán quyền và Phục Ma Kim Cương quyết đều là bảo vật trấn tông của Phật tông. Phục Ma Kim Cương quyết thì càng kỳ diệu hơn, nghe nói phân thành mười tám tầng, luyện đến cao nhất thậm chí có thể trực tiếp tiến vào Thần giới mà không cần tiến vào Tiên giới. Quan trọng nhất chính là chỉ có tầng mười tám mới có kiếp nạn, còn lại đều rất an toàn. Còn pháp quyết tu chân mặc dù tốc độ nhanh hơn, nhưng kiếp nạn trong đó lại quá nhiều, một lần không cẩn thận là có thể hồn phi phách tán, vĩnh viễn không thể siêu sinh.

Ta đến thế giới này, chuyện cao hứng nhất chính là luyện tập quyền pháp, càng ngày càng tâm đắc. Dần dần, ta càng múa càng chậm, nhưng tất cả chung quanh lại chuyển động theo quyền thế của ta. Không biết trải qua bao lâu, ta chậm chậm thu thế lại. Ta đột nhiên kinh ngạc phát hiện dịch thể tiên thiên chân khí trong cơ thể đã bắt đầu ngưng tụ, đây là dấu hiệu chuẩn bị hình thành kim đan. Ta quá hưng phấn, hai ngày nay vận khí thật tốt, ha ha...

- Thiếu gia, thiếu gia, không hay rồi! Âu Dương lão đầu đến rồi, còn muốn tìm ngài đòi nợ, nói rằng hôm qua ngài đã đánh con trai của lão. Thiếu gia, ngài hãy cẩn thận nhé!

Xuân Vũ đứng trước cửa hoa viên, vẻ mặt vô cùng lo lắng.

Ai, đúng là vui quá hóa buồn. Vừa rồi còn nói vận khí tốt, bây giờ Âu Dương lão quỷ lại đến. Âu Dương lão quỷ này hiện tại còn cùng với nhà ta kinh doanh quán sả ở Viễn Đông, lần này thì thảm rồi.

Làm sao đây? Âu Dương lão quỷ này rất gian xảo, không phải như con trai bảo bối của hã, khó đối phó đây.

- Nhị đệ, sao lại phiền não như vậy? Nói cho ta nghe đi, xem ta có thể nghĩ biện pháp giúp đệ không!

Lang Phong đại ca từ cửa đi vào. Ai bảo đại ca là huynh đệ, vì vậy ta đã cho phép đại ca tùy ý tiến vào bảo địa của ta.

- Phụ thân của Âu Dương Lượng đến, muốn tìm ta thanh toán chuyện hôm qua. Ai!

Ta không kìm được bắt đầu phiền não.

- Không phải Âu Dương Lượng là người gây sự trước sao? Là do hã không đúng, vậy mà phụ thân của hã còn tìm đệ tính sổ. Chuyện này không cần lo lắng, chúng ta chiếm lý chẳng lẽ phải sợ lão sao?

Đại ca dường như rất phần nộ, đúng là một người chất phác.

- Đại ca, huynh không biết đâu. Không phải huynh nói chúng ta chiếm lý là được, có ai chứng minh đây? Huống hồ hiện giờ ta vẫn khỏe mạnh thế này, còn con trai của lão hôm qua trở về lại rất yếu ớt, chuyện này quả thật rất khó nói.

Ta chịu khó giải thích cho đại ca.

- Vậy thì đệ tự suy nghĩ đi, ta không có biện pháp!

Đại ca cuối cùng cũng lộ ra dáng vẻ giống như đứa trẻ mười tuổi.

- Đại ca, huynh ở đây chơi nha, ta đi đến đại sảnh!

Ta nói với đại ca một câu, sau đó đi ra bên ngoài. Chuyện này ta chỉ có thể tự mình giải quyết mà thôi.

Ta vừa đi vừa nghĩ cách đối phó, nghĩ tới nghĩ lui cũng không có biện pháp nào. Cuối cùng ta quyết định cứ kiên quyết nhận mình không hề đánh hã, còn lại thì đi bước nào tính bước đó.

- Tam công tử, Âu Dương gia chủ đến rồi, lão gia hiện đang tiếp đãi hã. Lão gia bảo ta gọi ngài đến đó, hình như là vì con trai của Âu Dương gia chủ. Ngài hãy cẩn thận nhé!

Trương tổng quản cẩn thận nhắc nhở ta. Ông ấy đã nhìn ta lớn lên, đối với ta vô cùng quan tâm.

Nói thật, cả phủ cũng chỉ có đại nương và nhị nương là có địch ý với ta, ta cũng không biết vì sao như vậy. Ta đã từng hỏi mẫu thân, một nữ nhân xinh đẹp hiền hậu, nhưng mẫu thân chỉ nói rằng ta còn nhỏ, còn chưa đến lúc, chờ đến khi ta lớn lên sẽ nói với ta. Ta cũng đã từng phiền não, nhưng sau đó lại suy nghĩ, chỉ cần ta giữ lễ, không hồ thẹn với lòng là được rồi.

Bất kể là chuyện gì, ta không đánh Âu Dương Lượng, sợ gì chứ? Hừ!

Ta thẳng bước đi đến đại sảnh, trong lòng nhẹ nhàng.

Đến đại sảnh, ta liền ngẩng đầu lên nhìn. Ngồi phía trên là phụ thân ta và đại nương, còn bên phải là mẫu thân ta và nhị nương, tứ nương, ngũ nương, lục nương. Các thê tử của phụ thân ta đều có mặt, xem ra lớn chuyện rồi.

- Tham kiến phụ thân, mẫu thân, đại nương, nhị nương, tứ nương, ngũ nương, lục nương! Tiểu diệt tham kiến Âu Dương bá bá!

Ta lập tức cúi đầu chào hỏi.

Tại sao bọn đại nương, nhị nương đều ở đây? Chuyện này lẽ ra không thể nghiêm trọng như vậy chứ.

Âu Dương lão quý đang ngồi bên trái, bên dưới là người do hấn mang đến. Sắc mặt Âu Dương lão quý lạnh lùng nhìn ta, đáng vẻ như muốn ăn tươi nuốt sống, giống như có cừu hận rất lớn với ta.

Trong lòng ta chấn động, chẳng lẽ Âu Dương Lượng kia đã xảy ra chuyện gì? Ta nghĩ không ra, liền cẩn thận ngẫm lại sự tình từ đầu tới cuối. Đột nhiên, ta nghĩ đến một chuyện rất nghiêm trọng. Âu Dương Lượng còn quá nhỏ, lại liên tục phải chịu ảnh hưởng của khí thế ta và đại ca. Hơn nữa Âu Dương Lượng là một kẻ được nuông chiều từ bé, tâm trí quá yếu ớt, làm sao có thể chịu được áp lực như vậy? Ta hơi lo lắng, là do từ đầu ta thấy Âu Dương Lượng nói toàn điều xảo trá, vì vậy cho rằng hấn có năng lực chịu đựng rất cao. Ai!

- Tiểu tam, con có hành vi uy hiếp hay dọa nạt gì đối với Âu Dương công tử không?

Mẫu thân ta lên tiếng, có vẻ rất lo lắng.

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cho dù Âu Dương Lượng mắc bệnh, cũng không thể khiến mẩu thân như vậy chứ? Ta không khỏi nhú mày.

- Tiểu tam, con rốt cuộc có làm không? Mau trả lời!

Phụ thân rất nghiêm túc, ngữ khí cực kỳ lạnh lùng.

Ta chần động. Đây là lần đầu tiên phụ thân nói với ta như vậy. Từ nhỏ đến giờ phụ thân đều rất cưng chiều ta, không ngờ lúc này lại đối xử với ta như vậy. Ta không nhịn được có phần tức giận, liền ngẩng đầu lên, gằn từng chữ:

- Con... không... có!

Ta nhìn thẳng vào phụ thân.

- Người không có? Được lắm, tam công tử thật lợi hại, làm hại cả đời của con ta. Ha ha, người còn không thừa nhận? Người nói thử xem, hôm qua ngoại trừ người ra thì con ta còn có mâu thuẫn với ai? Hừ, Âu Dương Minh ta cho dù khuynh gia bại sản cũng phải báo thù cho con ta.

- Âu Dương gia chủ, chuyện này ta nhất định sẽ cho ngài một câu trả lời. Hôm nay tri phủ đại nhân của Tô Châu phủ cũng có mặt ở đây, hơn nữa ngài còn dẫn đến một nhóm người làm chứng, ngài cũng đừng nên vội!

Phụ thân ta lập tức nói.

Một lão già ngồi phía sau Âu Dương gia chủ liền đứng dậy nói:

- Công tước, bá tước đại nhân! Hạ quan nhất định sẽ xử lý công bình, xin hai vị đại nhân cứ yên tâm!

Lão già này chính là tri phủ Tô Châu, biểu tình cực kỳ nghiêm túc, xem ra chuyện này quả thật rất phiền phức. Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Âu Dương lão quý còn nói con trai của hắn xong rồi. Cái gì là xong rồi, chẳng lẽ bệnh một lần là xong? Không lẽ vận khí của ta kém đến vậy, chỉ dọa người một lần mà khiến cho hắn xong đời?

Phụ thân nhú mày nói:

- Tiểu tam, con nói thật đi, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cứ nói thật từ đầu đến cuối.

- Tam công tử, người tốt nhất nên nói thật, bên cạnh ta có không ít nhân chứng đâu.

Âu Dương lão quý lập tức lạnh lùng nói.

- Âu Dương gia chủ, xảy ra chuyện như vậy chúng tôi cũng cảm thấy rất đáng tiếc, nhưng xin hãy nghe con ta nói rõ sự tình đã!

Phụ thân ta lập tức lên tiếng. Dù sao ông ấy cũng là gia chủ của Trương thị, một trong tứ đại thế gia, Âu Dương lão quý dám không nể mặt sao?

Ta bình thản kể lại sự tình ngày hôm qua:

- Các vị, hôm qua khi ta đến tiểu hoa viên ở tây thành, Âu Dương công tử đang ở đó. Sau đó hắn lại bảo người hầu của hắn tử thí võ công với ta. Sau khi ta đánh bại người hầu của hắn, mới phát hiện ra người hầu này là một kẻ rất đáng thương, hắn vì mẫu thân của hắn nên mới đến nhà Âu Dương. Ta đã bảo Âu Dương Lượng đưa mẫu thân của hắn đến Tinh Phong các, Âu Dương Lượng cũng đã làm theo. Sau đó thì các vị đến tìm ta. Chỉ có như vậy thôi.

Nghe xong, phụ thân của ta lập tức nói:

- Âu Dương gia chủ, ngài nói xem lời con ta nói có phải là sự thật không?

- Tam công tử thật lợi hại, không ngờ lại cố tình bỏ qua vấn đề chính. Hắn căn bản là không nói hết. Hắn dám nói hắn không uy hiếp dọa nạt con trai của ta hay không? Hừm!

- Âu Dương bá bá, ta dám nói ta không hề nói lời nào uy hiếp hay dọa nạt. Ngài có thể tìm những người có mặt lúc đó để làm chứng.

Ta cứ nói theo như sự thật. Từ đầu đến cuối ta không hề nói lời nào uy hiếp hay dọa nạt hắn, chỉ dùng khí thế chấn nhiếp hắn mà thôi.

- Bọn nhóc biết gì mà nói. Bọn chúng chỉ mới mấy tuổi, nói ra chưa chắc đã là sự thật. Ta có phương pháp để chứng minh tất cả đều là do tam công tử làm. A Điền, kể lại hành vi cử chỉ của thiếu gia hôm đó đi!

Âu Dương lão quý quay đầu gọi một hạ nhân.

- Vâng, lão gia, các vị đại nhân! Hôm đó tiểu nhân từ sớm đã theo hầu thiếu gia, nhớ rõ thiếu gia tâm tình rất tốt, ăn cơm rất sớm, vui vẻ đi đến tiểu hoa viên ở tây thành. Hoa viên này các vị thiếu gia đều nói không cho người thành niên vào, chỉ cho phép trẻ con vào, cho nên bọn tiểu nhân đành phải ở ngoài cửa. Một lát sau thì tam thiếu gia đưa các vị đệ đệ muội muội đến. Qua một lúc nữa, có một nhóm trẻ con đi ra, thần sắc mỗi đứa đều lo lắng trở về nhà. Một lát sau thì thiếu gia đi ra, sắc mặt trắng bệch, lúc đó tiểu

nhân còn tưởng thiếu gia mắc bệnh gì. Thiếu gia lập tức ra lệnh về phủ, đồng thời bảo bọn tiểu nhân lập tức đưa mẫu thân của người hầu đến Tinh Phong các của tam thiếu gia. Sau đó thiếu gia về nhà là nằm ngay lên giường, cả đêm phát sốt, sau đó thì Vu thần y đến.

Một lão già vận trường bào tay áo rộng, mái tóc búi cao liền đứng dậy nói:

- Công tước đại nhân, bá tước đại nhân, tri phủ đại nhân! Ta làm nghề y đã có kinh nghiệm bốn mươi năm. Âu Dương công tử nhất định là đã phải chịu sự nguy hiểm rất lớn, đến nỗi mất cả tâm thần. Tối đó lại phải chịu phong hàn, phát sốt, trong ngoài cùng lúc phát tác. Hơn nữa Âu Dương công tử tuổi còn nhỏ, sức đề kháng rất yếu, lần phát sốt này khiến cho não của công tử phát sinh vấn đề. Âu Dương công tử tuổi còn quá nhỏ, năng lực khôi phục quá thấp, sau này có lẽ cả đời đầu óc đều không tốt.

Ta ngăn người. Sao có thể chứ? Đầu óc đều hư tổn. Ta chẳng qua chỉ dùng khí thế để dọa唬 thôi, sao lại đến mức này?

- Trương Thiên Đức, người nói xem rốt cuộc là ai sai? Con trai của ta bị như vậy, nó lại là con trai duy nhất của ta. Người nói đi!

Âu Dương lão quý như muốn nổi điên. Cũng khó trách, năm nay lão đã hơn năm mươi tuổi, Âu Dương Lượng lại là đứa con duy nhất của lão. Hiện tại con trai bảo bối của lão trở nên như vậy, lão không nổi điên mới chuyện lạ.

- Âu Dương gia chủ, đừng gấp, tất cả mọi chuyện đều sẽ rõ ràng. Nhiều người ở đây như vậy, còn sợ không cho ngài công đạo sao?

Phụ thân ta lập tức an ủi lão. Âu Dương lão quý này không hổ là kiêu hùng một đời, liền kìm nén tâm tình ngồi xuống.

- Tiểu tam, người của Âu Dương phủ nói có đúng không?

Phụ thân quay đầu nhìn ta hỏi.

- Không sai, nhưng mà con không có uy hiếp dọa nạt gì hẳn.

Ta khẳng định không có uy hiếp dọa nạt gì Âu Dương Lượng. Nói xong ta lại hối hận, như vậy không phải là đã thừa nhận Âu Dương Lượng đi ra sắc mặt không tốt sao? Những đứa trẻ khác đều đã đi hết, kết quả không phải chỉ có một hay sao? A, thật là đau đầu, làm sao đây?

Âu Dương lão quý ngồi một bên cười lạnh.

Mẫu thân ta lộ ra vẻ lo lắng.

Đại nương và nhị nương sắc mặt vui mừng.

Phụ thân ta lập tức nhú mày, nhưng lại nói:

- Tiểu tam, người nói xem Âu Dương công tử vì sao từ chỗ các người đi ra sắc mặt lại trắng bệch?

.....

Chú thích:

Những đại gia tộc của Minh vương triều đều được phong tước vị, phân biệt gồm công tước, bá tước và nam tước. Những danh hiệu này chỉ cấp cho thương nhân, còn chân chính cấp cho quan lại thì gồm có năm bậc công, hầu, bá, tử, nam.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6 – Gia Pháp.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta không có biện pháp nào, chỉ đành nói:

- Con làm sao biết được. Hôm đó khi con và người hầu của Âu Dương công tử tỉ thí, hắc cũng đứng một bên xem. Sau khi tỉ thí kết thúc, con bảo Âu Dương công tử đưa mẫu thân của người hầu đến chỗ con. Sau đó thì hắc rời đi, chẳng liên quan gì đến con. Có thể là do hắc nhìn chúng con tỉ thí, sợ quá nên mới trở thành như vậy.

- Người đừng nói bậy, con ta cho dù vô năng, nhưng cũng không đến nỗi nhìn người khác tỉ võ mà đầu óc bị thương. Vừa rồi người đã thừa nhận con ta tại tiểu hoa viên sắc mặt trắng bệch, ngoại trừ người ra thì còn ai, không lẽ là nghĩa đệ và nghĩa muội mới bốn năm tuổi của người? Người nói đi!

Âu Dương lão quỷ nhìn ta, râu tóc dựng lên, dáng vẻ như muốn nuốt chửng người khác, điên cuồng quát lớn.

Ta kinh hãi. Không lẽ lại đẩy sang cho A Tinh và Hương Vũ ngây thơ? Chẳng những không có khả năng thuyết phục, hơn nữa ta cũng sẽ không đồng ý. Ta quay đầu nhìn phụ thân. Mẫu thân cũng lo lắng nhìn vào vị đại gia chủ này.

Phụ thân ta nhíu mày. Ngay khi ông nghe ta thừa nhận tất cả những điều hạ nhân nói đều là sự thật, đã biết sự tình không xong. Mặc dù ông ta rất yêu quý cưng chiều con trai, là một vị phụ thân tốt, nhưng ông ta cũng là gia chủ đương đại của Trương thị thế gia, phải suy nghĩ cho gia tộc. Nếu như đắc tội với nhà Âu Dương, mặc dù đối với Trương thị thế gia cũng chẳng tính là gì, nhưng ít nhất toàn bộ việc làm ăn ở vùng Viễn Đông đều sẽ tổn thất. Hơn nữa nhà Âu Dương từ lâu đã hợp tác với Trương thị thế gia, nhờ vậy đã trở thành một gia tộc lớn chỉ sau tứ đại thế gia. Nếu như lúc này đoạn tuyệt quan hệ, Trương thị thế gia rất có khả năng từ vị trí thế gia thứ

ba rơi xuống thế gia thứ tư. Không còn cách nào khác, không thể vì một đứa con trai mà làm tổn hại cả gia tộc.

- Các vị, nếu đã như vậy, ta sẽ bảo người đưa người hầu của Âu Dương công tử và nghĩa đệ nghĩa muội của tiểu nhi đến đây.

Phụ thân ta đứng dậy, nhìn mọi người chung quanh, lớn tiếng nói.

Những người khác cũng biết phụ thân ta muốn đẩy tội trạng qua người khác, nhưng không một ai dám lên tiếng. Âu Dương lão quý muốn nói, nhưng thân phận hiền hách của phụ thân ta khiến cho lão không dám mở miệng.

Ta kinh hãi. Phụ thân muốn đem chuyện này đổ lên đầu nghĩa đệ và nghĩa muội của ta, điều này không thể được. Trong lòng ta nhất thời giận dữ.

- Không cần, ta thừa nhận chuyện này là do ta gây nên. Hẳn chẳng qua là vì khí thế của ta nên mới trở thành như vậy. Không cần phiền đến người khác, có bốn sự cứ tìm ta, ta sẽ đón tiếp!

Ta hào khí tận trời quất lớn với Âu Dương lão quý.

Mẫu thân lập tức chạy đến trước mặt ta nói:

- Tiểu tam, con đừng quật cường như vậy. Con có biết trong lòng mẹ đau xót thế nào không? Con có biết mẹ mang thai con mười tháng tám ngày, vẫn luôn cảm nhận được con đang chơi đùa trong bụng mẹ. Con là con trai bảo bối của mẹ, là vận mệnh của mẹ, mẹ sẽ không để cho bất cứ người nào ức hiếp con. Con có biết không...

Ta cố gắng không để cho nước mắt của mình rơi xuống, nhưng ta quả thật không làm được. Ta lẳng lặng nhìn mẫu thân, trong lòng như nổi lên từng cơn sóng. Ta đột nhiên cúi đầu vận công làm cho nước mắt của mình bốc hơi, ngẩng đầu cười nhìn mẫu thân nói:

- Mẹ, người đừng như vậy. Không phải con vẫn khỏe mạnh sao, có gì mà phải khóc? Mẹ có biết không, mẹ khóc thì trong lòng tiểu tam rất khó chịu. Con không sao, người không thấy con vẫn khỏe mạnh sao? Đừng khóc nữa! Phụ thân nhìn ta, không nói tiếng nào, chỉ lẳng lặng nhìn ta. Ánh mắt của người nhìn ta không hề chớp, nhìn con trai bảo bối của ông ấy, nhìn đứa con đã gây họa của ông ấy. Sắc mặt ông ấy không hề có biểu tình gì, nhưng trong lòng thì lại giận dữ gào lên: “Vì sao, vì sao! Chỉ vì ta là gia chủ của

Trương thị thế gia, cho nên ta đánh phải có lỗi với đứa con sáu tuổi của mình. Trương thị thế gia, Trương thị thế gia, ha ha ha...”

.....

Cả đại sảnh đều bị bao trùm trong bầu không khí căng thẳng, không ai dám lên tiếng. Ngay cả Âu Dương lão quỷ nhìn thấy sắc mặt lạnh lẽo của phụ thân ta cũng không dám nói gì.

Mặc dù gia tộc của lão là lợi hại nhất ngoài tứ đại thế gia, nhưng Âu Dương gia và tứ đại thế gia vẫn còn chênh lệch rất lớn, giống như một nhà giàu thông thường so với một gia tộc phú hào. Về mặt làm ăn buôn bán bọn họ chênh lệch không lớn, nhưng tư sản của tứ đại thế gia đều đã tích lũy mấy trăm năm gần ngàn năm, đều có trên ngàn vạn lượng bạc. Ngay cả quốc khố cũng chỉ có Đường triều thời hưng thịnh mới có hơn ngàn vạn lượng bạc. Bọn họ đã không phải là tài phú sánh với quốc gia, mà là tài phú vượt trên cả quốc gia. Trên đời này còn có ai dám mở miệng dưới cơn thịnh nộ của gia chủ Trương thị thế gia?

Lúc này Âu Dương lão quỷ cũng cảm thấy hối hận. Tại sao lại vì một đứa con trai đã trở nên vô dụng mà gây hại cho gia tộc? Đứa con mất thì có thể sinh đứa khác, hơn nữa con trai của mình mặc dù đầu óc có vấn đề, nhưng vẫn có thể lấy vợ sinh con. Phải làm sao mới có thể đem chuyện này đổ lên đầu người khác?

Lúc này Âu Dương lão quỷ lại đang suy nghĩ làm thế nào để tam công tử tránh khỏi trừng phạt. Hắn cũng biết tứ đại thế gia trừng phạt rất tàn khốc đối với con trai của gia chủ, đây là vì truyền thừa của thế gia, để tránh cho huynh đệ tương tàn.

Bỗng nhiên một tia sáng lóe lên trong đầu Âu Dương lão quỷ: “Hắn chẳng qua là vì khí thế của ta nên mới trở thành như vậy. Khí thế đả thương người, khí thế đả thương người, ha ha...”

Âu Dương lão quỷ lớn tiếng nói:

- Các vị, xin hãy nghe lão hủ nói một câu!

Phụ thân ta liếc mắt nhìn Âu Dương lão quỷ, lạnh nhạt nói:

- Âu Dương gia chủ xin cứ nói!

Âu Dương lão quỷ cười nói:

- Các vị, tin rằng tất cả mọi người đều biết, khí thể đả thương người chỉ có cao thủ đạt đến cảnh giới Tiên Thiên mới có thể sử dụng. Mà cả Thanh Long đại lục này, người trẻ tuổi nhất đạt đến cảnh giới Tiên Thiên là Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ một ngàn ba trăm năm trước. Năm đó Hạng Vũ được xem là thiên hạ đệ nhất kỳ tài, nhưng cũng phải đến năm mười hai tuổi mới đạt đến cảnh giới Tiên Thiên. Xếp ở vị trí thứ hai là Thi Kiếm Tiên Lý Bạch, cũng phải đến năm mười bốn tuổi mới đạt đến cảnh giới Tiên Thiên. Tam công tử chỉ mới sáu tuổi làm sao có thể đạt đến cảnh giới Tiên Thiên? Nghĩa đệ và nghĩa muội của tam công tử còn nhỏ hơn tam công tử, cũng không có khả năng. Chỉ có người hầu của con trai ta, Lang Phong. Lang Phong này khi vừa đến nhà ta đã có thể giết chết mãnh hổ, chuyện này tất cả hạ nhân trong phủ của ta đều biết.

Trên mặt phụ thân ta lộ ra một nụ cười lạnh nhạt. Mẫu thân ta nghe xong, dường như thoải mái hơn rất nhiều, nhìn ta nở nụ cười. Không khí trong đại sảnh nhất thời sôi nổi.

- Chuyện này sao có thể liên quan đến tam công tử?

- Ta đã nói mà, tam công tử đáng yêu như vậy, làm sao có thể thương tổn Âu Dương công tử được?

- Đúng vậy, cũng chỉ có tên hạ nhân đê tiện Lang Phong kia mới có thể làm ra loại chuyện này.

.....

Tất cả mọi người đều lần lượt lên tiếng.

Âu Dương lão quý giống như nhìn thấy tuyệt đại mỹ nhân, hai mắt sáng lên, quát lớn:

- Người đâu, đưa tên Lang Phong kia đến đây!

Tất cả mọi người trong đại sảnh đều tươi cười. Chuyện này đổ lên đầu một tên bình dân thấp hèn, không phải tất cả đều vui vẻ sao?

Thân thể ta run lên. Lang Phong đại ca, không, không thể! Đây rõ ràng là muốn đem tất cả mọi chuyện đổ lên đầu Lang Phong đại ca, Âu Dương lão quý không lấy mạng huynh ấy mới là chuyện lạ. Vậy thì mẫu thân cô khổ của huynh ấy phải làm sao đây? Ta nhìn mẫu thân đang tươi cười, trong lòng khổ sở: “Xin lỗi, mẹ, xin lỗi...”

Ta nhìn mọi người chung quanh đang tươi cười, cay đắng phát ra một đoàn khí thể rung trời...

Cả đại sảnh đều tĩnh lặng, nhìn vào đứa trẻ đang phát ra khí thể ngập trời. Không chỉ là vì ta mới sáu tuổi đã đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, mà còn vì điều này nói lên ta đã thừa nhận chính mình là hung thủ. Làm sao bây giờ? Tất cả mọi người trong đại sảnh đều lúng túng.

Lúc này tri phủ Tô Châu trong lòng cũng rối loạn. Tam công tử này bản thân đã quang minh chính đại thừa nhận, chẳng lẽ mình còn muốn bao che? Mẫu thân nhìn ta, trái tim như muốn vỡ tan, trong lòng như muốn hét lên: “Tiểu tam, rốt cuộc là vì sao? Vì sao con lại thừa nhận...”

Âu Dương lão quỷ nhìn ta cười khở: “Tam công tử, ta đã muốn buông tha cho ngươi, nhưng vì sao ngươi lại không buông tha cho chính mình? Ngươi làm như vậy là không để cho nhà Âu Dương ta một con đường sống rồi. Liệt tổ liệt tông, nhà Âu Dương nhất định sẽ tổn thất vì chuyện này. Trương Thiên Đức cho dù bề ngoài không ra tay, nhưng trong tối nhất định sẽ gây phiền toái cho nhà Âu Dương ta. Chỉ trách ta đã quá xúc động...”

Phụ thân nhìn ta, trong lòng như nhỏ máu: “Tiểu tam, con làm như vậy không phải muốn bức bách cha sao?”

Cả đại sảnh đều nhìn vào ta, không một người nào lên tiếng. Đại sảnh lại bị bao phủ trong một bầu không khí căng thẳng.

.....

- Trưởng lão hội nhất trí quyết định. Trương gia chủ nhất thiết phải lấy thể gia làm trọng.

Một lão già bước đến trước cửa đại sảnh, nói xong một câu liền xoay người rời đi.

Câu nói này khiến cho sắc mặt Trương Thiên Đức tái nhợt.

Phụ thân nhìn ta, lạnh lùng không chút cảm tình, giọng nói giống như từ địa ngục vang lên trong đại sảnh:

- Dựa theo gia pháp của Trương thị thế gia, Trương Tinh Phong bị trục xuất ra khỏi gia phổ, suốt đời không thể trở về Trương thị thế gia. Toàn bộ hạ nhân của Tinh Phong các phải lập tức rời khỏi Trương thị thế gia. Chính thức trừng phạt do hội đồng trưởng lão quyết định.

Ta ngỡ ngác nhìn phụ thân. Cái gì, rời khỏi thế gia, suốt đời không được trở về. Suốt đời không được trở về! Ha ha ha... suốt đời không được trở về, không được trở về, ha ha...

Ta nhìn phụ thân, nở một nụ cười. Ba năm trước còn bế ta đến nhà Vũ Văn để ta biểu hiện võ công... hôm trước còn chơi trò bịt mắt với ta ... bây giờ, bây giờ ông ấy lại muốn trục xuất ta ra khỏi Trương gia, buộc ta rời khỏi nhà, còn suốt đời không được trở về. Ha ha...

- Cha, người muốn đuổi con ra khỏi nhà, người muốn đuổi con ra khỏi nhà sao? Người trả lời đi, người trả lời đi, người trả lời đi!

Phụ thân nhìn ta, sắc mặt tái nhợt:

- Phải!

Nói xong liền xoay người đi vào nội đường.

- Người thật sự muốn đuổi con khỏi nhà. Ha ha... đuổi khỏi nhà. Hay cho gia pháp tàn khốc. Được, con đồng ý, con sẽ rời khỏi nhà, rời khỏi nhà...

Ta nhìn tọa vị trống không giữa đại sảnh, điên cuồng hét lớn.

Ta xoay người lao ra bên ngoài, công lực toàn thân vận chuyển, điên cuồng lao đi. Ta nghĩ đến sự quan tâm của phụ thân lúc nhỏ, vẻ mặt khi cho ta ăn cơm... Nhưng vừa rồi ông ấy lại đoạn tuyệt, không chút do dự đuổi ta ra khỏi nhà, tiếng “phải” nói ra không hề lưu tình. Ta điên cuồng vận chuyển công lực, thân ảnh trong nháy mắt biến mất khỏi Trương gia, giống như bóng quỷ rời khỏi thành Tô Châu...

- Tiểu tam...

Mẫu thân ta đứng trước cửa gọi theo, đột nhiên ngã xuống.

Âu Dương lão quỷ nhìn thấy tất cả, muốn khóc nhưng không có nước mắt.

Hai vị cao thủ Nhị Phẩm của Trương phủ không nhìn thấy thân ảnh ta trên đường lớn, trong lòng kinh hãi.

Ngồi trên ghế thái sư ở hậu đường, vị gia chủ tôn quý của Trương thị thế gia nhắm mắt lại, hai hàng nước mắt chảy ra, trong miệng không ngừng lầm bầm: “Tiểu tam!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7 – Kim Đan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đồng ruộng vô biên lướt qua người ta như chớp, trước mặt xuất hiện một mặt hồ mênh mông. Tốc độ của ta vẫn nhanh như cũ, không hề chậm đi một chút nào, lao về phía mặt hồ yên ả trước mặt.

Vì sao, vì sao? Chẳng lẽ vì lợi ích của Trương thị thế gia, vì cơ nghiệp thế gia truyền thừa mà khiến cho người trong nhà đau khổ, đáng giá sao? Ta không biết. Ta chỉ biết nếu như sống mà không vui vẻ, vậy thì vinh quang hư ảo của gia tộc có ý nghĩa gì?

Là thế nhân say chỉ một mình ta tỉnh, hay là do ta quá ngây thơ? Ta không biết. Ta chỉ biết ta sẽ không giống như phụ thân, ta sẽ không vì vinh diệu hư vô của gia tộc mà làm tổn thương người nhà của mình. Ta tin rằng ta nhất định sẽ vui vẻ sống cùng với người nhà của mình, không vì bất cứ chuyện gì mà vứt bỏ con trai ruột thịt của mình, trực xuất ra khỏi gia môn...

Bất tri bất giác, chân ta đột nhiên đạp xuống một khoảng không. Từ khi phụ thân tuyên bố buộc ta rời khỏi nhà, đầu óc của ta vẫn chưa khôi phục lại. Nước hồ vô tận ép về phía ta. Toàn thân ta tự nhiên hình thành một tầng bảo hộ, hô hấp cũng chuyển thành tiên thiên thai tức. Tất cả những việc này đều không phải do ta suy nghĩ, mà là bản năng của một cao thủ tuyệt đỉnh.

Ta cảm nhận được thân thể đang từ từ chìm xuống, áp lực của nước hồ đối với thân thể cũng càng lúc càng lớn...

Đột nhiên thân thể ta dừng lại, chân đạp lên đám bùn nhão dưới đáy hồ. Ta biết tất cả chung quanh không hề có ảnh hưởng chút nào đối với ta. Ta vẫn như cũ chìm vào quá khứ khi phụ thân quan tâm lo lắng, trong lòng tự nhiên cảm thấy vui vẻ. Vừa nghĩ đến sự tình hôm nay, ta lập tức lại quay về quá khứ. Ta đang trốn tránh hiện tại sao?

Thời gian trôi qua rất nhanh...

Lúc này Trương thị thế gia đang rất hỗn loạn. Lần trước khi bức bách công tử của thế gia rời khỏi nhà cũng đã gần ba mươi năm. Đáng thương là khi đó vị công tử của Trương thị thế gia chỉ mới mười ba tuổi, đến năm mười tám tuổi, trong một lần buôn bán, mua thương phẩm bị đánh cướp, khuynh gia bại sản, vì vậy đã tự kết thúc sinh mạng của mình. Sau khi chết, cũng không có ai giúp hẩn lo hậu sự. Về sau ca ca của vị công tử này, cũng là gia chủ đương nhiệm của Trương thị thế gia Trương Thiên Đức, mới bí mật sai người giúp hẩn lo hậu sự.

Sở dĩ vị công tử này bị trục xuất ra khỏi gia môn, là vì hẩn đã phái người ám sát đại công tử Trương Thiên Đức. Tất cả các vị công tử bị trục xuất ra khỏi gia môn hầu hết đều vì tranh đoạt ngôi vị gia chủ thất bại, ngoại trừ một kẻ cường gian tiểu thư của đệ nhất thế gia đương đại là Lý thị thế gia, vì lợi ích của thế gia nên bị trục xuất ra khỏi gia môn. Sau này hẩn cũng bị Lý gia bí mật gây khó dễ, sống một cuộc đời khốn khổ.

Nhưng vị tam công tử này chỉ mới sáu tuổi, bởi vì trong lúc phát ra khí thế vô tình đã thương tổn đến đứa con duy nhất của nhà Âu Dương. Chỉ mới sáu tuổi đã đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, mọi người đều tin rằng vị tam công tử này mai sau nhất định sẽ trở thành thiên hạ đệ nhất cao thủ. Có điều Âu Dương gia và Trương thị thế gia hợp tác trên rất nhiều mặt, nếu như sau này Âu Dương gia trở mặt, Trương thị thế gia ít nhất phải cần đến hai mươi năm mới có thể khôi phục lại mạng lưới làm ăn. Cho nên đành phải vì lợi ích của gia tộc mà vứt bỏ vị tam công tử sáu tuổi rất thông minh này.

Hậu đường của Trương phủ hoàn toàn tĩnh lặng, một người ngồi trên ghế thái sư, bên cạnh còn có một người khác đang đứng. Đột nhiên có giọng nói cất lên.

- Lão gia, tam công tử vẫn chưa về, hội nghị này có cử hành hay không? Không có mặt tam công tử, hội nghị cử hành thì không hay lắm.

Trương tổng quản đứng bên cạnh ghế thái sư của Trương Thiên Đức, cẩn thận nói. Y biết rõ hiện tại gia chủ không phải như lúc bình thường, tâm tình rất không tốt, từ hôm đó đến nay vẫn không ăn một miếng cơm nào, chỉ yên lặng ngồi trên ghế thái sư.

Trương tổng quản đã nhìn Trương Thiên Đức lớn lên, cho nên hiểu rất rõ con người của Trương Thiên Đức. Vị gia chủ này yêu quý nhất tam phu nhân, cũng yêu thương nhất tam công tử. Tam công tử này từ nhỏ đã biểu hiện thiên phú phi thường, cực kỳ say mê đối với võ học. Hôm đó mới biết được tam công tử không ngờ đã đạt đến cảnh giới Tiên Thiên. Theo như lời hai vị cao thủ Nhị Phẩm của Trương gia, khinh công của tam công tử này còn lợi hại hơn so với bọn họ. Chuyện này mặc dù khiến cho người khác kinh ngạc, nhưng cũng nói lên là không thể tìm được tam công tử. Không tìm được tam công tử, hội nghị làm sao cử hành?

- Chờ thêm lát nữa đi, bình tĩnh một chút. Không cần lo lắng, hội nghị vẫn còn một canh giờ nữa.

Giọng nói trầm thấp của Trương Thiên Đức vang lên. Hậu đường lại khôi phục yên tĩnh...

Dần dần người đến càng lúc càng nhiều, đi đầu là năm vị trưởng lão có quyền lực cao nhất tại Trương thị thế gia. Trưởng Lão hội cũng chỉ khi nào có sự kiện rất quan trọng mới nhúng tay vào. Bên trái là vị gia chủ đứng trước, bên phải là ba người phân biệt gồm nhị thúc, tam thúc và tứ thúc của Trương Thiên Đức, cùng với tam đệ của ông ta. Kỳ thật ngôi vị trưởng lão sau cùng này đúng ra là thuộc về nhị đệ của Trương Thiên Đức, đáng tiếc là nhị đệ của ông ta đã bị trục xuất ra khỏi gia môn, cho nên lão tam mới may mắn trở thành trưởng lão.

Đi phía sau bọn họ là đám phu nhân của Trương Thiên Đức, chỉ thiếu tam phu nhân. Phía sau mấy vị phu nhân là bốn vị công tử của Trương gia, người nhỏ nhất chỉ mới hai tuổi, do đại công tử bế. Tại cuộc hội nghị quan trọng này, trong số hạ nhân cũng chỉ có tổng quản trong phủ là được phép có mặt, những hạ nhân còn đều không được phép tiến vào. Hơn nữa mỗi người đều có chỗ ngồi cố định, cho nên mới hình thành ba nhóm người đi vào đại sảnh.

- Hôm nay, Trương thị thế gia ta chuẩn bị cử hành hội nghị, thảo luận về vấn đề tam công tử Trương Tinh Phong. Có điều từ sau khi tam công tử rời khỏi nhà đến nay vẫn không thấy xuất hiện, người trong phủ cũng không phát hiện được tung tích. Xin hỏi các vị nên xử lý như thế nào?

Trương Thiên Đức ngồi thẳng người trên ghế thái sư, một đoàn khí thế uy nghiêm tự nhiên lan ra khắp cả đại sảnh.

Nhị phu nhân nói:

- Không lẽ muốn mọi người chúng ta phải đợi một đứa trẻ như nó sao? Nếu như nó vĩnh viễn không trở về, chẳng lẽ chúng ta cứ phải chờ, không cử hành hội nghị này sao? Tôi cho rằng mặc kệ nó có về hay không, chúng ta cứ việc quyết định, sau đó thông cáo toàn thiên hạ là được rồi.

Nói xong, bà ta liền đưa mắt nhìn xung quanh, trông thấy hình như chỉ có đại phu nhân là tỏ vẻ đồng ý, những người khác đều không có biểu hiện gì, đành mất hứng ngồi xuống.

Ngũ trưởng lão, cũng là tam đệ của Trương Thiên Đức đứng dậy nói:

- Gia pháp của tổ tông không thể làm trái. Theo như gia pháp, phải chờ Trương Tinh Phong trở về thì mới có thể quyết định, nếu như người không có mặt thì phải chờ thêm một tuần. Nếu như một tuần sau vẫn không trở về, sẽ trực tiếp quyết định, sau đó thông cáo toàn thiên hạ.

Trưởng lão dù sao cũng là trưởng lão. Ngũ trưởng lão lên tiếng, không có một ai phản đối. Kỳ thật đã mang gia pháp ra để nói, còn ai dám lên tiếng dám phản đối nữa đây?

- Nếu đã như vậy, chúng ta cứ quyết định chờ thêm một tuần. Nếu như sau một tuần vẫn không trở về, chúng ta sẽ trực tiếp mở hội nghị, sau đó thông cáo toàn thiên hạ.

Trương Thiên Đức đứng dậy, tuyên bố quyết định.

- Thiên Đức, chàng nhất định muốn bức tiểu tam rời khỏi nhà sao? Chàng nhất định vô tình thế sao? Chẳng lẽ chàng không thể niệm tình vợ chồng chúng ta mà cho tiểu tam ở lại? Năm nay nó chỉ mới sáu tuổi thôi. Thiên Đức!

Sau khi tam phu nhân hôn mê tỉnh lại, lập tức chạy đến cửa đại sảnh hét lớn.

“Ai...” - Trương Thiên Đức cũng không quay đầu lại, đi thẳng ra ngoài cửa.

- Thiên Đức...

Tam phu nhân nhìn trượng phu đi qua trước mặt, tuyệt vọng ngồi phịch xuống đất, trong miệng lẩm bẩm:

- Tiểu tam...

Ngũ trưởng lão nhìn dáng vẻ tiêu tụy của tam phu nhân, khẽ lắc đầu, theo mấy vị trưởng lão khác ra ngoài.

Đại phu nhân và nhị phu nhân nhìn tam phu nhân, lộ ra một nụ cười âm hiểm, cao ngạo rời khỏi cửa lớn...

Cũng không biết đã tu luyện bao lâu, nhưng lúc này ta rõ ràng cảm nhận được, ta đã vượt qua một cửa ải khó khăn của tu chân, đó là tu luyện kim đan.

Ta bỏ hết tạp niệm, tâm thần một mảnh trống không, quan sát được rõ ràng mọi sự trong cơ thể mình.

Dịch thể tiên thiên chân khí bắt đầu vận chuyển với một tốc độ chưa từng có, không biết mệt mỏi. Linh khí bên ngoài nhanh chóng tiến vào trong cơ thể ta. Nhưng quan trọng nhất vẫn là dịch thể tiên thiên chân khí mà ta đã tích lũy được trong thời gian dài.

“Lấy đan điền làm lò, thiên địa linh khí làm lửa, tiên thiên chân khí làm củi đun, luyện hóa áp súc, rèn luyện vô tận, sẽ được trời đất...” - Trong đầu ta lập tức hiện lên khẩu quyết của Tâm Điển. Ta bắt đầu giai đoạn tu luyện kim đan quan trọng nhất. Một khi ta tiến vào Kim Đan kỳ, sẽ chân chính trở thành tu chân giả. Toàn bộ tinh thần ta đều tập trung vào quá trình tu luyện kim đan...

Đột nhiên toàn thân ta run lên, một viên kim đan khoảng bằng hạt đậu lơ lửng trong đan điền. Một đoàn lực lượng bùng phát từ mỗi tế bào toàn thân, giống như như muốn xông thẳng lên trời.

- A a...

Ta hét lên thật lớn. Một đoàn ánh sáng tím bùng lên, tựa như sao băng xông thẳng lên trời, xuyên qua những tầng mây. Trong phút chốc, sấm gió nổi lên, mây đen giống như giao long ùn ùn kéo đến. Mặt hồ ào ào gió thổi, cuộn cuộn sóng dâng...

Ta biết mình cuối cùng đã tiến vào Kim Đan kỳ, trở thành một tu chân giả chân chính. Ta cũng đã thoát ra khỏi lục đạo luân hồi, trở thành trường sinh bất tử. Nhưng ta cũng đã bước lên con đường tu chân nguy hiểm trùng trùng, một lần không cẩn thận là có thể hồn phi phách tán. Nhưng Trương

Tinh Phong ta thà rằng đấu cùng trời đất, còn hơn là sống một cuộc sống bình thường. Ta muốn cho thế nhân biết rằng, Trương Tinh Phong ta rời khỏi Trương thị thế gia vẫn sẽ có thành tựu vĩ đại.

Thân thể ta vừa động, người đã đến bên bờ hồ. Nhìn mặt nước hồ sau cơn phản nộ đã bắt đầu yên lặng trở lại, ánh trăng xuyên qua mây đen chiếu xuống đồng ruộng mênh mông, lòng ta cũng dần dần bình tĩnh.

Ta vẫn muốn trở về nhà, mặc dù ta biết lúc này hội nghị về chuyện của ta có lẽ đã kết thúc. Kiếp trước ta đã từng trải qua một cửa kim đan này, lúc đó phải mất đến một tháng. Kiếp này mặc dù sinh mệnh nguyên khí của ta mạnh hơn rất nhiều, nhưng ít nhất cũng phải mất vài ngày. Ta phải trở về, bởi vì Lang Phong đại ca và mẫu thân của huynh ấy vẫn còn ở tại Tinh Phong các. Không có ta ở đó bọn họ sẽ ra sao? Còn có mẫu thân đang thương tâm của ta. Lúc ta rời khỏi nhà căn bản không chú ý đến mẫu thân, không biết hiện giờ người thế nào rồi?

Lúc này ta đã có thể ngự kiếm phi hành, nhưng ta còn chưa có phi kiếm của mình, chỉ có thể dùng khinh công để trở về Trương phủ.

.....

Chú thích:

Kim Đan kỳ có thể bắt đầu ngự kiếm phi hành, cũng có thể sản sinh tam muội chân hỏa. Có được tam muội chân hỏa thì có thể làm rất nhiều chuyện, chẳng hạn như luyện chế phi kiếm và linh giáp của tu chân giả, ngoài ra còn có thể luyện chế các loại linh đan. Đạt đến Kim Đan kỳ thì có thể vận dụng chân nguyên lực, có thể thay đổi diện mạo thân thể của mình. Đương nhiên là không thể thay đổi quá nhiều. Kim Đan kỳ chỉ có thể khuếch đại thân thể lên gấp đôi, chỉ khi nào đạt đến Nguyên Anh kỳ mới có thể biến đổi nhiều hơn. Cảnh giới càng cao thì biến hóa càng lợi hại. Nếu như trở thành tiên nhân thì có thể biến đổi đến bảy mươi hai cách.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8 – Quyết Định.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta giống như một cơn gió lướt qua cửa lớn của Trương gia, yên lặng đứng trước cửa phòng của mẫu thân. Lúc này trời tối đen, cả phủ thế gia chìm trong một mảnh tĩnh mịch. Ta nghe thấy tiếng nghen ngào của mẫu thân, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một cảm giác đau xót, từ đáy lòng lan ra khắp toàn thân. Ta không thể khống chế bản thân, hai hàng lệ bất giác chảy ra, rơi xuống mặt đất phát ra những tiếng “bộp”. Có phải là do thánh lực của ta quá tốt hay không, ta cũng không biết.

- Ai đó, là tiểu tam phải không?

Giọng nói vội vã của mẫu thân vang lên. Ta không nhận được đẩy cửa bước vào phòng, nhìn mẫu thân đáng vẻ tiều tụy.

- Mẹ...

- Tiểu tam, tiểu tam, không phải mẹ nằm mơ chứ...

Mẫu thân đứng bên cạnh bàn, dường như vẫn còn chưa kịp phản ứng.

Ta lao tới trước mặt mẫu thân, ôm chầm lấy người. Mẫu thân cũng ôm chặt ta vào lòng, ôm rất chặt. Ta có thể nghe thấy tiếng tim đập “bịch, bịch...” của người, đập rất nhanh.

.....

Không biết đã qua bao lâu, mẫu thân chậm rãi buông tay ra, đưa mắt nhìn ta.

- Tiểu tam, tiểu tam...

Người nhẹ nhàng vuốt mặt ta, không ngừng gọi tên.

- Mẹ, hội nghị kết thúc rồi sao? Đại ca Lang Phong và mẫu thân của huynh ấy vẫn tốt chứ?

Ta cố gắng kìm nén tâm tình, hỏi mẫu thân.

- Hội nghị là do gia pháp của thế gia quy định, phải có mặt người bị xử phạt mới có thể bắt đầu. Nếu như người bị xử phạt không xuất hiện thì phải chờ

qua một tuần mới có thể bắt đầu. Hôm nay chính là ngày thứ bảy, con về vừa kịp lúc. Cho dù con không trở về, hội nghị cũng sẽ triển khai. Chuyện của Lang Phong và mẫu thân hẳn, con không cần lo lắng. Đại nương và nhị nương của con muốn đuổi bọn họ đi, may mắn là phụ thân con không đồng ý. Phụ thân đối xử con với rất tốt, người chỉ vì lợi ích của thế gia mà thôi. Con đừng hận phụ thân, người cũng là thân không do mình. Lúc đó toàn bộ Trưởng Lão hội đều có mặt, kết quả không thể thay đổi được.

Mẫu thân nhìn ta, cố gắng nghĩ cách để ta tha thứ cho phụ thân mình.

- Con cũng biết ông ấy vì lợi ích của gia tộc, nhưng ít nhất cũng nên suy nghĩ cho con một chút. Nếu như vậy, cho dù có bị trục xuất ra khỏi gia môn, con cũng sẽ không hận ông ta. Nhưng từ đầu đến cuối ông ta đều không nói một câu nào giúp con. Chắc mẫu thân cũng biết cuối cùng ông ta đối xử với con vô tình như thế nào rồi. Muốn con tha thứ cho ông ta, hừ!

Ta nghĩ đến dáng vẻ khi ông ta khi nói ra từ “phải”, trong lòng giận dữ không thể kiềm chế được.

- Tiểu tam...

- Mẹ, đừng nói đến chuyện đó nữa, chúng ta hãy trò chuyện đi. Sau này không có nhiều cơ hội, nhưng con sẽ cố gắng thường xuyên về thăm mẹ.

Ta nhìn mẫu thân nói.

- Tiểu tam, con có biết vì sao phụ thân lại nhân chuyện này trục xuất con ra khỏi gia môn không? Còn nữa, lúc trước con đã hỏi ta vì sao đại nương và nhị nương lại đối xử với con như thế phải không?

Mẫu thân nhìn ta nói.

- Không lẽ có bí mật gì?

Ta nhìn mẫu thân. Hai chuyện này ta quả thật rất khó liên tưởng với nhau.

- Thật ra cũng chẳng phải bí mật gì. Chuyện này cả tứ đại thế gia đều biết, và cũng đều chấp nhận. Đó là vì truyền thừa của thế gia. Mỗi đời chỉ có thể truyền cho con trưởng, chỉ khi nào con trưởng chết mới truyền lại cho con thứ. Hộ vệ của con trưởng đều là cao thủ Tam Phẩm, cùng với một hộ vệ trưởng là Nhị Phẩm. Hơn nữa nếu như phát hiện cái chết của con trưởng có liên quan đến nhị công tử, nhị công tử sẽ lập tức bị trục xuất khỏi gia môn, một lượng bạc cũng không cho. Sau khi con trưởng trở thành gia chủ,

Trưởng Lão hội sẽ tuyển chọn trong số nhị công tử và tam công tử một người có biểu hiện tốt nhất để làm trưởng lão. Nhị ca của con chính là do đại nương sinh ra. Nhị nương và đại nương bình thường quan hệ rất tốt, hơn nữa nhị nương cũng không sinh con trai, đương nhiên là ủng hộ nhị ca của con. Bây giờ con đã hiểu vì sao đại nương và nhị nương đối xử với con như thế rồi chứ?

Mẫu thân nói với ta tất cả.

- Con hiểu rồi. Vì vậy nên phụ thân mới nhân chuyện này trục xuất con ra khỏi gia môn phải không?

Ta hỏi mẫu thân.

- Đó cũng là một dạng đạo lý. Mỗi đời nhị công tử và tam công tử không thể thành trưởng lão, đều phải rời khỏi nhà tự mình lập nghiệp. Đương nhiên bọn họ đều được cấp cho hai trăm vạn lượng bạc để làm vốn. Trường hợp của con cũng giống như rời khỏi nhà sớm hơn thôi, chỉ có điều là tên của con trong gia phả sẽ bị xóa bỏ. Còn nữa, con cũng chỉ có thể đem theo tiền mừng của con trong vòng năm năm qua, có lẽ cũng được khoảng mười vạn lượng bạc. Mẫu thân còn có vài chục vạn lượng, con hãy mang theo, sống cho tốt nhé!

Lúc này Mẫu thân bắt đầu khóc. Kỳ thật ta nghĩ đến chuyện sau này phải rời xa mẫu thân, trong lòng cũng khó chịu.

- Mẹ, đừng nói như vậy! Con làm sao có thể dùng tiền riêng của mẹ? Huống hồ có mười vạn lượng cũng đủ rồi, mẹ đừng lo lắng!

Ta nhìn mẫu thân cười gượng nói.

- Không được, con nhất định phải mang theo tiền. Mẹ ở trong phủ, ăn uống đều có sẵn, cũng không biết dùng tiền vào việc gì. Con đừng lo lắng, biết chưa?

Mẫu thân lập tức khuyên nhủ ta.

- Mẹ, không được, mẹ phải tin vào năng lực của con, mẹ...

- Tiểu tam, con đừng quật cường như vậy, nghe lời mẹ mang tiền theo đi!

.....

Ta không có biện pháp, cuối cùng đành phải cầm lấy mười vạn lượng ngân phiếu của mẫu thân. Ai, ta biết mẫu thân cũng là muốn ta sau này sống tốt

hơn một chút, thật cao cả thay tấm lòng cha mẹ trong thiên hạ. Mẫu thân, sau này con nhất định sẽ hiếu kính người thật tốt. Ta nhìn mẫu thân không chớp mắt, giống như muốn đem hình ảnh của người ghi nhớ thật sâu trong lòng. Trời đã sắp sáng, ta cười khố, sắp phải ly khai rồi.

- Mẹ, hội nghị này con sẽ không tham gia. Con đi gọi bọn Lang Phong cùng đi. Mẹ, con đi đây!

Ta đứng trước cửa nhìn mẫu thân. Không biết phải bao lâu nữa mới có thể gặp lại người đây.

- Đi đi, tiểu tam! Mẹ biết con từ nhỏ đã không giống như những người khác, rất hiếu chuyện. Mẹ tin con, con đường phía trước là do con tự chọn, mẹ sẽ vĩnh viễn ủng hộ con.

Mẫu thân mỉm cười nhìn ta. Mặc dù người che giấu rất tốt, nhưng thị lực kinh người của ta có thể nhìn thấy được người đang cố gắng kìm nén để không rơi nước mắt.

Ta cười cười, quay đầu đi thẳng về hướng Tinh Phong các. Ta vẫn không quay đầu lại, rời khỏi viện của mẫu thân. Cho đến khi mẫu thân không còn nhìn thấy ta, ta mới quay đầu nhìn lại, nước mắt còn chưa rơi xuống đã bị ta dùng chân nguyên lực dễ dàng làm bốc hơi.

Ta nhanh chóng lướt qua các hạ nhân trong nhà đang làm việc buổi sáng, tiến vào Tinh Phong các.

Lúc này Xuân Vũ đang ngồi trước cửa phòng của ta, trong miệng lẩm bẩm:

- Thiếu gia, sao ngài còn chưa về!

- A Vũ, nàng về phòng ngủ trước đi, ta ở đây chờ thiếu gia!

Vương Thúc dùng áo ấm khoác lên người Xuân Vũ.

- Không, muội rất lo lắng cho thiếu gia. Thiếu gia từ nhỏ chưa từng sống một mình, hiện giờ lại phải chịu đả kích lớn như vậy, một mình ở bên ngoài suốt một tuần rồi. Huynh nói xem muội làm sao có thể về phòng ngủ được? Hai chúng ta đều nhìn thiếu gia lớn lên, huynh cũng biết thiếu gia rất quật cường, không biết ngài một mình ở bên ngoài làm sao sống được.

Xuân Vũ dựa vào lòng Vương thúc.

Ta quả thật không chú ý, Vương thúc năm nay đã xấp xỉ hai mươi lăm tuổi, còn Xuân Vũ thì cũng đã hai mươi hai, xem bọn họ trai tài gái sắc rất xứng

đôi. Lần này ta rời khỏi nhà, sau khi ổn định chuyện đầu tiên là phải giúp bọn họ thành hôn.

- Nay, hai người các người còn muốn thăm thiết đến lúc nào đây? Ta đứng trước cửa lâu như vậy mà không ai hỏi ta một tiếng.

- Thiếu gia, là thiếu gia! Thiếu gia trở về rồi. Tốt quá, thật tốt quá! Phu nhân nhất định sẽ rất cao hứng.

Xuân Vũ lập tức hưng phấn la lên.

- Ha ha, đợi hai người thân mật xong thì ta đã đi gặp mẫu thân rồi. Ha ha, ấy, sao lại đỏ mặt lên thế? Sao mặt Vương thúc cũng cũng đỏ lên vậy? Sau này phải gọi là gì cho tốt đây, Vương ca nhé, được không? Ha ha ha...

Ta phát hiện vẻ mặt khó coi của Vương thúc lúc này cũng phải bật cười. Không, là Vương ca, Vương ca cũng bật cười, chuyện này thật là khó gặp. Ta cười mãi không thôi.

Nhìn sắc mặt bọn họ càng lúc càng đỏ, ta thật sự không thể cười ra hơi nữa. Ta hít một hơi dài, chuẩn bị cười tiếp.

- Thiếu gia...

Xuân Vũ lại e thẹn, ha ha!

- Nhị đệ, là nhị đệ! Đệ về rồi, đệ thật sự về rồi, thật là khiến cho ta cao hứng quá. Mẫu thân ta vẫn luôn lo lắng cho đệ.

Đại ca Lang Phong từ chiếc cầu nhỏ phía tây chạy đến, vừa nhìn thấy ta lập tức hưng phấn hô lớn.

Ta nhìn vị huynh trưởng kết bái này, trong lòng cũng cảm thấy kích động. Chúng ta chỉ quen biết chưa đến hai ngày, rồi lại phải chia lìa đến bảy ngày, nhưng ta vẫn cảm nhận được tình nghĩa sâu sắc của huynh đệ sinh tử.

- Đại ca, ta đang chuẩn bị rời khỏi Trương phủ, huynh và mẫu thân của huynh hãy đi cùng với ta. Ta sẽ giúp hai người về quê sống những ngày yên ổn.

Kỳ thật ta rất muốn cùng Lang Phong đại ca ngang dọc thiên hạ, nhưng bệnh tình của mẫu thân đại ca lại cần phải điều dưỡng.

- Đệ nói cái gì, huynh đệ chúng ta đã nói là cùng sống cùng chết, bây giờ tại sao đệ lại xem thường ta như vậy? Đệ xem ta là loại người bỏ mặc huynh đệ khi gặp khó khăn à?

Lang Phong đại ca lập tức la lớn.

- Đại ca, đừng kích động! Huynh đi với ta thì đại nương phải làm sao? Chẳng lẽ lại bắt người phải lưu lạc với chúng ta? Huynh nhẫn tâm bắt đại nương phải chịu khổ như vậy sao?

Ta nhìn đại ca nói.

Đại ca bình tĩnh lại. Huynh ấy cũng biết mẫu thân của mình thân thể không được tốt, cần phải nghỉ ngơi điều dưỡng. Nhưng nếu bảo huynh ấy vì chuyện này mà rời khỏi ta, quả thật rất khó tiếp nhận.

- Phong nhi, con và tam công tử hãy cùng đi, ta cũng đi với các người.

Mẫu thân của Lang Phong đứng trên chiếc cầu gỗ, nhìn chúng ta kiên quyết nói.

- Đại nương, thân thể đại nương...

- Tam công tử, không sao đâu. Ta tự biết thân thể của mình, mấy ngày nay đã khỏe hơn nhiều rồi. Hơn nữa tính ra đi cùng với các người cũng không có gì là khổ, còn tốt hơn nhiều so với lúc ở trên núi. Ngài đừng lo lắng!

Đại nương tỏ ra rất cao hứng, biểu hiện bản thân đã khỏe nhiều.

- Nhị đệ, chỉ cần trên đường chúng ta cẩn thận chiếu cố cho mẹ ta là được rồi. Thân thể mẹ ta còn tốt hơn nhiều so với lúc ở trên núi. Hơn nữa trên đường đi còn có nhiều người, có gì phải lo lắng?

Lang Phong đại ca bắt đầu khuyên nhủ ta.

Ta nhìn đại nương, lại nghĩ đến mẫu thân của mình, trong lòng cảm động. Ta nhất định sẽ chiếu cố đại nương thật tốt.

- Xuân Vũ, Vương ca, Lang Phong, các người trước tiên hãy chuẩn bị đồ đạc. Các người hãy mang theo những thứ quan trọng, còn những thứ khác sau này mua cũng được.

Ta lập tức nhắc nhở.

Nhìn bọn họ trở về phòng, ta cũng đi vào phòng của mình. Đây là bàn tròn, mỗi buổi tối ta hầu như đều ngồi xem sách. Đây là rương gỗ, bên trong là y phục huyền thiết khi còn nhỏ ta thường mặc...

Toàn thân ta đột nhiên run lên, linh giác của ta cảm nhận được một ánh mắt đang nhìn thẳng vào ta. Ta có thể cảm nhận được nỗi nhớ, sự quan tâm cùng với hối hận trong ánh mắt này.

Là phụ thân!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9 – Đi Xa.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Phụ thân, là phụ thân! Toàn thân ta run lên. Ta muốn quay đầu lại, bước ra cửa nhìn ông ấy, nhưng ta lại không thể hạ quyết tâm tha thứ. Vì sao ông ta lại ở bên ngoài, không bước vào nhìn ta? Ha ha, phụ thân, người vẫn còn khăng khăng vì lợi ích của thế gia. Ha ha...

- Thiếu gia, chúng tôi xong rồi, có thể đi được chưa?

Xuân Vũ đứng trước cửa phòng, mang theo một số đồ đạc, nhìn ta nói.

Nhìn bọn Xuân Vũ, ta quả thật muốn cười lên. Hôm nay ta bị trục xuất ra khỏi gia môn, bên người chỉ có một tráng đinh, một nữ nhân và một đứa trẻ, cùng với đại nương vẫn còn đang mang bệnh. Ta rất thảm hại. Đúng vậy, rất đáng thương. Nhưng rồi sẽ có một ngày, ta nhất định sẽ đứng trước toàn thể Trương thị thế gia một cách vinh quang. Trong lòng ta thầm lập lời thề.

- Đi thôi!

Ta dẫn đầu đi ra bên ngoài.

Trương Thiên Đức lặng lẽ nhìn con trai rời đi, trầm mặc đi về hướng đại sảnh. Lúc này hội nghị đã sắp bắt đầu.

.....

- Trưởng Lão hội nhất trí quyết định. Kể từ hôm nay, Trương Tinh Phong và Trương thị thế gia không còn chút quan hệ nào. Toàn bộ hạ nhân của Tinh Phong các đều được cấp tiền sa thải. Đồng thời công cáo khắp toàn thiên hạ.

Trương tổng quản đứng thẳng người, lớn tiếng tuyên bố.

Đại phu nhân và nhị phu nhân mỉm cười thắng lợi. Trương Thiên Đức thì lại không nói một lời. Hôm nay tam phu nhân cũng không xuất hiện.

Một đoàn năm người chúng ta đang ngồi trên hai chiếc xe ngựa. Ta và Lang Phong cùng ngồi trên chiếc xe phía trước. Vương ca, Vũ tỷ (chính là Xuân Vũ, nhưng cô ta và Vương ca ở cùng với nhau, cho nên cứ vậy xưng hô như

vậy) cùng với đại nương ngồi trên chiếc xe phía sau. Bọn họ cũng có thể chiếu cố cho đại nương.

Chúng ta rời khỏi thành Tô Châu, một thành thuộc quận Dương Châu trong số thiên hạ Cửu Châu, thẳng tiến về hướng trung tâm của Minh vương triều. Hiện tại chúng ta đã đến quận Thập Châu, cũng là một trong thiên hạ Cửu Châu. Trong số các đô thành của Minh vương triều, kinh thành là nơi phồn hoa nhất, cũng là mục tiêu của chúng ta. Ta muốn đến đó để thi triển quyền cước của mình.

Những ngày này quả thật rất an nhàn, khiến cho gân cốt của ta dường như cũng sắp nhão ra.

- Tiểu thiếu gia, không hay rồi! Có cường đạo, có cường đạo!

Lão già đánh xe cho ta kinh hoàng la lớn.

Linh giác của ta đã sớm phát hiện ra chuyện này. Ha, ta vừa mới cảm thấy ngứa ngáy tay chân, lập tức lại có cường đạo đến để cho ta thư giãn.

Ta từ trong xe nhảy ra, nhìn đám cường đạo trước mặt. Không tệ, đến lúc này vẫn còn chưa phát ra âm thanh nào, kỷ luật quả thật rất nghiêm minh. Ta cực kỳ tán thưởng.

Lang Phong thì lại đang nóng lòng muốn chiến đấu, hai mắt phát ra ánh sáng kinh người nhìn trừng trừng vào đám cường đạo. Từ sau khi tiến vào cảnh giới Tiên Thiên hẳn vẫn chưa từng động thủ với ai.

Bọn Vương ca cũng từ trong xe bước ra. Vũ tử và đại nương dường như hơi kinh hãi. Cũng không thể trách được, bởi vì bọn họ đều không biết võ công. Võ công của Vương ca cũng không tệ, chỉ thiếu một chút là có thể tiến vào cảnh giới Tiên Thiên. Người bình thường có thể phải dừng ở cửa ải này mười mấy năm, nhưng có ta đây, Vương ca sẽ rất nhanh tiến vào cảnh giới Tiên thiên.

Một gã trung niên trên người mặc y phục màu trắng bước lên phía trước, thân hình hơi cao lớn, trên tay cầm một chiếc quạt phe phẩy làm ra vẻ thanh cao. Nhưng dáng vẻ lại cực kỳ không tương xứng, biểu thị hẳn chỉ là một kẻ bị thịt.

- Ha ha, Trương tam công tử. Ấy, bây giờ đã không phải là Trương tam công tử nữa rồi. Trương tiểu đệ, ta biết hiện giờ người đang mang trên

người mười vạn lượng bạc, hơn nữa mẫu thân của người chắc cũng cho người thêm không ít. Ta cũng không cần nhiều, khoảng mười lăm vạn lượng bạc là đủ rồi, ta sẽ tha cho người đi. Thế nào? Ta biết công phu của người không tệ, nhưng bất kể nói thế nào, người vẫn chỉ là một đứa trẻ. Toàn trại ta ba trăm huynh đệ đều có mặt ở đây, người còn không ngoan ngoãn mang tiền giao cho ta à. Ha ha ha...

Gã trung niên nhân kia cười lớn. Cũng không lạ, dễ dàng kiếm được mười lăm vạn lượng bạc như vậy, có ai mà không cười? Huống hồ dưới tay mình còn có ba vị đại tướng, cho dù là cao thủ cảnh giới Tiên Thiên cũng vô dụng.

- Trương Vũ, động thủ!

Một thiếu niên toàn thân mặc y phục màu tím, đứng phía sau tảng đá lớn, lạnh nhạt nhìn gã trung niên nhân vô sỉ, đột nhiên quát lớn:

- Nhất thượng, nhị vi!

Ồ, Thập Nhị Đô Thiên Môn trận. Ta kinh ngạc nhìn gã thiếu niên này, quả thật lợi hại, đúng là càng thú vị. Lúc này Lang Phong đang sốt ruột nhìn ta, nhìn thấy ta gật đầu, liền hưng phấn xông lên.

Đại đội thứ nhất tổng cộng có một trăm hai mươi người, phân thành mười hai tổ nhỏ đứng tại mười hai phương vị. Hai tổ nhân mã đứng tại hai cửa Diệt và Tử được dẫn dắt bởi hai gã thiếu niên trọc đầu, thân hình gần như giống hệt nhau, trông có vẻ cực kỳ dũng mãnh. Thập Nhị Đô Thiên Môn trận này quan trọng nhất chính là hai cửa Diệt và Tử, hai tiểu tử này lại có thể khiến cho uy lực của trận thế gia tăng thêm một phần. Xem ra lần này Lang Phong đại ca phải chịu khổ rồi, để cho huynh ấy học hỏi một chút cũng tốt.

Lang Phong vừa tiến vào trong trận thế, trong lòng bỗng nhiên run lên. Cái gì thế này? Hắn không còn nhìn thấy những người bên ngoài, chỉ có thể nhìn thấy một số người bày trận.

Đột nhiên, một đoàn khí thể xung thiên bức về phía Lang Phong. Lang Phong lập tức xoay người, hai tay đánh ra, chân khí dựa theo cảm ứng công kích. Khí thể chững lại, nhưng lập tức lại càng tràn đến mạnh hơn. Nơi Lang Phong vừa công kích chính là Lý Nhị dẫn đầu tiểu đội ở cửa Diệt, tu

vi đã gần Bát Phẩm. Hắn dựa vào trận thế cùng với sự trợ giúp của mười một người khác, phát ra uy lực mạnh mẽ.

Lang Phong giống như người mù, mỗi khi cảm nhận được uy hiếp lại lập tức xuất quyền, chân khí tiêu hao rất nhanh. Lang Phong quả thật muốn phát điên, đánh đến bây giờ vẫn không thể nhìn thấy kẻ địch, chỉ có thể không ngừng công kích như vậy.

Đây là lần đầu tiên Lang Phong sử dụng tiên thiên chân khí, cho nên không thể phát huy hữu hiệu uy lực của nó. Hắn bị người của hai tiểu tổ Diệt và Tử cùng nhau giáp công, chân khí tiêu hao rất lớn, sắp thất bại đến nơi.

Ta nhìn tất cả, cũng đã đến lúc ra tay rồi. Làm sao để cho người khác không biết võ công của ta quá cao thâm đây? Có rồi, sau khi ta tiến vào Kim Đan kỳ đã có tuyệt kỹ đặc biệt, đó là thay đổi thân thể và tướng mạo.

Ta bước ra phía sau xe ngựa, vận chân nguyên lực. Thân thể phát ra những âm thanh “rắc rắc”, dần dần cao lên, đến khoảng một mét tám ta mới dừng lại. Còn phải thay đổi vẻ ngoài, ta liền vận chân nguyên lực lên mặt. Ánh mắt không thể thay đổi, ta chỉ cần đem chân nguyên lực từ trong mắt phát ra một chút là được. Đôi mày kiếm không cần đổi, cái mũi đổi thành mũi chim ưng tàn khốc, môi thì cho dày thêm một chút là được. Toàn bộ bề ngoài của ta đã biến thành dáng vẻ rất lãnh khốc.

Vương ca và Vũ tử trừng mắt nhìn ta, nhìn thấy hình dáng của ta đều ngây ngốc. Ta không có biện pháp, không thể khiến bọn họ xem ta như yêu quái được.

Ta cười cười nói:

- Chờ lát nữa cứu Lang Phong đại ca xong ta sẽ giải thích cho mọi người.

Ta lại dùng tinh thần lực khiến cho bọn họ trong tiềm thức chấp nhận ta. Nhìn bọn họ ổn định trở lại, chỉ là biểu tình mang theo vẻ hiếu kỳ, ta cười cười. Đến lúc xử lý đám cường đạo vô tri kia rồi.

Chân đạp Mê Tung bộ, ta giống như ảo ảnh trong nháy mắt đến trước mặt đám cường đạo, lạnh lùng nói:

- Dừng tay!

Giọng nói vận dụng chân nguyên lực phát ra khắp cả núi lớn, không ngừng vang vọng “dừng tay, dừng tay...”. Kỳ quái là âm thanh lại càng lúc càng

lớn, càng lúc càng vang vọng, mục tiêu nhắm về hướng bọn cường đạo. Còn bọn Vũ tử thì lại không hề cảm thấy khó chịu chút nào.

Hừm hừm, bọn chúng không dừng tay cũng không được, ta cũng muốn điếc rồi.

- Vị đại hiệp này, Ta là Bình Đỉnh Sơn Lý Tứ, bằng hữu trên giang hồ đều nể mặt. Chuyện này xin đại hiệp đừng nhúng tay vào, xong chuyện Lý Tứ ta sẽ nhận đại hiệp làm bằng hữu. Sau này trên giang hồ có chuyện gì bất công, đại hiệp cứ báo danh hiệu của Lý Tứ ta, nhất định có điểm hữu dụng. Gã trung niên kia phe phẩy chiếc quạt, lớn tiếng nói.

“Ngu ngốc!”

Giọng nói của thiếu niên mặc y phục màu tím truyền vào tai ta rất rõ. Ta cười cười nhìn hắn, thật đúng là anh hùng nhìn sự việc giống nhau. Không phải chứ, gã ngu ngốc này hình như không hề nghe thấy, còn muốn nói tiếp. Không được, ta phải lên tiếng trước.

- Gã cầm quạt kia, người nghe đây! Để cho những người này đi qua, sau đó giao ra mười lăm vạn lượng bạc, ta sẽ tha cho bọn cường đạo các người!

Ta nhìn tên này lớn tiếng nói.

- Ha ha ha... ta không nghe lầm chứ? Một tên tiểu tử, chỉ lớn hơn một chút, không ngờ lại kiêu ngạo như vậy. Còn muốn mười lăm vạn lượng bạc của ta, ta thấy đầu óc của người có vấn đề rồi. Không ngờ lại có người dám đòi tiền của Bình Đỉnh sơn Lý Tứ. Người nên biết ta không phải hạng dễ trêu chọc đâu. Các người, làm thật tên tiểu tử lớn hơn này cho ta!

Gã Lý Tứ này giận đến mức ngay cả quạt của hắn cũng ném đi.

- Ngu ngốc, lớn hơn, hừ...

Thiếu niên áo tím bên cạnh lại mắng thăm.

Ta gần người, tuyệt kỹ của Thiên Tâm tông ta không ngờ lại nói thành lớn hơn, đúng là ngu ngốc.

Ta bất đắc dĩ thở dài một hơi. Lý Tứ, cái tên quá tầm thường, người càng tầm thường hơn. Ta vung tay lên, vận Phất Vân tụ. Tuy rằng ta không phóng ra khí lực gì, nhưng dù sao bọn chúng cũng không phải là những kẻ yếu kém, vậy mà ngoại trừ hai gã thiếu niên trọc đầu ra tất cả đều ngã lăn.

Gã thiếu niên áo tím kia vẫn còn đáng vẻ lãnh khốc, chỉ có điều sự kinh ngạc thoáng qua trong mắt của hắn không thể thoát khỏi pháp nhãn của ta.

Đôi chân vừa động, người ta đã lẳng không bay qua đám tàn binh bại tướng đang ngã lăn lóc, lao về phía gã trung niên. Ta kinh ngạc phát hiện hai gã thiếu niên trọc đầu đối với hành động của ta không hề có chút phản ứng nào. Xem ra con người của gã trung niên này cũng chẳng ra gì.

Vừa nhìn thấy khinh công tuyệt đỉnh của ta, gã trung niên kia lập tức nhanh chóng lùi về sau. Xem tốc độ của hắn, ít nhất cũng phải là một cao thủ, quả thật là chân nhân bất lộ tướng. A, xem ra ta nghĩ sai rồi. Một thanh đại đao của tiểu binh không ngờ lại khiến cho hắn vấp ngã. Ai, đáng tiếc cho bộ y phục trắng tinh.

Ta giơ ngón trỏ và ngón giữa, một vết kiếm gần một mét hiện lên giữa ngón tay. Ta tùy ý vẩy một cái, không theo một chiêu thức nào. Đám tiểu binh trung thành với lão đại của bọn chúng, kiên quyết dùng những binh khí rất cứng rắn ngăn cản lại. Trong nháy mắt, giống như cắt vào miếng đậu hủ, vết kiếm lướt qua những binh khí này, cắt phá không gian đến trước người Lý Tứ.

Lý Tứ nhìn vết kiếm co duỗi không ngừng trước mắt, cả đầu đổ mồ hôi lạnh. Hắn cũng biết vật trước mắt chẳng phải là bảo kiếm gì, mà là vết kiếm tiêu chí của kiếm đạo cực hạn, bản thân chỉ cần chạm vào một chút là xong đời.

- Đại hiệp, chỉ cần ngài tha cho Bình Đỉnh Sơn Lý Tứ ta, ta sẽ đưa cho ngài mười lăm vạn lượng bạc. Thế nào? Còn nữa, sau này ngài sẽ là lão đại của ta, lão đại của Bình Đỉnh Sơn Lý Tứ, tính ra cũng rất là uy phong. Thế nào? Cái gã Lý Tứ ngu xuẩn cộng thêm tự sướng này còn nhìn ta bằng ánh mắt hi vọng.

Ta quả thật không chịu được, liền vận công để bình phục tâm tình. Ta thực sự không nghĩ ra, loại người như hắn làm sao có thể đảm đương chức đại vương, trong khi còn có dạng nhân tài như thiếu niên áo tím và hai gã thiếu niên trọc đầu kia.

- Chờ chút, lúc này ta muốn mười lăm vạn lượng, bây giờ thì ta lại muốn toàn bộ gia tài của ngươi. Nhanh một chút dẫn ta đi lấy tiền. A, không nghe

thấy à!

Ta nhìn gã này, nhin không được quát lên. Ta nhìn dáng vẻ đần độn của hắn, trong lòng không khỏi tức giận. Sao lại có loại người như vậy chứ?

- Cái gì, cho người mười lăm vạn lượng là đã nể mặt người lắm rồi. Tiểu tử người không muốn thì ta cũng không cần nể mặt. Ta là Bình Định Sơn Lý Tứ, thủ hạ có ba trăm huynh đệ, người hãy cẩn thận đấy!

Lý Tứ vừa nghe ta đòi lấy toàn bộ gia tài của hắn, liền phát điên lên, trong lòng giận dữ: “Đây là ta cực khổ gần hai mươi năm mới kiếm được, làm sao có thể đưa cho người như vậy. Hừ!”

- Ngu ngốc!

Giọng nói quen thuộc lại vang lên. Ta xoay người nhìn nhìn gã thiếu niên áo tím, cười cười. Tiểu tử này quả thật là suy nghĩ giống ta, gã Lý Tứ này thật đúng là ngu ngốc.

- Mạng nhỏ và gia tài của người, người chọn cái nào?

Ta nhìn tên này, thản nhiên ném lại một câu, sau đó đi về hướng thiếu niên áo tím. Hắn quả thật khiến cho ta cảm thấy hứng thú.

Còn Lý Tứ kia lúc này lại đang đau đầu lắm lắm:

- Toàn bộ tiền bạc? Không. Mạng của ta? Không. Tiền bạc ta khổ nhục cả đời? Không. Mạng của ta? Không...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10 – Kiếm Thần Toái Vũ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta kinh ngạc nhìn thiếu áo tím niên này. Hắn cũng đang nhìn ta, không hề lo lắng chút nào, vô cùng trầm tĩnh. Ta là kẻ địch của bọn hắn, vậy mà hắn chẳng hề sợ hãi chút nào.

- Đại hiệp, xin ngài thu chúng tôi làm đồ đệ. Chúng tôi đều là những đệ tử rất tốt, thiên phú rất cao, cũng có quyết tâm rất lớn. Ngài thu chúng tôi làm đồ đệ, nhất định sẽ rất hài lòng. Chúng tôi sẽ khiến ngài vẻ vang...

- Dừng!

Ta quát lớn một tiếng, quay đầu lại nhìn hai gã thiếu niên tóc đầu đang há miệng, muốn nói nhưng lại không dám nói. Chuyện gì thế? Hai tên này không ngờ lại muốn bái ta làm sư phụ. Ha, cũng không tệ. Ta đến thế giới này vẫn còn chưa có đồ đệ (người chỉ mới sáu tuổi, ai bái người làm sư phụ). Xem hai tên này là thân thể thuộc tính hỏa trời sinh, hình như sinh mệnh nguyên lực cũng cao hơn nhiều so với người bình thường. Thu nhận bọn chúng, sau này ta cũng có thể vẻ vang, hơn nữa trên đường cũng có người hầu hạ. Đúng vậy, nên thu nhận bọn chúng.

- Hai tên các người muốn gia nhập Thiên Tâm tông ta cũng không phải là không được, chuyện này chủ yếu phải xem tạo hóa của các người. Kỳ thật còn phải xem tư tưởng đạo đức và tố chất của các người ra sao, chẳng hạn như có tôn kính sư trưởng hay không.

Ta nhìn bọn chúng, thể hiện dáng vẻ bậc thầy.

- Vâng, sư phụ. Chúng tôi sẽ vô cùng tôn kính sư phụ. Sư phụ bảo chúng tôi đi về hướng đông chúng tôi nhất định sẽ đi về hướng đông, sư phụ bảo chúng tôi đi về hướng tây chúng tôi nhất định sẽ đi về hướng tây, sư phụ uống trà chúng tôi đun nước, sư phụ ngủ chúng tôi giữ cửa...

Hai cái đầu tóc dưới ánh mặt trời tỏ ra rất sáng. Ta phát giác hơi ưa thích hai gã tiểu tử này, đánh thì dũng mãnh xông lên trước. Nhìn dáng vẻ bọn

chúng nói chuyện với ta, xem ra luyện công rất nỗ lực, đối với sư phụ ta cũng có tôn kính, cũng có lòng hiếu. Không tệ, không tệ.

- Ủm, cũng không tệ. Tạm thu nhận các người. Sư phụ ta rất ít khi thu đồ đệ, các người là khai sơn đại đệ tử của ta, sau này phải nỗ lực biểu hiện, biết chưa?

Ngữ khí của ta giống như trưởng bối đang giáo huấn văn bối.

- Vâng, sư phụ. Sư phụ à, Thiên Tâm tông chúng ta hiện tại có bao nhiêu người, có nhiều như Thiếu Lâm không?

Hai tên đại đệ tử hi vọng nhìn ta. Sau khi bọn chúng nhìn thấy võ công của ta, có lẽ đã cho rằng môn phái của ta nhất định là một môn phái lớn, cũng cảm thấy tự hào vì có thể gia nhập môn phái lớn như vậy.

Ai da, hiện tại thế giới này không hề có Thiên Tâm tông. Thiên Tâm tông này không phải chỉ có một mình ta sao? Hà, ta thành lập Thiên Tâm tông tại thế giới này, không phải ta là khai tông tổ sư sao? Tính ra các trưởng bối sư môn tại Tiên giới có biết cũng chẳng sao, chẳng phải là ta mở chi nhánh cho Thiên Tâm Tông hay sao?

- Chuyện này... Thiên Tâm tông này của chúng ta chỉ có một mình ta. Ta chính là khai sơn tổ sư, sau này các người là cũng là nguyên lão của Thiên Tâm tông.

Ta nhìn hai tên đại đệ tử. Ta không nghĩ bọn chúng sẽ không nể mặt ta.

- Sư phụ, thật sao? Chúng con là nguyên lão của Thiên Tâm tông. Ha ha, chúng ta là nguyên lão. Ha ha...

Hai đồ đệ khả ái của ta vô cùng cao hứng.

- Sư phụ, xin hỏi sư phụ tại giang hồ có danh hiệu gì? Trước đây sư phụ của chúng con xưng là “Vô Địch Thần Quyền”, sau đó ngài bị một kẻ gọi là “Thiên Ngoại Phi Tiên” đánh bại. Sư phụ gọi là gì, có lợi hại hơn so với bọn họ không?

- Sư phụ ta gọi là Kiếm Thần... Toái Vũ, so với mấy người đó còn lợi hại hơn nhiều. So với thập đại cao thủ của đại lục cũng không kém bao nhiêu. Hừ!

Ta không có cách nào, đành phải dùng đạo hiệu của kiếp trước, chỉ có điều phía trước thêm vào hai chữ “Kiếm Thần” mà thôi. Nói thật cái danh hiệu

này nghe rất lạnh khốc.

- Sư phụ thật lợi hại. Phụ thân của sư phụ nhất định cũng là một đại hào kiệt. Cái này gọi là cha hổ không sinh con chó. Sư phụ, con nói đúng không?

Gã trọc đầu hơi cao một chút lên tiếng.

Phụ thân, phụ thân. Ha ha... y là một đại hào kiệt, còn không phải là một hào kiệt bình thường.

Tâm tình vui vẻ vừa rồi của ta bởi vì hai tên tiểu tử bọn chúng mà biến mất trong nháy mắt. Phụ thân, hào kiệt, ta nhìn trời cười khố. Chỉ vì lợi ích của thế gia mà vứt bỏ con trai ruột thịt, vậy mà y còn gọi là đại hào kiệt, tuyệt thế đại hào kiệt.

- Ha ha ha... phụ thân của ta là đại hào kiệt, là tuyệt thế đại hào kiệt.

Ta nhìn trời hét lớn. Một luồng kiếm khí xung thiên phát ra, làm chim chóc cả ngọn núi kinh hãi.

- Sư phụ, sư phụ!

Gã đồ đệ của ta khẽ gọi. Hắn cũng biết vừa rồi hắn đã nói sai.

Tâm tình của ta dần dần bình tĩnh lại. Ta thấy hai gã đồ đệ hơi sợ hãi, biết kiếm khí vừa rồi đã dọa bọn chúng.

- Ta không có chuyện gì. Chẳng qua vừa rồi nghĩ đến một chuyện, không liên quan đến các người.

Ta nhìn hai gã đồ đệ của ta, an ủi nói. Ta cũng không muốn vì chuyện này mà đệ tử với ta có khoảng cách.

- Ta còn chưa biết tên các người. Các người gọi là gì?

Ta nhìn hai gã đồ đệ hỏi.

- Sư phụ, con gọi là Lý Đại, còn hắn là em sinh đôi của con Lý Nhị. Chúng con vẫn luôn muốn học được võ công cao thâm, nhưng trước giờ không có sư phụ tốt, chỉ có thể học công phu từ mấy lão già ở võ quán. Dạy chúng con thời gian lâu nhất là lão “Vô Định Thần Quyền” đã chết. Sau khi lão chết, chúng con đành phải tự học. Sau này cùng với Tiểu Vũ đệ đệ và phụ thân hắn lưu lạc đến sơn trại này. Vì trốn tránh kẻ địch truy sát, chúng con đành lưu lại đây.

Gã cao hơn một chút nói.

Xem ra gã thấp hơn một chút là Lý Nhị.

- Sau này người sẽ là đại sư huynh, Lý Nhị sẽ là nhị sư đệ.

Ta nhìn hắn nói. Ta đột nhiên lại nghĩ đến gã thiếu niên áo tím.

Ta quay đầu lại, nhìn gã thiếu niên áo tím từ đầu đã lưu lại cho ta ấn tượng sâu sắc.

Ta vừa mới nói xong, đại đồ đệ Lý Đại của ta liền lên tiếng:

- Sư phụ, hắn chính là Tiểu Vũ đệ đệ của chúng con. Tiểu Vũ đệ đệ rất lợi hại, tinh thông các loại binh pháp và trận pháp. Phụ thân hắn Trương đại thúc trước đây là điêu khắc sư đứng đầu của tiệm ngọc khí đệ nhất toàn quốc Bảo Ngọc Trường. Sau này Bảo Ngọc Trường nội bộ phân tranh, Trương đại thúc ủng hộ đại công tử. Nhị công tử phái người ám sát đại công tử, nhưng chuyện này lại vô tình bị Trương đại thúc biết được. Nhị công tử liền phái người truy sát Trương đại thúc. Nghe đâu, đại công tử hiện tại đã bị sát hại, nhưng nhị công tử vẫn còn không ngừng truy sát. Chúng con cũng chỉ đành ở lại đây.

Ta nhìn gã thiếu niên áo tím, cười nói:

- Người chính là Tiểu Vũ đệ đệ phải không?

- Tôi gọi là Trương Vũ.

Vẻ mặt Trương Vũ vẫn lãnh khốc.

- Xin ngài nhận tôi làm đồ đệ!

Vừa rồi vẻ mặt Trương Vũ còn lãnh khốc, hiện giờ lại lập tức quỳ xuống cầu ta nhận hắn làm đồ đệ, thật làm người ta chịu không nổi.

Ta nhìn nhìn hắn. Tư chất dường như không có gì lạ, thân thể là thuộc tính thủy, chỉ có thể luyện Huyền Âm quyết. Nhưng không hiểu vì sao, trong lòng ta lại rất ưa thích hắn.

- Người nói xem, vì sao lại muốn báỉ ta làm sư phụ? Tư chất của người bình thường, trước đây hình như cũng chưa từng luyện qua võ công gì. Người dựa vào đâu mà muốn ta nhận người làm đồ đệ?

Ta nhìn gã Trương Vũ này, lạnh nhạt hỏi.

Trương Vũ nhìn ta, không nói gì, một lúc sau mới lên tiếng:

- Vì phụ thân tôi, vì bảo vệ phụ thân tôi. Lúc trước trong những lần chạy trốn, tôi chỉ là một gánh nặng, chỉ có thể kỳ vọng hai vị ca ca bảo vệ phụ

thân tôi. Tôi vốn phải bảo vệ phụ thân, nhưng ngược lại luôn được bọn họ bảo vệ. Hơn nữa trong lần chạy trốn đầu tiên, phụ thân tôi vì không để cho tôi thụ thương, nên đã tự mình nhận một đao. Tôi thật sự rất hận chính mình, vì sao bản thân lại không học võ công, vì sao không thể bảo vệ phụ thân của mình.

Lúc này cặp mắt Trương Vũ đã bắt đầu ươn ướt.

Lý Đại và Lý Nhị nhìn Tiểu Vũ đệ đệ, cực kỳ thương tâm.

- Tiểu Vũ, đừng nói vậy. Chúng ta từ lâu đã giống như huynh đệ ruột thịt, phụ thân đệ cũng là phụ thân ta. Đệ đừng như vậy!

Lý Đại và Lý Nhị cùng an ủi Trương Vũ.

Bảo vệ phụ thân. Phụ thân hấn vì hấn không ngờ ngay cả sinh mạng bản thân cũng không quan tâm, vì hấn mà dùng thân mình chặn đao. Ha ha, còn phụ thân ta?

- Tốt, tốt. Chỉ vì câu nói bảo vệ phụ thân, ta nhận người làm đồ đệ. Người sẽ là tam đệ tử của ta.

Ta lớn tiếng nói.

- Đa tạ sư phụ!

Trương Vũ trịnh trọng khấu đầu ba cái.

- Người đứng dậy đi, cùng ta đến xem vị sơn đại vương kia rồi cuộc quyết định thế nào!

Ta cười lớn bước thẳng đến chỗ gã Lý Tứ kia.

- Lý Tứ, đã quyết định chưa, nói nhanh lên!

Ta nhìn Lý Tứ lớn tiếng nói.

- Đại hiệp, ngài còn hỏi ta làm gì. Mấy gã kia đã bái ngài làm sư phụ, bọn chúng đều biết nơi cất giấu bảo vật của ta.

Sắc mặt Lý Tứ bất đắc dĩ.

- Chúng ta làm sao biết kho vàng nhỏ người giấu ở mật thất dưới gầm giường.

Trương Vũ nhìn Lý Tứ cười cười nói.

- A, người, người, người làm sao biết kho vàng nhỏ của ta? Ta chưa từng nói cho ai khác biết. A, trời ơi, ta thật sự là một lượng bạc cũng không còn. Các vị lão đại xin hãy để lại cho ta một chút bạc, cầu xin các người...

Lý Tử bắt đầu khóc lớn.

- Sư phụ, có mấy gã tiểu binh bắt đầu trở về sơn trại, chúng ta phải nhanh lên, đừng để bọn chúng lấy trước!

Trương Vũ nhắc nhở ta.

Ta nhìn thấy thật sự có mấy gã bắt đầu chạy lên núi, cười cười nói:

- Lý Đại, Lý Nhị, hai người các người và Trương Vũ đi trước, lát nữa ta sẽ đến sau!

- Được, sư phụ. Ba người chúng con đi trước. Sư phụ yên tâm, chúng con nhất định không để cho bọn tiểu vô lại lấy đi một lượng bạc!

Lý Đại lớn tiếng nói.

Nhìn bóng lưng bọn họ rời khỏi, ta đi về phía bọn Vũ tỷ.

- Vũ tỷ!

Ta lập tức biến thành dáng vẻ ban đầu.

- Mấy ngày trước sau khi ta rời Trương phủ, liền gặp được một vị tiên nhân, ông ấy đã truyền cho ta một loại pháp thuật có thể biến hóa. Vì vậy bảy ngày sau ta mới trở về.

- A, chẳng trách suốt bảy ngày ngài không về, hơn nữa dựa vào thể lực của Trương thị thế gia cũng không thể tìm được ngài.

Vũ tỷ lập tức gật gật đầu giống như giật mình hiểu ra. Biểu tình của bọn Vương ca cũng giống như vừa tỉnh ngộ. Không phải bọn họ dễ bị lừa gạt, mà chủ yếu là vì thể lực của Trương thị thế gia quá lớn. Trương thị thế gia tìm suốt bảy ngày vẫn không tìm được, chỉ có giải thích của ta mới phù hợp với tình huống đó.

- Đi thôi, đi lấy tiền của ta. Đây là lần đầu ta kiếm ra tiền. Mặc dù là cướp đoạt, nhưng dù sao cũng là tiền. Đi thôi!

- Đi thôi, đi lấy tiền!

Lang Phong đại ca chỉ mới mười tuổi, không giống như ta tâm lý có niên kỷ rất lớn, sớm đã trưởng thành. Có điều mọi người đều rất hưng phấn. Dễ dàng lấy được tiền như vậy, có ai lại không cao hứng?

Một đoàn năm người chúng ta đi thẳng lên núi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11 – Vô Hạ Bích Ngọc (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đoàn người chúng ta theo mấy gã tiểu binh thẳng đến sơn trại. Lúc này hiện ra trước mắt ta là hai chiếc rương lớn. Thật đau đầu, mấy cái rương lớn này đúng là khó xử lý nhất.

- Sư phụ, sư phụ ta đâu rồi?

Lý Đại khẩn trương hỏi.

Trương Vũ bên cạnh cũng rất nghi hoặc, nhưng hăn lại cứ một mực nhìn ta. Không lẽ hăn nhìn ra đứa trẻ trước mắt lại là sư phụ của bọn hăn? Không thể nào, mật kỹ của Thiên Tâm tông ta (kỳ thật là mật kỹ của Tu Chân giới, nhưng ở thế giới này cũng chỉ có mình ta là tu chân giả, ta nói nó thuộc về ai thì nó thuộc về kẻ đó) hăn làm sao có thể nhìn ra.

Ta mỉm cười, thân thể từ từ biến hóa, biến thành hình dạng của Kiếm Thần Toái Vũ.

Lý Đại ở một bên ngơ ngác nhìn ta:

- Sư phụ? Ngài là sư phụ?

- Đúng vậy.

Ta cười cười nhìn hăn

- A a a... Sư phụ ta có pháp thuật biến hóa, sư phụ ta là thần tiên...

Lý Đại vừa nhảy vừa la lớn, khiến cho bọn tiểu binh của sơn trại xung quanh đều nhìn về hướng này. Hừm, phản ứng của Lý Đại này sao khác với bọn Vũ tử nhiều thế?

- Lúc này ta vừa nhìn thấy một đứa trẻ biến thành một cao thủ kiếm thuật. Ai, là thật, ta thật sự vừa nhìn thấy mà.

Một gã tiểu binh vừa nhìn thấy ta biến hóa liền khoe khoang với đồng bạn, nhưng kết quả... không ngờ đồng bạn lại tránh xa hăn, biểu tình giống như là không quen biết.

- A Vũ, vừa rồi người nhìn ta như vậy, chẳng lẽ đã nhận ra ta là sư phụ của người ư?

Ta hỏi tam đồ đệ. Vấn đề này vẫn luôn khiến cho ta khó hiểu.

- Đồ nhi làm sao có thể nhìn ra loại tiên thuật này. Chỉ có điều lúc bên dưới chân núi, lúc đầu trong xe căn bản không có sư phụ, chỉ có một đứa trẻ. Sau đó đứa trẻ không thấy đâu, sư phụ lại xuất hiện. Vừa rồi sư phụ lại biến mất, còn đứa trẻ lại xuất hiện. Cho nên đệ tử mới cảm thấy hoài nghi. Nhưng thật sự vẫn khó tin thế gian lại có loại tiên thuật như thế.

Tam đồ đệ của ta về mặt sùng bái.

Có thể khiến cho tam đồ đệ như vậy, ta cũng cảm thấy kiêu ngạo. Nhưng lập tức ta lại nghĩ đến mục đích, liền hỏi đại đồ đệ của ta:

- Tìm kiếm tiền tài kết quả thế nào rồi?

- Sư phụ, bọn đệ tử đã mang toàn bộ tài sản của sơn trại ra đây, tổng cộng ước chừng ba mươi lăm vạn lượng bạc.

Lý Đại về mặt kiêu ngạo nói.

- Tại sao lại không có những tài vật khác? Cướp đoạt không thể nào chỉ có tiền được. Những kim ngân châu báu đâu rồi?

Vũ tử nghi hoặc hỏi.

- Còn phải nói, nhất định là ở kho vàng nhỏ của Lý Tứ rồi. Ta đã bảo nhị đệ ở đó trông chừng. Đi, chúng ta đến đó xem thử rốt cuộc có bảo bối gì!

Tiểu tử Lý Đại này không ngờ lại không chờ ta mà dẫn đầu đi trước, đúng là không tôn trọng sư phụ này.

- Lý Đại, ta vẫn còn chưa đi đấy.

Ta lãnh khốc nhìn hắn.

Lý Đại vừa nhìn thấy dáng vẻ của ta, trong lòng thầm than: “Hong rồi, lúc này nên nhường sư phụ đi trước mới phải. Làm sao đây?”

Cặp mắt Lý Đại chợt sáng lên, lập tức cung kính nói:

- Sư phụ, đệ tử là đi trước dẫn đường, sợ sư phụ đi lầm chỗ mà.

Ta vừa nghe, cũng cảm thấy có đạo lý. Ta quả thật còn chưa biết phòng của Lý Tứ ở đâu.

- Lý Đại, người cũng không tệ. Sau khi đến kinh thành sư phụ sẽ dạy người tuyệt thế võ công. Người hãy đi trước dẫn đường đi!

Ta lớn tiếng nói. Sau khi ta đến kinh thành, nhất định phải dạy bọn hăn Thái Cực Âm Dương quyết, nếu không thì ta cũng ăn không ngon.

- Đa tạ sư phụ, đa tạ sư phụ!

Lý Đại lập tức thay đổi hăn, vui mừng chạy lên phía trước...

Một gian nhà bằng trúc xuất hiện trước mắt, so với những gian nhà khác khác biệt không nhiều. Xem ra gã Lý Tứ này cũng không quá ngu xuẩn, còn biết làm thế này để mê hoặc thủ hạ của mình, biểu hiện mình và mọi người đều giống nhau.

- Sư phụ, này giờ đệ tử trông chừng ở đây, kho vàng nhỏ khẳng định không có ai ra vào.

Lý Nhị từ trong phòng của Lý Tứ bước ra, nhìn ta ưỡn ngực khoe khoang công trạng.

- Nhị đệ, ta cho người biết, sư phụ của chúng ta là thần tiên. Lúc này ta còn nhìn thấy sư phụ từ một đứa trẻ biến thành hình dạng hiện tại.

Lý Đại lập tức bắt đầu khoe khoang với đệ đệ của hăn.

- Đại ca, không phải huynh ấm đầu rồi chứ? Hôm nay không phải huynh quá cao hứng đến nỗi đầu óc hồ đồ rồi chứ? Sư phụ là thần tiên, cách nói này mà huynh cũng nói ra được. Ta thật đáng thương, không ngờ lại có vị ca ca như thế này.

Lý Nhị bắt đầu than ngắn thở dài.

- Ta thật sự không ấm đầu, ta rất khỏe. Ta thật sự nhìn thấy sư phụ từ đứa trẻ biến thành hình dạng hiện tại. Ai, người còn không tin? Sư phụ, sư phụ nói xem con nói có đúng hay không?

Lý Đại thật sự không có cách nào, chỉ có thể nhờ đương sự là ta chứng minh.

Ta nhìn nhìn hai gã đồ đệ dờ hơi, bất đắc dĩ cười khổ. Ai bảo ta là sư phụ của bọn chúng cơ chứ. Ta lập tức vận chân nguyên lực, từ hình dạng Kiếm Thần Toái Vũ chậm chậm biến thành hình dạng vốn có của ta. Ta lắc lắc đầu, đi vào trong phòng.

- A Vũ, các người mau vào đây!

Ta thản nhiên nói một câu.

Bỏ lại Lý Nhị đang trợn mắt há mồm và Lý Đại đang đặc ý, bọn A Vũ không hề kinh ngạc theo ta tiến vào phòng của Lý Tứ.

Ta bước vào phòng. Oa, quả thật không phải là hào hoa xa xỉ bình thường. Bước vào phòng của hắn, mọi thứ đều có hình thức rất phổ thông, nhưng lại dùng tử long mộc làm thành giường. Ta nhìn nhìn dưới gầm giường, liền mỉm cười. Phụ thân, ông không tưởng nhi tử của ông lần thứ nhất kiếm tiền lại dễ dàng như thế này chứ?

Đại đồ đệ của ta lập tức từ phía sau chạy tới, dời chiếc giường gỗ khá lớn đi. Một “cảnh đẹp” lộn xộn bên dưới giường xuất hiện trước mắt chúng ta. Lý Đại cười khinh miệt, một cước đá tung những thứ lộn xộn. Một chiếc vòng sắt nhỏ lập tức xuất hiện trước mắt chúng ta.

Đại đồ đệ của ta lập tức quay đầu lại nhìn tam đồ đệ thông minh nhất của ta. Trương Vũ cũng nhìn nhìn Lý Đại, nở một nụ cười, từ bên cạnh ta đi đến bên giường. Xem ra tam đồ đệ của ta cũng không tệ, dáng vẻ không phải là vĩnh viễn lãnh khốc, đối đãi với huynh đệ và sư phụ ta rất tốt.

Trương Vũ bước đến chỗ chiếc vòng sắt, tay phải nắm lấy chiếc vòng, xoay bên trái ba lần, lại xoay bên phải bốn lần, rồi lại xoay bên trái bốn lần. Âm thanh “két, két...” vang lên, một chiếc rương đá từ dưới mặt đất nổi lên.

Ta bước lên phía trước, cẩn thận quan sát. Ta nhìn thấy chiếc rương đá này chỉ có duy nhất một lớp bảo vệ, một ổ khóa lớn bằng đá. Ta cười cười, tay phải liền nhẹ nhàng vượt qua ổ khóa. Một luồng kiếm mang thoáng hiện lên, sau một tiếng “cộp”, ổ khóa liền rơi xuống đất.

Ta thấy mọi người chung quanh đều đang nhìn vào rương đá, liền cười cười. Ai gặp phải cảnh này cũng không thể làm khác được. Ta bình tĩnh mở nắp rương đá, nhìn những thứ bên trong. Biểu hiện bên ngoài của ta rất bình tĩnh, nhưng hải dương trong lòng lại dậy sóng cuồn cuộn. Là thứ gì đây?

Mọi người chung quanh đều nhìn thấy tất cả bên trong, nhất thời trảng diện đột nhiên tĩnh lặng. Một lúc lâu sau, những tiếng kinh thán mới vang lên. Là gì ư? Trong đó ngoại trừ ba mươi tám ngàn phiếu một vạn lượng, không ngờ còn có quốc bảo Huyết Phượng, giá trị không dưới trăm vạn lượng. Ngoài ra bên cạnh còn có một số ngọc thạch.

Bọn họ đều kinh thán vì Huyết Phượng, nhưng ta từ nhỏ ở tại Trương thị thế gia, loại bảo vật như thế này không biết đã nhìn thấy bao nhiêu lần. Huyết Phượng này mặc dù là cực phẩm bảo vật, lại là biểu tượng của hoàng hậu tiền triều, nhưng trong mắt tu chân giả như ta còn chưa thể khiến cho ta kinh ngạc.

Khiến cho ta chấn kinh chính là mười mấy khối ngọc thạch. Tại Trương thị thế gia ta đã phát hiện, tinh thạch mà Tu Chân giới dùng để tu luyện hoặc bổ sung chân nguyên lực ở thế giới này lại gọi là ngọc thạch. Nhưng trước đây tinh thạch tốt nhất mà ta nhìn thấy tại Trương thị thế gia chỉ là tinh thạch thượng phẩm. Ta đã tưởng tại thế giới này không có tinh thạch cực phẩm, nhưng mà, nhưng mà...

Trong mười mấy khối này không ngờ lại có hai khối tinh thạch cực phẩm, những khối còn lại có năm khối tinh thạch thượng phẩm, tám khối khác là tinh thạch trung phẩm. Trời ạ, tinh thạch cực phẩm này tại Tu Chân giới cũng cực kỳ khó gặp. Tu chân giả bình thường căn bản là không thể dùng nó, chỉ có trưởng lão hoặc tông chủ của đại môn phái, cùng với người kế thừa đời sau mới có tư cách hưởng dụng. Hơn nữa nó còn có một phương diện cực kỳ đặc biệt. Tinh thạch bình thường sau khi bị hấp thu hết năng lượng đều biến thành bột, chỉ có tinh thạch cực phẩm sau khi bị hấp thu lại biến thành vô hạ bích ngọc không có một điểm tì vết nào, chỉ có điều độ cứng giảm xuống còn ngang tinh thạch thượng phẩm.

Ta đột nhiên nghĩ đến phụ thân của Trương Vũ là một điêu khắc sư ngọc khí rất nổi danh, có lẽ ông ta biết loại tinh thạch cực phẩm này ở đâu có. Ta nhìn không được trong lòng nôn nóng, liền giơ tay gom hết mấy khối ngọc thạch, tất cả đều nắm gọn trong tay ta.

Ta nhìn bọn Vũ tử còn đang quan sát Huyết Phượng, lớn tiếng nói:

- Vương ca, hiện tại huynh hãy phụ trách tài vụ của chúng ta. Những thứ này trước tiên huynh hãy thu giữ hết. Còn nữa, từ bây giờ tất cả chúng ta là một tổng thể, có gì khó khăn cứ nói thẳng ra. Nhớ kỹ, chúng ta là một tổng thể!

- Vâng!

Mọi người đều nhìn ta, vô cùng cao hứng. Bởi vì tất cả đều có cảm giác gia đình, chúng ta đều là thân nhân.

Vương ca lập tức bắt đầu thu gom tất cả tài sản. Mọi người cũng giúp đỡ thu gom.

- Trương Vũ, chúng ta đến chỗ phụ thân người xem thử. Ta có một số vấn đề liên quan đến ngọc thạch muốn hỏi đại thúc. Hơn nữa hiện giờ còn chưa đến bái kiến đại thúc, không được hay cho lắm.

Ta mỉm cười nhìn Trương Vũ nói.

- Được, sư phụ, con sẽ dẫn đường.

Trương Vũ sắc mặt bình tĩnh đi phía trước, nhưng trong lòng lại khó nghĩ. Đứa trẻ bên cạnh lại dùng khẩu khí của sư phụ nói chuyện với mình, bề ngoài xem ra rất buồn cười, nhưng bản thân mỗi khi đối diện với sư phụ, trong mắt chỉ có thân ảnh như núi cao của sư phụ, không hề chú ý đến chuyện sư phụ chỉ là một đứa trẻ. Bản thân càng lúc càng khẳng định mình không nhận lầm sư phụ.

Ta theo Trương Vũ đi qua một chiếc cầu đá nhỏ. Một căn nhà tre xuất hiện trước mắt, một vị trung niên khoảng bốn mươi tuổi đứng trên mảnh đất trống trước nhà, đang dùng đao chẻ trúc. Trúc càng chẻ càng nhỏ, nhưng ông ta cứ một mực chẻ tiếp, lại không làm cho mảnh trúc rất nhỏ kia bị đứt đoạn. Ta dùng linh giác quan sát tất cả những việc này.

Ông ta không hề có võ công, tại sao lại có nhãn lực còn tốt hơn cả người luyện võ? Ông ta dùng đao cũng chỉ là một thanh đao chẻ trúc bình thường, tại sao ông ta có thể chẻ thanh trúc làm đôi dễ như trở bàn tay?

- Cha, con đưa sư phụ của con đến gặp cha đây.

Trương Vũ hưng phấn nói với người trung niên.

Ồ, thì ra ông ta chính là phụ thân của Trương Vũ, điêu khắc sư đứng đầu của tiệm ngọc khí đệ nhất thiên hạ. Ta nhìn ông ta, trong lòng nghĩ đến phụ thân của mình.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12 – Vô Hạ Bích Ngọc (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta thông thả đi đến trước mặt Trương đại thúc, nhìn ông ta, nhìn ánh mắt của ông ta, đôi mắt có thể nhìn thấu mọi vật trên thế gian.

Trương đại thúc tên là Trương Cuồng, ông ta quả thật rất cuồng, mà cũng có tư cách để cuồng. Tuổi tác chỉ vào khoảng bốn mươi, nhưng ông ta đã trở thành long đầu trong nghề nghiệp điêu khắc sư. Chính vì ông ta cuồng, cho nên ông ta mới dám lớn tiếng chửi mắng nhị công tử của Bảo Ngọc Tường, mặc dù ông ta thừa biết nhị công tử này là một kẻ tiểu nhân. Cho dù hiện tại đã sa sút đến bước này, nhưng ông ta vẫn không hề hối hận.

Ông ta nhìn đứa trẻ trước mặt, có cảm giác nhìn không thấu. Tuy nói nhìn người khó hơn nhiều so với nhìn vật, nhưng ít nhất vẫn có thể nhìn ra một chút. Nhưng đứa trẻ trước mặt này thì cả một điểm cũng nhìn không ra. Ngoại hình của hắn là một đứa trẻ, tư thế trầm ổn có lực giống một người thành niên cường tráng. Ánh mắt của hắn có sức sống của đứa trẻ, có sự thành thực của người trung niên, còn có sự thâm thúy đã trải qua thương tang của lão già. Hắn rốt cuộc là người thế nào? Hắn rốt cuộc có phải là đứa trẻ hay không? Chẳng lẽ hắn là cao nhân ẩn thế đã phản lão hoàn đồng...

Ta mỉm cười, bởi vì ta nhìn thấy ánh mắt đó đã bắt đầu nghi hoặc...

- Trương đại thúc, ta tuy là sư phụ của Trương Vũ, nhưng năm nay chỉ mới sáu tuổi, sang năm mới được bảy tuổi. Ta gọi ngài là Trương đại thúc nhé!

Ta chấp tay mỉm cười nói.

Trương Cuồng nhìn ta. Ông ta biết con trai cũng kế thừa tính cuồng của mình, căn bản không thèm nhìn đến người bình thường, đừng nói là báỉ làm sư phụ. Người trước mặt xem tướng mạo có vẻ như một đứa trẻ, nhưng có thể khiến cho con trai của mình báỉ làm sư phụ, xem ra nhất định là một cao nhân.

Trương Cuồng vẫn không tin Trương Tinh Phong chỉ là một đứa trẻ, còn xem hắn là thế ngoại cao nhân.

Nếu như cao nhân muốn gọi ta là đại thúc, ta không thể cự tuyệt được. Ai biết được hắn đang nghĩ gì chứ.

- Ồ, nếu đã nói như vậy, xin mời hiền chất vào nhà đàm đạo. Vũ nhi, con mau pha trà cho sư phụ, mang một phần thánh vũ quan âm của ta ra đây! Hiền chất, mời vào!

Trương Cuồng cùng ta tiến vào căn nhà trúc của ông ta.

“Chuyện gì thế này? Sao phụ thân lại chịu mang thánh vũ quan âm ra? Xem ra phụ thân đã nhìn thấy chỗ thần kỳ của sư phụ rồi.” - Trương Vũ vừa nghĩ vừa bước nhanh vào phía sau nhà.

- Trương đại thúc, Trương Vũ nói đại thúc là một vị điêu khắc sư ngọc khí cực kỳ cao minh lợi hại, có phải không?

Ta ngồi trên chiếc ghế trúc trong phòng, nhìn Trương đại thúc nói.

- Không dám, không dám, chỉ có thể nói là có một chút danh phận mà thôi. Ha ha!

Trương đại thúc ngoài miệng tuy nói như vậy, nhưng nét mặt lại lộ ra vẻ tự hào. Người khác khen ngợi người tại phương diện mà người tự hào nhất, không cao hứng mới là lạ.

- Trương đại thúc, ta từ chỗ Lý Tứ ngẫu nhiên lấy được hai khối ngọc thạch cực phẩm, xin đại thúc xem qua!

Ta từ trong người lấy ra hai khối ngọc thạch cực phẩm để trên bàn đá.

Cặp mắt của Trương đại thúc trong nháy mắt sáng lên, cẩn thận quan sát hai khối ngọc thạch, một lúc sau mới thở dài nói:

- Khối ngọc thạch này là loại rất hiếm thấy, là ngọc tinh, vương giả trong các loại ngọc. Nó là tinh túy của một mỏ ngọc, có thể dùng để an tâm ngưng thần. Có điều nó lại quá cứng rắn, chỉ có quần kiếm mới có thể phá vỡ được. Có một vị cao thủ Nhất Phẩm làm nghề điêu khắc ư? Hơn nữa đao dùng để điêu khắc phải vô cùng ổn định, chỉ run tay một chút cũng có thể khiến cho cả sản phẩm bị hủy đi. Cho nên nói ngọc tinh mặc dù quý giá, nhưng lại không có tác dụng gì. Có điều chỉ vì nó quá hiếm, cho nên một khối ngọc tinh cũng bán được năm vạn lượng bạc.

- Vậy nơi nào có bán ngọc tinh?

Ta quả thật không thể chờ được nữa.

- Mặc dù rất hiếm, nhưng chỉ cần đến cửa hàng đấu giá yêu cầu là có thể mua được. Kỳ thật ngọc thạch thượng phẩm mới tốt, nó vừa có tác dụng an tâm ngưng thần, lại còn tiện nghi hơn. Ở đây ta có một khối ngọc thạch thượng phẩm, nếu hiền chất không chê, xin cứ lấy mà dùng!

Trương đại thúc nói rất hào sảng. Kỳ thật trong lòng ông ta cũng không nỡ bỏ, nhưng tốt xấu gì ta cũng là sư phụ của con trai ông ta, ông ta dù không nỡ nhưng vẫn phải bỏ.

Ta nhìn Trương đại thúc cười nói:

- Vật của Trương đại thúc ta làm sao dám nhận. Huống hồ ta còn có không ít ngọc thạch thượng phẩm. Kỳ thật ta cần ngọc thạch cực phẩm là để làm một số chuyện rất quan trọng.

Trương đại thúc nghe ta nói xong thì rất cao hứng. Với tư cách là một vị điêu khắc sư ngọc thạch, ông ta vô cùng quý trọng những nguyên liệu ngọc thạch tốt trong tay mình. Nên biết rằng tác phẩm tốt không chỉ cần kỹ thuật tốt, mà còn cần nguyên liệu ngọc thạch tốt.

Khôi phục tâm tình, Trương đại thúc lại nhớ đến ta vừa nói cần dùng ngọc thạch cực phẩm để làm một số chuyện rất quan trọng, không khỏi nghi hoặc hỏi:

- Hiền chất, tuy nó là tinh túy của một mỏ ngọc, lẽ ra phải có một số tác dụng rất quan trọng. Trong nghề điêu khắc sư ngọc thạch ta cũng có một chút danh vọng, nhưng theo ta biết, ngọc thạch cực phẩm này không hề có tác dụng quan trọng nào. Hiền chất có thể cho ta biết, hiền chất dùng ngọc thạch cực phẩm để làm gì không? Ồ, xin thứ lỗi cho ta mạo muội. Nếu như hiền chất có bí mật quan trọng thì cũng không cần nói. Trương đại thúc ta cũng không phải một kẻ không biết đạo lý.

Trương đại thúc cố kìm nén tâm tình, lộ ra nét mặt tươi cười, biểu hiện bản thân vốn không nhất định cần biết bí mật đó. Nhưng ta có thể nhìn thấy ánh mắt của ông ta ẩn chứa khát vọng và nôn nóng.

Ta nhìn vẻ mặt tươi cười của Trương đại thúc, liền mỉm cười, đưa tay cầm lấy chung trà trên bàn đá mà A Vũ vừa mới đưa đến, nhẹ nhàng nhấp môi

một chút, cẩn thận cảm thụ sự mát mẻ và trong lành của dư vị. Ta phát giác khá ưa thích thánh vũ quan âm này.

Trương đại thúc nhìn dáng vẻ hưởng thụ của ta, nhưng không tự hào chút nào. Lúc này trong lòng ông ta sớm đã chứa đầy sự tình liên quan đến tác dụng kỳ diệu của ngọc thạch cực phẩm. Từ trước đến nay chưa từng có ai phát hiện ra được tác dụng quan trọng nào của ngọc thạch cực phẩm. Không biết đã có bao nhiêu điêu khắc sư ngọc thạch dùng tâm huyết cả đời, cũng vẫn không phát hiện được chút gì. Đối với một người cực kỳ yêu thích điêu khắc ngọc thạch như Trương đại thúc, không có gì hấp dẫn hơn so với việc biết được tác dụng của ngọc thạch cực phẩm.

Ta nhìn dáng vẻ nôn nóng của Trương đại thúc, bên ngoài còn cố làm ra vẻ bình tĩnh. Thật sự là khổ cho Trương đại thúc của chúng ta. Ta ngẩng đầu nhìn ánh mắt của ông ta, cũng đến lúc nói ra rồi.

Ta nhẹ nhàng đặt chung trà trong tay xuống bàn, ngẩng đầu nhìn Trương đại thúc. Trương đại thúc lập tức biểu hiện dáng vẻ tươi cười.

Ta cười cười, nhìn Trương đại thúc nói:

- Trương đại thúc, thật ra cũng không có chuyện gì, cũng không phải bí mật. Ta chỉ biết một loại phương pháp để biến ngọc thạch cực phẩm trở thành bích ngọc không có một chút tì vết nào.

Ta cười nhẹ. Ta thừa biết tại thế giới này ngọc bích không có một chút tì vết có ý nghĩa gì.

- Cái gì? Hiền chất nói gì? Không có một chút tì vết. Sao có thể, sao có thể... Hiền chất khẳng định có thể chế tạo ra ngọc thạch không có một chút tì vết nào? Hiền chất thật sự khẳng định?

Trương đại thúc từ trên ghế của ông ta đứng bật dậy, lớn tiếng hỏi.

Lúc này ông ta đã không còn vẻ trầm ổn như lúc bình thường, đã gần như điên cuồng. Cũng không thể trách được, nếu đổi lại là một vị điêu khắc sư ngọc thạch nào khác, cũng đều biểu hiện như thế mà thôi. Ngọc thạch không có một chút tì vết, đây là theo đuổi cả đời của các điêu khắc sư ngọc thạch. Từ xưa đến nay, không biết đã bao nhiêu năm, kỹ thuật điêu khắc đã có tiến bộ rất lớn, nhưng cho đến hôm nay vẫn chưa hề xuất hiện một vô hạ ngọc thạch nào. Mọi người đều cho rằng vô hạ ngọc thạch chỉ có trong

truyền thuyết. Nhưng hôm nay truyền thuyết lại có thể trở thành hiện thực, người nói ông ta có thể không điên cuồng hay sao?

Ta nhìn Trương đại thúc, kiên định nói:

- Ta khẳng định có thể chế tạo ra vô hạ bích ngọc. Lần này sau khi đến kinh thành, ta sẽ lập tức chế tạo một khối vô hạ bích ngọc. Trương đại thúc, chúng ta phải lập tức đi đến kinh thành, A Vũ cũng đi cùng chúng ta, đại thúc có đi cùng chúng ta không?Ồ, ta nhớ là Bảo Ngọc Tường tại kinh thành cũng có một cửa hàng rất lớn, vì an toàn có lẽ đại thúc nên ở lại đây sinh sống. Đại thúc ở lại đây, A Vũ mới yên tâm được.

Ta nhìn nhìn Trương đại thúc. Ta thừa biết, ông ấy vì muốn nhìn thấy vô hạ bích ngọc, dù là núi đao biển lửa cũng sẽ đi.

- Sao lại như thế được. Ta làm sao có thể rời khỏi con trai ruột thịt của mình. Bất kể là gian nan hiểm trở gì đều không thể khiến cho cha con chúng ta chia lìa.

Vẻ mặt Trương đại thúc dường như hiện lên vẻ hiền từ của người cha, nhưng ta biết ông ấy có lẽ không phải nghĩ đến việc rời khỏi nhi tử, mà chủ yếu là vì vô hạ bích ngọc sắp xuất thế.

Trương Vũ đang xem sách tại thư phòng, nghe phụ thân hân biểu đạt chân tình, trong lòng liền nổi sóng, rất lâu sau vẫn không thể bình phục tâm tình...

Ta nhìn dáng vẻ của Trương đại thúc. Mặc dù ông ta chủ yếu là vì vô hạ bích ngọc, nhưng ta vẫn có thể cảm nhận được tình cảm của ông ta đối với con trai. Còn phụ thân ta...

Ta đột nhiên kích động từ trên ghế đứng dậy, nhìn Trương đại thúc kiên quyết nói:

- Trương đại thúc, yên tâm đi. Đại thúc đi cùng với chúng ta, không ai có thể tổn thương đến đại thúc. Không cần nói đến Bảo Ngọc Tường, cho dù là chục cái Bảo Ngọc Tường ta đều không để vào mắt.

Ta nhất thời giống như kiêu ngạo nhìn thiên hạ. Quả thật, nhìn khắp thiên hạ cũng chỉ có mình ta là tu chân giả, ta còn phải sợ ai? Nhất thời ta hào khí tận trời, khí thế bản thân tự nhiên dần dần lan tỏa khắp nơi.

Trương đại thúc nhìn ta, đột nhiên trước mắt cảm thấy mơ hồ. Một đoàn khí thể hoàng giả tràn đến, thân ảnh của đứa trẻ trước mắt biến hóa càng lúc càng lớn, giống như một ngọn núi lớn, khiến người khác không thể nhìn lên... trong lòng dâng lên ý niệm muốn quỳ bái đứa trẻ trước mắt...

Đột nhiên, trước mắt sáng lên, tất cả lại khôi phục rõ ràng. Người khác có thể cho là mình hoa mắt, nhưng đối với một vị điêu khắc sư ngọc thạch, ông ta cực kỳ tin tưởng vào ánh mắt của mình. Vì vậy ông ta biết tất cả những gì xảy ra vừa rồi đều là thật, hơn nữa còn do đứa trẻ trước mắt gây ra.

Ta đột nhiên phát hiện đôi mắt của Trương đại thúc trở nên ngây ngốc, muốn quỳ bái với ta. Ta lập tức phát hiện bản thân không ngờ lại phát tán khí thể của cảnh giới tu chân ra ngoài, liền thu hồi khí thể lại, ngồi xuống như trước. Ta cũng biết dạng nhân vật như Trương đại thúc nhất định sẽ không tin tất cả vừa rồi đều là ảo giác.

Ta không khỏi cảm thấy đau đầu, đột nhiên trong lòng máy động, nhìn Trương đại thúc nói:

- Trương đại thúc, vừa rồi khi đến đây ta đã nhìn thấy đại thúc chẻ trúc. Đại thúc vốn không có võ công, tại sao nhãn lực còn tốt hơn so với kẻ bèn bỉ luyện võ? Dao mà đại thúc dùng cũng chỉ là dao chẻ trúc thông thường, vì sao lại có thể dễ dàng chẻ trúc làm đôi?

Trương đại thúc vừa nghe vấn đề của ta, lập tức lộ ra dáng vẻ cao nhân, vuốt vuốt ba chòm râu ngắn:

- Nhãn lực đó là công phu cơ bản của một vị điêu khắc sư ngọc thạch. Khi chúng ta khi điêu khắc, không thể xảy ra một chút sai sót nào, nếu không thì một tác phẩm cũng coi như thất bại. Hơn nữa kỹ thuật chính là tiêu chuẩn để xác định điêu khắc sư ngọc thạch. Khi một vị điêu khắc sư ngọc thạch có thể xem nặng như nhẹ, dùng một phần lực để làm ra mười phần hiệu quả, chính là một vị điêu khắc sư rất giỏi. Còn kỹ thuật của ta lại là thể nghiệm bản thân vật chất, vận dụng lực lượng tự nhiên để làm mọi thứ, đó mới là một cao thủ điêu khắc tuyệt thế chân chính.

Ta kinh ngạc. Thật đúng là vạn vật đều có đạo, không ngờ ngay cả loại nghề nghiệp như điêu khắc cũng phát triển đến mức có thể lợi dụng lực lượng tự nhiên.

- Trương đại thúc, bội phục, bội phục, quả thật bội phục!

Ta đứng dậy nhìn ông ta, biểu lộ sự bội phục trong lòng, là xuất phát từ chân tâm. Kiếp trước phải đến khi đạt đến Nguyên Anh kỳ ta mới có thể cảm ngộ lợi dụng lực lượng tự nhiên, lúc đó ta cũng đã hơn một ngàn hai trăm tuổi.

- Sư phụ, chúng ta có nên lập tức khởi hành không? Vương đại ca đã chuẩn bị xong tất cả, bảo đệ tử đến hỏi sư phụ!

Giọng nói của Lý Đại từ ngoài phòng truyền vào.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13 – Tinh Phong Trang Viên (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

-Trương đại thúc, chúng ta sắp lên đường, đại thúc có cần chuẩn bị gì không?

Ta nhìn Trương đại thúc cười cười hỏi.

Lúc này ông ta hoàn toàn chìm trong lời khen ngợi vừa rồi của ta. Nghe ta nói, một lúc sau mới phản ứng lại. Ông ta nhìn ta và Lý Đại, khẽ ho một tiếng, sau đó mới nói:

- Ta chỉ cần một lát thôi, đồ đạc của ta cũng không nhiều.

Nói xong, Trương đại thúc liền đứng dậy, xoay người đi vào phòng trong.

Đột nhiên Trương Vũ trên người mang theo bốn năm bao lớn bao nhỏ từ trong phòng đi ra, cười hì hì nói với phụ thân:

- Cha, con đã chuẩn bị xong hết rồi, lúc nào cũng có thể lên đường.

Xem ra Trương Vũ vì nghe thấy Trương đại thúc biểu đạt tình cha con nên cực kỳ cao hứng, cười hì hì khác hẳn với ngày thường lãnh khốc. Hôm nay Trương Vũ rất cao hứng, số lần cười trong ngày có lẽ còn nhiều hơn cả tháng bình thường.

Ta nhìn nhìn bọn họ, cũng bắt đầu cười, cả gian nhà trúc tràn đầy không khí vui vẻ.

Ta lớn tiếng nói:

- Chúng ta đi thôi!

Khi chúng ta xuống đến chân núi, bọn Vương ca và Vũ tỷ đã mang toàn bộ vàng bạc tài bảo lên xe ngựa. Nhìn thấy bọn ta đến, Vũ tỷ liền bước tới trước nói:

- Thiếu gia, tất cả đều đã chuẩn bị xong rồi. Chúng ta không đủ xe ngựa nên đã lấy thêm hai chiếc xe ngựa của sơn trại, trong đó một chiếc dùng để chở đồ đạc. Chúng ta có lên đường ngay không, xin thiếu gia hạ lệnh!

Ta đưa mắt nhìn những người xung quanh, sau này bọn họ sẽ là chiến hữu của ta. Võ đài của chúng ta là kinh thành, đó là nơi chúng ta thi thố tài năng hiển lộ bản thân, cũng là nơi mà Trương Tinh Phong ta sẽ chứng tỏ bản thân với Trương thị thế gia.

- Xuất phát!

Ta hô lớn một tiếng.

Mọi người lập tức tiến vào xe ngựa, bánh xe bắt đầu chuyển động, chúng ta tiếp tục hành trình đi đến kinh thành.

“Phụ thân, ông nhìn đi, ta sẽ cho ông biết được năng lực của ta. Ta muốn ông phải hối hận vì quyết định lúc trước!” - Ta ngồi trên xe ngựa, nhìn trời xanh bên ngoài song cửa, trong lòng nói thầm.

.....

- A, cuối cùng chúng ta cũng đến nơi rồi. Ha ha...

Một đám người đứng trước cổng kinh thành của Minh vương triều lớn tiếng reo hò.

Trải qua gần sáu ngày đường cuối cùng đã đến nơi, mệt mỏi suốt sáu ngày trong chốc lát biến thành vui mừng.

Ta nhìn tòa thành do những tảng đá hoa cương lớn xây dựng nên, trong lòng hô lớn: “Kinh thành, ta đến rồi, Trương Tinh Phong ta đã đến rồi!”

Một đoàn chín người chúng ta sau khi đến cửa hàng giữ bạc của Minh vương triều, trên người mang theo tám mươi lăm vạn ngân phiếu đến một quán rượu cách đó không xa, có tên là Phong Vũ lâu. Chúng ta cũng không ngờ nơi đó lại là quán rượu tốt nhất tại kinh thành, bên ngoài nhìn rất bình thường, nhưng hoàn cảnh bên trong thì lại... quá tuyệt.

Ta thật sự rất bội phục người thiết kế nên quán rượu này. Hẳn lại có thể đem thay đổi Thiên Phong Ngân Vũ trận một chút, biến trận thế dùng trong chiến đấu thành trận thế phục vụ mọi người. Toàn đại sảnh có tám gian phòng nhỏ, phân biệt là tám phương vị Khảm, Ly, Đoài, Chấn, Tốn, Càn, Khôn, Cấn. Thiên Phong Ngân Vũ trận vốn là sinh ra gió và mưa để làm rối loạn thị giác của đối thủ, nhưng sau khi trận thế được thay đổi, lại khiến cho cả đại sảnh luôn có gió nhẹ vi vu không ngừng thổi qua, còn có một chút hơi nước, khiến cho toàn đại sảnh trở nên mát mẻ. Ăn cơm uống rượu tại đó

cảm giác hoàn toàn không giống như những nơi khác, mà giống như chốn sơn dã sau cơn mưa.

Chúng ta dĩ nhiên gọi một gian phòng dành cho khách quý. Kỳ thật trên lầu còn có mấy phòng dành cho khách quý còn tốt hơn, chỉ có điều không phải cứ có tiền là vào được.

Ngồi xuống ghế, ta nhìn thấy ba gã đồ đệ không dám ăn trước ta, liền nói một câu:

- Các người cứ tùy ý đi!

Sau khi nói xong, Lý Đại và Lý Nhị lập tức bắt đầu thi ăn. Đại ca Lang Phong của ta mặc dù chỉ mới mười tuổi, nhưng so với hai gã đồ đệ mười bảy tuổi còn tốt hơn nhiều. Tam đồ đệ của ta càng không cần nói, bình thường sắc mặt luôn lãnh khốc, chỉ đối với người của mình mới có thể cười đôi lần. Lúc này khi vừa mới tiến vào quán rượu, quá nửa nữ nhân trong đại sảnh đều nhìn hẩn bằng ánh mắt nhiếp người. Hẩn còn làm như chẳng có chuyện gì xảy ra, khiến cho mọi người chúng ta phải lập tức kéo hẩn vào một gian phòng độc lập.

- Vương ca, sau này chúng ta sẽ ở lâu dài tại kinh thành, huynh ăn xong hãy cùng Vũ tỷ dẫn theo Lý Đại và Lý Nhị đi tìm một tòa trang viên lớn. Trang viên chủ yếu chỉ cần thật lớn, có đất cũng không sao. Còn có một điểm quan trọng là nền móng nhất định phải kiên cố, bởi vì ta chuẩn bị xây dựng mật thất bên dưới đất. Như vậy đi, ăn xong huynh hãy ra ngoài xem thử, chúng ta sẽ tạm thời ở lại khách phòng phía sau Phong Vũ lâu. Ta đã bảo tiểu nhị chuẩn bị năm phòng thượng đẳng, Vương ca và Vũ tỷ ở một phòng, Lý Đại và Lý Nhị một phòng, đại ca và đại nương một phòng, A Vũ và Trương đại thúc một phòng, còn ta một phòng. Vậy đi, nói xong rồi thì ăn thôi!

Ta cầm chén lên, cầm đũa đưa về hướng bàn ăn, lập tức ngăn người. Thức ăn trên cả bàn đã hết một nửa, chỉ có thức ăn trước mặt của ta thì vẫn chưa từng động.

Ta nhìn hai gã đồ đệ tốt của ta, Lý Đại và Lý Nhị thật thà nhìn ta cười cười. Nhìn hai chén cơm trống rỗng của bọn chúng, ta biết thức ăn do ai tiêu diệt. Ta vừa định phê bình hai gã đồ đệ, bọn hẩn đã nói ngay:

- Sư phụ, chúng con ăn chưa no, sư phụ có thể cho chúng con ăn tiếp không?

Hai cặp mắt to nhìn ta không chớp, tràn đầy hy vọng.

- Cút, nghiệt đồ, tức chết ta mà!

Ta lớn tiếng mắng. Lý Đại và Lý Nhị ngấn người nhìn ta, dáng vẻ vô cùng đáng thương. Đây là ta lần đầu mắng bọn hăn.

- Các người không biết gọi tiểu nhị lấy thêm thức ăn sao? Không ngờ lại muốn ăn thức ăn của ta. Các người ăn hết thì ta lấy gì ăn đây!

Ta nhìn hai gã cười mắng.

Lý Đại và Lý Nhị thoáng ngơ ngác, tiếp đó mới giật mình phản ứng lại, lập tức lớn tiếng nói:

- Đa tạ sư phụ, đa tạ sư phụ!

Lý Đại lập tức quay người nhìn về hướng tiểu nhị chuyên phục vụ ở trước cửa gọi lớn:

- Tiểu nhị, mang đến đây cho ta hoàng đậu đôn trư cước, dã sơn cô đôn bài cốt, thủy áp hoàng đậu, phao phượng thảo, bì đàn quyền, điều thiêu nhũ cáp, mật trấp trư thủ, hoạt ngư tân cật, trư thủ vương, hương lạt điền loa...

Ta trợn mắt há mồm. Cả bàn duy nhất chỉ có Lý Nhị, Trương Vũ và Trương đại thúc là còn bảo trì bình tĩnh.

Tiểu nhị cười hì hì, nghe xong một lần lập tức lặp lại từ đầu đến cuối một từ cũng không sai. Ta ngấn người, chỉ có thể cảm thán: “Tiểu nhị của Phong Vũ lâu này tố chất thật là cao, không hổ là quán rượu đệ nhất kinh thành.”

.....

Sau khi cơm rượu no say, bọn Vương ca liền đi tìm trang viên, còn ta thoải mái về phòng mình nghỉ ngơi.

“Bình, bình!”

- Thiếu gia, tôi là Vương ca, ngài hãy mở cửa ra!

Trời ạ, ta vừa mới lên giường, còn chưa kịp cởi đồ thì Vương ca này lại tới. Huynh ấy chỉ mới ra ngoài mấy phút thôi mà.

Mặc dù ta rất bức bối, nhưng cũng đành bước ra mở cửa.

- Vương ca, huynh làm sao vậy? Ta vừa mới lên giường, còn chưa kịp nằm xuống thì huynh đã đến. Không phải ta bảo huynh đi tìm trang viên sao, sao

huynh còn ở đây?

Ta nhìn Vương ca phát tiết bất mãn. Vương ca và Vũ tử đã nhìn ta lớn lên, chỉ có trước mặt bọn họ ta mới có thể phát ra tính khí của thiếu gia.

- Thiếu gia, tôi đã tìm được trang viên, nằm ở phía bắc quán rượu này. Địa bàn rất lớn, giá hai mươi vạn lượng bạc. Trước đây nó là phủ trạch của một vị vương gia, hiện tại vị vương gia này đã chết, ông ta không có hậu nhân, cho nên tòa trang viên này bị hoàng thượng thu hồi. Hoàng thượng định giá hai mươi vạn lượng, nhưng suốt một năm cũng không có ai mua. Chủ yếu là vì nó quá lớn, người bình thường căn bản không dùng hết. Còn nghe nói, vị vương gia đó vốn là một người rất yêu thích trận pháp, bình sinh từng tập hợp vô số cao thủ trận pháp. Cho nên toàn hậu hoa viên cùng với một số phòng bên trong căn bản không bước vào được, bởi vì bên ngoài ông ta bố trí một đại trận, hơn nữa còn là do mười cao thủ lợi hại nhất khi đó đồng thời bày trận. Hiện tại chưa một ai có thể khai mở trận thế này, vì vậy dẫn đến việc không có người mua.

Wang ca nói cho ta biết tình huống đại khái của trang viên kia.

- A, trước đây là phủ trạch của một vị vương gia, bên ngoài hậu hoa viên còn có một trận thế cực kỳ lợi hại. Thú vị, tốt, tốt. Ta lập tức cùng huynh đi xem thử, nhưng trước tiên phải chỉnh đốn y phục đã. Huynh hãy đi gọi những người khác, chúng ta cùng đi xem nhà mới sau này của chúng ta. Nhanh lên một chút!

Ta nhìn Vương ca nói.

- Vâng, thiếu gia, tôi lập tức đi ngay!

Wang ca đáp lời, lập tức xoay người đi thông báo cho những người khác.

Ta bước đến trước gương, cẩn thận sửa sang y phục trên người. Cũng không tệ, dáng vẻ trẻ con quả thật rất khả ái.

Rời khỏi phòng, ta phát hiện những người khác đều đang đứng ngoài cửa chờ ta. Ta nhìn bọn họ nói:

- Đi, mọi người cùng đi xem ngôi nhà sau này của chúng ta, đi thôi!

- Ha ha, chúng ta cũng có địa bàn của mình tại kinh thành rồi!

Lý Đại luôn luôn như thế, ta đã nói nhiều lần cũng vô dụng.

- Đại ca, huynh nói xem sư phụ sẽ cho chúng ta phòng lớn cỡ nào?

Tên Lý Nhị ngu ngốc và đại ca của hắn cũng không khác nhau bao nhiêu. Ta làm sao lại thu nhận loại đồ đệ như vậy chứ.

- Nói thừa, chúng ta là khai môn đại đệ tử của sư phụ, đương nhiên là sẽ có phòng rất lớn rất tốt. Ai, có đệ đệ như vậy thật làm Lý Đại ta đau xót. Ha, may mắn là ta còn có một vị sư phụ tuyệt hảo. Đúng không sư phụ?

Gã Lý Đại này lại bắt đầu vỗ mông ngựa.

- Câm miệng!

Ta đưa mắt nhìn bọn hắn, xoay người đi về hướng con đường phía bắc. Mới đi chưa đến năm mươi bước, một trang viên cực lớn đã xuất hiện trước mắt ta. Trước cửa có hai bức tượng sư tử đá cực lớn vẫn còn vẻ uy vũ như năm xưa, cao ngạo nhìn những người tiến vào vương phủ.

Hai gã nha dịch đang đứng hai bên cửa lớn, hai thanh đại đao còn ôm trong lòng, đang ngủ gà ngủ gật.

- Hây, hai vị quan nhân, chúng ta muốn mua trang viên này, hây!

Vũ tử bước lên trước nói với hai gã nha dịch. Có điều một tiếng cuối cùng thật sự quá lớn. Đáng thương cho hai vị nha dịch này.

- Ai, kẻ nào dám phá giấc mộng đẹp của đại gia? A, vừa rồi người nói gì? Người nói muốn mua trang viên này, là thật ư?

Gã nha dịch có vẻ lớn tuổi hơn nhìn đám người trước mặt, dường như vẫn chưa tin đám người này lại muốn mua trang viên mà rao bán suốt một năm cũng không ai mua.

Vũ tử lớn tiếng nói:

- Là thật, ta nói với hai vị rõ ràng, chúng ta muốn mua trang viên này.

- Trời ạ, cuối cùng ta cũng có thể rời khỏi chỗ này rồi. Một năm rồi, suốt một năm ta ở đây dầm mưa dãi nắng. Ông trời cuối cùng cũng mở mắt rồi.

Gã nha dịch kia lớn tiếng hô lên.

Gã bên cạnh cũng lẩm bẩm:

- Cuối cùng ta cũng có thể rời khỏi nơi này, đi khai sáng sự nghiệp của ta. Thê tử của ta đã hơn nửa năm không cho ta lên giường rồi...

Chúng ta nhìn thấy cảnh này không khỏi ngơ ngác, một lúc sau mới phản ứng lại. Hai gã này cũng thật là quá cao hứng.

- A Quân, người mau đến phủ nha báo cáo, ta đưa mấy vị khách này vào vương phủ tham quan một lượt. Các vị, xin hãy theo tiểu nhân vào bên trong xem qua một lượt!

Gã này lúc này còn còn lớn giọng với chúng ta, hiện tại lại làm ra vẻ khiêm nhường. Xem ra hắn cũng biết, chúng ta có thể mua được trang viên này thì cũng không phải là loại người dễ trêu chọc.

Gã nha dịch lấy chìa khóa ra, mở cánh cửa vương phủ. Chúng ta cùng tiến vào ngôi nhà sau này của mình.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14 – Tinh Phong Trang Viên (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta tiến vào trang viên tương lai của ta. Vừa bước qua cửa lớn, một chiếc cầu đá dài liền xuất hiện trước mắt. Bên dưới cầu là một hồ nhân tạo rất lớn, dưới đó còn có không ít thực vật thủy sinh. Chung quanh hồ còn có nhiều núi giả, đá vụn... Không tệ, thật sự rất không tệ. Chỉ riêng hồ nhân tạo và chiếc cầu đá kia cũng đã có giá trị rồi.

- Các vị, năm đó Văn vương gia đã xin hoàng thượng tiền triều điều động vũ lâm quân, phải mất gần một tháng mới đào xong cái hồ này. Lúc đó khắp cả kinh thành đều ca tụng. Rất nhiều người muốn mua trang viên này, nhưng chỉ vì hậu hoa viên, có lẽ các vị cũng đã biết chuyện này. Ai, vị Văn vương này cũng thật là nhàn rồi. Một tòa trang viên đáng giá gần trăm vạn lượng bị ông ta dùng trận pháp gì đó phong tỏa, ngay cả hai mươi vạn lượng cũng không có ai mua.

Gã nha dịch ở một bên kể về những chuyện liên quan đến trang viên.

Ta cảm thấy hơi kỳ quái. Cho dù không có hậu hoa viên, nhưng chỉ riêng hồ nhân tạo và những gian phòng cách không xa kia cũng đã đáng giá hai mươi vạn lượng rồi, tại sao lại không có ai mua?

Ta nhìn gã nha dịch hỏi:

- Không tính hậu hoa viên cũng đã đáng giá hơn hai mươi vạn lượng, tại sao không ai chịu mua?

- A, các vị không biết à? Ai da, xem ra ta lại phải tiếp tục trông coi ở đây rồi.

Gã nha dịch lập tức chán nản, bắt đầu than thở.

- Người đừng như vậy, sư phụ ta đã nói muốn mua trang viên này thì nhất định sẽ mua. Người đừng lo lắng!

Đại đồ đệ của ta quả có lòng hảo tâm, lập tức giúp gã nha dịch kia giải trừ tâm bệnh.

- Thật sao? Người nói thật chứ? Bất kể thế nào các vị cũng mua trang viên này?

Gã nha dịch vui mừng đến phát điên, dường như vẫn còn không dám tin. Cũng khó trách hẳn, bản thân mới từ nhân gian tiến vào thiên đường, vừa rồi lại từ thiên đường rơi xuống địa ngục, bây giờ lại tiến vào thiên đường, sự thay đổi đến chóng mặt này thật sự không phải loại nhân vật nhỏ như hẳn có thể chịu đựng được.

- Là thật, người cứ tiếp tục dẫn đường đi, sự phụ ta đã đi lên phía trước rồi! Lý Đại bên cạnh còn hảo tâm nhắc nhở hẳn.

- A, đi, đi ngay!

Gã nha dịch lập tức tăng tốc chạy theo.

.....

- Vương ca, huynh xem kiến trúc ở đây cũng không tệ, bố cục toàn thể rất tốt. Vị vương gia này không hổ là người hâm mộ trận pháp, ngay cả bố cục phòng ốc cũng án chiếu theo phương vị cửu cung bát quái. Quan trọng nhất là ông ta không ngờ lại đem trận thế này liên hệ với Bát trận ở hậu hoa viên, hình thành một đại trận trước đây chưa từng có. Thật là lợi hại.

Ta vừa nhìn phòng ốc vừa nói.

Bát trận này chính là Bát trận đồ đã thất truyền từ lâu, do quân sư đứng đầu Gia Cát Khổng Minh của khai quốc hoàng đế Minh vương triều năm đó sáng lập nên. Trận thế này phân làm Thiên Phúc trận, Địa Tái trận, Phong Dương trận, Vân Thùy trận, Long Phi trận, Hồ Dực trận, Điều Tường trận, Xà Bàn trận. Bát trận hỗ trợ nhau uy lực gia tăng gấp bội. Năm đó cũng nhờ có trận pháp này mới ngăn cản được sự truy sát của thủ lĩnh Vương Thiên của thế lực đệ nhất, nhờ đó khai quốc hoàng đế sau này mới đông sơn nổi dậy, thành lập nên Đại Minh vương triều. Đáng tiếc là từ khi Gia Cát Khổng Minh qua đời khi còn tráng niên, đại trận tuyệt thế cổ kim này cũng biến mất theo. Nghe nói Bát trận đồ ban đầu bị phân thành tám mảnh, không biết tung tích. Không ngờ rằng trận thế này lại xuất hiện ở đây.

- Thiếu gia, chính vì như vậy, cho nên cả quần thể kiến trúc mấy trăm gian phòng ốc này, chỉ có mười mấy gian ngoài cùng là có thể vào được. Những phòng còn lại ngay cả đến gần cũng không được. Khó trách bao nhiêu

người đến xem trang viên này nhưng chẳng có người nào mua. Có ai lại đem hai mươi vạn lượng bạc đi mua mười mấy gian phòng? Thiếu gia, uy lực của đại trận này đã vượt qua cả Bát trận năm xưa, thiếu gia có thể phá được không?

Ta cười cười. Ta đương nhiên có cách phá. Trận thế cao minh ở thế giới này chẳng qua cũng chỉ là dùng lực lượng hậu thiên tạo thành. Cho dù có cao thủ sử dụng tiên thiên chân khí để bày trận, nhưng với linh giác đã đạt đến Kim Đan kỳ của ta, mọi bí mật đều hiển lộ rõ ràng. Có điều ta cũng không thể nói rõ nguyên nhân này với Vương ca, muốn nói cũng phải đợi sau khi huynh ấy tu luyện tu chân pháp quyết đã. Ta chỉ có thể nhìn Vương ca mỉm cười tự tin, biểu ta thập phần tin tưởng.

- Vương ca, ta đã quyết định rồi, mau giúp ta mua nó, ta không muốn xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn!

Ta nhìn Vương ca nói. Ta thật sự rất yêu thích trang viên này, cho nên không muốn thời điểm này lại bị người khác nhảy vào tranh giành.

- Vâng, thiếu gia. Bây giờ ta sẽ đi hỏi mua ngay, tuyệt đối sẽ không làm lỡ chuyện. Thiếu gia cứ ở đây dạo chơi nhé. A Vũ, theo ta, chúng ta cùng đi đến nha môn bàn chút chuyện!

Wong ca gọi Vũ tử cùng đi ra ngoài.

Ai, hậu hoa viên này cùng với những gian phòng kia từ trước kia vẫn chưa có người vào, không biết có bảo vật gì không?

Ta vừa nghĩ đến đây, lập tức muốn đi vào trận tìm tòi nghiên cứu. Ta thật sự không kìm được lòng hiếu kỳ, liền nói với bọn Trương Vũ:

- Các người ở đây chờ ta, ta vào trong xem thử. Nhất định không được vào bên trong. Trương Vũ, chắc người cũng biết sự lợi hại của trận pháp này, hãy giúp ta trông chừng bọn họ. Ngàn vạn lần không được để cho bọn họ chạy loạn, không cẩn thận bị vây trong trận là một đấy.

Trương Vũ từ nhỏ đã nghiên cứu trận pháp, hiểu rất rõ sự lợi hại của Bát trận đồ. Mà trận thế trước mắt so với Bát trận đồ còn lợi hại hơn nhiều. Trong lòng hẩn thềm nghĩ: “Bản thân ngay cả một điểm ảo diệu của trận thế cũng không nhìn ra, vậy mà sư phụ lại nói muốn vào trong trận xem thử,

hơn nữa dường như không hề để vào mắt. Sự phụ thật lợi hại, chẳng những võ công cực cao mà tại phương diện trận thế cũng là cao thủ đỉnh cấp.”

Từ sau khi ta thi triển bản lĩnh biến hóa của mình, Trương Vũ đối với những lời nói kinh người của ta đều không hề hoài nghi. Trong lòng hẳn, ta gần như đã trở thành một người không gì không thể làm được.

Trương Vũ nhìn ta nói:

- Sự phụ, người cứ yên tâm vào trong xem, con nhất định sẽ trông chừng bọn họ cẩn thận, tuyệt đối không để một ai chạy loạn!

Ta gật gật đầu, không thèm nhìn bọn Lý Đại và Lý Nhị đang lộ ra vẻ đáng thương, thản nhiên đi vào trong trận thế.

Ta vừa tiến vào trận thế, bốn phía đột nhiên trở nên trắng xóa, giơ tay không nhìn thấy năm ngón, cặp mắt hoàn toàn không có tác dụng. Ta ngăn người, trận thế này thật lợi hại. Ta đột nhiên cảm thấy dưới đất chấn động, vô số bùn đất tràn về phía ta như muốn chôn sống... Ta biết tất cả đều là ảo giác, nhưng vẫn kinh ngạc vì nó rất giống thật. Mặc dù trận thế này rất lợi hại, đáng tiếc là nó đã gặp phải ta. Ta vận tinh thần lực, linh giác bắt đầu dần dần mở rộng ra chung quanh. Một lúc sau, toàn bộ trận thế đều đã bị ta nắm trong tay. Rất nhanh, ta đã hiểu rõ sự ảo diệu của trận thế này. Trận thế này cho dù ở Tu Chân giới cũng là một trận thế tương đối lợi hại, có điều trận thế trước mắt lại là do tiên thiên chân khí làm chủ, uy lực tự nhiên không thể bằng trận thế lấy chân nguyên lực làm chủ.

Ta cũng không phá hủy nền tảng của trận thế, mà lại đem chân nguyên lực dung nhập vào bên trong để tăng cường uy lực. Bây giờ trận thế này chỉ có cao thủ Nguyên Anh kỳ mới có thể phá được.

Linh giác của ta cảm ứng những phòng ốc chung quanh. Oa, tổng cộng có đến gần tám trăm gian phòng. Nhất thời ta cũng không biết nên bắt đầu tìm kiếm từ đâu. Thật là đau đầu.

Đột nhiên linh giác của ta cảm ứng được từng trận dao động nhẹ nhẹ của trận thế. Ta khẳng định đây tuyệt đối không phải là đại trận, mà là trận thế bảo hộ một thứ gì đó. Dùng trận thế để bảo hộ, xem ra nhất định là bảo bối.

Ha ha... ta đắc ý đi về hướng mục tiêu. Một gian phòng rất bình thường xuất hiện trước mắt ta. Cùng lúc khi mở cánh cửa bám đầy bụi, ta cũng vận

chân nguyên lực, bên ngoài cơ thể lập tức được bao phủ bởi một chiếc lồng khí. Nhìn trên lồng khí bám đầy bụi, ta cũng không khỏi bội phục tầm nhìn sáng suốt của mình.

Chuyện gì đây? Ta phát giác dao động là từ dưới đất truyền lên, nhưng nơi này lại không hề có mật đạo thông xuống đất. Ta hầu như đã tìm hết mọi góc ngách trong phòng, nhưng vẫn không hề tìm thấy thông đạo. Ta ngờ ngác, chẳng lẽ linh giác của ta cảm ứng sai? Không thể nào, linh giác làm sao có thể sai được. Trừ khi là có cao thủ công lực hơn hẳn ta mới có thể khiến ta nhìn sai. Nơi này khẳng định không thể có người như vậy. Vậy rốt cuộc là vì nguyên nhân gì? Ta cảm thấy nghi hoặc...

.....

- Thật cao hứng có thể nói chuyện cùng với người hào sảng như Vương quản gia. Kể từ bây giờ, trang viên này sẽ là của Trương Tinh Phong công tử. Tiểu quan xin đi trước, sau này có thời gian sẽ tìm Vương quản gia uống trà, mong Vương quản gia nể mặt!

Một vị quan viên mặc áo bào màu xanh lục cười ha hả nói chuyện giao tình với Vương ca. Vương ca là nhân tài quản gia đã từng được Trương thị thế gia bồi dưỡng, đương nhiên cũng biết việc giao lưu với quan lại là chuyện rất cần thiết.

- Lâm đại nhân, ngài đừng nói như vậy. Tôi chỉ là bình dân mà thôi. Chỉ cần đại nhân gọi một tiếng, tôi sẽ lập tức đến ngay. Một ngàn lượng bạc này là tiền của công tử ta tặng cho đại nhân uống trà. Hôm nay chúng ta vừa mới mua trang viên, còn nhiều chuyện phải sắp xếp, không thể tiễn đại nhân được, hi vọng đại nhân rộng lượng bỏ qua!

Wương ca cực kỳ quan tâm đến Lâm đại nhân này, mời uống trà, lại tặng thêm một ngàn lượng bạc. Loại trà này cũng không phải là loại trà tầm thường.

Wương ca tươi cười nhìn thân ảnh của Lâm đại nhân kia đi khuất, lúc này mới bắt đầu đi tìm ta báo cáo tình hình.

.....

- Đại nhân, công tử nhà hần không phải là tam công tử đã bị trục xuất của Trương thị thế gia hay sao? Hần đã không phải là người của Trương thị thế

gia, vì sao ngài còn đối xử tốt với quản gia của hãn như vậy?

Một gã nha dịch đi cùng Lâm đại nhân trên đường về phủ lên tiếng hỏi.

- Chuyện này người cũng không hiểu sao? Mặc dù vị tam công tử này trên danh nghĩa đã bị trục xuất khỏi Trương thị thế gia, nhưng năm nay hãn còn chưa đến bảy tuổi, người nói xem hãn có thể phạm phải lỗi lầm gì lớn? Huống hồ có cha mẹ nào lại không yêu thương con mình. Người nói xem gia chủ của Trương thị thế gia có thể để cho con trai bảo bối của ông ta chịu khổ hay không? Không phải người ta nói tam công tử không có tiền hay sao? Người nhìn thử tam công tử, vừa đến kinh thành là đã mua trang viên này. Hai mươi vạn lượng, dựa vào bổng lộc của ta, cho dù một trăm năm cũng kiếm không đủ. Người nhìn thử người ta tiện tay cho tiền một lần uống trà là một ngàn lượng, cái này gần bằng một năm bổng lộc của ta rồi. Người nên nhớ loại người này chúng ta chỉ nên kết giao, không thể đắc tội được. Lúc nào đó người ta cao hứng thưởng cho người chút bạc, vậy là đủ cho người dùng thoải mái rồi.

Lâm đại nhân bắt đầu giáo huấn.

Nha dịch bên cạnh nghe giống như gà con ăn thóc không ngừng gật đầu. Những lời này đúng là lời vàng ngọc. Nếu như một ngày nào đó người ta cũng thưởng ta một ngàn lượng bạc thì tốt quá. Gã nha dịch trong lòng thầm kì vọng.

.....

- Trương Vũ, thiếu gia đâu? Ta đã mua được trang viên này, đang cần báo cáo với thiếu gia. Thiếu gia đâu rồi?

Vương ca nhìn Trương Vũ đang ngồi trên ghế hỏi. Lại kỳ quái nhìn Lý Đại và Lý Nhị nét mặt khổ sở đang đứng yên phía sau Trương Vũ. Trương đại thúc cũng đang cố nhịn cười, nhưng ánh mắt ông ta lại lộ rõ tâm lý hiện giờ.

- Vương đại ca, huynh đừng nhìn nữa. Bọn họ vì muốn vào chơi bên trong trận thế, vi phạm mệnh lệnh của sư phụ, cho nên bị ta trừng phạt đứng tại đó không được nói chuyện, cũng không cho phép đi lại. Lúc này sư phụ đã đi vào trong trận, bảo bọn ta ở bên ngoài này chờ, không cho phép tiến vào. Huynh ở đây chờ nhé!

Trương Vũ nói xong, lại cúi đầu nhìn mấy quyển thư tịch liên quan đến trận thế mà hắn mang theo.

Vương ca chỉ đành ngồi xuống ghế cùng Vũ tử, chờ ta về. Vũ tử quay đầu nhìn nhìn Lý Đại và Lý Nhị sắc mặt cực kỳ đau khổ ở phía sau, bật cười:

- Ha ha ha...

Trương đại thúc cũng nhin không được nữa, thống khoái cười lớn:

- Ha ha ha...

Cả đại sảnh đầy ắp tiếng cười, vang vọng không ngừng.

Lý Đại và Lý Nhị nhìn tất cả chuyện này, trong lòng lớn tiếng kêu than: “Sự phụ, người mau trở lại đi...”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15 – Tuyệt Thế Bảo Vật.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong đầu ta đột nhiên lóe lên linh quang. Chẳng lẽ là có một dãy mật thất bên dưới bên dưới trận thế này, nhưng thông đạo thì lại ở nơi khác rất xa? Rất có khả năng. Ta càng nghĩ càng thêm khẳng định. Đúng vậy, nhất định là như vậy.

Ta toàn lực phát động linh giác, cẩn thận tìm kiếm mỗi địa phương... Ta mỉm cười, bởi vì ta phát hiện có một địa phương phát ra đạo động trận pháp tương đối đặc biệt, đạo động trận pháp ở chung quanh nó đều không mạnh như vậy. Nơi đó nhất định là cửa vào mật đạo.

Ta như tia chớp trong nháy mắt lao đến nơi vừa cảm ứng được. Nhìn hòn núi giả trước mặt, ta bật cười. Núi giả này không thể làm khó ta được.

Linh giác của ta tự nhiên xuyên qua hòn núi giả. Rất nhanh ta đã hiểu rõ bí mật của dãy thông đạo dưới mật thất này.

Tay phải ta nhẹ nhàng đặt lên một khối đá trên hòn núi giả, bắt đầu xoay nhẹ. Linh giác của ta rõ ràng cảm ứng được chốt của cửa vào đang từ từ xuất hiện. Một lúc sau, chiếc khóa đá đã hoàn toàn hiện ra. Ta đưa tay đẩy nhẹ một cái, hòn núi giả liền dịch chuyển về phía sau, cửa vào tự động mở ra.

Ta nhìn tình huống của thông đạo. Rất tốt, hiện tại vẫn còn chưa hư hao chút nào, xem ra sau này có thể tiết kiệm rất nhiều tinh lực. Ta vốn định xây dựng mật thất dưới đất, không ngờ nơi này lại có sẵn.

Ta bước nhanh vào bên trong, vừa đi vừa dùng linh giác chú ý mọi thứ. Nơi này có vài thứ lương thực để ăn, phỏng chừng chỉ có gạo là còn tốt, những thứ khác có lẽ đều đã hư. Dù sao thì cũng đã hơn một năm rồi. Trong này còn có một số binh khí, nhìn bề ngoài cũng khá tốt, chỉ là đối với ta thì không có chút hữu dụng nào. Trong này không ngờ còn có y phục. Không phải chứ, vị vương gia kia còn sống ở dưới này... Ha, cuối cùng cũng phát

hiện được một nơi hữu dụng. Nơi này có một rương bạc trắng và một số ngân phiếu, nhưng cũng không nhiều bằng ở chỗ Lý Tứ. Vị vương gia này thật là quá kém...

Cuối cùng, ta cũng tìm đến được nơi có trận thế bảo vệ báu vật.

Ta nhẹ nhàng đẩy cửa. Một chiếc bàn ngọc xanh liền xuất hiện trước mắt, hoàn toàn do ngọc xanh tạo thành. Ngọc xanh là ngọc thạch thượng phẩm, một chiếc bàn do khối ngọc thạch lớn thế này tạo thành, đúng là mạnh tay. Cái bàn này ít nhất cũng có giá một trăm vạn lượng bạc. Trên bàn hình như còn có một phong thư. Ta tiện tay cầm lên xem.

“Chào người, kẻ hữu duyên. Cả đời ta không có con cái, cho nên chí bảo của ta sẽ tặng cho người, người nhất định phải sử dụng nó cho thật tốt. Vì nó ta đã hao tổn tâm huyết cả đời. Quên đi, trước mắt còn có một thử thách nhỏ, chỉ khi phá được trận thế này, người mới xứng đáng có được bảo vật. Được rồi, kẻ hữu duyên, chúc người may mắn!”

Ta nhìn phong thư này, trong lòng rất cao hứng. Vị vương gia này ngay cả chiếc bàn ngọc xanh cũng không để vào mắt, mà thứ gì đó bên trong trận thế lại được y xem trọng như vậy, còn nói cái gì tâm huyết cả đời, nhất định là tuyệt đỉnh bảo vật. Là gì đây? Thiên hạ đệ nhất thần kiếm Hiên Viên kiếm? Khai Thiên phủ trong truyền thuyết? Hàng tỷ vàng bạc châu báu? Hay là tuyệt đỉnh kỳ trân...

Ta xoay người nhìn trận thế trước mắt, báu vật đang ở bên trong. Ta cảm thấy hưng phấn, kích động đưa tay phải run run lên phía trước, chân nguyên lực bao phủ trên bàn tay. Lúc này, tay phải của ta đã đặt lên trên trận thế. Hiện tại chỉ cần ta vận lực, đẩy tay một cái là có thể phá hủy trận thế trước mắt, lấy được bảo vật kinh thế trong đó.

Ta hít một hơi dài, định thần lại, tay phải liền phát lực, trong nháy mắt lại thu hồi chân nguyên lực dư thừa để khỏi phá hủy bảo vật bên trong.

Ta kinh ngạc nhìn cảnh tượng trước mắt. Là gì đây?

Một chiếc hộp toàn bằng vàng hiện ra trước mắt ta. Chiếc hộp này dài một mét rộng cũng một mét, hoàn toàn do vàng tạo thành, giá trị tuyệt đối không kém chiếc bàn ngọc ngoài kia. Lão già này không hổ là vương gia, thật mạnh tay. Ta càng lúc càng muốn biết bên trong rốt cuộc là thứ gì.

Ta mở nắp hộp, nhìn bảo vật kinh thế bên trong. Ta ngẩn người...

Không hổ là bảo vật kinh thế. Nhưng, nhưng, nhưng đối với ta thì nó lại không hề có một chút hữu dụng nào. Trời ạ, bên trong hiển nhiên là Bát trận đồ và Chân Vũ Thất Tiệt trận, trận thế công kích mạnh mẽ nhất của Thanh Long đại lục.

Chân Vũ Thất Tiệt trận là trận thức do Trương Tam Phong, cao thủ đệ nhất võ lâm mấy ngàn năm trước sáng tạo ra. Ông ta quan sát Xà sơn và Quy sơn ở phía trước Chân Vũ thần tượng, trong lòng nghĩ đến một rùa một rắn này chính là hai thần vật kiêm thu chí trọng chí linh. Ông ta khó nhọc quan sát gần mười năm, từ đó sáng tạo ra một pho võ công tinh diệu vô song. Tuy nhiên, võ công diễn hóa từ sơn thế của Quy, Xà sơn lại không một người nào đủ sức đồng thời thi triển. Thế là ông ta truyền cho bảy vị đệ tử mỗi người một pho võ công, mỗi bộ đều có chỗ tinh vi ảo diệu. Nếu như hai người hợp lực, công thủ hỗ trợ lẫn nhau, uy lực sẽ tăng mạnh. Nếu như ba người cùng thi triển, so với hai người uy lực còn tăng gấp đôi. Nếu là bốn người thì tương đương với tám vị cao thủ hạng nhất đồng thời ra tay. Năm người tương đương mười sáu vị. Sáu người tương đương ba mươi hai vị. Bảy người tương đương sáu mươi bốn vị.

Nhưng ông ta dù có lợi hại thì cũng chỉ là trong mắt người khác. Đối với ta, tùy tiện một trận thế của Thiên Tâm tông còn lợi hại hơn nhiều so với Chân Vũ Thất Tiệt trận này. Ai, vị vương gia này đùa với ta sao? Không phải. Trong mắt người khác đây quả thật là bảo vật kinh thế. Là ông trời trêu ta, đưa ta từ nhân gian lên thiên đường, rồi lại đá ta xuống địa ngục. Ai...

Kỳ thật ta cũng đã sớm nghĩ đến, bảo vật trong mắt vị vương gia này có lẽ là trận thế. Nên biết vị vương gia này cực kỳ yêu thích trận thế. Chỉ trách lòng tham của ta quá lớn, nhất thời che mất sáng suốt.

Quên đi, thật ra thu hoạch hôm nay cũng không tệ. Chiếc bàn ngọc ngoài kia và chiếc hộp bằng vàng này đều giá trị trên trăm vạn lượng. Mặc dù nhất thời khó đổi ngay thành ngân lượng, nhưng ít nhất bên trong mật thất còn có một số tiền. Quan trọng nhất là mật thất này còn tốt hơn nhiều so với mật thất mà ta định xây dựng, có thể tiết kiệm được không ít tiền.

Ta mang theo ba phần bất cam và bảy phần an ủi rời khỏi mật thất.

Ta ra đến đại sảnh, kinh ngạc phát hiện mọi người đều ở đó chờ ta. Hai gã đồ đệ của ta lại gần như muốn khóc.

- Sư phụ, cuối cùng ngài cũng ra rồi. Sư phụ có biết đệ tử và nhị đệ mong sư phụ đến thế nào không? Hu hu...

Lý Đại nhìn ta nói. Nói xong đột nhiên lại bật khóc.

Ta nhìn hai gã đồ đệ của ta, bọn chúng đều nước mắt lưng tròng nhìn ta. Trong lòng ta cảm động, không ngờ đồ đệ của ta lại trọng tình trọng ý với ta như vậy. Ta liền nói:

- Đồ nhi tốt, ta thật sự rất cảm động. Không ngờ ta chỉ mới rời khỏi một lúc mà các người lại quan tâm đến ta như vậy. Ấy, Vương ca, các người cười gì thế, không phải là đồ đệ ta có đồ đệ tốt đấy chứ? Sao ta càng nói thì các người còn cười lớn hơn? Ai, các người lại cười nữa kìa!

Ta trừng mắt nhìn bọn họ. Dám cười cợt ta như vậy, thật đúng là quá đáng, ta dù sao cũng là trang chủ của trang viên này cơ mà.

- Trương Vũ, người nói xem tại sao bọn họ lại cười?

Ta nhìn Trương Vũ bên cạnh hỏi, bởi vì ta cảm giác có điều không đúng, hình như ta đã biến thành một thằng hề.

- Sư phụ, lúc này khi sư phụ tiến vào trận thế, bọn họ muốn chạy loạn. Đệ tử tuân theo mệnh lệnh của sư phụ, bắt bọn họ phải đứng tại đó, không cho cử động, cũng không cho nói chuyện. Chờ đến khi sư phụ trở lại mới được phép cử động. Sư phụ đã tiến vào trận thế ba canh giờ, bọn họ cũng không sai biệt lắm đứng ở đó gần ba canh giờ rồi.

Trương Vũ cẩn thận kể lại sự tình cho ta nghe.

Ta vừa nghe trong lòng lập tức giận dữ. Không ngờ ta lại mất mặt thế này. Vừa nghĩ đến dáng vẻ cảm động của ta lúc này, ta quả thật muốn điên lên. Ta nhìn hai tên Lý Đại và Lý Nhị, lúc này bọn chúng còn ra vẻ đáng thương nhìn ta.

- Hai người các người, đứng yên ở đó thêm hai canh giờ nữa cho ta. Những người khác hãy cùng ta đi đến Phong Vũ lâu ăn tối. Trương Vũ, khi về người mua giúp bọn chúng hai phần ăn, nếu bọn chúng đứng không đủ giờ thì không cho phép bọn chúng ăn cơm.

Ta lớn tiếng nói, đầu cũng không quay lại, đi thẳng ra bên ngoài. Cho dù hai tên Lý Đại và Lý Nhị lớn tiếng cầu xin, ta cũng không quay lại.

Bọn Vương ca từng người một đi qua chỗ bọn chúng, đều nhìn bọn chúng bằng ánh mắt đồng tình.

Trương Vũ đi qua trước mặt bọn chúng, nhẹ nhàng nói một câu:

- Hai người các người đứng cho đằng hoàng cho ta, đứng không đằng hoàng thì cơm tối cũng không cho các người ăn!

.....

- Vương ca, ta đã hoàn toàn hiểu rõ trận thế ở trang viên. Hôm nay sau khi ăn tối xong huynh hãy đi tìm một số người hầu về đây. Hiện tại toàn bộ trang viên đều cần phải tu sửa lại. Còn có một số chuyện quan trọng khi về trang viên sẽ nói.

Trên đường đi đến quán rượu, ta và Vương ca bàn bạc một số chuyện cần làm.

- Vâng, thiếu gia, tôi nhất định sẽ làm tốt chuyện này!

Wương ca nhìn ta nói.

- Ừm, Vương ca làm việc là ta yên tâm nhất. À, ta còn có chuyện cần nói với Trương đại thúc, huynh đi trước đi!

Ta bước nhanh đến bên cạnh Trương đại thúc, nhìn ông ta cười nói:

- Trương đại thúc, hôm nay sau khi đại thúc ăn tối xong hãy đến cửa hiệu đấu giá của kinh thành mua thêm cho ta ngọc thạch cực phẩm. Cứ cho mỗi khối sáu vạn lượng, có bao nhiêu mua bấy nhiêu, đừng quan tâm đến vấn đề tiền bạc. Tối nay sau khi trở về trang viên ta sẽ chế tạo một khối vô hạ bích ngọc.

- Thật sao? Tối hôm nay sẽ tạo ra một khối vô hạ bích ngọc? Người đừng làm ta mừng hụt nhé!

Trương đại thúc còn không dám tin ta sắp chế tạo ra một khối vô hạ ngọc thạch tuyệt đỉnh. Mặc dù sau khi đến kinh thành, ông ta vẫn luôn mong chờ vô hạ bích ngọc xuất thế, nhưng nguyện vọng bỗng nhiên trong chốc lát có thể trở thành hiện thực, bản thân cũng không dám tin là sự thật.

- Trương đại thúc, thúc đừng hoài nghi. Đại thúc có thấy ta nói dối bao giờ chưa? Tối nay đại thúc sẽ nhìn thấy vô hạ bích ngọc xuất thế.

Ta tự tin nói ra chuyện mà trong mắt người khác không thể nào thực hiện được.

Trương đại thúc cũng không biết nói gì, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Vô hạ bích ngọc này có thể cho ta điêu khắc không?

Ta nhìn Trương đại thúc, cười nói:

- Đương nhiên rồi, ngoại trừ đại thúc thì còn ai có đủ tư cách điêu khắc bảo vật này chứ?

Trương đại thúc trong lòng thầm nghĩ: “Cũng đúng, trong nghề nghiệp điêu khắc sư ngọc thạch, còn ai có tư cách hơn so với mình?”

Trong lòng ông ta tràn đầy cảm kích đối với ta.

.....

Ăn uống no nê xong, ta cùng với mẫu thân Lang Phong trở về trang viên. Vương ca và Vũ tỷ đi tìm người hầu. Trương đại thúc, Lang Phong cùng với Trương Vũ đi đến hội đấu giá kinh thành. Còn hai gã đồ đệ bảo bối của ta thì vẫn phải chịu đựng đói bụng và đau khổ. Ta bước qua cửa lớn trang viên, cùng với mẫu thân của Lang Phong đại ca chậm rãi bước qua cầu đá. Lúc này trời đã tối, ánh trăng sớm đã treo trên bầu trời, mặt nước hồ nhân tạo dao động phản chiếu ánh trăng lấp lánh. Tâm tình ta cũng trở nên thoải mái.

Ta nhìn thấy hai gã đồ đệ vẫn còn đứng giữa đại sảnh, không dám động đậy. Hai người bọn chúng khi vừa nhìn thấy ta, lập tức làm ra vẻ đau khổ. Nhìn hai gã đồ đệ này, ta thật không có gì để nói, ai bảo ta là sư phụ của bọn chúng cơ chứ.

- Được rồi, hai người các người không cần đứng đó nữa. A Vũ hôm nay có thể về trễ, cho nên ta đã mang thức ăn của hai người về đây. Các người ăn đi. Sau này còn phát sinh sự tình như hôm nay, ta sẽ tuyệt đối không tha thứ.

Ta bỏ thức ăn trên bàn, sau đó đi về hướng trận thế bên cạnh.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1 – Tây Tinh Phật Tử.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta nhìn trận thế trước mắt, có thể nói là trận thế vĩ đại nhất tại Thanh Long đại lục, thờ dài tiếc nuối. Xin lỗi, vì kế hoạch của ta, đành phải phá hủy người thôi.

Ta vận chân nguyên lực, hai tay giơ ngang, mười ngón tay hoặc co, hoặc duỗi, hoặc kết lại, hoặc rung lên. Từng luồng chân nguyên lực từ đầu ngón tay phát ra, bay về phía đại trận trước mắt... Trong nháy mắt mười ngón tay ngừng lại. Nhìn phòng ốc đã lộ ra trước mắt, ta cảm thấy năng lực về trận thế của mình vẫn không hề suy giảm. Hiện tại toàn bộ trang viên chỉ có hậu hoa viên và gần trăm gian phòng là ở trong Bát trận, còn những kiến trúc chủ yếu khác đều có thể tự do tiến vào. Đương nhiên còn có mật thất của ta ở dưới lòng đất trong hậu hoa viên. Với hai tầng bảo vệ, còn ai có thể vượt qua Bát trận thế được bố trí bằng chân nguyên lực, sau đó tìm thấy mật thất trong thông đạo dưới lòng đất?

Làm xong mọi chuyện, ta chỉ còn việc đến đại sảnh chờ mọi người trở về. Hiện tại cả trang viên đầy bụi bặm, làm sao có thể nghỉ ngơi? Ta bèn xoay người đi về hướng đại sảnh.

Bước vào đại sảnh, ta ngạc nhiên phát hiện Vương ca đã trở về, nhưng lại không có một người hầu nào. Ta cảm thấy kỳ quái, nhưng vẫn rất tin tưởng vào năng lực của Vương ca, liền bước tới trước.

Wương ca nhìn thấy ta lập tức khom người nói:

- Thiếu gia, chuyện đã lo xong rồi.

- Ồ!

Ta càng cảm thấy kỳ quái, cau mày hỏi:

- Vương ca, nếu như đã lo xong, sao bây giờ vẫn không có người hầu nào ở đây?

- Thiếu gia, chẳng lẽ ngài không biết nơi giới thiệu là gì sao? Lúc này tôi và Vương ca đã đến nơi giới thiệu đăng ký số lượng người hầu cần thiết, cùng với những yêu cầu đối với người hầu. Chờ đến sáng ngày mai sẽ có nhiều người hầu đến đây.

Vũ tử cười nói với ta.

Ta cảm thấy bức bối. Ta chỉ mới sáu tuổi, làm sao biết được những chuyện này? Ta cười cười, nói với bọn họ chuyện mà ta đã sớm nghĩ đến:

- Các người hãy theo ta vào trong hậu hoa viên, hôm nay có chuyện rất quan trọng cần phải làm!

Quên đi, chờ đến khi xuống mật thất sẽ nói chuyện tử tế với bọn họ, nếu không bọn họ sẽ còn hỏi nhiều thứ khác.

- Sư phụ, bây giờ đã không còn sớm, nên đi ngủ rồi.

Tên Lý Đại này bắt đầu sinh chuyện với ta.

Ta trừng mắt nhìn hắn:

- Nơi này còn chưa thu dọn, không thể ngủ được.

Ta dùng ánh mắt uy hiếp gã đồ đệ này. Đại đồ đệ của ta vừa nghe lập tức im lặng ngay, có điều trong mắt còn lộ ra vẻ ủy khuất.

- Hiền chất à, chúng ta trở về rồi đây. Hôm nay thu hoạch rất lớn, ta đã mua được hai khối ngọc thạch cực phẩm, đương nhiên đã dùng đến mười vạn lượng ngân phiếu cháu đưa. Không ngờ ngọc thạch cực phẩm giá năm vạn lượng mà cũng không có ai mua, ta liền mua ngay. Lúc này ta có nói với người phụ trách của hội đấu giá kinh thành, cứ thu mua với giá năm vạn lượng một khối. Ta đã giúp cháu tiết kiệm được hai vạn lượng bạc, sau này còn tiết kiệm được không ít, cháu tính cảm tạ ta sao đây?

Trương đại thúc từ ngoài cửa bước vào, lớn tiếng nói với ta. Lang Phong và Trương Vũ sau lưng ông ta cũng tiến vào đại sảnh.

- Tốt lắm Trương đại thúc. Hai vạn lượng bạc tiết kiệm được đó, đại thúc cứ lấy một nửa đi. Hiện tại mọi người đều đã có mặt đầy đủ, hãy cùng ta đi vào hậu hoa viên, nên nhớ nhất định phải đi sát phía sau ta.

Ta nói xong liền xoay người đi về hướng Bát trận thế, căn bản không chú ý đến hai vạn lượng bạc. Vô hạ bích ngọc sắp xuất thế, không biết còn đáng giá đến bao nhiêu tiền.

Những người khác đều theo sau ta đi về phía Bát trận thế, chỉ có Trương đại thúc là vẫn còn ngờ ngẩn. Lúc này ông ta chỉ nói đùa, không ngờ rằng ta thật sự khen thưởng cho ông ta lớn như thế. Đột nhiên ông ta nhớ lại chuyện ta định chế tạo vô hạ bích ngọc, xem ra hiện giờ mọi người đi vào hậu hoa viên chính là vì vô hạ bích ngọc xuất thế. Ông ta vừa nghĩ đến đây, lập tức quên mất một vạn lượng bạc, vội vã chạy nhanh theo, đi phía sau Lý Đại tiến vào Bát trận thế.

Ta đứng phía trước Bát trận thế. Trận thế này hiện tại tràn đầy chân nguyên lực của ta, đương nhiên là hoàn toàn chịu sự khống chế của ta. Tay phải ta giơ ngang, ngón giữa phát ra một luồng chân nguyên lực bắn về phía Bát trận thế. Một thông đạo chật hẹp có thể nhìn thấy rõ xuất hiện trước mắt ta. Trương Vũ hơi ngờ ngác. Đây là Bát trận đồ, là trận thế trong truyền thuyết, nhưng sư phụ chỉ phát ra một luồng sáng xanh là có thể phá được, hơn nữa chỉ xuất hiện một thông đạo, còn những nơi khác trong trận thế vẫn vận chuyển như thường, điều này còn khó hơn rất nhiều so với phá hủy trận thế. Ai, nhất định phải học được chiêu này của sư phụ. Trong lòng Trương Vũ thầm quyết định.

Ta quay đầu nói:

- Mọi người mau theo ta đi vào thông đạo, không được đi ra phía ngoài, rõ chưa?

Nhìn mọi người lộ ra biểu tình đã hiểu, ta vội bước đi về phía trước. Phía sau từng người từng người nhanh chóng đi theo. Sau khi được Trương Vũ giải thích, hiện giờ mọi người đều biết sự lợi hại của trận thế trước mắt. Nhìn một mảnh trắng xóa chung quanh, từng người một cẩn thận nhắm mắt đi sát theo sau ta, chỉ sợ lọt vào trong trận thế.

Thông đạo này của ta tính toán rất chuẩn xác, vừa đủ dẫn đến con đường đi xuống mật thất dưới đất, cũng là nơi hòn núi giả kia. Quay đầu nhìn thấy mọi người đều đã đến, tay phải ta phát nhẹ, thông đạo liền biến mất không thấy đâu nữa. Toàn bộ trận thế giống như chưa từng xảy ra chuyện gì, tiếp tục vận chuyển. Không để ý đến đám người đang kinh ngạc, ta bước đến phía trước hòn núi giả.

Tay phải ta nhẹ nhàng xoay tròn một tảng đá. Sau khi xoay tròn năm vòng, ta nghe được một tiếng “bình” nhẹ đến mức không thể nghe rõ. Ta biết thông đạo đã hoàn toàn xuất hiện.

Ta dùng sức đẩy cửa đá ra, quay đầu nhìn mọi người đang kinh ngạc, lớn tiếng nói:

- Nhanh tiến vào đi, đừng ngơ ngẩn ở đó nữa. Đây là mật đạo của vương phủ, bên dưới còn có không ít mật thất. Vương ca, huynh không cần phiền phức lo chuyện xây dựng mật thất dưới đất nữa rồi.

Ta nói xong, không để ý đến bọn họ, trực tiếp tiến vào mật thất. Lúc này mọi người mới bừng tỉnh, lập tức theo sau ta đi vào trong mật đạo.

Ta đứng trước một gian mật thất rộng lớn. Gian mật thất này trước đây có thể là nơi các cao thủ trận pháp của vương phủ giao lưu, lớn hơn nhiều so với những nơi khác, hơn nữa còn có mười mấy cái ghế đá, cùng với một cái bàn đá dài.

Ta nhìn ghế đá và bàn đá phủ đầy bụi bẩn, cười khổ một tiếng. Tốt xấu gì ta cũng là một vị thiếu gia, đành phải chịu khổ một chút vậy. Không có cách nào, không muốn làm cũng phải làm, để bọn họ làm thì không biết phải chờ đến bao giờ nữa.

Tay kết pháp ấn, ta quát nhẹ một tiếng:

- Vũ!

Nhất thời toàn mật thất bị nước mưa bao phủ, cuốn hết bụi bẩn. À, không tệ lắm. Ta vẫy tay, nước trong mật thất lập tức bay đến tay ta. Phía sau vang lên những tiếng kinh thán, ta biết đó là đám người chưa từng thấy qua sự đời. Cái này chẳng qua chỉ là Kỳ Vũ thuật bình thường nhất của Tu Chân giới, căn bản không có uy lực gì.

Trong cơ thể vận chuyển Tâm Điện pháp quyết, chuyển thành Huyền Dương quyết, trên tay ta lập tức phát ra năng lượng nhiệt. Trong giây lát nước đã bay hơi hết, chỉ còn lại bụi bẩn. Ta tiện tay ném bụi bẩn xuống đất, bước nhanh vào bên trong gian mật thất. Đám người này có lẽ đã bị ta làm cho quen dần, lần này phản ứng lại rất nhanh, cũng lập tức tiến vào bên trong.

Ta ngồi vào ghế thủ tọa, nhìn mọi người lần lượt ngồi xuống. Khi mọi người đều đang nhìn ta, ta mới nói:

- Bây giờ ta sẽ nói một số chuyện rất quan trọng, sau này mọi người không được nói ra. Mọi người có biết vì sao ta mới gần sáu tuổi mà có công lực như vậy không?

Mọi người đều tròn mắt nhìn ra, đây là chuyện mà bọn họ vẫn luôn nghi hoặc. Từ lúc đi cùng với chúng ta, Trương đại thúc đã biết ta không phải là thần tiên như ông ta tưởng, cũng cảm thấy kỳ quái bản lĩnh của ta từ đâu mà có.

Nhìn sắc mặt mọi người đầy vẻ mong chờ, ta cười cười nói:

- Đó là vì sau khi ta sinh ra không lâu đã biết rõ những ký ức của kiếp trước. Kiếp trước ta cực kỳ lợi hại, biết được rất nhiều bí tịch lợi hại, cho nên ta mới có thể từ rất nhỏ đã bắt đầu luyện võ công. Lần trước khi ta nổi giận rời khỏi nhà đã học được bản lĩnh biến hóa. Mà hôm nay, ta muốn mọi người cũng bắt đầu học tập võ công của ta. Nhưng trước khi học võ công, ta phải giúp mọi người tẩy tinh phạt tủy, để mọi người có thể dễ dàng học được võ công của ta. Khi còn ở Trương thị thế gia, ta đã truyền cho Lang Phong đại ca pháp quyết này, tin rằng Lang Phong đại ca đã biết sự lợi hại của nó. Ta nói cho mọi người biết, pháp quyết hôm nay ta truyền cho mọi người có chín tầng, luyện đến tầng thứ chín chính là cao thủ Nhất Phẩm của Thanh Long đại lục. Nhưng cho dù luyện đến tầng thứ chín, cũng chỉ là khởi điểm của một bộ pháp quyết khác của ta. Luyện bộ pháp quyết đó sau này có thể trường sinh bất lão, thậm chí trở thành tiên nhân. Mọi người hãy suy nghĩ thật kỹ, có nguyện ý luyện thử pháp quyết này không.

Ta nói xong liền ngồi dựa vào lưng ghế, nhắm mắt nghỉ ngơi. Ta biết lời nói của ta đã khiến bọn họ bị đả kích rất lớn. Cao thủ Nhất Phẩm, còn là khởi điểm của một loại pháp quyết khác, trường sinh bất lão, tiên nhân, tất cả những thứ này bọn họ đều chưa từng nghĩ đến...

Qua một lúc lâu, Trương Vũ là người đầu tiên tỉnh táo lại, ánh mắt kiên định nhìn ta nói:

- Sư phụ, đệ tử nhất định suốt đời đi theo sư phụ, đệ tử tin tưởng chỉ sư phụ mới có thể giúp đệ tử đạt đến đỉnh cao của trận pháp.

Sau khi nghe Trương Vũ trả lời, Trương đại thúc cũng lập tức nói:

- Hiền chất, ta đương nhiên là cùng tiến cùng lui với con trai của mình. Huống hồ có nhiều thời gian nghiên cứu điều khắc không phải quá tốt sao. Ta còn muốn xem cháu rốt cuộc sẽ sáng tạo ra bao nhiêu kỳ tích.

Lang Phong đại ca cũng nói:

- Nhị đệ, hôm đó ta quyết định cùng đệ kết bái, đã định sẵn là cả đời đi theo đệ. Cho dù đệ là người thế nào, đệ muốn làm gì, ta đều ủng hộ.

Đại nương lúc này cũng nói:

- Ta có thể nhìn con trai mình cùng mọi người sáng tạo kỳ tích, không phải là một chuyện rất tốt sao?

Lý Đại và Lý Nhị lập tức đứng dậy lớn tiếng nói:

- Sư phụ bảo chúng con làm gì, chúng con sẽ làm ngay. Chúng con vĩnh viễn là đồ đệ của sư phụ.

Vương ca nắm tay Vũ tỷ đứng dậy nói:

- Thiếu gia, từ sau khi rời khỏi Trương thị thế gia, chúng tôi đã quyết định đi theo thiếu gia, làm mọi chuyện vì thiếu gia.

Ta mỉm cười nhìn những “thân nhân” chân chính của ta đều đứng dậy, mọi người cũng đều cười. Chúng ta đều biết sau này chúng ta chính là một thể.

Ta đứng dậy lớn tiếng nói:

- Tốt lắm. Từ hôm nay trở đi, chúng ta đều là chủ nhân của Tinh Phong trang viên, là người một nhà. Những thứ quan trọng của trang viên chúng ta đều để ở hậu hoa viên. Sáng mai ta sẽ bảo Trương Vũ nói cho mọi người biết phương pháp tiến vào trận thế.

Trương Vũ nói:

- Sư phụ, đệ tử không hiểu Bát trận thế này, làm sao nói cho bọn họ biết được?

Ta trả lời hần bằng cách lấy “tuyệt thế bảo vật” mà hôm nay vất vả mới tìm được ra, ném tới trước mặt hần.

- Bát trận đồ, Chân Vũ Thất Tiệt trận!

May là hôm nay đã chịu quá nhiều đả kích, cho nên tuyệt thế bảo vật này chỉ có thể khiến Trương Vũ kinh ngạc một lúc.

- Tốt lắm. Bây giờ bắt đầu tẩy tinh phạt tủy. Mọi người hãy ngồi xuống thật ổn định, ta sẽ giúp từng người tẩy tinh phạt tủy.

Ta lớn tiếng nói với mọi người.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2 – Bích Ngọc Xuất Thế.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Nhìn mọi người ngồi ngay ngắn, dáng vẻ rất nghiêm túc, ta hài lòng gật đầu, xem ra mọi người vẫn còn biết nặng nhẹ.

Ta trước tiên đi đến bên cạnh Lang Phong đại ca, bởi vì Lang Phong đại ca thân thể rất tốt, lại tu luyện Thái Cực Âm Dương quyết được một thời gian, tẩy tinh phạt tủy cho huynh ấy là dễ nhất.

Ta nhẹ nhàng đặt tay phải lên huyệt Thiên Linh của huynh ấy, ý chìm vào đan điền, từ đan điền phát ra chân nguyên lực, truyền qua huyệt Thiên Linh của huynh ấy, đi qua các kinh mạch... Ta thật sự không ngờ lại quá đơn giản, dễ hơn nhiều so với dự tính của ta. Đúng vậy, ta đã thành công dễ như trở bàn tay.

Ta dùng tốc độ cực nhanh lần lượt tẩy tinh phạt tủy cho ba gã đồ đệ của mình, chỉ có Trương Vũ khiến ta hao tổn không ít chân nguyên lực, bởi vì nội công của hắn chẳng ra sao cả. Nhưng may mắn là hắn còn thiếu niên, sự tiêu hao vẫn nằm trong phạm vi chịu đựng của ta.

Kinh mạch của Vương ca cũng rất tốt, thành công dễ như trở bàn tay. Có điều ý trung nhân của huynh ấy, Vũ tỷ của ta, mặc dù đã từng học mấy chiêu, nhưng lại chưa từng luyện nội công, khiến ta phải vất vả một phen. Nhưng ta tốt xấu gì cũng là một tu chân giả có rất nhiều kinh nghiệm, cho nên cũng thành công.

Ta thở phào một hơi. Tiếp theo là hai người tuổi tác lớn, ta lại phải chịu khổ rồi. Tâm theo ý động, chân nguyên lực của ta nhanh chóng vận chuyển, bổ sung tiêu hao. Sau đó ta xoay người đi về phía Trương đại thúc.

Ha, Trương đại thúc của ta đang cười cười nhìn ta. Ta cười khổ, cảm thấy mình thật đáng thương. Không có cách nào, ai bảo mình tuyên bố hùng hồn, hiện giờ đành phải chịu khổ thôi.

Ta đặt tay phải lên huyệt Thiên Linh của Trương đại thúc. A, trời ạ, ông ta, ông ta, kinh mạch của ông ta lại thông suốt, giống như Tiên Thiên cao thủ trời sinh, sao lại thế này?

Trong nháy mắt ta đã hiểu. Trương đại thúc đặt tất cả tinh lực vào điều khắc ngọc thạch, nhưng về mặt này ông ta đã đạt đến trình độ lợi dụng lực lượng tự nhiên, gọi là “vạn vật đều có đạo”. Đương nhiên, thân thể ông ta cũng đồng thời được lực lượng tự nhiên cải tạo. Ta cảm thấy cao hứng, Trương đại thúc đã cảm ngộ tự nhiên, sau này công lực của ông ta sẽ gia tăng cực nhanh, ta cũng yên tâm về sự an toàn của ông ta. Trong kế hoạch của ta, ông ta là một người không thể thiếu được. Ta cao hứng ngừng tay, đi về phía người cuối cùng, mẫu thân của Lang Phong.

- Nay, hiền chất, người không giúp ta tẩy tinh phạt tủy à? Sao ta lại không có một chút cảm giác nào? Không phải vì khi này ta cười người nên người giận đấy chứ?

Trương đại thúc ở phía sau la lên.

Ta muốn điên lên, ông còn kêu oan. Ta quay đầu lại nhìn Trương đại thúc nói:

- Trương đại thúc, kinh mạch của đại thúc đã thông suốt không trở ngại, căn bản không cần ta làm chuyện thừa thãi, đại thúc còn nói ta nữa. Đại thúc nghĩ lại đi, từ sau khi đại thúc lĩnh ngộ dùng lực lượng tự nhiên điều khắc, có phải chưa từng sinh bệnh, hơn nữa tinh thần cũng tốt hơn so với trước.

- Hình như là thế. À... hiền chất à, là ta trách lầm cháu, xin lỗi!

Trương đại thúc có vẻ xấu hổ nói với ta.

Ta cười khổ lắc đầu, xoay người đi đến trước mặt đại nương, tay phải đặt lên huyệt Thiên Linh trên đầu bà. Trời ạ, ta không sống được rồi.

Ta cũng biết đại nương tuổi tác không nhỏ, hơn nữa thân thể không tốt, cũng chưa từng luyện võ công, kinh mạch dĩ nhiên chẳng ra sao cả. Nhưng ta không ngờ kinh mạch đại nương thật sự quá quá quá tệ, gần như không hề thông suốt. Không có cách nào, ai bảo khi này ta đã nói, hơn nữa bà ấy còn là mẫu thân của đại ca.

Ta hít một hơi thật sâu, mạnh mẽ vận chân nguyên lực. Những luồng chân nguyên lực âm nhu thấm thấu vào từng kinh mạch toàn thân đại nương,

chậm rãi thanh trừ tạp chất trong cơ thể. Thân thể đại nương thật sự quá yếu ớt, ta cũng không dám làm mạnh. Qua một quãng thời gian khá lâu, chân nguyên lực của ta gần như đã cạn kiệt, nhưng cuối cùng kinh mạch của đại nương cũng được ta đả thông.

Ta thu tay, thân thể khẽ run lên, sắc mặt trắng bệch. Trong ký ức đã rất lâu rồi ta chưa từng suy yếu thể này. Nhưng cuối cùng kinh mạch trong thân thể của đại nương cũng đã tốt. Ta kinh ngạc phát hiện mọi người đều trợn mắt nhìn ta.

- Các người làm gì thế, sao lại nhìn ta như thế!

Ta bị mọi người trợn mắt nhìn, cảm thấy lúng túng.

- Thiếu gia, ngài xem đại nương kìa!

Vũ tử trợn mắt nhìn ta nói. Sao rồi, chẳng lẽ đại nương ngay cả lực lượng âm nhu cũng không chịu đựng nổi. Nếu như bà ta có chuyện gì, đại ca còn không đau lòng đến chết sao.

Ta thấp thỏm quay lại nhìn đại nương. Cái gì, ta cũng ngẩn người.

Đại nương không ngờ đáng vẻ từ bốn mươi tuổi lại biến thành ba mươi tuổi, sắc mặt vốn tiêu tụy hiện giờ lại rạng rỡ, ngay cả tóc bạc cũng biến mất hết. Quá thần kỳ, sao ta lại không biết tẩy tinh phạt tủy này còn có tác dụng cải lão hoàn đồng? Không đúng, những người khác đều không có biến hóa rõ ràng nào.

Lang Phong đại ca bước đến trước mặt ta, kích động nói:

- Nhị đệ, đệ có biết mẫu thân ta năm nay bao nhiêu tuổi không? Mẫu thân ta năm nay chỉ mới ba mươi tuổi, chỉ vì mấy năm nay sinh hoạt thật sự quá tệ, lại không ngừng cực khổ, hơn nữa vừa mới sinh bệnh nặng, mới khiến cho mẫu thân nhanh chóng già đi. Hiện giờ đệ lại khiến cho mẫu thân ta khôi phục tuổi trẻ, đại ca đệ thật không biết nói thế nào cho phải.

Đại ca có vẻ không nói nên lời.

Ta nhìn mọi người nói:

- Mọi người đều tốt cả, có biết hiện giờ ta rất mệt không, ta cần khôi phục một chút. Các người hãy theo Trương Vũ đi Phong Vũ lâu, trước tiên tắm rửa đã, hiện giờ toàn thân mọi người toàn là tạp chất khi nãy ta bức ra. Tối nay ta sẽ ở lại mật thất này.

- Hiền chất, trên người ta không có tạp chất, ta không cần đi quán rượu, cũng ở lại đây.

Trương đại thúc lập tức nói với ta.

Ta liếc nhìn ông ta một cái, thản nhiên nói:

- Được rồi, được rồi. Chuyện ta đã đáp ứng nhất định sẽ làm. Trước khi trời sáng ta nhất định sẽ cho đại thúc một khối vô hạ bích ngọc.

Trương đại thúc rất cao hứng cười lên, không hề cảm thấy xấu hổ vì ta nhìn thấu tâm tư của ông ta. Da mặt của người này đúng là có thể sánh ngang với tuổi.

- Vô hạ bích ngọc, ai có vô hạ bích ngọc!

Vương ca lập tức la lên. Huynh ấy là tổng quản do Trương thị thế gia bồi dưỡng, từng nghe nói đến nhiều loại bảo vật, càng biết rất rõ về loại bảo vật chỉ có trong truyền thuyết là vô hạ bích ngọc.

- Đương nhiên là đại thiếu gia của người rồi. Ngoại trừ đại thiếu gia của người thì còn ai có thể có được. Chớp mắt từ đứa trẻ biến thành Kiếm Thần, chớp mắt có trường sinh bất lão gì đó, thành tiên gì đó. Hiện tại có vô hạ bích ngọc cũng chẳng có gì là kỳ quái.

Hôm nay Trương đại thúc rất cao hứng, hiếm khi thấy ông ta nói nhiều như vậy.

- Vô hạ bích ngọc là cái gì?

Đại đồ đệ hiểu biết nông cạn của ta lại làm ta mất mặt. Ai, Trương đại thúc của ta lại bắt đầu giải thích sự quý giá của vô hạ bích ngọc cho hẳn. Chỉ nghe Lý Đại và Lý Nhị liên tục kêu lên “oa”, “oa”...

- Trương đại thúc, cứ thế đi nhé. Các người trước tiên rời khỏi đi, sáng sớm ngày mai ta sẽ cho mọi người nhìn thấy vô hạ bích ngọc. Còn không đi nhanh, hiện tại đã không còn sớm, đến quán rượu trễ hơn nữa sẽ phải gọi tiểu nhị mở cửa. Xem mọi người trên thân đầy mùi, còn không mau đi!

Ta lớn tiếng nói. Mọi người sau khi nghe Trương đại thúc giới thiệu, lại muốn nhìn thấy vô hạ bích ngọc.

Ta không nói bọn họ còn chưa cảm thấy trên người có mùi lạ, ta vừa nói xong thì đều lập tức chạy ra ngoài.

- Trương đại thúc, ngài hãy nghỉ ngơi một lúc. Ta sang mật thất bên cạnh chế tạo vô hạ bích ngọc mà ngài muốn, chế tạo thành công sẽ đưa cho đại thúc xem ngay. Đại thúc nhất định không được đến quấy nhiễu ta. Trong quá trình chế tạo, ta không thể chịu được sự quấy nhiễu của người khác, nếu không bao nhiêu công lao đều đổ sông đổ biển. Đại thúc hiểu rồi chứ, nhất định không được quấy nhiễu ta!

Về mặt ta nghiêm túc nói với Trương đại thúc.

- Ta biết rồi. Ta cũng là một điêu khắc sư ngọc thạch, ta biết khi làm việc không thể chịu được người khác quấy nhiễu. Đạo lý này ta hiểu mà, cháu đừng lo lắng!

Trương đại thúc cũng biết hiện giờ ta sắp làm chuyện cực kỳ quan trọng, liền trở nên nghiêm túc.

- Được, đại thúc ở đây nhé, ta qua bên đó, gặp lại sau!

Ta nói xong liền bước ra ngoài mật thất, đi vào trong thông đạo mật thất. Ta đi thẳng đến nơi phát hiện Bát trận đồ và Chân Vũ Thất Tiệt trận. Đây là một mật thất rất thích hợp cho cá nhân tu luyện.

Ta đi vào mật thất, nhìn thấy chiếc bàn hoàn toàn do ngọc xanh tạo thành, tâm lý cũng rất thoải mái. Bên trong khối ngọc thạch thượng phẩm rất lớn này chứa đựng năng lượng cực kỳ dồi dào, ngồi bên cạnh tu luyện tâm tình cũng rất tốt. Ta từ trong người lấy ra một khối ngọc thạch cực phẩm. Lúc này tiêu hao quá nhiều, muốn hấp thu linh khí trời đất phải cần đến bao nhiêu ngày, có ngọc thạch cực phẩm này thật tốt.

Ta ngồi xếp bằng trên một chiếc bục bằng ngọc thạch. Cái bục này rất bình thường, chỉ là một khối ngọc thạch trung phẩm. Hai tay ta cầm ngọc thạch cực phẩm đặt ở vị trí đan điền, hai tay chậm rãi nhưng rất ổn định hấp thu năng lượng dồi dào của ngọc thạch cực phẩm...

Ta hoảng hốt cảm thấy ngọc thạch cực phẩm này đã không còn chút năng lượng nào, lập tức nhìn vào trong đan điền của mình một lần. Viên kim đan đã lớn bằng một viên dạ minh châu, xem ra chẳng cần bao nhiêu thời gian nữa là có thể tiến vào Kim Đan trung kỳ.

Trên mặt ta thoáng hiện nét cười. Ta chậm rãi mở mắt, bởi vì ta biết vô hạ bích ngọc đã xuất thế, nó đang nằm trên tay ta. Ta cúi đầu, một khối ngọc

thạch màu xanh biếc yên tĩnh nằm trong tay ta, phát ra ánh sáng màu bích ngọc chói mắt, rất dễ dàng nhìn thấu phía dưới ngọc thạch có gì. Đúng thế, nó trong suốt, không có một chút tì vết nào, chính là vô hạ bích ngọc.

Ta lặng lẽ đứng dậy, cầm khối vô hạ bích ngọc này đi đưa cho Trương đại thúc, ông ta đang nôn nóng.

Ta đi đến trước cửa mật thất. Trương đại thúc đang ở bên trong đi qua đi lại, có vẻ rất khẩn trương, bọn Vương ca cũng đều ở đây.

Ta vừa cười vừa đi vào, mỉm cười nói với mọi người:

- Mọi người đều đến rồi, tốt lắm, mọi người cùng xem vô hạ bích ngọc nhé!

Trương đại thúc nhìn ta nói:

- Hiền chất, đại thúc của cháu đã chờ cháu suốt cả đêm. Bọn họ khỏe hơn, đã ngủ một đêm. Hiện giờ bọn họ lại cùng xem với ta, ta thật sự rất không thoải mái.

Nhìn dáng vẻ Trương đại thúc, ta cười cười, nói:

- Trương đại thúc thân thể tốt, không ngủ một đêm có vấn đề gì? Được rồi, được rồi, bây giờ mọi người hãy cẩn thận nhìn xem vô hạ bích ngọc trong truyền thuyết nhé!

Ta nói xong, đưa tay phải từ sau lưng ra, bàn tay mở rộng, một khối vô hạ bích ngọc phát ra ánh sáng xanh biếc chói mắt xuất hiện trước mắt mọi người. Tại mật thất không có nhiều ánh sáng, nó càng thêm rực rỡ mê người.

Trong nháy mắt cả mật thất đều yên tĩnh. Mọi người nhìn vô hạ bích ngọc trong truyền thuyết, dường như đều trầm mê trong ánh sáng mỹ lệ màu bích lục. Trương đại thúc thì nhíu mắt lại, cẩn thận quan sát khối vô hạ bích ngọc mà bản thân sáng nhớ chiều mong này.

Rất lâu sau, cả mật thất mới phát ra những tiếng kinh thán. Mọi người chứng kiến khối vô hạ bích ngọc đầu tiên trong lịch sử xuất thế, cũng bởi vì khối vô hạ bích ngọc này mà bắt đầu truyền thuyết của Trương Tinh Phong.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3 – Long Đăng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Toàn mật thất chìm trong bầu không khí vui mừng hoan hỉ, mọi người đều biết giá trị của khối vô hạ bích ngọc này. Từ sau khi biết thân phận của ta, mọi người đều quyết định cùng đứng trên một trận tuyến với ta. Bọn họ biết muốn tạo ra thành tích khiến cho Trương thị thế gia lóa mắt, không có đủ tiền bạc thì không thể thành công. Tứ đại thế gia, tư sản đều trên mười triệu lượng bạc, so với quốc khố còn nhiều tiền hơn.

Nhưng khối vô hạ bích ngọc trong truyền thuyết này lại khác. Thứ nhất nó có thể giúp Trương Tinh Phong kiếm được không ít tiền, thứ hai là giúp Trương Tinh Phong tạo nên danh tiếng, để người khác biết Trương Tinh Phong sau khi rời khỏi Trương gia, không còn là Trương tam công tử, vẫn là một nhân vật phi thường.

Ta nhìn mọi người, vẻ mặt tươi cười nói:

- Có lẽ mọi người đều biết ta rời khỏi Trương thị thế gia ra sao. Hiện tại ta cần chứng minh bản thân mình, nhưng không chỉ có chuyện này, ta còn muốn toàn bộ Thanh Long đại lục đều vĩnh viễn nhớ đến chúng ta, vì vậy ta muốn thành lập ... Tinh Phong thế gia.

Toàn bộ những người có mặt trong mật thất đều kinh hãi. Thành lập Tinh Phong thế gia, mỗi thế gia có ai không trải qua tích lũy vài trăm năm, thậm chí trên ngàn năm mới thành thương nghiệp đế quốc. Hiện giờ đột nhiên có người muốn thành lập một thế gia, trong khi không có một chút thế lực nào, không phải là chuyện cười sao?

Nhưng ngay tức khắc, mọi người đều nghĩ đến những chuyện ta làm mấy ngày qua, có chuyện nào mà không phải long trời lở đất, có chuyện nào mà không phải người khác không dám nghĩ đến. Mọi người đều nhìn ta bằng ánh mắt kiên định, bọn họ tin tưởng ta, bọn họ tin chắc đi theo ta tuyệt đối sẽ thành công.

- Thiếu gia, người sống trên đời chỉ cần được oanh oanh liệt liệt. Mọi người chúng ta chỉ cần đồng tâm hiệp lực, cho dù thất bại chúng ta cũng không hối hận, trên lịch sử sẽ có tên chúng ta. Còn nếu như chúng ta thành công, ha ha, chuyện đó không cần nói nữa, chúng ta sẽ lưu danh thiên cổ. Huống hồ có thiếu gia lãnh đạo chúng ta, chỉ cần thiếu gia ra tay, có chuyện gì mà không làm được.

Khó thấy Vương ca tràn đầy hào khí như thế, mọi người cũng bị những lời này khiến cho nhiệt huyết sôi trào. Đúng vậy, người sống trên đời chỉ muốn được danh lưu thiên cổ. Huống hồ người lãnh đạo mọi người cùng phấn đấu chính là Trương Tinh Phong đầy kỳ tích.

- Được, sư phụ, chúng con ủng hộ sư phụ, chúng con tin tưởng sư phụ. Sau này khi nổi danh, con gặp người khác sẽ nói mình là đại đồ đệ của gia chủ Tinh Phong thế gia, nói như thế thật là oai phong.

Vừa nghe giọng ta đã biết đó là đồ đệ Lý Đại của ta.

- Nhị đệ, ta ủng hộ đệ, bất luận đệ làm gì ta cũng ủng hộ đệ.

.....

Ta nhìn mọi người ủng hộ ta, không biết nên nói thế nào cho tốt. Nói thật ta rất cảm động, ta đã từng nghĩ rằng mục tiêu đó nên giữ kín trong lòng, sợ nói ra khiến người khác cười. Nhưng hiện giờ ta đã nói ra, bọn họ chẳng những không cười ta, còn rất ủng hộ ta, khích lệ ta, giúp đỡ ta cùng thực hiện mục tiêu này.

Ta nhìn mọi người đều đã bình tĩnh lại, bọn họ cũng nhìn ta cười. Ta cảm thấy kích động muốn khóc, khẽ cúi đầu, dùng chân nguyên lực làm bốc hơi nước mắt đã rơm rớm bên khóe mắt.

Ta chợt ngẩng đầu lên, mỉm cười, nắm chặt tay giơ cao, lớn tiếng nói:

- Được, từ lúc này, mọi người chúng ta cùng nhau cố gắng.

- Cố gắng!

- Cố gắng!

Mọi người đều giơ cao nắm tay hô lớn, giống như muốn thông qua đó biểu đạt quyết tâm của mình.

- Được, được, hiền chất, đưa bích ngọc cho ta!

Trương đại thúc mặt đỏ bừng lớn tiếng bảo ta.

Ta biết loại nghệ thuật điêu khắc ngọc thạch này rất cần linh cảm, lúc này rõ ràng Trương đại thúc đang có linh cảm. Ta lập tức đưa vô hạ bích ngọc cho Trương đại thúc.

Trương đại thúc tay trái cầm vô hạ bích ngọc, tay phải trong chớp mắt đã xuất hiện một thanh đao điêu khắc nho nhỏ. Một luồng sáng lóe lên trên lưỡi đao, đó là một thanh bảo đao tuyệt đỉnh. Chỉ thấy thanh đao điêu khắc trên tay Trương đại thúc bay lượn, bên ngoài khối vô hạ bích ngọc bắn ra vô số bụi phấn. Chúng ta nhìn không ra khối vô hạ bích ngọc này rốt cuộc biến thành hình dạng gì, bởi vì xung quanh nó có vô số bụi ngọc thạch và bóng đao như lưới...

Một tiếng “đỉnh” vang lên, bóng đao đã không còn nhìn thấy. Mọi người đều không biết thanh đao điêu khắc đó rốt cuộc biến đi đâu, chỉ có ta nhìn rõ khi tiếng “đỉnh” vang lên, thanh đao điêu khắc đã nhanh như chớp chui vào vỏ đao màu vàng nhạt trong tay áo Trương đại thúc.

Bụi ngọc thạch lững lờ rơi xuống, chúng ta đều tròn mắt nhìn. Trương đại thúc thổi một hơi vào vô hạ bích ngọc đã biến thành vật phẩm điêu khắc, hình dạng thật sự của vô hạ bích ngọc điêu khắc xuất hiện trước mắt chúng ta.

- A!

- Trời ơi!

.....

Những tiếng kinh thán liên tục vang lên, ngay cả ta sau khi nhìn thấy cũng phải tấm tắc. Thật sự là ... quá giống thật.

Một con rồng xanh bích ngọc bay lượn trong mây, có thể nhìn thấy rõ hoa văn trên thân rồng, gần như có thể phóng đại để nhìn, từng sợi râu, vuốt rồng... thứ làm chấn động lòng người nhất chính là đôi mắt rồng, tràn đầy bá khí, giống như đang nhìn con người nhỏ bé ở nhân gian...

- Rồng bay chín tầng trời, đúng là một con rồng xanh sinh động như thật, gọi nó là Long Đăng nhé.

Ta nhìn tác phẩm ngọc thạch điêu khắc tuyệt đỉnh hiếm có này, nó không chỉ có nguyên liệu tuyệt thế cổ kim, chỉ riêng đao công cũng là tuyệt đỉnh thiên hạ.

- Long Đăng, Long Đăng, tên hay, tên hay.

Trương đại thúc cười lớn, tiếng cười sang sảng biểu lộ Trương đại thúc lúc này cực kỳ cao hứng. Đương nhiên, mình tự tay làm ra tác phẩm tuyệt thế cổ kim như vậy, làm sao có thể không cao hứng, làm sao có thể không hưng phấn, làm sao có thể không tự hào.

- Trương đại thúc, Lý Đại tôi từ trước đến nay đều không để nghề nghiệp điều khắc sư ngọc thạch vào mắt, nhưng từ bây giờ đại thúc là một trong những người mà Lý Đại tôi sùng bái. Những người mà Lý Đại tôi sùng bái không nhiều đâu.

Lý Đại ở một bên cười hì hì nói.

Nhất thời toàn mặt thất đều cười vang...

- Tên tiểu tử gốc nghềch người, ha ha...

Trương đại thúc nhìn Lý Đại cười mắng. Hôm nay tâm tình của Trương đại thúc rất tốt, không muốn tính toán với gã nói không giữ mồm này.

- Được, mọi người nghe ta nói một lời. Nếu hiện giờ tác phẩm tuyệt thế của chúng ta đã xuất thế, cũng nên bắt đầu bước thứ nhất kế hoạch của ta.

Mọi người nghe ta nói đến bước thứ nhất của kế hoạch, lập tức yên tĩnh lại. Bọn họ đều biết, đây là bước thứ nhất để thành lập Tinh Phong thế gia của ta, tuyệt đối không được thất bại.

Ta nhìn mọi người đều đang tĩnh lặng nhìn ta, cười cười nói:

- Bước thứ nhất chính là xây dựng mối làm ăn đầu tiên của chúng ta, thành lập tiệm ngọc khí.

Mọi người lập tức bắt đầu thảo luận với nhau, cả mặt thất lại trở nên huyên náo...

- Ta ủng hộ hiền chất mở tiệm ngọc khí. Lúc trước nội bộ Bảo Ngọc Tường xảy ra chia rẽ, có mấy vị cao thủ điêu khắc ngọc thạch thất vọng ly khai. Bọn họ có quan hệ không tệ với ta, chỉ cần ta viết vài phong thư là có thể mời bọn họ đến. Có một nhóm điêu khắc sư ngọc thạch giỏi như vậy, chúng ta chỉ cần mua một mỏ ngọc thạch nữa là xong. Chúng ta có thể tự mình chế tạo ngọc khí, lợi nhuận này rất lớn. Vấn đề ngọc thạch có thể mua mỏ ngọc thạch để giải quyết, đương nhiên cũng có thể trực tiếp thu mua ngọc thạch của người khác đã khai thác. Mở tiệm ngọc khí quả thật là lựa chọn tốt nhất

của chúng ta hiện giờ, đây cũng là một hạng mục mà chúng ta nắm chắc nhất.

Trương đại thúc đỉnh đạc nói. Về phương diện ngọc khí này, ông ta là người có quyền phát ngôn nhất.

Mọi người nghe vậy đều cảm thấy rất có đạo lý. Nếu như mở tiệm ngọc khí, quả thật rất nhẹ nhàng, mạo hiểm không lớn. Có Trương đại thúc và đám bằng hữu của ông ta trấn giữ, rất dễ dàng thể hiện tài năng trong nghề. Hơn nữa đối thủ cũng không phải là cấp độ thế gia, không khó đối phó.

- Được, Trương đại thúc nói rất có lý.

Vương ca cười nói, biểu lộ huynh ấy cực kỳ tán thành quan điểm này.

- Trương đại thúc, không nhìn ra đại thúc còn có một chút bản lĩnh.

Lý Đại lại bắt đầu giọng điệu của gã.

.....

- Trương đại thúc nói rất hay, nhưng ta bổ sung thêm vài điểm. Chúng ta mở tiệm ngọc khí, cần có bảo vật trấn tiệm. Chuyện này không cần nói, chính là kiệt tác tuyệt thế vừa rồi của Trương đại thúc, Long Đăng. Mà chúng ta cũng phải làm tốt một chút về mặt tuyên truyền, chuyện này phải lợi dụng hội đấu giá kinh thành năm nay. Hội đấu giá này là lần đấu giá lớn nhất mỗi năm của Phách Mại Hành kinh thành, chúng ta đưa Huyết Phượng ra đấu giá, rồi tại hội đấu giá tuyên truyền một chút về chuyện sắp sửa mở tiệm ngọc khí của chúng ta. Quan trọng nhất chính là nói về chuyện vô hạ bích ngọc điêu khắc ra Long Đăng, trở thành thương phẩm triển lãm của lễ khai nghiệp, để mọi người xem một ngày. Đương nhiên hôm đó ta sẽ biến thành Kiếm Thần Toái Vũ xuất hiện tại hiện trường, bảo vệ Long Đăng không bị cướp đi. Ta muốn trừng phạt một số kẻ không có ý tốt. Chuyện này đồng thời cũng là muốn cho người khác biết rằng tiệm ngọc khí của chúng ta không thể bị ức hiếp. Ai trêu vào chúng ta, sẽ cho bọn chúng biết thế nào là hối hận.

Ta cười cười, cười rất âm trầm. Kẻ nào làm trở ngại đến kế hoạch của ta, ta sẽ gặp thần giết thần, gặp phật giết phật.

Mọi người nhìn dáng vẻ sát khí đằng đằng của ta, trong lòng đều biết, muốn trong vòng trăm năm thành lập một thế gia, không thi triển một số thủ đoạn

mờ ám thì không được. Chỉ cần người đứng trên đến chúng ta, chúng ta sẽ đối xử tốt với người như huynh đệ. Còn nếu như người ngăn cản đường tiến của chúng ta, vậy thì không thể trách chúng ta thủ đoạn độc ác. Trong lòng mọi người đều im lặng suy nghĩ.

- Phong nhi, con còn nhớ lúc đưa ta ra ngoài tìm đại phu, những người xung quanh có thái độ thế nào? Cần nhớ kỹ, khi bản thân con quá tốt, có năng lực, có thể biểu đạt thiện tâm của con. Nhưng nếu như ảnh hưởng đến lợi ích của mình, còn quan tâm đến người khác làm gì. Nên biết lòng người dễ đổi.

Mẫu thân Lang Phong thấy hãn có vẻ do dự, lập tức nói với hãn. Hiện giờ không nói, sau này người chịu khổ chính là Lang Phong hãn.

Ta biết đại ca tuổi tác không lớn, còn không hoàn toàn hiểu được lòng người hiểm ác trong thế gian. Ta cảm thấy lo lắng cho huynh ấy.

Lang Phong vừa nghe mẫu thân nói, liền nhớ đến ngày đó những người xung quanh đối xử với hãn thế nào... Không, ta tuyệt đối không cho phép chuyện như vậy lại xảy ra với thân nhân bằng hữu của ta, quyết không thể. Ai muốn làm tổn thương thân nhân bằng hữu của ta, Lang Phong ta sẽ xem hãn như dã thú mà giết chết.

Lang Phong vốn sát khí rất mạnh, từ nhỏ đã ở trong núi, giết dã thú là chuyện thường ngày. Vừa nghĩ thông tất cả những chuyện này, thái độ đối với kẻ địch lập tức thay đổi.

- Được, bây giờ mọi người bắt đầu kế hoạch của chúng ta. Hôm nay chủ yếu trước tiên nâng cao năng lực bản thân, tu luyện võ công.

Ta lớn tiếng nói.

- Lý Đại, Lý Nhị và Vương ca tu luyện Huyền Dương quyết. Trương Vũ và Trương đại thúc tu luyện Huyền Âm quyết. Đại nương, Vũ tỷ và Lang Phong tu luyện Thái Cực Âm Dương quyết. Chỉ khi luyện tốt võ công của các người, ta mới dám để mọi người làm một số chuyện lớn. Đây là bí tịch, mọi người tự mình tu luyện, ta sẽ ở bên cạnh làm hộ pháp.

Ta từ trong người lấy ra bí tịch đã chuẩn bị sẵn, để lên bàn, còn mình thì ngồi yên trên ghế, nhắm mắt tĩnh tu.

Mọi người nhìn nhau, cười cười, cầm lấy bí tịch bắt đầu tu luyện. Không ai lên tiếng, bao gồm cả gã đại đồ đệ Lý Đại trước kia vốn nói nhiều.

Ta hé mắt ra nhìn, thấy mọi người nghiêm túc như thế, ta cười cười, lại nhắm mắt vào.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4 – Hội Đấu Giá (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

-Thiếu gia, các gian phòng trong Tinh Phong trang viên đều đã thu dọn sạch sẽ, có thể vào ở được rồi.

Vương ca đi đến gian phòng của ta, bước nhanh đến bên cạnh ta, cung kính nói.

Ta gấp quyển Kim Cương kinh lại, ngẩng đầu nhìn Vương ca. Ánh sáng ban mai xuyên qua song cửa chiếu vào khiến ta cảm thấy cả người ấm áp, nhưng tâm tình ta lại không hề tốt, trong lòng hơi khẩn trương. Ta nhìn Vương ca hỏi:

- Vương ca, thư của Trương đại thúc đã gửi đi chưa?

- Thiếu gia, hôm qua Trương đại thúc vừa từ mật thất trở về đã lập tức viết thư, hiện giờ đã gửi đi chừng hơn một canh giờ rồi.

Vương ca giải thích với ta.

- Huynh đã đi nói chuyện với Phách Mại Hành kinh thành chưa, chuyện chúng ta muốn đấu giá Huyết Phượng ấy?

Ta hỏi hết những chuyện đang nghĩ trong lòng. Những chuyện này ta không thể tự mình đi làm, trong lòng vẫn luôn không an tâm, bởi vì ta mong sớm thành công.

- Thiếu gia, tôi đã nói rồi, trước ngày mai sẽ đưa Huyết Phượng đến là được. Thiếu gia, tôi phát hiện hôm nay tâm thần của thiếu gia không ổn. Chuyện thành lập thế gia không thể một sớm một chiều thành công ngay được. Thiếu gia hiện giờ còn nhỏ, không cần phải gấp. Huống hồ không phải thiếu gia trường sinh bất lão sao? Vậy tại sao lại phải vội vàng?

Vương ca là người ngoài cuộc nên tỉnh táo, nhìn qua đã thấy được tâm bệnh của ta.

- Vương ca, chuyện này ta cũng biết, có điều ta thật sự muốn sớm chứng minh cho thế nhân biết năng lực của mình. Về sau ta sẽ chú ý những chuyện

này, huynh không cần lo lắng!

Ta nói với Vương ca. Nói thật, trong lòng ta vẫn rất cảm kích sự quan tâm của huynh ấy đối với ta.

- Vương ca, hôm nay sau khi đưa Huyết Phượng đi, ngày mai đã là đêm giao thừa, cũng là ngày Phách Mạ Hành kinh thành mỗi năm đấu giá một lần. Chúng ta nhất định phải biểu hiện thật tốt tại hội đấu giá ngày mai, để mọi người đều biết tiệm ngọc khí của chúng ta chuẩn bị khai trương. Ai, Vương ca, huynh nói tiệm ngọc khí của chúng ta gọi là gì cho tốt?

Ta hỏi Vương ca vấn đề vừa mới phát hiện ra, đến lúc này ta vẫn chưa đặt tên cho tiệm ngọc khí của mình.

- Thiếu gia, bảo vật trấn tiệm của chúng ta không phải là Long Đăng sao, vậy tiệm ngọc khí của chúng ta cứ gọi là tiệm ngọc khí Long Đăng đi.

Wương ca nghĩ một lúc rồi nói.

Ta đứng lên khỏi chỗ, đi qua đi lại một lúc trong thư phòng của mình. Nghĩ đi nghĩ lại, thấy rằng cái tên này cũng không tệ, không có chỗ nào không tốt, còn có thể khiến người ta liên tưởng đến vô hạn ngọc khí Long Đăng.

- Được, cứ theo Vương ca nói, tiệm ngọc khí này sẽ gọi là tiệm ngọc khí Long Đăng. Huynh nên mời đại sư chế tạo biến hiệu tốt nhất kinh thành, biến hiệu này phải làm thật tốt, nó là bộ mặt của cửa hiệu, nhất định không thể xảy ra sơ xuất nào.

Ta nhìn Vương ca nghiêm túc nói.

- Vâng, thiếu gia, ngài cứ yên tâm. Chúng ta chỉ mới chuẩn bị khai trương, còn đến mấy ngày nữa. Chuyện này nhất định phải làm thật tuyệt hảo, chắc chắn sẽ khiến thiếu gia hài lòng. Thiếu gia, thật ra trong mắt tôi, bản thân thiếu gia tràn ngập một loại khí chất khác biệt so với mọi người, lại có bản lĩnh kinh thiên động địa, thiếu gia còn lo lắng gì nữa?

Wương ca khuyên nhủ ta.

Đúng vậy, võ công của Trương Tinh Phong ta tuyệt đối vượt bậc thiên hạ. Luận về kinh nghiệm, ta dám nói cả thế giới này không có mấy người hơn được ta. Hơn nữa hiện giờ ta có một đám huynh đệ thân nhân trung thành. Ta còn lo lắng gì nữa, chẳng lẽ ta lại không nên trân trọng cuộc sống tốt đẹp hiện nay?

Ta mỉm cười, phát giác tâm tình của mình rất nhẹ nhàng, nhìn Vương ca cũng thấy huynh ấy tuần tú hơn nhiều, chẳng trách Vũ tử lại thích huynh ấy. Hôm nay ta làm sao vậy, nghĩ đến chuyện này lại không nhịn được phì cười.

- Thiếu gia, thiếu gia cười gì vậy, trên mặt tôi có gì bất thường sao?

Vương ca tỏ vẻ lúng túng.

- Không có gì, chỉ là ta mới phát hiện huynh thật tuần tú.

Ta bước ra khỏi thư phòng, để lại câu nói đó. Trong phòng chỉ còn lại Vương ca đứng đó chẳng hiểu gì cả.

Ta ra khỏi cửa phòng, bước đến hồ nhân tạo trước cửa, nước hồ yên tĩnh phản chiếu ánh nắng mùa đông lan tỏa khắp trang viên. Ta hít một hơi dài không khí trong lành bên cạnh hồ, cảm thấy rất thoải mái. Vì sao không hưởng thụ những ngày tuyệt hảo này, cứ phải một mình phiền não. Ta chợt phát hiện lúc trước mình thật ngu ngốc.

.....

- Thiếu gia, một lát nữa hội đấu giá sẽ cử hành.

Vương ca bước đến bên bờ hồ nói với ta. Nhìn thiếu gia nằm trên ghế trúc nhìn mặt trời xuống núi, Vương ca rất cao hứng. Thiếu gia vốn tiêu dao tự tại đã trở về rồi.

- Ha, hội đấu giá sắp khai mạc, hôm nay phải cẩn thận một chút. Huyết Phượng này không phải là một bảo vật bình thường, sau khi đấu giá xong, chúng ta mang theo trên người một khoản tiền lớn, nhất định sẽ khiến một số kẻ chú ý. Mặc dù Phách Mại Hành sẽ đưa chúng ta về đến trang viên, nhưng ta không nghĩ sau đó sẽ không có người đến trang viên của chúng ta cướp đoạt.

Ta suy nghĩ một chút, nói với Vương ca.

- Vấn đề này đúng là khó giải quyết. Chúng ta không thể ngăn cản bọn chúng đến trộm cướp, chân ở trên người bọn chúng, trừ khi bọn chúng không biết chúng ta ở đâu, nhưng chuyện này không có khả năng. Rốt cuộc làm sao giải quyết đây.

Vương ca nhất thời không nghĩ ra phương pháp tốt nào.

Ta cười cười, nói:

- Ta có biện pháp, còn là biện pháp tốt nhất tiện lợi nhất.

Ta ý chìm vào đan điền, chân nguyên lực lập tức bắt đầu thay đổi tướng mạo, mày kiếm, mũi ưng, khóe môi lạnh lẽo, cặp môi hơi dày, một vị ca ca anh tuấn vẻ mặt lãnh khốc cao khoảng một mét tám lại xuất thế.

- Thiếu gia, ý thiếu gia là tự mình ra tay chấn nhiếp đám người đó?

Vương ca vừa nhìn thấy hình dạng của ta, đã hiểu ta muốn làm gì.

- Thông minh. Hôm nay ta sẽ dùng dung mạo này xuất hiện tại hội đấu giá, thuận tiện giáo huấn mấy tên không hiểu quy củ.

Ta cười cười, sự tình này cũng thật thú vị. Có ta ra tay, còn không phải mọi chuyện thuận lợi sao.

- Thiếu gia ra tay, chuyện này không cần lo lắng nữa. Thiếu gia, bây giờ nên đi thôi!

Vương ca lo lắng ta quên mất thời gian, lập tức nhắc nhở ta tối nay có chuyện rất quan trọng.

- Được, chúng ta đi. Ai, Vương ca, không gọi bọn Lang Phong sao?

Ta đứng dậy, bước tới mấy bước, chợt quay đầu nhìn Vương ca hỏi.

- Thiếu gia, không cần, đi nhanh thôi, bọn họ đã sớm đi trước du ngoạn rồi. Đêm nay là đêm giao thừa, kinh thành rất náo nhiệt.

Vương ca vừa nói vừa kéo ta ra ngoài, chỉ lưu lại nha hoàn bên cạnh hầu hạ ta là Hạ Thủy đang trợn tròn mắt. Trang viên này không phân chủ tớ sao, quản gia lại đối xử với trang chủ như thế.

Lúc đầu khi Hạ Thủy đến đây, vì để sau này thuận tiện, ta đã nói với cô ấy ta là một vị tiên nhân, cô ấy còn không tin. Sau đó ta biến thành hình dạng Kiếm Thần Toái Vũ, cô ấy liền ngây ngốc, sau khi tỉnh lại liền gọi ta là “tiên nhân tiểu lão gia”. Cuối cùng dưới mệnh lệnh của “tiên nhân” ta, chỉ còn gọi ta là “tiểu lão gia”.

.....

Oa, cảnh tối nay thật đẹp, đầy đường toàn những người mặc y phục sắc sỡ, ở cùng với người nhà mình hoặc tình nhân, còn có rất nhiều người bán hàng rong nhân cơ hội cố gắng mời chào. Người đông nghìn nghịt, đúng là tráng lệ. Thành Tô Châu mặc dù cũng là một thành lớn nổi danh, nhưng quang cảnh đêm giao thừa còn có khoảng cách rất lớn so với kinh thành. Ai, lúc

này chắc toàn thể gia đang cùng nhau vui vẻ dự tiệc tất niên, hôm nay phụ thân có uống thỏa thuê giống trước đây không? Mẫu thân hiện tại có khỏe không?

oOo

- Lão gia, hiện giờ đã đến lúc cả nhà tụ hội, mọi người đã đến rồi.

Trương Tổng quản nhìn gia chủ Trương thị thế gia quyền thế ngập trời nằm trên ghế thái sư trước mặt, lúc này sắc mặt trắng bệch, trong lòng thở dài một tiếng. Từ sau khi tam công tử bỏ đi, lão gia chưa từng có một ngày vui vẻ.

- À, hiện tại tiểu tam thế nào rồi?

Trương Thiên Đức đột nhiên mở mắt, hỏi Trương tổng quản.

- Lão gia, tam công tử rất vẻ vang. Khi bọn họ gặp Bình Đỉnh Sơn Lý Tứ, còn lấy toàn bộ gia sản của Lý Tứ mang theo hết. Hiện giờ đã mua một trang viên ở kinh thành, là vương phủ của Văn vương gia để lại.

Trương Tổng quản lập tức trả lời, tin tức này hẳn là có thể khiến lão gia cao hứng một chút.

- À, Bình Đỉnh Sơn Lý Tứ, gã này nghe nói có một lần cướp được Huyết Phượng, sau đó còn cố ý giết chết một tên thủ hạ, bảo thủ hạ của hắn trộm mất bảo bối, chuyện đó cuối cùng bị hắn che dấu trở thành quá khứ. Gã này rất xảo trá, nhất là chuyện giả heo ăn hổ. Tiểu tam lại có thể qua được cửa ải của gã, còn cướp lại Lý Tứ, không tệ, không tệ. Như vậy ta yên tâm rồi. Trương Thiên Đức lộ ra nụ cười hiểm thấy.

- Lão Trương, hiện giờ tam phu nhân thế nào rồi.

Trương Thiên Đức đột nhiên hỏi Trương tổng quản.

- Hiện giờ tam phu nhân vẫn ở trong phòng riêng. Từ lâu tam phu nhân đã không tham gia hoạt động của gia tộc, hôm nay có lẽ cũng không đến. À, lão gia, chuyện khi nãy của tam công tử còn chưa nói với tam phu nhân. Hiện giờ tôi sẽ đến nói cho phu nhân, sau khi tam phu nhân biết được nhất định sẽ rất cao hứng.

Trương tổng quản lập tức muốn xoay người đi đến chỗ tam phu nhân.

- Chuyện này cứ để ta, ta còn muốn cùng nàng đi đến đại sảnh tham gia tụ hội.

Trương Thiên Đức đứng bật dậy, chạy nhanh đến phòng của tam phu nhân.

- Lão gia, chạy chậm một chút, cẩn thận dưới chân!

Trương tổng quản phía sau vừa chạy vừa lớn tiếng hô hoán ...

oOo

- Thiếu gia, chỗ ngồi của chúng ta ở trên lầu, gian phòng phía nam, phía trên có số hiệu 251.

Vương ca đứng bên cạnh ta nói. Ta nhìn dưới lầu chỗ ngồi bất tiện, không khỏi lạnh người. May mắn chỗ ngồi của chúng ta ở trên lầu, nếu không...

- Được, được, chúng ta đi nhanh lên, đi nhanh lên!

Ta nhìn thấy ở đây đầy người chen chúc không chịu nổi, liền thi triển chân nguyên lực hộ thể, nhanh chóng lướt tới mục tiêu của ta.

Vương ca nhìn thấy thân ảnh ta nhanh chóng biến mất, cười khổ một tiếng, không ngờ lại có người dùng tuyệt thế võ công vào việc này. Quên đi, nếu bản thân đi lên giống người bình thường, e rằng cái mạng nhỏ cũng không còn. Nghĩ xong cũng lập tức thi triển võ công lướt lên phía trên.

Ta vừa mở cửa phòng, một hương vị hoa hồng tràn vào mũi. Nhìn bên trong quả thật không tệ, cũng rất thông thoáng, ta liền đi vào.

- Sư phụ, người đến rồi, chúng tôi đã ở đây chờ sư phụ rất lâu. Mời sư phụ, đây là vị trí tốt nhất đồ nhi chuẩn bị cho sư phụ đó!

Lý Đại vừa nhìn thấy ta, lập tức đứng bật dậy khỏi chỗ, ân cần mời mọc ta.

Ta cũng không từ chối, rất thản nhiên bước đến chỗ ngồi đối diện với cửa sổ nhìn ra hiện trường đấu giá bên ngoài. Ta nhìn Lý Đại vẻ mặt tươi cười, gật đầu tỏ vẻ tán dương rồi ngồi xuống.

Lý Đại nhìn sang chỗ ngồi bên cạnh, đẩy Lý Nhị vốn ngồi ở chỗ đó sang một bên. Chỉ nghe Lý Nhị kêu ca mấy tiếng rồi không phản ứng nữa, xem ra Lý Đại vẫn rất có phong phạm lão đại.

Tiện tay cầm chung trà trên bàn lên, chợt nghe thấy tiếng cửa mở, ta quay đầu nhìn, trông thấy Vương ca vốn cùng đến với ta. Ta đặt chung trà xuống bàn lại, nhìn Vương ca nói:

- Vương ca, huynh thật sự suy nghĩ chu toàn, cả phòng khách quý của chúng ta cũng chuẩn bị tốt. Thật sự cảm tạ huynh!

Những người xung quanh chợt nghĩ đến cảnh tượng biến người đông nghẹt bên dưới, đều nhìn Vương ca lộ vẻ cảm kích, trên mặt Vũ tử càng tỏa ra sắc đỏ.

- Thiếu gia, ngài đừng cười ta. Trước đây ta chưa từng đến chỗ này, chỉ vì Huyết Phượng của chúng ta thật sự quá quý giá, cho nên người phụ trách ở đây đặc biệt dành cho chúng ta phòng khách quý này.

Về mặt Vương ca hồ thẹn nói.

- Sư phụ, hội đấu giá đã bắt đầu rồi.

Giọng nói Lý Đại vang lên bên tai.

Chúng ta đều quay đầu sang nhìn, nhìn chủ đề hôm nay, hội đấu giá hàng năm.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5 – Hội Đấu Giá (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Khục!

Chỉ thấy một lão già đứng trên đài cao của hội đấu giá ho mấy tiếng, mọi người bên dưới lập tức yên tĩnh lại, nhìn lão già trên đài cao. Nhân vật chính hôm nay đã lên đài, còn nghị luận gì nữa chứ? Người trên đài cao chính là đại tổng quản của Phách Mại Hành kinh thành, toàn quyền phụ trách các sự vụ của Phách Mại Hành kinh thành. Người muốn hỏi lão bản của Phách Mại Hành kinh thành này là ai à? Chính là một nhân vật nhìn không thấu, đương kim thánh thượng.

- Các vị, hôm nay Phách Mại Hành kinh thành chúng ta bắt đầu hội đấu giá long trọng nhất năm. Hôm nay nhất định mọi người sẽ càng cao hứng, càng hưng phấn hơn năm ngoái, bởi vì hôm nay có năm món bảo vật thần bí, giá trị đều từ năm mươi vạn lượng bạc trở lên. Ngoài ra, hôm nay hoàng thượng còn đặc biệt dặn dò, sẽ chọn ra ba vị khách quý may mắn trong số các vị, bọn họ có thể tùy ý chọn một món trong số những bảo vật giá khởi điểm 10 vạn lượng, chủ nhân của bảo vật sẽ được thưởng mười vạn lượng bạc, hơn nữa còn có thể được hoàng thượng ngự ban một bộ quan phục.

Vị đại tổng quản này lớn tiếng nói về ban thưởng của đương kim hoàng thượng cho phía dưới nghe.

- Quan phục, mặc quan phục, gặp mặt những vị quan quyền cũng không cần sợ. Quan phục này nếu mua được thì tốt, 10 vạn lượng ta cũng mua.

Một gã béo mới nhìn đã biết là hạng nhà giàu mới nổi nói với bằng hữu kế bên.

- Người chỉ đưa ra mười vạn lượng à, ta nguyện ý dùng tiền thu nhập ba năm của ta để mua bộ quan phục này, đây đúng là một chuyện rạng rỡ tổ tông.

.....

Đại tổng quản vẻ mặt đắc ý tươi cười, bản thân lão lúc vừa biết quyết định của hoàng thượng cũng rất kinh ngạc, quan phục này không phải có tiền là có thể mua được.

Ta nhìn những người ngoài kia bị một chiêu của đường kim hoàng thượng làm cho hưng phấn không ngừng. Ta bắt đầu cảm thấy vị hoàng đế này quả thật rất lợi hại, đưa ra vài bộ quan phục căn bản chẳng có ảnh hưởng gì đối với hắn, nhưng lại khiến cho mọi người mang ơn đội nghĩa với hắn, hơn nữa sau này còn khiến cho danh tiếng của Phách Mại Hành lớn hơn.

- Các vị, ta tuyên bố danh sách ba người này.

Đại tổng quản lớn tiếng nói, cả hội trường đều vắng vắng âm thanh của lão, xem ra vị đại tổng quản này còn là một cao thủ võ lâm.

Thấy bên dưới đã hoàn toàn yên tĩnh, đại tổng quản tiếp tục nói:

- Ba người này phân biệt là, người có số tiền mua bảo vật nhiều nhất trong năm nay, đại công tử Lý Thiên Tường của Lý thị thế gia; Vương Sam đại hiệp đã cung cấp chí bảo Phật giáo, Ngọc Quan Âm; cùng với người tài trợ cho đại hội trường hôm nay, phú hào đệ nhất kinh thành, Vạn Tam huynh.

Những người bên dưới đều rất tức giận. Cơ hội này đều tặng cho mấy gã đó, không phải là thêu hoa trên tấm sao, bọn họ còn thiếu thốn gì bảo vật mười vạn lượng. Nhưng mọi người đều biết Phách Mại Hành chọn người rất có lý, một người là xài tiền nhiều nhất, một người cung cấp chí bảo Phật giáo, còn có một người tài trợ cho đại hội trường hôm nay. Tức giận thì có tác dụng gì.

- Được, bây giờ đến nội dung chính hôm nay, hội đấu giá hàng năm bắt đầu. Xin mời danh gia giám định, Vương lão tiên sinh lên chủ trì đại hội hôm nay.

Đại tổng quản sức lực đầy đủ, giọng nói bao trùm toàn hội trường. Chờ đến khi mọi người đều nhìn về phía đài cao, đã thấy một lão già mặc áo hoa đứng trên đó.

- Xin chào mọi người, lão hủ không nói lời thừa, vật phẩm đấu giá hôm nay toàn là tinh phẩm, đều là một vạn lượng bạc trở lên. Trước tiên xin được đưa ra vật phẩm đấu giá thứ nhất của hôm nay, tác phẩm thời trẻ của Âu Dương tiên bối, luyện sư vĩ đại nhất Thanh Long đại lục, Ngư Sát kiếm.

Ngư Sát kiếm hơi ngắn, mặc dù không phải là bảo kiếm giết người đỉnh cấp, nhưng dùng vào việc nấu ăn tuyệt đối là đệ nhất thiên hạ. Giá ban đầu là một vạn năm ngàn lượng bạc. Bây giờ bắt đầu đấu giá.

Vị Vương lão tiên sinh này làm việc thật sự nhanh nhẹn, mới lên đài đã bắt đầu cho đấu giá.

- Ta đưa ra hai vạn lượng.

Một gã gầy ốm có vẻ đặc ý, một lần tăng lên năm ngàn lượng, có lẽ sẽ không ai giành với mình, cuộc thi nấu ăn năm tới sẽ nằm chắc trong tay.

- Ta đưa ra hai vạn một ngàn lượng.

Một gã khác đứng cách hẵn không xa lập tức tăng giá, nhìn gã gầy tỏ ý “cuộc thi nấu ăn sẽ là vật trong túi ta”.

Mọi người đều nhìn hai gã này, cũng nhận ra bọn họ. Hai gã này là hai đầu bếp nổi danh nhất, xem ra thứ này sẽ do hai gã tranh nhau rồi.

- Ta hai vạn hai ngàn lượng.

- Ta hai vạn ba ngàn lượng.

.....

- Thứ này ta cần, về nhà phu nhân của ta sẽ dùng nó làm thức ăn cho ta.

Một vị trung niên bước lên đài cao.

- A, thì ra là Vương Sam Vương đại hiệp. Vương đại hiệp đã chọn thanh chí bảo làm bếp này, chúng ta nhất định sẽ đưa thanh Ngư Sát kiếm này cho Vương đại hiệp. Lão hủ ở đây chúc vợ chồng Vương đại hiệp sống đến bạc đầu. Vương phu nhân có vị trượng phu như Vương đại hiệp đúng phúc khí của nàng.

Vị Vương lão tiên sinh này ban đầu còn dút khoát, hiện giờ lại tăng bốc một lô một lốc, đúng là chân nhân không lộ tướng.

Vị Vương đại hiệp này cười cười, tỏ ra rất vừa lòng, nhận lấy thanh Ngư Sát Kiếm, lớn tiếng nói với quần chúng phía dưới:

- Ngày 4 tháng 3 năm tới là ngày kỷ niệm hai mươi năm ta và phu nhân kết hôn, đến lúc đó ta sẽ tổ chức yến tiệc tại nhà ta ở Dương Châu, hi vọng các vị nể mặt Vương mỗ đến dự. Các vị, ta xin xuống dưới trước để đại hội tiếp tục.

Vị Vương đại hiệp này rất phong độ bước xuống đài. Mọi người bên dưới còn cùng nhau tán dương thái độ xử thế của Vương đại hiệp.

- Vương ca, vị Vương đại hiệp này là người thế nào, hình như rất có mặt mũi.

Ta hầu như không biết gì về thế giới bên ngoài, bèn hỏi Vương ca học sâu hiểu rộng.

- Vị Vương Sam Vương đại hiệp này không phải là người bình thường, tại Dương Châu có thể nói là nhân vật có một không hai. Nhà hãn rất giàu có, hơn nữa vị Vương đại hiệp này còn là một cao thủ Tam Phẩm, cũng là cao thủ Dung Hợp kỳ trong bí tịch của thiếu gia. Văn võ song toàn, còn rất đắm thắm với phu nhân của hãn, khiến cho giang hồ đều ca tụng. Hơn nữa tính tình của hãn còn rất hào sảng, thường xuyên giúp đỡ bọn nhân sĩ võ lâm nghèo khó, cho nên danh tiếng cực tốt.

Vương ca nói rõ tình hình chủ yếu của vị Vương Sam Vương đại hiệp này với ta.

Ta gật đầu. Xem ra Vương Sam này là một kẻ không tệ, chỉ là không biết trong lòng hãn ra sao. Ta hướng ánh mắt về phía vật phẩm đấu giá trên đài cao.

.....

- Các vị tiền bối, Lý Thiên Tường ta ở đây trước tiên xin cảm tạ sự khen thưởng của Phách Mại Hành kinh thành, còn có một chuyện muốn tuyên bố. Năm nay ta bắt đầu vào Quốc Vũ học viện, Lý thị thế gia ta quyên tặng Quốc Vũ học viện hai trăm vạn lượng bạc. Ta xin xuống đài, nhường Vương gia gia chủ trì hội đấu giá.

Một gã trai khoảng mười tuổi đứng trên đài cao rất tự nhiên.

- Oa, không hổ là thế gia đứng đầu tứ đại thế gia, một lần ra tay là hai trăm vạn lượng. Người xem Lý đại công tử người ta xử thế còn lợi hại hơn so với người trưởng thành, chẳng trách mấy trăm năm nay Lý gia vẫn luôn là thế gia hùng mạnh nhất.

Một lão già áo gấm trong phòng khách quý nói.

- Đúng vậy, có lẽ Lý gia trong tay tiểu tử này sẽ càng hùng mạnh.

Một lão già khác ngồi bên cạnh cũng tán đồng.

Ta nhìn gã thiếu niên bên dưới, gia chủ đời sau của Lý thị thế gia, trong lòng vô duyên vô cớ sinh ra ý thù địch.

- Được, vật phẩm phổ thông hôm nay đều đã đấu giá xong. Xin mời chủ nhân của những vật phẩm được mua bởi ba vị quý khách may mắn lên đài. Xin mời đại tổng quản đích thân ban thưởng quan phục.

Vương lão tiên sinh của chúng ta cuối cùng cũng lên tiếng. Ba gã may mắn hôm nay là ai?

- A, không đúng, trừ đại tổng quản sao chỉ có hai người.

- Còn một người nữa là ai, nếu không cần cơ hội này hãy cho ta đi, ta đưa ra mười vạn lượng bạc mua cơ hội này.

.....

- Các vị, xin lỗi, ta là Thái Nguyên Lý Thiên Trường. Ba món vật phẩm được chọn, có hai món là của ta, hà hà.

Trong hai gã lên đài, gã cao hơn một chút tiến lên phía trước một bước, giải thích vấn đề với mọi người.

- Không phải chứ, vận khí sao mà tốt thế. Đúng là vận cứt chó, hôm nay ta cũng có hai vật phẩm đấu giá.

- Đừng ra vẻ thế, so với nhau đúng là tức chết, ai!

.....

- Xin hỏi đại tổng quản, ta có thể bán một trong hai bộ quan phục cho người khác không?

Gã Lý Thiên Trường đó hạ giọng hỏi đại tổng quản.

- Người có thể bán, nhưng quan phục bị bán đó, thứ nhất sẽ không có tác dụng gì, sẽ không được ai thừa nhận, thứ hai phải cẩn thận hoàng thượng khép người tội khi quân.

Đại tổng quản cũng vừa cười vừa nói, còn chưa từng nhìn thấy loại người thế này, không ngờ muốn bán thứ do hoàng thượng ban tặng, đúng là cần tiền không cần mạng.

- À, đa tạ đại tổng quản nhắc nhở, đa tạ đại tổng quản!

Lý Thiên Trường thật sự sợ đến toàn thân đổ mồ hôi lạnh, cả khuôn mặt đều trắng bệch, dường như môi cũng khô cứng, cố sức dùng lưỡi liếm môi của mình.

Sau khi ta đạt đến Kim Đan kỳ, thính lực và thị lực đều đề cao rất nhiều, chuyện này ta đã biết. Nhưng không ngờ thính lực của ta ngoại trừ nghe gã Lý Thiên Trường nói, còn nghe thấy âm thanh hắc cổ sức nuốt nước bọt. Nhìn thấy dáng vẻ khó coi của Lý Thiên Trường, ý thù địch của ta lúc này khi nhìn thấy Lý Thiên Trường cũng mất đi không ít.

Nhìn thấy khi nhận quan phục, gã kia thì hưng phấn thấy rõ, còn Lý Thiên Trường không hề vui cười, điều này khiến những người bên dưới rất buồn bực. Gã này nhận được hai bộ quan phục mà chẳng hề vui vẻ, chúng ta muốn nhận còn không được. So với nhau đúng là tức chết.

Lý Thiên Trường nhìn một bộ quan phục trên người, một bộ trên tay, trong lòng lại hơi lo sợ, lo lắng đại tổng quản nói với hoàng thượng chuyện mình muốn bán quan phục hôm nay. Một khi hoàng thượng tức giận, lúc đó thì... nghĩ đến đây khắp người lại toát ra một trận mồ hôi lạnh.

.....

Cuối cùng cũng có thể xuống đài rồi. Lý Thiên Trường trên đài liên tục cầu xin đại tổng quản, đại tổng quản cũng đảm bảo sẽ không nói với hoàng thượng chuyện hôm nay, hắc mới chịu xuống đài.

Vương lão tiên sinh bước lên phía trước, trông thấy ánh mắt của những người phía dưới đều nhìn về phía lão, lập tức cười hài lòng, dùng giọng kích động lớn tiếng nói:

- Các vị, màn kịch thật sự đã bắt đầu, năm món bảo vật thần bí đã đến lúc xuất thế. Mọi người chuẩn bị tốt rồi chứ, xin mời món bảo vật thứ nhất...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6 – Bảo Vật Thần Bí.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Xin mời món bảo vật thứ nhất, Thanh Minh kiếm, mời mọi người xem. Thanh Minh kiếm này từng là kiếm của Thi Kiếm Tiên Lý Bạch hơn ngàn năm trước, cùng với kiếm này, Lý Bạch tung hoành giang hồ mấy mươi năm chưa từng một lần thất bại. Chỉ vì Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ giết người quá nhiều, mới khiến cho Lý Bạch trở thành thiên hạ đệ nhị cao thủ. Nhưng dù như vậy cũng không thể che lấp hào quang của Thanh Minh kiếm. Thanh kiếm này vốn do cừu u hàn thiết của Bắc Hải đúc thành, tồn đến bốn năm chín tháng, là bảo kiếm hạng nhất thiên hạ. Giá khởi điểm năm mươi vạn lượng bạc.

Vương lão tiên sinh cầm Thanh Minh Kiếm, giới thiệu ngắn gọn với mọi người.

Kỳ thật còn cần Vương lão tiên sinh giới thiệu sao, danh tiếng của Lý Bạch có thể nói còn cao hơn cả hoàng đế. Ông ta tung hoành thiên hạ về võ học, từng chiếm vị trí thiên hạ đệ nhất gần ba mươi năm. Chỉ vì khi ông ta về già, Đại Đường diệt vong, Hạng Vũ quật khởi, cho nên ông ta mới trở thành đệ nhị. Người trong võ lâm tôn kính gọi ông ta là Kiếm Tiên. Nhưng trong lĩnh vực văn học, ông ta tuyệt đối là người trước đây chưa từng có, sau này cũng không có. Ông ta phát huy sự hấp dẫn của thơ ca một cách sâu sắc, đã đạt đến mức độ không thể tưởng tượng, được toàn bộ văn nhân tôn kính gọi là Thi Tiên. Hậu nhân lại gọi ông ta là Thi Kiếm Tiên, điều này cũng khiến cho văn nhân ngày sau thích mang một thanh bảo kiếm ở thắt lưng.

Những người dưới đài đều cẩn thận nhìn thanh bảo kiếm này, chỉ thấy quang sáng lạnh không ngừng lưu chuyển trên thân kiếm, nhìn có vẻ rất sắc bén. Bởi vì hiện tại trên Thanh Long đại lục có đánh giá về phẩm cấp võ giả, hơn nữa phẩm cấp võ giả cũng tương đương với quan phẩm của quan lại, khiến cho địa vị của võ giả tăng lên rất nhiều. Hiện giờ trong lòng mọi

người, võ giả đã không còn như đám cỏ hoang. Điều này cũng khiến cho rất nhiều người rất ưa thích vũ khí, một số phú hào còn thích tặng bảo kiếm của mình cho một số cao thủ, để tăng thêm thiện cảm của đối phương với mình.

- Ta đưa ra sáu mươi vạn lượng bạc.

Một giọng nói từ trong phòng khách quý vang lên. Hiện giờ, loại bảo vật cực phẩm như thế này đều là do phòng khách quý báo giá, người bình thường dưới đài đều không mua nổi.

- Ta đưa ra sáu mươi một vạn lượng bạc.

Lại một giọng nói từ một phòng khách quý khác vang lên.

.....

Theo từng lời báo giá, giá trị của Thanh Minh kiếm nhanh chóng gia tăng. Thật ra với loại bảo kiếm cấp độ như Thanh Minh kiếm này, bình thường chỉ khoảng hai mươi vạn lượng bạc, nhưng vì nó từng là kiếm của Thi Kiếm Tiên Lý Bạch, cho nên mới khiến giá trị của nó tăng mạnh.

- Ta đưa ra một trăm vạn.

Một giọng nói vang lên từ một phòng khách quý chính giữa.

Mọi người ngẩn ra. Nãy giờ mọi người đều từ từ tăng giá, nhiều nhất cũng không quá hai vạn lượng, nhưng gã này chỉ một lần từ bảy mươi chín vạn lượng tăng lên đến một trăm vạn lượng, thật quá rộng tay.

-Ồ, Thấm Vạn Tam Thấm lão gia ra giá một trăm vạn lượng mua thanh bảo kiếm này, còn ai tăng giá không. Nếu như không có ai báo giá nữa, Thanh Minh kiếm sẽ là của Thấm lão gia.

Vương lão tiên sinh vừa nghe báo giá xong lập tức lớn tiếng hỏi.

Lúc này mọi người lúc này mới giật mình tỉnh ngộ, hóa ra là người giàu nhất kinh thành Thấm Vạn Tam, cũng không có gì kỳ quái. Vị Thấm Vạn Tam này không giống như những gia tộc kinh tế khác, gia sản của lão hoàn toàn do một mình lão tạo nên, hơn nữa còn được sắc phong bá tước, có thể thấy lão lợi hại ra sao.

Ta nhìn những người bên dưới. Thấm Vạn Tam lão chỉ dựa vào bản thân mà trở thành một vị phú hào cấp bá tước, còn ta muốn trở thành một vị phú hào cấp công tước, đồng thời còn muốn thành lập thế gia cho mình. Trong lòng

ta kích động, những người bên dưới sẽ nhìn thấy Trương Tinh Phong ta sáng tạo kỳ tích như thế nào.

Vương lão tiên sinh trước mặt lại bắt đầu tăng bốc Thẩm Vạn Tam. Trong lòng ta buồn cười, nói cho cùng rất ít người có thể tránh khỏi phong tục này.

- Mọi người cùng mời Thẩm lão gia đến nhận Thanh Minh kiếm này. Thẩm lão gia đã lên rồi, mọi người vỗ tay hoan nghênh nào!

Vương lão tiên sinh lập tức đi đến chỗ Thẩm Vạn Tam Thẩm lão gia, đại tổng quản ở bên cạnh cũng bước tới trước.

Ta quan sát Thẩm Vạn Tam, người được lịch sử ghi nhận là tích lũy tài phú nhanh nhất. Tuổi tác lão ta không nhỏ, dường như đã sáu mươi, nhưng khí thế uy nghiêm vẫn còn rất rõ ràng. Khí thế đó rất giống với một người, gia chủ của Trương thị thế gia, phụ thân ta. Ta cảm thấy lúc này trong lòng đã không còn giống như lúc mới rời khỏi nhà, lúc đó ta nghĩ đến phụ thân liền có cảm giác đau lòng. Hiện giờ chỉ còn cảm giác không phục, bản thân bị bỏ rơi như vậy, trong lòng rất tức giận, loại cảm giác đau lòng đã không còn rõ ràng. Ta lắc lắc đầu, tĩnh tâm, lại ngẩng đầu nhìn Thẩm Vạn Tam trên đài cao.

- Các vị, hôm nay Thẩm mỗ đến mua thanh bảo kiếm này là vì cháu yêu của ta Thẩm Hiểu Thiên. Ta chuẩn bị tìm cho nó một vị đại cao thủ kiếm thuật là Áo Kiếm Thánh đại sư, nghe nói đại sư từ lâu đã rất muốn có thanh bảo kiếm này, tin rằng cháu yêu của ta mang kiếm đến dâng sẽ được đại sư dạy dỗ. Những vị không lấy được bảo kiếm xin đừng trách móc!

Thẩm Vạn Tam nói rất khách khí, với thân phận hiện thời của lão lẽ ra không cần giải thích gì với người khác, đây chính là phẩm đức của người làm đại sự.

Ta nhìn Thẩm Vạn Tam, cực kỳ kính phục. Bản thân lão ta không có võ công cao siêu gì, hoàn toàn nhờ vào mưu kế và khả năng nắm bắt thời cơ. Nếu như ta mất đi công lực bản thân và ký ức kiếp trước, ta không tin rằng có thể đạt được thành tựu như lão ta, giống như mọi người thường nói một câu “so với nhau đúng là tức chết”. Trương Tinh Phong ta có võ công tuyệt thế vượt bậc thiên hạ, hơn nữa dựa vào ngọc thạch cực phẩm, chẳng những có thể hấp thụ linh khí bên trong, còn có thể chế tạo vô hạ bích ngọc, cộng

thêm các loại bí tịch của Thiên Tâm Tông tại Tu Chân giới. Ông trời thật sự đối xử với ta quá tốt, đây chính là số mệnh. Ta có mọi thứ, mục tiêu của ta còn xa sao?

Trong nháy mắt, ta vô duyên vô cớ nghĩ đến gã Lý Thiên Tường kia. Hắn cũng mới mười tuổi, nhưng rõ ràng thành thực không thua gì người trưởng thành. Sau lưng hắn còn có Lý thị thế gia còn hùng mạnh hơn Trương thị thế gia, ta có thể sánh được với hắn không?

Ta lắc đầu. Mục tiêu của ta chỉ là muốn thành lập Tinh Phong thế gia, cũng không định tranh đấu với Lý thị thế gia, ta còn nghĩ đến những chuyện này làm gì? Ta tự cười mình, nhìn lên đài cao.

- Vật này chính là Thiên Nộ đao mà ta vừa nói, đây chính là đao của tuyệt thế bá giả Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ. Đao này uống máu vô số, cực kỳ sắc bén, cộng thêm yêu dị, là bảo vật quan trọng của Ma tông. Nó từng biến mất gần ngàn năm, nhưng hiện tại nó lại xuất hiện. Hung khí tuyệt thế này giá khởi điểm năm mươi vạn lượng, bắt đầu đấu giá.

Vương lão tiên sinh đứng xa Thiên Nộ đao một khoảng cách lớn. Đao này do một cao thủ của Phách Mại Hành giữ, người bình thường căn bản không chịu nổi sát khí tuyệt thế của nó.

Ta nhìn thanh Thiên Nộ đao giống như dùng máu tươi nhuộm đỏ, cảm thấy rất kỳ quái. Ta quay sang hỏi Vương ca bên cạnh:

- Vương ca, thanh đao này không phải là hung khí à, sao Phách Mại Hành dám đưa nó ra đấu giá, chẳng lẽ không sợ có người dùng đao này làm chuyện xấu?

Vương ca nhìn ta cười nói :

- Thiếu gia còn không biết một pháp lệnh của Minh vương triều ta hiện tại, pháp lệnh này được thành lập trong hiệp nghị đồng minh liên quan đến việc quản lý võ giả của mấy quốc gia. Chính là triều đình không có thành kiến với bất kỳ môn phái nào, nhưng tất cả các môn phái không được có hành vi tụ họp đánh giết môn phái khác, nếu không sẽ tiến hành trừ khử môn phái đó. Cũng vì vậy mà Ma tông trước kia người người hiếu sát, nay đã biến thành một tông phái gần giống như các môn phái khác. Do đó thanh Thiên Nộ đao này cũng không sợ bị người khác lợi dụng làm chuyện xấu gì.

À, hóa ra là vậy, quả thật không ngờ triều đình lại dùng chiêu này để giải quyết tranh đấu quy mô lớn thường thấy trên giang hồ. Lợi hại, lợi hại, nói như vậy, bản thân một thanh đao cũng không có nguy hại gì.

.....

- Được, hiện giờ đã có người đưa ra tám mươi vạn lượng, có ai báo giá cao hơn không, ba, hai, một. Được, thanh đao này thuộc về quý khách ở phòng 245, mời quý khách lên nhận bảo đao!

Vương tiên sinh lớn tiếng gọi. Thật khổ cho lão, võ công chẳng ra làm sao, còn phải chủ trì hoạt động lớn tại nơi có nhiều người tham gia như vậy, cái cổ họng này đúng là mang vạ.

Một vị thư sinh áo trắng nhẹ nhàng lướt lên, giống như một làn gió nhẹ bay lên đài cao, khoan thai xoay người, khẽ cúi mình chào những người dự hội dưới đài.

- Lăng Tử Dã Đao!

Một giọng nói trong đám đông vang lên.

Ta nhìn thư sinh áo trắng ở dưới, trong lòng kinh ngạc. Hẳn chính là Lăng Tử Dã Đao Vũ Văn Mộng, vốn là đại công tử của Vũ Văn thế gia, nhưng lại không thích tham gia việc làm ăn của gia tộc, chỉ thích quyến luyến nơi phong hoa tuyết nguyệt, cùng với cực kỳ say mê võ học, đặc biệt là nghiên cứu đao pháp, tuổi còn trẻ nhưng đã là cao thủ Tứ Phẩm.

Nhưng cũng vì nguyên nhân này, hẳn kiên quyết không chịu quản lý Vũ Văn thế gia. Căn cứ vào gia pháp của thế gia, nếu con trưởng không chết hoặc ngu ngốc, nhất định phải truyền ngôi vị gia chủ cho đại công tử. Cuối cùng không còn cách nào khác, chỉ đành trục xuất hẳn ra khỏi thế gia. Nhưng để bù đắp cho hẳn, thế gia cho hẳn hai ngàn vạn lượng bạc, còn tuyên bố với thiên hạ, nếu có người gây bất lợi với hẳn, chính là đối đầu với Vũ Văn thế gia, Vũ Văn thế gia nhất định sẽ báo thù. Vũ Văn Mộng cũng vui vẻ tiếp nhận tất cả những thứ này, vẫn luôn sống một cách tiêu dao, gởi gắm tình cảm vào mỹ nữ và võ đạo.

Hẳn không quan tâm đến mọi thứ của thế gia, hẳn cũng bị thế gia trục xuất. Nhưng hẳn và ta khác nhau, hẳn rời nhà chỉ là ly khai trên danh nghĩa, Vũ

Văn thế gia vẫn xem hãn là người của thế gia. Cho dù như thế, ta nhìn hãn trong lòng vẫn có một loại cảm giác thân thiết và thiện cảm khó nói.

- Các vị, Mộng đây cũng không nói thêm điều gì với các vị. Thiên hạ đều biết Mộng thích đao, nhìn thấy đao này liền không thể kìm nén được. Mộng xin đi xuống để đại hội tiếp tục.

Lại là một cơn gió thoảng qua, bóng người màu trắng đã lên lầu. Nhìn bóng trắng biến mất trong phòng khách quý, rất nhiều cô gái mới khôi phục tinh thần lại. Không hổ là sát thủ của thiếu nữ.

- Các vị, vừa rồi là hai thanh binh khí tuyệt thế, bây giờ là Kim Ti bảo giáp trong truyền thuyết giang hồ, do tơ của bạch kim tuyết tằm ở Thiên Sơn tạo thành, tốn đến mười năm mới làm xong. Ngoại trừ công nghệ tơ bạch kim tuyết tằm rất hiếm thấy, trong lịch sử bao năm nay cũng chỉ có năm món bảo giáp, có thể mặc áo quý này không ai không phải đại danh鼎鼎. Giá khởi điểm năm mươi vạn lượng bạc.

Vương lão tiên sinh nói nhiều như thế, thật ra món bảo giáp này mặc dù hiếm thấy, nhưng về mặt bảo vệ thân thể cũng không phải là đặc biệt.

Huyền Thiết giáp lưu hành trên giang hồ có khả năng bảo vệ sánh ngang với nó, chỉ là Huyền Thiết giáp khá nặng. Nhưng huyền thiết có nhiều trên đại lục, một bộ Huyền Thiết giáp chỉ khoảng một vạn lượng. Sở dĩ Kim Ti bảo giáp quý giá, chính là do nó hiếm có. Bạch kim tuyết tằm này rất hiếm thấy, hơn nữa nhả tơ rất ít, khiến cho nó thành vật quý hiếm, cộng thêm đặc biệt nhẹ, cũng trở thành lựa chọn tốt nhất đối với những phú hào võ công chẳng ra gì muốn giữ mạng, vì thế mới có giá năm mươi vạn lượng. Nên biết một trang viên lớn bình thường cũng chỉ khoảng năm mươi vạn lượng.

Trương Tinh Phong mua được nguyên vương phủ chỉ mất hai mươi vạn lượng, bởi vì toàn vương phủ chỉ có mười mấy gian phòng ở được, cùng với có thể ngắm nhìn hồ nhân tạo. Nếu là toàn bộ vương phủ, dù không tính hậu hoa viên, chỉ với mấy trăm gian phòng bên ngoài và hoàn cảnh xung quanh, có lẽ một trăm vạn lượng cũng có người mua. Trương Tinh Phong thật sự tốt số.

.....

Kim Ti bảo giáp này thật sự chẳng ra sao. Hiện giờ các phú hào đều bắt đầu học võ công, cũng bắt đầu quý trọng tiền bạc của mình, thà rằng mặc Huyền Thiết giáp vài chục cân. Cuối cùng chỉ bán được bảy mươi vạn.

Ta nhìn hội đấu giá tiến hành, một lòng mong chờ Huyết Phượng của ta xuất hiện. Không phải Huyết Phượng này thật sự được xem là bảo vật then chốt cuối cùng chứ? Cũng có khả năng, Huyết Phượng là vật chứng của hoàng hậu tiền triều Nguyên Mông triều, lưu truyền qua mấy đời hoàng hậu cho đến Minh vương triều. Vật chứng của hoàng hậu có thể so sánh với Huyết Phượng chỉ có Hòa Thị Bích. Bản thân nó do thiên nhiên thuần túy hình thành, bên trong có hình dáng huyết phượng hoàng màu đỏ, quý giá là cũng rất bình thường.

Ta khôi phục tinh thần lại. Gã lên nhận Kim Ti bảo giáp cũng đã xuống, một chiếc hộp được một cô gái xinh đẹp đưa lên.

- Các vị, đã xem các loại binh khí bảo giáp rồi, bây giờ mọi người hãy xem thử món văn học quý giá này, Thanh Minh Thượng Hà đồ. Thanh Minh Thượng Hà đồ do Trương Trạch Đoan của Tống triều vẽ nên, là tác phẩm đỉnh cao. Trong đồ miêu tả thành Biện Lương Tống đô đương thời. Biện Lương lúc đó là thành thị lớn nhất, phồn vinh nhất thế giới, nhà cửa như rừng, phồn hoa như gấm. Thanh Minh Thượng Hà đồ của Trương Trạch Đoan thật sự sinh động, miêu tả một giai đoạn phồn vinh của lịch sử. Hình ảnh từ ngoại thành xuôi theo Biện Hà thẳng đến nội thành đều hiện ra. Thôn làng ngoài thành có mấy tòa nhà tranh, cầu nhỏ khe suối, dương liễu phất phơ, đầu cảnh vừa trở những phiến lá non, khiến người ta cảm thụ được ý cảnh đầu xuân. Nông dân đang canh tác trên đồng ruộng, có lừa chở hàng trên đường nhỏ giữa các thôn trấn, điền tĩnh và trật tự. Đến gần nội thành, thương nhân lũ khách tăng nhiều, trên bức họa dần dần bắt đầu phồn vinh náo nhiệt. Được, bảo vật này giá khởi điểm tám mươi vạn lượng.

Vương lão tiên sinh hiển nhiên rất cao hứng vì nhìn thấy bảo vật này, giọng nói cũng bắt đầu kích động.

Bên dưới lập tức trở nên náo nhiệt, “đệ nhất thần phẩm” trên lịch sử không ngờ lại xuất hiện.

Ta cũng cảm thấy kinh ngạc. Thanh Minh Thượng Hà đồ!

- Ta đưa ra một trăm vạn lượng.
- Ta đưa ra một trăm mười vạn lượng.

.....

Chú thích:

Trong các chương sau này tác giả có giải thích đây là truyện hư cấu, viết sao cũng được. Tác giả đã biết sau khi Đại Đường diệt vong, Lưu Bang và Hạng Vũ tranh thiên hạ, sau đó Lưu Bang chiến thắng lập ra triều Đại Tống. Cũng như ở chương trước, khi giới thiệu về Minh vương triều, tác giả ghi thêm quân sư đứng đầu của Minh vương triều là Khổng Minh tiên sinh đã giúp khai quốc hoàng đế dựng nghiệp.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7 – Lời Kinh Bốn Phía.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

-Ta đưa ra hai trăm vạn lượng.

Một giọng nói trong trẻo của thiếu niên vang lên, đồng thời một bóng người bước về phía đài cao. Lúc này hãn đang tiến thẳng về đài cao, rõ ràng biểu đạt quyết tâm nhất định phải giành được bảo vật.

Ta nhìn hãn, địch ý và chán ghét trong lòng càng mạnh hơn. Đúng thế, chính là gã Lý Thiên Tường, gia chủ tương lai của Lý thị thế gia. Nhìn hãn vẻ mặt tươi cười, ta càng thêm chán ghét, quả thật muốn giết hãn. Không có nguyên nhân gì, chỉ là có một giọng nói trong lòng thôi thúc ta.

Vương ca nhìn ta, phát hiện trên người ta phát ra từng trận sát khí, lập tức nắm tay ta lắc lắc, nói:

- Thiếu gia, ngài làm sao vậy, ngài làm sao vậy!

Ta giật mình. Ta làm sao vậy, tại sao lại muốn giết hãn, hãn và ta trước đây không hề quen biết mà. Ta cố sức vận Tâm Điển công quyết, nhưng vẫn khó có thể tiêu trừ sát ý kia, có điều vẫn có thể khống chế được bản thân. Ta nhìn Vương ca cười cười, biểu lộ bản thân không có chuyện gì, Vương ca mới tiếp tục nhìn về phía đài cao.

Ta nhìn lên đài cao, lúc này Lý Thiên Tường trên đài cao mặt mày hớn hởi, hưng phấn cầm lấy Thanh Minh Thượng Hà đồ, còn không quên nói mấy lời khiêm tốn với người bên dưới, sau đó mới chậm chậm đi xuống đài.

- Các vị, bây giờ chính là một bảo vật sau cùng của hội đấu giá năm nay, món bảo vật này sẽ do người cung cấp vật phẩm đích thân lên đây tuyên bố với mọi người.

Vương lão tiên sinh rất giỏi khơi dậy hứng thú của mọi người, còn muốn người của ta lên đó. Cũng tốt, chúng ta có thể nhân cơ hội tốt này tuyên truyền cho tiệm ngọc khí Long Đăng của chúng ta.

Tất cả mọi người đều bắt đầu kích động. Ban đầu là binh khí tuyệt thế Thanh Minh kiếm và Thiên Nộ đao, món thứ tư lại là trân bảo tuyệt thế Thanh Minh Thượng Hà đồ, còn món cuối cùng này là gì? Mọi người đều rất háo hức.

Chúng ta cũng rất khẩn trương, bởi vì đã đến Huyết Phượng của chúng ta. Ta nhìn Vương ca cười nhẹ, cũng không nói câu nào, bởi vì ta tin tưởng Vương ca của ta, tin tưởng không cần nói gì với huynh ấy nữa.

Wương ca rất thản nhiên nhìn chúng ta cười cười, sau đó đi về phía đài cao, bước đi không nhanh, giống như dạo phố bình thường.

Người bên dưới đều nhìn thanh niên không đến ba mươi tuổi trước mặt, chính là người cung cấp trân bảo tuyệt thế còn quý hơn so với Thanh Minh Thượng Hà đồ. Ánh mắt nhìn hãn có vẻ hâm mộ, có vẻ đổ kỵ, cũng có vẻ tham lam...

Wương ca cười cười nhìn mọi người bên dưới, vận khí vào đan điền, lớn tiếng nói:

- Các vị, ta là quản gia của Trương Tinh Phong công tử vừa bị Trương thị thế gia trục xuất khỏi gia môn. Hôm nay thiếu gia của chúng ta đem vật này đấu giá, chỉ vì muốn mọi người nhận thức chúng ta một chút mà thôi.

Mọi người đều kinh ngạc. Chính là Trương tam công tử gần sáu tuổi bị trục xuất, xem ra Trương thị thế gia cũng giống như Vũ Văn thế gia năm đó, chỉ là Trương thị thế gia bí mật giúp đỡ Trương tam công tử, không giống như Vũ Văn thế gia công cáo thiên hạ. Nhưng nghĩ lại cũng có thể hiểu, một đứa trẻ mới sáu tuổi có thể phạm tội gì lớn. Xem ra bảo vật tuyệt thế này chính là thứ mà Trương thị thế gia cho Trương tam công tử. Bởi vì món bảo vật này, trong lòng mọi người đều xem Trương Tinh Phong như là người của Trương thị thế gia, đều quyết định sau này không thể đắc tội với vị tam công tử này.

- Các vị, hôm nay chúng ta chỉ đưa một món ngọc khí của chúng ta ra đấu giá. Ngày 6 tháng 1, tiệm ngọc khí Long Đăng của chúng ta sẽ khai trương, lúc đó sẽ đưa một bảo vật còn quý giá hơn ra triển lãm. Tin tức này lát nữa sẽ do bằng hữu của ta lên tuyên bố, ông ta tuyên bố mọi người mới không hoài nghi. Bây giờ mời mọi người xem, đây là bảo vật tuyệt thế hôm nay

chúng ta đưa ra đấu giá, Huyết Phượng. Giá khởi điểm là một trăm vạn lượng bạc, bây giờ bắt đầu đấu giá.

Vương ca đột ngột giở tấm vải đỏ che Huyết Phượng lên.

Mọi người còn chưa kịp hiểu rõ những lời hăn vừa nói, bảo vật đã xuất hiện. Mọi người đều mở lớn cặp mắt nhìn bảo vật tuyệt thế này.

- A!

- A!

.....

Những tiếng kinh thán không ngừng vang lên trong đại sảnh, mọi người đều không có lời nào nói về món bảo vật này. Đó là thứ gì?

Nó chính là tác phẩm ngọc khí đỉnh cấp, Huyết Phượng. Bản thân nó đã quý giá khiến người ta khó tưởng tượng được. Một mỏ ngọc mới có một hai khối ngọc tinh, còn nó thì chỉ có thể ngộ không thể cầu. Bản thân ngọc thạch là ngọc thạch thượng đẳng, bên trong lại hình thành một huyết phượng hoàng màu đỏ, cũng vì huyết phượng hoàng này, nó đã trở thành vật chứng của hoàng hậu Nguyên Mông triều. Vật chứng của hoàng hậu, cái này cũng tương đương với ngọc tỉ của hoàng đế. Tuyệt thế bảo vật này không ngờ cũng xuất hiện rồi.

- Ta đưa ra một trăm mười vạn lượng.

Một giọng nói đột nhiên vang lên. Mọi người mới phản ứng lại, bắt đầu liều mạng báo giá. Có nhiều người quên mất dù bản thân mua được, nhưng liệu có thể bảo vệ được bảo vật tuyệt thế này hay không.

- Ta đưa ra một trăm hai mươi vạn.

- Ta đưa ra một trăm năm mươi vạn.

- Ta đưa ra hai trăm vạn.

Lại là gã Lý Thiên Tường. Ta nhìn về gian phòng khách quý vừa phát ra giọng nói, trong lòng lại xuất hiện cảm giác chán ghét. Thà là ta không đấu giá nó, ta cũng không muốn đưa nó cho người. Trong lòng ta thầm quyết định.

- Rất xin lỗi, xin mọi người đừng ra giá nữa. Hoàng thượng vừa truyền chỉ đến, muốn dùng ba trăm vạn mua bảo vật này, hị vọng mọi người đừng tranh!

Giọng nói của đại tổng quản vang lên. Mọi người đều yên tĩnh lại, hoàng thượng đã hạ lệnh, còn ai dám báo giá. Thật ra đại tổng quản cũng rất phiền muộn, tối hôm qua sau khi biết bảo vật tuyệt thế này được đem đấu giá, hân lập tức truyền tin đến hoàng cung. Nếu như hoàng thượng đưa ý chỉ đến sớm, chỉ cần bỏ ra một trăm năm mươi vạn cùng với quyền uy của hoàng thượng là có thể mua được. Nhưng hiện giờ chẳng những phải đưa ra ba trăm vạn, còn phải phá hỏng quy củ của Phách Mại Hành. May mắn là ra giá ba trăm vạn, nếu không người khác khẳng định sẽ chỉ trích Phách Mại Hành. Làm ăn cần dựa vào danh dự, nhưng vì bảo vật tuyệt thế này cũng không cần quan tâm.

Lý Thiên Tường nhìn đại tổng quản, trong lòng lửa giận bốc lên. Không phải chỉ là một gã hoàng đế sao, lại kiêu ngạo như vậy. Nếu như không phải Lý gia có lệnh, ta sớm đã mua nó rồi. Các người chờ đấy, món Huyết Phượng này ta nhất định sẽ lấy về. Lý Thiên Tường từ nhỏ đã được bồi dưỡng thành gia chủ tương lai của Lý thị thế gia, dục vọng chiếm hữu của hắn cực kỳ mạnh.

Đích xác, với tài lực và võ lực của Lý thị thế gia nhà hắn không cần phải sợ hoàng đế, nhưng vì thế gia lấy việc làm ăn là chính, còn muốn quan hệ tốt một chút với hoàng đế, dĩ hòa vi quý mà.

Mọi người thấy đại tổng quản mang Huyết Phượng đi, chỉ có thể trơ mắt nhìn, hơn nữa còn phải nói vài lời tôn kính hoàng đế. Thật sự khó chịu, ai bảo hắn là hoàng đế.

Lúc này Trương đại thúc đã đi lên đài cao, những người nhận ra ông ta đều kinh hô:

- Đây không phải là Trương đại sư của Bảo Ngọc Tường sao, không phải Trương đại sư bị Bảo Ngọc Tường truy sát à?
- Bảo Ngọc Tường đó thật là ngu xuẩn mà, không ngờ lại buộc điều khắc sư ngọc thạch đệ nhất phải bỏ đi. Ai, ta đã rất lâu không nhìn thấy những ngọc khí tốt như Trương đại sư làm.
- Ta từng muốn tìm Trương đại sư giúp ta làm một món ngọc khí, nhưng không có cơ hội.

.....

- Các vị, ngày 6 tháng 1 này tiệm ngọc khí Long Đăng của chúng ta sẽ khai trương, bản thân ta cùng với một số bạn đồng nghiệp trước đây sẽ là điều khắc sư ngọc thạch ở đó. Đến khi tiệm ngọc khí Long Đăng khai trương, sẽ đưa một món ngọc khí trong truyền thuyết ra mắt với mọi người, để mọi người tham quan một ngày. Ngọc khí trong truyền thuyết này là gì đây?

Trương đại thúc đứng trên đài cao nói với mọi người, nói đến đó liền dừng lại, nhìn những người bên dưới.

Mọi người mới nhớ lại, lúc đầu gã tổng quản kia từng nói có một món ngọc khí còn quý giá hơn Huyết Phượng sẽ xuất hiện trong lễ khai trương của cửa tiệm, rốt cuộc là thứ gì đây. Còn quý giá hơn Huyết Phượng, lại là bảo vật trong truyền thuyết, rốt cuộc là gì? Tin tức này do long đầu trong nghề điêu khắc sư ngọc thạch nói ra, khẳng định là thật rồi. Rốt cuộc là thứ gì? Ngọc khí trong truyền thuyết?

Mọi người đều khổ não suy nghĩ, cũng không nghĩ ra là thứ gì. Mọi người căn bản đều không dám nghĩ đến vô hạ bích ngọc trong truyền thuyết, bởi vì trong lòng từ lâu đã cho rằng không có khả năng.

Trương đại thúc nhìn dáng vẻ mọi người khổ não suy nghĩ, cười cười, lớn tiếng nói:

- Vậy để ta nói với mọi người, món bảo vật này chính là do vô hạ bích ngọc chế tạo nên, Long Đăng. Lão phu may mắn có thể tự mình điêu khắc vô hạ bích ngọc thành Long Đăng, nó do vô hạ bích ngọc điêu khắc nên, đúng, là vô hạ, không có một chút tì vết nào.

Mọi người đều kinh ngạc ngẩn người, thần sắc ngây ngốc, không thể thốt nên lời. Ngay cả Lý Thiên Tường mắt cao đến đỉnh cũng kinh ngạc, là gì chứ, vô hạ ngọc thạch trong truyền thuyết. Cỗ nuốt nước miếng, Lý Thiên Tường lúc này mới phản ứng lại, lòng chiếm hữu mãnh liệt khiến trong lòng hắn thầm quyết định, nhất định phải chiếm được bảo vật tuyệt thế này, nhất định, giá nào cũng không tiếc.

Mọi người mới dần dần từ kinh ngạc khôi phục lại. Câu này nếu là người khác nói ra, mọi người nhất định sẽ cho là kẻ điên. Nhưng người nói lại là điêu khắc sư ngọc thạch đệ nhất, lời nói ra làm sao có thể giả được.

- Mọi người, hãy nhớ ngày 6 tháng 1 này là ngày tiệm ngọc khí Long Đăng khai trương, đến lúc đó chúng ta rất hoan nghênh mọi người đến tham quan. Trương đại thúc và Vương ca nhìn nhau cười, cùng bước xuống đài. Những người dưới đài và khách trong phòng khách quý đều ghi nhớ một ngày “6 tháng 1”.

Nhìn Trương đại thúc và Vương ca cùng tiến vào phòng khách quý, ta mỉm cười. Đúng thế, bước đầu tiên của ta đã thành công. Trương đại thúc và Vương ca cũng cười, mọi người trong phòng đều cười...

.....

Chúng ta cùng đi trên đường về trang viên, đại đồ đệ của ta không ngừng lảm nhảm:

- Phách Mại Hành này thật quá xấu xa, không ngờ thu đến một thành lợi nhuận. May mắn còn có hạn mức mười vạn, nếu không sẽ lấy thêm của chúng ta hai mươi vạn lượng bạc. Dù như thế, cũng đã lấy của chúng ta mười vạn lượng. Quá xấu, quá xấu...

Đại đồ đệ của ta không để ý người của Phách Mại Hành hộ tống chúng ta về nhà đang ở đây, không ngừng chỉ trích Phách Mại Hành. Bọn hộ vệ đó chỉ có thể làm như không nghe thấy.

Linh giác của ta rõ ràng cảm thấy, ở phía sau có ít nhất ba đám người đi theo chúng ta, nhưng còn chưa ra tay. Xem ra bọn họ không muốn mâu thuẫn với Phách Mại Hành, muốn chờ sau khi chúng ta về nhà rồi mới đến cướp đoạt. Được, nếu các người dám đến trang viên của ta cướp đoạt hai trăm chín mươi vạn lượng ngân phiếu. Ta cười nhạt, ta sẽ khiến bọn tham lam các người biết thế nào là hối hận.

Ta rảo bước đến căn cứ địa đầu tiên của ta, Tinh Phong trang viên. Phía sau mấy bóng đen thoáng qua rồi biến mất. Lúc này trời đã tối đen, hôm nay không có ánh trăng, chỉ có ánh sáng lạnh lẽo của binh khí thỉnh thoảng lóe lên.

.....

Chú thích:

Mặc dù trong lịch sử thật sự chỉ có Thanh triều mới có ngân phiếu, nhưng đây là thế giới hư cấu, hơn nữa cũng không giống lịch sử, mặc dù có Đường

Tổng Nguyên Minh, nhưng Tổng thị là do Lưu Bang và Hạng Vũ tranh đoạt thiên hạ, Lưu Bang thành lập nhà Tống. Vì tình tiết đòi hỏi, hi vọng đừng lấy làm lạ.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8 – Tiểu Nhân Ngông Cuồng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sau khi cảm tạ đám người Phách Mại Hành hộ vệ chúng ta trở về trang viên, chúng ta vừa cười nói vừa đi về phía đại sảnh. Lúc bình thường chúng ta đều tụ tập trong đại sảnh ngoài này, chỉ khi có chuyện quan trọng mới vào mật thất trong hậu hoa viên thương nghị. Đại sảnh này đối diện với hồ nhân tạo bên ngoài, từng làn gió nhẹ thổi qua mang theo chút hơi nước từ mặt hồ phả vào mặt, quả thật là một loại hưởng thụ.

Bước vào đại sảnh, bọn Vũ tử vẫn đang chìm trong lợi nhuận to lớn hôm nay. Hai trăm chín mươi vạn lượng bạc, đây không phải là một con số nhỏ. Một phú hào tương đối lớn, tài sản cũng chỉ khoảng trăm vạn lượng bạc. Những quý khách trong phòng khách quý tại Phách Mại Hành, thông thường đều là người của tứ đại thế gia, gia tộc bá tước, hoặc là gia tộc nam tước. Bình thường tài sản đạt đến mười vạn lượng bạc có thể được phong thành gia tộc nam tước, đạt đến khoảng một trăm vạn lượng bạc có thể thành gia tộc bá tước, còn thế gia bình thường tài sản phải hơn một ngàn vạn lượng bạc, ngoài ra còn phải có ảnh hưởng lớn trong cả quốc gia mới được.

Ta nhìn mọi người dáng vẻ đều cực kỳ hưng phấn, ta biết hôm nay có lẽ khó mà ngủ được. Đêm giao thừa này lẽ ra chúng ta nên tận tình hưởng thụ, nhưng bởi vì chuyện tiệm ngọc khí Long Đăng khai trương, chúng ta không bảo người hầu chuẩn bị thứ gì chúc mừng giao thừa. Hơn nữa toàn Tinh Phong trang viên vừa mới hoạt động, mọi thứ vừa tiến vào quỹ đạo, có rất nhiều chuyện cần chúng ta quan tâm. Có lẽ người thoải mái nhất trong số mọi người chính là ta.

Ta cảm giác được đám người tham lam kia đã tiến vào cửa lớn trang viên của ta. Người của ta mặc dù đã có hai người đạt đến cảnh giới Tiên Thiên, nhưng vẫn có không ít người võ công thật sự quá kém, để bọn họ đối diện

với đám người tham lam kia, ta thật sự không yên tâm. Công phu mèo ba chân của ba gã đồ đệ của ta mà muốn đấu với cao thủ, hà, đúng là không muốn sống rồi.

- Trước tiên mọi người hãy cùng A Vũ đến hậu hoa viên, đi vào mật thất ở chỗ hòn núi giả, ta đã nói phương pháp mở thông đạo mật thất cho A Vũ biết. Hiện giờ trang viên chúng ta có một đám người không có mắt kéo đến, ta ra dạy dỗ bọn chúng một phen. Mọi người không tin ta à, đi mau lên, ở đây cứ để cho ta!

Ta nhìn bọn Vương ca nói, phát phát tay bảo người hầu lui trước.

Bọn Vũ tử đều nhìn ta, mặc dù đều biết nếu ở lại đây sẽ khiến ta phân tâm, nhưng trong lòng lại rất hận bản thân. Có điều ngoài mặt đều tươi cười với ta, theo A Vũ đi về phía hậu hoa viên.

Trong lòng Lang Phong càng tức giận, giận bản thân võ công quá kém, hiện giờ chỉ vừa đến cảnh giới Tiên Thiên. Nên biết hôm nay dám đến đây đoạt tiền, chắc chắn phải có cao thủ Nhị Phẩm hoặc Tam Phẩm dẫn đầu. Dù sao mọi người đều biết, dám đưa bảo vật tuyệt thế như vậy ra đấu giá, nhất định là nắm chắc việc bảo vệ nó, vì vậy khẳng định bọn chúng có cao thủ chân chính áp trận. Bằng thực lực bản thân vừa mới vượt qua cảnh giới Tiên Thiên, nếu đi cũng có thể tưởng tượng được kết quả. Bản thân sau này phải luyện võ công cho tốt, không thể để nhị đệ tự mình ra tay. Trong lòng Lang Phong thầm lập lời thề.

Mọi người theo Trương Vũ đi vào trong trận thế. Lúc này tất cả đều thầm quyết định, nhất định phải luyện võ công cho thật tốt, không để sự tình hôm nay lại phát sinh. Ngoại địch đến tập kích, lại chỉ có thể để thủ lĩnh ra đối phó với địch, bản thân trốn ở một bên không ra ngoài, đó là một sự sỉ nhục.

Ta nhìn mọi người rời khỏi đại sảnh, khi linh giác của ta cảm ứng được bọn họ đều đã tiến vào hậu hoa viên, trong lòng mới thở phào một hơi. Lúc này ta đã không còn gì để lo lắng, có thể thoải mái ra tay. Ta tĩnh lặng ngồi trên ghế thái sư giống hệt như phía sau đại sảnh của Trương thị thế gia, chờ đám người kia đến. Ta thậm chí có thể tưởng tượng được kết cục của bọn chúng, không nhìn được lộ ra một nụ cười tàn khốc. Ta muốn cho người khác biết Tinh Phong trang viên của ta không dễ xâm phạm.Ồ, đám người này cũng

được, không ra tay với những người hầu ta mời đến, trực tiếp xông về phía đại sảnh chỗ ta.

Ta nhìn đám người thần bí trước mắt, nhanh chóng lóe lên ở đại sảnh, hiển lộ võ công không tầm thường. Bọn chúng đều mặc áo đen đi đêm, xem ra đều không dám để lộ bộ mặt thật với người khác. Có điều cũng chẳng sao, gặp phải ta đều chỉ có một kết quả, bất kể là người nào, ta cũng không cần biết bọn chúng là ai.

Nhân mã ba phe đều nhìn nhau đầy địch ý, nhưng cũng không muốn tổn thất lực lượng bản thân trước khi đoạt được hai trăm chín mươi vạn lượng bạc, chỉ có thể mắt lớn mắt nhỏ trừng nhau.

- Các người đừng ngây ra đó nữa, mau tấn công đi, nếu không các người không còn cơ hội nữa đâu.

Ta cười cười nhìn bọn chúng nói.

- Anh bạn trẻ, đừng quá kiêu ngạo, người có biết thực lực của bọn ta không? Tuổi còn nhỏ đã như vậy, xem ra trường bối của người không dạy người tôn kính trường bối thế nào.

Gã dẫn đầu của đám nhân mã chính giữa nói.

- Bên trái chỉ là một gã cao thủ Tam Phẩm và mấy gã không đáng bàn đến. Đám bên phải cũng không khác bao nhiêu. Đám ở giữa, chính là đám vừa mới lên tiếng, còn có thể xem được, có một gã cao thủ Nhị Phẩm và ba gã cao thủ Tam Phẩm, còn có thể khiến ta hưng phấn một chút. Gã vừa lên tiếng, võ công cũng không tệ, cũng có thực lực cao thủ Tam Phẩm, nhưng cũng nên để cho gã cao thủ Nhị Phẩm phía sau người nói chuyện mới đúng. Được rồi, không nói lời thừa nữa, mau ra tay đi, ta không chờ được nữa rồi. Ta từ trên ghế đứng lên. Tên này còn dám lên mặt với ta, chúng tưởng chúng là ai, chỉ là một đám cường đạo mà thôi. Ta cười nhạt, trực tiếp bước đến chỗ bọn chúng.

Ánh mắt của nhân mã ba phe đều lộ ra vẻ kinh hãi, nhìn lẫn nhau, biết hai phe khác đều bị nói đúng. Nhưng nhân mã hai phe bên trái và bên phải còn kinh ngạc vì thực lực của đám ở giữa, một tên cao thủ Nhị Phẩm, còn có ba tên cao thủ Tam Phẩm, thực lực như vậy thấp nhất cũng là người của gia tộc bá tước, cũng rất có khả năng là người của thế gia.

Nhưng đám người ở giữa lại càng kinh ngạc. Tên trước mặt chỉ khoảng hai mươi tuổi, không ngờ có thể nhìn ra thực lực của cao thủ Nhị Phẩm. Điều này nói lên người trẻ tuổi trước mắt ít nhất có thực lực của cao thủ Nhị Phẩm, nhưng lại chưa từng nghe có cao thủ Nhị Phẩm nào trẻ tuổi như vậy. Cho dù là Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ năm đó cũng phải ba mươi tuổi mới đạt đến thực lực cao thủ Nhị Phẩm. Không lẽ... không lẽ thật sự có thuật phản lão hoàn đồng.

Gã dẫn đầu kia lập tức lùi sang một bên, để tên cao thủ Nhị Phẩm ở phía sau bước lên trước. Người khác đã biết rồi, có nguy trang tiếp cũng chẳng có tác dụng gì, không bằng dứt khoát bước lên.

Tên cao thủ Nhị Phẩm kia nhìn thanh niên phía trước bề ngoài trẻ tuổi, trong lòng rất kinh ngạc, bởi vì hắn căn bản không cảm giác được thực lực của đối phương. Lúc đầu còn cho rằng đối phương không biết võ công, nhưng người ta nhìn sơ qua cũng thấy được thực lực của mình, xem ra thật sự đã gặp phải cao thủ ẩn thế rồi, hơn nữa còn là tuyệt thế cao thủ phản lão hoàn đồng trong truyền thuyết.

Sau khi tên cao thủ Nhị Phẩm này nhận định trước mắt là một cao thủ ẩn thế, lập tức cung kính chấp tay nói:

- Tiền bối đã ở đây, chúng ta không dám làm phiền, nhưng xin tiền bối cho biết danh hiệu, để văn bối biết đại danh của tiền bối!

Gã này là một lão già, không ngờ lại gọi một người trẻ tuổi là tiền bối, quả thật quái dị. Nhưng những người có mặt đều không cảm thấy có gì không đúng, bởi vì lúc này trên người Trương Tinh Phong đang phát ra kiếm khí tận trời, một luồng kiếm khí rung trời chuyển đất.

Ta đã không nhẫn nại được nữa, biết thực lực của ta mà còn muốn chạy, ta dễ bị ức hiếp thế sao.

- Đã đến chỗ này của ta, không cho các vị một chút hồi ức khó quên, ta làm sao có thể để các vị đi được.

Ta nói xong liền xông vào giữa đám người.

Cái gì gọi là bản chất hơn kém, cái gì gọi là ức hiếp người, nhìn thủ đoạn của ta là biết. Ta nhanh như chớp quăng từng tên vào trong Bát trận thế ở hậu hoa viên. Dùng chân nguyên lực của ta làm năng lượng cho bát trận thế,

cho dù là cao thủ Kim Đan kỳ cũng không chạy thoát, không cần nói đến cao thủ trên Thanh Long đại lục này. Bọn họ cao nhất chỉ là Tích Cốc hậu kỳ, không có pháp quyết làm sao tiến vào Kim Đan kỳ?

Tên cao thủ Nhị Phẩm kia nhìn “cao thủ ẩn thế” trước mắt dễ dàng quăng đám người kia về phía bắc, lão thừa biết chỗ đó là gì, đó là Bát trận thế trong truyền thuyết. Nhưng bản thân chỉ có thể nhìn bọn chúng giống như đám gà con bị “cao thủ ẩn thế” trước mắt quăng vào chỗ đó. Cách biệt quá lớn, không có chút sức nào để đánh trả, ngay cả mấy tên cao thủ Tam Phẩm cũng không chống cự được bao lâu. Bản thân nhìn đối phương đi vào giữa đám người cứ như đang tản bộ, càng thêm khiếp đảm.

Cuối cùng mọi người trừ lão đều tiến vào trận thế khủng bố đó. Nghĩ đến bản thân, trong lòng lão quyết định, mình dù sao cũng đạt đến thực lực cao thủ Nhị Phẩm, chưa hẳn đã không đánh được một trận cao thấp.

Ta nhìn tên cao thủ Nhị Phẩm trước mắt, cũng không tệ, dưới tinh thần ám thị của ta mà còn có thể kích thích đấu chí của mình. Nhưng... có phản kháng cũng chẳng có tác dụng gì. Chân nguyên lực của ta vừa động, thân ảnh lập tức huyền hóa thành ba, chủ yếu là vì tốc độ của ta quá nhanh mới có thể biến thành như vậy.

Trong lúc lão còn đang kinh ngạc, ta tóm lấy lão quăng luôn vào trong trận thế. Ta nhìn đại sảnh trống rỗng không người, một cảm giác tịch mịch bỗng nhiên dâng lên. Nhìn khắp thiên hạ, có mấy người là đối thủ của ta. Ta bật cười, đi đến hòn núi giả ở hậu hoa viên.

Từ xa ta đã nhìn thấy A Vũ đang đứng tại hòn núi giả chờ ta. Vừa nhìn thấy ta, A Vũ liền chạy đến chỗ ta, nhẹ giọng hỏi:

- Bên ngoài thế nào rồi, bọn chúng ra sao rồi?

Mặc dù biết đám người đó không có chút uy hiếp nào đối với ta, nhưng A Vũ vẫn cảm thấy không yên tâm.

- Xa tận chân trời, gần ngay trước mắt.

Ta cười nói.

A Vũ nhìn ta nghi hoặc, đột nhiên mắt hắt sáng lên, nói:

- Sư phụ, có phải trong Bát trận thế không?

Ta nhìn hần, cảm thấy rất kinh ngạc. Ta biết hần rất thông minh, nhưng thế này cũng quá lợi hại, không ngờ có thể nói trúng. Ta nhìn hần gật đầu tán dương, biểu lộ phán đoán của hần là chính xác.

- A Vũ, hôm nay chúng ta cần mở một hội nghị quan trọng, trước tiên tiến vào mật thất đã!

Ta đột nhiên nghĩ đến chuyện ta muốn làm, liền nói với Trương Vũ.

A Vũ cũng không nói thêm gì, cùng ta đi vào trong mật thất, đi đến chỗ chuyên môn mở hội nghị quan trọng trong mật thất.

Tại cửa mật thất, ta nhìn thấy mọi người đều có mặt ở đó, đang bàn luận xem ta xử lý đám người ngu ngốc có mắt không trông kia thế nào. Bọn họ vừa nhìn thấy ta, lập tức chạy đến trước mặt ta, hỏi ta rốt cuộc xử trí bọn kia ra sao.

- Có phải sư phụ giết sạch bọn chúng, sau đó quăng ra đường phố?

Đại đồ đệ của ta vĩnh viễn chỉ sợ thiên hạ không loạn.

- Thiếu gia, có phải ngài cởi hết y phục của bọn chúng, sau đó quăng xuống dưới hồ?

Vừa nghe giọng nói đã biết là Vũ tỷ. Vũ tỷ này ở cùng với Vương ca, sao không học được một chút trầm ổn nào của Vương ca vậy.

- Đừng nói nữa, sư phụ đã quăng bọn chúng vào trong Bát trận thế.

A Vũ thật sự không nghe nổi nữa, lập tức nói ra đáp án.

Ta nhìn mọi người, nói:

- Được rồi, chúng ta bắt đầu mở hội, bàn luận xem sau này chúng ta nên làm sao để phát triển.

Mọi người vừa nghe đều lập tức yên tĩnh lại, ngồi ở vị trí của mình chờ ta lên tiếng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9 – Kế Hoạch Thương Mại.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta nhìn vẻ mặt nghiêm túc của mọi người, không nhìn được bật cười. Lúc này mọi người mới chú ý đến biểu tình của mình, cũng đều cười lên. Chủ yếu là vì hôm nay lúc mọi người rời khỏi đại sảnh đều rất áy náy, hiện giờ vừa nghe nói đến chính sự liền muốn biểu hiện tốt một chút.

Ta cười lớn nói:

- Ha ha, mọi người đừng như vậy, sau này cứ như thế thì ta sẽ cảm thấy rất áp lực. Hôm nay cũng không có chuyện gì, chủ yếu chỉ là xác nhận lại chuyện tiệm ngọc khí Long Đăng một chút. Quản sự của tiệm ngọc khí đương nhiên là Vương ca, điêu khắc sư ngọc thạch là chuyện của Trương đại thúc, đại nương và Vũ tỷ ở lại quản lý trang viên, những người còn lại trừ Lang Phong đại ca, hãy ở trang viên học tập thật tốt võ công mà ta đưa cho mọi người. Mọi người còn có gì muốn nói nữa không?

Lang Phong đại ca nhìn ta, nghi hoặc hỏi:

- Nhị đệ, ta phải làm gì?

Ta nhìn đại ca của ta, cười nói:

- Ha ha, đại ca cùng ta đến Quốc Vũ học viện nhập học. Ta còn muốn xem thử Quốc Vũ học viện này rốt cuộc có bao nhiêu võ công bí tịch tốt.

Mọi người đều nhìn Lang Phong đầy hâm mộ. Quốc Vũ học viện này là nơi có nhiều bí tịch nhất trong toàn bộ Minh vương triều, chỉ là học phí của nó quá cao, mỗi người một năm cần năm vạn lượng bạc, đó không phải là một con số nhỏ. Loại người xuất thân như Lang Phong vốn không thể đến nơi đó học tập, nhưng vì có ta ở đây, tất cả đều có thể. Cơ hội của người thật sự khó đoán.

Vẻ mặt Lang Phong đại ca lại ngỡ ngàng, hẳn chưa từng nghe đến Quốc Vũ học viện, làm sao biết vào Quốc Vũ học viện rất khó. Hẳn còn tưởng là trường tư thục bình thường ở dân gian. Nhìn ta một lúc lâu mới nói:

- Nhị đệ, đại ca ta trời sinh nhìn thấy văn chương là đau đầu, đệ hãy tha cho ta đi. Ta thật sự chịu không được hoàn cảnh đó, đệ hãy cho ta ở lại trang viên tu luyện bí tịch mà đệ đưa cho. Xin lỗi, ta không phải cố tình như thế, ta thật sự không chịu nổi.

Nhìn đại ca Lang Phong của ta vẻ mặt lo lắng, ta nhịn không nổi bật cười lớn. Trước đây ta chưa từng phát hiện đại ca của ta có thiên phú chọc cười như vậy.

Vương ca cũng không nhịn được bật cười lên. Đại đồ đệ và nhị đồ đệ của ta thì khỏi phải nói, trước đây ở cùng với Trương đại thúc khá lâu, cũng đã nghe nói đến Quốc Vũ học viện, hiện giờ lại bị xem như một chỗ đọc sách, thật sự là... quá khôi hài. Bọn chúng cười lớn đến mức chúng ta cũng không chịu nổi. Mẫu thân của Lang Phong có nhiều kinh nghiệm, từng nghe nói đến thánh địa võ học nổi danh đó, cũng cảm thấy buồn cười vì vẻ thật thà của con trai mình.

Lý Đại lập tức nói:

- Nếu người không muốn đến đó thì hãy nhường cơ hội cho ta đi!

Lang Phong vừa nghe, lập tức mặt mày hớn hờ, vội vàng nói:

- Tốt, tốt. Được, cứ quyết định như thế, đừng nuốt lời. Nhị đệ, để hã đi với đệ nhé, bản thân hã nguyện ý, đệ hãy tha cho ta nhé!

Ta trừng mắt nhìn Lý Đại, lại nhìn Lang Phong đại ca của ta, mỉm cười nói:

- Đại ca, Quốc Vũ học viện này không phải là chỗ đọc sách như huynh nghĩ, mà là thánh địa võ học, bên trong có rất nhiều bí tịch. Vào đó cũng không có chuyện gì, chỉ là xem thử chiêu thức mà thôi. Luận về nội công, có bí tịch nào hơn được bí tịch mà ta đưa cho mọi người.

Một cảm giác tự hào bỗng nhiên sinh ra.

Lang Phong vừa nghe đến thánh địa võ học, đi, nhất định phải đi, chỗ hay như thế sao lại không đi. Hóa ra gã Lý Đại chết tiệt vừa rồi không có lòng tốt. Nghĩ như vậy, Lang Phong tức giận trừng mắt nhìn Lý Đại, lập tức nói với ta:

- Nhị đệ, sao đệ không nói sớm một chút, nơi như thế sao ta lại không đi. Đi, bao giờ thì đi, lúc nào ta cũng có thể đi được!

Đại nương nhìn con trai của mình, sắc mặt vui vẻ, hiển nhiên rất cao hứng vì con trai của mình có thể đến nơi đó.

Ta nhìn Lang Phong, ánh mắt liếc qua Lý Đại một chút, nói :

- Đại ca, vừa rồi không phải huynh nhường cho Lý Đại sao, làm người sao có thể nói không giữ lời, huynh nói phải không?

Ta cố ý trêu đùa Lang Phong đại ca một chút.

Lý Đại vừa nghe, lập tức chạy ra, nói :

- Sư phụ, người để đệ tử đi, thật sự quá sáng suốt. Đệ tử đi, có thể giúp sư phụ làm rất nhiều việc. Hẳn là đại ca của sư phụ, sư phụ làm sao có thể sai hẳn làm việc. Sư phụ, người nói có phải không?

Ta nghe vậy, thật sự rất có đạo lý. Vừa rồi sao ta không nghĩ đến, dẫn Lý Đại theo quả thật có thể giúp ta làm rất nhiều chuyện, hẳn còn không thể phản đối. Dẫn đại ca của ta theo, ta làm sao tiện sai huynh ấy làm việc? Có đạo lý, thật sự rất có đạo lý. Không ngờ Lý Đại còn có thể nghĩ đến chuyện đó, không tệ, không tệ, vậy dẫn Lý Đại theo thôi. Ta nhìn Lý Đại hình dáng trọc đầu, càng nhìn càng ưa thích, trước đây sao không phát hiện ra hẳn thông minh như vậy?

Lang Phong thấy ta nhìn Lý Đại cười. Không hay, nói không chừng cơ hội thật sự bị tên này đoạt mất. Đầu óc Lang Phong chợt động, nói với ta:

- Nhị đệ, ban đầu không phải đệ bảo ta đi à, sao có thể nói mà không giữ lời. Huống hồ Lang Phong ta sao lại không giúp đệ làm việc. Nhị đệ, đệ chỉ cần ra lệnh một tiếng, đại ca ta việc gì cũng dám làm.

Ta nhìn Lang Phong đại ca, dáng vẻ giống như trước mặt là núi đao biển lửa cũng dám xông vào, lại nghĩ đến lời huynh ấy. Đúng vậy, lúc đầu ta đã tuyên bố là đại ca cùng đi với ta, bây giờ sao có thể nuốt lời. Hơn nữa huynh ấy cũng đã nói, bất kể chuyện gì, chỉ cần ra lệnh một tiếng đều giúp ta làm. Quan trọng nhất chính là huynh ấy dù sao cũng là đại ca của ta, đại ca đã nói như vậy, ta làm sao có thể từ chối. Ừm, để đại ca đi vậy.

Ta nhìn Lý Đại vẻ mặt khát vọng, dứt khoát nói:

- Vậy để Lang Phong đại ca cùng đi với ta. Lý Đại người ở lại trang viên tu luyện cho tốt Huyền Dương quyết mà ta đưa cho người, qua một thời gian

ta sẽ kiểm tra, nếu như không có tiến bộ gì, người chuẩn bị vào trong Bát trận đồ hưởng thụ đi. Đừng lo lắng, không mất mạng đâu mà sợ.

Lang Phong đại ca lập tức ra vẻ thắng lợi nhìn Lý Đại, còn Lý Đại mặt mày ủ rũ. Không có cách nào, ai bảo ta là sư phụ hử, lời ta nói hử dám không nghe sao.

- Được rồi, bắt đầu từ hôm nay, việc thứ nhất, Vương ca, cửa tiệm mà huynh mua đó đã trang hoàng xong chưa? Nếu chưa xong thì hãy nhanh lên. Việc thứ hai, các bằng hữu của Trương đại thúc và người nhà của họ sắp đến, hãy chuẩn bị phòng cho thật tốt, Vũ tử, việc này giao cho tử. Còn có một việc quan trọng nhất, chính là chuẩn bị mừng năm mới, ha...

Mọi người đều nghĩ đến ngày mai đã là ngày đầu năm mới, đều cười lên...

.....

Nghe tiếng pháo trúc bên ngoài, tâm tình ta rất tốt. Hôm qua Vương ca còn mua một chiếc du thuyền rất đẹp để trong hồ nhân tạo trước cửa, nói là cho ta một sự kinh ngạc. Nhưng sau khi ta nhìn thấy hai cái miệng nhỏ của bọn họ nói chuyện yêu đương trên du thuyền, ta cảm thấy giống như mình bị lừa vậy.

Núi xanh nước biếc, du thuyền cầu đá, tại nơi thành thị phồn hoa nhất, tại địa phương tốt thế này thật sự là một loại hưởng thụ, rất đáng tiền, dù là một trăm vạn lượng bạc cũng đáng. Không xa là một cây quế lớn không biết đã sống bao nhiêu năm, không ngờ phủ bóng cả một nửa hồ nhân tạo.

- Năm mới vui vẻ, chúc tiểu lão gia mỗi năm đều vui vẻ. Tiểu lão gia, những vị khách ngài nói đã đến rồi, có không ít người.

Nha hoàn riêng Hạ Thủy của ta đến bên cạnh nói, nàng ta là người hầu duy nhất biết chuyện ta biến hóa.

À, những “bảo bối” này cuối cùng cũng đến rồi, ta đã chờ bọn họ rất lâu, xem ra bọn họ đến đây cùng ta mừng năm mới. Ta cũng không trả lời nha hoàn, đi thẳng về phía cửa lớn.

Tốc độ của ta tuyệt đối rất nhanh, nhưng sau khi ta đến cửa lớn đã không còn thấy bóng người, không lẽ bọn họ đi rồi. Ta lập tức bước ra cửa lớn, nhìn trên đường cũng không có nhân vật đặc biệt nào, chỉ có đám người dạo phố đầu năm. Ta quay đầu nhìn hai gã gia đình giữ cửa, hỏi :

- Hai người các người, có thấy một nhóm người đến đây không?

- Bẩm tiểu lão gia, vừa rồi có một nhóm người ở đây.

Ta lập tức nói :

- Bọn họ giờ đi đâu rồi?

- Bẩm tiểu lão gia, vừa rồi Trương đại thúc đã dẫn bọn họ vào trang viên.

Nghe vậy, hiển nhiên là Trương đại thúc đã dẫn bọn họ vào trang viên. Ta lập tức đi đến phòng Trương đại thúc. Hạ Thủy lại chạy đến bên cạnh ta, gọi:

- Tiểu lão gia, vừa rồi nô tì còn chưa nói hết, bọn họ hiện đang ở chỗ Trương đại thúc.

Sao người không nói sớm một chút. Ta nhanh như chớp lướt đến bên ngoài phòng Trương đại thúc, lập tức dừng lại, chỉnh đốn y phục, sau đó mới rảo bước vào trong phòng.

Trương đại thúc đang cùng với bằng hữu cũ đàm đạo những chuyện xảy ra, vừa ngẩng đầu lên, nhìn thấy ta đi đến, lập tức nói với bốn lão bằng hữu:

- Đến đây, các vị, vị này chính là lão bản của ta, Trương Tinh Phong tiểu lão gia.

Bốn lão già đó đều chuyển ánh mắt sang nhìn ta, ta còn có thể cảm nhận trong ánh mắt có một chút xem thường. Người nói xem, bọn họ bị Bảo Ngọc Tường sa thải, quá nửa là vì không chịu lấy lòng nhị công tử, bọn họ đều chuyên tâm vào sự nghiệp nghệ thuật điêu khắc, sao có thể tôn kính một đứa trẻ? Cho dù ta là lão bản của bọn họ.

Ta đương nhiên không tức giận bọn họ. Ta mỉm cười nhìn Trương đại thúc nói:

- Trương đại thúc, nơi ăn chốn ở của họ đều an bài tốt cả rồi chứ? Sau này việc của bọn họ, đại thúc chú ý một chút, ta chỉ đến xem thử, thấy bọn họ ta đã yên tâm rồi. Ta không quấy rầy mọi người nói chuyện, xin đi trước. Các vị, ta đi trước, để Trương đại thúc đưa mọi người tham quan trang viên.

Ta nói xong, không chờ Trương đại thúc trả lời, nhìn bốn lão già mỉm cười, sau đó đi thẳng ra ngoài.

Ta không nghĩ sẽ ở cùng mấy lão già đó, nhìn thấy bọn họ, biết bọn họ đã đến thì ta yên tâm rồi. Có bọn họ thì sẽ có ngọc khí tốt liên tục không

ngừng, tiệm ngọc khí Long Đăng của ta sẽ lời to. Ai, ta cần hưởng thụ năm mới vui vẻ với bọn đại ca một chút, dù sao ta cũng là một đứa trẻ mà.

Ta lập tức đi đến chỗ Lang Phong đại ca của ta...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10 – Tiệm Ngọc Khí Long Đăng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hôm nay toàn bộ người ở đường Chu Tước đều chú ý đến sự huyền ảo của con đường, và nơi huyền ảo nhất chính là tiệm ngọc khí mới vừa khai trương hôm nay, tiệm ngọc khí Long Đăng. Lúc này tại tiệm ngọc khí Long Đăng có cả một biển người, may mắn là lão bản của tiệm ngọc khí này cũng mua một nơi đủ lớn, nếu không thì khách không thể vào được.

- Vương lão bản, nghe nói tiệm ngọc khí Long Đăng này có ngọc khí làm từ vô hạ bích ngọc trong truyền thuyết, đó là thật à?

- Còn phải nói, đương nhiên là thật. Người có biết tin tức này do ai tuyên bố không, chính là điêu khắc sư ngọc thạch đệ nhất thiên hạ Trương Cuồng tuyên bố, người dám nói giả sao. Huống hồ lúc này phu nhân ta đã bảo người hầu đến thông báo với ta, bảo ta nhanh lên một chút. Đừng nói nữa, đi nhanh lên. Là vô hạ bích ngọc trong truyền thuyết đấy.

.....

- Tỷ, tỷ xem vị kiểm khách bảo vệ Long Đăng kia, thật là tuần tú.

- Đúng vậy, muội nhìn ánh mắt của y xem, trong đó là một màn đêm giống như bóng tối vô tận, thật là mê người.

Bên cạnh có một cô gái đang cẩn thận nhìn ngắm vô hạ ngọc khí Long Đăng ngàn năm khó gặp, nghe hai cô nương kia nói chuyện, liền quay sang nhìn vị kiểm khách ngồi ở một bên... Cô ta ngẩn ngơ. Nam kiểm khách này thật quá tuần tú, nét mặt như bạch ngọc điêu khắc nên, mày kiếm, mắt ửng, cặp môi hơi dày trông đầy cá tính, cùng với ánh mắt sâu lắng như có thể dung nạp vạn vật...

Ta giống như một gốc tùng ngồi bất động trên ghế bên cạnh vô hạ bích ngọc Long Đăng, xung quanh phạm vi một mét có lan can ngăn cản khách đến gần. Hiện giờ ta thật khổ, bao nhiêu người nhìn ta, thật ra là nhìn bảo vật trong truyền thuyết bên cạnh, Long Đăng.

Cô gái xinh đẹp trước mặt không biết đang chỉ Long Đăng cười, hay là chỉ ta cười. Cô bé kia tròn mắt nhìn ta, chảy cả nước miếng, trời ạ ta không chịu nổi nữa rồi.

Bọn Lý Đại ở đằng xa còn cười lén, đúng là tức chết, nhưng vì kế hoạch vĩ đại của ta, ta đành nhịn nhịn nhịn...

A, ta chịu không nổi nữa rồi, vì sao không có gã cường đạo nào đến, cũng có thể giúp ta thư giãn một chút.

Lúc ta đang than thở, một luồng sáng đen thoáng qua rất nhanh, nhưng phản ứng của ta càng nhanh hơn. Khi luồng sáng đen đó vừa muốn chạm vào Long Đăng, ta đã bắt được nó. Ta nhìn chiếc vòng trước mắt, cười nhạt, lại muốn dùng chiếc vòng này trực tiếp đoạt vật, không phải là quá xem thường ta sao. Tay phải ta cầm chiếc vòng, vận chân nguyên lực búng mạnh một cái, chiếc vòng dùng tốc độ cực nhanh bay về hướng xuất phát. Trong nháy mắt, một gã bị chiếc vòng đánh bay ra, mà lúc này gã đó còn chưa tỉnh táo từ khi nhìn thấy ta bắt được chiếc vòng của hắn.

Gã này bị ta dùng chiếc vòng đánh ngã xuống trước mặt đám đông, ý nghĩ đầu tiên không phải chạy trốn, mà là...

- Người làm sao có thể bắt được Thiểm Điện hoàn của ta, làm sao có thể. Người có thể cho ta biết rốt cuộc đã dùng phương pháp nào bắt được Thiểm Điện hoàn của ta không?

Ta nhìn gã này, không biết nên nói thế nào cho phải. Làm cường đạo bị bắt, không chạy trốn, còn nói với ta một đồng lời vô nghĩa.

Khách bên ngoài nghe gã đó nói, đều bật cười lớn. Sao lại có cường đạo ngốc đến vậy, thật là kỳ quái, gã này có phải là kẻ ngốc không nhỉ.

- Hắn là Thiểm Điện Đạo.

Một giọng nói vang lên trong đại sảnh tiệm ngọc khí. Nhất thời mọi người đều yên lặng lại.

Hắn ta chính là thiên hạ đệ nhất đạo tặc Thiểm Điện Đạo. Thiểm Điện Đạo cả đời trộm cắp vô số, nhưng không ai có thể bắt được hắn. Võ công của hắn chỉ là cao thủ Tam Phẩm, nhưng tốc độ rất kinh khủng, trên giang hồ tốc độ của hắn tuyệt đối là đệ nhất. Từ trước đến nay, sau khi đoạt được bảo vật, vẫn chưa ai có thể đuổi kịp hắn. Năm năm trước, một trong thập đại cao

thủ thiên hạ là Ma Quân Thạch Y đã đuổi theo hắn ba ngày ba đêm, nhưng cũng không đuổi kịp hắn. Điều này cũng đã tạo nên danh tiếng thiên hạ đệ nhất đạo tặc của hắn. Nhưng hôm nay thần thoại của hắn đã bị phá vỡ, bị một vị kiếm khách trẻ tuổi trong nháy mắt phá tan. Hắn dễ dàng bị đánh bại, không có chút sức lực đánh trả nào, khi bị đánh ngã còn không dám tin vũ khí Thiểm Điện hoàn của hắn lại bị người ta dùng tay phải bắt giữ.

Mọi người xung quanh đều nhìn ta, có kinh ngạc, có sùng bái, cũng có... ái mộ.

Sau khi trải qua một trận phong ba nhỏ, hiển nhiên không có ai đến cướp đoạt nữa. Ta chỉ đành dùng vẻ mặt nghiêm túc nhìn những người xung quanh, cố chịu đựng ánh mắt có thể hòa tan sắt thép của mấy cô nương.

Trời đã tối, người trên đường đã về nhà, những tiểu thương đã bắt đầu thu dọn hàng hóa, tiệm ngọc khí Long Đăng vừa khai trương hôm nay cũng cần khóa cửa.

Cuối cùng, cuối cùng... đã kết thúc, cuối cùng ta cũng được giải phóng rồi. Từ sáng sớm cho đến tối đen, ta thật sự khổ sở, đám hoa si kia nhìn ta rất lâu. Ta đứng lên khỏi ghế, vươn vai một cái, xoay người chuẩn bị cầm lấy Long Đăng. Ngay lúc này biến cố phát sinh, mười tên áo đen từ con đường tối tăm bên ngoài xông vào trong tiệm ngọc khí, có gần mười tên xông đến chỗ ta, tốc độ rất nhanh, đám nha dịch chúng ta mời đến để dọa đám tiểu tặc căn bản không kịp phản ứng. Nếu như là cao thủ bình thường, bọn chúng cũng có thể thành công, nhưng bọn chúng lại gặp phải ta, thiên hạ đệ nhất cao thủ chân chính, so với thiên hạ đệ nhị cao thủ còn mạnh hơn vô số lần.

Ta nhìn đám người này, khóe miệng cười lạnh. Còn khá xem trọng ta, không ngờ có đến hai tên cao thủ Nhị Phẩm. Chuyện này không cần nói, nhất định là người của tứ đại thế gia hoặc hoàng cung mới có lực lượng hùng mạnh như vậy, xem ra kẻ đứng phía sau quyết tâm phải lấy được Long Đăng của ta. Nhưng ta sẽ khiến người thất vọng, hơn nữa còn khiến người khổ sở hối hận.

Ngón trỏ và ngón giữa tay phải ta chấp lại, một quầng kiếm dài gần một mét như thực thể xuất hiện trên tay ta. Lần trước đối mặt với gã Lý Tứ đó,

quăng kiếm của ta chỉ thấp thoáng, hiện giờ lại giống như thực thể, bởi vì bọn chúng đáng để ta dùng thực lực nhiều hơn.

Nhìn thấy quăng kiếm trên tay ta, hai tên áo đen dẫn đầu rõ ràng kinh hãi. Chỉ khi đạt đến thực lực Tam Phẩm mới có thể phát ra quăng kiếm, còn quăng kiếm đạt đến một mét thì chỉ có cao thủ Nhị Phẩm mới có thể phát ra, nhưng quăng kiếm như thực thể chắc chắn là cao thủ Nhất Phẩm. Một vị cao thủ Nhất Phẩm tuyệt đối có thể đánh bại sáu cao thủ Nhị Phẩm, bọn chúng đều biết nhiệm vụ hôm nay đã không thể hoàn thành được.

- Rút lui!

Một tên cao thủ Nhị Phẩm dẫn đầu lập tức hạ lệnh. Hắn rất quyết đoán, vừa thấy sự tình không thành đã lập tức rút lui, nhưng bọn chúng lại gặp phải ta. Đám người áo đen lập tức rút lui về phía sau, vô cùng nhanh chóng. Nhưng bọn chúng nghĩ có thể rời đi dễ dàng như thế, không phải là quá xem thường ta sao?

- Dù sao các người cũng nên lưu lại chút gì chứ!

Một tia kiếm đột nhiên lóe lên, tay phải của hai tên cao thủ Nhị Phẩm dẫn đầu bị ta cắt đứt kinh mạch. Ta nhìn dáng vẻ đau đớn của hai tên đó, cười nhạt. Chủ nhân của hai tên này nhất định sẽ phát khốc, hai tên cao thủ Nhị Phẩm của hắn chỉ còn có thực lực Tam Phẩm. Ha ha ha ...

- Quá nhanh, quá nhanh. Số mười ba, nói với thiếu chủ nhân, gã này thấp nhất cũng có thực lực Thiên Vệ, phải cẩn thận với Trương thị thế gia. Ta và số một chữa thương trước.

Một trong hai tên cao thủ Nhị Phẩm nói với một tên thủ hạ ở bên cạnh.

Đường phố trở lại yên tĩnh, giống như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Người của Tinh Phong trang viên chúng ta đều rất cao hứng. Hôm nay khai trương tuyệt đối thành công, cảnh tượng biến người thật là hoành tráng, vô số phú hào quý tộc khiến chúng ta mở hàng thuận lợi.

Những phần tử nòng cốt của Tinh Phong trang viên chúng ta đều ngồi tại đại sảnh, ta khôi phục hình dáng trẻ con ngồi trên chỗ cao nhất. Hôm nay ta đúng ra rất cao hứng, nhưng đại đồ đệ của ta... tên Lý Đại gã ngu ngốc này.

- Vũ tử, tử xem sư phụ ngồi trên ghế đáng vẻ ra sao, oa, không hề cử động, vậy mà bao nhiêu người nhìn. Ai, còn có rất nhiều mỹ nữ mắt mở lớn nhìn

sư phụ, đặc biệt là có một cô bé không ngừng chảy nước miếng. Sư phụ mặt không biến sắc, đây không phải là đã đạt đến cảnh giới Thái Sơn đổ sụp trước mặt cũng không biến sắc sao.

Hiển nhiên Lý Đại chẳng hề chú ý đến ánh mắt như muốn giết người của ta, còn không ngừng nói với Vũ tử.

- Thiếu gia là người bình thường sao, ngài là thiếu gia không gì không làm được, đương nhiên đã sớm đạt đến cảnh giới đó. Thiếu gia có thể ở trong tình huống đó suốt cả ngày, nếu là ta thì một giây cũng không chịu nổi. Ta thấy thiếu gia đã đạt đến cảnh giới vạn vật như không của các vị cao tăng đắc đạo rồi.

Vũ tử là một người đầu óc chậm chạp, hiển nhiên còn bắt đầu phụ họa với Lý Đại.

- Huynh muốn làm gì, kéo muội làm gì!

Vũ tử nhìn Vương ca la lên. Lúc này Lý Đại cũng đồng thời la lên với Lý Nhị. Nhìn theo ánh mắt của Vương ca và Lý Nhị, bọn họ cuối cùng cũng chú ý đến ánh mắt muốn nuốt sống người của ta.

Vũ tử dù gì cũng lớn tuổi hơn một chút, có kinh nghiệm, lập tức nói:

- Thiếu gia, chúng tôi đang khen ngợi ngài, sao ngài lại có dáng vẻ như thế? Nói xong còn lộ ra biểu tình nghi hoặc. Ta chịu không được rồi, ta nhận thua, ta đấu không lại cô, ta còn đấu không lại đồ đệ của ta.

Lý Đại nghe Vũ tử nói mới kịp phản ứng lại, lập tức muốn nịnh bợ ta, nhưng hăn hơi chậm, so với phản ứng của ta còn chậm hơn.

- Lý Đại, tiểu tử ngươi lại dám nói sư phụ như thế. Kể từ hôm nay, ngươi phải ở trong mật thất luyện công ba ngày, nếu như chạy loạn, tiến vào Bát trận thế, hừ hừ, người có nhớ đám người đến trang viên chúng ta hôm đó không?

Khóe miệng ta cười khẩy, cố ý lãnh khốc nói với Lý Đại.

Lý Đại vừa nghe, muốn phản trần gì đó, nhưng trong đầu lập tức nhớ lại đám người đáng thương kia, sau khi được sư phụ thả ra, kẻ nào kẻ nấy đều có dáng vẻ ngơ ngẩn, bọn chúng đã hoàn toàn bị Bát trận thế hành hạ đến phát điên, bao gồm cả tên cao thủ Nhị Phẩm.

Kỳ thật Bát trận thể thật sự cũng không có uy lực lớn như thế, có điều hiện tại nguồn năng lượng của Bát trận thể là chân nguyên lực của ta, một tên cao thủ Nhị Phẩm đương nhiên không thể chạy thoát.

Ta nhìn dáng vẻ đáng thương của hắn, không thể bỏ qua, nếu không sau này hắn sẽ càng quá phận. Ta hít một hơi thật sâu, bình phục một chút tâm cảnh, hiện tại cần bàn chính sự.

- Vương ca, hôm nay tiệm ngọc khí Long Đăng của chúng ta tình hình tiêu thụ thế nào a, nói thử xem!

Ta nhìn xuống Vương ca ngồi bên phải thủ tọa, hỏi.

Wương ca đứng dậy, nhìn mọi người xung quanh, tươi cười nói:

- Nhờ có Trương đại thúc và năm vị cao thủ trong giới điêu khắc ngọc thạch đám Trang lão, tiệm ngọc khí Long Đăng của chúng ta chi phí rất thấp, nhưng ngọc khí đều có giá trị rất cao. Hôm nay chúng ta bán ngọc khí hơn năm mươi món, thu về khoảng chừng mười vạn lượng bạc, khấu trừ các chi phí, cùng với nhân công và ngọc thạch, lợi nhuận thật sự là hai vạn lượng bạc. Dựa theo tình hình hôm nay, sau này chắc hẳn mỗi ngày sẽ có một vạn lượng bạc vào sổ. Đó là nhờ vào bọn Trương đại thúc tay nghề cao siêu, sau này nếu mở chi nhánh, chắc chỉ mời thêm được một số điêu khắc sư ngọc thạch kém hơn một chút, một tiệm ngọc khí mỗi ngày có thể thu được hai ngàn lượng bạc đã rất không tệ rồi.

Ta nghe xong, thấy rằng điêu khắc sư ngọc thạch giỏi hay kém mới quyết định giá trị của ngọc khí. Ta nhìn Trương đại thúc, hỏi:

- Trương đại thúc, trước đây tại Bảo Ngọc Trường, năng lực như đám Trang lão mỗi năm lãnh bao nhiêu tiền?

Trương đại thúc vừa nghe, lập tức nói:

- Trước đây Bảo Ngọc Trường có một quy củ, loại điêu khắc sư ngọc thạch cấp một như đám Trang lão mỗi năm ba ngàn lượng bạc, điêu khắc sư ngọc thạch cấp hai là một ngàn lượng bạc, điêu khắc sư ngọc thạch cấp ba thấp nhất là năm trăm lượng bạc.

Ta nhìn dáng vẻ của Trương đại thúc, dường như bản thân ông ta không thuộc ba cấp bậc kia, liền hỏi:

- Trương đại thúc, còn đại thúc, một năm nhận bao nhiêu bạc?

Trương đại thúc lập tức ra vẻ “ta là cao nhân”, hăng giọng nói:

- Ta là người đặc biệt duy nhất trong giới điêu khắc sư ngọc thạch, mỗi năm là hai vạn lượng bạc.

Mọi người đều nhìn Trương đại thúc, không phải là ánh mắt sùng kính, mà là...

- Kiêu ngạo gì chứ, sư phụ của Lý Đại ta còn giỏi hơn đại thúc vô số lần, Lý Đại ta so với đại thúc ít nhất cũng giỏi hơn gấp đôi.

Lý Đại ở một bên nói nhỏ. Mọi người đã từng nhìn thấy kỹ nghệ điêu khắc cao siêu của Trương đại thúc trong mật thất, hiện tại không hề kinh ngạc chút nào.

Trương đại thúc nhìn mọi người, thấy không ai có ánh mắt như ông ta kỳ vọng, đành hăng giọng một tiếng ngời xuống.

Ta nhìn dáng vẻ Trương đại thúc, cười cười nói :

- Trương đại thúc, sau này chúng ta mở tiệm ngọc khí, tiền công mỗi năm của tất cả điêu khắc sư ngọc thạch đều gấp đôi Bảo Ngọc Tường nhé. Chúng ta không nên quá tham lam.

Trương đại thúc vừa nghe liền mặt mày rạng rỡ, lập tức nói:

- Ta thay mặt đám Trang lão cảm tạ hiền chất, sau này sẽ có rất nhiều điêu khắc sư ngọc thạch đến đây.

- Trương đại thúc, đại thúc đừng cao hứng quá sớm, bản thân thúc sẽ không có một phân tiền nào đâu.

Ta lập tức nói với Trương đại thúc.

- Hiền chất, sao lại nói thế, ta sao còn có thể lấy tiền, hiền chất chỉ cần chế tạo nhiều vô hạ bích ngọc cho ta là được.

Về mặt Trương đại thúc quang minh chính đại nhìn ta.

- Được được, chuyện này chỉ nói đến đây thôi. Mọi người trước tiên về nghỉ ngơi đi, cũng đã quá muộn rồi. Lang Phong đại ca, nhớ là ngày mai cùng ta đến Quốc Vũ học viện báo danh, nhất định đừng dậy trễ. Nếu dậy trễ, ta sẽ không đưa huynh theo đâu.

Ta nói xong liền đứng lên, đi về gian phòng của mình.

- Nhị đệ, ta nhất định sẽ thức dậy rất sớm, đệ đừng lo lắng!

Lang Phong đại ca hưng phấn vừa chạy vừa nhảy về phía phòng mình.

Bên ngoài trời đã tối, ngày mai sẽ là một bắt đầu mới.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11 – Báo Danh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Nhị đệ, nhị đệ, trời đã sáng rồi, mau dậy thôi, chúng ta cần phải đi báo danh, nhanh lên!

Trời ạ, ta còn chưa ngủ đủ giấc, ai thế, mới sáng sớm đã đến trước phòng ta la hét?

Ta chậm rãi ngồi dậy khỏi giường, vận áo khoác màu bạc, miễn cưỡng ra mở cửa.

Ta mở chốt cửa, còn chưa mở cửa, một bóng người đã đẩy mạnh cửa xông thẳng vào, làm cho ta đang còn mơ màng thiếu chút nữa đã ngã lăn ra.

- Ai thế? Mới sáng sớm đã ở ngoài la hét, nếu còn la hét nữa ta sẽ ném xuống hồ!

Ta giận dữ nhìn gã kia quát lên. Bất kể hãn là ai, dám phá giấc ngủ của ta, đúng là không muốn sống nữa rồi.

- Nhị đệ, không phải đệ bảo ta dậy sớm một chút sao, ta sợ đệ bỏ ta đi một mình, vì thế cả đêm không ngủ. Ta vừa nhìn thấy trời sáng liền đến đây, ta không đến trễ nhé.

Ta mở to cặp mắt đang ngái ngủ, mới phát hiện trước mắt không phải là Lang Phong đại ca của ta sao? Vừa nghe huynh ấy nói, mới nhớ lại hôm qua hình như ta có dọa huynh ấy như thế, không ngờ huynh ấy lại cho là thật. Nhưng hiện giờ trời đã sáng sao?

Ta kéo huynh ấy ra ngoài, bước thẳng đến bờ hồ trước cửa.

- Đại ca, huynh thấy trời sáng chỗ nào? Huynh nói đi, hôm nay huynh không nói được rõ ràng, huynh đừng mong ta đưa huynh đi nhập học. Huynh nói đi, sao ta lại không thấy trời sáng?

Ta nhìn toàn trang viên chìm trong bóng tối, ngoài trừ phòng bếp có người hầu đốt đèn làm bữa sáng, ở đâu thấy trời sáng chứ.

- Nhị đệ, đi theo ta!

Lang Phong đại ca kéo ta đi vòng theo bờ hồ đến cây quế ở phía tây.

Ta phải đi xem thử huynh ấy làm sao nhìn thấy được trời sáng, trời rõ ràng còn tối đen mà.

Lang Phong đại ca kéo ta đến bên cây quế, quay đầu nhìn ta, vẻ mặt nghiêm chỉnh nói:

- Nhị đệ, đệ theo ta lên cây là có thể nhìn thấy trời sáng!

Nhìn dáng vẻ nghiêm túc của huynh ấy, ta chỉ đành hào khí nhảy lên đứng trên ngọn cây quế.

Ai da, cái này là Lang Phong đại ca bảo trời sáng đó à. Đứng trên ngọn cây quế, nhìn chân trời phía xa ẩn hiện vài tia sáng. Ta không còn gì để nói, trời đã sáng, chỉ là phạm vi quá nhỏ. Ta nhìn xung quanh một màn tối đen, quyết định sau này không nói đùa với Lang Phong đại ca nữa, đùa với huynh ấy cuối cùng người chịu khổ lại là ta.

Ta phi thân xuống đất. Lang Phong đại ca lập tức chạy đến bên ta, tự hào nói:

- Nhị đệ, ta không nói sai, không phải trời thật sự sáng rồi sao.

Nhìn dáng vẻ huynh ấy, ta chỉ đành miễn cưỡng gật đầu.

Náo loạn với huynh ấy này giờ, ta phát giác mình không còn tâm tình để ngủ lại. Ta nhìn Lang Phong đại ca đang cao hứng bên cạnh nói:

- Đại ca, hiện tại còn sớm, huynh cùng ta xem mặt trời lên nhé!

- Được, từ lâu rồi ta không xem mặt trời lên. Trước đây ở trên núi, mỗi buổi sớm đều xem mặt trời lên.

Lang Phong đại ca dường như rất cao hứng. Ta còn chưa nói gì, huynh ấy đã chạy vào phòng ta khiêng một cái ghế dựa của ta ra đặt bên bờ hồ, bản thân cũng lấy thêm một cái ghế khác để kế bên. Chúng ta cùng nhìn về phương đông, chờ mặt trời lên.

Rất lâu sau, bầu trời biến thành màu lam, rất nhạt rất nhạt. Trong chớp mắt chân trời xuất hiện một vệt sáng, dần dần mở rộng phạm vi, gia tăng độ sáng. Ta biết mặt trời sắp mọc lên từ chân trời, nhìn không dời mắt. Lang Phong bên cạnh cũng trừng mắt nhìn nơi mặt nước hồ và trời xanh giao tiếp.

Bầu trời biến thành xanh thẳm, nơi trời nước giao tiếp có một vệt sáng màu đỏ như được vài nét bút vẽ lên, ánh sáng màu trắng bạc nơi chân trời đang dần dần khuếch đại, độ sáng tăng cao, nước hồ phản chiếu long lanh như bích ngọc, lấp lánh trong suốt. Chân trời xuất hiện những áng mây mỏng manh, trong giây lát bị nhuộm các loại màu sắc đỏ, cam, tím, vàng, bạc, xám. Mây khói mờ ảo, mây màu chiếu xuống trong sương khói trên mặt hồ lúc ẩn lúc hiện. Đột nhiên từ nơi trời nước giao tiếp xuất hiện một điểm đỏ, tiếp đó biến thành một đường vòng cung đỏ rực, từ từ lên cao, dần dần cả mặt trời đều xuất hiện. Lúc này cảnh đẹp xuất hiện, một vầng mặt trời đỏ rực từ phương đông lao ra khỏi hơi nước ngăn trở, lập tức ánh sáng vạn trượng, hào quang cát tường chiếu khắp bầu trời. Tinh Phong trang viên trước mắt mang đầy màu sắc, lấp lánh ánh sáng khiến người ta hoa mắt. Toàn bộ thế giới đều tắm mình dưới ánh mặt trời vô cùng vô tận.

Ta và Lang Phong đại ca lúc này đều đang đắm chìm trong sự thần kỳ của đại tự nhiên...

Ta nhìn nét mặt hưởng thụ của Lang Phong đại ca, lớn tiếng nói:

- Ta đi đây, không chờ huynh!

Lang Phong đại ca lập tức rời khỏi hưởng thụ, bật dậy, lớn tiếng gọi:

- Nhị đệ, chờ ta với!

Huynh ấy đột nhiên phát hiện ta vẫn ở bên cạnh không hề đi, biết bị lừa, nhưng không hề tức giận, còn nói:

- May là đệ còn chưa đi, đi thôi, bây giờ cùng đi!

Ta cười nói:

- Đại ca, huynh ăn cơm chưa? Huynh để bụng đói đi báo danh à, huynh cho rằng huynh đạt đến tu vi của ta, có thể không cần ăn cơm sao?

Lang Phong đại ca nhìn ta, quả thật đã cảm thấy bao tử phản đối. Huynh ấy đã không ngủ cả đêm, tiêu hao hơn nhiều so với khi ngủ, làm sao có thể không đói.

Ta nhìn dáng vẻ đáng thương của huynh ấy, vừa muốn đi ăn sáng, vừa muốn cùng ta đi đến Quốc Vũ học viện báo danh, ta mềm lòng.

- Được rồi, được rồi. Bây giờ ta với huynh đi ăn sáng, sau đó sẽ cùng đi báo danh, được chứ?

- Thật cảm tạ đệ, nhị đệ, đi thôi!

Lang Phong cao hứng kéo ta đi về phía đại sảnh phía trong của Tinh Phong trang viên, đó là nơi chúng ta thường dùng cơm.

...

- Nhị đệ, đây là Quốc Vũ học viện à, cửa vào thật khí phái, còn có rất nhiều nha dịch.

Lang Phong lộ ra dáng vẻ nhà quê lên tỉnh khiến ta cảm thấy rất mất mặt.

Ta lập tức đi thẳng tới trước, không thể để người khác xem ta là một gã nhà quê được.

- Nhị đệ, nhị đệ, đệ chờ ta một chút, ta còn chưa xem xong!

Giọng nói của đại ca ở phía sau càng khiến tốc độ của ta nhanh hơn.

- Ấy, vị tiểu công tử này, muốn báo danh thì đến đây. Cha mẹ của ngài đâu, ngài bảo cha mẹ ngài cho tiền báo danh, mới có thể làm học sinh ở đây, mới có thể học võ ở đây.

Nhìn lão già trước mắt không ngừng lăm nhăm, ta thấy phiền muốn chết. Bộ ta không nhìn thấy tấm bảng thuyết minh kia sao.

Lão làm sao biết đứa trẻ bảy tám tuổi trước mắt đọc được chữ, làm sao biết đứa trẻ bảy tám tuổi bản thân có năm vạn lượng bạc.

Ta ném mười vạn lượng bạc lên trên bàn của lão, nói:

- Phí báo danh phí của ta và gã phía sau.

Lão già ngơ ngẩn, lão làm sao tưởng được đứa trẻ bảy tám tuổi lại mang theo mười vạn lượng ngân phiếu, hơn nữa còn giúp đứa khác báo danh.

- Nhị đệ, đệ đã báo danh rồi à, tốt quá, ta có thể vào học ở đây rồi.

Lang Phong đại ca từ một bên chạy lại, lớn tiếng nói.

Ta không muốn nói lời thừa với huynh ấy, nhập hai bản giấy tờ lão già đưa cho, sau đó xoay người đi vào trong Quốc Vũ học viện. Mặc dù đến ngày 10 tháng 1 mới thật sự vào học, nhưng hiện giờ vào trong xem thử một chút cũng được.

Ta vừa đi được mấy bước, chợt nghe phía sau có tiếng quát vang.

- Lão già người cướp tiền à, mỗi người mỗi năm đến năm vạn lượng bạc, quá đắt. Cha ta nói ba người mỗi năm là năm vạn lượng bạc, sau này không

phải tiền ăn uống của chúng ta sẽ thiếu sao? Lão nói đi, sao lại dặt như thế, không phải chỉ đi học thôi sao?

- Tam đệ, đủ rồi, giao tiền đi, đừng để người khác cười chúng ta!

Ta nghe thấy, lại thêm mấy gã nhà quê đến nữa. Ta xoay người nhìn lại, trông thấy ba gã nam hài dáng vẻ gần giống hệt nhau đang đứng trước mặt lão già thu tiền, một gã tiểu nam hài không tình nguyện đưa ngân phiếu cho lão già.

Lang Phong đại ca hôm nay có lẽ rất cao hứng, chạy đến trước mặt ba gã đang báo danh, nói:

- Các người đến đây học à, ta cũng vậy, ta và nhị đệ của ta cùng đến đây. Các người lần đầu tiên đến nơi này à, vừa nhìn dáng vẻ của các người là biết ngay, thật ra ta cũng vậy. Ta gọi là Lang Phong, bên kia là nhị đệ của ta Trương Tinh Phong, tên các người là gì?

Xi Vưu nhìn nam hài trước mắt nhỏ hơn hẳn không nhiều đang nói một đồng lời thừa thãi, còn nhìn ra ba người bọn họ lần đầu tiên đến đây, cảm thấy rất mất mặt. Nhưng nhìn dáng vẻ đối phương, dường như không phải cố ý, cho nên cũng không định nói gì.

Nhưng hẳn không định nói, người khác chưa chắc sẽ bỏ qua cho Lang Phong.

Đệ đệ của Xi Vưu là Xi Dị và Xi Đồng rất tức giận, gã này lại dám nói chúng ta không có kiến thức, lần đầu đến loại địa phương này.

- Tiểu tử người, khoa trương như thế, dám tỷ thí với ta không?

Xi Đồng lập tức bước đến trước mặt Lang Phong, hung dữ nói.

Lang Phong mấy ngày này quá an nhàn, trước đây mỗi ngày hầu như đều chiến đấu với mãnh thú trên núi, vừa nghe có người muốn tỷ thí với mình, mặc dù không biết vì nguyên nhân gì nhưng lại rất cao hứng, lớn tiếng cười nói:

- Đến đây, Lang Phong ta sợ người sao, nếu như thua rồi thì đừng có khóc!

Xi Đồng vừa nghe, thấy đối phương xem thường hẳn như vậy, cảm thấy rất tức giận. Hẳn cũng không nói gì, trực tiếp xông thẳng tới, muốn cho gã Lang Phong trước mắt biết thực lực của mình, để đối phương biết xem thường mình như thế là sai lầm không thể cứu vãn.

Lang Phong vừa nhìn thấy gã kia xông tới nhanh như vậy, cũng không lên tiếng, trong lòng hơi tức giận, nhưng chỉ giây lát đã tập trung toàn bộ tinh thần vào trận đấu.

Ta thấy Lang Phong đại ca đột nhiên đánh nhau với đứa trẻ kia, cảm thấy rất phiền não, đại ca huynh ấy quá thích sinh sự. Nhưng ta không hề lo lắng, đại ca đã là cao thủ cảnh giới Tiên Thiên, ba đứa trẻ này dường như cũng có vài chiêu, nhưng còn không thể là đối thủ của đại ca.

Ta nói rất đúng, mới chỉ hai chiêu, gã nam hài kia đã ngã lăn trên đất. Lại thêm một nam hài nữa xông tới, hai đánh một. Đáng tiếc cách biệt quá lớn, kết quả hiển nhiên không quá mười chiêu, hơn nữa dường như còn là đại ca ra tay lưu tình.

Lang Phong nhìn hai đứa trẻ kia, rất thất vọng. Mình đã nhẹ tay rồi, nhưng hai đứa trẻ kia vẫn không chịu nổi. Đột nhiên ánh mắt của hắn nhìn sang một đứa trẻ khác đứng bên cạnh, trong lòng thoáng động, lập tức nói:

- Người mau qua đây, ba huynh đệ các người cùng lên đi, chỉ hai gã này chưa đủ sức đấu với ta!

Xi Vưu nhìn nam hài trước mắt đánh cho nhị đệ và tam đệ của hắn không còn sức đánh trả, trong lòng rất kinh ngạc vì thực lực của nam hài trước mắt, nhưng lại không muốn cùng với huynh đệ của mình xông lên, đó chẳng phải là ý đông hiệp ít sao. Nhưng đột nhiên nghe gã nam hài kia khoa trương như vậy, rõ ràng không để ba huynh đệ hắn vào mắt, đúng là quá đáng.

Lòng kiêu ngạo đã khiến Xi Vưu bước lên, Xi Dị và Xi Đồng lập tức đứng bên cạnh đại ca, tức giận trừng mắt nhìn nam hài trên cột bọn họ trước mắt.

- Người gọi là Lang Phong à, được, hôm nay ba huynh đệ họ Xi chúng ta sẽ đấu một trận với người. Nhị đệ, tam đệ, cùng lên!

Xi Vưu đứng trước mặt Lang Phong nói.

Ba bóng người nhanh chóng xông đến Lang Phong. Lang Phong cũng hưng phấn vô cùng, nắm chặt hai tay, trừng mắt nhìn ba người đối phương.

Ta nhìn bọn họ, có trò hay để xem rồi. Ba gã này liên thủ cũng có uy lực nhất định, Lang Phong đại ca phải chịu khổ rồi.

Chơi Vô Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12 – Ba Huynh Đệ Họ Xi.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Xi Vưu nhìn dáng vẻ trấn tĩnh của Lang Phong, lại nghĩ đến thực lực mà Lang Phong vừa hiển lộ với huynh đệ của hắn, trên người đổ mồ hôi lạnh. Hắn biết nếu bọn hắn cứ xông lên như thế này, không có một chút cơ hội thắng nào.

Bất kể thế nào Xi Vưu cũng là một đứa trẻ mười tuổi, cũng có lòng hiếu thắng, trong lòng thầm giận, nhìn hai huynh đệ lớn tiếng nói:

- Nhị đệ, tam đệ, dùng Phong Khởi Vân Dũng!

Xi Dị và Xi Đồng bên cạnh vừa nghe đại ca nói, trong lòng kinh ngạc. Phụ thân đã căn dặn rất nhiều lần, không gặp phải nguy hiểm thì nhất định không được sử dụng Phong Khởi Vân Dũng. Bộ võ công này là công pháp tự tàn, giết địch một ngàn tự tổn tám trăm, cho dù giết được kẻ địch thì bản thân cũng phải dưỡng thương nửa năm. Nhưng vừa nghĩ đến khi này mình bị Lang Phong đùa cợt như vậy, khi nào lại chịu sỉ nhục như thế, không kìm được trong lòng giận dữ. Tiểu tử người, đừng trách ba huynh đệ chúng ta thủ đoạn độc ác.

Ba người đồng thời xông tới chỗ Lang Phong. Hai người Xi Dị, Xi Đồng chia nhau vây hai bên. Ba người đồng thời vung quyền, quát lớn:

- Phong!

Lang Phong vừa thấy ba người tấn công, cảm thấy rất cao hứng, nhưng đột nhiên ba gã trước mắt lại đồng thời dùng cùng một loại chiêu thức. Kỳ quái nhất là loại chiêu thức kia uy lực không lớn, nhưng sắc mặt ba gã rất nghiêm túc, giống như đó là chiêu thức có lực công kích rất mạnh, thế là thế nào? Nghĩ như thế, nhưng hắn tiện tay đã phá giải chiêu thức kia rất nhẹ nhàng, trong lòng không khỏi hơi thất vọng đối với ba huynh đệ trước mắt, ba gã này đúng là chẳng ra sao cả.

Xi Vưu nhìn dáng vẻ Lang Phong, trong lòng cười lạnh. Cho người đặc ý một lúc, lát nữa sẽ đến phiên người khóc. Hai tay thu chiêu, chân khí của chiêu lúc này quay trở lại cơ thể, thông qua kinh mạch thân thể, lại hợp lực cùng chiêu thức lần này tấn công Lang Phong. Ba người quát lớn một tiếng: - Khởi!

Lang Phong nhìn thấy ba huynh đệ trước mắt dường như có vẻ đau đớn, đánh tới mình một quyền. Đúng, chiêu thức giống nhau, ba huynh đệ giống nhau, nhưng uy lực lại không giống nhau.

Quyền đến nơi, khí cũng đến nơi, không khí xung quanh dường như trong chớp mắt nặng nề hơn nhiều, uy lực mạnh hơn lúc này hai lần. Lang Phong không dám khinh thường, trầm eo xuống tấn, hít hơi xuất quyền, đánh ra gần tám thành tiên thiên chân khí của bản thân. Quyền khí của ba huynh đệ Xi Vưu đột nhiên hợp làm một, hai luồng quyền khí va chạm với nhau.

“Ầm!”

Lang Phong và ba huynh đệ Xi Vưu đều lùi về sau ba bước.

Ba huynh đệ Xi Vưu trong lòng khổ sở, không ngờ rằng tiểu tử này lợi hại đến như vậy. Thực lực bản thân chỉ có thể phát ra hai chiêu mà không bị ảnh hưởng, nếu như còn tiếp tục, ba huynh đệ hẳn thật sự phải về nhà năm hơn nửa năm. Nhưng lúc này đâm lao thì phải theo lao, tâm tính thiếu niên đã khiến ba người lại tiếp tục xuất chiêu.

Hai tay của ba huynh đệ Xi Vưu múa theo quỹ tích kỳ dị, gắng gượng thu chiêu, chân khí của chiêu lúc này lại trở về cơ thể bọn hắn.

Ba huynh đệ Xi Vưu cố nhịn sự đau đớn toàn thân, cơn đau của kinh mạch đứt đoạn cũng không thể khiến bọn hắn ngừng lại, tất cả chỉ vì... quát cường hiếu thẳng. Ba huynh đệ Xi Vưu mang chân khí bản thân hoàn toàn không thể chịu đựng được nhanh chóng đánh đến chỗ Lang Phong, đồng thời quát lớn một tiếng:

- Vân!

Lang Phong nhìn một quyền trước mắt, trong lòng cười khổ, uy lực của quyền này mạnh hơn gấp bội so với quyền thứ hai. Hắn rất muốn lùi lại phía sau, nhưng bản thân lại đang đứng giữa cuồng phong do chiêu thức của bọn hắn tạo ra, muốn lùi cũng không thể lùi. Bất đắc dĩ, hắn chỉ đành quát

lớn một tiếng, vận công lực toàn thân vào năm tay phải, mãnh liệt đánh tới phía trước. Sau khi đánh tới, bản thân giống như hoàn toàn hư thoát vô lực. Ta nhìn bốn người bọn hắn càng đấu càng đặc sắc, oa, đều là hạt giống tốt, nếu như gia nhập làm môn hạ Thiên Tâm tông ta, không phải Thiên Tâm tông ta sẽ càng hùng mạnh sao? Bốn gã này càng lúc càng quá đáng, ba huynh đệ này không muốn giữ mạng sao, đột nhiên dùng loại chiêu thức liều mạng với người khác. Không được, nếu cứ tiếp tục thì bọn hắn phải về nhà nằm rồi.

Bước chân ta thoáng động, như ảo ảnh trong chớp mắt đã đến trung tâm công kích của hai bên, hai tay giơ ngang, chân nguyên lực dưới sự khống chế của kim đan hình thành một đoàn lốc xoáy. Hai luồng quyền khí thoát nhìn uy lực cực lớn kia dễ dàng bị ta thu vào trong cơ thể, không hề có chút ảnh hưởng nào đối với chân nguyên lực trong cơ thể ta. Đúng là quá yếu ớt, sau khi chuyển hóa thành chân nguyên lực, có thể bỏ qua không tính, chỉ cần thời gian một lần hít thở là có thể từ bên ngoài hấp thu đầy đủ.

Ba huynh đệ Xi Vưu biết tiếp theo là chân khí phản chấn, bản thân hiện tại đã bị thương, lại bị phản chấn nữa, có lẽ thật sự phải nằm xuống rồi. Bọn hắn muốn lui về phía sau, nhưng lại không có thời gian, cũng không có một chút nội lực nào.

Khi ba vị huynh đệ mới vừa xuống núi đã gặp đại nạn đang chờ tai nạn đến, trước mắt đột nhiên cảm thấy mơ hồ. Đợi khi trước mắt khôi phục rõ ràng, một nam hài còn nhỏ hơn bọn hắn đang đứng ở trung tâm công kích khi này. Quyền khí lúc này giống như chưa từng xuất hiện, biến mất không hình không bóng.

Xi Vưu nhìn đứa trẻ trước mặt, đứa trẻ cũng đang nhìn ba người bọn hắn mỉm cười. Hắn không cảm thấy người trước mặt là một đứa trẻ nhỏ, từ trên thân người kia hắn cảm nhận được một loại khí chất tiêu sái thoát tục, ngạo mạn thiên hạ, đúng, giống như khí chất của tiên nhân. Mặc dù bản thân hắn trước giờ chưa từng nhìn thấy tiên nhân, nhưng hắn tin rằng nếu như có tiên nhân, dáng vẻ cũng giống như người trước mặt. Đột nhiên trong lòng thoáng động, hắn lập tức quỳ xuống, thành khẩn nói:

- Xin hãy nhận Xi Vưu tôi làm đồ đệ!

Xi Dị, Xi Đồng ở bên cạnh lúc này đã chứng kiến đứa trẻ trước mắt dễ dàng phá tan sát chiêu của bọn hắc, trong lòng sùng bái bội phục, nghe đại ca nói mới phản ứng lại, lập tức quỳ xuống nói:

- Xin hãy nhận Xi Dị (Xi Đồng) tôi làm đồ đệ!

Ta nhìn ba huynh đệ này, đúng là thông minh, vừa nhìn thấy ta biểu hiện võ công tuyệt đỉnh liền muốn bái ta làm sư phụ. Kỳ thật ta đã sớm nghĩ đến chuyện nhận bọn hắc làm đồ tử, nhưng nếu thật sự nhận bọn hắc như thế, thiên hạ đệ nhất cao thủ chân chính như ta đúng là không còn mặt mũi, dễ dàng thu đồ đệ như thế sao.

Lang Phong đại ca nhìn thấy ba gã trước mắt muốn bái nhị đệ của huynh ấy làm sư phụ, trong lòng cười thầm: “Ba gã này thật là thông minh, mới nhìn đã nhận ra nhị đệ là tuyệt đỉnh cao thủ, lập tức quỳ xuống bái sư. Ta phải chinh đốn bọn hắc, nếu không thật tiện nghi cho bọn hắc.”

Lang Phong bước lên phía trước, nhìn ba huynh đệ, chậm rãi nói :

- Ba gã tiểu tử các người muốn bái nhị đệ của ta làm sư phụ không phải không được, nhưng hành vi lúc này của các người khiến ta rất không cao hứng.

Ba huynh đệ Xi Vưu vừa nghe, liền nghĩ đến kẻ vừa giao đấu với bọn hắc lúc này là đại ca của “sư phụ” (sư phụ này là bọn hắc tự nhận), muốn bái sư, trước tiên phải khiến đại ca của sư phụ hài lòng.

- Xin lỗi, ba huynh đệ chúng tôi có mắt không nhìn thấy Thái Sơn, xúc phạm đến sư bá, xin sư bá đại nhân đại lượng, không chấp nhặt bọn vãn bối!

Xi Vưu liền nói, hai gã bên cạnh cũng lập tức lộ ra nụ cười nịnh bợ.

Lang Phong đại ca còn chưa thật sự trải qua sự đời, chưa từng được cung kính như vậy, nghe ba huynh đệ Xi Vưu nói mấy câu liền không còn biết đông tây nam bắc gì nữa, lập tức cười ha hả, lúc này còn muốn chinh đốn ba huynh đệ liền quên hết, nhìn ba gã tiểu tử này càng thấy ưa thích. Ba gã tiểu tử này tôn kính hẳn, hẳn làm sao có thể không giúp đỡ?

Lang Phong đại ca lập tức bước đến trước mặt ta, cười hì hì nói:

- Nhị đệ, đệ có thấy ba gã tiểu tử này võ công rất không tệ, tư chất lại tuyệt đỉnh, quan trọng nhất là bọn hắc biết tôn kính trưởng bối, điều này còn tốt

hơn nhiều so với đại đồ đệ Lý Đại của đệ, đệ nhận bọn hăn nhé!

Ta vừa nghe, nghĩ đến đại đồ đệ Lý Đại của ta. Tiểu tử Lý Đại này quả thật càng ngày càng quá phận, chỉ khi nhìn thấy ta mới giữ ý một chút, còn đối với người khác đều lộ ra vẻ vô lại, làm cho sư phụ ta rất mất mặt. Khi trở về nhất định phải giáo huấn hăn, nếu không sau này gặp người ngoài đúng là rất mất mặt.

Nhìn Lang Phong đại ca lộ vẻ khẩn cầu, lại quay đầu nhìn ba huynh đệ Xi Vưu dáng vẻ thành tâm cầu sư, xem ra bọn hăn sau này nhất định tốt hơn nhiều so với Lý Đại. Được rồi, cũng không làm khó bọn hăn, dù sao ba gã này đều là nhân tài học võ.

Ta nhìn bọn hăn, nhẹ nhàng nói:

- Nhập môn của ta, thứ nhất không được nói bí quyết bản môn cho người ngoài, thứ hai không được phản bội môn phái, nếu vi phạm giết chết không tha. Nghe rồi chứ, các người còn muốn bái ta làm sư phụ không?

Xi Vưu vừa nghe, không phải quá dễ dàng ư. Học được tuyệt đỉnh võ công, diên hay sao mà nói với người khác. Phản bội môn phái, môn phái tốt thì sao lại phản. Lập tức nói:

- Đồ nhi Xi Vưu bái kiến sư phụ!

Xi Dị và Xi Đồng bên cạnh bị câu nói “giết không tha” dọa cho sợ hãi, một lúc sau mới phản ứng. Hai điều này không phải vô dụng với bọn hăn sao, lại nghe đại ca mà trong lòng bọn hăn kính phục nhất đã bái sư, cũng lập tức khấu đầu nói:

- Đồ nhi Xi Dị (Xi Đồng) bái kiến sư phụ!

Ta nhìn ba gã, cười nhẹ nói:

- Được, được. Hiện tại ba người các người đã trở thành môn hạ đệ tử của Thiên Tâm Tông ta. Bây giờ hãy cùng ta vào xem thử Quốc Vũ học viện!

Ba huynh đệ đồng thanh đáp:

- Dạ!

Bọn hăn lập tức đứng dậy, chạy đến bên ta, cẩn thận không dám bước qua mặt ta.

Ta nhìn bọn hăn lộ vẻ cung kính, cười cười, mặc dù biểu lộ bọn hăn tôn kính ta, nhưng đó không phải là kết quả mà ta muốn. Ta nhìn bọn hăn, nói:

- Sau này các người không cần như thế, ta không muốn làm cho người khác chú ý. Ta đến học viện này chỉ để xem thử ra sao. Cứ làm như bình thường, xem như chúng ta là bằng hữu.

- Dạ, sư phụ!

Ba gã vừa nghĩ liền minh bạch. Ba đứa trẻ lớn lại gọi một đứa trẻ nhỏ là sư phụ, muốn không làm người khác chú ý thật khó.

- Đi thôi, vào trong xem thử thế nào!

Ta dẫn đầu đi vào thánh địa võ học của Thanh Long đại lục này, phía sau bốn đứa trẻ lớn tâm tình hơi kích động, cùng đi vào trong Quốc Vũ học viện.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13 – Phong Ngữ Yên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lần đầu tiên ta tiến vào Quốc Vũ học viện thanh danh vang xa này. Vừa vào cửa lớn, hồ nước mênh mông bát ngát đã hiện ra trước mắt ta, trong hồ khói sóng mịt mờ, có hai con đường nhỏ đều do đá lớn tạo thành. Nói là con đường nhỏ cũng không thật sự chuẩn xác, nhìn từ xa thì đường do đá tảng tạo thành khá nhỏ, nhưng sau khi đến nơi mới phát hiện đường đá này rất rộng, có thể để bốn người cùng sánh vai đi, cũng không cần lo lắng rơi xuống hồ. Cứ mỗi năm mười mét lại có một ngôi đình bát bảo, bên ngoài đình còn có một chút đất đai. Trên đất này mọc đầy hoa mai hoa đào các loại, có cây lúc này đã nở hoa.

Chúng ta cùng đi lên đường đá quanh co trên mặt nước mênh mông, cuối con đường là một đảo nhỏ. Từ xa nhìn lại, đảo nhỏ này cây cao đá xanh, trên đá còn có không ít hoa đào đang nở rộ. Hoa đào màu hồng nhạt nổi bật trên nền đá xanh, một làn khí tức trong lành của sơn cốc thổi qua. Chúng ta cùng bước qua cửa lớn, mới phát giác hóa ra Quốc Vũ học viện này cũng không phải rất rộng, nhìn cũng chỉ có mười mấy gian phòng, tường màu xanh lục, mái màu vàng, hoàn toàn dung hợp khí tức tự nhiên và khí chất hoàng gia phú quý vào nơi này. Mười mấy gian phòng này tương đối lớn, phân bố bốn phía đảo nhỏ, còn ở trung tâm là một sân luyện võ rất bình thường.

Hôm nay Vương Nhị rất phiền muộn, vừa mới đi chúc tết nhà mẹ vợ về, chẳng những không được lợi ích gì, ngược lại còn bị mẹ vợ làm cho mất mặt. Bản thân có thể trách ai, trước đó còn nói với mẹ vợ rằng mình sắp thăng quan, nhưng cuối cùng lại bị phái đến Quốc Vũ học viện nổi danh này. Tại đây ai lại không có tiền có thế, mình nào dám đắc tội với ai, chỉ đành làm ra vẻ đáng thương. Đang lúc Vương Nhị than thở số mệnh, năm đứa trẻ bỗng xuất hiện trước mắt.

Đi đầu là một đứa trẻ nhỏ có khí chất hào môn quý tộc, nhưng bốn gã nam hài bên cạnh đáng vẻ rõ ràng là chưa từng trải việc đời. Bản thân hẳn trước đây khi canh gác cửa thành đã từng thấy nhiều, đám nhà quê đều như vậy. Hôm nay lão tử ta tâm tình không tốt, đành nắm đầu bốn tên các người trút giận vậy.

- Này, bốn tên các người sao lại đến đây, ai cho các người vào đây, các người không biết đây là chỗ nào à. Mau ra ngoài, nếu không lão tử...

Xi Đồng và Xi Dị chưa từng bị mắng như thế, một gã tiểu binh mà dám đối xử bọn hắn như vậy, còn nhịn được sao.

Hai gã nhanh chóng xông tới trước, không hổ là thân mang võ công, trong chớp mắt bọn hắn đã xông đến trước mặt Vương Nhị xui xẻo. Vương Nhị còn chưa kịp phản ứng, hai bên mặt đã bị tát thật mạnh, thân thể không tự chủ ngã về phía sau.

Ta quay đầu nhìn. Mới đến đã sinh chuyện với gã nha dịch giữ cửa, không phải là chuyện tốt, sau này chúng ta còn phải học lâu dài ở đây nữa. Ta bực mình gọi hai gã còn đang muốn động thủ:

- Xi Dị, Xi Đồng, hai tên các người đưa giấy tờ ra cho vị đại nhân này xem, đừng sinh sự nữa!

Xi Dị và Xi Đồng vừa nghe ta nói, lập tức dừng lại. Bọn hắn vừa mới bái sư, làm sao dám cãi lệnh của ta.

Vương Nhị trong lúc mơ mơ màng màng nghe lời ta nói, trong lòng kinh hãi. Không phải, bốn gã này đều là học sinh của Quốc Vũ học viện, nhưng bốn gã này sao lại không hề có chút khí chất quý tộc nào, nếu có thì chỉ là đáng vẻ thôn dân sơn dã.

Vương Nhị bật dậy, cầm lấy giấy tờ của hai gã vừa đánh hắn, cẩn thận nhìn mấy lượt. Là thật, Vương Nhị không tin, bản thân hắn hiển nhiên đã nhìn sai người.

Đột nhiên nhìn thấy bốn người bọn họ cung kính với ta, trong lòng hắn thoáng động. Không phải là đại phú gia sao, vì con cái của mình mà cho bốn người theo học cùng. Vương Nhị càng nhìn trong lòng càng khẳng định, lập tức cung kính đưa trả giấy tờ cho hai người họ.

Ta thấy sự tình đã kết thúc, liền xoay người tiếp tục đi vào trong, không cần quản việc vớ vẩn của mấy gã bọn hăn.

Lang Phong vừa thấy ta muốn đi, lập tức chạy theo, cũng không hề nhìn mấy gã kia.

Ba huynh đệ Xi Vưu vừa nhìn thấy sư phụ ta đã bắt đầu đi, cũng lập tức chạy theo sau.

Vương Nhị nhìn bóng dáng ta, trong lòng than: “Lại thêm một con cháu thế gia, không biết là ai trong tứ đại thế gia. Lý thị thế gia kia cũng có bốn gã theo học cùng, đúng là có tiền. Bốn gã cùng học chung, mỗi năm hai mươi vạn lượng bạc, ai, so với nhau đúng là tức chết.”

Đi mấy vòng, cũng không có chỗ nào đặc biệt hấp dẫn, nơi cất giấu bí tịch trong truyền thuyết không biết ở đâu, không lẽ ở bên thông đạo đá lớn kia.

- Mấy người các người là ai, sao lại ở đây, không lẽ các người cũng là học sinh ở đây?

Một giọng nói trong trẻo từ góc đông bắc cất lên, năm người bọn ta đều nhìn về phía đó.

Một cô bé rất khả ái xuất hiện trong tầm mắt chúng ta, hai bím tóc đáng yêu, sắc mặt hồng hồng. Nhìn nàng, ta thoáng chốc nghĩ đến nghĩa muội Thượng Quan Hương Vũ của mình, cũng khả ái như thế, cũng hồn nhiên như thế, cũng khiến người ưa thích như thế. Nhìn cô bé này, ta bất giác thoáng mỉm cười.

- Sao các người không nói, các người có phải là học sinh ở đây không?

Có gái khả ái kia rất bất mãn vì thái độ của chúng ta, lớn tiếng nói.

Ta mỉm cười nói:

- Đúng thế, năm người chúng ta đều là học sinh ở đây. Muội cũng thế à, muội đã học ở đây năm thứ mấy rồi?

Cô bé này nghe ta trả lời thì rất cao hứng, lập tức cười lên, nói với ta:

- Muội là năm đầu tiên đến đây. Học phí ở đây quá đắt, ông nội muội là lễ bộ thượng thư đương triều, cho nên muội mới có thể vào học miễn phí, nếu không muội không vào được đâu.

- Muội tên là gì? Ta tên là Trương Tinh Phong, hăn là đại ca Lang Phong của ta, kia là ba vị bằng hữu của ta Xi Vưu, Xi Dị và Xi Đồng.

Ta lập tức hỏi tên cô bé khả ái kia.

- Muội tên là Phong Ngữ Yên, tên này là do mẫu thân của muội đặt cho, rất hay đúng không, muội rất thích cái tên này.

Phong Ngữ Yên khả ái này cũng rất biết tự sướng.

Kỳ thật tên ta cũng là do mẫu thân của ta đặt. Mẫu thân có phụ thân yêu thương, hẳn là rất vui vẻ. Ta thậm chí cười khổ, đó là nỗi đau vĩnh viễn trong lòng ta, không biết đến lúc nào mới có thể ở cùng với mẫu thân.

- Huynh nói đi, tên muội rất hay phải không?

Phong Ngữ Yên rất bất mãn vì ta không trả lời.

Ta lập tức khôi phục tinh thần, mỉm cười nói với cô bé, giống như lúc nói với Hương Vũ muội muội:

- Rất hay, mẫu thân muội thật tốt với muội, muội thật hạnh phúc vì có được mẫu thân như vậy. Thật ra tên ta cũng là do mẫu thân đặt, cũng không tệ.

- Thật à, thật trùng hợp, mẫu thân của huynh cũng thật tốt với huynh. Ai, mẫu thân muội từ sớm đã bắt muội học thơ từ, thật khiến người ta khó chịu, vì thế mà muội đã đến đây học võ.

Phong Ngữ Yên cao hứng nói với ta.

Phong Ngữ Yên, đây hẳn là tên của một mỹ nữ ôn nhu. Mẫu thân của cô ta bắt cô ta học thơ từ, xem ra là hi vọng sau này cô ta trở thành tiểu thư khuê các. Nhưng cô ta là nữ nhi, lại không thích thơ từ mà thích gây gộc, xem ra mẫu thân cô ta bị làm tức giận không ít.

Đang lúc chúng ta cao hứng nói chuyện, Lang Phong đại ca và ba đồ đệ mới thu của ta nhàn nhã dạo quanh Quốc Vũ học viện. Bọn họ đột nhiên nhìn thấy một thông đạo dẫn thẳng xuống đất, rất là hiếu kỳ, muốn xuống đó xem thử thế nào. Nhưng chỉ mới đi được vài bước, một tấm cửa sắt lớn xuất hiện trước mắt, hoàn toàn đóng kín thông đạo. Bốn người rất tức giận, nhưng không có cách nào, chỉ đành quay trở lên mặt đất.

Ánh mắt ta nhìn thấy Lang Phong đại ca và ba đồ đệ chán nản từ thông đạo dưới lòng đất đi lên. Ta cảm thấy hiếu kỳ, bọn họ đi xuống thông đạo dưới đất làm gì.

- Phong Ngữ Yên, bằng hữu của ta đến rồi, chúng ta đến xem bọn họ làm gì!

Ta nhìn Phong Ngữ Yên bên cạnh nói.

- Được, đi thôi, đi nhanh lên, bốn tên băng hữu của huynh sao từ dưới đó đi lên, bọn họ không có việc gì làm à? Ha ha ha...

Phong Ngữ Yên nhìn thấy bọn Lang Phong từ thông đạo dưới đất đi lên, cảm thấy tức cười, nhin không được bật cười lớn.

Lang Phong thấy cô bé lúc này còn đang nói chuyện với nhị đệ đột nhiên nhìn hăn ôm bụng cười, không khỏi cảm thấy kì quái. Hăn có làm chuyện gì xấu mặt đâu, sao cô ta lại cười hăn, hơn nữa còn cười theo kiểu khoa trương như thế.

- Mấy tên các người đến đó chơi, các người không biết đó là chỗ nào à, có phải không có chuyện gì làm không!

Phong Ngữ Yên nhìn bọn Lang Phong đại ca, cười hì hì nói.

Lang Phong nghe vậy, xem ra thông đạo dưới đất không phải là địa phương bình thường, đó là nơi nào? Bèn nhìn Phong Ngữ Yên hỏi:

- Chúng ta thật sự không có chuyện gì làm nên mới dạo chơi xung quanh. Dưới đất đó là chỗ nào, không lẽ là nơi rất quan trọng?

- Người đứng là ngốc, nếu không quan trọng còn dùng cửa sắt đóng kín làm gì, hoàng thượng rảnh rang không có việc gì làm sao. Đó chính là nơi quan trọng nhất của Quốc Vũ học viện, ta không cho người biết đó là chỗ gì, để các người hiếu kỳ đến chết luôn, ha ha ha...

Phong Ngữ Yên cố ý khơi dậy sự tò mò của bọn họ, hiện giờ không cho bọn họ biết, khiến bọn Lang Phong đại ca sắc mặt đỏ bừng.

Đều là trẻ con, thích trêu đùa người khác. Ta nhìn Phong Ngữ Yên đang tròn mắt nhìn Lang Phong đại ca cười. Ta vừa đến đây đã cảm thấy kỳ quái, Quốc Vũ học viện là thánh địa võ học, bí tịch ở đây là nhiều nhất thiên hạ, nhưng sao lại không nhìn thấy. Ban đầu ta còn nghĩ ở đường đá bên kia, hiện giờ nghe Phong Ngữ Yên nói cái gì “nơi quan trọng nhất của Quốc Vũ học viện”, còn không hiểu được sao. Quốc Vũ học viện là nơi dạy người ta học võ công, địa phương quan trọng nhất đương nhiên là chỗ cất giữ bí tịch, xem ra chỉ có bọn Lang Phong đại ca là không biết.

- Phong Ngữ Yên, đó có phải là chỗ cất giữ bí tịch không?

Ta nhìn Phong Ngữ Yên đang dương dương đắc ý nói, ta không muốn nhìn thấy Lang Phong đại ca và ba gã đồ đệ mới bị cười như thế.

- Đúng vậy, đúng vậy. Trương Tinh Phong huynh thật thông minh, thật là lợi hại, muội sùng bái huynh.

Tiểu ni tử này chẳng hề không vui vì lời ta nói, còn tròn mắt sùng bái nhìn ta. Ta chịu không nổi rồi, chỉ đành nhìn cô ta cười cười.

- Ngữ Yên, con ở đây à, chúng ta còn phải đi, con nhanh lên nhé!

Giọng nói của một vị phu nhân từ nơi không xa truyền lại.

- Ai da, Trương Tinh Phong, xin lỗi nhé, muội phải đi rồi, mẹ của muội gọi muội. Đến hôm nhập học chúng ta sẽ gặp lại, tạm biệt!

Phong Ngữ Yên vừa nghe gọi lập tức từ biệt ta.

Ta mỉm cười nói:

- Lát nữa chúng ta cũng về, đến hôm nhập học gặp lại nhé, tạm biệt!

Nhìn theo bóng dáng vui vẻ của Phong Ngữ Yên chạy đi, tâm tình ta trở nên rất tốt, quay đầu nhìn bọn Lang Phong đứng không xa đang nhìn đông nhìn tây. Bọn họ thật là, lòng hiếu kỳ quá lớn, muốn xem toàn bộ học viện rồi mới về sao?

Ta đành lớn tiếng nói :

- Đại ca, chúng ta về thôi, nhanh lên, đừng nhìn nữa, đi thôi!

Lang Phong vừa nghe ta gọi, lập tức chạy lại, nhìn ta nói lớn:

- Đệ nghĩ ta muốn nhìn sao. Đệ và cô bé Phong Ngữ Yên kia nói chuyện còn nhớ đến đại ca ta à, ta không nhìn chung quanh, chẳng lẽ đứng yên đó nghe hai người nói chuyện.

Ta vừa nghe, dường như lúc này nói chuyện với Phong Ngữ Yên quả thật không chú ý đến những người xung quanh, đành hắng giọng mấy tiếng, nói:

- Đừng nói nữa, nhanh về thôi!

Ba gã bọn Xi Vưu chạy lại, lão đại Xi Vưu nhìn ta nói:

- Sư phụ, ba huynh đệ bọn đệ tử về nhà trước, không biết đến lúc nào sư phụ mới dạy bọn đệ tử võ công.

Lúc này ta mới nghĩ đến, ta còn phải làm tròn trách nhiệm của sư phụ, liền nói:

- Chờ đến khi nhập học lại nói nhé, ta cao hứng sẽ truyền cho các người, còn phải xem biểu hiện của các người nữa. Các người cho rằng tuyệt thế võ công dễ học thế sao. Các người về đi nhé!

Ta còn có thể sử dụng đặc quyền của sư phụ.

Xi Vưu nghe vậy, cũng đúng, tuyệt thế võ công làm sao dễ học như vậy, còn phải kiên nhẫn một chút. Hắn lập tức gật đầu vâng dạ, ba huynh đệ từ biệt ta, đi ra bên ngoài.

- Nhị đệ, chúng ta cũng đi thôi!

Lang Phong đại ca đã bắt đầu đi ra ngoài, giờ mới gọi ta.

Ta gật đầu, cùng huynh ấy về nhà. Nghĩ đến Phong Ngữ Yên và ba huynh đệ Xi Vưu, ta cảm thấy kỳ vọng về cuộc sống một năm tới ở Quốc Vũ học viện.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14 – Vũ Văn Nhu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Rồi ngày đó cũng đến, trong Tinh Phong trang viên thật sự không có chuyện gì để làm, đúng là quá nhàm chán, hôm nay cuối cùng cũng đến ngày khai giảng rồi, sẽ có nhiều người ở cùng ta.

Ta đứng bên bờ hồ, hài lòng nhìn qua Tinh Phong trang viên một lượt, mọi thứ ở nơi này dường như đều rất tốt đẹp. Ta hít sâu một hơi, hít không khí trong lành của Mộng Trung hồ (hồ trong mơ) vào tận phổi.

Ban đầu cái hồ nhân tạo này cũng có một tên riêng, nhưng cái tên kia không dễ nghe, mà gọi là hồ nhân tạo lại không được văn vẻ lắm. Qua sự thống nhất của mọi người, tên của nó đã được quyết định, đó là Mộng Trung hồ. Mộng Trung hồ xuất hiện tại hiện thực, ám chỉ giấc mộng của chúng ta cũng sẽ trở thành hiện thực.

- Đại ca, đi thôi, trễ học rồi, huynh còn chưa ăn sao?

Ta nhìn về đại sảnh nơi chúng ta dùng cơm kêu lên.

Lang Phong đại ca vội vã từ bàn trong đại sảnh chạy đến, trên tay còn cầm vài cái bánh bao, trong miệng còn vương miếng bánh chưa kịp nuốt trọn. Cứ như vậy huynh ấy còn lớn tiếng đáp lời ta:

- Nhị đệ, đệ cũng có phần quá đáng đó. Đệ không biết đại ca của đệ không có được tu vi như đệ, có thể không cần ăn, ta còn phải ăn chứ. Sau này đệ nhất định phải ăn cùng ta, không ăn cũng phải nhìn ta ăn, ta chưa ăn xong thì đệ cũng đừng hòng đi.

Huynh ấy vừa kêu vừa nuốt xuống bánh bao còn bên miệng.

Ta chỉ có thể nhăn mặt cười khổ, ai bảo hôm nay mình ước hiếp huynh ấy, bây giờ huynh ấy bắt ta dù không ăn cũng phải ngồi trước bàn nhìn huynh ấy, điều này không phải là quá đáng sao. Nhưng huynh ấy là đại ca của ta, ta có thể làm gì bây giờ, chỉ đành đáp ứng yêu cầu đó thôi.

- Đi thôi, đi nhanh một chút, hôm nay là ngày đầu tiên, ta nên đến sớm, có không ít người cần phải biết.

Ta thúc giục Lăng Phong đại ca.

Lăng Phong đại ca vừa nghe có thể quen biết nhiều người, lập tức cầm mấy cái bánh trong tay há miệng nuốt lấy nuốt để, miệng lẩm bẩm những từ không rõ:

- Đi, đi nhanh lên, ta đi thôi!

Nhìn thấy bộ dạng đó của huynh ấy, ta chỉ có thể cười cười, đi đến Quốc Vũ học viện.

- Oa, nhị đệ, hôm nay ở đây thật náo nhiệt, có rất nhiều xe ngựa và kiệu, còn có nhiều người hầu như vậy, đúng là khiến người hưng phấn.

Lăng Phong đại ca lại bắt đầu bộ dạng ngây ngốc kinh ngạc của huynh ấy.

Ta nhìn qua, hào môn quý tộc nơi đây thật quá nhiều, dĩ nhiên xe ngựa và kiệu cũng phải nhiều thôi. Nhưng số lượng vẫn khiến ta kinh ngạc. Ta chợt thoáng thấy ba gã đồ đệ mới của ta xuất hiện tại cổng lớn, dường như bọn họ cũng vừa phát hiện ra ta.

- Sư phụ, các người cũng đến rồi, chúng tôi đã đợi người cả một lúc lâu rồi.

Ba người bọn Xi Vưu từ cửa lớn bước lại, kích động kêu lên với ta, trông như thể rất là mong nhớ ta.

Ta nhìn bọn họ cười nói:

- Ba tên tiểu tử các người có đúng là đã chờ ta lâu lắm không? Ta lại không tin, ta vừa thấy các người chỉ mới đến thôi.

Ta cố ý gạt bọn hăn một lần. Nên biết ta đã đến sớm, mặc dù không hề trông thấy bọn hăn đến lúc nào, nhưng ta không tin bọn hăn có thể đến sớm hơn ta bao nhiêu.

- Sư phụ, thật ra hôm nay chúng tôi cũng muốn đến sớm một chút, chỉ là hôm nay chúng tôi dậy hơi trễ, cho nên mới đến muộn một lúc. May mắn là chúng tôi không quá chậm, nếu không chúng tôi sẽ rất áy náy.

Xi Vưu thực sự thông minh, nên nói là giáo hoạt, lập tức khiến cho ta không biết phải nói bọn hăn thế nào nữa. Nhưng hăn làm sao biết ta vốn không nhìn thấy bọn hăn đến lúc nào, đương nhiên sư phụ như ta thì phải lợi hại hơn đồ đệ chứ.

- Đi thôi, chúng ta vào học viện đi, đừng lãng phí thời gian ở đây nữa!

Lang Phong đại ca bên cạnh nói. Huynh ấy thật sự rất muốn học tập tại học viện nổi danh này, không chịu được chúng ta tiếp tục nói nhảm ở đây.

Chúng ta cũng theo huynh ấy đi về phía học viện.

Thủ vệ hôm nay nghiêm ngặt hơn nhiều, chỉ một cái cửa lớn đã có gần ba mươi nha dịch, xem ra hoàng thượng rất xem trọng buổi khai giảng hôm nay. Có thể không xem trọng sao? Nên biết hoàng đế mỗi năm đã thu từ Quốc Vũ học viện này một số tiền kinh khủng, một học sinh là năm vạn lượng bạc. Năm nào không có hàng trăm hàng ngàn học sinh, đó chính là mấy ngàn vạn lượng bạc.

Đang lúc chúng ta đưa giấy tờ cho lão già giữ cửa xem, vừa chuẩn bị tiến vào học viện thì...

- Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, huynh đứng lại cho muội, huynh có nghe không?

Một giọng nói quen thuộc truyền vào tai ta, là Phong Ngữ Yên, ta vừa nghe liền nhận ra ngay, trong đầu lập tức hiện lên hình ảnh cô bé khả ái kia, hai trái đào bện đối xứng trên đầu, gương mặt đỏ hây hây, cùng với giọng nói giống như Hương Vũ muội của ta.

Ta quay đầu lại, Phong Ngữ Yên khả ái kia đã đến sau ta. Gương mặt nhỏ nhắn phồng lên vì không vừa ý, càng nhìn càng thấy khả ái. Hai hàng lông mi nhỏ nhắn nhướn lên, quả thật rất đáng yêu. A, chân mày nhướn lên, cô ấy giận rồi.

Lúc này ta mới phản ứng lại, cẩn thận nhìn qua, còn không phải sao, cô ấy giận lắm rồi. Ta mà còn không qua, có lẽ cô ấy sẽ khóc lên. Đứng bên cạnh cô bé là một phu nhân mỹ lệ, nhìn vào ta, gương mặt hiện lên vẻ tươi cười tươi rói. Ta biết bà là mẫu thân của Phong Ngữ Yên, liền ân cần nhìn bà, khẽ cười một cách cứng nhắc. Ta lập tức chạy đến trước mặt Phong Ngữ Yên đã sắp khóc, nhìn cô bé nói:

- Phong Ngữ Yên, muội giận rồi. Ai da, xin lỗi, ta thật sự không nhìn thấy muội. Muội đừng giận nữa, chúng ta là bạn tốt mà, đừng vì chuyện nhỏ như vậy mà giận chứ. Phong Ngữ Yên, muội nhìn ta đây nè, có đáng sợ không? Ta vừa nói vừa làm mặt quỷ.

May mắn cho ta, Phong Ngữ Yên vẫn là một đứa trẻ, rất dễ dụ dỗ, vừa nhìn thấy gương mặt quý của ta liền bật cười. Trong lòng ta thở ra một hơi dài, ta khó chịu nhất là nhìn thấy nữ hài khóc.

- Trương Tinh Phong, huynh xem bên kia, chiếc kiệu nhỏ màu bạc đó!

Phong Ngữ Yên đột nhiên đưa hai ngón tay nhỏ bé chỉ về một chiếc kiệu nhỏ màu bạc ở phía bắc, trên chiếc kiệu có hai chữ lớn rõ ràng “Vũ Văn”. Là Vũ Văn thế gia, cũng chỉ có Vũ Văn thế gia mới dám viết chữ “Vũ Văn” đó lên kiệu, người khác sao dám.

- Đó là Nhu tử tử, hôm nay Nhu tử tử cũng đến học. Nhưng chẳng phải tử ấy không thể học à, sao lại đến đây nhỉ?

Phong Ngữ Yên đứng một bên nói, đôi mày khả ái nhíu lại, bộ dạng giống như nghĩ không ra.

Ta nhìn chiếc kiệu đó, trong lòng lại nghĩ đến đại công tử Lý Thiên Tường của Lý thị thế gia đã khiến ta chán ghét, hôm nay hắn cũng đến đây nhập học. Quốc Vũ học viện năm nay đúng là rỗng năm hổ phục, sau này cuộc sống sẽ thú vị rồi. Ta bỗng nhiên nở nụ cười.

Bất chợt nha hoàn bên cạnh chiếc kiệu kia vén màn lên. Ta ngẩng đầu nhìn, xem thử “Nhu tử tử” này rốt cuộc đáng vẻ như thế nào.

Đột nhiên toàn thân ta chấn động khó hiểu, trong đầu trống rỗng. Ta không biết mình xảy ra chuyện gì, chỉ biết nữ thần trong số mệnh của ta đã xuất hiện. Mặc dù lúc này nàng vẫn chỉ là một đứa trẻ, nhưng trong lòng ta vẫn cảm nhận rõ sự rung động đó, sự rung động của tâm linh.

Trên người mặc một bộ trường bào rộng màu lam nhạt, mái tóc đen nhánh, trên mặt có một loại nhợt nhạt do thân thể lâu ngày không khỏe, nhưng càng khiến người muốn che chở nàng, bảo vệ nàng. Thứ khiến cho ta cảm thấy rung động nhất chính là đôi mắt của nàng, đôi mắt tràn đầy nhiệt tình với sinh mệnh, đôi mắt hữu hảo với bất cứ người nào.

.....

Hôm nay tâm tình của Vũ Văn Nhu rất tốt, cuối cùng cũng được phụ thân đồng ý cho mình ra ngoài, cho dù chỉ có thể ở trong Quốc Vũ học viện này cũng rất hiếm có rồi. Ngoại trừ khi còn bé mới được ra đường, nàng không hề rời khỏi gia môn, nguyên nhân là thân thể không được khỏe. Phụ thân

cũng đã mời vô số danh y, nhưng thân thể của nàng vẫn không tốt hơn. Nhờ mẫu thân thấy mình một mình trong nhà quá cô đơn, mới xin phụ thân để mình đến học ở đây.

Cậu trai trước mặt là ai? Nét cười đó thật hấp dẫn, cặp mắt đó cũng thật đẹp, giống như một bầu trời đêm thâm thúy vô cùng.

Chính vào lúc cậu trai và cô gái đang nhìn nhau chăm chú, một người khác đã đến. Hẳn là ai?

- Thiếu gia, đã đến cổng của Quốc Vũ học viện rồi.

Một người hầu phát ra giọng nói như thái giám, lúc này đang cung kính vén màn kiệu của chủ nhân.

Lý Thiên Tường ngồi trên một chiếc kiệu vô cùng xa hoa, lại không lập tức bước xuống, chỉ lạnh lùng hỏi người hầu bên ngoài:

-Tiểu Quế Tử, tứ tiểu thư của nhà Vũ Văn đã đến chưa?

Tiểu Quế Tử này vừa nghe chủ nhân hỏi, lập tức khom lưng, vẻ mặt đầy xiêm nịnh đáp:

- Thiếu gia, tứ tiểu thư đã đến, kiệu của cô ấy đang ở trước mặt.

Lý Thiên Tường vừa nghe, tâm tình lập tức vui vẻ. Mình chỉ vì Vũ Văn Nhu này mới đến nhập học thôi. Vô công ư? Tại thế gia của mình có thể dễ dàng học được võ công tuyệt thế rồi.

Từ ngày theo phụ thân đến Vũ Văn thế gia, nhìn thấy Vũ Văn Nhu, hẳn vẫn luôn nhớ đến nàng. Mặc dù còn nhỏ, nhưng tư tưởng của mình còn thành thực hơn so với một số người trưởng thành. Mình cũng hiểu được, muốn chân chính hoàn thành đại nghiệp thì không thể lụy vào tình cảm, nhưng một lần gặp mặt đã quyết định suốt cuộc đời không thể rời xa nàng.

Lý Thiên Tường chỉnh đốn lại y phục của mình, cảm thấy bản thân chắc chắn không có vấn đề nào, mới rời khỏi chiếc kiệu xa hoa đó.

Vừa rời khỏi kiệu, Lý Thiên Tường liền nhìn xung quanh, tìm bóng dáng của người trong mộng.

Một nụ cười hài lòng xuất hiện trên khóe miệng Lý Thiên Tường, bởi vì hẳn đã thấy được bóng người trong mộng.

Phút chốc, sương lạnh đã phủ mờ gương mặt giận dữ tột cùng đến biến dạng của Lý Thiên Tường, bởi vì lúc này “nữ nhân” tương lai của hắn đang

cùng một nam hài rất tuấn tú nhìn nhau chăm chú, đến mức trong mắt không có người nào khác.

Từ nhỏ Lý Thiên Trường đã có tham vọng chiếm hữu rất mạnh, cho dù là thứ của người khác, chỉ cần hẫng vừa ý, đều dùng trăm phương ngàn kế để đoạt lấy, càng không nói đến Vũ Văn Nhu đã được hẫng xem là phu nhân tương lai của mình. Hiện giờ lại có người muốn cướp lấy người quan trọng nhất của Lý Thiên Trường hẫng, hẫng không phát điên mới lạ.

- Thăng nhóc đó tên gì, có bối cảnh ra sao?

Giọng nói giống như từ địa ngục vọng đến bên tai gã Tiểu Quế Tử kia. Toàn thân Tiểu Quế Tử chấn động, rõ ràng cảm giác được thân thể mình run lên một cách không thể khống chế.

Tiểu Quế Tử đã đi theo bên cạnh Lý Thiên Trường một thời gian dài, hiểu rất rõ vị tiểu chủ nhân này. Tiểu chủ nhân gần như rất ít khi giận dữ, nhưng một khi đã nổi giận, hậu quả sẽ vô cùng nghiêm trọng, có điều tiểu chủ nhân trước giờ chưa từng giận dữ đến mức này.

Tiểu Quế Tử là một người hầu rất tiêu chuẩn, trước khi khai giảng đã nắm được tư liệu của tất cả học sinh. Trong lòng gã trấn định lại, lập tức trả lời:

- Thiếu gia, hẫng là Trương Tinh Phong.

“Trương Tinh Phong, ha ha ha... chính là tiểu chủ nhân của kẻ đã hủy một cao thủ Nhị Phẩm của ta, cắt đứt tay trái hai cao thủ Nhị Phẩm của ta, là người sở hữu vật điêu khắc vô hạ bích ngọc, Long Đăng. Trương Tinh Phong, ta còn chưa tìm người báo thù, người lại tìm đến cửa, còn muốn Nhu nhi của ta, người nhất định phải chết.” - Trong lòng Lý Thiên Trường giận dữ hét lên, nhưng biểu tình bên ngoài của hẫng lại càng bình tĩnh, ai có thể biết dưới vẻ mặt bình tĩnh đó là một cơn sóng phản nộ cuộn trào.

“Trương Tinh Phong, ta nhớ người rồi.” - Trong lòng Lý Thiên Trường khẽ nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: PHỤC MA KIM CƯỜNG QUYẾT.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta cần thận kiểm tra tình hình thân thể của Vũ Văn Nhu, xem ra thân thể nàng quá yếu nhược. Luyện công thì nàng không thể, nếu nhờ cao thủ dùng chân khí trị liệu thì thân thể nàng với kinh mạch yếu ớt căn bản không chịu đựng nổi. Ăn thiên địa linh bảo nhưng thân thể nàng cũng vô phương hấp thụ. Có thể nói là vô dược khả cứu, chỉ có thể chăm sóc chu đáo, không để nàng chịu ảnh hưởng lớn lao mà thôi.

Tâm lý của ta rất khó chịu, cực kỳ khó chịu, lần đầu tiên thích một cô gái lại rơi vào tình huống tệ hại như thế này, ta thân là tu chân giả cũng không có một phương pháp nào, trừ phi luyện đến Xuất khiếu kỳ ta mới có thể dùng Thiên Tâm Tông mật thuật để giúp nàng thoát thai hoá cốt, nhưng ta hiện tại chỉ là Kim đan sơ kỳ, để đạt tới Xuất khiếu kỳ không biết còn phải bao lâu nữa, nàng có thể kiên trì đến lúc đó không?

Lý Thiên Tường mặt tỏ vẻ tươi cười, bước đến bên cạnh Vũ Văn Nhu, nhìn nàng nói:

- Vũ Văn tiểu thư, sau khi khai giảng, chúng ta mỗi người đều có một cơ hội lựa chọn nội công tâm pháp. Ta biết Vũ Văn tiểu thư không đi, cho nên ta quyết định cũng không đi, ở đây bồi tiếp Vũ Văn tiểu thư, thế nào?

Vũ Văn Nhu đương nhiên biết Quốc vũ Học viện khai giảng thì mỗi người đều có một cơ hội lựa chọn nội công tâm pháp, mỗi người đều có một cơ hội. Một người bình thường đến Quốc vũ Học viện mục đích đều là cơ hội lựa chọn nội công tâm pháp đó. Nội công tâm pháp bên trong là loại bình thường hay tuyệt đỉnh đều có cả, nhưng mỗi người chỉ có một cơ hội, điều này khiến cho hiện tại nội công tâm pháp tuyệt đỉnh cũng không còn quá hiếm hoi nữa.

Vũ Văn Nhu đương nhiên biết thân thể mình không thể tu luyện võ công, hành động của Lý Thiên Tường mặc dù khiến nàng đối với hắn có chút hảo

cảm, nhưng trong lòng lại mong một người khác bồi tiếp nàng.

Ta thấy Vũ Văn Nhu quay đầu lại nhìn, ta biết nàng muốn gì, nhưng ta đến Quốc vũ Học viện với mục đích là xem xét võ công của Thanh Long đại lục ra sao, cho nên không thể ở cùng nàng được, cũng thật không có ý định đó.

Ta bèn mỉm cười với Vũ Văn Nhu mà nói:

- Vũ Văn tiểu thư, thật xin lỗi, ta đến đây mục đích là xem võ công bí tịch của nơi này, quả thật rất xin lỗi.

Vũ Văn Nhu ánh mắt thoáng chút thất vọng, nhưng vẫn nhẹ nhàng cười trả lời:

- Không sao, đến Quốc vũ Học viện này cũng là một cơ hội rồi. Gia đình Lý đại công tử có rất nhiều bí tịch tuyệt thế, huynh cũng không nên tỏ vẻ xấu hổ như thế.

Ta nhìn thấy ánh mắt thất vọng của nàng, trong lòng khẽ run lên, không khỏi lập tức muốn đáp ứng lời đề nghị của nàng, nhưng ta lại không thể, ta không thể để một nữ nhân ảnh hưởng đến ý chí của mình, vậy sau này ta sao có thể làm đại sự được. Ta cố gắng kềm chế, ngay cả linh giác của ta cũng cảm thấy ánh mắt kiêu ngạo và xem thường của Lý Thiên Tường, trong mắt hấn sợ rằng ta chỉ là một kẻ bị trục xuất khỏi gia môn, ngay cả võ công cũng phải đến Quốc vũ Học viện mà học như một sinh vật đáng thương.

- Các vị, ta biết mọi người đều muốn sớm đến điểm chọn bí tịch. Được, ta cũng không nói nhiều nữa, bây giờ mọi người cùng đi. Chúc mọi người có thể tìm được bí tịch mình mong muốn.

Vị vương gia cuối cùng cũng nói xong, đại khái cũng chỉ có câu cuối cùng là đúng ý muốn nghe của mọi người.

Hắn vừa nói xong, bọn ta gần ngàn người đều chạy ra ngoài, mục tiêu là thông đạo dưới đất.

Lang Phong đại ca chạy bên cạnh ta, xem ra cùng thập phần cao hứng, mấy ngày nay y rất muốn đến nhưng chưa được. Hôm nay cuối cùng cũng được toại nguyện.

- Nhị đệ, người nói chúng ta lấy cái gì, ta thấy đồng võ công bí tịch này khẳng định không có cái nào tốt đối với người, hắc hắc.

Ta thấy vẻ cười gian xảo của Lang Phong đại ca, ta cũng biết hẳn không có gì tốt đẹp, nhất định là có chuyện cần nhờ vả. Ta liếc mắt nhìn y:

- Nói xem, có chuyện gì nào, không cần nói ra, nhìn huynh cười kiểu đó là ta biết rồi.

Lang Phong đại ca mặt chợt đỏ lên. Không tốt! Tên gia hỏa này lại có xu thế phát triển lớn lao như thế, làm sao ta có khả năng quản nổi đây?

- Chuyện này cũng không có gì cả, chỉ là muốn mượn nhị đệ người một vạn lạng bạc thôi.

Nói xong vẻ mặt y vẫn ra vẻ nịnh bợ mà nhìn ta.

Ta không thể kiềm chế nổi cảm giác kỳ quái, một vạn lạng bạc này không phải là số nhỏ, mặc dù ta có không ít tiền, nhưng Lang Phong đại ca lại có chuyện gì cần thiết mà cần nhiều bạc đến thế chứ?

- Đại ca, huynh cần số bạc này để làm gì?

- Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là ta thấy mọi người ai cũng có binh khí, còn chúng ta không có, hơn nữa điều tối quan trọng là sau này lên lớp ở Quốc vũ Học viện mỗi người đều có binh khí riêng. Đệ giúp ta chuyện này, ta không phải là nhị đệ, không cần lên lớp. Đệ võ công đã cao, có thể trở thành lão sư của đám giáo quan đó, nhưng ta căn bản không có kinh nghiệm chiến đấu nào, nên cần phải học.

Lang Phong đại ca nhìn ta cẩn thận giải thích tất cả.

Khuôn mặt ta chợt nóng bừng, thật là mất mặt quá, không ngờ là lên lớp phải cần binh khí. Lúc đầu ta biết lên lớp là tùy vào học sinh, người có thể lên lớp nghe giảng, người có thể nằm nhà không đến, cũng có thể vào phòng chứa võ công chiêu thức mà tự mình học tập, nhưng tự bản thân nghiên cứu bí tịch có so sánh nổi với đám cao thủ chân chính giảng giải không? Rất nhiều người vài năm nay lúc đầu chỉ đến vì bí tịch, sau đó đến lại vì để nghe cao thủ giảng giải võ công.

Nội công là căn bản của võ công, cho nên Học viện mới khống chế nghiêm khắc như thế, một năm chỉ có một cơ hội chọn nội công bí tịch, nhưng đối với chiêu thức bí tịch lại rất dễ dãi.

Ta thấy Lang Phong đại ca nhìn ta với ánh mắt như thế, ta thật không muốn cự tuyệt, như thế đây là lỗi lầm của ta vậy?

- Đại ca, về trang viên ta đưa ngân lượng để huynh tự mình đi mua, giờ thì chúng ta đi xem thế nào đã, nơi đây tốt xấu gì cũng là Thanh Long đại lục võ học thánh địa mà. Không nên lãng phí cơ hội tốt thế này.

Ta lập tức chuyển sự chú ý của Lang Phong đại ca sang một bên, ta cũng không nghĩ là Lang Phong đại ca đối với vấn đề này lại thấy bối rối khó khăn như thế.

- Tốt, các vị, mọi người ở đây hãy lựa chọn cho kĩ, nhớ là mỗi người chỉ được chọn một lần. Ta đi trước, để các vị tự mình tìm kiếm tuyệt thế võ công bí tịch mà mình mơ ước.

Vị vương gia cuối cùng cũng bước đi, chúng ta bắt đầu chọn lựa bí tịch.

Chỉ thấy một đám người đông đúc chạy về phía trước, xem ra đồng bí tịch xung quanh đều là tuyệt vời cả.

- Sư phụ, người nhìn chỗ này xem, đám bí tịch này chia làm ba cấp, gần nhất là nhất phẩm, chỗ kia đều là tam phẩm nhỏ hơn hai cấp, ở giữa tất cả đều là nhị phẩm?

Xi Vưu đi đến trước mặt ta, có chút nghi hoặc mà hỏi.

- Tiểu tử ngươi biết gì, ba người các ngươi bái nhị đệ ta làm sư phụ mà lại còn đi học mấy thứ bí tịch này. Các ngươi cứ tùy tiện kiếm lấy một bản, sau này chỉ cần học tuyệt thế võ công của nhị đệ ta!

Lang Phong đại ca vừa rồi biết ta cho y ngân lượng mua binh khí, tâm tình trở nên rất tốt, đối với ba đồ đệ của ta cũng nịnh bợ ta, nhưng mà nói thật, Lang Phong đại ca nói cũng chính xác, hắc hắc....

Ta nhìn ba tên bọn chúng, cười nói:

- Các ngươi cứ tùy tiện mà lấy, mấy ngày nữa ta sẽ truyền võ công cho.

Bọn Xi Vưu ba tên gia hỏa nghe ta bất ngờ thừa nhận võ công bản thân so với võ công ở đây cũng mạnh hơn, một chút nào bộ bị dõn lại, rồi cũng kịp phản ứng, trong lòng chỉ có một suy nghĩ: chúng ta được lợi rồi!

Mấy người đám chúng ta cứ tùy tiện mà bước đi, tìm xem bí tịch nào là tốt nhất.

Ta vừa đi vừa nhìn, một bản bí tịch ta vừa lật ra có thể đoán chính xác là cái gì, so với tu chân pháp quyết thì chỉ là cấp thấp, ta không khỏi có điểm cảm

thấy tẻ nhạt. Ta đi một vòng, rồi quay về lối vào, vừa lúc chuẩn bị bỏ đi, ta đột nhiên thấy ở kế sát bên cửa là một quyển “Phục Ma Kim Cương quyết”. Ta toàn thân chấn động, “Phục Ma Kim Cương quyết” này không phải là Phật tông pháp quyết cực kỳ trân quý sao, không phải là bí tịch cực kỳ lợi hại của cả tu chân giới sao?

Ta thấy không tin tưởng, cũng không thể có chuyện bí tịch trùng tên, nhưng ta cẩn thận xem xét phần tóm tắt bí tịch ở bên cạnh.

Phục ma kim cương quyết là một bản bí tịch phổ thông của Thiếu Lâm, nhưng cũng là một thứ rất quý giá. Bản bí tịch này giảng giải về cảnh giới tổng cộng có mười tám tầng, nhưng tự cổ chí kim chưa có một ai đạt đến tầng mười sáu, nhưng công lực tầng thứ năm cũng là cảnh giới nhất phẩm cao thủ, tuy vậy bản bí tịch này cực kỳ khó luyện, tầng thứ nhất có người phải luyện hết mười mấy năm, tiến độ cực chậm, chỉ có người tài thiên phú mới có thể đạt đến đỉnh cao. Muốn chọn lựa cũng phải xem xét cho kỹ.

Ta vừa nhìn, định thần lại, nhưng cũng tự xem xét, vừa xem bản tóm tắt, ta liền biết “Phục Ma Kim Cương quyết”, cảnh giới có mười tám tầng. Tầng thứ nhất đến tầng thứ năm là xây dựng nền tảng, tầng thứ sáu là tiến nhập Kim đan kỳ, mà tầng thứ sáu đến tầng thứ mười hai có thể xem tương đương bảy cảnh giới là Kim đan, Nguyên anh, Xuất khiếu, Phân thân, Hợp thể, Độ kiếp, Đại thành, tầng mười ba đến tầng mười tám xem như là tiên giới tiên nhân Linh tiên, Thiên tiên, Đại la kim tiên, La thiên thượng tiên, Tiên quân, Tiên đế, tổng cộng sáu cảnh giới.

Điều quan trọng nhất là nếu muốn tu luyện “Phục Ma Kim Cương quyết” tầng thứ sáu, cần phải nhờ một tu chân cao thủ, nhờ hãn cải tạo thân thể, nhờ chân nguyên lực sung mãn trong thân thể hãn, bởi vì Phật nguyên lực và tiên lực phải cùng đẳng cấp, nếu như ở tầng thứ năm chỉ nhờ vào tiên thiên chân khí là không thể đạt đến Phật nguyên lực, tất phải có chân nguyên lực để chuyển biến.

Nhưng ta hiện tại đã đạt đến kim đan kỳ, toàn thân đương nhiên tràn đầy chân nguyên lực. Ha ha ha, lão thiên, người đối với ta quả thật rất tốt, đến đây không những cho ta lấy được “Phục Ma La Hán quyền” mà còn giúp ta đạt được một bản Phật tông cực kỳ lợi hại “Phục Ma Kim Cương quyết”.

Hôm nay lại để ta gặp được nàng, ha ha ha, vận khí xem ra cũng chưa bị ngăn lại a!

Ta tâm lý rất hưng phấn, hiện tại ta rất muốn đem chuyện này lập tức quay về, xuống căn phòng dưới đất mà tu luyện bản “Phục Ma Kim Cương quyết” này. Nghĩ là phải làm liền.

Ta quay về phía Lang Phong đại ca đang lựa chọn bí tịch ở đằng xa mà hô lớn:

- Đại ca, huynh cứ lựa chọn đi nha, ta về trang viên trước. Ta có chuyện, huynh không cần phải đến đây, ta đi à.

Ta vội vã phóng ra khỏi thông đạo dưới đất, ló vào có vài tên gia hỏa đang tìm kiếm, hỏi về lo lắng xem ta lấy được cái gì, ta chỉ nhún vai. Khi bọn chúng pháp hiện bản “Phục Ma Kim Cương quyết” ta cầm thì đều dùng ánh mắt “ngươi là thằng ngu” mà nhìn ta. Bọn chúng ở đây đã rất lâu, chất lượng bên trong bí tịch này hẳn là đều biết rất rõ.

Ta cũng biết đám gia hỏa này đều là lũ vô thức cả, bọn chúng là đám gia hỏa không có kiến thức, sao mà biết được thế nào là bảo vật chân chính cơ chứ!

Ta không để ý đến những ánh mắt kinh ngạc xung quanh, vận khởi khinh công, hướng về phía trang viên mà bay đi. Ta không nhún vai nổi muốn tu luyện ngay pháp quyết tối lợi hại của tu chân giới này.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: SINH VÀ TỬ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tốc độ của ta tựa như đạt đến cực hạn, may mắn là ta hoàn toàn tỉnh táo, nhẹ nhàng khống chế tốc độ, giống như một trận gió, xuyên qua đại môn của Tinh Phong trang viên, hai tên gia nhân đứng trông cửa thấy ta xông vào đại môn mà mở to cả hai mắt, bọn chúng chưa từng thấy tiểu lão gia của chúng có thể chạy nhanh như thế.

Tim ta đập rất nhanh, ta quả thật cực kì hưng phấn, nếu như bản bí tịch này lưu lạc đến tu chân giới, khẳng định là sẽ phát sinh một trận tinh phong huyết vũ, nhưng ta lại nắm được nó quá dễ dàng. Ta sao lại không kích động, không hưng phấn chứ. Trời ơi, đây chính là “Phục Ma Kim Cương quyết”!

Ta cũng không muốn lãng phí thời gian, ta hét lớn một tiếng, quay về phía Vương Ca truyền âm nói:

- Vương Ca, giờ ta đi vào mật thất dưới đất, ta đóng cửa gian phòng trong cùng của mật thất, các người không được làm phiền ta.

Vương Ca đang đọc sách vừa nghe ta nói, mặc dù cảm thấy rất kỳ quái là ta vào mật thất có chuyện gì, nhưng y cũng biết điều quan trọng nhất là phải tuân theo mệnh lệnh của ta, thế nên cũng không muốn nghĩ chuyện gì khác.

Ta chạy thẳng đến hòn giả sơn, Bát trận thể vừa cách thân thể ta ba phân liền lập tức li khai. Ta đi thẳng vào hòn giả sơn.

Hữu thủ như ảo ảnh, nhanh như chớp đập mở cửa lớn của thông đạo mật thất. Ta phi thân vào trong, mấy bức họa treo dọc thông đạo vì tốc độ quá lớn của ta tạo ra gió mà bị thổi rơi xuống đất hết cả.

Ta bước vào căn mật thất có cái bàn bằng thanh ngọc (saphia), đưa tay dùng chân nguyên lực bố trí phong ấn, lập tức cả mật thất đều được phong ấn, cần biết là tu luyện cực kỳ huy kị bị quấy nhiễu. Ta từ trước đến giờ chưa

từng luyện qua bản Phục Ma Kim Cương quyết này, luyện rồi ta cũng không biết có chuyển thể trọng sinh được hay không.

Ta ngồi lên trên đệm ngọc. Ta mặc dù là một tu chân giả rất có kinh nghiệm, nhưng ta cũng biết rõ là khi tu luyện thì tâm cảnh là rất quan trọng, hiện tại tâm tình ta rất hưng phấn rất dễ bị tẩu hỏa nhập ma. Ta ngồi xuống, định tâm lại, trước tiên phải nghỉ ngơi đã.

Sau một hồi lâu, ta vận khởi “Tâm điển”, chân nguyên lực trên thân ta bắt đầu vận chuyển, ta khống chế rất dễ dàng, toàn thân cực kỳ thoải mái, qua một thời gian dài tâm cảnh ta mới trở lại cảnh giới bình tĩnh không còn dao động như trước.

Ta bảo trì linh đài sáng suốt, nhẹ nhàng đưa tay mở Phục Ma Kim Cương quyết. Bên cạnh đặt hai khối ngọc thạch cực phẩm, Trương đại thúc thời gian này đã mua giùm ta mười một khối ngọc thạch cực phẩm, hiện tại có thể có nhiều như thế, cũng còn không ít là do phát hiện ra sớm, chưa có ai mua. Xem ra sau một thời gian thì cũng đến đỉnh điểm, cũng không còn nhiều như thế này nữa. Có hai khối ngọc thạch cực phẩm này, xem ra ta cũng có thể lấy để trụ qua việc tiêu hao cho tu luyện.

Nhìn qua phần mục lục, ta thật muốn cười to, mục lục chia làm tầng thứ nhất đến tầng mười tám. Ta trong lòng không khỏi cảm thán, vận khí này đến cũng không thể cản nổi a.

Năm tầng đầu tiên đối với ta mà nói là căn bản không cần phải luyện, ta hiện tại trực tiếp tu luyện tầng thứ sáu.

“Hóa khí nhập thể, ảo thân vi vật, vô ngã vô khí, hỗn nhi vi nhất, hấp thiên.....”

Cái gì thế này, muốn ta đem chân nguyên lực hoàn toàn phân tán vào bên trong cơ thể, cái này gọi là gì a, bắt ta đem chân nguyên lực của bản thân hoàn toàn bỏ đi, muốn ta đem kim đan khổ luyện một thời gian dài mà vứt bỏ đi. Sao mà có khả năng này.

Ta không có chân nguyên lực, giả như phật nguyên lực cũng không luyện tốt, ta sau này sao có thể động thủ với kẻ khác được, đây không phải muốn ta tự sát chứ, không ngờ lại có công pháp biến thái như thế này.

Không được, công lực của ta tại Thanh Long đại lục này đã quá đủ rồi, không luyện nữa.

Ta hạ quyết tâm muốn đứng dậy, vứt bỏ Phục Ma Kim Cương quyết, nhưng vừa nhìn lên mấy chữ Phục Ma Kim Cương quyết trên bìa, ta lại không đứng lên nữa, đây chính là Phục Ma Kim Cương quyết, là tu chân giới đệ nhất pháp quyết.

Ta vừa muốn bỏ, lại vừa muốn luyện, lại sợ chỉ là cái gì người khác viết bậy ra, nếu như không phải là bản tu chân giới đó, ta không phải là lỗ gấp đôi chứ? Nhưng nếu đúng bản sách này là thật, ta lại bỏ không luyện tu chân giới đệ nhất pháp quyết, không phải là ngu ngốc hay sao? Nhưng nếu nó là giả thì...

Ta nhanh chóng phát khùng, làm sao đây, làm sao đây, ta lúc đầu sao lại không nghĩ nó là giả chứ. Đúng, cũng có người biết tu chân giới có một quyển Phục Ma Kim Cương quyết này, hơn nửa năm tăng đầu tiên là thật mà, liệu vậy...

Ta dù gì cũng là tu chân giả có hơn ba ngàn năm kinh nghiệm, bộ não vừa suy nghĩ, liền nảy ra một phương pháp lưỡng toàn kỳ mỹ. Ta chia nửa kim đan dùng để tu luyện Phục Ma Kim Cương quyết, còn nửa kia giữ lại, nếu có thất bại thì ta cũng có thể khôi phục lại, ta mọi sự đều bội phục bản thân. Nghĩ là làm liền.

Phật tông tu luyện Phục Ma Kim Cương quyết đều là nhờ người khác truyền cho chân nguyên lực vào trong cơ thể, bọn họ chân nguyên lực cũng rất nhiều, nhưng cũng không có khả năng có một khối kim đan như ta.

Ta trước tiên lấy kim đan của bản thân phóng thích chân nguyên lực thuần chánh bên trong, hai tay cầm lấy hai khối ngọc thạch cực phẩm, lại từ từ hấp thu linh lực tinh thuần để bổ sung cho sự tiêu hao của ta. Trong đầu chiếu theo khẩu quyết mà bắt đầu tu luyện bản Phục Ma Kim Cương quyết không biết thật giả này.

Hình như thân thể cũng không có biến hóa gì, không phải nói luyện đến cực trí là có thể biến thành kim cương chi thân hay sao? Chẳng lẽ nó là giả. Mặt khác ta đã luyện, rồi lại luyện tiếp.

Thời gian không biết đã trôi qua bao lâu, kim đan của ta đã giảm thành một nửa so với ban đầu, ta nhanh chóng bật khóc, bởi vì thân thể ta không hề có biến hóa gì. Ngay tại lúc này, một cảm giác đau thắt từ khắp toàn thân truyền lại, ta tựa như không thể khống chế thân thể mình được nữa, chẳng lẽ đã có tác dụng! Ta trong lòng kinh hỷ đến cực độ.

Đột nhiên, kinh mạch trong cơ thể bắt đầu từ từ tê liệt, đây mà là tu luyện ư, đây không phải là phá hủy thân thể ta chứ, ta muốn dừng lại, nhưng ta không có phương pháp nào, kim đan của ta tiếp tục tiêu hao, ta cũng không có phương pháp khống chế thân thể.

Ta lúc đầu chỉ muốn khi kim đan tiêu hao một nửa thì ngừng lại, nhưng hiện tại ta không thể dừng lại được nữa.

Thân thể ta tiếp tục bị phá hủy, kinh mạch tựa hồ toàn bộ bị cắt đứt, da dẻ ta bắt đầu chảy nước ra, bắt đầu rách ra, xương cốt toàn thân ta bắt đầu chấn động, bị kéo giãn ra...

Toàn thân đau đớn ta đều cảm thấy tất cả, đây có thể so như đau đớn như thiên kiếp đánh vào thân người, ta đem ý chí kiên trì giữ cho linh đài còn được một chút sáng suốt, ngay cả khi chuyện này kết thúc, ta cũng cần xem bản thân chết như thế nào.

Ta thật sự vô lực, việc phá hủy cuối cùng cũng đến cực hạn, thân thể ta tựa như không có cách nào bị phá nữa, nếu như có người bước vào nhìn thấy hình dạng của ta nhất định không tin trước mắt là một người còn sống.

Ta tuyệt vọng, vào thời khắc này, ta muốn đầu hàng, trong lòng cười khổ, bởi vì ta đã quá tham lam, thế nên cuối cùng ta chẳng còn gì cả. Kỳ vọng của ta, hào ngôn tráng ngữ của ta, huynh đệ ta, phụ thân ta, mẫu thân ta, lại còn nữ nhân mà hôm nay ta vừa mới quen biết...

Ta vào lúc này, tựa như đang xem một bộ phim chiếu về quá khứ bản thân từ từ bắt đầu nhớ lại, ta vui vẻ, ta thú vị, những điều quý giá này vĩnh viễn in dấu trong tim ta...

Ta cảm thấy sự đau đớn trong tim, tại sao, tại sao chứ, tại sao lại để ta chuyển thế, lại còn bắt ra phải chết như thế này chứ...

Ngay khi ta nhớ về quá khứ, khi ta đang hận trời hận đất, thân thể ta lại phát sinh biến chuyển cực lớn, chân nguyên lực xuất hiện dung hợp với sinh

mệnh nguyên lực, bắt đầu lưu chuyển trong toàn thân ta, da dẻ ta bắt đầu xuất hiện, tựa như cỏ non mọc trong ngày xuân vậy, rõ ràng là sinh cơ, kinh mạch của ta cũng nổi lại, lan tỏa khắp nơi, lan tỏa bền bỉ. Tất cả mọi điểm trong cơ thể đều phát sinh biến hóa...

Ta trong lòng vui đến phát cuồng, đây có lẽ là “phá nhi hậu lập”, ta không thể không tự chửi bản thân, tốt xấu gì cũng có vài ngàn năm kinh nghiệm, không ngờ lại ngay cả một điểm đều không nghĩ đến, lại còn nghĩ bản thân phải chết nữa. Bản thân luyện tu chân giới đệ nhất pháp quyết Phục Ma Kim Cương quyết, lại đi nghĩ là mình phải chết, lại còn đau đớn đến không muốn sống. Đơn giản mà nói rằng còn khổ hơn cả chết nữa (chắc là chết còn sung sướng hơn????)

Cơ nhục trong cơ thể ta lúc này thành một dạng như khối sắt quán vào, da dẻ bên ngoài giống như một đứa trẻ mới ra đời vô cùng láng nhẵn, xương cốt thì cứng như một dạng tinh cương, kinh mạch ta càng phát triển thêm gấp bội, còn cường độ và phạm vi bao phủ của linh giác đều mở rộng lên gấp vài lần, điều khiến ta hưng phấn nhất chính là ta rõ ràng cảm thấy xương cốt và cơ nhục sung mãn dễ chịu và sức mạnh, mặc dù nó rất dễ chịu, nhưng ta cảm thấy rất rõ bên trong bao hàm sức mạnh cực kì khủng bố.

Ta cuối cùng cũng biết các vị Phật tông tuyệt thế cao thủ vì sao mà nhục thân thành thánh, không giống như tu chân giả chúng ta chỉ có thể dựa vào nguyên anh mà tiến nhập tiên giới, bởi vì bọn họ đem sức mạnh bản thân phân bổ vào tất cả mọi vị trí trong cơ thể.

Duy nhất có một điều khiến ta không mãn ý chính là kim đan của ta chỉ còn một phần bốn so với ban đầu. Nhưng ta vẫn cực kì hưng phấn, bởi vì ta không chết, hào ngôn tráng ngữ của ta vẫn có thể thực hiện, mẫu thân phụ thân ta vẫn còn có thể gặp lại, mộng tưởng của ta sẽ không còn xa nữa, nàng của ta ta sẽ gặp lại...

Lão thiên, ông vẫn còn chưa bỏ rơi ta mà, ha ha ha...

Ta có một chút điên cuồng, ta sao có thể không điên cuồng chứ, ta từ tử vong mà sống lại, cái chết của ta vĩnh viễn không thể xảy ra! Nhưng hiện tại ta không chỉ có thể tiếp tục tu luyện “Tâm điển” của ta. Hơn nữa còn có

thể tu luyện Phục Ma Kim Cương quyết. Ta tựa như có thể nhìn thấy tương lai của ta là một con đường vô cùng rực rỡ.

Ta hiện tại có thể rõ ràng cảm thụ sự cường hãn của bản thân, tu chân giả chúng ta yếu nhất chính là thân thể, bởi vì chúng ta phần lớn thời gian đều tu luyện nguyên anh, điều này là nguyên nhân chủ yếu khiến chúng ta không thể nhục thân phi thăng. Sau này ta thân hoài phật, đạo tuyệt học hai nhà, phi thăng dĩ nhiên không là vấn đề nữa, nghĩ lại năm đó bản thân khổ tu ba ngàn sáu trăm năm, cuối cùng độ kiếp lại thất bại, không thể phi thăng. Bây giờ nhớ lại, quả đúng thật cảm thán về cơ hội biến hóa cực lớn này!

Ta đứng dậy, nhìn hai khối vô hạ bích ngọc vừa sinh ra trên tay, mỉm cười, ai mà biết được vô hạ bích ngọc này đối với ta mà nói lại nhẹ nhàng có được như thế chứ?

Ta bước dài muốn đi ra ngoài, lúc này ta hùng tâm bừng cháy, ta còn sợ gì chứ, ta cũng chưa có thành công gì! Hào tình tráng chí trong nội tâm không thể không tuôn trào, sự nghiệp vĩ đại của ta không thể không thành hiện thực, quay đầu lại nhìn gian mật thất mà ta đã trải qua kiếp nạn sinh tử, ta cười lớn một hồi dài...

Hết chương 17

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Xuất Quan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta lúc này quả thực là vô cùng cao hứng, vừa đi ra khỏi thông đạo mật thất, ta kinh ngạc phát hiện ra bên ngoài đã đứng một đám người, Vương ca của ta, Vũ tử, Đại nương, Trương đại thúc. Hai tên đồ đệ của ta cùng với đám A Vũ.

Trông thấy ta đến bọn họ đều có vẻ vô cùng cao hứng, đều lộ ra vẻ tươi cười.

Vương ca trông thấy ta, tựa hồ như là thở phào một hơi, mặt lại khôi phục lại nét cười hân hoan có, quay về phía ta cung kính nói:”Thiếu gia, mấy người chúng ta vừa mới nghe thấy tiếng người cười mới đi đến chỗ này. Thiếu gia không biết chứ, ngài lần này thực sự là dọa chết chúng ta, ngài ở trong cái mật thất đó suốt hai tuần lễ, chúng ta còn tưởng là người xảy ra sự tình gì rồi. Hơn nữa, cửa xuống cái mật thất đó lại không mở ra được, chúng ta đều cuống đến phát điên rồi.” Mấy người Vũ tử các nàng đều nhìn ta cười, xem ra ta bây giờ rất tốt, đều lộ ra thần sắc yên tâm.

Ta thật sự là rất cảm động, trong lòng tê tê, tựa hồ như nước mắt cũng đã muốn chảy ra, ta cười cười với bọn họ, nước mắt còn chưa kịp chảy ra đã bị ta làm cạn đi rồi. Ta cũng là có chỗ không có ý tứ, không nói rõ ràng với bọn họ, tu chân giả bế quan một lần, mấy tuần lễ coi như là còn ngắn, vài năm vài chục năm thời gian đều là rất bình thường. Bọn họ đều là người thường, làm sao biết được sự tình của tu chân giả?

“Vương ca, là ta không nói rõ với các người, đạt tới cảnh giới như ta đây, bế quan mấy tuần còn là ngắn đấy, vài năm hay vài chục năm đều rất bình thường, đợi đến khi các người tu luyện xong bí tịch “Thái cực âm dương quyết” này xong, cũng sẽ như vậy. Sau này không cần lo lắng nữa. Sau một thời gian nữa, phỏng chừng là sau khi ta chấm dứt khóa học ở Quốc võ học

viện sẽ đi tìm một chút tài liệu, sau đó sẽ bế quan, khi đó phỏng chừng sẽ mất vài năm đấy.”

Ta vừa mới nói đến đây, bọn họ đều tròn tròn hai mắt vẻ không dám tin. Chuyện này quá khó tin đi, luyện công một lần đã vài năm rồi, người ta còn sống được bao lâu chứ?”

Ta nhìn dáng vẻ mơ hồ của bọn họ, ta đã biết là bọn họ suy nghĩ cái gì. “Mọi người sau khi đột phá được tầng thứ chín, có thể tu luyện được pháp quyết lợi hại hơn. Mà sau khi đột phá tầng thứ chín, các người cũng đã có thể trường sinh bất lão rồi, các người còn lo gì vài năm hoặc vài mươi năm thời gian ảnh hưởng tới các người kia chứ?”

Ta nói xong tất cả mọi người đều cười, gỡ bỏ được khúc mắc.

“Sư phụ, người nói người sau khi kết thúc khóa học sẽ bế quan một lần mất mấy năm sao? Vậy thì sau đó, không phải đã trở thành một người trưởng thành rồi sao?” Lý Đại còn nhớ rất kỹ ta vừa rồi đã nói, bây giờ vẫn khó có thể tin tưởng, mà cũng cảm thấy có chút quái dị. Tiến vào mật thất là một tiểu hài tử, đến khi đi ra đã là một người trưởng thành. Đối lại là bất cứ ai gặp phải loại sự tình này cũng có chút không quen.

Ta cười cười, tiểu tử này suy nghĩ thực là xa a, đều trách ta tu luyện quá nhanh thôi. Tu chân giới chưa từng có cao thủ kim đan kỳ nào nhỏ như ta a! Bọn họ đến kim đan kỳ đều đã trưởng thành rồi, trước và sau khi bế quan đương nhiên không có khác biệt rõ ràng. Nhưng ta vẫn phải bế quan, bởi vì ta muốn luyện ra phi kiếm và linh chiến giáp của chính ta, đây chính là thứ ta dùng tính mạng để song tu cùng a. (Song tu này là cùng tu luyện, không phải ... a.)

Không đúng, ta bây giờ đã tu luyện “Phục ma kim cương quyết”, thân thể đã không cần linh giáp bảo vệ nữa rồi. Khi ta đến cảnh giới càng cao, “Phục ma kim cương quyết” cũng sẽ càng thêm lợi hại, ta bây giờ không nhất định phải tu luyện phi kiếm cái loại đó nữa rồi! Tính ra, ta đã nói với bọn họ là ta muốn bế quan, chẳng lẽ bây giờ lại thay đổi, như vậy cũng quá là mất mặt đi. Huống chi thêm một tầng bảo vệ là thêm một tầng an toàn a!

“Mọi người đừng nói chuyện nữa, ta đói bụng rồi, mau mau đi ăn cơm thôi!”

Mọi người lúc này mới nhớ tới tên đại biến thái ta đã hai tuần không ăn uống rồi, lại cũng không có cảm giác gì, đến bây giờ mới nói là “đói bụng”. Thật sự là không phải chỉ biến thái bình thường a.

Ta thấy tất cả mọi người không động đậy gì, chỉ dùng một loại ánh mắt khiến cho ta rất .... nhìn ta, ta đánh phải đi nhanh thêm một chút, bị bọn họ nhìn như vậy, ta không cần đi ăn cơm nữa rồi.

“Bây giờ đã giữa trưa rồi, mấy người bọn Lang Phong như thế nào vẫn còn chưa về, hẳn không phải là để cho chúng ta để bụng đói chờ hẳn đấy chứ?”

Một đám người bọn ta đều ngồi trong đại sảnh, trên bàn đã bày biện xong xuôi thức ăn cho bữa trưa, nhưng đại ca Lang Phong vẫn chưa về, chúng ta vẫn chỉ có thể chờ.

“Lý đại a, người xem sư phụ người đã hai tuần không ăn uống gì rồi, bây giờ cũng không giống các người không chịu được hô đói. Người phải học sư phụ người cho tốt a! Người trẻ tuổi, không ăn một chút thì có làm sao?” Vũ tử ở một bên đi tới bên cạnh Lý Đại, vỗ vỗ vào vai hắn, ngữ khí ra vẻ là trưởng bối giáo huấn vẫn bối.

Lý Đại mở to hai mắt nhìn Vũ tử, nhưng vẫn không nói được gì. Mặc dù Vũ tử so với hắn chỉ lớn hơn vài tuổi, nhưng tốt xấu gì cũng là tử tử của sư phụ Lý Đại hắn a, Lý Đại hắn so với người ta nhỏ hơn một bối a, hơn nữa chính thức quản sự của cả trang viên lại là tướng công của Vũ tử a.

Chúng ta nhìn thấy Lý Đại như vậy, không nhịn được bật cười to ...

“Nhị đệ, người rốt cuộc cũng đến rồi, người khiến cho ta lo lắng đến chết, ba bảo bối đồ đệ người vừa mới thu, trong thời gian này mỗi ngày đều đến a, nói cái gì lo lắng cho sư phụ, ta phỏng chừng là muốn đến ăn cơm. Hiện tại còn hai tên gia hỏa đang ở trong trang viên của chúng ta, ta may là chạy nhanh, nếu không thì .. “

Ta quay đầu lại, Lang Phong đại ca chính đang ở trước mặt ta, nói đến phun cả nước bọt ra.

“Lang Phong, tên tiểu tử nhà người, đứng lại đó cho ta.” Đi theo một tiếng hét to, ba huynh đệ sinh ba đầy vẻ phẫn nộ xông tới, không phải là ba tên đồ đệ ta mới thu sao?

“Ba người các người sao lại như thế này, như thế nào lại ồn ào như vậy.” Ta nhìn về đám đồ đệ của ta, cố làm ra dáng vẻ sư phụ, ta biết rằng sư phụ nên có sự uy nghiêm của sư phụ, bằng không hậu quả rất nghiêm trọng. Ta kiếp trước đã từng ném qua, lần này nhất định không dẫm vào vết xe đổ nữa.

Bọn Xi Vưu ba người lúc này mới chú ý, sư phụ đã nhiều ngày không thấy của bọn chúng không phải là đang ngồi trên ghế phía trước sao? Lập tức làm ra bộ dạng tôn kính, cung kính nói với ta:

“Sư phụ, xin người minh giám, Lang ... sư bá, vừa rồi hăn với ba huynh đệ chúng ta ... không có gì, chỉ là chơi đùa một chút mà thôi.” Tên tiểu tử Xi Dị này vừa muốn nói ra, đột nhiên trông thấy huynh trưởng của hăn Xi Vưu nháy nháy mắt với hăn, còn lấy tay che che miệng của mình lại. Lúc này mới phản ứng, chuyện này không nên nói với sư phụ a, nói như vậy không phải là tự mình tìm khổ sao? Cái tên Lang Phong này lại là đại ca của sư phụ, sư phụ có thể làm gì hăn chứ, cuối cùng chịu xui xẻo chính là ba huynh đệ mình.

Cái tên Xi Dị này nghĩ thông suốt, liền lập tức ngậm miệng lại, quay ra cười với ta, làm ra cái vẻ “ta rất thành thật”.

Ta nhìn đại ca Lang Phong và ba tên đồ đệ của ta, rõ ràng cảm thấy chuyện gì đó, nhưng bọn họ hai bên đều không nói, ta còn có thể như thế nào nữa?

“Ba người các người ăn cơm với chúng ta luôn đi, sau này đừng có lấy cớ đến tìm ta, muốn tới thì tới, biết không?”

Ba người Xi Vưu bọn chúng nghe vậy, lập tức trở nên cao hứng, hưng phấn lớn tiếng nói: “Cảm ơn sư phụ!” Ba người bọn họ chính là độc lập sinh sống, ăn cơm cũng là tự mình đi quán cơm, từ lâu. Bây giờ có thể tiết kiệm một số tiền, có thể nào mất hứng không? Bọn họ nghĩ đến cha mình trước khi mình sống tự lập đã nói: “Các người trước tiên phải học được quản lý chính mình đi, sau đó ta mới có thể giao lại cho các người a.”

Bữa cơm này rất vui vẻ, tất cả mọi người đều cười ha ha vừa ăn, đặc biệt là ba tên đồ đệ mới của ta, nghĩ đến sau này không cần vì chuyện ăn uống của chính mình mà phiền não nữa, không khống chế được liên tục cười ha ha.

“Ba người các người, hôm nay ta sẽ truyền cho các người võ công. Ta nói cho các người, võ công bây giờ ta dạy cho các người là một môn võ công rất cao thâm, chia làm chín tầng, khi đạt đến tầng thứ chín, là các người có thể đạt tới cảnh giới nhất phẩm cao thủ, mà luyện xong phần này, ta sẽ truyền cho các người pháp quyết lợi hại hơn. Đến lúc đó, các người sẽ trường sinh bất lão rồi.” Ta nhìn vẻ mặt của ba tên đồ đệ, rất là đặc ý, võ công của ta thì đám bí tịch của con người có thể so bì sao?

“Sư phụ, có thật vậy không, chúng ta cũng có thể trường sinh bất lão, trở thành tiên nhân.” Tên Xi Vưu này làm đại ca chính là so với hai tên kia tốt hơn a, trong chốc lát đã có thể từ trong khiếp sợ hồi phục lại.

Ta nhìn bọn chúng, cười cười.

“Tiên nhân, không phải có thể dễ dàng đạt tới như vậy, trở thành tiên nhân thì ta không dám đảm bảo. Nhưng các người làm đồ đệ của ta, ta cam đoan các người có thể đạt tới cảnh giới trường sinh bất tử.” Ta nói rất là kiên quyết. Nói đùa, loại tư chất của bọn họ nếu ngay cả cánh cửa tu chân giả cũng không đến được, tu chân giới đã không có khả năng có nhiều người như vậy.

Xi Dị cũng đã thanh tỉnh trở lại, vừa nghe đến câu này của ta, ngay cả nước dãi lúc này ngấn người chảy ra còn chưa kịp lau đi, đã lập tức hô lớn: “Sư phụ, đủ rồi. Chỉ cần trường sinh bất lão đã là tốt lắm rồi, không cần cái gì thành tiên nữa.”

Ta nhìn ba tên bọn chúng, từ trong người lấy ra “Huyền Dương Quyết”.

“Ba tên các người nghe cho kỹ, mang quyển bí tịch này luyện cho tốt. Còn nữa, không được truyền ra ngoài, biết không, nếu không xử theo môn quy.”

Ba tên này còn không nghe tiếp, cầm lấy bí tịch ta cho bọn chúng đứng lên, quay về phía ta gật gật đầu.

Ta đi tới Quốc võ học viện.

Ta nhìn Quốc võ học viện trước mắt, không nhịn được có chút buồn cười, ta chính mình sau khi khai giảng, thời gian dài như vậy cũng không tới, năm vạn lượng bạc không phải mất trắng sao. Cho nên hôm nay ta tới.

Nhưng ta thật sự là bởi vì không muốn lãng phí tiền sao? Ta tự hỏi chính mình, ta không tự chủ được đứng ở trước cửa lớn của học viện, trong đầu

lại hiện lên cảnh hòm khai giảng đó, khi ta lần đầu tiên trông thấy nàng, khuôn mặt của nàng, thanh âm của nàng, ... Ta không nhịn được chìm đắm trong những hồi ức ấm áp đó, miệng ta trong vô thức lộ ra một tia mỉm cười hạn phúc.

“Trương Tinh Phong, là huynh sao?”

Một thanh âm như sóng triều vang lên trong tai ta, ta toàn thân chấn động. ta nhanh chóng quay đầu nhìn lại, chỉ sợ nàng biến mất. Người ở trước mắt đứng cạnh cổ kiệu mỉm cười nhìn ta, gió nhẹ thổi tới, thổi qua mái tóc của nàng, bay lất phất bên tai nàng. Ta không nhịn được có chút ngây ngốc.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: CHỊU NHỤC.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Nhu

- Ta gần như mơ màng mà thốt ra tên nàng, ngay lập tức, ta hoảng hốt vụt tỉnh lại, phục hồi sự nho nhã như trước:

- Vũ Văn tiểu thư, lâu rồi không gặp, thời gian qua nàng vẫn khỏe chứ?

Vũ Văn Nhu ở nhà từ nhỏ, chưa từng phải làm gì mà chỉ biết đọc sách, nàng thích nhất cũng chỉ là tiểu thuyết tình cảm lưu truyền trong đám nữ tử của xã hội thượng lưu, đọc vạn quyển sách cũng hiểu biết nhiều đạo lý, khi những nữ hài tử khác còn đang vui chơi náo nhiệt, nàng đối với ta chính là giống nhân vật trong sách, có số mệnh nhưng u buồn, bây giờ nàng mới chỉ mười tuổi, nhưng cử chỉ và hành động, suy nghĩ cũng không khác nữ tử mười tám tuổi là bao cả. Nàng cũng đã hiểu biết cái gì gọi là ái tình!

Vũ Văn Nhu nhìn Trương Tinh Phong trước mặt, đây là nam hài đã khiến nàng luôn luôn lo lắng, đây là nam hài tựa hồ như chẳng thêm quan tâm đến chuyện gì cả, đây là nam hài khai học được hai tuần mà cũng chẳng thêm đến lớp, đây là nam hài bị trục xuất khỏi gia môn mà vẫn sống vui vẻ, đây là nam hài khiến nàng luôn nhớ đến hằn suốt hai tuần qua...

Vũ Văn Nhu nói không rõ cảm giác này là như thế nào, là sự cao hứng khi gặp hãn? Hay là sự oán hận đối với việc hãn vắng mặt hai tuần mà không thêm cáo biệt? Nhưng tự trong thâm tâm nàng biết rõ, đối với hãn, bản thân nàng vĩnh viễn không đối nghịch với hãn, chỉ biết im lặng mà chờ đợi hãn, không quản đến sau này thế nào.

- Đã khiến công tử phải quan tâm, Vũ Văn Nhu thời gian này vẫn rất tốt.

Vũ Văn Nhu lấy lại sự bình tĩnh tao nhã, ai cũng không thể tin rằng người vừa mới hô to danh tự của nam hài Trương Tinh Phong chính là nàng. Chỉ bởi vì vừa rồi nàng quá cao hứng, không thể ngăn nổi tâm tình bản thân mà lên tiếng như thế.

Vũ Văn Nhu làm sao biết được vừa rồi Trương Tinh Phong cũng không ngăn nổi mà gọi to Nhu , chỉ là thanh âm gần như là thốt ra trong cơn mơ, làm sao một nữ hài không hề biết võ công như Vũ Văn Nhu có thể nghe thấy được? Lúc này Vũ Văn Nhu cũng không biết Trương Tinh Phong đối với nàng cũng có tình cảm sâu đậm.

Ta cười nói:

- Vũ Văn tiểu thư, chúng ta không nên cứ đứng đây như thế, cùng vào bên trong nào!

Nha hoàn Vân Nhi ở bên cạnh Vũ Văn Nhu, trong lòng biết rõ địa vị của Trương Tinh Phong trong lòng tiểu thư nhà mình, đối với hành vi phong tình của Trương Tinh Phong thì rất tức giận, nhưng chỉ là một nha hoàn thì có thể làm gì chứ?

Ta cùng nữ hài đang vô cùng vui vẻ này đi trên thạch đạo bên cạnh tiểu đảo, đưa mắt nhìn nước hồ rộng lớn, hương hoa mai thổi qua mặt khiến tâm tình của ta trở nên rất tốt.

- Vũ Văn tiểu thư, thật là vui khi gặp nàng ở đây, đây không phải là Trương Tinh Phong đã mất tích hai tuần qua chứ, Trương công tử à, người hôm nay mới đi học à. Người nên biết là ta nhờ người lắm không! Người sao mà không chào hỏi mà cứ đi thế? Không phải không xem ta là bằng hữu chứ!

Ta quay người lại, tên khiến ta ghét cay đắng Lý Thiên Tường lại xuất hiện trước mặt ta, nụ cười giả tạo đó bây giờ dưới linh giác cường đại hơn nhiều của ta, dễ dàng có thể nhận biết hoàn toàn. Tên gia hỏa giả dối này, hẳn cố ý phá hỏng quan hệ của ta và Nhu, không phải vì Nhu thì ta không đem hẳn trở thành hảo bằng hữu mà! Ta bí mật liếc nhìn Nhu một cái, đôi mắt của Nhu đã đỏ lên. Thật ti bỉ, trong thâm tâm ta thầm chửi.

Nhưng ta cũng chỉ có thể suy nghĩ trong lòng như thế, ta nếu như muốn đạt được sự nghiệp thương nghiệp to lớn, thì không thể đắc tội với Lý thị thế gia rất cường đại này được.

Ta cố gắng kìm chế phần nổi, giả tạo vẻ mặt tươi cười, tỏ vẻ rất cảm động mà nói:

- Lý đại công tử không ngờ lại quan tâm đến ta như thế, thật là khiến tiểu đệ ta cảm thấy vinh hạnh vô cùng. Trong lòng không khỏi mà cảm động.

Lý Thiên Tường thấy bộ dạng cảm động như thế của ta, trong lòng đại hận: tên gia hỏa bị trục xuất khỏi gia môn như người, hôm nay lại để ta thấy người với A Nhu của ta đi cùng nhau, bây giờ lại muốn làm cho ta bức bối nữa, hôm nay ta mà không khiến người sống không bằng chết, ta Lý Thiên Tường cũng không phải là người kế thừa của Lý thị thế gia nữa.

Nhưng xét trên mặt ngôn từ, Lý Thiên Tường so với ta như là hảo huynh đệ lâu rồi không gặp không ngừng nói trên trời dưới đất, mà Vũ Văn Nhu ở bên cạnh cũng vô cùng cao hứng mà xem chúng ta ứng đáp với nhau. Chỉ tích tắc ba người chúng ta tựa như là hòa hợp vô cùng.

Bước qua đại môn của tiểu đảo, tên Vương Nhị đó vừa thấy ta, nhưng lúc này hẩn trong thâm tâm lại thầm đắc ý: ta nói tiểu tử đó là người trong thế gia, bên cạnh không phải là Lý đại công tử và Vũ Văn tiểu thư sao?

Ta vừa bước đến trước mặt hẩn, hẩn lập tức hướng về ba người chúng ta mà thỉnh an, lại còn hướng về phía ta mà nở ra nụ cười nịnh bợ.

Tiểu nhân vật thế này, chúng ta không thèm để ý, ba người chúng ta đi thẳng đến phòng học.

Ta và Vũ Văn Nhu cùng bước đến một phòng học, tên Lý Thiên Tường đó cũng bước đi cùng chúng ta, xem ra tên gia hỏa này tựa hồ đối với Vũ Văn Nhu cũng có ý định a, ta sao lại có thể thua tên gia hỏa người được? Muốn đấu với ta, người chịu thua đi! Khóe miệng ta lộ ra một tia cười bí ẩn.

Chỗ ngồi ở đây đều là bình thường, ba người chúng ta ngồi vào một hàng.

- Hôm nay, chúng ta học cách cận chiến thực trường chân chính, hi vọng mọi người biết nắm bắt cơ hội này, trải qua hai tuần chỉ đạo lí thuyết, hi vọng các người đã có sự tiến bộ!

Trên đài một người trung niên quay về phía chúng ta mà giảng thật rõ.

Thật không sai à, ông bạn này không ngờ lại có thực lực tam phẩm cao thủ, xem ra hoàng thượng đối với Quốc vũ Học viện này đầu tư cũng không ít a.

Trong thâm tâm ta cũng muốn xem nơi này dạy dỗ thế nào đây.

- Chúng ta cùng xem nào, cơ hội như thế này rất hiếm có đó!

Lý Thiên Tường tên gia hỏa này ở bên cạnh kích động ta và Nhu. Ta không khỏi cảm thấy kì quái, tên này đường đường là đại thiếu gia của Lý thị thế gia, sao mà trở nên vui mừng cuồng nhiệt như thế chứ? Nhưng ta không thể

vì chút nghi vấn này mà không đi, có khi còn đắc tội tên gia hỏa Lý Thiên Tường này.

Vũ Văn Nhu luôn luôn không vui vẻ gì với chuyện võ vẽ gươm đao, nhưng vì Lý Thiên Tường cứ nói mãi, hơn nữa nàng cũng không cự tuyệt, mà cùng với bọn họ cứ nhìn xem.

Với tình hình ta và Nhu đều không phản đối, chúng ta cứ theo đó mà nhìn thôi.

Tâm tư của ta hầu hết đều chú ý lên người Nhu, không thêm chú ý đến lúc này Lý Thiên Tường khoe miệng đang lộ ra một nụ cười khiến người khác phải ớn lạnh.

*****

- Bây giờ, ta muốn thỉnh hai vị đồng học cùng lên đây vì mọi người trước tiên so võ công, ta xem quá trình bọn họ so võ công nếu có xảy ra sai sót thì sẽ giải thích cho mọi người, để các người hiểu rõ thế nào gọi là kinh nghiệm thực chiến, biết là sự quan trọng của kinh nghiệm thực chiến! Bên dưới có hai vị đồng học nào muốn lên không, vì mọi người biểu diễn một phen?

Lão sư trung niên đó quay về phía chúng ta cười mà nói.

Ta nghe thế thầm gật đầu, sự quan trọng của kinh nghiệm thực chiến chỉ có trải qua chiến đấu chân chính mới có thể khiến người khác hiểu rõ, giờ đây phương pháp này đích xác là biện pháp rất tốt, lão sư ở đây cũng có trình độ khá cao đó chứ.

Lý Thiên Tường liền nhảy lên thật nhanh, đi đến khu đất cỏ phía trước mặt. Hắn quay về các học sinh ở xung quanh mà nói:

- Các vị, Thiên Tường lại đến biểu diễn một phen. Trương công tử, chúng ta cùng vì mọi người mà biểu diễn đi!

Nói xong hắn quay về phía ta.

Ta vừa thấy hắn nhảy lên, còn đang nghĩ xem được vở kịch hay, sao mà biết được hắn đột nhiên trực tiếp gọi tên ta ra, muốn không lên cũng không được mà!

Ánh mắt nhẹ nhàng của Nhu xem ra có vẻ chờ đợi ta thượng đài. Trong lòng ta chợt xao động, dựa vào võ công của ta thì còn sợ cái gì?

Phi thân một phát, như đại bàng vỗ cánh bay đến khoảng đất cỏ, gây nên một trận hoan hô nhiệt liệt.

Vũ Văn Nhu khuôn mặt ửng đỏ ngược nhìn nam hài trong tim mình đang được mọi người theo dõi, ưu tú như thế, trong lòng quả thật rất kích động, càng thêm hi vọng xem hẳn biểu diễn.

Lý Thiên Tường thấy ta lấy được sự cổ vũ như thế, lại thấy bản thân Nhu đột nhiên tựa như đối với tiểu tử này đã có chút động tình, trong lòng chợt cười lạnh: người cứ đặc ý đi, xem người còn có thể đặc ý bao lâu, sau này, người đừng có trách ta, ai bảo người luôn muốn tranh đoạt mọi thứ với ta!

Trương công tử, mời!

Lý Thiên Tường song thủ thành quyền, ra vẻ lịch lãm chào một tiếng.

Đại công tử, mời! Ta cũng không thể thất lễ, lập tức đáp lại.

Lý Thiên Tường hữu thủ trái phải chuyển động theo một quỹ tích kì diệu, xuất ra thủ thế.

Cao thủ, ta vừa nhìn là biết ngay, tên gia hỏa này mặc dù chỉ là cảnh giới lục phẩm, nhưng xem võ công này tuyệt đối phải cao minh phi thường. Nhưng trước mặt ta, còn phải xem có là gì không nữa?

Ta cũng vung tay múa với tốc độ không đổi, một trận gió nhẹ nổi lên, ngay khi tay ta múa xong, lập tức dừng lại, không có điểm gì báo trước, không có giảm tốc chút nào, trực tiếp từ tốc độ đó mà dừng lại.

Lý Thiên Tường trong lòng hoảng sợ, lập tức trong tâm lý phải đánh giá lại nam hài trước mặt.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Chịu Nhục.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trên người Lý Thiên Tường bắt đầu phát ra trận trận khí lẫm mẫm màu tím, một loại vương giả chi khí bành trướng ra khắp bốn phương tám hướng, đúng, là vương giả chi khí.

Trong lòng Lý Thiên Tường cảm thấy vô cùng tự hào, mình tu luyện chính là võ công tâm pháp đệ nhất thiên hạ - Hoàng cực tử khí quyết. Đây là do lão tổ tông tự sáng tạo ra. Nhớ đến lão tổ tông, tròn lòng Lý Thiên Tường chính là vô cùng sùng kính.

Ta nhìn tất cả những điều phát sinh trên người Lý Thiên Tường, trong lòng có chút chấn kinh, võ công này tuyệt đối là một loại võ công lợi hại nhất trong các loại võ công ta đã từng thấy qua, có thể khiến cho một cái lực phẩm vũ giả phát ra chân khí ngoại phóng mà chỉ tiên thiên cao thủ mới có khả năng, đúng là ngoài sức tưởng tượng.

Lợi hại nhất chính là trên người hắn phát ra vương giả chi khí, người khác thì nghĩ là bản thân Lý Thiên Tường có vương giả chi khí, nhưng ở trong mắt ta, vương giả chi khí này chính là do võ công sinh ra. Đúng vậy, chính là loại võ công này có thể khiến cho người ta sản sinh ra vương giả chi khí, chỉ bằng vào điểm này, bộ võ công này cũng đã tuyệt đối là khoáng cổ tuyệt kim. Ta dám nói người sáng tạo ra bộ võ công này nếu như ở tại tu chân giới thì tuyệt đối ẽ là một cao thủ tuyệt đỉnh.

Nhìn thấy cảnh khiến cho bọn họ khó có thể tin được này, những người đứng một bên xem đều có chút choáng váng.

Hai người đều tựa hồ còn là đứa trẻ mới mười tuổi! Lại có thể sản sinh ra một loại khí thể chỉ có cao thủ mới có thể tạo ra. (Trương Tinh Phong từ nhỏ rèn luyện thân thể, hơn nữa trải qua sự tẩy lễ của “Phục ma kim cương quyết”, thân thể so với những đứa trẻ đồng lứa cao lớn hơn nhiều.) Thực sự là phải khiến cho người ta kinh thán. Không, không chỉ đơn giản là kinh

thán, còn có chấn kinh, người ở dưới đài trong mắt đều xuất hiện mục quang tham lam.

Người ta mười tuổi đã có thể đạt đến cảnh giới ngoại phóng khí thể, cũng chính là cảnh giới tiên thiên cao thủ, làm sao chỉ có thể đơn giản thiên tư tốt là được? Đương nhiên còn phải có một tuyệt thể bí tịch mới có khả năng, nếu như chính mình cũng có một bản bí tịch như vậy ...

Nhưng bọn họ đều biết rằng vị công tử này là đại công tử của thiên hạ đệ nhất thế gia, tương lai là gia chủ của thế gia, tiểu nhân vật như bọn họ làm sao có thể đắc tội được?

Nhưng ở trong mắt vị sư phụ cử hành tràng tỉ thí, tất cả những điều trước mắt đều khiến cho hãn khó có thể tin được, tiết khóa này an bài như vậy là vừa rồi Đại công tử Lý gia cho người đến báo cho hãn. Hãn nghĩ rằng Lý gia Đại công tử muốn giáo huấn người nào, trong mắt hãn Lý thị thế gia là một chỗ dựa rất vững chắc, nếu như có quan hệ tốt, sau này sinh hoạt của mình đều sẽ thay đổi rất nhiều. Lý đại công tử có lệnh, hãn đương nhiên là nghĩa bất dung từ, hãn rất mong chờ xem xem tên gia hỏa không có mắt nào dám đắc tội với Lý đại công tử, cũng muốn xem xem tên gia hỏa đó sẽ có kết quả thế nào.

Nhưng mà nhìn một màn xảy ra trước mắt, hãn có điểm khiếp sợ.

Hãn biết về bộ tuyệt thể võ công này của Lý gia, cho nên hết thảy về Lý Thiên Tường đều không khiến hãn cảm thấy kỳ lạ, khiến cho hãn kỳ quái chính là đứa nhỏ còn lại, nó thật sự là quá khủng bố.

Hãn biết rằng vương giả chi khí này của Lý Thiên Tường ảnh hưởng đến võ công của người khác, nhưng hãn lại phát hiện ra nam hài kia tựa hồ như là một chút ảnh hưởng cũng không có, dáng vẻ rất là nhẹ nhàng, trên mặt còn nở nụ cười nhẹ nhàng khiến cho người ta cảm thấy như cây gậy được xuân phong tế vũ (gió xuân mưa phùn). Là hãn không biết võ công sao? Nhưng mà nếu hãn không biết võ công thì làm sao đối phó voweis khí thể của Lý Thiên Tường! Chẳng lẽ là ...

Hãn không dám nghĩ tiếp nữa, cũng không dám tin, một tiểu hài tử nhỏ như vậy lại đạt đến cảnh giới này.

Lý Thiên Tường cũng rất khiếp sợ, hắn không dám tin tên tiểu tử kia lại mạnh hơn hắn. Minh trong mắt lão tổ tông chính là người duy nhất trong ngàn năm nay có thể vượt qua Sở Bá Vương Hạng Vũ! Không thể, không thể có người vượt qua được Lý Thiên Tường ta. Trong lòng phát nộ, hắn đã quên mất lời lão tổ tông dạy bảo hắn: bất kỳ lúc nào cũng phải bảo trì tinh táo, chỉ có tinh táo mới là con đường đi đến thắng lợi!

Nhưng Lý Thiên Tường không quản là nói thế nào, cũng chỉ là một đứa trẻ thôi. Tuy rằng có lão tổ tông tự thân chỉ dạy, mười năm, đã rất là lợi hại rồi, nhưng hắn lại phát hiện ra một đứa trẻ so với hắn còn nhỏ hơn nhưng lại còn muốn lợi hại hơn hắn, hắn làm sao có thể không phát nộ, hơn nữa đứa trẻ kia còn muốn cướp “phu nhân tương lai” của hắn.

Trong mắt Lý Thiên Tường lóe lên tử quang, thân thể như tên bắn về phía Trương Tinh Phong, dồn hết phần nộ vào một quyền, đầu quyền có cả tử sắc (màu tím) đâm thẳng đến trước mặt Trương Tinh Phong, bao quanh quyền đầu này còn có một tầng khí màu tím nhàn nhạt.

Ta nhìn thấy hắn đã công đến, thủ đoạn của hắn trong mắt ta còn là không đáng một xu, nhưng mà ta cũng không thể quá nhẹ nhàng đánh bại hắn, như vậy sẽ kích nộ hắn. Như vậy đại kế của ta sẽ bị ảnh hưởng, đối phó với hắn, ta phải giữ phân tặc, không thể thương hại đến hắn, không thể làm cho hắn quá khó nhìn. Nhưng ở trước mặt Nhu, cũng không thể quá vô năng a!

Ta cũng phi thân đến, hữu chưởng phạt ngang, quang mang màu trắng nhàn nhạt ở trong lòng bàn tay, chân khí màu trắng mà ta ứng dụng bất quá chỉ là linh khí hấp thu ở bên ngoài rồi chuyển hóa thôi, với ta đã luyện quá “Phục ma kim cương quyết” năng lực hấp thu đã có thể hấp thu tiên thiên chân khí để duy trì cho sự tiêu hao bởi không ngừng dùng kiếm quang.

Một tay một chưởng ở giữa không trung va chạm, phát ra một tiếng “phanh”, không khí ở bốn phía hỗn loạn bất kham. Trong một sát na khi giao thủ, ta kinh ngạc phát hiện ra Lý Thiên Tường công lực tịnh không cao, bởi vì nội lực dùng quá nhiều, ta xem mặt hắn đã có điểm đỏ bừng. Ta cũng không muốn đả thương hắn, nếu như vậy, hậu quả rất khó đoán trước.

Trong khi ta thu lại một phần nội lực, chuẩn bị thả cho hắn một ngựa (ý là tha cho một lần), tên gia hỏa này lại trong nháy mắt công lực bạo tăng lên

gấp ba lần, ta lại nhất thời bị áp chế. Nhưng với đẳng cấp bây giờ của ta, hơn nữa ta lại có chút thành tựu kim cương chi thân, chính là cho hắn đánh, hắn cũng không đủ thương được ta.

Ta trong nháy mắt khiến cho nội lực của mình gia tăng thêm một chút lên đến mức ngang bằng với hắn, duy trì cục diện ngang ngửa. Ta là hạ thủ lưu tình, nhưng người ta lại không lĩnh tình a.

Lý Thiên Tường thấy Trương Tinh Phong trước mắt thế nhưng lại ở dưới thế công trong nháy mắt của mình, không bị tổn thương gì, lui về sau. Không nhìn được kinh hãi, trong lòng hồi tưởng lại thanh âm của lão tổ tông vang lên.

“Thiên Tường a, người phải biết rằng loại pháp môn trong nháy mắt công lực tăng lên gấp ba này rất nguy hiểm, chỉ có thể duy trì một phút, nếu không đối với thân thể sẽ tổn thương rất lớn. Nhưng mà một phút là cũng đủ rồi, nếu như mà người dùng một chiêu này, đối phương trong chốc lát đã khôi phục lại, thì người buông tha đi, nếu như mà gặp phải đối thủ tựa hồ như không có một chút ảnh hưởng mà nói, người phải lập tức dừng tay đối với người ta, ngàn vạn lần đừng chọc đến hắn, hắn có thể trong nháy mắt giết chết người đấy, nhớ cho kỹ!”

Chẳng lẽ hắn có thể trong nháy mắt mang ta giết đi, làm sao có khả năng! Hắn bất quá cũng chỉ là một đứa trẻ mà thôi, hơn nữa còn không lớn bằng ta, làm sao lại như vậy, cái gì mà thiên tài ngàn năm khó gặp, toàn là lừa người. Được, Trương Tinh Phong, ta tại võ công đánh không lại người, người đừng trách ta xuất chiêu cuối cùng này!

Trong lòng Lý Thiên Tường nghĩ đến việc này chỉ là trong nháy mắt.

Ở trong mắt của mọi người xung quanh, Đại công tử của thiên hạ đệ nhất thế gia này, khi giao thủ với một đứa trẻ khác, tựa hồ như là không phân được cao thấp, cũng không trải qua tranh đấu gì lớn, đã lui ra một bên.

Lý Thiên Tường lớn giọng nói: “Trương Tinh Phong, Trương công tử, thực sự là bội phục, không nghĩ rằng võ công của người lại cao cường như vậy. Có thể giao thủ với công tử thực sự là một chuyện may mắn!”

Ta nhàn nhạt cười cười: “Võ công của Lý đại công tử thực sự là lợi hại, ta cam bái hạ phong!”

Người xung quang thấy vậy, trong lòng đều nghĩ thầm:”Lý đại công tử này quả thật là có khí đồ a!”

“Ta biết đứa trẻ kia là ai rồi, hẳn chính là Trương tam công tử đã bị Trương thị thế gia trục xuất khỏi gia môn, nói sai rồi, hiện giờ không phải là trương tam công tử, bây giờ phải gọi là một tên dã gia hỏa không ai cần, đúng không! Dã gia hỏa, ha ha ha ...”

Một giọng nói khiến cho người ta thập phần chán ghét ở xung quanh ta vang lên, đúng thế, khiến người ta hết sức chán ghét. Hiện tại việc ta muốn làm nhất là xem xem đão để là ai dám vũ nhục ta.

“Đúng a, nói rất đúng, dã gia hỏa, người một tên dã gia hỏa bằng vào cái gì mà tiến vào “Quốc vũ học viện” chỉ người có thân phận mới có thể vào này, tiểu tử người xứng không! Ha ha ha, cút về cái ổ của người đi!” Lại một giọng nói khiến cho người ta chán ghét vang lên.

“Cút về cái ổ của người đi! Đây không phải là địa phương mà loại người như người được đến! A! Mau thả ta ra, người tại sao lại bắt ta, người có biết ta là ai không? Người không cần mạng nữa phải không hả?”

Bọn đại ca Lang Phong mang hai tên gia hỏa kia vứt xuống mặt đất, xuất hiện trước mắt mọi người.

“Các người mấy tên hạ nhân của tên dã gia hỏa dựa vào cái gì ở chỗ này động thủ với bạn học của ta, các người bất quá chỉ là một đám hạ nhân, các người xứng không? Còn không quỳ xuống xin lỗi các vị thiếu gia!” Một tên gia hỏa bộ dạng thư sinh mặt trắng mặc cẩm y bộ dáng sai sử, quay về phía mấy người Lang Phong đại ca hét lên. Khi hắn hét lên đó, nước bọt từ trong miệng hắn đều phun vào trên người Lang Phong đại ca.

Bọn Lang Phong đại ca rất phẫn nộ, thực sự là muốn mang mấy tên gia hỏa này hảo hảo giáo huấn một phen, nhưng mà bọn họ cũng biết rằng hành vi vừa rồi của mình khiến cho rất nhiều học sinh rất không cao hứng. Nên biết rằng người ở nơi này đều là không phú thì quý, như thế nào có thể chịu được người khác đối với người có thân phận như mình bị vũ nhục, lại còn mang chính bạn học của mình vứt lên mặt đất. Mà động thủ lại bất quá chỉ là mấy tên hạ nhân của một tên dã gia hỏa bị Trương thị thế gia vứt bỏ, bọn chúng bất quá chỉ là mấy tên hạ nhân, lại dám như vậy.

Trên mặt những người xung quang đều có vẻ phẫn nộ.

“Các người mấy tên hạ nhân ti tiện, bằng vào cái gì mà khoa trương chứ!”

Lại một tên nữa đi ra, quay về phía bọn Lang Phong hét.

Ta chau mày, trong lòng một trận nộ hỏa: Đám gia hỏa các người, nói ta thì đã đành, lại dám đối với đại ca ta như vậy, lại còn dám vũ nhục ba tên đồ đệ của ta, quá sức quá đáng rồi, ta nếu như không cho các người mở mắt một chút, còn nghĩ Trương Tinh Phong ta dễ khi phụ.

Lý Thiên Trường nhìn thấy trong mắt ta lóe lên phẫn nộ rồi biến mất, đi đến trước người bọn Lang Phong, cự ly với hai tên gia hỏa này cũng gần hơn nhiều. Trong mắt lóe lên một tia gian kế đã thành.

Ta nhẹ nhàng vỗ vỗ vai đại ca của ta, quay về phía hai tên gia hỏa còn đang nói nhảm nhìn nhìn: các người chết chắc rồi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Phần Nộ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tinh quang trong mắt ta như thiểm điện chiếu về phía hai tên gia hỏa.

- Hai tên gia hỏa các người, nói chuyện không nên thái quá, nên biết rằng nói ra rồi thì phải chịu trách nhiệm đấy.

Lúc này Đường Ngôn và Chúc Phong trong lòng cảm thấy run lên, không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Vừa nhìn thấy nhãn tình của Trương Tinh Phong thì trong lòng phát hoảng, không khỏi có chút oán hận: “Lý đại công tử, người tại sao lại tìm ‘tứ đại quân tử’ bọn ta đi làm cái việc này chứ!”

Nhưng nghĩ đến sau này cùng với Lý đại công tử có quan hệ tốt đẹp, địa vị của mình trong gia tộc cũng sẽ tăng lên, thấp nhất cũng ngang với trưởng lão, không chừng còn có thể được làm gia chủ.

Vừa nghĩ đến đó, hai người lập tức dẫn lòng lại, đỡ hai vị quân tử khác trên mặt đất đứng lên.

Vừa mới từ trên mặt đất đứng lên, Chu Văn trong lòng rất tức giận, nhưng nghĩ tới kế hoạch của Lý đại công tử, lập tức giả vờ làm ra vẻ khiêm tốn:

- Trương Tinh Phong, Trương công tử, chúng ta vừa rồi nói chuyện đúng là có điểm quá đáng. Ta vẫn muốn biết Trương thị thế gia rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà trục xuất người ra khỏi gia môn vậy. Ta thật nghĩ không ra, người chỉ mới từng đó tuổi, có thể phạm phải sai lầm gì.

- Ta nghe nói hình như là cùng với một đứa nhỏ khác đánh nhau thì phải.

Một thanh âm vang lên, nhất thời mọi người đều nhìn về hướng phát ra âm thanh.

Một tiểu cô nương đang đứng trong đám đông, nhận thấy mọi người chung quanh đều đang nhìn mình, khuôn mặt không khỏi đỏ lên.

- Làm sao có thể chỉ vì tiểu hài tử đánh nhau mà lại đem con mình trục xuất ra khỏi gia môn, Trương gia chủ là tên ngốc à.

Mọi người chung quanh đều cười lớn. Không phải sao, ai lại vì tiểu hài tử đánh nhau mà đem con mình trực xuất ra khỏi gia môn. Nhà bình thường cũng không có khả năng này chứ đừng nói đến Trương thị thế gia.

Cô gái kia dường như cũng cho rằng điều mình vừa nói không phải là sự thật, khuôn mặt càng đỏ thêm.

Ta trong lòng cười khở. Chuyện là như thế này, ta cùng với Âu Dương Lượng có chút mâu thuẫn, là do hãn vận khí không tốt, có thể trách ta sao?

Một tên khác vừa từ dưới đất đứng lên liền bước tới tiếp lời:

- Ta nghe nói chuyện này hình như là cùng với mẫu thân của Trương Tinh Phong có liên quan thì phải.

- Không phải là mẹ hãn vận trộm với người khác đấy chứ.

Đường Ngôn lập tức lớn tiếng nói.

Chung quanh liền nổ ra một trận nghị luận.

- Đúng rồi, không chừng Trương Tinh Phong không phải là người của Trương gia. Là mẹ hãn vận trộm với người khác, nếu không Trương gia chủ làm sao lại trực xuất hãn ra khỏi gia môn chứ.

- Đúng vậy, chỉ có nguyên nhân này thôi, nếu không thì hãn sẽ không bị đuổi đi như vậy.

.....

Ta muốn giết chết bọn chúng, ta muốn giết chết bọn chúng, ta muốn giết chết bọn chúng. Bọn cận bã này dám ngang nhiên vũ nhục mẫu thân ta như vậy. Lũ cận bã, lũ cận bã .....

Ta không thể tự chủ được, trong đầu ta chỉ có một thanh âm vang lên: giết, giết, giết .....

Gió lớn nổi lên, hỗn loạn, cuồng bạo .....

Cát bụi tung bay, rợp trời kín đất .....

Sát khí kinh thiên tràn ngập khắp cả luyện võ trường, làm cho người ta hít thở không được .....

Tất cả mọi người đều bất động. Sự sợ hãi từ tận đáy lòng khiến cho bọn họ không thể cử động. Bọn họ đều cảm nhận được sự thống khổ vì hô hấp trở nên khó khăn, làm cho mình sợ hãi chính là tên dã gia hỏa đang cúi đầu – Trương Tinh Phong.

Vũ Văn Nhu chẳng những cảm thấy hô hấp trở nên khó khăn, mà chính mình cũng cảm nhận được "hắn" thống khổ như thế nào, phần nộ tới cỡ nào!

Lý Thiên Tường không hề sợ hãi, trong lòng hắn chỉ có hưng phấn: "Bộc phát đi, giết chết bọn chúng đi, giết bọn chúng rồi người cũng hết đời thôi, giết đi

....."

Lý Thiên Tường hiểu rất rõ. Những tên này mặc dù không có chút bản lĩnh nào, nhưng gia tộc của bọn chúng đều rất lợi hại. Có hai tên là bá tước gia tộc, hai tên khác là nam tước gia tộc. Nếu như Trương Tinh Phong và bọn chúng xảy ra xung đột, không may lỡ tay giết chết vài tên, vậy thì kết quả thật là tốt.

Lang Phong bọn họ đang đứng ở bên cạnh ta. Bọn họ đang rất phần nộ, phi thường phần nộ. Nhị đệ kính yêu nhất của mình (sư phụ) bị người khác ngang nhiên vũ nhục, còn vũ nhục đến mẫu thân của hắn, thật là một bọn đáng chết.

- Giới cho các người, bỗng nhiên lại nghĩ ra chuyện này, các người nghe ai nói vậy. Phải biết rằng kể chuyện thì không thể nói lung tung. Nếu đã nói ra rồi, thì phải gánh lấy hậu quả, đó là trách nhiệm. Các người dựa vào cái gì mà cho rằng điều các người vừa nói là sự thật. Nếu không biết thì đừng nên ba hoa tùy tiện như vậy. Các người đã nghe rõ chưa ?

Ta kìm nén lửa giận trong lòng lại, cười nói với bọn chúng.

Đường Ngôn và Chúc Phong trong lòng không khỏi run lên. Mặc dù nhìn thấy trước mắt Trương Tinh Phong nét mặt tươi cười, nhưng chính bộ dạng này làm cho bọn chúng cảm thấy sợ hãi. Trong mắt bọn chúng, tiểu nam hài trước mặt so với hung thần ác sát còn đáng sợ hơn.

Lúc này bọn chúng đang suy nghĩ mình đắc tội với tên sát tinh trước mặt này có đáng giá hay không, nhưng nghĩ đến Lý Thiên Tường và thế lực đằng sau hắn, trong lòng lại kiên định đứng lên: Trương Tinh Phong hắn là ai đây chứ, làm sao có thể đối đầu với bốn gia tộc chúng ta, làm sao có thể đối đầu với Lý đại công tử. Sợ gì chứ, vinh hoa phú quý cả đời đang ở ngay trước mắt mình thì còn sợ cái gì!

Đường Ngôn bộ dạng thập phần tự tin, lớn tiếng nói:

- Đúng vậy, ta dám chắc là mẫu thân của người cùng người khác vụng trộm, nếu không làm sao người lại bị trục xuất ra khỏi gia môn. Chẳng lẽ là vì đánh nhau cùng với tiểu hài tử khác, ha ha ha ...

Bọn Chúc Phong ba người đều cười lớn. Vì tiểu hài tử đánh nhau mà lại đem con mình trục xuất ra khỏi gia môn, thật là buồn cười, thật sự là buồn cười, ha ha ha ...

Các phú gia đệ tử chung quanh đều cười rộ lên. Cũng có một vài nữ hài tử không cười, trong đó có Phong Ngữ Yên và Vũ Văn Nhu.

Ta nhìn bọn chúng, càng cười tươi hơn ...

Cười đi, các người cứ cười đi, các người cứ tiếp tục cười đi. Nổi nhục hôm nay Trương Tinh Phong này phải gánh chịu ta sẽ trả lại cho các người gấp bội lần. Ta sẽ cho các người biết thế nào gọi là hối hận. Các người cứ tiếp tục cười đi.

Lý Thiên Tường người cứ đặc ý đi. Người tưởng rằng ta không biết mọi việc đều là do người sắp đặt sao. Người cho rằng ta là kẻ ngu ngốc hay sao. Hầu hết mọi người ở nơi này đều đang cười, người lại đứng một bên xem náo nhiệt. Người cho rằng mấy ngàn năm kinh nghiệm của ta đều quên hết rồi hay sao. Người cứ chờ đó đi, ta bây giờ chưa phải là đối thủ của người, nhưng mà có một ngày ta sẽ cho người biết việc người làm hôm nay chính là sai lầm lớn nhất trong cuộc đời của người.

- Được lắm, các người quả là dám làm dám nhận. Các người không sợ thì ta cũng không có vấn đề gì. Nhưng mà mẫu thân của ta tốt xấu gì cũng là tam phu nhân của Trương thị thế gia, các người không bằng không có lại dám nói ra như vậy. Hừ hừ!

Ta nhìn bọn chúng, ta muốn xem thử bọn chúng sẽ xử lý việc này như thế nào.

Đường Ngôn bọn chúng vừa nghe được, trong lòng cả kinh. Bọn chúng cũng không nghĩ chuyện lại xảy ra như vậy. Ngay từ đầu khi đối phó với ta, bọn chúng đã xem ta là một kẻ bị Trương thị thế gia trục xuất ra khỏi gia môn. Bọn chúng cũng không hề nghĩ tới Trương thị thế gia. Bọn chúng đã nghĩ trăm phương ngàn kế để đối phó với ta, tưởng rằng có thể dùng mẫu

thân để đả kích ta. Nhưng bọn chúng đã quên rằng, tuy ta đã ly khai, nhưng mẫu thân của ta hiện tại vẫn là người của Trương gia.

Trong lòng đổ mồ hôi lạnh. Chỉ bằng thể lực gia tộc của bọn chúng thì không thể nào sánh bằng Trương thị thể gia. Gia tộc nhất định sẽ không vì mình mà kết oán cùng Trương thị thể gia. Làm sao đây, làm sao bây giờ, lời cũng đã nói ra, vừa rồi mọi người đều nghe thấy, làm sao có thể thu hồi được. Làm sao đây, làm sao bây giờ ... Lý đại công tử, người muốn chinh hãm, lại còn lôi kéo chúng ta theo, bây giờ người bảo chúng ta phải làm sao đây, chẳng lẽ người muốn cho chúng ta xong đời như vậy hay sao.

Lý Thiên Tường cũng không nghĩ đến sự tình bỗng nhiên chuyển biến như vậy. Biết rằng lúc này chính mình nếu không có hành động, bốn tên gia hỏa kia nói không chừng sẽ nuốt lời, mục đích của mình không thực hiện được, tất cả bố trí cũng đều xong hết.

Lý Thiên Tường liếc mắt một cái sang Tiểu Quế Tử đang ở bên cạnh mình. Tiểu Quế Tử quả đúng là tâm phúc của Lý Thiên Tường, vừa nhìn thấy ánh mắt của chủ nhân thì hắn đã hiểu rõ sự tình.

Tiểu Quế Tử tuy chỉ mới ba mươi tuổi nhưng lại mang một thân võ công tuyệt đỉnh. Hắn chính là hộ vệ quan trọng nhất của vị gia chủ tương lai.

"Bốn người các người đừng lo lắng. Mọi việc đã có đại công tử gánh vác cho các người. Các người cứ theo kế hoạch mà hành sự. Có nghe thấy không? Nếu không cho dù Trương gia không tìm các người gây phiền toái, Đại công tử cũng sẽ không để cho các người được yên đâu. Đương nhiên, chỉ cần các người nghe lời, tất sẽ có hảo sự. Hành động đi!"

Với công lực hiện giờ của ta có thể dễ dàng nghe được. Thiên lý truyền âm là một loại võ công chỉ có đạt đến tiên thiên cảnh giới mới có thể sử dụng. Lý gia quả thật lợi hại, chỉ một tên hạ nhân nho nhỏ cũng có cảnh giới cao như vậy.

Nhưng mà nghe được nội dung, càng làm cho ta khẳng định Lý Thiên Tường chính là kẻ chủ mưu đứng sau việc này.

Đường Ngôn bọn chúng vừa nghe được, trong lòng liền tĩnh lặng. Nếu đã làm ra chuyện này, vừa không thể quay đầu lại thì chỉ có tiếp tục tiến lên

mới còn có hy vọng. Lui về phía sau thì sẽ phải đối mặt với thủ đoạn của cả Trương gia và Lý gia. Tiến lên, chiến đấu đi!

- Làm sao vậy, những lời chúng ta vừa nói đều là sự thật, sợ cái gì. Chúng ta đều là người chính trực không sợ bóng gió. Chẳng lẽ Trương thị thế gia các người lại ỷ thế dọa người.

- Đúng vậy, Trương thị thế gia các người đối đãi với người nói lên sự thật như vậy sao.

- Sao lại nói là "Trương thị thế gia các người", Trương Tinh Phong hẳn đã bị trục xuất ra khỏi gia môn rồi mà. Ha ha ha ...

.....

Ta nhìn đám gia hỏa bọn chúng. Các người cứ tiếp tục cười đi.

- Đại ca, các người cứ tiếp tục vào học đi, ta đi ra phía sau Bí Tịch Các một chút. Ta không có việc gì đâu, các người đừng lo lắng, cứ đi đi.

Ta quay về phía Lang Phong đại ca bọn họ nói, đồng thời đi về hướng Bí Tịch Các.

Lang Phong bọn họ đang rất tức giận. Nhưng bọn họ xem ta tựa hồ như không có việc gì, cũng thôi không nghĩ đến nữa. Hài tử mà!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Tiệt Sát Đao Quyết.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta thật sự rất muốn giết chết bọn chúng. Nhưng ta biết rằng nếu ta làm như vậy, sự nghiệp của ta cũng kể như chấm dứt. Ta phải kiên nhẫn, kiên nhẫn, nhưng ta biết rằng áp lực này sẽ ảnh hưởng rất lớn đối với tu luyện sau này của ta. Chính vì vậy ta lựa chọn đi tới nơi này.

Bí Tích Các là địa phương ít người lui tới nhất tại Quốc Vũ học viện. Đã có lão sư tốt tự mình đến dạy người võ công chiêu thức, chẳng lẽ người lại còn nguyện ý khổ công đi nghiên cứu cái đồng chiêu thức bí tịch khó hiểu này hay sao? Cho nên người lui tới nơi này là rất ít.

Ta muốn tu luyện một thứ võ công tràn ngập sát khí, đem sát khí của ta hoàn toàn phát tiết ở trong đó. Ta đi tới thế giới này cũng đã lâu, ta biết rằng luận về sát khí trong các loại võ công thì đao pháp chính là mạnh nhất. Nổi danh nhất chính là nhất đại tuyệt thế bá vương Hạng Vũ, Thiên Nộ Sát Quyết của ông ta chính là đao pháp lợi hại nhất, Thiên Nộ Đao chính là do Hạng Vũ dựa vào Thiên Nộ Sát Quyết tung hoành mới trở thành một thanh nhất đại hung khí như vậy.

Hạng Vũ bình sinh giết người vô số, Thiên Nộ Đao Quyết này rất phù hợp với yêu cầu của ta. Nhưng mà hiện tại ta đang rất cần phát tiết hoàn toàn sát khí của mình, cho nên ta phải sáng tạo ra một bộ đao pháp lợi hại hơn nữa.

Ta tại tu chân giới căn bản là chưa từng tiếp xúc qua đao quyết, bởi vì tại tu chân giới mọi người đều tu luyện phi kiếm, nó đã trở thành một truyền thống. Chưa từng có ai nguyện ý phá vỡ cái truyền thống này, cho nên ta đối với đao pháp một khiêu cũng không thông. Vì vậy ta mới quyết định đi đến nơi này để tham khảo các loại bí tịch đao pháp, lấy những cái tinh hoa, bỏ đi những cái thừa thãi. Ta tin tưởng rằng với nhãn quang và cảnh giới của mình nhất định sẽ thành công.

Ta đi vào căn phòng nhỏ có chữ "đạo". Nhất thời ta kinh ngạc phát hiện bí tịch đạo pháp ở nơi này thật là quá nhiều, nào là Ngũ Hoa Bát Môn, nào là Ngũ Hồ Đoạn Môn Đạo, lại còn Khai Sơn Đạo Pháp ... thật là vô số. Làm sao đây? Ta vốn nghĩ rằng nhiều nhất cũng chỉ có khoảng vài trăm bộ mà thôi, dựa vào tư duy của ta, cùng với tốc độ quan sát đã trải qua tu luyện, chỉ cần dùng linh giác đảo qua, là hoàn toàn có thể ghi nhớ nội dung. Nhiều nhất chỉ mất vài ngày mà thôi.

Nhưng mà nơi này tốt xấu gì cũng phải có đến mấy ngàn vạn bộ, có dụng linh giác chắc cũng phải mất mấy chục ngày trời. Quên đi ! Ta ở tại nơi này từ từ mà xem thôi. Dù sao thì nhìn thấy mấy tên gia hỏa đó cũng làm cho ta phiền lòng, không gặp thì tốt hơn. Bắt đầu xem thôi !

Ta bắt đầu xem từ giá sách bên cạnh, tùy tiện lấy một cuốn, "Phong Vũ Đạo Pháp", không sai đây đúng là một quyển bí tịch hiếm thấy ...

Ngày này qua ngày khác, bí tịch đạo pháp ở nơi này hầu như ta đã xem qua toàn bộ ...

Cả Quốc Vũ học viện dường như đã quên rằng từng có một người tên là Trương Tinh Phong theo học ở nơi này. Chỉ có Vũ Văn Nhu và Phong Ngữ Yên mỗi ngày đến học viện đều đi tìm ta, nhưng mà tìm không được, các nàng cũng cho rằng ta đã rời khỏi nơi này rồi. Lang Phong đại ca bọn họ cũng giữ bí mật cho ta. Cứ như vậy, ta dường như đã biến mất tại cái học viện này.

Nhưng mà bọn họ làm sao biết được ta hiện giờ đang ở tại một căn phòng nhỏ trong Bí Tịch Các này. Cứ như vậy, những ngày trong học viện cứ lặng lẽ trôi qua. Chỉ có một học sinh gọi là Trương Tinh Phong tại một gian phòng nhỏ khổ công nghiên cứu đạo pháp bí tịch mệnh mệnh như biển ...

.....

Ta quay đầu nhìn lại cánh cổng Quốc Vũ học viện trước khi rời khỏi. Sau khi học kỳ này đã kết thúc, chúng ta được nghỉ cho đến ngày khảo hạch mới phải trở lại. Tạm biệt Quốc Vũ học viện! Tạm biệt người, Lý Thiên Tường! Tạm biệt nàng, Phong Ngữ Yên! Tạm biệt nàng, Nhu ...

Ta ngồi tại gian mật thất nhỏ, nhắm mắt lại, không cử động ...

Nhưng ai biết được lúc này đầu óc ta chính là đang không ngừng tự hỏi, không ngừng sáng tạo, sửa đổi, hoàn thiện ...

Một cỗ trùng thiên đao khí từ phía kinh thành bốc thẳng lên trời cao. Tất cả tuyệt thế cao thủ trong thiên hạ đều cảm nhận được cỗ khí thế này.

- Có người đột phá được cảnh giới này rồi sao?

Một lão đạo từ trong mật thất của mình đi ra, nhìn về hướng kinh thành, có chút kinh thán, cũng có chút hâm mộ ...

- Trong kinh thành cũng có cao thủ cỡ này sao, quả là lợi hại, thật là muốn so tài với hãn một chút.

Một hồng y đại hán trong hoàng cung từ chỗ ngồi đứng lên, toàn thân phát ra một trận bá khí ...

- Cuối cùng cũng có người đột phá được cảnh giới này. Ta đã cô độc hơn một ngàn năm rồi, chuỗi ngày sau này chắc sẽ không còn vô vị nữa. Tẩu tẩu à, tẩu nói xem cuộc sống sau này của chúng ta có phải sẽ tốt đẹp hơn không?

Một trung niên nhân quay về phía một thiếu phụ bên cạnh nói.

Vị trung niên nhân này, toàn thân ngập tràn khí tức an bình, nhưng mà ẩn sâu bên trong người ông ta lại tỏa ra khí tức vương giả chỉ có cao thủ mới nhận thấy được. Là khí thế trời sinh, là khí tức vương giả hùng hồn chỉ có tuyệt thế cao thủ mới có thể phát ra.

Vị thiếu phụ bên cạnh mặc dù được gọi là tẩu tẩu, nhưng có thể dễ dàng nhận thấy bà ta đối với vị trung niên nhân này lại tỏ ra rất kính trọng.

.....

Nhưng có ai ngờ được ta Trương Tinh Phong sau khi dung hợp đao quyết, lại sáng tạo ra võ công hoàn toàn mới trong mắt người của Thanh Long đại lục. Có thể nói đây là một loại tu chân pháp quyết, bất quá pháp quyết này chỉ mới đạt đến Kim Đan Kỳ, phần sau vẫn chưa có.

Ta có thể sáng tạo ra võ công của tu chân cảnh giới này, chủ yếu là vì ta đã là một tu chân giả, cảnh giới của bản thân ta đã rất cao. Ta sau này có thể dựa vào nó để tung hoành thiên hạ rồi!

Nhanh, độc, chuẩn, đó là những từ ta hình dung về đao pháp của mình. Dựa trên những điểm này, ta đã sáng tạo ra Tiệt Sát Đao Quyết, gồm ba chiêu

thức hợp thành, phân biệt là "Đao Phách Hoa Sơn", "Huyết Thị Thiên Lý" và "Địa Ngục Vạn kiếp". Nhưng mà ta cho rằng như thế vẫn chưa đủ. Trải qua nửa năm nghiên cứu, ta cuối cùng đã sáng tạo ra một chiêu tập hợp tất cả tinh hoa đao quyết – Khai Thiên Tích Địa.

Một chiêu này kỳ thật rất đơn giản, nhưng cũng rất phức tạp. Ý nghĩa sâu xa của nó chính là trong nháy mắt, đột phá cực hạn tốc độ của con người, phát huy hết tất cả tiềm lực của bản thân bạo phát ra. Theo một quỹ tích đơn giản nhất, một đao xuất ra, làm cho đối thủ không kịp phản ứng. Đem ý chí và tinh thần của con người hoàn toàn dung nhập vào đao thể, giết chết địch nhân chính là cảnh giới võ đạo cao nhất của đao pháp.

Quan trọng nhất chính là tốc độ và lực lượng, cùng với tiềm lực của bản thân phát huy sức mạnh lớn nhất.

Ta cũng đã chứng minh một điểm: võ công cũng có thể nhập đạo, có thể trở thành võ đạo.

Nhưng mà ai biết được từ ngàn năm trước đã có người dùng võ nhập đạo rồi. Võ đạo của ta là bá đạo, nhưng còn hần thì sao? Tất cả đều không biết. Nhưng lúc này ta biết ta bây giờ tuyệt đối có thể mở mày mở mặt, bởi vì hôm nay chính là thời điểm trước ngày khảo hạch một ngày. Ngày mai trên đài khảo hạch ta sẽ cho bọn chúng biết Trương Tinh Phong ta tuyệt không phải là một tên vô dụng sau khi rời khỏi Trương gia.

Các người cứ chờ xem! Ta sẽ cho các người biết bản lĩnh đích thực của Trương Tinh Phong ta. Mặc dù ta chỉ có thể phát huy một chút bản lĩnh, nhưng như vậy cũng đủ rồi.

Mặc dù ta không thêm so đo với bọn chúng, nhưng bọn chúng đã dám vũ nhục mẫu thân ta. Ta nhất định sẽ khiến cho bọn chúng sống trong sợ hãi, sợ hãi sự báo thù của ta sau này.

Ta đứng nhìn mặt trời khuất sau đỉnh núi, trong lòng âm thầm phát thệ: "Ta sẽ cho các người biết Trương Tinh Phong ta có thể giết chết các người rất dễ dàng. Ta muốn giày vò các người và cả gia tộc các người.

Ta hiện tại trong lòng đã có phương án. Ngày đó khi đao pháp đại thành xuất quan ta đã cố ý phát ra tu vi đao pháp đạt tới Kim Đan Kỳ cảnh giới chính là một phần trong kế hoạch.

- Thiếu gia, mời ngài dùng cơm tối!

Thiếp thân thị tỳ Hạ Thủy quay về phía ta cung kính nói. Nàng đối với ta thập phần cung kính, trong mắt của nàng ta có lẽ là một "tiên nhân".

- Tốt lắm, đi thôi, Lang phong đại ca bọn họ đã trở về chưa?

Ta xoay người lại, đi ra ngoài cửa, thuận tiện hỏi nàng.

- Bọn họ đã trở về rồi, cả ba đồ đệ của thiếu gia cũng đã đến. Thiếu gia này, bọn họ chỉ toàn là ăn cơm trắng, ngài nói với bọn họ đi, đâu có sư phụ nào lại bắt đồ đệ ăn uống kham khổ như vậy!

Hạ Thủy ở bên cạnh ta nói. Có đôi khi nàng đối với ta rất tinh nghịch, nàng biết ta không thích nàng cứ cung kính như vậy.

Ta cười cười. Ba tên gia hỏa này thật là! Ta lắc đầu, đồng thời đi về phía đại sảnh.

Ngày mai, sẽ là một ngày làm cho người ta rất cao hứng!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiểu Hiện Thân Thủ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Các vị học viên của Quốc Vũ học viện, một năm học tập của mọi người cũng đã kết thúc rồi. Chiếu theo quy củ hàng năm, hôm nay chúng ta sẽ cử hành khóa hạch hàng năm, hi vọng rằng mọi người biểu hiện thật tốt. Tốt rồi, ta tuyên bố: khảo hạch hàng năm của Quốc Vũ học viện lần thứ ba mươi lăm bây giờ bắt đầu!” Vị vương gia xuất hiện vào hôm khai giảng lại đến rồi. Người này bình thường cũng thực là khó gặp a. Một năm chỉ thấy có buổi khai giảng với kết thúc năm học có xuất hiện, bình thường đều là thần long thấy đầu không thấy đuôi a!

Gần ngàn học sinh ở phía dưới bộ dạng đều đã muốn xông lên đánh rồi, phải biết rằng Quốc Vũ học viện này là do đương kim hoàng đế làm ra, hàng năm khảo hạch, những người ưu tú đều sẽ được ban cho quan chức, cho dù người không muốn làm quan, cũng sẽ cho người một cái tước vị. Tuy nhiên chỉ có ba người đầu tiên, những tước vị này là phi thường khó có a.

Người chỉ cần tưởng tượng trở thành một nam tước thế gia khó khăn tới mức nào, mà cả một nam tước thế gia cũng chỉ có gia chủ mới có thể trở thành nam tước. Từ đó có thể thấy được tước vị trân quý tới mức nào!

Ta phảng phất như cư cao lâm hạ nhìn xuống bọn họ, những người này chỉ là bởi vì một chút tiểu ân huệ của Hoàng đế mà đã hưng phấn như vậy, hừ hừ ...

Lúc này tân thái cùng một dạng còn có một người nữa – Lý Thiên Tường.

Trong mắt của hắn, thứ ở trong tay của Hoàng thượng có thể hấp dẫn hắn cũng chỉ có hoàng vị thôi, còn các thứ khác, hừ hừ ...

Phải biết rằng sau này hắn sẽ là gia chủ của Lý thị thế gia, luận về địa vị, cũng chỉ có ba gia chủ còn lại có thể so sánh được, mà cả triều đình cũng chỉ có Hoàng đế một người có thể so sánh với hắn.

Chúng ta cũng bị phân ra làm bốn trường đấu. Phương phát của khảo hạch này cũng phi thường đơn giản và nhanh chóng, chỉ là có ba khối đá ở trước mắt, chỉ cần xem người chém vào tảng đá tạo thành độ nông sâu ra sao liền sẽ biết thực lực của người.

Đương nhiên, là bắt đầu thử nghiệm từ tảng đá cứng rắn nhất, nếu không thì khối đá hoa cương này không biết đã bị thay bao nhiêu lần rồi! Nếu như tại khối đá đầu không để lại được vết tích gì, vậy thì thử với khối ở giữa. Nếu như có vết tích rồi thì không cần thử nữa, chỉ cần xem độ sâu của vết tích của người trên bề mặt tảng đá là nhìn được ra công lực của người. Nếu như vẫn không có vết tích gì thì lại thử với khối độ cứng thấp nhất.

“Các đồng học. khối đá này là thiên nham thạch cứng rắn nhất, chỉ có nhất phẩm cao thủ mới có thể để lại cho nó một chút ấn ký nho nhỏ. Đến nay vẫn chưa có ai có thể đem nó cắt ra được. Khối đá này là từ trên bề mặt của thiên nham thạch thiên nhiên tự nhiên rơi xuống một khối đá. Các người bắt đầu từ khối thứ hai mà thi đi. Khối thứ hai này là huyền thiết, chỉ cần có thể để lại vết tích trên nó là đã đạt đến tiên thiên cảnh giới. Khối cuối cùng này là đá hoa cương phổ thông. Tốt rồi. mọi người chuẩn bị cho tốt, ta gọi đến tên ai, người đó lên khảo hạch. Người đầu tiên, Lý Phong.” Một lão sư của học viện đứng ở trên đài, gọi từng học sinh lên.

Hiện tại ở chỗ này có cả thanh niên, thậm chí người trung niên cũng không ít, xem ra bọn họ đều là cao thủ, không ít đã tiến nhập vào tiên thiên cảnh giới rồi.

Từng người từng người học sinh đi từ trên xuống, có người cao hứng, có người lại uể oải, có người mặt không chút biểu tình, có người lại hi hi ha ha ..

“Trương Tinh Phong.” Lão sư kia cũng cuối cùng cũng gọi đến tên của ta. Đến ta rồi, đến tên ta rồi, cuối cùng ta cũng đã xuất tràng rồi. Tất cả đều là vì một câu trả lời hôm nay, ta không thi triển thủ đoạn gì với bọn chúng, những tên gia hỏa đó còn nghĩ ta dễ khi phụ, đặc biệt là cái bọn gì “tứ quân tử” kia ...

“Trương Tinh Phong, hửn là Trương Tinh Phong sao, không nghĩ được rằng tên gia hỏa này hôm nay cũng tới. Ngày đó bị nhiều người sỉ nhục như vậy

lại không có phản ứng gì, xem ra là một tên gia hỏa nhu nhược. Xem xem võ công của hắn ra sao, làm không tốt, có khi đến đá hoa cương cũng không để lại vết tích gì ... “

“Là Trương Tinh Phong, đến xem xem, chính là gã trưởng Tinh Phong hôm đó bị rất nhiều người sỉ nhục a!”

.....

Người ở bên cạnh của đài khảo hạch càng ngày càng nhiều, mọi người đều có cùng một mục đích, xem xem tên Trương Tinh Phong này làm trò xấu gì. Trong những người này chỉ có những người ngày hôm đó ở đây mới biết võ công của

Trương Tinh Phong rất mạnh, mà đại bộ phận người còn lại đều nghe nói là Trương Tinh Phong ngày hôm đó bị rất nhiều người vũ nhục, nhưng lại không phản ứng gì, rất hiếm kỳ Trương Tinh Phong này là người nhu nhược như thế nào, đều đến xem hắn làm trò cười.

Ta nhìn đám gia hỏa đến chỗ này muốn xem ta làm trò cười. Ta trong lòng thầm nói:”Ta nghĩ các người phải thất vọng rồi.”

Ta mặt mang theo nét cười nhàn nhạt đi lên trên đài khảo hạch, vô cùng thản nhiên.

Lý Thiên Tường ở phía dưới biết rõ võ công của ta, trong lòng thầm hận: nhường cho tên gia hỏa nhà người oai phong một lần.

Vũ Văn Nhu và Phong Ngữ Yên ở cách đó không xa đang chăm chú nhìn ta, trong mắt tràn đầy kinh hỉ, bọn họ là lần đầu tiên trong nửa năm nay nhìn thấy thân ảnh của ta.

Ta thông thả đi đến bên cạnh lão sư phụ trách khảo hạch gật gật đầu.

Lão sư phụ trách khảo hạch này cũng là một cao thủ võ công, hắn bây giờ có thể cảm nhận được khí thế cao thủ do ta cố ý phát ra. Mặc dù đối với ta ít tuổi như vậy đã đạt đến cảnh giới tiên thiên vô cùng chấn kinh, nhưng vẫn chấp hành việc mà một lão sư khảo hạch cần phải làm.

“Trương Tinh Phong, người có thể bắt đầu được rồi, có cần ta cung cấp vũ khí không?” Hắn nhìn thấy ta không mang theo binh khí, rất là kỳ quái, chẳng lẽ dùng tay để chặt tảng đá sao! Hắn không thể tin được.

Như vậy, thành tích kiểm tra sẽ không thật nữa, thực lực sẽ bị hụt đi vài lần.

Ta cười cười, quay về phía hắc lặc lặc đầu, ta đối với lão sư này cũng rất có hảo cảm, thái độ của hắc với ta rất là tốt.

Ta quay về đám gia hỏa đang muốn ta làm trò cười cười.

Quay đầu lại, giơ tay phải của mình ra.

“Chẳng lẽ hắc thật sự dùng tay không đi chặt đá sao?” Lão sư phụ trách khảo hạch này vô cùng kinh sợ.

Người ở phía dưới cũng kinh ngạc không thôi: Tên gia hỏa này bị điên sao, không nghĩ được hắc không chỉ nhu nhược, còn ngu xuẩn nữa.

Ta khinh thường nhìn sắc mặt đám gia hỏa này, bởi vì ta biết nó chẳng có ý nghĩa gì.

Tay phải chậm chậm giơ lên về phía khối huyền thiết, trong khi đến gần sát với huyền thiết, trên tay ta trong nháy mắt xuất hiện một đạo đao mang, khối huyền thiết giống như đậu hũ bị cắt thành hai nửa. Ta cũng không thèm nhìn dáng vẻ của đám gia hỏa này, chỉ biết là xung quanh không có tiếng động nào cả, ta chậm chậm đi xuống khối đài khảo hạch.

“Là đao mang, Là đao mang, hắc chỉ ít là cao thủ tam phẩm. Hắc bao nhiêu tuổi rồi, trời ơi!”

Đám người ở phía dưới sắp điên lên rồi, từ trước đến nay người đầu tiên đạt đến tiên thiên cảnh giới Hạng Vũ cũng là sau mười tuổi mới đạt đến tiên thiên cảnh giới, mà hiện tại tự nhiên lại có một đứa trẻ chưa đến mười tuổi lại có thể đạt đến tiên thiên cảnh giới, mà lại còn là cảnh giới tam phẩm. Đây ... đây ...

“Điên rồi, điên rồi, thế đạo loạn hết cả rồi, cái quái gì thế, a a a ... Cái gì mà thiên hạ đệ nhất thiên tài, bây giờ ta đã mười tuổi rồi, mà vẫn dậm chân ở lục phẩm cảnh giới. Người ta đã đạt đến tam phẩm rồi, đây là phòng chừng vẫn còn giữ lại. Trời, lão tổ tông, đúng, lão tốt tông, đi tìm lão tổ tông. Tiểu Quế tử, về phủ.” Lý Thiên Tường dáng vẻ dữ tợn, hắc đã không tự khống chế bản thân được nữa rồi.

Tiểu Quế Tử hiểu rất rõ tâm tư của chủ nhân mình, tiểu chủ tử của mình chính là cực kỳ cao ngạo, nhưng mà hiện tại lại có người vượt qua hắc, mà lại là vượt qua rất lớn. Hắc biết rằng hiện tại mình chỉ có thể đưa tiểu chủ tử

về phủ. Tiểu chủ tử hiện giờ đang ở trong giai đoạn không thể khống chế, làm không tốt, có khi còn phát cuồng.

Người của Lý thị thể gia đều yên ắng rời đi, đi rất nhanh chóng, không có ai chú ý đến Lý đại công tử còn chưa khảo hạch đã rời đi.

Cả trường khảo hạch đều rối loạn, Quốc Vũ học viện lần đầu tiên không hoàn thành khảo hạch, bởi vì hiện tại rất nhiều học sinh đều sắp điên rồi, không cách nào để bọn họ tiến hành khảo hạch nữa, càng huống chi cả lão sư cũng chấn kinh và hoảng loạn.

Một đứa trẻ còn chưa đến tám tuổi đạt đến cảnh giới tam phẩm, cái này nói lên điều gì? Đây không phải chỉ đơn giản là tư chất tốt là có thể giải thích, điều này nói lên đứa trẻ này tu luyện một tuyệt thế công pháp, một thứ công pháp có thể khiến cho một đứa trẻ tám tuổi đạt đến cảnh giới tam phẩm, phỏng chừng là Hoàng đế cũng phải nảy lòng tham!

“Cái gì ‘tứ đại quân tử’ nhớ kỹ cho ta những lời nói ngày hôm đó đã với ta, hừ hừ ... “ Một thanh âm vang lên khắp cả trường khảo hạch.

Đám ‘tứ đại quân tử’ Đường Ngôn hồn xác đều rung động:Ông trời! Chúng ta ... chúng ta ... chúng ta ... chúng ta chỉ là con rối, kẻ thao túng thực sự ở đằng sau là Lý Thiên Tường!

Nhưng tất cả những điều này bọn chúng làm sao dám nói ra! Chỉ có thể như kẻ câm ăn phải hoàng liên.

Một cơn lốc lớn hơn bắt đầu rồi ...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 24: Tiểu Trùng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong thư phòng của gia chủ Trương thị thế gia, một trong tứ đại thế gia của Minh vương triều.

- Lão gia, hôm nay là ngày tam công tử khảo hạch tốt nghiệp.

Trương tổng quản quay về hướng gia chủ Trương Thiên Đức đang xem sách nói.

Trong lòng âm thầm thở dài: Từ khi tam công tử rời khỏi nhà, ngày nào cũng phải báo cáo tình hình của tam công tử cho lão gia và tam phu nhân biết. Đương nhiên, ngày đó sự việc "tứ đại quân tử" vũ nhục tam công tử Trương Tinh Phong chỉ mới nói cho lão gia biết, chưa có nói cho tam phu nhân.

Ngày đó sau khi biết sự việc mấy tên gia hỏa đó vũ nhục tam công tử, trong lòng cũng cực kỳ phẫn nộ. Bốn tên gia hỏa kia là ai đây chứ, dám ngang nhiên hướng tới Trương thị thế gia nói năng bừa bãi, quả đúng là thọ tinh lão cật tì sương hiểm mệnh trường a! (*)

Cho đến bây giờ, nghĩ tới phản ứng của gia chủ ngày đó, vẫn còn có chút khiếp sợ cùng với kính nể.

Ngày đó, sau khi mình báo lại, chỉ chờ lão gia phát nộ, sau đó đối với gia tộc của bốn tên gia hỏa kia tiến hành một loạt các biện pháp báo phục. Nhưng mà lão gia sau khi nghe xong chỉ lạnh nhạt nói: "Không cần lo lắng, chuyện này cứ giao cho tiểu tam xử trí, chúng ta chỉ cần đứng xem thôi, đến lúc đó âm thầm phối hợp với nó là được rồi."

Trương Thiên Đức đã nhìn thấy hài tử của mình trưởng thành, sự bất phàm của Trương Tinh Phong từ nhỏ đã thấy rõ. Ông biết rằng nhi tử của mình đối với chuyện này sẽ không có phản ứng gì kịch liệt, mà hẳn sẽ có hành động sau này.

- Tình huống khảo hạch như thế nào?

Trương Thiên Đức đầu cũng không ngẩng lên, vẫn tiếp tục nhìn vào quyển sách trên tay, trên bìa của cuốn sách có bốn chữ "tôn tử binh pháp".

- Tam công tử thật là kinh người. Nó tại trường khảo hạch, thi triển ra đao mang, đó là cảnh giới chỉ có tam phẩm cao thủ mới có thể đạt đến. Lúc ấy cả khảo hạch trường đều rối loạn, mọi người đều kinh hãi, khảo hạch lần này không thể hoàn thành được. Cuối cùng Trương công tử nói với mấy tên chẳng biết trời cao đất rộng "tứ đại quân tử" một câu.

Trương tổng quản nói tới đây, dường như cũng cực kỳ hưng phấn, cố gắng kìm nén tâm tình kích động của mình.

Tam công tử nói rằng: "Bốn tên 'tứ đại quân tử' các người, hãy nhớ kỹ cho ta những lời các người đã nói với ta ngày đó". Lão gia người không biết đâu, nghe người ta nói, lúc đó bốn tên gia hỏa kia mặt trắng bệch, tất cả đều bị dọa cho sợ ngây người.

- Hồ đồ, làm sao có thể càn quấy như vậy !

Trương Thiên Đức trong lòng rất tức giận. Ông ta không phải tức giận vì bốn tên không biết trời cao đất rộng kia, mà là tức giận vì tam nhi tử của mình.

Từ cái ngày mà hai nhị phẩm cao thủ trong nhà kể lại tiểu tam sau khi rời khỏi phủ tốc độ làm cho bọn họ hoàn toàn rớt lại phía sau, mình đã biết tiểu tam có võ công rất thâm hậu. Mặc dù ngày đó tiểu tam có thể là dưới tình huống cực kỳ thương tâm mới phát huy thực lực lớn như vậy, nhưng tốc độ của tiểu tam thật sự là quá nhanh. Theo như hai vị cao thủ thuật lại, tam công tử tối thiểu phải đạt đến cảnh giới tam phẩm.

Sau khi ông ta biết thì rất cao hứng. Mặc dù ông ta không biết vì sao tiểu tam của mình lại có võ công lợi hại đến như vậy, nhưng nhi tử của mình có võ công cao cường không phải là chuyện đáng cao hứng sao? Ông ta đối với thái độ của tiểu tam sau khi bị vũ nhục thì rất là hân thưởng. Muốn làm đại sự thì trước tiên phải nhẫn nhịn. Ông ta vẫn luôn chờ mong tiểu tam sẽ lại làm ra những việc khiến cho mình cao hứng.

Chính mình cũng biết tiểu tam nhất định sẽ có hành động, nhưng mà cũng không thể tưởng được hãn bối bỗng nhiên lại hồ đồ đem võ công của mình bộc lộ ra như vậy, không phải là tự tìm phiền toái hay sao ! Bỗng nhiên để lộ

quân bài trong tay ra, không phải là làm cho chính mình lâm vào vị thế rất bất lợi sao ?

Nhưng mà Trương Thiên Đức làm sao tưởng được võ công tiểu tam của ông ta lợi hại đến mức nào ? Hiện tại lộ ra bất quá chỉ là một góc của ngọn núi băng mà thôi. Cảnh giới võ công này ông ta không thể tưởng được, chính xác mà nói là đã vượt qua phạm trù võ học.

*****

Lúc này Trương Tinh Phong đang ở nơi nào đây ? Hắn đang đứng ở ngoài cửa của Quốc Vũ học viện, đang chờ bốn tên hỗn đản, bốn tên hỗn đản không may.

Ta đứng nhìn một đám học sinh của Quốc Vũ học viện từ cửa lớn đi ra, thân ảnh của bốn tên hiện ra trước mắt ta, ánh mắt ta sáng lên: "Cuối cùng cũng đợi được bốn tên gia hỏa các người, hừ, hôm nay, ta trước tiên kiếm một chút lợi tức vậy !"

Thân thể ta từ sớm đã biến thành bộ dạng một đại hán cao lớn, ta cũng không muốn mình sẽ gặp phiền phức sau này.

"Tốt, chính là lúc này đây !"

Ta trong nháy mắt đã biến mất khỏi vị trí ban đầu. Không phải biến mất, mà là tốc độ quá nhanh, không thể nhìn thấy thân ảnh.

- Bốn tên hỗn đản, nhận lấy trừng phạt đi !

Ta gầm lên.

Hai tay của ta nhân lúc mọi người còn chưa kịp phản ứng, trong nháy mắt đã kích một chưởng vào đan điền của bốn tên.

Bọn "tứ đại quân tử" Đường Ngôn chỉ cảm thấy có một trận gió, nghe thấy một câu nói, còn chưa kịp phản ứng, đan điền đã chấn động. Chân khí của mình khổ luyện mười năm đã không còn, hoàn toàn tản mát .....

Đường Ngôn bọn chúng nhất thời đờ người ra, không biết nên khóc hay nên cười. Xong hết rồi, chỉ riêng một điểm mình không có võ công, địa vị của mình ở gia tộc dám chắc sẽ không còn nữa. Tiền đồ của mình đã xong rồi, đời mình cũng đã xong rồi, là Trương Tinh Phong, nhất định là Trương Tinh Phong! Nhưng mà phải làm sao đây ? Bốn người mình ngay cả cái bóng của

người ta cũng không thấy! Trách ai đây, Lý đại công tử, hay là Trương Tinh Phong, ha ha ha, có ích gì nữa đâu, xong hết rồi, tất cả đều xong hết rồi ..... Những người chung quanh cũng chưa biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, chỉ cảm thấy một trận gió quét qua, "tứ đại quân tử" đều dờ người ra giống như những tên ngốc. Qua một hồi sau, bọn chúng sắc mặt xám như tro tàn không có chút sinh khí chạy về hướng nhà mình .....

Ta đứng tại góc tường, chậm rãi khôi phục lại bộ dạng vốn có của mình, quay đầu nhìn về hướng Quốc Vũ học viện: "Bất kể là ai dám đắc tội với ta, ta đều sẽ cho bọn chúng biết bọn chúng đã phạm sai lầm lớn như thế nào! Lý Thiên Tường, đừng cho rằng ta đã quên người chính là kẻ cầm đầu. Hiện tại thực lực của ta còn chưa đủ, đối với người ta chắc chỉ là một con tôm tép nhỏ bé mà thôi. Ta muốn từ từ hành hạ người, muốn hoàn toàn đánh bại người, hủy diệt người!"

- Thiếu gia, người đã về rồi, Lang Phong bọn họ còn chưa trở về nữa !

Vương Ca nhìn thấy ta liền nói.

-Ồ, Vương Ca này, Lang Phong đại ca bọn họ còn bận một lát, ta kiểm tra xong rồi phải trở về ngay, không thể đợi bọn họ được. Huynh nhất định phải ở lại đợi bọn họ. Vương Ca này, ta hỏi huynh một việc, tảng đá dùng để kiểm tra nhất phẩm cao thủ có nhiều không vậy ?"

Ta có chút khẩn trương nhìn Vương Ca, chờ đợi hắn trả lời.

Ta lúc này đúng là vừa khẩn trương vừa hưng phấn !

-Ồ, có phải thiếu gia người muốn nói đến Thiên nham thạch không, ai da, độ cứng rắn của Thiên nham thạch không phải là bình thường, cho đến bây giờ con chưa có ai có thể luyện chế nó, còn nếu dùng nó chế tạo thành binh khí hay vũ giáp thì thật là ...

Vương Ca không nói hết câu.

- Vương ca ta hỏi huynh, có phải địa phương này có rất nhiều Thiên nham thạch hay không ?

Ta có chút tức giận, không phải muốn làm cho ta khẩn trương đấy chứ ?

Vương ca ngượng ngùng cười, hắn luôn miệng nói rằng Thiên nham thạch này không dùng được. Muốn trách thì phải trách Thiên nham thạch này quá

cứng rắn. Có thể dùng thiên nham thạch này chế tạo thành binh khí chính là nguyện vọng của mỗi võ gia a!

- Thiếu gia, Thiên nham thạch này đúng là nhiều phi thường. Tại Thanh Long Đại Lục xuất hiện tại hai địa phương. Một chỗ ở phía đông kinh thành cách cổng thành mười dặm, có một ngọn núi Thiên nham thạch, còn có ..."

- Cái gì, núi!

Thiên nột! Cái này, cái này, đây có phải là phàm nhân giới không, sao ta có cảm giác đã đi tới tiên giới rồi. Bí thiên thạch này (Thiên nham thạch ở tu chân giới được gọi là Bí thiên thạch) có thể dùng danh từ "núi" để hình dung, Tu chân giới mà biết việc này, còn không nổi điên lên sao. Một tu chân đại phái phổng chùng cũng chỉ có một tảng bí thiên thạch bao lớn mà thôi. Bí thiên thạch này chính là vật liệu cứng rắn nhất trong tu chân giới. Luyện chế phi kiếm chỉ cần cho thêm một ít Bí thiên thạch vào thôi, đã có thể gia tăng độ cứng rắn của phi kiếm lên rất nhiều lần.

Loại tuyệt thế bảo vật này lại có thể dùng danh từ "núi" để hình dung số lượng! Thật là đáng thương những người ở nơi này có tuyệt thế thiên tài địa bảo mà không biết cách sử dụng.

Lão thiên, ông đối với ta quả thật tốt quá, thật tốt quá! Ta, ta, ta cũng không biết nói gì bây giờ, ha ha ha, sợ rằng đem gom hết Bí thiên thạch của cả Tu chân giới lại, cũng không nhiều bằng ta !

Trong mắt của ta, dường như tất cả Bí thiên thạch của cả thế giới này đều đã là của ta rồi. Ngoài ta ra, còn ai có thể luyện chế Bí thiên thạch này đây chứ!

Tiền đồ quả thật là sáng lạn!

(*) Đúng là Ông Thọ (trong Phúc, Lộc, Thọ) sợ sống lâu quá nên ăn thạch tín.

Tì sương: Một loại đá độc chính là chất hóa học As

Thanks Darkxiiindp, fingtogo

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 25: Bí Thiên Thạch (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này Tinh Phong Trang Viên đang được bao trùm bởi một bầu không khí vui vẻ.

Một âm thanh của bạo trúc (1) bất ngờ vang lên, một quang cảnh mỹ lệ hiện ra trên bầu trời của "Mộng Trung Hồ". Mặt nước hồ xanh biếc tựa như một chiếc gương muốn đem tất cả cảnh sắc mỹ lệ thấm vào bên trong làn nước. Quang cảnh trên bầu trời và mặt nước như hòa cùng với nhau tạo thành một bức tranh vô cùng tráng lệ.

Lúc này nhóm người chúng ta đang ngồi cùng với nhau ở trên chiếc cầu bắc ngang qua "Mộng Trung Hồ". Ngay cả chiếc bàn dài thường dùng để ăn cơm cũng đem đến đây.

Chúng ta vừa ăn vừa cười nói với nhau, rất là tự nhiên!

- Nhị đệ, qua năm sau đệ nhất định phải bế quan thật à! Hơn nữa một lần bế quan cũng phải mất vài năm thậm chí là mười năm, chúng ta sẽ rất lâu không được gặp mặt nhau. Đệ có thể nào giảm thời gian bế quan xuống một chút được không?

Lang Phong đại ca nhìn ta, trong mắt đã mơ hồ ngấn lệ.

Nhất thời mọi người chung quanh đều im lặng nhìn ta. Mặc dù ai cũng biết lần này ta là bế quan, chứ không phải là đi chết, nhưng mà nghĩ đến phải xa cách trong thời gian dài như vậy, mọi người đều cảm thấy rất khó tiếp nhận. Ta đưa mắt nhìn những thân nhân đã cùng ta phấn đấu. Là bọn họ trong lúc ta cô đơn nhất, bất lực nhất đã ở bên cạnh cùng ta. Là bọn họ đã không hề coi thường ta chỉ là một tiểu hài tử bị trục xuất khỏi gia môn, giúp đỡ ta, hoàn thành mộng tưởng của ta. Bọn họ chưa hề có một lời oán trách.

"Ha ha ha, đã là thân nhân rồi thì còn suy nghĩ gì nữa!" Ta thoát ly ra khỏi thế giới nội tâm của mình, nhận thấy bọn họ vẫn đang tiếp tục nhìn ta.

- Tại sao tất cả lại như vậy chứ! Ta bất quá chỉ là luyện công một chút mà thôi, có gì mà phải lo lắng, đâu phải là sinh ly tử biệt chứ. Được rồi, hôm nay là đêm giao thừa, mọi người chúng ta đều phải vui vẻ. Mọi người cười lên đi nào, có nghe thấy không, ha ha ha .....

- Tốt, mọi người đều đang rất cao hứng, tối đi, mọi người cùng nâng chén đi, uống nào!

Vương ca đứng lên lớn tiếng nói.

- Uống đi!

- Uống nào!

.....

Tất cả mọi người đều nâng chén lên, nhìn nhau cười, đồng thời cạn chén.

Đám hạ nhân ở bên hồ đem phong pháo hoa lớn nhất buổi tối hôm nay bắn một phát "oanh thiên hưởng" lên bầu trời. Một chùm pháo hoa nổ tung, ánh sáng rực rỡ đầy màu sắc chiếu khắp nơi. Tất cả chúng ta đều rời khỏi chỗ ngồi, đứng ở lan can cầu nhìn lên quang cảnh mỹ lệ trên bầu trời.

Ta đưa mắt nhìn đám thân nhân chung quanh ai cũng đang vui vẻ, nở một nụ cười, lại ngẩng đầu lên nhìn một chùm pháo hoa đang nổ rộ. Đêm nay thật là một đêm khó ngủ!

Trong chớp mắt, tết âm lịch của năm nay đã trôi qua.

- Vương ca, bây giờ ta phải lập tức ra ngoài. Huynh ở chỗ này chờ ta, đồng thời coi chừng mọi người. Tối hôm nay trở về cũng sẽ là thời điểm ta bế quan.

Ta nhìn Vương ca, kiên định nói.

- Thiếu gia, đêm nay người sẽ bế quan! Cái này, cái này cũng quá vội vàng đi. Hay là ở cùng với mọi người thêm một lát nữa đi!

Vương ca trong mắt toát ra thần sắc không nỡ.

Vương ca đã nhìn ta lớn lên, cảm tình của hắn đối với ta rất sâu đậm. Bây giờ phải phân ly với ta trong một thời gian dài, trong lòng không thể tiếp thụ được cũng là chuyện bình thường.

- Vương ca, sớm hay muộn gì cũng phải bế quan. Bế quan sớm thì xuất quan cũng sớm, vậy thôi! Đừng lo lắng, sau này nếu có sự tình gì phát sinh, chỉ cần đến bên ngoài cửa nơi ta bế quan lớn tiếng gọi, ta sẽ ra ngay. Nhưng

nếu không có chuyện gì quan trọng thì đừng quấy rầy ta. Bế quan nếu bị gián đoạn giữa chừng thì phải cần thời gian rất lâu mới có thể hồi phục lại ý cảnh.

Ta quay về phía Vương ca dặn dò mọi chuyện sau này. Ta cũng không muốn Tinh Phong Trang Viên sẽ phát sinh đại sự gì. Tinh Phong Trang Viên là cơ nghiệp của ta, trong tương lai thế lực của ta phát triển như thế nào là dựa vào nó.

- Thiếu gia, người cứ yên tâm đi đi, hết thầy mọi chuyện, ta nhất định sẽ xử lý thật tốt. Chờ sau khi người đi rồi, ta nhất định sẽ làm cho thiếu gia phải kinh ngạc! Ha ha!

Vương ca đối với năng lực của mình rất tự tin. Một năm nay, việc làm ăn của Long Đăng Ngọc Khí Điểm rất phát triển. Thu nhập một năm trừ đi các khoản chi ở bên ngoài cũng kinh người đạt đến một trăm năm mươi vạn lượng bạc, một con số kinh người. Bình quân mỗi ngày cũng thu được trên dưới năm ngàn lượng bạc. Đương nhiên hết thầy đều có công lao của Trương đại thúc.

Ta suy nghĩ một lát, chính là vũ lực của Tinh Phong Trang Viên vẫn làm cho ta không thể yên tâm. Chẳng lẽ nhất định phải làm như vậy sao?

Quên đi, cứ để cho Vương ca bọn họ sau này phát triển thuận lợi hơn một chút. Dù sao ta cũng muốn sau này Thiên Tâm Tông của mình phát dương quang đại sau này, cứ quyết định như vậy đi!

- Vương ca, huynh sau này hãy chú ý một chút, tìm cho ta những người có căn cơ tốt. Đặc biệt là những hài tử trong khoảng từ sáu đến mười tuổi, đó là thời điểm tu luyện tốt nhất, nếu như quá nhỏ, bọn chúng sẽ không biết cách tu luyện, không may sẽ bị tẩu hỏa nhập ma. Sau khi tuyển một ít hài tử tốt, ái chà, ta quên mất huynh không thể xác định được thuộc tính năng lực của người khác. Thôi quên đi, huynh đem Thái Cực Âm Dương Quyết này truyền cho bọn chúng. Thái Cực Âm Dương Quyết này bất kể người nào luyện cũng đều có hiệu quả tốt.

Vương ca nhìn ta, có chút hồ đồ. Không thể nào, thiếu gia sao bỗng nhiên lại đem bí tịch quý giá như vậy cho người khác tu luyện!

- Thiếu, thiếu gia, người sẽ không thật sự đem bí tịch quý giá như vậy truyền cho người khác đấy chứ! Nó có thể làm cho người tu luyện đạt đến cảnh giới trường sinh bất lão đấy!

Vương ca lớn tiếng nói với ta.

- Vương ca, huynh đừng như vậy! Chúng ta nếu muốn thành lập thế gia, không có vũ lực cường đại thì không được. Huống chi, loại bí tịch này bất quá chỉ là một loại đơn giản mà thôi. Bí tịch thật sự lợi hại sau này ta sẽ truyền cho các người, cho các người có thể thành tiên. Thái Cực Âm Dương Quyết này sẽ giúp chúng ta có thêm rất nhiều cao thủ. Nhớ kỹ một điểm, có tất cả chín tầng khẩu quyết, phải từng bước truyền thụ cho bọn chúng, khi bọn chúng đạt đến tầng thứ tám thì mới truyền cho bọn chúng tầng thứ chín. Làm như vậy, sẽ không lo những người đó phản bội. Vẫn còn một điểm, lúc truyền khẩu quyết, chú ý lòng trung thành của bọn họ. Ta không cần bọn họ chính trực, ta chỉ cần bọn họ tuyệt đối trung thành.

Ta vẻ mặt nghiêm túc bàn với Vương ca nói về kế hoạch thập phần quan trọng của mình. Ta không muốn xuất hiện vấn đề ngoài ý muốn. Chuyện này đối với ta mà nói quả thật là quá quan trọng, sơ xuất một chút cũng có thể kiếm cho ta vĩnh viễn không góc đầu lên được.

Vương ca cũng biết tầm quan trọng của sự việc này, nghiêm túc lắng nghe, cẩn thận ghi nhớ mỗi câu nói của ta.

- Thiếu gia, người cứ yên tâm đi, ta biết sự tình này quan trọng như thế nào. Ta nhất định sẽ làm tốt chuyện này, nhất định đào tạo được một nhóm cao thủ, ta cam đoan!

Vương ca kiên định nói với ta.

- Vương ca, huynh làm việc ta rất yên tâm, cứ phóng tay làm đi! Tốt, được rồi, ta bây giờ phải đi lấy Bí thiên thạch, bế quan không thể thiếu nó được! Ta đi đây, tạm biệt!

Thân ta tựa như làn khói, chân nguyên lực vận chuyển khắp toàn thân, trong nháy mắt biến mất khỏi cánh cổng Tinh Phong Trang Viên.

Vương ca nhìn thân ảnh của ta trước mặt đột nhiên biến mất tựa như hòa vào trong không khí, liền khôi phục lại bộ dạng nghiêm túc trước kia, đi vào bên trong trang viên. Hẳn có rất nhiều chuyện cần phải làm.

Lúc này tại cổng thành phía đông, có hai tên tiểu binh đang đứng gác. Làm thủ vệ trông coi cổng thành tại kinh thành là một việc làm vô cùng thống khổ. Phải biết rằng nơi này chính là trung tâm của Minh Vương Triều, không biết có bao nhiêu kẻ lòng dạ xấu xa lén tiến nhập vào đây. Nếu như bên trong thành phát sinh ra đại sự gì, người thứ nhất phải gánh lấy tai ương chính là đám tiểu binh đáng thương.

- Lão nhị, vừa rồi có phải có gió hay không! Nhưng sao những chiếc lá rụng chung quanh không hề động đậy, tóc của ta cũng không có phản ứng gì. Nhưng mà tại sao ta lại cảm thấy có gió vậy!

Một tên thủ vệ già đầu nói, dường như rất mê hoặc.

- Lão đại, người hồ đồ rồi à, làm sao có thể có gió chứ! Có phải trước khi đến đây bị bà chị dâu làm cho kiệt sức rồi không, ha ha ha .....

Một tên gia hỏa rất cường tráng bên cạnh đùa nói.

- Tên hỗn đản nhà người thì biết cái gì. Chẳng lẽ không thể là cao thủ võ công gì đó sao. Trưởng quan không phải đã nói có nhiều cao thủ khinh công rất lợi hại hay sao, giống như là gió vậy!

Lão đại cảm thấy rất là mất mặt. Bởi vì trước khi đến đây thay ca, hẳn quả thật có cùng lão bà của mình làm chút chuyện tốt. Vì để che giấu, hẳn lập tức nói ra một lý do. Nhưng mà cái lý do này ngay cả chính mình cũng không tin. Khinh công thì mình cũng thấy rồi, lúc trước sau khi huấn luyện có một tam phẩm cao thủ biểu diễn cho các thủ vệ xem. Bất kể khinh công có cao như thế nào, cũng không thể làm cho người ta ngay cả bóng dáng cũng không thấy.

Lão nhị nhìn nhìn lão đại, hẳn cũng biết là lão đại đang che giấu mình. Nhưng tốt xấu gì cả hai cũng là huynh đệ, không thể cãi nhau được.

Cửa phía đông thành khôi phục lại vẻ tĩnh lặng vốn có.

Mà mới vừa rồi quả thật là có người đã đi qua, bây giờ hẳn đang ở tại Thiên Nham Thạch Sơn cách cổng thành mười dặm.

-----

(1) Bạo trúc: Pháo tre (ống lệnh). Ngày xưa chưa biết làm pháo cứ đốt ống tre ống nứa cho nổ to để trừ các điềm xấu.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 26: Bí Thiên Thạch (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Gió rất lớn, nhưng nhìn Thiên Nham Thạch Sơn lại không cảm thấy có một chút gió nào, bởi vì nơi này không hề có một ngọn cỏ. Chung quanh chỉ có tro trọi Thiên Nham Thạch, hay cũng chính là Bí Thiên Thạch.

Chung quanh không có một bóng người nào. Hiện tại trời đã tối đen, làm gì còn có ai xuất hiện ở cái nơi hẻo lánh này đây chứ! Lúc này ta đang đứng trên quan đạo, nhìn Bí Thiên Thạch trước mặt.

Trong con mắt của người Thanh Long Đại Lục, Bí Thiên Thạch này chỉ có thể dùng để kiểm tra nhất phẩm cao thủ. Hơn nữa Bí Thiên Thạch này là do thiên nhiên sinh ra. Cả một ngọn núi lớn Bí Thiên Thạch này, có lẽ là chưa từng có bất cứ công dụng nào.

Ta mở to hai mắt nhìn Bí Thiên Thạch trước mặt này. Đúng là nhĩ thính vi hư, nhãn kiến vi thật (1). Nghe Vương Ca nói có một ngọn núi lớn Bí Thiên Thạch, trong lòng còn đang suy nghĩ xem nó lớn như thế nào, bao nhiêu tuổi rồi. Nhưng mà sau khi nhìn thấy ngọn núi Bí Thiên Thạch này, ta liền cảm thấy choáng váng.

Bí Thiên Thạch ở trong mắt ta so với hoàng kim còn trân quý hơn nhiều. Giả sử người nhìn thấy một ngọn núi hoàng kim cao đến mấy trăm mấy ngàn thước, nhìn không thấy giới hạn, người sẽ có cảm giác gì? Phỏng chừng người sẽ hưng phấn đến ngất người ra hết mấy giờ. Ta dám chắc như vậy!

Bởi vậy lúc này ta đang rất hưng phấn. Trước mắt ta là một ngọn núi cao đến mấy trăm mấy ngàn thước, nhìn không thấy giới hạn. Hơn nữa nó còn là Bí Thiên Thạch so với hoàng kim còn trân quý hơn rất nhiều lần, người nói ta có thể không hưng phấn hay sao? Ha ha ha.....

Qua một lúc sau tâm tình ta mới từ từ bình phục lại.

Người khác không biết công dụng của Bí Thiên Thạch này, ta là một tu chân giả lâu năm chẳng lẽ cũng không biết hay sao?

Ta cũng không muốn cho người khác biết được có người có thể luyện chế Bí Thiên Thạch này, thiên hạ này còn không có một trường đại loạn hay sao. Chân ta đạp một cái, thân mình tựa như một chiếc lông, bay về phía sâu trong núi.....

Không sai, đúng là một chỗ tốt. Lấy một ít ở chỗ này, ai có thể phát hiện ra đây chứ! Ha ha ha..... Ta đứng nhìn hẻm núi trước mặt, dự định sẽ lấy một phần từ vách dốc đứng phía trên.

Thân ta tựa như lông hồng, đứng tại một tảng đá phía trên vách dốc đứng nổi lên. Bí Thiên Thạch này chỉ có dùng tam muội chân hỏa hoặc là dùng đan hỏa cao cấp hơn để cắt nó ra. Đan hỏa thì rất là tốn sức, dựa vào thực lực Kim Đan sơ kỳ của ta, chỉ có khả năng duy trì trong một phút. Tam muội chân hỏa thì không không sợ, bởi vì ta có cực phẩm ngọc thạch để bổ sung chân nguyên lực bị tiêu hao.

Ta hít một hơi thật sâu, chuẩn bị thi triển tam muội chân hỏa của mình. Ở lâu tại cái Thanh Long Đại Lục này, dĩ nhiên ta cũng có tập quán dùng toàn lực hít một hơi, "a a".

Trong lúc đang muốn thi triển tam muội chân hỏa, khoé mắt ta đột nhiên nhìn thấy cách đó không xa có một khối đá lớn, hoàn toàn không dính liền với ngọn núi. Thật là quá tốt, ta không cần phải tiêu hao tam muội chân hỏa của mình rồi! Dĩ nhiên cái loại hảo sự này cũng làm cho ta bất ngờ, đúng là vận khí đã đến thì có muốn ngăn cũng không được a!

Ta nhẹ nhàng đi đến khối cự thạch trước mặt. Ta há hốc mồm, không ngờ tảng đá phía trước so với người ta còn cao hơn.

Tốt, tốt, thật là một khối Bí Thiên Thạch tốt! Cái này cũng quá lớn đi, mới vừa rồi đứng hơi xa một chút, nhìn không ra nó lại lớn đến như vậy! Dù sao thì ta cũng phải tính toán xem làm sao mang tất cả trở về, vật tốt như vậy có ai mà chê nhiều chứ! Ta quả thật không hề nghĩ tới một đứa trẻ mang trên người cả vạn cân cự thạch thì quái dị đến mức nào.

Tay phải của ta đưa ra, một cỗ chân nguyên lực bao bọc lấy khối Bí Thiên Thạch, nhấc bổng cả khối lên về trên tay của ta.

Ta nhìn tảng đá ở trên tay, rồi lại nhìn Bí Thiên Thạch Sơn ở phía sau, không khỏi có chút đau đầu. Một ngọn núi lớn như thế này, bảo ta sau này làm sao đem hết về đây! Chẳng lẽ muốn ta cắt từng khối rồi lần lượt mang về hay sao.

Ta trong đầu lập tức hiện ra cảnh một tiểu hài tử toàn thân đầy bụi khổ cực vác một tảng đá, một khối, một khối, rồi lại một khối. Ngọn núi thì nhìn về phía ta cười: "Thằng nhóc, ta xem ngươi chừng nào mới có thể đem ta về hết đây". Tiểu hài tử sắc mặt liền tỏ ra giận dữ. Đương nhiên đó chính là ta. Trong lòng ta không nhịn được rung mình một cái.

Quên đi, làm người không thể tham lam quá, chuyện này để sau hãy tính. Về thôi!

Thân ảnh của ta lập tức biến mất khỏi Bí Thiên Thạch Sơn.

.....

Cổng phía đông của kinh thành.

- Lão đại, vừa rồi ta dường như cũng cảm thấy một trận gió, là thật đó, nhưng mà chung quanh hình như không có gió!

Một tên tiểu binh mê hoặc nói với lão đại của hắn.

- Ha ha ha, mới vừa rồi ngươi còn cười ta cơ mà, có phải cùng với đệ muội làm chuyện tốt rồi mới đến đây phải không? Thú nhận thì sẽ được khoan hồng, gian dối thì sẽ bị nghiêm trị đấy!

Lão đại cuối cùng cũng có thể báo thù, làm sao có thể bỏ qua cơ hội tốt này. Lão nhị biết Lão đại nhất định sẽ gây phiền phức cho mình. Nhưng hắn cũng không muốn so đo với lão đại, cuối cùng xui xẻo nhất định sẽ là mình. Dứt khoát không thể lên tiếng.

Cửa phía đông thành khôi phục lại vẻ tĩnh lặng vốn có.

.....

- Thiếu gia, người đã trở về rồi, một tảng đá lớn như thế này, để làm gì vậy? Vũ tử nhìn thấy thân ảnh ta lập tức hô lên.

Ta lúc này mới chú ý tới tất cả mọi người đều có mặt ở đây, không có người nào ngủ, đều đang chờ ta. Xem ra tất cả bọn họ đều đã biết hôm nay ta muốn bế quan. Thế này thì chắc phải cùng bọn họ làm một cuộc chia tay

lưu luyến rồi. Ta chính là sợ cái hoàn cảnh này cho nên mới không nói cho họ biết, ai!

- Nhị đệ, đệ cũng thật là, muốn bế quan cũng không nói cho chúng ta biết, chẳng lẽ trước lúc người bế quan cho ta gặp gặp một lần cũng không được sao!

Lang Phong đại ca nhìn ta, biểu tình giống như là một oán phụ trong khuê phòng. Ta thật là không chịu được nữa rồi!

Ta nhìn khắp bốn phía một lượt, xem thử có cái cửa ngõ nào có thể trốn vào không. Nhưng mà ta phát hiện ra mọi người chung quanh đều đang nhìn ta bằng một ánh mắt như muốn ăn tươi nuốt sống.

Ta chỉ có thể dùng tay phải nâng tảng đá lên, đứng bất động. Không phải ta không muốn động, mà là không có cách nào cử động được.

Vũ tử bọn họ dường như cũng phát hiện ra tình cảnh tức cười này: Một tiểu hài tử tám chín tuổi, tay phải giơ một tảng cự thạch còn lớn hơn người hẳn gấp nhiều lần, ánh mắt đáng thương nhìn vào mọi người chung quanh.

- Ha ha ha.....

Lý Đại là người đầu tiên bật cười. Hẳn cũng không thể tưởng được sư phụ bình thường luôn luôn nghiêm túc bỗng nhiên lại có bộ dạng tức cười như vậy.

- Ha ha ha.....

Mọi người đều bật cười. Tất cả đều biết vừa rồi là ta cố ý làm ra bộ dáng như vậy. Ta cũng chỉ là muốn làm cho cái tình cảnh tương đối khó chịu này trở nên dễ chịu một chút.

- Ta thật sự phải vào rồi.

Một lúc lâu sau, ta mới nhẹ nhàng nói.

Trong nháy mắt, mọi người đều im lặng.

- Thiếu gia.

- Sư phụ.

- Hiền chất.

.....

Mọi người đều nhìn ta, không nói nên lời. Ta liền giả bộ cười cười nói:

- Mọi người đều phải luyện công cho thật tốt nhé. Sau này khi ta xuất quan, nhất định sẽ kiểm tra các người đấy! Ha ha ha.....

Dùng tiếng cười che giấu nội tâm, ta đi nhanh vào mật thất phía trước mặt, tiện tay đóng cổng lại.

"Dát dát dát", âm thanh của cánh cửa mật đạo đang đóng lại vang lên, nhưng ta không dám quay lại, ta sợ phải rơi nước mắt. Ta đường đường là tu chân giả, làm sao có thể dễ dàng rơi nước mắt như vậy! Ta tự an ủi chính mình, nhưng mà ta biết chính mình không cầm lòng được.

"Bình" một tiếng, cánh cổng mật đạo cuối cùng đã đóng lại. Ta quay đầu nhìn lại, mặc cho nước mắt chảy ra, rơi xuống trên mặt đất.

Lúc này trước mặt ta chỉ có cánh cổng đóng kín lạnh lẽo. Bên ngoài cánh cửa, ta còn có thân nhân.

Ta quay đầu lại, đi nhanh về hướng mật thất của mình .....

-----

(1) Tương tự như câu "trăm nghe không bằng một thấy".

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 27: Bế Quan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong mật thất, tại nơi trước kia có chiếc bàn thanh ngọc và chiếc hộp hoàng kim.

Ta lặng lẽ ngồi phía trên ngọc điểm, hai tay không ngừng biến ảo thành các loại loại thủ ấn khác nhau. Từng luồng chân nguyên lực tỏa ra khắp các phương hướng trong mật thất, theo một quỹ tích kỳ dị, xâm nhập vào toàn bộ bề mặt của căn phòng.

Qua một thời gian dài, ta cẩn thận nhìn lại cấm chế của căn phòng do ta bố trí trước kia. Ngũ Hành Huyền Vũ Đại Trận này vẫn còn rất hoàn chỉnh. Trừ khi có người công lực đạt đến Xuất Khiếu Kỳ mới có thể phá tan cấm chế của ta.

Đương nhiên trận thế này bên trong và bên ngoài đều có khả năng phòng ngự như nhau. Cái ta lo lắng chính là trong lúc tu luyện công lực bạo phát. Không may phá hủy cả Tinh Phong Trang Viên, lúc đó thì có muốn khóc cũng không có chỗ để mà khóc.

Ta nhìn quanh toàn bộ mật thất. Lúc này trong mật thất chỉ có một ngọc điểm và một khối Bí Thiên Thạch, cùng với một cục phẩm ngọc thạch trong mình ta. Còn chiếc bàn thanh ngọc và chiếc hộp hoàng kim lúc trước, ta đương nhiên là đã đem cho Vương ca, bổ sung vào tài nguyên kinh tế của trang viên.

Tất cả đều chuẩn bị tốt rồi!

Tu chân quan trọng nhất chính thời kỳ lúc đầu bế quan. Mặc dù đã có kinh nghiệm, nhưng ta vẫn không dám coi thường.

Bước vào hàng ngũ Tu chân giả, quan trọng nhất chính là có một phi kiếm do chính mình dùng tính mệnh song tu, cùng với một linh giáp dùng để bảo hộ nguyên anh của mình trong tương lai. Đương nhiên ta bây giờ trước tiên sẽ tu luyện một thanh phi kiếm.

Tay phải nhẹ nhàng vung lên, khối cự thạch bay đến trước mặt ta. Ta nhìn khối Bí Thiên Thạch to lớn này, nở nụ cười.

Đến bây giờ cũng không thể tưởng được, ta bỗng nhiên lại có một ngày như thế này, có thể hoàn toàn dùng Bí Thiên Thạch để luyện chế một thanh phi kiếm. Nếu là ở Tu Chân Giới ta muốn nghĩ cũng không dám nghĩ ! Nhưng mà tại thế giới này, ta lại có nguồn Bí Thiên Thạch vô tận, ha ha ha .....

Ta kìm nén tâm tình cao hứng, thể xác và tinh thần từ từ tiến vào cảnh giới vật ngã lưỡng vong. Linh hồn ta là một mảnh hư không. Trong đầu đột nhiên xuất hiện hình ảnh một thanh vũ khí kiếm phi kiếm, đao phi đao (1). Ta không khỏi có chút mê hoặc.

Thông thường sau khi tiến nhập vào cảnh giới này, trong đầu sẽ xuất hiện hình dạng của phi kiếm thích hợp nhất với mình. Nhưng mà ta không thể tưởng được, xuất hiện trong đầu mình lại là một thanh vũ khí kiếm phi kiếm, đao phi đao. Nhưng mà khi nhìn nó trong lòng ta lại cảm thấy yêu thích, một sự yêu thích đến từ trong tâm hồn, không thể dùng ngôn ngữ để miêu tả. Đó là một cảm giác giống như nhìn thấy lão bằng hữu vậy.

Ta cầm lòng lại, hai tay mở ra, hai đạo chân nguyên lực lập tức đem cả khối Bí Thiên Thạch bay đến trước mặt. Ta nhìn nó một cách long trọng và nghiêm trang. Thời khắc này, ta đem tất cả tinh thần tập trung tại Bí Thiên Thạch, không dám có chút sơ xuất nào.

Một luồng tam muội chân hỏa hình dạng giống như đao mang, từ từ đem Bí Thiên Thạch cắt ra làm ba phần. Chỉ là tam muội chân hỏa này thì có màu hoàng kim, còn đao mang thì có màu trắng.

Ngay cả tam muội chân hỏa muốn cắt rời Bí Thiên Thạch cũng rất khó khăn, có thể tưởng tượng được Bí Thiên Thạch này cứng rắn đến cỡ nào. Nhưng mà nó càng cứng rắn thì ta lại càng cao hứng. Cái này không phải có nghĩa là đẳng cấp phi kiếm sau này của ta sẽ rất cao hay sao ? Ồ, không phải phi kiếm, phi đao, cũng không đúng, gọi là gì bây giờ?

Ta chỉ vừa mới đem Bí Thiên Thạch cắt rời ra, vẫn chưa bắt đầu luyện chế vũ khí. Trước tiên nghĩ cho nó một cái tên đã, chà chà .....

Nghĩ tới bộ dạng bây giờ của mình, ta cũng không thể nhịn được cười. Quên đi, không nghĩ đến nữa, trước tiên luyện chế nó đã, cái này là cấp

bách nhất a!

Miệng há ra, một luồng tam muội chân hỏa bao phủ lấy Bí Thiên Thạch. Tam muội chân hỏa không ngừng luyện hóa Bí Thiên Thạch. Bí Thiên Thạch này cũng không phải rất thuần tịnh, trong đó cũng có không ít tạp chất.

Ta nhìn Bí Thiên Thạch càng ngày càng nhỏ, càng ngày càng thuần tịnh, dường như không thể luyện hóa tiếp được nữa. Nhưng mà đối với ta nó vẫn còn hơi lớn. Luyện chế một thanh phi kiếm không thể dùng Bí Thiên Thạch lớn như vậy.

Ta chỉ có thể bất đắc dĩ đem Bí Thiên Thạch chia làm hai nửa. Đáng tiếc là ta đã tiêu hao quá nhiều chân nguyên lực như vậy a! Quên đi, hối hận cũng vô dụng! Ta nhìn Bí Thiên Thạch treo lơ lửng trên không trung trước mặt, không nhìn được vui vẻ cười, đồng thời đem khối Bí Thiên Thạch sau khi chia cắt hút vào trong đan điền.

Bây giờ ta sẽ dùng đan hỏa càng lợi hại hơn từ từ luyện chế nó, đem nó luyện chế thành hình dạng trong đầu ta.

Ta cảm thấy khối Bí Thiên Thạch treo lơ lửng phía trên kim đan của ta. Kim đan phát ra từng luồng từng luồng kim sắc hỏa diễm. Bí Thiên Thạch ở phía trên ngọn lửa không ngừng thay đổi hình dạng. Dường như từng lớp từng lớp tạp chất bị luyện hóa thành thể khí, bay ra bên ngoài cơ thể ta.

Dùng đan hỏa để luyện chế, không thể nóng vội, chỉ có thể từ từ chờ đan hỏa tôi luyện. Ta cũng không muốn lãng phí thời gian, dựa theo "Phục Ma Kim Cương Quyết" phân biệt không chế chân nguyên lực và phật nguyên lực trong thể nội.

Ta từ từ tiến vào cảnh giới vô ngã lưỡng vong. Ta hoàn toàn phong bế lực thức của mình lại, chỉ để lại một tia tinh thần lực lơ lửng trong mật thất. Nếu như Vương ca bọn họ có sự tình gì, cũng có thể thông qua tia tinh thần lực này đánh thức ta.

Thời gian lúc này đối với ta không có ý nghĩa gì, ta chỉ biết không ngừng tu luyện .....

.....

Ta mở to hai mắt, một nụ cười xuất hiện tại khoé miệng.

Ta há miệng ra, một thanh vũ khí kiếm phi kiếm, đao phi đao hiện lên trước mặt ta: Nó có chiều dài bằng một nửa phi kiếm bình thường, chiều rộng lại gần gấp đôi. Chỉ có một bên là lưỡi sắc, bên còn lại giống như là sống đao. Nhưng nếu gọi nó là đao, nó so với một thanh đao thông thường lại mỏng hơn rất nhiều.

Ta nhìn thanh kiếm (đao) màu tím này, hay gọi nó là "Tử Nhận" đi!

Ta vừa nghĩ đến, chân nguyên lực lập tức tập trung bên ngoài "Tử Nhận", dễ dàng thấm thấu vào. Ý niệm vừa động, "Tử Nhận" liền lập tức hướng ra phía trước bay chém tới, phảng phất giống như cắt không khí ra vậy. Thanh âm "vù, soạt" vang lên làm cho ta giật mình. Bỗng nhiên đạt tới tốc độ này! Ta không hề dùng nhiều sức, tại sao lại nhanh đến như vậy?

Ta có nhiều câu hỏi không thể trả lời được. Quên đi, vũ khí của mình tốt là được rồi, bất kể là vì nguyên nhân gì.

Ta hưng phấn đùa giỡn thanh vũ khí ta đã dùng tính mệnh song tu luyện chế ra .....

Cuối cùng, ta từ trong hưng phấn bình tĩnh lại. Bây giờ thì đến luyện chế linh giáp. Linh giáp đối với ta cũng không quan trọng lắm, bởi vì ta đã có "Phục Ma Kim Cương Quyết".

Ta há miệng một cái, một nửa khối Bí Thiên Thạch còn lại tiến nhập vào trong đan điền. Ngay từ đầu ta đã đem chúng luyện hóa qua, bây giờ chỉ cần trực tiếp dùng đan hỏa tu luyện là được.

Cũng với trình tự như vừa rồi, khối Bí Thiên Thạch kia bay vào trong đan điền ta, treo lơ lửng phía trên Kim Đan. Đan hỏa lại bắt đầu luyện chế .....

Đan điền của ta chấn động mạnh, ta lập tức tỉnh lại.

Chân nguyên lực trong thể nội ta giống như đại triều trên sông Tiền Đường, không ngừng tản mát ra khắp các kinh mạch. May mắn là thân thể ta đã tu luyện qua "Phục Ma Kim Cương Quyết" nên không có cảm giác gì. Ta còn nhớ rất rõ kiếp trước tại tu chân giới, ta thống khổ như thế nào khi đột phá từ Kim Đan Kỳ lên Nguyên Anh Kỳ. Ta thật sự cảm thấy mình thật may mắn. (Dường quên mất tu luyện "Phục Ma Kim Cương Quyết" cũng tăng thêm kinh nghiệm thống khổ. Thật là lạc quan, ha ha.)

Kim đan của ta chấn động mạnh mẽ, bắt đầu từ từ phân liệt .....

"Đan phá anh thành" Trong đầu ta hiện ra câu nói kia. Ta biết mình đã đột phá Kim Đan Kỳ.

.....

-----

(1) Kiếm không phải là kiếm, đao không phải là đao. Nửa đao nửa kiếm.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 28: Thập Niên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Toàn thân ta đột nhiên nóng lên, một luồng chân nguyên lực hùng hậu hơn trước kia rất nhiều mãnh liệt rít gào trong kinh mạch .....

Đột nhiên, cả đan điền đều chấn động. Một thân người nhỏ màu vàng kim bay lơ lửng trong đan điền của ta. Hiện tại đan điền dường như lớn lên gấp nhiều lần, bên trong toàn bộ là một phiến màu tím. Ta biết đây chính là "Tử Phủ", cuối cùng ta cũng đã tu luyện thành "Tử Phủ Nguyên Anh", ha ha ha .....

Lúc trước, vốn là ta đang dùng đan hỏa đang luyện chế "linh giáp" trong đan điền, bây giờ nó đã bao phủ bên ngoài nguyên anh. Kim sắc nguyên anh mang trên người tử sắc "linh giáp" trông thật là anh vũ phi phàm.

Lúc này, chân nguyên lực của ta đột nhiên tràn về hướng "Tử Phủ", khiến cho ta hoảng loạn một trận. Ta biết sau khi tu luyện thành "Tử Phủ Nguyên Anh", chân nguyên lực trong cơ thể hẳn là phải ổn định trở lại, ít nhất cũng phải ổn định phía ngoài. Bất kể như thế nào, chân nguyên lực cũng không thể tập trung về "Tử Phủ" như vậy!

Đến thời điểm này, phật nguyên lực trong thể nội ta cũng bắt đầu không còn bình tĩnh.

Nó không chỉ xuất hiện tại các cơ nhục toàn thân, da, xương mà dường như đã bắt đầu tràn về các kinh mạch của ta. Chân nguyên lực trong thể nội dường như cũng cảm nhận được áp lực của phật nguyên lực liên lui về bên trong "Tử Phủ". Phải biết rằng phật nguyên lực chính là lực lượng sánh ngang với mỹ tiên lực, chân nguyên lực không thể nào sánh bằng.

Phật nguyên lực bình thường rất ôn hòa, nhưng mà sức mạnh tiềm ẩn của nó thì rất khó lường. Dường như nó đã chiếm lĩnh toàn bộ kinh mạch. Từng dòng từng dòng phật nguyên lực giống như lưu thủy chảy qua các kinh mạch. Kinh mạch tựa như mặt đất bị khô cạn, liều mạng hút vào .....

Phật nguyên lực dường như có tấm lòng rất là độ lượng, sau khi đi qua kinh mạch vài lần, đến khi kinh mạch không thể hấp thu được nữa, trong nháy mắt tiến công về phía đầu não của ta .....

Ta mỉm cười, bởi vì ta biết rõ ràng đây chính là tầng thứ bảy của "Phục Ma Kim Cương Quyết" hay chính là tu luyện thành "Kim Thân Phật Tôn". "Kim Thân Phật Tôn" này có tác dụng gần giống như "Tử Phủ Nguyên Anh", chỉ là năng lực của nó lớn hơn, đối với tu luyện của ta càng tốt hơn.

Ta vừa hưng phấn vừa có một chút khẩn trương lo lắng chờ đợi thời khắc vĩ đại khi "Kim Thân Phật Tôn" hình thành.

Phật nguyên lực tựa hồ như vô biên vô tận tràn về đại não của ta. Đại não kia giống như một cái động không đáy, bất kể Phật nguyên lực nhiều hay ít tiến vào đều hấp thụ tất cả. Không có, ta không cảm nhận được chút khác biệt nào so với bình thường. Ta đã có chút lo lắng, nhưng mà lần trước khi tu luyện "Phục Ma Kim Cương Quyết" ta cũng đã trải qua tình huống hung hiểm như thế này. Đối với tình huống này ta chỉ là có chút lo lắng mà thôi, không thể khiến cho ta khủng hoảng. Phải biết rằng ta vừa rồi chính là luyện thành "Tử Phủ Nguyên Anh". Mặc dù cảnh giới nguyên anh này tại tu chân giới mà nói căn bản không là cái gì, nhưng mà ở phạm nhân giới này một tu chân giả Kim Đan Kỳ cũng có thể hoành hành thiên hạ rồi. Ta là Nguyên Anh Kỳ thì còn sợ gì nữa!

Trong lúc ta đang tự tự an ủi chính mình, đầu ta đột nhiên chấn động mạnh, không hề có một điểm báo trước. Cho dù là cảnh giới của ta, cũng cảm thấy choáng váng.

Trong lúc ta đang mơ mơ màng màng, bên tai dường vang lên tiếng niệm kinh của Phật giới, tựa hồ như mẫu thân ta ở bên tai thì thầm. Cả tâm thần ta đều đắm chìm trong đó .....

Đột nhiên, một luồng khí ấm áp lưu chuyển khắp toàn thân, từ đầu đến chân, từ khắp các kinh mạch đến sâu trong tâm linh. Ta giật mình từ trong trạng thái mơ màng tỉnh lại. Còn chưa có thời gian chú ý xem vừa rồi rốt cuộc bị cái gì, ta đã có một sự kinh hãi thật lớn.

Một hình ảnh "Kim Thân Phật Tôn" xuất hiện trong tâm trí ta. Ta đã sớm nghe nói đến sự kỳ diệu của "Kim Thân Phật Tôn" này, nhưng vẫn không

biết nó có gì khác so với "Tử Phủ Nguyên Anh". Ta cẩn thận quan sát "Kim Thân Phật Tôn" này xem thử có chỗ nào kỳ diệu. Không có gì cả a, hình dạng cũng giống y như ta, hai cái cũng đều có màu kim sắc, rốt cuộc khác nhau chỗ nào đây.

Điểm khác biệt duy nhất chính là không gian chung quanh "Tử Phủ Nguyên Anh" thì có màu tím, còn không gian chung quanh "Kim Thân Phật Tôn" lại có màu trắng .....

Không đúng, lúc này ta phát hiện ra một bí mật làm cho ta khiếp sợ: "Tử Phủ Nguyên Anh" đã có chiến giáp bảo hộ, cũng là cái mà ta dùng Bí Thiên Thạch luyện chế ra. Nhưng mà ta phát hiện ra "Kim Thân Phật Tôn" trời sinh cũng đã có chiến giáp, kim sắc chiến giáp này ở trên thân của kim sắc "Kim Thân Phật Tôn", không chú ý kỹ thì sẽ không nhận ra.

Trời sinh đã có chiến giáp, chỉ điểm này thôi cũng đã thấy được sự bất phàm của "Kim Thân Phật Tôn". Ta lại càng kỳ vọng vào nó nhiều hơn.

Thật là tức chết, "Phục Ma Kim Cương Quyết" này chỉ có phương pháp tu luyện, không hề có một chút kỹ xảo ứng dụng nào. Phải biết rằng tu luyện cùng với vận dụng lực lượng đều quan trọng như nhau. Nếu như người có lực lượng mà không có kỹ xảo, cũng giống như một phú ông mặc dù có rất nhiều tiền, nhưng lại không biết tiêu như thế nào, cái này có khác gì người không có tiền?

Từ điểm này có thể thấy được tầm quan trọng của kỹ xảo. Quên đi, phật tông này tại tu chân giới cũng rất ít khi xuất hiện. Các tu chân giả tại tu chân giới cũng không hề muốn chạm trán với người của phật tông. Phải biết rằng trong phật tông, người tu luyện thành "phật nguyên lực" cũng không ít. Người dùng chân nguyên lực, nhân gia dùng "phật nguyên lực" còn cao thâm hơn đấu với người, đánh như thế nào? Trừ khi cảnh giới chênh lệch quá lớn, nếu không tu chân giả rất khó đấu với người của phật tông.

Bởi vậy ta cũng không có tiếp xúc nhiều với người của Phật Tông, cho dù ta đã hơn 3600 tuổi.

Quên đi, giờ mà suy nghĩ chuyện này còn quá sớm. Tại Thanh Long Đại Lục này ai có thể bức ta phải sử dụng "phật nguyên lực" chứ!

Từng dòng, từng dòng phật nguyên lực bắt đầu tản ra khắp toàn thân ta: kinh mạch, xương, cơ nhục, da, thần kinh, tế bào .....

Ta cảm thấy thân thể mình dường như cường tráng hơn, dường như tiến vào "Kim Cương Chi thân". Mặc dù đây không phải lần đầu tiên ta tu luyện tiến bộ, nhưng cũng không khác biệt lắm.

Ta nhẹ nhàng đứng lên, chỉ cảm thấy toàn thân tê dại, rất là thoải mái. Không biết đã bao lâu rồi không có một cái ngọc điểm để ngồi lên, ta đuổi người làm vài động tác thể dục, chỉ có một chữ: Sảng khoái (người thử ngồi bất động một ngày xem, sau đó đứng lên làm vài động tác thể dục, người sẽ biết thế nào là "sảng khoái". Huống chi, Trương Tinh Phong chính là tu luyện không biết đến thời gian.)

“A~~~~~” Ta hét to một tiếng. Không hề sử dụng chân nguyên lực và phật nguyên lực, tất cả đều chỉ sử dụng lực lượng thân thể.

Nắm tay ta vung lên, chân nguyên lực bắn tới "Ngũ Hành Huyền Vũ Đại Trận" ta đã bố trí, đồng thời tụ hợp lại một chỗ. Tay ta lại xuất một chiêu, chân nguyên lực ta vừa mới phát ra cùng với chân nguyên lực ta dùng bố trí trận thể trước kia đồng thời thu về trong người. Ta cảm nhận được chân nguyên lực của mình so với trước kia hùng hậu, thuần tịnh hơn rất nhiều, không nhịn được mỉm cười.

Bên ngoài loáng thoáng có thanh âm của ai đó. Ta biết vừa rồi ta phát ra thanh âm mọi người đều nghe được, mỉm cười, đi nhanh ra ngoài mật thất .....

HẾT QUYỂN 2

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Gia.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Dát dát ....." thanh âm vang lên.

Ta nheo mắt nhìn về phía trước, trong lòng có kích động, cũng lại rất bình tĩnh, dường như rất là mâu thuẫn. Đứng trước cảm tình của thân nhân, tâm cảnh của ta dường như hoàn toàn thất thủ, nhưng ta cam tâm tình nguyện.

Theo cánh cổng mật thất vừa mở ra, một luồng ánh sáng mặt trời từ bên ngoài chiếu vào trên người ta, làm cho ta không thấy rõ lắm tình hình bên ngoài. Một lúc lâu sau, ta đã nhìn rất rõ ràng. Bên ngoài có một đám người đang đứng bất động nhìn ta, không có một ai phát ra âm thanh.

Dường như đã lâu lắm rồi không nhìn thấy ánh mặt trời. Ánh nắng chiếu lên người thật sự là thoải mái. Các người có khỏe không? Các người vẫn quan tâm đến ta như vậy. Ta biết trên thế giới này đối với ta tốt nhất ngoài mẫu thân ra chính là các người, có lẽ còn có người cha đã đuổi ta ra khỏi gia môn.

Sau khi từ trong mật thất bế quan đi ra, ta cảm thấy mình đối với phụ thân dường như đã không còn phần nợ như lúc đầu. Có lẽ ông ấy cũng có nỗi khổ trong lòng, ta坦然 nhiên nghĩ như vậy.

Trương đại thúc vẫn không hề thay đổi, chỉ là càng trẻ thêm. Đôi mắt càng sáng hơn, càng có khả năng nhìn xuyên thấu hơn. Nhất cử nhất động hoàn toàn hòa hợp với hoàn cảnh chung quanh .....

Đại nương dường như một điểm cũng đều không thay đổi, bộ dáng vẫn giống như chỉ mới ba mươi tuổi. Chỉ là bên trong vẻ ôn nhu hòa thiện có lộ ra một chút khí thế của cao thủ biểu hiện bà không phải là một phụ nhân bình thường.

Vương ca và Vũ tỷ cũng không có thay đổi gì. Chỉ là Vương ca càng thêm trầm ổn, một cỗ khí thế trên người hần chạm rãi khuếch tán ra chung quanh. Đó là khí thế chỉ có một người thành đạt, một người ở địa vị cao mới có thể

phát ra. Mà Vũ tử dường như có chút điềm đạm nho nhã hơn, không còn bộ dạng tinh nghịch thích làm nũng như trước kia nữa. Xem ra Vương ca dạy dỗ thật là tốt a!

Hai huynh đệ kia đầu bóng lưng giống nhau như đúc, không cần phải nói nhất định là hai đồ đệ của ta. Ánh mặt trời chiếu vào cái đầu trọc của hai tên này phản quang lại, làm cho ta cảm thấy thân thiết hơn rất nhiều. Dường như không lâu, lại dường như thật lâu trước kia cũng như vậy. Điểm khác biệt duy nhất chính là trên mặt đã không còn nét ngây thơ. Trên người phát ra một cỗ khí thể mạnh mẽ biểu hiện công lực của bọn họ là phi thường cao. Cái tên trên tay cầm một cây quạt kia dám chắc là A Vũ. Một bộ dáng phiêu phiêu giai công tử (nhẹ nhàng thanh thoát), đã không còn vẻ non nớt như trước kia. Trên người hiện lên khí tức nho nhã.

Xem ra cái tên đẹp trai nhất kia nhất định là đại ca ta. Thân thể rất là tráng kiện a! Cơ nhục trước ngực hiện lên rất rõ ràng, vai hồ lưng gấu. Dễ dàng nhận thấy hắn đã là một thanh niên trưởng thành. Khí thể trên người phát ra làm cho ta cảm thấy kinh hãi: Hắn đã đạt đến cảnh giới nhất phẩm.

- Mọi người khoẻ không, đã lâu rồi không gặp a, ha ha .....

Ta suy nghĩ đã lâu cũng không biết nói gì cho tốt, không thể làm cái gì khác hơn là cười ha ha như vậy.

Vương ca, Vũ tử, Trương đại thúc, đại nương, A Vũ, Lý thị huynh đệ, cùng với Lang Phong đại ca, tất cả đều nhìn ta.

Trước mặt bọn họ là một người có khí tức mờ ảo. Trên người ẩn hiện khí chất xuất trần của một nam tử. Có thể gọi hắn là một thiếu niên. Không giống, dựa vào nhãn lực nhìn người của bọn họ sai được. Có thể nói hắn là một người thành niên, nhưng mà bộ dáng của hắn lại tuấn tú giống như một thư sinh. Thiếu gia đã đi vào đó mười năm, đi ra hắn là một thanh thiếu niên mười tám tuổi. Nhưng mà .....

Trương đại thúc nhìn ta, liếc mắt một cái đã khẳng định ta chính là hiền chất của ông ta. Tuy nhiên ánh mắt ta bây giờ so với trước kia càng làm cho ông ta nhìn không thấu. Nhưng mà ông ta khẳng định là thế gian này chỉ có hiền chất của mình mới có thể làm cho mình nhìn không thấu. Phải biết rằng bây giờ mình đã đạt tới cảnh giới nhị phẩm, năng lực nhìn người khác

cũng tiến bộ hơn rất nhiều. Hiện tại còn có người có thể làm cho mình nhìn không thấu, cũng chỉ có hiền chất đã tạo ra biết bao nhiêu kỳ tích mà thôi.

- Hiền chất, đã lâu không gặp. Không nghĩ đến cảnh giới của ngươi bây giờ lại cao như vậy, làm cho ta càng ngày càng nhìn không thấu. Lão phu thật là bội phục, ha ha!

Trương đại thúc nhìn ta cười nói, dường như rất bình tĩnh. Nhưng mà bàn tay của ta có chút run run biểu hiện ông ta bây giờ kích động đến cỡ nào. Phải biết rằng trước kia ông ta đã là đệ nhất ngọc thạch điêu khắc sư, bây giờ đã thêm mười năm, bởi vì bản thân đã đạt đến cảnh giới cảm ngộ được tự nhiên, công lực đã đạt đến cảnh giới nhất phẩm. Muốn bàn tay của ông ta không thể không chế run run như vậy, cơ hồ không có khả năng. Nhưng hiện tại lại phát sinh như vậy, có thể tưởng tượng được Trương đại thúc kích động đến cỡ nào.

Mọi người cũng đều biết bản lĩnh nhìn người của Trương đại thúc. Hơn nữa bọn họ đã cảm nhận được ta trên người cổ khí tức xuất trần trên người ta vô cùng quen thuộc. Bọn họ không hề có một điểm hoài nghi.

- Nhị đệ.

- Thiếu gia.

- Sư phụ.

.....

Mọi người đều kích động hướng về phía thân nhân của bọn họ gọi lớn. Trước kia bọn họ đều không cảm nhận được ta ở trong lòng bọn họ quan trọng như thế nào. Sau khi ta bế quan rồi, mọi người mới phát hiện ra, đứa trẻ chỉ có bảy tám tuổi là ta đã trở thành chỗ dựa tinh thần của họ.

Ta nở nụ cười, cười rất là kỳ quái. Bởi vì ta cũng muốn khóc, nhưng mà ta dẫn lòng lại, ta không muốn mọi người đều khóc.

- Lâu rồi cũng không có ở cùng một chỗ, đi, trở vào rồi hãy từ từ nói chuyện.

Ta chỉ có cách dẫn mọi người vào trong nhà, nếu không mọi người ở chỗ này không biết tới khi nào đây!

.....

Ngã đích gia tị thị ngã đích thành bảo

Mỗi nhất chuyên nhất ngỗ dụng ái sáng tạo
Gia lí đích nhân đô vi tiểu thị ngã đích tài bảo
Đương hồi gia tài tri đạo
Tự kỷ chân đích trọng yếu
song thủ năng vi gia nhân nhi thô tháo

A~~~~~

Đa yêu vinh diệu!
Na yêu kiêu ngạo!
Nhĩ vi ngã bả phạm thiêu,
Ngã vi liễu đả tảo,

A~~~~~

Hồi gia đích cảm giác
Thật tại chân đích thái hảo

a~~~~~

Hồi gia đích cảm giác,
Thật tại thị chân đích thái hảo.

Dịch Nghĩa:

Nhà của ta cũng là thành bảo của ta
Mỗi một viên gạch một viên ngói đều do ta dùng tình yêu sáng tạo
Người trong nhà mỉm cười chính là tài bảo của ta
Trở về nhà mới biết được
Thật sự quan trọng đối với mình
Cả hai tay có thể vì người nhà mà thô ráp
Vinh diệu đến cỡ nào!

Kiêu ngạo như vậy!
Người là nôi cõm của ta

Ta đi quét dọn

Cảm giác trở về nhà

Thật sự là rất tốt

Dịch thơ: fishscreen (dốt thơ, không có tiền thuê các cao nhân bên Thi Ca
Các nên đành phải tự làm)

Nhà ta là một thành trì

Gạch hồng ngói đỏ cũng vì tình thân
Nụ cười của các thân nhân
Chính là báu vật tinh thần của ta
Đi xa mới trở về nhà
Điều quan trọng nhất vẫn là tình thân
Hai tay ta đã sẵn sẵn
Vì người nhà cả chẳng cần công lao
Thật là vinh diệu biết bao
Thật là kiêu ngạo cỡ nào sánh đây
Người là một chén cơm đầy
Lau chùi dọn dẹp ngày ngày đều vui
Về nhà ta nở nụ cười
Có một cảm giác vui tươi trong lòng

.....

Trong đầu của ta vang lên một bài ca, cũng không biết là do ai hát, nhưng nó lại có thể nói hộ tiếng lòng của ta lúc này.

Cảm giác trở về nhà thật sự là thoải mái. Ta yên lặng cảm nhận, trong lòng có một nỗi xúc động. Đột nhiên ta có cảm giác muốn tiếp tục sống yên bình như thế này, không muốn vì thế lực mà phấn đấu nữa. Nhưng mà ta biết không có khả năng như vậy, trách nhiệm của ta đã định sẵn rồi. Bất kể là ta vì chính mình, cũng là vì bọn họ, hay là mẫu thân của ta. Có lẽ còn có nàng

.....

Không biết nàng có đang đợi ta chăng?

Ha ha ha ..... Ta tự cười giễu mình. Lúc ấy mọi người mới bao nhiêu tuổi chứ. Không biết nàng hiện tại còn nhớ tới tiểu nam hài trước đây không.

Bây giờ nàng cũng đã hai mươi tuổi rồi, phỏng chừng đã kết hôn rồi. Nàng có hạnh phúc không? Ồ, ta thật là ngốc, nàng chính là tiểu thư bảo bối của Vũ văn thế gia, sao lại có thể không hạnh phúc chứ?

Ta thản nhiên cười, có cười thật hay không ta không biết. Tim của ta không hề đau đớn, chỉ có một cảm giác trống rỗng, một loại cảm giác không muốn xa rời, một loại cảm giác buông thả đối với tình yêu. Có lẽ một tu chân giả không nên có ái tình.

Ta cũng chỉ có thể nghĩ như vậy. Đi ra cánh cổng Tinh Phong Trang Viên, quay đầu nhìn lại. Trang viên so với trước kia hào hoa hơn rất nhiều. Khuôn mặt của các thân nhân hiện lên trước mặt ta.

Cũng là bọn họ, là bọn họ, sau khi ta bế quan, vì sự nghiệp của ta mà nỗ lực kinh doanh. Hiện tại "Long Đăng Ngọc Khí Điểm" đã trải rộng ra cả Minh vương triều, cứ chín châu thì lại có một điểm. Bây giờ chủ yếu chính là vũ lực còn chưa đủ mạnh. Ngọc khí điểm nếu như không đủ vũ lực, sẽ rất dễ dàng sẽ một vài nhân vật hắc đạo cướp đoạt.

May mắn trước khi bế quan ta đã để bọn họ huấn luyện một số hài tử. Cũng nhờ có những hài tử này, bọn ta mới có mở điểm. Hiện tại đã huấn luyện được hai trăm hài tử. Chỉ có năm đầu tiên đã thu được một trăm người, mỗi năm sau này đều khoảng chừng mười người. Tất cả đều là tuyển những hài tử có tư chất tốt.

Hiện tại bên ngoài có tám mươi người, bọn họ đều là những người trong ba lứa đầu tiên. Có vài hài tử tuổi còn rất trẻ.

Bọn họ đều thống nhất gọi là "Tinh Phong Vệ".

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương Đây Chỉ Biên Tập Sơ Qua Nên Nếu Có Sạn Thì Xin Quý Độc Giả Thông Cảm Dùm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bọn họ gọi là "Tinh Phong Vệ".

Tất cả bọn họ đều là những cao thủ đã tu luyện "Thái Cực Âm Dương Quyết" gần mười năm. Chỉ có một số ít còn đang ở trong trạng viên chịu huấn luyện căn bản, còn lại tất cả đều bắt đầu làm việc cho trạng viên.

Một nửa thành viên trong số họ đã đạt đến tiên thiên cảnh giới. Khuyết điểm duy nhất chính là số lượng quá ít. So với thế lực của tứ đại thế gia hơn vạn người thì chênh lệch thực sự quá lớn. Trong tứ đại thế gia tiên thiên cao thủ càng không biết có đến bao nhiêu. Chỉ biết cả Minh vương triều tiên thiên cao thủ có hơn phân nửa đều là người của tứ đại thế gia. Cũng chỉ có tứ đại thế gia mới có thực lực cung dưỡng bọn họ.

Hơn nữa thế lực trong bóng tối của tứ đại thế gia lại càng không biết có đến bao nhiêu. Người nói một siêu cấp đại gia tộc đã tồn tại mấy trăm năm thậm chí hơn ngàn năm không có một số lượng lớn kỳ binh, ai mà tin được. Chỉ cần nhìn những người áo đen lúc trước đến cướp "Long Đăng" thì cũng biết thế lực của ta không thể nào bằng được. Nên biết rằng hai nhị phẩm cao thủ là khái niệm gì! Cả Minh vương triều cũng chỉ có bốn nhất phẩm cao thủ, mà nhị phẩm cao thủ cũng chỉ có tám mà thôi. Nên biết rằng tam phẩm cảnh giới và nhị phẩm cảnh giới có sự chênh lệch rất lớn. Trong khi nhị phẩm cao thủ và nhất phẩm cao thủ chênh lệch lại không lớn như vậy.

Từ đây có thể thấy được hai nhị phẩm cao thủ rốt cuộc đại biểu cho cái gì.

Nhưng mà ta cảm thấy, cũng dám khẳng định Thanh Long Đại Lục không thể chỉ có chừng đó cao thủ. Số lượng này chỉ bất quá là do các quan lại thống kê mà thôi. Còn những ẩn thế cao thủ chưa từng xuất hiện thì ai biết được đây!

Không nói đâu xa, Ma Quân Thạch Y chính là một nhất phẩm cao thủ, cả thiên hạ này đều biết. Nhưng mà hãn bất quá chỉ là môn chủ của "Huyền Ma Môn", một trong ba môn phái của Ma Tông. Hai môn phái kia là "Âm Ma Môn" và lợi hại nhất là "Thiên Ma Môn". Môn chủ của bọn họ công lực của bọn họ rốt cuộc cao đến mức nào ai biết được đây. Người dám nói võ công của bọn họ nhất định thấp hơn so với Ma Quân Thạch Y sao? Còn tông chủ của Ma Tông thì sao đây? Làm Ma Tông tông chủ chẳng lẽ thực lực hãn thấp hơn thủ hạ của mình mình hay sao?

Cho dù người khác tin, tất cả người trong Ma Tông cũng sẽ không tin. Phải biết rằng Ma Tông chính là nơi cường giả vi tôn, người nào có võ công cao nhất, người đó chính là tông chủ! Công lực của Ma Tông tông chủ này còn cao hơn cả Thạch Y, cao hơn nhất phẩm cao thủ. Như vậy thì hãn đã đạt đến cảnh giới gì?

Còn có những trưởng lão của Ma Tông. Những lão bất tử này chính là môn chủ của tam môn cùng với tông chủ trước kia. Công lực của bọn họ yếu hay sao?

Điều này chẳng ai biết được, triều đình cũng không dám quản. Ma Tông đã truyền thừa mấy ngàn năm, từ khi có võ lâm thì cũng đã có Ma Tông. Thế lực của bọn họ không chỗ nào không có, Nói không chừng thị vệ trong cung đình cũng có một số lượng lớn cao thủ của Ma Tông. Triều đình muốn xen vào, Ma Tông mà trở mặt, phỏng chừng cả hoàng cung sẽ trở thành nơi huyết tẩy ngàn dặm.

Ma Tông không đối nghịch triều đình, triều đình cũng không muốn đối nghịch với Ma Tông cao thủ nhiều như mây. Hình thành một cục diện hòa bình.

Mà tổ chức cầm đầu bạch đạo đối đầu Ma Tông là "Thiên Nhai Hải Các" cùng với nơi bắt nguồn của võ công "Thiếu Lâm" cũng có đến mấy ngàn năm lịch sử. Bọn họ có thể đối đầu với Ma Tông mấy ngàn năm, hơn nữa còn đàn áp được bọn chúng, thực lực của bọn họ yếu hay sao?

Ta nghĩ đến cũng cảm thấy sợ hãi. Đều là những siêu cấp tổ chức truyền thừa đến mấy ngàn năm a! Không biết có đến bao nhiêu nhất phẩm cao thủ đây! Phỏng chừng cũng có người đạt tới kim đan, bởi vì ta cũng tu luyện

đao đạo đạt đến cảnh giới Kim Đan kỳ, không chừng cũng có thiên tài như vậy. Bọn họ tại sao không nổi danh, bởi vì bọn họ đều không hề đem võ công của mình thi triển ra.

Mà tứ đại thế gia có thể đem cả nền kinh tế của Minh vương triều hoàn toàn nắm trong tay, lại không hề bị người của Ma Tông cướp đoạt. Phải biết rằng người của Ma Tông thích nhất chính là cướp đoạt của người khác.

Bọn họ yếu lắm sao. Bên ngoài thì có hơn vạn tư binh, trong bóng tối thì sao? Bọn họ lại có đến bao nhiêu nhất phẩm cao thủ.

Ta cũng biết được một phần thực lực bên ngoài của Trương thị thế gia. Hai người bảo tiêu của cha ta chính là hai nhị phẩm cao thủ. Mà thủ vệ trong từ đường tổ tông cũng có hai nhị phẩm cao thủ. Chấp pháp tổ của Trương Lão Hội có nhiệm vụ chấp hành gia pháp có tất cả mười người, công lực cũng của bọn họ cũng là nhị phẩm cảnh giới, còn tổ trưởng đã đạt đến nhất phẩm cảnh giới.

Nhất trọng yếu chính là cha của ta càng đạt tới liễu nhất phẩm cảnh giới. Phòng chừng cha đích công lực cũng chỉ có nhất phẩm cao thủ đã ngoài đích nhân năng nhìn ra lai. Mà trong nhà đích dưới đất trong mật thất diện tốt cuộc có cái gì, ta cũng không biết.

Cho nên ta cũng không dám sử dụng vũ lực với Lý Thiên Tường. Bởi vì cho ta biết Lý thị thế gia nếu có thể ngồi trên ngôi vị đệ nhất thế gia, thực lực nhất định rất kinh khủng, ít nhất so với Trương thị thế gia cũng không thua kém!

Quên đi, khi nghiên cứu đao đạo, ta đã gom tất cả tinh hoa đao pháp lại trong một chiêu, phòng chừng đã là cực hạn rồi. Những cao thủ mạnh nhất chính là Kim Đan kỳ. Trong con mắt của ta cần phải tính toán nữa hay sao.

Cho dù đạt tới Kim Đan kỳ, nhưng bọn họ làm sao biết cách sử dụng chân nguyên lực đây? Bọn họ biết các loại kỹ xảo sao? Bọn họ biết các loại pháp quyết sao? Bọn họ biết các loại cấm chế sao?

Bọn họ không biết, bọn họ làm sao có thể biết được. Tu Chân Giới tất cả đều là tham khảo các pháp quyết do tiên nhân lưu lại, sau đó trải qua hơn trăm ngàn năm, mới nghiên cứu ra các loại tu chân pháp quyết. Tình huống

này cũng giống như tiên nhân ra tay trợ giúp, lại trải qua vô số ức năm, mới hình thành cục diện phồn vinh của Tu Chân Giới như bây giờ.

Bọn họ võ lâm mới chỉ có mấy ngàn năm lịch sử, nếu thật sự sáng tạo ra tu chân pháp quyết, người của Tu Chân Giới chúng ta chắc đã chết hết rồi. Quên đi! Không có khả năng! Nguyên nhân không phải là năng lực hay thiên tài mà chính là hạn chế của cảnh giới.

Ta phấn chấn tinh thần. Tu vi võ đạo của ta đã đạt đến Kim Đan kỳ, tu chân của ta lại càng đạt tới Nguyên Anh kỳ. Quan trọng nhất chính là ta đã tu luyện thành "Kim Thân Phật Tôn" càng lợi hại hơn. Bọn họ làm sao có thể đấu với ta. Điều này không thể dùng nhân số bù đắp được, chênh lệch rất lớn. Phỏng chừng ta dùng một cái Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết có thể giết chết hơn mười cao thủ Kim Đan kỳ, ha ha ha.....

Ta không khỏi hào tình vạn trượng. "Nhìn thiên hạ, ai dám tranh phong!" Những lời này đối với ta mà nói, cũng thật là thích hợp.

*****

Trong đầu không ngừng suy nghĩ các loại tình huống có thể phát sinh, cùng với phương pháp giải, bất tri bất giác đã đi đến "Minh Nguyệt Quế Thụ Kiều" nổi tiếng nhất kinh thành. Địa phương này, tương truyền tại cổ đại, có một anh hùng ở chỗ này cùng với một tiên nữ của nguyệt cung yêu nhau. Sau đó phát sinh một đoạn ái tình cảm thiên động địa. Cuối cùng bọn họ phá vỡ ngăn cách của tiên giới ở cùng một chỗ với nhau.

Cổ sự này mặc dù không biết thật hay giả, nhưng mà bây giờ rất nhiều cặp tình nhân đều gặp nhau ở nơi này. Đây là một sự thật, đồng thời này cũng trở thành nhất đại phong cảnh tại kinh thành.

Ta đứng ở trên cầu, nhìn dòng nước trong vắt phía bên dưới. Ánh trăng trên bầu trời rất sáng, nhàn nhạt chiếu khắp các ngõ ngách của kinh thành. Thiên địa tựa hồ như đều là một mảnh trắng bạc huyền ảo.

Bên cạnh cầu là quế thụ in bóng lòa xòa xuống mặt nước, làm rất nhiều cặp tình nhân bị hấp dẫn tới. Ta quan sát chung quanh, một đôi tình nhân đang ngồi sát vào nhau, rất là thân mật. Có một chút cay đắng không thể giải thích được: Dường như chỉ có ta là một người cô đơn.

"Minh nguyệt chiếu ngã ảnh, đối âm thành tam nhân", ta chậm rãi ngâm nga. Ta có thể cảm nhận được tâm tình của thi kiếm tiên Lý Bạch lúc bấy giờ .....

- Vân nhi, dừng lại ở đây đi.

Một thanh âm thân thiết ôn nhu thấm vào lòng người vang lên. Trong lòng ta bỗng nhiên có một trận rung động, thật lâu không thể bình tĩnh.

Là nàng sao? Hình như nha hoàn của nàng cũng tên là Vân nhi thì phải? Trong lòng ta hưng phấn giống như đột phá Kim Đan kỳ đạt tới Nguyên Anh kỳ vậy. Nhất định là nàng, nhất định là nàng!

Ta nhanh chóng xoay người lại, nhìn chăm chăm cổ kiệu trước mặt. Ta khẳng định người vừa rồi nói chuyện nhất định là đang ở bên trong kiệu diện. Nhất định là nàng, ta yên lặng chờ đợi.

Chiếc rèm kiệu chậm rãi nhấc lên, một thân ảnh mỹ lệ xuất hiện trước mặt ta. Trong lòng ta có một cảm giác tê dại, không tự kìm hãm được nước mắt chảy ra.

Nàng một người ôn nhu như vậy, nàng một người đáng yêu như vậy. Lần này ta nhất định sẽ không để mất nàng một lần nữa.

- Nhu.

Ta thấp giọng gọi. Ta không muốn chịu áp lực thêm nữa. tại sao ta lại phải chịu đựng? Ta yêu nàng, ta phải nói cho nàng biết.

Nhu toàn thân chấn động, từ từ ngẩng đầu lên nhìn ta, ánh mắt bỗng nhiên sáng lên. Ta biết nàng nhất định đã nhận ra ta.

- Trương công tử, là người sao ?

Thanh âm rất nhỏ, tựa hồ như nói với chính mình. Nếu như không phải võ công ta cao, phỏng chừng không thể nghe được. Nhưng mà nghe được âm thanh trong trẻo này, ta cảm nhận được sự lưu luyến của nàng đối với ta, cùng với nỗi nhớ nhung tha thiết.

Ta không nhịn được từ trên cầu đi xuống. Đi đến bên dưới tàng cây quế hoa nơi nàng đang đứng.

- Là ta, đã lâu không gặp, nàng có khoẻ không?

Vũ văn nhu đích thân thể bỗng nhiên run lên, nhìn ta, nhãn tình đã bắt đầu ươn ướt. Đã bao lâu, tự mình tưởng nhớ hã đã bao lâu rồi? Chính là từ lúc

tại khảo hạch trường thân ảnh chợt loé lên, giống như biến mất tại nhân gian. Bao nhiêu ngày nhớ nhung da diết, cuối cùng cũng đã đợi được ngày hôm nay.

- Ta cũng tốt lắm, Trương công tử, người, người mấy năm nay thế nào?

Nghĩ tới nghĩ tới, Vũ Văn Nhu cũng không dám trước mặt ta nói lên nỗi lòng.

Ta xem nàng bộ dáng có chút xúc động, có chút vui vẻ, đi tới trước mặt nàng, đứng bất động nhìn nàng. Ta nhìn nàng một cách tỉ mỉ, tựa hồ mới chỉ vừa hôm qua, cũng phảng phất như cả một đời, nàng vẫn yếu ớt như vậy. Hôm nay nàng đã là ánh sáng rực rỡ, mỹ lệ vô cùng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ái.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Nàng thấy ta cứ nhìn chăm chăm vào nàng như vậy, không khỏi có chút thẹn thùng, đê hạ tần thủ (1). Vân nhi ở bên cạnh nhìn thấy tiểu thư của mình cuối cùng đã gặp được nam tử ngày đêm tưởng nhớ, lập tức đã tránh ra xa. Nàng cũng không muốn sau khi hồi phủ bị tiểu thư trách cứ. Nhưng nàng vẫn đứng ở cách đó không xa, nhìn về phía bên này. Nàng muốn nhìn xem thử khi tiểu thư và người tiểu thư trong lòng yêu thích gặp nhau thì sẽ thế nào.

Ta mỉm cười nhìn bộ dáng thẹn thùng của nàng, khuôn mặt đỏ bừng đến tận mang tai, càng làm cho ta yêu thích nàng hơn. Ta đã trải qua mười năm cô độc trong mật thất, nếu nói không hề nhớ đến nàng thì chỉ là tự dối mình. Nhưng bởi vì theo đuổi tu chân, cùng với phát triển sự nghiệp trong tương lai, ta cố gắng dẫn lòng lại. Bởi vì ta biết, trên thế giới này, nhất định có người tu vi đạt đến Kim Đan kỳ, hơn nữa lại không ít. Nếu như ta không thể đạt đến Nguyên Anh kỳ, không có thực lực để áp đảo bọn họ, chỉ bằng vào phát triển thương nghiệp, trong vòng mười năm muốn thành lập Tinh Phong thế gia thì đúng là nằm mơ giữa ban ngày.

- Người tại sao lại như vậy, sao mới gặp mặt lại nhìn chăm chăm vào ta như thế chứ?

Vũ Văn Nhu thật sự là chịu không được ánh mắt của ta, lập tức phản ứng lại. Nhưng bởi vì trong lòng hoảng hốt, bất tri bất giác ngữ khí nói chuyện với ta giống như là tình nhân đang trách yêu vậy. Nói ra rồi nàng mới ý thức được mình nói chuyện dường như hơi quá thân mật, càng cúi đầu xuống thấp hơn. Hai bàn tay bạch ngọc không ngừng vò vò góc áo của mình, rất là bất an.

- Ta làm sao à? Tại sao lại như vậy à? Chỉ là muốn nhìn nàng thôi. Lâu lắm rồi không có được nhìn nàng, bây giờ ta muốn bù đắp lại vậy thôi.

Ta nói ra rồi, mới phát giác hình như những lời nói của đều mình đều chưa có đi qua não (nói không suy nghĩ), giống như là một tên giang hồ lãng tử phóng đảng vậy. Ngay cả tu vi cao thâm của ta khi đứng trước nàng cũng phải chào thua. Xem ra ta đã bị trúng "độc" rất nặng rồi, không thể cứu được.

Nhưng mà bởi vì ta vui, ta nguyện ý trúng "độc" của nàng. Nhìn khuôn mặt đỏ bừng của nàng, lòng ta như say lên. Vì nàng, có việc gì mà ta không thể làm đây?

- Người, người.....

Vũ Văn Nhu từ nhỏ đến lớn, đều là được giáo dục như một thực nữ, làm sao có thể chịu được ta trêu chọc như vậy. Không khỏi rất là tức giận, nhưng trong lòng lại có một chút vui sướng.

Ta cũng là bởi vì liên quan đến tu chân, nên mới khôi phục lại bản tính vốn có của mình. Phải biết rằng tu chân chính là hiểu được thiên đạo. Không sống đúng với bản tính của mình, thì không thể tiến xa trên con đường tu chân. Bây giờ ta chính là như vậy, tất cả đều là thuận theo tự nhiên mà nói ra (đã yêu nàng rồi, thì còn ý đồ xấu gì đây), không hề có nửa phần xấu xa. Đương nhiên nỗi nhớ nhung da diết của ta đối với nàng cũng là một nguyên nhân quan trọng.

*****

Cà Chua: Ta nói cho các người nghe. Nếu như thích một người, nhất định phải mau ra tay, nhất định phải theo đuổi ngay, bất kể là nhan sắc bình thường hay là cực kỳ xinh đẹp. Nếu như người không theo đuổi, thì sẽ không có một chút hi vọng nào. Những tên gia hỏa trong túc xá của ta chẳng có tên nào đẹp trai bằng ta. Ha, nữ bằng hữu thì không tính! Tên bạn cùng phòng của ta chỉ có một ưu điểm, ăn nói rất là giỏi. Thích nữ hài nào thì hãy ra tay nhanh lên một chút, chậm chạp thì sẽ mất đó. Ta chính là vì kém ăn nói, nên cho dù anh tuấn phi phàm, đến bây giờ vẫn còn cô đơn. Ha ha, ta năm nay mới hai mươi tuổi thôi mà! Không nói nữa, tiếp tục câu chuyện thôi ~~~

Fishscreen: Ta cũng nói cho người nghe, ta làm theo lời người, theo đuổi nàng đến tận nhà, kết quả bị phụ thân của nàng vác cây rượt chạy. Đừng để

ta gặp được người, ta cho một rổ cà chua vào mặt.

*****

- Đừng nổi giận, là ta không đúng, ta xin lỗi nàng, như vậy đã được chưa? Hi vọng Đại tiểu thư nàng đại nhân không chấp kẻ tiểu nhân, tể tướng đồ lí năng xanh thuyền (2), tha thứ cho ta một lần này, cho ta một cơ hội đi!

Vũ Văn Nhu nhìn thấy ta ngoài miệng nói như vậy, nhưng ngữ khí nói chuyện căn bản là không có nửa điểm muốn xin tha thứ. Hắn nói chuyện không nghiêm túc như vậy, nhưng tại sao mình lại không hề có ý trách cứ hắn đây?

- Đến đây, cùng ta ngồi xuống nói chuyện đi.

Ta cầm tay của nàng, đi đến một tảng đá bên cạnh bờ sông.

Cả hai chúng ta đồng thời ngồi xuống, nhất thời đều trầm mặc, không nói một lời. Tình cảnh không khỏi có chút xấu hổ, ngượng ngùng.

Nhu dường như lúc này mới chú ý tới ta vẫn đang cầm lấy tay nàng, lập tức rút tay về, cúi đầu nhìn dòng nước trước mặt.

- Người tại sao lâu như vậy mới xuất hiện tại kinh thành?

Thanh âm nhẹ nhàng của Nhu vang lên.

Ta quay mặt qua nhìn nàng, nàng vẫn như cũ nhìn dòng nước chảy. Nhưng ta cảm giác được sự chú ý của nàng đều đặt trên người ta.

- Ta à? Không có gì, chỉ bất quá là muốn luyện võ công lợi hại nhất mà thôi, không có thời gian để đi ra ngoài. Chúng ta đã mười năm không gặp rồi, Nàng tại sao chỉ liếc mắt nhìn là nhận ra ta vậy?

Trong một sát na khi ta nhìn thấy Nhu, ta đã cảm nhận được, nàng chính là Nhu. Mặc dù còn có Vân nhi, làm cho ta càng thêm xác định phán đoán của mình. Ta tin tưởng Nhu cũng là dựa vào cảm giác tâm linh mới nhận ra ta. Ta tin tưởng, ta cũng chờ mong suy đoán của ta là sự thật.

- Trương công tử.....

- Nàng sau này đừng gọi ta Trương công tử nữa, gọi ta là Tinh Phong đi, hoặc là Phong cũng được.

Ta nhìn nàng, chăm chú nhìn nàng, ta không muốn nhìn bất cứ thứ gì nữa. Có nàng, là đủ lắm rồi.

Thân thể của Nhu run lên, khuôn mặt càng lúc càng đỏ thêm. Nhưng mà nàng có đáp ứng ta không?

- Phong, đây có lẽ là duyên phận. Ta vừa nhìn thấy chàng, liền cảm giác được người chính là tiểu hài tử năm đó, trái tim của ta nói với ta. Đi tới con đường này, ta cảm nhận được tiếng gọi của chàng. Đi tới nơi này tiếng gọi đó càng thêm mãnh liệt. Ta biết là trời cao đã đưa ta đến nơi đây. Ta tin tưởng vào duyên phận, tin tưởng trời cao, cho nên ta đã dừng kiệu ở nơi này. Ta đã gặp được chàng.

Nhu dường như trước khi nói, nàng bắt đầu có chút động tình. Nói xong lời cuối cùng, nàng nhìn thẳng vào ta.

- Ta cũng không cho chàng rời xa ta nữa.

Nàng nhìn ta, kiên định nói.

Vũ Văn Nhu nhìn ta. Cuộc sống không có Trương Tinh Phong nàng đã chịu đựng đủ rồi. Mười năm rồi, không hề có tin tức. Cuộc sống cứ như vậy khắc khoải trôi qua mười năm. Nàng cũng nữa không muốn tiếp tục cuộc sống như thế này nữa. Nàng muốn ở cùng một chỗ với Phong của nàng, cho dù phát sinh chuyện gì.

Ta bỗng nhiên run lên. Là cái gì làm cho Nhu một nữ tử nhu nhược được giáo dục trong gia đình của một thế gia lại có dũng khí lớn đến như vậy. Có lẽ đây mới chân chính là tình yêu. Đột nhiên ta cảm thấy xấu hổ. Nhu là một nữ tử yếu ớt như vậy cũng dũng cảm theo đuổi tình yêu. Ta là một người tu chân đã đạt tới Nguyên Anh kỳ, một cao thủ vô địch đã luyện thành "Kim Thân Phật Tôn ", một nam tử hán đường đường chính chính chẳng lẽ không dám hay sao?

Lòng ta có một trận kích động. Nỗi nhớ nhung đối với Nhu, thâm tình đòi hỏi với Nhu ta kìm nén đã lâu như ngọn lửa bùng lên. Ta không cách nào ngăn cản được. Tại sao ta lại phải kìm nén? Ta ôm chầm Nhu, ôm nàng sát vào trong lòng, không chừa lại một khe hở nào. Ta muốn đem nàng dung nhập vào thân thể của ta, cùng ta vĩnh viễn không xa rời. Ta cùng nàng yên lặng hưởng thụ khoảnh khắc ngọt ngào cùng hạnh phúc này. Yên lặng ôm lấy nhau .....

Phảng phất như chỉ trong nháy mắt, cũng phảng phất như chỉ là một sát na. Vân nhi ở gần đó đã đến bên cạnh chúng ta.

- Tiểu thư, nên trở về thôi, bây giờ đã khuya rồi, còn không trở về, lão gia sẽ tức giận đó.

Nhu nằm ở ta trong lòng, nhìn ta, hồn nhiên không biết vừa rồi lúc ta ôm nàng vào thì nước mắt đã chảy dài. Đôi mắt của nàng nhìn ta, dường như càng sáng hơn. Không nói một lời nào, chỉ yên lặng nhìn ta, dường như muốn đem hình ảnh của ta lưu giữ thật sâu vào trong lòng. Nàng không thể chịu được chúng ta phải chia lìa, cho dù chỉ là trong chốc lát.

Ta cúi đầu xuống, hôn lên bờ môi ướm át của nàng, nhẹ nhàng, ôn nhu. Ta ngẩng đầu, nâng cằm nàng lên, nhìn nàng.

Một mùi hương không biết tên lưu lại trên môi ta, làm cho ta vô cùng tiếc nuối.

- Nhu, ta yêu nàng, cho nên ta nhất định sẽ cưới nàng, hãy chờ ta. Rất nhanh, sẽ rất nhanh thôi.

Ta kiên định nói, cam đoan với nàng, cũng có thể nói đó là một loại ý thức trách nhiệm. Vì nàng, ta tất cả đều không tiếc.

Nhu nhìn ta không chớp, có vui sướng, cũng có một chút ngượng ngùng. Trong tiếng cười của Vân nhi, nàng bước vào trong kiệu. Trong nháy mắt trước khi chiếc kiệu quay đi, khuôn mặt tươi cười của nàng làm cho ta ngơ ngẩn.

Ta ngơ ngác nhìn nàng rời đi, cho đến khi chiếc kiệu kia biến mất khỏi tầm mắt. Ta cúi đầu cười, mùi hương trên khoé môi vẫn còn chưa bay mất.

- Tiểu tử, tránh xa Vũ Văn tiểu thư ra. Người không có tư cách ở cùng một chỗ với nàng.

Một thanh âm hùng hồn lại rất già nua vang lên bên tai ta.

- Kẻ nào?

Ta nhìn về góc tường âm u cách đó không xa.

-----
(1) Đê hạ tần thủ: cúi đầu xuống. Tần (螭) nghĩa là con cồ cộ, vì trán nó rộng mà vuông, cho nên người nào đầu trán đẹp được gọi là tần thủ (螭首).

(2) Tấm lòng của tể tướng (người trên) rộng rãi đến độ có thể cho thuyền bơi ở trong. Thank hieusol

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Chiến.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Người là ai?

Ta nhìn về góc tường âm u cách đó không xa. Ngay từ đầu ta đã sớm phát hiện ra nơi đó có một nhất phẩm cao thủ. Ta còn tưởng rằng hãn âm thầm bảo vệ Nhu, nhưng hình như ta đã đoán sai rồi. Hừ, chỉ bằng cảnh giới nhất phẩm nhỏ bé của người mà cũng dám lớn tiếng trước mặt ta, quả đúng là thọ tinh lão cật tỳ sương hiểm mệnh trường (ông Thọ sợ sống lâu quá nên mới đi ăn thạch tín). Nếu dám ngăn cản ta và Nhu ở cùng một chỗ, ta sẽ cho người hối hận cả đời.

Một cỗ sát khí ập về phía góc tường. Sát khí phô thiên cái địa (rợp trời kín đất) khiến cho lá cây chung quanh cũng bay lên một cách kỳ diệu. Hình thành một luồng xoắn ốc bay về hướng góc tường. Những đôi tình nhân chung quanh dường như cũng cảm nhận được cỗ sát khí kinh khủng này, đều nhanh chóng tránh đi. Cả Minh Nguyệt Quế Thụ Kiều trong phút chốc đã không còn một người nào, có vẻ rất yên tĩnh, một sự yên tĩnh đáng sợ.

Thiên Vệ nhị hào cảm nhận được cỗ sát khí này, trong lòng không khỏi run lên: Cái này, cái này ít nhất cũng phải là nhất phẩm cao thủ. Làm sao một tên thanh niên tuổi còn trẻ lại có thể đạt đến cảnh giới nhất phẩm. Không có khả năng, tuyệt đối không có khả năng. Trong lịch sử người trẻ tuổi nhất đạt tới nhất phẩm cảnh giới cũng là ba mươi tuổi. Bản thân mình thì phải đến năm mươi tuổi mới đạt tới, hơn nữa đó là còn phải nhờ chủ nhân trợ giúp. Nhất định là hãn đã luyện một thứ võ công tăng cường sát khí, nhất định là như vậy.

Thiên Vệ nhị hào làm sao lại có thể bị sát khí đơn giản dọa chạy như vậy. Hơn nữa, cho dù hãn muốn chạy, Trương Tinh Phong sẽ để cho hãn chạy hay sao?

- Người trẻ tuổi, không nên kiêu ngạo quá. Vũ Văn tiểu thư không phải là người mà một tiểu tử như ngươi có thể mơ tưởng đến. Nên thức thời một chút, sớm rời khỏi nàng đi, không chừng còn có thể lưu lại một cái mạng nhỏ!

Một lão đầu bộ dáng khoảng chừng năm mươi tuổi từ góc tường đi tới. Hắn đứng thẳng lưng, cùng với ánh mắt sáng ngời nói cho ta biết hắn đã trải qua huấn luyện rất nghiêm khắc.

Trong lòng ta không khỏi chấn động. Có thể huấn luyện ra nhất phẩm cao thủ, thể lực này rốt cuộc cường đại đến mức nào? Kinh khủng, không nên đối địch với bọn chúng!

Nhưng mà, bọn chúng dám ngăn cản ta ở cùng với Nhu, hừ, vậy thì đừng trách ta. Mặc dù ta từng yêu cầu mình không nên sử dụng thủ đoạn của tu chân đối với người của Thanh Long đại lục, nhưng nếu như bọn chúng ép người quá đáng, vậy thì đừng trách ta.

Sát khí tựa như thực chất áp về phía Thiên Vệ nhị hào.

Thiên Vệ nhị hào trong lòng chấn động: Cái này, cái này, thiên nộ, làm sao có thể, hắn mới từng đó tuổi, lại có thể đạt tới sát khí thực thể hóa. Cái này không phải đã đạt tới Thiên chi cảnh hay sao? Hắn rốt cuộc bao nhiêu tuổi rồi?

Thiên Vệ nhị hào dường như đã phát điên, bất kể là tâm lý hay là hành vi bên ngoài. Hắn điên cuồng công kích về chung quanh.

Nhưng mà sát khí của ta lại giống như thực thể vây khốn, hắn có thể làm gì đây? Cho dù hắn có thể thoát ra, phỏng chừng công lực cũng không còn được bao nhiêu. Ta cũng không có thời gian chờ người thoát ra.

Ta tụ khí thành đao, phóng lên không trung, nhìn về Thiên Vệ nhị hào đang bị vây khốn. Chung quanh hắn có một luồng khí màu đen rất dày đặc. Nhưng làm sao có thể so sánh được với vô thượng đao khí của ta.

- Đao Phách Hoa Sơn!

Ta quát lên một tiếng. Chung quanh đao mang màu trắng trên tay bỗng nhiên xuất hiện một tầng quang mang màu đen rất quỷ dị. Một đoàn đao mang lập tức rời khỏi tay ta bắn về phía Thiên Vệ nhị hào đang bị vây khốn. Phía bên ngoài đao mang còn có một tia quang mang màu đen quỷ dị.

Hai tay ta dang ra, thân thể tựa như một cọng lông nhẹ nhàng đáp xuống mặt đất. Ta cười lạnh nhìn lão đầu kia, ở trong mắt ta hẳn là một người đã chết.

Thiên Vệ nhị hào hoảng sợ chứng kiến đao mang đang bay về phía hẳn, nhưng bản thân mình lại bị sát khí kinh khủng chung quanh vây khốn. Chẳng lẽ mình chỉ có thể chờ đao mang giết chết hay sao?

Mồ giọt hôi lạnh chảy xuống trên mặt Thiên Vệ nhị hào. Cho dù bây giờ đã là cuối năm, nhiệt độ rất thấp, nhưng mồ hôi của hẳn vẫn không ngừng chảy ra.

Chẳng lẽ ta thật sự phải sử dụng đến nó hay sao? Thiên Vệ nhị hào hiện tại đang rất mâu thuẫn. Hẳn biết còn có một phương pháp có thể trong nháy mắt đề cao công lực của mình lên gấp ba lần, nhưng sau đó công lực của mình sẽ bị giảm xuống cảnh giới nhị phẩm. Trọng yếu nhất chính là sau này công lực của mình không thể gia tăng thêm được nữa.

Nhưng mà hoàn cảnh bây giờ không cho hẳn cơ hội để lựa chọn. Nếu không phản kháng thì chỉ có chết!

Thiên Vệ nhị hào cho tới bây giờ trên mặt cũng chưa hề có nét cười. Thời khắc này chính là thời khắc sáng lạn nhất trong cuộc đời của hẳn. Ở thời khắc này, dùng cấm pháp thực lực của hẳn có thể trong một đoạn thời gian ngắn đạt tới Kim Đan sơ kỳ.

Thiên Vệ nhị hào giơ hai tay lên cao. Một luồng tử quang từ trong thân thể hẳn từ từ toát ra bên ngoài. Tử quang bao phủ lấy người hẳn tựa như một tiên nhân. Tử quang càng ngày càng dày thêm.

Sát khí thực thể hoá của ta bắt đầu có dấu hiệu bị triệt tiêu. Ta nhìn bộ dáng của hẳn, hơi kinh hãi. Lão già này quả thật muốn liều mạng rồi. Cái này, tử quang này dường như rất quen thuộc. A! Đúng rồi! Lý Thiên Tường. Đúng, công pháp này giống như công pháp của Lý Thiên Tường thi triển ngày đó, chỉ là lão già này công lực còn cao hơn Lý Thiên Tường rất nhiều! Cũng là Lý thị thế gia, ta đã sớm muốn đối phó các người. Ta đã để yên cho các người mười năm rồi, các người vẫn không có một chút giác ngộ nào, vậy thì đừng trách ta.

"Phanh!" Thiên Vệ nhị hào thoát ra khỏi vây khốn, hơn nữa còn triệt tiêu mất đao mang của ta.

- Tiểu tử, ta sẽ không tha cho ngươi. Mặc dù công lực của ngươi đã đạt đến Thiên chi cảnh, nhưng chỉ dựa vào điểm này, ngươi căn bản là không có cơ hội cưới Vũ Văn tiểu thư. Vũ Văn tiểu thư là người của thiếu gia chúng ta. Thiên Vệ nhị hào sau khi thoát ra khỏi khốn cảnh, không hề có ý định chạy trốn. Hắn biết trong một sát na vừa rồi, khi mình bộc phát lực lượng nhất định đã thu hút sự chú ý của Thần Vệ. Chỉ cần một Thần Vệ thôi, cộng thêm thực lực hiện tại của mình cũng không kém Thần Vệ, tên tiểu tử trước mặt kia không thể nào chạy thoát được.

Ta nhìn hắn cười, nụ cười rất khinh miệt. Chậm rãi nói:

- Chỉ bằng thực lực của Lý gia các ngươi mà muốn đấu với ta, hừ!

Vì Nhu ta bất kể là ai. Càng huống chi, trong lúc bế quan tu luyện "Phục Ma Kim Cương Quyết", ta đã có một kế hoạch. Mặc dù nó đã bị trì hoãn do ta bế quan mười năm, nhưng mà bây giờ thi hành thì muộn hay sao? Ta đã có thể tưởng tượng được tương lai của Lý thị thế gia sẽ như thế nào.

Thiên Vệ nhị hào ngăn ra. Hắn không phải ngạc nhiên bởi vì thanh niên kia phát hiện ra mình là người của Lý gia, mà là bởi vì đối phương ngang nhiên xem thường Lý gia như vậy.

Trọng Lý thị thế gia, từ Thiên Vệ nhất hào đến ngũ hào đều đã từng xuất hiện trong các trận chiến vì lợi ích của thế gia. Các siêu cấp thế lực đều biết mình chính là người của Lý thị thế gia. Bọn họ cũng biết là Lý thị thế gia còn có lực lượng kinh khủng hơn, thực lực hoàn toàn đạt đến Thiên chi cảnh được gọi là Thần Vệ.

Vì nhất phẩm cảnh giới cũng bất quá chỉ bất quá cũng chỉ hù dọa được những người bình thường mà thôi. Ở trước mặt các siêu cấp đại thế lực, nhất phẩm cảnh giới không hề có trọng lượng, chỉ có Thiên chi cảnh mới quyết định tất cả.

Nhưng mà Thiên Vệ nhị hào cũng biết tất cả các siêu cấp đại thế lực, như tứ đại thế gia, Thiên Nhai Hải Các, Thiếu Lâm, Ma Tông đều có cao thủ Thiên chi cảnh. Ngược lại triều đình chỉ có một nhất phẩm cao thủ, là thế lực yếu nhất. Cũng may là các thế lực lớn đã sớm hình thành một nhận thức thống

nhất, đó là không thể cùng triều đình giao đấu. Nếu không, cả Minh vương triều đều sẽ hỗn loạn.

Nhưng mà Lý thị thế gia sở dĩ có thể trở thành đệ nhất thế gia trong một thời gian dài như vậy, hơn nữa địa vị của thế gia cũng chưa từng có một lần nào rung chuyển, chính là bởi vì sự lợi hại của Lý thị thế gia. Mà trong tam đại thế gia kia cũng không có cao thủ trong truyền thuyết Thần chi cảnh.

Đây là chuyện mà tất cả siêu cấp thế lực đều biết. Nhưng trọng yếu nhất chính là Thiên Nhai Hải Các và Thiếu Lâm cùng với Ma Tông các thế lực lớn của võ lâm mấy ngàn năm nay có một cao thủ Thần chi cảnh, rất bình thường. Mà Lý thị thế gia cũng có, hơn nữa lại không chỉ có một cao thủ Thần chi cảnh. Đây cũng là nguyên nhân mà tất cả các thế lực đối với Lý thị thế gia cũng đều tránh xa ba xá (ba mươi dặm).

Trong mắt của hắn, ta nếu đạt đến Thần chi cảnh, hơn nữa lại nhận ra mình là người của Lý gia, nhất định là cao thủ của một siêu cấp thế lực. Làm sao lại không biết thực lực chân chính của Lý thị thế gia đây? Bất kể là ai, cũng không dám đối địch với Lý gia.

Mà bây giờ ta bỗng nhiên có thái độ xem thường Lý gia như vậy, làm sao hắn lại không kinh ngạc đây?

- Tiểu tử, hảo công lực! Hảo ngông cuồng!

Một thanh âm rất hùng hồn từ trên bầu trời phía đông truyền đến.

Linh giác của ta quét qua chu vi gần ngàn thước chung quanh.

"Kim Đan sơ kỳ cao thủ." Ta mỉm cười. Thế lực của Lý gia này thật sự là cường đại. Nhưng ở trong mắt ta thì có nghĩa lý gì đây? Ta thân nhiên nhìn lên bầu trời phía đông.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tâm Hoảng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Chung quanh tất cả đều tĩnh lặng, ngay cả thanh âm của nước chảy bên cạnh cũng không có, tựa hồ như trong thiên địa không hề có thanh âm.

Ta có chút động dung. Xem ra, võ công đạt tới Kim Đan kỳ so với tu chân đạt tới Kim Đan kỳ sát thương lực mạnh hơn rất nhiều. Xem ra sau này đối phó với Lý gia, không phải dễ dàng như trong tưởng tượng.

Ta ngẩng đầu nhìn lên. Một thân ảnh thản nhiên từ giữa không trung bay tới. Không đứng, không phải bay, là dựa vào công lực tuyệt cao, đạp trên một loạt các ngọn cây quế thụ bên bờ sông mà đến. Phải biết rằng Kim Đan kỳ chỉ có thể ngự vật phi hành, chỉ khi đạt đến Nguyên Anh kỳ mới có thể ngự không phi hành.

Thần Vệ tam hào nhìn tên gia hỏa tuổi còn trẻ trước mặt, rất là kinh ngạc. Tiểu tử kia mới từng đó tuổi, dưới khí thế của mình lại không hề có chút rối loạn, dường như cũng đã đạt đến Thiên chi cảnh. Nhưng mà thực lực không đơn giản là công lực cao hay thấp, còn có kinh nghiệm chiến đấu. Tiểu tử này nói về kinh nghiệm chiến đấu, hừ hừ ..... Nhưng mà sư phụ của hắn là ai, lại có thể dạy ra một đồ đệ lợi hại đến như vậy. Việc này nhất định phải làm rõ.

- Hai tên gia hỏa các người, muốn động thủ thì nhanh lên.

Ta nhìn hai tên gia hỏa này. Bây giờ viện thủ cũng đã đến rồi, lại còn không chịu động thủ, thật sự là làm cho người ta tức giận. Chẳng lẽ không biết thời gian của ta rất là quý giá hay sao?

— Anh bạn trẻ, tuổi còn nhỏ đã đạt đến cảnh giới như thế thật sự là hiếm có. Xin hỏi tôn sư là ai?

Thần Vệ tam hào nhìn ta cười cười nói.

Nhìn bên ngoài hắn giống như năm sáu mươi tuổi, xem ra là năm sáu mươi tuổi hắn mới đạt đến Kim Đan kỳ. Bây giờ cũng không biết hắn đã bao

nhiều tuổi rồi. Hiện tại hẳn cười với ta, lại còn làm ra vẻ thân thiết, xem ra tâm kế của người này tương đối lợi hại.

– Sư phụ của ta các người cũng có tư cách biết hay sao? Lão đầu đứng ở phía sau, vừa rồi người nói Vũ Văn tiểu thư là người của thiếu gia các người, đây là ý tứ gì? Ta nhìn thế nào cũng không ra Vũ Văn tiểu thư là một cô nương đã xuất giá. Chẳng lẽ người khi dễ ta không biết sao?

Thiên Vệ nhị hào đi đến nhìn ta cười cười. Có lẽ là biết sau này mình không còn hy vọng gì, đối với ta có vẻ rất thản nhiên.

- Tiểu tử, ta nói cho người rõ. Lão gia của chúng và gia chủ của Vũ Văn thế gia đã thương nghị xong rồi. Vũ Văn gia chủ cũng đã đáp ứng đem Vũ Văn tiểu thư gả thiếu gia chúng ta. Người nói thử xem người còn có hy vọng sao?

Trước mắt ta bỗng nhiên tối sầm. Chuyện gì đã xảy ra, vừa rồi Nhu cùng ta nói chuyện rất vui, không phải nàng đã đáp ứng để ta đến đề thân sao? Làm sao mà hôn sự của nàng đã được quyết định được. Không, không đúng, nếu đã được quyết định, Nhu tại sao lại không nói cho ta biết? Là bọn chúng gạt ta, muốn chúng cho ta bỏ cuộc.

Ta nhìn bọn chúng, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

- Những tên vô sỉ các người, muốn dùng chiêu này để làm cho ta rời xa Nhu, ta ngốc như vậy sao? Ha ha ..... Các người còn không biết sao, Nhu đã đồng ý để ta đến đề thân. Các người đã uống phí tâm cơ rồi!

Thiên Vệ nhị hào nhìn ta, khóe miệng lộ ra một tia thương hại.

- Tiểu tử, Lý thị thế gia chúng ta nếu như lừa người, người sẽ bị lừa sao. Vũ Văn tiểu thư bất quá chỉ là từ Hàng Châu mới vừa về, chuyện này nàng vẫn còn chưa biết mà thôi. Thiếu gia của chúng ta đã quyết định ngày mai sẽ để cho gia chủ đến đề thân. Có sự đồng ý của gia trưởng hai bên, hơn nữa gia chủ của chúng ta lại tự mình đến đề thân, người còn có hi vọng gì, bỏ cuộc đi.

Ha ha ha, là thật sao, không phải, không phải. Nhưng mà linh giác của ta lại nói cho ta biết đó là sự thật, lão đầu này không có nói dối. Có sự đồng ý của Vũ Văn gia chủ, ta còn có hi vọng sao? Tại sao, tại sao hôn nhân phải là do cha mẹ quyết định? Cái gì mệnh lệnh cha mẹ không thể trái! Ta không biết,

ta chỉ biết là Nhu thuộc về ta, không ai có thể cướp đi, không ai, không ai có thể!

Đúng, ta phải lập tức đến đề thân, lập tức. Không thể đi sau Lý gia được.

Ta lập tức hướng Tinh Phong trang viên phóng đi.

Thần Vệ tam hào trong nháy mắt đã chặn trước mặt ta.

- Tiểu tử, người đã làm cho Thiên Vệ nhị hào thành như vậy, còn muốn chạy sao? Người không phải đã khi dễ Lý thị thế gia chúng ta sao? Người tự phế bỏ võ công, chuyện này còn có thể cho qua. Nếu không, ta sẽ làm cho người sống không bằng chết!

Thần Vệ tam hào mặc dù vẫn còn có điểm cố kỵ về sự phụ của người trẻ tuổi trước mặt, nhưng mà tốt xấu gì bọn họ cũng là Lý thị thế gia. Lý thị thế gia tung hoành cả Thanh Long đại lục, cho tới bây giờ vẫn chưa hề thất thủ, ai dám cùng Lý thị thế gia đối địch. Bây giờ bỗng nhiên có một mao đầu tiểu tử làm cho Thiên Vệ nhị hào bị tàn phế, còn muốn chạy, không phải là không để Lý thị thế gia vào mắt hay sao? Làm Thần vệ của Lý thị thế gia, sự kiêu ngạo đã lâu làm cho hãn không thể dễ dàng tha thứ. Tất cả những ai dám đối nghịch với Lý gia, đều phải bị trừng phạt!

Ta nhìn tên gia hỏa kia, bỗng nhiên cản đường ta. Bây giờ đã khuya lắm rồi, ta phải lập tức về nhà an bài chuyện đề thân, không thể cùng hãn lãng phí thời gian.

- Tránh ra!

Ta lạnh lùng nhìn hãn, nếu hãn còn dám cản đường, ta nhất định sẽ giết chết hãn.

Thần Vệ tam hào cả người run lên, trong lòng không hiểu sao lại phát lạnh. Hãn tựa hồ cảm giác được nếu mình còn dám cản đường, tiểu tử trước mặt sẽ giết chết hãn trước. Cái gì, mình chính là Thần Vệ của Lý thị thế gia, đương nhiên không a có thể giết chết mình. Hơn nữa hãn chỉ là một người trẻ tuổi, có thể sao?

Thần Vệ tam hào cũng không không hiểu được cảm giác của mình hiện giờ, cảm thấy buồn cười

Ta đứng nhìn tên gia hỏa vẫn còn ngang nhiên cản đường ta.

- Sát!

Chân ta đập mạnh một cái, thân thể bay vọt lên không trung. Tay phải giơ lên cao, một cổ tròng thiên đao mang đâm thẳng lên bầu trời.

Thần Vệ tam hào nhìn người trẻ tuổi đang ở trên không trung, trong lòng sợ hãi. Hắn cảm giác như mình sắp chết, không còn hi vọng gì, sát khí đã hoàn toàn bao phủ lấy mình.

Thiên Vệ nhị hào ngậy người nhìn đao mang dài đến mười trượng, choáng váng.

Mười trượng! Không phải mười trượng đao khí, mà là mười trượng đích đao mang! Cái này, cái này, hắn là người hay sao?

Thần Vệ tam hào lúc này đã hoàn toàn bị sát khí bao phủ, ngay cả đao mang mười trượng cũng không chú ý. Hắn chỉ cảm thấy người kia giống như là một Ma thần, ngoài ra không còn gì khác nữa.

- Huyết Phệ Thiên Lý!

Ta mãnh liệt đem đao mang trong tay chém xuống.

Một đao mang kinh khủng bổ xuống Thần Vệ tam hào đã hoàn toàn không còn đầu chí.

Tại khoảnh khắc khi đao mang chém xuống, Thần Vệ tam hào bừng tỉnh. Nhưng thời gian của hắn đã không còn nhiều. Hắn nhìn đao mang kinh khủng đang bổ xuống người mình, không còn thời gian để sợ hãi, cũng không còn thời gian để hối hận vì đã đắc tội với tên sát tinh này. Hắn không còn lựa chọn, chỉ còn có thể sử dụng một chiêu tối hậu.

Một luồng quang mang màu tím từ trên người Thần Vệ tam hào toát ra, càng ngày càng dày đặc. Cuối cùng cả thân thể hắn đều biến thành một quang cầu màu tím.

Đao mang kinh khủng cùng với quang cầu màu tím va chạm .....

*****

- Nhị đệ, nhanh lên, ta cảm nhận được Thần Vệ tam hào đang sử dụng chiêu tối hậu, đi mau!

Hai trung niên nam tử như tia chớp phóng về địa phương đang xảy ra trận chiến.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Đề Thân (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hai trung niên nam tử nhìn tràng diện trước mặt, có chút khiếp sợ.

Trước mắt bọn họ chính là một đao mang dài đến hơn mười trượng hình hồng câu (cái rãnh). Dựa vào ánh mắt của bọn họ đương nhiên có thể nhận thấy đây là một đao thành hình, nhưng tuyệt đối không phải là đao ảnh. Chỉ có thể là khí, càng có thể là đao mang. Đao khí hoặc đao mang uy lực lớn đến như vậy, xem đối thủ này công lực rất kinh người.

Nhìn về bên phía người của thế gia, Thần Vệ tam hào lúc này đã thở dốc, mà Thiên Vệ nhị hào vẫn còn choáng vàng, dường như vẫn chưa hết khiếp sợ.

Hai trung niên nhân từ sau khi võ công đại thành mấy trăm năm nay chưa từng động nộ, nhưng bây giờ lại đang rất tức giận. Lý thị thế gia lúc nào lại phải chịu sự sỉ nhục lớn đến như vậy. Tuy là hai cao thủ đã đạt đến Thần chi cảnh cũng không muốn tính toán với Thần Vệ và Thiên Vệ, nhưng bây giờ bỗng nhiên có người đả thương người của Lý thị thế gia như vậy, chẳng phải là không hề để Lý thị thế gia vào mắt hay sao?

- Người làm sao vậy, còn đứng lên được không? Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trung niên nam tử trên người lộ ra khí tức vương giả quay về Thần Vệ tam hào hỏi.

Lúc này Thần Vệ tam hào đang có vẻ như không còn trụ được nữa, nhìn thấy người trước mặt, bỗng nhiên giống như khôi phục được sức lực.

- Chủ công, là một người trẻ tuổi, chỉ một chiêu, là một chiêu, ít nhất cũng là mười trượng đao mang, là đao mang. Hắn dường như rất vội, sau khi xuất ra một đao liền nhanh chóng rời đi.

Thiên Vệ nhị hào vừa nói xong liền lập tức thổ ra một búng máu. Vừa rồi hắn đã một hơi đem sự tình nói rõ hoàn toàn, bây giờ mà bảo hắn nói

chuyện tiếp là một việc rất khó khăn.

- Người hãy nghỉ ngơi trước đi, trị thương cho thật tốt.

Một trung niên nhân trên người mơ hồ lộ ra khí thế của một đại tướng, lập tức đưa tay lên người Thần Vệ tam hào, một luồng quang mang màu tím hiện lên.

Khuôn mặt Thần Vệ tam hào lập tức hồng hào trở lại. Nhìn trung niên nhân trước mặt, rất là kích động, chỉ là thân thể không cho phép hấn cử động mạnh, chỉ có thể tỏ vẻ tạ ơn.

- Thiên Vệ nhị hào!

Một thanh âm tựa như sấm sét phát ra từ trong miệng của trung niên nhân trên người lộ ra khí thế của một đại tướng.

Thiên Vệ nhị hào đột nhiên chấn động, ánh mắt liền khôi phục lại. Nhìn thấy hai trung niên nhân trước mặt, lập tức quỳ xuống nói:

- Chủ công, tướng quân! Chúng tôi gặp một thanh niên, hấn rất lợi hại, một chiêu, mười trượng đao mang. Hơn nữa, hấn thích Vũ Văn tiểu thư. Chính là bởi vì chúng tôi khuyên bảo hấn rời xa Vũ Văn tiểu thư, hấn mới động thủ với chúng tôi.

- Nhị đệ, đệ nói có phải là cao thủ mười năm trước đạt tới Thần chi cảnh hay không?

Người được gọi là "tướng quân" nhìn trung niên nhân bên cạnh nói.

Trung niên nhân trên người mơ hồ lộ ra khí tức vương giả nói:

- Có lẽ là không phải. Mười năm trước đột phá Thần chi cảnh, đạt tới đao đạo cực hạn khẳng định không phải là hấn. Hấn bây giờ chỉ là một người trẻ tuổi, vậy mười năm trước hấn bao nhiêu tuổi chứ? Cao lắm mới chỉ mười tuổi thôi, làm sao có thể đạt tới Thần chi cảnh. Chẳng lẽ huynh đã quên chúng ta mất bao lâu mới đạt đến Thần chi cảnh hay sao? Hơn nữa hấn biểu hiện ra thực lực so với Thần vệ nhất hào cũng không sai biệt lắm, còn có một khoảng cách mới đạt đến đao đạo cực hạn.

Người được gọi là "tướng quân" nói:

- Có khi nào là sư phụ của hấn không?

Vị chủ công trên người có khí tức vương giả nói:

- Xem ra chúng ta đã gặp phiền toái lớn rồi. Có thể làm cho một người trẻ tuổi đạt đến cực hạn Thiên chi cảnh, thậm chí có thể là Thần chi cảnh, vậy thì sự phụ của hãn nhất định không phải như huynh tưởng. Phỏng chừng mười năm trước đạt tới Thần chi cảnh chính là sư huynh của hãn, mà sự phụ của hãn có lẽ đã đột phá Thần chi cảnh rồi. Nếu không làm sao có thể làm cho một tiểu tử tuổi còn trẻ đạt đến cảnh giới cao như vậy.

Vị "tướng quân" kinh ngạc nói:

- Đột phá Thần chi cảnh, điều này sao có thể. Chúng ta đã cố gắng hơn một ngàn năm rồi, mấy trăm năm nay một chút tiến bộ cũng không có. Bỗng nhiên có người đột phá, ta không tin, ta không tin còn có người còn lợi hại hơn so với nhị đệ ngươi.

Xem ra vị "tướng quân" này đối với chủ công hoàn toàn kính phục. Trong mắt hãn, nhị đệ của hãn chính là người lợi hại nhất. Cũng giống như trong mắt Lang Phong, Trương Tinh Phong chính là người lợi hại nhất.

- Đại ca, huynh phải biết rằng nhân ngoại hữu nhân, thiên ngoại hữu thiên. Tựa như người bình thường không tin có người võ công vượt qua nhất phẩm cảnh giới. Cũng giống như huynh không tin có người đột phá Thần chi cảnh. Trong truyền thuyết, Bàn Cổ một búa đã phá vỡ Thiên Nhai sơn cao nhất bấy giờ, hình thành Thiên Nhai san mạch bấy giờ, huynh nói truyền thuyết này có đúng hay không?

Tướng quân kia cười cười:

- Điều này sao có thể là thật, một búa đánh vỡ ngọn núi, không thể được! Nhị đệ, đệ sẽ không nói đây là thật sự đấy chứ, ha ha .....

- Ta nói cho huynh biết sự thật này. Lý gia chúng ta đã tồn tại mấy ngàn năm rồi, sau lại thành lập Đường triều. Sau đó Đường triều lại bị Hạng Vũ hủy diệt, mới bắt đầu chuyển sang buôn bán phát triển. Trong tổ phổ của Lý gia chúng ta có ghi lại, tại năm ngàn năm trước, một đại hán tay cầm một cây búa lớn phi hành trên không trung, sau đó lại cùng một nam tử khác giao chiến. Tổ tiên năm đó trốn ở trong các ngõ ngách, lúc đó còn có mười mấy người có mặt ở đó. Hai cai thủ kia giao chiến rất lâu, không hề phát ra một tia năng lượng nào. Huynh chắc là cảm thấy rất kỳ quái, làm sao có thể không hề phát tán ra một chút năng lượng nào đây? Chẳng lẽ bọn họ rất

kém cỏi, không hề công lực gì, chỉ là có một môn kỳ công phi hành thôi có đúng không?

"Tướng quân" rất nghi hoặc nhìn nhị đệ của hắn. Chủ công kia nhìn hắn cười, tiếp tục nói:

- Sau đó, đại hán cầm búa sau một thời gian rất lâu, một búa giết chết người kia. Năng lượng còn sót lại đã đem đệ nhất đại sơn lúc ấy chém thành hai nửa. Đệ ban đầu còn nghĩ rằng thần công của bọn họ lợi hại, chỉ đến khi công lực đạt đến Thiên chi cảnh cực hạn mới biết được bọn họ lợi hại đến thế nào. Bọn họ giao đấu lâu như vậy, không hề sử dụng thừa thải một chút năng lượng nào, tất cả đều hoàn hảo. Quá kinh khủng, hai cao thủ đánh nhau trong không trung không hề dư thừa một chút năng lượng, hơn nữa cuối cùng người kia một búa giết chết đối thủ, chỉ là lộ ra một chút năng lượng mà thôi, lại có thể hủy diệt một ngọn núi lớn. Huynh nói không kinh khủng hay sao?

Vị tướng quân kia đã đạt đến Thần chi cảnh đương nhiên biết chuyện này kinh khủng như thế nào. Mặc dù hắn rất tin tưởng nhị đệ của mình, nhưng trong lòng rất khó tin lại có một người lợi hại đến như vậy.

Vị chủ công nhìn đại ca của mình, biết rằng đại ca rất khó tin tưởng nhưng lời mình vừa nói, cười cười, có chút đắc ý.

Trung niên nhân tướng quân rất là kinh ngạc. Nhị đệ của mình đã bao nhiêu năm rồi không nụ cười đắc ý như thế này, dường như là từ lúc đột phá nhất phẩm cảnh giới, nhường ngôi lại cho con trai của mình, nhìn giang sơn của mình thập phần tốt đẹp, nhân dân cơm no áo ấm, mới có vẻ tươi cười đắc ý như thế này. Bây giờ lại có .....

- Ta nói cho huynh biết, ta gần như đã đột phá Thần chi cảnh rồi!

Vị chủ công kia cười nói.

"Tướng quân" kia nhìn nhị đệ của hắn, trong nháy mắt liền phản ứng:

- Đệ nói cái gì, đệ, đệ đã đột phá Thần chi cảnh rồi! Thật vậy chăng, đệ lặp lại xem, không phải là lỗi tai của ta nghe lầm đấy chứ.

Chủ công nhìn đại ca của hắn cười nói:

- Đại ca, ta nói với huynh, ta – đã - đột - phá - Thần – chi - cảnh. Nghe rõ chưa, ha ha ha .....

Tướng quân kia nhất thời cười phá lên:

- Ha ha ha, nhị đệ, chúng ta đợi đã bao nhiêu năm, ngày này cuối cùng đã tới. Thật tốt quá, thật tốt quá, ồ, xem ra sứ phụ của người trẻ tuổi kia thật sự có thể đạt tới cảnh giới kia. Nay, chúng ta nên làm gì bây giờ?

- Hừ, huynh đệ chúng ta hơn một ngàn năm qua nào có sợ ai. Càn cảnh huống chi trận chiến này, cũng không phải hoàn toàn dựa vào công lực, còn phải dựa vào kinh nghiệm, trí tuệ. Quan trọng nhất chính là sứ phụ của hã có đạt đến cảnh giới kia hay không? Cũng có thể là người trẻ tuổi này quá thông minh, hơn nữa cũng có thể là thiên tài địa bảo gì đó. Cho nên ta quyết định ngày mai, lúc đến Vũ Văn gia đề thân, chúng ta cùng đi, gặp người trẻ tuổi cùng với sứ phụ của hã một lát, ha ha.....

- Tốt, nhị đệ, chúng ta cùng đi gặp hã một lát. Trên đời này không có chuyện bất bình gì mà huynh đệ chúng ta phải bỏ qua. Chúng ta xem thử hã rốt cuộc là thần thánh phương nào! Ha ha ha.....

Trong nháy mắt, bốn người đã biến mất khỏi ngã tư đường. Chỉ để lại trên mặt đất một vết nứt kinh khủng. Ngày mai, Trương Tinh Phong sẽ như thế nào .....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Đề Thân (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ta ngồi trên ghế thái sư. Lúc này đêm đã khuya, mọi người đều đã đi ngủ, chỉ còn mấy hạ nhân đang đi tuần trong trang viên. Trong bóng đêm cũng có vài Tinh Phong Vệ thủ tại những vị trí quan trọng trong trang viên .

Nhìn thấy ta ngồi trong đại sảnh, lập tức có một hạ nhân chạy đến bên cạnh ta, không nói một lời nào, yên lặng chờ ta phân phó. Chỉ có duy nhất một ngọn đèn trong đại sảnh khá lớn này, tác dụng của nó căn bản là không lớn. Cả đại sảnh đều rất tối tăm.

Nhưng mà tim của ta lại càng tối hơn, rất rối loạn. Ta rất sợ hãi, ta thật sự rất sợ hãi, sợ hãi ta sẽ mất đi Nhu. Không, không được, bất kể là ai cũng không thể ngăn cản ta và Nhu ở cùng nhau. Bất kể là ai!

Ta đã ngồi trên ghế được một lát, trong mắt toát ra thần quang điên cuồng. Trong lòng đã có lựa chọn, ngẩng đầu ra lệnh với hạ nhân bên cạnh:

- Người đi gọi Vương ca đến đây nhanh lên, còn có Trương đại thúc cũng gọi tới, nhanh đi.

Tim của ta lại chìm vào trong cõi âm u .....

- Thiếu gia, muện như vậy người còn gọi ta tới có chuyện gì?

Vương ca từ ngoài cửa đại sảnh ngoài cửa đi vào, vừa đi vừa sửa sang lại quần áo. Hắn từ trong miệng của hạ nhân biết được ta đang rất vội, chưa kịp chỉnh trang y phục đã lập tức đến đây.

- Vương ca, huynh trước tiên hãy ngồi xuống, chờ Trương đại thúc đến luôn đã.

Ta nói xong, liền yên lặng chờ đợi.

Vương ca nhìn ta, rất là khiếp sợ. Hắn cho tới bây giờ vẫn chưa từng thấy thiếu gia của mình thâm trầm như vậy. Cho dù là lúc vừa bị trục xuất ra khỏi gia môn, cũng chỉ là rất thương tâm mà thôi, có chuyện gì trong lòng đều biểu hiện ra bên ngoài. Nhưng bây giờ thiếu gia lại không hề lộ ra một dấu

hiệu gì. Xem ra thiếu gia đêm nay đi ra ngoài đã gặp phải chuyện gì rất trọng yếu.

- Hiền chất, đã trẻ thế này, người còn gọi Trương đại thúc ta đến làm gì? Người .....

Trương đại thúc từ ngoài cửa đi vào, vừa định nói thêm vài câu, nhưng phát hiện Vương ca ngồi ở bên cạnh không ngừng nháy mắt, bảo ông ta không nên nói nữa. Ông ta lúc này cũng chú ý tới sắc mặt của ta. Dựa vào kinh nghiệm ông ta chỉ liếc mắt một cái là đã nhận ra sự khác thường của ta, lập tức yên lặng ngồi ở một bên chờ ta lên tiếng. Cả đại sảnh đều tĩnh lặng giống như đang bị áp lực đè nặng. Tựa như bạo phong vũ tiền tịch.

Qua một hồi lâu, ta ngẩng nhìn bọn họ, bình thản nói:

- Vương ca, huynh lập tức kêu người chuẩn bị đội ngũ đề thân, sính lễ thì không cần chuẩn bị. Trương đại thúc, mười năm trước ta đưa cho người hai khối vô hạ bích ngọc, người đã điêu khắc chưa?

Wang ca nghe ta nói, rất là mặt mũi (không hiểu ra sao cả). Đội ngũ đề thân này dùng để làm gì đây? Lại còn không cần chuẩn bị sính lễ. Nhưng bởi vì đối với ta rất kính phục, nên cũng không hỏi gì thêm. Không cần sính lễ, vậy thì chỉ cần hai Tinh Phong Vệ là đủ rồi.

Trương đại thúc nghe ta nói xong, liền vừa cười vừa nói một cách xấu xa:

- Hiền chất a, thật sự là không may. Ta nhìn thấy hai khối tài liệu điêu khắc tốt như thế này, thật sự là không chịu được. Cho khi người bề quan được hai năm, đã đem bọn chúng đi điêu khắc. Một cái là phượng cầu hoàng, một cái là ngọc kỳ lân. Xin lỗi nha, ta chưa được sự đồng ý của người đã đem bọn chúng đi điêu khắc, ha ha.

Ta nhìn Trương đại thúc, trên mặt phảng phất giống như hàn băng bị hòa tan, lộ ra một nụ cười kì dị:

- Phượng cầu hoàng, phượng cầu hoàng, ha ha ha, phượng cầu hoàng ư, tốt, tốt lắm, chính là nó. Trương đại thúc, đem nó lại cho ta, ta sẽ dùng nó làm sính lễ.

Trương đại thúc giật mình nhìn ta, cái này chính là do vô hạ bích ngọc điêu khắc ra, hơn người điêu khắc lại chính là thiên hạ đệ nhất ngọc thạch điêu khắc sư. Nhớ năm đó, "long đăng" đã làm cho cả đại lục chấn kinh, thậm

chỉ có nhà giàu cự phú ra giá một ngàn vạn lượng, Tinh Phong trang viên cũng không bán. Khi đó bởi vì "long đằng" chính là chiêu bài của "Long Đằng ngọc khí điểm", làm sao có thể bán được. Sau đó, lại điêu khắc thêm hai cái vô hạ ngọc khí. Thứ nhất là bởi vì sinh ý của "Long Đằng ngọc khí điểm", mà thứ hai chính là vì Trương Tinh Phong còn đang bế quan, sự tình loại này, phải đợi Trương Tinh Phong đồng ý, sau đó đem bán thì mới thỏa đáng. Dù sao cũng không thiếu tiền, hơn nữa để ở trong trang viên cũng không có tổn thất gì, sau này cũng có thể bán mà.

Nhưng bây giờ Trương Tinh Phong bỗng nhiên muốn đem bảo vật trân quý như vậy làm sính lễ, cái này cũng quá lớn đi. Cho dù là tứ đại thế gia gia chủ hoặc là các gia chủ lớn khác đề thân thì sính lễ tối đa cũng chỉ là năm trăm vạn lượng. Bây giờ Trương Tinh Phong bỗng nhiên lại cầm vô hạ ngọc thạch điêu khắc "phượng cầu hoàng" giá trị một ngàn vạn lượng làm sính lễ. Điều này làm cho người đã nhìn thấu thế nhân, hiểu được tự nhiên như Trương đại thúc cũng không khỏi sợ hãi thở dài.

- Đại thúc không phải đã đem nó đi đấu giá rồi đấy chứ?

Ta nhướn mày, Trương đại thúc điêu khắc ra "phượng cầu hoàng" được tám năm, rất có thể đã đem bán rồi. Nếu bán rồi, ta lấy cái gì mà làm sính lễ đây. Dùng bảo vật của Tu Chân Giới à, không biết Vũ Văn gia này có hiểu đó là bảo vật hay không nữa. Trong mắt ta là trân bảo tu chân, ở trong mắt bọn họ có lẽ là một thứ vô dụng, giống như là Bí thiên thạch vậy. Hơn nữa dùng những thứ khác thì không có gì đặc biệt, chỉ có "phượng cầu hoàng" này mới là tốt nhất. Nếu Trương đại thúc thật sự đem nó đi đấu giá rồi, ta quả thật là muốn điên đầu!

- Không có, không có, hiền chất, ta làm sao có thể chưa được sự đồng ý của người lại đem nó bán đi, ta là người như vậy sao chứ?

Trương đại thúc vừa nghe ta nói, vội vàng phất tay, tỏ vẻ mình rất trong sạch. Sau khi nói xong, liền kiêu ngạo đứng lên, cho người ta thấy nhân phẩm của mình cao đến thế nào.

Ta nhìn bộ dạng của Trương đại thúc, tâm tình lập tức tốt lên rất nhiều. Trương đại thúc từ sau khi tới Tinh Phong trang viên, bởi vì hiểu được tự

nhien, sau đó tu luyện Huyền Âm Quyết, dần dần khôi phục lại tâm tính khi còn trẻ. Hơn nữa đối với cuộc sống hiện tại rất hài lòng, cả ngày đều vui vẻ.

- Tốt, ngày mai chúng ta cùng đi Vũ Văn thế gia đề thân, mọi người hãy về ngủ đi.

Ta quay về phía bọn họ nói.

Vương ca và Trương đại thúc nhìn ta, thấy được vẻ mặt ta rất nghiêm túc, cũng không nói gì thêm, đều trở về phòng.

Ta bảo hạ nhân lui ra ngoài, chân nguyên lực khẽ chấn động, liền thối tắt ngọn nến. Ta ngồi yên lặng, không muốn nghĩ, cũng không muốn động, cứ như vậy ngồi bất động .....

Hừng đông, Tinh Phong trang viên hiện tại đang rất náo nhiệt. Mọi người đều bắt đầu một ngày mới.

Ta nhìn ánh sáng mặt trời gột rửa Tinh Phong trang viên, hít một hơi thật sâu: Tất cả đều phải xem hôm nay thế nào!

- Nhị đệ, đệ muốn đề thân à. Là cô nương nào mà có phúc như vậy, có thể làm cho nhị đệ mới xuất quan đã yêu thích, hơn nữa còn vội vàng đề thân, lại dùng "phượng cầu hoàng" làm sính lễ. Đệ nói cho đại ca ta biết đi, là ai vậy?

Người đang đi tới trước mặt chính là Lang phong đại ca, hình dáng rất là anh tuấn bất phàm. Chỉ là bây giờ tính tình vẫn còn như một đứa trẻ, một chút cũng không trưởng thành.

Chính là vừa nhìn thấy ta đích lang phong đại ca ta đích tâm tình là tốt rồi đích hơn nhiều, ta cười cười, nhưng là cảm giác cả kiếm bộ cơ thể rất là cứng nhắc, bế quan mười năm, ta vẫn không nhúc nhích, cũng không có quá loại này tình huống, ta đích kiếm bộ cơ thể cũng sẽ cứng nhắc? Trước kia ta nhất định sẽ không tin tưởng, khả bây giờ nó xảy ra, xem ra này tình đích cũng là đã thương người rất sâu a.

- Người đó huynh cũng biết đấy, chính là Vũ Văn Nhu, nhớ không?

Ta quay về phía Lang Phong đại ca vừa cười vừa nói.

- Vũ Văn Nhu à, ta nhớ rồi, tại Quốc Vũ học viện, ta không phải cùng với nàng ta học chung một khóa hay sao. Cô gái xinh đẹp năm đó, vừa nhìn là biết tương lai nhất định sẽ là một tuyệt đỉnh mỹ nhân. Không ngờ nhị đệ

người mới xuất quan, đã muốn đề thân rồi, ha ha. Ai da, Nhị đệ à, hình như Lý Thiên Tường kia đối với Vũ Văn Nhu của đệ cũng có ý tứ đấy. Tại Quốc Vũ học viện ngày nào cũng đi theo sau Vũ Văn Nhu, bộ dạng giống như là cóc ghẻ muốn ăn thịt thiên nga vậy. Nhưng tiểu tử này cũng có chút bản lĩnh, bối cảnh của hắn cũng rất lớn. Nhị đệ, đệ phải cẩn thận đấy!

Lang phong đại ca lớn tiếng nói, như là sợ ta không biết chuyện Lý Thiên Tường vậy.

Ta cười cười nói:

- Lý Thiên Tường tiểu tử này, ta biết. Huynh biết tại sao hôm nay ta lại vội vã đi đề thân như vậy không? Chính là bởi vì hôm nay Lý Thiên Tường người này cũng đi đề thân, ta nếu không đi phỏng có lẽ sẽ không có cơ hội. Ta bây giờ lo lắng nhất chính là không có trưởng bối giúp ta đi đề thân. Trương đại thúc cũng có thể, nhưng mà địa vị của Trương đại thúc so với tứ đại gia chủ cách biệt rất lớn, ngược lại không có hiệu quả tốt. Ta vốn định biến thành bộ dạng của một lão nhân, giả làm sư phụ của ta, sau đó lộ ra một chút võ công cao thâm, như vậy có lẽ tốt hơn. Nhưng mà quan trọng nhất chính người đề thân thì nhất định phải có mặt, điều này làm cho ta rất phiền não. Cho nên ta chỉ có thể đi một mình một người mà thôi.

Lang phong đại ca vừa nghe, cũng rất buồn bực. Nhưng mà cứ buồn bực như vậy, thì có biện pháp gì đây? Chỉ có thể như vậy thôi.

- Hiền chất a, vật ta đã đem tới rồi. Cái này chính là ta toàn tâm toàn ý làm ra đấy. Vì hiền chất, "phượng cầu hoàng" đem cho Vũ Văn gia đi.

Trương đại thúc từ ngoài cửa đi đến bên người, cười hì hì nói với ta.

Ta nhìn chiếc hộp gấm trên tay Trương đại thúc, cảm nhận được năng lượng đặc biệt của vô hạ ngọc thạch. Tay ta vung lên, chân nguyên lực đã dễ dàng hút chiếc hộp gấm về trên tay ta.

Trương đại thúc mặt không hề đỏ lên chút nào, giống như là vừa rồi mình không hề dùng thiên thiên chân khí ngăn cản ta hút chiếc hộp gấm vậy. Có thể trong mắt ông ta, thất bại dưới tay ta là chuyện rất bình thường.

Ta mở chiếc hộp gấm này, "phượng cầu hoàng" sắp được ta dùng làm sính lễ đề thân hiện ra trước mắt. Mặc dù nó chói mắt đến như vậy, mê người đến như vậy, nhưng ở trong mắt ta cũng chỉ là sáng hơn một chút so với các tác

phẩm ngọc thạch bình thường, cùng với trong suốt hơn một chút mà thôi. Bây giờ trong lòng ta chỉ có một việc, đề thân.

Ta nhìn đội ngũ đề thân bên ngoài của đã chuân bị sẵn sàng. Bởi vì ta không để cho bọn họ mang theo sính lễ gì, cho nên bây giờ trước mặt ta chính là một nhóm Tinh Phong Vệ chỉ mang theo vũ khí.

Đúng vậy, là Tinh Phong Vệ có võ công rất cao. Ta muốn cho Vũ Văn gia biết rằng Trương Tinh Phong ta có đủ năng lực để chiêu cố Nhu.

Nhìn vẻ mặt nghiêm túc lãnh khốc của bọn họ, ta đi nhanh ra cửa.

- Đi!

Ta ra lệnh một tiếng, dẫn đầu đi đến Vũ Văn gia, phía sau là mười hai Tinh Phong Vệ mặc hồng y. Đây là một đội ngũ đề thân sao? Hình như chỉ có duy nhất y phục màu đỏ mới làm cho người ta nghĩ đến niềm vui mà thôi!

Một tiểu đội ngũ mười mấy người cỡi đại mã ngẩng cao đầu từ ngã tư đường phóng đi. Chỉ để lại một đám bụi phía sau .....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tâm Toái (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Năm nay mùa đông giá rét lạnh lẽo vô cùng. Ngày này lúc sáng sớm tinh mơ, cho dù là tại kinh thành phồn hoa thì không khí cũng rất lạnh, chỉ có một vài tiểu thương đang chuẩn bị hàng ra chợ bán.

Nhưng mà hôm nay nhất định thị sẽ không lạnh lẽo buồn tẻ, bởi vì lúc này tại ngã tư đường đang có một đội ngũ chiêm trống inh ỏi, nhân số rất là đông đảo, một đội ngũ đề thân hào hoa xa xỉ. Người chỉ cần nhìn lá cờ gấm thật to có thêu một chữ "Lý" ở trước mặt, người sẽ minh bạch ngay là nhà nào lại phô trương như vậy. Đương nhiên, người cũng sẽ không kỳ quái là tại sao hẳn lại phô trương như thế.

Cho dù là Hoàng thượng cưới Hoàng hậu, cũng bất quá chỉ là năm trăm cấm vệ mà thôi, mà nay gia chủ tương lai của Lý gia đề thân cũng có đến năm trăm hạ nhân. Hơn nữa lần này chỉ là đề thân, vẫn chưa phải là đại hôn, có thể tưởng tượng được thế lực của Lý gia cường đại đến mức nào. Nhưng mà không ai chú ý tới, còn có một đội ngũ mười mấy người cũng đang đi cùng hướng với đội ngũ năm trăm người, chỉ là đội ngũ mười mấy người này đi trước mà thôi.

Ai mà nghĩ đến đội ngũ mười mấy người này cũng là đi đề thân đây?

Hôm nay Lý Thiên Tường rất là cao hứng, rất là thích hưng phấn, bởi vì hết hôm nay, Nhu nhất định sẽ là thê tử của hắn. Hắn đợi ngày này đã mười năm rồi, hôm nay rốt cũng thành hiện thực. Mặc dù đêm hôm qua, lão tổ tông nói cho mình biết sẽ có một người trẻ tuổi đến quấy nhiễu cuộc đề thân này, nhưng mà hôm nay lão tổ tông cũng cùng đi, vậy thì mình còn sợ cái gì?

Chỉ có điều lão tổ tông nói người trẻ tuổi kia đã đạt đến Thiên chi cảnh, thậm chí rất có thể là Thần chi cảnh, điều này làm cho Lý Thiên Tường rất không thoải mái. Hắn từ nhỏ đã được gọi là thiên tài, sau đó lại được lão tổ

tông trợ giúp, bây giờ đã đạt đến nhất phẩm cảnh giới, có thể nói chính là người trẻ nhất trong lịch sử đạt đến nhất phẩm cảnh giới. Nhưng mà bây giờ bỗng nhiên lại có một người trẻ tuổi đạt đến Thiên chi cảnh, thậm chí có thể là Thần chi cảnh. Điều này có thể làm cho Lý Thiên Tường cao hứng hay sao?

Nhưng trong lòng Lý Thiên Tường dường như có thanh âm nói cho hẳn biết, cao thủ trẻ tuổi chính là người tám tuổi đã đạt đến tam phẩm cảnh giới Trương Tinh Phong. Mặc dù không có chứng cứ, nhưng Lý Thiên Tường tin như vậy.

*****

Chú thích:

Chuẩn xác nói một chút về cảnh giới: Thiên chi cảnh thì tương đương với Kim Đan tiền kỳ, Thiên chi cảnh cực hạn thì tương đương với Kim Đan trung kỳ. Thần chi cảnh chính là Kim Đan hậu kỳ. Những cảnh giới này chỉ hơn kém nhau về công lực, bởi vì dùng võ nhập đạo không giống với tu chân, đơn giản là gia tăng chân nguyên lực là đã đột phá Kim Đan kỳ. Do dùng võ nhập đạo càng về sau càng gian nan, Thiên chi cảnh và Thần chi cảnh chính là hai cảnh giới võ đạo, nhưng chúng lại có khoảng cách rất lớn. Võ đạo phải tự mình ngộ ra, giống như Trương Tinh Phong, nếu chỉ tu luyện thành Tiệt sát đao Quyết, thì chỉ đạt đến Thiên chi cảnh, nhờ cuối cùng đạt đến đao đạo cực hạn, lúc sau này sáng tạo ra "Khai Thiên Phách Địa", mới đạt đến Thần chi cảnh.

Nói tóm lại, bình thường võ đạo tu luyện đến cực hạn chính là Thần chi cảnh, sử dụng lực lượng cũng là tiên thiên chân khí, chỉ là uy lực lớn hơn nhiều. Mà ở chương trước đó vị "chủ công" có thể đột phá Thần chi cảnh, là nguyên nhân gì, tạm thời giữ bí mật, ha ha.

Còn có một điểm này, Thiên Vệ của Lý thị thế gia là nhất phẩm cảnh giới, Thần vệ thì là Thiên chi cảnh, hi vọng mọi người đừng hiểu lầm, nếu không thì cao thủ Thần chi cảnh nhiều lắm.

*****

Ta nhìn tên gia đình trước mặt kia rất là tức giận. Vừa rồi ta yêu cầu đi vào gặp Vũ Văn gia chủ, nhưng mà tên gia đình kia chết sống gì cũng không

cho, nói cái gì lão gia hôm nay phân phó, chỉ tiếp đãi người của Lý gia, những người khác một mực không gặp.

Nhưng mà ta biết, hôm nay ta đến là để đề thân, không thể dùng biện pháp mạnh tiến vào, chỉ có thể chờ ở đây. May mắn là ngay từ đầu ta đã nghĩ đến tình huống này, chỉ cần người của Lý gia đến, Vũ Văn gia chủ nhất định sẽ ra đón tiếp, khi đó ta cũng đồng thời tiến vào.

Đột nhiên một trận gió thổi tới, từng đợt cánh hoa rơi xuống, thanh âm của chiêng trống cũng vang lên. Một lát sau, trên mặt đất đã dày đặc những cánh hoa, tựa như một biển hoa vậy. Ta biết người của Lý gia đã đến.

Ta xoay người, quay về hướng đại môn của Vũ Văn gia. Vũ Văn gia chủ đã đến ngoài cửa, bởi vì hắn đã nhận được tin tức, hôm nay lão tổ tông của Lý gia cũng đến.

Người khác không biết lão tổ tông này là ai, chứ làm một trong tứ đại thế gia, Vũ Văn gia chủ đã cùng với Lý thị thế gia qua lại gần mấy trăm năm, đối với người cầm quyền chính thức của Lý thị thế gia là ai, hắn đương nhiên biết rõ. Hắn càng biết thân phận chính thức của lão tổ tông này năm đó, đó là thân phận làm cho tất cả người của Thanh Long đại lục sùng kính. Vũ Văn gia chủ đã biết lão tổ tông này tới, còn dám ở trong nhà ngồi đợi hay sao?

- Vũ Văn gia chủ, Trương Tinh Phong ta hôm nay đến đây, chính là vì muốn đề thân với Vũ Văn Nhu tiểu thư, hi vọng Vũ Văn gia chủ chấp thuận yêu cầu của ta.

Một thanh âm nhẹ nhàng truyền đến, Vũ Văn gia chủ không nhịn được nhìn về địa phương phát ra thanh âm: Một nam tử tuổi còn trẻ mặc một bộ cẩm sam màu xanh đang đứng trước mặt, lại có một cỗ khí thế bao phủ lấy người, làm cho người ta rất khó nhìn rõ hắn. Còn ánh mắt kia, a, đó là ánh mắt gì vậy? Có kiêu ngạo, có đau thương, có điên cuồng, cũng có vẻ bề ngoài đối với tất cả, trọng yếu nhất chính là ánh mắt kia càng lộ ra muôn vạn tang thương.

Đây là ánh mắt gì vậy? Vũ Văn gia chủ đã từng tiếp xúc với bao nhiêu nhân vật lớn, nhưng vẫn chưa từng thấy một người nào có ánh mắt như vậy.

Thật là một tuần kiệt! Vũ Văn gia chủ đối với người trẻ tuổi này rất là khen ngợi. Nhưng mà nghe được thỉnh cầu của người trẻ tuổi này, chỉ có thể tiếc nuối liếc mắt nhìn. Hắn không có ý định nói chuyện với người trẻ tuổi này, bởi vì hắn không muốn đắc tội với Lý gia.

- Vũ Văn gia chủ, người để cho vị tiểu huynh đệ này đến đây đi.

Một thanh âm ôn hòa vang lên, một trung niên nhân trong nháy mắt đã đến trước mặt Vũ Văn gia. Phía sau hắn chính là Lý gia chủ, bên cạnh hắn còn có một trung niên nhân khác.

Nhìn trung niên nhân đứng ở trước mặt, Vũ Văn gia chủ biết người này chính là lão tổ tông. Vừa nghĩ đến thân phận của lão tổ tông này, Vũ Văn gia chủ cũng nhịn không được kích động đứng lên. Hắn thầm nghĩ trung niên nhân bên cạnh kia có lẽ thân phận cũng không sai.

Đối với lời nói của lão tổ tông, Vũ Văn gia chủ làm sao có thể bỏ ngoài tai đây?

- Trương Tinh Phong, người cũng vào đi!

Vũ Văn gia chủ đứng bên cạnh lão tổ tông kia nói.

-Ồ, Trương công tử, cùng vào đi! Lý tiên bối, Lý tướng quân mời vào!

Lão tổ tông kia quay về phía ta nói. Thái độ đối với "Lý tiên bối" kia rất là cung kính.

Ta nhìn "Lý tiên bối" kia, cảm nhận được công lực kinh khủng của hắn, cùng với Nguyên Anh sơ kỳ không kém hơn bao nhiêu, tựa hồ còn có một loại vương giả khí tức. Không phải là vương giả khí tức trên người, mà là trong nội lực có vương giả khí tức, có thể đả thương địch thủ! Tên này thật là kinh khủng! Đây là nhận xét ban đầu của ta đối với hắn.

Ta mặc dù không hiểu vì sao ngay cả Lý gia chủ cũng phải đứng phía sau hắn, Vũ Văn gia chủ cũng phải cung kính với hắn dùng lễ đối đãi với ta như thế, nhưng đối với ta bây giờ quan trọng nhất chính là chuyện đề thân. Ta gật đầu, mỉm cười tỏ vẻ cảm tạ, đứng một bên hắn.

- Trương Tinh Phong.

Một thanh âm trầm thấp truyền đến.

Ta xoay người, một người trẻ tuổi anh tuấn xuất hiện trước mặt ta. Mặc dù hắn thay đổi rất nhiều, nhưng mà ta chỉ liếc mắt là đã nhận ra hắn chính là

Lý Thiên Trường. Ta cười cười, hôm nay không biết ai có thể tiêu dao cuối cùng, mặc dù người có thể tìm được người có công lực kinh trước mặt này, nhưng mà đối với ta mà nói, người sắp đạt đến Nguyên Anh thật sự không đáng để vào mắt.

Chỉ bất quá trong nội lực của người kia lại phát ra vương giả khí tức, dường như không phải tu luyện mà thành, có lẽ đó là ngoại lực. Có thể thay đổi lực lượng của một người chỉ có tuyệt đỉnh bảo vật mà thôi, bảo vật cấp bậc này ta cũng chưa hề thấy qua, cấp bậc này tối thiểu cũng phải ngang với tiên khí.

Hừ, hẳn chỉ là một phạm nhân, tu luyện hoàn toàn là võ đạo, làm sao có được vũ khí cực mạnh như vậy. Phòng chừng bảo vật cấp bậc ngang với tiên khí để ở trước mặt hã, hẳn cũng không khả năng sử dụng.

Ta chỉ gật đầu mỉm cười một chút với hắn, cùng với "Lý tiên bối" tiến vào đại môn của Vũ Văn gia.

Tiến vào trong đại sảnh, hào hoa mà thanh nhã, không thẹn là Vũ Văn thế gia một trong tứ đại thế gia, đại sảnh này quả đúng là đẹp một cách huyền ảo. Nhưng mà ở đây không có một nhân vật nào là người bình thường, cho nên cũng không ai kinh ngạc.

Tất cả mọi người chúng ta đều theo thứ tự ngồi xuống. Lý tiên bối kia dường như đối với ta rất thân thiết, mời ta ngồi xuống bên cạnh hắn, chính là chỗ ngồi thứ hai phía bên tay phải. Nên biết rằng người ngồi thứ nhất bên tay trái là "Lý tướng quân", cũng là một người có công lực rất kinh khủng, nhưng tối đa cũng chỉ đạt đến Kim Đan hậu kỳ. Người ngồi thứ hai bên trái chính là Vũ Văn gia chủ (FS: chỗ này theo mình nghĩ phải là Lý gia chủ mới đúng), mà Lý Thiên Trường kia chỉ có thể ngồi ở vị trí thứ ba bên trái mà thôi.

Vũ Văn gia chủ vẫn đứng đó, dường như không dám ngồi xuống, chiếc ghế thái sư kia làm bằng tử sắc thiết sam giống như chỉ dùng để trang trí mà thôi.

Vũ Văn gia chủ nhìn "Lý tiên bối" và "Lý tướng quân" bên dưới, trong lòng rất là căm tức. Không có việc gì, hai lão già các ngươi đến đây làm gì, làm cho ta ngồi cũng không dám ngồi.

Vũ Văn gia chủ trong lòng nghĩ như vậy, nhưng ngoài miệng vẫn rất tôn kính nói:

- Lý tiên bối, Lý tướng quân, loại chuyện này sao lại phiền đến các vị thân chinh đến đây vậy? Các vị đến phủ, chính là vinh hạnh vô cùng lớn của ta!

Lý thị gia chủ đứng lên, cười cười nói:

- Vũ Văn huynh, lão tổ tông bọn họ đến đây cũng là vì chuyện của Tường nhi. Hôm nay, ta chính thức đến đề thân.

Vũ Văn gia chủ lập tức cười nói:

- Lý huynh, việc này.....

- Khoan đã!

Ta lớn tiếng nói, đồng thời từ chỗ ngồi đứng lên.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Tâm Toái (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Cả đại sảnh trong nháy mắt đều tĩnh lặng, mọi người đều rất kinh ngạc. Người trẻ tuổi trước mặt này, hai đại thế gia gia chủ đang nói chuyện mà lại dám cắt ngang. Đường nhiên ngoại trừ hai lão già của Lý gia, bọn họ đã sớm đoán được chuyện này, cho nên hôm nay mới đến đây. Vừa nghe thanh âm của ta, hai lão già của Lý gia đều cười thầm, bọn họ muốn biết vở kịch này sẽ diễn biến như thế nào.

Vũ Văn gia chủ đã trải qua nhiều sóng gió, nhiều sự tình lớn, xử lý loại chuyện này, đương nhiên là rất dễ dàng.

Vũ Văn gia chủ xoay người lại, nhìn ta cười, ánh mắt hiền lành giống như một trưởng bối nhìn tôn tử của mình, hòa nhã nói:

- Trương công tử, có chuyện gì à? Có chuyện này phải nói, ta và phụ thân ngươi là bằng hữu rất tốt, Thiên Đức huynh và ta đã lâu lắm rồi không gặp mặt nhau, ai, tuổi lớn rồi, cũng không muốn đi đâu nữa, vài năm nay ta chưa từng rời khỏi kinh thành. Ha ha, nói đi đâu rồi, ta hỏi hiền chất, rốt cuộc có chuyện gì vậy?

Nói xong, cùng với vẻ mặt hiền lành nhìn ta.

Ta nhìn ông ta, trong nháy mắt ta nghĩ đến phụ thân của mình. Đã mười một năm rồi, không biết cha bây giờ như thế nào. Ta từ trên người của Vũ Văn gia chủ, cảm nhận được khí chất giống như của phụ thân, hơn nữa ta đã sớm coi Nhu là thê tử của mình, Vũ Văn gia chủ trong mắt ta đã sớm là nhạc phụ rồi.

Ta khom người tôn kính nói:

- Vũ Văn bá bá, hôm nay Tinh Phong đến đây, chính là vì muốn đề thân với Vũ Văn tiểu thư, hơn nữa việc này Vũ Văn tiểu thư đã tự mình đáp ứng. Mong rằng Vũ Văn bá bá thành toàn cho.

Ta đem ưu thế lớn nhất của mình biểu hiện ra: Nhu và ta tình cảm rất tốt!

Vũ Văn gia chủ ngân người, ông ta cũng không nghĩ đến Tam công tử của Trương gia trước mặt này đã cùng với nữ nhi của mình âm thầm tự định chuyện chung thân, nhưng mà .....

Lý thị gia chủ vừa nghe, không hiểu chuyện gì, mình đã sớm cùng Vũ Văn lão già này quyết định xong rồi, bây giờ bỗng nhiên xuất hiện tình huống này. Bất quá, hẳn không hề lo lắng chút nào, bởi vì Vũ Văn gia không thể đắc tội với Lý thị thế gia của hẳn được.

Hẳn không lo lắng, nhưng mà nhi tử của hẳn lại lo lắng.

Lý Thiên Tường trong mười năm qua, có thể nói là về tâm kế hay võ công cũng đều đạt tới cảnh giới rất lợi hại. Nhưng mà Lý Thiên Tường vô luận chuyện gì, một khi đề cập đến Vũ Văn Nhu, tâm kế của hẳn đều không còn nữa, tình cảm này hại người không ít!

Lý Thiên Tường mặc dù rất phẫn nộ, nhưng mà không giống như các thiếu gia con nhà giàu khác biểu hiện lòng dạ hẹp hòi của mình.

- Tinh Phong huynh, chúng ta đã mười năm không gặp nhau rồi phải không?

Lý Thiên Tường nho nhã nói.

Hai lão già kia của Lý gia chỉ nhìn nhau cười, xem ra đối với tăng tăng ..... tôn của mình ("Lý tiền bối" này chính là hơn một ngàn tuổi rồi) rất là hài lòng.

Ta cười cười:

- Đại công tử, chúng ta hình như thật sự đã mười năm không gặp rồi. Ha ha.

Lý Thiên Tường vừa cười vừa tiếp tục nói:

- Không biết Tinh Phong huynh trong mười năm qua ở nơi nào vậy? Chúng ta hoàn toàn không có một chút tin tức gì. Cách đây không lâu, ta còn cùng với Vũ Văn tiểu thư đàm luận về chuyện này. Bằng hữu của huynh cũng không nhiều, một thời gian dài như vậy cũng không có một chút tin tức cho chúng ta. Huynh rốt cuộc đang làm cái vậy?

- Chỉ là cùng với sư phụ của ta luyện võ công tại một địa phương ít người biết đến, không đạt tới cảnh giới nhất định thì không cho phép ta hạ sơn.

Ta thản nhiên cười, ta đã sớm muốn đem sư môn hư cấu của ta lộ ra, cũng là để chấn nhiếp bọn họ. Trong mắt bọn họ, võ công của ta đã lợi hại như

vậy rồi, vậy thì võ công của sư phụ ta đương nhiên không thể đương nhiên không thể lường trước được.

Trong mắt hai hai lão già của tinh quang chột lóe, chuyện bọn họ muốn biết đã xuất hiện rồi. Nhưng mà tử tôn của bọn họ lại không có chú ý tới, bởi vì Lý Thiên Tường đang rất cao hứng.

- Tinh Phong huynh đã hạ sơn khi nào vậy?

Lý Thiên Tường căn bản là không để cho ta nghỉ ngơi một chút, lập tức lại hỏi.

Ta ngần người, ta cảm giác thấy hình như tên Lý Thiên Tường này muốn đưa ta vào tròng. Ta nghĩ tới nghĩ lui, hình như không có gì để cho hắn nắm được đuôi cả, nhưng mà cẩn thận chính là nguyên tắc của ta, chậm rãi nói:

- Đại công tử, ta hạ sơn đại khái được khoảng một tháng rồi, có chuyện gì vậy?

Lý Thiên Tường nhìn ta, trong mắt tinh quang chột lóe:

- Ha ha..... Tinh Phong huynh này, huynh có biết Vũ Văn tiểu thư đã ở tại Hàng Châu một năm rồi không, ngày hôm qua mới vừa trở về. Chẳng lẽ huynh cùng với Vũ Văn tiểu thư gặp nhau chỉ có một thời gian ngắn như vậy đã định chuyện chung thân, đúng thật là trò trẻ con!

Ta giật mình, không ngờ lại bị hắn đùa bỡn như vậy. Đúng vậy, sau khi lớn lên, ta và Nhu chỉ gặp mặt có một lần. Nếu nói ta gặp Nhu một lần, sau đó định chuyện chung thân, bất kể là ai cũng không tin được. Nếu ta nói ta và nhu tại Quốc Vũ học viện đã có ý với nhau, phỏng chừng bị người khác cười đến rụng răng, khi đó ta chỉ mới bảy tuổi. Một đứa nhỏ bảy tuổi hiểu được tình yêu, người có tin không?

Ta cười khổ, thất bại ư, nhưng mà ta sẽ không nhận thua.

Ta nhìn Lý Thiên Tường, trong mắt thần quang sáng lên:

- Đại công tử, không biết người đã từng nghe một câu nói như thế này: "nhất kiến chung tình" (vừa gặp đã chung tình). Ta yêu Nhu, nàng cũng yêu ta, hi vọng người không nên chia rẽ tình yêu của ta và Nhu.

Vũ Văn gia chủ và Lý thị gia chủ đều biến sắc. Bọn họ nghĩ rằng một khi Lý đại công tử đã nói rõ ràng như vậy, cái tên đã bị trục xuất ra khỏi Trương

gia trước mặt này hẳn là đã phải buông tha cho Vũ Văn tiểu thư. Dù sao thì thân phận của Vũ Văn tiểu thư cũng không phải là một người trẻ tuổi đã bị trục xuất ra khỏi gia môn như hẳn có thể với tới được. Cho dù hẳn không bị trục xuất ra khỏi gia môn, dưới tình huống đại gia chủ của Lý gia tự mình đến đề thân, hẳn cũng không có cơ hội, cũng không có tư cách tranh với Lý gia.

Mặc dù bọn họ liếc mắt cũng có thể nhận ra người trẻ tuổi trước mặt không phải là người bình thường, là tuần kiệt hiếm thấy, nhưng mà đối bọn họ mà nói, không hề có ảnh hưởng gì. Phải biết rằng cái gọi là tuần kiệt trong mắt của gia chủ tứ đại thế gia thì cũng chẳng là gì cả! Cho dù là nhân vật ngạo thị thiên hạ như lão tổ tông, cũng hao phí hơn trăm năm mới có thể thành lập Lý thị thế gia. Cái gọi là tuần kiệt này đứng trước thế lực của tứ đại thế gia căn bản không hề có chút ảnh hưởng nào!

Bọn họ ngay từ đầu là do nhìn vào Trương gia, mới khách khí với Trương Tinh Phong như vậy. Trong mắt của gia chủ hai đại thế gia, một người trẻ tuổi bị trục xuất ra khỏi gia môn thì có uy hiếp gì đây. Bây giờ người trẻ tuổi này trong lúc bọn họ đang thương lượng hảo sự lại đến phá rối! Quyền uy của gia chủ tứ đại thế gia là không thể xâm phạm, bất kể là ai cũng vậy! Nhưng làm gia chủ của một thế gia cũng không phải là người tầm thường, đương nhiên sẽ không trực tiếp đuổi hẳn ra ngoài. Bất kể nói như thế nào, hẳn cũng là nhi tử của gia chủ Trương gia!

- Hiền chất à, ta biết người rất yêu thích nữ nhi của ta. Nhưng mà người cũng nên biết thân phận nữ nhi của ta, nó là Đại tiểu thư của Vũ Văn gia, không thể để cho nó chịu một chút ủy khuất nào được .

Vũ Văn gia chủ nhìn ta, thần nhiên mỉm cười.

Nhưng mà ta cảm nhận được, vẻ mặt tươi cười của ông ta hoàn toàn là giả dối. Nhưng bởi vì Nhu, ta vẫn bình tĩnh nói:

- Vũ Văn bá bá, chuyện này người không cần lo lắng. Ta tin tưởng có thể làm cho cuộc sống sau này của Nhu không hề kém hơn khi ở Vũ Văn thế gia.

Vũ Văn gia chủ nhìn ta, ông ta cũng biết ta chính là lão bản của "Long Đăng ngọc khí điểm", một năm thu vào ít nhất là một ngàn vạn lượng bạc.

Mười năm qua ít nhất cũng thu vào một ước hai bạc, quả thật là quá đủ để để chiếu cố nữ nhi của ông ta. Phải biết rằng sinh ý trong một năm của các thế gia thu vào cũng chỉ khoảng năm ngàn vạn là tối đa. Đương nhiên thu nhập của Lý gia cao hơn nhiều, đạt tới một ước hai. Nhưng mà để làm cho ông ta hài lòng không chỉ đơn giản có tiền là được!

- Hiền chất a, thật sự là rất xin lỗi! Ta đã sớm cùng Lý gia gia chủ quyết định chuyện này rồi, chỉ có thể trách vận mệnh trên người thôi. Chuyện mà ta đã đáp ứng rồi, làm sao có thể thu lại được đây? Càng huống chi, Lý gia chủ đã cùng với Lý hiền chất đem theo sính lễ đến đây. Cái này, cái này thật sự là không được!

Vũ Văn gia chủ nhìn ta, thập phần xin lỗi nói. Bộ dạng của ông ta xem ra rất thành khẩn, nhưng mà ta chỉ nhìn qua đã thấy, ông ta chỉ bất quá là làm bộ mà thôi. Ông ta thật sự đã cho rằng ta chỉ là một người trẻ tuổi, còn tưởng rằng ta không biết tâm tư của ông ta! Hừ, nếu ông ta đã muốn ngăn trở ta như vậy, ta đây chỉ có thể tiếp tục thôi!

- Vũ Văn bá bá, người nói như vậy là không đúng rồi. Hôn nhân đại sự này, tối thiểu cũng phải để cho Nhu biết. Người tại sao lại nhân lúc Nhu không có nhà, cùng với Lý gia quyết định chuyện này đây?

Ta thản nhiên vừa cười vừa nói, bất ti bất kháng (không thấp không cao) nhìn Vũ Văn gia chủ.

Vũ Văn gia chủ trong lòng lửa giận bốc lên. Mình đã tươi cười tiếp đãi như vậy, tiểu tử này lại còn dám cãi lại mình, quả thực là không biết sống chết. Vũ Văn gia chủ tốt xấu gì cũng là gia chủ của Vũ Văn thế gia, cho dù là hoàng đế gặp mặt hãn cũng phải khách khách khí khí. Ngoại trừ trường bối ra còn lại thật sự không có ai dám cãi lại hãn. Bây giờ một tên trẻ tuổi, được mình tiếp đãi ân cần như vậy, lại còn không biết cân nhắc. Hừ! Ta sẽ cho hãn biết xâm phạm quyền uy của ta thì sẽ có hậu quả gì.

- Hiền chất à, việc đề thân này, cần phải có sính lễ, xin hỏi sính lễ của người đâu?

Vũ Văn gia chủ nhìn người trẻ tuổi trước mặt: "Xem người làm sao bây giờ, ta thật sự không tin sính lễ của người so với Lý gia còn lớn hơn!"

Ta nhìn bọn họ, cười cười, chậm rãi lấy chiếc hộp giấu trong người ra.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tâm Toái (Phần 3).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này bên ngoài cửa của Vũ Văn thế gia đang có một biển người, chung quanh có rất nhiều cư dân của kinh thành. Mọi người đều biết hôm nay Lý gia đến đề thân với Vũ Văn gia, cái này chính là một ngày hội lớn a, hai đại thế gia trong số tứ đại thế gia trở thành thông gia với nhau chính là chuyện rất khó nhìn thấy. Nhất thời cả kinh thành vốn đang ở trong cái rét lạnh của mùa đông, bởi vì chuyện vui này mà có không ít nhiệt khí, làm cho cư dân chung quanh cảm thấy nhiệt độ dường như không thấp như vậy.

Trong đại viện của Vũ Văn gia, hạ nhân của Lý gia nhiều không đếm xuể, tất cả đều vui mừng hớn hở. Chỉ là tố chất của họ thì rất cao, liếc mắt cũng có thể nhận ra đã trải qua huấn luyện chuyên nghiệp. Sính lễ cũng cực kỳ kinh người, giá trị đến năm trăm vạn lượng.

Nhưng mà cách đó không xa có mười mấy người đang đứng. Bọn họ đứng thẳng người, không nhúc nhích, tất cả tinh thần đều tập trung về đại sảnh phía xa xa, bởi vì chủ tử bọn họ đang ở bên trong.

Trương Tinh Phong đưa tay vào bên trong chiếc hộp gấm, nhưng không mở ra, chỉ cầm ở trong tay. Mọi người chung quanh dường như đều có thần sắc khinh bỉ, mặc dù bọn che dấu rất tốt, chỉ là khinh bỉ ở trong lòng, nhưng mà Trương Tinh Phong rất dễ dàng nhìn ra.

Trương Tinh Phong nhìn mọi người chung quanh. Bọn họ tốt xấu gì cũng đều là những anh hùng chân chính của Thanh Long đại lục, đều là những nhân vật kiêu hùng, nhưng mà nhìn bọn họ bây giờ, thật sự có chút thất vọng. Xem ra bọn người kia đều là kế thừa gia nghiệp của tổ tông, thực lực chân chính đều không tương xứng với địa vị của bọn họ.

Sau khi nhìn qua hai vị tiền bối của Lý gia, Trương Tinh Phong trong lòng chấn động. Xem ra Lý gia có thể trải qua ngàn năm thăng trầm mà địa vị không hề lung lay, không phải đơn giản chỉ nhờ vào vận khí.

Vũ Văn gia chủ nhìn Trương Tinh Phong, cười nói:

- Hiền chất à, người sẽ không dùng vật ở trong chiếc hộp gấm kia làm sính lễ đấy chứ? Chẳng lẽ nó lại là "Long Đăng" kia của người?"

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn gia chủ, thản nhiên cười cười:

- Không phải "Long Đăng". "Long Đăng" chính là trấn điểm chi bảo của "Long Đăng ngọc khí điểm", ta làm sao có thể mang nó đến đây. Ta không phải kẻ ngu ngốc, mặc dù ta yêu Nhu, nhưng mà ta tin rằng tình yêu không phải là do vật chất dựng nên. Càng hưởng chi, bảo vật này trên tay ta so với "Long Đăng" cũng không kém hơn bao nhiêu.

Mọi người chung quanh vừa nghe Trương Tinh Phong nói vật này không phải "Long Đăng" đều cười thầm. Trên đời này, vật bên trong hộp gấm có giá trị hơn năm trăm vạn lượng bạc, chỉ có "Huyết Phượng" và trân quý hơn nữa là "Long Đăng". Nhưng mà "Huyết Phượng" còn đang ở trong tay hoàng hậu, mà bây giờ lại vừa biết bên trong không phải là "Long Đăng", vậy thì tối đa cũng chỉ giá trị hơn mười vạn lượng gì đó cũng cầm đến đề thân, phải biết rằng đây chính là Vũ Văn thế gia a!

Mặc dù mọi người đều cười, nhưng mà cũng rất bội phục Trương Tinh Phong này. Tốt xấu gì Trương Tinh Phong cũng biết là không thể đem "Long Đăng" đến làm sính lễ. Nếu thật sự đem "Long Đăng" đến, mọi người mới thật là khinh bỉ hân.

Sau lại nghe được Trương Tinh Phong nói bảo vật bên trong giá trị không "Long Đăng", tất cả đều chuyển biến thái độ. Cái gì? Lại còn có bảo vật giống như "Long Đăng", tên trẻ tuổi này tưởng rằng "Long Đăng" là ngọc khí bình thường, như là mấy cái rổ đan bán ngoài chợ hay sao?

Đương nhiên đây là cái nhìn của hầu hết mọi người, nhưng những nhân vật cấp cao của hai đại thế gia lại không nghĩ như vậy. Bởi vì bọn họ biết "Long Đăng" là do thiên hạ đệ nhất ngọc khí sư điêu khắc nên, hơn nữa còn khẳng định điêu khắc cách đây không lâu. Bởi vì Trương sư phụ này rời khỏi "Bảo Ngọc Trường" không lâu thì có "Long Đăng", mà bảo vật này lại là của Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong sau khi bị trục xuất ra khỏi gia môn mới gặp được điêu khắc sư Trương sư phụ.

Điều này nói lên cái gì, chính là trong tay Trương Tinh Phong có vô hạ ngọc thạch, mới có thể làm cho Trương sư phụ điêu khắc ra "Long Đăng" như vậy. Ai biết được Trương Tinh Phong rốt cuộc có bao nhiêu vô hạ ngọc thạch này đây? Hẳn có thể có một "Long Đăng", hẳn cũng có thể có một "Long Đăng" thứ hai.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng của Vũ Văn gia chủ hòa Lý thị gia chủ, thản nhiên cười, cúi đầu cẩn thận từ từ mở nắp hộp gấm trên tay ra.

Mọi người chung quanh nhìn vào chiếc hộp gấm kia, nhất thời đều tĩnh lặng. Thật là mỹ lệ động lòng người đến cỡ nào!

Một con phượng trong suốt màu xanh lục đang vờn quanh thân thể mỹ lệ của một con hoàng (1), phượng và hoàng quấn lấy nhau. Quang mang màu xanh lục chiếu quanh thân thể của phượng và hoàng, lộ ra những đường nét mỹ lệ của tự nhiên, một vẻ mỹ lệ tinh tế sâu sắc không thể giải thích được. "Phượng Cầu Hoàng" phát tán ra quang mang màu xanh lục làm cho người ta cảm thấy dường như vật đó chỉ có ở trên trời!

Cả đại sảnh đều yên lặng, mọi người đều đắm chìm trong sự mỹ lệ không thuộc về nhân gian đó .....

Một hồi lâu sau, mọi người mới tỉnh táo trở lại. Đương nhiên từ thời gian tỉnh táo của mọi người có thể nhận ra tổ chất tâm lý của mỗi người, đây chính là nhân tố quan trọng quyết định thành tựu của một người. Lý Thiên Tường và hai vị gia chủ chỉ trầm mê trong trong nháy mắt mà thôi. Mà hai vị tiền bối của Lý gia đích cũng không hề kinh ngạc chút nào, chỉ dùng ánh mắt thưởng thức để nhìn "Phượng Cầu Hoàng" này.

- Vũ Văn bá bá, người nói xem "Phong cầu Hoàng" (2) này của ta thế nào, có thể làm sinh lễ hay không?

Trương Tinh Phong quay về phía Vũ Văn gia chủ tôn kính nói, đó là sự tôn kính của một văn bối đối với trường bối.

Vũ Văn gia chủ đối với vô hạ ngọc khí này rất hài lòng. Mặc dù này trên đời chỉ có một "Long Đăng", nhưng là vô hạ ngọc khí, nó vẫn có một giá trị nhất định không thể thay đổi được, ngọc khí này giá trị khoảng chừng tối đa là tám trăm vạn. Chính là so sánh với sinh lễ năm trăm vạn lượng của Lý gia thì hơn rất nhiều. Nhưng mà làm gia chủ của Vũ Văn thế gia, tất cả đều

phải đặt lợi ích của thế gia lên hàng đầu, mặc dù "Phượng Cầu Hoàng" này rất tốt, cũng rất hấp dẫn, nhưng mà việc làm ăn cùng với Lý gia còn quan trọng hơn.

Một trọng hai cây cột lớn chống đỡ sản nghiệp của Vũ Văn gia chính là việc hợp tác làm ăn cùng với Lý gia, nhờ vậy mới có thể lũng đoạn cả Minh vương triều. Tâm quan trọng của Lý gia ở phương diện này không cần nói cũng biết, Vũ Văn gia tuyệt đối không thể đắc tội với Lý gia. Nếu việc làm ăn của Lý gia và Vũ Văn gia phát sinh chuyện gì ngoài ý muốn, đó chính là sự tình rất kinh khủng. Đối với Lý gia mà nói, sinh ý toàn diện cho dù mất đi Vũ Văn gia tổn thất cũng không có bao nhiêu, hơn nữa việc làm ăn chủ yếu Lý gia là trên phương diện đồ trường và buôn bán muối.

Vũ Văn gia nếu không có Lý gia đích trợ giúp, sinh ý toàn diện tuyệt đối sẽ bị tổn thất rất lớn. Bởi vì thực lực của Lý gia quá cường đại, hợp tác làm ăn với Lý gia đem lại lợi nhuận rất lớn.

Vũ Văn gia chủ nhìn Trương Tinh Phong, cười cười nói:

- Hiền chất à, sinh lễ này cũng quả thật là tốt lắm .....

Trương Tinh Phong nghe được lời nói của Vũ Văn gia chủ, vẻ tươi cười xuất hiện trên khuôn mặt. Nhưng mà câu nói tiếp theo lại làm cho vẻ mặt của Trương Tinh Phong trắng bệch.

- Nhưng mà ta đã sớm cùng Lý huynh quyết định chuyện này rồi, người nói chúng ta đường đường là hai vị thế gia gia chủ có thể nói mà không giữ lời hay sao? Hiền chất à, người là một hài tử rất ưu tú, không thể để cho người trở thành con rể ta cũng là do tiểu nữ không có phúc khí, thật là không may. Nhưng mà hôn nhân đại sự của tiểu nữ hòa Lý gia hiền chất ai cũng không thể thay đổi được.

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn gia chủ, hẳn biết mình đã không còn hi vọng gì. Lúc đầu còn tưởng rằng dựa vào "Phượng Cầu Hoàng" này cùng với tình nghĩa với Nhu có thể làm cho Vũ Văn gia chủ thay đổi chủ ý liễu, nhưng mà hẳn quên mất rằng trong mắt của gia chủ thế gia, lợi ích của thế gia luôn luôn được đặt lên hàng đầu! Trước khi cuộc chiến này diễn ra thì kết quả đã được định sẵn rồi.

Từ đầu đến cuối, Trương Tinh Phong giãy dụa như thế nào đều không có một chút tác dụng. Đây cũng là nguyên nhân mà Lý Thiên Tường khi chứng kiến "Phượng Cầu Hoàng" thì không hề có một chút lo lắng.

Lý Thiên Tường nhìn bộ dạng Trương Tinh Phong, mỉm cười rất là đắc ý. Từ nhỏ đến lớn, Trương Tinh Phong đã khiến cho mình thất bại nhiều lần. Lần đầu tiên gặp mặt, đã làm cho mình phải chứng kiến hãn và Nhu chăm chú nhìn nhau, hoàn toàn không để ý đến sự tồn tại của hãn. Sau đó lại đánh bại mình khi luận võ, mặc dù Trương Tinh Phong còn nể mặt không chính thức đích đánh bại mình, nhưng mà loại ân huệ bố thí này thì xá lại càng làm cho mình không thể dễ dàng tha thứ! Làm đại công tử của Lý gia, gia chủ tương lai của Lý gia làm sao có thể tiếp nhận sự bố thí của người khác! Đây là một sỉ nhục đối với mình!

Cuối cùng tại khảo hạch trường, đao mang chột lóe lên đã lấy đi tất cả niềm tin của mình, làm cho mình suốt một năm sau phải sống dưới bóng ma của hãn. Phải nhờ Lão tổ tông khuyên bảo mới khôi phục lại lòng tin. Bây giờ cuối cùng cũng có thể làm cho Trương Tinh Phong ăn phải quả đắng, ha ha ..... Làm sao mình có thể không đắc ý!

- Đa tạ Vũ Văn bá bá!

Lý Thiên Tường cung kính nói với Vũ Văn gia chủ, bộ dạng rất lễ độ và khiêm tốn, làm cho Vũ Văn gia chủ nhìn thấy rất là hài lòng.

- Thiên Tường à, còn gọi là bá bá sao, nên gọi là nhạc phụ mới đúng!

Lý thị gia chủ ở bên cạnh vừa cười vừa nói.

- Thiên Tường bái kiến nhạc phụ đại nhân!

Lý Thiên Tường lúc này không hề có một chút đắc ý nào, rất là khiêm tốn.

Hai vị gia chủ đều cười lớn .....

Trương Tinh Phong nhìn mọi người chung quanh, tất cả đều đang cười rất vui vẻ. Nhưng tiếng cười vang vang nói cho hãn biết: Hãn đã thất bại, hoàn toàn thất bại. Nhưng hãn vẫn không tin là hãn sẽ không giành được Nhu. Việc này sao có thể, Nhu làm sao có thể rời bỏ mình! Làm sao có thể, làm sao có thể như vậy!

- Nhu ..... Nhu ..... nàng ra đi, nàng ra đây đi, nàng đã nói là nàng yêu ta cơ mà , nàng ra đây đi, nàng tại sao lại không ra, tại sao lại không ra .....

Trương Tinh Phong tâm tê lực kiệt quất lên, thanh âm càng ngày càng thấp, càng ngày càng thấp .....

Lần đầu tiên trời đất như ngừng lại ...

Lần đầu tiên hai bờ môi tiếp xúc với nhau ...

Lần đầu tiên thề non hẹn biển ...

• • • • •

Nhưng bây giờ nàng lại bỏ ta đi. Tại sao đến bây giờ nàng còn chưa đến, đang là đề thân đại sự của nàng chẳng lẽ nàng không biết sao? Tại sao nàng không ra mà nói nàng yêu ta, nói người nàng yêu chính là ta!

- Ta làm sao có thể không có nàng, làm sao có thể! Cái gì phụ mẫu chi ngôn, cái gì hai gia chủ đã quyết định, tất cả đều thôi lăm! Chẳng lẽ chỉ vì mấy câu nói của các người, ta và Nhu phải chia cách nhau sao? Không thể! Ta và Nhu là thật tâm yêu nhau, bất kể là ai cũng không thể ngăn cản ta, bất kể là ai!

Trương Tinh Phong gầm lên, trong mắt toát ra hồng quang khiến người ta sợ hãi.

Hai vị tiền bối của Lý gia vừa nhìn thấy, trong lòng liền cả kinh. "Lý tiền bối" quay sang "Lý tướng quân" bên cạnh thấp giọng nói:

- Nguy rồi, tiểu tử này đã nhập ma!

-----

(1) Chim phượng. Đời xưa bảo chim phượng hoàng ra là điềm có đế vương. Con đực gọi là phượng (鳳), con cái gọi là hoàng (凰).

(2) Phong cầu hoàng (凤求凰). Chữ phong (风 – gió) trong từ này và chữ phượng (凤) viết khá giống nhau, còn chữ phong (峰) trong tên của Trương Tinh Phong lại có nghĩa là ngọn núi. Cả ba chữ đều phát âm gần giống nhau. Không biết là tác giả sai chính tả hay có dụng ý gì khác.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Nộ Hỏa (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này bầu trời đột nhiên âm u tăm tối, từng đám từng đám mây đen kỳ quái tụ tập lại trên bầu trời của Vũ Văn thế gia. Ngày này vốn không có mây đen, nhưng bây giờ lại đột nhiên xuất hiện trên bầu trời của Vũ Văn gia, điều này không phải người bình thường có thể tưởng tượng được.

Hàn phong cũng càng lúc càng lớn, làm cho tất cả cư dân trong kinh thành đều cảm thấy kỳ quái. Mùa đông tại sao lại có hàn phong lớn đến như vậy? Từ xưa đến nay chưa từng có. Phải biết rằng tường thành rất cao lại thêm núi non xung quanh kinh thành, cơ hồ không thể có đại hàn phong nào có thể hoành hành trong kinh thành, mà hàn phong kỳ quái này lại bắt nguồn từ trong đại sảnh của Vũ Văn thế gia.

Lúc này trong đại sảnh của Vũ Văn thế gia tình huống đã đạt tới thời khắc thiên quân nhất phát (ngàn cân treo sợi tóc).

Trương Tinh Phong con mắt đỏ lên, bộ dáng khiêm tốn đã hoàn toàn biến mất, chỉ còn lại bộ dạng điên cuồng khát máu. Hắn vốn không muốn làm như vậy với người của Vũ Văn thế gia, nhưng mà bây giờ chuyện đã đến nước này không cho phép hắn mềm lòng. Vì tương lai của mình và Nhu, phải biểu hiện ra thực lực cường đại của mình.

Cả đại sảnh đều rất hỗn loạn. Không ai có thể đến gần Trương Tinh Phong, kể cả hai vị tiền bối của Lý gia. Từng trận từng trận hàn phong cực lạnh từ trên người Trương Tinh Phong tản mát ra, càng lúc càng lớn. Tất cả kiến trúc hoa mỹ chung quanh đại sảnh đều bị phá hư không còn một mảnh. Mà hàn phong màu trắng bắt đầu dần dần biến thành màu lam, bây giờ thậm chí đã chuyển thành màu đen .....

Ngàn năm chưa từng sợ hãi "Lý tiền bối" lúc này cuối cùng cũng đã bắt đầu kinh hoảng. Hắn kinh hoảng không phải vì mình mà là vì Thiên Tường tử tôn yêu quý của mình. Hắn quả thật là có biện pháp đánh bại con người

giống như ma quỷ trước mặt, nhưng mà hậu quả sau này hẳn không thể gánh vác nổi. Cho nên hẳn vẫn đang chờ, chờ sự tình có chuyển biến, nhưng mà bây giờ sự tình càng ngày càng phức tạp. Cơn gió này đơn thuần chỉ là hàn phong sao?

Những đồ vật hoa mỹ chung quanh dễ dàng bị đông cứng lại, sau đó khi hắc phong quét qua thì tất cả đều đều phá hủy. "Lý tiền bối" cười khổ. Vừa rồi hàn phong màu lam nọ đã làm cho không khí cũng phải đông cứng lại, mà bây giờ hắc phong này còn kinh khủng hơn, mấy nhị phẩm cảnh giới thân thể không ngừng run lên. Hàn phong màu đen bao phủ làm cho nhị phẩm cao thủ cũng không thể chịu được, mà Thiên Tường bọn họ là nhất phẩm cao thủ cũng phải dùng toàn bộ chân khí mới chống đỡ được. Đây là cảnh giới gì? "Lý tiền bối" tin tưởng người trẻ tuổi trước mặt đã đạt đến cảnh giới tối cao trong mơ kia của mình, bởi vì mặc dù mình cũng có thể làm như vậy, nhưng tuyệt đối sẽ không dễ dàng. Hàn phong màu đen vẫn không ngừng phát tán ra bốn hướng.

• • • • •

Hỗn loạn, tất cả đều hỗn loạn, một cuộc đề thân vui vẻ bây giờ đã biến thành cái dạng gì? Những hạ nhân của Lý gia chung quanh đã sớm đã bị đông cứng không cử động được, mặc dù bọn họ ở bên ngoài đại sảnh, nhưng công lực của bọn họ cũng rất cao. Hơn nữa bọn họ cũng không dám tự tiện rời đi, nên biết rằng gia pháp của Lý gia rất nghiêm khắc. Còn Tinh Phong Vệ đã sớm được Trương Tinh Phong truyền âm ra lệnh, đều đã trở về Tinh Phong trang viên. Bọn họ đều biết Trương Tinh Phong bản lĩnh siêu tuyệt không kém gì tiên nhân, nên không hề lo lắng.

Mà tất cả mọi người ngoài cửa Vũ Văn gia đến xem náo nhiệt đều bị cái lạnh làm cho bỏ đi .....

Cả kinh thành nhiệt độ càng ngày càng thấp, nhiệt độ thấp nhất trong lịch sử. Trên bầu trời tuyết trắng dần dần nổi lên, tản ra khắp cả kinh thành. Trong thiên địa dường như chỉ có vô tận tuyết trắng .....

Trương Tinh Phong đã không còn cái gì che dấu thực lực nữa. Hẳn chỉ biết nếu như bây giờ vẫn còn ẩn nhẫn, tương lai của mình sẽ không có Nhu. Cho

nên hần muốn tiêu diệt tất cả trở ngại, gặp thần giết thần, gặp ma giết ma! Hần muốn làm như vậy, hơn nữa hần cũng có năng lực để làm như vậy.

- Nhu là của ta, không ai có thể cướp nàng đi, ai cũng không thể!

Thanh âm khàn khàn trầm thấp chậm rãi vang lên trong đại sảnh. Mọi người đều phát lạnh, sự lạnh lẽo từ tận trong tâm linh khiến cho bọn họ không dám phát ra một thanh âm nào. Thế giới của bọn họ ngoài thanh âm của tên ma quỷ trước mặt kia chỉ còn lại tiếng tim đập của chính mình, tiếng tim đập chấn thiên hám địa (rung trời chuyển đất) rõ ràng vô cùng.

Lý tiên bối đã bắt đầu hối hận. Hần lẽ ra đã sớm ra tay, nhưng bây giờ Trương Tinh Phong làm cho hần cảm thấy không nắm chắc một chút nào. Có thể làm cho tuyết trắng vô tận thượng thiên phiêu hạ (bay đầy trời) là cảnh giới gì? Mặc dù nếu mình xuất ra vương bài, có thể hoàn toàn đánh bại Trương Tinh Phong thậm chí là giết chết hần, nhưng sau này mình sẽ vĩnh viễn không còn khả năng đột phá cảnh giới kia nữa. Còn sư môn phía sau lưng của Trương Tinh Phong thì sao đây?

"Lý tiên bối" đã quyết định. Hần là một đế vương, một đế vương vĩ đại, hần là sẽ không để cho nguy cơ nhất thời che mờ con mắt mình. Hần biết sư môn của người trẻ tuổi trước mặt kinh khủng khó có thể tưởng tượng được, Lý gia không thể chống lại.

Cho nên hần phải rời khỏi đây, đợi đến khi hoàn toàn đột phá cảnh giới kia, sau đó mới xuất ra vương bài. Cho dù không thể đánh bại sư môn của Trương Tinh Phong, cũng có thể bảo đảm Lý gia không bị hủy diệt.

Đương đoạn bất đoạn, phản thụ kỳ loạn! (lưỡng lự không quyết, trái lại còn loạn hơn)

- Đi!

"Lý tiên bối" hét lớn một tiếng, bàn tay đã nắm lấy Lý Thiên Tường. "Lý tướng quân" bên cạnh cũng lập tức chụp lấy Lý gia chủ. Thân hình vừa động, như cơn gió phóng ra ngoài đại sảnh.

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn bốn tên gia hỏa đang muốn bỏ chạy.

- Lý thị thế gia, Lý thị thế gia vĩ đại, Lý thị thế gia vô địch. Mặc dù thế lực của ta bây giờ vẫn chưa sánh được với các người, nhưng ta đối với các

người rất không vừa mắt. Bây giờ trước hết kiếm một chút lợi tức cũng tốt, dù sao các người cũng đã biết thực lực của ta.

Trương Tinh Phong nhìn bốn tên gia hỏa vừa phóng ra bên ngoài thầm nói. Đồng thời ngay trong lúc nói, thân ảnh của hắn cũng phóng ra ngoài đại sảnh.

"Lý tiên bối" nhìn thanh niên nam tử mặc bộ cẩm sam màu xanh trước mặt, trong lòng kinh hãi không thể tưởng tượng được. Mặc dù mình đã đi trước, nhưng bây giờ chỉ mới đến đại môn, chỉ mới đi có vài thước mà thôi! Khinh công của mình có thể nói vài thước này chỉ là trong chớp mắt mà thôi, nhưng chỉ trong chớp mắt đó, đối phương đã đuổi đuổi kịp mình.

Vừa rồi trong đại sảnh của Vũ Văn thế gia, ngay cả nhất phẩm đích cao thủ cũng không có năng lực bỏ chạy. Hai Thiên Vệ của Lý gia chỉ còn có thể ở chỗ này chờ chết, mà Vũ Văn gia không có một người nào có thể chạy thoát. Bọn họ đã không còn chút năng lực nào để chạy, bởi vì Trương Tinh Phong thật sự là quá kinh khủng.

Bây giờ Trương Tinh Phong đã ra bên ngoài đại môn, mọi người cũng đều thở dài một hơi. Mặc dù bây giờ rất lạnh, nhưng so với vừa rồi vẫn còn tốt hơn rất nhiều. Đối với bọn họ mà nói, tính mạng đã không còn bị uy hiếp nữa.

Trương Tinh Phong cảm nhận được rất rõ ràng bốn tên gia hỏa trước mặt đều đang khẩn trương cao độ, điều này làm cho hắn rất cao hứng. Bốn tên gia hỏa trước mặt đều là những nhân vật quan trọng của Lý gia. Nhưng bây giờ người mà hắn quan tâm nhất chính là Nhu, người mà hắn muốn nhìn gặp nhất cũng là Nhu.

Nhìn vào trong đại sảnh, Vũ Văn gia chủ vừa thở dài một hơi, chân nguyên lực toàn thân chấn động mãnh liệt, một luồng sóng màu xanh chậm rãi tràn về phía trước.

"Lý tiên bối" và "Lý tướng quân" bên cạnh lập tức biến sắc, bọn họ cảm nhận được năng lượng kinh khủng của luồng sóng đó. Bọn họ tin tưởng nếu như bị luồng sóng đó ập đến, cho dù không chết cũng phải trọng thương. Hai người lập tức mở ra một cái lồng khí bảo vệ thân thể. Mà bên cạnh phụ tử Lý Thiên Tường đã đạt đến nhất phẩm cảnh giới căn bản là không có một

chút sức lực phản kháng nào, chỉ có thể dựa vào hai Lão tổ tông bên cạnh chống đỡ.

Trương Tinh Phong khống chế uy lực của luồng sóng, vừa vận dồn ép bốn người của Lý gia vào bên trong cửa.

"Phanh" một tiếng, đại sảnh từng dùng để chiêu đãi vô số khách quý của Vũ Văn gia, truyền thừa đã mấy trăm năm cuối cùng cũng không thể chịu nổi luồng sóng kinh khủng của Trương Tinh Phong. Đại sảnh vốn đã bị đông cứng dưới sự công kích của luồng sóng, ầm ầm đổ sụp xuống. Không phải sụp vào bên trong mà là đổ ra bên ngoài. Đại sảnh đã mấy trăm năm cứ như vậy biến mất .....

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn gia chủ đang phần nộ trước mặt, nở một nụ cười quỷ dị, nụ cười làm cho người ta trong lòng phát lạnh.

- Vũ Văn gia chủ, người hãy đem Nhu ra đây. Người không nên phản kháng, ta bây giờ rất tức giận, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng đấy, ha ha .....

Giọng nói kỳ dị của Trương Tinh Phong cùng với tiếng cười quái dị kia làm cho tất cả mọi người chung quanh không nhận được đều run lên.

- Người hãy nhanh lên một, ta bây giờ rất tức giận. Nếu như Nhu còn không xuất hiện, vậy thì Vũ Văn gia các người sẽ vĩnh viễn chịu sự hành hạ của ta, ha ha ha .....

Trương Tinh Phong nói rất chậm rãi, trên mặt vẫn còn vẻ tươi cười, càng gây thêm áp lực lên tất cả mọi người chung quanh.

- Nhanh lên một chút cho ta!

Trương Tinh Phong hét lớn, ngọn sóng phát ra một luồng sáng màu xanh. Đại sảnh ngoại trừ Lý gia và mấy cao thủ của Vũ Văn gia còn lại đều biến mất hoàn toàn. Đúng vậy, không hề có một chút dấu vết nào, hoàn toàn biến mất.

Nhìn tràng diện này mọi người trong lòng đều phát lạnh: Hắn là người sao? Đây là lực lượng của con người hay sao?

Mà trong phạm vi công kích bốn tên gia hỏa của Lý gia vẫn đang nhìn Trương Tinh Phong. Bọn họ không có biến mất, việc này chủ yếu phải cảm tạ hai lão già của Lý gia công lực cao cường.

Hai hạ nhân mang sính lễ của Lý gia gần đó cũng không thể chịu được tinh thần và thân thể cùng lúc bị hành hạ, thống khổ hét lên một tiếng, ngã xuống trên mặt đất, một lát sau đã biến thành băng nhân (người băng).

Chung quanh Trương Tinh Phong nhiệt độ giảm xuống rất nhanh. Mỗi người đều phải tận lực dùng chân khí chống đỡ lại, nếu chân khí tản ra trong nháy mắt sẽ biến thành băng nhân. Bây giờ hai hạ nhân của Lý gia đã biến thành băng nhân, điều này làm cho tất cả mọi người chung quanh đều hoảng loạn. Nhưng hạ nhân Lý gia cũng không còn đứng bất động nữa, mặc dù gia pháp của Lý gia rất nghiêm, nhưng tử vong thì lại càng kinh khủng hơn.

- Đưa tiểu thư ra!

Vũ Văn gia chủ vận công chống đỡ hàn khí đồng thời hướng chung quanh ra lệnh. Vũ Văn gia chủ trong lòng rất là khổ sở, mình tốt xấu gì cũng là gia chủ thế gia nhưng lại chỉ là một nhị phẩm cao thủ, bây giờ bị hành hạ đến cả nói chuyện cũng rất khó khăn.

Vũ Văn gia chủ quay đầu lại nhìn Trương Tinh Phong đang cười trước mặt, trong lòng không hiểu sao lại cảm thấy nhẹ nhõm.

Hắn là gia chủ của Vũ Văn thế gia, chẳng lẽ chỉ vì nụ cười của một người trẻ tuổi mà cảm thấy nhẹ nhõm. Cái này, cái này, Vũ Văn gia chủ trong lòng rất bối rối, tâm lý vô ý hoặc cố ý đều tránh cho mình nghĩ theo hướng đó. Nhưng đột nhiên trong đầu hắn lại loé lên một ý niệm: Nếu đem Vũ Văn Nhu gả cho Lý gia, liệu có phải là một sai lầm lớn nhất của Vũ Văn gia?

Một hạ nhân của Vũ Văn gia lập tức chạy đi. Lúc này rất nhiều cao thủ của Vũ Văn gia cũng đã biến mất khỏi đại sảnh.

Mặc dù chung quanh đều là cao thủ của Vũ Văn gia, nhưng gần một trăm cao thủ này không một ai dám tới gần Trương Tinh Phong. Cho dù là cao thủ Thiên chi cảnh cũng chỉ có thể đến gần chung quanh Trương Tinh Phong mà không thể cứu người. Còn nhất phẩm cao thủ ở chung quanh Trương Tinh Phong thì muốn động cũng không thể động được.

Đột nhiên một thân ảnh nhu nhược mà động lòng người xuất hiện trước mắt ta.

"Nhu" ta nhìn cô gái nhu nhược ôn hòa trước mặt, trong lòng nhẹ nhàng gọi tên của nàng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Nộ Hỏa (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong ngơ ngác nhìn thân ảnh mỹ lệ trước mặt. Là Nhu, là Nhu mà hãn triêu tư mộ tưởng (sáng nhớ chiều mong). Nhưng mà Nhu trước mặt lại không hề tươi cười một chút nào, khuôn mặt trắng như tuyết giống như bị bệnh nặng, chuẩn xác mà nói là trắng bệch. Trương Tinh Phong nhìn thấy trong lòng đau xót: Nhu, nàng làm sao vậy? Hãn muốn nói, nhưng mở miệng mà không thốt nên lời.

Vũ Văn Nhu nhìn con người mà nàng đã mong nhớ mười năm. Chuyện hôm qua si tình mật ý phảng phất xa xôi như cả một đời. Nàng bây giờ chỉ muốn ở bên cạnh hãn, mãi mãi không chia lìa. Nhưng mà đêm hôm qua, chỉ một đêm thôi đã quyết định tương lai của mình vĩnh viễn không thể ở cùng với Phong. Vì thế gia, mình còn có thể lựa chọn gì đây? Vũ Văn Nhu thản nhiên cười.

- Trương công tử, sao ngươi lại đến đây? Chẳng lẽ ngươi thật sự đến để thân? Không thể nào, ta còn tưởng rằng tối hôm qua ngươi chỉ nói đùa thôi chứ!

Vũ Văn Nhu nhìn Trương Tinh Phong cười nói, dường như rất ngạc nhiên. Tựa hồ như nàng không hề nhìn thấy tình hình lúc này bạt kiếm giương cung, ngữ khí nói chuyện rất nhẹ nhàng, bình thản.

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn Nhu, trong lòng tràn đầy khổ sở.

- Trương công tử, ồ, bây giờ nàng gọi ta là Trương công tử! Dường như từng có lúc nàng gọi ta là "Phong" thì phải, là khi nào nhỉ? Là ngày hôm qua, không đúng, dường như đã lâu lắm rồi. Ta đến để thân là nói đùa hay sao? Ha ha, hình như ta bây giờ chỉ như là một trò cười của nàng thôi thì phải, ha ha, như vậy cũng không sao!

Trương Tinh Phong chậm rãi nói.

Trương Tinh Phong kỳ thật hiểu rất rõ ràng cung cách làm việc của thế gia, nhưng hắn vẫn còn bám víu một tia hy vọng, mong chờ kỳ tích xảy ra. Nhưng sau khi nghe được lời nói của Nhu, hắn biết mình đã không còn một chút hy vọng nào. Kỳ thật dựa vào ánh mắt của hắn, dựa vào tu vi tâm cảnh của hắn chỉ cần liếc mắt là đã nhìn thấu tất cả. Nhưng ma lực của tình yêu thật sự quá lớn, làm cho hắn rối loạn, cũng khiến cho hắn vẫn không thể từ bỏ theo đuổi Vũ Văn Nhu.

- Tình yêu, ha ha, người quả thật là ma quỷ!

Trương Tinh Phong cười.

- Vũ Văn tiểu thư, ta xưng hô như vậy có đúng không? Ha ha, dường như đã lâu trước kia ta gọi nàng là "Nhu" thì phải? Nhưng ta đã quên mất là khi nào rồi, có lẽ chỉ là một giấc mộng mà thôi. Vũ Văn tiểu thư, ta bây giờ chỉ cần nàng trả lời một vấn đề thôi. Nàng có yêu ta không? Hoặc là nàng có từng yêu ta không?

Trương Tinh Phong thanh âm rất bình tĩnh, tiếng tim đập cũng rất nhẹ nhàng, rất khó đoán được tâm tình của hắn lúc này. Không ai nghĩ đến vừa rồi hắn lại có bộ dạng khủng bố đến như vậy.

Nhưng không có người nào chú ý tới trên bầu trời của Vũ Văn gia mây đen càng lúc càng nhiều.

Vũ Văn Nhu nhìn Trương Tinh Phong trước mặt, nụ cười phiêu dật như có như không, nụ cười từng xuất hiện vô số lần trong giấc mộng của nàng. Trên chiếc cầu kia, nhìn thấy nụ cười của hắn dường như càng hấp dẫn hơn. Nhưng bây giờ bất kể thế nào cũng không thể nhớ được đó là nụ cười như thế nào.

Mình có yêu hắn không? Có yêu không? Không biết. Chỉ biết rằng trong lòng mình vẫn chỉ có một người là hắn, không có người khác. Vẫn là hắn! Nhưng trong đầu lại luôn có một thanh âm nói cho mình biết, người mình yêu phải là Lý Thiên Tường.

Vũ Văn Nhu tuân theo mệnh lệnh của thế gia, thuận theo thanh âm trong đầu, trả lời một cách dụi dàng:

- Trương công tử, đa tạ ý tốt của người, nhưng ta đã có hôn ước với Lý công tử rồi, thật sự rất xin lỗi. Người nên biết rằng tình yêu là phải đồng

thời xuất phát từ hai phía.

Vũ Văn Nhu nói xong, vừa cười vừa liếc mắt qua Lý Thiên Tường bên cạnh. Không ai hiểu được đó là dạng ánh mắt gì.

Trương Tinh Phong nghe Vũ Văn Nhu nói, không lên tiếng, cũng không có phản ứng.

Lý Thiên Tường bước lên phía trước, hắn bây giờ tràn ngập dũng khí. Tình yêu ơi, người quả là vô thượng linh dược!

- Trương công tử, người không nghe thấy sao? Tình yêu là phải đồng thời xuất phát từ hai phía, xin người đừng quấy nhiễu chuyện của ta và Nhu nữa. Có rảnh không? Ngày đại hôn của ta và Nhu, nhất định sẽ mời Trương công tử đến uống rượu mừng, ha ha.

Lý Thiên Tường rất là hào hiệp, dường như đã quên mất sự khủng bố của Trương Tinh Phong. Hắn quay đầu lại nhìn Vũ Văn Nhu, ánh mắt tràn đầy thâm tình, hắn đã chờ những lời này của Vũ Văn Nhu lâu lắm rồi. Lúc này cuối cùng cũng đã nghe được, sự sợ hãi đối với Trương Tinh Phong cũng hoàn toàn quên mất.

Trương Tinh Phong không lên tiếng. Từ sau khi nghe được Vũ Văn Nhu nói đã cùng với Lý Thiên Tường có hôn ước, hắn không nói một lời nào, chỉ lẳng lặng nhìn Vũ Văn Nhu. Ánh mắt của dường như rất bình tĩnh, trong sự bình tĩnh lại có một chút thống khổ, dường như có một chút bình thản, lại cũng có một chút giải thoát.

Mây đen trên bầu trời dần dần bắt đầu thối lui.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong nhướng mày, thân thể chấn động.

Trên bầu trời đột nhiên mây đen bắt đầu hội tụ lại với một tốc độ kinh khủng, nhanh hơn lúc trước rất nhiều lần. Hàn phong màu đen trên người vốn đã biến mất bây giờ lại bắt đầu trùng kích ra bốn phía .....

- Ha ha, hay cho một Vũ Văn thế gia, lại dám dùng thủ đoạn như vậy, chẳng lẽ người cho rằng ta không nhận ra hay sao?

Trương Tinh Phong thân thể vừa động, trong nháy mắt đã đến trước mặt Vũ Văn Nhu, tốc độ kinh khủng đến cỡ nào! Tay phải của Trương Tinh Phong nhẹ nhàng đặt lên trên đầu của Vũ Văn Nhu, một luồng sáng màu xanh loé

lên. Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn Nhu, ánh mắt ôn hòa mang theo một chút yêu thương.

- Nhu, nàng hãy trả lời ta, nàng có yêu ta không?

Thanh âm mặc dù rất bình tĩnh, nhưng có thể cảm nhận được một nỗi chờ mong.

Vũ Văn Nhu toàn thân chấn động.

Đúng vậy, là Phong mà mình yêu thương, đúng, là ngày hôm qua, chính là ngày hôm qua, hắn ôn nhu nói rằng hắn muốn đến gần thân với mình. Sau khi về nhà thì phụ thân dẫn đến một lão bà bà động tay động chân gì đó với mình, sau đó không hiểu sao mình lại thiếp đi.

Nhưng đây chính là thế gia, Vũ Văn thế gia, Vũ Văn thế gia vĩ đại! Ta là người của Vũ Văn gia, tính mạng của ta cũng thuộc về Vũ Văn gia. Vì Vũ Văn gia ta có thể hy sinh tất cả.

- Trương công tử, ta không phải đã nói rồi sao? Chẳng lẽ còn muốn ta nói rõ ràng? Bây giờ ta nói rõ cho người biết, ta muốn cùng Lý công tử kết hôn, người ta yêu đương nhiên là Lý công tử. Hy vọng người có thể chúc phúc cho chúng ta.

Vũ Văn Nhu ánh mắt nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn Nhu, hắn không tin. Vừa rồi hắn nhận ra Nhu đã bị người khác dùng mật pháp nào đó không chế. Hắn tin tưởng rằng sở dĩ Nhu đối đãi hắn như vậy, chính là bởi vì bị người khác không chế. Hắn tin rằng chỉ cần giải trừ mật pháp không chế này, Nhu nhất định sẽ yêu thương hắn như trước kia. Nhưng bây giờ câu trả lời của Vũ Văn Nhu đích làm cho hắn không tin, cũng không muốn tin, Nhu không hề yêu thương hắn.

Nhưng sự thật thì rất tàn khốc, Trương Tinh Phong trong lòng rất là hỗn loạn. Đột nhiên Trương Tinh Phong quay sang nhìn Vũ Văn gia chủ, ánh mắt lộ ra một tia sáng khó hiểu.

- Vũ Văn gia chủ, người hãy giải thích cho ta rõ ràng Nhu tại sao lại bị người khác dùng mật pháp khống chế tâm linh? Mật pháp này xem ra rất kỳ lạ, có thể làm cho người bị thi pháp bên ngoài giống hệt như trước kia. Nói! Nhu có phải còn bị mật pháp khống chế hay không? Nói mau!

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn gia chủ, ánh mắt đỏ rực khát máu.

Trương Tinh Phong lúc này dường như đã nhập ma. Ngay từ đầu hắn đã nghĩ đến Vũ Văn Nhu vì thế gia mà từ chối ở cùng với hắn. Nhưng vừa rồi Trương Tinh Phong phát hiện ra Nhu đã bị người khác dùng mật pháp ảnh hưởng âm trí, hắn lại bắt đầu có hy vọng. Hắn bây giờ tin tưởng Nhu đang bị mật pháp ảnh hưởng, lời nói ra không phải là suy nghĩ thật sự trong lòng. Vũ Văn gia chủ rất là ảo não vì hành động thừa thãi của mình hôm qua, bây giờ lại làm cho tên "ma quỷ" trước mặt này cho rằng lời nói nữ nhi hắn không phải là sự thật. Kỳ thật ngày hôm qua mình chỉ vì quá lo lắng mà thôi, đáng hận .....

- Trương công tử, nữ nhi của ta bây giờ rất là tinh táo, điều này người không nên hoài nghi. Nữ nhi của ta không muốn gả cho người, ta và Lý gia lại vừa quyết định việc hôn nhân, người sẽ không cưỡng hành bức nữ nhi của ta gả cho người đấy chứ? Ta nói lại cho người rõ, nữ nhi của ta rất là tinh táo! Không tin người cứ hỏi Lão tổ tông của Lý gia, lời nói của hắn chắc là người tin tưởng!

Vũ Văn gia chủ chỉ có thể tận lực thuyết phục Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cười.

- Lão tổ tông, là người sao? Cảnh giới của người chắc cũng là tối cao trong số người thường rồi, ha ha. Người hình như là người cầm quyền chính thức của Lý gia thì phải? Tử tôn của người và Vũ Văn Nhu kết hôn, người không cao hứng sao?

Trương Tinh Phong nhìn "Lý tiên bối" chậm rãi nói. Ngữ khí thần thái chỉ làm cho người ta cảm thấy quái dị.

"Lý tiên bối" nhìn thần thái của Trương Tinh Phong trước mặt, trong lòng không hiểu sao lại run lên. Hắn ngẩng đầu nhìn lên bầu trời, mây đen kỳ dị đã bao phủ cả bầu trời, dường như trong đó còn có những tia chớp loé lên.

"Lý tiên bối" nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng rất là khiếp sợ. Trên người đột nhiên phát ra vương giả khí thế vô cùng cường đại. Một luồng kiếm khí bắn lên đến tận trời, xuyên qua tất cả mây đen. Hào quang màu tím trên người biến thành thực thể hợp lại thành hình một thanh kiếm. Nhưng chỉ một lát sau mây đen trên bầu trời lại bắt đầu tụ tập lại.

"Lý tướng quân" bên cạnh trên người cũng phát ra đao khí màu đỏ. Đao khí bá đạo làm cho tất cả mọi người chung quanh không ngừng thối lui. Trên tay "Lý tướng quân" đột nhiên xuất hiện một thanh đao đao, một thanh đao làm cho Trương Tinh Phong cảm thấy rất quen thuộc.

Trương Tinh Phong nhìn "Lý tiên bối" phát ra vương giả khí thế ngập trời, lại nhìn qua thanh đao kia. Lại nghĩ đến cách xưng hô Lão tổ tông và "Lý tướng quân", trong lòng chấn động.

- Người là Lý Thế Dân, còn người là Lý Tĩnh, ha ha ha ..... Trương Tinh Phong ta thật là may mắn lại có thể gặp được hai người. Các người chính là những người mà ta khâm phục nhất đấy, ha ha, sống cả ngàn năm, công lực thật là cao quá.

Trương Tinh Phong mặc dù nói là kính nể, nhưng trong ngữ khí không hề có chút khâm phục nào. Thanh âm của hắn vang lên bên tai của mọi người. Thanh âm rất bình thường, không hề vận nội lực vào trong đó một chút nào, làm cho các đỉnh cấp cao thủ chấn kinh.

Mọi người chung quanh nghe được lời nói của Trương Tinh Phong nói, trong lòng đều chấn động. Tại đây ngoại trừ Lý gia chủ và Lý ngày tường cùng với Vũ Văn gia chủ ai cũng không biết thân phận chính thức của hai vị tiên bối Lý gia. Lý Thế Dân và Lý Tĩnh là ai? Một người là chính thức khai quốc chi quân của Đường triều phồn hoa, cả đời vì dân tộc Hoa Hạ mà lao lực, làm cho Đại Đường phồn vinh thịnh vượng, trở thành triều đại phồn vinh nhất trong lịch sử, cũng là người mà tất cả hậu nhân đều kính ngưỡng. Còn Lý Tĩnh là ai? Hắn càng là một tấm gương sáng cho tất cả noi theo. Chính là nhờ hắn sử dụng "Huyết Lang Đao" trên tay xuất lĩnh quân đội đánh đông dẹp bắc khiến cho tất cả các quốc gia chung quanh đều không dám coi thường nhân dân Đường triều.

Bọn họ là hai anh hùng hào kiệt đã được truyền tụng từ ngàn năm trước bây giờ lại xuất hiện.

Lý Tĩnh nhìn thanh đao trên tay đã theo hắn hơn ngàn năm nay lắc đầu cười. Xem ra "Huyết Lang Đao" này và danh xưng của mình chính là nguyên nhân chính khiến cho mình bị nhận ra.

Trương Tinh Phong nhìn hai nhân vật anh hùng truyền kỳ ngàn năm này, trong lòng không có chút nào lay chuyển. Mặc dù bọn họ đều đã hơn một ngàn tuổi, còn mình chỉ mới mười tám tuổi, nhưng mình tốt xấu gì cũng có hơn ba ngàn năm ký ức của Tu chân giả. Hơn nữa là vì Nhu, cần gì phải suy nghĩ đây?

- Hai người các người đã sống hơn ngàn năm rồi, xem ra võ công trên đời này các người nhất định rất tinh thông. Nói! Nhu còn bị người khác dùng mật pháp gì?

Trương Tinh Phong nhìn hai nhân vật tuyệt thế, trong mắt chỉ có bá khí.

- Trương Tinh Phong, người không nên nói như vậy. Nhị đệ là thân phận gì đây, người lại dám nói chuyện với đệ ấy như vậy sao?

Lý Tịnh cả đời khâm phục nhất chính là nhị đệ. Hơn ngàn năm qua chưa từng có ai dám bất kính với hắn và nhị đệ của hắn. Bây giờ tên tiểu tử trước mặt lại dám thốt ra những lời như vậy.

Lý Tịnh nhìn Trương Tinh Phong, đao khí trên người hắn hoàn toàn biến thành thực thể. "Huyết Lang Đao" trên tay không ngừng rung lên, huyết hồng đao khí càng lúc càng cường đại hơn. Bá khí trên người hiển lộ không thể nghi ngờ. Đôi mắt giận dữ nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong.

- Không nghe ta nói gì sao? Nói! Nhu rốt cuộc là bị người ta dùng mật pháp gì?

Trương Tinh Phong đối với Lý Tịnh chỉ khinh thường liếc qua một cái, hắn chỉ nhìn đắm đắm vào Lý Thế Dân, thanh âm rất trầm thấp, thân mình đột nhiên biến thành màu xanh.

Cầm sam màu xanh trên người đột nhiên nổ vụn ra, một bộ chiến giáp màu xanh đen trời lên. Đúng vậy, là trời lên, là từ bên trong thân thể hiện ra.

Khí thể ngập trời của chiến giáp bức ra chung quanh khiến tất cả mọi người đều phải thối lui, chỉ có Vũ Văn Nhu là không bị tổn thương chút nào. Kiếm khí và đao khí trên thân của hai vị cao thủ truyền kỳ ngàn năm của Lý gia càng cường đại hơn, cùng kháng cự lại với khí thể ngập trời của Trương Tinh Phong, bất phân cao thấp.

Thế cục đột nhiên bất ngờ chuyển biến.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Nộ Hỏa (Phần 3).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này trên bầu trời của Vũ Văn thế gia mây đen tụ tập càng lúc càng nhiều, trong những đám mây lại có những tia điện quang không ngừng loé lên.

Lý Thế Dân là nhất đại quân vương, biết cái gì nên bỏ qua, cái gì nên kiên trì. Hắn đã quyết định bỏ qua thân phận của mình. Một mặt dùng chân nguyên lực trong cơ thể (đạt tới Thần chi cảnh thì đã có chân nguyên lực, nhưng không có Kim Đan, bởi vì bọn họ là dùng võ nhập đạo) chống lại khí thế của Trương Tinh Phong, một mặt lớn tiếng nói:

- Trương Tinh Phong, Trương công tử, Lý Thế Dân ta cũng đã sống hơn một ngàn năm rồi. Ta dùng tuổi tác và thân phận của mình để nói với người, Vũ Văn nhu tiểu thư bây giờ quả thật là rất tinh táo, tâm trí của nàng không hề bị ảnh hưởng .

Trương Tinh Phong cười, nụ cười rất ngông cuồng, không hề quan tâm đến mặt mũi của Lý Thế Dân.

- Ha ha ha ..... Ta biết người muốn nói cái gì. Người khác đương nhiên cho rằng dựa vào thân phận của người lời nói ra nhất định sẽ là sự thật. Ở trong con mắt của ta, lời người vừa nói một chút cũng không đáng tin. Người đương nhiên là lo lắng cho Lý Thiên Tường của Lý gia các người. Hừ! Người đã sống lâu như vậy, hơn nữa lại là dùng võ nhập đạo, những võ công trên đời này làm sao có thể chạy thoát khỏi pháp nhãn của người. Người làm sao có thể ngay cả một chút mật pháp nhỏ nhoi cũng không nhìn ra. Mà vừa rồi ngay từ đầu tại sao người không nói tâm trí của Nhu mật pháp ảnh hưởng? Người nói ta có thể tin tưởng người sao?

Lý Thế Dân nghe được Trương Tinh Phong không tin hắn, trong lòng cực kỳ phẫn nộ. Thân phận của hắn là gì đây chứ? Đã đứng ra nói chuyện

không ngờ đối phương là một tên mao đầu tiểu tử lại dám nói với hãn như vậy.

Nhưng đối với câu hỏi cuối cùng của Trương Tinh Phong, Lý Thế Dân chỉ có thể im lặng, lắc đầu cười khổ, không có câu trả lời.

Lý Thế Dân vừa rồi chỉ liếc mắt đã nhìn ra Vũ Văn Nhu đã bị mật pháp ảnh hưởng. Nhưng bởi vì tư tâm, vì Lý Thiên Trường tử tôn yêu quý của mình, cho nên đã hãn không lên tiếng nói rõ. Bây giờ, chỉ có thể tự mình nuốt quả đắng.

- Ha ha ..... Sao không trả lời đi? Những tên gia hỏa vô sỉ các người, chỉ vì lợi ích của thế gia các người mà lại dám làm như vậy với Nhu. Hừ! Hôm nay ta nhất định phải mang Nhu đi, không ai có thể ngăn cản được ta!

Trương Tinh Phong cười rất đắc ý, rất ngông cuồng, nhưng hãn có thực lực để ngông cuồng. Thế giới này là thế giới cường giả vi tôn, có thực lực thì có thể làm những chuyện mà người khác không thể làm. Tại sao mỗi một đời hoàng đế đều phải khách khí với tứ đại thế gia như vậy? Chính là bởi vì tứ đại thế gia có thực lực.

Trương Tinh Phong không dùng khinh công mà chỉ chậm rãi bước đến trước mặt Vũ Văn Nhu. Từng bước từng bước, tốc độ giống như một người bình thường.

Trong lúc nhất thời mọi người không có ai ngăn cản Trương Tinh Phong. Tất cả đều đứng yên tại chỗ, chỉ lẳng lặng nhìn Trương Tinh Phong.

Đột nhiên, Lý Thiên Trường bất ngờ đi tới trước mặt Trương Tinh Phong.

- Người không thể làm như vậy, Nhu là của ta!

Lý Thiên Trường một chữ một câu ánh mắt đều kiên định nhìn vào Trương Tinh Phong. Hãn đã không còn đường lui.

Lý Thiên Trường từ nhỏ tâm kế đã rất lợi hại. Nhưng không hiểu sao hẽ có chuyện gì liên quan đến Vũ Văn Nhu là tâm kế của hãn lại hoàn toàn biến mất. Từ lần đầu tiên gặp Vũ Văn Nhu, hãn đã biết cuộc đời này không thể không có nàng. Lúc này Trương Tinh Phong lại muốn cưỡng hành mang Vũ Văn Vhu đi, hãn làm sao có thể chấp nhận được. Cho dù chết cũng không thể để Vũ Văn Nhu bị cướp đi, bởi vì Vũ Văn Nhu chỉ thuộc về một mình hãn.

- Người rất có dũng khí, nhưng mà người lại không có thực lực để ngăn cản ta. Nhu là của ta, không ai có thể ngăn cản! Bây giờ ta nói cho các người biết, chỉ cần dám cản đường ta, ta sẽ giết không tha! Ta cho người một cơ hội cuối cùng, nếu như còn không tránh đường, vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác.

Khí thế trên người Trương Tinh Phong đột nhiên mãnh liệt phát ra.

Lý Thiên Tường vẫn không nhúc nhích, giống như một tảng đá chắn trước mặt Trương Tinh Phong. Tử khí trên người như những ngọn lửa không ngừng lóe lên.

Lý Thiên Tường đột nhiên xuất thủ, thân thể nhanh như cắt lao thẳng tới Trương Tinh Phong, trong tay đột nhiên hiện lên một kiếm quang. Kiếm mang thực thể dài khoảng một thước lao đến như muốn nói cho Trương Tinh Phong biết: "Ta dám ngăn cản người, hơn nữa cũng có thực lực để ngăn cản người".

- Không được!

Lý Thế Dân như thế nào cũng không nghĩ đến Lý Thiên Tường đột nhiên lại phát động công kích, muốn trợ giúp cũng không còn kịp nữa.

Chiến giáp màu xanh trên người của Trương Tinh Phong đột nhiên sáng lên, một cỗ đao mang từ trong cơ thể trực tiếp phóng ra ngoài.

"Oanh"

Đao mang màu trắng phá hủy hoàn toàn kiếm mang của Lý Thiên Tường như một miếng gỗ mục, hơn nữa còn trực tiếp đánh vào người Lý Thiên Tường. Chênh lệch quả thật rất lớn!

Lý Thiên Tường máu tươi phun ra, nhiễm đỏ cả đao mang của Trương Tinh Phong. Đao mang màu trắng phủ thêm huyết hồng vô cùng quỷ dị.

Lý Thế Dân trong nháy mắt đã đến bên người Lý Thiên Tường, lập tức vận công khổng lồ chế thương thế. May mắn là trong nháy mắt cuối cùng Lý Thiên Tường đã cố gắng nghiêng người tránh khỏi đao mang, mới khiến cho đao mang cuối cùng chỉ lưu lại trên bụng hắn một vết rách, mạng nhỏ vẫn còn chưa mất.

Trương Tinh Phong nhìn đao mang không ngừng lóe lên bên ngoài cơ thể mình. Hắn hoàn toàn có thể cảm nhận được uy lực đao mang của mình đã

lớn hơn rất nhiều. Suy nghĩ một hồi, cười, hắc cuối cùng đã hiểu rõ, mặc dù đao chính là vũ khí mang nặng sát khí nhất, nhưng chỉ khi nhiễm máu tươi uy lực của nó mới cực đại, khiến cho đao mang của mình hoàn toàn biến thành màu đỏ. Đao mang này rốt uy lực lớn đến mức độ nào? Trương Tinh Phong đột nhiên có một chút mong đợi.

Lý Thế Dân phần nộ nhìn Trương Tinh Phong. Mặc dù hắc đã từng là một người rất nhiều tâm kế, sẵn sàng làm tất cả vì gia tộc, nhưng bây giờ hắc đã già, hắc đã là một lão nhân, hắc cũng có một căn bệnh mà tất cả các lão nhân đều có: tuyệt hậu.

Giờ đây tôn tử mà hắc yêu thương nhất Lý Thiên Tường suýt nữa đã bị người ta giết chết, không thể tha thứ được!

Lý Thế Dân nhìn Lý Tịnh bên cạnh, cười cười:

- Đại ca, chúng ta đã bao lâu rồi không xuất thủ? Ha ha ha .....

Lý Tịnh hào khí ngập trời:

- Nhị đệ, lâu như vậy rồi không động thủ, tay cũng đã ngứa lắm rồi, người khác lại nghĩ rằng chúng ta đã vô dụng rồi. Xem ra muốn nói cho người khác biết chúng ta đã già rồi cũng không được, ha ha ha .....

Hai huynh đệ uy danh hiển hách từ ngàn năm trước đều lớn tiếng cười.

- Chiến!

Lý Thế Dân hét lớn một tiếng.

Hai thân ảnh như tia chớp đồng thời phóng về hướng Trương Tinh Phong. Trên tay xuất hiện đao mang và kiếm quang dài hơn ba trượng. Kinh khủng! Trương Tinh Phong cười lớn:

- Tốt, xem thử hai lão già các ngươi có bao nhiêu bản lĩnh. "Lực Phách Hoa Sơn"! (1)

Trương Tinh Phong đang đứng yên bất động đột nhiên xuất thủ.

Một đao chiêu rất bình thường nhưng ẩn chứa bá khí vô tận. Đao mang kinh khủng cũng đồng dạng dài ba trượng.

Trương Tinh Phong khinh thường chỉ sử dụng thực lực Kim Đan kỳ. Hắc tin tưởng rằng chỉ cần sử dụng thực lực này cũng đủ để đánh bại hai tên goa hỏa này.

"Oanh"

Thanh âm chấn động khiến tất cả mọi người chung quanh đều phải lui về phía sau. Đao mang của Trương Tinh Phong như một miếng gỗ mục bị phá hủy hoàn toàn. Hắn đã thua, hoàn toàn thua, bởi vì hắn tưởng rằng tại phương diện võ đạo có thể quyết đấu cùng với hai cao thủ đã nghiên cứu trên ngàn năm. Suy nghĩ này đã khiến hắn thua.

Trương Tinh Phong thân thể không chịu được lui về phía sau từng bước, trong lòng chấn động: "Xem tu vi võ đạo của mình so với hai lão già này còn có khoảng cách rất lớn."

Nhưng Trương Tinh Phong vẫn còn chưa xuất ba chiêu phía sau, làm sao có thể cam tâm.

- Huyết - Phệ - Thiên - Lý!

Trương Tinh Phong thân thể bật lên như cánh cung, đao mang trong tay lại nhanh chóng chém ra. Đao mang màu đỏ mang theo một loại khí thể thâm liệt, sát khí càng lúc càng thịnh. Mọi người chung quanh không chịu được đều phải thối lui.

Lý Thế Dân tránh sang một bên, bởi vì từ lần giao thủ vừa rồi, hắn nhận ra đối phương tuy công lực rất cao, nhưng phương pháp vận dụng thì lại rất kém. Xem ra một mình Lý Tịnh cũng hoàn toàn có thể đánh bại đối phương.

- Tiểu tử, không có trải qua chiến trường thì người không biết thế nào gọi là sát khí chân chính. Để ta cho người kiến thức một chút! Xích - Địa - Thiên - Lý!

"Huyết Lang Đao" tên tay Lý Tịnh đột nhiên biến thành màu đỏ tươi. Không đúng, thị máu đỏ, màu đỏ làm cho người ta kinh hãi, màu đỏ làm cho người ta khiếp sợ.

Như một cơn gió trong nháy mắt ập tới người Trương Tinh Phong.

"Phanh"

Đao mang của Trương Tinh Phong vỡ vụn.

- Địa - Ngục - Vạn - Kiếp!

Trương Tinh Phong trên tay lại xuất hiện đao mang, khí khái tựa như "phong tiêu tiêu hề dịch thủy hàn, tráng sĩ nhất khứ bất phục phản" (tráng sĩ một đi không trở lại).

Lý Tịnh trong mắt sáng ngời.

- Cũng rất có bộ dáng, không sai, nhưng là chỉ có mặt ngoài mà không có thực chất. Huyết - Vũ - Tu - La!

Khí thế trên người Lý Tịnh càng cường đại tựa như một ngọn núi cao.

Hai người đột nhiên biến mất, mọi người chung chỉ còn nghe thấy âm thanh của trận chiến, hoàn toàn không nhìn thấy thân ảnh của hai người. Hai chiêu thức đều có tốc độ cực nhanh, "Địa Ngục Vạn Kiếp" dường như chỉ trong một thời gian ngắn đã phát ra gần vạn chiêu, còn "Huyết Vũ Tu La" lại dùng đao thế làm chủ khuấy động không khí mà phát ra, không có tốc độ cực nhanh thì căn bản là không thể thi triển.

Một lúc lâu sau, hai người cũng đều dừng lại. Trương Tinh Phong trên người dường như không thấy có một vết thương nào, còn trên người Lý Tịnh đã bắt đầu có huyết hồng.

Lý Tịnh nhìn Trương Tinh Phong cười cười:

- Tốc độ thật nhanh!

Trương Tinh Phong không lên tiếng. Hẳn thua, tại phương diện chiêu thức cùng với đao ý hẳn đều thua. Nhưng Trương Tinh Phong lúc này đã đạt tới Nguyên Anh kỳ, hẳn đã sớm có thể ngự không phi hành. Mặc dù không phi hành nhưng tốc độ của hắn thật sự là quá nhanh. Dựa vào tốc độ cực nhanh mới có thể đánh bại Lý Tịnh.

Lý Tịnh rất căm phẫn, nhưng cũng chỉ có thể cười khổ. Hẳn cũng chỉ khen Trương Tinh Phong tốc độ nhanh, chứ không nói rằng đao thế hay là đao ý.

Trương Tinh Phong nhìn Lý Tịnh cười cười, trong lòng cũng rất là bội phục vị Đại tướng quân truyền kỳ ngàn năm trước mặt. Vị Đại tướng quân này không biết đã giết bao nhiêu quân địch trên chiến trường rồi. Cùng người như vậy so đao, có thua cũng không oan ức chút nào.

Nhưng mà bất kể như thế nào, cảnh giới vẫn cách biệt rất lớn. Cho dù Lý Tịnh lĩnh ngộ thâm sâu đến thế nào, cũng chỉ có thua mà thôi!

Trương Tinh Phong nhìn hai người cười cười:

- Tiếp theo ta sẽ thật sự dốc toàn lực, các người hãy xuất chiêu đi!

Lý Thế Dân không nói gì thêm, hắn đi đến bên cạnh Lý Tịnh.

Dựa theo tốc độ vừa rồi mà nói, đối phương hoàn toàn có thực lực để nói như vậy. Hơn chiến giáp quý dị trên người đối phương càng làm cho hắn cảm thấy bất an. Phải biết rằng chiến giáp này chính là từ trong cơ thể Trương Tinh Phong trỗi lên!

Trận chiến trên phương diện võ đạo của ba người cuối cùng cũng đã bắt đầu.

Lý Tịnh và Lý Thế Dân không ai còn dám bảo tồn thực lực của mình, mà Trương Tinh Phong lúc này cũng đã hoàn toàn biểu hiện ra thực lực của Kim Đan hậu kỳ.

Cả bãi đất trống của Vũ Văn gia chỉ còn lại ba người bọn họ, những người còn lại đã sớm lui về phía sau rất xa. Cuộc chiến này đã không phải là năng lực của bọn họ có thể đứng nhìn.

Một tia chớp trên bầu trời đột nhiên đánh xuống vào khoảng giữa hai bên, nhưng bọn họ không hề phân tâm một chút nào, vẫn nhìn chăm chăm vào đối phương.

Chiến đấu lập tức bắt đầu!

-----

(1) Chữ đao (刀) và chữ lực (力) viết gần giống nhau, có lẽ tác giả sai chính tả.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Tình Thương (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Cả kinh thành trên những con đường lớn đều không có một bóng người. Ngày này chẳng những tuyết rơi nhiều, hơn nữa lại thêm những cơn gió lạnh không ngừng quét qua. Người nào lại muốn ra đường trong hoàn cảnh này!

Nhưng lúc này trên đường cái của kinh thành lại đang có một đám người phóng đi như tia chớp, chỉ có thể loáng thoáng nhìn thấy bóng dáng của bọn họ. Đột nhiên tất cả đều dừng lại, bọn họ không thể không ngừng bởi vì trước mặt bọn họ là chiến khí ngập trời.

- Tướng quân, Thần Vệ nhất hào, tam hào, Thiên Vệ nhất hào, nhị hào, tam hào, Ảnh Thiên Vệ từ nhất hào đến tứ hào toàn bộ có mặt, xin tướng quân hạ lệnh!

Lý Tịnh nhìn chín cao thủ bên cạnh, trong lòng an tâm, lớn tiếng nói:

- Mọi người trước tiên cứ ở một bên quan sát, ta và nhị đệ sẽ cùng Trương công tử quyết đấu một phen. Nhớ là hãy quan sát cho kỹ, đối với tu luyện sau này sẽ giúp ích rất nhiều!

- Tuân lệnh!

Chín người lập tức đứng ở chung quanh khoảng sân rộng của Vũ Văn gia, ẩn ước hình thành một loại trận thế kỳ diệu.

Trương Tinh Phong nhìn chung quanh, trong lòng cả kinh: Hai người đã đạt đến Kim Đan kỳ, còn 7 người kia đều là Nhất phẩm cảnh giới, cao thủ của Lý gia quả thật rất nhiều. Nhìn trận thế mà bọn họ đang đứng, bọn họ hẳn là còn hiểu "Thập Tuyệt Thiên Diệt Trận". Trận pháp này chính là trận pháp đỉnh cấp của Tu Chân giới (FS: Theo mình chỗ này phải là Phàm nhân giới mới đúng, tu chân ở đâu đây không biết), nó có thể làm cho mười người bày trận công lực nhân lên gấp nhiều lần. Nếu Lý Tịnh cùng với bọn họ đồng

thời bày trận, uy lực sẽ vô cùng kinh khủng! Bản thân bọn họ thực lực đã rất cường đại, lại còn nhân lên gấp nhiều lần!

Trương Tinh Phong trong lòng phát lạnh. Nếu thật sự bị vây trong trận, xem ra chỉ có thể sử dụng phật nguyên lực, hơn nữa cần phải sử dụng đến trấn tông kiếm pháp của Thiên Tâm Tông —— "Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết" hoặc là "Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết", chỉ có như vậy mới thể phá trận được. Hừ, nhưng mà ta sẽ cho bọn họ cơ hội bày trận hay sao?

Nghĩ tới đây, Trương Tinh Phong bắt đầu bình tĩnh lại.

- Hai vị tiền bối, ta sẽ ra tay ngay bây giờ! Đây là chiêu lợi hại nhất trên phương diện võ đạo của ta, Khai – Thiên – Phách - Địa!

Trương Tinh Phong long ngâm vang vọng tận chân trời. Đao mang kinh người trên thân thể phát ra tựa như mặt trời, dần dần cả người đều hóa thành đao mang. Đao mang đột nhiên từ bên ngoài thân thể bắn thẳng lên trời cao. Nhất thời cả kinh thành đều tràn ngập ánh sáng. Những ánh chớp trên bầu trời cũng càng lúc càng lớn, thỉnh thoảng lại đánh xuống! Cả khoảng sân rộng của Vũ Văn gia chỉ còn chín cao thủ đang đứng quan sát, các cao thủ của Vũ Văn gia đều đã tránh ra bên ngoài, bởi vì lúc này ở nơi đó thật sự là quá nguy hiểm.

Lý Thế Dân và Lý Tịnh nhìn thấy khí thế này, trong lòng đều kinh hãi, cũng không dám không còn bảo tồn thực lực nữa.

- Tử - Long - Phệ - Nhật!

- Huyết – Lang – Chi - Vãn!

Lý Thế Dân trên người đột nhiên xuất hiện một cự long màu tím. Tử long tựa như thực thể, móng vuốt, hàm răng đều nhìn thấy rất rõ ràng. Chỉ thấy nó hướng đến đao mang tựa như mặt trời trên thiên không bay đi.

"Huyết Lang Đao" trên tay Lý Tịnh đột nhiên biến ảo thành một con dã lang màu huyết hồng chân chính, cũng bay lên bầu trời!

Đao mang đột nhiên mãnh liệt sáng ngời. Những tia chớp trên bầu trời không ngừng đánh về phía đao mang, nhưng nó tựa như một cái động không đáy, không ngừng hấp thu tất cả tia chớp. Đao mang màu trắng pha thêm sắc hồng không ngừng loé lên những tia chớp. Đao mang chém xuống, tốc độ nhanh kinh người, mục tiêu là tử long và huyết lang.

"Oanh long long ....."

Bầu trời giống như bị xé rách ra, những kiến trúc chung quanh đại sảnh của Vũ Văn thế gia hoàn toàn biến mất, cả khoảng sân rộng chỉ còn lại một mảnh đất trống.

Lý Thế Dân và Lý Tịnh đứng yên bất động, bọn họ không bại, nhưng cũng không hề thắng.

- Hảo sát khí, hảo bá khí!

Lý Thế Dân nhìn Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong biểu tình trên mặt vẫn rất lạnh lùng, bình tĩnh.

- Các người cũng không tệ! Bây giờ ta sẽ sử dụng kiếm thuật của sư môn, các người hãy cẩn thận đấy!

Trương Tinh Phong há miệng ra, một thanh phi kiếm màu tím từ trong miệng hắn bay ra, dừng lại trước mặt Trương Tinh Phong.

- Tử Nhận, cuối cùng cũng phải nhờ đến sự hỗ trợ của người rồi. Hãy biểu hiện cho thật tốt, cho bọn họ thấy được uy phong của người!

Trương Tinh Phong nhìn phi kiếm trước mặt nhẹ nhàng nói.

Lý Tịnh và Lý Thế Dân cuối cùng cũng đã biến sắc. Phi kiếm, chẳng lẽ đây chính là thần kỹ trong truyền thuyết chỉ có thần tiên mới có thể thi triển.

Lý Thế Dân lập tức điên cuồng vận chuyển chân nguyên lực, trên người lộ quang hoa màu tím.

Trương Tinh Phong nhìn thấy thì thào tự nói: "Có chân nguyên lực, nhưng không có phương pháp vận dụng thì có ích lợi gì? Ta sẽ cho người thấy uy lực chân chính của chân nguyên lực cường đại đến mức nào!"

Lý Thế Dân ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên:

- Long – Du – Cửu - Thiên!

Lý Thế Dân trên người đích tử quang đại thịnh, đột nhiên từ trong thân thể bay ra chín con tử long, không hướng về Trương Tinh Phong mà lại bay về phía chân trời.

Trương Tinh Phong nhìn thấy trong lòng chấn động: "Võ đạo cũng có thể đạt tới cảnh giới này sao?"

Chín con tử long bay theo một quỹ tích kỳ dị trên bầu trời, đột nhiên bắt đầu dung hợp. Cuối cùng cả chín con tử long đã dung hợp thành một cự

long, một cự long tuyệt đối kinh khủng làm cho người ta nhìn thấy phải run sợ. Bởi vì cự long có long uy, đúng, là long uy! Chỉ có cự long chân chính mới có long uy, nhưng bây giờ chân nguyên lực trong cơ thể của Lý Thế Dân lại có thể hình thành một tử long có long uy!

Điều này làm cho Trương Tinh Phong cũng phải chấn kinh. Phải biết rằng cự long chân chính thực lực yếu nhất cũng là Nguyên Anh kỳ lực, tử long trước mặt xem ra cũng có thực lực rất cường đại!

- Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết ---- Thiên - Tuyền - Kiếm!

Trương Tinh Phong thấp giọng ngâm.

Tử quang trên thân "Tử Nhận" đột nhiên đại thịnh. Trên bầu trời âm u đột nhiên loé lên một tia sáng, một đạo quang hoa chiếu vào trên thân "Tử Nhận", nhất thời kiếm mang bùng lên.

Trên bầu trời lúc này tử long cũng hướng về phía Trương Tinh Phong bay tới, khí thế tựa như lực phách hoa sơn. Thân thể khổng lồ lại thêm ánh sáng của lợi trảo loé lên làm cho người ta tâm thần chấn động.

"Tử Nhận" dường như rất khinh thường, hướng về tử long trên bầu trời bay đi. Tốc độ nhanh kinh người, tựa như quang hoa của lưu tinh hướng về phía tử long bay tới.

Tốc độ của tử long cũng bắt đầu nhanh hơn, dần dần hình thành một đạo quang mang màu tím.

"Oanh ..."

Hai đạo quang mang màu tím một lớn một nhỏ va chạm vào nhau.

Thiên địa nhất thời đều tĩnh lặng, không hề có một thanh âm nào. Những người chung quanh cũng đều không dám phát ra thanh âm, chỉ có thể lo lắng chờ đợi kết quả.

Tử long ngừng lại, lúc này đã nhìn không thấy "Tử Nhận" đâu nữa. Dần dần tử long từ từ nứt ra, từng chút từng chút vỡ vụn ra, biến mất trong hư vô. Từ nơi mà tử long biến mất "Tử Nhận" bay ra, lẳng lẳng treo lơ lửng trên không trung. Đột nhiên "Tử Nhận" vang lên liêu một tiếng ngâm nhẹ, một lúc lâu sao, nó mới bay về bên cạnh Trương Tinh Phong, vẫn không ngừng rung lên.

Lý Thế Dân nhìn Trương Tinh Phong, sắc mặt đỏ bừng. Lúc này hắn cảm nhận được rất rõ ràng chân nguyên lực trong cơ thể điên cuồng vận chuyển một cách hỗn loạn. Máu tươi ở yếu hầu không thể áp chế được đột nhiên phun ra. Mọi người chung quanh đều chấn kinh!

Lý Thế Dân cười, nụ cười rất quỷ dị. Một truyền kỳ hoàng đế tràn ngập vương giả khí tức lộ ra một nụ cười quỷ dị, làm cho Trương Tinh Phong trong lòng phát lạnh.

Trương Tinh Phong trong lòng run lên, lập tức nhìn về bốn phía. Lúc này Lý Tịnh đã cùng với chín cao thủ khác hợp thành "Thập Tuyệt Thiên Diệt Trận", Lý Tịnh đang mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong trong lòng phát khở: "Xem ra là do mình quá kiêu ngạo, cho nên không chú ý Lý Tịnh vừa rồi không có ra tay!"

Lý Thế Dân trong nháy mắt đã thoát ra bên ngoài đại trận. Hắn liếc nhìn Trương Tinh Phong một chút sau đó lập tức ngồi xuống, cố gắng bình tức chân nguyên lực cuồng loạn trong cơ thể mình. Trong lòng thầm than: "Xem ra mình chưa hoàn toàn đột phá Thần chi cảnh đã sử dụng chiêu này, uy lực chỉ có một nửa. Xem ra người tuổi trẻ trước mặt hoàn toàn không phải là người bình thường! Nhưng đối mặt với "Thập Tuyệt Thiên Diệt Trận", hắn còn có hy vọng sao?"

Lý Thế Dân cười cười, an tâm bắt đầu chữa thương.

Trương Tinh Phong lúc này đích chân nguyên lực cũng có chút hỗn loạn. Hắn nhìn thoáng qua Lý Thế Dân đang ở bên ngoài trận liệu thương, trong lòng cực kỳ bội phục. Thực lực chưa đạt đến Nguyên Anh kỳ lại có thể phát ra uy lực tương đương với mình. May mắn là mình có "Tử Nhận" một đỉnh cấp phi kiếm, mới có thể đánh bại hắn.

Phật nguyên lực trong cơ thể của Trương Tinh Phong vận chuyển một vòng chung quanh thân thể, chân nguyên lực đang hỗn loạn lập tức an tĩnh trở lại, vận chuyển không ngừng giống như trước. Xem ra Phật nguyên lực chữa trị thương thể quả thật là phi thường tốt!

Lý Tịnh quay về phía Trương Tinh Phong lớn tiếng cười nói:

- Trương Tinh Phong, công lực của ngươi quả thật rất cao cường! Cho nên hôm nay ta sẽ dùng chiêu cuối cùng của "Thập Tuyệt Thiên Diệt Trận" để

chiêu đãi người, cũng là để tỏ lòng kính phục đối với người!

- Tuyệt - Thiên - Diệt - Địa!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tình Thương (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lý Tịnh quát lớn:

- Tuyệt – Thiên – Diệt – Địa!

Mười tên cao thủ bày trận đều điên cuồng vận chuyển công lực, cùng công kích về một vị trí. Mười loại công kích bắt đầu va chạm lẫn nhau. Đột nhiên tất cả đều biến mất, thiên địa đều tĩnh lặng .....

Những người đang sát đều không hiểu chuyện gì đang xảy ra, rốt cuộc là sao đây? Chỉ có mười tên cao thủ sắc mặt trắng bệch lộ ra nụ cười lạnh. Bọn họ dường như đã nhìn thấy kết quả của Trương Tinh Phong chết không có đất chôn.

Trong nháy mắt, thiên hôn địa ám (trời đất tối tăm), một cỗ khí thế hỗn loạn lấy khoảng sân rộng của Vũ Văn thế gia làm trung tâm bắt đầu khuếch tán ra bốn phía. Những người đang ở bên ngoài quan sát cuộc chiến không chịu được cũng phải lui về phía sau. Thiên địa đều hỗn loạn, nhật nguyệt lu mờ, tựa như ngày tàn của thế giới. Uy lực kinh khủng chấn động cỗ kim hiển lộ không thể nghi ngờ.

Vũ Văn gia chủ nhìn cuộc chiến đang diễn ra ở phía xa, trong lòng rất là khiếp sợ: "Đây là lực lượng của con người hay sao? Vũ Văn thế gia của ta làm sao có thể vượt qua địa vị Lý thị thế gia đây? Mà Trương Tinh Phong lại càng kinh khủng hơn, thực lực của hắn nếu nói rằng có thể sánh ngang với thần tiên cũng không quá đáng. Nếu để cho hắn lấy Tiểu Nhu, thực lực Vũ Văn thế gia của ta không phải sẽ tăng lên rất nhiều sao! Bây giờ có nói gì thì cũng đã muộn mất rồi ....."

Vũ Văn gia chủ nhìn qua các cao thủ của Vũ Văn gia chung quanh, lại nhìn vào các cao thủ đang chiến đấu, thở dài một tiếng, trong lòng cảm phần: "Lão tổ tông của Vũ Văn gia ơi, người tại sao bế quan cả trăm năm rồi mà

còn chưa ra! Chẳng lẽ đợi đến lúc Vũ Văn gia không còn nữa thì mới xuất quan hay sao?"

Trương Tinh Phong đối mặt với trận pháp kinh khủng này, hấn nhắm mắt lại. Mặc cho thiên băng địa liệt, tâm ta vẫn một lòng kiên định.

Trương Tinh Phong trên người phát ra thanh quang làm cho người ta không thể nhìn thấy thân ảnh. Trong luồng ánh sáng đó loáng thoáng có thể nhìn thấy Trương Tinh Phong sắc mặt đỏ bừng, rõ ràng hấn đã dùng hết toàn lực! Một tiếng long ngâm vang vọng đến tận chân trời.

- Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết ---- Thiên Tuyên, Thiên Ki, Thiên Quyền tam kiếm hợp nhất ---- Kiếm - Phá – Không!

"Tử Nhận" trước người Trương Tinh Phong đột nhiên phát ra tử quang tận trời, biến ảo thành ba thanh cự kiếm. Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện ba luồng tinh quang bắn thẳng đến ba thanh cự kiếm, quang mang bùng lên giữa không trung. Lúc này "Tử Nhận" đột nhiên bay đến giữa ba thanh cự kiếm, ba thanh cự kiếm tựa như lưu thủy hướng đến "Tử nhận" hội tụ, tất cả đều bị "Tử Nhận" hấp thụ.

Lúc này giữa trận pháp đã hình thành một hắc ám lĩnh vực tuyệt đối, tất cả mọi vật đều bị nó hấp thụ, thậm chí kể cả ánh sáng. Đây chính là kết quả của "Thập Tuyệt Thiên Diệt Trận".

Nhưng lúc này "Tử Nhận" lại tuyệt đối không hề bị lu mờ, ánh sáng phát ra làm cho tất cả những người đang quan sát ở phía xa ánh mắt đều trắng xóa, không thể nhìn thấy gì.

"Tử Nhận" trong nháy mắt từ cực tĩnh đạt đến cực động. Những cao thủ đang quan sát còn chú ý tới chuyện gì chuyện gì xảy ra, "Tử Nhận" đã lao thẳng vào hắc ám lĩnh vực.

Yên lặng, một sự yên lặng đáng sợ, phảng phất như rất lâu, cũng phảng phất như chỉ trong nháy mắt. Phạm vi của hắc ám lĩnh vực kịch liệt nổ tung, "Tử Nhận" bay ra, lúc này nó đã lơ mờ không còn ánh sáng.

"Bính ... Đang"

"Tử Nhận" rơi xuống bên cạnh Trương Tinh Phong.

Vụ nổ càng lúc càng lớn hơn, nhưng chỉ xảy ra trong khoảng không gian hắc ám lĩnh vực. Làm cho tất cả mọi người tâm thần đại chấn chính là khối

không gian hắc ám lĩnh vực bắt đầu vỡ vụn ra, nhưng chỉ trong nháy mắt nó đã hồi phục lại nguyên trạng. Nhưng mọi người đều không chú ý tới trong nháy mắt khi không gian vỡ vụn, có một bóng đen từ bên trong như một tia chớp phóng ra ngoài.

Trương Tinh Phong nhìn mười tên gia hỏa sắc mặt trắng bệch, trong lòng rất là cao hứng. Mặc dù chân nguyên lực của mình đã hoàn toàn tàn mạt, nhưng phật nguyên lực lại không hề hấn gì, thân thể đã tu luyện "Phục Ma Kim Cương Quyết" càng không hề tổn thương một chút nào. Lý gia lại dám sử dụng trận thế này, thật sự là có chủ tâm muốn đưa mình vào chỗ chết!

- Lý gia, ha ha, Lý gia cũng thất bại dưới tay ta! Nếu các người đã dám dùng trận thế này để đối phó với ta, vậy thì đừng trách ta độc ác.

Trương Tinh Phong thân ảnh chợt lóe lên, một tên Thiên Vệ còn chưa kịp phản ứng, đầu hắc đã nổ tung, huyết nhục bắn ra khắp chung quanh.

Vũ Văn Nhu ngây người, nàng cho tới bây giờ cũng không có nghĩ đến sẽ có lúc hắc trở nên tàn nhẫn đến như vậy. Nhưng sự thật đã làm cho nàng nhận thức được, hắc hiện giờ đang rất điên cuồng!

Lý Tịnh trong miệng máu tươi phun ra, sợ hãi nhìn tên sát thần trước mặt: "Hắc quả thật là đao thương bất nhập. Đối với công kích của trận thế hoàn toàn không hề ngăn cản, tất cả công kích vào chiến giáp trên người hắc đều không có một chút tác dụng nào. Nhưng cái làm cho mình sợ hãi chính là "Huyết Lang Đao" chém vào cánh tay của hắc không được chiến giáp bảo vệ vẫn không hề rách một miếng da nào. Hắc là người hay sao?"

Trương Tinh Phong trong khoảng thời gian này đã chịu áp lực đủ rồi, khi còn bé đã bị đuổi ra gia môn, bây giờ nữ nhân mà mình yêu thương cũng bị người khác đoạt đi. Khốn kiếp, chỉ có giết, giết tất cả những tên hỗn đản này, mình mới có thể ở cùng với Nhu, giết .....

Chân nguyên lực đã hoàn toàn không thể sử dụng được nữa, mà hắc cũng không muốn sử dụng phật nguyên lực đối với những tên gia hỏa này. Hắc chỉ dùng quyền đầu, một quyền rồi lại một quyền, từng quyền đánh vào thân thể, từng quyền nhiễm đỏ màu tươi .....

Lý Thế Dân vẻ mặt lãnh khốc nhìn Trương Tinh Phong tàn sát thủ hạ của hắc. Thần Vệ tam hào, Thiên Vệ nhất hào, tam hào, Ẩn Thiên Vệ nhất hào,

tử hào tất cả đều đã chết. Nhưng việc này cũng không quan trọng, chỉ cần mình có thể giết chết hắn là được. Phải đợi cho đến khi mình hồi phục hoàn toàn, một chiêu giết chết Trương Tinh Phong. Lúc này cần phải kiên nhẫn! Lý Thế Dân hàn mang trong mắt càng sáng hơn.

Nhu, đó là Nhu!

Trương Tinh Phong nhìn thấy Vũ Văn Nhu sắc mặt trắng bệch như tuyết đang đứng bên cạnh cửa. Trên bầu trời tuyết trắng vẫn không ngừng rơi xuống làm cho máu tươi chung quanh càng thêm chói mắt.

Trương Tinh Phong rất khẩn trương, hắn nhìn Vũ Văn Nhu. Làm sao có thể để cho nữ thần của mình chứng kiến quanh cảnh này?

Chỉ thấy Trương Tinh Phong trên người phát ra kim quang vạn trượng, tất cả các vết máu chung quanh trong nháy mắt đều biến mất. Trương Tinh Phong đứng giữa kim quang tựa như một chiến, làm cho Vũ Văn Nhu nhất thời ngây dại .....

Trương Tinh Phong thâm tình nhìn nữ thần của hắn trước mặt, từng bước từng bước đi đến.

- Nhu, là ta đây!

Lý Thiên Tường sắc mặt trắng bệch lại đi đến trước mặt Trương Tinh Phong. Hắn nhìn Trương Tinh Phong, đứng yên bất động, kiên quyết nói cho Trương Tinh Phong biết: "Nếu người muốn đi qua, trừ khi bước qua xác của ta!"

Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn Lý Thiên Tường, tay phải nắm lại thành quyền đánh về phía trước, cước bộ không hề dừng lại.

Vũ Văn Nhu tựa hồ thấy được kết quả Lý Thiên Tường cũng sẽ chết đi giống như các cao thủ kia, sự thiện lương khiến cho nàng không thể đứng nhìn.

- Không .....

Trương Tinh Phong ngừng lại, nhìn bộ dạng sợ hãi của Vũ Văn Nhu: "Chẳng lẽ nàng thật sự yêu Lý Thiên Tường!"

Bầu trời tối đen, mặt đất tối sầm, cõi lòng Trương Tinh Phong tan nát .....

Vũ Văn Nhu đương nhiên rất yêu thương Trương Tinh Phong, nhưng tâm địa thiện lương khiến cho nàng không thể trơ mắt nhìn người khác chết đi

một cách tàn nhẫn như vậy. Điều này Trương Tinh Phong không hề biết.

Lý Thế Dân khóe miệng cười lạnh. Hắn làm sao có thể bỏ qua cơ hội ngàn năm khó gặp như thế này?

Trong tay hiện lên một thanh bảo kiếm phát ra vô tận vương giả khí thế hướng Trương Tinh Phong đâm tới.

"Phập —— Xuýt ——"

Âm thanh của kim thiết cửa vào da thịt làm cho tất cả mọi người đều khiếp sợ.

Trương Tinh Phong bừng tỉnh, nhìn đoạn kiếm lộ ra trên ngực, trong đầu hiện lên một tia nghi vấn: "Đây là cái gì, lại có thể xuyên qua cả chiến giáp và thân thể của ta?"

Nhiệt huyết trong lồng ngực cũng không còn áp chế được nữa, điên cuồng phun ra nhuộm đỏ cả tuyết trắng.

"Oanh"

Phật nguyên lực trong người Trương Tinh Phong vận chuyển với một tốc độ kinh khủng, trong nháy mắt đã bức lưỡi kiếm ra ngoài. Tất cả các vết thương bắt đầu hồi phục lại, một lớp da thịt đỏ tươi hiện ra, tựa như da tay của trẻ con.

Lý Thế Dân choáng váng. Cái này, cái này, hắn là người sao? Đây là năng lực của con người sao?

Vũ Văn Nhu bật khóc nhìn Trương Tinh Phong trên người dính đầy máu tươi. Lưỡi kiếm đâm vào thân thể của Trương Tinh Phong, mũi kiếm lộ ra trên ngực, tràng cảnh đó nàng cả đời cũng không thể nào quên được.

Trương Tinh Phong mặc dù dựa vào "Phục Ma Kim Cương Quyết" rất nhanh chữa trị thương thế, nhưng thân thể của hắn thật sự bị tổn thương rất nghiêm trọng. Chỉ có kiếm tiên mới có khí tức đó! Là kiếm tiên! Nơi này làm sao có thể có kiếm tiên? Lý Thế Dân tại sao có thể sử dụng kiếm tiên? May mắn là Lý Thế Dân chỉ có thể sử dụng bản thân của kiếm tiên để đả thương địch thủ, không hề có chút nào uy lực của kiếm tiên, nếu không sợ rằng cái mạng nhỏ của mình đã không còn nữa rồi.

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã đặt ra rất nhiều nghi vấn, nhưng toàn bộ sự chú ý của hắn đều tập trung trên người Vũ Văn Nhu.

- Nhu, nàng có đi cùng ta không?

Vũ Văn Nhu bật khóc nhìn bộ dạng của Trương Tinh Phong. Nàng muốn hét to: "Ta yêu người, ta muốn đi cùng người ..." Nhưng nàng không thể thốt nên lời, bởi vì Vũ Văn gia chủ ở bên cạnh vẫn đang nhìn nàng.

- Không, người ta yêu chính là Lý Thiên Tường!

Vũ Văn Nhu trong lòng quặn thắt lại, nhưng nàng không có lựa chọn.

Lý Thiên Tường vừa vui mừng vừa sợ hãi nhìn Vũ Văn Nhu.

Trương Tinh Phong nhìn Vũ Văn Nhu. Hắn vẫn chưa từ bỏ ý định, hắn vẫn chờ mong một kỳ tích sẽ xuất hiện, hắn vẫn tin rằng Nhu yêu thương hắn, nhưng kết quả .....

Yên lặng, không có một thanh âm nào. Mọi người đều lo lắng Trương Tinh Phong sẽ lại phát cuồng, nhưng tất cả đều không xảy ra.

- Chúc nàng hạnh phúc!

Trương Tinh Phong bình tĩnh nói, hắn mỉm cười, không có chút nào điên cuồng, phản nộ.

Hắn xoay người, mặc cho máu tươi trong miệng tràn ra: "Kiếm tiên uy lực quả nhiên cường đại!"

Trương Tinh Phong cười cười, nụ cười rất tươi, lặng lẽ rời khỏi đại môn.

Vũ Văn Nhu nhìn bóng lưng của Trương Tinh Phong khuất xa khỏi tầm mắt, thân thể yếu ớt cũng đã không còn có thể chịu được nỗi bi thống trong lòng.

"Phốc"

Máu tươi trong miệng Vũ Văn Nhu phun ra. Nàng ngã, ngã xuống trên mặt đất, máu của nàng hòa cùng với máu của Trương Tinh Phong.

- Tiểu Nhu!

- Nhu!

Vũ Văn gia chủ và Lý Thiên Tường lập tức chạy đến bên cạnh Vũ Văn Nhu, còn Trương Tinh Phong đã không còn nhìn thấy nữa.

Tại khoảng đất trống của Vũ Văn thế gia đã không còn một ai, chỉ còn lại một tàn cảnh tiêu điều xơ xác. Trên một mảnh tuyết trắng, hai vệt máu tươi hòa cùng nhau tựa hồ làm cho cả thiên địa đều phản nộ.

Gió lạnh càng lúc càng mãnh liệt, tuyết rơi càng lúc càng nhiều hơn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Tình Thế (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Dương Châu quận, Tô Châu thành, Trương thị thế gia, gia chủ thư phòng.

- Lão gia, Tam công tử bề quan mười năm, võ công đã đột phá Thần chi cảnh.

Trương tổng quản cung kính bẩm báo với Trương Thiên Đức.

Ánh mắt Trương Thiên Đức bỗng sáng lên, bức thư trong tay nháy mắt đã thành phấn mạt. Trương Thiên Đức thâm tàng bất lộ, thế nhưng lại có công lực cao cường! Thật làm cho người ta kinh hãi!

- Lão Trương, tiểu tam thật sự đã đột phá Thần chi cảnh? Người chắc chắn chứ?

Thanh âm Trương Thiên Đức đã run rẩy, đây chính là cơ hội của Trương thị thế gia, cũng là của hắn và tiểu tam.

- Đúng vậy. Tin tức của Thiên Vũ lâu truyền đến, Tam công tử đơn đấu với hai tên thần vệ, ba tên thiên vệ cùng với bốn tên ẩn thiên vệ của Lý thị thế gia. Tối quan trọng là Tam công tử đã đánh bại hai lão gia hỏa, hơn nữa Tam công tử đao thương bất nhập. Lý Thế Dân tối hậu dùng một thanh kiếm, tựa hồ là hiên viên kiếm, đánh Tam công tử trọng thương, nhưng trong chốc lát, Tam công tử đã khôi phục, còn giết chết thần vệ nhất hào, tam hào, ẩn thiên vệ một hào, tứ hào, làm lực lượng của Lý gia mất đi một phần ba. Tam công tử đề thân thất bại, đơn độc li khai Vũ Văn gia, hiện đã thất tung, cũng có thể ở trong Tinh Phong trang viên.

Trương tổng quản nói tiếp:

- Lão gia, Tam công tử thật là đáng sợ, ngay cả Thiên Vũ lâu cũng rất khó nắm được hành tung của công tử, hơn nữa tuổi còn trẻ mà đã đột phá Thần chi cảnh, thật là đáng kinh ngạc.

Trương Thiên Đức đưa mắt nhìn bầu trời. Sau một hồi lâu, quay lại mệnh lệnh cho Trương tổng quản:

- Lập tức thông tri Trưởng lão hội, lâu chủ Thiên Vũ lâu, cùng với thủ lĩnh “Ám Huyết”, ta triệu tập đại hội liên quan đến tương lai của Trương thị thế gia.

- Vâng.

Trưởng tông quản liền biến mất khỏi thư phòng.

Trương Thiên Đức nhìn bầu trời, lầm bầm nói:

- Tiểu tam, thật là tốt.

Dương châu quận, hàng châu thành, đại sảnh Vũ Văn thế gia.

Lúc này, Vũ Văn gia chủ đang làm chủ tọa. Tất cả mọi người đều yên lặng, việc này đã khiến cho bọn họ một ảnh hưởng rất lớn. Một thanh niên chưa đến hai mươi tuổi đã đạt tới cảnh giới trong truyền thuyết, mà lão tổ tông của Vũ Văn thế gia vì đạt tới cảnh giới đó đã bế quan hơn trăm năm.

- Lần này Vũ Văn thế gia không bị tổn thất gì lớn, chỉ là kinh thành trú địa có thể trọng kiến, nhưng qua việc này cũng nhận ra được thực lực Lý gia, tối trọng yếu chính là Trương Tinh Phong hoành không xuất thế. Đối với việc phân chia thế lực, việc này sẽ mang đến nhiều chuyện không tốt. Xin hỏi ý mọi người về thái độ đối với Trương Tinh Phong?

Thanh âm uy nghiêm của Vũ Văn gia chủ vang lên trong đại sảnh

Nhị trưởng lão đứng lên nói:

- Chúng ta đã quyết định liên minh với Lý gia, đương nhiên đứng về phía Lý gia. Lý gia thực lực mạnh, mọi người đều đã biết. Chúng ta đã không có thực lực hòa Lý gia phân tranh, thì đi chung một con thuyền đối với chúng ta mới có lợi.

Tam trưởng lão đứng dậy, nhìn nhị trưởng lão, cười nói:

- Nhị ca, mặc dù bây giờ chúng ta không có thực lực hòa Lý gia tranh đấu, nhưng như thế nào có thể làm con chó (ứng thanh trùng?) của Lý gia. Nếu như thế, một ngày nào đó, Vũ Văn thế gia sẽ bị Lý gia thôn tính. Hơn nữa công phu của Trương Tinh Phong, mọi người cũng đã thấy, đó là cảnh giới gì, sư môn của hắn là gì?

Nhị trưởng lão vừa muốn phản bác, thì một trận thanh âm sang sảng đã từ ngoài cửa lơn truyền đến:

- Hảo! Nói rất đúng.

Một bạch y trung niên nhân đi tới. Hai chòm tóc bạc khiến cho Vũ Văn gia chủ và toàn bộ mọi người chấn động.

Vũ Văn Hóa Cập nhìn tử tôn, cười cười.

- Ha ha...hảo hảo, Vũ Văn Hóa Cập ta vì đột phá Thần chi cảnh mà bế quan quá trăm năm, nhưng không để lại cho Vũ Văn thế gia cao thủ. Các người đã làm cho Vũ Văn thế gia bảo trì vị trí trong tứ đại thế gia đã rất tốt rồi. Ta đã trở lại, cho nên từ hôm nay, Vũ Văn thế gia sẽ phát triển. Ha ha ha. Chú ý, chúng ta phải đối xua với Trương Tinh Phong như với các thế gia gia chủ khác. Các người không biết đạt tới cảnh giới của ta, công lực đã rất kinh khủng! Hắn vẫn còn trẻ mà đã đạt tới cảnh giới này, thì sư môn của hắn nhất định sẽ rất kinh khủng. Chúng ta lập quan hệ tốt với Lý gia, cũng quan hệ tốt với Trương Tinh Phong. Bây giờ chúng ta sẽ nấp sau Lý gia, che dấu thực lực, để cho Lý gia cùng với Trương Tinh Phong, Thạch gia, Trương gia tranh đấu, chúng ta sẽ thành ngư ông đắc lợi. Tốt lắm, các người chọn lấy vài nhị phẩm cao thủ, ta sẽ giúp họ đề cao một chút công lực.

- Dạ.

Toàn bộ Vũ Văn thế gia đều cảm thấy hưng phấn. Lão tổ tông ở đây, Vũ Văn thế gia còn sợ ai nữa chứ?

Trên bầu trời màu xanh, từng đám mây hờ hững bay, gió nhẹ nhẹ thổi. Trương Tinh Phong đi trên sơn đạo thuộc Kí Châu quận cảnh nội. Bây giờ đang là giữa trưa, sơn đạo không thấy một bóng người, chỉ có Trương Tinh Phong một mình đơn độc.

- Đường này do ta mở, cây này do ta trồng. Muốn đi trên đường này, đứng lại trả phí mãi lộ.

Một đội ngũ gồm ba đại hán thô kệch từ trong rừng đi đến chặn trước mặt Trương Tinh Phong. Bọn họ chính là cường đạo, nhưng không may cho họ là hôm nay gặp phải Trương Tinh Phong, hơn nữa là thất tình Trương Tinh Phong.

Trên khuôn mặt lạnh lùng của Trương Tinh Phong lại xuất hiện vài nụ cười, làm cho người ta cảm thấy rất là quái dị

Thủ lĩnh cường đạo cũng cảm thấy bất an. Nhìn nụ cười quỷ dị của nam tử trước mặt, tim đập càng mạnh, trên mặt càng ra mồ hôi lạnh.

Trong tay Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện một thanh huyết hồng đao. Màu đỏ vốn không phải là màu của đao, mà do giết nhiều người tạo thành.

Huyết Đao Toái Tâm, Tên thủ lĩnh vừa thấy thanh đao, mặt lập tức trắng bệch. Hắn đã biết vì sao tâm thần hắn bất an.

Huyết Đao Toái Tâm vừa xuất đao ba tháng, nhưng sát nhân rất kinh khủng, nghe nói người nay không phân biệt thiện ác, chỉ cần gây vào hắn chỉ có một kết quả - tử. Đến bây giờ không ai biết công lực của hắn, nhưng có thể khẳng định ít nhất là nhị phẩm cao thủ, bởi vì hắn đã giết một nhị phẩm cao thủ “Thanh Lăng Đao” Lý Sóc. Lý Sóc là thủ lĩnh của năm ngàn cường đạo, công phu tuyệt đỉnh. Phải biết rằng trừ vài nhất phẩm cao thủ, bình thường nhị phẩm cao thủ chính là vô địch. Thế mà Lý Sóc bị Huyết Đao Toái Tâm một đao giết chết! Chỉ một đao, cho nên công lực của hắn ít nhất là nhị phẩm.

Đối diện với một tâm ngoan thủ lạt tuyệt thế cao thủ, bọn họ ngay cả một tiên thiên cao thủ cũng không có, càng không có chút phản kháng. Tất cả cường đạo lập tức quỳ xuống

- Toái Tâm đại hiệp, chúng ta có mắt không nhìn thấy thái sơn, mạo phạm Toái Tâm đại hiệp. Xin Toái Tâm đại hiệp từ bi, thả chúng ta đi.

Toàn bộ cường đạo không ngừng khấu đầu. Bọn họ biết bọn họ không có khả năng chạy, bởi vì công phu đối phương quá cao.

Trương Tinh Phong cười nhìn đám cường đạo cầu xin tha thứ.

Cường đạo môn thấy được nụ cười của Trương Tinh Phong, trong lòng cảm thấy nhẹ nhõm. Đột nhiên một đạo huyết quang hiện lên, tất cả cường đạo đều khựng lại. Trương Tinh Phong lẳng lặng đi qua bọn họ. Sau khi Trương Tinh Phong biến mất trên sơn đạo, tất cả cường đạo đều phun ra một trượng máu tươi...

Ngày ấy rời khỏi Vũ Văn thế gia, Trương Tinh Phong về tới Tinh Phong trang viên. Hắn tự biết tâm trạng không thích hợp quản lý mọi việc, do đó hắn đã đưa mọi đại sự giao cho vương ca xử lý.

Trương Tinh Phong dụng bí thiên thạch vì mọi người chế tạo một ít vũ khí. Vũ khí tạo từ bí thiên thạch tuyệt đối ngạo thị thiên hạ. Hắn làm vậy bởi vì

hắn biết sự cường đại của Lý gia, cả tinh phong trang viên cũng chỉ có trương đại thúc và lang phong hai nhất phẩm cao thủ, so với đại thế gia chênh lệch rất lớn. Sử dụng vũ khí tạo từ bí thiên thạch, vũ lực sẽ tăng lên nhiều. Chỉ có như vậy, từ nay về sau tinh phong trang viên mới có thể phát triển thuận lợi. Huống hồ, Trương Tinh Phong cũng không cần chuy luyện đạo, trực tiếp dùng tử hỏa (đan hỏa thăng cấp thành khi đạt Nguyên Anh Kỳ) chuyển bí thiên thạch thành hình dạng vũ khí. Bất quá khai nhận hơi mất thời gian, nhưng mười kiện vũ khí cũng chỉ mất một ngày.

Đương nhiên hắn cũng luyện cho mình một bả đao, để thay đổi thân phận khi hành tẩu giang hồ.

Trương Tinh Phong không muốn bị mọi người nhận ra, nên giả trang thành một đại hán lưng hùm vai gấu, dùng tên giả Toái Tâm. Oán khí trong lòng khiến hắn không ngừng phát tiết không ngừng nhuộm hồng bả đao, cũng thành danh “Huyết Đao Toái Tâm”

Trên đường tu chân, tâm cảnh phải bình thản. Nếu không thể hóa giải oán khí trong lòng, sau này sẽ rất khó tu chân thành công, cho dù thành công cũng sẽ phải tiến nhập Ma giới.

Trương Tinh Phong lắc lắc đầu quay đầu nhìn lại những tên cường đạo đã chết. Máu trên đường khiến hắn nhớ lại ngày đó ở Vũ Văn thế gia. Đứng hồi lâu, hắn xoay người, tiếp tục đi theo hướng bắc.

Trong lòng dường như tự nói:

- Tái kiến, Nhu. Tái kiến, Trương Tinh Phong của ngày hôm qua.

Trên sơn đạo cô tịch chỉ còn lại một bóng hình cô độc, một thanh huyết hồng đao, một thanh huyết đao. Có lẽ giết chóc sẽ làm Trương Tinh Phong hồi tâm chăng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tình Thế (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Cường đại thế lực nhất định phải có cường đại vũ lực làm hậu thuẫn. Ở cái Thanh Long Đại Lục nơi cường giả quyết định tất cả này, vũ lực chính là điều mà các đại thế lực quan tâm nhất.

Bây giờ làm cho cả võ lâm và các đại thế lực chú ý nhất chính là kẻ mới xuất đạo "Huyết Dao Toái Tâm". Hãn xuất đạo chưa được một năm đã giết chết ba Nhất phẩm cao thủ, hơn nữa còn hạ sát đến tám trong số mười thái hoa đạo tặc nổi tiếng nhất. Công lực của hãn biểu hiện ra không dưới thập đại cao thủ, hơn nữa phẩm hạnh của hãn cũng làm cho người ta khó hiểu. Trong số những người hãn giết có những đại ma đầu, cũng có những anh hùng hào kiệt, đồng thời giết nhiều nhất chính là những tên thái hoa đạo tặc. Nhưng dưới mắt của tứ đại thế gia, một Nhất phẩm cao thủ cũng chẳng chứng minh được cái gì. Cái làm cho bọn họ khiếp sợ chính là trong số thái hoa đạo tặc mà Trương Tinh Phong đã giết có một tên là Thạch Động Hoa, công lực đã đạt đến Thiên chi cảnh. Nguyên nhân chính là vì khinh công của Thạch Động Hoa rất cao cường, lại rất ít khi giao thủ cùng với các cao thủ, nên công lực chính thức của hãn cũng không có bao nhiêu người biết. Nhưng các thế lực lớn như tứ đại thế gia đều biết, Thạch Động Hoa đã từng đánh bại ba Nhất phẩm cao thủ liên thủ.

Nhưng bây giờ Thạch Động Hoa lại bị Huyết Dao Toái Tâm đường đường chính chính đánh bại, hơn nữa ngay cả khinh công ngạo thị thiên hạ của hãn cũng không thể thoát được!

Nhất thời cả tứ đại thế gia đều muốn thu phục Huyết Dao Toái Tâm về dưới trướng của mình.

Nhưng bất kể sử dụng phương pháp gì cũng đều vô dụng. Lý gia đã từng phái Thần Vệ nhị hào ra tay, kết quả là hãn cũng phải bỏ mạng. Lúc ấy

"Huyết Dao Toái tâm" chỉ để lại một câu nói: "Ta là đại sư huynh của Trương Tinh Phong."

Câu nói này làm cho tất cả mọi người đều nhớ lại trận đại chiến tại Vũ Văn thế gia ngày đó. Từ đó về sau cũng không còn ai dám cả gan trêu chọc vào "Huyết Dao Toái Tâm", đồng thời càng khiếp sợ thực lực của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong lúc mới đến kinh thành thì bên cạnh hắn đã có một kiếm thủ lợi hại. Theo tìm hiểu của các thế gia thì người đó được gọi là "Kiếm Thần Toái Vũ". Toái Vũ và Toái Tâm, hai người này có liên quan với nhau hay không? Phải chăng bọn họ đều cùng một môn phái lấy chữ "Toái" làm danh hiệu! Tất cả các siêu cấp thế lực đều nghĩ như vậy.

Tất cả những điều này làm cho các siêu cấp thế lực suy đoán rằng: "Sau lưng Trương Tinh Phong còn có một siêu cấp đại môn phái vô cùng kinh khủng, hơn nữa tùy tiện một người đều có thể đạt đến Thần chi cảnh hoặc thậm chí còn cao hơn!" (FS: Hơi quá rồi, Thiên chi cảnh thì có lẽ chính xác hơn)

Nhưng mà ai biết được, Kiếm Thần Toái Vũ, Huyết Dao Toái Tâm cùng với Trương Tinh Phong là cùng một người đây!

Bên trong một thành huyện nhỏ tại quận Ký Châu.

- Nhị đệ, người rời đi cũng đã gần một năm rồi. Bây giờ "Bảo Ngọc Tường" đã hoàn toàn bị Lý gia thu mua. Lý gia bắt đầu dùng một số bạc lớn để chiêu mộ các ngọc thạch điêu khắc sư của chúng ta. Trọng yếu nhất chính là chính là bọn họ bỗng nhiên hạ giá thành xuống cực kỳ thấp, tình nguyện bồi vốn cũng phải chèn ép "Long Đăng Ngọc Khí Điểm" của ta. Gần hai tháng nay, lợi nhuận của chúng ta chỉ còn một nửa so với trước kia. Xem ra Lý gia thật sự muốn hoàn toàn khoá chặt sinh ý của chúng ta! Nhị đệ, lúc này thật sự rất cần đệ trở về tọa trấn.

Lang Phong lúc này thật sự nghiêm túc nói.

Trương Tinh Phong quay đầu lại nhìn Lang Phong. Trong đầu suy nghĩ về vấn đề Lang Phong vừa nói.

Lý gia, ta đã giết Thần Vệ nhị hào, vậy mà các người còn chưa giác ngộ, còn muốn chèn ép "Long Đăng Ngọc Khí Điểm" của ta. Nếu như các người

đã muốn cùng ta chiến đấu trên mặt trận ngọc khí này, ta cũng sẽ phụng bồi hết mình. Ha ha, các người cũng đừng trách ta tàn nhẫn, ta muốn cho các người cùng với cái "Bảo Ngọc Trường" kia hoàn toàn thất bại, bồi liễu phu nhân hựu chiết binh. (1)

Trương Tinh Phong cười lạnh nhìn đại ca trước mặt.

- Đại ca, huynh đừng lo lắng, chuyện này ta sẽ xử lý. Bây giờ Tinh Phong Vệ công lực đã đạt cảnh giới nào rồi?

Trương Tinh Phong bây giờ cấp thiết nhất là phải có một đội ngũ có thể so sánh được được với Thiên Vệ, Thần Vệ của Lý gia. Nhưng hẳn cũng biết chuyện này không thể thực hiện trong một sớm một chiều. Lý gia cũng phải gây dựng gần ngàn năm mới có thể lực lớn đến như vậy. Hơn nữa Lý gia cái gì Ẩn Thiên Vệ thực lực so với Thiên Vệ không sai biệt lắm, nói không chừng bọn họ còn có cái gì Ẩn Thần Vệ, vậy thì thật là kinh khủng.

- Nhị đệ à, ta nói cho đệ nghe, công lực của bọn họ tiến triển coi như rất tốt. Có hai người đã đạt đến Nhị phẩm, còn có mười người đạt đến Tam phẩm cảnh giới, Tứ phẩm thì nhiều hơn, khoảng chừng sáu mươi người, Ngũ phẩm cũng có trên dưới một trăm người. Còn có hơn mười người bởi vì thời gian tương đối ngắn cho nên vẫn còn chưa đạt đến tiên thiên cảnh giới. Đệ biết không, người trẻ nhất trong bọn đạt đến Tiên thiên cảnh giới là một tiểu tử mười ba tuổi, lợi hại không? Trương đại thúc trong việc tuyển chọn Tinh Phong Vệ này có công rất lớn. Nhưng mà lần trước người kể về thực lực của Lý gia quả thật là đã kích người quá mức. Vượt qua Nhất phẩm cảnh giới nhiều đến như vậy! Nhị đệ à, đệ lợi hại như vậy, sao không luyện ra cái gì như là tiên đan chẳng hạn, ăn một viên là công lực tăng lên liền, không được sao?

Lang Phong vẻ mặt hy vọng, hẳn thật sự nghĩ như vậy. Mặc dù hẳn biết chuyện này rất khó xảy ra, nhưng mà trong mắt hẳn quả thật nhị đệ chính là người chuyên sáng tạo ra kỳ tích.

Trương Tinh Phong trong lòng cười khở: "Chẳng lẽ ta không biết hay sao, nhưng chuyện này cần phải có nguyên liệu thật trân quý mới được. Tốt xấu gì kiếp trước mình cũng là một tuyệt đỉnh cao thủ luyện thuốc. Xảo phụ nan vi vô mễ chi xuy a!" (2)

Không đúng, linh đan sở dĩ cần nguyên liệu trân quý như vậy là bởi vì để cho người tu chân sử dụng. Bây giờ chỉ bất quá là cho võ giả sử dụng thôi, còn không đơn giản hay sao!

- Ha ha ha.....

Vấn đề khổ não của Trương Tinh Phong lại được giải quyết dễ dàng như vậy, làm sao có thể không há mồm ra mà cười lớn đây! Hoặc cũng có thể là hẳn muốn đem tất cả những buồn bực trong lòng phát tiết hết ra ngoài!

Lang Phong nhìn chung quanh, lúc này trên đường cái của huyện thành đang có rất nhiều người đang nhìn vào Trương Tinh Phong giống như nhìn khi diễn trò, lập tức thi triển ra tuyệt đỉnh khinh công của nhất phẩm cảnh giới của hắn.

Vừa rồi những người đi trên đường vẫn còn đang cười nhạo, bỗng nhiên nhìn thấy hai người bất ngờ biến mất, tất cả đều sợ hãi tưởng mình mới gặp quỷ.

Lang Phong đem Trương Tinh Phong đến một cái hẻm nhỏ, nhìn thẳng vào nhị đệ của hắn.

- Nhị đệ à, có chuyện gì vậy, sao lại vừa đi vừa cười trên đường như thế, chẳng lẽ đệ không thấy người trên đường đều chú ý vào đệ hay sao?

Trương Tinh Phong nhìn khuôn mặt trầm trọng của đại ca hắn, biết vừa rồi quả thật là mình rất mất thể diện. Ban nàgy ban mặt lại cười như một thằng điên trên đường!

Lang Phong đại ca của hắn, từ khi ở cùng với mình đều rất chăm chỉ, hơn nữa hắn vốn đã có tư chất tuyệt đỉnh, còn có công pháp tu luyện tuyệt đỉnh cho nên tuổi còn trẻ đã đạt đến Nhất phẩm cảnh giới rồi. Nhưng mà đại ca cũng có một chứng bệnh, có thể cũng không phải là bệnh: "Đối với chính mình yêu cầu rất nghiêm khắc, hẳn hy vọng tương lai sẽ trở thành một người vĩ đại. Bây giờ mình bỗng nhiên lại làm cho đại ca mất mặt như vậy, mặc dù chính thức mất mặt là mình, nhưng cũng làm cho đại ca rất tức giận.

- Đại ca, thật sự xin lỗi, vừa rồi là do ta quá cao hứng. Ta nói cho huynh nghe, ta cuối cùng đã nghĩ ra một phương pháp rồi, ha ha .....

Trương Tinh Phong vừa nghĩ đến chuyện này lại tiếp tục cười.

Hắn thật sự đang rất cao hứng, chỉ cần linh đan có thể gia tăng mười năm công lực thôi, không phải đã có thể tạo ra một số lượng lớn tiên thiên cao thủ hay sao? Cho dù bình thường linh đan chỉ có hiệu quả tốt ở lần đầu, những lần sau thì hiệu quả rất thấp, nhưng cũng có thể làm cho một người gia tăng hơn mười năm đích công lực! Hơn mười năm, người bình thường có thể có mấy mươi năm cơ chứ!

Có hơn mười năm công lực, tiến vào tiên thiên cảnh giới cũng là chuyện rất đơn giản. Một viên linh đan một tiên thiên cao thủ! Trương Tinh Phong một lần luyện ra mấy trăm viên, không phải chính là mấy trăm cao thủ hay sao?

- Nhị đệ à, đệ nói cho rõ ràng xem, rốt cuộc chuyện gì làm cho đệ cao hứng như vậy?

Lang Phong có chút lo lắng. Lại có chuyện gì có thể làm cho Trương Tinh Phong cao hứng đến độ vẫn còn ngoác mồm ra mà cười như vậy!

- Ta nói cho huynh nghe, ta đã nghĩ đến một phương pháp luyện chế linh đan, một viên có thể gia tăng hơn mười năm công lực. Hơn nữa linh đan cấp thấp như vậy ta một lần có thể luyện ra cả mấy trăm viên, huynh nói ta có thể không cao hứng sao? Ha ha .....

Trương Tinh Phong rốt cục một hơi nói cho Lang Phong nghe.

Lang Phong vừa nghe, nhất thời mặt mày hớn hở:

- Thật sao! Thật tốt quá, chúng ta đang muốn gia tăng vũ lực tại các quận Cửu Châu. Bây giờ thì dễ dàng rồi! Ha ha .....

Qua một hồi lâu, Lang Phong chậm rãi nói:

- Nhị đệ ——

Trương Tinh Phong kỳ quái nhìn đại ca. Hắn xưa nay luôn là một người thích nói thẳng, bây giờ lại ấp úng như vậy. Không khỏi chau mày.

- Đại ca, huynh có chuyện gì thì cứ nói đi, không nên ấp a ấp úng như vậy!

Lang Phong nhìn Trương Tinh Phong, sắc mặt nghiêm túc nói:

- Nhị đệ, ta nói cho đệ hay, Vũ Văn Nhu và Lý Thiên Tường ba ngày sau sẽ kết hôn. Ta sẽ đi trước, chừng nào trở về trang viên thì đệ tự mình quyết định đi! Cái gì nên làm, cái gì không nên làm đệ hãy suy nghĩ cho kỹ, chúng ta sẽ luôn luôn ủng hộ đệ.

Trương Tinh Phong đã không còn vẻ tươi cười nữa, rất bình tĩnh, nhưng sắc mặt hắn đã có chút tối sầm lại. Hắn lúc này hoàn toàn không chú ý đến đại ca đã đi rồi.

Ha ha, nàng kết hôn rồi sao, ta không phải là sẽ được giải thoát sao? Tốt xấu gì chúng ta cũng đã từng có một đoạn tình, cũng không biết có phải là tình yêu hay không. Ha ha, kiếp trước mấy ngàn năm ta chưa từng có tình yêu, bây giờ vẫn là không có. Ta sẽ tham gia đại hôn của nàng. Tốt xấu gì sau này ta cũng sẽ cùng với Lý gia giao lưu rất nhiều, ta sẽ cho đại hôn này một chút lửa cho thêm phần đặc sắc!

Trương Tinh Phong cười, nụ cười rất kỳ dị. Lúc này chân nguyên lực và phật nguyên lực trong cơ thể hắn đang lặng lẽ bắt đầu biến hóa, nhưng biến hóa thật sự là rất nhỏ, ngay cả linh giác của Trương Tinh Phong cũng không phát hiện ra.

Trương Tinh Phong cười cười, đột nhiên biến mất khỏi mặt đất như một tia chớp.

Hắn ngang nhiên sử dụng ngự không thuật, từ trên mây bay về hướng kinh thành, trên mặt vẫn còn lưu lại nụ cười thản nhiên.

-----
(1) Đã mất phu nhân lại thiệt quân. Điển tích trong Tam Quốc, nghĩa là muốn chiếm lợi từ người khác, nhưng ngược lại lại tổn hại đến bản thân.

(2) Cho dù là người phụ nữ giỏi giang đến mấy, không có gạo cũng chẳng thể nấu cơm được. Nghĩa là làm việc mà lại khuyết thiếu điều kiện quan trọng thì rất khó thành công.

Thanks vo vong

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thụ Phong.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong đứng bên ngoài đại môn của trang viên, nhìn tấm bảng vàng có đề bốn chữ lớn "Tinh Phong Trang Viên", trong lòng rất là cảm khái. Mình quả thật là một tên hỗn đản, chuyện gì cũng đều giao cho Vương ca bọn họ làm, còn mình thì chẳng hề quan tâm, ngay cả sổ sách của "Long Đăng Ngọc Khí Điểm" cũng ít khi xem qua, xem ra sau này mình phải chú ý một chút.

- Lão gia, ngài hảo!

Hạ nhân đứng ở bên ngoài đại môn tôn kính nói.

- Ủ!

Trương Tinh Phong đi nhanh vào bên trong, đột nhiên quay đầu lại, nhìn vào hạ nhân kia cảm thấy rất quen mặt nói:

- Người là không phải là từ mười năm trước mới đến đây chứ?

Lai Phú nhìn lão gia trước mặt, trong lòng rất là sợ hãi. Lão gia luôn luôn là một thần long thấy đầu không thấy đuôi, hôm nay bỗng nhiên lại quan tâm đến một hạ nhân như hăn. Nhưng hăn vẫn trả lời rất nhanh chóng:

- Lão gia, tiểu nhân thuộc nhóm hạ nhân đầu tiên của trang viên, đến bây giờ cũng đã gần mười hai năm rồi!

Mười hai năm, từ khi rời nhà đến bây giờ đã mười hai năm rồi! Ta không phải là đã mười chín rồi sao? Mười hai năm, Mẫu thân bây giờ cũng đã gần bốn mươi tuổi rồi! Ta thật sự là một tên hỗn đản, chưa từng về thăm mẫu thân một lần nào! Không biết người bây giờ thế nào, phụ thân có khỏe không? Có lẽ trên thế gian này thân tình vĩnh viễn là thứ tôn quý nhất! Năm đó ta lại chỉ vì một chuyện như vậy mà oán hận phụ thân, không biết đến nỗi khổ trong lòng của người, xem ra lúc đầu mình mặc dù có mấy ngàn năm ký ức nhưng vẫn còn bị tâm trí của tiêu hài tử ảnh hưởng! Có lẽ nên trở về thăm mẫu thân và phụ thân một lần!

Trương Tinh Phong liếc nhìn Lai phú ở bên cạnh đang sợ hãi nói:

- Từ bây giờ trở đi, tiền công của người sẽ gia tăng gấp đôi. Hãy làm việc cho tốt! Tinh Phong trang viên sẽ không bạc đãi người!

Nói xong liền đi vào bên trong trang viên.

Lai phú thật sự không có nghĩ đến sẽ có chuyện tốt như vậy, tiền công gấp đôi, cuộc sống sau này sẽ tốt hơn rất nhiều. Lai Phú nhìn bóng lưng của Trương Tinh Phong trong lòng tràn đầy cảm kích.

- Thiếu gia, thiếu gia người đã về rồi!

Hạ Thủy nhìn thấy ta lập tức hưng phấn la lên. Nàng thân làm Thiếp thân thị tỳ nhưng lại rất ít khi được ở gần ta.

- Hạ Thủy, công phu của người cũng không tệ lắm, Thái Cực Âm Dương Quyết cũng đã đạt đến tầng thứ bảy, đã là Tam phẩm cao thủ rồi!

Trương Tinh Phong nhìn Hạ Thủy vừa cười vừa nói.

Hạ thủy đỏ mặt nói:

- Không có gì đâu, chỉ là không có việc gì làm, mới cùng luyện công với Tinh Phong Vệ, có vài người võ công cao nô tỳ rất nhiều. Thiếu gia, người lần này trở về có phải là ở lại luôn hay không?

Trương Tinh Phong cười cười:

- Đúng vậy, không đi nữa, sau này sẽ hảo hảo nghỉ ngơi tại trang viên một thời gian, làm phiền người chiêu cố ta.

Hạ thủy nghe xong rất là cao hứng, nhưng đột nhiên lại hỏi tiếp:

- Thiếu gia, người không phải lại tiếp tục bế quan đấy chứ!

Nói xong liền nhìn chằm chằm vào Trương Tinh Phong, cứ như sợ rằng chỉ cần quay mặt đi là hắn sẽ chui ngay vào bế quan. Lần trước hắn bế quan mười năm đã làm cho nàng chán chết.

Trương Tinh Phong nhìn vẻ mặt đáng yêu của Hạ Thủy, trong lòng nghi hoặc: "Trước kia tại sao không phát hiện ra Hạ Thủy đáng yêu như vậy nhỉ? Xem ra nữ đại thập bát biến a (nữ nhân mười tám tuổi thì thay đổi rất nhiều), bây giờ hạ thủy cũng đã hai mươi bốn tuổi rồi."

- Không đâu, ta làm sao còn muốn bế quan chứ, cuộc sống không phải là quá nhàm chán hay sao?

Trương Tinh Phong vẻ mặt nghiêm chỉnh nói.

- A Thủy, A Thủy ..... A! Sư phụ, người ở chỗ này à, a a .....

Một cái đầu bóng lưỡng xuất hiện trước mặt ta.

Nhìn vẻ mặt kỳ quái của Lý Đại, Trương Tinh Phong trong lòng vui vẻ: "Xem ra quay lại trang viên thật là tốt."

Lý đại nhìn sư phụ của hắn, trong lòng rất là sầu muộn: "Nhìn thấy sư phụ trở về quả thật là rất hưng phấn, nhưng vừa rồi lại để cho sư phụ nhìn thấy mình vô ý vô tứ với hạ Thủy như vậy. Cho nên mới có vẻ mặt như vậy!"

Trương Tinh Phong chứng kiến vẻ mặt đỏ bừng của Hạ Thủy và vẻ mặt kỳ quái của Lý Đại, lại nhớ đến lời tiếng la vừa rồi của Lý Đại, trong lòng liền minh bạch, liền quay về phía hai người cười cười .....

Trở lại Tinh Phong thế gia đã ba ngày (FS: Thế gia đâu đây không biết), Trương Tinh Phong cảm thấy cuộc sống rất an bình, tất cả đều bình lặng.

- Thiếu gia, thiếu gia, không xong rồi, không xong rồi, có một thái giám và một thị vệ trong hoàng cung tới, muốn người ra tiếp chỉ!

Hạ Thủy phong phong hỏa hỏa lao vào. (vội vội vàng vàng)

Trương Tinh Phong đang hấp thu thiên địa linh khí liền dừng lại.

Nghe được Hạ Thủy nói liền nhíu mày suy nghĩ: "Thái giám trong hoàng cung tại sao lại đến nơi này? Ta và hoàng cung cũng chưa từng xảy ra chuyện gì. Kệ nó, cứ ra ngoài xem trước đã!"

- Đi, ra xem thử thái giám tại sao lại đến nơi này!

Trương Tinh Phong đi đến hành lang bên ngoài đại sảnh, chơi nghe thấy một thanh âm eo éo truyền tới, không giống đàn ông cũng không giống đàn bà, xem ra chắc là tên thái giám kia rồi!

- Tinh Phong trang viên của các người mấy năm nay quả thật rất tốt a, ha ha.....

Tiếng cười gay gắt làm Trương Tinh Phong khẽ nhíu mày.

Trương Tinh Phong đi nhanh về phía đại sảnh, lúc này bên có một lão thái giám đang cười hì hì nói chuyện với Vương ca.

Vương ca nhìn thấy Trương Tinh Phong đã tới, lập tức đứng dậy, đi đến bên cạnh Trương Tinh Phong.

- Công công, vị này chính là tiểu lão gia của Tinh Phong trang viên chúng ta. Thiếu gia, vị này chính là Vương công công trong hoàng cung, Vương

công công chính là hồng nhân bên cạnh hoàng thượng đấy!

Vương công công rõ ràng bị câu nói của Vương ca "hồng nhân bên cạnh hoàng thượng" làm cho cao hứng. Kỳ thật hắc bất quá chỉ là một thái giám nhỏ bé trong hoàng cung mà thôi, so với hắc còn có rất nhiều thái giám quyền thế lớn hơn nhiều, bằng không thì hắc cũng sẽ không bị phái đến Tĩnh Phong trang viên.

- Trương thiếu gia quả thật là tuổi trẻ tài cao, còn trẻ mà đã có một gia nghiệp lớn như vậy, công công ta thật sự là bội phục!

Vương công công là một nô tài mỗi ngày đều quen xu nịnh, những lời tân bốc này đương nhiên là nói ra rất thuần thực. Hắc cũng biết người trẻ tuổi trước mặt không phải là một tiểu thái giám như hắc có thể đắc tội được.

Trương Tĩnh Phong cười cười. Tên thái giám trước mặt này xem ra cũng không tệ lắm, không có vẻ cao ngạo như những người khác từ trong hoàng cung ra bên ngoài. Nhất thời ấn tượng tốt lên rất nhiều.

- Vương công công, lần này có chuyện gì mà ngài phải khổ cực đại giá thân chinh đến đây vậy?

Người kính ta một thước, ta kính người một trượng, dù sao cũng không có tổn thất gì.

Vương công công nhìn thấy Trương Tĩnh Phong đối đãi với mình như vậy, hư vinh trong lòng cũng được thỏa mãn, lập tức bắt đầu chính sự.

- Trương thiếu gia, trải qua bình định, Tĩnh Phong trang viên này trong mười một năm qua trên phương ngọc khí có thể nói là đã vượt qua "Bảo Ngọc Trường". Hơn nữa trải qua mười một năm, Tĩnh Phong trang viên bây giờ cũng đã có đủ số tài sản. Cho nên hoàng thượng ra lệnh cho ta hôm nay đến đây để thông báo cho Trương thiếu gia biết: "Mười người năm ngày sau, chính là ngày hai mươi bảy tháng mười hai, đến hoàng cung để thụ phong nam tước tước vị! Đương nhiên đến lúc đó sẽ có thị vệ đến dẫn đường cho Trương thiếu gia."

Trương Tĩnh Phong ngăn người: "Nam tước tước vị, mình bỗng nhiên trở thành nam tước!"

- Chúc mừng thiếu gia được phong làm nam tước!

Vương ca cao hứng nhìn Trương Tinh Phong nói. Chuyện này chính là chuyện mà Vương ca cao hứng nhất, có tước vị sẽ thuận lợi rất nhiều trong việc làm ăn. Kỳ thật không phải đơn giản cứ có tiền là có thể được phong tước, còn phải xem việc làm ăn phát triển như thế nào, quan trọng nhất là phải "biết điều" với triều đình. Vì tước vị này, Vương ca đã phải xuất ra năm mươi vạn lượng bạc, xem như đủ "biết điều" với triều đình, cho nên hôm nay mới có Vương công công đến.

Trương Tinh Phong nhìn Vương ca cười cười. Kỳ thật hắn vốn không quan tâm nhiều lắm đến chuyện này, không ngờ đột nhiên lại trở thành nam tước như vậy, nhưng có chỗ tốt thì cứ nhận cái đã. Phải biết rằng tước vị này rất khó đạt được, trong tứ đại thế gia ngoài gia chủ ra cũng không có người nào có tước vị. Nếu như hắn vẫn còn ở tại Trương thị thế gia thì đương nhiên sẽ không được phong tặng tước vị này. Không biết đây có phải là ông trời bồi thường cho hắn hay không?

- Trương thiếu gia, công công ta còn có việc phải làm, ta phải đi trước đây!

Vương công công bên cạnh cười cười lớn tiếng nói.

- Vương công công, thật sự là phiền ngài rồi. Lai Thuần, vào phòng sổ sách lấy một ngàn lượng đưa cho Vương công công.

Vương ca lập tức nói. Vương công công nghe được lập tức cười híp mắt đi theo Lai Thuần đến phòng sổ sách, không hề khiêm nhường một chút nào. Xem ra hắn vừa rồi lớn tiếng như vậy là vì việc này.

Trương Tinh Phong nhìn vương ca nói:

- Vương ca, tước vị này có phải huynh an bài phía sau không? Quên đi, không nói nữa, giữa chúng ta không cần phải nói thẳng ra. Ta phải lập tức trở vào tiếp tục luyện linh đan, ai, linh khí ngũ hành trong thiên địa quả thật là rất khó thu thập, ta cố gắng một ngày nhiều nhất cũng chỉ khoảng ba mươi viên. Thật sự là chán, thôi ta đi trước đây!

Vương ca nghe được Trương Tinh Phong nói, rất là cao hứng. Mặc dù thiếu gia thu thập linh khí rất khó khăn, nhưng cũng có thể luyện ra không ít linh đan, cao thủ sẽ gia tăng rất nhiều. Sau này Tinh Phong trang viên sẽ phát triển nhanh không kém gì xe chạy, tiền đồ quả thật là sáng lạn!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Phụ Mẫu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trên con đường lớn bên ngoài Tỉnh Phong trang viên người người đi lại rất là náo nhiệt. Lúc này đang có một chiếc xe ngựa dừng lại trước cổng Tỉnh Phong trang viên, một vị trung niên nhân bất nộ chi uy (không giận mà uy) và một vị phu nhân cao quý mỹ lệ đang từ trên xe ngựa bước xuống. Một người hầu bên cạnh xe ngựa đang đỡ vị phu nhân bước xuống.

Lai phú chỉ liếc mắt đã nhận ra hai người này không phải không phải là người bình thường, bởi vì hắn cảm thấy khí thế trên người họ so với những người hắn từng gặp cường đại hơn rất nhiều. Đương nhiên là ngoại trừ lão gia Trương Tỉnh Phong của hắn.

- Xin hỏi hai vị đến Tỉnh Phong trang viên có chuyện gì vậy? Nếu có việc gì tiểu nhân có thể vào trong thông báo!

Lai Phú khiêm tốn đi tới bên xe ngựa nói. Lúc này ánh mắt sáng như sao của người hầu bên cạnh xe ngựa làm cho hắn có chút khiếp sợ.

Trương Thiên Đức nhìn lai Phú trước mặt, có chút hài lòng. Người hầu này tố chất không tệ, xem ra người quản lý trang viên rất có năng lực. Tiểu tam của mình trong mười hai năm lại có thể tạo ra một cục diện lớn như vậy, quả thật là lợi hại.

Bây giờ trưởng lão hội cũng đều đã hồi tâm chuyển ý, cho dù nguyên nhân chủ yếu là do tuyệt thế võ công kinh thiên địa quỷ thần khiếp của tiểu tam. Mình đã nhìn tiểu tam lớn lên, đương nhiên hiểu rất rõ tính tình bướng bỉnh của hắn, xem ra nhiệm vụ lần này rất khó hoàn thành.

Nhưng khi trưởng lão hội ra quyết định này, Trương Thiên Đức không hề giao cho người khác đi làm, mà là tự chính cùng với phu nhân đồng thời đến. Cho dù không thể thành công cũng có thể gặp mặt tiểu tam, chẳng lẽ không tốt sao?

- Phiền người đi thông báo một chút, mẫu thân và phụ thân của Trương Tinh Phong đã đến!

Tam phu nhân nhẹ nhàng nói, nhưng một người bình thường như Lai Phú cũng có thể nhận ra nàng đang rất kích động. Mặc dù Lai Phú mười hai năm qua chưa từng nghe nói tiểu lão gia của mình có phụ mẫu gì, nhưng cảm giác trong lòng nói cho hắn biết hai người trước mặt không phải là kẻ nói dối.

- Xin đợi một lát, ta sẽ lập tức đi thông báo ngay.

Lai phú xoay người chạy vào bên trong trang viên.

*****

Trương Tinh Phong thu thập ngũ hành linh khí trong bốn ngày cũng đã luyện ra gần trăm viên linh đan. Mà luyện đan đương nhiên buổi tối khi mọi người trở về đều có thể đến quan sát. Điều này làm cho tất cả mọi người đều cao hứng.

- Thiếu gia, thiếu gia, Vương ca bên ngoài có người mà ngài muốn gặp nhất đang đợi người, bảo người hãy đến đại sảnh gặp bọn họ nhanh lên một chút. Hạ Thủy từ hành lang lao vào thư phòng, lớn tiếng nói.

Trương Tinh Phong nhướng mày. Người mình muốn gặp nhất! Bây giờ mình muốn gặp nhất ngoại trừ phụ mẫu thì còn có ai đây? Phụ thân và mẫu thân không phải thật sự đến đây đây chứ!

- Hạ Thủy, rốt cuộc là ai đến vậy, người còn muốn giấu ta à. Ái chà, trong khoảng thời gian này ta thấy võ công của Lý Đại tiến triển rất chậm chạp, có nên cho hắn bế quan vài năm không nhỉ?

Trương Tinh Phong làm ra một bộ dáng như tự hỏi mình.

Hạ Thủy nghe thấy lập tức mềm giọng nói:

- Thiếu gia —— nô tỳ cũng không biết thật mà. Việc này là do Vương ca nói, nô tỳ chỉ ở xa xa nhìn thấy hai người, hình như là một trung niên nhân và một phụ nhân thì phải. A! Nô tỳ chỉ là không nghĩ người lại tức giận nên mới nói như vậy thôi, không có quan hệ gì đến Lý Đại hết a, người muốn cho hắn bế quan thì cứ bế quan. Ý! không phải —— Kỳ thật công phu của Lý Đại cũng rất tốt, không nên cho hắn bế quan. A! Không nói nữa, nô tỳ đi đây .....

Hạ Thủy nói xong, mặt đỏ bừng chạy đi.

Trương Tinh Phong không chú ý đến vẻ mặt xấu hổ của Hạ Thủy. Hắn nghe được "một trung niên nhân và một phụ nhân" thì đã nghĩ đến nhất định là phụ thân và mẫu thân. Trong lòng nổi sóng, liền đi nhanh về hướng đại sảnh.

- Mẫu thân!

Trương Tinh Phong từ xa nhìn thấy một phụ nhân trong đại sảnh, dựa vào nhãn lực của hắn đương nhiên chỉ liếc mắt là đã nhận ra mẫu thân của mình. Trong phút chốc những chuyện thời còn trẻ thơ lần lượt hiện lên trong đầu, không cảm được nhân tình đã bắt đầu ươn ướt.

Tam phu nhân giật mình tựa hồ như nghe được tiếng tiểu tam gọi mình, nàng trong lòng chấn động, từ từ xoay người lại.

Phía xa ngoài hành lang có một người trẻ tuổi phiêu dật tuần lã đang lảng lảng nhìn mình. Mặc dù Trương Tinh Phong thay đổi rất nhiều, nhưng Tam phu nhân chỉ trong nháy mắt đã xác định được nam tử trước mặt chính là tiểu tam từ nhỏ đã rời khỏi nhà. Bởi vì nỗi nhớ thương con đã nói cho bà biết người trước mặt chính là tiểu tam của mình.

Trương Tinh Phong nhanh chóng đi về phía đại sảnh, Tam phu nhân cũng đi về hướng nhi tử của mình. Đối diện với nhau, hai người đều ngừng lại, cẩn thận nhìn đối phương, dường như ấn ước còn có thể nhìn thấy dung mạo trước kia. Trương Tinh Phong đột nhiên lao vào lòng Tam phu nhân. Hắn khóc ...

Sáu tuổi rời khỏi nhà, cô độc, thống khổ ...

Mười năm cô tịch bế quan, gian khổ tu luyện ...

Còn có một vết thương làm cho hắn tan nát cõi lòng. Lần đầu tiên hắn yêu, nhưng kết quả lại vô cùng đau xót ...

Cho đến bây giờ hắn vẫn chưa từng khóc.

Nhưng lúc này, ở trong lòng mẫu thân, hắn đã khóc. Dường như muốn đem tất cả những ủy khuất trong quá khứ theo tiếng khóc trôi hết ra ngoài.

Tam phu nhân có thể cảm nhận được nỗi thống khổ trong lòng nhi tử mình, vô cùng đau xót ôm lấy hài tử đã rời nhà đi khi chỉ vừa sáu tuổi. Trong lòng

tràn đầy thiên ngôn vạn ngữ nhưng lại không thể nói ra, chỉ có thể yên lặng nghe tiếng khóc của nhi tử mình.

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy dễ chịu hơn, tâm ma của tựa hồ đã rời đi, nhưng tâm cảnh cùng dĩ vãng lại bất đồng, nhưng Trương Tinh Phong lại cảm giác được tất cả những việc này đều không phải là lỗi lầm của hắn. Hắn ngẩng đầu, nước mắt trong phút chốc đã bị chân nguyên lực làm khô ráo.

- Mẫu thân, con rất nhớ người!

Trương Tinh Phong bộ dạng giống như một hài tử, làm cho Vương ca và Lý Đại bọn họ bên cạnh đều trợn mắt há mồm. Trong lòng bọn họ từ trước đến nay Trương Tinh Phong giống như là một thần tiên vậy.

Tam phu nhân cũng cười, nụ cười từ tận đáy lòng.

- Tiểu tam, không ngờ tiểu tam của ta lại giỏi như vậy! Chỉ trong một thời gian ngắn đã tạo ra một sự nghiệp lớn đến đến như vậy. Mẫu thân cũng vì con mà cao hứng!

Tam phu nhân nói, những giọt lệ hạnh phúc thoáng hiện lên trong mắt của bà.

Trương Tinh Phong trong lòng bỗng có cảm giác tự hào. Được sự khích lệ của mẫu thân nhiều năm không gặp, cho dù là người như Trương Tinh Phong cũng cảm thấy cao hứng.

- Tiểu tam ——

Trương Tinh Phong chấn động, hắn biết đây chính là thanh âm của phụ thân hắn. Mặc dù trong lòng đã tha thứ, nhưng hắn cũng không biết nên đối mặt với phụ thân của mình như thế nào.

Trương Thiên Đức lúc này cũng yên lặng không nói gì. Phải biết rằng năm đó Trương Tinh Phong bị trục xuất ra khỏi gia môn cũng có một phần lỗi của mình. Bằng không dựa vào thân phận gia chủ của mình, hơn nữa Trương Tinh Phong không hề phạm phải sai lầm gì quá lớn, càng huống chi lúc ấy hắn chỉ mới sáu tuổi, căn bản là không nên trừng phạt một cách nghiêm khắc như vậy! Mặc dù tất cả là vì lợi ích của thế gia, nhưng Trương Thiên Đức vẫn cảm thấy mình đã mắc nợ Trương Tinh Phong quá nhiều.

Nhất thời cả hai phụ tử đều yên lặng ..... Vương ca đã dẫn tất cả những người khác ra ngoài, nhường lại khoảng không gian cho gia đình Trương Tinh Phong.

- Thiên Đức!

Tam phụ nhân bên cạnh lên tiếng nhắc nhở.

Trương Thiên Đức ánh mắt sáng lên, nhìn Trương Tinh Phong, thanh âm rất thâm trầm:

- Tiểu tam, chuyện năm đó phụ thân xin lỗi con! Con có thể tha thứ cho phụ thân hay không? Phụ thân biết lúc đầu đã làm con bị tổn thương rất lớn, tất cả đều là lỗi của ta!

Giọng nói của Trương Thiên Đức pha một chút buồn phiền.

Trương Tinh Phong trong mắt mơ hồ. Lúc đầu tại sao mình lại muốn thành lập "Long Đăng ngọc khí điểm" thậm chí còn muốn thành lập "Tinh Phong thế gia"? Tất cả cũng chỉ bởi vì mình muốn chứng minh cho phụ thân biết quyết định của ông ấy là một sai lầm. Bây giờ phụ thân đã đến tận nhà xin lỗi, mình phải làm sao đây? Chẳng lẽ vẫn như vậy cả đời hay sao?

- Phụ thân ——

Trương Tinh Phong chậm rãi nói một cách khó khăn.

Trương Thiên Đức trong lòng chấn động. Tiểu tam gọi mình, đây, đây có phải là sự thật không? Trương Thiên Đức mừng như điên, trong lòng cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều. Trương Thiên Đức rất quan tâm đến nhi tử của mình, đối với những đứa con khác đều nghiêm khắc mà yêu thương, duy chỉ có đứa con thứ ba này là ông luôn cảm thấy áy náy rất nhiều. Lúc này tiểu tam gọi mình là phụ thân, nó đã chịu gọi mình là phụ thân rồi! Ha ha ha .....

Trương Thiên Đức trong mắt đã chảy ra hai hàng nhiệt lệ.

Trương Tinh Phong không nói gì thêm, hẩn ôm Trương Thiên Đức vào lòng thật chặt, chỉ còn lại âm thanh của hai trái tim đang đập.

*****

Trương Tinh Phong một nhà ba người ngồi trên ghế đá trong một tiểu đình bên cạnh hành lang, cười nói không ngừng. Lúc này chính là khoảng thời gian mà Trương Tinh Phong cảm thấy vui vẻ nhất.

- Tiểu tam à, lần này ta và mẫu thân con đến đây còn có một việc. Đây là quyết định của trưởng lão hội, đương nhiên con có đáp ứng hay không, ta tuyệt đối sẽ không ép buộc.

Trương Thiên Đức đột nhiên nghiêm túc nhìn Trương Tinh Phong nói.

Tam phu nhân và Trương Tinh Phong cũng đều yên lặng, mọi người đều biết chính sự đã đến rồi.

- Cha, người cứ nói đi, nếu có thể con sẽ tận lực trợ giúp người!

Trương Tinh Phong thản nhiên vừa cười vừa nói.

Trương Thiên Đức suy nghĩ một lát mới bắt đầu nói:

- Tiểu tam à, lần này trưởng lão hội đã quyết định, hy vọng con có thể trở lại Trương thị thế gia. Đương nhiên thế gia cũng sẽ công bố việc này ra khắp thiên hạ, chính thức xin lỗi về sự việc năm đó, hơn nữa chức vị gia chủ trong tương lai cũng sẽ truyền cho con.

Trương Thiên Đức chậm rãi nói xong, liền nhìn qua Tam phu nhân, hai người đều cười. Nhiệm vụ đã hoàn thành rồi, bất kể tiểu tam có đáp ứng hay không, một nhà bọn họ cũng đã vui vẻ như xưa. Bây giờ cứ để cho tiểu tam tự mình suy nghĩ cho thật kỹ đi.

Trương Tinh Phong đứng lên, đi tới một bên đình, hai tay chấp sau lưng, tựa vào lan can đưa mắt nhìn "Mộng Trung Hồ" phía xa. Trương Thiên Đức và Tam phu nhân nhìn nhi tử của mình phiêu dật xuất trần, trong lòng cảm thấy tự hào.

Trương Tinh Phong trong lòng nổi lên từng cơn sóng lớn: "Trưởng lão hội có thể hạ mình thừa nhận sai lầm trước kia, đồng ý cho mình cho mình trở về Trương thị thế gia, điều này quả là hiếm thấy. Như vậy sau này có thể ở cùng phụ mẫu rồi. Hơn nữa quan trọng nhất chính là trưởng lão hội đã quyết định truyền chức vị gia chủ lại cho mình, như vậy thì sau này thế lực của mình sẽ không kém gì Lý gia."

Nhưng —— mình có thể sao? Có thể bỏ đi tất cả những gì mình đã khổ cực tích lũy trong những năm tháng qua sao? Đó không chỉ là công sức của mình mà còn có Vương ca, Trương đại thúc, Lang phong đại ca, Lý Đại bọn họ. Càng hưởng chi mình là một tu chân giả ngạo thị thiên hạ chẳng lẽ phải nhờ đến thế lực Trương thị thế gia mới có thể chống lại Lý gia sao?

Trương Tinh Phong hít một hơi thật sâu , hào tình chôn giấu trong lòng, lẳng lặng xoay người lại, nhìn phụ mẫu nói:

- Phụ thân, mẫu thân, con và một vài huynh đệ cùng với các trưởng bối tạo ra sản nghiệp này cũng đã tốn rất nhiều tâm huyết. Con không muốn buông bỏ nó như vậy. Càng huống chi con căn bản là không thích làm gia chủ gì cả, cái con muốn chính là tự mình phát triển thế lực, thậm chí là phấn đấu thành lập thế gia. Đã làm cho hai người thất vọng rồi!

Trương Tinh Phong thật sự không muốn làm cho cha mẹ mình thất vọng, nhưng chuyện này không hề thay đổi được. Từ khi trong mật thất mình phát ra hào ngôn tráng ngữ thì lập trường vĩnh viễn đã được quyết định rồi.

- Tốt, tốt lắm, thật không hổ là nhi tử của Trương Thiên Đức ta. Thành lập thế gia, hảo khí khái! Phụ thân ủng hộ con. Con hãy nỗ lực lên, ta nhất định sẽ hỗ trợ con.

Trương Thiên Đức lớn tiếng nói.

Tam phu nhân bên cạnh cũng tự hào nhìn nhi tử của mình: "Trên đời này có mấy người không muốn làm gia chủ, hơn nữa lại là gia chủ của một thế gia. Tiểu tam của bà không phải không muốn có thế lực, mà là muốn tự mình kiến lập thế lực. Nếu là người khác nói những lời này, Tam phu nhân nhất định sẽ cho rằng người đó bị điên, nhưng lời này lại là do tiểu tam của bà nói. Tiểu tam từ khi sáu tuổi đã bắt đầu khai sáng sự nghiệp, mười hai năm sau đã có một gia nghiệp lớn, ai có thể không tin hẳn có thể sáng tạo ra kỳ tích! Cho dù thành lập thế gia là một chuyện vô cùng khó khăn."

- Phụ thân, mẫu thân ...

Trương Tinh Phong không nghĩ đến cha mẹ chẳng những không tức giận mà lại còn ủng hộ hẳn, trong lòng kích động.

- Phụ thân, mẫu thân, bất kể sau này phát sinh chuyện gì, Trương Tinh Phong vẫn sẽ xem Trương gia như người một nhà. Mặc dù con không ở Trương gia, nhưng nếu có chuyện gì xảy ra, con nhất định sẽ giúp đỡ hết mình!

- Tốt! Tốt lắm! Tiểu tam à, Trương Thiên Đức ta cũng rất tự hào vì có một nhi tử như con! Ha ha ..... Tiểu tam à, ta và mẫu thân của con đang muốn ở

lại trang viên du ngoạn một chút, ngày mai mới lên đường, ý của con thế nào?

Trương Thiên Đức bây giờ đã xem tiểu tam như một người trưởng thành, nói chuyện cũng thỉnh cầu ý kiến.

- Tốt, quá tốt, phụ thân và mẫu thân ở lại đương nhiên là chuyện vui rồi, con làm sao có thể có ý kiến chứ. Để cho con có cơ hội phụng dưỡng cha mẹ thật tốt!

Trương Tinh Phong cao hứng nói.

*****

Đêm khuya, trong phòng ngủ của Trương Tinh Phong tại Tinh Phong trang viên.

Trương Tinh Phong lẳng lặng ngồi trên giường. Hắn đã lâu rồi không hề ngủ, mỗi ngày đều ngồi trên giường tĩnh tọa tu luyện. Vốn định tối nay để cho mọi người chứng kiến mình luyện đan, nhưng mà cha mẹ của mình du ngoạn một ngày cũng đã mệt mỏi, thôi thì để ngày mai cho cha mẹ đồng thời xem mình luyện đan luôn một thể. Tiện thể đưa cho phụ thân một ít, xem như thành ý của Tinh Phong trang viên đối với Trương gia.

Như bình thường, chân nguyên lực của Trương Tinh Phong vận chuyển nhanh hơn, chuẩn bị đem tâm thần tiến nhập vào bên trong linh hồn. Trong lúc này, phật nguyên lực bình thường luôn an tĩnh lại bắt đầu biến động, chậm rãi di chuyển về hướng chân nguyên lực. Hắn rung mình, lập tức khống chế phật nguyên lực, nhưng chuyện kinh khủng lại xảy ra —— phật nguyên lực không thể khống chế được.

Trương Tinh Phong trong lòng hoảng hốt. Làm sao đây, chẳng lẽ lại để cho chân nguyên lực và phật nguyên lực xung đột với nhau? Ai mà biết sẽ xảy ra chuyện gì. Rốt cuộc phải làm sao đây?

Trương Tinh Phong trong lòng rất lo lắng. Hắn hiểu rất rõ nếu như hai loại dị chủng lực lượng này xung đột với nhau, kết quả sẽ là chuyển hóa thành một loại lực lượng khác, hoặc là chính mình sẽ tử vong, hay là một loại lực lượng biến mất.

Kết quả nào cũng không phải là điều mà hắn mong muốn. Cho dù là tình huống thứ nhất, chuyển hóa thành một loại lực lượng khác, nhưng ai mà

biết lực lượng này làm thế nào để khống chế, dùng phương pháp gì để phát huy uy lực đây! Có lực lượng mà không có phương pháp vận dụng, còn không bằng dùng lực lượng vốn có của mình!

Trương Tinh Phong trong đầu đột nhiên loé lên một tia sáng: "Đúng vậy! Ta không thể khống chế phật nguyên lực, nhưng mà ta có thể khống chế chân nguyên lực. Chỉ cần đem chân nguyên lực tập trung lại ở yên tại Nguyên anh là được rồi."

Trương Tinh Phong lập tức khống chế chân nguyên lực, muốn đem nó trở lại Tử Phủ Nguyên Anh. Nhưng chuyện xảy ra lại làm cho hắn muốn nổi điên —— chân nguyên lực cũng mất đi khống chế!

Trương Tinh Phong khóc không ra nước mắt, chỉ có thể trơ mắt nhìn hai loại lực lượng xung đột với nhau. Trong lúc gặp phải tuyệt cảnh, hắn bỗng nhiên hiểu rõ ràng: "Mình đã trải qua nhiều nỗi đau, tâm tính thay đổi, không hề quan tâm đến mạng người, rất giống với Tu ma giả. Mà phật nguyên lực lại là khắc tinh của tu ma. Tu chân và tu ma là hai khái niệm đối lập nhau, hai loại lực lượng này đương nhiên là không thể bình an vô sự sự trước kia được."

Nếu chỉ có một loại lực lượng cho dù tâm tính thay đổi cũng sẽ không có chuyện gì xảy ra, chỉ là không thể tùy ý phát huy lực lượng mà thôi. Nhưng mà bản thân mình lại có đến hai loại lực lượng, hơn nữa hai loại này đều kỳ dị như là tâm tính vậy!

Không có biện pháp, Trương Tinh Phong chỉ có thể trơ mắt nhìn.

Lúc này phật nguyên lực đã mất đi vẻ ôn hòa trước kia, rất ư là bá đạo. Chân nguyên lực cũng mất đi sự linh động, chỉ còn lại sự hung ác. Hai loại lực lượng cũng đều biết đã đến lúc sinh tử tồn vong.

"Oanh ..."

Một thanh âm phát ra có thể nghe thấy rất rõ ràng. Hai loại lực lượng giống như hai đội quân cầm tử, không hề lùi bước, chiến đấu cho đến chết. Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn cũng liều mạng phát huy toàn bộ lực lượng của mình .....

Thời gian trôi qua, Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn dường như đã kiệt sức. Mặc dù lực lượng của Kim Thân Phật Tôn đẳng cấp cao hơn

một chút, nhưng mà Trương Tinh Phong từ nhỏ tu luyện chủ yếu lại là chân nguyên lực. Chân nguyên lực vượt trội về số lượng, phật nguyên lực lại vượt trội về đẳng cấp, dĩ nhiên là bên tám lạng người nửa cân. Lúc này Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn bỗng nhiên đồng thời đều rời khỏi "căn cứ".

Trương Tinh Phong cả người đều sợ đến phát lạnh. Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn bỗng nhiên lại rời khỏi vị trí, bọn chúng chính là căn cơ của chân nguyên lực và phật nguyên lực a! Nhưng hắn lúc này chỉ có thể trở mắt nhìn mọi việc xảy ra.

Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn giống như hai cao thủ, phóng về hướng đối phương với một tốc độ cực nhanh. Chỉ trong nháy mắt, Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn đã đến gần vị trí của trái tim. Hai tên gia hỏa đều chỉ sử dụng lực lượng thân thể để, chiến đấu hoàn toàn bằng tay chân. Tử Phủ Nguyên Anh dáng người cao lớn, Kim Thân Phật Tôn lại to con mạnh mẽ. Hai người càng đánh càng nhanh, cuối cùng chỉ có thể nhìn thấy một đoàn quang ảnh không ngừng loé lên.

"Oanh ..."

Thanh âm phát ra từ linh hồn khiến cho Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã hôn mê đi.

Phảng phất chỉ trong nháy mắt, lại phảng phất như đã qua ngàn vạn năm, Trương Tinh Phong tỉnh lại.

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã có phản ứng. Mình vẫn chưa chết, không hề phát sinh kết quả kinh khủng gì!

Sau đó liền lập tức dùng thần thức quan sát cơ thể của mình. Thần thức trong nháy mắt đã đi đến tâm thất, Kim Thân Phật Tôn đã biến mất vô tung vô ảnh. Chưa từ bỏ ý định, Trương Tinh Phong lại dùng thần thức lập tức quan sát đan điền. Nhưng chuyện xảy ra lại làm cho hắn choáng váng, Tử Phủ Nguyên Anh cũng không thấy đâu nữa.

Trương Tinh Phong ngẩn người, đầu óc trống rỗng. Không có lực lượng làm sao có thể chiến đấu với Lý gia đây? Không có lực lượng làm sao có thể khiến cho Trương gia coi trọng mình? Không có lực lượng thì mình có thể làm được gì đây?

Nhưng đột nhiên trong đầu Trương Tinh Phong xuất hiện một nghi vấn. Không có lực lượng thì tại sao mình lại có thể dùng thần thức tiến hành quan sát bên trong cơ thể? Phải biết rằng kỹ năng này chỉ có Tiên thiên cao thủ mới có khả năng sử dụng!

Trương Tinh Phong đoán rằng có lẽ đã xảy ra tình huống đầu tiên như mình đã suy đoán lúc trước, chân nguyên lực và phật nguyên lực lưỡng bại câu thương, sinh ra một loại lực lượng khác. Loại lực lượng này có đẳng cấp như thế nào? Làm sao để tu luyện? Lực lượng này có lợi ích gì? Làm thế nào để vận dụng trong chiến đấu? ..... Vô số vấn đề xuất hiện trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong có hai phần mong đợi, ba phần lo lắng dùng thần thức phân tích các bộ vị toàn thân.

Kết quả làm cho hắn chấn kinh, thân thể đã tu luyện "Phục Ma Kim Cương Quyết " bây giờ lại càng thêm kinh khủng. Lực lượng tăng gấp hai lần trước kia, mà độ cứng rắn so với trước càng cường đại hơn rất nhiều. Dựa vào thân thể hiện giờ của Trương Tinh Phong hoàn toàn có thể chiến đấu cùng với một cao thủ Xuất Khiếu kỳ.

Trương Tinh Phong bình tĩnh lại, không ngờ mình bỗng nhiên lại mạnh lên lên như vậy, thật là nhân họa đắc phúc! Ngoại trừ năng lực của thân thể, còn có năng lực gì khác đây? Hắn có chút hy vọng, tiếp tục dùng thần thức kiểm tra toàn thân.

- A!

Trương Tinh Phong trợn mắt há mồm. Vừa rồi hắn đã dùng thần thức kiểm tra toàn thân. Nhưng hắn phát hiện ra lục phủ ngũ tạng của mình tất cả đều biến mất, chỉ còn lại một thân người nhỏ giống như Tử Phủ Nguyên Anh và Kim Thân Phật Tôn.

Tên kia trên người có màu tím, phía bên ngoài lại loáng thoáng có màu vàng, nhìn có vẻ rất là rung động lòng người. Hắn đang cầm Tử Nhận, trên tay phát ra một luồng hỏa quang màu tím. Trương Tinh Phong xác nhận hỏa quang này nhất định còn lợi hại hơn so với Tử Nguyên hỏa của Tử Phủ Nguyên Anh, bởi vì Tử Nhận so với trước thì nhỏ hơn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Linh Đan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong hoàn toàn chú ý đến vị trí trái tim, nơi đó có một thân người nhỏ giống y như hắc đang phát ra tử quang và kim quang. Chung quanh không hề có khí quan, chỉ có một thông đạo do năng lượng hình thành, có nhiệm vụ chuyển năng lượng đến các kinh mạch, để cho kinh mạch đem năng lượng vận chuyển khắp toàn thân. Lúc này Trương Tinh Phong đột nhiên suy nghĩ: "Ta còn là người sao?"

"Không có lực phủ ngũ tạng, đây là con người sao?" Trương Tinh Phong trong lòng cười khổ. (không thể nói là "trong lòng cười khổ" được, bởi vì hắc có còn "lòng" nữa đâu)

Trong lòng vừa động, năng lượng đã xuất hiện trên bàn tay. Năng lượng nhanh chóng hình thành các loại kiếm đích, quan trọng nhất chính là các loại thủ ấn của Phục Ma La Hán Quyền cũng có thể sử dụng rất dễ dàng. Trương Tinh Phong cảm nhận được rất rõ năng lượng trong tay uy lực cao hơn chân nguyên lực rất nhiều, hơn nữa cũng không hề kém hơn so với phật nguyên lực.

Trương Tinh Phong bên ngoài vẫn rất bình tĩnh, nhưng thật ra hắc đang rất cao hứng. Loại lực lượng này lại đồng thời có thể sử dụng các chiêu thức của tu chân và phật tông, xem ra loại lực lượng này có đẳng cấp rất cao. Hơn nữa uy lực vô cùng cường đại, không hề thua kém phật nguyên lực. Lời vốn, thật sự là lời vốn! Trương Tinh Phong vui mừng đến phát điên.

Nên gọi cái thân người thu nhỏ này là gì đây? À, hắc đã có tử quang lại có kim quang, vậy gọi là "Tử Kim Nguyên Tôn" đi. Cái tên này thật là có khí phách! Trương Tinh Phong trong lòng dương dương tự đắc.

Trương Tinh Phong bỗng nhiên giật mình: "Mình rốt cuộc đã hôn mê bao lâu rồi? Tại Tu Chân giới thông thường một lần hôn mê như vậy cũng phải

hơn trăm năm. Nếu mình thật sự đã hôn mê cả trăm năm, hoặc là hơn mười năm, vậy thì nên làm gì đây?"

Trương Tinh Phong nhanh chóng lao ra khỏi phòng ngủ, đi ra bên ngoài hành lang.

Bầu trời đêm lấp lánh ánh sao, mang một vẻ thần bí hấp dẫn đến tận linh hồn của con người.

Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn lên những vì sao, tâm tình trong nháy mắt bình tĩnh lại, chậm rãi tản bộ trên hành lang.

- Lão gia, bây giờ vẫn còn là đêm khuya, người tại sao lại ra ngoài này.

Trương Tinh Phong xoay người lại nhìn người vừa lên tiếng. Là Lai Phú, đúng là hắc ròi, hắc không hề thay đổi chút nào, xem ra thời gian mình hôn mê cũng không lâu lắm!

- Lai Phú, ta đã ngủ lâu lắm rồi à?

Trương Tinh Phong cười nói với Lai Phú.

Lai Phú nghe được thì ngẩn ra. Hôm nay lão gia rốt cuộc bị gì vậy? Giữa đêm khuya chạy ra ngoài này, bây giờ lại còn nói mình đã ngủ lâu lắm rồi.

Trong đầu có nhiều nghi vấn, nhưng là một hạ nhân, Lai Phú chỉ dám để trong lòng, cung kính nói:

- Lão gia, hôm nay người chỉ mới ngủ hai canh giờ. Còn hai canh giờ rưỡi nữa mới đến buổi sáng, lão gia nên ngủ thêm một chút!

Nghe được Lai Phú nói, Trương Tinh Phong trong lòng rất cao hứng. Chỉ có hai canh giờ, mình chỉ hôn mê có hai canh giờ mà thôi! Trong nháy mắt Trương Tinh Phong đã hiểu rõ: "Lúc đầu chân nguyên lực và phật nguyên lực tương đấu, nhìn thì có vẻ rất lâu, nhưng trên thực tế lại không đến năm phút. Nguyên nhân chính là do tốc độ quá nhanh."

Trương Tinh Phong lúc này mới an lòng, đột nhiên quay lại hỏi Lai Phú:

- Lai Phú này, ta nhớ hình như người chỉ phụ trách gác cổng thôi mà. Tại sao buổi tối lại còn đi tuần tra?

Lai Phú vừa nghe được, liền cười hì hì nói:

- Việc này phải đa tạ lão gia. Từ khi người gia tăng tiền công cho tiểu nhân, tổng quản đã giao cho tiểu nhân nhiệm vụ quan sát những người đi tuần ban

đêm, xem họ có chăm chỉ làm việc hay không. Không ngờ lại có vinh hạnh được gặp lão gia.

Trương Tinh Phong nghe xong mới giải được nghi vấn trong lòng, liền bắt chuyện với Lai Phú. Sau khi tâm tình hưng phấn bình tĩnh lại, mới bắt đầu quay về phòng ngủ.

Theo những âm thanh của tiếng gà gáy, trời cũng dần dần sáng lên. Trên các con đường lớn của kinh thành cũng đã bắt đầu có nhiều người đi lại.

Trong Tinh Phong trang viên cũng đã có rất nhiều người thức dậy. Trương Tinh Phong cũng mở mắt ra, từ trên giường đứng lên, cảm nhận sự thoải mái sau giấc ngủ. Lại dùng thần thức cảm nhận một chút lực lượng mới của mình, sau đó mới bắt đầu đi ra bên ngoài.

Lúc này bên cạnh "Mộng Trung Hồ", Lang Phong, Lý Đại và vài người khác đã bắt đầu luyện võ. Nhìn thấy Trương Tinh Phong bước ra khỏi phòng, tất cả đều mỉm cười đi đến.

- Nhị đệ, hôm nay tại sao lại dậy sớm như vậy, lại còn luôn tươi cười, có hi sự gì à?

Cho dù đang là mùa đông, Lang Phong vẫn chỉ mặc trên người một bộ đồ mỏng manh. Thân thể rất cường hãn, biểu hiện của một người đã trải qua luyện tập khắc khổ.

Lý Nhị cũng lên tiếng:

- Sư phụ hôm nay nhất định là có hi sự gì muốn nói cho chúng ta biết, ta dám cá như vậy!

Lý Đại không lên tiếng. Từ khi bị Trương Tinh Phong biết được chuyện của hãn và Hạ Thủy, trước mặt sư phụ hãn luôn luôn bảo trì một bộ dạng trầm tĩnh, sợ rằng Trương Tinh Phong sẽ không gả Hạ Thủy cho hãn. Phải biết rằng thiếp thân nha hoàn thì mãi mãi đều phải đi theo chủ nhân, Hạ Thủy xem như đã là người của Trương Tinh Phong rồi. Bây giờ Lý Đại và Hạ Thủy lén lút với nhau như vậy đương nhiên là không đúng. Trương Tinh Phong sau khi phát hiện sự này, lại không hề tức giận, điều này làm cho Lý Đại bắt đầu có hy vọng, bây giờ đương nhiên phải biểu hiện cho thật tốt!

Trương Tinh Phong nghe được mọi người nói cái gì hi sự, liền ngăn người ra. Kỳ thật hãn cao hứng là bởi vì giữ được cái mạng nhỏ, hơn nữa lại còn

sở hữu một loại lực lượng mới, lực lượng này so với trước kia hoàn toàn mạnh hơn rất nhiều. Nhưng vừa nghe được hai chữ "hỉ sự", Trương Tinh Phong liền nhớ đến một việc: "Luyện đan!"

Đúng rồi, hôm nay không phải là chuẩn bị luyện đan sao?

- Các người nói rất đúng, ta đúng là có một đại hỉ sự muốn thông báo cho các người biết, ha ha .....

Trương Tinh Phong cười nói.

- Chuyện gì vậy, sư phụ (nhị đệ) người đừng đánh đổ nữa, mau nói đi!

Lang phong, Lý Đại, Lý Nhị ba người đều vội vàng hỏi, Trương Tinh Phong đã nói rằng có hỉ sự thì nhất định sẽ là một đại hỉ sự đây!

- Khục khục! À à ..... Nói cho các người biết, ta hôm nay chính là muốn luyện đan. Ăn một viên vào có thể gia tăng hơn mười năm công lực đấy!

Trương Tinh Phong cười cười nói.

Lý Đại tên gia hỏa này bản tính khó dè, vừa nghe xong đã giật mình nói lớn:

- Sư phụ, người nói luyện đan, chính là luyện đan trong truyền thuyết sao? Vậy người có cần lò luyện đan hay không? Con có quan biết một thương nhân chuyên bán lò luyện đan, để con đi mua, giảm giá được sáu phần!

Lý Nhị bên cạnh khinh thường nói:

- Đại ca à, huynh không phải hồ đồ rồi đấy chứ! Sư phụ bảo hôm nay muốn luyện đan, làm sao có thể chưa chuẩn bị lò luyện đan cơ chứ. Hơn nữa huynh nghĩ xem thương nhân kia làm sao có thể có cái lò luyện đan nào phù hợp với yêu cầu của sư phụ đây!

Lang phong bên cạnh cũng cười hì hì nói:

- Lý Đại tên gia hỏa này đã bị tình yêu làm cho hồ đồ mất rồi, bây giờ lời nói cũng không hề đi qua não nữa rồi!

Lý Đại đang rất lo lắng. Vừa rồi hắn nói nhiều như vậy mục đích cũng chỉ là muốn lấy lòng Trương Tinh Phong mà thôi. Phải biết rằng tương lai hạnh phúc của hắn đang nằm trên tay của Trương Tinh Phong a! Hắn muốn phản bác, nhưng lại không tìm được một lý do nào, hơn nữa hắn cũng không dám cãi nhau trước mặt Trương Tinh Phong, chỉ có thể tức giận nhìn Lang Phong và đệ đệ của mình như muốn ăn tươi nuốt sống.

Trương Tinh Phong và vài người khác chứng kiến bộ dạng khôi hài của Lý Đại, đều không nhịn được bật cười.

Lý Nhị đột nhiên thốt lên:

- Sư phụ, người muốn luyện đan, hơn nữa còn là linh đan có khả năng gia tăng mười năm công lực, có phải là thật không vậy? Phải biết rằng trên đời này có rất nhiều người thử luyện đan, nhưng chưa từng có một ai thành công. Sư phụ người có nắm chắc không vậy?

- Đúng vậy, nhị đệ, luyện đan rất khó thành công, đệ đừng làm cho chúng ta hy vọng rồi lại thất vọng đấy nhé!

Lang phong cũng lên tiếng.

Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói:

- Ta đương nhiên là nắm chắc, chẳng lẽ các người không tin sao, ta là người như thế nào đây chứ!

Trương Tinh Phong liền làm ra vẻ cao nhân.

Lý Đại lập tức nịnh bợ nói:

- Sư phụ của chúng ta là vô địch, không việc gì mà người không thể làm được, người chính là tiên nhân! Sư phụ ơi, người chính là thần của con, con nguyện hiến dâng tất cả cho người .....

- Ngừng, ngừng .....

Trương Tinh Phong mặc dù tâm tình đang rất vui vẻ, nhưng bây giờ lại bị Lý Đại tâng bốc lên như vậy, thật sự là không có ý tứ. Tên Lý Đại này qua thật là nói năng bừa bãi ..... nhưng mà hình như hắn nói cũng có phần đúng đấy chứ! Ha ha.

Lang phong nói:

- Nhị đệ đã nói, chúng ta đương nhiên không nghi ngờ, nhưng mà việc này quả thật là rất khó tin. Nhị đệ à, muốn luyện đan thì nhất định phải có một lò luyện đan thật tốt. Lò luyện đan của đệ thế nào, ở đâu vậy?

- Đúng vậy, sư phụ à, lò luyện đan tốt rất là khó kiếm được, cái của người như thế nào?

Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói:

- Ta nói cho các người biết, giữa trưa hôm nay ta sẽ bắt đầu luyện đan, hơn nữa lò luyện đan chính là hai bàn tay này của ta!

Trương Tinh Phong nói xong, trên tay đột nhiên phát ra hai ngọn lửa màu tím.

Lang phong bọn họ tất cả đều trợn mắt há mồm, ngây ngốc nhìn vào ngọn lửa màu tím trên tay của Trương Tinh Phong.

Bàn tay cũng có thể tạo ra lửa sao? Lang phong bọn họ trong đầu toàn là nghi vấn, việc này quả thật đã vượt quá khả năng thừa nhận của bọn họ.

Lý Đại dĩ nhiên là người đầu tiên bình tĩnh lại.

- Sư phụ ời, con ca ngời người, không việc gì người không thể làm được, người chính là tồn tại vĩ đại nhất trên thế gian, toàn bộ linh hồn con đều là của người, người là vị thần của cả Thanh Long đại lục, xin người hãy tiếp nhận lời ca ngợi từ miệng tín đồ tôn kính nhất của người!

Nói xong, Lý Đại từ từ hé mắt ra, nhìn vào Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong đỏ bừng mặt. Thật là không chịu nổi! Da mặt của tên Lý Đại này quả thật là dày không thể tưởng tượng được! Trương Tinh Phong giống như đang đào mạng, chạy trốn về hướng đại sảnh. Chỉ để lại một câu nói:

- Lý Đại, chuyện của người và Hạ Thủy ta đồng ý!

Lang Phong và Lý Nhị lập tức chạy theo Trương Tinh Phong, bọn họ đương nhiên là muốn chứng kiến quá trình luyện đan vô tiền khoáng hậu này! Chỉ để lại Lý Đại còn đang cao hứng vừa nhảy vừa múa. Trong nháy mắt Lý Đại đã bình tĩnh lại, lập tức phóng đi như một cơn gió, nhưng không phải phóng về hướng Trương Tinh Phong mà lại chạy đến chỗ của Hạ Thủy. Tin tức tốt lành như thế này đương nhiên là phải chia sẻ cùng nhau rồi!

Trương Tinh Phong kìm nén tâm tình lại, đi ra phía sau đại sảnh. Tại đây phụ thân và mẫu thân đã bắt đầu dùng điểm tâm.

- Tiểu tam à, con cũng đến đây dùng điểm tâm với chúng ta đi!

Tam phụ nhân thân thiết nói, đồng thời quay sang Trương Thiên Đức. Cả hai người đều tươi cười nhìn nhi tử của mình, trong lòng rất cao hứng.

Năm đó Trương Tinh Phong khi rời nhà đi chỉ mới vừa sáu tuổi, trong nháy mắt đã lớn đến như vậy rồi, hơn nữa lại còn mang một thân võ công kinh thiên địa. Người trẻ tuổi võ công ngạo thị thiên hạ trước mặt lại chính là nhi tử của mình, thử hỏi không cao hứng hay sao!

Phụ thân hai người trong lòng đều tràn đầy tự hào của một người làm cha mẹ.

- Phụ thân, mẫu thân, con có một việc muốn nói với hai người.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói. Nhìn thấy phụ thân và mẫu thân vui vẻ, trong lòng có một sự ấm áp rất khó có thể diễn tả bằng lời.

- Có chuyện gì con cứ nói đi, chúng ta đang nghe đây.

Trương Thiên Đức vừa cười vừa nói.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Cha, mẹ, giữa trưa hôm nay con muốn luyện đan, luyện một ít đan dược có khả năng gia tăng công lực, hy vọng hai người cũng đến xem, con muốn cho phụ thân một ít đan dược sau khi luyện thành.

Trương Thiên Đức trong lòng máy động, ông ta cũng biết rất rõ sự khó khăn của việc luyện đan. Trương gia ở phương diện này đã đầu tư rất nhiều nhân lực tài lực, nhưng cho đến nay cũng chỉ có thể luyện ra một vài đan dược có khả năng chữa bệnh, còn loại đan dược có thể gia tăng công lực thì không hề có kết quả gì. Hơn nữa theo tin tức của Thiên Vũ lâu, cho đến nay cũng chưa từng có một ai có thể luyện thành loại đan dược có thể gia tăng công lực. Nếu quả thật có người có thể luyện ra được đan dược như vậy, vậy thì cả Thanh Long đại lục này số lượng cao thủ Thiên chi cảnh nhất định sẽ phát sinh biến hóa long trời lở đất.

Trương Thiên Đức vẫn giữ nguyên vẻ trầm mặc. Ông ta không dám tin tưởng tiểu tam của mình có thể luyện thành đan dược như vậy, mặc dù Trương Tinh Phong vốn là một người chuyên sáng tạo nên kỳ tích.

Tam phu nhân cũng không hiểu rõ tầm quan trọng của đan dược này, vừa cười vừa nói:

- Chúng ta đương nhiên nhất định sẽ đến xem. Tiểu tam à, chúng ta nhất định sẽ ủng hộ con, hãy tin tưởng vào chính mình, con chính là tiểu tam mà ta tự hào nhất!

Trương Tinh Phong nhìn mẫu thân của mình trong mắt đã bắt đầu ươn ướt, trong lòng cảm động. Đã lâu lắm rồi hẳn không cảm nhận được sự yêu thương của mẫu thân mình.

Trương Thiên Đức nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Tiểu tam, đây là một đại sự, con chắc là đã biết tầm quan trọng của nó. Nếu như con thành công, nhất định phải xử lý cho thật tốt, nó so với vô hạn bích ngọc còn quan trọng hơn rất nhiều. Chắc là con đã hiểu hết những điều này!

Trương Tinh Phong chỉ cười cười. Hắn đương nhiên hiểu rất rõ tầm quan trọng của linh đan, nhưng cũng rất cảm kích sự quan tâm của phụ thân mình.

*****

Hậu hoa viên, bên trong một căn phòng có bố trí trận thể chung quanh.

Trương Thiên Đức, Tam phu nhân, Vương ca, Vũ tử, Trương đại thúc, Trương vũ, Đại nương, Lang Phong, Lý Đại, Lý Nhị và Hạ Thủy, tất cả mọi người đều chăm chú nhìn vào Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cười cười đưa mắt nhìn những thân nhân huynh đệ của mình. Trước kia tại Tu Chân giới, luyện đan so với bây giờ còn khó khăn hơn gấp vô số lần, đương nhiên là không có gì phải lo lắng.

Trương Tinh Phong xếp bằng ngồi xuống, thân thể đột nhiên bay lên, lơ lửng trên không, không hề chú ý đến vẻ mặt kinh ngạc của mọi người.

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, hai tay đưa ra phía trước. Một tia ngũ hành linh khí chậm rãi xoay quanh hai tay, từ từ hình thành một viên cầu.

Tất cả mọi người đều trợn mắt há mồm, dường như không thể tin được những gì đang nhìn thấy.

Trương Tinh Phong tay phải nhẹ nhàng vung lên. Những nguyên liệu trân quý trên mặt đất đều bay về hướng hai tay, tiến vào bên trong viên cầu.

Trương Tinh Phong vung tay lên, hai ngọn lửa màu tím xuất hiện trong lòng bàn tay. Viên cầu cũng bay đến phía trên, hai ngọn lửa màu tím chậm rãi luyện hóa viên cầu.

Ngũ hành linh khí đột nhiên bắt đầu chuyển động. Trong nháy mắt tất cả nguyên liệu trân quý đều nát vụn, hoàn toàn hòa cùng với nhau.

Trương Tinh Phong bình tĩnh nhắm hai mắt lại, ngồi xếp bằng lơ lửng trên không trung. Nhìn sắc mặt không ai lại nghĩ rằng hắn đang tiến hành giai đoạn quan trọng nhất của luyện đan.

Yên lặng, không một tiếng động, trong phòng chỉ còn lại tiếng hô hấp khẩn trương của bọn Vương ca. Trương Thiên Đức cũng rất khẩn trương, ông ta chứng kiến toàn bộ quá trình từ đầu đến giờ, cũng đã bắt đầu tin tưởng tiểu tam sẽ luyện ra được linh đan thần kỳ như hắc nói.

Không biết đã trải qua bao lâu, trời đã bắt đầu tối.

Trương Tinh Phong đột nhiên mở mắt ra, mục quang tựa như ngọn đèn soi sáng cả căn phòng.

Phải biết rằng luyện đan thời gian càng lâu thì hiệu quả càng tốt. Trương Tinh Phong vừa rồi đã dùng nguyên hỏa lợi hại nhất của mình để luyện đan, cho đến khi không thể duy trì được nữa mới dừng lại. Cảm nhận những đan dược trong tay, trên khoé miệng hiện lên một nụ cười hài lòng.

Tử nguyên hỏa của Trương Tinh Phong so với nguyên hỏa bình thường đích cao hơn gấp nhiều lần, hơn nữa lại duy trì trong một khoảng thời gian dài, dược lực của linh đan so với trước kia khoảng chừng mạnh hơn gấp ba lần. Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã đem linh đan chia thành năm trăm viên. Dược lực quả thật quá mạnh mẽ, phỏng chừng có thể gia tăng được ba mươi năm công lực, đây cũng là cực hạn mà người bình thường có thể tiếp nhận được.

Trương Tinh Phong mỉm cười, nhẹ nhàng đáp xuống trên mặt đất.

Mọi người đều biết luyện đan đã kết thúc, tất cả đều lo lắng chạy đến.

- Sư phụ, thế nào rồi, có luyện chế thành công không?

- Nhị đệ, đã thành công rồi à?

- Tiểu tam, có thành công không?

- Thiếu gia, có phải đã thành công rồi hay không?

Tất cả đều lo lắng hỏi dồn dập, bọn họ đã lo lắng chờ đợi suốt từ giữa trưa, bây giờ đã có kết quả, thử hỏi làm sao lại không kích động.

Trương Tinh Phong nhìn mọi người, thản nhiên cười cười:

- À, việc này .....

Nhất thời tất cả mọi người đều yên lặng.

- Thất bại .....

Tất cả đều cảm thấy trái tim như trầm xuống.

- Là không có khả năng, ta đã thành công rồi! Ha ha .....

Tất cả mọi người đều ngẩn ra, một lúc sau mới bắt đầu có phản ứng. Thành công! Đã thành công rồi! Tất cả đều cao hứng cười lớn lên.

Tam phu nhân nhìn nhि tử của mình, mỉm cười nói:

- Người hài tử này, lại còn muốn đùa bỡn lão nương của người nữa à!

Lý Đại nói thật lớn:

- Sư phụ à, người đem linh đan ra cho chúng ta xem thử đi, xem thử nó có hình dạng ra sao!

Mọi người vừa nghe đều cười phụ họa.

- Đúng vậy, đem ra cho chúng ta xem thử đi!

- Làm cho chúng ta phải đợi lâu như vậy, mau mau đem ra đi! .....

.....

Trương Tinh Phong nhìn chung quanh một vòng, tất cả mọi người đều đang tập trung vào hẳn.

Trương Tinh Phong mỉm cười, tay phải vung lên, toàn bộ các viên linh đan đều bay lên, lơ lửng trên bầu trời. Tất cả đều phát ra quang mang màu xanh biếc, sống động tràn ngập sinh cơ.

- Phụ thân, linh đan này cho người.

Trương Tinh Phong vung tay lên, một trăm viên linh đan bay về hướng Trương Thiên Đức.

Trương Thiên Đức tiếp lấy linh đan, bàn tay không ngừng run rẩy chứng tỏ ông ta đang rất kích động. So với Trương Tinh Phong, linh đan này đối với ông ta có tầm quan trọng hơn rất nhiều.

Nên biết rằng có nhiều người đạt đến nhất phẩm cao thủ, nhưng lại rất khó đột phá để đạt đến Thiên chi cảnh. Nguyên nhân chính là vì khi đã đạt đến nhất phẩm cảnh giới thì chân khí trong cơ thể đã trở nên bão hòa, rất khó có thể hấp thu. Nhưng linh đan này lại có thể gia tăng cho con người thêm ba mươi năm công lực, có thể làm cho nhất phẩm cao thủ một hơi đạt đến Thiên chi cảnh. Nên biết rằng đạt đến Thiên chi cảnh đã xem như là trường sinh bất lão.

****

Chú thích:

Linh đan sở dĩ có thể công lực, là bởi vì nó vốn do linh khí trong thiên địa hợp thành, tràn ngập sinh cơ, lại thêm những nguyên liệu trân quý, khiến cho kinh mạch dễ dàng hấp thụ.

Nhất phẩm cao thủ không thể gia tăng chân khí, đúng là nguyên nhân bởi vì kinh mạch. Đương nhiên sau khi dùng linh đan có thể một hơi đạt đến Thiên chi cảnh, nhưng trên này nhất phẩm cao thủ số lượng rất ít. Ví dụ như Lý gia, nhất phẩm cao thủ chính là Thiên Vệ. Thiên Vệ có năm người, Ẩn Thiên Vệ cũng có năm người, bây giờ đã bị Trương Tinh Phong giết chết bốn người, chỉ còn lại có sáu người. Lý gia chỉ có sáu nhất phẩm cao thủ, còn các đại thế lực khác cũng không có bao nhiêu.

Mà linh đan nếu đem cho Nhị phẩm cao thủ sử dụng thì hiệu quả lại không lớn. Chỉ có thể đem cho hậu thiên võ giả sử dụng để bọn họ có thể đạt đến tiên thiên cảnh giới. Nhưng tiên thiên cao thủ thì các thế gia lại có rất nhiều! Cho nên sự xuất hiện của linh đan trên thực tế mà nói ảnh hưởng không nhiều đến cục diện các thế lực.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Hoàng Cung.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sáng sớm tinh mơ, trên các con đường lớn của kinh thành đã bắt đầu vang lên những tiếng rao hàng của các tiểu thương, người đến người đi rất là náo nhiệt.

Hôm nay là ngày Trương Tinh Phong phải vào hoàng cung, vì vậy tất cả mọi người trong Tinh Phong trang viên đều rất cao hứng. Trương Tinh Phong thật sự không có biện pháp, bị mọi người bắt phải mặc vào một bộ cẩm y trường sam hoàn toàn làm bằng chất liệu vải thêu. Bình thường Trương Tinh Phong tùy tiện mặc một bộ y phục là được, nhưng hôm nay lại là ngày phải tiến cung.

Tinh Phong trang viên khắp nơi giăng đèn kết hoa tựa như lễ hội. Mà lúc này diễn viên chính là Trương Tinh Phong đang ngồi trong đại sảnh chờ đợi người trong hoàng cung đến.

- Lão gia, lão gia, có thị vệ bên trong hoàng cung đến!

Một hạ nhân từ bên ngoài chạy vào vội vàng nói.

- Đến rồi à, sư phụ ơ, nhanh lên một chút, còn phải vào cung nữa!

Lý Đại đứng bên ngoài cửa đại sảnh lớn tiếng nói.

- Nhị đệ à, đệ tại sao lại còn nhàn nhã dạo chơi như vậy, còn phải vào cung nữa đấy!

Lang Phong bên cạnh cũng lên tiếng nhắc nhở.

Trương Tinh Phong thật sự là không hiểu được, chỉ là đi gặp một hoàng đế bình thường mà thôi, tại sao lại phải loạn lên như vậy? Tại Tu Chân giới cho dù là hoàng đế nhìn thấy một tu chân giả cũng đều phải cung kính, bây giờ chẳng qua chỉ là sắc phong mà thôi việc gì phải trang trọng như vậy.

Nhìn thấy mọi người chung quanh đều đang thúc dục, Trương Tinh Phong chỉ có thể bất đắc dĩ nở ra một nụ cười, đi ra bên ngoài.

Hai thị vệ mặc cẩm y màu vàng vẽ mặt cao ngạo đang đứng bên ngoài đại môn, nhìn thấy bọn Trương Tinh Phong đi đến, liền cố ý lớn tiếng hỏi:

- Ai là Trương Tinh Phong?

Trương Tinh Phong bước lên phía trước hai bước, thản nhiên nói:

- Ta chính là Trương Tinh Phong.

Hai thị vệ dường như đối với thái độ của Trương Tinh Phong rất không hài lòng, vừa muốn lên tiếng giáo huấn, lúc này Vương ca đã bước nhanh đến bên cạnh, quay về hai thị vệ nói:

- Hai vị quá bộ đến Tinh Phong trang viên, thật sự là khổ cực, đây là chút tiền dùng để mua rượu uống, xin hai vị hãy nhận cho!

Vừa nói đồng thời dúm một xấp ngân phiếu vào tay bọn họ. Tên thị vệ dẫn đầu liếc nhìn xấp ngân phiếu trên tay, sau đó lại nhìn vào dòng chữ in trên ngân phiếu "một trăm lượng", lập tức làm ra vẻ khách khí. Một tờ là một trăm lượng, xấp ngân phiếu này ít nhất cũng phải một ngàn lượng, chia ra là mỗi người năm trăm lượng, đây chính là số tiền bằng cả một năm bổng lộc của bọn họ.

- Ái chà, sao lại nói như vậy! Nếu như các người đã có thành ý như thế, sau này có chuyện gì cứ tìm bọn ta. Ta gọi là Trương Long, còn hẳn gọi là Triệu Hồ. Sau này chúng ta chính là huynh đệ, ha ha .....

Trương Tinh Phong chỉ cười cười, hẳn cũng chẳng muốn so đo cùng với mấy tên gia hỏa này. Chứng kiến hành động của Vương ca, Trương Tinh Phong cũng làm như không thấy. Kỳ thật hẳn cũng không muốn bị hai tên gia hỏa này làm khó dễ, chỉ là rất khó hạ mình làm mấy cái chuyện lén lút này.

Cởi lên lưng một con tuấn mã cao lớn, sau khi cáo biệt bọn Vương ca, Trương Tinh Phong và hai thị vệ nhanh chóng phi về hướng hoàng cung.

Một khắc sau, Trương Tinh Phong và một vài người cùng hẳn chuẩn bị phong tước đã đứng ở bên ngoài Kim Loan điện, đang chờ được hoàng đế triệu kiến.

- Truyền Vương Thiên, Trương Tinh Phong, Lý Hậu, Tề Tiểu Địch tấn kiến!

Một thanh âm the thé từ bên trong Kim Loan điện vang lên.

Nhóm người của Trương Tinh Phong lập tức tiến vào bên trong đại điện. Điều lan ngọc triệt, hoa đoàn cấm thốc, kim bích huy hoàng làm cho những người này lần đầu tiên nhìn thấy Kim Loan điện đều trợn mắt há mồm. Mặc dù bọn họ đều là những phú hào một phương, nhưng tất cả đều chỉ mới phát lên trong một thời gian không lâu, tại phương diện hưởng lạc này đương nhiên không thể so với những gia tộc đã truyền thừa cả mấy trăm năm được.

Trương Tinh Phong mặt không hề đổi sắc, rất là bình tĩnh. Cho dù là đi vào bên trong Kim Loan điện, tâm lý của hắn vẫn không biến động chút nào.

- Ngô hoàng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Trương Tinh Phong cũng chỉ có thể bất đắc dĩ cùng ba tên gia hỏa khác đồng thời quỳ xuống.

- Các vị hãy bình thân! Các vị đều là những rường cột của Đại Minh ta, không cần phải đa lễ như vậy, ha ha!

Vị hoàng thượng đang ngồi ở vị trí cao nhất của Kim Loan điện lớn tiếng nói. Đương kim hoàng thượng bây giờ đã hơn năm mươi tuổi, nhưng vẫn còn tráng kiện giống như trước. Ông ta chính là vị quân vương anh minh nhất từ khi Minh vương triều thành lập đến nay. Quốc Vũ học viện cũng là do ông ta sáng lập nên.

- Vị nào là Trương Tinh Phong?

Hoàng thượng đột nhiên lớn tiếng nói.

Trương Tinh Phong lập tức bước lên phía trước, cung kính nói:

- Thảo dân Trương Tinh Phong xin ra mắt hoàng thượng!

Chu Lệ nhìn người trẻ tuổi bên dưới, rất là hiếu kỳ. Trước mặt chính là người từ khi sáu tuổi đã rời khỏi Trương thị thế gia, bảy tuổi tại Quốc Vũ học viện đã đạt đến Tam phẩm cảnh giới, nhất thời danh tiếng lan truyền khắp thiên hạ. Gần mười năm hắc sáng lập ra "Long Đăng Ngọc Khí Điểm" đã hoàn toàn đánh bại "Bảo Ngọc Tường", chính thức trở thành người đứng đầu trong giới ngọc thạch. Hơn nữa còn tạo ra vô hạn ngọc khí "Long Đăng" danh tiếng càng lừng lẫy hơn. Tất cả những kỳ tích này chính là do người trẻ tuổi trước mặt tạo ra.

Song quan trọng nhất chính là Chu Lệ cũng biết về cuộc chiến vô tiền khoáng hậu xảy ra tại Vũ Văn thế gia. Làm người đứng đầu của Đại Minh, sự lợi hại của tứ đại thế gia ông ta biết rất rõ, hơn nữa sự kinh khủng của Lý gia ông ta cũng hiểu rất rõ ràng. Ông ta biết rằng nếu như quả thật Lý gia muốn làm phản, ngôi vị hoàng đế của mình đã sớm không còn nữa rồi. May mắn là tứ đại thế gia chỉ tập trung vào việc buôn bán là chính, đối với ngôi vị hoàng đế không hề có một chút dã tâm nào.

Nhưng trong trận chiến đó, Lý gia đã chết một cao thủ Thiên chi cảnh, cùng với bốn cao thủ Nhất phẩm cảnh giới, hơn nữa hai lão bất tử đại biểu vô địch của Lý gia cũng đều thất bại. Chu Lệ nhớ lại khi lần đầu tiên biết được việc này mình đã khiếp sợ như thế nào. Bây giờ đương nhiên rất khó để ông ta tin tưởng tất cả là do người trẻ tuổi tựa như một văn nhân trước mặt này tạo ra. Gặp được nhân tài như thế này, suy nghĩ đầu tiên của Chu Lệ chính là làm thế nào để thu phục Trương Tinh Phong về dưới trướng của mình.

Chu Lệ mỉm cười nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong, không hề nói một lời nào. Trong đầu không ngừng suy nghĩ tất cả về Trương Tinh Phong.

Cả Kim Loan điện nhất thời đều yên lặng, chỉ có hoàng thượng ngồi trên cao vẫn đang nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong.

Nếu là những người khác bị Hoàng thượng nhìn như, hơn nữa không hề nói một lời nào, có lẽ là đã bị dọa cho sợ run lên rồi. Nhưng Trương Tinh Phong lại không hề bối rối một chút nào, chỉ thản nhiên mỉm cười nhìn Chu Lệ.

Một lúc lâu sau, Chu Lệ mới bừng tỉnh lại, mỉm cười thân thiết nói:

- Trương công tử, nghe nói khanh lúc bảy tuổi đã đạt đến Tam phẩm cảnh giới. Không biết bây giờ bây giờ khanh đã đạt đến cảnh giới nào rồi, trăm thật sự là rất hiếm kỳ!

Trương Tinh Phong ngẩn người. Phải biết rằng dưới con mắt của người bình thường, cảnh giới cao nhất trong thiên hạ chính là nhất phẩm. Bây giờ mình phải nói như thế nào đây?

Trương Tinh Phong cung kính nói:

- Bẩm hoàng thượng, một năm trước thảo dân đạt đến Nhất phẩm cảnh giới rồi!

Không có biện pháp, Trương Tinh Phong đành phải đem công lực của mình hạ xuống rất nhiều lần.

Nhưng cả Kim Loan điện trong nháy mắt giống như vỡ oà ra. Trương Tinh Phong vẫn còn chưa đến hai mươi tuổi đã đạt đến Nhất phẩm cảnh giới, cái này cho dù không phải là khoáng hậu, cũng hoàn toàn nhất định là vô tiền. Những quan viên trong triều đình làm sao có thể tin tưởng được sự tình giống như trong thần thoại này!

- Còn ra thể thống gì!

Chu Lệ quát lên, đồng thời trừng mắt nhìn về phía các quan viên trong triều đình, biểu hiện ra sự uy nghiêm của một vị hoàng đế anh minh nhất từ khi Minh triều thành lập đến nay. Tất cả các quan viên trong phút chốc đều yên lặng. Nên biết rằng Chu Lệ cũng chính là vị quân vương đã xử tử quan lại nhiều nhất từ trước đến nay.

Chu Lệ trong nháy mắt khuôn mặt đã biến thành vẻ tươi cười, quay về hướng Trương Tinh Phong lớn tiếng nói:

- Trương công tử, trăm đối với khanh rất là rất bội phục. Nhưng khanh vừa rồi cũng đã nhìn thấy, hình như mọi người ở đây đều không tin tưởng khanh lắm. Khanh có thể vì mọi người mà biểu diễn một chút thực lực được hay không?

Chu Lệ đương nhiên hiểu rất rõ sự lợi hại Trương Tinh Phong, nói không chừng bây giờ hắn muốn giết mình cũng không có ai có thể ngăn cản được. Cho nên ngữ khí nói chuyện rất thân thiết, tựa như trưởng bối và văn bối đang nói chuyện với nhau.

Trương Tinh Phong bất đắc dĩ cười khổ, nhưng cũng không còn biện pháp nào khác, chỉ có thể cung kính nói:

- Thảo dân rất vinh hạnh được ban cho một cơ hội như vậy! Xin hỏi hoàng thượng, bây giờ có thể bắt đầu được hay không?

Chu Lệ ngăn người ra. Để cho một tuyệt thế cao thủ như Trương Tinh Phong phát huy công lực của một Nhất phẩm cao thủ không phải là một việc khó khăn gì, nhưng cái Kim Loan điện này có thể chịu được hay sao?

Chu Lệ thắc mắc hỏi:

- Ngay bây giờ? Có thể được sao?

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Đương nhiên là có thể, thảo dân rất tin tưởng vào mình.

Chu Lệ cũng cười sang sảng nói:

- Tốt lắm, nhưng mong rằng khanh sẽ không làm bị thương các ái khanh của trẫm! Ai da, trẫm thật là nhỏ mọn quá, chỉ là một cái Kim Loan điện thôi mà, có đáng gì đâu chứ. Trương công tử cứ phát huy tất cả công lực ra đi, không nên che giấu làm gì, ha ha .....

- Tuân lệnh!

Trương Tinh Phong cười cười. Kỳ thật hãn đối với vị hoàng thượng hào sảng trước mặt này rất có hảo cảm.

Nhìn đám quần thần bên trái sợ hãi lui về một góc Kim Loan điện, Trương Tinh Phong cười cười, xem ra đám quan văn này quả thật là tham sống sợ chết. Các võ tướng phía bên phải lại rất có khí phách, vẫn đứng yên nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, chờ đợi hãn biểu diễn.

Trương Tinh Phong tay phải vung lên, thân thể đột nhiên bay lên, một luồng đao mang xuất hiện phía dưới chân. Đao mang tựa như thực thể nâng thân thể hãn hoàn toàn đứng giữa không trung. Trương Tinh Phong ngạo nghễ chấp tay đứng yên trên đao mang. Tất cả mọi người đều khiếp sợ nhìn người trẻ tuổi trước mặt tựa như một thiên thần.

- Đao mang thực thể hóa! Lão phu có thể nhìn thấy tuyệt kỹ trong truyền thuyết này cũng đã mãn nguyện rồi!

Vị võ tướng đứng ở vị trí đầu tiên thở dài nói.

- Phàn lão tướng quân, trẫm cũng rất là cao hứng, lại có thể nhìn thấy đao đạo cực hạn "đao mang thực thể hóa", quả thật là may mắn. Trương Tinh Phong, khanh có thể nói cho trẫm nghe thử tiểu tử khanh làm sao lại có thể luyện thành võ công lợi hại đến như vậy không?

Chu Lệ trước kia cũng đã từng nhiều lần mang binh đi chinh chiến, cho nên cũng rất thường xuyên lộ ra tính cách của một võ giả.

Trương Tinh Phong nghe xong, ngược lại cảm thấy thật cao hứng cười cười nói:

- Hoàng thượng, võ công này làm thế nào để luyện thành quả thật rất khó nói, chủ yếu chính là thần có được một sư phụ tốt!

Chu Lệ vừa nghe xong liền lập tức nói:

- Ô, sư phụ, công phu của khanh đều là do sư phụ dạy cho sao? Trẫm có thể được gặp mặt sư phụ của khanh một lần hay không? Trẫm từ đâu đã rất muốn gặp gỡ các thế ngoại cao nhân, không biết Trương công tử có thể cho trẫm một cơ hội hay không?

Trương Tinh Phong cười cười, tất cả mọi việc đều giống như trong suy đoán của hắn, liền tươi cười nói:

- Hoàng thượng, sư phụ của thần gọi là Thiên tâm Tử, hiện nay đã là người trong tiên đạo. Thu nhận thần làm đồ đệ cũng là do cơ duyên xảo hợp, ngay cả thần bây giờ cũng không sư phụ đang ở nơi nào.

Chu Lệ vừa nghe được, trong lòng cười thầm: "Quả nhiên không ngoài dự đoán của ta, Trương Tinh Phong người vẫn còn có sư phụ. Võ công của tiểu tử người lợi hại đến như vậy, sư phụ của người dĩ nhiên là đã đạt đến cảnh giới tiên nhân rồi. Xem ra nhất định phải nắm chặt Trương Tinh Phong người, mới có thể khôi phục uy nghiêm của hoàng gia, để cho bọn tứ đại thế gia biết được thiên hạ này là của ai."

Chu Lệ nhìn Trương Tinh Phong thở dài nói:

- Thật sự là đáng tiếc, không thể có cơ hội gặp mặt một tiên nhân như lệnh sư quả thật là một chuyện tiếc nuối. Thôi quên đi, cơ hội như vậy thì chỉ có thể gặp chứ không thể cầu. Trương công tử, mãi nói chuyện đến cả chính sự hôm nay trẫm cũng đã quên mất rồi, ha ha! Tốt lắm, bây giờ bắt đầu nghị thức phong tước.

Ba tên gia hỏa khác lập tức đi đến Trương Tinh Phong đích bên cạnh, trong lòng rất là tức giận: "Hôm nay bỗng nhiên lại biến thành Trương Tinh Phong một mình độc diễn, thử hỏi không đáng tức giận hay sao!"

Một lão thái giám đứng ở bên cạnh hoàng thượng the the nói lớn:

- Vương Thiên, Trương Tinh Phong, Lý Hậu, Tề Tiểu Địch tiếp chỉ! Phụng thiên thừa dụ, hoàng đế chiếu viết: " Vương Thiên, Trương Tinh Phong, Lý Hậu, Tề Tiểu Địch đã có nhiều cống hiến đối với Đại Minh vương triều, bây giờ sắc phong làm Đại Minh nam tước. Khâm thờ!"

Trương Tinh Phong và ba tên gia hỏa khác đồng thời quỳ xuống nói lớn:

- Tạ hoàng thượng ban ơn!

Bốn người nhận lấy mộ cái lệnh bài cùng với một bộ y phục tượng trưng cho thân phận nam tước.

Vương Thiên nhanh chóng tiến lên phía trước nói:

- Bẩm hoàng thượng, hôm nay vi thần vì cảm kích sự quan tâm của hoàng thượng dành cho Vương gia của vi thần, có mang đến đây hai trăm vạn lượng bạc, mong hoàng thượng nhận cho!

Lý Hậu nhanh chóng tiến lên phía trước nói:

- Bẩm Hoàng thượng, hôm nay vi thần vì cảm kích sự quan tâm của hoàng thượng dành cho Lý gia của vi thần, có mang đến đây một trăm năm mươi vạn lượng bạc, mong hoàng thượng nhận cho!

Tề Tiểu Địch cũng nhanh chóng tiến lên phía trước nói:

- Bẩm Hoàng thượng, hôm nay vì cảm kích sự quan tâm của hoàng thượng dành cho Lý gia của vi thần, các trưởng bối đã dặn vi thần mang đến ba trăm vạn lượng bạc, mong hoàng thượng nhận cho!

Trương Tinh Phong ngẩn người ra. Hắn thật sự không biết sau khi được sắc phong nam tước còn phải có một chút lễ vật dành cho hoàng thượng. Nhận thấy mọi người chung quanh đều đang tập trung vào mình, sắc mặt của của hắn trở nên rất khó coi.

Chu Lệ chứng kiến bộ dạng của Trương Tinh Phong, trong lòng cười thầm. Xem ra cái tên tiểu tử này quả thật không hề mang theo lễ vật, để xem hắn làm sao bây giờ! Nghĩ xong liền cười cười nhìn về hướng Trương Tinh Phong, tựa hồ như đang chờ đợi lễ vật của hắn vậy.

Bọn Vương Thiên đều cười nhạo liếc nhìn Trương Tinh Phong: "Vừa rồi kiêu ngạo lắm cơ mà, bây giờ để xem người sẽ làm sao đây!"

Trương Tinh Phong chỉ còn biết cười khổ. Đột nhiên nghĩ ra một chủ ý, mỉm cười bước lên phía trước, cung kính nói với Chu Lệ:

- Bẩm hoàng thượng, hôm nay vi thần mang đến một loại linh đan rất bình thường do sư phụ của vi thần luyện ra. Loại linh đan này một viên có thể gia tăng ba mươi năm công lực. Bây giờ vi thần dâng cho Hoàng thượng năm viên, mong hoàng thượng nhận cho!

Chu Lệ vừa nghe được linh đan có thể gia tăng ba mươi năm công lực, lập tức kích động thiếu chút nữa đã rời khỏi long tọa đi đến cầm lấy: "Tại

Thanh Long đại lục này, các thế lực vẫn âm thầm tranh đấu, triều đình hoàn toàn bị rơi xuống hạ phong. Mặc dù triều đình cũng có bốn nhất phẩm cao thủ, nhưng lại không có một người nào đạt đến Thiên chi cảnh, nguyên nhân chính là vì Đại Minh triều chỉ mới thành lập hơn trăm năm mà thôi, làm sao lại có nhiều tuyệt đỉnh cao thủ được đây?"

Nhưng bây giờ đã có năm viên linh đan này, triều đình sẽ rất nhanh chóng có bốn cao thủ Thiên chi cảnh. Phải biết rằng này Lý gia Thần Vệ và Ân Thần Vệ cũng chỉ có sáu người mà thôi, lại bị Trương Tinh Phong giết mất hai người, cũng chỉ có bốn! Bây giờ triều đình trong nháy mắt đã có bốn cao thủ Thiên chi cảnh, đối với việc tranh đấu trong bóng tối sẽ thuận lợi hơn rất nhiều!

Nhìn Trương Tinh Phong trình lên năm viên linh đan, Chu Lệ hai con mắt như muốn lồi cả ra ngoài, lớn tiếng cười nói:

- Ha ha ..... Tốt lắm, tốt lắm, Trương Tinh Phong tên tiểu tử người quả thật là rất tốt. Được, bây giờ trẫm sẽ gia phong người làm bá tước. Đúng, chính là bá tước! Ha ha ha ..... Được rồi, bãi triều!

Chu Lệ nói xong, liền nhanh chóng cầm năm viên linh đan rời đi. Ngay cả các nghi thức sắc phong bá tước cũng đều hủy bỏ, chỉ bảo thái giám đưa cho Trương Tinh Phong một cái lệnh bài và một bộ y phục đại biểu của bá tước. Chu Lệ đang rất muốn làm cho tứ đại cao thủ của mình đạt đến Thiên chi cảnh, quan trọng nhất chính là bản thân hắn cũng là một Nhất phẩm cao thủ, sau khi dùng linh đan này sẽ có thể trường sinh bất lão.

Các quan lại trong triều đình lập tức hướng về Trương Tinh Phong chúc mừng. Phải biết rằng nam tước tại Đại Minh vương triều có rất nhiều, nhưng bá tước thì lại rất ít. Ý nghĩa của việc trở thành bá tước người bình thường không thể tưởng tượng được.

- Trương bá tước quả thật là tuổi trẻ tài cao, tiền đồ sau này không thể đo lường được!

- Trương bá tước, ngài vẫn còn chưa kết hôn à! Tiểu nữ năm nay mới vừa tròn đôi tám, xinh đẹp như hoa, có thể nào .....

- Nữ nhi của Vương đại nhân rất là xấu tính, tương bá tước à, ngài ngàn vạn lần đừng có dính vào. Nữ nhi của ta năm nay chỉ mới mười bảy tuổi,

hiền thực đoan trang .....

.....

Trương Tinh Phong thật muốn điên lên với mấy tên quan viên này, muốn chạy trốn nhưng lại không biết đường nào.

Ba tên gia hỏa ở bên cạnh lại đang rất buồn bực. Bọn chúng không ngờ mình dâng lên đến hơn trăm vạn lượng bạc lại không hề được một câu khích lệ nào, mà Trương Tinh Phong chỉ là dâng tặng năm viên linh đan liền lập tức trở thành bá tước! Thật đúng là tức chết!

Trương Tinh Phong nhìn thấy người người đến chúc mừng muốn nghẹt thở, thật sự là không thể chịu được. Cuối cùng sau khi tìm ra được một khe hở, hắn liền thi triển tuyệt thế khinh công, biến mất như một làn khói, chỉ để lại một đám quan viên triều đình tha ngẩn thờ dài: "Thật là tuyệt thế cao thủ, ngay cả khinh công cũng lợi hại đến như vậy, làm cho chúng ta ngay cả cái bóng cũng không thấy!"

Trương Tinh Phong chạy một mạch đến bên ngoài hoàng cung, nhìn về phía sau đến khi chắc chắn không còn ai, hắn mới dừng lại thở dài một hơi: "Người trong hoàng cung này quả thật đều là một lũ điên, cũng may mà ta chạy thoát được nếu không thì không biết còn bị họ làm phiền đến bao giờ đây."

- Trương công tử, Trương công tử, bây giờ phải về nhà, có muốn huynh đệ tiễn ngài một đoạn đường hay không?

Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn lại. Phía xa xa Trương Long cỡi trên lưng một con tuần mã cao lớn khí vũ hiên ngang vừa la vừa chạy đến. Từ khi nhận tiền của Tinh Phong trang viên, Trương Long đối với Trương Tinh Phong thái độ quay ngoắt một trăm tám mươi độ. Trong mắt của hắn Trương Tinh Phong bây giờ không khác nào một cái kim khối di động!

Trương Tinh Phong run lấy bầy, hắn cũng không muốn tiếp tục dây dưa với người của triều đình, lập tức lớn tiếng nói:

- Không cần đâu, ta tự mình trở về cũng được, cảm ơn!

Nói nói, Trương Tinh Phong lại tiếp tục thi triển tuyệt thế khinh công phóng đi thật nhanh.

Trương Long ngăn người ra: "Chuyện gì vậy, ta là lão hồ hay sao, tại sao vừa nhìn thấy ta đã bỏ chạy như nhìn thấy cọp vậy? Ai da, ta còn tưởng có thể kiếm chác được một ít nữa chứ!"

*****

- Lão gia đã về rồi, lão gia đã về rồi .....

Bọn hạ nhân vừa nhìn thấy thân ảnh của Trương Tinh Phong liền hô lớn, tất cả mọi người trong trang viên đều chạy đến.

Lý Đại là người chạy nhanh nhất, vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong là con mắt đã sáng lên.

- Sư phụ, không, Trương nam tước đại nhân, tiểu dân xin được thỉnh an người!

Trương Tinh Phong nhìn thấy bộ dạng của Lý Đại, thật không khác gì những người vừa gặp trong hoàng cung. Hắn lập tức vung tay lên, Lý Đại trong nháy mắt đã bị phong bế Á huyết, chỉ có thể khoa tay múa chân, không thể phát ra một thanh âm nào.

Lý Nhị cũng chạy đến, nhìn thấy Trương Tinh Phong lập tức con mắt cũng sáng lên.

- Chúc mừng sư phụ, cung hỉ sư phụ .....

Trương Tinh Phong vừa nghe thấy đã liên tưởng ngay đến những quan viên chúc mừng bên trong hoàng cung. Hắn lại vung tay lên, Lý Nhị cũng chỉ có thể khoa tay múa chân.

Những người còn lại vừa đến nơi, nhìn thấy Lý thị huynh đệ không ngừng khoa tay múa chân mà không thể phát ra thanh âm, tất cả đều ngậm miệng lại. Lý thị huynh đệ chỉ có thể ủ rũ chấp nhận hình phạt, công phu điểm huyết của Trương Tinh Phong người khác không thể giải khai được, chỉ có thể đợi cho đến khi huyết đạo tự động giải khai.

Cuối cùng Vương ca tiến lên phía trước nói:

- Thiếu gia, hôm nay thế nào?

Trương Tinh Phong sắc mặt lộ ra vẻ thản nhiên, lấy lệnh bài và y phục đưa cho Vương ca, sau đó bỏ chạy vào trong trang viên, chỉ nói vọng lại:

- Các người tự mình xem đi, đừng đến làm phiền ta!

Vương ca nhìn lệnh bài trên tay, lại nhìn sang y phục, nghi hoặc thốt lên:

- Không phải là nam tước sao? Tại sao lại biến thành bá tước thế này?

Vừa nói vừa quay lại nhìn những người khác.

Tất cả mọi người đều hiện lên vẻ mê hoặc, Vương ca chỉ có thể đưa mắt nhìn về hướng căn phòng của Trương Tinh Phong. Hắn cũng không dám đến làm phiền, chỉ có thể thì thào lẩm bẩm trong miệng: "Bá tước không phải so với nam tước còn cao hơn sao, còn thắc mắc làm gì!"

Nói xong liền xoay người trở về phòng của mình.

Tất cả mọi người đều giải tán trong sự mơ mơ hồ hồ, chỉ biết là Trương Tinh Phong đã được phong làm bá tước chứ không phải nam tước, đương nhiên là còn Lý thị huynh đệ chỉ có thể khoa chân múa tay trong một đoạn thời gian.

*****

Trương Tinh Phong lẳng lặng đích ngồi bên cạnh bàn đọc sách, nhìn "Phượng Cầu Hoàng" đang đặt trên bàn, vẻ mặt rất trầm tĩnh, không hề có bộ dạng hồ đồ như vừa rồi. Một lúc lâu sau, hắn đột nhiên thở dài một hơi.

- Ngày mai nàng đã kết hôn rồi sao? Ta chúc cho nàng sẽ mãi mãi vui vẻ và hạnh phúc!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Đại Hôn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sáng sớm ban mai, những ánh mây hồng nhuộm kín cả khoảng trời phía đông. Trên bầu trời trong xanh lại phảng phất có một vài đám mây đen kì dị.

Hôm nay là ngày đại công tử của Lý gia, cũng chính là gia chủ tương lai Lý Thiên Tường sẽ kết hôn cùng với Vũ Văn Nhu của Vũ Văn thế gia. Phú hào khắp nơi cùng với các quan lại quyền quý đều tập trung về đây, làm cho các tửu lâu trong kinh thành đều chật cứng.

Trương Tinh Phong đã thức dậy từ sớm, tươi cười bắt chuyện cùng với những người bên trong Tinh Phong trang viên. Những người khác đương nhiên đều mỉm cười chào hỏi, nhưng trong lòng lại rất nghi hoặc.

Lang Phong hỏi Lý Đại đứng bên cạnh:

- Lý Đại, nhị đệ làm sao vậy? Hôm nay là ngày nha đầu Vũ Văn Nhu kia kết hôn, nhị đệ dường như lại rất cao hứng thì phải!

Lý Đại khinh thường liếc mắt nhìn Lang Phong nói:

- Việc này mà người cũng không hiểu sao, đúng là không có kinh nghiệm thì chẳng hiểu gì cả! Sư phó bên ngoài làm ra bộ rất vui vẻ, nhưng kì thật trong lòng lại rất đau khổ. Sư phụ thật là ..... Ai ..... Không nói nữa, nói với cái tên không có kinh nghiệm như người thì chỉ tổ lãng phí nước bọt mà thôi!

Lang Phong phần nộ trừng mắt nhìn Lý Đại nhưng lại không thể phản bác. Ai bảo hắn đã hơn hai mươi tuổi rồi, nhưng lại chưa từng một lần trải qua tình ái. Lang Phong trong lòng thở dài: "Cũng đã lớn tuổi rồi, mình có nên cũng đi tìm một lão bà không đây?"

Trương Tinh Phong ngồi ở chủ vị bên trong đại sảnh, nhìn mọi người đang dùng điểm tâm , vừa cười vừa nói:

- Uy, mọi người xin hãy ngừng lại một chút, ta có chuyện muốn thông báo. Hôm nay là ngày Lý Thiên Tường và Vũ Văn Nhu kết hôn, là bằng hữu của bọn họ, hôm nay ta nhất định phải đến chúc mừng. Các người c1o ai muốn đi cùng ta không?

Tất cả mọi người nghe xong thì đều ta nhìn người, người nhìn ta. Cuối cùng Lý Đại lên tiếng nói:

- Sư phụ, chuyện như vậy con làm sao có thể không đi đây?

Lý Nhị cũng lên tiếng nói:

- Sư phó à, đại ca đã lên tiếng, con đương nhiên là cũng phải đi, tiện thể tìm luôn một cô nương thật tốt. Nhìn thấy đại ca và Hạ Thủy suốt ngày cứ chàng chàng thiếp thiếp, thật là hâm mộ quá, ha ha!

Lang Phong cũng đứng lên nói:

- Nhị đệ à, ta cũng là, đệ nhìn xem ta bây giờ cũng không còn nhỏ nữa, hôm nay cũng đến đó xem thử có cô gái nào vừa ý hay không!

Nói xong liền quay sang Lý Nhị mà cười.

Đại nương cũng đứng lên, nhìn Lang Phong cao hứng nói:

- Người tiểu tử này, đến bây giờ mới nghĩ đến chuyện này à, người không phải muốn cho lão nương ta đợi đến chết đấy chứ!

.....

Trương Tinh Phong đứng lên, mỉm cười nói:

- Tốt lắm, hôm nay Lý Đại, Lý Nhị và đại ca sẽ cùng đi với ta, cứ quyết định như vậy đi!

Nói xong liền xoay người rời đi, chỉ để lại mọi người vẫn còn đang ngơ ngác.

Trương đại thúc sắc mặt âm trầm nói:

- Hiền chất dường như tâm lý đang rất rất loạn. Hôm nay đến đó chắc cũng không phải đơn giản chỉ để uống rượu mừng!

Trương Vũ bình tĩnh nói:

- Chúng ta phải tin tưởng sư phụ, bất kể chuyện gì xảy ra sư phụ nhất định sẽ có cách giải quyết.

Lang Phong cũng lên tiếng:

- Từ sau khi nhị đệ từ bên ngoài trở về, ta tự cảm thấy đệ ấy thay đổi rất nhiều, cho dù là bề ngoài hay là tính tình. Mặc dù vẫn thường cùng chúng ta đùa giỡn, nhưng có khi cũng rất cổ quái, làm cho người ta không thể hiểu được hẳn đang suy nghĩ cái gì. Không biết đây là chuyện tốt hay xấu nữa! Mọi người đều yên lặng nhìn bóng lưng Trương Tinh Phong biến mất sau hành lang.

Lý Đại đột nhiên nói:

- Quản nhiều làm gì, ta chỉ biết người chính là sư phụ của ta, ta sẽ ở bên cạnh người mọi lúc mọi nơi. Bất kể người biến thành cái dạng gì, ta cũng đều tuyệt đối tin tưởng người!

Mọi người ánh mắt đều sáng lên. Đúng vậy, quản nhiều làm gì, chỉ cần tin tưởng vào Trương Tinh Phong là rồi, không phải là tự chuốc thêm phiền não sao?

Trương Tinh Phong phóng lên lưng một con tuần mã cao lớn, cười cười nhìn về Lý thị huynh đệ và Lang Phong ở phía sau, cười cười, hét lớn một tiếng:

- Đi!

Thân ảnh bốn người nhanh chóng tiêu thất trên đường.

Lúc này bên ngoài đại môn của Lý thị thế gia đang có một biển người. Rất nhiều người đều muốn vào bên trong, nhưng đại môn của Lý thị thế gia không phải là người bình thường muốn vào thì vào được. Không ít người trên tay cầm lễ vật bị chặn lại ngoài cổng.

Đột nhiên những người bên ngoài đều nhìn thấy bốn con tuần mã đang phi thật nhanh, trong nháy mắt đã đến bên ngoài đại môn của Lý thị thế gia. Bốn trẻ tuổi anh tuấn bất phàm bước xuống ngựa, đi về hướng đại môn.

- Xin hỏi các vị có thiệp mời hay không vậy?

Một hạ nhân của Lý gia đang đứng trước cửa lên tiếng hỏi.

Trương Tinh Phong thân nhiên nhìn thoáng qua tên hạ nhân kia, vẫn không nói gì.

Tên hạ nhân kia đối với thái độ khinh thường của Trương Tinh Phong cảm thấy rất là phẫn nộ. Từ sáng đến giờ hẳn đã gặp rất nhiều người giống như

Trương Tinh Phong, muốn vào bên trong nhưng lại không có thiệp mời, lập tức quát lớn:

- Người không nghe ta nói gì sao, không có thiệp mời thì xin hãy đi chỗ khác, đừng có đứng ở chỗ này che hết đại môn!

- Ái chà, đây không phải là Trương bá tước sao, ngài có nhận ra ta không? Ngày đó tại Kim Loan điện đã được gặp Trương bá tước, đáng tiếc là lại không có dịp nói vài câu với ngài, hôm nay rốt cuộc cũng đã có cơ hội rồi!

Một vị quan viên trên người mặc cẩm y đi đến, thân thiết nói với Trương Tinh Phong.

Tên hạ nhân nghe được liền ngăn người ra: "Bá tước! Ngoại trừ tứ đại thế gia bá tước chính là gia tộc lớn nhất. Là một bá tước sao!"

Tên hạ nhân kia lập tức đổi giọng nói:

- Xin lỗi ngài, bá tước đại nhân xin mời vào!

Một người ở địa vị bá tước không phải có thể mời là đến. Nếu đã đến, làm sao bọn hạ nhân dám tiếp đãi không chu đáo.

Trương Tinh Phong cũng không muốn so đo cùng với tên hạ nhân kia, chỉ thản nhiên mỉm cười liếc mắt sang vị quan viên bên cạnh, đồng thời bước vào bên trong. Lang Phong bọn họ cũng đều ngẩng cao đầu đi vào bên trong đại môn, đối với tên hạ nhân có mắt không thấu Thái Sơn kia chỉ khẽ "hừ" một tiếng, làm cho hắc đẩu mồ hôi lạnh khắp người.

Lý gia quả không hổ là một thế gia, phủ đệ rộng lớn không kém gì hoàng cung. Khắp nơi đều là tiểu kiều lưu thủy, khúc lộ đình các, làm cho tất cả những người bước vào đều cảm thấy tâm hồn thư thái.

Trương Tinh Phong sau khi tiến vào cũng phải than thầm. Kiến trúc này quả thật là hao tổn rất nhiều tâm cơ, sự mỹ lệ hoàn toàn có thể so sánh với Tô Châu viên lâm. Đáng tiếc nó lại là sở hữu của Lý gia! Trương Tinh Phong trong lòng thở dài.

Nhìn thấy một trung niên nhân trước mặt đang thu nhận lễ vật, Trương Tinh Phong cười cười đi đến.

Trung niên nhân nhìn người trẻ tuổi trước mặt nghi hoặc nói:

- Ngài là? Xin thứ lỗi cho tại hạ thiển cận, ngài có thể cho biết .....

Trương Tinh Phong lập tức nói:

- Ta là Trương Tinh Phong, chính là lão bằng hữu của Lý Thiên Tường và Lý phu nhân sắp quá môn. Hôm nay ta tới để uống chén rượu mừng, ha ha! Trung niên nhân kia vừa nghe được thân thể lập tức chấn động. Là một người thường xuyên tiếp xúc với những nhân vật cấp cao của Lý gia, hẳn hiểu rất rõ "Trương Tinh Phong" ba chữ này có ý nghĩa gì. Nhưng trong nháy mắt hắn đã bình tĩnh lại, lập tức tươi cười nói:

- Thì ra là Trương bá tước, Lý gia chúng tôi thật sự là rất hoan nghênh! Gia chủ đã sớm dặn tôi phải chiêu cố Trương bá tước cho thật tốt.

Trương Tinh Phong vừa nghe được liền giật mình. Ngày hôm qua mình mới được phong làm bá tước, hôm nay một hạ nhân của Lý gia cũng đã biết. Xem ra tình báo của Lý gia quả thật là rất nhanh nhạy!

Trương Tinh Phong cũng tươi cười nói:

- Đâu có, đâu có! Lý gia chính là thiên hạ đệ nhất thế gia, ta chỉ là một bá tước nho nhỏ làm sao có thể tiếp nhận được thịnh tình như vậy. Được rồi, đây là lễ vật của ta, xin hãy nhận lấy!

Trương Tinh Phong mỉm cười đặt ngân phiếu trên tay lên bàn.

Trung niên nhân nọ lập tức nhận lấy, trình trọng viết lên cuốn sổ ghi danh sách lễ vật: "Trương Tinh Phong bá tước, hai mươi vạn lượng bạc." Viết xong, trung niên nhân nọ lập tức tựa đứng lên, quay về phía sau nói vào câu, lập tức xuất hiện một lão đầu ngồi vào vị trí thu nhận lễ vật.

Trung niên nhân đi đến bên cạnh Trương Tinh Phong nói:

- Trương bá tước, tiểu nhân là Lý Tư, có thể dẫn đường cho ngài được hay không?

Trương Tinh Phong liếc nhìn Lý Tư, một lúc sau mới lên tiếng:

- Thật sự là phiền ngài rồi! Lý tiên sinh nếu đã coi trọng ta như vậy, vậy thì cứ gọi ta là Tinh Phong, không thì gọi là Trương công tử đi. Cứ gọi là trương bá tước ta quả thật là không quen!

Lý Tư trong mắt thoáng hiện ra vẻ tán thưởng, vừa cười vừa nói:

- Trương công tử, vậy để tôi giới thiệu cho ngài một chút về viên lâm này!

Lang Phong bọn họ nhìn thấy Trương Tinh Phong và Lý Tư cười cười nói nói, lập tức chia tay tản ra các nơi khác nhau.

.....

- Tân lang, tân nương đến!

Trương Tinh Phong và Lý Tư đồng thời gian xoay người nhìn về phía xa.

Mặt mày hớn hở, ngọc thụ lâm phong Lý Thiên Tường đội trên đầu một chiếc mũ màu đỏ, mặc hỉ phục của tân lang. Hắn quay về hướng các quan lại quyền quý, cự môn hào phú chung quanh nói vài câu khách sáo, trên mặt luôn nở nụ cười như gió xuân phơi phới, làm những người chung quanh không ngớt lời khen ngợi.

Trương Tinh Phong vẫn đứng yên, chỉ thản nhiên mỉm cười chứng kiến tất cả. Hắn biết rất rõ người mặc bộ đồ màu đỏ trùm kín đầu bên cạnh Lý Thiên Tường chính là Vũ Văn Nhu, nhưng hắn vẫn không có phản ứng gì.

Lý Tư ở bên cạnh lúc này đang rất khẩn trương. Sở dĩ hắn khách sáo với Trương Tinh Phong như vậy, chính là bởi vì lo lắng Trương Tinh Phong trong hôn lễ sẽ nổi điên, làm cho Lý gia phải mất mặt. Nhưng bây giờ Trương Tinh Phong dường như rất bình tĩnh, thậm chí ngay cả một chút phản ứng cũng không có, điều này làm cho Lý Tư rất nghi hoặc. Nhưng Lý Tư vẫn cho rằng đây chỉ là sự yên lặng trước cơn bão mà thôi.

Trương Tinh Phong theo đoàn người đi vào bên trong đại sảnh.

- Giờ lành đã đến!

Lễ quan lớn tiếng hô.

Lý Thiên Tường và Vũ Văn Nhu hai người chậm rãi đi đến giữa đại sảnh.

Vũ Văn Nhu trong lòng rất rối loạn: "Đã không còn cơ hội nữa sao? Ta sau này chính là người của Lý gia rồi sao? Xin lỗi, thật sự xin lỗi người, xin lỗi vì ngày đó đã đối xử với người như vậy. Muộn rồi, ta sau này đã là thê tử của Lý Thiên Tường, nói những lời này thì còn có ích gì đây?"

Vũ Văn Nhu đột nhiên cảm thấy tim mình đau nhói, khuôn mặt tươi cười bên dưới tấm vải đỏ nhất thời trắng bệch, nhưng không có ai nhận ra. Qua một hồi lâu sau, nàng mới cảm thấy tốt hơn một chút.

Lý Thiên Tường nhìn thấy Trương Tinh Phong, ánh mắt đột nhiên sáng lên. Trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, quay về hướng Trương Tinh Phong lớn tiếng nói:

- Trương huynh, không ngờ huynh lại đến tham gia hôn lễ của đệ, thật sự là cao hứng. Hôm nay nhất định không say không về nhé!

Trương Tinh Phong cũng cười nói:

- Hỉ sự của Lý huynh tiểu đệ làm sao có thể không đến chứ. Hôm nay nhân ngày vui của hai người, tiểu đệ xin chúc cho hai người cả đời ân ái, bạch đầu giai lão!

Vũ Văn Nhu trong tim nhói đau. Nàng không dám tin, đó chính là người đã từng vì nàng mà điên cuồng, là người đã vì nàng mà quyết chiến với Lý gia không hề sợ hãi. Từng câu nói của Trương Tinh Phong tựa như những lưỡi dao cắm vào tim của nàng .

Lúc này, Vũ Văn gia chủ và Lý thị gia chủ từ bên ngoài đại sảnh bước vào, vẻ mặt tươi cười đi đến ngồi hai bên chủ vị.

Lý Thiên Tường và Vũ Văn Nhu lập tức tưng cung kính quỳ xuống.

- Nhất bái thiên địa!

.....

Trương Tinh Phong yên lặng nhìn hai người bắt đầu giao bái. Trước khi đến đây, hắn tưởng là mình có thể dễ dàng chịu đựng được, nhưng lúc này trong lòng hắn lại cảm thấy một nỗi thống khổ không nói lên lời. Chờ đến khi hắn tỉnh táo lại, Lý Thiên Tường đã cùng với Vũ Văn Nhu vào động phòng.

Một lúc sau, Lý Thiên Tường từ bên trong bước ra, tất cả mọi người cũng đều đã ngồi vào vị trí. Hắn một tay cầm bầu rượu, một tay cầm chén rượu, bắt đầu đi khắp nơi bồi tửu.

Trương Tinh Phong cũng một mặt uống rượu, một mặt cũng nói vài câu khách sáo với đám quan lại phú vào. Cứ như vậy, hắn vô ý thức uống rượu nói chuyện, cũng không chú ý đến Lý Thiên Tường đã đi đến bên cạnh.

Lý Thiên Tường hôm nay quả thật rất cao hứng. Hắn chẳng những lấy được người hắn yêu, còn có thể làm cho tình địch Trương Tinh Phong ăn phải quả đắng, làm sao có thể không thoải mái!

Lý Thiên Tường tay trái cầm bầu rượu trung rót vào chén bên tay phải, nhìn Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói một cách hào sảng:

- Trương huynh, hôm nay đệ thật sự rất cao hứng, không nghĩ tới Trương huynh cũng đến uống rượu mừng của đệ và Nhu. Tốt lắm, bây giờ đệ xin kính Trương huynh một chén, nhất định uống cạn , nếu không chính là không nể mặt đệ đó!

Trương Tinh Phong cũng mỉm cười đứng lên nói:

- Đương nhiên, tiểu đệ nhất định sẽ uống cạn chén rượu này. Trước khi uống rượu, ta còn có một chuyện muốn nói!

Lý Thiên Tường cười nói:

- Có chuyện gì vậy, nói nhanh lên một chút đi, nói xong rồi huynh đệ chúng ta phải uống rượu cho vui vẻ nhé!

Trương Tinh Phong khoe miệng thoáng hiện ra một nụ cười quỷ dị, nhưng trong nháy mắt đã khôi phục lại.

- Lý huynh, hôm nay ngày vui của huynh, đệ muốn tặng cho huynh một món lễ vật, chính là "Phong Cầu Hoàng". Mặc dù trong mắt của Lý gia loại ngọc khí như cái này và "Long Đăng" chẳng là gì cả, nhưng nó cũng là lễ vật tốt nhất mà tiểu đệ có thể xuất ra, không biết Lý huynh có tiếp nhận hay không!

Trương Tinh Phong vừa nói vừa lấy "Phượng Cầu Hoàng" trong người ra, đặt trong lòng bàn tay để cho tất cả mọi người chung quanh đều có thể nhìn thấy.

Mặc dù là đang là ban ngày, nhưng trên thân của "Phong Cầu Hoàng" vẫn không ngừng phát ra ánh sáng màu xanh biếc, tựa như những hoa văn của thiên nhiên. Vô hạ bích ngọc, làm cho những người quyền quý chung quanh đều mở to hai mắt.

- Đây chính là dùng "vô hạ bích ngọc" trong truyền thuyết điêu khắc thành đích sao? Đúng là một tác phẩm điêu khắc đẹp nhất mà nhìn thấy trong cuộc đời. Trương bá tước quả thật là khảng khái!

- Người nên biết rằng Trương bá tước chính là lão bản của "Long Đăng ngọc khí điểm", hơn nữa còn là tam công tử của Trương gia mười hai năm trước. Sáu tuổi đã bắt đầu khai sáng sự nghiệp, quả thật là một nhân tài hiếm có!

.....

Lý Thiên Tường nghe thấy mọi người chung quanh đều đang ca tụng Trương Tinh Phong, sắc mặt liên tục thành lúc đỏ lúc trắng. Bởi vì cả Lý gia đích và Vũ Văn gia đều biết "Phượng Cầu Hoàng" này chính là sính lễ

mà Trương Tinh Phong đem đến cầu hôn Vũ Văn Nhu, hôm nay là hẳn lại đem làm lễ vật chúc mừng hỉ sự của mình và Vũ Văn Nhu. Đây là có ý gì?

Lý Thiên Tường quả không hổ là gia chủ tương lai của Lý thị thế gia, trên mặt vẫn thản nhiên, vừa cười vừa nói:

- Trương huynh, không ngờ huynh lại tặng lễ vật quý trọng đến như vậy, thật sự là làm cho tiểu đệ kính phục. Được, lễ vật đệ xin nhận, nhưng rượu này huynh nhất định phải uống đấy!

Lý Thiên Tường cười cười cầm lấy "Phượng Cầu Hoàng", đồng thời giơ chén rượu trong tay lên.

Trương Tinh Phong cũng cười cười nâng chén lên, uống một hơi hết cạn, cảm nhận vị cay nồng của rượu. Lý Thiên Tường cũng đồng thời uống cạn chén rượu của mình.

- Tuyệt lắm!

Chung quanh vang lên một tràng vỗ tay.

Trương Tinh Phong thản nhiên truyền âm nói với Lý Thiên Tường: "Lý Thiên Tường ta cảnh cáo ngươi, nếu sau này Nhu xảy ra chuyện gì, vậy thì đừng trách ta độc ác."

Lý Thiên Tường cũng truyền âm ngược lại: "Ngươi không cần phải lo, tại địa bàn của Lý gia ta làm gì có ai dám giương oai kia chứ!"

Mà ngay lúc không khí đang náo nhiệt, tại khoảng giữa gần một trăm bàn tiệc đột nhiên phát nổ.

"Phanh! ....."

Lý Thiên Tường toàn thân run rẩy, thất thanh la lớn:

- Hỏa lôi!

"Hỏa lôi" chính là một loại thuốc nổ do Giang Nam Lôi gia nghiên cứu ra, có lực công kích rất mạnh. Trong phạm vi nổ của nó ngay cả Tiên thiên cao thủ cũng có thể mất mạng. Những khách nhân ở nơi này đừng nói là Tiên thiên cao thủ, ngay cả cửu phẩm võ giả cũng không có bao nhiêu, bọn họ đều là những quan lại phú hào mà thôi.

Nhìn đám phú hào và các quan lại thân phận cao quý chết dưới hỏa lôi, Lý Thiên Tường như muốn điên lên. Một hai người chết đi, Lý thị thế gia

không sợ, nhưng chết một lần mấy chục người, cho dù đệ nhất thế gia cũng không thể gánh vác nổi!

Trương Tinh Phong ngay lúc hỏa lôi phát nổ, đã thi triển tuyệt thế khinh công trong nháy mắt phóng ra bên ngoài, nhàn nhã nhìn Lý Thiên Tường đang tất bật cứu người. Thình thoảng hẳn còn tìm cách quấy nhiễu công tác cứu hộ. Đương nhiên bằng công lực của Lý Thiên Tường thì không thể nào phát hiện được.

Lý Thiên Tường trong mắt toát ra hung quang. Hôm nay chính là ngày vui của hắn, không ngờ lại xảy ra chuyện này, hơn nữa sau này còn gây ra phiền toái rất nhiều. Phải biết rằng những vị khách ở đây không ai không phải là lão đại hô phong hoán vũ một phương, bây giờ bọn họ chết đi, huynh đệ thân nhân của bọn họ nhất định sẽ báo thù. Mặc dù Lý gia cũng là người bị hại, nhưng dù sao bọn họ cũng là chết tại Lý gia.

Nghĩ đến những phiền toái sau này, Lý Thiên Tường tức giận quát lớn:

- Lập tức bao vây nơi này lại, tất cả mọi người đều lục soát cho ta! Ta muốn xem thử kẻ nào ăn tim hùm gan báo như vậy!

Ngay trong lúc Lý Thiên Tường đang phát hỏa, mười mấy người giữa đám hạ nhân của Lý gia đột nhiên xuất thủ, trong nháy mắt đã giết chết mười mấy đại nhân vật.

Trương Tinh Phong lập tức ra tay. Chỉ thấy hắn giống như một con thoi di chuyển khắp nơi, trong nháy mắt công phu đã giết chết mười mấy sát thủ, chỉ để lại một tên còn sống.

Trương Tinh Phong thân đi đến trước mặt Lý Thiên Tường, đưa tay ném tên sát thủ còn sống lên trước mặt, trầm giọng nói:

- Lý huynh, ta cũng không ngờ sẽ phát sinh chuyện như vậy. Nhất định phải khảo vấn tên này cho thật kỹ, xem thử là ai lại cả gan như vậy. Hôm nay người chết quả thật là nhiều lắm!

Lý Thiên Tường liếc mắt về phía đám gia nhân bên cạnh, bọn họ lập tức đem tên sát thủ đi nơi khác. Sau đó quay lại nói với Trương Tinh Phong:

- Hôm nay thật sự là cảm tạ Trương huynh, nếu không sợ rằng người chết sẽ càng nhiều hơn.

Lý Thiên Tường cũng rất buồn bực. Không thể ngờ được Tinh Vệ luôn luôn trung thành với Lý gia lại đột nhiên xuất hiện phản đồ, hơn nữa lại còn có mười mấy người. Không biết bên trong còn có ai nữa hay không?

Rất nhiều đại nhân vật đều chạy đến bên cạnh đa tạ Trương Tinh Phong. Vừa rồi nếu không có Trương Tinh Phong ra tay, nói không chừng bọn họ đã mất mạng rồi! Tất cả đều thành tâm thành ý, vỗ ngực cam đoan nếu sau này có ai dám đối nghịch với Trương Tinh Phong cũng chính là đối nghịch với bọn họ, làm cho Trương Tinh Phong bỗng nhiên có thêm không ít trợ thủ.

Đường đường là một cái hôn lễ vui vẻ lại biến thành như vậy, rất nhiều người đều bỏ đi. Trương Tinh Phong cũng cáo biệt Lý Thiên Tường, còn với bọn Lang Phong rời đi.

Ngay lúc Trương Tinh Phong vừa mới rời đi, thiếp thân nha hoàn Vân Nhi của Vũ Văn Nhu chạy đến bên người Lý Thiên Tường kinh hoảng nói:

- Cô gia, cô gia, đại sự không xong rồi!

Lý Thiên Tường đang rất phiền não, nhìn thấy Vân Nhi như vậy càng tức giận hơn, lớn tiếng quát:

- Rốt cuộc là chuyện gì, không thấy ta đang bận sao!

Vân Nhi nói gần như khóc:

- Tiểu thư, tiểu thư thổ huyết rồi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tâm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hôm nay là ngày hai mươi chín tháng mười hai, đã sắp sửa bước qua một năm mới, nhưng bên trong hậu hoa viên của Tinh Phong trang viên vẫn vang lên những tiếng hò hét rung trời.

Được bao bọc bởi tám trận thể chung quanh, hậu hoa viên vốn tràn đầy hoa cỏ nay đã biến thành một sân luyện võ rộng lớn. Gần ba trăm người tại nơi này hàng ngày vẫn không ngừng khắc khổ tu luyện.

Vì chấp hành kế hoạch của Trương Tinh Phong, "Long Đăng ngọc khí điểm" từ ngày hôm qua cũng đã bắt đầu đóng cửa, chỉ có tổng điểm ở kinh thành là vẫn còn tiếp tục buôn bán. Cơ hồ tất cả Tinh Phong Vệ đều đã tập trung lại Tinh Phong trang viên.

Trương Tinh Phong đứng trên đài cao, nhìn về phía các Tinh Phong Vệ đang khắc khổ luyện tập bên dưới, ánh mắt hiện lên vẻ hài lòng. Ngẩng đầu nhìn vầng thái dương trên cao, có lẽ đã đến lúc rồi!

Trương Tinh Phong quay về hướng các Tinh Phong Vệ đang tu luyện lớn tiếng nói:

- Các vị!

Các Tinh Phong Vệ vừa nghe thấy, lập tức ngừng luyện tập, xếp thành từng hàng đứng trước mặt chờ lão gia phân phó. Bọn họ đều biết võ công của lão gia chính là thiên hạ vô địch, tất cả được như bây giờ đều là do lão gia ban cho! Đối với lão gia một lòng kính phục và trung thành.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng chăm chú của bọn họ, ánh mắt hiện lên vẻ hài lòng, mỉm cười nói:

- Hôm nay, ta có một đại sự muốn tuyên bố! Phàm những người đã đạt đến Tam phẩm cảnh giới thì xem như đã là đệ tử của Thiên Tâm Tông ta, sẽ được truyền cho tuyệt đỉnh công pháp. Còn những người chưa đạt đến Tam

phẩm cảnh giới thì chỉ là ngoại vi đệ tử, hy vọng những người đó hãy cố gắng tu luyện thêm.

Đại bộ phận Tinh Phong Vệ nghe xong đều lộ ra vẻ thất vọng. Trương Tinh Phong mỉm cười tiếp tục nói:

- Bây giờ Tinh Phong vệ có ba người đã đạt đến nhị phẩm, trong đó có một người vài hôm trước mới đạt đến, Tam phẩm cảnh giới thì có mười người. Bây giờ mười ba người này chính là đệ tử của Thiên Tâm Tông, cùng bồi dưỡng với sáu đệ tử đầu tiên của ta. Đương nhiên làm ngoại vi đệ tử của Thiên Tâm Tông, ta cũng sẽ truyền cho các người công pháp. Bây giờ trước tiên, ta sẽ truyền cho các người "Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận". Các người bảy người hợp thành một tổ, nhóm nào lợi hại nhất ta cũng sẽ thu làm đệ tử! Các Tinh Phong Vệ vốn đang thất vọng nghe được liền phấn khởi. Chẳng những có thể học kiếm trận, lại vừa có cơ hội trở thành đệ tử chính thức, hảo sự như vậy làm sao có thể không vui mừng. Bọn họ cũng đều biết những đồ đệ trước kia của Trương Tinh Phong lợi hại như thế nào, tất cả đều đạt đến Nhị phẩm cảnh giới, có người còn đạt đến Nhất phẩm. Đệ tử của Trương Tinh Phong, địa vị này đương nhiên tất cả đều muốn tranh giành!

Trương Tinh Phong đương nhiên ngay từ đầu đã đem "Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận" truyền thụ cho Lý thị huynh đệ, Lang Phong và Trương Vũ, để cho bọn họ chia nhau truyền thụ tốc độ đương nhiên là nhanh hơn nhiều!

Trương Tinh Phong đi đến một xuống chiếc ghế, thản nhiên nhìn bọn họ luyện tập kiếm trận. Người khiến cho Trương Tinh Phong hài lòng nhất là Trương Vũ. Ngay từ đầu khi thu nhận đồ đệ, tư chất của Trương Vũ là kém cỏi nhất trong ba đệ tử, nhưng bây giờ Lý thị huynh đệ chỉ mới đạt đến Nhị phẩm cảnh giới, còn Trương Vũ đã đạt đến nhất phẩm cảnh giới rồi. Ngay cả Trương Tinh Phong cũng biết không hiểu vì sao bằng tư chất của hắn lại có thể tiến bộ với tốc độ nhanh như vậy. Còn ba đồ đệ khác của hắn là Xi thị huynh đệ thì không biết như thế nào rồi!

Từ sau khi tốt nghiệp Quốc Vũ học viện đến nay, Trương Tinh Phong hằng năm chỉ phái người đưa quà đến chúc mừng năm mới. Chỉ có duy nhất một lần Trương Tinh Phong đích thân đến, đó là khi hắn sắp sửa bế quan.

"Ai ....." Trương Tinh Phong thở dài một tiếng, không biết lúc nào có thể gặp lại mấy huynh đệ Xi Vưu đây!

- Than thở cái gì, hiền chất người mới bao nhiêu tuổi chứ!

Trương Tinh Phong vừa nghe thanh âm là đã biết ngay là Trương đại thúc, chỉ cười cười không nói gì.

Trương đại thúc đi đến ngồi xuống một chiếc ghế bên cạnh Trương Tinh Phong, quay sang nói:

- Hiền chất à, ngày hôm qua người truyền cho ta "Tâm Điển", ta cảm thấy hình như chân nguyên lực của mình gia tăng rất nhanh. Cũng không biết có xảy ra nguy hiểm gì như trong đó nói hay không!

Ngày hôm qua khi trở về, Trương Tinh Phong biết Trương đại thúc đã đột phá Nhất phẩm cảnh giới, đã đem "Tâm Điển" truyền cho ông ta. Dù sao thì Trương Tinh Phong cũng không có khả năng tu luyện.

Trương Tinh Phong nhìn Trương đại thúc, lại quay sang nhìn các Tinh Phong Vệ đang khổ luyện, thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Trương đại thúc đúng thật là có phúc mà không biết hưởng. Người đã cảm ngộ được nhiên, tu vi tâm cảnh so với chân nguyên lực đã vượt trên rất nhiều, đương nhiên là không có nguy hiểm gì. Người chỉ cần chú ý hấp thụ tu luyện mà thôi, những chuyện khác không cần lo lắng. Chờ đến khi người đạt đến Xuất Khiếu kỳ, lúc đó mới cần phải gia tăng tu vi tâm cảnh!

Trương đại thúc nghe xong chỉ thản nhiên cười cười, cũng không hề để trong lòng, cùng với Trương Tinh Phong quan sát các Tinh Phong Vệ bên dưới.

Lúc này đã rất muộn, đã tới giờ dùng cơm. Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn các đội ngũ Tinh Phong vệ bên dưới một chút, cười cười đi ra bên ngoài. Trương đại thúc cũng lập tức theo sau.

Trương Tinh Phong đột nhiên quay sang Trương đại thúc nói:

- Trương đại thúc, ta phát hiện ra các Tinh Phong Vệ này đều rất tốt. Mỗi một người đều là thiên tài luyện võ, tốc độ tu luyện rất nhanh. Thậm chí có vài người tu chất so với Lang Phong đại ca còn tốt hơn. Thúc làm thế nào để tìm ra những người này vậy?

Trương đại thúc liếc nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Trương Tinh Phong, cười ngạo nghễ nói:

- Đại Minh của chúng ta đất rộng người đông, trong đó dĩ nhiên có rất nhiều kỳ tài luyện võ. Nhưng mà hầu hết các môn phái khác khi nhận đồ đệ đều thu học phí, những người bình thường căn bản là không thể lo nổi số tiền này. Còn chúng ta thì ngay cả những tên khất cái cũng đều thu nhận, đương nhiên là có thể tuyển được những người tốt. Quan trọng nhất là chúng ta hằng năm đều thu nhận rất ít người, ngoại trừ một trăm người đầu tiên, sau này hàng năm đều chỉ thu tối đa là mười người. Chia đều ra thì một cái "Long Đăng ngọc khí điểm" mỗi năm chỉ cần tìm một thiên tài luyện võ, chuyện này đương nhiên rất đơn giản. Mỗi năm đều có nhiều người tư chất rất tốt, nhưng bởi vì chỉ tiêu quá ít mà không thể trở thành Tinh Phong Vệ. Năm vừa rồi người báo ta thu nhận một trăm người, ta chính là trực tiếp tuyển ra từ những người bị loại đó, bọn họ không hề kém hơn những người khác chút nào. Hơn nữa nhờ Thái Cực Âm Dương Quyết của hiền chất nên công lực của mọi người tiến bộ rất nhanh. Điều này không phải là rất bình thường sao?

Trương Tinh Phong nghe xong, cảm thấy dường như thật sự rất có đạo lý. "Nếu Tinh Phong Vệ này ở tại Tu Chân giới, có lẽ đã sớm bị các Tu chân môn phái đoạt đi rồi!" Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ.

- Bất kể nói như thế nào, Trương đại thúc cũng là người có công lớn nhất. Người nếu có yêu cầu gì, ta cũng đều sẽ tận lực đáp ứng!

Trương Tinh Phong thật sự rất hài lòng về Tinh Phong Vệ, nhất thời cao hứng thốt lên hào ngôn tráng ngữ.

Trương đại thúc nhìn Trương Tinh Phong bên cạnh, thản nhiên vừa cười vừa nói:

- Ta không có yêu cầu gì cả!

Trương Tinh Phong ngăn người, nhưng trong nháy mắt liền lập tức nói:

- Trương đại thúc à, người hãy suy nghĩ cho thật kỹ. Nếu người bỏ qua sau này sẽ không còn cơ hội nữa đâu đấy!

Trương đại thúc lạnh nhạt cười, tiến lên phía trước vài bước. Một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Hiền chất, người nói thử xem người ta sống trên đời rốt cuộc là vì cái gì? Trương Tinh Phong ngẩn người, hẳn không nghĩ tới Trương đại thúc lại đột nhiên đưa ra một vấn đề không hề có đáp án tiêu chuẩn. Nhưng sau khi nghe xong, Trương Tinh Phong trong lòng liền cảm thấy trầm lặng: "Đúng vậy, người ta sống trên đời rốt cuộc là vì cái gì? Có người vì theo đuổi sự giàu sang, có người vì theo đuổi quyền lực, có người vì tình yêu, cũng có người vì võ đạo! Còn mình thì sao đây?"

Từ nhỏ mình đã mong muốn thành lập một thế lực cường đại. Mình là vì theo đuổi quyền lực sao? Nhưng đó chỉ là muốn chứng minh cho phụ mẫu mình biết, mình không phải là một kẻ vô dụng. Bây giờ thì đã không cần nữa rồi!

Mình là vì truy cầu sinh mệnh, theo đuổi tu chân sao? Cũng không rõ nữa!

Tình yêu là cái mình theo đuổi sao? Có lẽ là như vậy!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy rất mơ màng. Đến bây giờ hẳn cũng không biết mình rốt cuộc là vì cái gì mà sống.

Trương đại thúc không xoay người lại, chỉ đưa mắt nhìn trần thế thần bí trước mặt, thản nhiên nói:

- Khi còn trẻ ta là một người rất cuồng ngạo. Ta đã từng tiêu tiền như nước, đã từng cùng với người yêu thề non hẹn biển, cũng đã từng có một sự nghiệp ngạo thị thiên hạ. Nhưng cũng chính bởi vì sự cuồng ngạo đó, cho nên phu nhân của ta mới chết! Bởi vì sự cuồng ngạo của mình, cho nên nhi tử của ta mới bị người khác đuổi giết như một con chó!

Ngừng lại một chút, Trương đại thúc lại tiếp tục nói:

- Nếu không có hiền chất, cả cuộc đời này của ta có lẽ chỉ còn lại sự thống khổ. Bây giờ con trai của ta đã có thành tựu, kỹ nghệ của ta càng tiến bộ, thậm chí còn học được tu tiên thuật trong truyền thuyết, ta còn mong muốn gì nữa đây? Ta bây giờ chỉ muốn xem thử ngọc thạch điêu khắc đến tột cùng có thể đạt đến cảnh giới gì. Đó là cái mà ta theo đuổi!

Trương Tinh Phong không hề có cảm giác, hẳn cũng không biết rốt cuộc mình đang theo đuổi cái gì?

Trương Tinh Phong thản nhiên tiếp tục bước đi, nhẹ nhàng xuyên qua tám trần thế, không hề sử dụng chút công lực nào.

.....

Cuộc sống cứ từng ngày từng ngày trôi qua. Mùa xuân cuối cùng cũng đã đến, tất cả mọi người vẫn như trước đều cảm thấy rất cao hứng. Tinh Phong Vệ vẫn khắc khổ luyện tập, bọn họ phấn đấu vì bảy chỉ tiêu cuối cùng!

Trương Tinh Phong mặc dù vẫn cười nói vui vẻ với mọi người như bình thường, nhưng tất cả đều có thể cảm nhận được trên người hắn dường như thiếu đi một điểm nào đó!

.....

Xuân đi thu lại đến, mùa thu gây cho con người một cảm giác tịch mịch và thê lương.

Trương Tinh Phong khéo miệng thản nhiên nở một nụ cười, ngẩng đầu lên nhìn một chiếc lá vàng rơi xuống đang nhẹ nhàng đung đưa theo gió.

"Mùa thu đã đến rồi!" Trương Tinh Phong thản nhiên tự nói với mình.

Phía sau lưng vang lên một tiếng bước chân nặng nhọc, rất là trầm trọng, khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải chú ý. Hắn cảm nhận được đã có chuyện trọng yếu xảy ra, nhưng trong lòng vẫn rất bình tĩnh.

Trương Tinh Phong chậm rãi xoay người lại. Vương ca đang đứng ở phía sau nhìn hắn, trong mắt chỉ có sự trầm trọng.

Trương Tinh Phong vẫn không hề nói lời nào, lẳng lặng chờ đợi Vương ca lên tiếng.

Wương ca mở miệng dường như muốn nói nhưng không thể thốt nên lời. Một lúc lâu sau, hắn mới bắt đầu lên tiếng. Thanh âm nặng nhọc như xuyên thấu mỗi một tấc không gian.

- Vũ Văn Nhu, nàng —— đã chết!

.....

Trương Tinh Phong trong nháy mắt không có phản ứng gì. Không có đau lòng, không có thống khổ. Chỉ không hiểu sao hắn cảm thấy trong thiên địa dường như chỉ còn hai màu đen trắng, không hề có sắc thái. Trong thiên địa dường như cũng không còn thanh âm, ngay cả thanh âm lo lắng của Vương ca bên cạnh hắn cũng không hề nghe thấy. Hắn dường như đã quên tất cả!

Đột nhiên một cơn đau ập đến như bài sơn đảo hải, bao phủ khắp toàn thân khiến hắn như muốn nghẹt thở. Hắn cuối cùng đã hiểu rõ ràng!

Nữ thần của hắn, cô gái hắn đã yêu thích từ khi còn bé, cô gái đã khiến hắn phải quyết đấu cùng Lý gia, Nhu của hắn —— đã chết!

Hắn đã biết, lúc này cuối cùng hắn đã biết, hắn yêu Nhu đến đường nào. Chưa bao giờ hắn cảm nhận được tình yêu của hắn dành cho Nhu mãnh liệt như lúc này, như đã khắc sâu vào tận linh hồn.

Hắn dường như không còn ý thức được gì, chỉ tuân theo cảm giác trong lòng, trong nháy mắt đã biến mất trước mặt Vương ca. Đúng, là biến mất, không phải tốc độ cực nhanh, mà là hoàn toàn biến mất!

Vương ca cũng không biết Trương Tinh Phong cuối cùng Trương Tinh Phong đã xảy ra chuyện gì. Nhưng có một việc hắn biết rất rõ, cho dù có chuyện gì xảy ra, tất cả mọi người tại đây đều phải bước theo Trương Tinh Phong .

- Vương ca, tất cả đều đã chuẩn bị xong rồi. Ba trăm Tinh Phong vệ đã hoàn toàn sẵn sàng, lúc nào cũng có thể tác chiến!

Lang Phong đứng trước mặt Vương ca, bàn tay không ngừng vuốt lên thanh đao mà Trương Tinh Phong đã dùng Bí thiên thạch chế tạo cho hắn. Trong đầu lại hiện lên tình cảnh khi lần đầu tiên hai người gặp nhau. Một tiểu nam hài nhỏ bé nhưng lại mang theo khí thế cường đại hoàn toàn đánh bại hắn, từ đầu đến cuối tiểu nam hài kia đều mỉm cười thản nhiên. Tiểu nam hài đó chính là đệ đệ mà hắn tôn kính nhất, Trương Tinh Phong.

Lang phong thấp giọng tự nói: "Vô luận phía trước là cái gì, ta cũng đều sẽ đi cùng đệ, gặp thần giết thần, gặp phật giết phật!" Ánh mắt kiên định sáng lên.

Trương đại thúc trong đầu nhớ lại ánh mắt của Trương Tinh Phong tại căn nhà trúc hôm nào. Trong tay chợt lóe lên một luồng đao mang, nhưng chỉ trong nháy mắt đã biến mất. Chỉ có những người trong Tinh Phong trang viên mới biết đó chính là thanh đao của ông ta. Thanh đao thường dùng điêu khắc, thanh đao mà ông ta đã dùng chính đan hỏa của mình luyện thành. Không ai biết thanh đao đó ngoại trừ điêu khắc còn có thể dùng để giết người.

Lý Đại, Lý Nhị, Trương Vũ, Vương ca, Vũ tử và Lang Phong, tất cả đều nhìn vào vũ khí làm bằng Bí thiên thạch mà Trương Tinh Phong đã chế tạo

cho bọn họ. Tất cả đều đắm chìm trong hồi ức.

Trong nháy mắt mọi người đều nhìn nhau cười. Khi biết tin Vũ Văn Nhu qua đời, bọn họ đã lường trước được Trương Tinh Phong nhất định sẽ không bỏ qua. Cùng Lý gia toàn diện khai chiến, mặc dù đã có thể tưởng tượng được kết quả, nhưng tất cả đều không sợ hãi chút nào.

Hàng Châu, Trương thị thế gia, một trong Tứ đại thế gia của Minh vương triều.

Sau khi nhận được tin tức của Thiên Vũ lâu, sắc mặt của Trương Thiên Đức lập tức biến đổi. Là phụ thân của Trương Tinh Phong, ông ta đương nhiên hiểu rất rõ tâm tính của nhi tử mình. Cúi đầu nhìn linh đan trong tay, trong lòng kiên định nói: "Tiểu tam, phụ thân đã từng khiến cho con thất vọng, lần này nhất định sẽ không như vậy nữa!"

- Chấp hành kế hoạch "điên phúc 1"!

Trương ngày đức kiên quyết lên tiếng ra lệnh. Trương tổng quản nghe được liền ngăn người ra, ông ta đương nhiên biết rõ kế hoạch "điên phúc 1" đại biểu cho cái gì.

- Lão gia ...!

Trương tổng quản cả đời đều phục tùng mệnh lệnh, nhưng bây giờ ông ta cũng vì chủ tử mà lo lắng.

Trương Thiên Đức giơ tay ngăn lại:

- Không cần nói nữa, ta đã quyết định rồi, tất cả hậu quả đều do ta gánh chịu!

- Tuân lệnh!

Trương tổng quản lập tức xoay người rời đi.

Trương Thiên Đức nhìn viên linh đan trên tay, lại xuyên qua song cửa sổ nhìn lên bầu trời, ánh mắt kiên định mà thâm thúy.

Lúc này tại Lý thị thế gia, khắp nơi cũng đều là một phiến tĩnh lặng, bởi vì Vũ Văn Nhu được gả cho Lý gia chưa được một năm đã qua đời.

Vũ Văn Nhu bởi vì trong đêm tân hôn bị thổ huyết, nên không thể động phòng cùng với Lý Thiên Tường. Từ ngày đó trở đi, thân thể của nàng mỗi ngày một suy nhược. Lý gia đã dùng rất nhiều phương pháp, nhưng đều

không có kết quả gì. Ngay cả Lý Thế Dân bọn họ cũng không có cách nào. Cuối cùng vào đêm hôm qua, nàng đã qua đời!

Lý Thiên Tường bất động quỳ gối trước linh cữu của Vũ Văn Nhu đích, tâm của hắn dường như đã tan vỡ.

Từ sau khi hôn lễ diễn ra, ngày nào hắn cũng phải sống trong lo lắng thống khổ. Mỗi ngày hắn đều âu yếm nhìn nữ nhân của mình, nhưng lại không có biện pháp nào. Mỗi đêm hắn đều canh giữ bên cạnh Vũ Văn Nhu, không rời nửa bước.

Đêm hôm đó, chính là đêm hôm đó, hắn nghe được thanh âm của Vũ Văn Nhu trong mộng. Mặc dù thanh âm rất nhỏ, nhưng hắn vẫn nghe được rõ ràng hai chữ: "Phong ca!"

Trong nháy mắt hắn đã biết, hắn cuối cùng đã biết tất những gì Trương Tinh Phong nói tại Vũ Văn thế gia ngày đó đều là sự thật. Hắn đã biết Vũ Văn Nhu và Trương Tinh Phong hai người là thật tâm yêu nhau.

Hắn rất phẫn nộ, hắn không hiểu tại sao mình đã ở bên cạnh Vũ Văn Nhu mười mấy năm, lại không bằng Trương Tinh Phong suốt mười năm không hề gặp mặt nàng một lần. Hắn không bằng Trương Tinh Phong sao? Hắn thừa nhận công phu của Trương Tinh Phong rất cao cường, nhưng hắn cũng đã đạt đến Nhất phẩm cảnh giới, ở tuổi của hắn đạt đến trình độ này trong lịch sử có được mấy người!

Lý Thiên Tường hắn như vậy không phải là nhân trung chi long hay sao? Tại sao, tại sao Vũ Văn Nhu lại không yêu hắn bằng Trương Tinh Phong?

Đêm hôm đó hắn say, say bên giường của Vũ Văn Nhu.

Sau khi tỉnh lại, hắn cũng không hề trách cứ Vũ Văn Nhu. Hắn lại vì nàng mà lo lắng, vì nàng mà vất vả, nhưng tất cả những điều này Vũ Văn Nhu đều không biết.

Lý Thiên Tường vẫn quỳ yên bất động, hắn lẳng lặng nhớ lại từng tràng cảnh khi còn nhỏ cùng chơi đùa với Vũ Văn Nhu ..... khoé miệng khẽ lộ ra nụ cười hạnh phúc.

Đột nhiên thân thể của Lý Thiên Tường run lên. Hắn lẳng lặng địa đứng lên, xoay người lại nhìn ra bên ngoài đại môn.

Một thanh âm lẳng lặng vang lên trong thiên địa:

- Nhu! Ta yêu nàng! Ta thật sự rất yêu nàng! Ta không nên, ta không nên để nàng gả cho Lý gia, ta quả thật không nên! Nàng còn nhớ không, bên ngoài cánh cổng Quốc Vũ học viện khi lần đầu tiên chúng ta gặp mặt .....

Tất cả các cao thủ của Lý gia đều đồng thời xuất thủ công kích vào nam tử đột nhiên xuất hiện này. Hẳn từ đầu đến cuối đều không hề hoàn thủ, chỉ như một kẻ ngu ngốc không ngừng độc thoại. Nhưng tất cả đều hoảng sợ phát hiện đao kiếm của mình chỉ có thể xuyên thủng y phục, còn thân thể của của đối phương thì không thể tổn thương đến một cọng lông!

- Tuyết rơi kìa!

Một hạ nhân của Lý gia đột nhiên hô lớn. Hôm nay mới chỉ là tháng mười, tuyết rơi vào tháng mười quả thật là trước nay chưa từng có. Lý Thiên Tường cũng không nhịn được ngẩng đầu lên nhìn.

Trong thiên địa mỗi một tấc không gian đều ngập tràn tuyết trắng, tuyết rơi ngày càng dày, làm cho các Tiên thiên cao thủ của Lý gia này cũng rất khó tiếp tục dốc toàn lực công kích.

Mà nam tử kia đối với tuyết rơi trên người vẫn không hề có phản ứng gì, hẳn chỉ không ngừng lầm bầm tự nói.

- Buổi tối đó, bên cạnh Quế Hoa Kiều, nàng nói muốn ở cùng với ta. Ta đã nói rằng ta muốn kết hôn với nàng, ta sẽ đến để thân với nàng. Chính là bởi vì ta không có kiên trì, thật sự rất xin lỗi! Ta đã không hiểu được suy nghĩ của nàng! Nếu như ta kiên trì, nếu như .....

Lý Thiên Tường trong nháy mắt biến mất khỏi linh đường, đột nhiên xuất hiện tại đại môn, tốc độ kinh khủng khiến cho người ta sợ hãi!

- Trương Tinh Phong, người rốt cuộc muốn làm gì, đừng có ở chỗ này làm loạn!

Đột nhiên, Lý Thiên Tường hoảng sợ phát hiện toàn thân Trương Tinh Phong hoàn toàn đều là một màu trắng. Ngay từ đầu hẳn còn tưởng là do tuyết trắng phủ trên người, nhưng ở khoảng cách này, Lý Thiên Tường đã có thể nhìn thấy rất rõ ràng. Cả mái tóc của Trương Tinh Phong đều trở nên bạc trắng, tựa như những bông tuyết đang bay trên bầu trời.

Lý Thiên Tường trong nháy mắt bỗng nhiên cảm thấy sợ hãi, làm cho hẳn không thể phát huy được chút nào công lực của của Nhất phẩm cảnh giới.

Trương Tinh Phong ngừng lại, ngẩng đầu nhìn về đại sảnh phía xa, một chữ "Điện" thật lớn làm cho hắn càng cảm thấy thống khổ. Hắn không hề chú ý đến sự tồn tại của Lý Thiên Tường, trong mắt hắn chỉ có Vũ Văn Nhu.

Hắn từng bước từng bước đi về phía đại sảnh, chậm rãi bước qua Lý Thiên Tường, đi đến trước linh cữu. Chiếc quan tài bằng hàn ngọc làm cho Vũ Văn Nhu vẫn xinh đẹp giống như còn sống, tựa hồ như nàng chỉ là đang ngủ. Trương Tinh Phong đứng trước chiếc băng quan, si ngốc nhìn vào nữ thần mỹ lệ bên trong.

Lý Thiên Tường bất động, khi Trương Tinh Phong đi qua bên người, hắn vẫn không hề cử động. Trong nháy mắt hắn cảm thấy xấu hổ! Hắn cảm thấy mình dường như không xứng với Vũ Văn Nhu! Lý Thiên Tường thống khổ quỳ xuống trên mặt đất, mặc cho tuyết rơi trên người. Đột nhiên một bàn tay vỗ lên vai của hắn.

Lý Thiên Tường ngẩng đầu lên, hắn nhìn thấy Lão tổ tông và một đoàn cao thủ Lý gia phía sau đang quan tâm nhìn hắn, trong nháy mắt hắn đã khóc. Hồng Phát Nữ đưa tay ôm Lý Thiên Tường vào lòng, để mặc cho hắn khóc một hồi.

Lý Thế Dân, Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ ba người đồng thời đi về phía đại sảnh. Lúc này Trương Tinh Phong vẫn ngây dại nhìn vào Vũ Văn Nhu, không hề chú ý đến ba người đã đến sau lưng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 24: Tâm Biến.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Cút đi!

Trương Tinh Phong vẫn chưa hề liếc mắt nhìn ba người phía sau. Bây giờ hắn không muốn bất kỳ kẻ nào đến quấy rầy hắn và Nhu.

Lý Thế Dân ba người thật sự ngừng lại, bọn họ dường như không hề tức giận chút nào. Hồng Phát Nữ nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt rất phức tạp, quay đầu lại nhìn Lý Thế Dân nói:

- Hắn cũng là một người rất đáng thương. Đệ chẳng lẽ thật sự muốn làm như vậy sao?

Lý Thế Dân thở dài một tiếng:

- Thiếu niên tóc bạc, hắn so với ta khi còn trẻ còn thống khổ hơn. Tẩu tẩu, tẩu không biết sao, ta lúc đó là bởi vì cái gì mà mất đi nàng!

Lý Tịnh vỗ vai Lý Thế Dân thở dài nói:

- Nhị đệ, chẳng lẽ ngươi vẫn còn chưa thể quên nàng hay sao? Cũng đã qua một ngàn năm rồi!

Lý Thế Dân đột nhiên trở nên rất kích động:

- Quên, ta làm sao có thể quên! Một tiền năm đó tại Huyền Vũ môn ta sẽ mãi mãi ghi nhớ, một tiền đó đã khiến ta vĩnh viễn mất đi nàng. Nhưng bởi vì giang sơn, vì không muốn cho bách tính phải tiếp tục gánh chịu khổ nạn, cho nên ta mới không quyết chiến cùng Vũ Văn Hóa Cập. Hắn còn tưởng rằng ta không biết Vũ Văn thế gia bây giờ chính là do hắn sáng lập hay sao. Ha ha, ta đợi một ngàn năm nay, chính là vì muốn báo thù. Bây giờ cuối cùng ta đã luyện thành Hiên Viên Kiếm có thể so sánh với Xạ Nhật Thần Cung của hắn. Một ngày nào đó ta sẽ hoàn toàn tiêu diệt cả hắn và Vũ Văn thế gia!

Lý Thế Dân hít một hơi thật sâu, lại ngẩng đầu lên nhìn Trương Tinh Phong, thở dài một hơi:

- Hẳn đúng là một kẻ đáng thương, nhưng vì Lý thị thế gia hẳn nhất định phải chết!

Hồng Phát Nữ ánh mắt phức tạp nhìn Lý Thế Dân:

- Nhị đệ, đệ cả đời vì Lý gia mà phấn đấu, có đáng giá không? Chẳng lẽ đệ chưa từng nghĩ vì mình mà sống hay sao?

Lý Thế Dân thản nhiên nói:

- Ta còn có cơ hội sao? Nàng đã chết, ta sống trên đời này mục tiêu cũng chỉ còn lại Lý gia và võ đạo mà thôi!

Trương Tinh Phong từ từ đứng lên, quay đầu lại nhìn ba người trước mặt, ánh mắt rất mơ hồ.

- Nhu đang ngủ, các người muốn nói chuyện hãy cút ra xa một chút, có nghe hay không?

Trương Tinh Phong thanh âm rất nhẹ, nhưng dựa vào công lực kinh thế hãi tục của ba người Lý Thế Dân đương nhiên rất dễ dàng nghe được tất cả.

Lý Thế Dân ba người nghe được nhưng không hề rời đi, chỉ yên lặng đứng nhìn Trương Tinh Phong, trong ánh mắt có một chút đồng tình.

Hồng Phát Nữ nhìn Trương Tinh Phong, kỳ vọng nói:

- Trương Tinh Phong, người hẳn là biết đây là Lý gia. Nếu bây giờ người rời đi, chúng ta nhất định sẽ không đối phó với người, việc này ta có thể làm chủ!

Trương Tinh Phong lạnh nhạt nói:

- Ba người các người đều đã đạt đến Nguyên Anh tiền kỳ, cũng chính là đột phá Thần chi cảnh. Mỗi một người các người tại Thanh Long đại lục đều là vô địch tồn tại, nhưng ở trong mắt ta, các người chẳng là gì cả. Các người đừng tưởng ta khoác lác, cũng đừng tưởng rằng ta không biết các người có tiên khí. Ta nói cho các người biết, dựa vào chân nguyên lực của các người phát động tiên khí, ngay cả phòng ngự căn bản của ta cũng không thể phá được!

Lý Thế Dân thản nhiên nói:

- Khoác lác cũng không phải chỉ nói bằng miệng. Một năm trước ta vẫn chưa hoàn toàn đột phá Thần chi cảnh đã có thể đả thương người. Bây giờ công lực của ta đã tăng lên rất nhiều, hơn nữa bọn ta lại có đến ba người

chẳng lẽ không giết được người, ha ha ..... Người có từng nghe nói đến "Tam Tài Đấu Toàn Trận" chưa?

Trương Tinh Phong trong lòng có một chút kinh ngạc: "Tam Tài Đấu Toàn Trận? Lần trước bị hãn đả thương, ta căn bản là chưa sử dụng thực lực chính thức. Càng huống chi thân thể của ta bây giờ so với trước kia đã mạnh hơn rất nhiều!"

- Người còn không đi!

Hồng Phát Nữ nhìn Trương Tinh Phong trước mặt. Nàng thật sự không muốn một thiên tài thiên cổ hiếm thấy lại chết đi như vậy. Hai mươi đã đạt đến cảnh giới mà bọn họ cả ngàn năm đều không đạt được, điều này không thể chỉ dùng hai chữ thiên tài đơn giản để hình dung. Quan trọng nhất chính là nàng không muốn một người chí tình như vậy lại chết đi.

- Muốn đánh thì đánh, đừng nói nhiều. Ta còn phải lo cho Nhu của ta!

Trương Tinh Phong quay đầu lại thâm tình nhìn thoáng qua Vũ Văn Nhu trong băng quan.

Ba người Lý Thế Dân nhìn nhau, lập tức như một tia chớp bao vây Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong vẫn nhìn vào Vũ Văn Nhu, nhẹ nhàng nói:

- Nhu, để ta đuổi bọn chúng đi, sau đó sẽ ở cùng với nàng. Nàng đừng lo lắng, hãy chờ ta!

Ngay lúc này, Lý Thiên Tường bước lên phía trước, nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong, trầm giọng nói:

- Trương Tinh Phong, người nghe cho rõ, Nhu là thê tử của ta, là thê tử mà ta mai mối cưới hỏi đàng hoàng, không thể để cho người điếm ô nàng!

- Tường nhi!

Lý Thế Dân lo lắng kêu lên. Hãn cũng biết Trương Tinh Phong chỉ cần khẽ động một chút là cũng có thể dễ dàng giết chết Lý Thiên Tường. Bởi vì chênh lệch thật sự quá lớn!

- Lão tổ tông, đây là chuyện của ba người chúng ta. Nếu hôm nay ta lùi bước thì có lẽ cả đời này cũng không thể ngóc đầu lên được. Hôm nay ta nhất định phải cùng hãn phân định rõ ràng!

Lý Thiên Tường giọng nói rất kiên định, không hề thỏa hiệp một chút nào.

Nhìn ánh mắt của Lý Thiên Tường, Lý Thế Dân biết bây giờ cho dù mình có nói gì cũng vô dụng, đành phải đứng một bên bất đắc dĩ nhìn sự tình phát sinh.

Trương Tinh Phong nhìn Lý Thiên Tường, trong nháy mắt đã nghĩ đến rất nhiều: "Là Lý Thiên Tường đã cướp đi Nhu của mình, chính là hắn đã làm cho Nhu phải chết. Nếu như không có hắn, thì cũng sẽ không có kết cục này!"

Đúng vậy, nếu như ngày đó tại Vũ Văn gia ta nhẫn tâm giết chết Lý Thiên Tường, mang Nhu rời đi, sẽ không có kết cục như ngày hôm nay? Đúng, là Lý Thiên Tường, chính là bởi vì hắn còn sống nên mới xảy ra tất cả những chuyện này!

- Lý Thiên Tường, ta – muốn – giết – ngươi!

Trương Tinh Phong chậm rãi nói từng câu từng chữ, sát khí trên người trong nháy mắt dường như biến thành thực thể. Sát khí màu đen dày đặc làm cho Lý Thiên Tường cảm nhận được, Trương Tinh Phong quả thật đang muốn giết hắn.

Nhưng Lý Thiên Tường không hề lui bước, hắn vẫn đứng yên nhìn Trương Tinh Phong, lửa giận trong mắt dường như muốn thiêu đốt cả đối phương.

- Trương Tinh Phong, ngươi tưởng ngươi là ai? Người chỉ là một kẻ bỏ đi của Trương gia, một tên tiểu tử không có thế lực, ngươi dựa vào cái gì mà ở đây kiêu ngạo? Hơn nữa ngươi hãy nhớ cho kỹ, Nhu là thê tử của ta, nàng sống là người của nhà họ Lý, chết cũng làm ma nhà họ Lý, ngươi vĩnh viễn cũng đừng mơ tưởng có được nàng!

- Ha ha ha ..... Ta dựa vào cái gì, ta là một người bị Trương gia trục xuất ra khỏi gia môn thì dựa vào cái gì? Tốt, để ta nói cho ngươi biết, ta chính là dựa vào lực lượng của chính ta, lực lượng vô địch có thể hủy diệt cả ngươi và Lý gia. Nhu, ngươi còn dám nói đến Nhu trước mặt ta, nếu không phải bởi vì ngươi Nhu tại sao lại chết. Ngươi nhớ lúc trước ta đã nói với ngươi những gì không, lúc đó ngươi đã cam đoan với ta thế nào. Hôm nay ta đến đây chính là muốn bắt ngươi phải trả món nợ này!

Trương Tinh Phong ánh mắt lạnh lẽo nhìn thẳng vào Lý Thiên Tường.

- Đòi nợ, người lại dám nói đến đòi nợ. Ta còn chưa đi tìm người, người đã lại đến tìm ta. Nhu chính là bởi vì người nên mới chết, chính là người!

Lý Thiên Tường trong đầu dường như lại hiện lên hai tiếng "Phong ca" Vũ Văn Nhu đã gọi trong lúc hôn mê, lửa giận bùng lên.

- Khốn kiếp, người hãy chết đi!

Trương Tinh Phong gầm lên, bàn tay nắm lại thành quyền đánh tới. Lúc này trong lòng hắn đã hoàn toàn bị lửa giận thiêu đốt: "Cũng bởi vì Lý Thiên Tường tên khốn kiếp này không chiều cổ Nhu thật tốt, cho nên nàng mới phải chết như vậy, không thể tha thứ!"

Lý Thế Dân vừa nghe được, lập tức đã biết sự tình không tốt. Nhưng công lực của hắn và Trương Tinh Phong chênh lệch quá thật rất lớn, quan trọng nhất chính là Trương Tinh Phong lại là người ra tay trước. Khi hắn vừa bắt đầu phản ứng, Lý Thiên Tường đã bị Trương Tinh Phong đánh một quyền vào bụng bay về phía sau. Máu tươi nhiễm đỏ cả đại sảnh.

Lý Thế Dân nhìn nhìn tôn tử âu yếm của mình chết đi, lửa giận trong lòng lập tức bùng lên. Cả ngàn năm qua chưa bao giờ hắn giận dữ đến mức này. Hắn hiểu rất rõ công lực của Trương Tinh Phong, một quyền đó cho dù là cao thủ Thiên chi cảnh cũng có thể đánh chết, huống chi là Lý Thiên Tường chỉ đạt đến nhất phẩm cảnh giới.

Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ hai người ánh mắt cũng đỏ bừng. Bọn họ đều đã nhìn Lý Thiên Tường lớn lên, đều rất yêu quý đứa trẻ có tư chất tốt lại rất hiểu chuyện này. Bây giờ hắn lại bị người ta giết chết ngay trước mặt mình, thử hỏi làm sao không giận dữ. Sự thương tiếc trước kia đối với Trương Tinh Phong nay đã không còn, chỉ còn lại sát ý!

Ba người trong nháy mắt đã thi triển ra chiêu thức cực mạnh của mình.

- Long Du Cửu Thiên!

Lý Thế Dân trên người tử quang đại thịnh, đột nhiên từ trong thân thể bay ra chín con tử long. Chín tử long bay lên bầu trời phía trên đại sảnh, nhanh chóng hợp thành một cự long. Chỉ là uy lực dường như không bằng lúc ở Vũ Văn thế gia.

- Huyết Lang Chi Vãn!

"Huyết Lang Dao" trên tay Lý Tịnh đột nhiên biến ảo thành một con dĩa lang màu huyết hồng chân chính, gầm lên một tiếng bay về hướng Trương Tinh Phong.

- Thiên Nữ Tán Hoa!

Bảo kiếm trên vai Hồng Phất Nữ đột nhiên bay lên. Chân nguyên lực vận chuyển, hai tay kết thành vô số các loại thủ ấn. Bảo kiếm trên không cũng theo tay nàng biến ảo thành vô số các loại kiếm hoa.

Trương Tinh Phong ngẩng đầu lên nhìn nhìn các chiêu thức đang công đến, lại cúi đầu xuống, khóe miệng hiện lên một nụ cười lạnh nhạt.

Trương Tinh Phong vẫn đứng yên không hề hoàn thủ một chút nào, ba chiêu thức kinh thiên động địa hoàn hoàn công kích vào người hắn. Lý Thế Dân bọn họ dường như đã nhìn thấy kết cục thảm tử của Trương Tinh Phong.

Nhưng tràng cảnh phía sau lại làm cho bọn họ khiếp sợ. Trương Tinh Phong trên người chỉ có y phục bị phá tan, còn thân thể của hắn lại không hề có một vết thương nào.

- Các người quá kém!

Trương Tinh Phong trong mắt càng toát ra vẻ khinh thường, nhìn ba người Lý Thế Dân thản nhiên nói.

Lý Thế Dân, Lý Tịnh, Hồng Phất Nữ ba người nhìn nhau, trong lòng bỗng nhiên có một cảm giác buồn cười: "Ba người bọn họ là những nhân vật đã tung hoành Thanh Long đại lục cả ngàn năm nay lại bị một người chưa đến hai mươi tuổi bảo rằng "quá kém". Nhưng đối phương lại hoàn toàn có đủ thực lực để nói như vậy. Ba người mình cùng đồng thời ra tay, nhưng ngay cả phòng ngự căn bản của đối phương cũng không phá được, ha ha ....."

Ba người trong nháy mắt lửa giận bốc lên: "Bọn họ là ai, làm sao có thể để cho một tên tiểu tử khinh thường như vậy!"

Lý Thế Dân nhìn qua phu thê Lý Tịnh, khẽ gật đầu, trong cơ thể đột nhiên bay ra một thanh thanh bảo kiếm. Chính là tiên khí lần trước đã thương Trương Tinh Phong, "Hiên Viên Kiếm"!

Phu thê Lý Tịnh cũng đồng thời đi chuyển theo một bộ pháp kì diệu, không ngừng phát ra từng đạo thanh quang bắn về phía "Hiên Viên Kiếm".

Lý Thế Dân vẫn đứng yên, ánh mắt tập trung nhìn vào "Hiên Viên Kiếm", chân nguyên lực trong cơ thể không ngừng vận chuyển.

Chứng kiến tất cả, Trương Tinh Phong sắc mặt hơi biến đổi: "Tam Tài Đấu Toàn Trận vốn là một trận thế công kích, không ngờ ba người Lý Thế Dân lại cải tiến nó trở thành một trận thế phụ trợ, có thể đem công lực của hai người khác dồn cho người thứ ba. Quan trọng nhất chính là dựa vào trận thế này, chân nguyên lực trong cơ thể Lý Thế Dân không đơn giản chỉ là của ba người, mà còn nhân lên rất nhiều lần!"

Trương Tinh Phong dưới tình huống này vẫn không hề vận dụng lực lượng. Hắn chỉ muốn kiểm tra xem thân thể mình rốt cuộc cứng rắn đến mức độ nào.

- Tuyệt —— Sát!

Lý Thế Dân ánh mắt đỏ rực nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, nghiêng răng quát lớn. "Hiên Viên Kiếm" trong nháy mắt quang mang bùng lên, bay về hướng Trương Tinh Phong với một tốc độ cực nhanh.

Trương Tinh Phong có thể cảm nhận được rất rõ uy lực của kiếm tiên, nhưng hắn vẫn như trước không hề dùng lực lượng bảo vệ thân thể.

"Hiên Viên Kiếm" như một tia chớp chém vào người Trương Tinh Phong. Hắn hoàn toàn cảm nhận được thân thể dường như không thể tiếp tục ngăn cản được.

Nhưng Lý Thế Dân bọn họ ba người lại càng kinh ngạc, bởi vì "Hiên Viên Kiếm" chém vào cơ thể Trương Tinh Phong chỉ có thể nhích từng chút một. Càng làm cho bọn họ khiếp sợ hơn, đó là Trương Tinh Phong vẫn không hề vận dụng một chút lực lượng nào. Nếu quả thật hắn toàn lực bảo vệ thân thể, thì phỏng chừng đến một sợi lông cũng không thể gây thương tổn được!

Nhưng Trương Tinh Phong vẫn như cũ không hề vận dụng lực lượng, để mặc cho "Hiên Viên Kiếm" tùy ý cắt vào thân thể. Hắn cảm nhận sự đau đớn, thản nhiên mỉm cười quay đầu lại nhìn Vũ Văn Nhu, trong mắt ánh lên vẻ thâm tình.

Lý Thế Dân bọn họ trong nháy mắt đã hiểu rõ ý đồ của Trương Tinh Phong: "Hắn muốn đi tìm cái chết!"

Đúng vậy, Trương Tinh Phong quả thật đang muốn chết. Từ sau khi biết được mình đã yêu Vũ Văn Nhu đến mức biến cạn đá mòn, hắn đã muốn đi cùng với nàng.

Lý Thế Dân bọn họ ánh mắt hiện lên vẻ phức tạp, nhưng nghĩ đến Lý Thiên Tường đã chết dưới tay của Trương Tinh Phong, bọn họ vẫn thản nhiên đứng nhìn!

Cuối cùng, thân thể của Trương Tinh Phong bị cắt thành hai nửa. Lý Thế Dân bọn họ trong lòng như có một tảng đá ngàn cân đè nặng, "Hiên Viên Kiếm" dường như cũng rất nặng nhọc thu về bên trong cơ thể Lý Thế Dân. Trương Tinh Phong mỉm cười, ánh mắt vẫn nhìn vào Vũ Văn Nhu, trong lòng thản nhiên nói: "Nhu, ta đến với nàng đây!"

.....

Nhưng chỉ trong nháy mắt, Trương Tinh Phong đột nhiên xảy ra biến hóa. Thân thể của hắn vốn đã chia làm hai nửa đột nhiên lại hợp thành một, tựa hồ như chưa từng bị cắt ra.

Lý Thế Dân bọn họ ngây ngốc!

Trương Tinh Phong cảm nhận được rất rõ ràng, ngay lúc thân thể mình vừa tách ra, "Tử Kim Nguyên Tôn" ở vị trí trái tim đột nhiên phát ra một luồng quang mang màu tím, trong nháy mắt đã đem hai nửa thân thể khôi phục lại nguyên dạng. Trương Tinh Phong tâm thần chấn động, hắn cuối cùng đã biết lực lượng của mình là gì, đó chính là lực lượng trong truyền thuyết của Tu Chân giới, hỗn độn lực!

Hỗn độn lực, lực lượng trong truyền thuyết, uy lực có thể sánh ngang với tiên lực. Hơn nữa khi người sở hữu nó đạt đến cấp bậc tiên nhân, hỗn độn lực có thể phát triển thành vô cực chi lực có thể sánh ngang với thần lực. Còn nếu đạt đến Thần nhân chi cảnh, vô cực chi lực sẽ tiến hóa thành dạng gì thì không ai biết được.

Trương Tinh Phong sở dĩ nhận ra đây là hỗn độn lực chủ yếu là vì nhục thể bất tử. Hỗn độn lực sở dĩ hấp dẫn những người Tu chân giả chính là vì nó có thể làm cho người ta trở thành bất tử chi thân, bất kể nhục thể bị hủy thành dạng gì, trong nháy mắt cũng sẽ khôi phục lại. Đương nhiên hỗn độn

lực cũng không phải vô địch, nó chỉ có tác dụng đối với nhục thể mà thôi, nếu người sở hữu nó nguyên anh bị phá hủy thì vẫn tử vong như thường. Nên biết rằng các Tu Chân giả sợ nhất chính là nhục thể bị hủy diệt. Nếu như nhục thể bị hủy thì cho dù có tu luyện lại cũng chỉ là Tán tiên, cả đời cũng không thể đề cao. Hơn nữa Tán tiên mỗi một ngàn năm còn phải chịu thiên kiếp. Đương nhiên không có gì là tuyệt đối, vượt qua được chín lần thiên kiếp Tán tiên có thể trở thành tiên nhân. Nhưng mà trong lịch sử của Tu Chân giới chưa từng có một vị Tán tiên nào có thể vượt qua chín lần thiên kiếp.

Nhưng khi có hỗn độn lực nhục thể lại không thể bị phá hủy, có thể tưởng tượng được sự thần kỳ của nó. Hơn nữa lực công kích của nó cũng vô cùng cường đại, có thể sánh ngang với tiên lực. Trong lịch sử Tu Chân Giới, chỉ có duy nhất Bàn Cổ đại thần trong truyền thuyết là luyện thành loại lực lượng này. Nhưng Bàn Cổ đại thần tại Tu Chân giới và Tiên giới không hề có một đệ tử nào, chính vì vậy đến nay vẫn không có ai biết làm thế nào để luyện thành loại lực lượng này.

Trương Tinh Phong trong lòng có chút vui mừng, nhưng chỉ trong nháy mắt hắt lại vì cái chết của Vũ Văn Nhu mà thống khổ.

- Nếu như ta không thể chết được, vậy thì ta sẽ sống để báo thù cho nàng, có được không? Bây giờ chúng ta cùng nhau trở về nhé!

Trương Tinh Phong thâm tình nhìn Vũ Văn Nhu trong quan tài.

"Vút! ..."

Trương Tinh Phong và cả chiếc băng quan bỗng nhiên biến mất khỏi đại sảnh.

Ba người Lý Thế Dân trong lòng khiếp sợ: "Thuần di, đây chính là thuần di trong truyền thuyết sao? Nếu như hắn có thể thuần di, vậy thì còn có trận thế gì có thể vây khốn được hắn đây? Hơn nữa dựa vào năng lực này hắn thậm chí có thể giết chết mình rất dễ dàng!"

Mà người vốn dĩ đã chết đi là Lý Thiên Tường lúc này vẫn còn chưa chết.

- Uy, tiểu tử, ngươi thật là kém quá, ta chỉ dùng một ngón tay thôi là cũng đủ đánh bại ngươi rồi, ha ha .....

Một thanh âm quỷ dị vang lên trong đầu Lý Thiên Tường.

Lý Thiên Tường nhớ lại một quyền kinh khủng của Trương Tinh Phong, đột nhiên nói:

- Đúng, là ta quá kém, nhưng chuyện này này có thể trách ta sao? Sự môn của hã là gì đây, có thể làm cho một người chưa đến hai mươi tuổi còn lợi hại hơn Lão tổ tông cả ngàn năm tuổi. Cái này trách ta sao?

- Ân, tiểu tử, người có muốn đạt đến cảnh giới như của hã hay không?

Thanh âm quỷ dị lại vang lên.

- Muốn, đương nhiên là muốn, ta năm mơ cũng muốn đánh bại hã. Nhưng, chênh lệch của chúng ta rất lớn, thật sự là quá lớn. Người không thấy sao, hã muốn giết ta, ta không có chút sức lực nào để phản kháng!

Lý Thiên Tường trong lòng căm phẫn.

- Tốt, chỉ cần người bái ta làm sư phụ, ta sẽ khiến người có thể đánh bại hã!

Thanh âm quỷ dị lại vang lên.

- Ha ha .....

Lý Thiên Tường điên cuồng cười to.

- Tiểu tử, người cười cái gì?

Thanh âm quỷ dị kia lại vang lên.

Lý Thiên Tường lạnh nhạt nói:

- Người có biết tình huống của ta bây giờ như thế nào không? Thân thể của ta đã bị một quyền của hã đánh thành tàn phế, sinh cơ đã mất, còn có tác dụng gì đây!

- Tiểu tử, chuyện này người không cần lo lắng. Nếu ta không bảo vệ một chút sinh cơ cuối cùng thì người đã chết rồi. Thân thể của người, ta đương nhiên có thể chữa trị!

- Được, nếu đã như vậy, Lý Thiên Tường ta bái người làm sư phụ!

Lý Thiên Tường vốn không phải là một người tùy tiện bái sư như vậy. Nhưng đã tới bước này, hã đã không còn con đường nào khác.

- Tốt, đồ đệ của Nghịch Tiêu Ma Quân ta làm sao có thể ngay cả một người chỉ đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ cũng không đánh lại cơ chứ? Ha ha! Bây giờ trước tiên ta sẽ chữa trị thân thể của người đã!

*****

- Nhị đệ, mau nhìn kìa!

Hồng Phất Nữ kêu lớn, tựa hồ nhìn thấy một chuyện không thể tin được đã xảy ra!

Lý Thế Dân và Lý Tĩnh nhìn theo hướng chỉ của Hồng Phất Nữ, vừa kinh dị lại vừa kinh hãi chứng kiến thân thể của Lý Thiên Tường bỗng nhiên bắt đầu khôi phục, khuôn mặt cũng dần trở nên hồng hào.

Một lúc sau, Lý Thiên Tường mở mắt ra. Hắn đứng lên, nhìn ba người Lý Thế Dân trước mặt, cười cười nói:

- Lão tổ tông, ta đã trở lại rồi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Quyên Tử.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sự kiện Trương Tinh Phong đại chiến ba người Lý Thế Dân đã trôi qua được nửa năm. Trong nửa năm này, tình hình các thế lực của Đại Minh đã phát sinh nhiều biến hóa.

Ngày ấy khi Trương Tinh Phong chiến đấu với ba người Lý Thế Dân, Trương thị thế gia cũng phát động lực lượng bất ngờ tấn công vào "Bảo Ngọc Trường", một bộ phận thế lực của Lý gia. Mặc dù thực lực rất cường đại, nhưng trong trận chiến đó bên phía Lý gia hầu như không có một cao thủ Thiên chi cảnh nào, đừng nói đến Thần chi cảnh. Nguyên nhân là vì hầu hết các cao thủ đều đang tập trung tại phủ đệ của Lý gia tại kinh thành. Cứ như vậy, Lý gia đương nhiên bị Trương gia chiếm phần lớn tiện nghi.

Mà Tinh Phong gia tộc dưới tình huống Lý gia đang suy yếu, bằng thực lực vốn có của mình hoàn toàn chiếm lĩnh thị trường ngọc khí, hoàn toàn lũng đoạn thị trường ngọc khí. Điều này khiến cho thế lực của Tinh Phong gia tộc đại tăng, chân chính đạt đến thực lực của một bá tước gia tộc. Nhất thời làm cho tất cả mọi người đều phải trợn mắt há mồm. (Gia chủ là nam tước hay bá tước thì có thể xưng là gia tộc. Gia chủ là công tước thì chính là thế gia. Trương Tinh Phong đã là bá tước, đương nhiên có thể xưng là gia tộc)

Mà Trương thị thế gia sau cuộc chiến này, thế lực gần như đã tương đương với đệ nhị thế gia là Thạch gia. Nhưng chuyện khó hiểu nhất chính là Lý gia đối với việc này không hề có phản ứng gì, khiến cho nhiều người cảm thán: "Lý thị thế gia đã thuộc về quá khứ rồi sao?"

Càng làm cho mọi người không hiểu chính là Vũ Văn thế gia trước kia vốn cùng Lý gia chia đôi thiên hạ nay lại quay sang hợp tác với Trương gia. Điều này làm cho rất nhiều tin đồn được dựng lên.

Rất nhiều người đều biết Trương Tinh Phong chính là người của Trương gia, hơn nữa hẳn còn là con trai của gia chủ. Thế lực của Trương thị thế gia

cộng với Tinh Phong trang viên hoàn toàn có thể đối đầu cùng với Lý gia. Nhưng tất cả các đại thế lực đều biết Trương thị thế gia chính là nơi có số lượng cao thủ Thiên chi cảnh nhiều nhất trong số tứ đại thế gia. Tổ chức sát thủ đệ nhất thiên hạ "Ám Huyết" cũng là của Trương thị thế gia, trong đó tiên thiên cao thủ không thể đếm hết được. Hơn nữa tổ chức tình báo đệ nhất thiên hạ "Thiên Vũ Lô" cũng là thế lực của Trương thị thế gia đích. Trương gia sở dĩ đứng ở vị trí đệ tam thế gia chỉ là bởi vì số lượng các siêu cấp cao thủ quá ít.

Nhưng sự xuất hiện của Trương Tinh Phong đã khiến cho Trương thị thế gia thế lực đại tăng. Chỉ một mình Trương Tinh Phong đã có thể chống lại tất cả siêu cấp cao thủ của Lý gia, hơn nữa cả ba cao thủ đạt đến Thần chi cảnh đồng thời liên hợp cũng không làm gì được hắn. (các thế lực khác vẫn còn chưa biết ba người Lý thế dân bọn họ đều đã đột phá Thần chi cảnh). Sự kinh khủng của Trương Tinh Phong có thể tưởng tượng được. Quan trọng nhất là hắn còn có sư môn ở phía sau, các sư huynh của hắn như Huyết Dao Toái Tâm, Kiếm Thần Toái Vũ đều là những siêu cấp cao thủ. Hơn nữa bọn họ còn là sư huynh của Trương Tinh Phong, biết đâu thực lực còn cao hơn cả hắn!

Trương Tinh Phong lẳng lặng đứng trước mộ phần của Vũ Văn Nhu, khoe miệng khê nở nụ cười, mái tóc bạc theo gió phiêu dật.

- Nhu, ta đã hoàn toàn lũng đoạn thị trường buôn bán ngọc khí rồi. Thế lực của Lý gia đã bị tiêu hao một phần, nàng có cao hứng không? Nàng hãy tin tưởng ta, ngàn vạn lần đừng vội, một ngày nào đó ta sẽ hủy diệt hoàn toàn thế lực của Lý thị thế gia .....

Trương Vũ đi đến phía sau, nghe được thanh âm của Trương Tinh Phong trong lòng thở dài một hơi. Từ sau khi trở về Trương Tinh Phong ngày nào cũng đứng trước mộ phần của Vũ Văn Nhu tự nói chuyện một mình. Nhưng Trương Vũ cũng vì sự si tình của sư phụ mà cảm động, kìm nén tâm tình bước lên nói:

- Sư phụ, Trương thị gia chủ đã đến rồi!

Trương Tinh Phong ngẩng đầu lên: "Phụ thân đã đến rồi!"

"Đi!" Trương Tinh Phong xoay người phóng ra bên ngoài. Xuyên qua bát trận thế, hắn nhìn thấy phụ thân của mình đang đợi ở phía trước.

Trương Thiên Đức nhìn nhi tử của mình, trong lòng thở dài một hơi, nhưng ngoài mặt tươi cười nói:

- Tiểu tam à, không ngờ võ công của con lại có thể đạt đến cảnh giới như vậy, thật sự là làm cho cha phải cao hứng!

Trương Tinh Phong cười cười, không nói gì thêm. Kỳ thật đối với hắn mà nói, việc đánh bại ba người Lý Thế Dân bọn họ chẳng hề đại biểu cho cái gì cả, dù sao thì cấp bậc của bọn họ cũng không thể nào so sánh được với hắn.

- Phụ thân, người lần này đến đây là có chuyện gì vậy?

Trương Tinh Phong lên tiếng hỏi.

Trương Thiên Đức sắc mặt nghiêm túc:

- Không có chuyện gì thì cha sẽ không thể đến thăm con mình sao?

Trương Tinh Phong vừa nghe, lập tức vừa cười vừa nói:

- Không có, phụ thân thường xuyên đến đây con đương nhiên là rất cao hứng!

Trương Thiên Đức nhìn nhi tử của mình, trong lòng đau xót, quan tâm nói:

- Tiểu tam, con bây giờ cảm thấy thế nào? Nếu như không thoải mái thì trước hết hãy đến Tô Châu ở cùng mẹ con một thời gian. Chắc rằng mẹ con sẽ rất cao hứng!

Trương Tinh Phong thở dài một hơi, xoay người nhìn sương khói bao quanh bát trận thế, nhẹ nhàng nói:

- Như thế nào? Con cũng không biết nữa. Bây giờ trong lòng con chỉ còn một mục đích duy nhất đó là tiêu diệt hoàn toàn thế lực của Lý gia!

Trương Tinh Phong cũng cảm thấy không khí dường như có chút bi thương, đột nhiên xoay người nhoẻn miệng cười nói với cha mình:

- Cha, một thời gian nữa con nhất định sẽ đến thăm mẹ. Bây giờ cha hãy đi theo con, con có một vài thứ muốn cho người xem!

Nói xong liền xoay người đi vào bên trong trận thế.

Trương Thiên Đức nghi hoặc theo sát phía sau Trương Tinh Phong. Sau khi vượt qua đám mây mù do trận thế tạo thành, trước mặt Trương Thiên Đức xuất hiện một hòn giả sơn, bên trên lại hiện ra một cánh cửa bằng đá.

Trương Thiên Đức trong lòng mang nhiều nghi vấn theo Trương Tinh Phong đi vào bên trong. Sau khi đi hết mật đạo trước mặt hai người xuất hiện một cánh cửa lớn.

Trương Tinh Phong quay đầu lại mỉm cười nhìn Trương Thiên Đức, đưa tay đẩy cánh cổng mật thất ra.

Trương Thiên Đức trợn mắt há mồm nhìn vào bên trong mật thất. Ông ta vốn tưởng rằng con trai mình cất giấu ở một nơi thần bí như thế này này nhất định là kỳ bảo gì rất trân quý, nhưng bây giờ trước mặt ông ta chỉ là vài thanh đao rất phổ thông mà thôi. Hình dạng bên ngoài rất bình thường, bề ngoài cũng không hề có trang sức tinh xảo gì, quan trọng nhất chính là các thanh đao này dường như chưa từng được trải qua tôi luyện. Phải biết rằng một thanh đao muốn cho thật tốt thì nhất định phải trải qua ngàn vạn lần tôi luyện, đây chính là kiến thức căn bản.

- Tiểu tam à, con không phải muốn cho ta xem những vật này đấy chứ?

Trương Thiên Đức quay đầu lại nhìn Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói.

Trương Tinh Phong nhận ra ánh mắt khinh thường của phụ thân, vừa cười vừa nói:

- Đúng vậy, cha à, những bảo đao này chính là lễ vật mà con chuẩn bị cho người đấy!

Trương Thiên Đức vừa nghe được liền ngăn người ra: "Có thể khiến tiểu tam chọn làm lễ vật cho mình nhất định không phải vật bình thường, chẳng lẽ đây thật sự là bảo vật?"

Trương Thiên Đức liền bước lên phía trước, cẩn thận quan sát. Đúng vậy, đây chính là một thanh khảm mã đao, hơn nữa khảm định không hề trải qua tôi luyện. Không đúng! Cái này, cái này là vật liệu gì? Màu sắc này chẳng lẽ lại là Thiên nham thạch, là Thiên nham thạch thật sao?

Trương Thiên Đức trong lòng kích động, trên tay đột nhiên hình thành một đao mang chém vào thân đao. "Oanh" một tiếng vang lên, thanh khảm mã đao vẫn không hề tổn hại gì, chỉ là mặt ngoài có một chút dấu vết. Nếu như người sử dụng đao vận thêm nội lực vào, sợ rằng ngay cả một dấu vết nhỏ cũng không có!

- Lão thiên, đây chính là vũ khí do Thiên nham thạch tạo thành! Ha ha .....
Tiểu tam, cha quả thật càng ngày càng nhìn không thấu con, lại có thể làm được những việc mà cả mấy ngàn năm nay chưa ai làm được, quả thật không hổ là con trai của ta! Ha ha ..... Ha ha ha ha .....

Trương Thiên Đức trong lòng vui sướng, phát ra tiếng cười sang sảng.

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười. Nhìn thấy phụ thân của mình cao hứng như vậy làm cho hắn trong lòng cũng cảm thấy vui vẻ. Bây giờ chuyện có thể làm cho Trương Tinh Phong vui vẻ sợ rằng cũng chỉ có tu luyện tiến bộ, hoặc là thân nhân của mình cao hứng mà thôi.

Trương Tinh Phong trong nửa năm nay không ngừng nghiên cứu phương pháp tu luyện hỗn độn lực, nhưng lại không hề có kết quả gì. Cho nên hắn cũng chỉ có thể làm cho hỗn độn lực lượng gia tăng, còn cảnh giới thì lại không thể đột phá được. Thật sự không biết lúc nào mới có thể hiểu được phương pháp tu luyện của hỗn độn lực đây!

Nhưng Trương Tinh Phong lại phát hiện ra bí quyết luyện thể của Thiên Tâm Tông lại có thể đồng thời tu luyện với hỗn độn lực. Mặc dù chỉ đơn giản là tu luyện thân thể nhưng cũng có thể làm cho thân thể của mình trở nên cứng rắn hơn. Nếu có đủ thời gian cùng với điều kiện thậm chí cũng có thể đạt đến "Kim Cương Bất Tử Chi Thân" rong truyền thuyết!

- Tiểu tam, rốt cuộc con làm như thế nào vậy? Ngay cả Thiên nham thạch cũng có thể luyện chế thành vũ khí. Càng ngày con càng khiến cha nhìn không thấu, chả trách ba lão già của Lý gia cũng phải nuốt quả đắng!

Trương Thiên Đức buông khảm mã đao trong tay xuống, vừa cười vừa nói.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Cha, con là hoàn toàn dùng công lực của mình cùng với kỹ thuật độc môn để luyện chế. Chính vì vậy cả Thanh Long Đại Lục này cũng chỉ có con là có thể dùng Thiên thạch để chế tạo vũ khí. Nói cách khác đây chính là vũ khí cao cấp nhất hiện nay, có nó thì cho dù là Nhị phẩm cao thủ cũng có thể quyết đấu cùng với nhất phẩm cao thủ.

Trương Thiên Đức vừa nghe xong, suy nghĩ một lát rồi nói:

- Tiểu tam, kỹ thuật này nhất định phải giữ bí mật cho thật kỹ. Ngàn vạn lần đừng để cho người khác biết được!

Trương Thiên Đức dường như hiểu rất rõ tầm quan trọng của phương pháp luyện chế Thiên nham thạch này.

Trương Tinh Phong lạnh nhạt cười. Tại Thanh Long Đại Lục này khi đột phá Nhất phẩm cảnh giới mặc dù có thể sinh ra chân nguyên lực nhưng lại không có kim đan. Cho dù là công lực đột phá Thần chi cảnh như Lý Thế Dân thì cũng vẫn chỉ có chân nguyên lực. Nói cách khác là bọn họ không có khả năng thi triển Tam muội chân hỏa hay cái gì đại loại như vậy. Xem ra đây cũng chính là sự chênh lệch của võ đạo và tu chân!

Trương Thiên Đức nhìn thấy nụ cười ngạo thị thiên hạ của nhi tử mình, trong lòng như trút được một tảng đá lớn.

Trương Tinh Phong quay về phía phụ thân vừa cười vừa nói:

- Cha, vũ khí này còn có một đặc điểm quan trọng, chính là có khả năng tiếp nhận chân nguyên lực. Cha chắc cũng đã hiểu rõ sự chênh lệch chân nguyên lực giữa cao thủ Thiên chi cảnh và Thần chi cảnh. Nhưng nếu như sử dụng bản thể đao này công kích chỉ cần một chút chân nguyên lực, cao thủ Thiên chi cảnh hòng toàn có thể liều mạng cùng với Thần chi cảnh!

Trương Thiên Đức lập tức cao hứng nói:

- Thật sao, nếu vậy thì tốt quá! Trương thị thế gia chúng ta trước nay đều lo lắng vì không có siêu cấp cao thủ. Hiên tại nhờ có linh đan của con nên đã làm cho tất cả các Nhất phẩm cao thủ đều đạt đến Thiên chi cảnh. Bây giờ lại có thêm vũ khí này, xem ra ông trời cũng hướng về Trương gia ta!

Trương Thiên Đức đột nhiên nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Tiểu tam, hôm nay ta đến đây là có một chuyện quan trọng muốn nói cho con biết!

Trương Tinh Phong nhìn thấy vẻ mặt nghiêm túc của phụ thân, lập tức chăm chú lắng nghe.

- Tiểu tam, con biết tại sao Lý gia và Thạch gia trong thời gian dài như vậy mà địa vị vẫn không hề dao động hay không?

Trương Thiên Đức cười hỏi.

- Thế lực của Lý gia con hiểu khá rõ, thực lực của Hắc Thiết Tinh Vệ tuy chỉ biết một chút nhưng cũng có thể cảm nhận được sự cường đại. Còn Thạch gia thì con lại không hiểu được, dường như thế lực của bọn họ không

hề có gì cả. Lý gia có thể chiếm lĩnh thị trường buôn bán muối còn có đạo lý, còn Thạch gia tại sao lại có thể lũng đoạn thị trường buôn bán lương thực? Phải biết rằng mặt hàng lương thực này sinh ý không hề kém hơn buôn bán muối chút nào!

Trương Tinh Phong nghi hoặc nói.

Trương Thiên Đức cười cười:

- Đây chính nguyên nhân mà hôm nay ta đến đây. Hai thế lực "Ám Huyết" và "Thiên Vũ Lô" của Trương gia ta con chắc là đã biết rồi chứ?

Trương Tinh Phong gật đầu. Hiện nay Tinh Phong gia tộc và Trương thị thế gia đang cùng hợp lực công kích Lý gia tên phượng diện ngọc khí. Trương thị thế gia cũng hoàn toàn để cho Tinh Phong gia tộc biết thực lực của mình. Kỳ thật đây chính là vì Trương thị thế gia muốn biểu hiện thành ý của mình với Trương Tinh Phong.

Trương Thiên Đức tiếp tục nói:

- Trương gia chúng ta tựa hồ rất cường đại, mà Hắc Thiết Tinh Vệ của Lý gia dường như cũng rất mạnh. Nhưng những cái này đều không phải là nguyên nhân chủ yếu quyết định thực lực. Nguyên nhân chính thức chính là ở tại —— Thiên Nhai San Mạch.

- Thiên Nhai San Mạch! Có liên quan gì? Chẳng lẽ ..... trăm vạn sơn tặc .....

Trương Tinh Phong trong đầu loé lên một tia sáng, dường như đã hiểu một chút.

Trương Thiên Đức ánh mắt tán thưởng nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Đúng, chính là thiên nhai trăm vạn núi non. Thiên Nhai San Mạch dài đến mấy ngàn dặm, cơ hồ chia cắt cả Minh vương triều và Nguyên Mông, chỉ chừa lại một thông đạo khoảng trăm thước cho hai bên có thể giao dịch. Mà diện tích vô tận của Thiên Nhai San Mạch nghiêm nhiên lại khiến cho rất nhiều người không muốn chịu sự quản chế của Minh vương triều và Nguyên Mông đến đây định cư, thậm chí còn có rất nhiều người Liêu quốc và Kim quốc. Số lượng người bên trong đạt đến đến con số mấy ngàn vạn. Bên trong còn có ba siêu cấp đại thế lực và năm thế lực lớn khác, tám thế lực lớn này binh lực đạt đến hơn trăm vạn. Điều này làm cho Minh vương

triều và Nguyên Mông rất lo lắng, nên biết rằng binh lực của hai quốc gia tối đa cũng chỉ trăm vạn mà thôi. Hơn nữa bọn họ ở tại Thiên Nhai San Mạch căn bản là không ai có thể quản chế được, vì vậy hình thành một thế lực rất lớn.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Cha, tất cả những điều này con đều biết, người nói những điều này có ý gì?

Trương Thiên Đức mỉm cười thần bí:

- Đừng có gấp, hãy nghe ta nói đã. Bởi vì tam đại thế lực và năm thế lực lớn hầu hết đều bị người khác khống chế phía sau!

Trương Tinh Phong vừa nghe xong liền giật mình. Đúng vậy, bất kể người tại Minh vương triều thế lực có cường đại như thế nào, vũ lực tối đa cũng không quá một vạn. Nhưng tại Thiên Nhai San Mạch cho dù là một thế lực bình thường vũ lực cũng có đến trên một vạn!

Trương Thiên Đức vừa cười vừa tiếp tục nói:

- Tam đại thế lực, lớn nhất chính là Mộc Dạ suất lĩnh thế lực người Nguyên Mông. Bọn họ có đến ba mươi vạn binh lực, hơn nữa thế lực đứng phía sau chính là Mật Tông!

- Mật Tông, Mật Tông lại có thế lực cường đại đến như vậy sao?

Trương Tinh Phong rất là chấn kinh, một cái tín ngưỡng phật giáo lại có thế lực lớn đến như vậy.

- Mật tông vô cùng thần bí. Bọn họ trên phương diện võ đạo cũng hoàn toàn bất đồng với Minh vương triều chúng ta, rất là cường đại. Quan trọng nhất chính là hầu như tất cả người Nguyên Mông đều rất tôn sùng Mật Tông. Mộc Dạ chính là lực lượng do Mật Tông bồi dưỡng ra, nghe nói tất cả đều đạt đến Thiên chi cảnh, rất là lợi hại!

Trương Thiên Đức sắc mặt nghiêm túc, xem ra ông cũng rất coi trọng Mật Tông.

- Thế lực lớn thứ hai chính là Độc Long suất lĩnh thế lực Minh vương triều, binh lực kinh người cũng đạt đến ba mươi vạn. Mà thế lực đứng phía sau chính là Lý thị thế gia.

Trương Thiên Đức nói đến đây, cẩn thận quan sát Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong trong lòng máy động: "Cái gì, Lý thị thế gia sao? Các người quả thật là cường đại, ba mươi vạn tư binh! Ha ha, Xem ra ta phải đấu với các người một đoạn thời gian rồi!"

Trương Tinh Phong nhìn phụ thân mỉm cười nói:

- Tốt lắm, Lý gia càng cường đại thì trò chơi sau này lại càng có ý tứ, chẳng lẽ không đúng sao?

Trương Thiên Đức cười nói:

- Tốt, tiểu tam à, con thật sự đã trưởng thành rất nhiều rồi. Được, sau này phụ tử chúng ta sẽ đồng tâm chăm sóc cho Lý gia!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy ấm áp. Hẳn kỳ thật hiểu rất rõ, nửa năm nay phụ thân đối đầu với Lý gia hoàn toàn đều là vì hắn.

(Bản convert hình như thiếu một đoạn chỗ này, sẽ cập nhật sau)

- Tiểu tam, thế lực lớn thứ ba chính là Lâm Hoành. Binh lực so với hai thế lực trước yếu hơn rất nhiều, nhưng cũng có đến mười lăm vạn. Mà thế lực đứng phía sau chính là Thạch gia.

- Thạch gia, chính là gia tộc của Thạch bá bá mà con đã gặp khi còn nhỏ sao? Thật sự là không ngờ! Ha ha!

Trương Tinh Phong cười cười.

Trương Thiên Đức dường như cũng nhớ lại chuyện trước kia mang Trương Tinh Phong đến Thạch gia, cười cười tiếp tục nói:

- Thạch gia hoàn toàn không đơn giản như vậy, nếu không thì cũng không thể đứng trên Trương gia của chúng ta. Quan trọng nhất chính là phía sau lưng còn có thế lực khổng lồ - Ma Tông!

- Ma Tông, cha nói Thạch gia phía sau lưng có Ma Tông?

Trương Tinh Phong vừa nghe được tin tức này cũng cảm thấy chấn kinh. Nên biết rằng thế lực của Ma Tông hoàn toàn có thể so sánh với Lý gia!

Trương Thiên Đức cười cười:

- Ta còn chưa nói hết, chỉ là Huyền Ma Môn một trong ba môn phái của Ma Tông, chứ không phải là cả Ma Tông. Nhưng cũng nên biết một khi Thạch gia gặp chuyện không may thì cả Ma Tông nhất định sẽ xuất thủ. Con còn nhớ Minh vương triều công bố danh sách mười đại cao thủ không, trong đó có một người là Thạch Dị. Hẳn mặc dù là môn chủ của Huyền Ma Môn,

nhưng chỉ là trên danh nghĩa mà thôi, môn chủ chính thức chính là Thạch bá bá của con. Mỗi một đời môn chủ chính thức của Huyền Ma Môn đều là gia chủ của Thạch gia.

Trương Tinh Phong trong đầu xuất hiện một thân ảnh mập: "Ông ta cũng có thể làm môn chủ của Huyền Ma Môn sao? Vì sao lúc đầu ta gặp ông ta dường như không hề có công lực cao thâm gì?"

Trương Tinh Phong suy nghĩ một lát đã minh bạch: "Lúc ấy ta còn chưa đạt đến Nhất phẩm cảnh giới, mà gia chủ của Thạch gia, môn chủ của Huyền Ma Môn khẳng định là đã vượt qua Nhất phẩm cảnh giới rồi, không nhìn thấu cũng là chuyện dễ hiểu."

- Năm đại thế lực khác là Xi gia năm vạn binh lực, Chu gia bảy vạn binh lực, Dư gia bốn vạn binh lực dường như không có người nào thao túng. Còn Trần gia sáu vạn binh lực chính là do Vũ Văn thế gia nắm trong tay. Mà yếu thế nhất lại chính là Trương gia ta chỉ có bốn vạn binh lực, do tam đệ của ta đổi tên thành Vương Đồng suất lĩnh. Còn lại các tiểu thế lực khác cũng không vượt quá một vạn binh lực. Hầu hết đều là những bộ lạc nhỏ bất mãn Nguyên Mông toàn bộ tiến vào Thiên Nhai San Mạch.

Trương Thiên Đức cười khổ nói. Thế lực yếu kém tại Thiên Nhai San Mạch cũng chính là tâm bệnh bấy lâu nay của Trương gia.

Trương Tinh Phong ngẩn người, hắn quả thật không ngờ Trương gia tại Thiên Nhai San Mạch lại thất thế như vậy.

Trương Thiên Đức còn nói thêm:

- Nhưng người hắn là biết binh lực tại Thiên Nhai San Mạch rất khó điều động vào bên trong Minh vương triều. Mà "Ám Huyết" và "Thiên Vũ Lô" của Trương gia số lượng vượt trên ba vạn người, hơn nữa hầu hết đều là cao thủ. Cho nên thực lực của Trương gia vẫn rất cường đại.

Ông ta dường như đang cố gắng biện minh cho Trương gia của mình.

Trương Tinh Phong đột nhiên nói:

- Cha, tại sao người lại nói với con những việc này?

Trương Thiên Đức cười cười nói:

- Bởi vì ta cho rằng con có thể bước vào cái vòng tròn này, vòng tròn của các siêu cấp thế lực. Con có khả năng làm cho Tinh Phong gia tộc trở thành

Tinh Phong thế gia, nhất định phải có được thế lực tại Thiên Nhai San Mạch!

Trương Tinh Phong cuối cùng đã hiểu rõ tại sao cha mình lại nói với mình nhiều như vậy, chính là muốn nói cho mình biết: "Tinh Phong thế gia muốn đối đầu cùng với Lý thị thế gia, nhất định phải xây dựng thế lực của mình tại Thiên Nhai San Mạch."

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã quyết định, vì Nhu mình nhất định phải đến Thiên Nhai San Mạch.

- Phụ thân, con đã quyết định rồi, ngày mai con sẽ đi đến Thiên Nhai San Mạch.

Trương Tinh Phong mặc dù nói rất bình thản, khả Trương Thiên Đức lại có thể nghe được sự kiên định trong lời nói. Ông ta mặc dù rất kỳ vọng vào con mình, nhưng vẫn cảm thấy lo lắng.

- Tiểu tam, con phải biết rằng việc này rất gian nan. Mỗi một thế lực tại Thiên Nhai San Mạch đều có lịch sử rất lâu đời, hơn nữa ngay cả tứ đại thế gia cũng không thể nắm rõ. Con hẳn phải biết việc này khó khăn như thế nào.

Trương Tinh Phong cười cười:

- Phụ thân, người cứ yên tâm, con đã suy nghĩ rất kỹ rồi. Chẳng lẽ cha không tin tưởng con sao?

Trương Thiên Đức nhìn nhi tử của mình. Nụ cười thân nhiên của Trương Tinh Phong làm cho ông ta bỗng nhiên có một cảm giác tin tưởng: "Tiểu tam hẳn chính là người chuyên sáng tạo ra kỳ tích!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Tiền Vãng Thiên Nhai San Mạch.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn phụ thân của mình rời đi, cho đến khi xe ngựa biến mất khỏi ngã tư đường, mới xoay người trở vào bên trong Tinh Phong trang viên.

- Thu Chí, người hãy đi gọi Vương ca, Lang Phong đại ca, còn có Trương Vũ, Lý Đại và Lý Nhị đến phòng ta!

Trương Tinh Phong quay sang nói với người thiếp thân thị nữ mới bên cạnh. Nhìn thấy Thu Chí, Trương Tinh Phong trong lòng cũng có một chút thương xót.

Bây giờ Hạ Thủy đã sớm cùng với Lý Đại ân ái mặn nồng, đương nhiên không thể tiếp tục đảm nhiệm công việc thiếp thân thị nữ này được nữa. Thu Chí trước mặt chính là người do Vương ca mới mua về, nghe nói là mua tại kỹ viện, mà ngày ấy nàng chính là "Tân Nhân Triển" trong kỹ viện. "Tân Nhân Triển" là những xử nữ mới đến kỹ viện được đem ra giới thiệu trong đại hội. Đương nhiên nếu có như tiền thì cũng có thể hoàn toàn mua "tân nhân" về nhà, đây cũng là một số ít "tân nhân" có vận khí tốt, mà Thu Chí chính là một trong số đó.

Thiếp thân thị nữ của Trương Tinh Phong đương nhiên là phải xinh đẹp, đồng thời phải có tố chất. Thu Chí vốn xuất thân trong gia đình một quan viên bị lưu đày, cũng có một chút học vấn, lại thêm xinh đẹp. Nhưng không may nàng lại phải trở thành kỹ nữ, may mắn là được Vương ca tuyển chọn. Thu Chí vừa nghe gia chủ nói, lập tức đi ngay đến chỗ Vương ca. Nàng rất cảm kích Vương ca, người đã cứu nàng ra khỏi bế khổ, mà đối với vị gia chủ này thì lại càng kính nể hơn.

Thu Chí đến trang viên cũng đã được ba tháng rồi. Đối với người trẻ tuổi vô công thông thiên, thế lực kinh người, chuyên sáng tạo ra kỳ tích này, ngay

từ đầu nàng đã cảm thấy rất hiếu kỳ. Sau một thời gian hầu hạ vị gia chủ trẻ tuổi này, càng làm cho nàng kính phục hơn.

Trương Tinh Phong trước mặt các Tinh Phong Vệ lộ ra võ công kinh người làm cho nàng nghĩ rằng hẳn không phải là người bình thường. Mà bình thường hẳn luôn yên lặng tu luyện hoặc là chăm chú vào cùng một quyển sách. Bất kể lúc nào, Trương Tinh Phong trong mắt đều lộ ra một vẻ tang thương làm cho nàng nghĩ rằng hẳn nhất định đã trải qua một đoạn ái tình rất thương tâm.

Có một lần nàng và Trương Tinh Phong đi vào bên trong trận thế, nàng đã nhìn thấy ngôi mộ thê tử của hắn. Sau lại được hảo tử tử Hạ Thủy kể cho nghe chuyện trước đây của Trương Tinh Phong và Vũ Văn Nhu, nàng đối với vị gia chủ si tình này lại càng thêm sùng bái.

Trương Tinh Phong lẳng lặng nhìn vào quyển sách đặt trên bàn. Đây không phải là sách, mà chính là nhật ký từ nhỏ cho đến lớn của Vũ Văn Nhu. Trương Tinh Phong sau khi biết được sự tồn tại của cuốn nhật ký này, đã lợi dụng thuận di lên vào Vũ văn thế gia đoạt lấy.

Thuần di chỉ có Tu chân giả Đại Thành kỳ mới có khả năng thi triển, nhưng ngày ấy Trương Tinh Phong sau khi biết Vũ Văn Nhu qua đời không hiểu sao bỗng nhiên lại có thể sử dụng thuận đi. Sau này Trương Tinh Phong mới biết nguyên nhân chính là do hỗn độn lực.

Trương Tinh Phong mỗi lần nhìn vào nhật ký đều tựa như nghe được Nhu đang nói chuyện, trong lòng cũng có một chút vui sướng và hạnh phúc.

- Sư phụ, người gọi chúng ta đến có chuyện gì vậy?

Trương Vũ đi vào thư phòng nói.

Trương Tinh Phong kìm nén tâm tình trong lòng lại, ngẩng đầu nói:

- Trương Vũ à, chờ một chút, đợi những người khác cùng tới đã!

Mà ngay lúc này, bên ngoài truyền đến thanh âm.

- Sư phụ, con và Nhị đệ còn có Lang Phong sư bá đã đến!

Lý Đại thanh âm rất lớn, từ bên ngoài xa vẫn có thể nghe thấy được.

Trương Tinh Phong nhận thấy mọi người đều đã đến đông đủ, liền bảo bọn họ ngồi xuống ở hai bên chiếc bàn dài, nhân tiện nói:

- Ta gọi các người đến là vì cuộc tuyển chọn Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận lần trước, trận đấu đó ta không chứng kiến. Các người hãy nói cho ta biết, đội ngũ đứng đầu đã đạt đến trình độ nào rồi?

Chuyện này chủ yếu là do Trương Vũ phụ trách, hẳn liền trả lời:

- Sư phụ, trong đợt luận võ lần này, đội quán quân có thực lực rất mạnh, nhưng đội á quân cũng không hề kém hơn chút nào. Hai đội ngũ đấu với nhau rất lâu cuối cùng chỉ là chênh lệch một chút mà thôi. Sư phụ, người có thể nào thu nhận cả hai đội ngũ này làm đồ đệ hay không?

Đối diện với ánh mắt mong đợi của Trương Vũ ánh mắt, Trương Tinh Phong trầm ngâm một hồi.

Lý Đại ở bên cạnh đứng lên, vung tay múa chân vừa cười vừa nói:

- Sư phụ à, người không biết đâu, bọn họ quả thật rất mạnh. Đồ đệ con sau này cũng không dám đi vào bên trong trận thế của bọn họ nữa. Uy lực quả thật là rất lớn, con và nhị đệ hai người đi vào đều thất bại cả. Lang Phong sư bá bây giờ đã đạt đến Kim Đan kỳ mà người nói rồi sao?

Trương Tinh Phong nghe xong khẽ gật đầu. Đúng là Lang Phong đã đạt đến Kim Đan kỳ, nhưng Trương Tinh Phong trong lòng vẫn không cảm thấy hài lòng. Phải biết rằng Lang phong đã sớm đạt đến Tiên thiên cảnh giới từ rất lâu rồi, mà lúc ấy Trương Vũ cơ hồ không hề có một chút công phu nào, hơn nữa thiên phú của Lang Phong lại cao hơn Trương Vũ gấp vài lần. Nhưng bây giờ thì sao? Trương Vũ đã đạt đến Nhất phẩm cảnh giới, còn Lang Phong trong một thời gian dài như vậy mới đạt đến Kim Đan kỳ.

- Lang phong sư bá tiến vào bên trong trận pháp kia cũng phải rất gian nan mới ra được. Phải biết rằng bày trận chỉ là bảy Tứ phẩm cao thủ mà thôi, đúng là quá mạnh. Nếu như bọn họ đã mạnh như vậy, sư phụ người có nên thu nhận cả hai tổ luôn không?

Lý Đại vòng vo một hồi mới nói ra mục đích của hẳn.

Trương Tinh Phong cười cười, xem ra tất cả mọi người cũng đều hy vọng hẳn thu nhận người của cả hai tổ, nhân tiện nói:

- Được rồi, các người đừng có ở đây mà xin xỏ nữa, ta đồng ý. Trương Vũ các người hãy đi gọi mười bốn người bọn họ đến đây. Đại ca, Vương ca hai người hãy lưu lại đây, Trương Vũ ba người các người hãy về trước đi.

- Cám ơn sự phụ, vậy chúng con xin cáo lui trước!

Ba người Trương Vũ bọn họ cao hứng rời khỏi thư phòng.

Trương Tinh Phong liếc nhìn Lang Phong và Vương ca, nghiêm túc nói:

- Bây giờ ta có chuyện muốn nói cho các người biết, Thiên Nhai San Mạch

.....

Trương Tinh Phong đem tất cả sự việc quan trọng ngày đó hẩn và phụ thân bàn luận trong mật thất nói ra tất cả.

Lang phong vừa nghe xong, liền cau mày nói:

- Nhị đệ, xem ra thế lực của Lý gia quả thật rất cường đại. Chúng ta muốn đấu cùng Lý gia nhất định phải xây dựng thế lực của mình Thiên Nhai San Mạch. Nếu có thể mua chuộc được thì tứ đại thế gia đều đã làm rồi, hy vọng của chúng ta quả thật rất là mong manh!

Wang ca nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Thiếu gia, số lượng cao thủ của Tinh Phong trang viên chúng ta bây giờ so với Lý gia vẫn còn chênh lệch rất lớn. Nhưng thiếu gia người có nghĩ đến Lý gia tại Thiên Nhai San Mạch có thế lực rất lớn hay không. Chúng ta đến đó quả thật là rất bất tiện. Nếu như bị phát hiện, Lý gia bọn họ lại uy hiếp những thế lực chuẩn bị hợp tác với chúng ta. Những thế lực này lại không hề có quan hệ mật thiết gì với chúng ta, bọn họ có thể vì chúng ta mà đối đầu với Lý gia hay sao?

Trương Tinh Phong vừa nghe được liền ngăn người. Đúng vậy, cho dù bọn họ có thể mua chuộc được các thế lực, nhưng đối mặt với thế lực cường đại của Lý gia, ai có thể vì bọn họ mà đối đầu với Lý gia đây. Phải biết rằng Lý gia tại Thiên Nhai San Mạch có đến ba mươi vạn binh lực!

Đầu đầu, đây là điều duy nhất bây giờ Trương Tinh Phong cảm nhận được. Trước kia hẩn còn tưởng rằng có thể dựa vào năng lực của mình để thu phục người khác, nhưng hẩn đã quên mất vẫn còn sự đe dọa từ phía Lý gia. Có mặt Lý gia sẽ rất khó thành công!

- Đã làm phiền mọi người rồi. Bất kể thế nào chúng ta đều phải cố gắng một phen. Cho dù thất bại thì cũng là chuyện không có biện pháp. Nếu như không làm thử một lần mà đã từ bỏ, các người có cam tâm không?

Lang phong và Vương ca nhìn Trương Tinh Phong nói chuyện, trong lòng kiên định: "Đúng vậy, bất kể thế nào cũng phải làm thử một lần mới có cơ hội, nếu không thử thì một chút cơ hội cũng không có."

Wương ca đột nhiên lên tiếng hỏi:

- Thiếu gia, lần này chúng ta đến Thiên Nhai San Mạch có những ai đây?

Trương Tinh Phong suy nghĩ một chút, lại nhìn về hướng Lang Phong nói:

- Cùng với ta còn có đại ca, à, còn thêm mười bốn đồ đệ kia nữa!

Lang Phong sửa sang lại y phục, cười nói:

- Lúc nào thì chuẩn bị đi!

Nhưng Trương Tinh Phong lại nhận ra thật sâu trong mắt Lang Phong lại có một chút thương cảm. Sau khi đã trải qua đả kích của sự tình Vũ Văn Nhu, Trương Tinh Phong đối với phương diện cảm tình rất là miễn cảm. Hắn nhìn Vương ca nói:

- Vương ca, huynh hãy về trước đi. Bảo mười bốn người kia trước hết không cần đến đây, nhưng cứ để cho bọn họ trong khoảng thời gian này ở tại trang viên, không cần phải ra ngoài làm việc.

Wương ca khẽ gật đầu, sau đó liền đi ra ngoài.

Trương Tinh Phong xoay người lại nhìn Lang Phong, tinh mang trong mắt chợt loé lên, khiến cho Lang Phong cũng không dám nhìn thẳng vào.

- Đại ca, huynh có phải là đã thích ai rồi hay không?

Lang phong khẽ giật mình, không hề lên tiếng, sự thương cảm trong ánh mắt càng hiện rõ. Trương Tinh Phong lại thành khẩn nói:

- Đại ca, rốt cuộc làm sao vậy, huynh tại sao lại như thế? Huynh hãy nói ra đi, là huynh đệ, ta nhất định sẽ giúp huynh!

Lang phong cười khổ nói:

- Nhị đệ, không có việc gì đâu, đại ca cho tới bây giờ vẫn không có việc gì. Cho dù có thích thì sao chứ? Quên đi, hãy để cho thời gian xóa nhòa đi tất cả!

Trương Tinh Phong trầm giọng nói:

- Đại ca, chuyện gì xảy ra với huynh vậy? Cái gì mà "cho dù có thích thì sao chứ", cái gì mà "thời gian xóa nhòa đi tất cả", huynh có ý gì vậy? Nếu

như huynh thích thì phải tranh thủ ngay. Chẳng lẽ huynh muốn sau này sẽ phải hối hận hay sao?

Lang phong thấp giọng lẩm bẩm nói:

- Tranh thủ, nhị đệ không hiểu được đâu, ta ngay cả tư cách tranh thủ cũng không có. Đệ không biết sao, ta ngay cả tư cách cũng không có!

Nói đến câu cuối cùng, Lang Phong tựa như một con sói bị thương bị thương rống lên.

Trương Tinh Phong nhượng mào:

- Không có tư cách, rốt cuộc là ai? Huynh hãy nói cho ta biết, là ai mà lại có thể làm cho đại ca của Trương Tinh Phong ta không có tư cách theo đuổi. Là ai?

Lang Phong đột nhiên mặt mày tươi tỉnh nói:

- Nhị đệ, đệ làm sao vậy. Ta vừa rồi chỉ đùa với đệ thôi, làm gì có thích cô gái nào chứ. Nhị đệ à, huynh đệ ta bây giờ có việc phải làm, ta đi trước đây! Nói xong liền đi ra ngoài.

Trương Tinh Phong nhìn Lang Phong, thản nhiên nói:

- Hèn nhất!

Lang Phong đang bước ra ngoài, vừa nghe được thân thể liền chấn động, nhưng vẫn tiếp tục đi về phòng của mình.

Hèn nhất, mình là một kẻ hèn nhất hay sao? Chuyện này không liên quan đến sự hèn nhất, căn bản là do mình không xứng. Nàng là một người cao cao tại thượng như vậy, xinh đẹp cao quý như vậy, khắp thiên hạ này chỉ có Nhị đệ mới xứng với nàng mà thôi. Ta chỉ là một tiểu nhân vật, một người không quan không tước, không địa vị gì thì làm sao có thể sánh với nàng!

Lang Phong trong lòng đau khổ. Mặc dù hẳn biết là mình không xứng, nhưng hẳn cũng không thể nào ngăn được mình thích nàng. Khi nghe được Trương Tinh Phong nói về Thiên Nhai San Mạch, hẳn biết mình đã không còn cơ hội được gặp nàng, vì vậy mới có chút thương cảm. Trong lòng không khỏi nhớ lại những chuyện liên quan đến nàng.

.....

- Xin hỏi ngài có phải là Trương Tinh Phong hay không?

- Không phải, ta gọi là Lang Phong, Trương Tinh Phong đang ở trong phòng kia.

.....

- Lang Phong đại ca, ta phải đi rồi, nếu ta còn không trở về, phụ hoàng .....
A!

- Phụ hoàng của nàng, nàng là công chúa!

- Lang Phong đại ca, xin lỗi, huynh ngàn vạn lần đừng nói cho Trương đại ca biết nhé!

.....

Nàng là công chúa, còn ta chỉ là một tiểu nhân vật. Người nàng thích cũng là nhị đệ chứ không phải ta, ta có thể tranh thủ như thế nào? Lang Phong thản nhiên mỉm cười nhìn chiếc khăn trên tay, là do công chúa đánh rơi, nhưng Lang Phong không có trả lại, hắn vẫn luôn giữ bên mình.

Trương Tinh Phong lẳng lặng ở phía sau nhìn Lang Phong, nhìn những giọt nước mắt rơi trên chiếc khăn tay, khoé miệng khẽ nở nụ cười. Hắn đã xác định được, Lang Phong đúng là đã thích một người, hơn nữa lại còn yêu rất sâu đậm. Mình đã từng trải qua đau khổ, làm sao có thể đứng nhìn huynh đệ cũng lâm vào cảnh ngộ như mình?

Nhìn thấy chiếc khăn tay kia, Trương Tinh Phong đã đoán ra chủ nhân của nó.

- Đại ca, nha đầu Nhạc Nguyệt đó huynh cũng không có tư cách theo đuổi hay sao?

Lang Phong nghe được thanh âm của Trương Tinh Phong, trong lòng khẩn trương lập tức liền cất chiếc khăn tay vào. Khi nghe được hai chữ "Nhạc Nguyệt" thì hắn giống như một quả bóng bị xì hơi, ngồi yên trên ghế.

- Nhị đệ, đệ cũng biết rồi sao?

- Ta không biết, ta không biết huynh vì sao lại không dám theo đuổi nàng!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy rất bức mình. Không phải chỉ là một tiểu nha đầu hay sao, tại sao lại không thể theo đuổi?

Lang Phong khổ sở nói:

- Nhị đệ, đệ còn không biết thân phận chính thức của nàng sao? Nàng chính là tứ công chúa của đương kim hoàng thượng. Đệ nói đi, ta còn có cơ hội

hay sao, đệ nói xem ta còn có tư cách hay sao?

Trương Tinh Phong ngẩn người. Thì ra là một công chúa. Mấy ngày nay Trương Tinh Phong đã sớm hoà nghi nha đầu "Nhạc Nguyệt" này có bối cảnh không tầm thường, nhưng như thế nào cũng không ngờ nàng lại là công chúa.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Đại ca, huynh có biết một thế gia thì thế lực cường đại như thế nào không?

Lang Phong ngẩn người. Hắn không hiểu tại sao nhị đệ lúc này lại hỏi đến vấn đề này, nhưng vẫn trả lời:

- Rất mạnh, nghe những gì đệ vừa kể lại, ta biết thế lực của thế gia là phi thường cường đại!

Trương Tinh Phong mỉm cười lớn tiếng nói:

- Mạnh! Hơn nữa còn cường đại hơn rất nhiều so với tưởng tượng của huynh. Ta nói cho huynh biết, nếu như quả thật có một thế gia muốn làm phản, thì triều đình kia kể như là đã xong rồi!

Lang Phong ngẩn người. Trong mắt của hắn, thế lực của hoàng đế chính là cường đại nhất. Cho dù thế gia có mạnh như thế nào cũng không thể so sánh với hoàng gia được!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Huynh không biết sao. Trong một thế gia số lượng Tiên thiên cao thủ đều lên đến mấy ngàn, đó là chưa kể đến những cao thủ tại Thiên Nhai San Mạch. Hoàng cung tổng cộng có năm ngàn thủ vệ, nhưng có bao nhiêu người đạt đến Tiên thiên cảnh giới đây. Một thế gia có thể dễ dàng tiêu diệt cả hoàng cung. Chưa cần nói đến chuyện này, chỉ trên phương diện kinh tế, nếu như Thạch gia ngưng cung cấp lương thực một tháng thôi, thiên hạ này nhất định sẽ đại loạn. Huynh thử suy nghĩ xem thế lực của một thế gia mạnh đến mức nào!

Lang Phong đã nghĩ thông suốt, nhưng lại nghi hoặc nói:

- Nhị đệ, đệ nói những điều này để làm gì?

Trương Tinh Phong nói một cách thần bí:

- Huynh đệ à, chẳng lẽ huynh đã quên mục tiêu của chúng ta sao?

Lang Phong giống như phản xạ có điều kiện, lập tức nói:

- Đúng vậy, mục tiêu chúng ta chính là thành lập thế gia!

Trương Tinh Phong lập tức nói:

- Đúng vậy! Nói như vậy, huynh sau này tối thiểu cũng là một nhân vật quan trọng trong thế gia, hơn nữa còn là một nhân vật cử túc khinh trọng (1). Huynh còn lo mình không xứng với nàng hay sao?

Lang Phong vừa nghe liền nói:

- Nhưng chúng ta bây giờ vẫn còn chưa phải là thế gia. Phải đợi cho đến khi nào đây? Đến lúc đó thì có lẽ nàng đã lập gia đình rồi!

Trương Tinh Phong cười khẩy nói:

- Ha ..... Ha ha ha..... Tiểu tử huynh bây giờ lại nóng vội rồi! Ha ha ha.....

Nói xong liền vào nhìn chăm chăm Lang Phong.

Lang Phong vừa nghe, khuôn mặt bỗng nhiên đỏ lên giống như say rượu, nhưng hắn không hề phản bác lại. Bị Trương Tinh Phong nhìn chăm chăm như vậy, Lang Phong cảm thấy khuôn mặt mình nóng lên, hơn nữa còn đỏ đến tận mang tai.

- Đại ca à, huynh đừng lo lắng. Cho dù là bây giờ, bằng võ công của huynh, lại thêm địa vị của huynh tại gia tộc chúng ta cũng đủ xứng với nàng rồi. À, lần này huynh cũng không cần đi đến Thiên Nhai San Mạch nữa, tốt nhất là nên tận lực theo đuổi "Nhạc Nguyệt" đi!

Trương Tinh Phong đột nhiên sắc mặt nghiêm túc nói:

- Đại ca, huynh phải nhớ kỹ, nhất định phải nắm chặt ngay bây giờ, phải biết quý trọng người trước mắt, đừng để sau này lại phải hối hận!

Lang Phong vừa nghe được, nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong, kiên định nói:

- Nhị đệ, đệ đừng lo lắng, ta tin rằng mình có đủ tư cách để theo đuổi nàng. Cho dù thất bại ta cũng sẽ không hối hận!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Đại ca của Trương Tinh Phong ta làm sao có thể thất bại được, nhất định phải thành công. Nếu như quả thật thất bại, cứ nói với ta một tiếng, ta đến hoàng cung cướp người cho huynh!

Nói xong liền lập tức rời đi. Tâm kết của huynh đệ đã được giải khai, Trương Tinh Phong cũng cảm thấy yên tâm.

Lang Phong vừa nghe được, lại nghĩ đến võ công kinh khủng của Trương Tinh Phong, trong lòng thật sự lo lắng Trương Tinh Phong sẽ chạy đến hoàng cung cướp người. Như vậy thì mình làm thế nào để đối mặt với Nhạc Nguyệt đây? Trong lòng âm thầm quyết định, nhất định phải lấy cho được Nhạc Nguyệt.

*****

- Bái kiến sư phụ!

Mười bốn người thanh niên đồng thời đứng trước mặt Trương Tinh Phong bái sư. Trương Tinh Phong nhìn qua một lượt, cảm thấy rất hài lòng.

- Được rồi, các người đều đứng lên cả đi!

Trương Tinh Phong uy nghiêm ngồi trên chủ vị. Làm sư phụ thì nhất định phải phải có khí thế của một vị sư phụ.

- Đa tạ sư phụ!

Mười bốn người may mắn cung kính đứng lên, đi đến một bên đại sảnh, đứng thẳng người. Trong mắt bọn họ, Trương Tinh Phong chính là thần, chính là tiên, không việc gì mà hăn không làm được, bọn họ làm sao có thể dám ngồi xuống trước mặt Trương Tinh Phong.

- Chiều hôm nay chúng ta sẽ rời khỏi kinh thành, đi trước đến Thiên Nhai San Mạch. Lý Nhị, ta cho phép người đi cùng ta, người có nguyện ý không? Trương Tinh Phong liếc nhìn Lý Nhị đang mong đợi bên cạnh nói.

Lý Nhị đã sớm muốn rời khỏi kinh thành đi ra ngoài chơi. Từ sau khi biết Lang Phong không đi, hăn vẫn chờ mong cái cơ hội này sẽ đổ lên đầu mình. Vừa nghe được Trương Tinh Phong nói, lập tức bước lên phía trước, hào khí tận trời nói:

- Sư phụ, Lý Nhị con phi thường nguyện ý, con dọc đường nhất định sẽ phân ưu giải nạn cho người. Vô luận có khó khăn gì, Lý Nhị con nhất định sẽ không mảy may nhúu mày!

Trương Tinh Phong nhìn Lý Nhị bộ dạng giống như một thằng hề, thật chỉ muốn một cước đá bay hăn đi. Lý Đại từ khi có Hạ Thủy đã chín chắn lên

rất nhiều, còn Lý Nhị thì điệu bộ vẫn cứ y như trước kia, không lớn cũng không nhỏ. Xem ra hẳn cũng nên tìm một lão bà rồi!

- Được, nếu như đã không có vấn đề gì, mười bốn người các người và Lý Nhị ngày mai buổi sáng đúng tám giờ thì bắt đầu khởi hành. Nhưng ngàn vạn lần đến lúc đó đừng để ta tìm không được các người, biết không?

Trương Tinh Phong uy phong lẫm liệt nói.

- Tuân lệnh!

Lý Nhị và mười bốn đồ đệ mới thu nhận đều cung kính hô.

Trương Tinh Phong nhìn những đồ đệ mới thu nhận, cười cười, từ cửa lớn rời khỏi đại sảnh.

-----

(1) Rất quan trọng, đóng vai trò quyết định.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Tái Ngộ Xi Thi Tam Huynh Đệ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Một đội khinh kỵ đang liên tục phi thật nhanh trên đường lớn, lưu lại phía sau một đám bụi mù.

Trương Tinh Phong hai mắt hữu thần nhìn thẳng về phía trước. Mặc dù bây giờ ngồi trên lưng ngựa tốc độ rất nhanh, nhưng đối với hắn thì không hề ảnh hưởng chút nào. Những người khác trong đội ngũ bởi vì vẻ trầm lặng của Trương Tinh Phong nên cũng không hề nói lời nào. Tất cả mọi người đều chỉ chăm chú điều khiển ngựa của mình tiến về phía trước.

- Sư phụ, bây giờ đã muộn lắm rồi, chúng ta có nên tìm một khách sạn trọ lại hay không, ngày mai hãy tiếp tục lên đường?

Lý Nhị bên cạnh lên tiếng. Lúc này trời đã tối, nhưng với những cao thủ đã sớm đạt tới Tiên thiên cảnh giới như bọn họ, di chuyển trong đêm tối hầu như cũng không ảnh hưởng gì.

Trương Tinh Phong không nói gì thêm, chỉ khẽ gật đầu. Đem ngựa giao cho đệ tử, chậm rãi đi đến khách sạn trước mặt cách đó không xa.

Chờ đến khi Lý Nhị và chương quỹ sắp xếp ổn thỏa tất cả, Trương Tinh Phong đi thẳng đến phòng mình, thản nhiên nói:

- Các người cứ tùy tiện đi, buổi sáng ngày mai sẽ tiếp tục lên đường!

Lý Nhị không hề ngại ngùng chút nào. Trên đường đi, Trương Tinh Phong đều vẫn như vậy, một ngày hầu như không nói lời nào, chỉ thỉnh thoảng nêu ra những chỗ thiếu sót trong võ công của bọn họ. Vẻ tươi cười xuất hiện trên khuôn mặt Lý Nhị. Không có Trương Tinh Phong quản chế, bây giờ mình bây giờ có thể thoải mái đi đánh bạc một phen rồi!

Trương Tinh Phong ngồi trên giường, trong lòng lại suy nghĩ đến những việc sẽ làm khi đến Thiên Nhai San Mạch. Nên biết rằng nơi đó Lý gia có thể lực vô cùng cường đại. Phải làm thế nào để thuyết phục người khác

cùng mình đối đầu với Lý gia, điều này đã trở thành một vấn đề mà Trương Tinh Phong nhất định phải giải quyết cho được.

Tu chân pháp quyết, linh đan, vũ khí do Thiên nham thạch tức Bí thiên thạch chế tạo thành, ba thứ này là ưu thế của Trương Tinh Phong, tứ đại thế gia không thể nào có được. Tu chân pháp quyết đại biểu cho cường đại vũ lực, sinh mệnh bất tử. Linh đan đại biểu cho công lực trong nháy mắt có thể tăng thêm hơn mười năm. Còn vũ khí chế tạo từ Bí thiên thạch đại biểu cho vũ khí mạnh nhất. Có ba thứ này có lẽ mọi chuyện tại Thiên Nhai San Mạch sẽ thuận lợi hơn.

Đêm tối lặng lẽ trong chớp mắt đã qua đi, trời đã bắt đầu sáng.

Trương Tinh Phong tỉnh dậy, ánh mắt chợt lóe sáng. Hắn cảm nhận được rất rõ ràng sau một đêm tu luyện hỗn độn lực của mình càng tinh thuần thêm một chút. Đi ra khỏi phòng, mười bốn đệ tử mới thu nhận đã sớm chờ đợi ở bên ngoài, chỉ duy nhất không thấy Lý Nhị đâu.

Trương Tinh Phong nhíu mày, đối với sự vắng mặt của Lý Nhị trong lòng có một chút tức giận.

- Lý sư huynh từ tối hôm qua sau khi rời khỏi đây vẫn chưa quay lại!

Dịch Dạng bước lên phía trước cung kính nói.

Trương Tinh Phong càng thêm nhíu mày. Bây giờ đã đến rất gần Thiên Nhai San Mạch, bỗng nhiên lại phát sinh chuyện này, khiến cho hắn cảm thấy rất bức mình.

Lý Nhị trong khoảng thời gian này hầu như mỗi ngày buổi tối đều ra ngoài đánh bạc, chuyện này Trương Tinh Phong cũng biết. Nhưng Lý Nhị mỗi buổi sáng đều đến rất đúng giờ, nên Trương Tinh Phong cũng làm như không nghe không thấy. Nhưng mà bây giờ hành vi của Lý Nhị quả thật đã vượt quá phạm vi nhẫn nhịn của hắn rồi.

- Dịch Dạng, các người có biết Lý Nhị tối hôm qua đến đồ phường nào không? Ta muốn đích thân đi tìm hắn, phải trừng phạt nghiêm khắc một lần, để cho tiểu tử này sau này không dám đánh bạc nữa!

Trương Tinh Phong thoáng nhìn ra ngoài cửa, trong mắt có một chút tiểu ý nhưng ngữ khí vẫn rất nghiêm túc quay sang hỏi Dịch Dạng.

- A, sư phụ, con đến rồi, con đã trở về rồi, xin người đừng nói nữa. Người không cho con đánh bạc không phải là muốn lấy cái mạng nhỏ của con sao? Con bây giờ đã đến rồi!

Lý Nhị nhanh chóng đi từ bên ngoài cửa khách sạn chạy đến trước mặt Trương Tinh Phong, đứng yên một chỗ giống như một cô nương then thùng. Trương Tinh Phong ngăn người nhìn đồ đệ của mình. Đây là Lý Nhị sao? Cả khuôn mặt đen thui giống như là bị bút lông vẽ lên, trên cái đầu trọc chỉ còn lơ thơ có vài sợi tóc thì lại càng rối tung, dường như còn có thể ngửi được mùi khét thoang thoang, y phục trên người lại giống như những nữ nhân đánh đá đánh nhau ở đầu đường xó chợ.

Lý Nhị nhận thấy ánh mắt của những người chung quanh đều đang tập trung vào mình, cảm thấy rất là ngửa ngáy, nhưng vẫn cố lấy dũng khí nói:

- Sư phụ, con có thể đi thay y phục một chút được không?

Trương Tinh Phong kỳ thật vẫn còn còn muốn hỏi Lý Nhị rốt cuộc vì sao lại trở nên thế nào. Phải biết rằng Lý Nhị tốt xấu gì cũng là Nhị phẩm cao thủ, mặc dù hẳn không có nhiều kinh nghiệm chiến đấu, nhưng với thực lực hiện tại, làm sao lại có thể bị một cái đồ phường nhỏ biến thành bộ dạng này?

Nhưng thể diện đồ đệ cũng là thể diện sư phụ. Trương Tinh Phong nhìn thấy bộ dạng đáng xấu hổ của Lý Nhị, lập tức nói:

- Được rồi, người hãy đi thay y phục nhanh lên, tốt nhất là nên tắm qua một chút. Chúng ta cũng không cần vội, cũng chỉ còn nửa ngày đường nữa là đến Thiên Nhai San Mạch rồi.

Lý Nhị liền nhanh chóng bay ngay về phòng của mình quên cả cảm ơn sư phụ. Để cho nhiều người nhìn thấy bộ dạng như vậy quả thật là mất mặt!

Trương Tinh Phong nghiêm túc ngồi xuống, mười bốn đệ tử cũng chia ra đứng ở hai bên. Qua một lúc lâu sau Lý Nhị mới chậm rãi từ trong phòng bước ra.

Đáng thương cho Lý Nhị lại phải trở về kiếp đầu trọc, nhưng Trương Tinh Phong thì ngược lại cảm thấy rất thân thiết.

- Đi thôi!

Trương Tinh Phong trừng mắt liếc nhìn Lý Nhị, không nói gì thêm đi ra bên ngoài.

Mọi người lại trải qua một chặng đường gian nan, cuối cùng cũng đã đến tòa thành phía trước Thiên Nhai San Mạch —— Phong Vũ Quan. Đây là một biên quan do Minh vương triều thành lập, chủ yếu là phòng ngừa Nguyên Mông xâm lấn. Nhưng Thiên Nhai San Mạch chỉ có một thông đạo khoảng trăm thước mà thôi, cho nên Nguyên Mông cũng không có cơ hội nào để tiến vào Minh vương triều. Mà biên quan này cũng vì hòa bình mà trở nên phồn vinh, cuối cùng hình thành một thành thị khá lớn.

- Uy, huynh đệ, các người đến đây làm gì vậy? Phong Vũ Thành chúng ta địa phương tốt nhất chính là Tường Thiên đồ phường và Mộng Kiều hoa lâu. Nếu các người muốn đi thì ta có thể dẫn đường!

Mới vừa vào thành, một tên đầu trộm đuôi cướp đã chạy đến hỏi han. Rất rõ ràng hẳn chính là một tên lăm khách nhân (cò mồi).

Trương Tinh Phong nhìn thấy tình cảnh này trong lòng cảm thấy rất không cao hứng. Đồ phường, hoa lâu vừa nghe là đã biết đó là địa phương gì. Làm sao lại có thể để cho một tên lăm khách nhân như thế này đứng ngay ở trước cổng thành chào mời, thật sự là không ra thể thống gì.

Lý Nhị lập tức cười hì hì nói:

- Sư phụ à, nơi này là một thành thị ở biên quan. Thông thường những người đến nơi này ngoại trừ các thương nhân ra thì chính là những kẻ muốn đi tìm thú vui. Rất nhiều thế lực của Thiên Nhai San Mạch đều có công việc làm ăn ở nơi này. Hơn nữa tại Thiên Nhai San Mạch cũng không có nhiều thành thị, cho nên nơi này đã trở thành một địa phương chuyên dùng để cho các đại nhân vật đến hưởng thụ. Cũng có một vài thành thị khác giống như thế này, đều là cách Thiên Nhai San Mạch không xa. Mà thành thị này bởi vì ngay cả người Nguyên Mông cũng tiếp đãi, cho nên đã trở thành một nơi phồn vinh nhất. Sư phụ à, nói không chừng nơi này người có thể gặp được một vài đại nhân vật của Thiên Nhai San Mạch đấy!

Lý Nhị nói xong liền đặc ý nhìn Trương Tinh Phong, như là đã biết rõ mục đích của chuyến đi lần này.

Trương Tinh Phong trong lòng vui vẻ, xem ra mục tiêu của mình đã có hy vọng thực hiện được.

- Đi thôi, hôm nay chúng ta sẽ nghỉ ngơi tại khách sạn tốt nhất Phong Vũ Thành này!

Trương Tinh Phong quay sang nói với Lý Nhị. Đến khách sạn tốt nhất đương nhiên là có nhiều khả năng sẽ gặp được một vài đại nhân vật.

- Tuân lệnh sư phụ! Uy, người hãy nói cho ta biết khách sạn tốt nhất trong thành này là nơi nào?

Lý Nhị ngạo nghễ qua sang nói với tên lã khách nhân vừa rồi.

Tên lã khách nhân kia nhìn thấy bộ dạng kiêu ngạo của Lý Nhị, ngược lại càng thêm khiêm tốn, cúi người nói:

- Đương nhiên chính là Tường Thiên tử lâu, đó chính là đệ nhất tử lâu của Phong Vũ Thành chúng ta đây. Hơn nữa Tường Thiên tử lâu còn chính là một bộ phận của Tường Thiên đồ phường. Bình thường không có việc gì làm có thể đến đồ phường vui chơi, quả thật không khác gì thần tiên. Hơn nữa trong tử lâu cũng có phòng trọ, đảm bảo sẽ làm cho đại nhân hài lòng!

Lý Nhị vừa nghe đến đồ phường, lập tức cười nói:

- Tốt lắm, đến nơi đó đi, người hãy đi trước dẫn đường!

Nói xong hắn lại rón rén liếc nhìn sắc mặt của Trương Tinh Phong, sau khi chắc chắn rằng Trương Tinh Phong dường như không hề phản đối, mới cảm thấy an tâm.

Trương Tinh Phong liếc nhìn Lý Nhị bên cạnh, mỉm cười đồng thời thúc ngựa tiến lên phía trước.

Một lúc sau tất cả đã đến trước Tường Thiên tử lâu. Nhìn thấy vẻ hoành tráng cùng với sự phô trương của tử lâu này, xem ra danh hiệu đệ nhất tử lâu cũng không phải chỉ là hư danh.

- Nhị Cầu Tử, được rồi, người đến phía sau lấy thẻ đi! Hắc, các vị đại gia, các vị muốn ở trọ hay là dùng cơm vậy?

Một lão đầu đi ra trước cửa tử lâu cười hì hì nói.

Lý Nhị nhanh chóng bước lên phía trước, bộ dáng giống như một đại nhân vật, ngạo mạn nói:

- Chúng ta cần một căn phòng thật lớn, ít nhất có thể ở được mười sáu người. Nếu như ở đây không có thì cho hai gian cũng được. Bây giờ trước hết hãy dọn món gì cho chúng ta ăn đã. Ăn ngon vẫn là trên hết!

Lão nhân kia nghe được thì mặt mày hớn hởi. Quả là một khách hàng lớn! Lập tức nịnh bợ nói:

- Nơi này của chúng tôi đương nhiên là có phòng lớn, chuyên môn chuẩn bị cho các vị khách quý. Nhìn mấy đại nhân vật các ngài đây thì chắc cũng không phải là một nhóm bảo tiêu thông thường. Xin mời đi theo tôi, phía trên lầu còn có một phòng rất trang nhã!

Lão đầu nói xong liền dẫn mọi người lên lầu.

Trương Tinh Phong cũng cẩn thận quan sát. Nơi này dường như cũng không thể nào so sánh được với Phong Vũ Lâu lúc trước tại kinh thành. Mặc dù nơi này quả thật không tệ, nhưng lại không hề có sắc thái tình cảm, hơn nữa bố cục vẫn dựa theo phong cách cổ xưa. Phong Vũ Lâu của kinh thành chính là sử dụng "Thiên Phong Ngân Vũ Trận" sửa đổi lại mà bày bố. Đó là cảnh giới gì! Xem ra kinh thành quả thật không hổ là kinh thành!

Trương Tinh Phong tùy tiện ngồi xuống. Mười lăm người khác chia ra ngồi ở bốn chiếc bàn lớn.

Trương Tinh Phong một người lẳng lặng uống rượu vừa được mang lên. Nhưng chỉ trong nháy mắt tâm tình vui vẻ của hắn đã bị phá hỏng, bởi vì cách đó không xa tại trường hát rong có một cô gái trông khá thanh tú đột nhiên bị một đại hán đánh ngã xuống đất.

Trương Tinh Phong vẫn ngồi yên. Một là bởi vì hắn chưa hiểu rõ sự tình, hai là hắn căn bản cũng không muốn xen vào chuyện của người khác. Nhưng sự việc tiếp theo lại làm cho hắn giận dữ, bởi vì lại có ba đại hán từ một chiếc bàn khác đi đến cũng bắt đầu khi phụ nữ tử này.

- Xú biểu tử, ngươi đã quên số tiền còn thiếu à? Lão già chết tiệt cha ngươi đã chết rồi, nhưng ngươi thì vẫn còn sống, số tiền này ngươi nhất định phải trả! Hừ, không cho ngươi một bài học ngươi lại không biết đến sự lợi hại của chúng ta!

Một đại hán trong số đó văng ra một tràng mắng chửi.

Trương Tinh Phong trong tay bỗng nhiên xuất hiện một đạo kiếm quang. Đang lúc hắn muốn trừng phạt mấy tên này, một bóng người đột nhiên xuất hiện, như một tia chớp xẹt qua bốn đại hán kia. Trong lúc mọi người chung quanh còn chưa kịp nhìn rõ chuyện gì xảy ra, bốn đại hán kia đã nằm trên

mặt đất. Người kia đứng trước mặt mọi người, bàn tay đưa ra đỡ vị cô nương kia đứng dậy. Nam tử kia vô cùng cương nghị trông rất có tư vị nam nhân. Hắn khinh thường liếc nhìn bốn tên gia hỏa nằm trên mặt đất.

Rất nhanh đã có sáu bảy đại hán đi đến phía sau nam tử này, xem ra hắn cũng là một người rất có thể lực. Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát nam tử này, càng nhìn càng cảm thấy quen thuộc, dường như đã gặp ở đâu rồi. Quan trọng nhất chính là Trương Tinh Phong cảm nhận được hắn đã từng tu luyện Thái Cực Âm Dương Quyết!

- Sư đệ! Ha ha ..... Là người à ..... Mau đến đây, sư phụ ở đây này!

Lý Nhị nhìn thấy nam tử trước mặt này, lập tức cao hứng gọi lớn.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Sư đệ, mình lúc nào lại có đồ đệ này? Hơn nữa nam tử trước mặt dường như đã đạt đến tam phẩm cảnh giới rồi, là ai đây? Trương Tinh Phong có chút nghi hoặc, càng cẩn thận địa quan sát nam tử này.

- Xi Đồng!

Trương Tinh Phong vui mừng hô to một tiếng.

Xi Đồng chỉ vừa nhìn đã nhận ra Lý Nhị, cái đầu trọc đó quả thật là quá dễ nhận ra. Hơn nữa mấy năm trước lúc vào kinh thành thăm sư phụ, bọn họ cũng đã từng gặp nhau. Lúc ấy bọn họ đều đã lớn, thay đổi cũng không nhiều, bây giờ chỉ liếc mắt là đã nhận ra.

Nghe được Lý Nhị nói, Xi Đồng vui mừng quan sát chung quanh tìm kiếm sư phụ của mình. Cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người một thanh niên mặc y phục màu trắng, trên người tỏa ra khí tức tự nhiên mà phiêu dật. Vừa nghe được thanh âm của Trương Tinh Phong, hắn trong lòng kích động. Mình và sư phụ đã mười một năm không gặp mặt rồi. Ân đức của sư phụ đối với ba huynh đệ bọn họ hẳn cả đời cũng không thể nào quên được.

- Sư phụ! Thật sự là người sao? Con không phải là nằm mơ đấy chứ?

Xi Đồng kích động nói.

Lý Nhị lớn tiếng nói:

- Người cái tên tiểu tử gốc này, ngay cả sư phụ cũng không nhận ra! Lại đây, đến bái kiến sư phụ đi!

Xi Đồng nghe Lý Nhị nói liền bước nhanh đến trước mặt Trương Tinh Phong, muốn quỳ xuống bái lạy. Trương Tinh Phong cười cười, lập tức đưa tay đỡ hân đứng lên. Trương Tinh Phong cũng đã lâu không được gặp bọn Xi Vưu, bây giờ gặp được Xi Đồng quả thật là rất cao hứng.

- Xi Đồng à, người tại sao lại ở chỗ này?

Trương Tinh Phong cười nói.

Xi Đồng nhìn Trương Tinh Phong cao hứng nói:

- Sư phụ à, nhà của chúng con là ở nơi này. Xin lỗi sư phụ, trước kia chúng con không có nói cho người biết chúng con chính là người Thiên Nhai San Mạch, cũng bởi vì lo lắng sư phụ người sẽ không thu nhận chúng con làm đồ đệ. Vạn lần mong sư phụ đừng nóng giận!

Trương Tinh Phong vừa nghe, tâm tình tốt lên rất nhiều. Ba đồ đệ của mình chính là người của Thiên Nhai San Mạch, xem ra sự tình cũng sẽ thuận lợi hơn. Đột nhiên hân giật mình, nhớ tới trong số những lực lớn của Thiên Nhai San Mạch không phụ thuộc vào ai có một thế lực của Xi thị. Lập tức hy vọng nói:

- Xi Đồng, người không phải là thuộc thế lực của Xi thị đấy chứ?

Xi Đồng nghe được, kinh ngạc nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Sư phụ không hồ là thần tiên, con chính là người thuộc thế lực của Xi thị. Hơn nữa thế lực này bây giờ chính là do ba huynh đệ chúng con lãnh đạo.

Trương Tinh Phong vừa nghe, quả thực không dám tin trong thiên hạ lại có chuyện tốt như vậy. Thiên thượng diệu hãm bính khái suất (1) cũng chưa chắc đã lớn hơn chuyện này. Trương Tinh Phong trong nhất thời bỗng nhiên không nói gì, chỉ cười cười.

Lý Nhị nhìn Trương Tinh Phong, lại nhìn qua Xi Đồng, đột nhiên cười lớn:

- Ha ha ..... Ha ha ha ha ..... Sư đệ à, người đó ..... Tiểu tử người thật sự là rất tốt ..... Không, ta muốn nói là tiểu tử người đối với sư phụ thật sự là rất tốt, ha ha ha ..... Ha ha .....

Lý Nhị cười lớn, làm cho Xi Đồng bên cạnh chẳng hiểu gì cả.

Xi Đồng nhìn Lý Nhị điên cuồng cười lớn và Trương Tinh Phong đang cao hứng, hết sức cẩn thận nói:

- Sư phụ à, có chuyện gì với con à?

Hắn chính là "Trượng Nhị hòa thượng mặc bất trứ đầu não"! (2)

Trương Tinh Phong trong lòng mừng rỡ nói:

- Xi Đồng à, không có việc gì đâu. Hôm nay người nếu tiện thì hãy dẫn ta đến chỗ các người tham quan một chút. Ta muốn xem thử ba người các người làm thế nào có thể quản lý được một lượng lớn đến như vậy.

- Tốt quá ..... Sư phụ à, đại ca và nhị ca bọn họ vẫn luôn nhớ người, chỉ vì không có thời gian đến thăm người. Trước đây không lâu còn phải cùng thúc thúc đã chết của con tranh đoạt ngôi vị long đầu, quả thật là phiền phức. Bây giờ cuối cùng đã được rảnh rồi, đại ca bọn họ còn chuẩn bị đi đến gặp người đấy!

Xi Đồng hớn hờ nói.

Trương Tinh Phong trong lòng như trút được một tảng đá lớn, phi thường vui vẻ. mấy ngày nay vẫn lo lắng bây giờ bỗng nhiên đã nhìn thấy cơ hội trước mắt, trong lòng vẫn còn chưa dám tin là sự thật. Kìm nén tâm tình lại, đột nhiên nhìn thấy nữ tử bên cạnh, liền lên tiếng hỏi:

- Xi Đồng, bốn tên kia tại sao lại khi dễ một nữ hài tử như vậy?

Xi Đồng nghe được, khinh bỉ nhìn bốn tên gia hỏa đang nằm trên mặt đất nói:

- Sư phụ, người không biết đâu, bọn chúng chính là một đám lưu manh tại Phong Vũ Thành, dường như còn có tổ chức. Thường xuyên tìm những người buôn bán nhỏ và hát rong đòi thu phí bảo vệ. Mấy tên gia hỏa kém cỏi chưa từng trải sự đời này chỉ có thể khi phụ những người già yếu và đàn bà trẻ con. Đúng là một bọn cặn bã!

Nói xong liền nhổ một bãi nước bọt xuống đất.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Không đáng phải tức giận vì những tên này. Xi Đồng à, người làm sao an bài cô nương kia đây?

Xi Đồng nghe được, trên mặt bỗng nhiên đỏ lên. Hắn kỳ thật cũng không biết tại sao, vừa nhìn thấy cô gái này thì trong lòng có chút yêu thích, lại có một chút thương tiếc. Cho nên vừa nhìn thấy nàng bị khi dễ thì hắn liền ra tay với bốn tên kia.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dáng của Xi Đồng, trong lòng đã hiểu rõ, liền lên tiếng:

- Xi Đồng à, hay là người đưa cô ấy về chỗ của người đi, nếu không thì sau này cô ấy còn phải chịu khổ!

Xi Đồng nghe được, vội vàng gật đầu. Bộ dạng giống như nhận lệnh của sư phụ đi đến trước mặt cô gái hát rong nói:

- Sư phụ của ta bảo ta đưa cô đến chỗ của ta, cuộc sống nơi đó rất tốt, cô có bằng lòng hay không?

Cô gái nhìn Xi Đồng anh vũ bất phàm, cười khổ nói:

- Tiểu nữ không có tên, người khác đều gọi tôi là Tiểu Hồng. Tôi ở nơi này thật giống như ở địa ngục, nếu như còn tiếp tục ở lại đây, có lẽ cũng không còn sống được bao lâu nữa. Hôm nay được đại hiệp tương trợ, thật sự cảm kích vô cùng. Tôi đối với nơi này đã không còn gì quyến luyến nữa, xin nguyện ý được đi theo hầu hạ đại hiệp!

Xi Đồng bị một câu "đại hiệp" của Tiểu Hồng trước mặt làm cho lúng túng, lập tức nói:

- Tốt, tốt, nàng hãy chuẩn bị đi rồi theo ta!

Tiểu Hồng thản nhiên cười nói:

- Tôi cũng không có đồ đạc gì bên người, lúc nào cũng có thể đi!

Trương Tinh Phong bên cạnh đứng lên, quay về các đồ đệ chung quanh nói:

- Mọi người hãy chuẩn bị đi. Sau khi cơm nước xong, chúng ta sẽ cùng Xi Đồng đi đến Thiên Nhai San Mạch. Lý Nhị người hãy đi nói với chương quỹ, chúng ta sẽ không ở trọ. Tất cả đã nghe rõ chưa?

- Tuân lệnh!

Mọi người đều hô lớn.

Lý Nhị vừa nghe xong, trong lòng buồn bực. Vốn hẳn định tối nay sẽ đến đồ trường bên cạnh vui chơi một phen, bây giờ xem ra không có cơ hội rồi. Nghĩ đến đây liền hung hăng trừng mắt nhìn tên đầu sỏ đã gây ra họa là Xi Đồng, làm cho Xi Đồng bên cạnh cũng cảm thấy nghi hoặc. Nhưng Xi Đồng trong nháy mắt lại cảm thấy hưng phấn vì Tiểu Hồng sắp cùng hắn trở về nhà.

Sau khi cơm rượu no nê, Trương Tinh Phong bọn họ và bọn Xi Đồng đồng thời xuất phát đi đến Thiên Nhai San Mạch.

-----

(1) Pie in the sky. Cách nói ví von một sự kiện rất khó có thể xảy ra.

(2) Trương Nhị hòa thượng không sờ thấy đầu. Cái này xuất phát từ một điển tích gì đó, nghĩa đại khái là mù mờ, chẳng hiểu ra sao. Thank vo vong!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Tiêu Lâm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tây bộ Thiên Nhai San Mạch (Thiên Nhai San Mạch bị Phong Vũ Quan ở giữa chia làm hai bộ phận là Đông bộ và Tây bộ), trong một thành trấn rất lớn tọa lạc tại một hẻm núi. Cả thành trấn lại không hề có những dân chúng bình thường, tất cả đều là những chiến sĩ mặc trên người một loại trang phục giống nhau. Đây chính là đại bản doanh của Xi thị thế lực. Không giống như mười hai thế lực nhỏ khác ở phía tây, đại bản doanh đều chỉ là sơn trại hoặc là các thành trấn nhỏ.

Xi thị là một thế lực khổng lồ. Bên trong thành trấn có khoảng hơn mười vạn người, tất cả đều là vợ con và cha mẹ của những chiến sĩ bọn họ. Những người khác đều không thể ở lại bên trong.

Trương Tinh Phong cùng đi với Xi Đồng, dễ dàng tiến vào quan sát bên trong thành trấn. Trương Tinh Phong càng nhìn càng phải than thầm. Nơi này là nơi tập trung thế lực cường đại đến mức nào, cả thành trấn đều là chiến sĩ. Tinh Phong Vệ mặc dù thực lực cũng tương đối mạnh, nhưng nhân số quả thật là quá ít, căn bản là không thể quyết định được cục diện của các thế lực!

- Sư phụ, người nhìn xem, có phải hầu hết mọi người đều mặc quần áo màu xanh hay không?

Xi Đồng cười nói.

Trương Tinh Phong quan sát một chút. Đúng thật là nơi này hầu hết tất cả các đại hán đều mặc quần áo màu xanh, chỉ có một số ít là mặc quần áo màu tím. Đi đến bây giờ cũng chỉ thấy được một vào chiến sĩ mặc quần áo màu đỏ. Các màu sắc khác đều không thấy.

Xi Đồng lập tức hỏi:

- Sư phụ, người đoán thử xem màu sắc quần áo trên người mỗi người dùng để làm gì vậy?

Trương Tinh Phong nhìn Xi Đồng cười cười nói:

- Tên gia hỏa người, lại bắt sư phụ phái đoán. À, ta đoán có lẽ là do địa vị khác nhau có phải không?

Dựa vào ánh mắt Trương Tinh Phong, rất dễ dàng nhận ra những chiến sĩ mặc quần áo màu tím có vẻ kiêu ngạo hơn, công lực dường như mạnh hơn những người khác một chút.

Xi Đồng lập tức cười nói:

- Đúng rồi, sư phụ quả thật là anh minh!

Trương Tinh Phong chỉ mỉm cười. Không ngờ Xi Đồng cũng biết bộ đồ như vậy.

Xi Đồng tiếp tục nói:

- Trong Thiên Nhai San Mạch, màu sắc y phục chính là đại biểu cho địa vị của chiến sĩ. Thấp nhất chính là thanh y chiến sĩ. Đội trưởng của một đội thanh y chiến sĩ chính là tử y chiến sĩ. Cao hơn chính là hồng y chiến sĩ. Ngoài ra còn có bạch y chiến sĩ địa vị còn cao hơn. Cuối cùng chính là hắc y chiến sĩ.

Lý Nhị lập tức cười hỏi:

- Vậy sư đệ người là cấp bậc gì vậy?

Xi Đồng len lén liếc mắt nhìn Tiểu Hồng, đỏ mặt nói:

- Ta đương nhiên là hắc y lão Đại tối cao! Trong năm vạn người cũng chỉ có ba hắc y lão đại, chính là ta và đại ca, nhị ca. Còn có việc này, sư phụ à, người ngàn vạn lần đừng nghĩ rằng đẳng cấp cao thì võ công cũng cao. Hắc y, bạch y cũng chỉ là đại biểu cho địa vị mà thôi. Ta và đại ca, nhị ca là ba vị long đầu địa vị cao nhất, nhưng cũng có không ít người công lực cao hơn chúng ta!

Trương Tinh Phong cười nói:

-Ồ, xem ra tên tiểu tử người quả thật là lợi hại. Long đầu! Ha ha!

Xi Đồng lúng túng gãi gãi đầu. Mặc dù là một trong ba long đầu quyền cao chức trọng, nhưng trước mặt Trương Tinh Phong, hăn lại không hề có một chút bá khí nào!

- Sư phụ!

Đột nhiên một tiếng gọi lớn truyền đến.

Trương Tinh Phong ngẩng đầu lên nhìn. Hai đại hán bề ngoài khá giống với Xi Đồng đang đứng ở phía trước, kích động nhìn Trương Tinh Phong. Hẳn cảm nhận được rất rõ ràng Thái Cực Âm Dương Quyết trong cơ thể của hai người này!

Đại hán đứng phía trên một chút trong mắt hiện lên vẻ cơ trí, trên người phát ra khí thế của một vị bá chủ. Công lực của hắn cũng đã đạt đến tầng thứ tám, chính là một Nhị phẩm cao thủ.

Đại hán đứng phía sau một chút lại không có khí thế mạnh mẽ của Xi Đồng, trên người hắn lại ẩn chứa vẻ lạnh lùng. Công lực cũng đã đạt đến tầng thứ bảy, giống như Xi Đồng là Tam phẩm cao thủ.

Trương Tinh Phong khuôn mặt tựa như băng tuyết bị hòa tan, đột nhiên tươi cười gọi lớn:

- Xi Vưu, Xi Dị!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã nhận ra ai là Xi Vưu, ai là Xi Dị.

- Sư phụ, thật sự là người sao, quả thật là làm cho người ta khó có thể tin được!

Xi Vưu vui mừng nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười, khẽ gật đầu.

- Sư phụ, người có chuyện gì tìm chúng con sao? Chỉ cần sư phụ nói một tiếng, chuyện gì chúng con cũng nhất định sẽ gắng sức làm!

Xi Dị lớn tiếng nói, tâm kế của hắn dường như cũng đã hoàn toàn biến mất.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Không cần vội, trước tiên hãy nghỉ ngơi một lát đã, mọi người từ Phong Vũ Quan đi đến nơi này chắc cũng đã mệt mỏi cả rồi!

Trương Tinh Phong thanh âm rất nhẹ rất êm, tựa như mưa xuân thấm trên mặt đất. Mọi người chung quanh đều cảm nhận được trên người Trương Tinh Phong giống như một đại tự nhiên, mang đến cảm giác khoan khoái.

Xi Vưu đột nhiên nói:

- Sư phụ, tóc của người tại sao lại bạc trắng như vậy?

Xi Đồng và Xi Dị cũng lập tức nhìn về phía Trương Tinh Phong. Xi Đồng kỳ thật đã sớm muốn lên tiếng, nhưng Lý Nhị đã nhắc nhở hắn là không nên hỏi chuyện này.

Trương Tinh Phong mỉm cười:

- Bạc trắng, bạc trắng thì có gì không tốt chứ? Ta cảm thấy không có vấn đề gì!

Xi Vưu lập tức không hỏi nữa, bởi vì hắn thấy được ánh mắt của Lý Nhị. Làm thủ lĩnh của mấy trăm vạn dân chúng và năm vạn binh lực, bản lĩnh đoán ý của hắn tuyệt đối rất lợi hại.

Xi Vưu lập tức cười nói:

- Sư phụ à, đi thôi, trước tiên chúng ta hãy đến chỗ của con nhé!

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu, liền đi theo phía sau.

* * * * *

Trương Tinh Phong, Lý Nhị và ba huynh đệ Xi Vưu bọn họ tổng cộng năm người ngồi trong phòng nghị sự. Xi Vưu ra lệnh cho tất cả thủ hạ lui ra ngoài, sau đó mới lên tiếng:

- Sư phụ, có chuyện gì người hãy nói đi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Xi Vưu, người có biết những người đứng phía sau các thế lực lớn tại Thiên Nhai San Mạch là ai không?

Xi Vưu nhíu mày nói:

- Sư phụ, chuyện này chính là cơ mật, cho dù là tại Thiên Nhai San Mạch cũng là tối cơ mật, người muốn biết thật sao?

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu.

Xi Vưu thở dài một hơi nói:

- Ai, chuyện này nói đến thật sự là làm cho người ta nhụt chí. Tại Thiên Nhai San Mạch mấy ngàn vạn người là vì cái gì mà đến đây? Chính là bởi vì không được tự do. Bởi vì cuộc sống tốt đẹp tại Thiên Nhai San Mạch, mọi người mới tuyển ra một vài người lãnh đạo, việc này đã hình thành nên các thế lực lớn!

- Nhưng mà bây giờ tất cả đều đã thay đổi. Đông bộ Thiên Nhai San Mạch ba bốn ngàn vạn người, chỉ có hai siêu cấp thế lực lớn. Nhưng mà con biết đứng phía sau hai thế lực đó một bên là Lý thị thế gia, còn lại chính là Mật Tông của Nguyên Mông. Còn Tây bộ Thiên Nhai San Mạch chúng con mặc dù thế lực đông đảo, nhưng cũng bị rất nhiều thế lực lớn của Minh vương

triều âm thầm khống chế. Thật là buồn cười, rất nhiều thế lực đều nói cái gì vì nhân dân tự do, nhưng thật ra bọn họ cũng chỉ vì vinh hoa phú quý của mình mà thôi. Còn không phải là vì không muốn con cái mình tiếp tục làm sơn tặc hay sao?

Trương Tinh Phong khẽ lắc đầu nói:

- Xi Vưu, người có vẻ hơi vội vàng rồi. Kỳ thật lần này ta đến đây chính là hy vọng Xi thị các người từ nay về sau sẽ ủng hộ ta!

Xi Vưu ngẩn người, nhưng trong nháy mắt liền lập tức nói:

- Sư phụ, đương nhiên, người của Xi thị chúng con đương nhiên sẽ ủng hộ sư phụ. Sư phụ chỉ cần ra lệnh một tiếng, con nhất định sẽ lên rừng xuống biển không chối từ. Sở dĩ con ủng hộ sư phụ, là bởi vì người không giống như những người đó, tham vinh hoa phú quý. Sư phụ là thần tiên, việc người làm nhất định là đúng đắn!

Xi Vưu bọn họ đối với Trương Tinh Phong có thể nói đã đạt đến mức sùng bái một cách mù quáng. Kỳ thật Trương Tinh Phong cũng thật sự có thể coi như là thần tiên. Hắn vốn đã đạt đến Nguyên Anh trung kỳ, nhưng bởi vì hắn tu luyện hỗn độn lực cấp bậc cao hơn hẳn chân nguyên lực rất nhiều, cho nên bây giờ hắn đã có thể sánh ngang với một cao thủ Phân Thân trung kỳ!

Trương Tinh Phong nói:

- Thế giới này là cường giả vi tôn, không có nơi nào là hoàn toàn tự do. Nơi nào có người thì sẽ có tranh đấu, nơi nào có tranh đấu thì sẽ có cường quyền. Xi Vưu, người không nên bởi vì cái tự do không có thực đó mà bỏn ba lao lực, việc đó quả thật là vô ích!

Xi Vưu chậm rãi gật gật đầu nói:

- Ân, sư phụ, có lẽ là người nói đúng. Mấy trăm năm nay, Xi thị của con ở nơi này đã cố gắng phấn đấu, nhưng vẫn không hề có chút nào thành công. Xem ra Xi thị của con ngay từ đầu đã đi trên một con đường sai lầm rồi!

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Đúng vậy, nếu như người muốn một điều gì đó, chẳng hạn như người muốn trở thành một cường giả, hay là trở thành bá chủ của một phương, tất cả đều phải có sự nỗ lực. Chỉ biết hô hào tự do, đó hoàn toàn là suy nghĩ

của những kẻ lười biếng. Trên thế giới này không hề có chuyện không làm mà được hưởng. Xi Vưu, hãy nhớ cho kỹ, lực lượng, quyền lợi, cũng chính là thế lực, những thứ này mới đúng là mục tiêu mà người ta nên nỗ lực.

Xi Vưu cười cười nói:

- Sư phụ, nghe người nói những lời này, con lại nghĩ đến một người, một người rất xuất sắc!

Xi Dị và Xi Đồng cũng lập tức nói:

- Đúng vậy, sư phụ, hẳn quả thật là một người rất giỏi. Lần đó chúng con và hẳn nói chuyện, nội dung mà hẳn nói với chúng con cũng không khác lắm so với người. Hơn nữa hẳn còn là một cao thủ tuổi còn rất trẻ!

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên, tâm tình vốn bình tĩnh cũng xuất hiện một chút hiếu kỳ nói:

- Nói xem hẳn là ai vậy?

Xi Vưu nói:

- Sư phụ, hẳn tên là Tiêu Lâm, cũng là một nhân tài kiệt xuất nhất trong mấy trăm năm nay tại Tây bộ Thiên Nhai San Mạch, hơn nữa còn là một tuyệt đỉnh cao thủ. Tây bộ Thiên Nhai San Mạch chúng con chính là bởi vì thế lực của hẳn mà thay đổi rất nhiều!

-Ồ!

Trương Tinh Phong nghe được càng thêm hứng thú. Hẳn mơ hồ cảm nhận được người tên Tiêu Lâm này đối với hẳn dường như sẽ có ảnh hưởng rất lớn.

Xi Vưu nhìn sư phụ đã không còn giống như lúc trước luôn bình tĩnh đối với mọi sự việc, có vẻ như không quan tâm tới bất cứ việc gì, lập tức cao hứng nói:

- Tên Tiêu Lâm này, lúc đầu chỉ là tử y đại ca của một cái Vương gia trại nho nhỏ tại Tây bộ Thiên Nhai San Mạch. Sau đó được phân đến Hoa Dương Thành, vì Vương Gia Trại giành được quyền khống chế một siêu cấp đồ trường, trở thành hồng y đại ca. Sau đó tại đại hội đấu võ lại lập được công lớn. Vừa vặn là có một bạch y đại ca qua đời, hẳn liền trở thành bạch y đại ca. Tốc độ thăng tiến của hẳn cực nhanh, tuyệt đối ngạo thị cả Thiên Nhai San Mạch!

Trương Tinh Phong ánh mắt lộ ra một tia tán thưởng nói:

- Không sai, sau đó thì thế nào!

Xi Vưu ánh mắt chợt ngừng lại nói:

- Sau đó, sau đó con cũng không biết nữa. Nhưng mà con lại biết Vương Gia Trại và thế lực của Thượng Quan lão đầu xảy ra xung đột, sau đó không hiểu sao Tiêu Lâm lại trở thành long đầu của cả hai thế lực. Nguyên nhân chính là vì Vương long đầu và Thượng Quan long đầu đều qua đời!

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt sáng lên.

Xi Vưu tiếp tục nói:

- Thế lực của Tiêu Lâm đóng tại phía tây bắt đầu tiến dần sang bờ bên kia của tây bộ, Trần long đầu nhận thấy không thể cầu cứu được ai, cho nên đã đầu hàng. Trong vòng chỉ có hai ngày, Tiêu Lâm kia lại trở thành long đầu của cả ba nhà, số lượng thủ hạ cũng đạt đến ba vạn. Nhưng chuyện này vẫn chưa tính là gì. Lão già Chu Nhiên dựa vào Tây bộ, bằng vào bảy vạn binh lực của mình cũng bắt đầu tấn công mười hai thế lực khác ở phía tây. Cái tên Vương long đầu kia cũng đem bốn vạn binh lực bắt đầu tấn công. Đáng tiếc là Xi thị ở nơi này, hoàn toàn bị địa bàn của Vương long đầu và lão già Chu Nhiên này ngăn trở, không có cách nào để tấn công. Chỉ có thể nhìn thế lực của bọn họ đại tăng!

Trương Tinh Phong lúc này đã cảm thấy khiếp sợ. Tây bộ Thiên Nhai San Mạch lại chỉ vì một người mà phát sinh nhiều biến hóa lớn như vậy.

Xi Vưu tiếp tục nói:

- Sư phụ à, người biết kết quả như thế nào không?

Trương Tinh Phong không nói gì, chỉ yên lặng chờ đợi. Xi Vưu cười nói:

- Cái tên Tiêu Lâm kia lại càng hăng hái liên tục phát triển thế lực của ba nhà, binh lực đạt đến sáu vạn người, trở thành một thế lực lớn có thể so với chúng con. Hơn nữa người có biết hãn bao nhiêu tuổi không?

Trương Tinh Phong ngăn người: "Sáu vạn, sáu vạn binh lực thật sự là một thế lực phi thường cường đại. Một người tử y chiến sĩ ở tầng lớp bên dưới lại có thể đạt đến địa vị cao như vậy, xem ra không phải là người bình thường. Hãn đã bao nhiêu tuổi rồi đây? Có thể lợi hại như vậy hãn là không phải một người trẻ tuổi bình thường!"

Nhưng Trương Tinh Phong lại có một loại cảm giác rất đặc biệt, phảng phất trong đầu hiện lên hình tượng của một nam nhân. Trương Tinh Phong chậm rãi nói:

- Hả, dáng người rất cao, tuổi còn rất trẻ, rất có khí phách, hơn nữa đường công lực cũng rất cao!

Xi Vưu, Xi Đồng, Xi Dị ba người trợn mắt nhìn Trương Tinh Phong. Đột nhiên Xi Vưu nói:

- Sư phụ quả nhiên không hổ là thần tiên, việc này cũng có thể đoán ra. Sư phụ, người làm sao biết được hẳn vóc dáng cao lớn vậy?

Trương Tinh Phong khẽ lắc đầu nói:

- Đây là một loại trực giác, ta nghĩ ta và vị Tiêu Lâm này rất có duyên!

Ba huynh đệ Xi Vưu bọn họ đột nhiên nhìn nhau, đều cảm thấy một chút huyền diệu. Xi Dị đột nhiên nói:

- Sư phụ, người có biết tên Tiêu Lâm này tu luyện môn võ công gì không?

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng đích nhắm mắt lại, linh giác bắt đầu khuếch trương. Từng gốc cây ngọn cỏ trong Thiên Nhai San Mạch đều hiện lên trong đầu. Linh giác bắt đầu khuếch tán về hướng tây với một tốc độ kinh khủng. Đột nhiên Trương Tinh Phong khẽ giật mình, tất cả linh giác đều hoàn toàn phóng về một phương hướng.

Trương Tinh Phong đột nhiên khò miệng nở nụ cười. Lẩm bẩm nói:

- Hả, thân cao hai thước, tu luyện chính là ngoại công, hoàn toàn là ngoại công. Công lực đã gần đến nhất phẩm. Trên lưng hẳn có một chiếc búa lớn, là tiên khí so với Hiên Viên Kiếm còn mạnh hơn. Chiếc búa này có khả năng phá hủy phòng ngự. Hả hoàn toàn có thể so sánh được với Nhất phẩm cao thủ, thậm chí có thể so sánh với cao thủ Thiên chi cảnh.

Không để ý đến ba huynh đệ Xi thị đang trợn mắt há mồm. Trương Tinh Phong không hiểu sao lại cảm thấy bị cuốn hút, từ ngàn dặm truyền âm đến bên tai của Tiêu Lâm: "Tiêu Lâm, người khỏe không! Ta là Trương Tinh Phong, ta nghĩ rằng người và ta rất có duyên. Bây giờ ta đang ở tại nơi của ba huynh đệ Xi thị, đêm nay ta sẽ đến gặp người!"

Tiêu Lâm đang ở cùng với thê tử Hồng Tiêu, vừa nghe được lập tức chấn động. Xi thị cách nơi này đến hơn ngàn dặm, người này lại có thể truyền âm

đến đây, xem ra công lực đã vượt qua sự tưởng tượng của hắn!

Đột nhiên Tiêu Lâm cũng cảm thấy mong chờ được gặp vị tuyệt thế cao nhân này!

Trương Tinh Phong và Tiêu Lâm đều thì thào tự nói. Ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, lúc này đã gần đến hoàng hôn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Lục Chuyên Huyền Thân Quyết (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trời đã bắt đầu tối, đại bản doanh của Xi thị cũng đã bắt đầu trở nên yên tĩnh. Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn những đám mây đỏ rực còn sót lại trên bầu trời phía tây, khóe miệng khẽ nở nụ cười. Tâm tình bình lặng trước đây bỗng nhiên có một chút kích động. Không hiểu sao vừa nghĩ đến sắp cùng với nhân vật truyền kỳ Tiêu Lâm kia gặp mặt, hẳn rất khó có thể khống chế tâm tình của mình!

- Dịch Dạng, đêm nay ta sẽ không trở về, các người không cần phải đợi ta!

Trương Tinh Phong mỉm cười, quay sang nói với Dịch Dạng, quan môn đệ tử của mình. Dịch Dạng trong số các đệ tử chính là người khiến cho Trương Tinh Phong hài lòng nhất, chính là bởi vì hắn không nói nhiều cũng không hỏi nhiều, lại chấp hành mệnh lệnh của mình rất tốt!

Dịch Dạng nhìn Trương Tinh Phong đang đứng bên cửa sổ, mái tóc bạc khẽ phất phơ trong gió, trong lòng có một cảm giác sùng bái. Đối với Trương Tinh Phong, hắn ngoại trừ sùng bái ra còn rất tôn kính.

- Tuân lệnh!

Dịch Dạng cung kính khom người.

Trương Tinh Phong mỉm cười hài lòng, thân hình trong nháy mắt biến mất khỏi phòng. Dịch Dạng nhìn thấy tất cả những việc này, nhưng vẫn không hề tỏ ra kinh dị chút nào, bởi vì trong mắt của Tinh Phong Vệ bọn họ, Trương Tinh Phong chính là không có việc gì không thể làm.

Trương Tinh Phong mái tóc bạc tung bay trong gió, từ trên bầu trời bay về hướng đã định sẵn.

Tiêu Lâm lúc này đang ở trong tiểu viện của mình. Nửa thân trên của hắn hoàn toàn xích lõa, nâng một tảng đá lớn nặng đến 4000 cân. Trên lưng hắn

còn mang thêm Phách Tản Phủ nặng đến 2000 cân. Mặc dù hôm nay có một tuyệt thế cao thủ là Trương Tinh Phong đến, nhưng Tiêu Lâm vẫn không hề bất an một chút nào.

Đối mặt với cao thủ có thể truyền âm cả ngàn dặm, thêm nhiều người cũng chẳng có tác dụng gì, không bằng quang minh chính đại ở đây chờ đối thủ. Càng huống chi Tiêu Lâm đối với Phách Tản Phủ của mình rất tự tin. Bằng vào "Thủy Chi Ba" và đỉnh cấp tiên khí Phách Tản Phủ, ở thế giới này có bao nhiêu người có thể khiến cho mình không thể phản kháng đây?

Tiêu Lâm đột nhiên trong lòng cảm thấy chấn động. Đúng vậy, là chấn động trong lòng. Đỉnh cấp thần khí Khai Thiên Thần Phủ đã hoàn toàn dung nhập vào cơ thể hắn đột nhiên bắt đầu chấn động!

Tiêu Lâm không hoảng hốt, hắn biết Trương Tinh Phong đã xuất hiện. Tiêu Lâm khước miệng mỉm cười, buông tảng đá lớn trên tay xuống, "oanh" một tiếng, cái hố kia trên mặt đất lại càng nứt sâu hơn.

Tiêu Lâm buông Phách Tản Phủ, cầm lấy chiếc khăn trên tay của thê tử Hồng Tiêu bên cạnh, lau lên thân thể thể hoàn mỹ cường tráng của mình. Hắn quay sang Hồng Tiêu nở nụ cười triu mến, mặc lên người một chiếc áo khoác. Đột nhiên hắn xoay người nhìn về một hướng, ánh mắt chột sáng lên.

Hồng Tiêu không hiểu gì cũng nghi hoặc nhìn theo.

Một thanh niên trên người mặc một bộ y phục màu trắng, mái tóc của hắn cũng màu trắng. Mái tóc bạc lại không hề làm cho hắn mất đi vẻ rực rỡ. Ánh mắt bình tĩnh, vô tư và thẳng thắn, khước miệng nở một nụ cười thản nhiên. Tất cả đều làm cho người ta cảm nhận được khí tức của tự nhiên.

Tiêu Lâm tâm thần chấn động. Mặc dù người trước mặt tối đa cũng chỉ cao một thước tám mà thôi, so với mình cao hai thước thì vẫn còn chênh lệch rất lớn, nhưng Tiêu Lâm không hiểu sao lại có một cảm giác kính phục.

- Tiêu Lâm!

Người áo trắng lên tiếng, thanh âm khàn khàn vang lên trong sân lại có một sức hút lạ kỳ.

Tiêu Lâm tâm thần trong nháy mắt bình tĩnh lại, trong mắt loé lên những tia chớp, cất giọng nói:

- Trương Tinh Phong!

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn người trẻ tuổi trước mặt, tựa hồ như nhìn thấy người quen, thản nhiên nói:

- Tiêu Lâm, người biết không, ta cảm thấy ta và người rất là có duyên. Mặc dù cách xa nhau ngàn dặm, ta cũng có thể cảm nhận được rất rõ sự tồn tại của người!

Tiêu Lâm vừa muốn lên tiếng, đột nhiên Thần Phủ Khai Thiên trong cơ thể bắt đầu rung động. Một luồng lực áp bức của thần khí phát ra trong sân.

'Tử Kim Nguyên Tôn' trong cơ thể của Trương Tinh Phong cảm nhận được áp lực của thần khí cũng đã bắt đầu biến hóa. Hỗn độn lực điên cuồng phóng ra.

Tiêu Lâm và Trương Tinh Phong hai người đều kinh dị nhìn nhau.

- Thần khí!

Thanh âm của Trương Tinh Phong đã có chút run rẩy. Tại Tu chân giới cho dù là một kiện tiên khí cũng là cực kỳ hiếm thấy, đừng nói gì đến thần khí. Nhưng Trương Tinh Phong có thể xác định được chắc chắn đó chính là áp lực của thần khí. Đối với tiên khí, Tu chân giới hắn đã từng cảm thụ qua. Càng huống chi cây búa lớn bên cạnh rất rõ ràng chính là một tiên khí, hơn nữa cấp bậc còn rất cao, nhưng không có khả năng là thần khí. Bởi vì thần khí thì đã có thần chi tâm. Nói cách khác, nó đã có ý thức của riêng mình.

Tiêu Lâm vẻ mặt khiếp sợ. Thần khí chính là bí mật lớn nhất của hắn, hơn nữa đã hoàn toàn dung nhập vào thân thể tại sao Trương Tinh Phong trước mặt lại có thể cảm nhận được? Hơn nữa hắn từ thần thức của Bàn Cổ lưu lại đã hiểu rất rõ quy tắc của không gian này, bình thường thì không thể có một Tu chân giả nào xuất hiện ở thế giới này. Nhưng tại sao đối phương lại biết được đó là thần khí?

Đột nhiên Tiêu Lâm nhớ lại ngay từ đầu Khai Thiên Thần Phủ đã bắt đầu rung động, dường như biểu thị cho cái gì đó.

Tiêu Lâm nhớ lại lời dặn dò cuối cùng của Bàn Cổ đối với hắn. Trong mắt thần quang chợt lóe lên, nhìn chăm chăm Trương Tinh Phong, trầm giọng nói:

- Người có phải đã vượt qua Nhất phẩm cảnh giới rồi hay không?

Trương Tinh Phong không hỏi Tiêu Lâm tại sao lại hỏi điều này, chỉ mỉm cười khẽ gật đầu. Vượt qua Nhất phẩm cảnh giới? Bây giờ Nhất phẩm cảnh giới đối với hắn mà nói, căn bản chẳng khác gì một con kiến!

Tiêu Lâm thần sắc đột nhiên trở nên long trọng và nghiêm trang, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Người đã vượt qua Nhất phẩm cảnh giới. Bây giờ ta hỏi người, người có muốn gia nhập vào môn phái của ta hay không?

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy ngạc nhiên. Hắn cảm nhận được rất rõ ràng nam tử trước mặt ngoại công đã đạt đến một cảnh giới rất cao, so với Nhất phẩm cảnh giới cũng không khác biệt bao nhiêu, nhưng đối với mình thì chênh lệch lại rất lớn. Bây giờ Tiêu Lâm này bỗng nhiên lại muốn mình gia nhập vào môn phái của hắn, đây không phải là một chuyện đáng cười hay sao?

Trương Tinh Phong không cười, chỉ là cảm thấy rất hiếu kỳ. Trên mặt lộ ra một nụ cười bông đùa hiếm thấy, đúng vậy, là đùa cợt, nếu để cho bọn Lang Phong nhìn thấy nhất định sẽ rất vui mừng.

- Người muốn ta gia nhập vào môn phái của người sao?

Tiêu Lâm gật đầu.

- Môn phái của người thế lực rất lớn sao?

Tiêu Lâm lắc lắc đầu.

- Môn phái của các người nhân số rất đông, rất hưng vượng sao?

Tiêu Lâm lại lắc đầu.

Trương Tinh Phong càng thêm hiếu kỳ. Lại tiếp tục hỏi:

- Môn phái của các người, rốt cuộc có bao nhiêu người vậy?

Tiêu Lâm cuối cùng cũng lên tiếng:

- Hai người!

Hai người, Trương Tinh Phong khẽ giật mình. Tiêu Lâm là một người, vậy còn một người nữa là ai đây?

- Còn có một người nữa à, người đó bây giờ có ở đây không?

Trương Tinh Phong trong đầu bỗng nhiên có một ý niệm muốn gặp mặt người này.

- Người đó đã không còn ở trên đời này, người muốn gặp mặt quả thật rất khó!

Tiêu Lâm mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong nói. Nhìn thấy Trương Tinh Phong nhú mày, Tiêu Lâm trong lòng bỗng nhiên cảm thấy mình đã thành công.

Trương Tinh Phong có chút nghi hoặc. Người đó đã không còn ở trên đời này, có vẻ như người này đã chết. Nhưng Tiêu Lâm còn nói rất khó gặp mặt, chẳng lẽ ..... chẳng lẽ người kia không phải ở thế giới này hay sao!

Nhưng mà suy đoán này quả thật khó có thể làm cho người khác tin tưởng, hơn nữa ngay cả bản thân của Trương Tinh Phong cũng không dám tin. Hẳn biết không gian ngăn cách là cực kỳ khó xuyên qua.

Một người Tại Tu chân giới muốn đi đến Phàm nhân giới, tối thiểu cũng phải đạt đến cảnh giới Thần nhân hoặc là Tiên đế. Còn có một cách khác chính là tìm thấy một thông đạo, nối liền Tu chân giới và Phàm nhân giới. Nhưng những thông đạo này cũng không phải là có sẵn, đều là do các siêu việt thần xuyên qua không gian lưu lại.

Mà từ Phàm nhân giới đến Tu chân giới, điều kiện dễ dàng hơn rất nhiều. (Trong phần tương quan tác phẩm, ta sẽ nói rõ về vấn đề quy luật không gian này)

Trương Tinh Phong rất khó tin có người có thể xuyên qua vách ngăn giữa các không gian, đi đến Phàm nhân giới.

Nhưng Trương Tinh Phong vẫn lên tiếng hỏi:

- Người đó là thần sao?

Trương Tinh Phong cũng không dám tin tưởng, thanh âm nói chuyện rất nhẹ nhàng.

Tiêu Lâm bỗng nhiên trợn mắt nhìn Trương Tinh Phong. Vẻ mặt rất kinh dị! Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm giác được dường như mình đã đoán đúng, lập tức hỏi:

- Người đó là ai vậy?

Tiêu Lâm chậm rãi nói:

- Là Bàn Cổ!

Chơi Vô Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Lục Chuyển Huyền Thân Quyết (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bàn Cổ, là Bàn Cổ! Mà Bàn Cổ là ai đây? Ông ta là một tên tuổi truyền kỳ, đã tự mình sáng tạo ra một bộ công pháp tu luyện.

Kinh mạch của ông ta vốn sinh ra đã không giống như những người khác, sau đó lại toàn tâm toàn ý tu luyện, cuối cùng đã đạt đến một cấp bậc kinh khủng.

Ông ta cũng là sau này mới hiểu được kinh mạch sở dĩ không thông, là bởi vì bên trong hoàn toàn là tiên thiên nguyên khí ở thể rắn. Nhờ có sự tồn tại tiên thiên nguyên khí này mà lực lượng của ông ta mới có thể đạt đến cảnh giới của Tu chân giả. Sau này ông ta lại sáng tạo ra một bộ công pháp khoáng cổ tuyệt kim có tên là Lục Chuyển Huyền Thân Quyết.

Khi ông ta đạt đến cảnh giới của Tu chân giả, lực lượng bên trong không phải là chân nguyên lực mà lại là hỗn độn lực, lực lượng có thể sánh ngang với tiên lực. Mà lúc ông ta đạt đến Tiên nhân cảnh giới, lực lượng lại là vô cực lực, có thể sánh với thần lực. Ông ta cũng trở thành cường giả mạnh nhất tại tu chân giới, nhưng cho đến khi trở thành thần cũng vẫn không có một truyền nhân nào, điều này này là một sự tiếc nuối rất lớn của Tu chân giới.

Bàn Cổ vì tu luyện Lục Chuyển Huyền Thân nên đã đem vô cực lực dung hợp vào bên trong nhục thể, đạt đến cảnh giới Bất tử kim thân. Uy lực của Bất tử kim thân Trương Tinh Phong đương nhiên hiểu rất rõ, được xưng là bất tử, tại Tiên giới hầu như không ai có thể phá hủy được. Có thể tưởng tượng được uy lực của Lục Chuyển Huyền Thân Quyết siêu việt đến mức nào.

Điều khiến cho Trương Tinh Phong phiền não nhất chính là hỗn độn lực của mình lại không có phương pháp tu luyện. Nhưng bây giờ bỗng nhiên lại xuất hiện một truyền nhân của Bàn Cổ, còn muốn mình gia nhập vào môn phái của hắn, cái này .....

Trương Tinh Phong không biết mình có phải là được ông trời sủng hạnh hay không. Đầu tiên là "Phục Ma La Hán Quyền", sau đó lại là "Phục Ma Kim Cương Quyết", bây giờ lại tựa hồ lại thêm cả Lục Chuyển Huyền Thân Quyết làm cho cả Tu chân giới xu chi nhược vụ! (1)

Điều duy nhất tiếc nuối chính là Nhu đã ra đi mãi mãi. Trương Tinh Phong trong lòng bỗng nhiên cảm thấy nhói đau, nhưng trong nháy mắt đã kìm nén tâm tâm tình lại, quay về Tiêu Lâm cười nói:

- Có thể gia nhập môn phái của Bàn Cổ đại thần, đúng là phúc khí của Trương Tinh Phong ta!

Tiêu Lâm đột nhiên thở phào một hơi thật dài, nhẹ nhõm nói:

- Người nếu đồng ý sao không nói sớm một chút đi, lại làm cho ta đợi lâu như vậy. Tốt lắm, bây giờ cuối cùng đã giải quyết xong rồi. Cái lão Bàn Cổ kia lại đột nhiên bắt ta tìm cho hắn một đệ tử, bộ lão ta tưởng rằng có nhiều người vượt qua được Nhất phẩm cảnh giới lắm hay sao?

Trương Tinh Phong nghe xong cũng phải trợn mắt nói:

- Tiêu Lâm, chẳng lẽ người cho rằng Bàn Cổ đại thần có thể dễ dàng thu đồ đệ hay sao?

Tiêu Lâm trên người đột nhiên đã không còn khí chất vốn có của một thủ lĩnh, trở nên rất là thân hòa, cười hì hì nói:

- Ta năm nay mười tám, người bao nhiêu tuổi rồi?

Trương Tinh Phong có chút thất thần, nghĩ đến tuổi của mình, trong lòng bỗng nhiên có một nỗi buồn vô cớ. Hắn dường như đã quên mất mình vẫn còn là một người rất trẻ.

Sáu tuổi rời khỏi nhà, bảy tuổi tiến vào Quốc Vũ học viện, tám tuổi bắt đầu bế quan, lúc xuất quan thì đã là mười tám tuổi. Cùng năm đó tại Vũ Văn gia vì Nhu mà xuất thủ, nhờ bản lĩnh của mình mà trở thành bá trước , còn Nhu cũng đã gả cho Lý Thiên Trường. Nửa năm sau, Nhu qua đời vào mùa thu, bản thân dường như đã quên mất chính mình, mỗi một ngày đều đắm chìm

trong nỗi nhớ. Bây giờ lại một năm đã trôi qua, ngày xuân đã đến, nhưng trong lòng mình vẫn còn ngày xuân nữa hay sao?

Trương Tinh Phong nhìn Tiêu Lâm trước mặt, Tiêu Lâm dường như cũng cảm nhận được vẻ u sầu tang thương của Trương Tinh Phong hiện giờ, sắc mặt cũng trở nên nghiêm túc. Trương Tinh Phong đột nhiên tự cười giễu nói:

- Hai mươi, hai mươi, ha ha ..... Ta năm nay chỉ mới hai mươi tuổi, chỉ mới bắt đầu cuộc đời mà thôi!

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn Tiêu Lâm, mỉm cười nói:

- Tiêu Lâm, cảm ơn người. Ta tự biết tâm cảnh hiện giờ của mình chẳng khác nào một lão nhân ở tuổi xế chiều, nhưng quả thật là rất khó thay đổi được!

Tiêu Lâm đột nhiên lớn tiếng cười nói:

- A, người hai mươi tuổi à. Mặc dù xem người có vẻ trẻ hơn, nhưng dù sao người cũng lớn tuổi hơn ta, cho nên sau này người chính là sư huynh! Sư huynh, xin nhận của tiểu đệ một lạy!

Tiêu Lâm liền khom người vái lạy.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Hắn từ đầu cứ tưởng rằng Tiêu Lâm vừa rồi hỏi tuổi tác của mình là có ý muốn khuyên mình nên bảo trì tâm tính của một người trẻ tuổi. Không ngờ đến Tiêu Lâm lại là vì muốn ai là sư huynh, ai là sư đệ. Kỳ thật tại Tu chân giới, xác định sư huynh đệ căn bản không phải là dựa trên tuổi tác, nhưng Tiêu Lâm đương nhiên không biết điều này, mà Trương Tinh Phong cũng sẽ không nguyện ý gọi một người mới mười tám tuổi là sư huynh!

Cứ như vậy, quan hệ của hai người đã được xác định xong. Trương Tinh Phong là sư huynh, còn Tiêu Lâm là sư đệ.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Tốt lắm, sư đệ!

Tiêu Lâm đột nhiên nói:

- Ai da, đệ không có thần thông giống như sư phụ, không có cách nào đem khẩu quyết trực tiếp truyền vào trong đầu của huynh. Hay là từ từ viết ra

nhé, nhưng mà quả thật là rất nhiều chữ. Không có biện pháp a, ai bảo lúc đầu đệ đã đáp ứng với ông ta chứ!

Linh giác của Trương Tinh Phong có thể dễ dàng có thể cảm nhận được tình huống bên trong cơ thể của Tiêu Lâm. Hơn phân nửa tiên thiên nguyên khí trong kinh mạch đã được Tiêu Lâm hấp thu vào bên trong nhục thể, chỉ còn lại khoảng một phần ba. Nếu để cho Tiêu Lâm tự mình hấp thu, có lẽ phải thêm một hai năm nữa, nhưng Trương Tinh Phong hiện giờ đã có phương pháp!

Muốn làm cho một người hoàn toàn hấp thu tiên thiên nguyên khí thật thể bên trong kinh mạch, tối thiểu cũng cũng phải đạt đến Phân Thân kỳ mới có thể đả thông. Nhưng mà lúc này, trong cơ thể của Tiêu Lâm tiên thiên nguyên khí thật thể đã không còn nhiều lắm. Quan trọng nhất chính là Trương Tinh Phong mặc dù chỉ là Nguyên Anh trung kỳ, nhưng thực lực chân chính thì đã đạt đến Phân Thân trung kỳ!

- Tiêu Lâm, bây giờ ta muốn đả thông kinh mạch của đệ một chút, giúp cho đệ hấp thu tất cả tiên thiên nguyên khí, có được không?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói. Kỳ thật Trương Tinh Phong sở dĩ quyết định như vậy, cũng không phải chỉ vì muốn gia tăng công lực của Tiêu Lâm, còn có một nguyên nhân tương đối "quan trọng" khác.

- A! Huynh, huynh đã đạt đến Phân Thân kỳ!

Tiêu Lâm trợn mắt nhìn Trương Tinh Phong. Hắn từ Bàn Cổ đã hiểu rõ tất cả về Tu chân cảnh giới. Thực lực của Phân Thân kỳ, đó là vô địch, tuyệt đối vô địch!

Ánh mắt Tiêu Lâm đột nhiên loé lên hung quang, cắn phẫn nói:

- Sư huynh, huynh không biết đệ đã phải chịu uất ức như thế nào đâu. Thê tử của đệ trước kia chính là bị cái tên Phong Dương Bộ kia bắt đi, hài tử vừa mới sinh ra của đệ cũng vì vậy mà chết. Nhưng mà đệ vẫn nhẫn nhịn cho đến nay, thậm chí đã từng một lần gặp hắn, nhưng cũng không dám ra tay. Bởi vì đệ cảm nhận được bên cạnh hắn còn có tuyệt thể cao thủ, đệ tuyệt đối không thể nào thắng được. Bây giờ thì đệ đã biết rồi, ít nhất đệ còn có một sư huynh vô địch, Phân Thân kỳ!

Trương Tinh Phong đột nhiên trong lòng kích động. Lúc này hẳn có thể cảm nhận được Tiêu Lâm lúc đó bất lực như thế nào. Đã từng có lúc, Trương Tinh Phong hẳn nhìn thấy người mình yêu đến với người khác nhưng cũng chỉ có thể âm thầm chịu đựng. Đã từng có lúc, hẳn chỉ có thể yên lặng nhìn thân thể lạnh như băng của người yêu!

Trương Tinh Phong nhìn Tiêu Lâm, thanh âm rất kiên quyết:

- Sư đệ, đệ là sư đệ của ta, ta nhất định sẽ giúp đỡ đệ, hãy tin tưởng ta!

Tiêu Lâm nhìn ánh mắt kiên quyết của Trương Tinh Phong, trong lòng cảm thấy ấm áp, mỉm cười nói:

- Sư huynh đừng nói như vậy. Chuyện báo thù này, đệ nhất định phải tự mình động thủ!

Tiêu Lâm cũng cảm nhận được, bàn tay của Hồng Tiêu bên cạnh đang nắm lấy tay hắn càng siết chặt hơn. Hắn quay đầu lại nhìn Hồng Tiêu khẽ nở nụ cười.

Trương Tinh Phong nhìn Tiêu Lâm thật sâu, cũng không nói gì thêm. Có một sư đệ như vậy, chẳng lẽ không phải là phúc khí của mình hay sao?

- Sư đệ, tốt lắm, bây giờ ta sẽ giúp đệ đả thông kinh mạch một chút. Ta sẽ giúp cho đệ đột phá Nhất phẩm cảnh giới, đạt đến Kim Đan kỳ!

Tiêu Lâm cảm nhận được Hồng Tiêu ở bên cạnh đang lo lắng, liền quay sang Hồng Tiêu cười cười:

- Lão bà, nàng hãy tin tưởng ta, tin tưởng vào sư huynh!

Trương Tinh Phong thản nhiên cười:

- Sẽ rất nhanh thôi, không cần lo lắng, bây giờ nên bắt đầu đi!

Trương Tinh Phong hành động rất dứt khoát. Một tay kéo Tiêu Lâm đến bên người, tay còn lại phát ra hơn mười luồng hỗn độn lực, hình thành một trận pháp phòng ngự đơn giản. Bằng vào thực lực của Trương Tinh Phong, trận pháp phòng ngự đơn giản này ít nhất cũng có thể nắn cản được cao thủ Nguyên Anh kỳ!

Trương Tinh Phong hai tay không ngừng biến ảo thành các loại thủ ấn. Từng tia hỗn độn lực đột nhiên hình thành những mạng lưới kỳ diệu, tiến vào bên trong cơ thể của Tiêu Lâm.

Linh giác của Trương Tinh Phong rất dễ dàng đã nhận ra tình huống bên trong cơ thể của Tiêu Lâm. Hỗn độn lực như những chiếc lưới trực tiếp làm tan rã tiên thiên nguyên khí thực thể, sau đó tựa như băng cứng bị hòa tan. Tiên thiên nguyên khí ở thể rắn khắp mọi nơi bắt đầu biến thành thể khí, từ từ bị Tiêu Lâm hấp thu.

Trương Tinh Phong lúc này đã cảm nhận được sự cường hãn của tiên thiên nguyên khí. Hỗn độn lực của mình so với chân nguyên lực mạnh hơn rất nhiều, hơn nữa khống chế cũng rất tốt, nhưng vẫn còn khó khăn đến như vậy. Xem ra nếu sử dụng chân nguyên lực, có lẽ là phải là một cao thủ Phân Thân kỳ mới có đủ số chân nguyên lực để sử dụng!

Trương Tinh Phong không dám vội vàng. Kinh mạch con người vốn rất yếu ớt, căn bản là khó có thể chịu được những sợi tơ hỗn độn lực cứng cáp và sắc bén. Hắn cũng chỉ có thể chậm rãi làm cho tiên thiên nguyên khí ở thể rắn từ từ phân hủy, tan rã ra.

-----

(1) Đuổi như đuổi vịt. Ý muốn nói đến sự sợ hãi, lẩn tránh.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thiết Huyết Sơ Hiện (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Hô" Trương Tinh Phong thở ra một hơi thật dài. Chuyện vừa rồi quả thật không phải là việc con người có thể làm được, lúc trước tẩy kinh phạt tủy cho những băng hữu của mình cũng không khó khăn như vậy. Sự cường hãn của tiên thiên nguyên khí ở thể rắn hãn xem như cũng chính thức nhận biết được rồi.

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng vung tay lên, phòng ngự cấm chế liền bị triệt tiêu. Nhìn thể tử của Tiêu Lâm ở bên cạnh đang lo lắng, Trương Tinh Phong mỉm cười. Hồng Tiêu nhìn thấy thì trong lòng mới cảm thấy an tâm, nàng biết lão công của mình đã không có vấn đề gì nữa rồi.

Trương Tinh Phong nhìn lên bầu trời phía đông. Lúc này trời đã bắt đầu lờ mờ sáng, xem ra đã thông một chút kinh mạch cho Tiêu Lâm cũng đã mất hết một buổi tối. Lúc trước tẩy kinh phạt tủy cho các huynh đệ thân nhân cao lắm cũng chỉ mất nửa buổi tối mà thôi, hơn nữa lúc ấy công lực của mình chênh lệch rất lớn so với bây giờ. Nhưng đồng thời nó cũng nói lên Tiêu Lâm bây giờ thu hoạch khẳng định là rất lớn.

- Thật sự là may mắn!

Trương Tinh Phong cảm thán nhìn Tiêu Lâm đang chăm chú hấp thu tiên thiên nguyên khí. Đỉnh cấp tiên khí Phách Tản Phủ, còn có thần khí Khai Thiên khủng bố, lại thêm Lục Chuyển Huyền Thân Quyết của Bàn Cổ. Quan trọng nhất chính là Tiêu Lâm trời sinh trong kinh mạch đã tràn ngập tiên thiên nguyên khí ở thể rắn!

Lúc trước tại thời kỳ thai nhi, Trương Tinh Phong cố gắng hấp thu tiên thiên nguyên khí cao lắm cũng chỉ gấp mười lần người bình thường mà thôi. Còn Tiêu Lâm ít nhất cũng phải gấp hai mươi lần người bình thường!

Thân thể Tiêu Lâm bỗng rung lên, từ từ mở mắt ra, cảm kích nhìn Trương Tinh Phong. Hồng Tiêu lập tức chạy đến, mở to đôi mắt đen láy của nàng

nhìn Tiêu Lâm, nũng nịu lên tiếng:

- Lão công, chàng rốt cuộc cảm thấy thế nào rồi? Làm cho thiếp lo muốn chết!

Hồng Tiêu quả thật đã lo lắng suốt một đêm, bây giờ nhìn thấy Tiêu Lâm dường như đã thành công, đương nhiên muốn làm nũng một chút.

Tiêu Lâm lúc này tinh thần sáng khoái, công lực tăng lên rất nhiều. Quan trọng nhất chính là hắn đã có thể tu luyện tuyệt thể thần quyết do Bàn Cổ truyền lại. Đương nhiên Bàn Cổ cũng truyền cho hắn một chút kỹ xảo, đó là đem tri thức của mình lưu lại trên tinh thạch (ngọc thạch) cũng chính là ngọc giản, để cho những Tu chân giả khác cũng có thể tu luyện. Bây giờ Tiêu Lâm có thể không cần đem Lục Chuyển Huyền Thân Quyết viết ra. Nên biết rằng khẩu quyết kia cũng không ngắn chút nào.

- Hồng Tiêu, nàng đi tìm một khối ngọc thạch đến đây, ta có việc cần dùng! Tiêu Lâm quay sang nói với Hồng Tiêu bên cạnh. Hồng Tiêu liền nhu thuận chạy đi ngay.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Hào a, sư đệ, ta vừa rồi còn đang suy nghĩ làm thế nào để truyền cho người một chút kỹ xảo. Trực tiếp truyền vào trong đầu thì công lực của ta vẫn còn chưa đủ. Không ngờ Bàn Cổ đại thần đã sớm biết sẽ có một ngày như vậy, đã tính toán hết tất cả rồi!

Trương Tinh Phong đã lâu lắm rồi không cảm thấy vui vẻ như vậy. Có thể là vì Lục Chuyển Huyền Thân Quyết làm cho hắn cảm thấy hưng phấn. Cũng có thể là vì Bàn Cổ nhân vật trong truyền thuyết này trở thành sư phụ của hắn!

" A!" Tiêu Lâm vừa mới cầm lấy Phách Tản Phủ, sắc mặt đột nhiên biến đổi!

Trương Tinh Phong đương nhiên là biết chuyện gì đã xảy ra, chỉ cười cười. Trong mắt hắn cũng có một chút hưng phấn, vì kỳ ngộ của sư đệ mình mà vui mừng.

- Lão công, chàng làm sao vậy, chàng đừng làm thiếp sợ!

Hồng Tiêu đang cầm một khối ngọc, nhìn thấy lão công của mình đột nhiên đứng yên bất động, trong lòng hoảng hốt. Nàng còn tưởng rằng vừa rồi

Trương Tinh Phong giúp Tiêu Lâm đả thông kinh mạch còn lưu lại di chứng, bây giờ mới phát tác ra!

Trương Tinh Phong không lên tiếng, chỉ xoay người nhìn về hướng mặt trời mặt trời đã bắt đầu lên cao.

Tiêu Lâm nhìn Hồng Tiêu cười nói:

- Ta có thể xảy ra chuyện gì cơ chứ! Ta bây giờ quả thật là quá may mắn, lại có thể biết được bí mật của Phách Tản Phủ. Nàng có biết chủ nhân trước đây của Phách Tản Phủ là ai không?

Hồng Tiêu cười nói:

- Chàng cứ nói chuyện thần bí như vậy, thiếp làm sao biết được. Chàng trước kia nói cái gì Bàn Cổ, thiếp đến bây giờ cũng chẳng biết người đó là thần thánh phương nào nữa!

Tiêu Lâm trên mặt lộ ra nụ cười đắc ý:

- Người đó là Phách Tản Ma Đế!

Trương Tinh Phong đột nhiên giật mình xoay người lại nhìn Tiêu Lâm, hô lớn:

- Ma đế!

Chuyện này cũng khó trách Trương Tinh Phong giật mình. Ma Đế chính là tuyệt thế cao thủ cùng cấp bậc với Tiên quân của Tiên giới, so với Cửu thiên huyền tiên còn mạnh hơn rất nhiều. Hơn nữa tại Ma giới bình thường chém giết liên miên, có thể trở thành Ma đế nhất định phải là một tuyệt thế kiêu hùng.

Chủ nhân của vũ khí này làm sao có thể có thể là Ma Đế? Quan trọng nhất chính là tại Tiên giới không hề thiếu thần khí, mà tại Ma giới cũng như vậy. Vũ khí của một Ma đế ít nhất cũng phải là hạ cấp thần khí hoặc là trung cấp thần khí. Đỉnh cấp thần khí cực kỳ hiếm thấy, bình thường những người sở hữu đều là những cường giả mạnh nhất như là Tiên đế hoặc Ma tôn.

Tiêu Lâm gật đầu, hưng phấn nói:

- Phách Tản Ma Đế kia nói cái gì bọn họ Ma Giới Thất Hung bị Bàn Cổ đuổi giết, vì không muốn cho công pháp của hắn thất lạc, nên đã đem tất cả lưu giữ lại trong Phách Tản Phủ. Khi đệ đạt đến Kim Đan kỳ thì mới có thể làm cho Phách Tản Phủ nhận chủ. Quan trọng nhất chính là Phách Tản Ma

Để kia không chỉ nói cho đệ biết phương pháp tu luyện, mà còn có rất nhiều kỹ xảo. Thật sự là làm cho đệ cao hứng!

Trương Tinh Phong giật mình: "Kỹ xảo do Ma đế truyền lại người bình thường có thể tưởng tượng được sao? Hơn nữa kiếp trước Trương Tinh Phong chẳng qua cũng chỉ là một Tu chân giả, địa vị so với Ma đế còn cách xa đến mười vạn tám ngàn dặm. Làm cho Trương Tinh Phong hâm mộ nhất, chính là Phách Tản Ma Đế không giống như Bàn Cổ chỉ tu luyện một mình, mà là cả một tổ chức. Kỹ xảo của hắn nhất định người bình thường không thể tưởng tượng được!"

Tiêu Lâm sắc mặt đột nhiên biến đổi, cầm lấy ngọc thạch trên tay Hồng Tiêu, bàn tay phát ra một đạo thanh quang. Tiêu Lâm đột nhiên mở mắt ra thở dài nói:

- Trời ạ, cái này quả thật là quá tiện lợi, trong nháy mắt ta đã có thể đem tất cả lưu lại bên trong ngọc thạch rồi. Nhưng mà linh khí của ngọc thạch này đã trở thành vô dụng rồi, bây giờ cũng chỉ có thể thay thế ngọc giản mà thôi!

Tiêu Lâm có chút tiếc nuối, ngọc thạch này quả thật cũng rất giá trị.

Tiêu Lâm cố ý thở dài một hơi, tựa hồ như đang cầm một ngọc thạch bình thường, không nỡ đem cho người khác.

Trương Tinh Phong cười cười, cầm lấy ngọc giản, linh giác trong nháy mắt thâm nhập vào bên trong.

Lục Chuyển Huyền Thân Quyết, Pháp quyết luyện thể chí cao. Tổng cộng chia thành Hỏa Luyện Thân, Huyền Vũ Thân, Thiên Hỏa Thân, Thất Thái Thân, Bất Tử Kim Thân, Lục Chuyển Huyền Thân sáu cảnh giới. Mỗi cảnh giới lại chia làm sáu giai đoạn. Tầng thứ nhất Hỏa Luyện Thân có thể từ Kim Đan kỳ bắt đầu tu luyện. Tầng thứ hai Huyền Vũ Thân có thể tại Xuất Khiếu kỳ bắt đầu tu luyện. Tầng thứ ba Thiên Hỏa Thân có thể từ Hợp Thể kỳ bắt đầu tu luyện, nhưng đây cũng là tầng quan trọng nhất, bởi vì phải trải qua thiên hỏa của thiên kiếp mới có thể đại thành, nguy hiểm quả thật rất lớn!

Tầng thứ bốn Thất Thái Thân có thể từ Thiên tiên cảnh giới bắt đầu tu luyện. Tầng thứ năm Bất Tử kim Thân có thể từ Đại La Kim Tiên bắt đầu tu

luyện. Còn tầng thứ sáu cao nhất thì phải đạt đến Tiên quân cảnh giới mới có thể tu luyện!

*****

Phụ lục một chút về cảnh giới:

. Hậu Thiên, Tiên Thiên (Khai Quang, Dung Hợp, Tích Cốc)

. Kim Đan, Nguyên Anh, Xuất Khiếu, Phân Thân, Hợp Thể, Độ Kiếp, Đại Thành.

. Thiên Tiên (Thiên Ma), La Thiên Thượng Tiên (Ma Vương), Đại La Kim Tiên (Ma Quân), Cửu Thiên Huyền Tiên (Ma Hoàng), Tiên Quân (Ma Đế), Tiên Đế (Ma Tôn)

. Hạ Phẩm Thần Nhân, Trung Phẩm Thần Nhân, Thượng Phẩm Thần Nhân, Hạ Bộ Thiên Thần, Trung Bộ Thiên Thần, Thượng Bộ Thiên Thần, Thiên Tôn.

*****

Đương nhiên tầng thứ sáu này đối với Trương Tinh Phong mà nói là không cần quan tâm. Bàn Cổ dặn dò Tiêu Lâm tìm cho mình một đệ tử, chính là muốn xem vô cực lực sẽ có thể tiến hóa thành cái dạng gì. Tầng thứ sáu Lục Chuyển Huyền Thân chỉ làm cho vô cực lực hoàn toàn dung hợp với Bất Tử Kim Thân. Cho nên Trương Tinh Phong chỉ có thể dựa theo công pháp đem thân thể tu luyện đến Bất Tử Kim Thân. Còn việc phát triển vô cực lực trách nhiệm đều rơi vào trên người của hắn. Vô cực lực sẽ tiến hóa thành cái gì, bây giờ không ai biết được!

Trương Tinh Phong đột nhiên sắc mặt kinh ngạc nhìn Tiêu Lâm:

- Sư đệ, kỹ xảo này, kỹ xảo này hình như là thủ đoạn của Ma giới thì phải!

Tiêu Lâm cười sang sảng nói:

- Sư huynh à, sư đệ đương nhiên là hiểu rõ trình độ của mình, có thể đạt đến cảnh giới như bây giờ chủ yếu là do may mắn mà thôi. Kỹ xảo này do Ma đế truyền lại, chỉ có cao thủ như sư huynh mới có thể hoàn toàn sử dụng!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm động, không nói gì thêm. Ma đế là cấp bậc gì, ngọc giản có chứa kỹ xảo của hắn nếu rơi xuống Tu chân giới tuyệt đối sẽ xảy ra một cuộc tinh phong huyết vũ (gió tanh mưa máu). Nhưng Tiêu Lâm vẫn hào phóng giao nó cho hắn.

Tiêu Lâm đột nhiên cười lớn, trên người hiện lên một luồng ánh sáng, Phách Tản Phủ đột nhiên biến mất. Trương Tinh Phong biết Phách Tản Phủ này đã dung hợp vào bên trong cơ thể của Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm đột nhiên mỉm cười:

- Con mẹ nó, ta đã phải mang tên gia hỏa 2000 cân này trong suốt bốn năm, bây giờ thật là thoải mái, thật là quá sung sướng!

Tiêu Lâm hưng phấn vùng tay lên.

.....

"Hống!!!"

"Hô!!!"

.....

Từng tiếng hô lớn từ phía đông truyền đến, làm cho Trương Tinh Phong cũng phải giật mình, quay sang hỏi Tiêu Lâm:

- Sư đệ, đây là .....

Tiêu Lâm vẻ mặt tự hào nói:

- Đây chính là lực lượng mạnh nhất của đệ, Thiết Huyết Quân!

- Thiết Huyết Quân!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Thiết Huyết Sơ Hiện (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Sư huynh, đi, đệ dẫn huynh đi gặp các huynh đệ, ha ha .....

Tiêu Lâm cười lớn dẫn Trương Tinh Phong đi về hướng đông. Tiêu Lâm hôm nay quả thật là rất cao hứng. Lực lượng đột nhiên tăng lên, Phách Tản Phủ từ nay về sau đã không còn trở thành gánh nặng, hẳn cũng có thể phát huy ưu thế về tốc độ. Quan trọng nhất chính là hôm nay hẳn đã có một sư huynh võ công tuyệt thế!

" Hô!!!"

" Hống!!!" .....

Cả luyện võ trường hoàn toàn là một không khí liệt hỏa triều thiên. Hầu như tất cả các đại hán đều cầm trên tay Cự hình khảm đao mạnh mẽ chém xuống. Động tác tuy đơn giản nhưng lực lại rất mạnh, mỗi một nhát chém đều sử dụng toàn bộ lực lượng!

Một vạn người, đây là khái niệm gì? Trương Tinh Phong cảm nhận được trong lòng dâng lên một cỗ hào khí. Cả luyện võ trường đều chật kín người, mỗi một chiến sĩ đều rất cường hãn. Không phải vì công lực của bọn họ cao, mà chính là khí thế cường đại của bọn họ. Không phải khí thế của Tiên thiên cao thủ, mà là khí thế của một chiến sĩ đã trải qua sinh tử không hề sợ chết!

- Ha ha ..... Sư huynh, bọn họ chính là những anh em của đệ, cũng là tài sản lớn nhất của đệ. Rồi sẽ có một ngày ta sẽ cho cái tên Phong Dương Bộ kia biết được sự lợi hại của Thiết Huyết Quân!

Tiêu Lâm hào khí ngút trời, bộ dạng như bị kích động.

Trương Tinh Phong đột nhiên nói:

- Sư đệ, ta rất hy vọng sau này đệ có thể trở thành người của Tinh Phong thế gia!

Tiêu Lâm ngăn người. Hắn không hiểu Trương Tinh Phong nói những lời này có ý tứ gì, nhưng hắn lại hiểu rất rõ ý nghĩa của hai chữ "thế gia". Các thế lực lớn tại Thiên Nhai San Mạch hầu hết đều là do tứ đại thế gia cùng với mật tông đứng phía sau. Nhưng Tinh Phong thế gia thì lại chưa từng nghe đến bao giờ!

- Sư huynh, huynh nói Tinh Phong thế gia nào vậy? Chẳng lẽ là do sư huynh thành lập!

Tiêu Lâm hiển nhiên liên tưởng đến tên của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Đúng vậy, chính là do ta thành lập. Ta sáu tuổi đã rời khỏi nhà, phải nói là bị đuổi khỏi nhà thì đúng hơn. Sau đó ta lại thành lập một thế lực của riêng mình, bây giờ cũng đã trở thành một bá tước gia tộc!

Tiêu Lâm kinh ngạc, muốn trở thành bá tước gia tộc thì tài sản ít nhất cũng phải đạt đến mười ức bạc. Một người muốn thành lập bá tước gia tộc cũng phải mất thời gian vài chục năm, thậm chí là cả trăm năm. Sư huynh của mình thành lập thế lực khi sáu tuổi, bây giờ chẳng qua chỉ mới hai mươi tuổi mà thôi. Nghĩ đến đây, Tiêu Lâm lại càng thêm kính phục Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- Đệ biết không, thế lực của ta bây giờ vẫn còn rất nhỏ. Cũng vì vậy mà ta đã không thể ở cùng với người ta yêu, chỉ có thể trơ mắt nhìn nàng đi lấy Lý Thiên Tường trưởng tử Lý thị thế gia. Nửa năm sau nàng đã qua đời, ta cũng vì vậy mà đối đầu với Lý thị thế gia. Ngày đó ta đã ra tay với Lý Thiên Tường, nhưng dường như người này vẫn chưa chết. Nhưng mà ta cũng không quan tâm, cái ta muốn chính là làm cho Lý thị thế gia phải suy tàn. Đây chính là nguyện vọng của ta, có lẽ là vì muốn làm cho tâm lý của mình thoải mái một chút!

Tiêu Lâm trong lòng chấn động. Không phải bởi vì sư huynh muốn tiêu diệt Lý thị thế gia chỉ để cho tâm lý của mình "thoải mái", mà là bởi vì hắn cảm thấy vừa rồi lúc Trương Tinh Phong nói, tâm tình không hề dao động chút nào, rất là bình thản. Cho dù là khi nói đến cái chết của người yêu cũng vẫn như vậy.

Tiêu Lâm đột nhiên mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong:

- Sư huynh, đệ đương nhiên là đáp ứng rồi. Đệ tại sao lại muốn thành lập thế lực này? Còn không phải là vì không muốn cho thân nhân huynh đệ của mình phải chịu ủy khuất hay sao, còn không phải là vì muốn báo thù tên Phong Dương Bộ kia hay sao? Ở cùng với sư huynh, đệ mới có đủ tự tin. Chúng ta hai đồ đệ của đại thần liên thủ, còn có ai có thể là đối thủ!

Tiêu Lâm có chút hưng phấn quá mức. Hắn cũng cảm nhận được áp lực đè nặng trong lòng. Làm một long đầu quản lý mấy vạn người cũng không phải là một chuyện dễ dàng, tâm thần rất là mệt mỏi.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười:

- Sư đệ, đệ nói thử xem, nếu như thực lực của Thiết Huyết Quân được tăng cường thêm một chút, không phải là tốt hơn sao?

Tiêu Lâm nghe được cảm thấy rất mù mờ, không hiểu được ý tứ của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Tiêu Lâm, lấy từ trong người ra một chiếc bình, đưa cho Tiêu Lâm nói:

- Đây là linh đan, một loại linh đan có thể tăng trưởng ba mươi năm công lực. Trong chiếc bình này có hai trăm viên, sử dụng như thế nào thì do đệ quyết định!

Tiêu Lâm ý nghĩ trong nháy mắt đình trệ, ngây ngốc cầm lấy linh đan trong tay. Qua một lúc lâu sau mới bắt đầu phản ứng lại, kinh ngạc hô lớn:

- Sư huynh, huynh nói, huynh nói cái này có thể tăng trưởng ba mươi năm công lực, huynh chắc chứ, ba mươi năm?

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu, lại nhìn về hướng các đại hán đang luyện đao. Bọn họ chính là lực lượng của Trương Tinh Phong hẳn sau này, lực lượng cường đại nhất. Mặc dù Tinh Phong vệ cũng rất mạnh, nhưng mà nhân quả thật quá ít. Hơn nữa tại kinh thành, Trương Tinh Phong thật sự không dám thoải mái chiêu thu nhân mã. Triều đình nhất định không thể nào để yên như vậy, trừ phi người có được thực lực của tứ đại thế gia. Cho dù là tứ đại thế gia thì biểu hiện bên ngoài cũng chỉ là mấy ngàn người, cao lắm cũng chỉ là gần vạn người mà thôi!

Đột nhiên Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên. Hắn nhìn thấy một đại hán, thân hình lớn gấp đôi các đại hán bình thường. Vóc người tựa như một con gấu, thân cao hơn hai thước, có lẽ là khoảng chừng hai thước hai. Bộ dáng lưng hùm vai gấu, người bình thường nhìn thấy đều sợ hãi. Hai bàn tay thô kệch cứng như sắt thép đang nâng một tảng đá lớn không kém gì hắn, làm cho Trương Tinh Phong phải chấn động!

Tiêu Lâm nhận thấy Trương Tinh Phong nhìn chăm chăm vào huynh đệ của mình, ra vẻ như đã hiểu rõ, qua một hồi lâu sau mới lên tiếng:

- Sư huynh, sư huynh!

Trương Tinh Phong quay đầu lại nhìn Tiêu Lâm như muốn hỏi hắn có chuyện gì. Tiêu Lâm tiếp tục nói:

- Sư huynh, cái kia giống như gấu kia chính là huynh đệ sinh tử của đệ. Là người cùng đệ từ Hồng Hoang đến đây.

Trương Tinh Phong đột nhiên mở to hai mắt nói:

- Hồng Hoang, Hồng Hoang, sư đệ, Hồng Hoang là nơi nào vậy?

Tiêu Lâm như đang nhớ lại, chậm rãi nói:

- Hồng Hoang, là một địa phương thần bí. Đệ ở nơi đó sinh sống mười mấy năm cũng không biết nó rốt cuộc như thế nào. Nhưng mà đệ biết rằng nơi đó chỉ có cường giả mới có thể sinh tồn. Đó là nơi của các loài động vật sinh sống, mãnh thú cường đại không thể nào đếm xuể, còn có một số yêu thú. Những yêu thú kém cỏi nhất phỏng chừng đều có thực lực Kim Đan kỳ. Mà đây chỉ mới là một phần của băng phong mà thôi, bên trong Hồng Hoang cho đến bây giờ cũng chưa từng có ai dám tiến vào. Ở nơi đó chúng ta giúp đỡ lẫn nhau, đấu với trời, đấu với đất, đấu với mãnh thú, đoàn kết thành một khối, mới có thể may mắn sinh sống tại bên ngoài Hồng Hoang. Sâu bên trong Hồng hoang, đó là cái gì không ai biết được!

Trương Tinh Phong trong lòng kích động. Cao thủ vốn thường tịch mịch! Hắn là cao thủ ngạo thị thiên hạ, vốn đã rất tịch mịch. Bây giờ bỗng nhiên biết tại Hồng Hoang những yêu thú kém cỏi nhất đều có thực lực Kim Đan kỳ, hơn nữa đây chỉ mới là bên ngoài. Phía bên trong, tuyệt đối là có những đối thủ đáng cho mình ra tay. Trương Tinh Phong khóe miệng khẽ nở nụ cười.

- Đại ca, vị này là ai vậy, nói cho "Hắc Hùng" ta biết với!

Thanh âm như tiếng sấm vang lên. Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn lên, chính là đại hán vừa rồi nhìn thấy!

Tiêu Lâm lập tức giới thiệu nói:

- Sư huynh, đây là huynh đệ của ta, Thiết Đầu, ngoại hiệu là "Hắc Hùng". Thần tượng của hắn chính là mấy con gấu bên trong Hồng Hoang chúng ta đấy! Ha ha .....

Tiêu Lâm hiển nhiên tâm tình rất vui vẻ. Từ tối hôm qua đến giờ vận may của hắn không hề dừng lại, hắn làm sao có thể không vui. Vừa mới nhận được hai trăm viên linh đan có thể tăng trưởng ba mươi năm công lực, hơn nữa công lực lại bất ngờ tăng vọt, bây giờ hắn đương nhiên là rất cao hứng!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Hắc Hùng, Thiết Đầu, cái tên quả thật là xứng với người. Người khỏe không, tên ta là Trương Tinh Phong, bây giờ ta là sư huynh của Tiêu Lâm!

Thiết Đầu sờ sờ lên chiếc đầu gấu của mình nói:

- Sư huynh? Chuyện này là sao vậy?

Tiêu Lâm nhìn Thiết Đầu nói:

- Thiết Đầu, năm nay mười tám tuổi, thân cao hai thước hai, nặng bốn trăm cân. Chính là dũng sĩ mạnh nhất của chúng ta nơi này!

Không để ý tới sự kinh ngạc của Trương Tinh Phong, cùng với vẻ mặt kiêu ngạo của Thiết Đầu, Tiêu Lâm đột nhiên nói:

- Sư huynh, để đệ đưa huynh đến xem một nơi rất tuyệt, chắc chắn sẽ không làm cho huynh thất vọng!

Trương Tinh Phong lòng hiếu kỳ nổi lên, nghi hoặc hỏi:

- Ồ, là nơi nào vậy?

- Hoa Dương Thành!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Mật Tông Sát Thủ (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hoa Dương Thành, một trong năm tòa thành lớn ở gần Thiên Nhai San Mạch.

Minh vương triều có vài chục tòa thành lớn. Trong đó chỉ có năm thành ở gần Thiên Nhai San Mạch là do các thế lực hắc ám nắm trong tay, còn hầu hết các thành khác đều do triều đình quản lý. Triều đình dường như cũng có thỏa thuận ngầm với Thiên Nhai San Mạch, năm tòa thành lớn này đều giao cho các sơn tặc của Thiên Nhai San Mạch, nhưng các thành trì khác thì bọn họ đều không được phép đặt chân đến. Mà năm tòa thành này cũng là thiên đường nổi tiếng khắp sáu quốc gia, đều là các nơi ăn chơi sa đọa. Những địa phương hưởng thụ bên trong người nhất định không thể tưởng tượng được.

Năm tòa thành này bên trong thành chỉ có hơn mười nha dịch, hoàn toàn chỉ là cho có lệ, bởi vì các thành trì khác của Minh vương triều đều có gần vạn binh lực. Từ điểm này cũng có thể nhìn ra chủ nhân của năm tòa thành này là ai. Đương nhiên một trong số đó là Phong Vũ Thành có đến gần mười vạn binh mã, bởi vì Phong Vũ Thành cũng đồng thời là quan khẩu phòng thủ Nguyên Mông Quốc. Mấy trăm năm trước, Nguyên Mông Quốc đã từng càn quét qua năm nước còn lại, khiến cho hoàng đế của Minh vương triều chưa bao giờ dám lơ là.

Trong thành các thương nhân buôn bán không phải nộp thuế cho nha môn mà là cho các thế lực. Mỗi thế lực ở nơi này đều có gần ngàn nhân thủ, tranh đấu lẫn nhau cũng rất quyết liệt. Các thế lực rất thường xuyên đấu đá với nhau, có khi chỉ là vì giành quyền thu thuế một trà lâu nào đó.

Nhưng tại Hoa Dương Thành lại không có sự tranh đấu của các thế lực, chính là bởi vì sự xuất hiện của một người. Hẳn bây giờ chính là lão đại chiếm lĩnh một nửa Hoa Dương Thành —— Tiêu Lâm!

Tiêu Lâm như một tia chớp thâm tóm sáu nhà trong số mười hai thế lực của Tây bộ, trở thành người thắng lợi lớn nhất trong cuộc đại loạn của Tây bộ. Đương nhiên bây giờ người được hưởng thành quả này chính là Trương Tinh Phong. Mà Chu gia ở gần Tây bộ dựa vào thế lực cường đại vốn có, nên cũng thâm tóm bốn nhà trong số mười hai thế lực. Còn Vương Đồng của Trương thị thế gia lãnh đạo thế lực của Vương gia cũng thâm tóm hai nhà còn lại. Nhờ đó thế lực của các nhà này tăng lên rất nhiều. Xi thị, Dư thị, Trần thị, cùng với lớn nhất là Lâm thị đều bởi vì khoảng cách quá xa, nên không thể thu được lợi nhuận gì.

Trương Tinh Phong đi theo Tiêu Lâm đích đến Hoa Dương Thành. Tiêu Lâm lần này rất dứt khoát, không mang theo một thủ hạ nào, chỉ dẫn theo lão bà của mình. Còn Thiết Đầu thì phải ở lại đại bản doanh để huấn luyện Thiết Huyết Quân.

Trương Tinh Phong khóe miệng đột nhiên xuất hiện một nụ cười quái dị, nhưng vẫn như trước tiếp tục đi theo Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm lúc này đang tươi cười cùng với Hồng Tiêu dựa người vào nhau, cũng không hề chú ý đến Trương Tinh Phong bên cạnh. Đột nhiên khuôn mặt Tiêu Lâm mất đi vẻ tươi cười, hăn khẽ nhíu mày lại. Nhưng chỉ trong nháy mắt, hăn lại lộ một nụ cười cười quái dị giống như Trương Tinh Phong —— như vừa nhìn thấy một chuyện rất đáng cười.

Tiêu Lâm đột nhiên ngừng lại, đứng yên bất động. Hồng Tiêu nghi hoặc nhìn lão công của mình. Tiêu Lâm quay sang tinh nghịch nháy nháy mắt với nàng. Hồng Tiêu đương nhiên biết ý tứ của hăn, cũng không nói gì thêm, chỉ dựa sát vào bên thân Tiêu Lâm.

Trương Tinh Phong trong nháy mắt cũng ngừng lại, khoảng cách với Tiêu Lâm vẫn còn một đoạn. Đoạn khoảng cách này chính là do Trương Tinh Phong đặc biệt chừa lại. Hăn không hy vọng những người đó không có mắt lại gây sự với mình.

"Hữu!" .....

Đột nhiên chung quanh vang lên tiếng bật của dây cung. Một loạt các mũi tên nhọn bắn thẳng đến Tiêu Lâm và Hồng Tiêu. Tiêu Lâm đôi chân vẫn bất

động, ôm Hồng Tiêu vào lòng dùng thân thể cao lớn của mình để che chắn cho nàng. Một loạt các mũi tên nhọn trực tiếp bắn vào trên người Tiêu Lâm.

"Phanh!"

Những đầu nhọn của các mũi tên giống như đụng phải một khối thép, tất cả đều gãy nát. Tiêu Lâm vốn tu luyện ngoại công đương nhiên không thể bị những mũi tên này đả thương. Phải biết rằng ngoại công tu luyện cực kỳ gian nan, người bình thường ngay cả Tiên thiên cảnh giới đều rất khó đột phá. Trừ phi toàn thân của người là tiên thiên nguyên khí ở thể rắn, nếu không cao lắm cũng chỉ có thể đạt đến ngũ phẩm mà thôi. Ngoại công cao thủ thân thể cường hãn đến độ có thể trực tiếp đối mặt với công kích của cao thủ đồng cấp bậc mà không có ảnh hưởng gì, còn các cao thủ cấp bậc thấp hơn thì hoàn toàn có thể không quan tâm!

Xem ra địch nhân cũng biết ngoại công của Tiêu Lâm lợi hại như thế nào, những mũi tên này có lẽ cũng chỉ làm cho Hồng Tiêu bị uy hiếp một chút mà thôi. Trương Tinh Phong nghĩ như vậy, Tiêu Lâm cũng nghĩ như vậy, nhưng địch nhân thì lại không nghĩ như vậy!

"Tê ~~~~"

Một tiếng rít phá không vang lên. Một mũi tên được bao phủ trong kim quang, bay đến phía sau lưng Tiêu Lâm với một tốc độ kinh người. Trương Tinh Phong trong nháy mắt tựa cảm nhận được uy lực của kim tiễn này. Hắn tin tưởng cao thủ bắn tên ít nhất cũng có thực lực của nhất phẩm, thậm chí có thể là Thiên chi cảnh. Mặc dù Tiêu Lâm vừa mới đạt đến Kim Đan kỳ, nhưng thân thể của hắn lại chưa được trải qua tu luyện! Nguy hiểm!

Nhưng Trương Tinh Phong vẫn đứng yên. Hắn tin tưởng vào sư đệ của hắn, tin tưởng vào con mắt của Bàn Cổ, quan trọng nhất là hắn tin tưởng vào thứ bên trong cơ thể của Tiêu Lâm —— Phách Tản Phủ!

"Phanh!"

Tiêu Lâm trong mắt tinh quang chột lóe lên, sau lưng đột nhiên xuất hiện một cây búa lớn chắn ngang trước mũi tên. "Oanh" một tiếng, kim tiễn đối mặt với đỉnh cấp tiên khí, chỉ có thể nát vụn ra.

"Bộp! Bộp! Bộp!"

Tiếng vỗ tay vang lên, một trung niên nam tử trên người mặc y phục màu vàng bước ra. Phía sau hắn còn có mười mấy Hắc y nhân, mỗi người trên lưng đều mang một cây cung lớn. Hoàng y nhân trên người mang một cây cung bằng vàng, phía sau lưng trong hộp tên còn có không ít những mũi tên bằng vàng. Xem ra vị Hoàng y nhân này là một người rất giàu có.

Nhưng cái làm cho Tiêu Lâm giật mình chính là Trương Tinh Phong đứng ở bên dưới tàng cây lại không hề thu hút sự chú ý của Hoàng y nhân. Kỳ thật đây chính là kết quả của việc hiểu được tự nhiên, lĩnh ngộ tự nhiên, hòa cùng với thiên địa, khiến cho những người khác không thể cảm ứng được khí tức. Hơn nữa vị trí của Trương Tinh Phong lại khuất khỏi thị giác của bọn Hoàng y nhân.

Hoàng y nhân không phải người bình thường, hắn chính là Cố Kỳ đệ tử của Mật Tông Đại trưởng lão. Đại trưởng lão có địa vị tôn sùng tôn sùng trong Mật Tông, đồ đệ và đồ tôn vô số. Lần này được Đại trưởng lão phái đi đối phó với Tiêu Lâm, hắn còn có một chút khinh thường. Hắn tin rằng dựa thực lực Thiên chi cảnh của mình có thể cảm nhận được tất cả mọi người trong phương viên một dặm. Khi Tiêu Lâm và Hồng Tiêu hai người vừa đến thì hắn đã cảm nhận được, hắn cũng cho rằng chỉ có hai người mà thôi.

- Tiêu Lâm, công phu của ngươi quả thật không tệ, hay là ngươi đầu hàng chúng ta đi!

Cố Kỳ thanh âm rất nhẹ nhàng, không có một chút áp lực nào, phảng phất như một hảo bằng hữu đang đưa ra lời khuyên vậy.

Tiêu Lâm nhíu mày nói:

-Ồ, ngươi là người của Mật Tông sao!

Cố kỳ mỉm cười nói:

- Ngươi rất thông minh, ngươi hẳn là cũng biết ta tại sao muốn giết ngươi chứ?

Tiêu Lâm ngửa mặt lên trời cười lớn, đột nhiên ánh mắt loé sáng, nhìn thẳng vào Cố Kỳ nói:

- Đương nhiên, ta đương nhiên là biết. Mười hai thế lực tại Tây bộ đại bộ phận đều là do một số bộ lạc của Nguyên Mông di dời đến Thiên Nhai San Mạch. Hầu hết các thế lực này đều là do Mật Tông các người khống chế.

Nhưng chỉ vì sự xuất hiện của ta, đã khiến cho Mật Tông các người hoàn toàn mất đi mười hai thế lực, thậm chí không hề thu được một chút lợi nhuận nào, có phải rất tức giận hay không vậy? Ha ha .....

Tiêu Lâm dường như rất đặc ý.

Cố Kỳ lại không hề tức giận chút nào, ánh mắt nhìn Tiêu Lâm có một chút thương hại, đột nhiên ngửa mặt lên trời thở dài nói:

- Tiêu Lâm, người cũng là nhất đại anh hùng, nhưng mà hôm nay người lại không thể không chết. Ta biết rõ thực lực của người, bên ngoài chỉ là Nhị phẩm, nhưng có lẽ thực lực chân chính đã là Nhất phẩm rồi. Nhưng mà hôm nay cho dù người có là Thiên chi cảnh cao thủ, người cũng phải từ biệt nơi này mà thôi!

Cố Kỳ ánh mắt đột nhiên biến đổi, trở nên cực kỳ hung hãn. Vẻ tàn nhẫn hiện lên trong mắt.

- Vậy thì đừng nhiều lời, muốn động thủ thì nhanh lên, ta còn phải đưa lão bà của ta đến Long Đăng Ngọc Khí Điểm tại Hoa Dương Thành mua một ít đồ!

Tiêu Lâm có vẻ như đã mất kiên nhẫn, tựa hồ như những kẻ cản đường trước mặt chỉ là một đám tiểu mưu tặc bình thường, chỉ phất tay một cái là có thể tiêu diệt.

Cố Kỳ không hề tức giận, tay phải khẽ vung lên, mười hai Hắc y cao thủ lập tức bao vây chung quanh Tiêu Lâm. Trương Tinh Phong nhìn thấy cũng phải nở nụ cười, bởi vì này mười hai Hắc y nhân này chính là sử dụng Thập Nhị Thiên Môn Trận của Minh vương triều. Lúc trước khi Trương Tinh Phong rời khỏi nhà, gặp phải mấy người bọn Lý Đại, Trương Vũ cũng chính là dùng trận pháp này để đối phó với hắn. Bây giờ nhìn thấy Thập Nhị Thiên Môn Trận cũng có cảm giác thân thiết.

Thập Nhị Thiên Môn Trận tại Minh vương triều chỉ xem như một trận pháp bình thường. Người Nguyên Mộng xem ra cũng chỉ có thể sử dụng trận pháp hạng hai của Minh vương triều mà thôi. Nhưng là cho dù chỉ là trận pháp hạng hai, nó cũng có uy lực nhất định.

Quan trọng nhất chính là mười hai Hắc y nhân này dường như đều là Nhị phẩm cao thủ. Người bày trận có thực lực cao, trận pháp cho dù chỉ là hạng

hai, uy lực cũng rất kinh khủng. Tiêu Lâm cũng cảm nhận được rất rõ.

- Tử Môn —— Tuyệt!

Cổ Kỳ chậm rãi nói, thanh âm rất nhẹ nhàng.

Mười hai Hắc y nhân hai tay phát ra kim quang, là Kim Thủ Ấn của Mật Tông. Hai mươi bốn kim quang thủ ấn thoát ra khỏi người mười hai Hắc y nhân, hình thành thiên la địa võng bao phủ lấy Tiêu Lâm, đồng thời cũng bao phủ luôn cả Hồng Tiêu.

Tiêu Lâm đã đạt đến Kim Đan kỳ, linh giác cảm nhận được rất rõ uy lực của kim quang thủ ấn này. Trong lòng đột nhiên chấn động, cho dù mình có thể ngăn cản được, nhưng Hồng Tiêu chỉ mới gần Ngũ phẩm cảnh giới thì phải làm sao đây? Đối mặt với một chiêu này, Tiêu Lâm cũng không nắm chắc có thể bảo vệ được Hồng Tiêu. Trương Tinh Phong! Tiêu Lâm nghĩ ngay đến sư huynh của mình, nhưng linh giác của hắn lại cảm nhận được trạng thái của Trương Tinh Phong, rõ ràng là một bộ dạng như đang xem diễn trò.

"A!"

Tiêu Lâm đột nhiên rống to một tiếng. Ban đầu hắn còn muốn giữ lại một chút thực lực, nhưng bây giờ để cho bọn Mật Tông này biết thực lực chính thức của mình đi!

Bên ngoài thân thể Tiêu Lâm hiện lên một luồng quang mang màu trắng, đột nhiên dính sát vào thân thể hắn giống như một bộ y phục. Tiêu lâm giống như một chiến thần trên người mặc bạch quang chiến giáp. Khí thế phát ra, Phách Tán Phủ cũng lập tức bay đến trên tay. Một búa trên tay, phá tan tất cả!

Hai mươi bốn kim quang thủ ấn do mười hai Hắc y cao thủ phát ra, giữa không trung đột nhiên tụ hợp lại, huyền hóa thành một thủ ấn màu đỏ —— Huyết Thủ Ấn!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt sắc mặt biến đổi. Hắn cảm thấy được uy lực kinh khủng của Huyết Thủ Ấn. Hắn cũng đã hiểu tại sao Mật Tông cường đại của Nguyên Môn lại sử dụng Thập Nhị Thiên Môn Trận này.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Mật Tông Sát Thủ (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thập Nhị Thiên Môn Trận mặc dù gia tăng lực công kích không nhiều, nhưng nó vẫn còn một tuyệt kỹ rất lợi hại, đó là có thể dung hợp công kích của mười hai người.

Nhưng muốn dung hợp cũng cần phải có một vài điều kiện khắt khe. Một là nội lực của mười hai người phải cùng một loại, nếu không ngược lại chính người bày trận sẽ bị thương. Hai là công lực của mười hai người phải tương đương nhau, mới có thể phát huy thực lực cao nhất. Đương nhiên nếu như công lực của mười hai người không giống nhau thì cũng có thể bày trận, nhưng lại không thể sử dụng một chiêu công kích dung hợp này.

Điều kiện thứ ba cũng là điều kiện hà khắc nhất, đó là nó chỉ có thể dung hợp công kích thoát ra khỏi thân thể. Phải biết rằng muốn cho nội lực rời khỏi thân thể tiếp tục công kích, thực lực ít nhất cũng phải là Tam phẩm cao thủ. Mười hai Tam phẩm cao thủ, hơn nữa công lực còn phải cùng một nguồn và tương đương nhau, các thế lực bình thường không thể nào có được. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến cho Thập Nhị Thiên Môn Trận chỉ là trận pháp hạng hai.

Người khác không có, nhưng Mật Tông thì lại có. Đừng nói là mười hai Tam phẩm cao thủ loại này, cho dù là mười hai Nhất phẩm cao thủ phòng chừng cũng có!

Cổ Kỳ nhìn thấy chiến giáp màu trắng do cương khí tạo thành trên người Tiêu Lâm, sắc mặt đột nhiên biến đổi, kinh hô:

- Người không phải là ngoại công cao thủ hay sao, tại sao lại có thể phát ra hộ thân cương khí chỉ có Thiên chi cảnh cao thủ mới có thể sử dụng được?

Hộ thân cương khí uy lực mạnh hơn rất nhiều hộ thể chân khí của Tiên thiên cảnh giới, căn bản là không cùng một cấp bậc. Chỉ là Cổ Kỳ không

biết hộ thể cương khí của Tiêu Lâm không phải do chân nguyên lực hình thành, mà là do hỗn độn lực. Uy lực mạnh hơn rất nhiều!

Tiêu Lâm không trả lời, chỉ nhướn mày một cái.

”Vút!”

Phách Tản Phủ mạnh mẽ lao về hướng Huyết Thủ Ấn. Thủ ấn đỏ như máu kia lại dường như không hề sợ hãi, vẫn tiếp tục bay đến.

”Phụp!”

Huyết Thủ Ấn giống như không hề có một chút uy lực, nhanh chóng vỡ nát ra. Điều này làm cho Tiêu Lâm cũng phải ngẩn ngơ.

Cổ Kỳ trên mặt đột nhiên lộ ra vẻ thương tiếc, sự thương tiếc đối với một cao thủ Thiên chi cảnh. Phải biết rằng đạt đến Thiên chi cảnh thì đã có thể trường sinh bất lão. Cổ Kỳ cũng đã hơn một trăm hơn tuổi rồi. Hắn cho đến năm mươi tuổi nhờ vào sự giúp đỡ của Đại trưởng lão mới có thể đột phá Nhất phẩm cảnh giới. Vì vậy diện mạo bây giờ vẫn không thay đổi, thoát nhìn chỉ như một trung niên nhân mà thôi. (nhất phẩm cao thủ năm mươi tuổi đương nhiên thoát nhìn trẻ hơn nhiều so với người bình thường năm mươi tuổi)

- Diệt Môn —— Nhân!

Thanh âm Cổ Kỳ nhẹ nhàng vang lên, mang theo một chút thương cảm.

Mười hai Hắc y cao thủ hai tay lập tức biến ảo thành những quỹ tích kỳ diệu, hình thành những thủ ấn nhỏ màu vàng. Những thủ ấn này nhanh chóng bay về hướng Tiêu Lâm, nhưng quỹ tích lại không hề giống nhau, hơn nữa còn theo một quy luật khó hiểu.

Tiêu Lâm đột nhiên cảm nhận được một cỗ khí thể mãnh liệt. Không phải do mười hai Hắc y nhân sinh ra, cũng không phải từ trung niên nhân mặc y phục màu vàng kia, cũng không phải là từ Trương Tinh Phong vẫn đứng bên ngoài quan sát này giờ.

Khí thể đó lại phát ra từ Huyết Thủ Ấn vốn đã bị Phách Tản Phủ phá nát. Huyết Thủ Ấn đã vỡ nát đột nhiên lại dung hợp với các thủ ấn màu vàng đang bay đến. Mọi một lần dung hợp màu sắc của nó lại biến đổi, đồng thời cũng sản sinh ra một khí thể cường đại. Làm cho Tiêu Lâm khiếp sợ chính

là thủ ấn hình thành vẫn có màu đỏ như trước, nhưng thấp thoáng bên trong lại có một luồng sáng màu đen.

Mười hai Hắc y nhân lúc này đều đã lui về phía sau Cổ Kỳ, ngồi xếp bằng khôi phục công lực. Lúc này trong cơ thể bọn họ đã không còn một chút nội lực nào.

Trương Tinh Phong đột nhiên vung tay lên, trong nháy mắt đã đem Hồng Tiêu đến bên người. Cổ Kỳ cũng đã bắt đầu chú ý đến sự tồn tại của người này, tinh quang trong mắt liền thu lại. Hắc y nhân nhìn thấy mái tóc bạc của Trương Tinh Phong, thân thể bỗng nhiên chấn động, lập tức cung kính nói:

- Xin hỏi vị này có phải là gia chủ của Tinh Phong gia tộc —— Trương Tinh Phong bá tước hay không?

Cổ Kỳ trong lòng âm thầm kêu khổ. Sự lợi hại của huynh đệ Lý Thế dân tất cả các thế lực lớn đều biết được. Lý gia sở dĩ có thể tung hoành Thanh Long đại lục, chính là nhờ Lý Thế Dân cùng với đại ca đại tẩu của hắn. Hơn nữa Cổ Kỳ từ Đại trưởng lão biết được Lý Thế Dân và đại ca đại tẩu của hắn đều đã đột phá Thần chi cảnh, đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết. Cả Mật Tông cũng chỉ có Mộc Lạc tổ sư vẫn đang bế quan mới đạt đến cảnh giới kia, còn Thần chi cảnh cũng chỉ có Đại trưởng lão hòa Nhị trưởng lão hai người. Ngay cả tông chủ cũng chỉ mới đạt đến Thiên chi cảnh mà thôi. Có thể tưởng tượng được ba lão bất tử này lợi hại đến mức nào.

Nhưng ba người Lý Thế Dân bọn họ lại bị một người hoàn toàn đánh bại, hơn nữa không có một chút sức lực phản kháng. Người này chính là Trương Tinh Phong. Từ đặc điểm mái tóc bạc, lại thêm linh giác của mình không thể phát hiện được, làm cho Cổ Kỳ xác định người trẻ tuổi trước mặt chính là Trương Tinh Phong.

Các thế lực lớn ghi chép về Trương Tinh Phong như sau —— Sáu tuổi rời khỏi nhà, mười hai năm sau thành lập bá tước gia tộc. Chung tình với Vũ Văn Nhu của Vũ Văn thế gia. Vì đề thân quyết đấu một trận với Lý thị, giết chết Thần Vệ tam hào, Thiên Vệ nhất hào, tam hào, Ẩn Thiên Vệ nhất hào, tứ hào. Ngay cả hai lão bất tử của Lý gia cũng phải thất bại. Cuối cùng Lý Thế Dân nhân lúc Trương Tinh Phong phân tâm, dùng một thanh thần binh

đả thương Trương Tinh Phong. Nhưng chỉ trong nháy mắt thân thể của Trương Tinh Phong đã khôi phục. (lúc ấy Lý thể dân và đại ca của hắc tu vì là Thần chi cảnh). Cuộc chiến lần thứ hai nửa năm sau tại điện đường của Lý thị, ba vị tổ tông của Lý gia vẫn không có chút sức lực nào để phản kháng. Lý Thiên Tường bị trúng một chiêu của Trương Tinh Phong sinh tử chưa rõ. Sau đó Trương Tinh Phong ôm lấy di thể của Vũ Văn Nhu đột nhiên biến mất khỏi điện đường. (lúc này ba vị tổ tông của Lý gia đã đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết.)

Các thế lực lớn không liên quan (đương nhiên không bao gồm Lý gia), thái độ đối với Trương Tinh Phong đều là —— Không thể đối địch, chỉ có thể nhân nhượng!

Đánh giá đối với công lực của Trương Tinh Phong lại là —— Vô địch, thâm sâu không thể lường! Nghi ngờ sư môn của hắn là môn phái của tiên gia. (Trương Tinh Phong lúc trước tại hoàng cung có nói sư phụ của hắn là Thiên Tâm Tử, là người trong tiên gia)

Đây cũng là nguyên nhân mà Cổ Kỳ đã đạt đến Thiên chi cảnh đối với Trương Tinh Phong lại tôn kính như vậy.

Trương Tinh Phong mỉm cười, không lên tiếng, chỉ đứng nhìn Tiêu Lâm.

Huyết Thủ Ấn màu đỏ sậm giống như một bàn tay của người sống, bay về hướng Tiêu Lâm như một tia chớp. Tiêu Lâm nhìn thấy Hồng Tiêu đã ở bên người Trương Tinh Phong, trong lòng cũng an tâm. Hắn biết là sư huynh đang muốn để hắn trải qua một chút khảo nghiệm.

Trong lòng suy nghĩ, nhưng công kích thì vẫn rất nhanh. Ngay lúc Huyết Thủ Ấn bay đến trước mặt, Phách Tản Phủ bỗng nhiên thu nhỏ lại, tốc độ cũng gia tăng, trong nháy mắt chặn trước mặt Huyết Thủ Ấn.

"Phanh"

Tiêu Lâm thân thể chấn động, hắn cảm nhận được rất rõ uy lực kinh khủng của Huyết Thủ Ấn. Nhưng Phách Tản Phủ quả không hổ là đỉnh cấp tiên khí, căn bản là không để cho Huyết Thủ Ấn phát huy công kích lớn nhất của nó —— hủ thực!

Tiêu Lâm lắc người một cái, trong nháy mắt đã đến bên người Cổ Kỳ. Sắc mặt Cổ Kỳ liền biến đổi, ngón tay vung lên, một đạo kim quang bay về

hướng Tiêu Lâm. Đồng thời hắn lại đưa mắt nhìn về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười. Hắn cũng có một chút hảo cảm đối với sát thủ của Mật Tông trước mặt, truyền âm nói:

- Người là người của Mật Tông sao? Không có việc gì, người cứ tiếp tục tấn công đi, ta sẽ không ngăn cản, hơn nữa cũng sẽ không trách người!

Cổ Kỳ thân hình đột nhiên chuyển động, chung quanh lập tức hiện ra vô số thân ảnh của hắn. Tiêu Lâm trong nhất thời không có đối sách nào. Đối với một chỉ vừa rồi Cổ Kỳ, hắn vẫn cực kỳ dè chừng. Bởi vì một chỉ vừa rồi do chân khí thực thể hợp thành lại có thể xuyên qua hộ thể cương khí của hắn. May mắn là thân thể của Tiêu Lâm cực kỳ cường hãn mới không bị trọng thương.

Nhìn thấy thân pháp tựa như ảo ảnh của Cổ Kỳ, Tiêu Lâm hét lớn một tiếng. "Hát!" Thân hình của hắn đột nhiên bạo khởi, Phách Tản Phủ trong tay trong nháy mắt công kích thành một vòng tròn về bốn hướng. Làm cho Cổ Kỳ e ngại chính là từ bên trong Phách Tản Phủ lại phát ra một luồng chân khí lạ lùng, so với chân nguyên lực còn mạnh hơn rất nhiều.

Cổ Kỳ cũng nhận ra, Tiêu Lâm trước mặt chỉ vừa mới tiến vào Thiên chi cảnh mà thôi. Thực lực so với mình vẫn còn chênh lệch rất lớn. Nhưng chỉ dựa vào cây búa lớn lại có thể khiến cho mình không cách nào đánh bại được hắn. Hơn nữa lại còn có chân khí kinh khủng kia.

Cổ Kỳ đã sống hơn trăm năm, không thể chấp nhận được mình lại bị tên tiểu tử mới mười tám tuổi kia như vậy cầm một cây búa chém loạn cả lên như thế này. Thân hình vừa chuyển động, trong nháy mắt đã đến bên cạnh mười hai thủ hạ.

Hai người đứng yên nhìn nhau, Cổ Kỳ khẽ nở nụ cười, đột nhiên nói:

- Tiêu Lâm, thân thủ của người cũng khá lắm. Nhưng hôm nay ta sẽ cho kẻ vừa mới tiến vào Thiên chi cảnh như người biết thế nào là thực lực chân chính của Thiên chi cảnh!

Cổ Kỳ tay phải chọt vung lên, ba mũi tên bằng vàng trong hộp đã nằm gọn trên tay hắn. Tay trái hắn cầm lấy cây cung màu vàng, chậm rãi đặt ba mũi

tên bằng vàng lên dây cung. Ba mũi nhọn đột nhiên phát ra một luồng sáng lạnh lẽo.

Đôi mắt Cổ Kỳ đột nhiên nhú lại, trong nháy mắt cây cung đã biến thành một vầng trăng tròn.

Tiêu Lâm trong lòng kích động. Đối mặt với thách thức, từng tế bào ở sâu trong thân thể hân hoan hưng phấn, nhưng bề ngoài sắc mặt hân vẫn lạnh như băng.

Hồng Tiêu cảm thấy lo lắng, nhưng Trương Tinh Phong ở bên cạnh lại không có vẻ gì khẩn trương. Nàng cũng biết Trương Tinh Phong nhất định sẽ không để cho Tiêu Lâm bị trọng thương.

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra một nụ cười thản nhiên, mái tóc bạc tung bay theo gió. Lúc này ánh mắt Cổ Kỳ đột nhiên loé sáng.

"Bùng!"

Ba luồng sáng màu vàng bay về hướng Tiêu Lâm như tia chớp!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Thượng Quan Hương Vũ (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tiêu Lâm trong mắt tinh quang chợt lóe lên, thân hình đột nhiên giống như phình to ra. Hộ thể cương khí đột nhiên thoát ra khỏi thân thể, ngưng tụ thành tấm chắn che phía trước mũi tên. Tiêu Lâm đặc ý nhìn tấm chắn trước mặt, đây cũng là phương pháp mà hắn vừa mới nghĩ ra tức thì. Chân khí có thể rời khỏi thân thể công kích, chẳng lẽ hộ thân cương khí lại không thể sao? Nên biết rằng hộ thân cương khí chính là do chân khí ngưng tụ với mật độ cực lớn hình thành.

Thanh âm phiêu hốt của Cổ Kỳ truyền đến:

- Tiểu tử, chẳng lẽ ngươi nghĩ Tam Huyền Tiễn của ta có thể dễ dàng chống đỡ như vậy sao? Xem ra ngươi cũng chỉ vừa mới tiếp xúc với chân nguyên lực trong cơ thể mà thôi!

Rất nhiều cao thủ đều biết, hộ thể cương khí thoát ra khỏi thân thể hiệu quả phòng ngự chỉ tốt hơn một chút so với bên ngoài thân thể mà thôi. Một chỉ vừa rời của Cổ Kỳ chỉ thiếu chút nữa đã có thể xuyên qua hộ thể cương khí của Tiêu Lâm, bây giờ Tam Huyền Tiễn này còn mạnh hơn rất nhiều, đương nhiên là có thể đột phá phòng ngự. Cũng chỉ có Tiêu Lâm lần đầu tiên sử dụng hỗn độn lực mới dùng phương pháp này mà thôi.

Tiêu Lâm nghe Cổ Kỳ nói liền ngẩn người ra. Đích xác đây là lần đầu tiên hắn sử dụng hỗn độn lực, trước kia hắn chỉ hoàn toàn dựa vào thân thể mà thôi. Đối với phương pháp vận dụng hỗn độn lực hắn quả thật không hề hiểu rõ, Bàn Cổ căn bản là không nói cho hắn biết. Còn kỹ xảo của Phách Tán Ma Đế đều phải chân nguyên lực cường đại làm cơ sở, ít nhất cũng phải đạt đến Phân Thân kỳ. Tiêu Lâm chỉ vừa mới đột phá Nhất phẩm cảnh giới, hỗn độn lực trong thân thể hắn căn bản là không đủ để vận dụng. Nếu không thì làm sao có thể bị Cổ Kỳ khi dễ như vậy.

"Dùng đoản công để đấu với trường công! Không khôn ngoan chút nào!". Trương Tinh Phong khẽ lắc đầu, nhưng vẫn không nói ra. Hắn muốn cho Tiêu Lâm tự mình hiểu rõ đạo lý này.

Tiêu Lâm trong nháy mắt đã nhận ra hộ thể cương khí của chỉ chỉ có thể làm ba mũi tên chậm lại một chút, căn bản là không thể ngăn cản được. Kỳ thật nếu là tấm chắn do chân nguyên lực hình thành thì ngay cả một chút hiệu quả cũng không có. Từ điểm này có thể nhìn thấy sự cường đại của hỗn độn lực.

Tiêu Lâm thân hình lập tức chuyển động. Là một dũng sĩ đến từ Hồng Hoang luôn phải đối mặt với nguy hiểm rình rập, bây giờ lại thêm hỗn độn lực, tốc độ của hắn cực kỳ kinh người. Trong nháy mắt đã tránh khỏi ba mũi tên. Nhìn thấy ba mũi tên bay sát qua mặt mình, Tiêu Lâm cũng phải thở phào một hơi.

"Oanh!"

Tiêu Lâm chỉ cảm thấy phía sau lưng chấn động mạnh, ngay cả thân thể cường hãn của hắn cũng không thể ngăn cản được.

"Phốc!"

Tiêu Lâm chỉ cảm thấy cổ họng có vị ngọt, một tia máu tươi từ khóe miệng chảy ra. Điểm lợi hại nhất của Tam Huyền Tiên chính là có thể khống chế nó phát nổ. Đây cũng chính là tuyệt kỹ ngạo thị thiên hạ của Cổ Kỳ.

- Lão công ~~~~

Hồng Tiêu lo lắng chạy đến. Trương Tinh Phong trong cơ thể hỗn độn lực liên chuyển động, trong nháy mắt đã giữ Hồng Tiêu lại. Hồng Tiêu đột nhiên cảm thấy cơ thể không thể cử động được, phần nộ nhìn về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong thản nhiên nói:

- Không cần lo lắng, muốn trở thành thép tốt cũng phải trải qua trăm lần tôi luyện, không trải qua khó khăn thì hắn sẽ không thể tiến bộ được!

Hồng Tiêu lại thì lại chẳng quan tâm một chút nào đến cái gì tiến bộ. Nàng chỉ biết lão công của mình đã bị thương, hơn nữa sư huynh của hắn lại thản nhiên đứng nhìn, trong lòng cảm thấy tức giận. Trương Tinh Phong thì lại không hề để ý, chỉ đứng yên nhìn về phía Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm ánh mắt đột nhiên loé sáng.

- Trảm!

Tiêu Lâm gầm lên một tiếng. Phách Tản Phủ trong tay tựa như không hề có một chút trọng lượng nào. Đây cũng chính là điểm lợi của vũ khí đã nhận chủ!

Tốc độ của Phách Tản Phủ, nhanh! Cực nhanh! Nhanh kinh khủng!

"Hống!"

Từ sâu trong yết hầu Tiêu Lâm vang lên tiếng gầm của dã thú. Tốc độ trong nháy mắt lại gia tăng. Trong lúc Cổ Kỳ còn chưa kịp phản ứng, Phách Tản Phủ đã đến trước mặt hắn.

Cổ Kỳ lúc này đã không còn thời gian để sợ hãi đối với tốc độ của Tiêu Lâm, trong đầu hắn chỉ còn dự vọng muốn sinh tồn. Tay phải của hắn trong chớp mắt chắn trước thân thể, dùng kim cung ngăn cản một búa này của Tiêu Lâm.

"Phanh"

Kim cung vỡ nát thành những mảnh nhỏ rơi xuống đất. Cổ Kỳ trong nhất thời cảm thấy choáng váng. Phách Tản Phủ vẫn đằng đằng sát khí bổ xuống phía đầu của hắn.

Cổ Kỳ tuyệt vọng, hắn lúc này trong lòng có quyền luyện với cây cung đã theo mình nhiều năm, cũng có sợ hãi đối với đối với sự với sự lợi hại của Phách Tản Phủ. Trong nháy mắt, những hồi ức xa xăm của hắn bỗng nhiên hiện về trong đầu.

"Sư muội, ta đến với nàng đây!" Cổ Kỳ thì thào tự nói, hắn bắt đầu nhắm mắt lại.

Gió thổi qua khuôn mặt của Cổ Kỳ, tuy nhiên lúc này chung quanh lại không hề có một chút gió nào. Đó chính là gió do Phách Tản Phủ sinh ra.

Trên trán Cổ Kỳ đột nhiên chảy xuống một dòng máu tươi

.....

Một lúc lâu sau, Cổ Kỳ mở mắt ra, hắn nhận ra Trương Tinh Phong Tiêu Lâm bọn họ đã biến mất. Linh giác của hắn nói cho hắn biết, nhát búa đó chỉ cắt một đường trên trán hắn mà thôi. Cổ Kỳ vẻ mặt không hề kinh hoảng, chỉ thản nhiên nói:

- Đa tạ!

Từ hôm đó trở đi, Mật Tông lại có thêm một một cao thủ Thần chi cảnh, một cao thủ đã trải qua lần ranh sống chết.

*****

- Sư đệ, biểu hiện của đệ quả thật rất tốt!

Trương Tinh Phong đối với việc Tiêu Lâm hạ thủ lưu tình cảm thấy rất hài lòng. Cũng hài lòng vì Tiêu Lâm có thể trong nháy mắt có thể làm cho Phách Tản Phủ từ cực động chuyển sang cực tĩnh.

Tiêu Lâm thoải mái cười lớn nói:

- Sư huynh, đây cũng không phải là do đệ lợi hại. Bởi vì Phách Tản Phủ lúc này đã không còn một chút trọng lượng nào, đệ mới có thể trong nháy mắt làm cho nó dừng lại!

Tiêu Lâm vừa nói, đồng thời cầm lấy tay Hồng Tiêu. Hồng Tiêu lúc này vẫn còn có chút tức giận đối với Trương Tinh Phong, chỉ bủi môi một cái. Hồng Tiêu trong lòng vẫn còn rất bất bình, nhưng mỗi khi nhìn thấy Trương Tinh Phong, nàng lại cảm thấy không có chút dũng khí nào để trách móc vị sư huynh này!

Trương Tinh Phong cũng cảm nhận được tâm tình của Hồng Tiêu, nhưng cũng chỉ thản nhiên cười, thân hình phiêu dật tiếp tục đi tới.

- Hoa Dương Thành!

Trương Tinh Phong nhìn ba chữ thật lớn trên thành lâu, nhẹ nhàng thốt lên. Đột nhiên Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy rung lên, tựa như có thứ gì đó tại Hoa Dương thành này đang kêu gọi hắn.

Phồn hoa! Huyền ảo! Đây là cảm nhận của Trương Tinh Phong đối với Hoa Dương Thành. Chỉ cần nhìn y phục của mọi người chung quanh thì cũng biết cuộc sống của bọn họ nhất định là rất thoải mái. Quả không hổ là thiên đường chi thành, dường như không kém hơn kinh thành một chút nào!

Tiêu Lâm giới thiệu nói:

- Sư huynh, Hoa Dương Thành này phồn hoa nhất là buổi tối, bây giờ huynh vẫn chưa thấy đâu. Hơn nữa nơi này có rất nhiều người có thể lực, phần lớn là những đại nhân vật của các bộ lạc Nguyên Mông đến nơi này hưởng thụ. Về phương diện hưởng thụ này thì Nguyên Mông quả thật là

kém xa Minh vương triều. Đây cũng là nguyên nhân khiến cho năm tòa thành ở gần Thiên Nhai San Mạch cực kỳ trù phú. Kỳ thật nơi này cũng có rất nhiều người đáng thương!

Ngữ khí của Tiêu Lâm đột nhiên biến đổi.

Trương Tinh Phong đương nhiên cũng hiểu rõ, nói:

- Trên đời này có rất nhiều chuyện bất bình, ngay cả tại kinh thành cũng có rất nhiều người khổ khổ. Hơn nữa năm tòa thành ở gần Thiên Nhai San Mạch còn có một cái tên khác!

- Đọa lạc chi thành!

Hồng Tiêu cảm phẫn nói:

- Cũng bởi vì nam nhân các người hưởng thụ, không biết đã có bao nhiêu nữ nhân bên trong bị chà đạp!

Tiêu Lâm và Trương Tinh Phong bỗng nhiên khựng lại, trong lòng cảm thấy rất ảm ức. Việc này liên quan gì đến bọn họ cơ chứ! Tiêu Lâm cho đến bây giờ cũng rất ít khi đến nơi này. Hồng Tiêu căn bản là không cho hắn rời khỏi nhà vào buổi tối. Cho dù Tiêu Lâm là chủ nhân của một nửa Hoa Dương Thành.

Trương Tinh Phong đột nhiên đồng tử co lại, nhìn thẳng về phía trước.

Phía trước đang phát sinh một sự việc có thể gọi là hiếp đáp con gái nhà lành. Nhưng nữ nhân bị khi phụ này dường như cũng không phải là người bình thường.

Kiều ngạo, đáng yêu, chính là những hình dung về cô gái này. Với những đặc điểm đó thì lẽ ra cô gái này nên khi phụ người khác thì đúng hơn. Tuy nhiên lúc này cô ta lại đang bị người khác khi phụ.

- Đại công tử, người cẩn thận một chút, không nên quá đáng. Nếu không cha của ta sẽ không bỏ qua cho người đâu!

Cô gái trừng mắt nhìn đại hán trước mặt.

Đại hán này thân cao một thước chín, rất là trắng bóc, cười vang nói:

- Hương Vũ muội muội, người đừng mong cha người đến cứu người. Người nên biết rằng sở dĩ lão già cha người có thể sống thoải mái ở Hoa Dương Thành này như vậy, cũng là dựa vào số Mông mã (ngựa của Nguyên Mông) mà Thiên Dương Bộ ta giao cho đấy!

Thượng Quan Hương Vũ ngăn người, đích xác nếu không có sự giúp đỡ của Thiên Dương Bộ, nàng và phụ thân của mình bây giờ có lẽ chỉ là những nông dân mà thôi. Lúc đầu phụ thân mình buôn bán thua lỗ rất nhiều, đã rời khỏi Tô Châu, đi tới Hoa Dương Thành nơi mà cả kỳ ngộ và nguy cơ đều tồn tại. Sau lại dựa vào trí tuệ nên được một trưởng lão của Thiên Dương Bộ coi trọng. Nhờ vậy mới có thể khiến cho Thiên Dương Bộ đem việc buôn bán ngựa của Nguyên Mông giao cho phụ thân mình.

Phụ lục: Ngựa phân thành bốn loại. Bình thường nhất chính là Hán mã (ngựa của người Hán). Tốt hơn một chút chính là Mông mã. Cực kỳ tốt chính là Hãn huyết bảo mã số lượng cực ít. Còn có loại tốt nhất chính là Long mã trăm năm khó gặp. Trong số đó chỉ có Hán mã và Mông mã mới có đủ số lượng cung cấp cho quân đội. Hãn huyết bảo mã chỉ có thể cấp cho một vài nhân vật có quyền thế. Còn Long mã thì chỉ có thể dựa vào vận khí mà thôi.

Thượng Quan Hương Vũ ánh mắt phức tạp. Nàng nhớ lại lúc trước khi phụ thân mình buôn bán thua lỗ, cuộc sống của gia đình mình khó khăn đến như thế nào, ngay cả đệ đệ của mình thiếu chút nữa cũng đã chết. Nếu như từng trải qua nghèo khó, nàng còn có can đảm để phản kháng. Nhưng đã trải qua rồi, nàng không dám tưởng tượng gia đình mình sẽ phải trở lại cuộc sống lúc đó một lần nữa.

Trương Tinh Phong cô gái sắc mặt tái nhợt trước mắt, đột nhiên cảm thấy giật mình. Sự rung động phát ra từ tận sâu trong tâm linh: "Hương Vũ, Hương Vũ!"

Một tiểu cô nương mặc một chiếc áo bông màu tím, vấn lại tết thành một đôi sừng dê, đôi mắt tròn xoe chớp chớp, khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ hồng, luôn ở bên cạnh gọi "Phong ca!". Một muội muội lúc nào cũng nói muốn "lấy" mình!

Trương Tinh Phong thân hình lập tức chuyển động, trong nháy mắt đã chặn trước mặt Thượng Quan Hương Vũ. Thần quang trong mắt phát ra, mái tóc

bạc không có gió bỗng nhiên bay lên, mỗi một sợi tóc bạc dường như đều phát ra ánh sáng rực rỡ.

- Cút!

Trương Tinh Phong trong lòng sát ý nổi lên, thần quang trong mắt tựa như thực thể bắn về phía đại hán trước mặt.

Tất cả mọi người đều không chịu được phải lui về phía sau. Trong phạm vi một trượng chung quanh, chỉ còn có Trương Tinh Phong cùng với Thượng Quan Hương Vũ nhu nhược ở phía sau.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Thượng Quan Hương Vũ (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đại hán đứng ở vị trí đầu tiên, trong mắt tinh quang chợt lóe lên, dĩ nhiên hắn không hề bị khí thế của Trương Tinh Phong chấn nhiếp. Một lão nhân bên cạnh hắn đột nhiên truyền âm nói:

- Đại vương tử, không nên lỗ mãng, tình huống dường như đã trở nên phức tạp rồi. Nam tử trước mặt hình như chính là Trương Tinh Phong mà tộc trưởng đã nói!

Tinh quang trong mắt đại hán trong nháy mắt đột nhiên biến mất, quay về Trương Tinh Phong cung kính nói:

- Xin hỏi, vị công tử này có phải là Trương Tinh Phong bá tước hay không? Tại hạ là Cáp Đồ!

Trương Tinh Phong trong lòng khen thầm. Hắn đương nhiên cũng hiểu rõ tâm lý của Cáp Đồ, vì vậy mà cảm thấy tán dương. Cáp Đồ quả thật là một người rất có tâm kế, không giống như vẻ lỗ mãng bên ngoài. Nhưng Trương Tinh Phong cũng không thể vì vậy mà bỏ qua cho hắn, bởi vì tên Cáp Đồ này đã dám đắc tội với muội muội của mình.

Trương Tinh Phong đột nhiên gia tăng áp lực. Một cỗ khí thế kinh khủng từ người phát ra ngoài bốn trượng, tất cả mọi người chung quanh đều bị bức lui về phía sau. Trương Tinh Phong nhìn Cáp Đồ vẻ mặt đỏ bừng đang cố gắng chống lại khí thế của mình, thầm nghĩ: "Không giáo huấn người một chút, tiểu tử ngươi còn tưởng rằng Trương Tinh Phong ta là loại người chỉ nói vài câu là có thể bỏ qua hay sao?"

Cáp Đồ trong lòng kinh hãi. Chỉ dựa vào khí thế đã có thể khiến cho thân là Nhị phẩm cao thủ như mình không thể chịu nổi, người trước mặt ít nhất tu vi cũng phải đạt đến Thần chi cảnh. Tuổi còn trẻ hơn nữa mái tóc lại bạc trắng, Cáp Đồ đã khẳng định người trước mặt chính là nhân vật kinh khủng mà phụ thân mình đã dặn tuyệt đối không được đắc tội.

"Phanh!"

Cáp Đờ đột nhiên hạ một gối quỳ xuống, lớn tiếng nói:

- Ta Cáp Đờ thề với trời, từ nay về sau sẽ không quấy nhiễu Thượng Quan tiểu thư nữa. Việc buôn bán ngựa của Thiên Dương sẽ tiếp tục giao cho Thượng Quan tiên sinh. Nếu như trái lời, trời tru đất diệt!

Trương Tinh Phong ngẩn người, Thượng Quan Hương Vũ cũng ngơ ngác, ngay cả người hầu của Cáp Đờ cũng cả kinh. Trương Tinh Phong vốn nghĩ ít nhất cũng phải trừng phạt tên Cáp Đờ này một chút, không ngờ hăn lại có thể dứt khoát như vậy, cũng phải bật cười.

- Tốt tốt tốt, ha ha ..... Ha ha ha ..... Tốt, Cáp Đờ, tốt lắm, người có thể đi được rồi!

Người ta đã chịu hạ mình như vậy, Trương Tinh Phong cũng không thể hiếp người quá đáng, không phải sao?

- Nếu đã như vậy, Cáp Đờ ta xin cáo từ trước!

Cáp Đờ nói xong, liền khom người tỏ vẻ tôn kính, xoay người lại cùng với tộc nhân lập tức rời đi. Không hề nhìn đến Thượng Quan Hương Vũ chút nào.

- Hương Vũ!

Trương Tinh Phong xoay người nhìn về phía muội muội của mình đã mười mấy năm không gặp. Thượng Quan Hương Vũ thay đổi quá thật quá nhiều, quá thật là nữ đại thập bát biến (nữ nhân mười tám tuổi thì thay đổi nhiều). Hương Vũ khi xưa bây giờ đã trở nên đình đình ngọc lập (1), chỉ có đôi mắt to đen láy là vẫn còn mang vẻ tinh nghịch như xưa. Trương Tinh Phong lúc này cảm nhận được rất rõ khi tức trên người của Hương Vũ, vẫn giống như nàng khi còn nhỏ.

Hương Vũ ngơ ngác nhìn Trương Tinh Phong. Vừa rồi khi nghe được Cáp Đờ gọi nam tử tóc bạc trước mặt đích là Trương Tinh Phong, nàng còn nghĩ là trùng tên mà thôi. Nhưng khi nhìn thấy ánh mắt của Trương Tinh Phong, nàng đã biết nam tử trước mặt này chính là Phong ca của nàng khi còn nhỏ!

- Phong ca, là huynh sao?

Trương Tinh Phong trên mặt khẽ nở nụ cười:

- Đúng vậy, Hương Vũ, lâu rồi không gặp, thật là .....

Trương Tinh Phong nói chuyện có chút không đầu không đuôi, nói trắng ra, hẳn bây giờ quả thật là rất cao hứng. Hương Vũ và hẳn đã mười bốn năm không gặp nhau rồi, thật sự là quá lâu. Trước kia hẳn vốn đã xem Hương Vũ là muội muội của mình. Lúc trước khi rời khỏi thế gia, hẳn cũng từng muốn cho Hương Vũ cùng đi với mình, nhưng hẳn lại lo lắng Hương Vũ sẽ phải chịu khổ. Càng huống chi lúc ấy gia đình Hương Vũ rất giàu có, cuộc sống đang rất sung túc, phụ thân của nàng làm sao có thể để cho nữ nhi của mình đi theo một hài tử chỉ mới vừa sáu tuổi đây?

- Phong ca!

Hương Vũ đột nhiên ôm chặt lấy Trương Tinh Phong, khoé mắt đã bắt đầu ngấn lệ. Trương Tinh Phong bỗng nhiên cảm thấy trong lòng có một chút ấm áp!

Trương Tinh Phong trong đầu trống rỗng, hẳn chỉ biết là mình sẽ vĩnh viễn không để cho muội muội phải chịu khổ nữa. Vĩnh viễn! Càng huống chi bây giờ hẳn hoàn toàn có thực lực này!

- Sư huynh, đến trà lâu phía trước rồi hãy trò chuyện đi!

Tiêu Lâm hòa Hồng Tiêu đồng thời đi đến. Nhìn thấy Trương Tinh Phong và Hương Vũ đứng trên đường ôm ôm ấp ấp, quả thật là có chút xấu hổ.

- Hương Vũ, đi, chúng ta đến đó rồi từ từ nói chuyện!

Trương Tinh Phong vẻ mặt tươi cười rất sáng lạn, nắm lấy tay Hương Vũ đi về hướng trà lâu. Hương Vũ cũng đi theo đến trà lâu, nhìn thấy Phong ca của mình chỉ mới gần hai mươi tuổi mà tóc đã bạc trắng, trong lòng thầm nghĩ: "Có nên hỏi hay không đây!"

Tiêu Lâm đương nhiên rất nhanh chóng đã an bài chỗ ngồi thật tốt, trực tiếp đưa Trương Tinh Phong và Hương Vũ hai người đến một gian phòng nhỏ.

- Hương Vũ, mấy năm qua muội có khỏe không?

Trương Tinh Phong có chút vội vã, không hề có vẻ thản nhiên như khi xưa. Hẳn có chút sốt ruột muốn biết muội muội của mình mấy năm qua như thế nào!

Hương Vũ trong lòng cảm động, nhưng lập tức ra vẻ tươi cười nói:

- Muội tốt lắm! Chỉ là lúc trước khi phụ gây dựng lại sự nghiệp có một chút khó khăn mà thôi. Phong ca!

Hương Vũ rất nhanh kể lại tình huống của mình. Nói xong liền ngáp ngừng nhìn về phía Trương Tinh Phong.

- Ân, có chuyện gì muội cứ hỏi đi. Chuyện gì ta cũng đều sẽ nói cho muội biết!

Trương Tinh Phong tâm tình lúc này thật giống như một ca ca sủng ái muội muội của mình vậy.

- Phong ca, tóc của huynh tại sao lại bạc trắng như vậy? Huynh chỉ mới hai mươi tuổi thôi mà!

Hương Vũ rốt cuộc cũng nói ra nghi vấn trong lòng.

Trương Tinh Phong trong lòng bỗng nhiên trầm xuống: "Tóc bạc, tại sao tóc của mình lại bạc?"

Quốc Vũ học viện khi lần đầu tiên chiếc rèm kiệu được vén lên .....

Minh Nguyệt Quế Thụ Kiều nụ hôn đầu đời .....

Vũ Văn thế gia một câu tuyệt tình .....

Lý thị thế gia thân hình lạnh như băng trong điện đường .....

"Thì ra cô đơn nhất chính là, ta vẫn còn nhớ đến nàng như vậy. Thì ra bi ai nhất chính là, ta vẫn không dám đối mặt với chính mình. Nàng rời đi, mang theo tất cả tình yêu của ta. Thì ra biểu tình thống khổ nhất lại chính là không có tâm tình!" Trương Tinh Phong thì thào tự nói.

- Ca, huynh khóc sao?

Hương Vũ nhìn Phong ca của mình, nghe ca ca của mình thì thào tự nói. Nàng cảm nhận được trong lòng mình bỗng nhiên xúc động, đó là biểu tình gì: "Ngọt ngào, thống khổ, cuối cùng lại dường như không có một chút biểu tình, trong mắt lại chảy xuống hai dòng lệ."

Trương Tinh Phong vẫn yên lặng. Hắn lúc này hoàn toàn đắm chìm trong hồi ức. Trong căn phòng nhỏ ngoại trừ Trương Tinh Phong chỉ còn một người là Hương Vũ. Tất cả chú ý của nàng đều tập trung vào khuôn mặt của Trương Tinh Phong, không hề chú ý đến mái tóc bạc của Trương Tinh Phong phát ra một chút ánh sáng.

“Đạo sinh chi, đức súc chi, vật hình chi, khí thành chi. thị dĩ vạn vật mạc bất tôn đạo nhi quý đức. đạo chi tôn, đức chi quý, phu mạc chi mệnh nhi thường tự nhiên. cố đạo sinh chi, đức súc chi. trường chi dục chi, đình chi

độc chi, dưỡng chi phúc chi, sinh nhi bất hữu, vi nhi bất thị, trường nhi bất tế, thị vị huyền đức.”

Đoạn thứ nhất trong số hai đoạn tâm điển cuối cùng đột nhiên xuất hiện trong đầu Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong trong lòng đột nhiên rung lên.

“Dĩ tích cầu tâm, tắc như lễ trắc hải. Dĩ tâm dung tích, tắc tự giới hàm không. Tâm tích tương vong, tắc vạn pháp triêu tông, bách xuyên nhất vị”

"Ha ha, đạo, thiên đạo, tình chi đạo, vũ chi đạo, ha ha ..... Không cần viết ra, chỉ có thể ngộ từ tâm! Từ tâm! Từ tâm!"

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên phát ra kim quang. Sự huyền bí của tâm điển, huyền bí của thiên đạo hẳn đã khám phá ra. Mặc dù vẫn chưa hoàn toàn hiểu được, nhưng ít nhất cũng đã mở ra cánh cửa rồi. Sự hỗ trợ đối với tu luyện của hắn sau này không thể tưởng tượng được.

- Phong ca, huynh làm sao vậy? Huynh đừng làm cho muội sợ!

Trương Tinh Phong tâm thần quay lại hiện tại, lập tức nghe được thanh âm lo lắng của Hương Vũ, dường như nàng còn đang khóc.

Trương Tinh Phong biết là mình đã tham ngộ một lúc lâu, lập tức nói:

- Ta không có việc gì đâu! À, vừa rồi cái tên Đại công tử kia là ai vậy?

Hương Vũ trong nháy mắt sự chú ý đã bị chuyển hướng, lập tức nói:

- Cái tên kia hả, cái gì mà Đại công tử chứ. Hẳn chính là Đại vương tử của Thiên Dương Bộ, bởi vì lo lắng sẽ tiết lộ thân phận, cho nên mới bảo người khác gọi hắn là Đại công tử. Tên này đúng thật là phiền phức, lúc nào cũng đi theo gạ gẫm muội. Bây giờ Phong ca vừa ra tay thì hắn đã lập tức thề thốt ngay, xem ra sau này sẽ không phải lo lắng nữa!

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu, đột nhiên ánh mắt sáng lên. Linh giác của hắn cảm nhận được trên đường đang có cao thủ của Mật Tông, hơn nữa tu vi còn đạt đến Thần chi cảnh!

- Xem ra sẽ náo nhiệt lắm đây!

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười, khiến cho Hương Vũ bên cạnh cũng cảm thấy ngơ ngác.

-----

(1) Dong dong cao như ngọc, dùng để tả dáng người đẹp.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Lý Thị Thần Vệ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong khoe miệng đột nhiên nở một nụ cười quái dị:

- Hương Vũ, muội ở yên tại đây, đừng có đi lung tung!

Hương Vũ ngẩn người, nhưng vẫn gật đầu. Trương Tinh Phong mỉm cười, thân hình đột nhiên biến mất trong hư không, chỉ để lại Hương Vũ còn đang khiếp sợ. Nàng cũng biết Phong ca của mình võ công nhất định rất lợi hại, nhưng cũng không ngờ lại có thể đạt đến cảnh giới như vậy. Hư không tiêu thất, đây là võ công của con người hay sao?

Hoa Dương Thành, tại Luận võ đường bên trong Vũ đấu trường.

Tiêu Lâm nhìn nam tử mặc y phục màu đen trước mặt. Vừa rồi Hắc y nam tử này đột nhiên lại lên tiếng muốn cùng mình luận võ. Tiêu Lâm công lực tiến bộ rất nhanh đương nhiên là ứng chiến. Là một hồng hoang dũng sĩ, chiến đấu là việc mà hắn thích nhất!

Nhưng mà bây giờ trong lòng bỗng nhiên cảm thấy lo lắng, không biết tại sao, trong lòng luôn cảm thấy không yên. Theo lý mà nói, Tiêu Lâm bây giờ đã đạt đến Thiên chi cảnh lại thêm Phách Tản Phủ, không có bao nhiêu người có thể uy hiếp được hắn. Nhưng nam tử trước mặt lại khiến cho hắn sinh ra cảm giác này.

- Đánh bại được Kim Vệ nhất hào, võ công quả thật không tệ!

Hắc y nam tử đột nhiên lên tiếng.

Tiêu Lâm ngẩn người, Kim Vệ nhất hào, là ai vậy? Tiêu Lâm nhớ lại những đối thủ đã gặp trong mấy ngày nay. Ngoại trừ cao thủ của Mật Tông kia, cũng chỉ có một Kim y nhân. Kim Vệ? Kim y?

Tiêu Lâm đã xác định Kim Vệ nhất hào chính là tên gia hỏa đã bị mình đánh bại kia. Lúc trước đánh bại cái tên kia, Tiêu Lâm cũng phải hao phí rất nhiều sức lực. Cuối cùng nhờ vào "Thủy Chi Ba" và Phách Tản Phủ lại

thêm ngoại công đã gần đạt đến Nhất phẩm mới có thể đánh bại hắn. Tên Kim Vệ kia ít nhất cũng có thực lực Nhất phẩm cảnh giới.

Tiêu Lâm đột nhiên cười lớn:

- Người nói chính là cái tên Kim y nhân kia sao? Hắn quả thật cũng là một cao thủ, nhưng mà muốn lấy mạng ta thì vẫn còn chưa đủ sức. Vừa mới đánh chó, chủ nhân đã đến rồi! Ha ha .....

Hắc y nhân không phản bác, cũng không tức giận. Kỳ thật hắn cũng là chủ nhân, thủ hạ đều là những người rất lợi hại!

- Tiêu Lâm, cho dù người đã đạt đến Thiên chi cảnh, hôm nay cũng không thể sống được. Càng huống chi, Kim Vệ đã nói tiểu tử người chỉ có thực lực của Nhất phẩm, chỉ là cây búa có chút cổ quái mà thôi. Nhưng hôm nay tại sao ta lại không thấy cây búa đó của người? Chẳng lẽ người cho rằng không cần nó cũng có thể đánh bại ta sao? Tiểu tử người có biết thực lực của ta không?

Tiêu Lâm cười lớn:

- Thực lực, ta đương nhiên là biết, người so với Kim Vệ còn lợi hại hơn!

Câu trả lời của Tiêu Lâm quả thật là ngu ngốc. Đương nhiên là phải lợi hại hơn so với Kim Vệ, nếu không thì còn dám đến đây sao?

Hắc y nhân trên người đột nhiên phát ra từng luồng khí màu tím đậm:

- So với Kim Vệ còn lợi hại hơn. Không, là lợi hại hơn rất nhiều. Người không thể tưởng tượng được đâu!

- Hoàng Cực Vô Hạn!

Hắc y nhân đột nhiên động thủ. Tử khí trên người hắn đột nhiên chuyển động, từng luồng ánh sáng màu tím không ngừng loé lên. Khí thể của Tiêu Lâm hoàn toàn bị chế trụ, nhưng hắn căn bản là không có biện pháp nào. Tiêu Lâm chỉ vừa mới đạt đến Thiên chi cảnh, ngay cả một chút thời gian để củng cố cũng không có. Hơn nữa tuy là hắn có hỗn độn lực uy lực cực đại, nhưng lại không hề biết phương pháp vận dụng.

Tử quang trên người Hắc y nhân đột nhiên thu lại, biến thành từng chùm quang mang. Từng chùm ánh sáng màu tím đột nhiên bay về hướng Tiêu Lâm như tia chớp. Tiêu Lâm phát hiện chính mình ngay cả một cơ hội né tránh cũng không có. Không có biện pháp!

" Oanh"

Phách Tản Phủ trong nháy mắt hiện ra, chắn trước mặt Tiêu Lâm. Những chùm ánh sáng kia mặc dù không thể phá được Phách Tản Phủ, nhưng lực công kích lại rất cường đại, khiến cho thân thể Tiêu Lâm bị chấn bay về phía sau, máu tươi trong cổ họng cũng trào ra.

"Quá mạnh!" Tiêu Lâm bây giờ cũng chỉ có một ý niệm này trong đầu. Đồng thời cũng nhủ thầm may mắn vì không để Hồng Tiêu đến đây.

Hắc y nhân nhìn thấy Phách Tản Phủ đột nhiên xuất hiện, tinh quang trong mắt liền co lại.

- Pháp bảo!

Hắc y nhân lúc này trong lòng cũng phải chấn động. Hắn quả thật không ngờ thế giới này lại còn có người sở hữu pháp bảo của Tu chân giới.

Hắc y nhân nhìn Tiêu Lâm chỉ trong nháy mắt đã đứng dậy, trong lòng chấn động. " Hoàng Cực Vô Hạn" này chính là do chủ nhân dùng Hoàng Cực Tử Khí Quyết phát triển thành, uy lực cực kỳ cường đại, lực công kích của nó cơ hồ không có người nào trên đời này có thể ngăn cản được. Hắn cũng không ngờ Phách Tản Phủ của Tiêu Lâm lại có thể đạt đến cấp bậc của pháp bảo.

Kỳ thật Tiêu Lâm sở dĩ có thể đứng lên, thật sự là phải cảm ơn thân thể của hắn. Hắn tu luyện hoàn toàn là ngoại công, cho nên thân thể mới có thể cường hãn đến như vậy. Cho dù phải chịu một lực công kích mạnh như vậy, cũng không xảy ra vấn đề gì lớn.

Hắc y nhân nhìn Phách Tản Phủ, trong mắt tinh quang loé lên. Hắn nghĩ đến mệnh lệnh của chủ nhân mình, đối với "những người đó" tất cả đều phải giết không tha. Không chừng tên Tiêu Lâm này chính là một trong "những người đó".

Tử quang trên người Hắc y nhân đột nhiên mờ đi. Trên người dần dần phát ra một luồng sáng màu đen. Là màu đen thuần tịnh, không có một chút tạp chất nào. Ngay cả ánh mặt trời cũng không thể xuyên qua!

- Thôn Phệ!

Hắc y nhân gầm lên, ánh mắt đột nhiên biến thành đỏ rực. Một tia sáng màu đen đột bay về hướng Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm hoảng sợ phát hiện tốc độ của hắc quang nhanh đến kinh người. Những nơi mà nó đi qua, cho dù là mặt đất cũng phải biến thành bột phấn. Hắc quang tốc độ quá nhanh, Tiêu Lâm chỉ có thể trong nháy mắt đem Phách Tản Phủ chặn trước mặt. Khiến cho Tiêu Lâm vui mừng chính là hắc quang này dường như rất sợ hãi Phách Tản Phủ, bay đến gần Phách Tản Phủ đột nhiên ngừng lại.

Còn chưa đợi Tiêu Lâm kịp cao hứng, hắc quang bỗng nhiên lại tiếp tục công kích về phía hắn. Tiêu Lâm kinh hãi thất sắc, tốc độ của mình căn bản là không thể so sánh với hắc quang này, chỉ có đặt cược đem hỗn độn lực trong cơ thể từ trong tay bắn ra ngoài!

" Phác xích!"

Hắc quang bị phá tan, Hắc y nhân thân thể chấn động, khoe miệng xuất hiện một tia máu tươi. Tiêu Lâm lại cảm thấy trong cơ thể đã không còn một chút hỗn độn lực nào.

Hắc y nhân ánh mắt đỏ rực đột nhiên dần dần chuyển thành màu đen, hắc quang trên người bùng lên. Ánh sáng màu đen lại tiếp tục bay về hướng Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm đã tuyệt vọng, hắn biết mình không có cách nào để ngăn cản hắc quang kỳ quái này. Tiêu Lâm lúc này lại có một chút vui mừng, bởi vì thê tử Hồng Tiêu của mình không bị nguy hiểm.

Đột nhiên một cơn gió nhẹ nhàng thổi qua, hắc quang biến mất. Tiêu Lâm vui mừng nhìn bóng lưng của nam tử tóc bạc trước mặt.

Trương Tinh Phong nhìn chăm chăm vào Hắc y nhân, lạnh lùng nói:

- Ma giới! Các người tại sao lại xuất hiện ở nơi này!

Hắc y nhân ngẩn người, nhưng khi nhìn thấy Trương Tinh Phong ánh mắt lại phát ra vẻ cừu hận:

- Trương Tinh Phong, là người, Tam đệ của ta đã chết dưới tay người, hôm nay đến đến lượt ta sao? Ha ha .....

Trương Tinh Phong thanh âm càng lạnh lùng:

- Nói bậy, ta đến bây giờ cũng chưa từng giết người của các người!

Trương Tinh Phong cảm thấy rất nghi hoặc. Người của Ma giới tại sao lại xuất hiện ở nơi này? Một chiêu "Thôn Phệ" vừa rồi chính là kỹ năng cơ bản

nhất của người trong Ma giới. Sự cường hãn của Ma giới Trương Tinh Phong hiểu rất rõ, hãn cũng không muốn có quan hệ dây mơ rễ má gì với Ma giới. Mặc dù hãn cũng không biết rốt cuộc là có bao nhiêu tên đang ở tại Phàm nhân giới này.

Linh giác của Trương Tinh Phong nhanh chóng quét qua khắp Luận võ đường.

"Hoàng Cực Tử Khí Quyết"

Trương Tinh Phong nhướng mày. Hãn cảm nhận được rất rõ bên trong Luận võ đường có khí tức nồng hậu của Hoàng Cực Tử Khí Quyết. Khí tức Hoàng Cực Tử Khí Quyết trên người Hắc y nhân kia còn nồng hậu hơn khí tức Ma giới. Người của Lý gia! Trương Tinh Phong sát ý nổi lên.

Hắc y nhân đột nhiên cười lớn:

- Người nói người không giết Tam đệ của ta. Lúc trước tại Vũ Văn thế gia, người không giết Tam đệ của ta sao? Mặc dù ta không thể giết được người, nhưng ta vẫn có thể liều mạng. Bạo!

Hắc y nhân biết mình khẳng định không thể chạy thoát được, cũng tin tưởng rằng sự liều mạng của mình sẽ cho Trương Tinh Phong một chút giáo huấn. Hãn gầm lên một tiếng, thân hình rồi đột nhiên phình to ra, tựa hồ biến thành một viên cầu.

Trương Tinh Phong lập tức biến sắc. Tay phải giơ lên phía trước, năm ngón tay khê rung lên. Tay trái nhẹ nhàng dọc theo một quỹ tích kỳ dị đem hỗn độn lực phát ra ngoài.

- Cấm!

Trương Tinh Phong đột nhiên quát lên một tiếng. Một luồng sáng màu xám hợp lại thành một chiếc lồng hoàn toàn bao phủ lấy Hắc y nhân!

"Oanh!"

Cả Luận võ đường đột nhiên rung lên. Bên trong chiếc lồng màu xám tất cả đều nát vụn, nhưng chiếc lồng thì vẫn không có vấn đề gì. Chênh lệch quả thật rất lớn!

Trương Tinh Phong sắc mặt rất trầm trọng. Hắc y nhân kia rõ ràng không phải là Lý Thế Dân hay Lý Tịnh, vậy thì cao lắm cũng chỉ là Thần Vệ, hơn nữa lúc trước tại Vũ Văn thế gia mình đích xác là đã giết chết Thần Vệ tam

hào. Bởi vì tự bạo có thể phát huy thực lực lên gấp mười lần, Cho nên Trương Tinh Phong cũng biết được thực lực của Hắc y nhân này, Thần chi cảnh!

Một Thần Vệ của Lý thị thế gia lại có thực lực Thần chi cảnh. Hơn nữa quan trọng nhất chính là bọn họ lại có thủ đoạn của Ma giới. Một cao thủ Thần chi cảnh cũng không đáng sợ, đáng sợ chính là hắc còn có thủ đoạn của Ma giới. Ma giới và Tiên giới là hai thế giới đối lập nhau. Trương Tinh Phong hiểu rất rõ thủ đoạn của Ma giới cường đại như thế nào, hơn nữa các loại công kích còn vô cùng quý dị!

Lý gia thế lực cường vốn chỉ dựa vào số lượng người, bây giờ bỗng nhiên lại xuất hiện Tu ma giả, xem ra kế hoạch đánh đổ Lý gia của mình sẽ gặp nhiều khó khăn!

Trương Tinh Phong đột nhiên nở một nụ cười khó hiểu:

- Vốn ta tưởng rằng trên đời này đã không còn ai đáng để khiêu chiến, nhưng bây giờ xem ra chuyện này càng ngày càng trở nên đặc sắc. Lý gia, các người ngàn vạn lần đừng làm cho ta thất vọng!

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên kinh hiện chiến ý. Chiến ý đối với Tu ma giả! Tựa hồ như cuộc chiến của hắc và Lý gia đã không còn rõ ràng nữa. Chuyện gì sẽ xảy ra không ai có thể biết trước được, nhưng như vậy không phải là càng có ý tứ hay sao?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Thiên Phong Đồ Trang.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong một căn phòng tại Vũ đấu trường, Trương Tinh Phong và Tiêu Lâm mới từ Luận võ đường đi ra đang ngồi cùng với Hồng Tiêu.

- Sư huynh, Lý thị thế gia kia thật sự cường đại giống như huynh nói thật sao?

Tiêu Lâm vẫn còn đang khiếp sợ vì những điều vừa rồi Trương Tinh Phong vừa nói. Hắn không dám tin một cái thế gia lại có thực lực cường đại đến như vậy. Mặc dù Tiêu Lâm đã có đủ địa vị để biết được tình huống của các thế lực lớn, nhưng dù sao hắn cũng chỉ mới đến Minh vương triều không lâu, hơn nữa cũng chỉ mới trở thành long đầu của sáu vạn thủ hạ cách đây hơn một tháng. Hắn dù sao tư lịch quá mỏng a!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Có thể so với ta nói còn cường đại hơn. Hơn nữa người hôm nay xuất hiện chính là Tu ma giả. Đệ từ Bàn Cổ đại thần hẳn là đã biết sự lợi hại Tu ma giả. Cùng là Thiên chi cảnh, nhưng Tu ma giả so với tu luyện võ đạo lợi hại hơn rất nhiều. Xem ra Lý thị thế gia quả thật không đơn giản. Nửa năm đối phó với ta lại không sử dụng mật kỹ của Tu ma giả. Quả thật làm cho người ta khó hiểu!

Trương Tinh Phong cũng không biết, Lý gia cũng chỉ vừa mới có được phương pháp Tu ma mà thôi. Nếu không thì làm sao có thể để cho Trương Tinh Phong cướp đi di thể của Vũ Văn Nhu mà không báo phục?

Hồng Tiêu cười nói:

- Hai người các người, Hương Vũ muội muội còn đang đợi ở trà lâu đấy!

Hồng Tiêu cũng không biết là vừa rồi trượng phu của mình đã đi một vòng đến gặp diêm vương.

Trương Tinh Phong lúc này mới nhớ đến Hương Vũ, vừa rồi vì chuyện của Lý gia nên đã quên khuấy mất nàng. Trương Tinh Phong trong lòng hoảng

hốt, hăn quả thật rất quan tâm đến muội muội đã nhiều năm không gặp này.
- Nhanh lên, Hương Vũ bây giờ chắc cũng đã sốt ruột lắm rồi! Ta đi trước nhé!

Trương Tinh Phong nói xong, liền lập tức biến mất khỏi phòng.

Lúc này Hương Vũ ở tại trà lâu đi cũng không được, không đi cũng không xong, cuối cùng thì cũng không thể cứ ngồi chờ như thế này. Nhưng mà nếu đi ra ngoài, Phong ca quay lại thì phải làm sao đây? Ra cửa đợi? Sau khi chứng kiến bản lĩnh hư không tiêu thất của Trương Tinh Phong, Hương Vũ cũng không dám khẳng định Phong ca của nàng sẽ từ cửa đi vào!

- Hương Vũ!

Thanh âm mong đợi truyền đến. Hương Vũ lập tức xoay người lại, vui mừng nhìn thấy thân ảnh của Trương Tinh Phong xuất hiện trước mặt.

- Phong ca, huynh vừa rồi đột nhiên biến mất, đây là võ công sao?

Hương Vũ chính là vẫn còn nghi hoặc về chuyện Trương Tinh Phong đột nhiên biến mất!

Trương Tinh Phong không trả lời, chỉ hỏi lại:

- Muội có nghĩ là có một ngày mình cũng có thể hư không tiêu thất, hơn nữa còn có thể bay trên trời giống như thần tiên hay không?

Hương Vũ trong mắt chợt loé lên một tia giao hoạt, nói:

- Phong ca, huynh không phải là tiên nhân đấy chứ?

Trương Tinh Phong ngẩn người. Hăn không nghĩ tới lời nói vừa rồi lại làm cho Hương Vũ nhìn ra một chút. Nhưng chỉ trong nháy mắt liền thẳng thắn nói:

- Tiên nhân, ta vẫn còn chưa đạt đến cảnh giới đó. Nhưng những kẻ mà người ở thế giới này cho là tiên nhân bản lĩnh cũng chưa chắc đã cao hơn ta. Cho nên nói .....

Hương Vũ lập tức cướp lời:

- Cho nên nói, muội đã có Phong ca, sau này không cần phải sợ bất kỳ ai. Sau này có thể muội có thể khi phụ cái gì Đại vương tử kia, hơn nữa còn có thể bay trên trời, có đúng không?

Nói xong, đôi mắt đen láy khát vọng nhìn vào Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cũng phải bó tay, chỉ có thể mỉm cười sủng ái nhìn Hương Vũ, nói:

- Đương nhiên, đương nhiên, nhưng mà muội cũng không nên quá đáng. Ta cũng không hy vọng sau này Hương Vũ lại biến thành một cô gái bá đạo đâu!

- Huynh yên tâm đi, muội muội của huynh mà huynh còn không tin tưởng sao?

Nói xong liền nắm lấy tay của Trương Tinh Phong, dùng đũa giống như đang làm nũng. Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm giác được vừa rồi mình quyết định truyền cho Hương Vũ Tu chân pháp quyết dường như là cần phải suy nghĩ lại một chút!

- Ai nha! Phong ca, bây giờ cũng không còn sớm nữa, muội về trước nhé. Nếu còn không trở về cha sẽ mắng muội. Ngày mai muội lại đến gặp huynh nhé. Phong ca, huynh ở nơi nào vậy? Nếu không thì hãy theo muội trở về, cha nhất định sẽ rất cao hứng, cha cũng đã lâu lắm rồi không được gặp huynh!

Hương Vũ nhìn Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong vừa định đáp ứng, đột nhiên nhớ đến mình sở dĩ đến Hoa Dương Thành này là bởi vì Tiêu Lâm muốn cho mình xem một thứ. Liền nói:

- Hương Vũ, hôm nay ta còn có việc, ngày mai ta sẽ đến tìm muội. Muội không cần lo, ta sẽ tự có cách tìm được muội!

Trương Tinh Phong không nói dối, linh giác của hắn có thể bao trùm cả mấy ngàn dặm, đương nhiên muốn tìm một người tại Hoa Dương Thành là chuyện rất đơn giản.

- Được rồi, Phong ca, vậy muội đi trước nhé!

Hương Vũ mặc dù không rời xa Phong ca, nhưng sự nghiêm khắc của cha cũng khiến cho nàng lo lắng. Hơn nữa ngày mai là lại có thể được gặp Trương Tinh Phong rồi.

Trương Tinh Phong Hương Vũ nhảy nhót rời đi, trong lòng không hiểu sao cảm thấy vui vẻ. Loại cảm giác này đã lâu lắm rồi hắn không cảm nhận được.

Trương Tinh Phong thân nhiên cười cười, thân hình lắc nhẹ đã biến mất khỏi phòng.

Thiên Phong đồ trang cao bốn tầng, rộng gần đến ba mươi công khoảnh (hectare). Trong một gian lầu nhỏ phía sau, Tiêu Lâm đang lắng nghe thủ hạ Đường Tiến báo cáo về tình hình của Thiên Phong đồ trang.

- Đại ca, trong một tháng qua, Thiên Phong đồ trang chúng ta doanh thu gần năm mươi vạn lượng. Nhưng mà do lúc trước chúng ta mở rộng thêm cùng với việc trang hoàng tổng cộng hao phí gần hai trăm vạn lượng. Tất cả các kiến trúc của Thiên Phong đồ đều đã hoàn thành, tổng cộng hao phí ba trăm vạn lượng. Bởi vì dựa vào uy tín của đại ca mới tốn ít như vậy, nếu không ít nhất cũng phải tốn bốn trăm vạn lượng. Nhưng là dựa theo địa thế này, việc làm ăn của Thiên Phong đồ trang cũng tốt hơn, phỏng chừng mỗi tháng thu vào đều khoảng sáu bảy mươi vạn. Thu hồi lại vốn là một chuyện rất dễ dàng!

Đường Tiến ở bên cạnh Tiêu Lâm nói sơ qua về tình hình của Thiên Phong đồ trang.

Tiêu Lâm gật đầu nói:

- Tốt lắm, xem ra lúc đầu quyết định của Huyết Lang quả thật là đúng đắn, hẳn quả thật là một nhân tài. Đường Tiến, việc làm ăn của Thiên Phong đồ trang này giao cho người, nhất định đừng làm cho ta thất vọng!

- Tuân lệnh!

Đường Tiến không nói gì thêm. Lúc đầu hẳn sở dĩ cùng làm ăn với Tiêu Lâm, cũng là do lời nói của Tiêu Lâm đã động hẳn. Có lẽ là đồng bệnh tương liên!

- Sư huynh!

Tiêu Lâm vui mừng hô lên, đồng thời trong lòng cũng cảm thấy hoảng sợ, không nghĩ tới thuận di thật sự kinh khủng đến như vậy. Hẳn bây giờ đã có linh giác, nhưng mà trước khi Trương Tinh Phong xuất hiện lại không hề có một chút cảm giác nào.

Phải biết rằng Phách Tản Ma Đế cũng có ghi lại phương pháp đối phó với thuận di bên trong Phách Tản Phủ. Thuận di mặc dù vô tung vô ảnh, nhưng tại một khoảnh khắc khi đối phương xuất hiện, không gian sẽ chấn động

một chút, mặc dù rất nhẹ. Tiêu Lâm nghĩ không ra tại sao hẳn lại không hề cảm ứng được không gian chấn động khi Trương Tinh Phong thuận di.

- Đến đây, Đường Tiến, giới thiệu một chút, đây là sư huynh của ta, Trương Tinh Phong! Cũng là chủ nhân sau này của Thiên Phong đồ trang!

Tiêu Lâm lên tiếng giới thiệu với Đường Tiến.

Trương Tinh Phong ngăn người. Hẳn quả thật hiểu ra tại sao Tiêu Lâm lại đem Thiên Phong đồ trang gì đó giao cho mình?

Đường Tiến cũng ngăn người. Hẳn hiểu rất rõ, lúc đầu vì thành lập Thiên Phong đồ trang này hao tổn biết nhiều tâm huyết. Tại địa phương của Thiên Phong đồ trang hiện nay, lúc trước có rất nhiều tử lâu, trà lâu, đồ phường, hoa lâu. Lúc ấy Tiêu Lâm cũng chỉ là một Hồng y đại ca, hơn nữa lại không thể tiết lộ Thiên Phong đồ trang là của hẳn, bởi vì lo ngại sẽ bị lão đại của Tiêu Lâm lúc đó là Vương long đầu chú ý!

Ngoài sáng thì để cho Huyết Lang cường hành chiếm đoạt, trong tối thì ngầm thi triển các thủ đoạn uy hiếp đe dọa, lại vừa lợi dụng ân oán của Vương long đầu và Thượng Quan long mới hoàn toàn chiếm được mảnh đất này. Quan trọng nhất là các loại kiến thiết của Thiên Phong đồ trang, thiết kế của các tầng lầu đều là vô cùng khéo léo. Thành lập Thiên Phong đồ trang khó khăn đến như thế nào, Đường Tiến phụ trách chuyện này đương nhiên hiểu rất rõ. Bây giờ lại chỉ nói một câu đã đem Thiên Phong đồ trang này giao cho người khác!

Nhưng Tiêu Lâm là lão đại, là thủ lĩnh của tất cả bọn họ, mệnh lệnh của hẳn không thể hoài nghi!

Trương Tinh Phong nghi hoặc nói:

- Sư đệ, đệ nói đem Thiên Phong đồ trang gì đó giao cho ta là có ý tứ gì a. Sư huynh ta quả thật không hiểu?

Tiêu Lâm cười thần bí:

- Sư huynh, chuyện mà sư đệ ta muốn làm, chính là để cho thê tử huynh đệ của mình có một cuộc sống tốt đẹp. Đệ muốn bảo vệ bọn họ, còn muốn vì hài tử của mình mà báo thù. Hơn nữa đệ lo cho cuộc sống của mấy vạn huynh đệ thôi đã mệt lắm rồi. Áp lực quả thật rất lớn! Sư huynh, Thiên Phong đồ trang này giao cho huynh mới là sáng suốt nhất!

Tiêu Lâm, dũng sĩ Hồng Hoang, một dũng sĩ theo đuổi tự do. Mặc dù tâm kế cũng cực kỳ lợi hại, nhưng tâm của hắn vẫn thuộc về Hồng Hoang tự do. Thiên Phong đồ trang, Trương Tinh Phong nhượng mảy, đột nhiên linh giác khuếch tán ra khắp nơi. Hắn tin rằng Thiên Phong đồ trang này nhất định là ở bên trong Hoa Dương Thành!

Trương Tinh Phong đột nhiên giật mình. Hay cho một cái Thiên Phong đồ trang! Trương Tinh Phong cũng phải khiếp sợ.

Lầu các hắn đang đứng đúng là một bộ phận của Thiên Phong đồ trang. Những đồ phùng của Minh vương triều trước đây chỉ có một gian phòng lớn cùng một vài gian nhỏ mà thôi. Nhưng mà Thiên Phong đồ trang lại hoàn toàn không giống, nó giống như một đồ phùng mở rộng lên gấp mười lần. Quan trọng nhất chính là bên trong Thiên Phong đồ trang căn cứ vào số lượng tiền đồ, chia làm mười địa phương, hơn nữa hoàn cảnh chiêu đãi cũng không giống nhau. Trong đó lại xảo diệu đem việc buôn bán từ lâu, thanh lâu dung hợp vào, để cho một số phú hào có thể trực tiếp ở nơi này hưởng thụ!

Bên trong những lầu các bày biện rất trang nhã, mỹ nữ, rượu ngon đều chuẩn bị rất chu đáo. Những lầu các này chuyên môn chuẩn bị cho các đại nhân vật, hoàn toàn là một sự phục vụ hoàn hảo. Buổi tối có mỹ nữ bồi tiếp, có rượu ngon để uống còn có thể đến phía trước đánh bạc. Còn có một vài lầu các rõ ràng là thanh lâu tương đối cao cấp. Cao cấp! Thật sự là cao cấp! Trương Tinh Phong trong đầu đột nhiên hiện lên một ý niệm, trong nháy mắt cảm thấy kích động. Nếu như thực hiện được, chuyện thành lập Tinh Phong thế gia chỉ trong vòng mười năm hoàn toàn có thể trở thành sự thật!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Chấn Kinh!!!.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong nghĩ đến tương lai, khoe miệng nở một nụ cười. Tiêu Lâm bên cạnh nhìn thấy, trong lòng rất kinh ngạc, liền nghi hoặc lên tiếng hỏi:

- Sư huynh, huynh làm sao vậy?

Trương Tinh Phong trong nháy mắt khôi phục tinh thần, nhìn Tiêu Lâm cười nói:

- Sư đệ, ách .....

Trương Tinh Phong đột nhiên nhường mày, linh giác lập tức cẩn thận khuếch tán ra khắp cả Hoa Dương Thành!

Tiêu Lâm nhìn thấy bộ dạng nghiêm túc của Trương Tinh Phong, cũng không hề lên tiếng. Hắn biết sư huynh của mình dường như đã phát hiện ra chuyện gì!

Qua một lúc sau, sắc mặt của Trương Tinh Phong có chút tái nhợt, nhưng trên mặt lại hiện ra một nụ cười thâm thúy đầy ý tứ.

"Xem ra càng ngày càng náo nhiệt. Hoa Dương Thành này có lẽ là tụ tập đến hơn phân nửa cao thủ trong thiên hạ. Thủ hạ của Lý thị, Vũ Văn thị, Thạch thị cùng với phụ thân của ta tất cả đều đến đây. Còn có rất nhiều cao thủ của Mông Cổ, cao thủ Mật Tông, còn có những cao thủ mà ta không nhận ra. Trong phạm vi quan sát của linh giác của ta, tất cả đều bị ta nắm trong tay! Ha ha!"

Trương Tinh Phong biết có thể hấp dẫn nhiều tuyệt thế cao thủ đến đây, nhất định là một đại sự cực kỳ quan trọng. Trước đó hắn lại không biết, xem ra chuyện này cũng chỉ vừa mới phát sinh mà thôi!

- Sư đệ! Thiên Phong đồ trang của đệ ta sẽ thu nhận. Không phải ta tham lam cái đồ trang này, mà bởi vì nó chính là công cụ tốt nhất để ta công kích Lý thị. Được rồi, bây giờ ta có việc phải đi trước đây!

Trương Tinh Phong cũng không nói dài dòng, lập tức dùng thuận di biến mất.

Trương Tinh Phong vừa rồi đã quyết định toàn lực sử dụng linh giác. Bình thường khi sử dụng chỉ có thể duy trì trong một khoảng thời gian mà thôi. Hơn nữa khi toàn lực sử dụng, tinh thần lực tiêu hao rất nhiều, thậm chí có thể dẫn đến tình trạng hôn mê. Vừa rồi Trương Tinh Phong dùng linh giác cẩn thận quan sát một lúc, đã cảm thấy tinh thần lực tiêu hao rất nhiều. Cho nên hẳn phải tìm một nơi bí mật để khôi phục lại. So sánh với sự bảo vệ của Tiêu Lâm, Trương Tinh Phong vẫn tin tưởng vào cấm chế của mình hơn!

Bên trong một sơn cốc tại vùng Thiên Nhai San Mạch ở gần Hoa Dương Thành, cỏ dại mọc khắp nơi, đã thú vô số. Một số cây cỏ còn cao hơn cả người. Tại cái nơi khi ho cò gáy này đột nhiên lại có một bóng người hư không xuất hiện!

Trương Tinh Phong quan sát chung quanh, cảm thấy rất hài lòng. Linh khí ở nơi này quả thật rất dày đặc, hơn nữa lại vắng bóng người. Chỉ cần bố trí một cấm chế xem như có thể an toàn. Có ai lại đi đến cái địa phương này, hơn nữa lại có thể phá vỡ cấm chế của mình đây?

Trương Tinh Phong vung tay lên, hỗn độn lực lập tức dựa theo ý nguyện bay về phía các phương vị. Đột nhiên hỗn độn lực tựa hồ như mất đi khống chế, tất cả hướng về phía bắc bay đi. Tại hướng bắc cách đó khoảng năm mươi thước, tất cả đích hỗn độn lực đột nhiên đều chui vào bên trong lòng đất!

Trương Tinh Phong trong lòng cả kinh, quả thật không dám tin hỗn độn lực lại bỗng nhiên mất đi khống chế. Trong nháy mắt hắn lập tức bay đến địa phương kia!

Trương Tinh Phong cảm nhận được, sâu trong lòng đất khoảng một trăm thước, có một thứ gì đó đang khoan khoái hấp thụ hỗn độn lực!

Linh giác của Trương Tinh Phong lập tức hướng tiến vào bên trong lòng đất. Nhưng khi đến gần vật kia thì linh giác lại không thể nào tiến thêm được. Trương Tinh Phong trong lòng kinh hãi!

Hắn đã sống mấy ngàn năm cũng không biết có vật gì có thể ngăn cản linh giác. Đột nhiên Trương Tinh Phong nhướng mày, trên mặt hiện lên vẻ nghi

hoặc. Nhưng chỉ trong nháy mắt biểu tình lại trở nên mừng như điên!

Trương Tinh Phong trong mắt tinh quang chợt lóe lên, thân hình đột nhiên phát ra ánh sáng chói mắt, linh giáp đã lâu không sử dụng cũng xuất hiện trên người!

Rốt cuộc là thứ gì đã làm cho Trương Tinh Phong kích động đến như vậy?

Thần khí! Chỉ có thần khí mới có thể ngăn cản linh giáp. Tất cả thần khí đều có Thần chi tâm, có suy nghĩ đơn giản, cho nên giá trị của thần khí không thể nào tưởng tượng được. Đương nhiên một cao thủ cấp bậc Thần nhân hay Tiên nhân cũng có thể ngăn cản linh giáp, nhưng Trương Tinh Phong không tin lại có Thần nhân hay Tiên nhân đến Phàm nhân giới này, càng không có khả năng hấp thu được hỗn độn lực. Cho nên Trương Tinh Phong cũng xác định, hơn phân nửa đó chính là thần khí. Nhưng thu phục thần khí quả thật không phải là một chuyện đơn giản!

Trương Tinh Phong trên tay xuất hiện Tử Nhận, bay vào bên trong lòng đất, bùn đất phía trước mặt trong nháy mắt đều bị hỗn độn lực đẩy ra. Đối phó với lớp bùn đất hơn trăm thước này, hỗn độn lực hầu như không phải tiêu hao gì!

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên. Trước mặt hắn xuất hiện một quang quyển (vòng sáng) nhàn nhạt, phía bên trong quang quyển lại có thêm một một quang cầu!

Trương Tinh Phong nhìn quang quyển nhàn nhạt bên ngoài, trong lòng cảm thấy nghi hoặc. Hắn không biết quang quyển này là vật gì, cho tới bây giờ cũng từng thấy một cấm chế nào như vậy. Trương Tinh Phong khẽ vung tay lên, một hòn đá trong lớp bùn đất lập tức bay về phía quang quyển!

Trương Tinh Phong đột nhiên trợn mắt. Hắn cũng không nghĩ là một hòn đá lại có thể phá vỡ quang quyển của thần khí, nhưng nó có thể khiến cho quang quyển chấn động một lúc lâu!

Xem ra quang quyển này uy lực cũng không lớn. Trương Tinh Phong trong lòng suy nghĩ, dùng một quyền đánh về phía quang quyển. Nhưng cái làm cho hắn khiếp sợ chính là một quyền mang theo hỗn độn lực uy lực lớn hơn hòn đá gấp nhiều lần lại không thể làm cho quang quyển chấn động một chút nào. Một quyền đó trực tiếp xuyên qua quang quyển bay về phía quang

cầu bên trong, sau đó trực tiếp biến mất ở phía ngoài quang cầu giống như chưa từng xuất hiện!

Chẳng lẽ hòn đá là thật thể lại có ảnh hưởng với nó, còn hỗn độn lực công kích ngược lại không có hiệu quả? Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc, hẳn từ trước đến giờ chưa từng nghe đến một cấm chế nào như vậy!

- Sắt!

Trương Tinh Phong quát lớn một tiếng. Tử Nhận trên tay đột nhiên bắn về phía quang quyển, ánh sáng trên thân kiếm bùng lên, uy lực vô cùng cường đại!

"Hô!"

"A!" Trương Tinh Phong nhìn thấy tất cả cũng phải trợn mắt há mồm. Tử Nhận sau khi va chạm vào quang quyển, không phải dừng lại, cũng không phải phá tan, mà là khiến cho quang quyển bị ép lại. Đúng, chính là biến dạng, đến khi Tử Nhận đã hết lực thì nó lại khôi phục hình dạng ban đầu!

Trương Tinh Phong sau khi nhìn thấy đột nhiên mỉm cười. Cái này chẳng qua chỉ là phòng ngự cấm chế có thuộc tính âm nhu mà thôi. Muốn phá được loại cấm chế, chỉ cần lực công kích có thể vượt qua cực hạn của nó là được!

Trương Tinh Phong vừa nghĩ đến thần khí, trong lòng lại cảm thấy kích động. Trương Tinh Phong ngay cả tiên khí cũng chưa từng được sở hữu đương nhiên sự khao khát đối với thần khí không phải là bình thường!

- Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết —— Thiên Tuyền, Thiên Ki, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang, Thiên Xu thất kiếm hợp nhất —— Kiếm Chi Nhân Diệt!

Trương Tinh Phong ngâm khẽ một tiếng, Tử Nhận bỗng nhiên bùng sáng. Hỗn độn lực phát ra, hình thành một cái lồng khí bao quanh thân thân kiếm. Lúc trước tại Vũ Văn thế gia, đối mặt với Thập Tuyệt Thiên Diệt Trận của Lý gia, hẳn cũng chỉ sử dụng đến tam kiếm hợp nhất mà thôi. Bây giờ lại sử dụng đến thất kiếm hợp nhất, uy lực không chỉ đơn giản là ba so với bảy!

Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết uy lực vô cùng cường đại. Thực lực Kim Đan kỳ chỉ có thể sử dụng song kiếm hợp nhất. Nguyên Anh kỳ thì có thể sử dụng tam kiếm hợp nhất. Xuất Khiếu tiền kỳ có thể sử dụng tứ kiếm hợp

nhất. Xuất Khiếu hậu kỳ có thể sử dụng xuất ngũ kiếm hợp nhất. Phân Thân trung kỳ có thể sử dụng lục kiếm hợp nhất. Phải đến Hợp Thể kỳ thì mới có khả năng sử dụng thất kiếm hợp nhất.

Bây giờ Trương Tinh Phong chỉ mới đạt đến Nguyên Anh trung kỳ, nhưng bởi vì có hỗn độn lực, cho nên hắn có thực lực của Phân Thân trung kỳ. Nhưng cho dù như vậy, hắn cũng chỉ có thể sử dụng ra lục kiếm hợp nhất mà thôi. Nhưng vì để lấy được thần khí, hắn dựa vào thân thể cường hãn của mình, miễn cưỡng phát ra thất kiếm hợp nhất. Phát ra một chiêu này phản phệ đối với thân thể vô cùng lớn. Cũng chỉ có thân thể kinh khủng như của Trương Tinh Phong mới có thể chịu được!

Trương Tinh Phong còn chưa kịp ngồi xuống điều tức, mở to hai mắt nhìn Tử Nhận được bao phủ bởi hỗn độn khí phát ra quang hoa chói mắt. Hắn tin rằng dựa vào uy lực của thất kiếm hợp nhất chắc chắn có thể phá tan được quang quyển này!

Nhưng chỉ chính là trong nháy mắt, Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy choáng váng, ngây ngốc nhìn sự việc phát sinh!

Tử Nhận lại giống như không hề gặp phải quang quyển, trực tiếp đâm xuyên qua, bay về phía quang cầu!

Không có một thanh âm nào. Tử Nhận đột nhiên dừng lại trước quang cầu, lồng khí do hỗn độn lực hình thành ở bên ngoài lại bị quang cầu chậm rãi hấp thu. Qua một lúc sau, hỗn độn khí bên trong Tử Nhận dường như đã bị hút hết toàn bộ.

”Phanh Đang!”

Tử Nhận mất đi ánh sáng, rơi xuống bên cạnh quang cầu.

Trương Tinh Phong cảm thấy toàn thân vô lực, lập tức ngồi xuống bắt đầu điều tức. Vừa rồi sự phản phệ đối với thân thể hắn cũng không thể nào tiếp tục chống đỡ được!

Mà quang cầu kia lại không hề có một chút biến hóa nào, vẫn giống như trước kia!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Trữ Vật Thủ Trạc.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong một sơn cốc hoang vu mọc đầy cỏ dại, một hang sâu đường kính khoảng chừng một thước đột nhiên hiện ra. Hang động này từ trên mặt đất nhìn xuống sâu không thấy đáy, chỉ là một mảnh tối đen!

Bên dưới đáy hang sâu, Trương Tinh Phong lẳng lặng ngồi điều tức. Miễn cưỡng sử dụng thất kiếm hợp nhất khiến cho thân thể bị phản phệ rất lớn. Cũng may thân thể của hắn rất cường hãn, nếu không thì muốn khôi phục lại chắc cũng phải vài năm!

Không biết đã qua bao lâu, Trương Tinh Phong mở mắt ra. Thần quang trong mắt chợt lóe lên rồi biến mất, biểu hiện công lực của hắn đã hoàn toàn khôi phục. Trương Tinh Phong chậm rãi đứng lên, nhìn Tử Nhận đang ở bên trong quang quyển, trong lòng cảm thấy bất lực.

- Ai, lần này điều tức xem ra cũng không mất nhiều gian. Nhưng có lẽ là đã thất hẹn với Hương Vũ rồi!

Trương Tinh Phong nhớ đến lời hứa với Hương Vũ. Không ngờ đã nhiều năm không gặp, lần đầu tiên hứa hẹn đã thất hứa như thế này. Hắn biết bình thường bị phản phệ như vậy cũng phải điều tức đến mấy tháng thậm chí hơn cả năm. Nhưng nhờ vào thân thể của mình có năng lực đề kháng cường hãn, có lẽ là chỉ mất vài ngày. Thất ước đã là chắc như đinh đóng cột rồi!

Trương Tinh Phong lắc đầu cười khổ. Bây giờ quan trọng nhất chính là phải lấy được thần khí trước mặt. Trương Tinh Phong vừa nghĩ đến thần khí thì lại phải nhíu mày.

Tại sao có lúc Tử Nhận lại va chạm với quang quyển, có lúc thì lại có thể xuyên qua?

Ngay từ đầu, viên đá không thể xuyên qua được.

Sau đó Tử Nhận công kích cũng không thể xuyên qua.

Vừa rồi thất kiếm hợp nhất lại có thể xuyên qua dễ dàng giống như chưa từng gặp phải quang quyền, nhưng quang quyền lại không hề bị tổn hại gì!

Tại sao trước sau hai lần Tử Nhận công kích lại có kết quả khác nhau?

Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ lại lúc đầu một quyền của mình cũng là xuyên qua quang quyền không gặp trở ngại gì, lại nhớ đến vừa rồi hai lần Tử Nhận công kích không giống nhau, trong đầu hiện lên một tia sáng!

Trương Tinh Phong trong lòng kích động. Hắn vung tay lên, một đoàn hỗn độn khí thoát ra khỏi thân thể, trong nháy mắt đã bao phủ chung quanh một đám bùn đất, sau đó trực tiếp bay về hướng quang quyền!

- Ha ha ..... Ha ha ..... Quả nhiên không ngoài dự đoán ..... Ha ha ha ha .....
.....

Trương Tinh Phong cười lớn nhìn đám bùn đất dễ dàng bay qua quang quyền!

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên phát ra hỗn độn khí dày đặc, hình thành một chiếc lồng khí bảo vệ bên ngoài thân thể. Hắn dường như có vẻ rất tự tin tiến về phía quang quyền!

Khi tiếp xúc với quang quyền, Trương Tinh Phong bỗng nhiên có một cảm giác quen thuộc, sau đó dễ dàng đi xuyên qua quang quyền!

Trương Tinh Phong quay đầu lại cười cười nhìn quang quyền kia. Hắn xác định, quang quyền này đối với hỗn độn khí thì không hề có phòng ngự gì. Bất cứ vật gì được hỗn độn khí bao bọc tiến vào cũng sẽ không bị ngăn trở. Giống như lần thứ hai Tử Nhận công kích, bởi vì hỗn độn lực ở bên ngoài hình thành một cái lồng khí, mới có thể dễ dàng xuyên qua quang quyền. Còn lần đầu tiên chính là bởi vì không có hỗn độn khí nên mới không thể xuyên qua được!

Trương Tinh Phong vung tay lên, Tử Nhận trên mặt đất lập tức bay đến bên người, trong nháy mắt dung nhập vào thân thể.

Trương Tinh Phong nhìn quang cầu kia, trong lòng kích động. Thần khí! Cái này hắn có nghĩ cũng không dám nghĩ đến. Đối với Khai Thiên Thần Phủ của Tiêu Lâm đích, Trương Tinh Phong không hề động lòng tham. Bởi vì hắn biết thần khí nếu đã nhận chủ, thì không thể nào để cho người khác

thương tổn chủ nhân của mình, cũng không thể bị cướp lấy. Bởi vì tất cả thần khí đều có tư tưởng!

Đột nhiên quang cầu kia phát ra một luồng sáng. Ánh sáng bùng lên, trong nháy mắt bao trùm lấy Trương Tinh Phong. Trong chớp mắt cả ánh sáng và Trương Tinh Phong đồng thời biến mất!

Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy mơ màng, khi hẩn tỉnh táo lại, mới chú ý đến hoàn cảnh địa phương lúc này!

Trống trải!

Trống trải giống như bầu trời đêm!

Nơi này không có không khí, không có mặt đất, nhưng lại có vô số bảo vật lơ lửng trong hư không!

Vô số bảo vật lơ lửng trong hư không vô tận, đây là một bức tranh làm cho người ta kích động đến mức nào!

Trương Tinh Phong nhìn một vật gì đó trước mặt, lập tức kích động như muốn điên lên. Ở gần hẩn nhất chính là Bí thiên thạch, hơn nữa còn là tinh hoa của Bí thiên thạch —— Bí thiên chi tinh. Cả một ngọn núi Bí thiên thạch có lẽ cũng chỉ có một khối nhỏ Bí thiên chi tinh mà thôi. Trương Tinh Phong cũng đã từng xem xét qua Bí Thiên thạch sơn vài lần, nhưng vẫn không hề tìm thấy Bí thiên chi tinh. Bí ngày thạch là nguyên liệu để chế tạo đỉnh cấp pháp khí, còn Bí thiên chi tinh chính là nguyên liệu quý hiếm để chế tạo tiên khí!

Hơn nữa khối Bí thiên chi tinh này độ lớn cũng thật sự làm cho người ta phải khiếp sợ. Lớn bằng cả một thân người!

- Cực Huyền hàn thiết!

Trương Tinh Phong nhìn một khối thép trông rất bình thường lơ lửng cách đó mười thước, tim hẩn bỗng nhiên đập mạnh. Cực Huyền hàn thiết tại Tu chân giới cũng chỉ có Băng Chi Huyền Cảnh mới có. Băng Chi Huyền Cảnh là một trong ba tuyệt vực của Tu chân giới. Không có thực lực của Thiên Tiên căn bản không thể tiến vào được. Nhưng đó cũng chỉ là đi vào mà thôi, còn nếu muốn giữ được mạng mà đi ra, ít nhất cũng phải có thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên. Có thể tưởng tượng được giá trị của Cực Huyền

hàn thiết này. Đương nhiên bảo vật tại Băng Chi Huyền Cảnh không chỉ có Cực Huyền hàn thiết!

Trương Tinh Phong lại nhìn ra xa, hắn cảm thấy choáng váng!

Giống như những vì sao trên bầu trời, vô số bảo vật lơ lửng trong hư không vô tận. Chỉ có một số ít bảo vật là Trương Tinh Phong nhận ra được, đại bộ phận còn lại hắn đều chưa từng nghe nói đến. Nhưng Trương Tinh Phong cũng nhận thức được, những bảo vật đó giá trị có lẽ rất cao, có thể so với những thứ mình đã biết còn cao hơn!

Vô số bảo vật, đều là bảo vật quý hiếm. Còn có rất nhiều thiên tài địa bảo, luyện đan cũng là một chuyện dễ dàng. Mình có thể luyện ra rất nhiều đan dược trân quý, đề cao công lực cũng cũng là một chuyện đơn giản.

Không đúng. Ta không phải muốn tìm thần khí hay sao? Tại sao lại đi đến nơi này?

Trương Tinh Phong cuối cùng đã nhớ lại mục đích của mình. Nhìn thấy không gian trước mặt, hắn cũng cảm thấy một chút sợ hãi. Hắn biết không gian này không hề tồn tại sinh mệnh, nhưng lại có nhiều bảo vật như vậy, rõ ràng đây chính là nơi chứa bảo vật của một tuyệt thế cao thủ!

Hắn cũng không tin nhiều bảo vật đến từ các địa phương thần bí lại đồng thời tập trung lại một chỗ như thế này. Hơn nữa Trương Tinh Phong nhìn thấy Bí thiên chi tinh bên cạnh còn có dấu vết đã bị người ta đẽo gọt!

- Ha ha ..... Tiểu tử ngươi rốt cuộc cũng đã biết rồi!

Đột nhiên một đốm sáng xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong , một thanh âm truyền vào trong đầu hắn.

Trương Tinh Phong nhìn đốm sáng trước mặt, cũng không biết nên làm gì. Hắn từ trước đến giờ chưa từng gặp qua tràng diện quý dị như thế này, nhưng vẫn lên tiếng hỏi:

- Xin hỏi đây là nơi nào vậy?

Thanh âm của đốm sáng lại tiếp tục truyền đến:

- Ha ha, đây chính thân thể của ta. Thế nào, có lớn không?

Thanh âm kia có chút kiêu ngạo, Trương Tinh Phong hoàn toàn nghe thấy được.

- Ai, ta đợi ở nơi này đã lâu quá rồi. Cái lão già Bàn Cổ kia lại độc ác ném ta đến nơi này. Hắn cũng không phải không biết thần khí chỉ có thể tìm được ở thần giới. Đáng thương cho ta đường đường là thần khí lại phải chịu tịch mịch lâu như thế, cuối cùng cũng đợi được tiểu tử người!

Thanh âm của đốm sáng lại truyền đến.

Trương Tinh Phong dường như đã hiểu rõ, nhưng vẫn lên tiếng hỏi:

- Xin hỏi ngài có phải là Thần chi tâm hay không?

- A, tiểu tử người cũng thật thông minh, chuyện này cũng đoán ra được. Nhưng mà người có biết bản thể của ta là gì không?

Trương Tinh Phong nhướng mày. Bản thể của nó là gì đây? Không gian bên trong lớn như vậy, lại có rất nhiều bảo vật. Hơn nữa bên trong không gian lại không có không khí, không có mặt đất!

- Tiểu tử, ta để tình người một chút. Là ta đem người từ bên ngoài vào đây. Có mấy cái thần khí có khả năng giống như ta chứ, có thể đưa người sống vào bên trong thân thể mình! Ha ha!

Thanh âm kiêu ngạo của đốm sáng đột nhiên vang lên.

Trương Tinh Phong nghe được, trong nháy mắt đã xác định được suy đoán của mình, nhìn đốm sáng tự tin nói:

- Người chính là một vòng tay chứa đồ mạnh nhất của Bàn Cổ đại thần —— Thiên Vũ thủ trạc!

Đối với truyền thuyết về Thiên Vũ thủ trạc, Trương Tinh Phong kiếp trước đã nghe qua không ít. Thiên Vũ này đi theo bên người Bàn Cổ thời gian so thần khí Khai Thiên Thần Phủ cực mạnh còn lâu hơn rất nhiều!

Thiên Vũ thủ trạc này chính là đệ nhất thần khí của Bàn Cổ. Dựa vào nó Bàn Cổ đã từng xông qua rất nhiều tuyệt cảnh. Một khi sinh mệnh gặp phải nguy hiểm, lại không có sức lực phản kháng, chính là lúc Thiên Vũ phát huy công dụng lớn nhất của nó!

Thiên Vũ không chỉ có công năng chứa đựng những vật không có sinh mệnh, mà nó còn có thể chứa được con người. Bàn Cổ một khi gặp phải nguy hiểm không thể ngăn cản được, liền để cho Thiên Vũ thu vào bên trong. Nhưng Thiên Vũ cũng có điểm yếu của một thần khí. Nó không thể nào tự mình chuyển động được, chỉ có thể dựa vào ngoại lực bên ngoài!

Thân phận chỉ là một vòng tay chứa đồ, lại có thể trở thành thần khí, điểm đặc biệt của nó không chỉ có như vậy. Còn có một điểm quan trọng nhất, chính là Thiên Vũ không thể bị cướp lấy. Những vòng tay chứa đồ bình thường sau khi cướp được là có thể sử dụng.

Thiên Vũ thủ trạc, trước mặt vô số bảo vật, chính là thành tựu của Bàn Cổ đại thần đã trải qua vô số mạo hiểm!

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn đốm sáng trước mặt lên tiếng hỏi:

- Thiên Vũ, Bàn Cổ đại thần tại sao lại để người ở nơi này?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tử Nhận Chi Biến.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Ân ..... Bàn Cổ cái lão già kia! Hừ!

Thanh âm của Thiên Vũ trở nên giống như một hài tử đang tức giận. Trương Tinh Phong cười khổ, xem ra cái thần khí này vẫn còn tức giận đối với chủ nhân trước đây của nó!

- Thiên Vũ, người cũng không thể như vậy, Bàn Cổ đại thần có lẽ là cũng có nỗi khổ!

Trương Tinh Phong đối với nhân vật trong truyền thuyết —— Bàn Cổ đại thần rất là tôn kính.

- Bàn Cổ cái lão già kia đuổi giết cái gì Ma Giới thất hung. Không nghĩ đến Khai Thiên Thần Phủ chém xuống lại sử dụng quá nhiều thần lực, chém đổ cả Thiên Nhai sơn. Sau đó Thiên nhai sơn đổ xuống kéo theo hai ngọn núi khác nối liền giữa Minh vương triều và Nguyên Mông. Mới hình thành nên Thiên Nhai San Mạch bây giờ!

Thiên Vũ chậm rãi nói.

Đột nhiên thanh âm của Thiên Vũ trở nên giận dữ:

- Nhưng mà cái lão già Bàn Cổ kia nhìn thấy bởi vì Thiên Nhai sơn đổ xuống làm chết không ít người, trong lòng cảm thấy bất an. Hơn nữa hắn lại muốn tiến vào thần giới, cho nên đã ném ta xuống, nói cái gì bồi thường một chút. Ta khinh, hắn cái lão già ngu ngốc này, chẳng lẽ không biết Phàm Nhân giới này chẳng có ai có thể sử dụng được ta sao?

Trương Tinh Phong nghe được liền cảm thấy ngạc nhiên, không ngờ thần khí còn có thể mắng chửi người như vậy. Nhưng chỉ trong nháy mắt hắn lại cảm thấy kỳ quái, Thiên Vũ thần khí này tại sao lại biết đến Minh vương triều? Nên biết rằng Minh vương triều thành lập chẳng qua cũng chỉ mới trăm năm nay mà thôi!

- Chẳng lẽ người cho là công dụng của Thần chi tâm không bằng linh giác của các người hay sao?

Thanh âm ngạo mạn của Thiên Vũ truyền đến. Trương Tinh Phong cũng cảm thấy bất ngờ.

- Thiên Vũ, bây giờ làm sao để ra ngoài đây?

Trương Tinh Phong lên tiếng hỏi, hắn nhớ ra bây giờ bên ngoài còn có rất nhiều chuyện chờ hắn làm!

- Ra ngoài đương nhiên là rất dễ dàng! Để ta giúp người!

Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy luồng ánh sáng bùng lên, sau khi ánh sáng biến mất, hắn phát hiện ra mình lại trở về bên trong hang động kia.

Trương Tinh Phong nhìn trên tay của mình đột nhiên xuất hiện một chiếc vòng trông rất bình thường, trong lòng cảm thấy vui mừng.

- Tiểu tử, phương pháp sử dụng ta và vòng tay bình thường giống như nhau. Chỉ cần đưa hỗn độn lực của người vào bên trong, người sẽ biết!

Thanh âm của Thiên Vũ truyền vào trong đầu của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cười, hỗn độn lực liền truyền vào. Thiên Vũ thủ trạc đột nhiên phát ra một luồng ánh sáng. Đột nhiên một quang ảnh xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong.

- Người hảo, hài tử, thật cao hứng là người có thể lấy được Thiên Vũ thủ trạc của ta. Ta là một bộ phận thần thức của Bàn Cổ đại thần!

Trương Tinh Phong nhìn đại hán được bao phủ bởi kim quang trước mặt, lập tức cung kính nói:

- Vãn bối là Thiên Tâm Tông Trương Tinh Phong xin ra mắt tiên bối!

Bàn Cổ nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt đột nhiên sáng lên, nói:

- Người quả thật là có duyên với ta, không ngờ Tiêu Lâm lại đem Lục Chuyển Huyền Thân Quyết truyền cho người. Tiểu tử người còn gọi ta tiên bối, không biết gọi là sư phụ sao?

Đột nhiên Bàn Cổ nhướng mày, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Không đúng, hỗn độn lực của người hình như không giống với ta! Dường như càng tinh thuần hơn một chút!

Trương Tinh Phong lập tức đem phương pháp sinh ra hỗn độn lực của mình nói ra.

Bàn Cổ vừa nghe xong, liền nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong. Qua một lúc lâu sau, mới cười lớn nói:

- Tốt, tốt lắm, tiểu tử người thật đúng là mạng lớn, như vậy mà cũng tu luyện được! Ân ..... Cũng không có gì, sau này tu luyện Lục Chuyển Huyền Thân Quyết cũng không cũng không có vấn đề gì! Tốt lắm, bây giờ ta sẽ truyền cho người bản lĩnh lớn nhất của ta!

Trương Tinh Phong ngẩn người. Bản lĩnh lớn nhất, bản lĩnh lớn nhất của Bàn Cổ không phải là sử dụng Khai Thiên Thần Phủ vô địch hay sao?

Bàn Cổ dường như được suy nghĩ của Trương Tinh Phong, nói:

- Tiểu tử người thật là! Kỳ thật lúc đầu điểm lợi hại nhất của ta cũng không phải là tấn công mà chính là luyện khí. Người có biết Khai Thiên Thần Phủ ở đâu ra không?

Bàn Cổ mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong, trên mặt lộ ra vẻ hiền từ.

"Luyện khí!" Trương Tinh Phong vừa nghĩ đến chuyện này, nghi hoặc nói:

- Sư phụ, không phải người muốn nói đỉnh cấp thần khí Khai Thiên Thần Phủ chính là do người luyện chế ra đấy chứ?

Bàn Cổ trên mặt lộ ra một cổ ngạo khí, nói:

- Ngàn năm, ngàn năm, suốt một ngàn năm ta tôi luyện bên cạnh thần hỏa. Bằng vào Chú Thần Chân Giải mới có thể luyện chế thành công. Nguyên nhân là vì Khai Thiên Thần Phủ là do ta tự mình luyện chế ra, cho nên ta sử dụng nó mới có thể vô địch tiên ma hai giới!

Bàn Cổ trên người hiện lên bá khí. Trương Tinh Phong lại càng thêm tôn kính. Luyện chế thần khí chính là chuyện khó khăn nhất của tiên ma hai giới. Tại tiên ma hai giới, luyện chế thần khí cao cấp nhất cũng chỉ là trung cấp mà thôi. Đỉnh cấp thần khí xuất hiện đều là do Thần giới truyền xuống! Nhưng mà bây giờ Trương Tinh Phong đã biết có người có thể tự mình luyện chế ra đỉnh cấp thần khí! Người này chính là sư phụ của hắn —— Bàn Cổ!

- Ta sẽ truyền cho người Chú Thần Chân Giải, luyện chế binh khí mới chính là bản lĩnh lớn nhất của ta. Chú Thần Chân Giải này tiêu hao năng lượng rất lớn, chỉ có đạt đến Thiên Tiên cảnh giới mới có thể sử dụng. Đương nhiên sư phụ ta cũng không thể để cho người không thể sử dụng nó.

Trước tiên người hãy sử dụng Chú Tiên Quyết —— trụ cột của Chú Thần Chân Giải luyện chế một ít tiên khí. Sau này mới có thể sử dụng Chú Thần Chân Giải một cách dễ dàng! Tốt lắm, bây giờ ta sẽ truyền cho người!

Một đạo kim quang trên người Bàn Cổ đột nhiên tụ bắn về trong đầu của Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong không cử động, hẳn biết phương pháp truyền thụ tri thức này chỉ có cảnh giới như Bàn Cổ mới có thể sử dụng.

Trong nháy mắt Trương Tinh Phong đã tỉnh táo lại. Hắn cũng đã hiểu được Chú Tiên Quyết, trong lòng cũng cảm thấy khiếp sợ phương pháp luyện chế tiên khí thần kỳ này. Nhưng quan trọng nhất chính là Chú Thần Chân Giải dường như đã bị phong ấn!

- Người đừng lo lắng, chờ đến khi người đạt đến cảnh giới kia, nó sẽ tự động giải trừ phong ấn. Tốt lắm, thời gian ta xuất hiện không còn được lâu, trước tiên sẽ giúp người một tay!

Bàn Cổ nhìn Trương Tinh Phong cười cười.

Tử Nhận bên trong cơ thể Trương Tinh Phong đột nhiên chấn động, không còn chịu sự khống chế của hắn, trực tiếp bay ra.

Bàn Cổ duỗi tay phải ra, một đạo kim quang liền bắn về phía Tử Nhận. Tay trái đột nhiên sáng lên, bên trong Thiên Vũ thủ trạc trung lập tức bay ra một khối tinh thạch màu đỏ, bay về hướng Tử Nhận. Trương Tinh Phong ngăn người, bởi vì hắn căn bản không nhận ra tinh thạch màu đỏ này rốt cuộc là vật gì.

Kiến thức của Trương Tinh Phong đích tại Tu Chân Giới cũng là số một số hai, nhưng mà hắn quả thật không nhận ra đây là vật gì!

Bàn Cổ trên tay đột nhiên lại phát ra kim quang. Tử nhận giống như cùng với tinh thạch màu đỏ kia bắt đầu dung hợp, từ từ biến thành màu đỏ.

Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát thủ pháp của Bàn Cổ. Tự nhiên, hữu điều bất vận (ý nói như một cành cây thẳng thẳng rõ ràng không lộn xộn), đây là cảm nhận của Trương Tinh Phong.

- Tốt lắm!

Bàn Cổ mỉm cười, đem Tử Nhận giao lại cho Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong lập tức cầm lấy, nhìn những tia sáng kỳ dị lưu chuyển trên thân

Tử Nhận, trong lòng cảm thấy rất vui mừng. Hắn cảm nhận được đây ít nhất cũng phải là một tiên khí!

- Ta chẳng qua chỉ là một bộ phận thần thức của Bàn Cổ mà thôi, năng lực vẫn còn chưa đủ, chỉ có thể cải tạo nó thành đỉnh cấp tiên khí. Thiên Vũ, người hãy ở cùng với Tinh Phong cho thật tốt, biết không? Bắn vào tâm trí hiện giờ của người, đến thần giới kết quả sẽ rất thảm đấy!

Thiên Vũ đột nhiên hô lớn:

- Bàn Cổ, người nói điều này là có ý gì. Chẳng lẽ mỗi vạn năm thần khí xuất hiện tại đoạn không trung giữa tiên ma hai giới .....

- Đúng, người đoán rất đúng. Lúc đầu ta cũng cảm thấy tự hào vì quyết định của mình. Nếu không bây giờ ..... Ai! Không tốt, thời gian đã đến rồi, nếu còn không đi, bị phát hiện được ra sẽ không hay!

Bàn Cổ trên người chột lóe lên kim quang, trong nháy mắt liền biến mất.

Trương Tinh Phong cũng không nghe được những gì Bàn Cổ và Thiên Vũ nói chuyện vừa rồi. Nhìn thấy Bàn Cổ đột nhiên biến mất, hắn liền ngăn người, nhưng chỉ trong nháy mắt đã kìm nén sự tiếc nuối trong lòng lại. Người có lúc ly lúc hợp, trăng có lúc tròn lúc khuyết. Mọi việc không thể cưỡng cầu!

Hỗn độn lực trên tay trong nháy mắt tiến vào bên trong Thiên Vũ. Thiên Vũ lập tức biến mất khỏi cánh tay của Trương Tinh Phong. Hắn cảm nhận được rất rõ Thiên Vũ đã dung hợp vào cơ thể mình.

"Không biết bây giờ Hoa Dương Thành cuối cùng thế nào rồi. Những cao thủ đó đã ra tay hay chưa?"

Trương Tinh Phong ánh mắt thản nhiên. Rõ ràng hắn hoàn toàn không xem những cao thủ đó ra gì!

"Ai, lần này Hương Vũ chắc sẽ giận ta lắm đây!"

Trương Tinh Phong cười khổ, đem đỉnh cấp tiên khí Tử Nhận thu vào bên trong cơ thể, trong nháy mắt biến mất khỏi hang động trong lòng đất.

Lúc này Hoa Dương Thành lại náo nhiệt vô cùng. Các siêu cấp đại nhân vật tại Minh vương triều và Nguyên Mông đều xuất hiện tại đây, khiến việc buôn bán của Hoa Dương Thành tấp nập lên không ít, làm cho các thương nhân bọn họ đều cười tít cả mắt. Nhưng mà ba thế lực long đầu chính thức

quản lý Hoa Dương Thành lại biết rõ, một sự việc chấn kinh thiên hạ sắp phát sinh!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thác Tổng Phức Tập.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong một căn phòng nhỏ màu xám phía sau ít người lui tới, một trong số hàng trăm căn phòng của Thiên Phong đồ trang.

Tiêu Lâm lẳng lẳng ngồi ở vị trí thủ tọa, Huyết Lang và Đường Tiến ngồi bên dưới cũng không hề lên tiếng. Bọn họ biết lão đại của mình đang suy nghĩ.

- Đường Tiến, có tra ra nhiều cao thủ đến Hoa Dương Thành như vậy là vì thứ gì hay không?

Tiêu Lâm trong lòng cảm thấy phiền não. Nhiều đại nhân vật mà hắn không thể đụng vào được lại đồng thời đến nơi này, khiến cho hắn là thủ lĩnh của nửa Hoa Dương Thành cũng cảm thấy lo lắng!

Đến bây giờ hắn cũng không biết những người này đến đây rốt cuộc là vì cái gì?

- Lão đại, vẫn còn chưa tra ra, nhưng theo quan sát nhiều ngày nay, những nhân mã này đều tụ tập tại khu vực đông nam của Hoa Dương Thành. Hơn nữa những nhân mã này đều tụ tập chung quanh một địa phương!

Đường Tiến nói tới đây liền ngừng lại, liếc mắt về phía Huyết Lang. Huyết Lang đối với chuyện này hiểu rõ hơn hắn rất nhiều.

- Lão đại, địa phương chính là Thác Bạt gia tộc ở khu vực đông nam. Căn cứ vào tình báo của chúng ta, bây giờ đã xác định được!

Huyết Lang ánh mắt sáng lên, bộ dáng như đã hiểu rõ tất cả.

- Huyết Lang, người nói nhanh đi, đừng để cho ta phải chờ đợi nữa. Người cũng không phải không biết mấy ngày nay ta đều bận muốn chết đi được. Sư huynh cũng không biết xảy ra chuyện gì, đã ba ngày rồi không thấy. Ai! Tiêu Lâm thở dài một tiếng. Hắn vốn tưởng rằng đem Thiên Phong đồ trang giao cho sư huynh rồi, sau này mình sẽ được thoải mái, không ngờ sư huynh của mình lại đột nhiên mất tích!

- Lão đại, Thác Bạt gia tộc vài ngày trước, gia chủ cùng với các Đại trưởng lão đều vội vã trở về. Chỉ mới một ngày sau, các thế lực liền bắt đầu tiến vào Hoa Dương Thành. Quan trọng nhất chính là Thác Bạt gia mấy ngày nay triệu tập không ít cao thủ, hơn nữa việc làm ăn của Thác Bạt gia bên ngoài cũng bắt đầu giảm sút. Rất nhiều cao thủ của Thác Bạt gia đều đã trở về!

Huyết Lang nói tới đây liền ngừng lại, hẳn tin tưởng lão đại của mình sẽ hiểu được.

Tiêu Lâm nhướng mày:

- Ngu xuẩn, Thác Bạt gia chủ cái tên ngốc kia chẳng lẽ không biết vật gì nên lấy, vật gì không nên lấy hay sao ?

Tiêu Lâm mặc dù không biết đó là vật gì, nhưng có khả năng hấp dẫn tứ đại thế gia và các thế lực lớn của Nguyên Mông thì nhất định không phải là một vật tầm thường.

Từ sau khi Trương Tinh Phong nói cho hắn biết về thế lực của Lý gia. Hắn đã biết hai chữ "thế gia" này rốt cuộc là có ý nghĩa gì!

Mặc dù Thác Bạt gia tộc thế lực cũng rất lớn, cũng là một bá tước gia tộc cường đại. Nhưng đối mặt với Tứ đại thế gia, căn bản là không có chút sức lực nào để phản kháng!

- Sư huynh!

Tiêu Lâm vui mừng hô lớn, nhìn thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước mặt.

Huyết Lang trong lòng cảm thấy khiếp sợ. Hư không xuất hiện, không hổ là sư huynh của lão đại mình. Nhìn Trương Tinh Phong mái tóc bạc trắng, Huyết Lang đột nhiên nhớ đến một người mà trong tình báo đã có ghi chép lại, trong lòng chấn động, lập tức đứng lên cung kính nói:

- Xin hỏi các hạ có phải là Trương Tinh Phong bá tước hay không?

Tiêu Lâm đột nhiên vỗ đầu một cái. Mấy ngày nay cứ mãi lo lắng về các cao thủ của Tứ đại thế gia và Nguyên Mông, đã quên nói cho mọi người biết về chuyện của Trương Tinh Phong, lập tức lên tiếng:

- Huyết Lang, ta còn chưa nói cho người biết. Người này sư huynh của ta, cũng là chủ nhân sau này của Thiên Phong đồ trang!

Huyết Lang trong nháy mắt bởi vì lời nói của Tiêu Lâm mà chấn kinh. Hắn cùng với Tiêu Lâm từ Hồng Hoang băng qua ngàn dặm sa mạc, trải qua trăm ngàn gian khổ, nhiều lần đổi mặt với sinh tử mới đến được nơi này. Vì sơn trại, vì Thiên Phong đồ trang, bọn họ đã nỗ lực đến thế nào, cũng chỉ có bọn họ mới biết được!

- Huyết Lang, người nói xem ta có thích hợp để quản lý nhiều người đến như vậy hay không?

Tiêu Lâm thản nhiên nói.

Huyết Lang giật mình. Lão đại của mình lúc trước vốn là vương tử của Hồng Hoang, sau khi giết chết cừu nhân, cũng không hề chú ý đến vương vị. Đi đến Minh vương triều này, cũng là vì muốn gặp gỡ các cao thủ cường đại. Thành lập sơn trại, cũng chỉ là vì muốn báo thù!

Bây giờ Tiêu Lâm đem tất cả giao cho sư huynh, sau này có thể tập trung hoàn toàn vào việc báo thù, có thể vì lý tưởng của mình mà phấn đấu. Đối với Tiêu Lâm mà nói, quả thật là vô cùng hoàn mỹ!

Huyết Lang đột nhiên sắc mặt lộ ra vẻ vui mừng. Nếu người này thật sự là Trương bá tước, vậy thì lão đại của mình sau này có thể báo thù được rồi!

- Lão bản, xin hỏi ngài có phải là Trương bá tước hay không?

Huyết Lang vẫn như trước muốn xác định lại chuyện này một chút. Mặc dù từ việc hư không xuất hiện, cùng với mái tóc bạc thì hắn đã tin người trước mặt chính là Trương Tinh Phong. Nhưng đây cũng chính là thái độ làm việc của Huyết Lang, tất cả mọi chuyện đều yêu cầu phải tuyệt đối khẳng định, không được phép có chút nào qua loa đại khái.

Tiêu Lâm thở phào một hơi, Huyết Lang cuối cùng đã đồng ý rồi. Thiên Phong đồ trang này cùng với đại bản doanh, thực ra đều là do Huyết Lang quản lý.

Trương Tinh Phong nhìn Huyết Lang, cảm giác được nam tử có vết sẹo trên mặt này quả thật không tệ, mỉm cười nói:

- Đúng vậy, ta chính là Trương Tinh Phong!

Huyết Lang nghe xong liền thở phào một hơi, trong lòng cũng cảm thấy vui mừng, vì lão đại của mình mà vui mừng.

- Huyết Lang, người hãy đem những chuyện xảy ra trong khoảng thời gian này nói cho sư huynh một chút.

Tiêu Lâm cười nói. Mặc dù bây giờ Tiêu Lâm đã đem tất cả giao cho Trương Tinh Phong. Nhưng bên ngoài người nắm trong tay cục diện vẫn chính là Tiêu Lâm, Trương Tinh Phong cũng chỉ có thể đứng phía sau màn mà thôi.

Huyết Lang lập tức đem tất cả những chuyện phát sinh trong khoảng thời gian này nói cho Trương Tinh Phong biết, kể cả những suy đoán vừa rồi của bọn họ.

.....

Sau nửa canh giờ, Huyết Lang đã đem tất cả mọi chuyện nói ra rõ ràng.

Trương Tinh Phong xoay người, xuyên qua cửa sổ nhìn ra bên ngoài. Trong lòng cũng có một chút chấn động: "Có thể hấp dẫn vô số thế lực cường đại đại đến đây, rốt cuộc đó là vật gì?"

"Đoạt, nhất định phải đoạt được nó! Chỉ cần nó ở trong tay mình, ai có thể cướp được chứ?" Trương Tinh Phong ánh mắt đột nhiên nhú lại. Một tia lãnh quang chợt lóe lên rồi biến mất!

Đây là lần đầu tiên Trương Tinh Phong chủ động ra tay. Hắn tin rằng nếu như đoạt được vật này, nhất định sẽ khiến cho thế lực của mình của mình trong tương lai có vị trí thuận lợi hơn. Kỳ thật từ sau khi biết Lý thị có Tu Ma giả, tâm tính của Trương Tinh Phong đã biến đổi, trở nên chủ động.

- Sư đệ, đệ hãy an bài cho ta một gian phòng, trong khoảng thời gian này ta sẽ ở đây. Còn về Tứ đại thế gia và Nguyên Mông, đệ không cần phải quan tâm. Những cao thủ dưới tay của đệ cũng không thích hợp để tham gia vào cuộc tranh đấu này!

Trương Tinh Phong xoay người lại nói với Tiêu Lâm. Hắn quyết định tự mình sẽ giám thị những người này.

- Được, sư huynh, đệ cũng biết như vậy. Linh giác của đệ cảm nhận được những người này võ công quả thật là biến thái. Thiên chi cảnh có đến hơn mười người. Còn có gần mười người, đệ căn bản là không thể phát hiện được!

Tiêu Lâm chán nản nói. Vốn tưởng rằng đạt đến đạt đến Thiên chi cảnh như mình cũng không có mấy người, nhưng phát hiện lần này đã làm cho hắn mất đi sự tự tin.

- Được rồi, những nhân vật này tuyệt đối là những cường giả của Thanh Long đại lục thượng. Cả Thanh Long đại lục có lẽ cũng chỉ có khoảng trăm người đạt đến Thiên chi cảnh mà thôi. Đệ cũng đừng chán nản, đệ xem bọn họ có mấy người tuổi còn trẻ như đệ cơ chứ!

Trương Tinh Phong mỉm cười khiển trách.

Tiêu Lâm cũng đã nghĩ thông suốt. Những cao thủ này phần lớn đều là râu ria đầy mồm, ít nhất cũng phải bốn năm mươi tuổi. Hơn nữa đó chỉ là bên ngoài, trên thực tế ai biết được?

Đột nhiên Tiêu Lâm liếc nhìn lên mặt trời phía bên ngoài, cười hì hì nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Sư huynh, muội muội kia của huynh sắp đến rồi đấy!

Nói xong liền lập tức rời đi.

Mấy ngày nay Hương Vũ mỗi ngày giữa trưa cơm nước xong đều đến nơi này, nhìn xem Phong ca của mình có quay lại hay không. Tiêu Lâm cũng biết được cái quy luật này, vừa nhìn thấy vị trí của mặt trời thì hắn đã biết rồi.

Trương Tinh Phong ngăn người. Chẳng lẽ tên gia hỏa Tiêu Lâm này linh giác so với mình còn mạnh hơn? Trương Tinh Phong lập tức đem linh giác khuếch tán ra.

Hương Vũ lúc này vừa mới tiến vào Thiên Phong đồ trang. Linh giác của Trương Tinh Phong vừa nhìn thấy Hương Vũ, lập tức cảm thấy đau đầu. Mình đã thất ước với nàng, bây giờ phải làm sao đây?

"À, đương nhiên là phải có lễ vật để xin lỗi! Nên dùng thứ gì đây?" Trương Tinh Phong cảm thấy nhức đầu.

"Linh đan!" Có thể gia tăng ba mươi năm công lực. Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã nghĩ ra. Tặng cho muội muội của mình một viên, cũng nên tặng cho cha mẹ của nàng một viên.

- Phong ca, huynh đã về rồi!

Hương Vũ người còn chưa thấy, Trương Tinh Phong đã nghe được tiếng la của nàng, lập tức đi ra ngoài lan can. Hương Vũ vừa nhìn thấy hấn liền lập tức leo lên thang lầu ngay.

- Phong ca, cuối cùng đã tìm được huynh rồi. Nói, mấy ngày nay huynh đi đâu, có phải là đi tìm mấy người bạn già hay không hả!

Hương Vũ buột miệng nói ra, nhưng trong thoáng chốc nàng lại nhớ đến vẻ mặt thương cảm của Trương Tinh Phong lần trước tại trà lầu.

Hương Vũ lập tức lúng túng nói:

- Phong ca, muội không phải cố ý đâu, huynh đừng trách muội nhé!

Nói xong liền cúi đầu xuống.

Trương Tinh Phong mỉm cười, tròng mền xoa đầu Hương Vũ nói:

- Ta làm sao có thể trách muội chứ, à, đây là ca ca tặng cho muội!

Hương Vũ lập tức vui vẻ nhìn về trên tay của Trương Tinh Phong. Trên đó là ba viên linh đan sáng bóng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Bích Lăng Đan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ánh trắng nhàn nhạt từ bên ngoài cửa sổ chiếu vào, nhưng trong phòng lại có một luồng quang mang so với ánh trắng còn chói mắt hơn.

Trương Tinh Phong toàn thân phát ra một luồng ngân quang gần như trong suốt. Phía trước người hắn lại có thêm một luồng quang mang màu tím chói mắt. Nếu như quan sát thật kỹ, có thể nhìn thấy quang mang kia là do rất nhiều ngọn lửa màu tím hợp thành. Chung quanh Trương Tinh Phong phát ra một cấm chế bằng ánh sáng.

Khi trời bắt đầu tối, Trương Tinh Phong vẫn tập trung quan sát các thế lực. Sau đó hắn lại cảm thấy ở nơi này giám thị quả thật là nhàm chán, hơn nữa cũng cực kỳ tiêu hao tinh thần lực, liền quyết định bắt đầu luyện đan. Càng huống chi bên trong Thiên Vũ thủ trạch vẫn còn rất nhiều các nguyên liệu quý giá.

Lần này Trương Tinh Phong không không luyện đan dùng cho người bình thường, mà là luyện đan được dùng cho Tu chân giả. Đan được dùng cho người bình thường chỉ cần tùy tiện dùng tử hỏa luyện hóa một chút là xong, nhưng dùng cho Tu chân giả thì không đơn giản như vậy, trình tự các bước rất là phức tạp. Bây giờ Trương Tinh Phong trước tiên sẽ tiến hành Vũ Hỏa chi luyện, công đoạn này cũng là phải sử dụng tử hỏa nhiều nhất, đồng thời khó khăn cũng khá lớn.

Tất cả tinh thần của Trương Tinh Phong đều tập trung vào bên trong. Đây là lần đầu tiên ở kiếp này hắn chính thức luyện đan. Lần trước chẳng qua chỉ là đùa giỡn mà thôi.

Trương Tinh Phong liền vận chuyển hỗn độn lực, một gốc cây Dữu Khiếm Thảo lập tức từ bên trong Thiên Vũ bay đến quang cầu phía trên tử hỏa..

Quang cầu phía trên tử hỏa kia chính là Chú Tiên khí đỉnh trong Chú Tiên Quyết. Những đỉnh bình thường không thể hoàn toàn lợi dụng năng lượng

của ngọn lửa, chỉ có khí đỉnh như thế này mới là hiệu quả nhất. Quan sát màu sắc của khí đỉnh có thể biết luyện đan đã đến công đoạn nào. Bây giờ khí đỉnh vẫn còn trong suốt, dĩ nhiên là chỉ mới bắt đầu!

Trương Tinh Phong hai tay hợp lại, lập tức phát ra ba Thủ Ấn Quyết. Lần này luyện đan quá trình tổng cộng phải phát ra một trăm linh tám đạo Thủ Ấn Quyết. Tuy nhiên phương pháp này cũng có thể xem như là một hình thức tu luyện. Thủ Ấn Quyết bay về hướng tử hỏa, tử hỏa liền lập tức bùng lên. Trương Tinh Phong cẩn thận dùng linh giác quan sát độ lớn của tử hỏa.

- Chính là lúc này!

Trương Tinh Phong hai tay lập tức biến ảo, nhất thời bảy mươi hai Thủ Ấn Quyết bay về hướng ngọn lửa màu tím.

Từng Thủ Ấn Quyết nối tiếp nhau bay về hướng tử hỏa. Ngọn lửa cũng bắt đầu lớn lên, càng ngày càng chói mắt. Khi Thủ Ấn Quyết thứ bảy mươi hai tiến vào bên trong, tử hỏa đột nhiên trở nên tối dần.

Trương Tinh Phong quan sát tất cả, lúc này mới thở phào một hơi. Mặc dù Vũ Hỏa thời gian rất ngắn, chưa đến nửa canh giờ, nhưng quá trình lại cực kỳ gian nan. Vừa rồi bảy mươi hai Thủ Ấn Quyết chỉ có thời gian vài giây, nếu chậm một chút, khí đỉnh sẽ nổ tung. Trương Tinh Phong sau khi phát ra bảy mươi hai Thủ Ấn Quyết trong Chú Tiên Quyết, cũng cảm thấy Nguyên Anh của mình trở nên cứng cáp hơn.

Tiếp theo chính là phải tiến hành Văn Hỏa trong một thời gian dài. Đương nhiên thời gian dài ở đây chỉ là so với Vũ Hỏa mà thôi. Kỳ thật trong nửa canh giờ ngắn ngủi này Trương Tinh Phong từ lúc bắt đầu khai đỉnh đến khi liên tiếp phát ra bảy mươi hai Thủ Ấn Quyết, tổng cộng đã phát ra tất cả chín mươi Thủ Ấn Quyết, hỗn độn lực cũng tiêu hao hơn phân nửa. Nhưng quá trình Văn Hỏa dựng đan thì lại dễ dàng hơn, chỉ cần chú ý một chút, đến cuối cùng khi thu đỉnh thì mới cần tập trung.

Lúc này hỗn độn lực trong cơ thể bắt đầu tự động khôi phục. Linh giác của Trương Tinh Phong lập tức bao trùm lấy mục tiêu. Hỗn độn lực lập tức sử dụng "Thiên Địa Bát Hoang Thị Thỉnh Quyết" cực kỳ phổ thông tại tại Tu Chân Giới bắt đầu thu thập thanh âm.

*****

Trong mật thất của Thác Bạt gia.

- Gia chủ, bây giờ hình như tất cả các thế lực lớn đều muốn đoạt được nó. Lão hủ cảm thấy bây giờ thực lực của Thác Bạt gia chúng ta không đủ sức để ngăn cản những người này. Hơn nữa ngày hôm qua ta đã nhìn thấy Tử Thần của Trương thị. Mặc dù năm đó hãn chỉ là Kim Bài thích khách, nhưng ta cả đời đều không thể quên được. Hãn tuyệt đối là Tử Thần của Trương thị!

Một lão đầu tóc bạc khẳng định nói.

- Đại trưởng lão, vậy là Tử Thần kia thật sự đến đây sao!

Một người trẻ tuổi khiếp sợ lên tiếng hỏi.

Đại trưởng lão khẽ gật đầu nói:

- Thiếu gia, lần này dường như chúng ta đã gặp phiền toái lớn rồi. Tử Thần cũng đến đây, xem ra Trương gia đã xuất toàn lực. Vật kia có lẽ chúng ta không thể giữ được!

Đại trưởng lão cảm thấy rất lo lắng. Ngay từ đầu hãn đã cho rằng không nên lấy vật kia, nhưng mà cả gia chủ và thiếu gia đều cho rằng đây chính là cơ hội tốt nhất để gia tộc của mình có thể trở thành thế gia.

"Thế gia", hai chữ này hấp dẫn đến cỡ nào, có thể khiến cho Đại trưởng lão đã sống hơn hai trăm năm đích cũng phải thay đổi quyết định lúc đầu. Mong ước cả đời của hãn cũng chính là làm cho Thác Bạt gia tộc trở thành thế gia!

- Cha, chúng ta bây giờ nên làm sao đây? Tình huống dường như đã không hề giống với suy đoán trước kia. Lý thị thế gia không phải hợp tác với chúng ta sao, tại sao bây giờ vẫn không phái người nào đến?

Thác Bạt Câu nhìn về phía phụ thân của hãn, gia chủ hiện tại của Thác Bạt gia —— Thác Bạt Phong!

Thác Bạt Phong lắc đầu nói:

- Câu nhi, người vẫn quá trẻ. Lý thị thế gia có thể trở thành đệ nhất thế gia mấy trăm năm nay, chẳng lẽ là dựa vào vận khí hay sao? Bọn họ chính là lão mưu thâm toán (tinh tường lão luyện). Mặc dù bề ngoài bọn họ giống như cùng với các thế lực khác đồng thời đến đây muốn đoạt lấy Tiềm long đồ, chưa hề đến trợ giúp chúng ta, nhưng người không nghĩ ra sao? Bọn họ

làm như vậy, đối với hai nhà càng có hiệu quả. Chỉ là bây giờ ta lo lắng, Lý gia kia cuối cùng sẽ cản ngược lại chúng ta một nhát, đoạt lấy Tiềm long đồ, chúng ta lại chẳng thu được lợi ích gì. Mặc dù bây giờ bọn họ đã cho chúng ta năm ức lượng bạc, nhưng cũng rất khó nói!

Sử dụng linh giác, Trương Tinh Phong đã nghe được tất cả, trong lòng cũng phải thất kinh. Năm ức lượng, cho dù là đối với thế gia mà nói cũng là một con số rất lớn. Nên biết rằng Trương Tinh Phong đến bây giờ cho dù đã thành lập bá tước gia tộc, gia sản cũng chưa tới ba ức lượng bạc!

Nhưng chỉ trong nháy mắt Trương Tinh Phong đối với "Tiềm long đồ" lại càng thêm hứng thú. Rốt cuộc là vật gì mà có thể khiến cho Lý gia đưa cho Thác Bạt gia năm ức lượng. Hơn nữa đây chỉ là đưa cho Thác Bạt gia, mà không phải là dùng để mua Tiềm long đồ. Xem ra Tiềm long đồ này giá trị của nó vượt xa năm ức lượng rất nhiều!

Trương Tinh Phong lập tức lại chăm chú lắng nghe.

- Bọn họ dám sao, cha, người không phải nói Lý gia có một tấm Thăng long đồ hay sao? Tin rằng bọn họ sẽ không làm như vậy. Hơn nữa cho dù bọn họ chiếm được hai tấm bản đồ cũng không có tác dụng, còn thiếu một tấm Lý gia cũng không thể làm gì được!

Thác Bạt Câu rất đặc ý, cho rằng mình đã nói đúng.

- Người vẫn còn quá trẻ, người làm sao biết những gì Lý gia nói đều là sự thật. Nếu như bọn họ không có một tấm bản đồ nào, bây giờ chỉ là vì muốn chiếm đoạt tấm này, sau đó cùng với triều đình hợp mưu thu lợi thì sao đây? Thác Bạt Phong cười khổ lắc đầu.

Thác Bạt Câu ngăn người!

Chẳng lẽ không đúng, nếu như Lý gia chỉ vì muốn làm cho bọn họ mất cảnh giác nên mới nói như vậy thì sao? Nên biết rằng ba tấm bản đồ phải đủ toàn bộ mới có tác dụng.

Nếu như Lý gia không có tấm nào, vậy thì năm ức lượng kia có lẽ là vì muốn làm cho Thác Bạt gia mất cảnh giác. Đến khi hai nhà đồng thời thương thảo đại sự quyết định cùng đi đến chỗ bảo tàng thì sẽ ra tay đoạt lấy. Nếu như Lý gia có hai tấm bản đồ thì lại càng không cần phải nói, đoạt lấy một tấm còn lại này, Lý gia có thể độc chiếm bảo tàng!

Kỳ thật mấy người của Thác Bạt gia đều đã quên mất một việc. Nếu như Thác Bạt gia sụp đổ, vậy thì năm trăm tờ ngân phiếu trị giá một trăm vạn đó sẽ về tay ai đây? Có lẽ bọn họ vẫn còn chưa biết, Lý gia đã sớm lưu lại sát khí trên những tờ ngân phiếu đó rồi!

- Được rồi, nhưng bây giờ chúng ta còn có đường lui hay sao? Phú quý hiểm trung cầu. Càng hưởng chi, ta không tin là Thác Bạt gia sẽ bị bọn chúng tiêu diệt dễ dàng như vậy. Chỉ cần Thác Bạt gia không bị diệt, sau khi chúng ta tìm được bảo tàng, thành lập thế gia là một chuyện rất dễ dàng! Thác Bạt Phong đột nhiên lớn tiếng nói. Nghĩ đến tương lai huy hoàng, trên mặt hắn lộ ra vẻ tươi cười.

Đại trưởng lão gật đầu, nhưng trong lòng vẫn còn có chút lo lắng. Hắn quyết định đem một bộ phận thế lực bí mật do mình huấn luyện đến trước khu vực tây bắc của Hoa Dương Thành. Đến lúc đó nếu có chuyện gì quay về hỗ trợ cũng không trễ!

Không ai có thể biết trước chuyện gì sẽ xảy ra. Cũng như không ai có thể biết trước được, sự cẩn thận của Đại trưởng lão ngược lại khiến cho Thác Bạt gia tộc nguyên khí đại thương!

*****

Trương Tinh Phong quan sát thấy ba nhân vật quan trọng của Thác Bạt gia đã rời khỏi mật thất, liền thu hồi linh giác lại. Sử dụng linh giác trong một thời gian dài quả thật là tiêu hao tinh thần lực khá nhiều. Trương Tinh Phong chỉ có thể ngồi ở nơi này khôi phục lại. May mắn là quá trình Văn Hỏa dựng đan lại vô cùng dễ dàng.

Trương Tinh Phong cười cười nhìn khí đỉnh đã bắt đầu chuyển sang màu bạc. Hắn biết khoảng cách cho đến khi hoàn thành vẫn còn một đoạn thời gian. Nhìn ra bên ngoài cửa sổ, lúc này trời đã bắt đầu lờ mờ sáng!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Phong Sát Khởi.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Sát!

Trương Tinh Phong quát một tiếng. Hai tay lập tức chuyển động, kết thành mười tám Thủ Ấn Quyết, dựa theo Chú Tiên Quyết lần lượt phát ra. Khí đỉnh lúc này đã biến thành màu vàng không ngừng rung lên. Sau khi phát ra Thủ Ấn Quyết thứ mười, Trương Tinh Phong cảm thấy có chút đau đầu. Vốn luyện chế Bích lăng đan là một việc tương đối dễ dàng, mặc dù đòi hỏi phải có tu vi Phân Thân kỳ, nhưng Trương Tinh Phong tin rằng dựa vào hỗn độn lực của mình có thể giải quyết được!

Nhưng mà nguyên liệu của mình thật sự là quá tốt, chính là do Bàn Cổ đại thần xông vào vô số tuyệt cảnh mới thu thập được. Cho dù là tại Tiên giới cũng cực kỳ trân quý. Điều này khiến cho được hiệu của Bích lăng đan gia tăng rất nhiều, nhưng đồng thời luyện đan cũng sẽ khó khăn hơn. Trương Tinh Phong cảm thấy một phần lớn hỗn độn lực của mình theo Thủ Ấn Quyết thất thoát ra ngoài!

Khi hỗn độn lực dường như đã cạn kiệt, Trương Tinh Phong chỉ mới phát ra Thủ Ấn Quyết thứ mười bảy. Quan trọng nhất là Thủ Ấn Quyết cuối cùng thứ mười tám đã không có hỗn độn lực để kết ra, hơn nữa thời gian cũng không cho phép Trương Tinh Phong khôi phục lại!

Trương Tinh Phong chỉ có thể ảo não ngồi chờ hỗn độn lực trong thân thể mình khôi phục lại một chút. Lúc này khí đỉnh màu vàng đột nhiên bành trướng ra. Trương Tinh Phong biết kết quả sẽ là cái gì, khí đỉnh sẽ nổ tung. Khí đỉnh ẩn chứa hỗn độn lực cường đại của Trương Tinh Phong cùng với các loại nguyên liệu hiếm thấy trân quý nếu như nổ tung, uy lực của nó cái Phàm nhân giới này không thể nào thừa nhận được. Uy lực tuyệt đối có thể so sánh với một kích mạnh nhất của Trương Tinh Phong, phỏng chừng cả một nửa Hoa Dương Thành đều sẽ bị hủy diệt!

Không còn kịp nữa rồi. Trương Tinh Phong lập tức đem một chút hỗn độn lực trong cơ thể vừa mới khôi phục phát ra, trong nháy mắt tựu kết thành Thủ Ấn Quyết thứ mười tám, bắn về về phía khí đỉnh. Trong nháy mắt, Trương Tinh Phong đồng thời phun ra một ngụm máu tươi lên trên Thủ Ấn Quyết thứ mười tám!

Khí đỉnh màu vàng càng lúc càng bành trướng. Kim quang trên thân khí đỉnh đột nhiên bùng lên, vút thẳng lên trời, trực tiếp xuyên qua cả nóc nhà. Thủ Ấn Quyết thứ mười tám chậm rãi bay đến bao trùm lấy khí đỉnh. Nhưng lúc này khí đỉnh đã rất khó áp chế, đang lúc khí đỉnh tiếp tục muốn bành trướng ra, máu tươi trên thân Thủ Ấn Quyết đột nhiên phát ra một luồng sáng đỏ rực.

Khí đỉnh không cam lòng, lần lượt muốn bành trướng. Quang mang đỏ rực thì lại cố gắng áp chế. Hai lực lượng bên tám lạng người nửa cân. Trương Tinh Phong ngẩn ra, hẳn không nghĩ đến bành trướng lực bên trong khí đỉnh lại mạnh đến như vậy. Vì đề phòng vạn nhất, Trương Tinh Phong liền đem một chút hỗn độn lực trong cơ thể vừa mới khôi phục lại kết thành một cấm chế.

Nhờ sự trợ giúp của cấm chế, quang mang màu đỏ rực lập tức chiếm được thượng phong, áp chế khí đỉnh. Khí đỉnh chậm rãi rơi xuống trước người Trương Tinh Phong, đột nhiên hóa thành một đạo ánh sáng bắn vào trong miệng hắn.

Trương Tinh Phong mỉm cười, lập tức ngồi xuống bắt đầu điều tức. Vừa mới phun ra một ngụm máu tươi đối với hắn thương tổn khá lớn.

Lúc này bên ngoài lầu các của Trương Tinh Phong, đã có không ít người tụ tập. Mọi người đều nhìn thấy một luồng kim quang từ bên trong lầu các bắn lên đến tận trời, hơn nữa cả nóc nhà cũng bị xuyên thủng. Những người hiếu kỳ đều muốn đến xem thử. Nhưng khiến cho bọn họ không hiểu được, chính là tại thang lầu bỗng nhiên xuất hiện một chiếc lồng vô hình, hoàn toàn ngăn cản những thứ bên ngoài.

Một số vũ giả tự nhận là mình công lực tương đối cao muốn xông vào, nhưng kết quả đều là bị trọng thương. Mặc dù Trương Tinh Phong chỉ tiện

tay bày một cấm chế, nhưng là cấm chế do hỗn độn lực tạo thành làm sao những vũ giả bình thường bọn họ có thể phá được?

Tiêu Lâm vừa đi đến nhìn thấy tình hình trước mặt, liền biết ngay là do vị sư huynh "không phải người" kia của mình gây ra. (Sau khi hắn biết được quá khứ của Trương Tinh Phong từ Huyết Lang, hắn liền cho rằng sư huynh của mình không phải là người). Hắn bực tức suy nghĩ: "Sư huynh à, xảy ra chuyện gì vậy. Huynh muốn cho người khác biết lợi hại cũng đừng nên tạo ra cái lồng vô hình này chứ. Huynh làm như vậy ta làm sao giải thích với khách khứa đây. Ở nơi này hầu hết đều là những đại nhân vật, sư đệ ta quả thật là rất khó dàn xếp!"

Tiêu Lâm mặc dù nghĩ như vậy, nhưng cũng không có biện pháp. Hắn không thể để cho những người này tụ tập ở đây, liền lớn tiếng nói:

- Các vị, nơi này là chỗ của sư huynh ta. Bây giờ hắn đang luyện công, hy vọng mọi người không nên quấy rầy. Hơn nữa sư huynh ta đầu óc có chút vấn đề, cho nên vừa rồi đã phá hủy cả nóc nhà!

Tiêu Lâm vừa lên tiếng, vừa chỉ vào đầu mình, ám chỉ sư huynh của mình đầu óc có vấn đề.

- Vương lão gia, thì ra nơi này có người bị bệnh thần kinh, hơn nữa công lực lại cao như vậy. Ta nghĩ chúng ta nên đi thôi, nếu cái tên bị bệnh thần kinh kia khi nổi điên .....

Một tên Bộc phát hộ (nhà giàu mới phát) to béo hói đầu khoảng chừng bốn mươi tuổi quay sang nói với một lão già trên ngón tay mang bảo thạch giới chỉ cực lớn bên cạnh.

Wang lão gia kia lập tức nói:

- Còn không mau đi, Lý Thượng, ta còn tưởng rằng nơi này có bảo bối gì chứ. Được rồi, Lục Phúc, mau đi!

Wang lão gia gọi quản gia của mình, cũng không thêm chú ý đến cái tên Bộc phát hộ Lý Thượng bên cạnh. Trong mắt của Wang lão gia những tên Bộc phát hộ như Lý Thượng này chẳng qua cũng chỉ nhờ vào vận khí tốt mới có thể trở thành phú hào mà thôi. Những phú hào đã truyền thừa nhiều đời như bọn họ căn bản không hề xem bọn Lý Thượng này là cùng đẳng cấp với mình!

Phú hào không đơn giản chỉ cần có tiền là được, thâm niên còn quan trọng hơn. Một phú hào có có thâm niên ít nhất cũng phải truyền qua ba đời, điều này chỉ có ở các gia tộc. Những phú hào truyền thống bọn họ rất xem thường những tên Bộc phát hộ này. Nhưng mà Vương lão gia này cũng đã quên mất, tổ tiên trước kia của hắn cũng chính là Bộc phát hộ!

Tiêu Lâm nhìn thấy tất cả mọi người đã rời khỏi, lúc này mới thở phào một hơi.

- Sư đệ, đệ lên đây!

Thanh âm của Trương Tinh Phong đột nhiên truyền vào bên trong tai của Tiêu Lâm. Tiêu Lâm liền đi đến phía trước thang lầu, đưa tay sờ vào cấm chế, phát hiện cái lồng trong suốt kia đã không còn, lúc này mới tiến lên lầu!

*****

Trương Tinh Phong há miệng ra, khí đỉnh lập tức bay ra, lúc này nó đã khôi phục lại màu sắc trong suốt. Trương Tinh Phong mở khí đỉnh ra, một mùi thơm ngát lập tức lan ra khắp cả lầu các. Trương Tinh Phong chép chép miệng thở dài nói: "Không hổ là cực phẩm nguyên liệu, làm ra Bích lăng đan hiệu quả cũng tốt hơn rất nhiều!"

Trương Tinh Phong từ mùi thơm mà nhận biết lần này luyện chế ra Bích lăng đan tốt hơn rất nhiều so với tại Tu Chân Giới!

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, Bích lăng đan bên trong khí đỉnh lập tức bay đến trên tay.

"Chín viên!" Trương Tinh Phong lập tức lấy một viên bỏ vào miệng. Những viên Bích lăng đan còn dư bay về lại bên trong khí đỉnh. Trương Tinh Phong há miệng ra, khí đỉnh lập tức thu nhỏ lại bay vào bên trong.

Khí đỉnh này có thể lần lượt sử dụng. Mỗi một lần sử dụng hiệu quả luyện thuốc của nó cũng sẽ tốt hơn. Luyện càng nhiều, khí đỉnh sẽ càng tốt hơn, từ màu sắc có thể phân biệt được. Loại khí đỉnh thấp nhất chính là có màu trong suốt, sau đó chính là xích, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử bảy màu. Sau khi đột phá màu sắc thứ bảy là màu tím, khí đỉnh sẽ hoàn toàn biến thành màu đen, lúc này khí đỉnh đã có thể luyện chế thần khí. Khí đỉnh có

thể nói thì một loại pháp khí. Đường nhiên nếu đạt tới màu tím đột phá, tiếp theo khí đỉnh sẽ trở về màu trắng suốt ban đầu!

Trương Tinh Phong trong lòng vui vẻ, hẳn cảm nhận được rất rõ dược hiệu của Bích lăng đan. Bích lăng đan vừa đến bụng, lập tức hóa thành một luồng linh lực khổng lồ bắt đầu dung hợp với hỗn độn lực bên trong thân. Trương Tinh Phong cảm nhận được rất rõ sự cường đại của linh lực. Đường nhiên cũng bắt đầu khôi phục lại!

Sau thời gian uống một chén trà, Trương Tinh Phong đã khôi phục lại. Hơn nữa còn cảm nhận được công lực của mình từ Nguyên Anh trung kỳ đã tăng lên Nguyên Anh hậu kỳ. Ngoài ra thương thế của mình đã hoàn toàn hồi phục. Trương Tinh Phong không chỉ có cảm thán không thôi. Nếu như mình không bị thương mà nói, phỏng chừng Bích lăng đan hoàn toàn có thể đưa hắn đạt đến Xuất Khiếu tiền kỳ.

Đáng tiếc là loại linh đan này sau khi dùng một viên, dùng thêm một lần dược hiệu chỉ còn một nửa, nếu như dùng thêm nữa dược hiệu lại càng thấp hơn. Hơn nữa Trương Tinh Phong biết chỉ dựa vào linh đan đối với Tu Chân không có lợi nhiều, cho nên hắn cũng không có lòng tham!

Lúc này hắn lại nhớ đến sự đệ khả ái kia của hắn. Sư đệ này không chỉ mang đến cho hắn sáu vạn binh mã, mà còn cho hắn cả Thiên Phong đồ trang. Hắn tin rằng sẽ có một ngày, hắn sẽ dùng Thiên Phong đồ trang làm cho sản nghiệp chính của Lý gia là đồ trường hoàn toàn sụp đổ!

Sư đệ đã đối với mình như vậy, mình cũng không thể quá mức hẹp hòi. Trương Tinh Phong liền lên tiếng gọi Tiêu Lâm đi lên.

- Sư huynh, huynh tìm ta làm gì. Đạo kim quang kia là cái gì vậy?

Tiêu Lâm vừa đi đến liền lập tức hỏi.

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Ta vừa mới luyện đan!

- A, chính là luyện đan mà Phách Tản Ma Đế có nói đến sao. Rốt cuộc là đan dược gì vậy? Ách ..... Tại sao lại không thấy đan lô vậy. Không phải muốn luyện được đan dược tốt đều phải cần đến đan lô hay sao?

Tiêu Lâm nhíu mày, nhìn bốn phía trong phòng tìm kiếm.

Trương Tinh Phong mỉm cười, há miệng, khí đỉnh lập tức bay ra. Hắn cười cười nhìn bộ dạng khiếp sợ của Tiêu Lâm, từ bên trong khí đỉnh lấy ra một viên bích lăng đan, nói:

- Sư đệ, Bích lăng đan này được hiệu rất cao. Chỉ có Tu chân giả đạt đến Kim Đan kỳ mới có thể phục dụng. Đương nhiên là đệ tu luyện hỗn độn lực còn cường đại hơn có thể dùng thứ này. Nhưng mà những vũ giả bình thường thì lại không thể sử dụng được, có lẽ là Thiên chi cảnh cũng có thể. Tốt lắm, sau này thủ hạ của đệ có người nào đạt đến Thiên chi cảnh thì hãy đến tìm ta!

Trương Tinh Phong nói xong, liền đem linh đan đưa cho Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm trong lòng kích động, không nói gì thêm, đưa tay cầm lấy linh đan. Viên linh đan này đối với việc báo thù của hắn có tác dụng rất lớn. Đối với vị sư huynh "không phải người" này, hắn cũng không hề khách khí!

Trương Tinh Phong lúc này bỗng nhiên nhớ đến Tiềm long đồ, liền lập tức dùng linh giác quan sát Thác Bạt gia!

Đột nhiên Trương Tinh Phong sắc mặt biến đổi, nói:

- Không tốt! Sư đệ, ngươi hãy ở lại đây, ta đi trước!

Trương Tinh Phong trong lúc Tiêu Lâm vẫn còn ngạc nhiên đã biến mất khỏi phòng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Cường Giả Như Vân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã xuất hiện trên bầu trời Thác Bạt gia. Mây trắng vờn quanh thân, mái tóc bạc phiêu dật, quả thật trông giống như một thần tiên.

Trương Tinh Phong đột nhiên ngẩn người, bởi vì linh giác của hắn phát hiện trên bầu trời lại có thêm bốn người khác!

Tại Tu Chân Giới chỉ có đạt đến Nguyên Anh kỳ mới có thể ngự không phi hành. Đương nhiên đạt đến Kim Đan kỳ cũng có thể ngự kiếm phi hành.

Phàm Nhân giới này chẳng lẽ cũng có người tu luyện được phi kiếm. Nhưng muốn luyện chế được phi kiếm cấp thấp nhất cũng phải sử dụng đan hỏa của Kim Đan. Phàm Nhân giới này cũng có người luyện thành Kim Đan sao? Dùng võ nhập đạo không thể nào tu thành Kim Đan, càng huống chi luyện chế phi kiếm còn phải có nguyên liệu và phương pháp!

Nếu như không phải là nhờ phi kiếm, vậy thì những người này chính là ngự không. Ngự không thuật tại Tu Chân Giới cũng là tương đối được bảo mật. Ngự không thuật của các môn phái đều không giống nhau, hiệu quả cũng khác nhau, có loại tốc độ nhanh, cũng có loại tốc độ chậm.

Nhưng tại sao Phàm Nhân giới này lại có người biết ngự không thuật? Trương Tinh Phong cảm thấy đau đầu. Hắn từ trước đến giờ chưa từng nghĩ đến Phàm nhân giới này lại có nhiều cao thủ đến như vậy!

May mắn là hỗn độn lực của Trương Tinh Phong so với chân nguyên lực còn cao cấp hơn. Xem ra những người đó cũng không phát hiện ra hắn. Trương Tinh Phong cũng im lặng nhìn tình hình hỗn loạn bên dưới Thác Bạt gia.

- Các vị vì sao lại giết người của Thác Bạt gia chúng ta?

Thác Bạt Phong nhận thấy không thể dùng cứng được, liền quay về những người bị mặt chung quanh lên tiếng chất vấn.

- Tiềm long đồ không phải là vật mà tiểu tử Thác Bạt Phong người có thể nắm giữ. Tốt nhất là hãy đem ra đây, nếu không thì Thác Bạt gia hôm nay sẽ bị hủy diệt trên tay người đấy!

Thanh âm của một lão già vang lên, hần chậm rãi bước lên phía trước.

- Nhị trưởng lão, người cũng không nên nóng vội. Tiềm long đồ này Mật Tông các người không thể lấy đi!

Một người bịt mặt toàn thân toàn thân phát ra ánh sáng màu đen sậm chậm rãi nói.

Nhị trưởng lão ngừng lại, nhìn Hắc y nhân trên người bao phủ hắc quang nói:

- Chúc mừng chúc mừng, Trương tiên sinh hình như đã đột phá Thần chi cảnh rồi, lão hủ quả thật không bằng. Nhớ năm đó chúng ta đều là Nhất phẩm cảnh giới như nhau, không ngờ bây giờ chênh lệch lại lớn đến như vậy!

Nhị trưởng lão bất đắc dĩ thở dài, cảm khái không thôi. Hần nhớ rất rõ tràng luận võ hai trăm năm trước. Năm đó Tử Thần cường đại phải rất gian nan mới có thể chiến thắng được hắn, đồng thời cũng kiến cho việc buôn bán của Trương gia phát triển đến Nguyên Mông.

- Tử Thần, đừng tưởng rằng Trương gia các người có thể đoạt được Tiềm long đồ. Hừ!

Một lão già khuôn mặt xanh gầy, ánh mắt lạnh như băng thanh âm lạnh lùng nói.

- Vũ Văn huynh, không nên nóng nảy như vậy. Bây giờ ngay cả Tiềm long đồ còn chưa nhìn thấy. Chúng ta không nên tự sát hại lẫn nhau!

Thạch gia chủ thân hình mập mạp liền bước lên. Hần nhìn về phía lão già gầy ốm này, trong lòng cảm thấy rất khinh bỉ. Vũ văn gia cũng chỉ có Lão tổ tông kia còn thuận mắt một chút. Lão già trước mặt này chẳng qua chỉ đạt đến Thiên chi cảnh lại kiêu ngạo như thế, xem ra chắc cũng sống không được lâu nữa!

- Các người tốt xấu gì đều là những đại nhân vật của Thanh Long đại lục, hôm nay tại sao lại đến đây khi dễ Thác Bạt gia chúng ta như vậy?

Thác Bạt Phong tên gốc này vẫn còn tưởng rằng các cao thủ trước mặt sẽ để ý đến thể diện mà bỏ qua cho hắn.

Tử Thần trong mắt chợt loé lên quang mang màu đen.

Thác Bạt Phong sợ hãi phát hiện ra sát khí vô biên của Tử Thần bỗng nhiên bao trùm lấy hắn. Thực lực của hắn đã đạt đến Thiên chi cảnh cũng không có phương pháp nào ngăn cản được.

Sát khí mãnh liệt như từng cơn sóng lớn đổ ập vào. Thác Bạt Phong cố gắng chống đỡ, nhưng hắn lại phát hiện ra bản thân mình giống như đang ở trong một đại dương mêng mông, hô hấp cũng trở nên khó khăn. Sát khí càng ngày càng mạnh, Thác Bạt Phong trên người mồ hôi không ngừng chảy ra, thủ hạ nên cạnh không ai có thể giúp được hắn .....

Đột nhiên tất cả đều dừng lại, sát khí kinh khủng biến mất, giống như nó chưa từng tồn tại. Thác Bạt Phong lập tức dùng kiếm của mình chống đỡ thân thể. Hắn sợ hãi nhìn Tử Thần trước mặt, lại nhìn y phục trên người mình đã ướt đẫm, trong lòng hoảng sợ, Tử Thần không cần ra tay, lại có thể khiến thân thể hắn mất nước dần dần trở nên hư thoát, mất đi chiến đấu lực. Không hổ là thiên hạ đệ nhất sát thủ, tung hoành thiên hạ cả trăm năm, địa vị cho đến bây giờ vẫn chưa từng lung lay!

- Tiểu tử ngươi không có tư cách xen miệng vào khi chúng ta nói chuyện!

Thanh âm của Tử Thần không có một chút cảm tình nào, cực kỳ băng lãnh, khiến cho những người nghe được đều cảm thấy toàn thân run lên.

*****

Trên bầu trời của Thác Bạt gia.

- Tả tiên sinh, ngài nhìn xem tên Tử Thần này hình như công lực đã vượt qua đám Lão bất tử kia của chúng ta. Ngài nói thử xem trong số mấy đồ đệ của ngài có ai có thể thắng được hắn hay không?

Một thanh âm điềm tĩnh thản nhiên ôn hòa vang lên.

Linh giác của Trương Tinh Phong lập tức vẽ ra hình dạng của một lão hòa thượng lông mày trắng hiền lành.

- Trí trưởng lão, chẳng lẽ ngài nghĩ rằng những người này dùng võ nhập đạo có thể so với chúng ta sao?

Thanh âm rất trong trẻo, nghe giống như một đứa trẻ.

- Hai tên gia hỏa các người tại sao lại không lên tiếng, chẳng lẽ hai người chúng ta còn không đủ tư cách để nói chuyện với các người hay sao? Ân ..... Một người hình như là của người của Mật Tông, nhưng khí tức lại không giống như Mộc Lạc, hơn nữa công lực cũng không bằng lão già Mộc Lạc kia. Còn một người ..... Ân ..... Không đúng ..... Không thể nào ..... Tiểu tử người là Tu ma giả?

Thanh âm của Tả tiên sinh đột nhiên trở nên cao vút, trong mắt thần quang lóe lên, bắn thẳng đến một đám mây trắng dày cách đó không xa.

- Tả tiên sinh, chẳng lẽ chỉ có ma điện các người mới có thể Tu ma hay sao? Người tốt nhất đừng nên chọc đến ta, nếu không, hừ!

Trương Tinh Phong đột nhiên ngăn người. Trong nháy mắt lửa giận trong lòng hắn điên cuồng bùng lên tựa như núi lửa phun trào. Nhưng vẻ mặt của hắn thì lại trở nên lạnh lùng.

- Bần tăng là Mật Tông Đại trưởng lão, xin ra mắt Thiếu Lâm thánh địa Trí trưởng lão, Ma Tông thánh địa —— Ma điện Tả tiên sinh. Còn vị bên cạnh này, xin thứ cho tại hạ kiến thức nông cạn.

Thanh âm ôn hòa đột nhiên vang lên từ một khoảng không trên bầu trời.

Tả tiên sinh vừa rồi dường như hơi bất ngờ vì thái độ kiêu ngạo của người lạ mặt kia, nhưng sau đó liền lập tức mỉm cười nói:

- Các hạ nói quả thật không sai, Tu ma đích xác là có rất nhiều pháp môn. Phương pháp tu luyện của các hạ quả thật là không giống với Ma điện chúng ta, xin thứ cho tại hạ lỗ mãng!

Thanh âm trong trẻo như một hài đồng lại nói ra những lời văn vẻ lịch sự, quả thật là làm cho người ta cảm thấy quái dị. Nhưng những người ở nơi này lại không ai cảm thấy như vậy.

Người lạ mặt kia cũng cảm thấy bất ngờ. Tả tiên sinh tại ma điện địa vị chỉ dưới một người mà trên cả vạn người, công lực càng cao thâm không thể lường, lại bỗng nhiên lên tiếng xin lỗi hắn, trách không được Ma Tông có thể tồn tại lâu đến như vậy. Đường đường là Ma điện Tả tiên sinh không ngờ lại có thể nhẫn nhịn như vậy.

- Ha ha ..... Tả tiên sinh khiêm nhường rồi. Tại hạ vì lời nói vừa rồi xin bồi tội với Tả tiên sinh. Ồ, mọi người hãy nhìn bên dưới đi!

Người xa lạ đột nhiên thái độ trở nên khiêm tốn, khác hẳn với vẻ cuồng ngạo vừa rồi, phảng phất như là hai người khác nhau vậy.

Tất cả mọi người đều nhìn xuống phía dưới. Nhưng đại bộ phận linh giác của Trương Tinh Phong thì lại dán chặt vào người lạ mặt kia.

*****

- Được, các người đã khinh thường Thác Bạt gia chúng ta như vậy. Bày trận! Thác Bạt Phong đột nhiên quát lớn một tiếng. Hai phần ba cao thủ phía sau hẳn đều vọt lên phía trước.

- Huyền Vũ Đồng Tường Bích Thiết Trận!

Lão già của Vũ văn gia đích đột nhiên khiếp sợ hô lớn.

Cũng khó trách hẳn khiếp sợ. "Huyền Vũ Đồng Tường Bích Thiết Trận" là một trận pháp phòng ngự cực mạnh, nhưng nó cũng yêu cầu điều kiện rất hà khắc. Cần phải có một trăm linh tám Tiên thiên cao thủ, hơn nữa công lực còn phải tương đương nhau. Nếu có người nào đó công lực cao hơn, sẽ làm cho cả trận pháp mất đi cân bằng. Một trăm linh tám Tiên thiên cao thủ công lực tương đương không phải muốn có là có được!

Thực lực của một bá tước gia tộc lại cường đại như vậy, khiến cho mọi người kinh ngạc. Nhưng cho dù là vậy cũng không thể ngăn cản được những cường giả đỉnh cấp của Thanh Long đại lục.

Thác Bạt Phong tên gia hỏa kia xem ra cũng không ngốc. Hẳn không để cho một trăm linh tám người này vây quanh tất cả mọi người, mà là đứng ở phía sau ngăn cản người khác truy kích.

- Kế hoạch thứ hai!

Thác Bạt Phong quát lớn một tiếng. Hơn ba mươi cao thủ của Thác Bạt gia phân biệt phóng về các hướng khác nhau!

Một vài cao thủ của các đại thế gia lập tức bắt đầu công kích. Nơi này người mạnh nhất chính là Tử Thần đã đột phá Thần chi cảnh, còn có gần mười cao thủ Thần chi cảnh khác. Nhị trưởng lão của Mật Tông cùng với Cổ Kỳ đã đạt đến Thần chi cảnh, còn có một số nhân vật thần bí của Lý thị thế gia đều đứng yên chờ đợi.

Trương Tinh Phong cũng phải cảm thán. Lúc đầu hẳn còn tưởng rằng Thần chi cảnh chính là cảnh giới cao nhất tại Thanh Long đại lục. Xem ra lúc

trước hẳn vẫn còn chưa hiểu rõ về các thế lực này. Hôm nay mới được chứng kiến, bên dưới thì có đến gần mười cao thủ Thần chi cảnh, bên cạnh mình thì đang có bốn cao thủ khác. Người lạ mặt kia và Mật Tông Đại trưởng lão đều là Nguyên Anh cảnh giới. Tả tiên sinh dường như đã đạt đến Xuất Khiếu trung kỳ. Còn Trí trưởng lão dường như đã đạt đến Xuất Khiếu hậu kỳ!

May mắn là hỗn độn lực của Trương Tinh Phong có cấp bậc cao hơn, mới có thể nhìn ra được. Trương Tinh Phong đích linh giác cẩn thận quan sát người lạ mặt kia. Lúc này hẳn cảm thấy người kia đột nhiên bay đi như một tia chớp. Tốc độ kinh người!

Trương Tinh Phong trong mắt hàn quang lóe lên, khóe miệng nở một nụ cười lạnh. Chân đạp Tử Nhận, dùng một tốc độ còn kinh khủng hơn bay về hướng người lạ mặt kia!

Trí trưởng lão và Tả tiên sinh quan sát thấy tốc độ của hai người cũng không thể nói được lời nào. Tốc độ như vậy, bọn họ không thể nào theo kịp được!

Trương Tinh Phong dựa vào đỉnh cấp tiên khí Tử Nhận mới có thể đạt đến tốc độ này. Người kia chỉ có thực lực Nguyên Anh kỳ tại sao tốc độ lại nhanh đến như vậy?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Bình Đạm Đích Tâm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong nhìn thân ảnh quen thuộc đang bay nhanh phía trước, lửa giận trong lòng bùng lên, một cảm giác giận dữ chưa từng có từ trước đến nay.

Chỉ cần thời gian hô hấp vài cái là có thể đuổi kịp, nhưng trong nháy mắt hắn bỗng nhiên bay chậm lại.

Trương Tinh Phong chậm rãi đặt tay lên quyển sách bên trong ngực, đây là quyển sách mà hắn yêu quý nhất. Hắn cũng chưa từng bỏ vào bên trong Thiên Vũ, bởi vì hắn muốn thời khắc nào cũng nhớ đến nàng.

Trương Tinh Phong yên lặng. Trong lòng hắn đột nhiên cảm thấy trống rỗng, không có thống khổ, không có giận dữ, chỉ còn lại một nỗi nhớ nhung đối với Nhu.

Chẳng lẽ mình không yêu Nhu sao? Trương Tinh Phong lắc đầu. Hắn đột nhiên cảm thấy mình rất mệt mỏi, cuộc sống của mình thật sự rất mệt mỏi.

Lý Thiên Tường là cái gì? Chẳng qua chỉ là một đệ tử của thế gia, hơn nữa trời sinh thông minh phi phàm. Có lẽ nếu như mình không xuất hiện tại thế giới này, Lý Thiên Tường sẽ đem Lý thị phát dương quang đại, có lẽ sẽ sống hạnh phúc cùng với Vũ Văn Nhu!

Lý Thiên Tường cũng yêu Vũ Văn Nhu, điều này không thể nghi ngờ. Lúc trước tại Vũ Văn thế gia hắn đã ngăn cản mình, sau đó tại điện đường hắn lại cản đường mình một lần nữa, hai lần này đều thiếu chút nữa là mất mạng. Còn mình thì lại đoạt đi di thể của thê tử hắn. Mặc dù mình tin rằng người Nhu yêu chính là mình, nhưng dù sao Nhu vẫn là thê tử của hắn, đây là sự thật. Tất cả đều là do mình tự gây nên mà thôi!

Trương Tinh Phong ngẩng đầu lên trời thở dài.

"Lý Thiên Tường, mạng của người thật sự rất lớn, thật sự rất lớn ....."

Trương Tinh Phong đột nhiên nở nụ cười. Có lẽ là vì Lý Thiên Tường cả hai lần đều không chết. Linh giác của hắn ngay từ đầu đã cảm giác được trong cơ thể của người lạ mặt có một cỗ chân khí của Hoàng Cực Tử Khí Quyết. Hơn nữa đối với khí tức của Lý Thiên Tường, hắn đương nhiên rất quen thuộc. Cho nên vừa rồi trong nháy mắt mới trở nên giận dữ như vậy.

"Ngày đó người đã dám đứng ra ngăn cản ta, xem như tiểu tử người vẫn còn có dũng khí!"

Trương Tinh Phong vẫn duy trì tốc độ ngang bằng với Lý Thiên Tường. Lúc này hắn đối với Lý Thiên Tường chỉ còn có sự thương hại. Hắn đã phát hiện ra Lý Thiên Tường là một Tu ma giả. Trương Tinh Phong hiểu rất rõ quá trình Tu ma gian hiểm như thế nào, hơn nữa cuối cùng còn phải gánh chịu thiên kiếp vô cùng kinh khủng!

Tu ma tốc độ rất nhanh, nhưng khả năng bị tẩu hỏa nhập ma so với Tu tiên lại lớn hơn rất nhiều. Đồng thời lực công kích của Tu ma giả so với Tu tiên cũng mạnh hơn.

Trương Tinh Phong nhớ rất rõ ngày đó tại Lý thị thế gia công lực của Lý Thiên Tường cũng chỉ tối đa là Nhất phẩm mà thôi, bây giờ bỗng nhiên lại có thực lực của Nguyên Anh trung kỳ. Có thể đoán ra được, Lý Thiên Tường tu luyện nhất định là phương pháp kinh khủng nhất của Ma giới —— Huyết tu!

"Cần gì phải như vậy. Chẳng lẽ người thật sự không thể từ bỏ được sao?"

Trương Tinh Phong cảm thấy bất đắc dĩ. Lý Thiên Tường bởi vì mình mới trở nên như vậy sao? Hắn đột nhiên lắc đầu. Yêu chính là yêu, tà nhân chính là tà nhân. Lậm vào trong đó, mới có thể chân chính hiểu được thế nào là tình, thế nào là đạo!

- Bởi vì số phận đã định sẵn người nhất định phải là địch nhân của ta, từ khi ông trời cho ta chuyển thế đầu thai, mọi chuyện đã được quyết định rồi. Người đã được định sẵn sẽ vĩnh viễn sống dưới bóng ma của ta. Có lẽ đó cũng không phải là lỗi của người!

Trương Tinh Phong không hề ngăn cản thanh âm của mình khuếch tán ra.

Lý Thiên Tường đã đạt đến Nguyên Anh trung kỳ đương nhiên nghe được tất cả. Trương Tinh Phong nhìn thấy rất rõ thân thể của hắn khẽ run lên,

nhưng chỉ trong nháy mắt đã hóa thành một đoàn huyết vụ, tốc độ càng nhanh hơn lập tức biến mất.

Trương Tinh Phong nhìn phương hướng huyết vụ bay đi, cũng không đuổi theo. Không phải là do hắn không đuổi kịp. Huyết độn mặc dù tốc độ cực kỳ kinh người, nhưng vẫn không thể nào so sánh được với thuận di.

"Bởi vì do người tự mình không muốn giải thoát, cam chịu trầm luân, ta cũng đành phải như vậy mà thôi!"

Trương Tinh Phong trên mặt đột nhiên lộ ra một nụ cười thần nhiên, giống như một cao tăng đắc đạo. Linh giác của hắn bắt đầu khuếch tán, bao trùm khắp bốn phương tám hướng. Ở bên dưới, Thác Bạt gia đang nỗ lực vì sự phồn vinh của gia tộc mình.

Trương Tinh Phong không hề vội vàng. Khi ba mươi mấy cao thủ của Thác Bạt gia chạy trốn, hắn đã cẩn thận lưu lại hỗn độn lực trên thân thể bọn họ. Bất kể những người này chạy đến nơi nào, đều không thể thoát khỏi linh giác của hắn!

Đột nhiên trong nháy mắt, linh giác của Trương Tinh Phong cảm nhận được một luồng ma sát khí, cực kỳ mờ nhạt. Nếu không phải hỗn độn lực đã hoàn toàn hòa hợp với tự nhiên, có lẽ hắn cũng không thể cảm giác được!

Thuận di!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt liền biến mất trên không trung.

Bên dưới mặt đất tối tăm, vài chục gian mật thất thác ngổn ngang. Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện trong một thông đạo bên dưới mật thất.

"Quả thật là rất thông minh, xem ra người của Thác Bạt gia không phải tất cả đều ngu xuẩn!"

Trương Tinh Phong cảm thấy đắc ý, tại sao? Bởi vì hắn kinh ngạc phát hiện ra thứ ẩn tàng ma sát khí mờ nhạt lại chính là một số lượng tài phú kinh khủng — năm ức lượng ngân phiếu!

Đáng thương cho Thác Bạt gia khổ cực như vậy là vì cái gì? Bọn họ đối với Tiềm long đồ kỳ thật cũng không quá tham lam. Bọn họ cũng hiểu rất rõ thực lực của mình, căn bản là không thể nào một mình có thể thu được lợi ích lớn như vậy, cho nên mới quyết định hợp tác vùng với Lý thị. Nhưng bọn họ làm sao làm sao lại có thể thu được lợi ích từ Lý thị!

Trong suy nghĩ của Thác Bạt Phong, năm ức lượng này cũng đủ để cho gia tộc của mình tranh đấu với các thế lực lớn. Cho dù phải chết nhiều cao thủ thì đã sao, năm ức lượng bạc lại có thể mời được biết bao nhiêu cao thủ khác. Thác Bạt Phong cho dù chạy trốn cũng vẫn đem năm ức lượng ngân phiếu này dấu đi, hơn nữa nơi cất giấu cực kỳ bí mật. Nhưng Lý thị làm sao có thể dễ dàng đem năm ức lượng cho bọn họ như vậy!

Nhưng thủ đoạn của Lý thị cuối cùng lại khiến cho Trương Tinh Phong được lợi. Xong khi thu lấy tất cả, Trương Tinh Phong nhớ lại lúc trước nghe được Thác Bạt Phong tại mật thất nói chuyện với con trai và Đại trưởng lão, hẳn biết ngân phiếu này là do Lý gia đưa cho. Lại liên tưởng đến ma công của Lý Thiên Tường, đã hiểu rõ tất cả những chuyện xảy ra!

"Ân!" Trương Tinh Phong đột nhiên nhướng mày. Linh giác của hắn cảm nhận được một cỗ ma khí trùng thiên!

- Để ta và các cao thủ này chơi đùa một chút!

Trương Tinh Phong đột nhiên lộ ra vẻ mặt giống như một tiểu hài tử thắng lợi trong một trò chơi.

*****

Sai lầm một bước cuối cùng, chỉ còn thiếu một bước cuối cùng mà thôi! Thác Bạt Phong cảm thấy bất lực. Hắn không ngờ ngay khi tưởng rằng tất cả cao thủ đều bị dẫn dụ đi, đang muốn chạy trốn thì lại xảy ra chuyện ngoài ý muốn!

- Tử Thần, người tốt nhất là nên giao vật đó ra đây, nếu không thì cái mạng nhỏ mấy trăm năm của người cũng khó mà giữ được đấy!

Một nam tử đứng bên cạnh Thác Bạt Phong lên tiếng. Trên người hắn phảng phất có mùi máu tanh.

- Xin lỗi, Thác Bạt gia chúng ta ngay cả một chút việc nhỏ cũng không làm được, thật sự là hổ thẹn!

Thác Bạt Phong biết Thác Bạt gia của mình cũng đã không còn cơ hội hợp tác với Lý thị nữa rồi. Hơn nữa bây giờ Lý gia vẫn còn chưa lên tiếng đòi lại năm ức lượng bạc kia!

Lúc trước Lý gia lên tiếng muốn mua Tiềm long đồ, Thác Bạt Phong đương nhiên là không đáp ứng. Hắn muốn cùng với Lý gia đồng thời hưởng thụ

kinh thiên tài phú kia, nhưng mà .....

Thác Bạt Phong rời đi, không nói gì thêm. Hai Hắc y nhân cũng không hề ngăn cản.

- Tử Thần, chẳng lẽ người cho rằng mình thật sự có thể giữ được Tiềm long đồ hay sao?

- Lý Thiên Tường, là người sao!

Tử Thần đột nhiên lên tiếng.

Lý Thiên Tường cả kinh, hắn không ngờ lại có người nhận ra tự mình. Nhưng tốt xấu gì hắn cũng là một nhân vật kiêu hùng, làm sao có thể e ngại, cười nói:

- Không hổ danh là Tử Thần truyền kỳ cả trăm năm nay, lại có thể nhận ra ta. Người trong thiên hạ đều nói công phu giết người của người là thiên hạ đệ nhất, Lý Thiên Tường ta lại không tin rằng như vậy!

Thanh âm của Lý Thiên Tường trở nên quỷ dị.

Tử Thần bỗng nhiên gỡ chiếc mặt nạ màu đen trên mặt xuống, lộ ra khuôn mặt của một lão giả hiền từ. Lý Thiên Tường giật mình. Thiên hạ đệ nhất sát thần, đệ nhất sát thủ cả trăm năm nay, lại có bộ dáng giống như một lão giả hiền từ. Điều này ai có thể tin được?

- Người rất kinh ngạc sao? Nếu như người nhìn thấy ta một tháng trước, người nhất định sẽ không kinh ngạc!

Tử Thần mỉm cười. Cả trăm năm nay hắn khổ công nghiên cứu, cuối cùng khám phá ra được tinh túy của sát đạo, đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết. Đồng thời cũng khiến cho bộ dáng âm lãnh của hắn trở nên như lúc này!

- Lý Thiên Tường, công lực của người quả thật rất mạnh, không hề dưới ta. Hơn nữa ta còn cảm nhận được trên người người có một cỗ kiếm khí cường đại, ta cũng không thể chống đỡ được!

Tử Thần mỉm cười lắc đầu.

- Đã như vậy, người hãy đem vật trên tay giao cho ta đi!

Lý Thiên Tường lạnh lùng nói.

Tử Thần đột nhiên ngạc nhiên nói:

- Tiểu tử người có biết ta họ gì hay không?

Lý Thiên Tường thản nhiên nói:

- Không phải là họ "Trương" sao? Người đừng nhiều lời, hãy mau giao vật đó ra đây!

Tử Thần dường như rất kinh ngạc nói:

- Nếu đã biết ta họ Trương, người còn dám đối với ta như vậy!

Lý Thiên Tường cảm thấy ngạc nhiên. Nhưng trong nháy mắt sắc mặt của hắn liền biến đổi. Mùi máu tanh trên người đột nhiên biến mất, một thanh trường kiếm cổ kính lơ lửng phía trên đầu hắn!

Lý Thiên Tường giống như gặp phải cường địch, ánh mắt như một ngọn đuốc chiếu thẳng đến hư không phía trước!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 23: Phiên Nhiên Ly Khứ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lý Thiên Tường sắc mặt nghiêm trọng, tinh quang trong mắt thu lại, trường kiếm lơ lửng phía trên đỉnh đầu, hai tay kết thành Ngự kiếm thức. Tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng!

- Sắt!

Lý Thiên Tường hừ lạnh một tiếng. Trường kiếm trong nháy mắt công kích vào hư không, đúng, chính là hư không. Nhưng trước khi trường kiếm công kích đến thì đã có người xuất hiện!

Mái tóc bạc phiêu dật, bạch y giản dị, ánh mắt dừng dừng tĩnh mịch, làm cho người ta cảm thấy khí tức của tự nhiên.

- Trương Tinh Phong!

Thanh âm của Lý Thiên Tường giống như đến từ cửu u, lạnh lẽo thấu xương.

Trương Tinh Phong nhìn phi kiếm trước mặt, khẽ cười cười. Hắn rất cuộc đã biết tại sao tốc độ của Lý Thiên Tường lại nhanh như vậy, chính là nhờ vào Hiên Viên Kiếm này. Hiên Viên Kiếm là đỉnh cấp tiên khí tốc độ nhanh như vậy cũng có gì là kỳ quái. Trương Tinh Phong vẫn còn nhớ kỹ thanh kiếm trước mặt này chính là kiếm tiên lúc trước đã thương hắn.

- Tu ma giả lại sử dụng kiếm tiên, quả thật là lãng phí!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Tay phải giơ lên, dùng một ngón tay cản Hiên Viên Kiếm lại.

Lý Thiên Tường trên mặt hiện lên vẻ hưng phấn. Hắn hiểu rất rõ Tu ma giả dụng tiên khí uy lực là có hạn đích. Nhưng bây giờ hắn ngay cả một thanh pháp khí cũng không thể có được. Dùng tiên khí ít nhất so với pháp khí tốt hơn một chút. Càng huống chi dựa vào thực lực của hắn hiện giờ muốn luyện chế pháp khí quả thật rất khó khăn. Một là hắn không hề có kinh nghiệm luyện khí, hai là căn cơ không vững.

Lý Thiên Tường chờ mong, chờ mong trứ ngón tay của Trương Tinh Phong sẽ bị cắt đứt. Nhưng Trương Tinh Phong thật sự cuồng ngạo như vậy sao? Dùng ngón tay để cản kiếm tiên! Đương nhiên không, Tử Nhận trong lòng bàn tay hắn chợt lóe lên rồi biến mất.

"Phanh!"

Thanh âm cực kỳ thanh thúy. Trương Tinh Phong thực lực so với Lý Thiên Tường cao hơn rất nhiều. Quan trọng nhất chính là Trương Tinh Phong sử dụng đỉnh cấp tiên khí phát huy uy lực cũng lớn hơn rất nhiều so với Lý Thiên Tường là Tu ma giả.

Hiên Viên Kiếm rơi xuống trên mặt đất. Lý Thiên Tường sắc mặt trắng bệch. Hắn cuối cùng đã cảm giác được công lực Trương Tinh Phong rốt cuộc cao đến mức nào, không thể nào chống lại được. Lúc này hắn cảm thấy rất thất vọng. Để chiến thắng Trương Tinh Phong, đã phải ném trái bao nhiêu khổ cực có lẽ hắn cũng không nhớ rõ. Nhưng bây giờ hắn lại phát hiện ra giữa hai người vẫn còn một khoảng cách quá lớn!

- Thái thượng trưởng lão!

Trương Tinh Phong cung kính nói với Tử Thần.

Tử Thần mỉm cười:

- Hào a, hài tử, không ngờ Trương gia chúng ta cũng có cao thủ như ngươi. Vừa rồi người truyền âm nói người kia là Lý Thiên Tường, thật sự làm cho ta rất kinh ngạc. Không chỉ là thân phận và công lực của hắn, làm cho ta kinh ngạc chính là công lực của ngươi a!

Tử Thần phảng phất giống như một trưởng bối mừng rỡ nhìn Trương Tinh Phong.

Khó trách Tử Thần kinh ngạc. Mặc dù công lực của ông ta chỉ đạt đến Nguyên Anh cảnh giới, nhưng Tử Thần là thiên hạ đệ nhất sát thủ, tại phương diện trinh sát, ẩn nấp ông ta tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất. Cho dù là hai lão bất tử của võ lâm thánh địa Thiếu Lâm phủng chưởng ở phương diện cũng không thể bằng ông ta. Đây cũng chính là nguyên nhân mà Tử Thần có thể là người đầu tiên đuổi đến chỗ Thác Bạt Phong.

Trương Tinh Phong truyền âm lại khiến cho hắn không thể phát hiện được phương hướng truyền đến, quả thật là kinh hãi thế tục.

Trương Tinh Phong đối với Tử Thần trước mặt rất tôn kính. Hắn từ phụ thân biết được Tử Thần trước mặt, năm đó chính là Đại trưởng lão của Trương thị thế gia. Là người điều hành của "Ám Huyết", ông ta đã đưa tổ chức này trở thành thiên hạ đệ nhất sát thủ. Vị Đại trưởng lão này vẫn vì "Ám Huyết" mà bận bịu, cho dù bây giờ đã hơn ba trăm hơn tuổi rồi. Hơn một trăm năm trước, Trương gia vì cảm kích đã phong cho ông ta làm "Thái thượng trưởng lão" địa vị thượng đẳng ngang với gia chủ.

- Thái thượng trưởng lão xin hãy nghỉ ngơi một chút, để con chơi đùa với bọn người kia một chút!

Tử Thần liếc nhìn chung quanh, mỉm cười nói:

- Tốt, cho ta xem bản lĩnh của người đi!

Trương Tinh Phong ngạo nghễ quan sát chung quanh, cười nói:

- Các vị, có thể ra được rồi! Xem kịch đủ rồi thì ít nhất cũng phải lộ diện đi chứ!

Phong động, phong tĩnh!

Chung quanh đã xuất hiện tám cao thủ. Những cao thủ này đúng là những nhân vật lãnh đạo cuộc tấn công lần này. Đối với việc Trương Tinh Phong phát hiện ra bọn họ, không hề cảm thấy kỳ quái. Bọn họ đều biết công lực của Trương Tinh Phong rất cao đến cỡ nào. Hơn nữa bọn họ đều thản nhiên bỏ mặt nạ xuống, nhân vật cấp lãnh đạo đương nhiên phải có tôn nghiêm của mình.

- Ba lão già các người ở phía trên quan sát này giờ, còn không xuống đây sao?

Trương Tinh Phong không nhìn tám người này, mà lại ngẩng đầu nhìn lên không trung. Không hề có chút tôn kính, trực tiếp quát lên.

Hai hòa thượng cùng với một Thanh y tú sĩ xuất hiện bên cạnh mọi người.

- Hảo công lực, ngay cả ta cũng không thể nhìn thấu công lực của người, quả thật là lợi hại, rất lợi hại!

Tả tiên sinh vừa cười vừa nói. Hắn không vẻ gì tức giận vì câu nói vừa rồi Trương Tinh Phong.

- Cao thủ, lão nạp đã trăm năm không ra khỏi Thiếu Lâm, không ngờ Thanh Long đại lục lại xuất hiện cao thủ đẳng cấp này!

Trí trưởng lão tỏ ra rất cảm khái.

- Bần tăng xin thay mặt cho đồ nhi cảm tạ Trương bá tước!

Mật Tông Đại trưởng lão thái độ rất khiêm tốn.

Trương Tinh Phong mỉm cười, không nghĩ đến ba cao thủ này lại bình tĩnh như vậy, tựa hồ như chưa từng nhìn thấy mình xúc phạm bọn họ.

Trương Tinh Phong tại không trung nghe bọn họ nói chuyện đã biết rõ thân phận của những người này. Đương nhiên cũng hiểu rõ tại sao Đại hòa thượng trước mặt lại cảm tạ mình, chính là do Cố Kỳ may mắn đã đạt đến Thần chi cảnh.

- Các vị, hôm nay Trương Tinh Phong ta ở đây nói với tất cả mọi người. Chuyện của Trương gia cũng chính là chuyện của ta. Tiềm long đồ ta sẽ giữ, hy vọng mọi người sau này đừng làm chuyện gì khiến cho ta mất hứng! Trương Tinh Phong mỉm cười, thản nhiên nói.

Mọi người đều ngẩn ra. Cho dù là Trí trưởng lão, Tả tiên sinh, Mật Tông Đại trưởng lão đều cực kỳ kinh ngạc. Bọn họ không nghĩ đến Trương Tinh Phong lại cuồng ngạo như vậy.

Tử Thần cũng ngẩn người. Khi hắn nhìn thấy ba người Trí trưởng lão bọn họ xuất hiện, trong lòng cảm thấy lo lắng. Hắn là tuyệt đỉnh cao thủ, hơn nữa đã sống rất lâu, đương nhiên cũng biết Trí trưởng lão và Tả tiên sinh rất cuộc là những nhân vật gì!

Trí trưởng lão đột nhiên vỗ tay nói:

- Người xuất gia đối với những chuyện này không có hứng thú, lão nạp xin đi trước!

Trí trưởng lão thản nhiên ngự không bay đi, cực kỳ dứt khoát. Hắn không nhìn thấu được công lực của Trương Tinh Phong, biết đối phương công lực không hề dưới hắn. Càng huống chi, hắn là một trong số ít người quan sát thấy Tử Nhận thoáng hiện ra. Có Tử Nhận, hắn nhận thấy mình không thể nào đối phó được với Trương Tinh Phong!

Tả tiên sinh là người của Ma Điện, nhưng lại không hề có vẻ cuồng ngạo của người trong Ma Điện. Nếu như là Hữu tiên sinh đến đây, nhất định sẽ tức giận sau đó cùng Trương Tinh Phong đấu một trận.

Nhưng Tả tiên sinh hắn thì không bao giờ ra tay khi chưa nắm chắc. Càng huống chi Trí trưởng lão kia công lực còn cao hơn cả hắn cũng bỏ đi, hắn có thể nắm chắc được sao?

- Ta và Trí trưởng lão còn có chuyện cần nói, xin đi trước!

Tả tiên sinh cũng mặc danh kì diệu ngự không bay đi.

Điều này làm cho những cao thủ còn lại đều cảm thấy nghi hoặc. Chẳng lẽ Trương Tinh Phong thật sự có thực lực cường đại đến như vậy? Bọn họ là những nhân vật lãnh đạo của các thế lực lớn, đương nhiên biết rõ võ lâm thánh địa Thiếu Lâm và Ma Tông thánh địa Ma Điện thực lực cường đại như thế nào!

Thiếu Lâm cái gì Đạt Ma viện, La Hán Đường cũng chỉ là để mê hoặc người ngoài mà thôi, cao thủ chân chính đều ẩn tàng phía sau. Tam đại Ma Môn của Ma Tông cũng chỉ là bề ngoài, Ma Điện mới chính là gốc rễ của Ma Tông. Ma điện không ngã, Ma Tông lại càng không thể suy tàn.

" Ân....." Trương Tinh Phong nhìn về hướng Mật Tông trưởng lão. Mật Tông Đại trưởng lão bộ dáng rất hiền từ, mỉm cười nói:

- Xin lỗi Trương bá tước. Tiềm long đồ này là do Thiên khả hãn năm đó lưu lại, người Nguyên Mông chúng ta không thể nào từ bỏ được!

Trương Tinh Phong ngăn người. Cái gì Thiên khả hãn? Hắn kỳ thật đến bây giờ cũng không biết Tiềm long đồ này rốt cuộc là vật gì, chỉ biết nó là một tấm bản đồ, một trong ba tấm Tàng bảo đồ mà thôi!

Đột nhiên Trương Tinh Phong nhìn về hướng Lý Thiên Tường, quả nhiên Lý Thiên Tường đã ngự Hiên Viên Kiếm, nhanh chóng bay mất. Còn có hai người khác cũng theo hắn rời đi.

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn về phía Đại trưởng lão nói:

- Người cũng muốn cản ta?

Đại trưởng lão mỉm cười gật đầu.

Trương Tinh Phong không hề để ý tới hắn, xoay người nhìn Tử Thần nói:

- Thái thượng trưởng lão, bây giờ chúng ta trở lại kinh thành được không?

Tử Thần ngăn người. Kinh thành, kinh thành cách nơi đây rất xa, làm sao có thể nói đi là đi được.

Nhưng Tử Thần vẫn gật đầu. Vốn nhiệm vụ đã hoàn thành cần phải trở về. Hơn nữa gia chủ cũng đã đến kinh thành, đang ở trong phủ của Trương thị thế gia tại kinh thành.

Trương Tinh Phong đột nhiên quay đầu lại nhìn những tuyệt đỉnh cao thủ này, khinh thường cười cười nói:

- Có bản lĩnh thì cứ đuổi theo ta!

Ngữ khí giống như một đứa trẻ, khiến cho những cao thủ chung quanh đều ngẩn ngời.

Mà ngay lúc này, Trương Tinh Phong cầm lấy tay Tử Thần, trong nháy mắt biến mất trước mặt mọi người.

Đại trưởng lão ngơ ngác, nhưng chỉ trong nháy mắt liền cười khố:

- Không thể cưỡng cầu, không thể cưỡng cầu!

Lại nhìn sang những cao thủ bên cạnh, khẽ lắc đầu nói:

- Chỉ có thể trơ mắt nhìn Trương Tinh Phong rời đi, không dám ra tay, ha ha!

Thanh âm của Đại trưởng lão không lớn, nhưng tất cả những cao thủ chung quanh đều nghe được, sắc mặt đỏ lên.

Đại trưởng lão lắc đầu, thở dài nói:

- Tiềm long đồ đã không thể lấy về được nữa rồi!

Dứt lời liền ngự không đi mất.

Sáu cao thủ còn lại cười khố. Chẳng lẽ không đúng sao? Bọn họ tất cả mọi người ở đây đều chỉ có thể đưa mắt nhìn Trương Tinh Phong rời đi như vậy, sau này bọn họ dựa vào cái gì mà đoạt lại Tiềm long đồ đây? Tiềm long đồ đã là vật của Trương Tinh Phong rồi!

Sự thật này không ai có thể thay đổi được. Kể cả Thiếu Lâm và Ma Điện.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tàng Bảo Đồ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Kinh thành luôn luôn là một nơi náo nhiệt, dân số trong thành khoảng vài trăm vạn. Trên các con đường lớn luôn tấp nập người đi lại làm cho người ta cảm thấy không khí của sự phồn vinh.

Tại phủ đệ của Văn Vương, bây giờ là Tinh Phong trang viên, không hiểu vì sao lại náo nhiệt vô cùng?

Trương gia chủ đã đến!

Đương nhiên nếu chỉ có một mình Trương gia chủ đến thì cũng không náo nhiệt như vậy, quan trọng là có một đại nhân vật trong cung cũng đến đây. Chỉ cần nhìn số lượng lớn cấm vệ ở ngoài cửa cũng biết.

- Cút!

Một nha dịch quay về phía các bình dân quát lên một tiếng, bình dân lập tức tránh ra xa. Tên của hắn là Vương Vinh.

Vương Vinh hiện tại đang rất buồn bực. Cho dù là có đại nhân vật trong cung tới, nhưng cũng không biết vì sao, bọn họ chỉ là một đám tiểu nha dịch đáng thương cũng bị phái tới đây. Vương Vinh nhìn về phía đám cấm vệ trước cửa, thầm nói: "Con mẹ nó, lũ gia hỏa chúng mày, thẳng nào thẳng nấy đều hết sức láo lếu. Lão tử tuy chỉ là một tên nha dịch, kém chúng mày một chút, vậy mà đã coi thường lão tử rồi, rồi sẽ có ngày..."

Đột nhiên một tên cấm vệ trừng mắt nhìn Vương Vinh một cái. Lãnh quang làm cho Vương Vinh run lên, hắn lập tức nở một nụ cười nịnh bợ. Lúc này có một bình dân đang đi lại gần Tinh Phong trang viên, hắn không nhận được lại quát lên một tiếng: "Cút!". Bộ dạng rất là đắc ý, oai phong.

Trong thư phòng của Trương Tinh Phong tại Tinh Phong trang viên, Trương Tinh Phong và phụ thân của hắn mỗi người ngồi trên một chiếc ghế. Không khí trong phòng có vẻ rất ấm cúng.

- Tiểu tam, lần này người trong hoàng cung đến đây có lẽ là vì Tiềm long đồ, con nghĩ nên làm gì bây giờ?

Trương Thiên Đức nhíu mày nói.

Trương Tinh Phong bưng chén trà lên, nhấp một ngụm, khoé miệng khẽ nhếch lên, nói:

- Cha à, không cần lo lắng. Tiềm Long Đồ ở chỗ chúng ta ai có khả năng lấy đi chứ. Cho dù hẳn là hoàng thượng!

Trương Thiên Đức khẽ giật mình. Trương Tinh Phong vừa rồi nói chuyện một cách nhẹ nhàng, lạnh nhạt, phảng phất như không hề để người trong thiên hạ vào mắt, trong lời nói toát ra bá khí. Nhưng sau đó ông lại nở nụ cười, tiểu tam như thế này thì thiên hạ còn ai có thể khiến hắn cúi đầu ? Cho dù có, cũng còn chưa ra đời!

- Tiểu tam, hiện tại người trong hoàng cung chắc đã sốt ruột lắm rồi. Hay là con đi xem sao, không thể không cho họ chút thể diện được!

Trương Thiên Đức thật sự không quen. Mặc dù tứ đại thế gia đối với hoàng gia không cần phải tôn trọng quá, nhưng ít nhất cũng không thể để họ sang một bên được.

Trương Tinh Phong mỉm cười, lại uống một ngụm trà, chậm rãi nói:

- Không cần vội, cha con chúng ta đang đàm luận, để cho bọn họ chờ thêm một lát cũng không sao, cha nói có đúng không ?

Trương Thiên Đức đột nhiên bật cười, nói:

- Đúng, Trương gia chủ và Tinh Phong gia chủ đang đàm luận, đúng là nên để bọn họ chờ thêm một lát!

Trương Thiên Đức từ khi biết Trương Tinh Phong muốn thành lập Tinh Phong thế gia, cũng không đề nghị hắn trở về Trương gia. Mặc dù nếu Trương Tinh Phong trở về, thực lực của Trương gia sẽ tăng lên rất nhiều, nhưng mà ông hiểu rất rõ tính tình của nhi tử mình.

Phụ tử hai người chậm rãi uống trà. Không khí đầu xuân vẫn còn se lạnh, phơi mình dưới ánh nắng mặt trời buổi sáng đích xác là một loại hưởng thụ.

Trong đại sảnh của Tinh Phong trang viên.

Một hồng y đại hán, một cẩm y công tử, lại thêm một hoa y nữ tử, ba người đang buồn chán nói chuyện với nhau.

- Thúc thúc này, Trương Tinh Phong đang làm gì mà bây giờ còn chưa tới gặp chúng ta, thật là quá đáng!

Cầm y công tử nhíu mày nói.

Hồng y đại hán cười cười nói:

- Đại hoàng tử, không nên nóng vội, Trương gia chủ và bá tước đại nhân đang nói chuyện, đợi thêm một lát nữa đi. Người xem Nhạc Nguyệt muội muội của người so với người thì kiên nhẫn hơn nhiều!

- Ca à, huynh quên phụ hoàng đã nói với chúng ta những gì sao?

Bộ dạng Nhạc Nguyệt giống như là một giáo sư.

Chu Hi mỉm cười, quay về phía Nhạc Nguyệt nói:

- Lão đại của muội không có nhỏ mọn như vậy đâu. Nhưng mà có điều này, phụ hoàng bảo muội tiếp cận Trương Tinh Phong, nhưng muội lại để cho thân phận của mình bị bại lộ. Xem ra, muội không thể hoàn thành nhiệm vụ này rồi!

Vừa nói, Chu Hi vừa làm ra một bộ dáng như muốn nói “người thật là kém cỏi”.

Nhạc Nguyệt không nhịn được, lập tức nói:

- Cái này trách muội sao, nếu không phải tại Lang Phong cái tên ngốc kia ...

- A, tên ngốc, vậy ra là một tên ngốc đã phát hiện ra thân phận của muội ...

Chu Hi lập tức làm ra vẻ rất kinh ngạc.

Nhạc Nguyệt nhin không được, "hừ" một tiếng bực tức nói:

- Cái này không thể trách muội, cũng tại Lang Phong cái tên ngốc kia không giữ lời. "Hừ!" Lang Phong đáng chết, Lang Phong thối tha!

Lang Phong ngày đó đã đem hết sự tình nói cho Trương Tinh Phong biết. Sau lại gặp Nhạc Nguyệt, liền lập tức nói cho Nhạc Nguyệt biết sự tình đã bị Trương Tinh Phong biết hết rồi. Lang Phong hẳn quả không thể nào đem sự tình giấu giếm Nhạc Nguyệt ...

- Ai, Trương đại ca lẽ ra phải tới rồi chứ, làm gì mà bây giờ còn chưa đến!

Nhạc Nguyệt cũng đã bắt đầu sốt ruột, cũng quên mất vừa rồi mình đã nói với Chu Hi những gì.

Chu Hi lập tức nói:

- Muội muội à, muội quên phụ hoàng đã nói với chúng ta những gì sao ?

Nhạc Nguyệt quay qua nguýt hăn một cái. "Đồ ngốc !" Chu Hi rất là đắc ý. Hồng y đại hán chỉ cười cười. Nhìn hai huynh muội đùa giỡn như vậy, ai mà biết chúng là hoàng tử công chúa. Đại hoàng tử và Nhạc Nguyệt công chúa rất thân thiết với nhau, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu chính là cả hai cùng một mẫu thân sinh ra.

- Các vị, Tinh Phong và phụ thân mãi nói chuyện nên quên cả thời gian, đã khiến các vị phải đợi lâu như vậy.

Trương Tinh Phong đi đến, Lang Phong cũng đi theo phía sau. Kỳ thật Lang Phong luôn ở tại bên ngoài, chỉ là hăn không có ý định tiến đến. Vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong đi tới hăn lập tức theo sau.

- Trương bá tước, không cần khách khí như vậy, ta và muội muội ở chỗ này xem phong cảnh rất thoải mái!

Chu Hi làm ra vẻ khiêm tốn, phảng phất như người đầu tiên oán trách Trương Tinh Phong không phải là hăn vậy.

Trương Tinh Phong mỉm cười. Đối với sự tình bên trong hoàng cung, hăn hiểu rất rõ ràng. Đương nhiên tình báo chủ yếu đến từ Thiên Vũ Lâu, tổ chức tình báo đệ nhất thiên hạ.

Đương kim hoàng thượng Chu Lệ là nhất đại minh quân, nhưng cũng không thể tránh khỏi việc tranh giành ngôi vị. Chu Lệ có ba hoàng tử, cả ba đều là bậc tài hoa. Đại hoàng tử Chu Hi nho nhã ôn hòa, đối đãi với thủ hạ cực kỳ thân thiết, triều đình duy trì được như ngày hôm nay có công rất lớn của hăn. Nhưng Nhị hoàng tử tại quân đội lại có thế lực rất lớn. Từ xưa đến nay đều là cường giả vi tôn. Được đại bộ phận quân đội ủng hộ, Nhị hoàng tử đương nhiên có tư cách cạnh tranh ngôi vị.

Tam hoàng tử là một người rất thần bí. Hăn là người có tài hoa nhất trong ba vị hoàng tử, bất luận là về văn hay võ. Nếu như hăn lên tiếng muốn làm hoàng đế, phỏng chừng Đại hoàng tử và Nhị hoàng tử cũng không có cơ hội. May mắn là Tam hoàng tử đối với hoàng vị không hề chú ý. Cái hăn thích chính là làm một ẩn sĩ. Tuy vậy Đại hoàng tử và Nhị hoàng tử đối với hăn chưa hề buông lỏng cảnh giác. Ai mà biết được Tam hoàng tử có phải

hay không cố ý làm cho bọn họ không đề phòng. Tranh đoạt hoàng vị một điểm cũng không được sơ xuất.

Nhưng mà bây giờ nói tới chuyện này còn quá sớm. Công lực của Chu Lệ vốn đã đứng vào hàng nhất phẩm, hiện tại nhờ có linh đan nên đã đạt tới Thiên chi cảnh. Đương nhiên nhất đại minh quân Chu Lệ không thể độc chiếm mãi ngôi vị hoàng đế. Nhưng mà bây giờ là lúc mà các quốc gia đang ngầm tranh đấu với nhau quyết liệt, Chu Lệ sẽ không yên tâm giao quốc gia lại cho hài tử của mình.

Trương Tinh Phong nhìn Chu Hi, trong lòng thầm nghĩ: "Tốt lắm, xem ra hắn ta quả thật không tệ. Nếu đại ca thật sự cùng với Nhạc Nguyệt nha đầu nọ ở cùng một chỗ, đại ca nhất định sẽ hỗ trợ Chu Hi, ta cũng sẽ không thể đứng ở bên ngoài được nữa!"

Chu Hi nếu biết chỉ cần đem Nhạc Nguyệt gả cho Lang Phong, Trương Tinh Phong sẽ trợ giúp hắn đoạt được hoàng vị, phỏng chừng hắn nhất định sẽ cầu khẩn Nhạc Nguyệt mỗi ngày. Nhưng mà Chu Hi làm sao biết được đây ?

- Trương bá tước, hôm nay chúng tôi đến, là vì Tiềm long đồ!

Chu Hi trực tiếp nói thẳng.

Trương Tinh Phong có chút chau mày, hắn không nghĩ tới triều đình lại dám cường đoạt lấy Tiềm Long Đồ của hắn. Thực lực của triều đình hắn biết rất rõ, cao thủ chỉ có vài người, dường như cũng không có người nào đạt đến Thần chi cảnh.

Lang Phong còn đang nghĩ làm thế nào nói đỡ cho Chu Hi, nhưng vừa nghe thấy chuyện này liền dờ người ra, trong lòng thầm mắng: "Đại cử tử à, người không phải là làm khó chúng ta sao. Tiềm Long đồ chẳng lẽ là vật mà các người có thể muốn là được sao ? Nó chính là bản đồ kho tàng do Khả Hãn của Nguyên Mông là Thiết Mộc Chân lưu lại a!"

Thiết Mộc Chân năm đó thống lĩnh trăm vạn thiết kỵ tung hoành Thanh Long đại lục. Ngay cả đảo quốc Hoàng Vũ và Cao Lệ cũng trở thành thuộc địa của ông ta. Số tài sản ông ta thu được trong quá trình đó tuyệt đối có thể dọa chết người. Mà Tàng bảo đồ chính là con đường duy nhất dẫn tới kho tàng đó.

Thiên hạ có ai lại không muốn đoạt được kho tàng này. Ai mà biết được tài sản của các quốc gia năm đó rốt cuộc lớn đến bao nhiêu.

Trương Tinh Phong không nói gì, chỉ nhìn thẳng vào Chu Hi. Hắn muốn xem thử Chu Hi cuối cùng là muốn làm gì.

Chu Hi lập tức nói:

- Ấy, không phải đâu Trương bá tước, ý của ta không phải như vậy. Hôm nay ta phụng mệnh phụ hoàng đến đây, chính là muốn thuyết phục ngài cùng hợp tác với triều đình. Bởi vì một trong ba tấm bản đồ là Thăng long đồ hiện đang ở trong tay triều đình!

Trương Tinh Phong quay lại, đột nhiên bật cười nói:

- Thật là không nghĩ ra, triều đình lại dám tiết lộ sự việc này, thật sự làm cho người ta kinh ngạc. Nói đi, các người muốn hợp tác như thế nào ?

Chu Hi cười nói:

- Ba tấm bản đồ, một tấm ở chỗ triều đình, một tấm ở chỗ bá tước, còn một tấm nữa ở đâu đây?

Trương Tinh Phong nhướng mày, chú ý lắng nghe.

- Tấm cuối cùng là Đăng long đồ hiện ở tại Lý gia.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nhất Thiết Thuận Lợi.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Lý thị thế gia, tấm bản đồ cuối cùng là Đăng long đồ ở tại Lý thị thế gia!"

Trương Tinh Phong thì thầm. Đột nhiên hắn nhìn thoáng qua Thiên Vũ thủ trạc, khóe miệng nở một nụ cười thâm thúy.

- Nhị đệ, Lý gia và chúng ta mâu thuẫn không phải bình thường. Hợp tác này xem ra khả năng không lớn!

Lang Phong lúc này nhớ đến mấy lão gia hỏa của Lý gia đã bị Trương Tinh Phong nhiều lần lừa bịp, tin rằng sự hận thù của Lý gia đối với Trương Tinh Phong không phải chỉ là mâu thuẫn bình thường.

- Trương bá tước, mặc dù Lý gia bình thường vẫn luôn bá đạo, nhưng tin rằng chỉ cần triều đình ra mặt, bọn họ sẽ không dám quá đáng. Hơn nữa với một tuyệt thế cao thủ như Trương bá tước, tin rằng sẽ không có vấn đề gì!

Chu Hi đối với chuyện này có lòng tin rất lớn.

Trương Tinh Phong chỉ mỉm cười, không nói lời nào.

*****

Trong phủ đệ của Lý thị thế gia tại kinh thành.

- Chu Minh xin ra mắt công tước đại nhân!

Một Bạch y công tử tiêu sái tay cầm lục trúc tiêu, khẽ khom người quay về hướng Lý thị gia chủ.

Lý gia chủ lập tức mỉm cười bước đến, đỡ lấy Tam hoàng tử trước mặt. Đối với vị hoàng tử này, Lý gia chủ cực kỳ coi trọng. Luận về tài hoa, phỏng chừng không hề thua kém Lý Thiên Tường con trai của hắn. Quan trọng nhất chính là Tam hoàng tử tựa hồ như đối với quyền thế không hề coi trọng một chút nào.

Luận về văn, địa vị của Tam hoàng tử cực kỳ được tôn sùng. Nghe nói võ công của hắn cũng cao thâm không lường được, từ trước đến nay chưa có ai

hiếu rõ công lực của hần. Lý gia chủ hiện nay đã là Nhị phẩm cao thủ nhưng cũng không thể nhìn thấu được.

Điều này cũng chưa tính là gì, ngay cả lão tổ tông Lý Thế Dân cũng không thể nhìn ra được công lực của vị hoàng tử này. Chẳng lẽ Tam hoàng tử công lực còn cao hơn cả Lão tổ tông? Quan trọng nhất chính là từ trước đến giờ hần chưa từng biểu hiện ra võ công của mình!

- Tam hoàng tử hôm nay đến nơi này của lão phu, không biết là có chuyện gì? Tin rằng lão phu nhất định sẽ cho ngài một cái công đạo!

Lý gia chủ vẻ mặt rất hiền từ.

Tam hoàng tử tươi cười nói:

- Công tước đại nhân, chuyện lần này tương đối quan trọng. Kỳ thật ngài hần là cũng đoán được!

Lý gia chủ ngẩn người:

- Chẳng lẽ là Tàng bảo đồ sao?

- Đúng, chính là Tàng bảo đồ. Bây giờ ba tấm Tàng bảo đồ đều đã xác định được chủ sở hữu. Đằng long đồ ở trong tay công tước đại nhân ngài, Thăng long đồ ở trong tay hoàng gia chúng ta. Còn tấm cuối cùng, chắc công tước đại nhân cũng biết rồi!

Tam hoàng tử thanh âm cứng cỏi, hoàn toàn nói rõ tất cả.

Lý gia chủ mặc dù đã hiểu rõ nguyên nhân Tam hoàng tử đến đây, nhưng trong lòng rất không tình nguyện. Hần nhìn Tam hoàng tử, trong lòng thầm nghĩ: "Lý gia ta vì Tiềm long đồ đã hao tổn mất năm ức lượng, Thác Bạt gia cuối cùng cũng không thể giữ được nó, quả thật là ông trời không giúp chúng ta. Những người trong cung tại sao đến bây giờ vẫn còn chưa tra ra được địa điểm của Thăng long đồ? Bây giờ hai tấm bản đồ đều không đoạt được, chẳng lẽ thật sự phải cùng bọn họ đồng thời phân chia bảo tàng sao? Đó là một bảo tàng lớn như thế nào, có nó Lý gia ta ít nhất có thể đứng vững ở vị trí thế gia hai trăm năm nữa. Địa vị đệ nhất thế gia cũng không kẻ nào có thể lay chuyển được!"

Lý gia chủ trong mắt hiện lên một tia hưng phấn.

Tam hoàng tử khẽ liếc nhìn, đoạn cầm lấy chén trà bên cạnh ghế, chậm rãi nhấp một ngụm, tiếp theo mới lên tiếng:

- Công tước đại nhân, lần này ta đến đây chính là vì muốn thuyết phục ba bên hợp tác, đồng thời khai quật bảo tàng!

Lý gia chủ giật mình. Hẳn quả thật không muốn nghe được những lời này, nhưng Tam hoàng tử dù sao cũng đã nói ra rồi. Lý gia chủ quả không hổ là một trong tứ đại gia chủ, trong lòng phiền não, nhưng bên ngoài vẫn làm ra vẻ hiền từ, nói:

- Chuyện này không nên vội vàng, không vội vàng!

Tam hoàng tử lập tức nói:

- Công tước đại nhân. Ngài hẳn là cũng biết rõ, hiện nay Trương Tinh Phong bá tước đã đoạt được Tiềm long đồ. Lý gia các ngài chẳng lẽ còn muốn cướp đoạt, có năng lực sao?

Tam hoàng tử không hề nề mặt chút nào, trực tiếp nói thẳng ra. Lý gia chủ mỉm cười, tựa hồ như không hề để ý, không hề để cho người khác khám phá ra tâm tư của hắn, nói:

- Công lực của Trương bá tước, tin rằng Tam hoàng tử cũng đã biết rõ. Đoạt lấy Tiềm long đồ trên tay của hắn, không có khả năng!

- Đã như vậy, vì sao gia chủ lại không đồng ý cùng đi khai quật bảo tàng? Chẳng lẽ ngài muốn đoạt lấy Thăng long đồ trong tay hoàng gia chúng ta hay sao?

Ngữ khí của Tam hoàng tử đột nhiên biến đổi. Không khí chung quanh dường như trở nên áp bức.

Lý gia chủ lập tức nói:

- Không, không, Tam hoàng tử, ngàn vạn lần đừng nghĩ như vậy. Lý gia chúng ta làm sao lại muốn cướp đoạt vật của hoàng gia chứ?

Mặc dù Lý gia cũng không sợ hoàng gia. Nhưng bên ngoài cũng không thể quá mức được. Đây cũng là thái độ chung của các đại thế gia.

- Đã như vậy, công tước đại nhân xem như là đồng ý rồi?

Tam hoàng tử trên mặt lộ ra vẻ tươi cười.

Lý gia chủ trong lòng cảm thấy khó xử.

- Ha ha ha! Tốt, tốt, Tam hoàng tử nói rất đúng, công phu thuyết khách của ngài quả thật rất cao cường. Nếu như mà nói chuyện cũng phân ra cấp bậc, Tam hoàng tử ngài chắc phải vượt qua Thần chi cảnh rồi!

Một trung niên nhân bước ra, trong mắt tinh quang chợt lóe lên, khí thế tựa như một cơn lốc quét qua đại sảnh.

Tam hoàng tử trong mắt tinh quang chợt lóe rồi lên biến mất. Hắn vẫn ngồi yên trên ghế không hề cử động, nước trong chén trà trên tay khẽ lay động, nhưng chỉ trong nháy mắt đã khôi phục yên lặng. Gió chung quanh tựa hồ như đều tĩnh lặng lại, khí thế của trung niên nhân hoàn toàn không hề ảnh hưởng đến hắn.

- Lão tổ tông tại sao lại nói như vậy? Công phu nói chuyện? Nói chuyện mà cũng có công phu sao?

Lý gia chủ ngẩn người. Nhìn biểu hiện của Tam hoàng tử khi gặp phải khí thế của Lão tổ tông, Lý gia chủ cũng đã rõ Lão tổ tông nói những lời này là có ý tứ gì.

- Chu Minh ra mắt tiên bối!

Tam hoàng tử thái độ rất cung kính. Trung niên nhân trước mặt những người khác có thể không nhận ra, nhưng hắn thì biết rất rõ. Đối với những truyền thuyết liên quan đến người này hắn vốn tôn sùng đã lâu.

- Tam hoàng tử không cần như vậy. Chuyện khai quật bảo tàng này, Lý gia chúng ta đương nhiên là đáp ứng!

Lý Thế Dân cười nói. Đối với Tam hoàng tử trước mặt, hắn cảm thấy rất yêu mến, cũng rất là kính nể. Đúng, là kính nể! Nguyên nhân chính là do Nghịch Tiêu Ma quân thần bí kia nói ra. Đối với Tam hoàng tử, cho dù là nghịch tiêu Ma quân cũng tỏ ra thái độ kính nể hiếm thấy.

-Ồ, tiên bối nói như vậy xem như là đã đáp ứng ba bên cùng đi khai quật bảo tàng rồi. Công tước đại nhân nghĩ sao?

Tam hoàng tử có vẻ như không hề để ý đến chuyện vừa rồi.

- Đương nhiên là đồng ý, một chuyện đáng để ăn mừng như vậy tại sao lại không đồng ý cơ chứ?

Lý gia chủ tựa hồ như đã quên mất vừa rồi chính hắn đã ập a ập ứng đối với chuyện này.

- Tốt lắm, nếu như Lý gia chủ đã nói như thế, chuyện này cứ quyết định như vậy đi. Buổi sáng ngày mốt, tại Ngự hoa viên trong hoàng cung, phụ

hoàng sẽ tự mình chiêu đãi Lý gia chủ và Trương bá tước. Lý gia chủ thấy như thế nào?

Tam hoàng tử buông chén trà trong tay xuống, đứng lên.

- Tốt, ngày một lão phu nhất định sẽ đến!

Lý gia chủ lúc này rất là sảng khoái đáp ứng.

- Tốt lắm, công tước đại nhân, tiền bối, tại hạ xin cáo từ trước!

Tam hoàng tử chấp tay nói.

Lý Thế Dân khẽ gật đầu, Tam hoàng tử liền xoay người rời đi.

Lý gia chủ sau khi chứng kiến Tam hoàng tử đã rời đi, mới lên tiếng:

- Lão tổ tông, chẳng lẽ chúng ta thật sự bỏ qua như vậy sao? Chúng ta vì chuyện này đã tổn biết bao nhiêu nhân lực tài lực rồi!

Lý Thế Dân lắc đầu nói:

- Trương Tinh Phong, hừ, người có thể đoạt lại Tiềm long đồ trong tay của Trương Tinh Phong sao?

- Nhưng chúng ta vẫn có thể cướp lấy Thăng long đồ bên trong hoàng cung!

Lý gia chủ nói.

Lý Thế Dân liếc nhìn Lý gia chủ, trong lòng có một chút thất vọng. Liền lập tức quay đầu rời đi, chỉ để lại một câu nói:

- Hừ, trong hoàng cung vẫn còn có Tam hoàng tử!

Lý gia chủ ngăn người: "Tam hoàng tử, Tam hoàng tử chẳng lẽ có thể ngăn cản được Lý gia sao?"

*****

- Trương bá tước, ba nhà chúng ta đồng thời khai quật bảo tàng. Trương bá tước đối với chuyện này có thái độ thế nào? Mặc dù Lý gia và Trương bá tước có một chút mâu thuẫn, nhưng ta tin rằng Trương bá tước sẽ không vì ân oán cá nhân mà ảnh hưởng đại sự!

Chu hi đã có vẻ sốt ruột. Trương Tinh Phong đến bây giờ vẫn chưa hề lên tiếng.

Trương Tinh Phong nhìn Chu Hi có vẻ đã nóng nảy, hít sâu một hơi, nói:

- Tốt lắm, ai nói là ta không đáp ứng. Chuyện này tất cả mọi người đều có lợi, ta có lý do gì mà cự tuyệt đây?

- Tốt, tốt, thật là tốt quá. Buổi sáng ngày mốt, phụ hoàng sẽ tự mình chiêu đãi Trương bá tước và Lý gia chủ, ngài nhất định phải đến đấy!

Chu Hi bây giờ sắc mặt lại trở nên tươi cười.

Trương Tinh Phong mỉm cười:

- Đến, nhất định đến, Đại hoàng tử không cần lo lắng!

- Tốt lắm, cứ quyết định như vậy đi, chúng tôi xin đi trước!

Đại hoàng tử nhìn thấy Trương Tinh Phong gật đầu, mới xoay người rời đi.

Lang Phong nhìn theo bóng lưng Nhạc Nguyệt, ngơ ngác một hồi lâu.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng của Lang Phong, nở một nụ cười hóm hỉnh. Lại ngẩng đầu nhìn theo bóng lưng của Đại hoàng tử bọn họ, ánh mắt của hắn lộ ra một tia sáng kỳ dị, thì thầm: "Tàng bảo đồ, Lý gia, triều đình ....."

Trên tay trái của hắn chợt lóe lên một tia sáng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ngự Ông Chi Ý (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Hoàng thượng đã bày tiệc tại Ngự hoa viên, xin mời Trương bá tước, hy vọng ngài hãy nhanh chóng vào cung!

Nhị tổng quản trong cung, một lão thái giám thanh âm the thé lên tiếng mời Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Được, xin hãy chờ thêm một lát nữa!

Trương Tinh Phong lúc này đang đợi Lang Phong. Từ buổi tối ngày hôm qua đã không nhìn thấy Lang Phong, đến bây giờ cũng không thấy bóng dáng của hắn đâu.

Nhị tổng quản cũng không dám nói nữa. Hắn vẫn nhớ kỹ lời hoàng thượng dặn dò: "Nếu như hắn không muốn đến thì cũng không nên cưỡng cầu. Nói cách khác, ngàn vạn lần không thể vì thái độ của hắn mà lên tiếng, biết không?"

Nhị tổng quản khi nghe được những lời này, còn tưởng rằng mình đã nghe lầm. Hoàng thượng là thân phận gì, mệnh lệnh của người cũng có kẻ dám cãi lại hay sao? Nhưng là một nô tài, Nhị tổng quản cũng chỉ có thể phục tùng mệnh lệnh.

Nhị tổng quản vi cúi đầu, ngồi tại chiếc ghế bên cạnh, không hề thúc dục.

Đột nhiên một đại hán trọc đầu nửa thân trên xích loã tiến đến. Vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong liền hô lớn:

- Sư phụ, người đã trở về rồi, Lý Đại con còn chưa đến chào người nữa!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Bây giờ đích Lý Đại so với trước kia đã chín chắn hơn nhiều. Khi mình trở về, Lý Đại vẫn còn ở bên ngoài bận rộn vì chuyện của ngọc khí điểm. Trương Tinh Phong trong lòng thầm than: "Ai, Lý Nhị kia cùng với Đại không phải là song bào thai hay sao? Tại sao Lý

Đại thì cố gắng học hỏi, còn tên gia hỏa Lý Nhị kia thì lại chỉ thích đánh bạc, thật đúng là không thể dạy nổi.”

Nghĩ xong liền bắt lực lắc đầu.

- Được rồi, Lý Đại, Lang Phong đại ca đâu rồi? Từ khi ta trở về, chỉ có ngày hôm qua khi Đại hoàng tử bọn họ đến mới thấy mặt một chút, bây giờ tìm khắp nơi cũng không thấy bóng dáng của hắn. Chuyện gì xảy ra vậy?

Trương Tinh Phong vì chuyện này mà cảm thấy rất nghi hoặc.

Lý Đại đột nhiên cười lớn:

- Ha ha ..... Ngày hôm qua khi Đại hoàng tử đến đây, Nhạc Nguyệt công chúa có phải cùng đến hay không?

Mặc dù chỉ là nghi vấn, Lý Đại cũng rất khẳng định.

Trương Tinh Phong gật đầu, dường như đã hiểu rõ vấn đề.

Lý Đại cười lớn nói:

- Lang Phong cái tên kia đã bị Nhạc Nguyệt mê hoặc rồi. Từ khi sư phụ đi đến Thiên Nhai San Mạch, hắn vẫn liều mạng luyện công. Cả ngày đều ở trong mật thất, chỉ có khi Nhạc Nguyệt công chúa đến thì hắn mới đi ra. Nhạc Nguyệt công chúa vừa đi, hắn lại tiếp tục luyện công. Cả ngày luyện công để tự dày dạn mình!

Nói đến đây, Lý Đại cũng cảm thấy buồn bã, có lẽ là vì Lang Phong mà cảm thấy khó chịu.

Trương Tinh Phong trong lòng xúc động: "Trước kia bởi vì ta không kiên trì, từ bỏ cảm tình của mình, cho nên đến bây giờ vẫn còn cảm thấy thống khổ. Chẳng lẽ lại muốn cho đại ca cũng giống như mình không thể ở cùng với người yêu thương hay sao?"

Trương Tinh Phong liếc nhìn Nhị tổng quản bên cạnh, trong lòng đã có quyết định.

- Nhị tổng quản, chúng ta đi thôi. Hoàng thượng có lẽ cũng đã đợi lâu rồi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Nhị tổng quản vừa nghe lập tức vui mừng đứng lên. Đợi Trương Tinh Phong đi ra bên ngoài trước mới bước theo phía sau. Dưới ánh mặt trời buổi sáng, mái tóc bạc của Trương Tinh Phong phát tán ra màu sắc rực rỡ, làm Nhị tổng quản cũng phải nheo mắt lại. Nhị tổng quản nhìn Trương Tinh

Phong trước mặt, càng cảm thấy hần giống như một thần tiên, càng thêm cúi thấp người. Nhưng cũng chỉ có như vậy, mới có thể biểu đạt sự sùng bái trong lòng của hần.

Trương Tinh Phong ngồi trên một chiếc xe ngựa sang trọng. Hần nhắm mắt lại, tâm linh là một mảnh hư không, tiến nhập vào một loại cảnh giới kỳ diệu. Trương Tinh Phong cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng hần vẫn tiếp tục duy trì trạng thái này.

Không biết đã qua bao lâu, Trương Tinh Phong đột nhiên mở mắt ra.

Ngay lúc này, thanh âm của Nhị tổng quản đồng thời vang lên:

- Trương bá tước, đã đến Ngự hoa viên rồi!

Đáng tiếc không ai nhìn thấy ngay khi Trương Tinh Phong vừa mở mắt ra, Nhị tổng quản liền lập tức lên tiếng. Việc này quả thật đã vượt quá phạm trù võ học. Lúc này Trương Tinh Phong khước miệng vô ý thức lộ ra một nụ cười huyền diệu.

Nhị tổng quản lập tức mở rèm xe. Trương Tinh Phong trên mặt vẫn giữ nguyên vẻ tươi cười không, thản nhiên bước xuống xe ngựa. Nhị tổng quản ngẩn người, vừa rồi hần nhìn thấy nụ cười của Trương Tinh Phong, tựa như trong nháy mắt được trở lại bên trong lồng ngực của mẫu thân, có một cảm giác thân thiết, quyến luyến và khoan khoái.

Cấm vệ của Ngự hoa viên nhìn thấy xe ngựa đi thẳng vào, trong lòng thất kinh: "Chuyện gì xảy ra vậy, không phải nói cung đình không cho phép xe ngựa đi vào hay sao. Tại sao xe ngựa này lại đi thẳng đến Ngự hoa viên mới dừng lại? Vừa rồi đã có một vị công tước, bây giờ lại đến một vị bá tước. Cho dù là Vương gia đến đây cũng không được phép như vậy a!

Xem ra vấn đề này không phải là loại tiểu nhân vật như những cấm vệ này có thể hiểu rõ.

Chu Lệ tự mình bước đến, nghênh đón Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong lần trước cho hần năm viên linh đan, đã khiến cho hoàng cung đột nhiên có thêm năm cao thủ Thiên chi cảnh.

Nên biết rằng cao thủ Thiên chi cảnh, Thần chi cảnh đích đều phải cần có nhiều thời gian tích lũy mới có thể xuất hiện. Bình thường các triều đại thành lập trong thời gian ngắn đều không có nhiều cao thủ. Lúc này đây đột

nhiên lại có năm cao thủ Thiên chi cảnh, Chu Lệ cũng cảm thấy hưng phấn. Đương nhiên quan trọng nhất chính là bản thân hắn cũng đã đạt đến Thiên chi cảnh, trường sinh bất lão!

Chu Lệ đột nhiên sắc mặt biến đổi. Trương Tinh Phong phảng phất giống như một thần tiên, trên mặt mang theo nụ cười khiến người ta si mê, thân nhiên đi vào ngự hoa viên. Làm cho người ta kinh ngạc, chính là các loại chim chóc bên trong ngự trong hoa viên đều không hề sợ hãi Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong đi ngang qua bên cạnh, bọn chúng vẫn không hề cử động.

Đương nhiên làm cho Chu Lệ khiếp sợ, chính là linh giác của mình lại hoàn toàn không cảm giác không sự tồn tại của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười. Hắn đương nhiên biết Chu Lệ đã sử dụng linh giác quan sát mình. Cho dù đứng ngay trước mặt, hỗn độn lực cũng không phải là thứ Chu Lệ có thể cảm ứng được. Càng huống chi, buổi sáng hôm nay, Trương Tinh Phong lại hiểu thâm được một chút bên trong tâm điển. Bây giờ hắn càng lúc càng cảm thấy tâm điển thâm sâu không thể lường được.

Đối với tu luyện đạo tâm, chỉ cần có thể hiểu được tự nhiên, những cảnh giới thấp hơn Xuất Khiếu kỳ hoàn toàn có thể dụng linh đan để gia tăng chân nguyên lực, không sợ nhập ma. Những cảnh giới phía sau, chỉ cần tự mình khổ công tu luyện là có thể đạt được.

Nếu như nhìn thấu được cánh cửa của thiên đạo, có thể dùng linh đan trực tiếp tu luyện đến cảnh giới Tiên Nhân. Nếu như người hoàn toàn hiểu được thiên đạo, vậy thì người đã có thể dễ dàng thành tiên.

Trương Tinh Phong bây giờ đang ở giai đoạn thứ hai, chỉ vừa mới tiến vào cánh cửa của thiên đạo. Cả kiếp trước hắn chẳng qua cũng chỉ hiểu được tự nhiên mà thôi. Nếu như kiếp trước hắn đạt đến giai đoạn thứ hai, có thể cũng sẽ không có Trương Tinh Phong chuyển thế.

- Trương công tử, trăm đời người quả thật lâu quá, Lý gia chủ cũng đã đợi được một lúc rồi! Ha ha .....

Chu Lệ nói xong liền nở một nụ cười sáng lạn.

Trương Tinh Phong khẽ khom người nói:

- Tinh Phong ở nhà trì hoãn, hy vọng hoàng thượng thứ tội!

Chu Lệ cười nói:

- Trẫm đương nhiên không ngại. Nhưng mà Lý gia chủ cũng đã đợi một lúc lâu rồi, không biết Lý gia chủ có để ý hay không?

Ba người vừa mới gặp mặt đã bắt đầu đả kích lẫn nhau.

Lý gia chủ lập tức từ chiếc bàn bài bên cạnh đi đến, lớn tiếng nói:

- Hoàng thượng tại sao lại nói như vậy. Ta nhìn thấy hiền chất cao hứng còn không kịp, làm sao có thể để ý chứ?

Trương Tinh Phong nhìn Lý gia chủ khẽ gật đầu đáp lễ. Cho dù nói như thế nào, Lý gia chủ cũng vẫn là trưởng bối của hắn.

- Tốt lắm, mọi người cùng ngồi xuống đi!

Chu Lệ ngồi vào vị trí chủ tọa của chiếc bàn dài bên cạnh. Trương Tinh Phong và Lý gia chủ phân biệt ngồi ở hai bên.

Trương Tinh Phong nhìn những sơn hào hải vị bày khắp trên bàn, cười cười. Những thứ này quả thật hầu hết hắn vẫn chưa từng nếm qua.

- Lần này trẫm mời hai vị đến đây, tin rằng hai vị cũng đã biết vì chuyện gì rồi. Tàng bảo đồ tổng cộng có ba tấm, ba nhà chúng ta mỗi nhà đều có một tấm. Cho nên trẫm hy vọng mọi người sẽ hợp tác cùng đi khai quật bảo tàng, hai vị cảm thấy thế nào?

Chu Lệ không hề vòng vo trực tiếp nói thẳng. Điểm đặc sắc nhất của vị hoàng đế này chính là dứt khoát, không giống như những hoàng đế trước kia.

Lý gia chủ không lên tiếng. Hắn đối với việc cùng đi khai quật bảo tàng vẫn còn rất nhiều vấn đề.

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu nói:

- Ta đồng ý, nhưng Tinh Phong còn có một điều kiện nho nhỏ, hy vọng Hoàng thượng có thể đáp ứng!

Chu Lệ trong số ba nhà thực lực yếu nhất. Hắn cũng lo lắng Trương Tinh Phong hay Lý gia chủ sẽ cướp đoạt Thăng long đồ của hoàng gia. Cho nên khi biết hai tấm bản đồ đã xác định được chủ nhân, lập tức mời hai người đến đây.

Chu Lệ vừa nghe, lập tức cười nói:

- Điều kiện nho nhỏ, tốt, Trương công tử xin cứ nói!

- Cũng không có gì, chỉ là ta muốn có một tấm Đính thuế biển!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Đối với tàng bảo này, hắn cũng không có nhiều dã tâm. Cái hắn muốn nhất chính là tấm Đính thuế biển này, chỉ có thế gia mới có thể nhận được.

Trương Tinh Phong cười. Một tấm Đính thuế biển đối với hoàng gia mà nói không hề có tổn thất gì, có lẽ kết quả này cũng chính là hy vọng của hoàng gia. Nhưng Lý gia chủ thì có lẽ lại không cao hứng như vậy.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Ngư Ông Chi Ý (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Đính thuế biển, ha ha ..... Trương công tử, Đính thuế biển này chỉ có tác dụng với kinh doanh bạo lợi hành nghiệp mà thôi, ân ..... Ngọc khí điểm của người thuế suất cũng chỉ có năm phần trăm, chẳng lẽ Trương công tử muốn nhúng tay vào bạo lợi hành nghiệp hay sao?

Chu Lệ lên tiếng hỏi.

Bạo lợi hành nghiệp chính là kinh doanh muối, thanh lâu, đồ trường. Bình thường những ngành nghề này thuế suất đều là mười lăm phần trăm. Còn ý nghĩa của Đính thuế biển chính là: Nếu như người có nó, bất kể người kinh doanh cái gì, thuế suất cao nhất cũng chỉ là mười phần trăm mà thôi. Nói cách khác, nó có một giới hạn.

Lý gia chủ cặp mắt khẽ nheo lại, loé lên một tia nhìn độc ác: "Tiểu tử, người muốn nhúng tay vào bạo lợi hành nghiệp. Hừ, người công lực cao, nhưng trên phương diện kinh doanh thì ..... Ta sẽ cho người biết tại sao Lý gia có thể hoàn toàn chiếm lĩnh thị trường buôn bán muối và đồ nghiệp mấy trăm năm nay!"

- Tốt lắm, hiền chất có được hùng tâm tráng chí này thật đáng khuyến khích. Hoàng thượng nên đáp ứng hẳn đi!

Lý gia chủ lập tức lên tiếng, tựa hồ như đối với Trương Tinh Phong cực kỳ quan tâm.

Chu Lệ mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ: "Hai nhà các người cứ từ từ mà đấu với nhau đi. Cấp cho Trương Tinh Phong Đính thuế biển, thuế suất sẽ chỉ còn mười phần trăm, để cho các người thoải mái mà đấu với nhau!"

- Nếu như Lý gia chủ cũng đã nói như vậy, trẫm có cái lý do gì mà không đáp ứng đây? Tốt, Trương công tử đã có lòng tiến vào bạo lợi hành nghiệp, trẫm đương nhiên ủng hộ. Nhưng trẫm cũng phải nhắc nhở Trương công tử,

Lý gia tại phương diện bạo lợi hành nghiệp chính là long đầu, người cần phải quan hệ thật tốt với Lý gia chủ đây, ha ha ha .....

Chu Lệ đột nhiên cười lớn. Không biết là vì Trương Tinh Phong mà cao hứng, hay là vì Trương Tinh Phong muốn đấu cùng với Lý gia.

- Lý gia chủ, Tinh Phong trước tiên ở nơi này xin đa tạ ngài. Việc làm ăn sau này xin hãy chừa lại cho Tinh Phong một chút đường lui nhé!

Trương Tinh Phong chấp tay tươi cười nói, dáng vẻ rất khiêm tốn. Trong lòng lại thầm nghĩ: "Hừ, Lý gia chủ, Tinh Phong ta cũng không có nói sẽ cho người đường lui!"

Lý gia chủ liền lên giọng kẻ cả nói:

- Hiền chất yên tâm, ta đương nhiên sẽ không quá mức!

Trong lòng lại thầm nghĩ: "Không quá mức, ta nhất định sẽ chèn ép người, bức người đến đường cùng!"

Lý gia chủ lúc này trong lòng hận ý ngập trời. Lão tổ tông của mình bị vũ nhục, di thể của con dâu mình bị cướp đi, đó không phải là hận đến thấu xương hay sao. Nhưng bên ngoài hẳn vẫn một câu "hiền chất", hai câu "hiền chất", giống như hai người cực kỳ thân thiết.

Hai người trong lúc này cười nói với nhau có vẻ rất chân thành.

- Tốt lắm, bây giờ Trương công tử đã đáp ứng mọi người cùng đi, Lý gia chủ nghĩ sao?

Chu Lệ bây giờ tất cả tinh thần đều tập trung trên người Lý gia chủ. Hẳn có thể tưởng tượng được, quốc khố của mình tăng thêm hơn mười ức bạc, quả thật đúng là lưu danh thiên cổ.

Lý gia chủ không trả lời, mà lại nói sang chuyện khác:

- Cho dù tất cả mọi người đều đồng ý, có nên hạn chế số người tham gia của mỗi bên hay không?

Trương Tinh Phong đột nhiên xen vào:

- Đối với những chuyện này, ta không có ý kiến gì. Hoàng thượng và Lý gia chủ cứ thảo luận với nhau!

Nói xong liền xoay người, cầm lấy chén rượu quan sát phong cảnh chung quanh. Thành thật mà nói, Ngự hoa viên này tuyệt đối là ngạo thị thiên hạ. Uống rượu thưởng hoa quả thật là một sự hưởng thụ.

Chu Lệ cười nói:

- Ta cho rằng càng nhiều người thì càng tốt. Mọi người đều biết năm đó Nguyên triều hoàng đế Thiết Mộc Chân tung hoành thiên hạ, nghe nói bảo tàng thu được tuyệt đối làm cho người ta sợ hãi. Các cơ quan bên trong hẳn là rất khó tưởng tượng, nếu như ít người có lẽ sẽ không vào được!

Chu Lệ là hoàng đế của Minh vương triều. Cao thủ mặc dù không nhiều lắm, nhưng số lượng tuyệt đối là nhiều nhất. Thiên hạ chín châu, mỗi một châu đều có hơn mười vạn quân, cả nước có đến mấy trăm vạn quân. Nói về nhân số, ai có thể so được với hẳn!

Lý gia chủ đương nhiên hiểu rõ đạo lý này, liếc nhìn Chu Lệ, cười nói:

- Mặc dù nhiều người cũng có điểm tốt, nhưng hiển nhiên cũng có chỗ bất lợi. Nơi cất giấu kho tàng nhất định sẽ không quá lớn, nhiều người làm sao có thể tiến vào đây. Chỉ có nhân số không nhiều cũng không ít mới là thượng sách!

Số lượng cao thủ của Lý gia tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất, ai có thể so sánh được. Có lẽ chỉ có Trương gia là có thể. Số lượng cao thủ của "Ám Huyết" và "Thiên Vũ Lô" hợp lại nhất định có thể so sánh với Lý gia. Nhưng mà cao thủ của "Ám Huyết" thì còn có thể điều động, còn cao thủ của "Thiên Vũ Lô" đều là phụ trách tình báo, hoàn toàn không thể rời khỏi cương vị được.

Luận về số lượng cao thủ có thể điều động, Lý gia tuyệt đối là mạnh nhất.

Chu Lệ đột nhiên nói:

- Lý gia chủ nói như vậy không đúng rồi, nhiều người thì có thể phân ra. Nhóm đầu tiên nếu như chết hết, những nhóm tiếp theo nhất định có thể thành công!

Trương Tinh Phong nghe được trong lòng phát lạnh. Vị hoàng đế này vì đại sự quả thật là lòng dạ độc ác. Một nhóm người số lượng bao nhiêu đây? Tuyệt đối không phải chỉ là vài người hay vài chục người!

Lý gia chủ đột nhiên nói:

- Hoàng thượng, nếu như nhóm đầu tiên đi vào, khiến cho cơ quan phát động hủy diệt địa phương có chứa bảo tàng thì sao đây? Nên biết rằng các bảo tàng lớn hầu hết đều có cơ quan hủy diệt bên trong!

Chu Lệ cứng lưỡi, không biết phản bác cách nào. Lý gia chủ nói quả đúng là sự thật, hầu hết các bảo tàng lớn đều có cơ quan hủy diệt bên trong. Nhưng hẳn quả thật không cam lòng.

Đột nhiên Chu Lệ trong đầu sáng lên, một kế sách âm hiểm xuất hiện. Liếc nhìn Trương Tinh Phong đang thưởng thức hoa ở Ngự hoa viên, lại nhìn sang Lý gia chủ đang dương dương tự đắc, trong lòng thầm nghĩ: "Lý gia chủ, người đã như vậy thì đừng trách ta lòng dạ độc ác. Trương công tử, ta cũng không có biện pháp. Một phần bảo tàng, lấy một phần đương không bằng lấy cả ba phần!"

- Tốt lắm, Lý gia chủ nói cũng đúng. Người nhiều quá nói không chừng lại chữa lợn lành thành lợn què. Nếu đã như vậy, ta đồng ý giảm số lượng người một chút. Lý gia chủ cho rằng bao nhiêu người thì thích hợp đây?

Chu Lệ lên tiếng hỏi lại.

Lý gia chủ suy nghĩ một lát mới lên tiếng:

- Vậy thì năm trăm người đi. Nhân số không phải quá nhiều cũng không phải là quá ít!

Chu Lệ đột nhiên trong lòng lửa giận bốc lên: "Không phải quá ít, năm trăm cao thủ. Lý gia các người có thể xuất động năm trăm cao thủ, ít nhất cũng là Tiên thiên cảnh giới. Hừ, hoàng cung của trăm làm sao có thể tìm được nhiều cao thủ như vậy. Thế gia, thế gia, một ngày nào đó trăm sẽ cho các người biết, hoàng quyền mới chính là thế lực lớn nhất!"

Chu Lệ trên mặt vẫn mỉm cười như trước, nhìn Lý gia chủ nói:

- Nếu như Lý gia chủ đã nói như vậy, trăm cũng không có ý kiến gì. Năm trăm người, ba ngày sau đồng thời tập trung. Như vậy được không?

Lý gia chủ trên mặt lộ ra nụ cười hài lòng, tựa hồ như đối với biểu hiện của mình rất là khâm phục. Nghe Chu Lệ đề nghị, liền lập tức gật đầu, trong lòng lại khinh bỉ nói: "Lý gia chúng ta trong vòng nửa ngày có thể triệu tập một ngàn Tiên thiên cao thủ. Còn hoàng cung các người có thể triệu tập được năm trăm cao thủ trong ba ngày đã là may lắm rồi, còn không biết cao thủ này có phải là Tiên thiên cảnh giới hay không nữa. Hừ!"

Trong lòng hẳn cảm thấy dâng lên một niềm tự hào đối với Lý thị thế gia.

Trương Tinh Phong cũng gạt đầu, xoay người tiếp tục thưởng hoa. Bất kể bọn họ có bao nhiêu người, mình một người cũng đủ lắm rồi.

Lý gia chủ đột nhiên thấy được Trương Tinh Phong ngạo nghễ đứng bên cạnh, niềm tự hào trong lòng trong nháy mắt biến mất: "Chính là người, những khuất nhục của Lý thị thế gia ta nhất định sẽ trả lại người gấp nhiều lần. Hừ! Bạo lợi hành nghiệp, người không có kinh nghiệm mà cũng muốn nhúng tay vào. Ta nhất định sẽ khiến cho người mất cả vốn lẫn lời!

- Hoàng thượng, ta xin phép đi trước!

Lý gia chủ quay về hướng Chu Lệ làm một động tác vái chào, liền lập tức rời đi.

Chu Lệ cặp mắt khê nheo lại. Trong mắt loé lên một tia sáng, như muốn nói cho người khác biết, hắn không chỉ là một hoàng đế mà còn là một tuyệt thế cao thủ. "Ta", trước mặt hoàng đế mà dám xưng "ta" có lẽ không có mấy người. Chu Lệ trong lòng cảm thấy giận dữ, nhưng đối mặt với một thế gia cường đại hắn có thể làm gì đây? Cho dù là Thiết Mộc Chân cường hãn cũng không thể nào khống chế được thế gia. Hắn có hùng tâm, nhưng mục tiêu thì lại có chút không thực tế. Nhưng ai có thể nói lý tưởng của hắn nhất định không thể thực hiện được? Một người trường sinh bất tử thì có chuyện gì không thể?

- Trương công tử, người đối với hoa rất yêu thích sao?

Chu Lệ xoay người nói với Trương Tinh Phong. Đối với Trương Tinh Phong, hắn vẫn xem như là một thần tiên, cho đến bây giờ cũng không xem Trương Tinh Phong như là một dân chúng bình thường.

- Tinh Phong không phải vì thích hoa mà xem hoa, mà là yêu thích cái đẹp!

Trương Tinh Phong mỉm cười, đột nhiên lại nói:

- Hoàng thượng trước đây không lâu để cho Nhạc Nguyệt công chúa đến phủ của ta là vì cái gì?

Chu Lệ ngẩn người, trong lúc nhất thời không hiểu Trương Tinh Phong có ý tứ gì.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Hoàng thượng cũng biết, mị lực của Nhạc Nguyệt quả thật rất lớn!

Chu Lệ trong lòng vui vẻ. Chẳng lẽ Trương Tinh Phong thật sự yêu thích nữ nhi của mình? Nhưng theo tình báo phân tích, muốn cho Trương Tinh Phong yêu một nữ nhân khác hầu như không có khả năng!

Trương Tinh Phong lại nói:

- Nhạc Nguyệt đến phủ ta cũng chỉ một thời gian ngắn, nhưng lại lấy mất trái tim của đại ca Lang Phong của ta. Không biết Hoàng thượng có thể thành toàn cho hai người bọn họ hay không?

Trương Tinh Phong cuối cùng đã nói ra mục đích của mình.

Chu Lệ trong nháy mắt nhớ lại. Theo như tin tình báo thì Lang Phong kia chỉ là một cao thủ bình thường, không có thể lực gì, cũng không có quan tước. Chu Lệ lúc này có chút khó xử, hẳn quả thật không muốn đem nữ nhi bảo bối của mình gả cho một người bình thường.

Trương Tinh Phong sắc mặt biến đổi, hẳn đã nhìn thấy suy nghĩ của Chu Lệ, cười lạnh nói:

- Nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài. Hoàng thượng, ta xin cáo từ trước!

Chu Lệ ngơ ngác, vừa rồi lại thêm một người tự xưng là "ta", nhưng hẳn lại không hề cảm thấy tức giận chút nào, phảng phất như tất cả đều là chuyện đương nhiên. Lúc này trong lòng hẳn lại vang lên câu nói kia của Trương Tinh Phong: " Nhìn người không thể chỉ nhìn bề ngoài!"

"Chẳng lẽ vừa rồi ta đã sai?" Chu Lệ nhìn bóng lưng của Trương Tinh Phong rời đi thì thào tự nói. Nhưng chỉ trong nháy mắt hẳn đã khôi phục lại. Hẳn bây giờ phải chuẩn bị cho đại sự ba ngày sau, không chỉ là chuẩn bị cao thủ, mà còn có ám chiêu!

Trương Tinh Phong và Lý gia đối mặt với âm mưu của Chu Lệ sẽ như thế nào?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Nhân Khí Song Tu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong ngồi bên trong mật thất. Luyện chế pháp khí, mục đích chủ yếu nhất chính là muốn chuẩn bị cho huynh đệ, đồ đệ của mình một số binh khí thật tốt. Đương nhiên còn có một mục đích khác, đó chính là tu luyện "khí đỉnh".

Khí đỉnh màu sắc chia làm xích, chanh, hoàng, lục, thanh, lam, tử cùng với cao nhất là hắc sắc. Khí đỉnh đạt đến màu đen thì có thể luyện chế thần khí, đạt đến lục sắc thì có thể luyện chế tiên khí. Kỳ thật Trương Tinh Phong bây giờ chỉ cần dựa vào tử hỏa là đã có thể luyện chế đỉnh cấp pháp khí, nhưng hắn vẫn sử dụng khí đỉnh để luyện chế.

Luyện chế pháp khí vô cùng dễ dàng. Trương Tinh Phong sử dụng hỗn độn lực khống chế Bí thiên thạch trở thành hình dạng pháp khí như ý muốn.

"Sắt!" Trương Tinh Phong hai tay kết thành thủ ấn, đánh vào pháp khí vừa mới thoát ra khỏi khí đỉnh. Một thanh âm thanh thúy vang lên, một kiện pháp khí đã hoàn thành.

Trương Tinh Phong nhìn sáu kiện pháp khí bên cạnh, cười cười, trong lòng vui vẻ nghĩ thầm: "Một buổi tối đã luyện chế được pháp khí như vậy, tốc độ quả thật là nhanh, khí đỉnh cũng trở nên tốt hơn. Ân, bây giờ màu sắc đã biến thành màu đỏ rồi. Trong Chú Tiên Quyết của sư phụ (Bàn Cổ) có ghi lại, khí đỉnh đẳng cấp tăng lên càng về sau càng khó. Xem ra sau này ta phải thường luyện chế pháp khí, cũng là giúp cho các đồ đệ của mình có một số vũ khí tốt!

Luyện chế pháp khí không phải ai cũng có thể làm. Một là phải có pháp quyết, hai là phải có kinh nghiệm, ba là phải có công lực, đương nhiên nguyên liệu cũng rất quan trọng. Bởi vì luyện chế pháp khí khó khăn rất lớn, cho nên tại Tu Chân Giới thậm chí có những môn phái chuyên môn

luyện chế pháp khí, sau đó đem bán ra. Hơn nữa những môn phái này phát triển rất nhanh!

Trương Tinh Phong tay trái khê giờ lên, sáu kiện pháp khí đều bị hút vào bên trong Thiên Vũ thủ trạc.

"Cốt kết ....." Cánh cửa nặng nề của mật đạo cuối cùng đã mở ra. Trương Tinh Phong hít một hơi không khí trong lành bên ngoài, tâm tình sảng khoái hơn vài phần.

- Thiếu gia, mọi người đều đã đợi người lâu lắm rồi!

Một nữ hài cao lớn cực kỳ xinh đẹp thanh tú quay về hướng Trương Tinh Phong oán trách nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười. Đối với thái độ này của Thu Chí, hẳn quá thật không hề phản đối. Khi vừa đến đây, thu chí đối với hắn vô cùng cung kính. Sau đó bị Trương Tinh Phong nhiều lần giáo huấn, cuối cùng cũng thay đổi thái độ. Bây giờ Thu Chí và Trương Tinh Phong đã trở nên thân thiết, dĩ nhiên thái độ đối với Trương Tinh Phong như một người bạn, không hề xem Trương Tinh Phong như là chủ nhân của nàng.

- Thu chí, Lang Phong đại ca bây giờ ra sao rồi?

Trương Tinh Phong vẫn một mực phiền não về chuyện của Lang Phong. Lang Phong trong khoảng thời gian này đều điên cuồng tu luyện, Trương Tinh Phong cũng không dám quấy rầy hắn. Nên biết rằng luyện công một khi bị quấy nhiễu, nói không chừng sẽ bị tẩu hỏa nhập ma!

- Lang Phong đại ca hả? Hắn đã đi ra rồi, hôm nay hắn hình như rất vui vẻ. Lang Phong đại ca đã suốt nửa tháng rồi chưa từng cười. Thật không nghĩ tới hắn cũng có vẻ tươi cười như vậy!

Thu Chí cũng cảm thấy vui vẻ.

Trương Tinh Phong cũng cảm hứng, nói:

- Ân ..... Tốt lắm, Thu Chí, ta trước tiên đến nói chuyện với Lang Phong đại ca một chút, người không cần phải theo ta!

Trương Tinh Phong nói xong liền xoay người rời đi.

Thu chí buồn bực "hừ" một tiếng, chu cái miệng nhỏ nhắn nhìn Trương Tinh Phong biến mất trong từ trong bát trận thế, giận dỗi đá lên mấy viên đá

nhỏ, trong miệng khê lẩm bẩm: "Để cho người ta ở chỗ này đợi lâu như thế, bây giờ lại nói đi là đi như vậy, thật là quá đáng!"

Thu Chí sau khi đến Tinh Phong trang viên, làm thị tỳ của Trương Tinh Phong, địa vị cao nhất trong số các hạ nhân tại đây. Trương Tinh Phong hầu như không để cho nàng làm việc gì, người khác cũng không dám, điều này làm cho Thu Chí cũng dần dần quên đi thân phận thị tỳ của nàng. Đường nhiên đây cũng là mong muốn của Trương Tinh Phong.

Trong sương phòng của Lang Phong.

- Đại ca!

Thanh âm của Trương Tinh Phong có chút hơi run.

Lang Phong ngẩng đầu lên, nhìn thấy Trương Tinh Phong sắc mặt tươi cười, liền mỉm cười nói:

- Là nhị đệ à, đại ca trong khoảng thời gian này cũng không gặp đệ. Đệ không trách đại ca đấy chứ!

Trương Tinh Phong cảm giác được nụ cười trên mặt của Lang Phong có vẻ rất khiên cưỡng. Hắn không rõ tại sao Thu Chí lại nói là tâm tình của Lang Phong đã tốt hơn rất nhiều.

- Đại ca, chẳng lẽ huynh vẫn còn không từ bỏ được sao?

Trương Tinh Phong đương nhiên biết Lang Phong vì chuyện gì mà trở nên như vậy.

Lang Phong trong mắt có một chút đau thương, nhưng trong nháy mắt đã biến mất, chỉ còn lại vẻ điềm tĩnh. Có lẽ dưới con mắt của những người khác Lang Phong xem ra rất lạnh khốc, nhưng Trương Tinh Phong cảm nhận được đó chính là điềm tĩnh. Điềm tĩnh ở tận sâu bên trong tâm linh!

- Ta từ bỏ sao? Không biết, không biết nữa! Nhị đệ, hôm nay ta dường như đã nhìn thấu rồi. Nếu như nó thuộc về người, cuối cùng sẽ là của người, nếu như nó không phải thuộc về người, không thể nào người có thể đạt được. Mệnh lý không nên cưỡng cầu này, may mắn là ta đã hiểu được!

Lang Phong đột nhiên cười, nụ cười rất sáng lạn.

Một đạo huyết quang chợt lóe lên. Một thanh đao, một thanh khảm mã đao bình thường. Nhưng có một điểm quyết định nó không tầm thường, thanh đao này chính là pháp khí!

Trương Tinh Phong khiếp sợ. Pháp khí, đại ca chỉ biết phương pháp luyện khí, công lực chỉ đến Kim Đan kỳ lại có thể luyện chế ra pháp khí? Nhưng chỉ trong nháy mắt hắn bỗng nhiên run lên:

- Đại ca, đại ca ..... Tại sao ..... Tại sao huynh lại chọn con đường nhân khí song tu. Huyết quang, hảo thâm huyết quang, huyết quang đó cũng chính máu huyết trong lòng của đại ca! Máu huyết trong tim của đại ca mà!

- Nhị đệ, đệ không biết sao? Chỉ có nhân khí song tu, ta mới có thể thoát khỏi tư niệm đối với nàng. Bây giờ ta cảm thấy như nó đang an ủi trái tim đã bị thương của mình!

Lang Phong nụ cười rất thê lương.

Trương Tinh Phong bỗng nhiên mỉm cười, vẻ đau thương trên mặt đều biến mất, nhìn Lang Phong tươi cười nói:

- Đại ca, có lẽ ông trời nhất định sẽ cho huynh thành tựu một phen, giống như trong truyền thuyết! Nhân khí song tu mặc dù cực kỳ nguy hiểm, chỉ cần pháp khí bị tổn hại, chủ nhân cũng sẽ mất đi tất cả công lực, không thể khôi phục lại được. Nhưng đồng thời, nhân khí song tu cũng có thể trở thành một sát thần kinh khủng. Chỉ cần đạt đến cảnh giới cuối cùng, người và đao có thể hoàn toàn dung hợp. Đến lúc đó, lực công kích của huynh tuyệt đối vô cùng kinh khủng, hơn nữa tốc độ cũng tuyệt đối đáng sợ. Tại Tu Chân Giới, những người đi theo con đường này hầu hết đều trở thành sát thần. Bọn họ không thất bại, đương nhiên chỉ cần thất bại, bọn họ sẽ mất đi tất cả công lực!

- Sát thần, sát thần, thật là một cái tên có khí phách, ta rất thích!

Lang Phong trong mắt hiện lên một tia hưng phấn. Lang phong từ nhỏ đã phải tranh đấu cùng dã thú trong lòng hắn vốn đã có sự điên cuồng của dã thú rồi.

Trương Tinh Phong trong lòng thầm than: "Để cho đại ca tiến vào sát đạo, có phải là một quyết định chính xác hay không?"

Hắn không biết, nhưng ít nhất là hắn biết, để cho đại ca đắm chìm trong tư niệm đối với Nhạc Nguyệt công chúa quả thật không có ý nghĩa gì. Càng hưởng chi đại ca đã bắt đầu nhân khí song tu rồi. Tất cả đều đã không thể挽 hồi!

- Đại ca, huynh không cố gắng theo đuổi, cứ như vậy mà từ bỏ sao?

Trương Tinh Phong trong lòng có chút không cam tâm.

- Cố gắng, nhị đệ, đệ sai rồi. Nàng là một công chúa, phò mã của nàng, tuyệt đối không phải là một kẻ vô tích sự giống như ta!

Lang Phong có vẻ buồn bã.

- Đại ca, huynh tại sao lại xem thường mình như vậy. Huynh bây giờ đã đạt đến Kim Đan kỳ rồi, sao có thể nói là một người vô tích sự?

Lang Phong đột nhiên cười nói:

- Nhị đệ, người không biết đâu. Một người công lực cho dù cao tới đâu, trước mặt các thế lực cường đại đều không có bao nhiêu ảnh hưởng. Trừ phi giống như nhị đệ ngươi, có công lực ngạo thị thiên hạ. Người nói xem, ta phải mất bao lâu mới có thể ngạo thị thiên hạ đây? Mười năm, hai mươi năm, ba mươi năm, hay là .....

Trương Tinh Phong ngẩn người. Nếu như chưa đến Thiên Nhai San Mạch, hẳn nhất định sẽ trả lời là mười năm. Nhưng sau khi gặp được vị hòa thượng kia của Thiếu Lâm, vị Tả tiên sinh kia của Ma Điện, Trương Tinh Phong biết, Thanh Long đại lục này vẫn còn có những cao thủ đỉnh cấp. Cho dù là mình cũng phải dựa vào hỗn độn lực cường đại, mới có thể ngăn cản được những lão gia hỏa này. Lão hòa thượng kia của Thiếu Lâm, Xuất Khiếu hậu kỳ. Lang Phong không có thời gian trăm năm thì hầu như không thể đạt đến cảnh giới đó. Trăm năm! Trăm năm sau, công chúa có lẽ đã chết rồi!

Trương Tinh Phong nhất thời ngẩn người một hồi lâu, không nói một lời nào. Nụ cười của Lang Phong lại càng thêm khổ sở.

Trương Tinh Phong đột nhiên nói sang chuyện khác:

- Đại ca, ta giao cho huynh một nhiệm vụ. Gia tộc sau này có thể trở thành thế gia hay không mấu chốt là ở đây, huynh có thể đáp ứng hay không?

- Mấu chốt trở thành thế gia!

Trong nháy mắt, sự chú ý của Lang Phong đã bị chuyển hướng!

Lang Phong lập tức nói:

- Chuyện gì ta đương nhiên cũng đáp ứng. Nhìn thấy tất cả mọi người đều vì gia tộc mà bôn ba, ta cũng muốn làm một cái gì đó, Nói đi, ta phải đi làm

chuyện gì. Hãy tin tưởng đại ca của đệ, ta nhất định sẽ không làm cho đệ thất vọng!

Trương Tinh Phong cố gắng làm cho khuôn mặt mình lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Đại ca, đệ từ chỗ hoàng thượng đã lấy được một tấm "Đỉnh thuế biển". Sở dĩ đệ muốn có được nó, chính là vì Thiên Phong đồ trang. Việc đệ muốn làm nhất chính là trong một thời gian ngắn phát triển Thiên Phong đồ trang ra khắp chín châu. Một nhà đồ trang lớn có lẽ phải tốn bốn trăm vạn lượng bạc. Chín châu có đến bốn mươi tòa thành lớn. Bây giờ phải thành lập đồ trang tại bốn mươi tòa thành lớn này. Còn các thành trì nhỏ hơn cũng phải đồng thời thành lập, đương nhiên cơ sở cũng nhỏ hơn một chút, khoảng chừng một trăm vạn lượng bạc là đủ rồi!

Lang Phong liền quên đi nỗi buồn, hoàn toàn chú ý vào sự tình này. Sau khi nghe xong, khẽ nhíu mày nói:

- Nhị đệ, mỗi một châu quận đều có bốn đến sáu thành lớn. Mỗi một thành lớn chung quanh còn có vài tòa thành nhỏ. Nếu thật sự muốn làm như nhị đệ nói, phải cần đến bốn ức lượng bạc mới có thể thực hiện được, ba ức lượng bạc thì cũng đã khó khăn về tài chính rồi. Nhưng trong mười ba năm qua, ngọc khí điểm của chúng ta mặc dù thu nhập rất tốt, cũng chỉ nhiều hơn hai ức năm ngàn vạn một chút mà thôi. So với bốn ức lượng bạc vẫn còn một khoảng cách rất lớn. Không có bạc, chuyện này khó có thể làm được!

Nói xong lại nhíu mày, hiển nhiên hẳn đang buồn rầu vì chuyện này.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười, tay trái giơ ra, một xấp ngân phiếu xuất hiện trên tay. Một xấp ngân phiếu rất dày.

- Đại ca, đây là năm ức lượng ngân phiếu. Huynh hãy đem một trăm tờ giao cho Vương ca, còn lại bốn trăm tờ, huynh hãy bắt đầu thành lập Thiên Phong đồ trang đi!

Trương Tinh Phong nói, trên mặt lộ ra một nụ cười khó hiểu: "Lý gia, bây giờ ta lại dùng chính ngân phiếu của các người để công kích đồ nghiệp của các người, thật đúng là một chuyện phi thường tuyệt diệu!"

- Nhị đệ, ngân phiếu này .....

Lang Phong nhìn con số kinh khủng bên trên ngân phiếu. Một trăm vạn, đây chính là diện ngạch lớn nhất của ngân phiếu. Quá kinh khủng! Hơn nữa nơi này còn có đến năm trăm tờ!

Trương Tinh Phong biết Lang Phong muốn hỏi cái gì:

- Số tiền này vốn đều là của Lý gia, nhưng bây giờ nó đã là của chúng ta rồi. Không được sao?

Lang Phong đột nhiên cũng bật cười. Có một số lượng ngân phiếu lớn đến như vậy, cho dù là hoàng đế năm mơ cũng phải bật cười!

- Nhị đệ, đệ cứ yên tâm đi. Ta nhất định sẽ cho đệ một tin tốt lành!

Nói xong liền nhận lấy năm ức lượng ngân phiếu. Lang Phong cầm lấy rất dứt khoát, Trương Tinh Phong đưa cho cũng không hề do dự. Năm ức lượng ngân phiếu có thể làm cho rất nhiều người tàn sát lẫn nhau, nhưng trước mặt tình cảm của huynh đệ bọn họ, không hề có một chút hấp dẫn nào.

Trương Tinh Phong nhìn bóng lưng của Lang Phong rời đi, vẻ tươi cười trên mặt liền biến mất, chỉ còn lại vẻ đau thương, vì huynh đệ của mình mà đau thương. Có lẽ Trương Tinh Phong đem nhiệm vụ thành lập đồ trang giao cho Lang Phong, chính là vì muốn cho Lang Phong không còn vì ái tình mà đau khổ!

"Công chúa, một cái danh xưng cao quý đến cỡ nào, chẳng lẽ khiến cho đại ca ngay cả một chút dũng khí cũng không có hay sao? Nếu đại ca bởi vì nhân khí song tu mà xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, Chu Lệ ..... Hừ, người tốt nhất là nên hy vọng đại ca ta sẽ không xảy ra vấn đề gì!"

Trương Tinh Phong nhìn ánh trăng bên ngoài phòng, cặp mắt khẽ nheo lại, hàn quang lạnh đến thấu xương chợt lóe lên rồi biến mất!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Tấn Tốc Cường Đại.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lang Phong hành động rất nhanh, sáng sớm hôm sau đã đi rồi. Thậm chí cũng không hề đến chào Trương Tinh Phong, chỉ bảo hạ nhân nhắn lại. Chỉ có một câu đơn giản: "Nhị đệ, ta đi đây, hãy tin tưởng ta, ta nhất định sẽ làm tốt chuyện này. Đệ cứ yên tâm chờ tin tốt lành của ta!"

Trương Tinh Phong nhìn "Mộng Trung Hồ" trước mặt, cũng không biết có cảm giác gì. Lang Phong đại ca trước khi đi lưu lại câu nói kia làm cho hắn cảm thấy không thoải mái.

- Mộng Trung Hồ, Mộng Trung Hồ, chúng ta gọi người là "Mộng Trung Hồ", chính là vì hy vọng giấc mộng có thể trở thành sự thật. Giấc mộng thế gia có lẽ sẽ có thể trở thành sự thật, nhưng còn giấc mộng của đại ca có thể trở thành sự thật hay không?

Trương Tinh Phong nhìn "Mộng Trung Hồ" trước mặt lên tiếng chất vấn. Bởi vì hắn cũng không biết, Lang Phong có thể đạt được tình yêu của mình hay không.

- Chu Lệ, người không biết sao? Bây giờ ta đang rất giận dữ, phi thường giận dữ. Ta đã mất đi tình yêu, nhưng tình yêu của huynh đệ ta tuyệt đối không tha cho kẻ nào phá hỏng nó, hy vọng người đừng khiến cho ta phần nộ!

Trương Tinh Phong khước miệng khẽ nhếch lên. Không khí chung quanh trở nên cực kỳ hỗn loạn, từng dòng khí lưu khiến cho nước hồ gợn sóng. Lúc này hắn đã có vẻ quá nóng vội.

- Sư phụ, người trở về trang viên cũng đã một thời gian rồi. Người đã thu nhận một số quan môn đệ tử nhưng lại chưa gặp mặt họ, có lẽ là không được tốt lắm!

Trương Vũ đi đến phía sau Trương Tinh Phong, nói.

Trương Tinh Phong khôi phục lại sự bình tĩnh. Vừa rồi tâm tình có điểm kích động, ngay cả Trương Vũ đã đến sau lưng cũng không chú ý.

Mình quả thật đã không chú đến hai mươi bảy đồ đệ mới thu nhận (ngay từ đầu Tam phẩm trở lên có mười ba người cùng với người của hai tổ kiểm trận thắng lợi). Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong cảm thấy áy náy, nhìn Trương Vũ cười nói:

- A vũ, người không nói ta cũng quên mất. Ồ, lâu rồi không gặp, tiểu tử người đã đạt đến Nhất phẩm cảnh giới rồi. Quả thật là không tệ!

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Trương Vũ, lúc này hẳn lại nhớ đến một vật, linh đan. Nếu như cho Trương Vũ dùng một viên linh đan, không phải có thể đạt đến Kim Đan tiền kỳ hay sao? Hơn nữa mình vẫn còn có Bích lãng đan trân quý hơn, chỉ có Tu chân giả mới có thể phục dụng được.

Trương Vũ nghe được sư phụ mình khích lệ cảm thấy rất cao hứng, cười nói:

- Sư phụ, người không biết đâu, Vương ca đã sớm đạt đến Nhất phẩm cảnh giới rồi. Hơn nữa Lý Đại cũng đã đột phá!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Đừng nói đến Lý đại. Lúc trước khi ta thu các người làm đồ đệ, người một chút công phu cũng không biết. Không ngờ bây giờ công phu của người ngược lại cao nhất trong số vài người. Xem ra ta cũng có lúc nhìn sai!

Trương vũ nói:

- Sư phụ, kỳ thật con cũng không hiểu rõ. Trong khi tu luyện, tâm lý cảm thấy rất là bình tĩnh. Cứ như vậy từ từ tu luyện cũng đạt đến cảnh giới như bây giờ!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã hiểu rõ nguyên nhân, chính là do tâm tính. Chỉ có tâm tính ổn định mới có thể tu thành công lực cao thâm. Tâm tư nông nổi, cho dù thiên tư có tốt đến mấy cũng không có tác dụng.

- Đi thôi, trong khoảng thời gian này ta đã không quan tâm đến mọi người. Hôm nay hãy cùng mọi người gặp gỡ một chút!

Trương Tinh Phong nói xong liền lập tức bước đi. Trương Vũ chỉ dám đi ở bên cạnh, không dám vượt qua.

- Bọn họ đều đang ở Luyện võ trường, bọn họ luyện tập rất là chăm chỉ!

Trương Vũ khi nói đến Tinh Phong Vệ có vẻ rất tự hào.

Trương Tinh Phong tâm tình cảm thấy tốt lên vài phần, đệ tử của mình lại ưu tú như vậy. Đột nhiên Trương Tinh Phong cảm nhận được một luồng khí thể cường đại, hần khê nuông mảy, khoe miệng hiện ra một tia hưng phấn, thân thể trong nháy mắt biến mất tại phía trước bát trận thế.

Trương vũ ngăn người, chợt tăng tốc từ bên trong bát trận thế phóng về hướng Luyện võ trường.

.....

Gần một trăm cao thủ đang luyện tập các chiêu thức cơ bản đó là tràng cảnh gì? Những người không thấy thì khó có thể tưởng tượng được. Trương Tinh Phong lúc này cảm nhận rất rõ, gần trăm cao thủ trước mặt, cao nhất là Nhất phẩm cảnh giới, thấp nhất cũng là Ngũ phẩm cảnh giới, tất cả đều là Tiên thiên cao thủ.

Mỗi một quyền, mỗi một cước đều có thể làm cho người ta cảm thấy sự khéo léo. Gần trăm người đồng thời phát ra khí thể cho dù là Trương Tinh Phong cũng cảm nhận được một chút uy lực. Trương Tinh Phong trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Luyện võ trường, trong lòng cảm thấy cao hứng. Thực lực của Tinh Phong Vệ so với mong đợi của hắn dường như còn cao hơn.

Trong nháy mắt, ánh mắt của Trương Tinh Phong tập trung vào một người trẻ tuổi bên cạnh Luyện võ trường, Nhất phẩm cao thủ duy nhất tại nơi này. Một hài tử còn chưa trưởng thành, đây là phán đoán đầu tiên của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong chậm rãi đi đến trước mặt nam tử này.

- Người hảo!

Trương Tinh Phong thanh âm có vẻ rất thân thiết.

Hiếu Phong ngẩng đầu nhìn nam tử trước mặt, bỗng dưng giật mình. Bạch y tóc bạc, phiêu dật đứng một mình, phảng phất như một thần tiên. Trong mắt hiện lên vẻ hân thưởng khiến cho Hiếu Phong cảm thấy một chút ấm áp.

- Người hảo!

Trương Tinh Phong lại lặp lại một lần nữa. Hắn muốn xem thử người trẻ tuổi trước mặt có thể bị khí tức tự nhiên của mình mê hoặc trong bao lâu.

Hiếu phong vừa nghe đáo thanh âm, phảng phất như người đuổi vợ được khúc gỗ, nhanh chóng từ trong mê hoặc khôi phục lại. Hiếu Phong trừng mắt nhìn Trương Tinh phong, thẳng người nói:

- Người là ai?

Trương Tinh Phong ngẩn người. Là người của Tinh Phong Vệ chẳng lẽ lại không nhận ra mình?

- Hiếu Phong, người này chính là sư phụ của người, gia chủ của Tinh Phong gia tộc, Trương bá tước!

Thanh âm của Trương vũ vang lên phía sau Trương Tinh Phong.

Trương Vũ nhìn Trương Tinh Phong vẻ hồi lỗi nói:

- Sư phụ, Hiếu Phong sư đệ hẳn vẫn chăm đầu luyện công, cá tính đơn thuần, không thích giao lưu. Đến nay cũng chỉ gặp mặt sư phụ có một lần, hơn nữa khi đó, tóc của sư phụ .....

Trương Tinh Phong nhớ lại, khi đó tóc của mình vẫn còn màu đen. Hơn nữa lúc đó khi mình gặp gỡ Tinh Phong Vệ, đứng ở trên đài cao, chỉ là ở xa xa cùn gọng họ nói vài câu. Có lẽ lúc ấy Hiếu Phong cũng không chú ý đến mình, bây giờ nhìn thấy tóc của mình bạc trắng, không nhận ra cũng là chuyện bình thường.

"Ha ha, tóc của ta biến thành màu trắng, có lẽ hầu hết Tinh Phong Vệ đều đã biết. Tên Hiếu Phong này quả đúng là 'không thích giao lưu'!" Trương Tinh Phong nhìn nam hài trước mặt, càng ngày càng cảm thấy yêu thích.

- Người là sư —— phụ ——

Hiếu Phong ập úng nói. Hẳn khó có thể tưởng tượng, mới cách đây chưa đến một năm, mái tóc đen của sư phụ đã biến thành như bây giờ.

Trương Tinh Phong gật đầu.

Hiếu Phong lại lên tiếng hỏi:

- Lần trước nhìn thấy, tóc của sư phụ vẫn còn màu đen, bây giờ tại sao lại bạc trắng như vậy?

Trương Tinh Phong ngẩn người. Bàn tay bất giác sờ lên ngực, nơi đó quyền nhật ký vẫn an tĩnh địa nằm trong lòng của mình, trong lòng đột nhiên cảm thấy nhói đau. Nhìn ánh mắt mong đợi của Hiếu Phong, Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Sư phụ ta luyện công gặp một chút vấn đề, cho nên tóc mới biến thành bạc trắng!

Hiếu Phong ngẩn người, lập tức nói:

- Như thế, vậy thì con cũng luyện công gặp một chút vấn đề, sau đó tóc cũng biến thành bạc trắng. Sư phụ tóc bạc quả thật là rất tuần tú!

Trương Tinh Phong ngẩn ngơ. Ngay cả Trương Vũ bên cạnh cũng ngẩn người. Bọn họ cũng không ngờ một thiên tài luyện công lại có ý nghĩ như vậy.

- A Vũ, người hãy triệu tập các đồ đệ của ta lại đây. Ta có chút chuyện muốn nói với bọn họ!

Trương Tinh Phong quay sang nói với Trương Vũ. Trương Vũ lập tức tuân mệnh đi triệu tập những người đó lại.

Trương Vũ lại cẩn thận nhìn Hiếu Phong, hần phát hiện hài tử chưa trưởng thành này thật sự rất có ý tứ. Mặc dù thoát nhìn cũng là một thiếu niên mới lớn, nhưng tâm tư thì lại giống như là một hài tử vậy.

- Hiếu Phong, người ngàn vạn lần đừng nghĩ đến cái gì tẩu hỏa nhập ma. Tẩu hỏa nhập ma hầu hết đều là tử vong. Nếu như may mắn thì công lực cũng hoàn toàn biến mất. Sư phụ ta vận khí tốt mới như vậy, người ngàn vạn lần đừng thí nghiệm cái gì tẩu hỏa nhập ma!

Trương Tinh Phong nói chuyện rất trịnh trọng. Hần thật sự lo lắng Hiếu Phong sẽ bị tẩu hỏa nhập ma.

Hiếu Phong vừa nghe đến tử vong, công lực hoàn toàn biến mất, lập tức nói:

- Ân, con sẽ không tẩu hỏa nhập ma đâu, nhất định sẽ không!

Hần chính là cực kỳ thích cảm nhận công lực cao cường.

- Sư phụ, bọn họ đều đã đến rồi!

Trương Vũ hành động rất nhanh.

Trương Tinh Phong nhìn những đồ đệ trước. Tuy nói là đồ đệ, nhưng mình quả thật chưa từng truyền thụ cho họ bất cứ cái gì. Nhưng Trương Tinh Phong nhớ lại suy nghĩ lúc đầu của mình, liền lập tức nói với hai mươi mấy người đồ đệ:

- Hôm nay ta đến, ta muốn nhìn xem công phu của các đồ đệ thế nào. Vừa nhìn, ta phát hiện mọi người đều tiến bộ rất lớn. Hiếu Phong lại đã đạt đến Nhất phẩm cảnh giới rồi!

Hai mươi mấy người phía bên dưới lập tức hâm mộ nhìn Hiếu Phong.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Đối với những người đạt đến nhất phẩm cảnh giới, ta nhất định sẽ trọng đại ban thưởng. Một một người sẽ được một viên linh đan, có thể khiến cho các người từ Nhất phẩm cảnh giới đạt đến Kim Đan tiền kỳ, cũng chính là Thiên chi cảnh. Còn có một viên Bích lãng đan cực kỳ trân quý, có thể khiến cho mọi người lập tức đạt đến Kim Đan hậu kỳ, cũng chính là Thần chi cảnh. Nói cách khác, chỉ cần các người đạt đến Nhất phẩm cảnh giới, ta có thể khiến cho công lực của các người gia tăng gấp vài lần!

Trương Tinh Phong nhìn mọi người đang khiếp sợ, tiếp tục nói:

- Hơn nữa ta còn sẽ ban thưởng cho người đó một kiện pháp khí, có thể làm cho lực công kích của các người gia tăng vài lần, hơn nữa còn có thể khiến cho các người bay được trên trời!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Sơn Vũ Dục Lai.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bây giờ đã là buổi tối. Trên bầu trời đêm chỉ còn một chút tinh quang chiếu sáng cả Hậu hoa viên bên trong Tinh Phong trang viên. Lúc này Hậu hoa viên không có một bóng người, nhưng ở trong mật thất bên dưới mặt đất phía sau hoa viên lại đang một nhóm người tụ tập.

- Trương đại thúc, người dùng Bích lăng đan cảm thấy thế nào?

Trương Tinh Phong trên mặt hiện ra vẻ tươi cười.

Trương Cuồng lúc này thật sự đã muốn phát cuồng, trong mắt ông ta lóe lên một tia quang mang cổ quái nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, giống như một tên khất cái nhìn thấy ánh sáng của một đồng bạc sáng chói vậy. Qua một hồi lâu sau mới lên tiếng:

- Hiền chất, đây rốt cuộc là cái đan dược gì vậy? Dựa vào tâm điển mà nói, ta từ Kim Đan kỳ muốn đạt đến Nguyên Anh kỳ ít nhất phải cần mười năm, hơn nữa đó còn là do ta đã thông hiểu được tự nhiên. Nhưng bây giờ một viên đan dược lại khiến cho ta nhanh chóng đạt đến Nguyên Anh tiền kỳ như vậy. Hiền chất à, người còn đan dược này không vậy?

Trương Cuồng đột nhiên chuyển biến, lúc này mới lộ ra chân diện mục của ông ta.

Trương Tinh Phong nhìn Trương đại thúc trước mặt, nhú mày nói:

- Người cần đan dược này làm gì. Đan dược này phải cần có rất nhiều nguyên liệu trân quý mới có thể luyện thành đích. Những nguyên liệu đó không thể tìm được tại Phàm nhân giới này đâu!

Không phải như vậy sao? Những nguyên liệu này đều là do Bàn Cổ đi qua biết bao nhiêu các địa phương nguy hiểm của Tu chân giới mới có thể tìm được.

Trương Cuồng lúng túng nói:

- Kỳ thật cũng không có gì. Chỉ là ta muốn đề cao công lực của bọn nhỏ lên một chút mà thôi?

Trương Tinh Phong vừa nghe, cười nói:

- Người đấy, ta chẳng lẽ lại không lo lắng cho Tinh Phong Vệ bọn họ hay sao? Nhưng mà Bích lăng đan này chỉ có Tu chân giả mới có thể phục dụng, hơn nữa cũng chỉ có thể phục dụng một lần. Một là bởi vì công lực tăng lên quá nhanh, đối với việc độ kiếp sau này quả thật không tốt, cơ sở yếu thì không thể chịu được. Hai là bởi vì dùng Bích lăng đan nhiều lần hiệu quả không rõ ràng. Bây giờ Vương ca, Hiếu Phong, A Vũ, đều đã đạt đến nhất phẩm cảnh giới rồi. Lang Phong đại ca bây giờ có việc phải đi vắng, nếu không thì cũng gọi huynh ấy đến đây!

Vương Lâm, Hiếu Phong, Trương Vũ vừa nghe được, lập tức đi đến. Bọn họ vừa rồi đã hấp thu được lực linh đan, cuối cùng đã đạt đến Kim Đan tiền kỳ.

- Ba người các người tu luyện tinh thần vẫn còn chưa đủ. Vì căn cơ sau này, các người tạm thời không nên phục dụng Bích lăng đan. Ta trước hết sẽ đem ba viên Bích lăng đan để ở chỗ Trương đại thúc. Chờ sau khi các người ổn định cảnh giới Kim Đan kỳ, Trương đại thúc sẽ đem Bích lăng đan giao cho các người!

Trương Tinh Phong chính là vì bọn họ mà sát phí khổ tâm (vô cùng nhọc lòng).

Trương Cuồng vừa nghe, lập tức nói:

- Hiền chất, chuyện này người không cần lo lắng, ta nhất định sẽ quan sát bọn chúng thật tốt. Nhưng mà làm sao kiểm tra được Kim Đan kỳ cảnh giới đã ổn định hay chưa?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Chuyện này rất đơn giản. Sau khi đạt đến Kim Đan kỳ, Tu chân giả có thể ngự kiếm phi hành. Nhưng lúc đầu thì phi hành sẽ không ổn định, chỉ cần cảnh giới hoàn toàn được củng cố, ngự kiếm phi hành mới có thể ổn định. Khi bọn họ có thể dễ dàng phi hành, thì đã có thể phục dụng Bích lăng đan rồi!

Trương Cuồng nghe xong, lộ ra vẻ tươi cười. Xem ra hẳn đối với phương pháp kiểm tra này rất hài lòng.

- Sư phụ, chúng ta vẫn còn chưa có phi kiếm a!

Hiếu Phong bên cạnh lên tiếng. Từ sau khi ở Luyện võ trường được Trương Tinh Phong giảng giải về pháp khí, hẳn cứ một mực muốn tìm cho mình một kiện pháp khí.

- Không cần lo lắng, chuyện này ta đương nhiên là đã chuẩn bị cho các người rồi!

Trương Tinh Phong mỉm cười, tay trái vung lên, lập tức xuất hiện ba thanh phi kiếm cùng với một thanh điêu khắc đao. Đương nhiên thanh pháp khí hình dạng điêu khắc đao này chính là chuẩn bị riêng cho Trương Cuồng.

Trương Cuồng ánh mắt lộ ra quang mang nóng bỏng, nhìn chăm chăm vào thanh điêu khắc đao. Ba người Hiếu Phong bọn họ hai mắt cũng đỏ bừng.

Trương Tinh Phong mỉm cười. Bốn thanh pháp khí tùy theo tâm thần khống chế, phân biệt bay về bên cạnh bốn người.

- Các người trước tiên hãy thu phục bọn chúng cái đã, chỉ cần đem chân nguyên lực quán nhập vào trong đó là được!

Những pháp khí này đều là vật vô chủ, mới có thể thu phục một cách đơn giản như vậy. Nếu như là pháp khí đã có chủ, thu phục đương nhiên sẽ không dễ dàng.

Trương Cuồng công lực cao nhất, đương nhiên thu phục pháp khí cũng nhanh nhất. Đem điêu khắc đao xuất ra bên ngoài cơ thể, khống chế nó vạch lên vài đường, mới quay nang nói với Trương Tinh Phong:

- Hiền chất, pháp khí này quả thật rất tốt, so với điêu khắc đao trước kia của ta tốt hơn rất nhiều. Ta đã quyết định, sau này nhất định phải sử dụng nó tạo ra ác tác phẩm càng tốt hơn, À ..... Pháp khí này nên đặt tên là gì đây?

Trương Cuồng nhíu mày. Ông ta thật sự rất yêu thích pháp khí này, đương nhiên nhất định phải tìm cho nó một cái tên thật hay.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Gọi nó là "Bích Ngân Đao" đi. Sứ mạng của nó là lưu lại một chút dấu vết trên vô hạ bích ngọc!

Trương Cuồng vừa nghe, ngẩn người một hồi lâu mới lên tiếng:

- Không, hiền chất à, ta nghĩ nên gọi nó là "Điêu Bích Dao", thanh đao điêu khắc vô hạ bích ngọc. Thế nào, hiền chất, cái tên này có tốt không?

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu. Đột nhiên hắt nhìn sang ba người Trương Vũ bên cạnh. Lúc này ba người bọn họ đều đã thu phục được pháp khí rồi, dường như khí thế của ba người cũng không giống nhau.

- Sư phụ, phi kiếm này thật sự rất nghe lời a, con con muốn nó chuyển động ra sao thì nó liền chuyển động như vậy!

Hiếu Phong hưng phấn không chế trứ phi kiếm bay qua bay lại, tựa như tiểu hài tử tìm thấy một món đồ chơi.

Trương Tinh Phong nói:

- Các người sau này hãy cố gắng vận dụng phi kiếm thật nhiều. Chỉ có như vậy, phi kiếm mới có thể dễ dàng sử dụng như ngón tay của mình. Tốt lắm, các người cứ từ từ tu luyện đi, ta trở về phòng trước. Nhớ kỹ, nếu như không thể ổn định ngự kiếm phi hành, tuyệt đối không thể dùng Bích lăng đan, như vậy đối với độ kiếp trong tương lai sẽ có ảnh hưởng rất lớn. Trời cũng sắp sáng rồi, ngày mai ta phải đi ra ngoài. Việc tu luyện của các người nhất định phải nghe theo sự an bài của Trương đại thúc!

- Tuân lệnh!

Trương Tinh Phong hài lòng khẽ gật đầu, quay đầu lại nhìn thoáng qua Trương Cuồng, liền lập tức rời đi. Hắt từ trong ánh mắt của Trương Cuồng tin rằng ông ta nhất định sẽ không làm cho hắn thất vọng.

Trương Cuồng nhìn bóng lưng của Trương Tinh Phong rời khỏi mật thất, trong lòng thầm nghĩ: "Hiền chất à, người rốt cuộc còn muốn tạo ra bao nhiêu kỳ tích đây? Từ nhất phẩm cảnh giới đạt đến Kim Đan hậu kỳ, chỉ đơn giản là cần một viên linh đan cùng với một viên Bích lăng đan. Nếu như tu luyện bình thì phải cần đến bao nhiêu thời gian đây? Thậm chí có người cả đời đều không thể từ Nhất phẩm cảnh giới đạt đến Kim Đan kỳ, còn hiền chất người thì lại chỉ cần một viên linh đan. Từ Kim Đan tiền kỳ đạt đến hậu kỳ, ít nhất phải tốn hơn mười năm, một viên Bích lăng đan trong một đêm có thể giải quyết. Ha ha ..... Thì ra luyện thành cao thủ chính là như vậy, quả thật là đơn giản!"

Trương Cuồng có chút cảm thán, nhưng ông ta làm sao biết được mọi chuyện đều thật sự không đơn giản như vậy. Linh đan và Bích lẳng đan kia thật sự dễ dàng luyện chế như vậy sao?

- Ba người các người, nhất định phải tu luyện thật tốt, biết không?

Trương Cuồng lắc lắc đầu, quay về phía ba tên gia hỏa đang hưng phấn lớn tiếng nói.

Vương ca mấy người bọn họ lập tức lên tiếng đáp lời. Trương Cuồng tốt xấu gì cũng là đại thúc của bọn họ, là trưởng bối của bọn họ. Hơn nữa Trương đại thúc bây giờ công lực lại rất cao cường.

.....

Tu luyện!

Tu luyện!

Đây là chuyện duy nhất mà Hiếu Phong mấy người bọn họ cần làm trong khoảng thời gian này.

Trương Tinh Phong ngồi xếp bằng trên giường, yên lặng, tâm linh một mảnh hư không.

Một tia sáng mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu vào. Trương Tinh Phong khước miệng mỉm cười, từ từ mở mắt ra, đi đến bên cạnh cửa sổ, nhìn mặt trời đang mọc lên tại phương đông.

- Thiếu gia, người trong cung đã đến rồi!

Thu Chí từ ngoài xa đã hô lên. Từ sau khi Trương Tinh Phong trở thành bá tước, người bên ngoài gặp mặt đều gọi là Trương bá tước. Nhưng những hạ nhân bên trong Tinh Phong trang viên thì đều gọi là gia chủ. Tốt xấu gì Trương Tinh Phong cũng đã thành lập nên một bá tước gia tộc.

Trương Tinh Phong xoay người nhìn Thu Chí đang chạy đến. Ánh mặt trời xuyên qua cửa sổ chiếu lên mái tóc bạc phát ra những màu sắc rực rỡ hoa mỹ.

Thu Chí nhìn thấy cảnh này liền sững sờ, dường như bị Trương Tinh Phong mê hoặc, qua một lúc lâu sau mới thanh tỉnh lại. Nhìn thấy Trương Tinh Phong đang nghi hoặc nhìn nàng, khuôn mặt đỏ bừng lên. Nhưng nàng vẫn còn không quên chuyện của mình, cúi đầu nói:

- Thiếu gia, người trong cung đã đến rồi, bây giờ đang đợi bên trong đại sảnh!

Nói xong liền lập tức xoay người chạy đi.

Trương Tinh Phong ngăn người, trong lòng cảm thấy kỳ quái vì thái độ Thu Chí. Nhưng chỉ trong nháy mắt hắn lại nhớ đến người trong cung vẫn còn đang đợi, liền lập tức đi đến đại sảnh.

Thống lĩnh cấm vệ Vương Địch nhìn thấy Trương Tinh Phong đi đến, lập tức cung kính nói:

- Trương bá tước, đây là thiệp mời mà hoàng thượng bảo ta đưa đến, xin mời nhận lấy!

Là thủ lĩnh cấm vệ trong cung, thân phận của Vương Địch so với Trương Tinh Phong cũng không thấp hơn bao nhiêu. Nhưng hắn cũng biết thái độ của hoàng thượng đối với Trương Tinh Phong, đồng thời hắn cũng biết được trên đại lục này vẫn tồn tại một số siêu đại thế lực không bị triều đình quản hạt, cho nên thái độ đối với Trương Tinh Phong rất cung kính.

Trương Tinh Phong hiển nhiên đối với thái độ của nam tử trước mặt rất hài lòng, liếc nhìn thiệp mời nói:

- Tốt, ta đã biết rồi. Buổi sáng ngày mai các người hãy đến đón ta. Người hãy về trước đi!

- Tuân lệnh!

Wương Địch xoay người rời đi.

- Sư phụ, vị huynh đệ này là ai vậy?

Thanh âm của Lý Nhị rất lớn, từ đằng xa đã nghe thấy. Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ. Rất hiển nhiên tên gia hỏa Lý Nhị này nhất định là lại ra ngoài đánh bạc suốt một đêm, nếu không thì không có khả năng mới sáng sớm đã từ bên ngoài cửa lớn đi vào. May mắn là trình độ đánh bạc của Lý Nhị cũng rất cao, dựa vào thực lực nhị phẩm, lăn lộn trong chốn đồ trường cũng có một chút danh tiếng.

Wương Địch nhìn Lý Nhị gật đầu tỏ ý chào, liền xoay người rời đi. Nhưng trong lòng của hắn lại đang nổi sóng.

Hắn năm nay bốn mươi tuổi, đạt đến nhị phẩm cảnh giới, đã là đệ nhất cao thủ trong số cấm vệ. Nhưng hắn lại khiếp sợ phát hiện ra đại hán trọc đầu

gọi Trương Tinh Phong là "sư phụ" công lực cũng đạt đến nhị phẩm. Hơn nữa người đó rõ ràng vẫn còn rất trẻ, tuyệt đối không quá ba mươi tuổi. Có thể tưởng tượng được, đại hán trọc đầu này tương lai nhất định rất mạnh!

- Có lẽ, đây mới chính là thực lực của một siêu đại thể lực!

Vương Địch thầm than một tiếng, liền nhanh chóng rời khỏi. Hắn làm sao biết được, thực lực của các siêu đại thể lực so với tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn rất nhiều!

Trương Tinh Phong liếc nhìn thiệp mời trên tay.

"Trương công tử, hy vọng ngày mai ngài có thể đến đại doanh của cấm vệ bên ngoài thành tụ hợp, cùng nhau mưu cầu bảo tàng nghiệp lớn!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Độc Tự Tiền Khứ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sáng sớm tinh mơ, không khí cực kỳ mát mẻ. Tâm tình của Trương Tinh Phong cũng cực kỳ thoải mái. Ngọc khí điểm cùng với Thiên Phong đồ trang đều đã hoàn toàn an bài xong. Bây giờ chuyện mà hần muốn làm nhất, chính là khai quật kinh thiên bảo tàng!

- Thiếu gia, xe ngựa đã đợi một hồi lâu rồi!

Thu Chí lo lắng nói. Nàng không rõ vì sao Trương Tinh Phong không hề vội vã một chút nào, bên ngoài đều là cấm vệ của triều đình a!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Thu Chí à, bọn họ dám đến chậm hay sao. Những cấm vệ này đương nhiên là phải đến sớm, sứ mạng của bọn họ chính là chờ đợi ta. Người vẫn còn chưa hiểu Tinh Phong trang viên chúng ta rốt cuộc đại biểu cho cái gì hay sao?

Trương Tinh Phong nói xong liền xoay người rời đi.

Thu chí cảm thấy ngơ ngác: "Tinh Phong trang viên đại biểu cho cái gì? Không phải chính là một trang viên của phú hào hay sao?"

Thu Chí đến Tinh Phong trang viên không lâu đối với thế lực của Trương Tinh Phong đương nhiên không hiểu rõ.

Tinh Phong trang viên đại biểu cái gì? Trong số các siêu cấp thế lực, Tinh Phong trang viên đại biểu cho việc không thể địch lại được, thậm chí còn có mệnh lệnh "không thể đối địch". Tất cả những điều này đều bởi vì Tinh Phong trang viên có một người.

Trương Tinh Phong vô địch!

- Trương bá tước, xin mời!

Cấm vệ đối với Trương Tinh Phong vô cùng cung kính.

Trương Tinh Phong đáp lời một tiếng, bước vào bên trong chiếc xe ngựa sang trọng. Vừa bước vào bên trong, hần lập tức nhắm mắt tĩnh tu.

.....

Sau nửa canh giờ, xe ngựa dừng lại tại đại doanh của cấm vệ bên ngoài thành.

Trương Tinh Phong khóe miệng nở một nụ cười khó hiểu, bước ra bên ngoài. Lúc này Chu Lệ đã đứng ở bên ngoài đại doanh, nhìn thấy Trương Tinh Phong bước xuống xe ngựa, lập tức tiến lên phía trước nói:

- Trương công tử, trăm cuối cùng cũng đợi được người, ha ha ..... Lý gia chủ tại sao đến bây giờ còn chưa đến?

Đột nhiên trên mặt Chu Lệ lộ ra thần sắc cực kỳ cổ quái, nói:

- Trương công tử, ngài hôm nay chỉ đến một mình thôi sao?

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu, thanh âm mang theo một chút ngạo khí nói:

- Hoàng thượng, ta nghĩ rằng ta một người đến như vậy là đủ rồi!

Chu Lệ cười lớn vài tiếng, giảm bớt một chút không khí khẩn trương. Vừa rồi khi cấm vệ nghe được Trương Tinh Phong dám ở trước mặt hoàng thượng tự xưng là "ta", đã bắt đầu rút đao ra.

- Bọn các người làm gì vậy, rút đi cho ta!

Chu Lệ trừng mắt, nhìn thấy đám cấm vệ sợ hãi thối lui, lúc này mới hài lòng xoay người lại nói với Trương Tinh Phong nói:

- Trương công tử, trước hết xin vào bên trong đại doanh trung nghỉ ngơi một lát!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Hoàng thượng ở đây chờ đợi, ta làm sao có thể ở bên cạnh nghỉ ngơi? Cứ để ta ở nơi này đồng thời chờ đợi người Lý gia đi, À ..... Hoàng thượng, ngài chuẩn bị để cho người nào đi khai quật bảo tàng đây?

Chu Lệ nhìn Trương Tinh Phong mỉm cười thân thiện, xoay người quay về phía xa vẫy vẫy tay. Một vị tướng quân cao lớn khôi ngô liền lập tức đi đến, nhìn thấy Trương Tinh Phong, lập tức khẽ khom người nói:

- Tại hạ Chu Đăng, cũng là đương triều nhị hoàng tử!

Trương Tinh Phong âm thầm gật đầu: "Nhị hoàng tử này thoát nhìn dường như rất thô lỗ, nhưng nói chuyện lại cực kỳ cẩn thận. Hiếm có nhất chính là Nhị hoàng tử này lại có thể hạ mình như vậy. Kỳ thật một Nhị hoàng tử địa

vị tuyệt đối cao hơn một bá tước rất nhiều, nhưng khi Chu Đăng nhìn thấy ta, ngược lại có chút khom người!"

Trương Tinh Phong đã gặp qua hai vị hoàng tử của hoàng gia. Đại hoàng tử và Nhị hoàng tử đều không phải là những nhân vật tầm thường. Vậy còn Tam hoàng tử trong truyền thuyết rốt cuộc ưu tú như thế nào? Trương Tinh Phong đột nhiên sinh ra một cảm giác tò mò.

- Nhị hoàng tử, ta chỉ là một bá tước nho nhỏ, thật sự là không nhận được một bái này của ngài!

Trương Tinh Phong cố ý lên tiếng.

Chu đăng cặp mắt mở lớn, bình thản nói:

- Trương bá tước chính là tấm gương sáng của vũ giả chúng ta. Ta bái ngài một lần có gì không thể?

Trương Tinh Phong ngẩn người. Không ngờ Nhị hoàng tử này đột nhiên lại dùng thân phận vũ giả để nói. Hắn cũng nở nụ cười, có vẻ rất cao hứng.

Chu đăng dường như cũng vì sự cao hứng của Trương Tinh Phong cảm thấy hưng phấn.

"Hô!"

Một trận gió đột nhiên nổi lên, làm cho cấm vệ không nhìn được cũng phải nheo con mắt.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười, nụ cười rất kỳ quái.

Chu Lệ sắc mặt biến đổi, trở nên tức giận, đương nhiên chỉ trong nháy mắt hắn đã khôi phục lại sắc mặt bình thường. Chu Lệ ngẩng đầu nhìn về phía xa, lúc này đang có mấy trăm cao thủ tiến đến, người đi đầu đúng là Lý gia chủ.

- Lý gia chủ, ha ha, cuối cùng cũng đợi được gia chủ rồi!

Chu Lệ không hề đề cập đến công tước, chỉ gọi là gia chủ, rõ ràng xem Lý gia chủ và hắn là cùng một đẳng cấp.

Lý gia chủ từ xa đi đến, nghe được Chu Lệ nói, vẻ tươi cười xuất hiện trên mặt, nói:

- Để cho hoàng thượng phải đợi lâu, quả thật là xấu hổ!

Trương Tinh Phong liếc nhìn Chu Lệ, lại nhìn sang Lý gia chủ, thầm than:

"Chu Lệ quả thật không hổ là nhất đại minh quân, có sự nhẫn nại mà người

khác không có được. Lý gia chủ tên gia hỏa kia vẫn còn có điểm tự đắc, thật là .....

Trương Tinh Phong làm sao biết được, Lý gia cũng không có biện pháp nào. Đời trước chỉ một nam tử là Lý gia chủ, không có cách nào mới truyền chức vị gia chủ lại cho hắn. Trong mắt của Lý Thế Dân, chỉ cần thế gia vẫn còn hắn huynh đệ tọa trấn, không thể nào xảy ra chuyện gì. Càng huống chi Lý gia chủ cũng không phải là kẻ ngu ngốc!

Chu Lệ đột nhiên lộ ra thần sắc hận thường nhìn nhân mã phía sau Lý gia chủ, nói:

- Lý gia chủ, thủ hạ của ngài quả thật là nhân tài đông đảo, hình như năm trăm người này đều là tiên thiên cao thủ phải không?

Lý gia chủ trong lòng thầm nghĩ: "Chẳng qua chỉ là năm trăm người mà thôi. Lý gia ta bình thường có đến năm ngàn tiên thiên cao thủ, muốn tấn công vào hoàng cung cũng chỉ cần nửa canh giờ mà thôi. Năm trăm người này thì có ăn nhằm gì?"

Đương nhiên Lý gia chủ còn không ngốc đến độ cái gì cũng nói ra, nhìn Chu Lệ, khiêm tốn nói:

- Hoàng thượng minh giám, năm trăm người này đều là do ta vừa mới mới xoay sở được, cho nên hôm nay mới đến chậm như vậy!

Chu Lệ tựa hồ như tin rằng lời nói của Lý gia chủ là sự thật, dẫn theo Lý gia chủ và Trương Tinh Phong đi vào bên trong đại doanh.

Đang bước đi, Trương Tinh Phong đột nhiên ngừng lại. Nhìn về phía năm trăm người của Lý gia, trong mắt loé lên một tia sáng. Trên mặt lộ ra một nụ cười quái dị, liền xoay người tiếp tục bước đi.

Ngay lúc Trương Tinh Phong xoay người lại. Một nam tử trong số năm trăm người đó ngẩng đầu lên, nhìn theo bóng lưng của Trương Tinh Phong, lẩm bẩm nói: "Bị người phát hiện rồi sao? Ha ha ..... Trương Tinh Phong ..... Lần này nơi cất giấu bảo tàng bảo cũng sẽ chính là nơi chôn thân của ngươi ....."

Trương Tinh Phong khóe miệng đột nhiên nở một nụ cười khinh thường.

.....

Trung ương của cấm vệ đại doanh.

Chu Lệ, Lý gia chủ cùng với Trương Tinh Phong theo thứ tự ngồi xuống. Phía trước bọn họ chính là đội ngũ tầm bảo lần này của hoàng gia và Lý gia. Mỗi bên có năm trăm người, hai phương đội ngũ phân biệt đứng ở hai hướng nam bắc.

Rất hiển nhiên, đội ngũ của Lý gia đều là cao thủ, đều là tiên thiên cảnh giới trở lên. Bọn họ nhìn những binh lính đứng ở phía nam, trên mặt hiện lên vẻ khinh thường. Khí thế tự nhiên trên người của tiên thiên cao thủ phát tán ra bên ngoài.

Đội ngũ đứng ở phía nam cũng không phải là những người bình thường. Bọn họ chính là những huynh đệ của Hãm trận doanh dũng mãnh nhất trong cấm vệ doanh. Hãm trận doanh cũng chính là quân đội mỗi lần chiến tranh đều phải xông lên phía trước, có đến chín phần là tử vong. Những quân nhân này đều là những anh hùng của Hãm trận doanh còn sống sót sau hàng trăm trận chiến.

Trong quân đội, chỉ có quân công cao mới là anh hùng, mới có thể khiến cho người khác tôn kính. Cho nên những người này đều là những vị anh hùng trong quân đội. Bọn họ làm sao có thể chịu được thái độ khinh thường của những cao thủ Lý gia như vậy!

Nhìn những cao thủ của Lý gia, những anh hùng của Hãm trận doanh thầm nghĩ: "Chẳng qua chỉ là mấy tên gia hỏa công lực cao một chút mà thôi. Mẹ kiếp, lão tử đây giết người so với các người ăn cơm còn nhiều hơn đấy. Cho bọn bay biết cái gì gọi là tử vong!"

Sát khí, sát khí ngập trời, lạnh khí lạnh như băng phát ra từ trên người của những chiến binh đã trải qua trăm ngàn sinh tử. Sát khí kinh khủng hướng về phía năm trăm cao thủ của Lý gia!

Những cao thủ của Lý gia đột nhiên chấn động. Vài người thực lực hơi yếu ánh mắt lộ ra vẻ sợ hãi. Tử vong, những cao thủ này của Lý gia có bao nhiêu người đã từng trải qua sinh tử!

Nhưng cao thủ thủy chung vẫn là cao thủ. Đại bộ phận cao thủ của Lý gia trong lòng lửa giận bốc lên: "Con mẹ nó, các người không phải chỉ là một đám binh lính đê tiện hay sao? Lại kiêu ngạo như vậy. Cho các người biết thế nào mới gọi là cao thủ!"

Khí thế bên phía trận doanh của các cao thủ Lý gia đột nhiên tăng nhiều. Những anh hùng của Hãm trận doanh cũng không chịu yếu hơn, sát khí băng lãnh cũng tiếp tục bành trướng ra.

Cả khoảng sân rộng của đại doanh đều nổi gió, cát bụi bay đầy trời. Chu Lệ và Lý gia vừa rồi còn muốn ngồi xem kịch, lúc này phát giác chuyện này dường như đã đi quá giới hạn. Tốt xấu gì bây giờ bọn họ cũng đang ngồi chung một con thuyền!

Trương Tinh Phong hừ lạnh một tiếng: "Thế này mà cũng gọi là hợp tác hay sao?"

Trên người hắn đột nhiên khí thế bạo tăng, tựa như hai cơn lốc cuốn thẳng đến trận doanh của hai phía. Cơn lốc quét qua, một ngàn cao thủ đều đem khí thế của mình kháng cự lại khí thế của Trương Tinh Phong.

"Phanh!"

Những cao thủ của Hãm trận doanh và Lý gia sắc mặt đều trở nên trắng bệch, những người công lực kém liền thổ huyết ngay tại đường tràng. Trương Tinh Phong lại không hề hấn một chút nào, khiến cho tất cả các cao thủ đều hoảng sợ!

"Không để cho các người kiến thức một chút, còn tưởng rằng ta hôm nay một người đến đây là có thể khinh thường!"

Trương Tinh Phong liếc nhìn Chu Lệ và Lý gia chủ vẫn còn đang chấn động, trong lòng thầm nghĩ.

Chu Lệ lập tức nói:

- Tốt lắm, mọi người không nên làm tôn thương hòa khí. Bây giờ chúng ta hãy đem ba tấm bản đồ để cùng một chỗ, xem thử bảo tàng rốt cuộc là ở nơi nào!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Thái Hành Sơn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong đại doanh của cấm vệ, phía bên ngoài doanh trướng lại không hề có một cấm vệ nào. Nhìn kỹ mới có thể phát giác bên ngoài đại trướng ba trướng có rất đông cấm vệ. Tại sao không có một cấm vệ nào đến gần doanh trướng?

Lúc này Trương Tinh Phong, Lý gia chủ, Chu Lệ bọn họ ba người đang ở bên trong doanh trướng. Chu Đăng cũng không được phép đến đây. Bây giờ mọi người đang chuẩn bị hợp nhất Tàng bảo đồ, chuyện này cực kỳ quan trọng, ba phương thế lực đương nhiên chỉ có một người được phép đi vào.

- Các vị, mọi người xin hãy đặt bản đồ lên bàn này đi!

Chu Lệ là người tiên đặt Thăng long đồ lên bàn.

Trương Tinh Phong cũng dứt khoát đem Tiềm long đồ đặt lên bàn. Lý gia chủ cũng mỉm cười, đem Đăng long đồ đặt lên bàn. Thành thật mà nói, ba người lúc này quả thật có chút tò mò. Ba tấm bản đồ này trên đó đều vẽ những hình rồng khác nhau, làm sao có thể hợp thành Tàng bảo đồ?

Ngay khi Lý gia chủ đem tấm bản đồ thứ ba đặt lên bàn, dị biến đột nhiên phát sinh!

Ba tấm bản đồ bắt đầu phát ra kim quang. Kim quang càng ngày càng mạnh, từ từ bắt đầu dung hợp .....

Chu Lệ và Lý gia chủ trợn mắt há mồm, bọn họ không hiểu tại sao lại phát sinh biến hóa như vậy. Trương Tinh Phong cũng cực kỳ chấn kinh: "Đây rõ ràng là thủ đoạn của Tu chân giả. Chẳng lẽ Thiết Mộc Chân năm đó cũng có thủ hạ là Tu chân cao thủ?"

Nhưng vừa nghĩ đến lão hòa thượng kia của Thiếu Lâm và Tả tiên sinh của ma điện, hẳn cũng không suy nghĩ nữa.

Ba người đều đang nhìn tình cảnh này, không hề bỏ sót một tình huống nào. Kim quang càng ngày càng sáng .....

Đột nhiên kim quang bỗng phát tán ra trên diện rộng. Ba người đều cảm thấy trước mặt là một màu trắng. Đợi đến khi mọi người đều thích ứng lại nhìn về trên bàn thì kim quang đã biến mất. Lúc này ba tấm bản đồ trên bàn đều đã biến mất, trên bàn chỉ có duy nhất một tấm bản đồ.

Ba người vội vàng bước lên phía trước.

"Thái Hành Sơn!"

Ba chữ xuất hiện phía trên bản đồ. Đây đúng là bản đồ lộ tuyến của Thái Hành Sơn. Xem ra bảo tàng này chính là ở ngay bên trong Thái Hành Sơn. Thái Hành Sơn, Trương Tinh Phong hòa Chu Lệ đều nhường mảy. Bọn họ cũng không chú ý đến trên khuôn mặt Lý gia chủ lại hiện ra một vẻ vui mừng, đương nhiên trong nháy mắt liền che giấu đi. Trương Tinh Phong và Chu Lệ đều đang suy nghĩ cho nên cũng không để ý.

- Thái Hành Sơn này không phải là một địa phương bình thường. Mười vạn sơn tặc ở đó đã có gần ngàn năm lịch sử. Gần ngàn năm nay, vô số lần bao vây tiêu diệt đều bị thất bại. Lần này bảo tàng lại ở tại Thái Hành Sơn, ai!

Chu Lệ bất đắc dĩ thở dài một hơi.

Trương Tinh Phong đối với những sơn tặc tại Thái Hành Sơn này cũng biết một chút. Sơn tặc ở nơi này không nhiều như ở Thiên Nhai San Mạch, dân cư cũng không đông đúc bằng. Nhưng bản lĩnh của sơn tặc ở Thái Hành Sơn so với Thiên Nhai San Mạch cao hơn rất nhiều. Quan trọng nhất chính là sơn tặc ở nơi này cho đến bây giờ cũng chưa từng quan hệ với bất cứ một phương thế lực nào.

Điều này mặc dù làm cho các thế lực lớn yên tâm, nhưng đồng thời Trương Tinh Phong cũng có chút đau đầu. Mười vạn sơn tặc không phải là chuyện đùa, chỉ đơn giản đứng để cho người giết cũng phải mỏi tay. Hơn nữa Thái Hành Sơn có vị trí ở giữa Thanh Châu Quận và Liêu quốc. Quân đội cũng không dám tiến vào nhiều, không chừng sẽ xảy ra chiến tranh giữa hai nước. Đây cũng chính là nguyên nhân mà sơn tặc tại Thái Hành Sơn sơn tặc có thể hoành hành bá đạo.

- Tốt lắm, trước tiên chúng ta hãy đi đến Thanh Châu Thành bên trong Thanh Châu Quận. Đáo nơi đó rồi hãy từ từ nghĩ biện pháp. Hơn nữa người của chúng ta cũng không nhiều lắm, phòng chừng có thể tránh thoát được

sơn tặc đem bảo tàng trở ra. Cùng lắm thì trăm sẽ xuất động hơn mười vạn quân đội tại Thanh Châu Quận công kích Thái Hành Sơn, chúng ta thừa cơ mà lên vào!

Chu Lệ có vẻ nôn nóng. "Chuyện gần như đã thành công rồi, bây giờ bỗng nhiên lại xuất hiện sơn tặc tại Thái Hành Sơn, thật là phiền toái!"

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu. Bất kể nói như thế nào, hãn cũng chỉ có một người, nơi nào lại không đến được? Lại có người nào có thể thương tổn hãn? Càng huống chi hãn còn có đỉnh cấp thần khí bảo vệ tính mạng —— Thiên Vũ thủ trạc.

Lý gia chủ nói:

- Tất cả đều nghe theo hoàng thượng an bài!

Chu Lệ ngẩn người, Trương Tinh Phong cũng ngẩn người. Hai người nhìn Lý gia chủ, thầm nghĩ: "Lão già này từ lúc nào trở nên nghe lời như vậy?"

Nhưng nếu Lý gia chủ đồng ý không phải một chuyện tốt sao? Bọn họ cũng không lên tiếng.

- Tăm bản đồ này do ai giữ thì tốt?

Chu Lệ lên tiếng hỏi. Nguyên lai là ba tấm bản đồ hoàn hảo, bây giờ biến thành một tấm thật sự là có chút phiền toái.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Hoàng thượng cứ giữ đi!

Đồng thời Trương Tinh Phong cũng lưu lại một chút hỗn độn lực bám vào bên trên Tàng bảo đồ.

Lý gia chủ cũng cực kỳ hào phóng nói:

- Ân ..... Hoàng thượng giữ thì tốt hơn, Hoàng thượng cứ giữ lấy!

Chu Lệ và Trương Tinh Phong lại ngẩn người. Xem ra Lý gia chủ này dường như thay đổi rất nhiều. Lúc này, hai người đối với Lý gia chủ đều gia tăng cảnh giác.

- Hảo, nếu như vậy, mọi người chúng ta hãy xuất phát đi!

Chu Lệ tuyên bố nói.

Hai người Trương Tinh Phong bọn họ đều gật đầu. Chuyện đã quyết định xong.

Tức thì, năm trăm cao thủ của Lý gia cùng với năm trăm anh hùng của Hãm trận doanh đều bắt đầu xuất phát. Mục tiêu —— Thanh Châu Thành!

Bốn ngày sau, đội ngũ cuối cùng đã đi đến bên ngoài thành Thanh Châu. Đường nhiên Trương Tinh Phong bọn họ cực kỳ thoải mái. Bên trong xe ngựa sang trọng, ngồi bên trên chiếc đệm mềm mại ấp áp hầu như làm cho người ta không hề cảm thấy lắc lư. Trương Tinh Phong lúc này đang ở bên trong xe ngựa nhắm mắt tĩnh tu, còn Lý Thiên Tường ẩn dấu thân phận thì lại phải ở bên ngoài nếm cát bụi!

Bên ngoài thành Thanh Châu đang tụ tập rất đông các phú hào quan lại, khuôn mặt người nào cũng đỏ bừng, tất cả đều khiêm tốn chờ đợi hoàng thượng đến đây.

Ba chiếc xe ngựa sang trọng ngừng lại.

Từ chiếc xe ngựa chính giữa bước xuống hai người, phân biệt thị hoàng đế Chu Lệ và nhị hoàng tử Chu Đăng. Lý gia chủ bước xuống từ chiếc xe ngựa bên phải, bên trái là Trương Tinh Phong.

Những nhân vật tại Thanh Châu Thành nhìn thấy cảnh này đều ngẩn người. Nhìn hình dạng của những chiếc xe ngựa này hầu như đều giống y như nhau. Rốt cuộc những người này là ai mà có thể ngồi trên những chiếc xe ngựa cùng dạng thức với hoàng thượng?

-Ồ, đó không phải Lý gia chủ hay sao?

Một số đại nhân vật tại Thanh Châu Thành nhận ra gia chủ của thiên hạ đệ nhất thế gia.

- Còn nam tử tóc bạc bên kia là ai?

Nhưng mà bọn họ cũng không có thời gian suy nghĩ. Chu Lệ đi đến trước mặt, phú hào quan lại bọn họ lập tức quỳ xuống, hô lớn:

- Hoàng thượng vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Chu Lệ tươi cười nói:

- Bình thân!

Chu Lệ tiếp theo lại lên tiếp:

- Trẫm giới thiệu một chút, vị này chính là Lý gia chủ, tin rằng mọi người cũng đã biết rồi. Còn vị này, chính là Trương Tinh Phong bá tước!

Chúng phú hào quan lại đều khách khí bắt chuyện, nhưng là trong lòng lại cảm thấy nghi hoặc: "Một bá tước tại sao lại có đãi ngộ như vậy!"

Nhưng bọn họ cũng biết chuyện này đã không phải là bọn họ có khả năng biết, cũng không phải là chuyện bọn họ có thể lên tiếng hỏi.

Trương Tinh Phong căn bản là không muốn dây dưa cùng với bọn người này, dứt khoát đi đến bên cạnh Chu Lệ. Chu Lệ chính là hoàng thượng, những kẻ đó cũng không dám đến gần. Không may bị người khác nói là "muốn gây bất lợi đối với hoàng thượng" thì chết oan lúc nào không biết!

Chu Lệ xem ra cũng không thêm giao lưu cùng với những kẻ này, xoay người đi vào bên trong thành Thanh Châu!

Lúc này Chu Lệ, Trương Tinh Phong, Lý gia chủ lại tập trung trong một căn phòng.

Chu Lệ lấy ra Tàng bảo đồ, đồng thời lại lấy ra một tấm bản đồ khác, nói:

- Đây chính là bản đồ chi tiết của khu vực Thái Hành Sơn. Đối chiếu hai tấm bản đồ này, có thể dễ dàng quan địa điểm của Tàng bảo đồ!

Trương Tinh Phong và Lý gia chủ đều tiến đến cẩn thận quan sát, quả nhiên là rất là rõ ràng. Địa điểm của Tàng bảo đồ chính là bên trong một hẻm núi tại Thái Hành Sơn. Hẻm núi này vị trí rất là bí ẩn, người bình thường rất khó có thể tìm được.

- Hai vị đối với việc này có ý kiến gì không?

Chu Lệ lên tiếng hỏi.

Lý gia chủ nói:

- Hẻm núi này vị trí tương đối bí ẩn, có lẽ cũng không có sơn tặc. Đương nhiên chủ yếu nhất chính là đường đến hạp cốc cũng tương đối bí ẩn. Chỉ cần chúng ta cẩn thận, có lẽ hy vọng sẽ không làm cho bọn chúng chú ý!

Trương Tinh Phong nghe được liền nhướn mày, thầm nghĩ: "Sơn tặc của Thái Hành Sơn đã ở nơi này gần ngàn năm, chỗ nào mà lại không biết. Đi đường này làm sao có thể không bị phát hiện?"

Đương nhiên Trương Tinh Phong cũng không nói ra. Bất kể như thế nào, hẻm cũng chỉ có một người.

Chu Lệ xem ra cũng biết con đường này mặc dù bí ẩn, nhưng khả năng không bị phát hiện là rất nhỏ. Nhưng hiển nhiên là hẻm dùng hơn mười vạn

quân đội để tiến công, như vậy thương vong sẽ rất lớn. Chu Lệ thầm nghĩ: "Nếu như vận khí tốt, có thể thật sự sẽ không bị phát hiện. Hơn nữa lần này đến đây đều là cao thủ, xem ra quả thật có hy vọng!"

Chu Lệ lên tiếng:

- Ân ..... Trẫm cho rằng Lý gia chủ nói có lý, buổi tối hôm nay chúng ta sẽ lặng lẽ đi vào. Lần này trẫm sẽ không đi, để cho nhị hoàng tử Chu Đăng thay thế trẫm đi vào!

Trương Tinh Phong và Lý gia chủ đều gật đầu, không hề cảm thấy kỳ quái. Hoàng thượng là cửu ngũ chí tôn, làm sao có thể đi vào hiểm cảnh như vậy! Ba người tức lập tức tản đi!

.....

Ngày đã tàn!

Một ngàn cao thủ không một tiếng động tiến về phía Thái Hành Sơn.

Những cao thủ đều thi triển khinh công của bọn họ. Cả ngàn người di chuyển lại không hề có một tiếng bước chân, thật sự là kinh khủng.

Màn đêm buông xuống, mọi người đã đi đến dưới chân núi Thái Hành Sơn. Đầu lĩnh là Trương Tinh Phong, Lý gia chủ cùng với Chu Đăng nhìn nhau, dẫn dắt đội ngũ tiến vào. Thái Hành Sơn tối tăm phảng phất như Hồng Hoang cự thú nuốt chửng toàn bộ đội quân, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Địa Hạ Kinh Hồn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong đột nhiên nhíu mày, tại sao lại như vậy?

Trương Tinh Phong sờ dĩ cảm thấy không yên, là bởi vì nhiều người như vậy lại không hề bị phát hiện. Chẳng lẽ bởi vì ban đêm, sơn tặc của Thái Hành Sơn đều đã yên giấc? Nhưng tại sao lại không có một ai đi tuần ban đêm đây? Chẳng lẽ bởi vì nhiều năm quân đội không công kích, cho nên đã buông lỏng cảnh giác, không có đi tuần ban đêm?

Trương Tinh Phong mặc dù cảm thấy kỳ quái, nhưng hắn cũng chỉ đành tin tưởng vào suy đoán cuối cùng của mình.

Cứ như vậy một ngàn người đã đi đến hẻm núi nơi cất dấu bảo tàng.

Ba vị thủ lĩnh lúc này tập trung lại. Chu Đăng lấy ra Tàng bảo đồ, nói:

- Dựa theo Tàng bảo đồ này, cửa vào đường như ngay tại một khoảng ở phía bắc!

Trương Tinh Phong liếc nhìn, cũng gật đầu. Quả thật đúng là phương vị này, khu vực này chu vi cũng không lớn, tìm kiếm cũng tương đối dễ dàng.

- Tốt, như vậy, mọi người hãy tìm kiếm cửa vào đi!

Lý gia chủ lên tiếng. Chu Lệ không có mặt ở đây, Lý gia chủ tựa hồ xem hắn như là người lãnh đạo. Còn Trương Tinh Phong và Chu Đăng đối với chuyện này cũng không tính toán.

Lý gia và hoàng gia mỗi một phương phái ra mười người, bắt đầu tìm kiếm. Lục soát từng góc ngách trong khu vực, hai mươi cao thủ tìm kiếm công phu một chén trà cũng không có kết quả gì. Chu Đăng người thứ nhất nhận không được lên tiếng:

- Hai vị, làm sao đây? Bây giờ cần phải tranh thủ thời gian, nếu như bị Thái Hành sơn tặc phát hiện, hành động của chúng ta có lẽ sẽ hoàn toàn thất bại!

Lý gia chủ cười nói:

- Không cần lo lắng, từ giờ đến hừng đông vẫn còn có một thời gian khá dài. Hơn nữa chung quanh hẻm núi đều có người của chúng ta quan sát, nếu như sơn tặc của Thái Hành Sơn đến đây, lập tức giết ngay. Hơn nữa địa phương này lại hẻo lánh như vậy!

Trương Tinh Phong không lên tiếng, linh giác bắt đầu cẩn thận tìm kiếm chung quanh khu vực.

"Không có?" Trương Tinh Phong nhướng mày, dĩ nhiên ngay cả linh giác của hắn cũng không phát hiện ra cửa vào.

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên, linh giác lập tức xâm nhập vào bên trong lòng đất, tất cả đều hiện lên rõ ràng. Trương Tinh Phong mỉm cười, hắn đã phát hiện ra thông đạo bên dưới lòng đất. Ngay lúc này, một tên cao thủ trong đội ngũ tìm kiếm của Lý gia đột nhiên hô lớn:

- Tìm được rồi, tìm được rồi, ở chỗ này!

Trương Tinh Phong liếc nhìn tên cao thủ này, cười cười, thầm nghĩ: "Lý Thiên Tường, người quả thật là rất biết nhẫn!"

Trương Tinh Phong biết chỉ cần Lý Thiên Tường sử dụng linh giác cẩn thận tìm kiếm, chỉ cần xâm nhập vào bên trong lòng đất thì sẽ rất nhanh phát hiện ra cửa vào. Nhưng Lý Thiên Tường lại đợi đến thời gian một chén trà mới nói ra.

Chu Đăng bọn họ vừa nghe được, lập tức hưng phấn đi đến. Lý gia chủ trên mặt cũng hiện lên vẻ tự đắc, bởi vì cửa vào này chính là do người của Lý gia phát hiện ra.

Lý gia chủ bước lên phía trước quan sát. Một động khẩu thật sâu tối tăm xuất hiện tại trước mặt, khiến cho hắn cũng phải nhíu mày. Cái động khẩu này sâu không thấy đáy lại chỉ toàn một màu đen, thật sự làm cho người ta cảm thấy run sợ.

- Đi xuống!

Chu Đăng ra lệnh.

Những anh hùng của hãm trận doanh bọn họ đã trải qua nhiều phen sinh tử, đối với động khẩu này đương nhiên không hề e ngại. Theo mệnh lệnh của Chu Đăng, lập tức bắt đầu tiến vào trong động.

Lý gia chủ vừa nhìn thấy, không tốt, không thể để cho người của hoàng gia đến trước được. Lập tức quay về các cao thủ của Lý gia bên cạnh ra lệnh:

- Các người cũng đi xuống cho ta!

Trương Tinh Phong không cử động, nhưng linh giác đã sớm khuếch tán xuống bên dưới. Động khẩu này sâu gần mười thước, tại đáy động có một thông đạo, thông đạo dài khoảng răm thước, phía sau .....

Trương Tinh Phong chân mày cau lại. Hắc kinh ngạc phát hiện ra linh giác của mình lại không cách nào quan sát được phía sau thông đạo.

"Cấm chế, nhất định là cấm chế, chỉ có cấm chế mới có thể nhiễu loạn linh giác của mình!" Trương Tinh Phong nghĩ thầm.

- Nhị hoàng tử, không tốt rồi .....

- Gia chủ, không tốt rồi .....

Chu Đăng và Lý gia chủ đều biến sắc. Một đại hán của hãm trận doanh từ trong động chạy ra nói:

- Nhị hoàng tử, các huynh đệ phía trước đều đã chết, có phạm bảy, vô số mũi tên!

Một cao thủ của Lý gia cũng chạy ra nói:

- Gia chủ ..... tên .....

Nói xong liền gục xuống, sau lưng hắn vẫn còn cắm hai mũi thiết tiễn.

Đại hán của hãm trận doanh chứng kiến bộ dáng tử vong của Lý gia cao thủ, cũng cảm thấy đổ mồ hôi lạnh. Nếu như không phải bởi vì đã thường xuyên đối mặt với tử vong, có lẽ hắn cũng đã bị những mũi tên bắn chết rồi!

Chu Đăng và Lý gia chủ lập tức đi đến trước mặt đại hán may mắn sống sót này. Chu Đăng lo lắng nói:

- Nói rõ xem, rốt cuộc phía dưới đã xảy ra chuyện gì?

Lý gia chủ cũng cực nôn nóng muốn biết sự tình đã xảy ra, nhưng mà đại hán này lại là người của hãm trận doanh. Nghĩ đến đây, Lý gia chủ quay đầu lại nhìn tên Lý gia cao thủ đã chết, trong mắt hiện lên vẻ khinh thường.

- Huynh đệ chúng tôi vừa mới đi vào, vừa xuống đến đáy động, liền nhìn thấy phía trước có một thông đạo. Nhưng mà bên trong thông đạo đó lại có vô số cơ quan. Chúng tôi vừa mới đi được vài bước, vô số những mũi tên từ hai bên vách thông đạo bắt đầu bắn ra. Chúng tôi căn bản là không có chút

cơ hội phản ứng nào. Tôi là người đứng ở bên ngoài cùng nên mới có thể chạy thoát một mạng. Các huynh đệ khác đã chết rồi, một người cũng không thoát được!

Đại hán của hãm trận doanh trong mắt chảy ra hai hàng lệ. Đó đều là những huynh đệ đã cùng hãn trải qua vô số sinh tử, bây giờ bỗng nhiên tất cả đều đã chết, đối với hãn thật sự là một sự đả kích khó có thể tiếp nhận.

Chu Đăng vỗ vỗ vai đại hán an ủi:

- Người hãy về trước nghỉ ngơi đi!

Chu Đăng đã ở tại quân đội thời gian rất lâu, đối với những anh hùng của hãm trận doanh rất hài lòng. Một tướng quân đương nhiên thích nhất là binh lính của mình không sợ chết và biết phục tùng mệnh lệnh. Bây giờ đã chết nhiều như vậy, tâm lý của hãn cũng không thoải mái.

Chu Đăng là một tướng quân, đồng dạng cũng muốn làm hoàng đế. Đả kích nho nhỏ này đối với hãn mà nói, căn bản chẳng là gì cả. Nhìn Trương Tinh Phong hòa Lý gia chủ nói:

- Hai vị, bây giờ nên làm sao?

Trương Tinh Phong lắc đầu. Hãn biết đi đến chỗ bảo tàng chỉ có duy nhất một cái thông đạo này. Có phương pháp nào đây? Chỉ có một biện pháp, đó là xông thẳng vào!

Lý gia chủ cũng cảm thấy không thoải mái, nhưng rất nhanh đã hồi phục phong phạm của một vị gia chủ nói:

- Còn có biện pháp gì? Xông vào! Ta không tin rằng những mũi tên đó là vô cùng vô tận!

Chu Đăng nắm chặt tay lại, nói:

- Tốt, xông vào!

Trong lòng nhưng lại thầm nghĩ: "Cùng lắm thì chết hết năm trăm binh này, Đại Minh ta có đến mấy trăm vạn quân đội, vài trăm người thì có tính là gì!"

Đương nhiên là hãn không dám nói ra lời này. Nếu không những huynh đệ của hãm trận doanh này sẽ làm ra chuyện gì không ai biết được.

Trương Tinh Phong rất thản nhiên, âm thầm cười nói: "Ta chỉ có một người. hai người các người muốn làm thế nào ta đều đáp ứng. Việc này còn không

thỏa đáng hay sao?"

Lúc này, xem ra người của Lý gia và triều đình đều đã bắt đầu phát uy, từng đoàn cao thủ lần lượt đi vào. Một tiếng kêu thảm thiết truyền lên.

Cuối cùng một thanh âm kinh hãi truyền đến:

- Nhị hoàng tử, phía dưới đã không còn tên nữa rồi!

Vừa nghe được lời này, Chu Đăng, Trương Tinh Phong cùng với Lý gia chủ lập tức đi xuống dưới động khẩu. Những cao thủ khác cũng nhanh chóng bắt đầu đi xuống. Trong chớp mắt tất cả mọi người đều đã tiến vào.

Trương Tinh Phong nhìn những thi thể bên trong thông đạo, trong lòng thầm than: "Chỉ bởi vì quyết định của những người lãnh đạo, bọn họ phải chịu chết như thế này. Quả thật là đáng thương!"

Nhưng Trương Tinh Phong lại không hề cảm thấy bất an, bởi vì cái thế giới này chính là như vậy.

- Gia chủ, chúng ta tổng cộng tử vong tám mươi bảy huynh đệ. Không có ai bị thương!

Một cao thủ của Lý gia đi đến trước mặt Lý gia chủ hồi báo tình hình.

- Nhị hoàng tử, những huynh đệ của hãm trận doanh chúng ta chết sáu mươi sáu người, bị thương mười lăm người!

Một đại hán đi đến trước mặt Chu Đăng hồi báo tình hình.

Rất rõ ràng, người của hãm trận doanh trong những hoàn cảnh như thế này, càng có khả năng bảo trụ tính mạng. Bởi vì hai phương từng người từng người lần lượt đi vào "chịu chết", Lý gia tám mươi bảy người toàn bộ tử vong. Còn hãm trận doanh tám mươi bảy người có sáu người không hề bị thương một sợi tóc chạy thoát được, còn có mười lăm người khác bị thương, nhưng vẫn bảo vệ được tính mạng. Chênh lệch rất rõ ràng!

Lý gia chủ luôn luôn cho Lý gia của mình là cường đại nhất, sau khi nghe hồi báo, sắc mặt trở nên rất khó coi, quát lớn:

- Tiếp tục tiến lên!

Nhị hoàng tử cũng phát tay, ra hiệu tiếp tục tiến lên. Tất cả mọi người bắt đầu đi tới, tốc độ rất chậm rãi. Tất cả đều lo lắng lại sẽ xuất hiện cơ quan gì đó. Mọi người vừa mới đi được hơn năm mươi thước, thông đạo đột nhiên chấn động.

"Oanh!"

Những người đi phía trước lập tức quay đầu lại nhìn lại, nhìn thấy được một tràng cảnh khiến cho bọn họ khiếp sợ!

Huyết thủy bắn ra tung tóe!

Những tiếng thét chói tai trước tử vong làm cho người ta phát run lên!

Tất cả mọi người đều ngây người. Thông đạo phía sau năm mươi thước bỗng nhiên hoàn toàn sụp xuống. Kỳ thật không phải là sụp, mà là một khối cự thạch siêu lớn, dài đến 50 thước rơi xuống, làm cho những người phía sau đều bị đè chết. Khối cự thạch đó đâu chỉ trăm ngàn cân, cho dù là nhất phẩm cao thủ cũng chỉ có con đường chết mà thôi!

Trương Tinh Phong cũng trong lòng run lên. Trong mắt quang mang đột nhiên bùng lên, nhưng chỉ trong nháy mắt lại tan mất. Trương Tinh Phong bất đắc dĩ thở dài một hơi, chuyện đã xảy ra rồi, tất cả đều không thể vãn hồi.

Tràng cảnh vừa rồi thật sự là quá tàn nhẫn liễu. Cự thạch kia hoàn toàn đem những dũng sĩ cao thủ này đè thành bánh thịt, huyết thủy chảy ra khắp thông đạo .....

- Đi!

Chu Đăng thanh âm bình thản mà băng lãnh!

Tất cả những điều này bọn họ đã sớm dự liệu. Địa phương có chứa kho tàng thì không thể nào dễ dàng tiến vào như vậy. Càng huống chi nơi này chính là do Thiết Mộc Chân lưu lại cho tử tôn của mình, Thiết Mộc Chân nhất định có thủ đoạn phán định người đến không phải là tử tôn của ông ta. Chu Đăng bọn họ đến đây, đã sớm dự liệu sẵn sẽ bị các cơ quan công kích. Nhưng bọn họ quả thật không ngờ được, lại có cự thạch kinh khủng dài đến năm mươi thước đột nhiên đè xuống!

Phía sau đã không có đường lui, chỉ còn cách đi tới. Thông đạo nhìn không thấy điểm cuối còn có những cơ quan kinh khủng gì chờ đón bọn họ đây? Kinh thiên bảo tàng rốt cuộc đến khi nào mới xuất hiện?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Hoan Dục Yên Mộng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tất cả mọi người đều cực kỳ cẩn thận bước từng bước một. Mỗi bước đi, mỗi một chỗ bên trong thông đạo, mọi người đều cẩn thận quan sát. Vô hình trung trên đầu mỗi người đều đổ mồ hôi lạnh, sự căng thẳng khiến cho bọn họ cực kỳ hao tổn tâm thần.

Đột nhiên trong nháy mắt, tất cả mọi người đều vui mừng. Bởi vì bọn họ đã thấy được đầu bên kia của thông đạo, một cánh cửa sắt thật lớn, một cánh cửa cổ xưa. Mọi người đều đã có hy vọng, đương nhiên bọn họ không phải là những người bình thường, ở thời khắc cuối cùng này không hề buông lỏng cảnh giác. Bọn họ cũng không muốn ở thời khắc cuối cùng này lại chết đi!

Tất cả mọi người càng thêm cẩn thận, mỗi một bước đi lại càng chậm rãi hơn!

Nhưng khi mọi người còn đang cẩn thận bước từng bước, tình huống đột nhiên chuyển biến. Thông đạo trước mặt đột nhiên biến mất .....

Trương Tinh Phong bước đi rất thản nhiên, bình thản giống như đang đi dạo trong hậu hoa viên ở nhà mình. Nhìn thấy thông đạo trước mặt đột nhiên biến mất, hắn khẽ nhíu mày, thầm nghĩ: "Huyền cảnh!"

Lúc này Chu Đăng bỗng nhiên phát hiện ra hoàn cảnh chung quanh mình đều hoàn toàn biến đổi, tất cả đều không nhìn thấy. Trước mắt không phải là thông đạo mà là sương mù dày đặc. Khắp nơi đều tràn ngập sương khói màu phấn hồng có vẻ rất quý dị .....

"A!"

Chu Đăng khiếp sợ nhìn một đại hán đột nhiên xuất hiện trước mặt hắn. Rất rõ ràng đây là một cao thủ của Lý gia, nhưng lúc này khuôn mặt hắn đã toàn một màu hồng, môi cũng nứt nẻ ra, toàn thân đều biến thành màu hồng .....

Phảng phất như vừa mới bị ngâm trong nước sôi vậy.

"A!"

"Hống!"

Đại hán này điên cuồng gào lên, bắt đầu công kích tất cả mọi thứ chung quanh. Trong lúc đang công kích, đột nhiên thân hình hắn co quắp lại, miệng sùi bọt mép, sắc mặt trong nháy mắt trắng bệch giống như một người bị bệnh nặng. Đột nhiên hắn ngừng lại, nằm yên bất động.

Chu Đăng trong nháy mắt đưa tay lên mũi của người này. "Đã chết! " Hắn cũng đã đoán được kết quả này.

Đột nhiên Chu Đăng cảm thấy một cỗ liệt hỏa từ đáy lòng bùng lên, phảng phất như phải ăn xuân dược. Hắn đã biết là cái gì, muốn hô lớn lên: "Đây là Đào hoa chương, tất cả hãy nín hơi lại!"

Nhưng trong nháy mắt hắn lại im lặng. Hắn không nói ra, bởi vì hắn biết những người của Hãm trận doanh tại hoàn cảnh này sức kháng cự tuyệt đối mạnh hơn so với những cao thủ của Lý gia. Nhưng mà hoàn toàn bế khí chỉ có Tiên thiên cao thủ sử dụng nội hô hấp mới có khả năng, mà Tiên thiên cao thủ của Hãm trận doanh so với Lý gia ít hơn rất nhiều. Cho nên Chu Đăng quyết định không lên tiếng nhắc nhở. Hắn từ từ nhắm mắt lại sử dụng mật pháp của sư môn bức Đào hoa chương ra ngoài.

Loại Đào hoa chương này chính là sử dụng tà hương độc vụ bí truyền luyện chế ra, chuyên môn mê thần loạn tính khiến cho người ta tiến vào trạng thái kích động cùng với nhìn thấy ảo giác. Người bình thường nếu ngửi được mùi hương thơm ngát đặc biệt của loại Đào hoa chương này, cho dù chỉ là một chút cũng sẽ trúng độc. Dấu hiệu trúng độc chính là khuôn mặt biến thành màu của hoa đào, nếu không dùng giải dược trước hoặc kịp thời bức ra, toàn thân sẽ nóng lên, từ từ dẫn đến hoa mắt. Dưới sự hành hạ của dục hỏa, hai mắt đỏ bừng, toàn thân cũng biến thành màu đỏ, trong miệng khô nóng, yếu hầu như muốn phun ra lửa. Không phải điên cuồng gào lên, thì cũng tiến vào trạng thái choáng váng, linh trí mê muội, lâm vào ảo tưởng, tiến đến tử vong.

Chu Đăng bởi vì công lực cao, cho nên mới duy trì một đoạn thời gian tương đối dài mới phát tác. Phương pháp chế tác Đào hoa chương này đích

chế tác phương pháp nghe nói đã thất truyền thật lâu rồi, cũng không nghĩ đến ở chỗ này phát hiện ra nó.

Nhưng mà trận pháp này chỉ đơn giản là Đào hoa chương hay sao?

" Ông!"

Thanh âm của một mũi tên bắn đến. Chu Đăng khoé miệng lộ ra một nụ cười khinh thường. Nhưng ngay lúc này, thiết tiên chỉ có một mũi đột nhiên lại biến thành hai. Chu Đăng cảm giác được mình vẫn còn có thể ngăn cản hai mũi tên này.

Nhưng ngay lúc này, hai mũi thiết tiên lại biến thành bốn mũi, bốn mũi lại biến thành tám mũi ..... Trong nháy mắt trước mặt Chu Đăng đều là thiết tiên!

Hắn đã hối hận, nếu vừa rồi hắn lên tiếng nhắc nhở, phỏng chừng những người của Lý gia cũng có thể làm tiêu hao một số những mũi tên này. Nhưng hối hận thì cũng vô dụng, lúc này cần nhất là phải bảo vệ tánh mạng!

Chu Đăng cũng không hiểu tại sao. Vừa rồi chỉ là một mũi tên, tại sao lại biến thành nhiều như vậy?

Đột nhiên một tiếng hô lớn truyền đến:

- Đây là Huyền Mộng tiên, chỉ có một mũi là thật mà thôi, mọi người cẩn thận!

Chu Đăng sau khi nghe được, trong lòng mừng rỡ, nhưng đồng thời cũng cảm thấy xấu hổ. Vừa rồi mình không lên tiếng đề tỉnh người khác, bây giờ ngược lại được người khác nhắc nhở. Nhưng Chu Đăng vẫn quyết định không nói ra sự việc Đào hoa chương, bởi vì hắn là một hoàng tử. Chu Đăng nhìn mũi tên trước mặt, thầm nghĩ: "Nếu chỉ có một mũi là thật, vậy thì không khó giải quyết!"

Chu Đăng sắc mặt đỏ bừng lên, thân hình bất động, ngang nhiên tiếp nhận công kích của thiết tiên.

Chu Đăng cặp mắt khép hờ lại, đột nhiên nơi ngực có cảm giác, hắn đã biết địa điểm thiết tiên công kích chính là nơi ngực của mình. Như một tia chớp, tiên thiên nội lực toàn thân của Chu Đăng đều tụ lại nơi ngực, hai tay trong nháy mắt chụp lấy mũi tên!

Kinh khủng!

Kinh khủng!

Nếu như có người nhìn thấy được, nhất định sẽ cảm thấy khiếp sợ. Tốc độ đó tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng được, dĩ nhiên có thể chụp được mũi tên tại một sát na ngay khi nó vừa chạm vào người!

Chu Đăng lúc này mới thở phào một hơi, sắc mặt có một chút tái nhợt. Lập tức ngồi xuống điều tức .....

Lúc này Lý gia chủ đang thoải mái đứng một bên quan sát tất cả. Vừa rồi Lý Thiên Tường trong nháy mắt đã dùng linh giác khám phá ra huyền cảnh, lập tức đem phụ thân mình thoát ra. Hiển nhiên công lực của người bày trận vẫn chưa đạt đến Xuất Khiếu tiền kỳ!

Lý Thiên Tường nhìn Trương Tinh Phong cách đó không xa đang nhú mày. Hẳn lần trước đã biết sự chênh lệch giữa mình và Trương Tinh Phong đích chênh lệch hậu, sau khi trở về liền tiếp nhận huyết chi thí luyện của sư tôn, gần ba ngày sau đã đạt đến Xuất Khiếu tiền kỳ. Hẳn cũng biết hậu quả của việc này, nhưng để giết chết Trương Tinh Phong, hẳn không hề bận tâm ..... Lý Thiên Tường nhìn Trương Tinh Phong, trong mắt hiện lên một tia hưng phấn, trong lòng thầm nghĩ: "Trương Tinh Phong, ta còn sống đến bây giờ mục đích chính là hủy diệt người, hoàn toàn hủy diệt người, hủy diệt cả tinh thần và thể xác của người. Hôm nay ....."

Trương Tinh Phong lúc này đang quan sát trận pháp vận hành, nhưng lại cảm thấy cực kỳ nghi hoặc. Trận pháp này cực kỳ giống với một trận pháp của Tu chân giới —— Thiên Diện Tuyệt Sát Trận. Trận pháp mặc dù không có sự lợi hại của Thiên Diện Tuyệt Sát Trận, nhưng lớp sương mù màu phấn hồng trước mặt lại khiến cho lực công kích gia tăng rất nhiều, đồng thời sự mê hoặc của trận pháp cũng mạnh hơn. Làm sao để phá giải trận pháp, làm sao để giải quyết lớp sương mù màu phấn hồng, đây quả thật là một cái nan đề!

Nhìn những cao thủ bên trong trận pháp lần lượt chết đi, Trương Tinh Phong trong lòng chỉ thở dài. Đối với những người này, hẳn cho tới bây giờ chưa từng nghĩ đến sẽ cứu bọn họ. Thủ hạ của địch nhân cũng chính là địch

nhân của mình. Trên thế giới này người cần cứu vớt rất nhiều, mình hà tất phải tự làm khổ đi cứu những thủ hạ của địch nhân.

Lý Thiên Tường hiển nhiên đã không thể nhịn được. Biểu hiện của các cao thủ Lý gia thật sự làm cho hãn thất vọng. Hãn cũng không muốn tất cả thủ hạ của mình đều chết đi, Hiên Viên Kiếm màu đen đột nhiên bay ra.

Trương Tinh Phong nhướng mày. Một kiếm này của Lý Thiên Tường rõ ràng là trực tiếp công kích trận pháp. Mặc dù có thể phá được trận pháp, nhưng những người thuộc phạm vi công kích cũng sẽ chết đi. Lý Thiên Tường hiển nhiên là lựa chọn địa phương nơi tập trung đông đảo hoàng gia cao thủ.

Trương Tinh Phong thân hình lay động. Thuấn di!

Chu Đăng đột nhiên cảm thấy một cỗ áp lực phô thiên cái địa, từ đáy lòng sinh ra sợ hãi. Một sự sợ hãi giống như một sinh vật nhỏ bé không cách nào kháng cự được tai nạn. Sự sợ hãi chiếm lĩnh hết cả tâm linh của hãn. Hãn cảm thấy chính mình không cách nào tập trung được một chút tiên thiên nội lực.

Ngay lúc này, Chu Đăng chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng. Đợi đến khi tỉnh táo lại, hãn mừng rỡ chứng kiến mình đang ở bên cạnh Trương Tinh Phong. Hãn biết là Trương Tinh Phong đã cứu hãn.

Đột nhiên một cỗ áp lực quen thuộc khiến cho hãn nhìn về hướng bắc. Hãn biết cỗ áp lực kinh khủng vừa rồi chính là do tên gia hỏa mặc y phục Lý gia kia phát ra. Chu Đăng trong lòng cảm thấy giận dữ: "Lý gia, các người lại dám ngang nhiên mưu sát bốn hoàng tử!"

Nhưng Chu Đăng cũng không phải là một kẻ hồ đồ. Hãn cũng biết lúc này không phải là lúc nổi điên, lập tức nhìn về bên trong trận pháp!

Một đại hán nhanh chóng chạy đến trước mặt Chu Đăng nói:

- Nhị hoàng tử, bây giờ chúng ta còn lại một trăm lẻ bốn người. Phần lớn huynh đệ đều là bị kiếm khí giết chết!

Nhị hoàng tử lạnh lùng gật đầu. Hãn biết kiếm khí này chính là do người của Lý gia phát ra, bởi vì thủ đoạn công kích của trận pháp này chỉ là Đào hoa chưởng và những mũi tên. Nhưng hãn vẫn cố gắng kìm nén nổi tức giận này lại.

Lý Thiên Tường liếc nhìn những thủ hạ còn sót lại, khóe miệng cười lạnh:
"Ân, còn hai trăm lẻ bốn người, đủ rồi, đủ rồi!"

Lý gia chủ nhìn Trương Tinh Phong bọn họ gọi lớn:

- Nhị hoàng tử, Trương hiền chất, có thể đi tiếp được chưa?

Lý gia chủ lúc này vẫn còn gọi Trương Tinh Phong là "hiền chất", da mặt quả thật là dày!

Trương Tinh Phong và Nhị hoàng tử liếc nhìn nhau, gật đầu với Lý gia chủ. Mọi người tiếp tục đi tới, lưu lại phía sau mấy trăm thi thể chết nhiều dạng khác nhau.

.....

Đại môn!

Đại môn cổ xưa!

Đại môn cao mười thước!

Đại môn hoàn toàn do huyền thiết cấu thành!

Mọi người đều lộ ra vẻ tươi cười hiềm thấy. Những người phía trước lập tức cùng hợp sức đẩy cánh cửa ra!

Kim quang, kim quang chói mắt, kim quang làm cho người ta không thể mở mắt ra được!

Chỗ này so với những quảng trường bình thường còn lớn hơn gấp mười lần. Trung ương tất cả đều là kim khối. Tất cả đều là kim khối! Kim quang chói mắt, chỉ biết tuyệt đối mười phần là vàng nguyên chất. Một ngọn đồi hoàn toàn do kim khối xếp thành cứ như vậy xuất hiện trước mặt mọi người!

Tất cả mọi người đều ngây ngốc. Nhiều kim khối đến như vậy, rốt cuộc là có đến bao nhiêu lượng?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tội Hại Đích Trở Ngại.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong lòng cũng cảm thấy chấn kinh. Tuy rằng hắn là một Tu chân giả, nhưng đối mặt với một số lượng tài phú kinh khủng vượt quá sự tưởng tượng, hắn cũng cảm thấy khiếp sợ. Một số lượng tài phú lớn đến như thế này tuyệt đối có thể khiến cho mục tiêu thành lập Tinh Phong thế gia của hắn có thể thực hiện trong một thời gian ngắn!

Hắn từ trước đến giờ cũng chưa từng nhìn thấy kim khối nhiều đến như vậy, ngay cả hoàng đế cũng chưa từng nhìn thấy. Ngân phiếu có thể bởi vì triều đại thay đổi mà trở nên mất giá trị, nhưng kim khối thì lại vĩnh viễn là tài phú hữu hiệu nhất, nó sẽ không bao giờ giảm bớt giá trị. Bên trong hoàng cung và các thế gia đều tàng trữ một số lượng lớn kim khối.

Lý gia chủ nhìn Trương Tinh Phong bọn họ đã đi đến, trên mặt hiện lên vẻ hưng phấn không hề che dấu, nhìn xa xa nói:

- Ha ha, hiền chất, Nhị hoàng tử, lần này chúng ta khả buôn bán lời rồi. Nhiều kim khối đến như vậy, ít nhất cũng phải mấy ngàn vạn lượng hoàng kim! (tương đương với hơn mười ức lượng bạc, một lượng vàng = 100 lượng bạc)

Nhị hoàng tử cũng cảm thấy hưng phấn. "Cả quốc khố cũng chỉ có hai mươi mấy ức lượng bạc mà thôi. Chỉ cần mang về một phần ba thôi thì đã có thể số bạc bên trong quốc khố gia tăng gấp đôi. Đó là một công trạng lớn đến mức nào! Nếu như lấy hết toàn bộ, ta ..... ta ....."

Nhị hoàng tử đã quá kích động, nhìn số lượng kim khối kinh khủng, trong mắt hiện lên vẻ cuồng nhiệt.

Trương Tinh Phong đột nhiên phát hiện một dòng chữ nhỏ trên một tấm bia đá cách đó không xa.

"Ngoại tộc tham lam ức lượng hoàng kim này —— Chết!"

Trương Tinh Phong nhìn thấy liền nheo mắt lại. Những chữ kia phảng phất phảng phất có điều huyền diệu, nhưng thời gian đã không cho hắn kịp suy nghĩ.

"A!"

"A!"

Từng cao thủ cứ lần lượt ngã xuống đất một cách quỷ dị, hơn nữa thân thể còn từ từ bị hủ thực chỉ còn lại một đồng xương trắng. Tốc độ hủ thực rất nhanh chỉ có vài giây đồng hồ, khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy sợ hãi.

Trương Tinh Phong lập tức khuếch tán linh giác, quan sát tất cả. Trong nháy mắt hắn đã nhìn thấy có rất nhiều thủ ấn vô hình công kích về phía các cao thủ. Đối mặt với công kích vô hình như vậy, Trương Tinh Phong cũng không có cách nào trợ giúp những cao thủ bọn họ. Hơn nữa hắn cũng cảm nhận được sự cường đại của những thủ ấn vô hình này, cho dù là hắn cũng không thể nào hoàn toàn sử dụng thân thể để ngăn cản.

Qua một lúc sau, tất cả những thủ ấn vô hình kia cuối cùng đã biến mất. Lúc này đã chết không ít cao thủ, nhưng bọn họ thủy chung vẫn không biết rốt cuộc là thứ gì đã công kích mình. Loại công kích không thể nhìn thấy được này quả thật khiến cho người ta sợ hãi, nhưng may mắn là chỉ trong một thời gian không lâu đã biến mất, nếu không thì không biết còn phải chết bao nhiêu người nữa.

Khi những thủ ấn vô hình biến mất, không còn ai bị công kích nữa, tất cả mọi người đều thở phào một hơi. Vừa rồi bọn họ hoàn toàn ở trong trạng thái kinh khủng, chịu sự hành hạ, rất nhiều người đều muốn phát điên. Không ngừng đối mặt với tử vong, loại chuyện này không phải là người bình thường có thể chịu được.

Nhưng ngay lúc này sắc mặt của Trương Tinh Phong lại đột nhiên biến đổi. Linh giác của đã quan sát được một thứ gì đó rất kinh khủng, quay về phía những cao thủ bọn họ thét lên:

- Cẩn thận!

Đáng tiếc tất cả đã quá muộn. Những cây đinh nhỏ đầy trời như bạo vũ bắn xuống như những tia chớp, làm cho người ta ngay cả muốn tránh cũng

không thể tránh được.

Nhị hoàng tử chỉ có thể trốn ở phía sau đám người. Tất cả mọi người đều lui lại bên cạnh những kim khối. Lúc này hầu như không còn một người nào còn nghĩ đến kim khối nữa, bởi vì tử vong đang cách bọn họ rất gần!

Chỉ cần bị những cây đinh bắn trúng, trong nháy mắt toàn thân sẽ biến thành màu đen, ngã xuống đất không thể đứng lên. Cực kỳ kinh khủng!

Lý Thiên Tường cắn răng hừ lạnh: "Bạo Vũ Lê Hoa Đình, hừ, không hổ là thiên hạ đệ nhất ám khí. Nhưng đối mặt với Lý Thiên Tường ta người cũng vô dụng mà thôi!"

"A!"

Lý Thiên Tường ngửa mặt lên trời điên cuồng hét lên. Quang mang màu đen xoay quanh thân Hiên Viên Kiếm lập tức bùng lên, từ mũi kiếm xuất hiện ma sát khí. Từng luồng ma sát khí bắt đầu kết nối lại với lại với nhau, hình thành một cái lồng kiếm bao bọc lấy các cao thủ của Lý gia. Nhìn những mũi đinh không ngừng công kích vào bên trên lồng kiếm, tất cả Lý gia cao thủ đều cảm kích nhìn về phía Lý Thiên Tường.

Trương Tinh Phong nhướng mày, hẳn biết làm như vậy sẽ tiêu hao công lực rất lớn. Hắn cũng không rõ tại sao Lý Thiên Tường luôn luôn lạnh lùng vô tình lại ra tay cứu những cao thủ Lý gia này. Nếu nói Lý Thiên Tường quan tâm đến các cao thủ trong gia tộc, Trương Tinh Phong một chút cũng không tin. Hẳn hiểu rất rõ con người của Lý Thiên Tường, lạnh lùng vô tình, dục vọng chiếm hữu cực kỳ lớn. Trương Tinh Phong thậm chí hoài nghi Lý Thiên Tường sở dĩ đối với hắn như vậy, chính là bởi vì hắn đã cướp đi trái tim của Vũ Văn Nhu!

Tuy nhiên sự thật cũng chính là như vậy!

Bạo Vũ Lê Hoa Đình đến rất nhanh, kết thúc cũng rất nhanh. Cho dù là Thiết Mộc Chân, cũng không thể nào có nhiều ám khí có thể công phá hộ thân chân khí của tiên thiên cao thủ như thế này.

Lý Thiên Tường sắc mặt có chút tái nhợt. Hắn nhìn số lượng của các cao thủ Lý gia bên cạnh, mới thở phào một hơi, thầm nghĩ: "Hoàn hảo, hoàn hảo nhân số vẫn còn đủ!"

Chu Đăng nhìn những hảo hán của Hãm trận doanh bên cạnh mình, trong lòng cảm thấy bi phần. Hãn tốt xấu gì cũng là một hoàng tử, bọn họ chính là cho hoàng gia, nhưng ở nơi này tổn thất lớn nhất lại chính là bọn họ. Bây giờ Lý gia vẫn còn hơn trăm người, còn bọn họ chỉ còn hơn mười nhân mà thôi, hơn nữa còn phải dựa vào thi thể của những huynh đệ đã chết mới có thể giữ được tánh mạng.

Lý gia chủ đi đến nói:

- Hai vị, bây giờ chúng ta nên thương lượng một chút rốt cuộc làm sao để xử lý đồng kim khối này đây!

Trong lúc nói chuyện, tay phải của hãn đặt ở phía sau khẽ ra dấu.

Lý Thiên Tường mỉm cười, hai tay cũng lén lút kết thành pháp ấn. Có lẽ vì lo lắng Trương Tinh Phong phát hiện, cho nên tốc độ của hãn cực kỳ chậm, tốc độ kết ấn chậm gấp mấy trăm lần bình thường. Vốn chỉ cần chưa tới một giây, bây giờ lại mất đến vài phút đồng hồ.

Chu Đăng nhìn Lý gia chủ, mỉm cười nói:

- Gia chủ cho rằng nên phân chia như thế nào đây?

Lý gia chủ không trả lời mà lại nhìn về phía Trương Tinh Phong, dường như muốn hỏi ý, nhưng ở chỗ sâu trong ánh mắt lại hiện lên vẻ tàn nhẫn. Trùng hợp Trương Tinh Phong cũng thấy được, nhưng hãn vẫn không hề chú ý, bởi vì hãn tin rằng không có người nào có thể uy hiếp được hãn. Có lẽ Trương Tinh Phong cũng không ý thức được nguy cơ, khó trách được, ai có thể xúc phạm đến hãn đây?

Trương Tinh Phong hồi đáp:

- Làm sao phân chia, chẳng lẽ gia chủ còn chưa nghĩ ra sao? Hay là gia chủ cứ nói ra đi, chỉ cần không phải quá mức, ta tuyệt đối sẽ tán thành!

Ba người mỗi người đều đùn đẩy cho người khác, đều tỏ ra mình quang minh chính đại. Nhưng trong đầu cả ba người đều có suy nghĩ muốn độc chiếm tất cả kim khối này.

Chu Đăng đột nhiên nói:

- Mọi người nhìn xem tấm bia đá kia!

Lý gia chủ và Trương Tinh Phong lập tức nhìn lại. Trương Tinh Phong nhận ra chính là tấm bia đá vừa rồi mình đã phát hiện. "Ngoại tộc tham lam ức

lượng hoàng kim này —— Chết!"

- Ức lượng, nơi này có đến ức lượng hoàng kim!

Chu Đăng sắc mặt hồng lên, dường như kích động quá mức. Một ức lượng hoàng kim chính là một trăm ức bạc. Một trăm ức bạc, chưa từng có quốc khố của một triều đại nào lại có nhiều đến như vậy. Thiết Mộc Chận chính là do thu tập quốc khố của nhiều quốc gia địch và gia sản của vô số phú hào mới có được số lượng tài phú kinh khủng này.

Lý gia chủ vẻ mặt cũng khiếp sợ. Vài chục ức và một trăm ức bạc hoàn toàn là hai khái niệm khác nhau. Có một trăm ức bạc thì đã có trở thành thế gia tư bản rồi. Thế gia, gần ngàn năm nay cũng chỉ có bốn thế gia, độc lập khỏi hoàng quyền, nắm giữ nền kinh tế, thế lực vô cùng kinh khủng!

Trương Tinh Phong cũng cảm thấy hưng phấn. Hắn từ nhỏ đã có mục tiêu thành lập thế gia, nếu như có thể đoạt được toàn bộ số lượng tài phú này, vậy thì tất cả đều có thể thực hiện được. Lực lượng của mình có Tiêu Lâm, có Xi thị Tam huynh đệ và Tinh Phong Vệ do chính mình huấn luyện, hơn nữa còn có trăm ức lượng bạc, cộng thêm thực lực ngạo thị thiên hạ của chính mình, thành lập thế gia cũng là chuyện dễ dàng!

Chu Đăng đột nhiên phát giác ra ở nơi này thực lực của mình là yếu nhất. Nếu như đối phương giết chết mình, sau đó lại bảo rằng bị cơ quan giết chết, vậy thì quả thật đúng là chết oan, lập tức nói:

- Ta cho rằng, mọi người nên phân chia công bằng số tài phú này. Chia làm ba phần, mỗi người một phần. Mọi người cảm thấy thế nào?

Trương Tinh Phong nhìn thật sâu vào Chu Đăng, tựa hồ như đã nhìn thấu tất cả tâm tư của hắn. Nhưng Trương Tinh Phong vẫn vừa cười vừa nói:

- Ân, ta đồng ý, mỗi người một phần là tốt nhất!

Lý gia chủ đột nhiên nở một nụ cười rất quỷ dị, chậm rãi quay đầu đi về hướng trận doanh của mình. Điều này khiến cho Trương Tinh Phong và Chu Đăng đều ngẩn người, không hiểu chuyện gì xảy ra!

Ngay trong lúc này, Lý Thiên Tường bên cạnh ánh mắt sáng rực lên, gầm nhẹ:

- Sắt!

Tất cả cao thủ của Lý Thị chung quanh trong mắt đột nhiên phát ra ánh sáng màu đen, vẻ mặt cũng trở nên cực kỳ lãnh khốc.

Lý Thiên Tường lạnh lùng nói:

- Hừ, Trương Tinh Phong, giờ chết của người đã đến rồi!

Tất cả cao thủ của Lý gia đều nhanh chóng di chuyển xoay quanh Trương Tinh Phong, tốc độ kinh người. Trương Tinh Phong nhìn thấy cũng phải giật mình. Nhìn tốc độ của những cao thủ Lý gia này, dường như đều có thực lực Thiên chi cảnh. Làm sao có thể? Trương Tinh Phong hiểu rất rõ thực lực của những người này, hầu hết đều chỉ là Tiên thiên cao thủ, ngay cả Nhất phẩm cao thủ cũng không có mấy người. Làm sao có thể chỉ trong nháy mắt lại đạt đến Thiên chi cảnh?

Trương Tinh Phong bỗng nhiên nhìn thấy được cặp mắt của những cao thủ này, giật mình kinh hô:

- Ma Khôi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Kinh Thiên Đối Quyết.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Ma Khôi" là những người đem tánh mạng nguyên lực cùng với linh hồn thiêu đốt, trong một thời gian ngắn đạt đến công lực kinh người, nhưng sau khi thời gian trôi qua người đó sẽ tử vong. Trọng yếu nhất chính là bởi vì linh hồn thiêu đốt, hãn sẽ vĩnh viễn không được siêu sinh. Đây là chuyện làm cho người ta khó có thể tiếp nhận được.

Tại Tu chân giới đây cũng là những đối tượng bị toàn thể Tu chân giới đuổi giết. Nhưng Trương Tinh Phong đã quên mất, Lý Thiên Tường là một Tu ma giả, hơn nữa lại là một Tu ma giả kinh khủng nhất —— Huyết tu. Loại chuyện này rất bình thường.

"Ma Khôi". Trương Tinh Phong nhướng mày, ánh mắt đột nhiên sáng lên, phảng phất như hai tia chớp bắn về phía Lý Thiên Tường. Hãn đã phần nộ, y phụng trên trên người không gió bay lất phất, không khí chung quanh trở nên áp lực trầm trọng. Thanh âm của Trương Tinh Phong lạnh lẽo như đến từ cửu u:

- Lý Thiên Tường, ngươi tại sao lại làm như vậy? Ma Khôi là thứ khiến cho Tu chân giả thống hận nhất. Người làm như vậy, quả thật là đã mất hết nhân tính. Người không thể trách ta, hôm nay ta nhất định phải giết ngươi!

Lý Thiên Tường phảng phất như nghe được một chuyện đùa buồn cười nhất thiên hạ, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười trào phúng:

- Giết ta, ha ha, giết ta, Trương Tinh Phong, ngươi nói giết ta, có phải ngươi đang nói đùa không vậy?

Đột nhiên sắc mặt của hãn biến thành âm độc, nói:

- Hôm nay chính là ngày chết của Trương Tinh Phong ngươi. Bất kể tiểu tử ngươi tiểu tử mạnh như thế nào thì cũng chỉ có một kết quả —— Chết!

Trương Tinh Phong tựa như muốn đá kích Lý Thiên Tường, trên mặt hiện lên vẻ khinh thường nói:

- Dựa vào thuận di hoàn toàn khiến cho ta ở vào thế bất bại. Người làm sao có thể giết chết ta? Lý Thiên Tường, người nên biết rằng, người lựa chọn đối đầu với ta thì vĩnh viễn sẽ không có hy vọng thắng lợi!

Lý Thiên Tường sắc mặt trở nên quỷ dị, đặc ý nói:

- Trương Tinh Phong, có bản lĩnh người hãy thuận di cho ta xem một chút. Ta muốn xem thử người rốt cuộc làm sao để thuận di!

Trương Tinh Phong đột nhiên sắc mặt biến đổi, bởi vì hắn cảm thấy không gian chung quanh dường như bị phong bế, căn bản là không cách nào thuận di. Trương Tinh Phong ánh mắt phức tạp nhìn Lý Thiên Tường. "Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, bỗng nhiên không cách nào thuận di, Lý Thiên Tường quả thật có biện pháp. Vì cái gì mà hắn tiến nhập huyết tu, tại sao hắn vĩnh viễn không thể từ bỏ được? Hắn là một Đại công tử của một thế gia vốn có thể cả đời phong quang cơ mà!"

Trương Tinh Phong đột nhiên ngửa mặt lên trời thở dài, nói:

- Lý Thiên Tường, tốt lắm, ta quyết định sẽ cùng người chiến đấu một lần, cho người một cơ hội!

Trương Tinh Phong trên mặt đột nhiên hiện ra vẻ chờ mong. "Hy vọng người đừng làm cho ta thất vọng. Đến đây đi, chiến đấu đi!"

Trương Tinh Phong tuyệt đối là cường giả, một cường giả cô độc, một cường giả không có đối thủ. Xem tình hình hôm nay, Lý Thiên Tường dường như có thể trở thành đối thủ của hắn. Một cỗ nhiệt huyết khát vọng chiến đấu sôi trào, ánh mắt của Trương Tinh Phong nóng bỏng mà kiên định.

Lý Thiên Tường vẻ mặt kích động không hề che dấu. Hắn đã đợi ngày này quá lâu rồi, bây giờ cuối cùng đợi được. Mặc dù không phải do một mình mình giết chết Trương Tinh Phong, nhưng chỉ cần giết chết được hắn, mọi chuyện không phải không sẽ kết thúc sao?

Lý Thiên Tường phảng phất huyền diệu nói:

- Trương Tinh Phong, người có biết đây là trận thế gì không? Đây chính là Tuyệt Không Sát Tiên Trận trong truyền thuyết!

Trương Tinh Phong ngẩn người. Bởi vì Tiên giới và Ma giới thường xuyên chiến đấu với nhau, cho nên hắn cũng đã từng nghe qua trận pháp này. Ma

giới bởi vì phòng ngừa tiên nhân chạy trốn đã sáng tạo ra "Tuyệt Không Sát Tiên Trận" này chuyên dùng để khắc chế thuận di. Lý Thiên Tường tại sao lại biết trận pháp này?

Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ lại Lý gia trong khoảng thời gian này xuất hiện rất nhiều Tu ma giả, phỏng chừng phía sau lưng của Lý gia có người của Ma giới hoặc là tìm được tu chân phương pháp của Ma giới. Nghĩ đến đây hắn cũng khôi phục lại trạng thái bình thường.

Trương Tinh Phong ngạo nghễ nói:

- Cho dù là Tuyệt Không Sát Tiên Trận thì sao? Dựa vào công lực của các người, cho dù có trận này cũng không phải là đối thủ của ta. Nhưng vì để tỏ vẻ khâm phục đối sự chấp nhất của Lý Thiên Tường người, ta quyết định sử dụng trấn tông chi bảo của sư môn ta —— Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết đấu với người một trận!

Lý Thiên Tường cười lớn, nụ cười rất sáng lạn, sáng lạn tựa như một hải đồng khờ khạo. Đột nhiên sắc mặt hắn trở nên tối sầm, hét lớn:

- Công kích!

Bày trận tổng cộng có một trăm hai mươi tám người, chia làm hai nhóm. Một nhóm sáu mươi bốn người, tám người tạo thành một trận nhỏ, tám tổ người tạo thành một trận lớn. Hai nhóm người bày trận phương hướng trái ngược, nhưng lại bổ túc lẫn nhau, luân phiên công kích, khiến cho uy lực gia tăng gấp nhiều lần.

Trương Tinh Phong chấn kinh. Mỗi một lần công kích này phảng phất như sáu mươi bốn cao thủ Thiên chi cảnh đồng thời công kích, uy lực kinh người. Khiến cho người ta khó có thể ngăn cản chính là công kích của hai nhóm người dường như có thể tăng cường, uy lực càng thêm kinh khủng.

Nhưng đồng thời khí thế của Trương Tinh Phong cũng bùng lên!

Lý Thiên Tường biết được công kích bình thường không thể nào khiến cho Trương Tinh Phong thụ thương, hắn điên cuồng hét lên:

- Tuyệt!

Trong nháy mắt một trăm hai mươi tám người lập tức đồng thời công kích Trương Tinh Phong, từng đợt ma sát khí hung mãnh bay đến, hơn nữa

phương hướng công kích dường như không giống nhau. Trương Tinh Phong lập tức xuất ra "Tử Nhận", hắn đã bắt đầu cảm thấy nguy cơ.

Tất cả ma sát khí khi còn cách Trương Tinh Phong khoảng năm thước đột nhiên bắt đầu xoay tròn. Một trăm hai mươi tám luồng ma sát khí trong nháy mắt hợp lại, liên tục xoay tròn, tốc độ càng lúc càng nhanh, cuối cùng cơ hồ đã không thể nhìn thấy được nữa. Vòng xoay ngừng lại, lúc này tất cả ma sát khí đã biến thành một bát quái màu đen.

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn, một chiêu này tuyệt đối có thể để cho hắn sử dụng thực lực chân chính!

- Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết —— Vô —— Thượng!

Thanh âm của Trương Tinh Phong thanh âm tựa như long ngâm, trầm thấp mà vang vọng.

"Tử Nhận" lóe lên những tia sáng, phóng đến bát quái như một ánh chớp, không khí chung quanh cũng sinh ra chấn động. Phải biết rằng không gian hiên tại đã bị phong bế, có thể tưởng tượng được Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết uy lực kinh khủng đến thế nào.

Bát quái màu đen dường như cũng cảm nhận được uy lực một kiếm này của Trương Tinh Phong, lập tức bắt đầu thu nhỏ lại. Nhưng thời gian đã không còn kịp, "Tử Nhận" trong nháy mắt đã công đến.

"Oanh!"

Cả mặt đất đều rung chuyển. "Tử Nhận" vẫn không có việc gì, không hề hư tổn quay trở lại bên cạnh Trương Tinh Phong. Đương nhiên chủ yếu chính là bởi vì "Tử Nhận" đã là đỉnh cấp tiên khí, làm sao có thể vì chiến đấu loại này mà hư tổn? Còn bát quái màu đen kia đã hoàn toàn vỡ nát.

Lý Thiên Tường sắc mặt trở nên rất khó coi, lạnh lùng nói:

- Diệt!

Một trăm hai mươi tám tên "Ma Khôi" sắc mặt không hề biến đổi hai người hợp thành một đôi, tay trái dựa vào tay phải, mạnh mẽ phát ra một chiêu. Tương tự cũng là một trăm hai mươi tám luồng ma sát khí, nhưng rõ ràng là dày đặc hơn rất nhiều.

Như một tia chớp, đồng thời xoay tròn, tương tự một bát quái màu đen lại hình thành. Chỉ là bát quái này màu sắc đậm hơn rất nhiều, nhanh chóng bắt

đầu thu nhỏ lại .....

Trương Tinh Phong sắc mặt lộ ra vẻ hưng phấn, ngự kiếm nói:

- Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết —— Ngọc —— Long!

"Tử Nhận" quang hoa bùng lên, tựa như sao băng bay về hướng bát quái. Lúc này bát quái đã trở nên phi thường nhỏ, ngưng tụ lại giống như thật thể, cũng lập tức bay về hướng "Tử Nhận".

Bát quái không ngừng xoay tròn, dường như muốn hóa giải công kích của Tử Nhận. Nhưng tốc độ kinh khủng cùng với uy lực cường đại của "Tử Nhận" nó không thể nào hoá giải được.

"Phanh!"

Bát quái vỡ tan, Tử Nhận trở về!

Trương Tinh Phong lồng ngực chấn động, nhưng chỉ trong nháy mắt đã khôi phục lại. Hắn đã biết được lực công kích của bát quái này cường đại đến mức nào. Vừa rồi hắn đã dùng đến thức thứ hai của Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết.

Lý Thiên Tường sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi, giống như một con bạc đánh thua, quát lớn:

- Tử!

"Tử" này không chỉ đơn giản là muốn Trương Tinh Phong chết, mà là muốn "Ma Khôi" đồng thời cùng chết. Tất cả Ma Khôi đều phảng phất xem như đây là một hành động thiên liêng, trên mặt lộ ra vẻ điềm nhiên, ma sát khí trên người càng ngày càng đậm.

"Oanh!" "Oanh!" "Oanh!" .....

Đám ma khôi giống như tự bạo, tất cả đều nổ tung phần thân toái cốt. Trương Tinh Phong thần sắc ngưng trọng, mái tóc bạc tung bay, lóe lên những tia sáng. Đây là dấu hiệu tất cả công lực của hắn đã hoàn toàn ngưng tụ. Nhiều cao thủ Thiên chi cảnh tự bạo như vậy, uy lực tuyệt đối khó có thể tưởng tượng được.

Trương Tinh Phong sắc mặt nghiêm túc, chậm rãi ngâm lên:

- Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết —— Ngọc —— Thanh!

Hắn sử dụng chính là một chiêu công kích mạnh nhất mà hắn có thể dùng đến lúc này, đệ ngũ kiếm quyết. Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết tổng cộng có

đại chín kiếm quyết, chia làm Vô Thượng, Ngọc Long, Long Biển, Bình Dục, Ngọc Thanh, Thượng Thanh, Thái Thanh, Đại La, Nguyên Thủy chín đại kiếm quyết, uy lực kinh khủng. Tương tự người sử dụng cũng phải có công lực cực kỳ kinh người.

Cả địa phương có chứa bảo tàng đều chấn động. Nhị hoàng tử cách đó không xa khiếp sợ nhìn tất cả, chuyện này quả thật hãn không thể nào tưởng tượng được.

Lý Thiên Tường liếc nhìn Nhị hoàng tử, thầm nghĩ: "Nếu như người đã thấy được thực lực chân chính của Lý gia ta, vậy thì không thể để cho người sống sót ra ngoài được!"

Kỳ thật Lý Thiên Tường cũng là vì muốn đoạt lấy tất cả kim khối.

Lý Thiên Tường liền ra hiệu, hơn mười tên Ma Khôi không bày trận lập tức tấn công Nhị hoàng tử bọn họ. Ma Khôi công lực đều đạt đến Thiên chi cảnh, hơn nữa lại không sợ chết, làm sao những người của Hãm trận doanh có thể ngăn cản được!

Tựa như những miếng gỗ mục bị bẻ gãy, những hảo hán của Hãm trận doanh đều lần lượt chết đi.

- Nhị hoàng tử, chạy mau đi!

Một đại hán cố gắng ôm lấy một tên Ma Khôi đang muốn giết Nhị hoàng tử. Tên Ma khôi kia xoay người lại đem đại hán chém thành mấy đoạn.

- Nhị hoàng tử, chạy mau đi!

Lại là một đại hán xả thân vì chủ.

- Nhị hoàng tử, chạy mau đi! .....

Nhị hoàng tử Chu Đăng ánh mắt đỏ bừng nhìn về Lý Thiên Tường ở phía xa, bị phần găm lên:

- Lý gia, Chu Đăng ta và các người không đội trời chung!

Nói xong liền lập tức chạy ra bên ngoài. Hãn lúc này cũng đã quên mất thông đạo bên ngoài đã sớm bị cự thạch chặn kín mất rồi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Ước Lượng Hoàng Kim.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lý Thiên Tường bây giờ cũng không có thời gian lo lắng về Nhị hoàng tử. Hơn nữa hắn cũng biết Chu Đăng không thể nào chạy thoát được, bởi vì thông đạo đã bị cự thạch cấp phong bế.

"Oanh!"

Một tiếng nổ kinh thiên!

"Một trăm hai mươi tám cao thủ tự bạo uy lực quả nhiên kinh khủng!" Trương Tinh Phong ho ra một ngụm máu tươi, lúc này hắn đã bị thương cực kỳ nghiêm trọng. Ngay lúc này, Trương Tinh Phong đột nhiên sắc mặt đại biến!

Tại sao?

Bởi vì Lý Thiên Tường vẫn còn như hổ rình mồi bên cạnh. Mặc dù một trăm hai mươi tám người đã tự bạo, không còn ai trói buộc mình có thể thuấn di, nhưng đã không còn kịp nữa. Tại một sát na khi Trương Tinh Phong bị thương, Lý Thiên Tường đến bên cạnh hắn.

"Phốc Xuy!"

Hiên Viên Kiếm lại một lần nữa đâm vào thân thể của Trương Tinh Phong. Thanh âm cực kỳ rõ ràng, phảng phất như một thanh tiểu đao cắt phá quần áo.

- Thân thể của người thật sự rất cường hãn, ngay cả đỉnh cấp tiên khí giết chết người cũng khó khăn như vậy. Nhưng hôm nay người vẫn phải chết trong tay ta!

Lý Thiên Tường thanh âm có vẻ rất đặc ý.

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt lóe lên vẻ tàn nhẫn, đột nhiên thổ ra một búng máu, thân thể trong nháy mắt liền biến mất. Trước khi biến mất, tay trái của hắn vẽ nên một vòng cung huyền diệu, vô số kim khối liền lập tức biến mất. Trương Tinh Phong tại thời khắc cuối cùng điên cuồng thôi thúc

tất cả hỗn độn lực, mới có thể thoát ra khỏi trói buộc của Hiên Viên Kiếm, cuối cùng chỉ một chiêu đơn giản đã mang đi tất cả kim khối.

Đúng, chính là Thiên Vũ, thần khí Thiên Vũ thủ trạc, trong nháy mắt đem tất cả kim khối thu vào bên trong. Thanh âm của Trương Tinh Phong vẫn quanh quẩn bên tai Lý Thiên Tường:

- Lý Thiên Tường, ta muốn cho Lý thị thế gia của ngươi phải trả giá!

"Không tốt!" Lý Thiên Tường nhìn thấy Trương Tinh Phong đột nhiên biến mất, dường như nhớ lại cái gì, lập tức phóng ra bên ngoài như một tia chớp. Nhưng lúc này thông đạo đã không hề có một bóng người, ngay cả Nhị hoàng tử cũng không thấy đâu. Lý Thiên Tường đã biết Trương Tinh Phong muốn làm gì.

- Thiên Tường, Thiên Tường, kim khối không thấy nữa rồi, kim khối không thấy nữa rồi!

Thanh âm vội vã của Lý gia chủ vang lên, Lý Thiên Tường ngẩn người, lập tức quay lại chỗ cũ. Không thể nào như vậy được, mới vừa rồi vẫn còn vô số kim khối tại sao lại biến mất quý dị như vậy? Hắn cũng không biết đã biến mất từ lúc nào. Vừa rồi tất cả sự chú ý của hắn đều đặt ở trên người Trương Tinh Phong, cũng đã quên mất chuyện kim khối.

Nhìn khoảng đất trống trơn, Lý Thiên Tường cảm thấy mình vô cùng thất bại. Lần này có thể nói là đã nắm rất chặt, nhưng đến cuối cùng lại chẳng thu được gì. Kim khối này rốt cuộc đã biến đi đâu? Lý Thiên Tường rất nghi hoặc. Nhị hoàng tử? Không có khả năng. Hơn nữa cũng không phải là Lý gia, vậy thì chỉ có thể là Trương Tinh Phong. Nhưng mà Trương Tinh Phong lúc ấy đều bị tự mình thương tổn đích không được, làm sao có thể lấy đi nhiều kim khối như vậy?

"Hừ, Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, người quả thật là rất lợi hại, dưới tình huống như vậy cũng có thể cướp đi tất cả kim khối. Mặc dù ta không biết người dùng phương pháp gì, nhưng ta biết chính là người. Hừ, người cho rằng mưu kế này của người có tác dụng với ta sao? Cho dù tên hoàng đế kia có đối đầu với ta thì đã sao, hắn có thể làm gì ta đây?"

Lý Thiên Tường quay sang nói với phụ thân bên cạnh:

- Phụ thân, chúng ta đi thôi!

Lý Thiên Tường nắm lấy bàn tay của phụ thân mình, phóng lên trên. Hiên Viên Kiếm mở đường, rất dễ dàng đã mở ra một thông đạo, nổi thẳng lên mặt đất.

Lý Thiên Tường mang theo phụ thân lên đến mặt đất, hơn mười tên Ma Khôi cũng vọt lên theo.

Một đại hán trung niên xuất hiện trước mặt Lý Thiên Tường. Khuôn mặt góc cạnh, cặp mắt cực kỳ lớn hơn nửa rất có thần, nếu như hấn trừng mắt lên phỏng chừng có thể dọa chết người. Mái tóc dựng lên như rễ cây, có vẻ cực kỳ cường hãn. Đặc biệt là khuôn mặt đen đúa, phẳng phất giống như bị mực quét lên.

- Lão tổ tông, để cho tên Trương Tinh Phong kia chạy thoát mất rồi, ước lượng kim khối cũng bị hấn lấy đi!

Lý gia chủ lập tức chạy đến trước mặt đại hán đại hán kêu khóc.

Lão tổ tông, Lý gia chủ gọi đại hán trước mặt là Lão tổ tông? Lão tổ tông của Lý gia không phải chính là Lý Thế Dân, Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ sao? Tại sao lại xuất hiện thêm một Lão tổ tông?

Lý Thiên Tường đi đến trước mặt đại hán, thái độ rất tôn kính.

- Người là Thiên Tường?

Lý Thiên Tường gật đầu đáp:

- Vâng!

Vẻ mặt phẳng phất như một đệ tử bị sư phụ gọi.

- Thiên Tường đã lớn như vậy rồi, cảnh giới cũng quả thật cao, hình như đã vượt qua ta rồi thì phải?

Đại hán mỉm cười, nụ cười rất hiền từ. Đối với vừa rồi Lý gia chủ nói cái gì "kim khối bị cướp đi" lại không hề quan tâm.

- Thiên Tường không dám, Lão tổ tông vĩnh viễn là cường giả mà Thiên Tường kính nể nhất!

Lý Thiên Tường lời nói có vẻ cực kỳ tôn kính. Đối với con người trước mặt này, sự tôn kính của hắn thật sự phát ra từ nội tâm. Ở trong lòng của hắn, cho dù là Lý Thế Dân cũng không có địa vị cao đến như vậy.

- Ân, không nên gọi ta là Lão tổ tông, gọi ta là Úy Trì công công đi!

Đại hán mỉm cười, nụ cười rất sáng lạn.

- Lão bà à, hai người các người sao còn chưa ra đây, đến nhìn hài tử Thiên Trường này!

Theo vài tiếng cười mắng, hai nữ tử liền đi đến, một người mặc y phục màu trắng, còn người kia lại mặc y phục màu đen. Cả hai người đều phi thường xinh đẹp, phảng phất như chỉ mới ba mươi mấy tuổi.

- Cũng không nên gọi các nàng là Lão tổ tông, gọi là bà bà được rồi!

Úy Trì Công cười nói.

Lý Thiên Trường cung kính gật đầu. Đại hán trước mặt rốt cuộc là ai? Chính là đại tướng Úy Trì Công thủ hạ của Lý Thế Dân năm đó, trời sinh thần lực, vô địch thiên hạ. Năm đó không hề tu luyện công phu gì, chỉ dựa vào thần lực trời sinh đã là vô địch thiên hạ, bây giờ lại càng đạt đến cảnh giới kinh khủng. Nghe nói công lực đã vượt rất xa Lý Thế Dân. Lý Thế Dân bọn họ ngàn năm qua vẫn lấy hắn làm mục tiêu, nhưng cho đến bây giờ cũng không vượt qua được!

Hơn nữa công phu do chính bản thân Úy Trì Công sáng tạo lực công kích vô cùng cường hãn. Bây giờ cảnh giới của hắn đã đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ, lực công kích so với cao thủ Nguyên Anh kỳ mạnh hơn rất nhiều!

- Hai vị bà bà, lần này xem ra phải phiền đến Úy Trì công công ra tay rồi!

Lý Thiên Trường cười khổ.

Úy Trì Công mặc dù ngàn năm tu luyện, chiến tâm đã giảm đi không ít, nhưng con người năm đó lấy chiến đấu làm niềm vui đương nhiên vẫn khao khát được chiến đấu. Hơn nữa Hắc Bạch song kiều cũng chính là do Úy Trì Công tại chiến trường đoạt được.

- Được rồi, nói đi! Ta ở này Thái Hành Sơn bồi dưỡng binh lính cũng đã ngàn năm rồi, những tên gia hỏa đó công kích thật sự quá kém, ngay cả phòng ngự bên ngoài của ta cũng không phá được!

Úy Trì Công có vẻ rất tức giận.

Lý Thiên Trường có chút buồn bực thầm nghĩ: "Úy Trì công công, những sơn tặc của người là ai cơ chứ. Ngàn năm trước Thái Hành mười vạn sơn tặc đã nổi tiếng cả đại lục. Phát triển cả ngàn năm nay, mặc dù nói cái gì quản lý nghiêm ngặt, nhưng cũng đã biến thành ba mươi vạn. Dưới sự áp bức của lão nhân gia người, ai nấy cũng đều cường hãn, số người đạt đến

Thiên chi cảnh còn nhiều hơn so với Lý gia ta. Ai có thể đấu với người cơ chứ!"

Úy Trì Công năm đó biết Lý Thế Dân muốn thành lập thế gia, cảm thấy rất nhàm chán, liền rời khỏi Lý Thế Dân đi đến Thái Hành Sơn tự xưng vương. Theo tính khí của hắn, sơn tặc của Thái Hành Sơn mỗi người đều được huấn luyện trở nên vô cùng cường hãn, hơn nữa lại còn huấn luyện cả ngàn năm. Đây cũng chính là nguyên nhân mà quan quân ngay cả mười vạn sơn tặc yếu nhất của Thái Hành Sơn cũng không thể nào đánh bại được.

Mười vạn sơn tặc yếu nhất đã lợi hại hơn cả quan quân. Mười lăm vạn sơn tặc còn lại càng cường đại hơn, có không ít người đã đạt đến Tiên thiên cảnh giới. Năm vạn sơn tặc lợi hại nhất mới chính là lực lượng chân chính của Úy Trì Công, tất cả đều là Tiên thiên cao thủ trở lên, thế lực tuyệt đối kinh khủng, hơn nữa còn có gần trăm người đạt đến Thiên chi cảnh!

Năm vạn Tiên thiên cao thủ, gần trăm cao thủ Thiên chi cảnh, lực lượng kinh kinh khủng đến cỡ nào. Cũng chỉ có con người Úy Trì Công không màng danh lợi mới không nghĩ đến việc mở rộng thế lực.

Úy Trì Công cả đời đều không màng danh lợi, cho nên thế lực lớn này cũng trở thành hậu bị của Lý gia, cũng là thế lực cực mạnh trong bóng tối của Lý gia.

- Trương Tinh Phong này công lực kinh thiên, cho dù có hai Thiên Tường cũng không phải là đối thủ của hắn!

Lý Thiên Tường bất đắc dĩ nói.

- Thật vậy?

Úy Trì Công lên tiếng, ánh mắt trở nên nóng bỏng.

- Úy Trì công công, người bây giờ có thực lực Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng thực lực của hắn thì có lẽ đã đạt đến Phân Thân hậu kỳ rồi, chênh lệch quá thật rất lớn!

Lý Thiên Tường lắc đầu nói, xem ra hắn cũng không xem trọng Úy Trì Công. Lý Thiên Tường từ sau khi biết về Tu chân và Tu ma, đã không còn để những cao thủ tu luyện võ đạo vào mắt.

Úy Trì Công cười nói:

- Tiểu tử ngươi nếu đã xem thường ta như thế, vậy thì hãy tiếp một quyền của ta xem!

Một cỗ khí thể kinh thiên động địa đột nhiên xuất hiện.

Lý Thiên Tường cười khổ, đem tất cả ma sát khí đều dồn lại bên trong bàn tay, không hề phóng ra ngoài. Bởi vì muốn thể hiện sự tôn kính với Ủy Trì Công, cho nên hắn đã dùng toàn bộ ma sát khí bên trong cơ thể để tiếp một chiêu này.

"Phanh!"

Lý Thiên Tường sắc mặt biến đổi. Một cỗ tiềm lực cường đại bỗng nhiên xuất hiện khiến cho hắn phải lui về phía sau vài bước, cả mặt đất cũng đều nứt ra. Ủy Trì Công lại chỉ giật mình một chút, nhìn vẻ mặt kinh ngạc của Lý Thiên Tường, khóe miệng nở nụ cười nói:

- Ta chỉ mới dùng bảy phần lực mà thôi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Quan Quân Tặc Quân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Dưới chân núi Thái Hành lúc này đang có hai mươi vạn đại quân triều đình đồn trú.

Tình kỳ tung bay, vô số chiến sĩ dũng mãnh uy phong lẫm lẫm, một cỗ sát khí tự nhiên sinh ra.

Lúc này bên trong lều chỉ huy của Minh quân.

- Phụ hoàng, Lý gia kia lại dám có gan quang minh chánh đại đuổi giết con. Nếu như không nhờ Trương bá tước, có lẽ con cũng không thể gặp được phụ hoàng nữa rồi. Đáng tiếc là những dũng sĩ trung dũng của Hãm trận doanh đều đã chết, bọn họ rất nhiều người đều là vì để cho con chạy trốn nên mới chết. Ước lượng hoàng kim kia đều bị Lý gia độc chiếm!

Chu Đăng có chút điên cuồng, ánh mắt đỏ bừng, không ngừng kể lại mọi chuyện với Chu Lệ.

Chu Lệ sắc mặt nghiêm túc, vỗ vai Chu Đăng an ủi, sau đó đi ra bên ngoài lều. Chu Lệ vẻ mặt bình tĩnh nhìn Thái Hành Sơn xa xa, trong lòng cũng đang nổi sóng: "Lý gia, được lắm, Lý gia, các người chẳng những đoạt đi ước lượng hoàng kim, còn muốn giết chết Đăng nhi, thật là không để hoàng gia ta vào mắt. Ha ha ....."

Chu Lệ bỗng nhiên cười phá lên, không hề để ý đến sự kinh ngạc của binh chung quanh, hét lớn:

- Người đâu, gọi Trương, Vương hai vị tướng quân lại đây, trăm có việc cần tìm bọn họ!

"Hừ, trăm vốn muốn đoạt được tất cả bảo tàng, không ngờ Lý gia các người lại kiêu ngạo như vậy, lại dám đi trước độc chiếm bảo tàng, vậy thì đừng trách ta!"

Chu Lệ trong mắt hiện lên một tia lãnh quang.

*****

Trương Tinh Phong bỏ một viên Bích lăng đan vào miệng, lập tức bắt đầu điều tức, lần này thật sự hấn đã thụ thương quá nặng. Một trăm hai mươi tám tên Ma Khôi tự bạo uy lực rất cường đại, nhưng kỳ thật cũng không thể đến mức này. Khiến cho Trương Tinh Phong bị thương nghiêm trọng chính là một kiếm cuối cùng của Lý Thiên Tường, hơn nữa còn là Hiên Viên Kiếm!

Trên thân của Hiên Viên Kiếm lại được bao phủ bởi ma sát khí, hơn nữa còn là ma sát khí thuộc tính huyết, cực kỳ khó thanh trừ, khiến thân thể chỉ có thể từ từ khôi phục.

Nếu như muốn hoàn toàn khôi phục, không có thời gian nửa năm tuyệt đối không có khả năng. Trương Tinh Phong biết lúc này không phải là lúc tu dưỡng, cho nên hấn chỉ đành sử dụng Bích lăng đan trân quý.

Bích lăng đan vừa tiến vào trong bụng, hỗn độn lực lập tức có phản ứng. Tựa như hải miên không ngừng hấp thu tinh hoa của Bích lăng đan, sau đó lưu chuyển đến các bộ vị toàn thân, bắt đầu chữa trị những thương tổn .....

Sau nửa canh giờ, sắc mặt của Trương Tinh Phong đã trở nên hồng hào, cặp mắt từ từ mở ra, trên mặt khẽ nở nụ cười.

"Lý Thiên Tường, lần này quả thật người rất lợi hại, làm cho ta thụ thương nghiêm trọng đến như vậy. Nhưng Trương Tinh Phong ta cũng sẽ không để cho người được đắc ý đâu!"

Trương Tinh Phong đối với việc lần này bị Lý Thiên Tường đả thương cảm thấy cực kỳ phẫn nộ. Hấn không ngờ chỉ vì xem thường Lý Thiên Tường mà lại dẫn đến thương tích nghiêm trọng đến như vậy. Nếu như không phải quá chủ quan, sử dụng thần khí bảo vệ tánh mạng —— Thiên Vũ thủ trạc thì hấn làm sao có thể bị thương nặng đến như vậy!

Trương Tinh Phong cho dù thương thế nghiêm trọng, cũng không vội vã đào tẩu, mà lại dẫn theo Nhị hoàng tử cùng ra ngoài, giao cho Chu Lệ. Nhìn thấy Trương Tinh Phong chỉ một thân một mình, bảo tàng lại cực kỳ lớn, cho nên Chu Đăng xác định tất cả bảo tàng đã bị Lý gia đoạt được.

Tất cả đều nằm trong tính toán của Trương Tinh Phong.

Chu Lệ lúc này đang cùng với hai vị tướng quân thương lượng chuyện tấn công. Chu Lệ từ trước đã nghĩ đến việc độc chiếm bảo tàng lần này, cho nên

khi bọn Trương Tinh Phong vừa tiến vào Thái Hành Sơn, hăn liền suất lĩnh đại quân hoàn toàn bao vây khu vực. Hăn tin rằng với hai mươi vạn đại quân, đoạt được bảo tàng cũng không phải là chuyện khó khăn.

- Hoàng thượng, chẳng lẽ người thật sự muốn tấn công? Nhưng mà đây là địa bàn của Thái Hành sơn tặc, gần ngàn năm qua chưa từng có một triều đại nào có thể đánh bại được bọn họ. Hoàng thượng nhất định phải suy nghĩ cho thật kỹ!

Vương lão tướng quân nghe được Chu Lệ muốn tấn công Thái Hành Sơn cảm thấy rất lo lắng. Vốn nghĩ rằng chỉ cần đối phó với vài trăm người của Lý gia mà thôi, cho nên mới lập tức tán thành.

- Lão Vương, ta không phải thật sự muốn tấn công Thái Hành Sơn. Ta cũng chỉ là muốn đối phó với bọn người của Lý gia mà thôi. Nhưng mà ta cho rằng không nên cứ ở nơi này chờ đợi, tốt nhất là nên từ những con đường nhỏ tiến vào!

Chu Lệ đối với Vương lão tướng quân này thật sự có chút e dè. Vương lão tướng quân nổi danh là vì nước vì dân, nhưng đồng thời tính tình cũng rất cố chấp. Một khi nhận định sự tình có lợi đối với quốc gia và nhân dân, thì ông ta dù chết cũng phải kiên trì. Làm một minh quân, đương nhiên thích nhất là những thần tử như thế này, cũng sợ nhất là những thần tử như vậy.

- Hoàng thượng, thần nghĩ trước hết hãy để cho một đội dũng sĩ Hãm trận doanh vào bên trong thăm dò đã. Tin rằng dũng sĩ của Hãm trận doanh sẽ có thể tìm ra những người đó hiện đang ở đâu. Vương lão, ngày cảm thấy thế nào?

Trương tướng quân đột nhiên lên tiếng.

Chu Lệ và Vương lão tướng quân đều gật đầu. Xem ra cũng chỉ có cách này là tốt nhất.

Chu Lệ sắc mặt đột nhiên biến đổi, cười lớn nói:

- Tốt, tốt, xem ra lần này chúng ta không cần phải thương thảo nữa. Đám sơn tặc của Thái Hành kia đã quyết định thay chúng ta rồi!

Vương lão tướng quân và Trương tướng quân đều ngơ ngác, không hiểu hoàng thượng của bọn họ đột cuộc đang nói về chuyện gì.

- Báo ~~~~~, phía trước xuất hiện rất nhiều sơn tặc, dường như bọn chúng đang tập trung lại!

Vương lão tướng quân và Trương tướng quân đều khiếp sợ nhìn nhau. Chu Lệ lại cười lớn:

- Truyền lệnh xuống, chuẩn bị chiến đấu!

Khí thế trên người Chu Lệ đột nhiên bùng lên, lần này hẳn đã cực kỳ phần nộ. Ức lượng hoàng kim là một số lượng tài phú khổng lồ đến cỡ nào, làm sao có thể để cho Lý gia cướp lấy?

Vương lão tướng quân và Trương tướng quân biết chuyện đã phát sinh, tất cả đã không thể vẫn hời, chỉ còn cách chiến đấu mà thôi. Chu Lệ trong mắt phát ra ngọn lửa nóng bỏng, có vẻ cực kỳ mong đợi cuộc chiến sắp diễn ra. Có lẽ nên nói là mong đợi đối với ứ lượng hoàng kim thì đúng hơn. Nhưng hẳn làm sao biết được ứ lượng hoàng kim kia lại đang ở trong tay của Trương Tinh Phong?

*****

- Quân đội Minh triều các người, tại sao lại xâm nhập vào phạm vi của Thái Hành Sơn chúng ta. Chẳng lẽ không biết đây là địa bàn của Thái Hành sơn tặc chúng ta sao?

Một đại hán giống như Hắc tinh tinh đứng phía trước đội hình sơn tặc, thanh âm cực kỳ vang vọng.

Thái Hành sơn tặc danh khí quả nhiên rất lớn. Một vị tướng quân của Minh quân lập tức đáp lời:

- Quân đội của Đại Minh ta căn bản là không hề tấn công, vì sao Thái Hành sơn tặc các người lại có thái độ như vậy!

Xem ra vị tướng quân này cũng là một nội gia cao thủ, thanh âm cũng truyền đi rất xa.

- Nếu đã đến Thái Hành Sơn này, vậy thì hãy chiến đấu với chúng ta, nói nhảm làm gì!

Đại hán có bộ dáng như Hắc tinh tinh này cũng giống như Úy Trì Công khi còn trẻ. Mặc dù trí tuệ không biết như thế nào, nhưng lại cực kỳ hiếu chiến. Thái Hành Sơn đã lâu lắm rồi không chính thức chiến đấu. Bây giờ Minh quân lại ở ngay trước mặt bọn họ, những phần tử hiếu chiến làm sao có thể

bỏ qua cơ hội tốt này? Càng huống chi bọn họ vẫn còn nhớ kỷ mệnh lệnh của đại long đầu truyền lại.

- Sát, chỉ tập trung giết cho ta!

Thanh âm vẫn còn chưa dứt, một đại đội sơn tặc đột nhiên xông đến, tốc độ cực kỳ kinh người. Giống như một đám dã thú lao xuống, điên cuồng hét lớn vũ động thiết bồng, đại đao trong tay!

Chu Lệ cảm thấy khó hiểu, tại sao sơn tặc của Thái Hành Sơn chỉ mới nói câu đầu tiên đã động thủ rồi? Nhưng lúc này không phải là lúc do dự, Chu Lệ khôi phục tỉnh lại, quay sang nói với các tướng lĩnh bên cạnh:

- Các người hãy phụ trách các phương diện chiến đấu. Cuộc chiến này chỉ có thể thắng, không thể bại, nếu không .....

Chu Lệ không nói ra, nhưng mỗi một tướng lĩnh đều biết ý tứ của hoàng đế.

- Tuân lệnh!

Tất cả tướng lĩnh đều nhanh chóng rời đi. Chiến đấu chính thức bắt đầu!

Nếu như nói Thái Hành sơn tặc giống như một đám gấu to hung dữ, thì Minh quân lại giống như một bầy sói có trật tự.

Tại chân núi Thái Hành rộng lớn này, có gần ba mươi vạn người đang chém giết. Cho dù khu vực có rộng lớn, đối mặt với ba mươi vạn người vẫn trở nên chật chội. Chiến đấu dĩ nhiên biến thành hỗn chiến, các tướng quân đều chỉ có thể chỉ đạo bộ phận của mình tự tác chiến.

Chiến đấu vô cùng kịch liệt, đồng thời cũng cực kỳ thảm thiết, máu tươi chảy ra khắp mặt đất. Thái Hành Sơn tặc căn bản là không hề rời rạc như bề ngoài, bọn họ cũng có quy luật của mình, đây cũng chính là nguyên nhân mà ngàn năm qua chưa từng có quân đội nào có thể đánh bại bọn họ.

Chu Lệ ở tại đại doanh nhưng vẫn trực tiếp chỉ đạo Minh quân chiến đấu. Năm loại cờ xí màu sắc khác nhau trên bầu trời hoặc là hạ xuống một nửa, hoặc là hoàn toàn giơ lên, hoặc là hoàn toàn hạ xuống, biểu thị cho các mệnh lệnh khác nhau.

- Các huynh đệ, giết cho ta!

Chu Lệ liếc mắt nhìn lại, vẫn là đại hán giống như Hắc tinh tinh kia. Trong thiên quân vạn mã, hắn có vẻ cực kỳ hưng phấn, không ngừng huy động chiếc chùy đồng kinh khủng trên tay, từng binh lính đều bị đập chết.

- Tại sao lực công kích của Thái Hành sơn tặc so với quan quân chúng ta mạnh hơn nhiều như vậy?

Chu Lệ quay sang hỏi Vương lão tướng quân bên cạnh. Không phải như vậy sao, mặc dù quan quân hai mươi vạn, nhân số rõ ràng chiếm ưu thế, nhưng quan sát cả cục diện, số lượng quan quân tử vong tuyệt đối hơn gấp hai lần Thái Hành sơn tặc!

Wương lão tướng quân nói:

- Thái Hành sơn tặc đã có ngàn năm lịch sử, huấn luyện tuyệt đối cực kỳ lợi hại, đạt đến trình độ như vậy cũng là chuyện bình thường. Hoàng thượng đừng lo lắng, Thái Hành Sơn sơn tặc sẽ không tấn công thành thị. Đây là quy định của bọn họ, đã lưu truyền cả ngàn năm. Ngàn năm qua bọn họ cũng chưa từng công kích một thành thị nào, cho nên cũng không có một triều đại nào dùng lực lượng lớn để tấn công bọn họ. Hoàng thượng không cần lo lắng về sự cường đại của bọn họ!

Chu Lệ yên tâm gật đầu. Hắn vẫn còn lo lắng tương lai Thái Hành sơn tặc sẽ tấn công thành thị. Nếu thật sự như vậy, nhất định phải dùng toàn bộ lực lượng để tấn công!

- Thu binh!

Chu Lệ nhận thấy nếu cứ tiếp tục có lẽ kết quả hắn cũng không thể nào tiếp nhận được, chỉ đành hạ lệnh thu binh!

Năm loại thái kỳ lập tức toàn bộ đều rũ xuống, Minh quân bắt đầu tụ hợp lại một cách trật tự. Thái Hành Sơn tặc cũng không có biện pháp, tất cả Minh quân bắt đầu hội hợp, bọn họ cũng không dám tấn công. Quân đội hợp cùng một chỗ lực công kích vô cùng cường đại.

Quan quân và sơn tặc lần đầu tiên giao phong, thoạt nhìn không phân rõ thắng bại. Nhưng Chu Lệ biết nếu tiếp tục chiến đấu, khả năng thất bại của quân đội mình là khá lớn!

- Trương Tinh Phong, nghe nói ngươi là thiên hạ đệ nhất cao thủ, hãy ra đây cùng ta đấu một trận!

Đột nhiên một thanh âm kinh thiên động địa vang lên, vang vọng cả bốn bề. Hơn mười vạn đại quân đều cảm thấy lỗ tai mình lúng búng.

Trương Tinh Phong đang tĩnh tọa bên trong đại trướng, lúc này đã hoàn toàn khôi phục. Đột nhiên hắt mở mắt ra, ngẩng đầu nhìn về phương xa, ánh mắt phảng phất như xuyên qua cả đại trướng, chiếu thẳng đến Thái Hành Sơn.

- Nếu như người muốn chiến đấu, vậy thì chiến đấu đi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Tinh Phong Xuất Thủ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thân thể của Trương Tinh Phong trong nháy mắt xuất hiện bên trên Thái Hành Sơn, ngẩng nhìn đỉnh núi cách đó không xa, trên đỉnh núi đang có lão đối thủ Lý Thiên Tường của hắn. Bên cạnh Lý Thiên Tường ngoại trừ phụ thân còn có một đại hán, một đại hán khí thế so với Lý Thiên Tường còn mạnh hơn.

Trương Tinh Phong ngượng không mà đi, cước đạp hư không từng bước từng bước đi đến trước mặt đại hán kia.

- Người là Trương Tinh Phong?

Thanh âm hùng hồn vang lên, đại hán kia cũng cước đạp hư không đi đến trước mặt Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong không biết chuyện gì xảy ra, đối với đại hán trước mặt sinh ra hảo cảm, mỉm cười nói:

- Đúng vậy, ta là Trương Tinh Phong, xin hỏi các hạ là ai?

- Ha ha ..... Người có thể gọi ta là Úy Trì Công cũng được!

Úy Trì Công có vẻ rất hào sảng.

Trương Tinh Phong ngần ngừ. Hắn đột nhiên nhớ đến một người, nhìn Lý Thiên Tường cách đó không xa, không dám tin tưởng nói:

- Người ..... Người là Úy Trì Công. Đệ nhất đại tướng Úy Trì Công thủ hạ của Đường vương Lý Thế Dân!

Úy Trì Công cười cười, lộ ra hai hàm răng cực kỳ trắng, nói:

- Đúng vậy, không nên nói đến chuyện này. Hôm nay ta đến tìm người chính là muốn xem thử rốt cuộc ai lợi hại hơn!

Úy Trì Công có vẻ cực kỳ hưng phấn, còn nắn nắn hai nắm tay của mình.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Nếu Úy Trì tướng quân đã nói như vậy, ta làm sao có thể từ chối. Tốt, nếu đã như vậy thì hãy so tài đi. Xin hỏi Úy Trì tướng quân sử dụng binh khí gì?

Úy Trì Công tự tin nói:

- Thân thể của ta chính là binh khí!

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu nói:

- Tốt, vậy thì chiến đấu đi!

Lúc này Trương Tinh Phong đã quyết định không dùng đến Tử Nhận, chỉ dựa vào thân thể của mình đấu với Úy Trì Công một trận. Một là để tỏ vẻ tôn kính đối với Úy Trì Công. Hai là bởi vì hắn muốn xem thử thân thể của mình rốt cuộc đã đạt đến trình độ nào.

- Người cũng không dùng vũ khí?

Úy Trì Công có chút kinh ngạc.

- Ha ha ..... Úy Trì tướng quân không phải cũng không dùng vũ khí sao? Đại tướng quân cần gì phải so đo như vậy, muốn chiến thì hãy chiến đi!

Trương Tinh Phong dĩ nhiên rất hiếm khi lộ ra hào khí.

- Tốt, cẩn thận đấy, trước tiên hãy tiếp một quyền của ta!

Úy Trì Công đứng trong hư không, cách Trương Tinh Phong ba trượng, trực tiếp đánh ra một quyền.

Một luồng khí màu xám pha lẫn màu lam bay về hướng Trương Tinh Phong, tốc độ cực kỳ kinh người.

Trương Tinh Phong cả kinh. Màu xám? Màu lam? Trong các loại lực lượng dường như chỉ có hỗn độn lực là màu xám, còn màu lam thì hình như không có loại lực lượng nào có màu này.

Đối với lực lượng xa lạ, Trương Tinh Phong không dám khinh thường, lập tức trả lại một quyền.

Hỗn độn lực!

Bảy thành!

"Oanh!"

Thanh âm thị cực kỳ vang vọng, phảng phất như tiếng sấm rền, đúng, chính là tiếng sấm!

Trương Tinh Phong vẫn bất động, thân thể của Úy Trì Công thì lại thối lui một bước nhỏ. Trương Tinh Phong lúc này trong lòng có một nỗi khiếp sợ không ai biết, bởi vì hắn phát hiện ra trong công kích của Úy Trì Công có

hàm chưa hỗn độn lực. Nhưng hỗn độn lực này lại tương đối hỗn tạp, cho nên so với hỗn độn lực của hắc thì yếu hơn một chút.

Úy Trì Công cười lớn nói:

- Tốt, lại có thể ngăn cản bảy thành công lực Thiên Lô Quyền của ta. Hãy tiếp thêm một quyền!

"Oanh"

Trên bầu trời bỗng nhiên loé lên một tia chớp, cùng với luồng khí màu lam trên tay của Úy Trì Công cùng sáng lên.

Thiên Lô Quyền —— Thiên Lô Hàng Thế!

Mười thành công lực!

Những tia chớp trên không trung càng ngày càng trở nên hoạt bát, lóe lên những ánh chớp. Đột nhiên một tia chớp khổng lồ bắn thẳng đến luồng khí trên tay Úy Trì Công.

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy hưng phấn. Hắc cuối cùng đã gặp được một cao thủ có thể so sánh với mình, lập tức sử dụng ra một bộ quyền pháp lợi hại mà hắc đã học được ở thế giới này.

Phật Tông trấn tông chi bảo —— Phục Ma La Hán Quyền!

Song Long Xuất Hải!

Mười thành công lực!

Đơn giản chỉ là song quyền công kích, nhưng những người chưa lĩnh hội được Phật Tông mật pháp thì không thể nào hiểu được sự kinh khủng của chiêu này.

Hỗn độn khí bên trên song quyền vốn cùng một nguồn, vừa xuất thủ liền lập tức bắt đầu quấn vào nhau, giống như hai con rồng đang đùa giỡn. Hai tay Trương Tinh Phong không ngừng kết thành Phục Ma Thủ Ấn trong Phục Ma La Hán quyền. Đương nhiên đây không phải là do trong sách ghi chép lại, mà là trong quá trình tu luyện Phục Ma La Hán Quyền hắc đã ngộ ra.

Từng thủ ấn không ngừng đánh vào bên trên song long, song long cũng càng ngày càng hiện rõ. Khi thủ ấn thứ tám bay đến, song long đã trở nên giống như thật thế.

Trương Tinh Phong có chút mong đợi, cũng có chút tiếc nuối. Hắn biết kiến thức của mình về Thủ Ấn Quyết thật sự quá ít. Phục Ma Thủ Ấn của Phật Tông tại Tu Chân Giới trung rất nổi danh. Có tất cả mười tám Phục Ma Thủ Ấn Quyết, nhưng hắn chỉ ngộ ra được tám. Bằng vào thực lực của hắn phòng chừng cũng có thể gia trì chín thủ ấn, thậm chí có thể gia trì mười thủ ấn. Mỗi lần tăng thêm một thủ ấn, uy lực gia tăng lên gấp nhiều lần.

Từng đợt khí của quyền kinh không ngừng loé lên những tia chớp bắn thẳng đến Trương Tinh Phong. Cả không gian phẳng phất đều bị những tia chớp xé rách ra, uy lực kinh khiến cho Lý Thiên Tường bên cạnh cũng phải há hốc mồm. Xem ra Ủy Trì Công khi giao thủ với Lý Thiên Tường vẫn còn ấn dấu không ít thực lực.

Song long cũng vô cùng hung dữ, thủ ấn không ngừng hiện lên quang mang khiến cho người ta cảm nhận được lực lượng kinh khủng của nó.

Thiên Lô Hàng Thế vs Phục Ma Song Long!

"Oanh!"

Kinh thiên động địa!

Vụ nổ kinh khủng khiến cho năng lượng phân tán ra chung quanh. Một đỉnh núi cách đó không xa bị năng lượng phá tan. "Oanh long long" từ trên núi rơi xuống, kéo theo vô số đá vụn.

Trương Tinh Phong cảm thấy ngực bị đình trệ, hắn biết mình đã bị thương nhẹ. Ủy Trì Công đối diện tình trạng cũng không hề tốt hơn, năng lượng nổ tung khiến cho hắn chịu không ít đau khổ. May mắn là thân thể của hắn cực kỳ cường hãn, chỉ bị một chút vết thương nhẹ mà thôi.

Hai người đối diện với nhau, một lúc sau bỗng nhiên đều cười lớn.

Bởi vì lúc này hai người đều không khác gì so với hai tên khất cái, quần áo đều bị vụ nổ phá nát. Vì để phòng ngừa "xuân quang lộ ra ngoài", hai người lập tức dùng hồn độn lực bao lấy thân thể.

Hai người bỗng nhiên có một cảm giác kỳ diệu, có lẽ đó chính là kính phục lẫn nhau.

Trương Tinh Phong thông thả đi đến bên cạnh, không hề lo lắng Ủy Trì Công sẽ công kích, mỉm cười nói:

- Úy Trì tướng quân, lực lượng của ngài là lực lượng gì vậy? Ta cảm thấy dường như nó có chút tương tự với ta.

Úy Trì Công vỗ vỗ đầu nói:

- Ân ..... Ta cũng cảm thấy dường như lực lượng của Trương tiểu huynh đệ và ta tương đối giống nhau. Lực lượng của ta chính là ngàn năm trước bị tia chớp bổ trúng sau đó mới ngộ ra. Ta gọi nó là Thiên Lôì Kinh Khí. Nhưng hình như so với lực lượng của tiểu huynh đệ thì kém hơn một chút!

Úy Trì Công không hề dấu giếm, trực tiếp nói ra. Hắn cảm nhận được rất rõ sau khi Trương Tinh Phong xuất ra Phục Ma Song Long, trong cơ thể vẫn còn lực lượng. Nhưng còn hắn sau khi xuất ra Thiên Lôì Hàng Thế, lực lượng trong cơ thể đã không còn sót lại bao nhiêu.

Trương Tinh Phong nghe xong cười nói:

- Úy Trì tướng quân, lực lượng của ngài rất kỳ lạ, vừa có đặc tính của hỗn độn lực, vừa có đặc tính của lôì điện. Nhưng lại là tương đối hỗn tạp, không thuần, cho nên ngược lại không mạnh bằng hỗn độn lực đơn thuần của ta!

Úy Trì Công cười khổ nói:

- Ai, Trương tiểu huynh đệ, người không biết đâu. Năm đó ta không thể tu luyện nội công, chỉ có thể liều mạng huấn luyện lực lượng của mình. Cuối cùng có một ngày, kinh mạch của ta thông suốt, đã có thể tu luyện nội công. Nhưng ta lại xem thường nội công này, chủ yếu là bởi vì những cao thủ nội công cũng không phải đối thủ của ta. Sau đó không biết có phải là may mắn hay không, bị tia chớp đánh trúng, không chết mà ngược lại có được lực lượng bây giờ. Tu luyện ngàn năm, cuối cùng đạt đến cảnh giới hôm nay. Ta đến bây giờ cũng không biết Thiên Lôì Kinh Khí tu luyện như thế nào nữa! Trương Tinh Phong ánh mắt đột nhiên mở lớn. Lại là một kỳ tài trời sinh kinh mạch không thông, chỉ dựa vào huấn luyện lực lượng, đạt đến Thiên chi cảnh, quả thật là lợi hại. Trương Tinh Phong rốt cuộc đã biết Úy Trì Công tu luyện như thế nào.

- Trương tiểu huynh đệ, Thiên Trường tiểu tử đó tại sao lại đối đầu với người vậy? Ta xem người dường như rất thuận mắt a!

Úy Trì Công lên tiếng hỏi. Hắn chính là như vậy, đầu óc đơn giản, kết giao bằng hữu hoàn toàn bằng cảm giác của mình. Mặc dù đã ngàn năm trôi qua,

nhưng tính tình vẫn không hề thay đổi chút nào.

Trương Tinh Phong cười khổ nói:

- Hay là ngài hỏi hần đi. Ta và hần có lẽ là rất khó giải khai oan cừu. Úy Trì Công, ngài không nên nói với ta buông tha cho hần, chuyện này có lẽ hần cũng sẽ không bỏ qua đâu!

Úy Trì Công đột nhiên cười lớn nói:

- Tốt, tốt, chuyện của những người trẻ tuổi các ngươi, hay là các ngươi tự mình giải quyết đi. Lão gia hỏa ta đây đã già rồi!

Nói xong liền lắc lắc đầu.

Lý Thiên Tường nhìn thấy Trương Tinh Phong đột nhiên lại cùng Úy Trì Công cười nói, cảm thấy rất khó hiểu:

- Lão thiên, Úy Trì Công công rốt cuộc bị làm sao vậy. Bọn họ tại sao lại cười nói với nhau như vậy?

Sự tình dường như càng ngày càng trở nên thú vị.

- Úy Trì tướng quân, vẫn bồi xin cáo từ trước!

Trương Tinh Phong vái chào nói.

Úy Trì Công cũng gật đầu nói:

- Ta cũng nên trở về thôi, nếu không thì hai lão bà sẽ đến tìm ta đấy. Ha ha!

Nói xong liền nở một nụ cười vui vẻ. Úy Trì Công thật thà và chất phác ngàn năm qua vẫn không hề thay đổi, đúng là bản tính khó dời!

Trương Tinh Phong mỉm cười, trong nháy mắt đã biến mất trước mặt Úy Trì Công.

Úy Trì Công nhìn vị trí nơi Trương Tinh Phong vừa biến mất, lẩm bẫm nói: "Quả thật là một chân quân tử. Nếu như hần sử dụng công phu này đối phó với ta, có lẽ ta chưa kịp phát ra một chiêu đã thất bại rồi!

Úy Trì Công lắc đầu, lại nhìn Lý Thiên Tường cách đó không xa, thở dài một hơi, bay trở về.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Thực Lực (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong không trở lại đại doanh của Minh quân, đồng thời cũng không lập tức trở về Tinh Phong trang viên, mà lại ở phía trên một tầng mây gần đó. Trận đấu vừa rồi quả thật đã có một chút ảnh hưởng đến hắn. Hơn nữa thân thể của hắn chỉ vừa mới dựa vào Bích lăng đan để khôi phục, bây giờ lại một một lần nữa bị thương, cho dù là vết thương nhẹ cũng phải lập tức điều trị.

Trương Tinh Phong hai tay tùy ý hoa lên, hình thành một huyễn cảnh nho nhỏ chung quanh. Hắn nhẹ nhàng ngồi xếp bằng bên trên tầng mây, cặp mắt khẽ nhắm lại, tâm thần chìm vào bên trong Tử Kim Nguyên Tôn, bắt đầu dẫn dắt hỗn độn lực khôi phục thân thể.

Bởi vì tác dụng của huyễn cảnh, cho dù có cao thủ đi ngang qua nơi này, cũng chỉ có thể nhìn thấy một đám mây trắng phiêu đảng mà thôi.

Bầu trời đã bắt đầu tối dần, thời tiết dường như cũng bắt đầu trở nên xấu đi. Sau khi thương thế đã hoàn toàn được chữa trị, Trương Tinh Phong mở mắt ra, từ trên không trung nhìn xuống Thái Hành Sơn bên dưới. Hắn không hiểu sao lại nghĩ đến vị Úy Trì tướng quân đầu hào khí kia, mỉm cười nói:

- Úy Trì tướng quân này quả thật là một hảo hán!

Linh giác của Trương Tinh Phong hắn bắt đầu tìm kiếm. Hắn đang tưởng tượng xem Úy Trì tướng quân lúc này đang làm gì. Cùng lão bà ăn cơm? Huấn luyện sơn tặc? Hoặc là đang nói chuyện với Lý Thiên Trường?

Linh giác bắt đầu phát tán ra, tất cả nhân mã của Thái Hành Sơn đều xuất hiện trong đầu của Trương Tinh Phong. Đột nhiên sắc mặt của hắn biến đổi, trở nên cực kỳ khó coi.

"Làm sao có thể? Thái Hành Sơn này lại có nhiều cao thủ đến như vậy!"

Lúc này Thái Hành Sơn đã hoàn toàn trong tình trạng giới nghiêm. Dưới chân núi, Minh quân vẫn còn chưa rời đi, tương tự trong ba cấp bậc quân

đội của Thái Hành Sơn thì quân đội cấp bậc thứ hai đều đã tập hợp. Trương Tinh Phong được đội quân này có đến mười lăm vạn nhân.

"Mười lăm vạn cao thủ, đây là lực lượng cường đại đến cỡ nào, phỏng chừng ít nhất có thể so với sáu mươi vạn Minh quân!"

Trương Tinh Phong đối với thực lực của Thái Hành Sơn đã bắt đầu khiếp sợ.

Đột nhiên sắc mặt của Trương Tinh Phong trở nên tối lại, càng thêm khó coi.

"Năm vạn Tiên thiên cao thủ, năm vạn Tiên thiên cao thủ! Cả thiên hạ này ai có thể tập trung nhiều Tiên thiên cao thủ đến như vậy? Cho dù là Trương gia thế gia có số lượng Tiên thiên cao thủ nhiều nhất thiên hạ cũng không quá năm ngàn. Lý gia tựa hồ cũng chỉ khoảng năm ngàn mà thôi. Phỏng chừng chỉ có gom hết Tiên thiên cao thủ trong mấy trăm vạn đại quân của Minh vương triều lại mới có thể đủ năm vạn. Năm vạn Tiên thiên cao thủ, làm sao có thể nhiều đến như vậy?"

Trương Tinh Phong quả thật rất khó tin.

Kỳ thật chuyện này cũng không kỳ quái. Thế gia phát triển Tiên thiên cao thủ đều là lén lút, một khi bị triều đình phát hiện qua mô vượt quá sự cho phép, đến lúc đó triều đình cảm thấy nguy cơ nhất định sẽ nhanh chóng diệt trừ thế gia. Tùy tiện hơn mười vạn đại quân công kích, cho dù người có mấy ngàn Tiên thiên cao thủ cũng có tác dụng gì?

Tương tự, Thái Hành Sơn cả ngàn năm qua, không ai ước thúc, quang minh chính đại liêu mạng huấn luyện. Phương pháp huấn luyện cũng phi thường hợp lý, hơn nữa còn có một số lượng rất lớn sơn tặc, có nhiều Tiên thiên cao thủ như vậy cũng không kỳ quái.

Trương Tinh Phong đột nhiên sinh ra một cảm giác nguy hiểm mãnh liệt, hẳn không dám chắc sơn tặc của Thái Hành Sơn không phải là của Lý gia. Ai mà biết được? Càng hưởng chi lão đại của Thái Hành Sơn là Ủy Trì Công, là đệ nhất mãnh tướng thủ hạ Lý Thế Dân năm đó. Hơn nữa Lý Thiên Tường vẫn còn đang ở tại Thái Hành Sơn.

Trương Tinh Phong đột nhiên trong mắt phát ra quang mang kì dị: "Nếu như các người đã có thực lực cường đại như thế, vậy thì ....."

Trương Tinh Phong trong nháy mắt biến mất khỏi tầng mây.

.....

Mây đen càng lúc càng dày đặc, khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy một chút áp lực. Những người có kinh nghiệm đều biết trời sắp đổ mưa.

"Oanh"

Theo một tiếng sấm rền vang, mưa đột nhiên trút xuống, càng ngày càng lớn. Cả Thái Hành Sơn đều như được thanh tẩy dưới nước mưa.

Bên trong đại trại Thái Hành Sơn.

- Ủy Trì công công, người cùng với Trương Tinh Phong kia .....

Lý Thiên Tường muốn nói lại thôi.

Ủy Trì Công mỉm cười, chậm rãi ngồi xuống, nhìn Lý Thiên Tường nói:

- Thiên Tường, người cũng biết ta và đại ca, nhị ca bọn họ đã có giao tình ngàn năm. Đối với người, có một số việc ta nhất định phải nói. Trương Tinh Phong người này người tốt nhất là không nên đắc tội. Ta cảm giác được thực lực của hắn so với biểu hiện còn mạnh hơn!

Lý Thiên Tường trong mắt đột nhiên hiện lên vẻ thâm trầm thống khổ, chậm rãi nói:

- Đắc tội, ha ha ..... Từ khi có hắn, tất cả mọi thứ thuộc về ta đều bị hắn cướp đi!

Ủy Trì Công chăm chú nghe Lý Thiên Tường nói. Đối với chuyện của Lý Thiên Tường và Trương Tinh Phong hắn quả thật không hiểu rõ lắm.

- Năm ấy khi hắn tám tuổi công lực đã đạt đến cảnh giới kinh khủng. Trong buổi khảo hạch tốt nghiệp, hắn đã biểu hiện ra thực lực của Tam phẩm, nhưng bây giờ ta mới biết hắn lúc đó vẫn còn giữ lại thực lực. Ta từ nhỏ luôn cho rằng mình là thiên tài, không ai có thể bằng được, nhưng ta đã sai rồi, hắn thậm chí mạnh hơn ta rất nhiều!

Lý Thiên Tường thở dài một hơi, như phải gom hết dũng khí mới có thể nói ra:

- Nhưng đây cũng phong phải và vấn đề quan trọng nhất, chủ yếu chính là Nhu thể tử của ta. Ủy Trì công công, người không biết đâu, ta từ nhỏ khi lần đầu tiên gặp nàng, đã bị nàng hấp dẫn. Có lẽ bởi vì ta hiểu chuyện rất sớm, nên đã cho rằng Nhu nhất định phải là thể tử của mình. Nhưng lại là hắn,

mặc dù hắn chỉ gặp mặt Nhu có vài lần, như lại phát sinh một loại cảm tình mà có lẽ chính bọn họ cũng không biết!

- Nhưng mà sau đó, hắn biến mất, biến mất mười năm. Ta cuối cùng cũng đã thuyết phục Vũ Văn gia chủ đồng ý gả Nhu cho ta, Nhu cũng đã đồng ý. Nhưng vào ngày đề thân hắn bỗng nhiên lại xuất hiện, đem theo bảo vật "Phong Cầu Hoàng" vô giá làm sính lễ. Nhưng hắn vẫn thất bại, đáng hận chính là hắn bỗng nhiên lại nổi điên, đánh bại cả hai vị Lão tổ tông, khiến cho uy nghiêm của Lý gia ta rơi xuống ngàn trượng!

- Đại ca và nhị ca!

Úy Trì Công đột nhiên sắc mặt biến đổi. Đối với hai vị huynh trưởng, hắn đã có cảm tình thân thiết cả ngàn năm. Hả quả thật không ngờ sẽ có chuyện như vậy.

"Hài tử khiêm nhường và lễ phép kia lại động thủ với đại ca và nhị ca!"

Úy Trì Công có chút khó tin.

- Đây cũng chưa tính là gì. Nhu vẫn trở thành thê tử của ta, nhưng trong ngày đại hôn nàng lại thổ huyết, từ đó về sau nàng bệnh nằm một chỗ trên giường. Nàng từ nhỏ thân thể đã yếu ớt, tố chất rất kém, bệnh này lại không thể chữa được. Ta chẳng phân biệt ngày đêm ở bên cạnh chiếu cố nàng. Nhưng có một đêm, Nhu bỗng nhiên ở trong mộng lại gọi tên người khác! Hơi thở của Lý Thiên Tường trở nên dồn dập. Úy Trì Công cũng đã đoán được là ai.

- Chính là "Trương tinh phong"!

Lý Thiên Tường vẻ mặt cực kỳ thống khổ. Thê tử mà mình khổ tâm chiếu cố, nhưng trong mộng nàng lại gọi tên người khác.

Úy Trì Công chậm rãi đi đến bên cạnh Lý Thiên Tường, an ủi vỗ lên vai của hắn.

Lý Thiên Tường không chế tâm tình của mình, đột nhiên vẻ mặt biến thanh hung dữ:

- Khiến cho ta điên cuồng, chính là sau khi Nhu mất đi, Trương Tinh Phong lại quang minh chính đại cướp đi di thể của nàng. Lão tổ tông bọn họ vì muốn ngăn cản, đều bị hắn đả thương. Cho đến bây giờ di thể của Nhu vẫn còn đang ở tại Tinh Phong trang viên!

Lý Thiên Tường khuôn mặt đầu nước mắt nhìn Úy Trì Công nói:

- Úy Trì công công, người nói đi, di thể của thê tử cũng bỗng nhiên bị cướp đi, khuất nhục này lớn đến như thế nào. Ta không giết hãn làm sao có thể làm người! Làm sao có thể sống trên đời! Làm sao .....

Lý Thiên Tường không kiềm chế được gục vào lòng Úy Trì Công bật khóc.

Tâm tình của Úy Trì Công cũng rất phức tạp, nhẹ nhàng vỗ vào lưng an ủi Lý Thiên Tường. Sau khi nghe xong, hãn cuối cùng đã hiểu rõ tất cả.

"Hai hài tử đều người khổ mệnh. Một người là tình nhân thật tâm yêu nhau bị cướp đi, thương tâm tóc bạc. Một người là thê tử lái đi yế người khác, thậm chí di thể cũng bị cướp đi, còn mình lại chỉ có thể đứng nhìn tất cả!"

Úy Trì Công đột nhiên ngửa mặt lên trời thở dài. Làm sao đây? Trợ giúp Thiên Tường đối phó với Trương Tinh Phong sao? Trương Tinh Phong tình thương tóc bạc, quan trọng nhất là người mà nữ tử này yêu chính là Trương Tinh Phong.

Không giúp Thiên Tường? Thiên Tường công phu mặc dù rất cao, nhưng vẫn còn một khoảng cách rất lớn so với Trương Tinh Phong. Đây không phải là để cho Thiên Tường chịu chết sao? Tự mình ra tay? Tự mình có thể động thủ với Trương Tinh Phong được sao?

Úy Trì Công cả đời chính nghĩa, không hề phân biệt công hay tư. Lúc này hãn đối diện với hai vấn đề khó khăn, có lẽ cũng có một chút tư tâm.

- Thiên Tường!

Úy Trì Công nhẹ nhàng vỗ vào lưng an ủi Lý Thiên Tường trong lòng đang đau khổ.

Lý Thiên Tường trong nháy mắt liền vận công làm bốc hơi nước mắt, ngẩng đầu nhìn Úy Trì công công tôn kính. Khi hãn chứng kiến Úy Trì công công và Trương Tinh Phong sau khi chiến đấu lại cười nói giống như bằng hữu, thì hãn biết tất cả đã phát sinh biến hóa. Không có cách nào, hãn quyết định đem tất cả nói cho Úy Trì công công biết. Đồng thời, hãn cũng đem tất cả nỗi thống khổ trong lòng khóc hết ra ngoài, hãn muốn dùng cảm tình để đánh động Úy Trì Công.

Mặc dù Lý Thiên Tường vừa rồi là cố ý, nhưng đó cũng chính là những lời nói chôn dấu trong lòng hãn đã lâu. Tất cả đều phản ánh chân thật nội tâm

của hắn, không hề có chút nào giả dối.

Tương tự, khi đem tất cả những gì chôn dấu trong lòng nói hết ra, hắn cũng cảm thấy tâm lý thoải mái hơn nhiều. Hắn nhìn Úy Trì Công, hắn biết Úy Trì Công đã quyết định. Hắn hiểu rất rõ con người của Úy Trì Công, cho nên hắn cảm thấy lo lắng.

- Thiên Tường, hai hài tử các người .....

Úy Trì Công không còn khí phách hào hùng như khi xưa, thanh âm có vẻ cực kỳ cảm thán.

- Được rồi, tất cả mọi chuyện các người hãy tự mình giải quyết đi!

Lý Thiên Tường trong lòng chấn động. Thất bại rồi sao, Úy Trì công công không giúp mình?

- Công lực của người so với Trương Tinh Phong vẫn còn kém hơn rất nhiều. Ba mươi vạn sơn tặc của Thái Hành Sơn giao cho người đấy. Ta sẽ cùng với hai bà bà của người đến sống phía sau núi!

Úy Trì Công rời khỏi phòng, chỉ để lại Lý Thiên Tường sắc mặt vẫn còn khó tin.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Thực Lực (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sự kinh khủng của ba mươi vạn sơn tặc Thái Hành Sơn, Lý Thiên Tường đương nhiên hiểu rất rõ. Chỉ cần năm vạn Tiên thiên cao thủ thôi cũng đủ để cho hắc hoành hành thiên hạ rồi. Nhưng muốn đối phó với Trương Tinh Phong, chỉ có nhiều người thì không đủ.

"Trương Tinh Phong, tiếp theo, người sẽ không có cơ hội chạy trốn một lần nữa đâu!"

Lý Thiên Tường trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh. Có năm vạn Tiên thiên cao thủ, Lý Thiên Tường đã tin tưởng có thể giết chết được Trương Tinh Phong.

*****

Lúc này Trương Tinh Phong đang làm gì?

Hắn lại luyện đan, luyện linh đan bình thường nhất. Từ sau khi biết được thực lực chân chính của Thái Hành Sơn, hắn vẫn cảm thấy lo lắng. Hắn không biết Úy Trì Công có phải là ủng hộ Lý Thiên Tường hay không. Mình và Úy Trì Công chẳng qua chỉ là có hảo cảm mà thôi, còn Úy Trì Công và Lý Thế Dân đã có tước giao cả ngàn năm. Đối với đời sau của Lý Thế Dân là Lý Thiên Tường, Trương Tinh Phong không tin Úy Trì Công sẽ không xuất thủ!

Một cao thủ đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ, có hỗn độn lực thuộc tính lôi điện hỗn tạp, phía sau còn có năm vạn Tiên thiên cao thủ cùng với hai mươi lăm vạn quân đội cường đại. Trương Tinh Phong không có năm chắc có thể đánh bại được đối phương.

Cho nên Trương Tinh Phong quyết định luyện đan!

"Ai, những nguyên liệu bên trong Thiên Vũ thủ trạc đều là cực phẩm, nhưng mà luyện ra đan dược thì người bình thường không thể lại không thể nào dùng được!"

Trương Tinh Phong chỉ có thể bắt đắc dĩ hấp thu ngũ hành linh khí trong tự nhiên. Ngũ hành linh khí không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, thừa thốt vô cùng, so với tại Tu Chân Giới chênh lệch thật sự quá lớn. Trương Tinh Phong lần đầu tiên luyện đan thì bốn ngày thu thập linh khí đủ luyện ra năm trăm viên linh đan, sau khi tiến bộ thì ba ngày thu thập cũng đủ luyện ra năm trăm viên linh đan.

Trương Tinh Phong vừa nghĩ đến năm vạn Tiên thiên cao thủ, trong lòng cũng cảm thấy nôn nóng, càng cố gắng hấp thu ngũ hành linh khí. Đáng tiếc là trong Thiên Vũ thủ trạc có vô số trân bảo, nhưng lại bởi vì quá trân quý, thân thể người bình thường không thể nào chịu đựng được!

Cuộc sống cứ như vậy trôi qua từng ngày, dường như tất cả có vẻ rất bình tĩnh.

Hoàng đế Chu Lệ sau khi hồi triều, cũng không có động thái gì. Lý gia cũng không có hành động gì, phảng phất như tất cả đều chưa từng phát sinh. Tuy nhiên sự yên tĩnh lại làm cho người ta cảm thấy áp lực, giống như sự yên lặng trước cơn bão lớn. Còn Trương Tinh Phong vẫn mãi mê thu thập ngũ hành linh khí.

Hai tháng sau, Trương Tinh Phong nhận thấy đã đủ số lượng ngũ hành linh khí. Bởi vì sau khi luyện chế ra linh đan còn phải có người hưởng dụng, hai tháng này thu thập ngũ hành linh khí cũng đủ luyện chế một vạn viên linh đan!

Một vạn!

Bởi vì đây chính là Trương Tinh Phong chuẩn bị cho Thiết Huyết quân của Tiêu Lâm.

Trương Tinh Phong lần đầu tiên cười trong hai tháng nay, giữa hai chân mày có một chút dấu hiệu mệt mỏi.

"Cuối cùng cũng đã thu thập đủ rồi. Không ngừng thu thập ngũ hành linh khí, quả thật là mệt mỏi!"

Trương Tinh Phong thở phào một hơi. Nếu là tu luyện trong hai tháng, tâm thần hoàn toàn nhập vào Tử Kim Nguyên Tôn, chỉ là chuyện trong nháy mắt mà thôi. Nhưng thu thập ngũ hành linh khí thì vẫn phải thu thập. Hai

tháng không hề nghỉ ngơi chút nào, may mắn hẳn là Tu chân giả, nếu không thì quả thật không thể chịu nổi.

Nhìn số lượng lớn các nguyên liệu bên cạnh như linh chi và nhân sâm , Trương Tinh Phong cười cười, đây đều là do hắn đã an bài trước đó.

Trương Tinh Phong lập tức chuẩn bị bắt đầu luyện đan.

Hai tay nhẹ nhàng hoa lên, hai đạo hỗn độn lực lập tức đem tất cả nguyên liệu bay đến trước mặt Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong hai tay phát ra từng Thủ Ấn Quyết, lập tức tụ bày thành hai đạo cấm chỉ. Lần này hẳn chính là muốn luyện một vạn viên đan dược. Tuy nói đan dược này chỉ là loại bình thường, hẳn là không có gì nguy hiểm, nhưng số lượng quả thật rất lớn. Cũng không phải là do Trương Tinh Phong không cẩn thận.

- Chuyết!

Trương Tinh Phong đột nhiên đem khí đỉnh xuất ra. Nhân cơ hội này cũng nên tu luyện khí đỉnh, hơn nữa sử dụng khí đỉnh quả thật an toàn hơn rất nhiều.

Trương Tinh Phong liên tiếp đánh ra mười lăm Thủ Ấn Quyết, đem khí đỉnh hoàn toàn mở ra. Đây chính là Khải Đỉnh Quyết, bất kể luyện chế cái gì cũng phải trải qua quá trình này.

Theo mười lăm Thủ Ấn Quyết từng đạo đánh ra, khí đỉnh màu đỏ không ngừng xoay tròn, bay đến trước mặt Trương Tinh Phong, hút hết tất cả nguyên liệu vào trong đó.

Trương Tinh Phong hai tay kết lại, một đạo tử hỏa lập tức bay đến phía dưới khí đỉnh.

Trương Tinh Phong hai tay chậm rãi chấp lại, sau đó lại mở ra. Từng đạo ngũ hành linh khí liền bay vào bên trong khí đỉnh màu đỏ. Hai tháng này thu thập được ngũ hành linh khí quả thật không ít. Từng đạo ngũ hành linh khí bay đến khí đỉnh màu đỏ, qua một hồi lâu sau mới chấm dứt.

Trương Tinh Phong mỉm cười, hai tay nhanh chóng kết thành ba đạo Thủ Ấn Quyết. Đây là giai đoạn đơn giản nhất, phong đỉnh. Tiếp theo bắt đầu giai đoạn quan trọng nhất là vũ hỏa chi luyện!

Bảy mươi hai đạo Thủ Ấn Quyết một đạo cũng không được chậm, càng không thể sai sót.

Trương Tinh Phong trong mắt tinh quang chột lóe lên, đúng, chính là thời khắc này!

Hai tay lập tức giống như ảo ảnh, không ngừng biến ảo thành các loại Thủ Ấn Quyết. Từng đạo Thủ Ấn Quyết bay đến trên tử hỏa, tử hỏa lập tức bùng lên, càng ngày càng kịch liệt. Bên trong khí đỉnh thậm chí vang lên những thanh âm "Tê ..... Phất .....".

Bảy mươi hai thủ Thủ Ấn Quyết trong chớp mắt đã hoàn toàn phát ra. Tử hỏa vừa mới bùng lớn hơn, thì trong nháy mắt đã từ cao triều rơi xuống đáy cốc, trở nên âm đạm.

Trương Tinh Phong mỉm cười, đã đến thời khắc này rồi thì chỉ cần chờ đợi ngòi nhìn là được. Tiếp theo chỉ là văn hỏa dựng đan mà thôi.

"Lý Thiên Tường, ta luyện ra vạn viên linh đan này, sau khi để cho Thiết Huyết quân phục dụng, Trương Tinh Phong ta không còn đơn độc một người nữa. Có một vạn Tiên thiên cao thủ, cho dù người có năm vạn Tiên thiên cao thủ thì đã sao?"

Trương Tinh Phong mỉm cười, tâm tình rất thoải mái .....

Khí đỉnh cuối cùng đã bắt đầu biến thành màu vàng kim, Trương Tinh Phong biết đã đến lúc thu đỉnh. Thủ Ấn Quyết khi thu đỉnh mặc dù chỉ có mười tám đạo, nhưng lại yêu cầu hỗn độn lực lớn hơn rất nhiều. Lần trước luyện chế Bích lãng đan bởi vì không kết xuất Thủ Ấn Quyết cuối cùng nên thiếu chút nữa khí đỉnh đã nổ tung.

Trương Tinh Phong lần này không thể tái phạm. Hơn nữa cảnh giới của hắn lúc ấy chỉ là Nguyên Anh trung kỳ bây giờ đã là Nguyên Anh hậu kỳ.

Hai tay nhanh chóng phát ra mười tám đạo Thủ Ấn Quyết cuối cùng, không hề có khoảng cách. Theo từng đạo Thủ Ấn Quyết đánh vào khí đỉnh, khí đỉnh bắt đầu khôi phục nguyên dạng. Tử hỏa cũng trở lại bên trong trong cơ thể Trương Tinh Phong.

Khí đỉnh khôi phục lại màu đỏ, rất nghe lời chậm rãi bay đến trước mặt Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong dùng hỗn độn lực mở khí đỉnh ra, lập tức linh đan phun ra đầy trời, phảng phất như nước suối, bắn ra chung

quanh ngấp cả mặt thất. Trương Tinh Phong tay trái khê động, tất cả linh đan trong nháy mắt đều biến mất.

Đúng, tất cả linh đan đều bị thu vào bên trong Thiên Vũ thủ trạc.

Trương Tinh Phong lúc này thở phào nhẹ nhõm. Mặc dù hãn rất tin tưởng, nhưng bởi vì lần trước thu đỉnh xuất hiện nguy hiểm, cho nên vừa rồi hãn cũng rất khẩn trương. Trương Tinh Phong đem tâm thần nhập vào bên trong Thiên Vũ thủ trạc.

"Một vạn hai trăm khóa! Ân, so với dự tính không sai biệt lắm. Cũng nên ra ngoài thôi, có lẽ mọi người đợi cũng đã sốt ruột rồi!"

Trương Tinh Phong mỉm cười, rời khỏi mật thất, đi ra phía bên ngoài.

*****

- Sư phụ!

Trương Vũ kinh hỉ nhìn Trương Tinh Phong. Hãn không nghĩ đến sư phụ bề quan đã lâu lại đột nhiên xuất hiện trước mặt.

- Ân, tốt lắm, A Vũ, người đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ rồi. Hơn nữa công lực của người lại dường như tương đối ổn định, chuyện này là thế nào vậy? Trương Tinh Phong có vẻ rất cao hứng, lúc này tâm tình của hãn rất tốt. Trương Vũ đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ, hãn biết là do tác dụng của Bích lăng đan. Nhưng hãn lại cảm thấy kỳ quái, vì sao công lực của Trương Vũ lại có vẻ vững vàng như vậy?

- Con cũng không biết, khi con khống chế phi kiếm, dường như chỉ cần hai ngày là đã hoàn toàn khống chế được rồi!

Trương Vũ cũng không hiểu vì sao, Vương ca và Hiếu Phong chỉ khống chế phi kiếm cho tốt thôi cũng đã mất gần một tháng, nhưng lại không được thuần thục như Trương Vũ.

- Sư phụ, sư phụ, người ở đây à. Mọi người đều đang tìm người, xảy ra chuyện lớn rồi!

Lý Nhị đột nhiên từ xa chạy đến, vội vã hô lớn.

Trương Tinh Phong nhướng mày, nhìn bộ dạng cuống quýt của Lý Nhị cảm thấy rất mất hứng, nhưng vẫn lên tiếng hỏi:

- Đừng có gấp, có chuyện gì nói đi?

Lý Nhị vội vàng nói:

- Lý gia đã phát động thủ hạ tấn công Thiên Phong đồ trang!
Chơi Võ Lâm Chi Mộng
Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thiết Huyết Quân Đoàn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong ánh mắt đột nhiên sáng rực lên:

- Nói, rốt cuộc đã xảy chuyện gì? Đem tất cả mọi chuyện từ đầu đến cuối nói rõ xem!

Lý Nhị nuốt vài ngụm nước bọt, nói:

- Sư phụ, Lang Phong lão đại hẳn không phải chiếu theo yêu cầu người thành lập Thiên Phong đồ trang sao?

Trương Tinh Phong khẽ cau mày. Mấy người bọn Lý Nhị này không gọi Lang Phong là "sư bá" mà lại gọi là "lão đại". Nhưng mà chuyện này quả thật Trương Tinh Phong cũng không có cách nào. Lý Đại bọn họ còn nói cái gì "xưng hô không được tự nhiên". Khi Trương Tinh Phong hỏi hẳn gọi mình là "sư phụ" có được tự nhiên hay không, bọn hắn lại nói "sư phụ phải có khí chất của sư phụ".

- Lý Nhị, ta quả thật là có yêu cầu đại ca làm chuyện này. Rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà Lý gia lại công kích Thiên Phong đồ trang?

Trương Tinh Phong kỳ thật cũng đã có suy đoán, nhưng vẫn còn muốn xác nhận một chút.

Lý Nhị nói:

- Ai, Lang Phong lão đại hẳn kiến tạo quả thật tốc độ hơi nhanh quá!

Trương Tinh Phong ngần người. Việc này cùng với việc Lang Phong kiến tạo Thiên Phong đồ trang tốc độ nhanh có quan hệ gì?

Lý Nhị nhìn thấy Trương Tinh Phong nhíu mày lập tức giải thích:

- Lang Phong lão đại lần này quả thật rất lợi hại. Hắn đến một vài thành lớn trực tiếp thu mua những kiến trúc có sẵn, sau đó thay đổi cách trang hoàng, kiến tạo một chút lầu các, xảo diệu gom các bộ phận vào với nhau, tiết kiệm được rất nhiều ngân lượng. Đương nhiên là cũng có một số kiến trúc tồi tàn phải phá đi. Lang Phong lão đại cho dù làm như thế nào cũng tuyệt đối sẽ

không để vấn đề kiến trúc ảnh hưởng đến hình tượng của Thiên Phong đồ trang!

Trương Tinh Phong quả thật cũng vì Lang Phong làm như vậy mà cảm thấy lo lắng, lo lắng Thiên Phong đồ trang sẽ không đạt được yêu cầu của mình.

- Ân, chuyện này để qua một bên. Tiếp tục nói đi, Lý gia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Lý Nhị cũng ánh mắt đột nhiên đỏ lên, cảm phẫn nói:

- Sư phụ, người không biết đâu, chính là bởi vì đồ trang thành lập quá nhanh. Bây giờ đồ trang tại các thành lớn hầu như đều đã kiến tạo xong, còn các đồ trang trong thành nhỏ thì đã bắt đầu buôn bán. Vấn đề xuất hiện ở chỗ này!

Lý Nhị dừng một chút, tiếp tục nói:

- Thiên Phong đồ trang sau khi khai trương, sinh ý cực kỳ tốt. Đồ nghiệp vốn chính là Lý gia một nhà độc bá, bởi vì sự tồn tại của Thiên Phong đồ trang, sinh ý của bọn họ đã giảm xuống rất nhiều. Đồ nghiệp chính là sản nghiệp chính của Lý gia, bọn họ sẽ không thể đứng nhìn chúng ta thu lợi lớn như vậy, cho nên mới xuất hiện sự tình mà con nói. Ngay ngày hôm qua, gần một trăm năm mươi đồ trang trong thành nhỏ đều bị công kích. Bởi vì chỉ vừa mới thành lập, lực lượng phòng vệ không được hùng hậu, hầu hết đều là do sự đố kỵ của sư phụ và Xi Vưu bọn họ phái đến, mỗi phương một vạn người. Nhưng những người này đều chỉ là những sơn tặc lợi hại hơn người thường một chút mà thôi, không có cách nào so với đám cao thủ của Lý gia, cho nên chúng ta thảm bại. Đã chết không ít huynh đệ!

Lý Nhị trên mặt đột nhiên hiện lên vẻ phẫn nộ nói:

- Khiến cho người khác giận dữ, chính là sau khi bọn họ phá tan đồ trang, lại ngênh ngang trở về đồ phường của mình. Không hề để chúng ta vào mắt chút nào!

Trương Tinh Phong nghe xong, không nói lời nào, quay về Trương Vũ và Lý Nhị phất tay. Lý Nhị và Trương Vũ lập tức rời đi, bọn họ sư phụ của mình cần thời gian để suy nghĩ.

"Lý gia?" Trương Tinh Phong cảm thấy nghi hoặc. Hắn tin tưởng Lý gia biết rõ thực lực của hắn nhất định là sẽ không thể nào kiêu ngạo như vậy.

Nhưng lần này là vì sao? Chẳng lẽ Lý gia đã có phương pháp đối phó với mình!

"Thái Hành Sơn!" Trương Tinh Phong đột nhiên giật mình, hẳn cuối cùng đã biết là nguyên nhân gì. Xem ra Lý Thiên Tường đã thu được thể lực kinh khủng của Thái Hành Sơn, nếu không thì cũng sẽ không kiêu ngạo như vậy.

"Hành động phải nhanh hơn!" Trương Tinh Phong biết tất cả hành động phải lập tức tiến hành, nếu không sẽ không còn kịp.

- Trương Vũ, ta đi đến Thiên Nhai San Mạch. Người giúp ta nói với mọi người một tiếng!

Trương Tinh Phong truyền âm cho Trương Vũ, liền lập tức ngự kiếm hướng Thiên Nhai San Mạch bay đi.

Trương Tinh Phong chân đạp trên "Tử Nhận", tốc độ nhanh đến kinh người. Hẳn cảm nhận được rất rõ tiến gió rít bên cạnh mình, nhưng vẫn tiếp tục gia tăng tốc độ.

"Ông....."

Bên trong những đám mây mây trắng chỉ để lại một đạo tàn ảnh. Trương Tinh Phong đã biến mất vô ảnh vô tung.

Chưa đến thời gian một chén trà, Trương Tinh Phong đã xuất hiện phía trên địa bàn của Tiêu Lâm tại Thiên Nhai San Mạch. Linh giác nhanh chóng khuếch tán ra, bao trùm tất cả khu vực.

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên, hẳn đã phát hiện ra vị trí của Tiêu Lâm. Thân hình lay động, trong nháy mắt đã biến mất giữa không trung.

- Sư đệ!

Trương Tinh Phong vừa xuất hiện liền lập tức lên tiếng.

Tiêu Lâm lúc này đang cùng với huynh đệ kết giao mới nhất của hắn luận bàn, vừa nghe được thanh âm của Trương Tinh Phong nói, lập tức xoay người lại. Nhìn thấy Trương Tinh Phong, lập tức hưng phấn hô lên:

- Ai da, sư huynh, cuối cùng cũng tìm được huynh rồi. Huynh lúc trước tại sao lại biến đi đâu mất vậy? Cũng thật là quá đáng!

Trương Tinh Phong có chút bất ngờ, nói:

- Cái này, lúc trước sự tình quá cấp bách, ai! Vị huynh đệ này là ai vậy? Đường như công lực rất cao!

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên, nhìn thẳng vào đại hán khuôn mặt kiên nghị trước mặt.

Công lực của đại hán này quả thật rất cao, cao một cách không bình thường. Chỉ đơn giản nói về cảnh giới, có lẽ ngay cả Trương Tinh Phong cũng không thể bằng. Đại hán này rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới gì?

Xuất Khiếu trung kỳ!

Tiêu Lâm vừa nhận thấy Trương Tinh Phong trừng mắt nhìn huynh đệ của mình, lập tức nói:

- Sư huynh, đệ giới thiệu một chút, vị này chính là huynh đệ mới nhất mà đệ mới kết giao —— Cuồng Long! Cái danh tự này cũng thật là đủ cuồng. Lần đầu khi đệ và hắn giao thủ, bị chinh rất là thâm. Bây giờ cuối cùng đã hiểu biết thêm về hỗn độn lực một chút, mới có thể cùng với Cuồng Long huynh đệ đánh ngang tay.

Trương Tinh Phong giật mình. Tiêu Lâm sau khi dùng Bích lăng đan đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ, nguyên nhân bởi vì hỗn độn lực, thực lực chân chính của hắn và cao thủ Xuất Khiếu hậu kỳ không hơn kém nhau bao nhiêu!

Mà đại hán trước mặt mặc dù công lực rất cao, nhưng cũng chỉ là Xuất Khiếu trung kỳ. Tại sao có thể so với Tiêu Lâm còn mạnh hơn?

Nghe được câu nói kế tiếp của Tiêu Lâm "bây giờ cuối cùng đã hiểu biết thêm về hỗn độn lực một chút", Trương Tinh Phong cuối cùng đã hiểu rõ. Tiêu Lâm đối với tu chân không hề có chút kinh nghiệm nào, cũng không có ai dạy cho hắn. Bàn Cổ thì chỉ truyền lại một cái "Lục Chuyển Huyền Thân Quyết". May mắn là có một ít pháp quyết của Phách Tản Ma Đế truyền lại, Tiêu Lâm mới có thể vận dụng hỗn độn lực. Nhưng Tiêu Lâm cũng không thể nào hoàn toàn vận dụng được, nếu không thì hắn đã có thể hoàn toàn đánh bại Cuồng Long này rồi.

- Tu ma giả, Cuồng Long, người và Tả tiên sinh của Ma Điện kia có quan hệ gì? Tại sao người lại đến chỗ này của sư đệ ta?

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt sáng lên, hỗn độn lực tựa như thủy triều cuốn đến, áp bức về phía Cuồng Long.

Cuồng Long vừa nghe Trương Tinh Phong nói đến Tả tiên sinh, liền nhướng mày, trong lòng buồn bực nói: "A Tả, người quả thật là hỗn đản!"

Cuồng Long quay về hướng Trương Tinh Phong cười nói:

- Đúng, ta là Tu ma giả, cũng là Hữu tiên sinh của Ma Điện. Trương huynh đệ đối với câu trả lời này có hài lòng không? Còn về phần tại sao ta lại đến chỗ này của Tiêu Lâm huynh đệ, chính là bởi vì ta ngứa tay. Ha ha ..... Ha ha ..... Ta rời khỏi Ma Điện, có lẽ khoảng chừng hơn hai trăm rồi. Cuối cùng chỉ tìm được duy nhất cái tên Úy Trì Công kia là có thể cùng ta giao thủ.

Cuồng Long có vẻ rất cảm khái.

Trương Tinh Phong vừa nghe, lòng nghi ngờ đều tan biến hết. Một là bởi vì Tu ma giả đạt đến Xuất Khiếu hậu kỳ, trừ khi là Huyết tu, nếu không thì phải cần thời gian rất dài. Cuồng Long này rõ ràng không phải là Huyết tu, mà Lý gia chỉ mới xuất hiện Tu ma giả trong thời gian gần đây, cho nên khả năng là người của Lý gia không lớn. Hai là bởi vì Tả tiên sinh kia công lực cũng là Xuất Khiếu trung kỳ, cùng với Cuồng Long này không sai biệt lắm. Vậy thì có lẽ hẳn thật sự chính là Hữu tiên sinh. Thứ ba chính là bởi vì hẳn biết được công lực của Úy Trì Công. Phòng chừng cũng không có nhiều người biết được công lực chân chính của Úy Trì Công.

- ha ha ..... Cuồng Long huynh đệ, người là Hữu tiên sinh gì đó của Ma Điện. Ma Điện này là nơi nào vậy?

Tiêu Lâm lập tức lên tiếng hỏi. Hẳn quả thật là không biết thân phận của Cuồng Long.

Cuồng Long tự cười giễu nói:

- Tiêu Lâm huynh đệ, ta cũng đã quên mất Ma Điện rồi. Đã lâu lắm rồi không quay lại, xem ra sắp tới phải trở về một chuyến, ít nhất cũng phải về gặp A Tả, ha ha!

Nhìn thấy Tiêu Lâm vẫn còn đang đợi hẳn trả lời, liền nói:

- Ma Điện là thánh địa của Ma Tông, kỳ thật bên trong đều là Tu ma giả!

Kỳ thật tin tức này phi thường cơ mật, bình thường không thể nói cho bên ngoài biết. Nhưng Cuồng Long nhìn thấy Trương Tinh Phong, hẳn biết Trương Tinh Phong đã biết rõ tất cả những việc này, đương nhiên cũng không cần phải giữ bí mật.

Trương Tinh Phong lúc này đã xác định được suy đoán của mình. Xem ra Ma Điện bên trong thật sự đều là Tu ma giả. Lúc đầu nghe thấy Tả tiên sinh và Trí trưởng lão kia nói chuyện, hẳn đã đoán được một chút.

- Cuồng Long huynh đệ, vừa rồi là do ta quá mẫn cảm, bởi vì Lý gia này bây giờ quả thật làm ta rất đau đầu. Được rồi, sư đệ, đệ không biết chuyện của Thiên Phong đồ trang sao?

Trương Tinh Phong nhìn thấy Tiêu Lâm bây giờ lại có tâm tình cùng Cuồng Long luận bàn, liền cảm thấy kỳ quái.

-Ồ, Thiên Phong đồ trang, chuyện này không phải đã giao cho Lang Phong kia rồi sao? Sao vậy, đệ đã bảo Đường Tiến và Huyết Lang đồng thời trợ giúp hẳn, chẳng lẽ gặp chuyện không may?

Tiêu Lâm vẻ mặt kinh ngạc.

Trương Tinh Phong cười khổ nói:

- Đúng vậy, cho nên ta đã mang đến đây một vạn viên linh đan cấp cho những dũng sĩ Thiết Huyết quân bọn họ phục dụng, tin rằng công lực của bọn họ sẽ đạt đến Tiên thiên cảnh giới!

Tiêu Lâm trên mặt lộ ra vẻ khó tin, ngay cả Cuồng Long cũng cảm thấy khiếp sợ. Một vạn viên linh đan, có thể làm cho vũ giả nhanh chóng đạt đến tiên thiên cảnh giới!

Trương Tinh Phong lập tức nói:

- Không cần ngại ra như vậy. Bây giờ thế lực của Lý gia cường đại đến mức người không thể tưởng tượng được đâu. Một trăm năm mươi tòa Thiên Phong đồ trang đều bị công kích. Bây giờ chúng ta phải phản kích, nhất định phải để cho bọn họ biết không thể nào trêu chọc đến chúng ta!

Tiêu Lâm vừa nghe, trừng mắt nói:

- Sư huynh, huynh nói cái gì? Lý gia bỗng nhiên công kích Thiên Phong đồ trang? Con mẹ nó, đi, đi gặp đám huynh đệ kia. Bọn họ dùng linh đan phòng chừng cũng có thể đạt đến tiên thiên cảnh giới!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Ân, ta tin tưởng. Lần trước ta phát hiện ra ngoại công của bọn họ rất tốt, thân thể đều phi thường cường hãn, có thể hấp thu càng nhiều dược lực của linh đan. Phòng chừng đạt đến Tiên thiên cảnh giới cũng không có vấn đề!

Cuồng Long cũng cười nói:

- Tốt, nếu thật như vậy, ta cũng muốn đi xem một vạn Tiên thiên cao thủ rốt cuộc sinh ra như thế nào! Ha ha .....

Ba người cùng cười. Trong vòng một ngày sinh ra một vạn cao thủ, không dám nói là hậu vô lai giả (sau này không có), nhưng ít nhất cũng là tiền vô cổ nhân (trước đây chưa từng có). Chuyện vĩ đại này lại đản sinh trong tay bọn họ, khiến mọi người đều cảm thấy hưng phấn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Ma Lượng Trảo Tử.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Thiết Huyết!

Một đại hán thân cao hai thước hai, vòng eo thô kệch như một chiếc thùng gỗ quất lớn.

- Thiết Huyết! Thiết Huyết! .....

Những tiếng la đình tai nhức óc khiến cho bọn Trương Tinh Phong bên cạnh cũng phải giật mình, một cỗ hào khí dâng lên.

Nhìn những đại hán trâu bò phía bên dưới, lại nhìn sang vị thủ lĩnh còn cường tráng hơn cả gấu —— "hắc hùng" Thiết Đầu, Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy tự tin hơn rất nhiều. Có một đội quân dũng mãnh như thế này, ai có thể kháng cự được?

"Hắc hùng" Thiết Đầu lớn tiếng nói:

- Các vị huynh đệ, linh đan lần trước bây giờ lại có nữa rồi, mọi người có ai cần không?

Trương Tinh Phong khựng người: "Cái tên to xác này cũng quá thô tục đi, làm sao có thể nói như vậy được chứ?"

Nhưng Tiêu Lâm và Cuồng Long thì lại có vẻ cực kỳ hưng phấn, ánh mắt loé sáng biểu thị hai người bọn họ rất ưa thích những dũng sĩ hoang dã này. Trương Tinh Phong nhìn nhìn Tiêu Lâm thân cao gần hai thước, lại nhìn sang Cuồng Long cánh tay thô kệch lớn bằng cả bắp đùi của mình, lập tức hiểu rõ tại sao hai người bọn họ lại có thái độ này.

Tất cả dũng sĩ Thiết Huyết quân vừa nghe được, ánh mắt sáng lên. Linh đan, có thể làm cho người ta gia tăng công lực nhanh chóng! Muốn, đương nhiên là muốn! Lần trước bởi vì tranh giành linh đan, tất cả các dũng sĩ bắt đầu chiến đấu với nhau, cuối cùng hai trăm người giỏi nhất đã giành được. Một số dũng sĩ suýt thu được linh đan đến bây giờ vẫn còn tiếc nuối. Hiện tại lại nghe được tin tức này, còn không cao hứng hay sao?

"Hồng ....."

"A ....."

"Nha ....." .....

Một loạt những thanh âm quái dị tựa như dã thú vang lên tại huấn luyện trường. Thanh âm gầm thét khiến cho những cây đại thụ chung quanh đều rung lên. Hưng phấn hiện lên trên khuôn mặt mỗi người.

- Tốt, nếu đã như vậy, các tiểu đội trưởng hãy lên nhận, mỗi tiểu đội là năm mươi viên!

Thanh âm gầm thét của Thiết Đầu nhanh chóng truyền khắp huấn luyện trường. Trương Tinh Phong nghe được cũng phải giật mình, nhìn tên giả hỏa còn lớn hơn cả gấu kia, thầm nghĩ: "Giọng của tên này quả thật là lớn!"

Đám tiểu đội trưởng hưng phấn chạy lên. Hai trăm tiểu đội trưởng bọn họ hưng phấn không phải vì mình, mà là vì các huynh đệ của mình. Bọn họ chính là những người chiến thắng trong cuộc luận võ lần trước, đã phục dụng qua linh đan. Huynh đệ của mình thực lực tăng cường, không chính là thực lực Thiết Huyết quân của mình cũng được tăng cường hay sao?

Rất nhanh, cực kỳ nhanh, trật tự gọn gàng, một lát sau gần vạn viên linh đan đã đến tay tất cả các chiến sĩ. Tất cả các chiến sĩ đều hưng phấn sắc mặt đỏ bừng.

Trương Tinh Phong quay sang nói với Tiêu Lâm bên cạnh:

- Sư đệ, bọn họ trước kia đều đã luyện qua một loại nội công có tính dương cương phải không?

Trương Tinh Phong rất dễ dàng nhận ra, những dũng sĩ Thiết Huyết này đều cực kỳ cường tráng, hơn nữa tu luyện cũng chính là Cửu Dương Thần Công của Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm gật đầu. Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- Nếu đã như vậy, ta sẽ truyền cho đệ Huyền Dương Quyết. Huyền Dương Quyết hiệu quả lớn hơn nhiều so với Cửu Dương Thần Công, có thể nói là một loại phương pháp tu luyện nội công dương cương thuần chính nhất, hơn nữa cũng rất dễ dàng đột phá Nhất phẩm cảnh giới.

Tiêu Lâm vừa nghe được. Chuyện tốt như thế này làm sao có thể bỏ qua? Lập tức yêu cầu Trương Tinh Phong truyền ngay Huyền Dương Quyết cho

mình. Trương Tinh Phong đương nhiên lập tức đáp ứng. Hai Tu chân giả truyền công pháp cho nhau tốc độ cực kỳ nhanh, đương nhiên điều kiện tiên quyết là phải lãng phí một khối ngọc thạch.

Trương Tinh Phong sở dĩ đem Huyền Dương Quyết truyền cho những dũng sĩ của Thiết Huyết quân, một là vì muốn tăng cường thực lực của mình, nhưng kỳ thật cũng là vì giấc sau này của hắn mà cố gắng!

- Thiết Đầu, chờ sau khi tất cả các huynh đệ đều đã phục dụng linh đan, lập tức triệu tập tất cả tiểu đội trưởng lại đây. Ta có chuyện quan trọng muốn tuyên bố!

Tiêu Lâm quay sang nói với Thiết Đầu vẫn đang còn hưng phấn.

- Ân, được, lão đại, ta đã biết rồi!

Thanh âm của Thiết Đầu cực kỳ hùng hậu, đây thanh quân quả thật là rất lớn.

Trương Tinh Phong nhìn Thiết Huyết quân dũng sĩ đã dùng linh đan, trong lòng tràn đầy hưng phấn. Nhìn thành quả đạt được sau hai tháng nỗ lực của mình, thầm nghĩ: "Một vạn Tiên thiên cao thủ, ai có thể so được với mình? Lý Thiên Tường cho dù có năm vạn tiên thiên cao thủ, cũng chỉ là thành quả ngàn năm huấn luyện của Thái Hành Sơn. Làm sao có thể so với mình? Ha ha ....."

Các tiểu đội trưởng chăm chú quan sát những huynh đệ của mình vận công hấp thu linh đan, không hề dám phân tâm. Đây chính là thời khắc quan trọng nhất, cả luyện võ trường đều yên lặng.

Một lúc lâu sau, người dũng sĩ đầu tiên của Thiết Huyết quân mở mắt ra, đứng lên, vẻ hưng phấn hiện rõ trên mặt. Hiển nhiên công lực của hắn đã gia tăng rất nhiều. Tiểu đội trưởng đứng bên cạnh hắn cũng mỉm cười gật đầu, nhưng vẫn không hề lên tiếng. Theo người dũng sĩ đầu tiên thành công, những dũng sĩ tiếp theo bắt đầu đứng lên .....

Cuối cùng tất cả các dũng sĩ đều đã thành công, hoàn toàn hấp thu linh đan.

Thiết Đầu gầm lớn một tiếng:

- Có đạt đến Tiên thiên cảnh giới hay không? Nếu không đạt đến thì la lên một tiếng!

Phía dưới hoàn toàn yên lặng.

Linh giác của Trương Tinh Phong lập tức bao trùm huấn luyện tràng, rất nhanh tra xét tất cả Thiết Huyết quân dừng sĩ một lần. Khuôn mặt của hắn lập tức tươi cười, quay sang nói với Tiêu Lâm bên cạnh:

- Đệ cũng nhân ra rồi sao? Tất cả đều đã đạt đến Tiên thiên cảnh giới. Linh đan này cấp cho người bình thường sử dụng có tối đa chỉ đạt đến lục phẩm. Nhưng mà cấp cho những dừng sĩ của Thiết Huyết quân phục dụng thì đều đạt đến ngũ phẩm. Quả thật là rất lợi hại!

Tiêu Lâm vẻ mặt tự hào nói:

- Đương nhiên, cũng không xem là do ai huấn luyện. Những người này chính là những huynh đệ do ta huấn luyện. Thiết Đầu cũng không khác, huấn luyện tuyệt đối là cường hãn, cả ngày đều bắt bọn họ nâng cự thạch!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Ồ, cự thạch, hình như lần đầu tiên khi ta nhìn thấy đệ, đệ cũng là đang nâng cự thạch phải không?

Tiêu Lâm cười nói:

- Cái này, cái này là truyền thống của Hồng Hoang chúng ta. Khuôn mẫu của các dừng sĩ đều là nâng cự thạch để huấn luyện lực lượng. Bây giờ đệ đã không cần phải nâng cự thạch, có hỗn độn lực rồi thì việc đó không còn mang tính khiêu chiến nữa!

Nói xong, liền lộ ra một bộ dáng kiêu ngạo.

Trương Tinh Phong lúc này tâm tình rất tốt, cũng mỉm cười.

- Tốt lắm, sư đệ, đệ phải đem Huyền Dương Quyết truyền cho bọn họ. Chờ đến khi bọn họ luyện thành Huyền Dương Quyết, chúng ta sẽ bắt đầu trả thù!

Trương Tinh Phong ánh mắt trở nên lạnh lẽo.

Tiêu Lâm khinh miệt cười nói:

- Lý gia, hừ, có những dừng sĩ cường đại của Thiết Huyết quân như thế, bọn họ thì có tính là gì?

Tiêu Lâm bây giờ tự tin hơn rất nhiều, Trương Tinh Phong cũng nghĩ như vậy. Trong chiến đấu điều gì là quan trọng nhất? Đó chính là khí thế!

- Nếu như vậy, chuyện tiếp theo sẽ giao cho sư đệ, ta đứng bên cạnh nhìn là được!

Trương Tinh Phong đột nhiên nói.

Tiêu Lâm khựng người, nhưng trong nháy mắt cũng mỉm cười. Trước kia truyền pháp quyết cho Thiết Huyết quân dũng sĩ không phải là hãn hay sao? Ngoại trừ việc này ra, còn có chuyện gì khác nữa đây? Chuyện trả thù Lý gia, Trương Tinh Phong nhất định sẽ tự mình ra tay. Hơn nữa mình có lẽ cũng không thể nào chạy đến kịp.

- Ha ha, sư huynh, huynh cũng thật là. Nếu đã như vậy, sư đệ ta đáp ứng!

Tiêu Lâm có vẻ rất là hào sảng, không ngại chút nào.

Cuồng Long đột nhiên nói:

- Tiêu Lâm huynh đệ, chuyện phục thù Lý gia này, ta có thể tham gia được không?

Cuồng Long bây giờ quả thật muốn vui chơi một phen cho thỏa thích.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Được, tốt lắm, có Cuồng Long huynh đệ ra tay thì còn sợ gì đây?

Trương Tinh Phong bây giờ càng nắm chắc hơn. Có Tiêu Lâm và Cuồng Long cao thủ bậc này, cao thủ của Lý gia có thể so với hai người bọn họ cũng chỉ có Lý Thiên Tường và Úy Trì Công mà thôi. Hơn nữa còn chưa biết Úy Trì Công có ra tay hay không.

Ngoài ra vẫn còn có mình. Ai có thể ngăn cản được mình đây?

Trương Tinh Phong trên mặt hiện lên ngạo khí, quay đầu lại mỉm cười nhìn những dũng sĩ của Thiết Huyết quân đang hưng phấn luận bàn công phu với nhau.

"Đám người này, công lực vừa mạnh lên đã lập tức muốn cùng người khác luận bàn, thật sự là ....."

Trương Tinh Phong suy nghĩ thật lâu, cũng không biết hình dung đám người này như thế nào. Nói dễ nghe thì đó chính là những dũng sĩ, nói khó nghe thì chính là những mãnh thú hung tàn!

Có một đám dũng sĩ dũng mãnh như vậy, còn lo lắng cái gì? Chỉ cần bọn họ luyện thành Huyền Dương Quyết, lập tức có thể động thủ. Trương Tinh Phong nhìn bầu trời, lẩm bẩm nói: "Lý gia, các người nên biết rằng ta không phải là người mà các người có thể trêu chọc, mặc dù các người có thể lực của Thái Hành Sơn!"

Cả luyện võ trường không ngừng vang lên những thanh âm hò hét tựa như những tiếng gầm của dã thú. Bọn họ giống như mãnh thú đang mài giũa nanh vuốt của mình chuẩn bị cho cuộc tấn công. Một khi móng vuốt đã được mài sắc, ngày tàn của con mồi đã đến rồi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Huyết Chi Dạ (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đêm đã khuya, bầu trời chỉ là một màu đen, giơ bàn tay không thấy năm ngón.

Trương Tinh Phong, Tiêu Lâm, Cuồng Long ba người lơ lửng trên không trung, mặc cho cuồng phong quét qua thân thể, y phục tung bay.

- Thời gian không sai biệt lắm. Sư đệ, đệ phụ trách phía đông khu vực Thanh Châu. Cuồng Long huynh đệ, người phụ trách phía tây khu vực Ung Châu. Nếu như có dũng sĩ của Thiết Huyết quân phát ra cầu cứu, các người phải lập tức đến ngay. Khu vực cũng không rộng lắm, tin rằng dựa vào tốc độ của các người sẽ có thể đến kịp.

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng nói.

Tiêu Lâm nói:

- Sư huynh, huynh một người phụ trách cả bảy châu, hai người bọn đệ cộng lại cũng chỉ có hai châu mà thôi. Dựa vào tốc độ của bọn đệ, đương nhiên có thể đến kịp. Đừng quên, đệ còn có Phách Tản Phủ, ha ha .....

Cuồng Long cười nói:

- Trương huynh đệ cũng thật là, một mình lại chiếm địa bàn lớn đến như vậy, chỉ để cho chúng ta phụ trách một khu vực bé xíu!

Cuồng Long trong lòng thật sự có chút buồn bực. Lúc đầu hắn vốn nghĩ rằng sẽ được vui chơi một phen cho thỏa thích, không ngờ cuối cùng lại chỉ được phụ trách phạm vi một cái châu nhỏ bé.

Tiêu Lâm lập tức cười đùa nói:

- Ha ha ..... Tốc độ của người thì ngay cả ta người cũng đuổi không kịp. Cho người phạm vi hai châu, người có thể đến kịp sao? Ha ha!

Cuồng Long không lên tiếng, hắn quả thật thể nói lời nào. Tốc độ của hắn đúng là không bằng được Tiêu Lâm, bởi vì Tiêu Lâm còn có đỉnh cấp tiên khí Phách Tản Phủ.

Trương Tinh Phong đột nhiên nghiêm túc nói:

- Tốt, thời gian không sai biệt lắm, các người hãy nhanh chóng đến khu vực trung ương của hai châu, tùy thời chuẩn bị đối mặt với tình huống đặc thù!

- Được!

Tiêu Lâm và Cuồng Long hai người cùng gật đầu, để lập ngự không biến mất trong đêm đen.

Trương Tinh Phong lẳng lặng đứng giữa không trung, sắc mặt không hề biến đổi.

- Tốt lắm, đã đến giờ rồi, động thủ!

Ti Vũ quay về các huynh đệ bên cạnh nhỏ giọng ra lệnh. Ti Vũ là tiểu đội trưởng, dẫn dắt các huynh đệ của mình không một tiếng động đi đến bên cạnh một đồ phường của Lý gia.

Tất cả những Thiết Huyết dũng sĩ của tiểu đội này ánh mắt đều sáng rực, trên tay cầm Trảm Mã Dao đặc chế lớn hơn rất nhiều so với bình thường. Hai tay bọn họ nổi lên gân xanh, hiển nhiên trên tay đã tập trung đầy đủ lực lượng, bắt đầu xông đến đồ trường trước mặt.

Bên trong Lý gia đồ phường lúc này rất yên tĩnh, mọi người đều đang say ngủ, chỉ có hai tên gia hỏa không may phải gác ban đêm. Tuy nói là gác đêm, nhưng hai tên gia hỏa này lại đang ở bên cạnh cửa ngủ gà ngủ gật, bởi vì đây chính là địa bàn của thiên hạ đệ nhất thế gia.

"Hoảng!"

Một tên coi cửa đột nhiên bừng tỉnh, có lẽ là vì ở sâu trong tâm linh hần cảm nhận được nguy hiểm, nhưng đã không còn kịp. Hắn chỉ có thể nhìn thấy Trảm Mã Dao cực kỳ sắc bén bổ về phía mình, thậm chí còn không kịp hé miệng ra.

"Phốc Xuy!"

Máu tươi bắn ra, đầu đã rời khỏi cổ. Một tên coi cửa khác thì lại chết đi ngay trong mộng.

Theo chiếc đầu của hai người rơi xuống, đồ phường này của Lý gia cũng đã đến ngày tàn.

"Phốc Xuy!"

Một bát tiên huyết đỏ tươi in trên tường, một người nữa của Lý gia lại chết đi.

- Người nào, lại dám dương oai với Lý gia chúng ta!

Một tiếng chột quát vang lên. Ti Vũ vừa nghe, đã biết không thể nào tiếp tục bí mật hành động, lập tức hét lớn:

- Nhanh! Giết!

Hầu như tất cả những người của Lý gia đang ngủ say đều tỉnh dậy. Nhưng rất nhiều người trong bọn họ vẫn chưa hoàn toàn tỉnh hẳn đã bị giết chết. Chờ đến khi bọn họ tỉnh táo lại, Lý gia chỉ còn lại mười mấy người.

- Các người là ai?

Một đại hán quay về phía Ti Vũ bọn họ lớn tiếng hỏi.

Ti Vũ trên mặt lộ ra một nụ cười tàn khốc, nói:

- Chúng ta là ai, chúng ta là Thiết Huyết!

- Thiết Huyết!

Tất cả Thiết Huyết dừng sĩ trong mắt đều toát ra quang mang cuồng nhiệt.

- Tất cả những kẻ cản đường Thiết Huyết chúng ta đều phải chết!

Thanh âm của Ti Vũ giống như đến từ cửu u. Khi thanh âm của hắn vừa mới vang lên, tất cả Thiết Huyết dừng sĩ đều xông lên chém giết.

Đầu lĩnh đại hán ngăn người: "Thiết Huyết, Thiết Huyết là cái gì?"

Nhưng đã không còn thời gian để hắn suy nghĩ, đối phương đã giết đến trước mặt rồi. Đột nhiên hắn nhớ đến cái gì.

"Đúng, Thiên Vệ đại nhân không phải cũng ở nơi này sao?"

"Hừ!"

Thanh âm của một mũi tên vang lên, trên mặt đại hán hiện lên vẻ tự tin. Ti Vũ sau khi nghe được thanh âm, đã biết sự tình không tốt, đây nhất định chính là thủ đoạn truyền tin tức ra bên ngoài. Hắn lập tức cẩn thận nắm chặt thanh đao trong tay, bắt đầu công kích. Bây giờ tất cả đều phải tranh thủ thời gian.

"Tê!"

Ti Vũ trên mặt hiện lên vẻ hưng phấn. Trên mặt đại hán của Lý gia lại có vẻ sợ hãi cùng với khó tin, thống khổ ôm lấy ngực.

- Rõ ràng là đao đã ..... lách ..... qua ..... sao ..... sao .....

Hắn vẫn còn chưa biết nguyên nhân thì đã chết, cặp mắt vẫn mở to. Hắn chết không nhắm mắt!

Ti Vũ mỉm cười nói:

- Đây là thủ đoạn của "hắc hùng" lão đại, thân thể mới chính là vũ khí mạnh nhất của chúng ta!

Ti Vũ mỉm cười, nhẹ nhàng đưa tay phải lên liếm một chút, từng giọt máu tươi từ khóe miệng chảy xuống.

Một phút, chỉ một phút, những người của Lý gia bên trong đồ phường toàn bộ đều đã chết, còn các huynh đệ Thiết Huyết quân thì lại không hề chết một người nào. Cả đồ phường chỉ có ba Tiên thiên cao thủ, đối mặt với sự công kích của năm mươi Tiên thiên cao thủ, không hề có một chút lực phản kháng nào!

- Đại ca, chúng ta lần này hành động quả thật là tốt đẹp, toàn thắng!

Một Thiết Huyết dũng sĩ hưng phấn nói với Ti Vũ. Ti Vũ cũng khẽ mỉm cười.

- Các người đều đáng chết!

Thanh âm cực kỳ lạnh lẽo vang vọng khắp chung quanh, một trung niên nam tử xuất hiện tại cửa đồ phường.

Ti Vũ trong lòng chấn động, bởi vì hắn không hề phát hiện được trung niên nam tử này xuất hiện tại cửa lúc nào. Hắn bây giờ đã đạt đến Tam phẩm cảnh giới, xem ra công lực của người đến ít nhất cũng đã trên Tam phẩm.

Nhưng Ti Vũ vẫn còn đánh giá quá thấp đối thủ!

"Hô!"

Trung niên nam tử một tay chém xuống, một luồng ánh sáng màu hồng hình thành một thanh đao lập tức bổ về phía các dũng sĩ. Ti Vũ lập tức chém tới một đao, nhưng không hề có một chút hiệu quả nào. Thân thể lập tức bị kinh khí màu hồng chấn bay lên, Trảm Mã Đao trong tay nát bấy.

- Chỉ là một tên Thiên Vệ mà cũng kiêu ngạo như vậy!

Thanh âm của Trương Tinh Phong lạnh lùng vang lên bên trong đồ phường. Thiên Vệ tứ hào nhìn người trẻ tuổi tóc bạc trước mặt, thân thể khẽ phát run. Thiên Vệ bình thường quan hệ với nhau rất tốt, giống như những huynh đệ đã ở cùng với nhau hơn cả trăm năm. Lần trước tại Vũ Văn gia

Thiên Vệ nhất hào và tam hào chết đi, Thiên Vệ tứ hào và hai vị huynh đệ của hắn đã sớm muốn báo thù. Nhưng bọn họ biết được thực lực của Trương Tinh Phong, cho nên vẫn tiếp tục nhẫn nhịn. Hôm nay Thiên Vệ tứ hào biết mình không thể nào trốn thoát, trong lòng đã có quyết tâm.

Thiên Vệ tứ hào nhìn Trương Tinh Phong, trong mắt hiện lên quang mang kỳ dị.

Đột nhiên, trên người Thiên Vệ tứ hào bắt đầu phát ra từng đạo ánh sáng màu đen, càng ngày càng nhiều, càng ngày càng mạnh. Trương Tinh Phong cặp mắt khẽ nhíu lại, khóe miệng nở một nụ cười khinh thường, nói:

- Mặc dù Thiên Vệ các người bây giờ dựa vào tu ma đều đã đạt đến Kim Đan kỳ, nhưng một Tu chân giả Kim Đan kỳ tự bạo, ta vẫn còn chưa để vào mắt!

Trương Tinh Phong mặc dù cảnh giới là Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng thực lực chính thức của hắn thì đã đạt đến Phân Thân hậu kỳ. Thiên Vệ tứ hào và hắn chênh lệch thật sự rất lớn, cho dù là tự bạo, cũng không thể nào uy hiếp được Trương Tinh Phong.

Thiên Vệ tứ hào nhìn thấy bộ dạng khinh thường của Trương Tinh Phong, ánh mắt trở nên lạnh lẽo. Hắn lập tức chấp hai tay lại, toàn thân dường như bị trói chặt, vẫn không nhúc nhích.

"Phanh"

"Phanh"

Đột nhiên từng tiếng nổ vang lên. Thiên Vệ tứ hào lỗ tai, cặp mắt, miệng, mũi đều bị những đạo kinh khí phá hủy. Hai tay và hai chân của hắn cũng hiện lên từng đạo huyết quang, gân tay gân chân tất cả đều đứt ra!

Này không phải là do công kích của Trương Tinh Phong, mà là do chính Thiên Vệ tứ hào tự mình tạo thành.

Khuôn mặt của Thiên Vệ tứ hào đã không thể gọi là mặt, bộ dáng kinh khủng khiến cho người ta sợ hãi. Lúc này, trên khuôn mặt của hắn lại có vài cơ nhục khẽ co giật. Trương Tinh Phong biết, hắn đang cười.

"Tê....."

Hai tay của Thiên Vệ tứ hào vẫn chấp lại đột nhiên biến thành màu đen, một đạo hắc mang bay về phía hướng Trương Tinh Phong. Không hề có khí

thể kinh thiên động địa, thậm chí cũng không hề có thanh âm, hắc mang kia làm cho người ta cảm thấy một cỗ hấp lực, ngay cả ánh sáng cũng bị hấp thu. Thiên Vệ tứ hào đã bỏ qua tất cả để đổi lấy một lần công kích duy nhất, cũng là một lần công kích mạnh nhất trong cuộc đời của hắn!

"Tuyệt —— Sát!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Huyết Chi Dạ (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong thần sắc trở nên nghiêm túc. Một chiêu này hẳn hiểu rất rõ, bỏ qua hết thảy, đem tất cả tánh mạng lực đều thiêu đốt, hơn nữa chỉ công kích một lần, uy lực cực kỳ kinh người.

Nhưng chiêu này cho dù lợi hại, cũng phải xem là do ai sử dụng. Thiên Vệ tứ hào chỉ vừa mới đạt đến Kim Đan kỳ, sử dụng một chiêu này đối với Trương Tinh Phong thì có ảnh hưởng gì?

Trương Tinh Phong nhìn hắc mang như tia chớp bay đến, tay phải khẽ giơ lên, lòng bàn tay đột nhiên phát sáng.

Hắc mang vừa vắn công kích vào lòng bàn tay, tất cả Trương Tinh Phong đều tính toán cực kỳ chuẩn xác. Một luồng ánh sáng chợt loé lên khiến cho hắc mang hoàn toàn biến mất.

Chỉ đơn giản như vậy, Thiên Vệ tứ hào thiêu đốt chính mình phát ra một kích duy nhất, lại không hề khiến cho Trương Tinh Phong bị thương tổn gì. Thiên Vệ tứ hào cũng đã không còn biết được điều này, hẳn đã chết, sau khi phát ra một chiêu này thì hẳn đã chết rồi.

Đây chính là chênh lệch!

Đương nhiên còn có một nguyên nhân khác, Trương Tinh Phong vừa rồi đối phó với hắc mang chính là đã sử dụng Tử Nhận. Đỉnh cấp tiên khí đối phó với một chiêu tuyệt sát của Kim Đan tiền kỳ, đương nhiên không có vấn đề gì.

"Nếu như người có thực lực Nguyên Anh kỳ, lại sử dụng một chiêu này, có lẽ sẽ khiến ta bị thương."

Trương Tinh Phong nhìn Thiên Vệ tứ hào đã chết, trong lòng cũng có một chút bội phục. Xả thân công kích như vậy, Tu chân giả bình thường không thể nào dám làm.

Bọn Ti Vũ sùng bái nhìn người trước mặt. Tên gia hỏa vừa rồi trước mắt mọi người dường như vô cùng cường đại chỉ có thể phát ra một chiêu thì đã chết.

- Các người hoàn thành tốt lắm, bây giờ hãy trở về Thiên Phong đồ trang gần đây đi!

Trương Tinh Phong quay về Ti Vũ bọn họ mỉm cười, lập tức biến mất.

"A!"

“Phốc Xuy!”

.....

Thanh âm giết chóc, thanh âm của máu tươi bắn ra, thanh âm của Trảm Mã Dao cắt vào thân thể không ngừng vang lên. Cả đồ phường của Lý gia đều biến thành địa ngục, từng mảnh thi thể la liệt khắp nơi bên trong đồ phường.

Trương Tinh Phong đứng trên mái nhà, nhìn tất cả diễn ra. Trong lòng hắn bỗng nhiên có một chút cảm giác sáng khoái, nguyên nhân có lẽ là vì quá oán hận Lý gia.

“Phốc Xuy!”

Một đạo tiên huyết bắn ra, bay đến trước mặt Trương Tinh Phong. Hắn vẫn đứng yên, mặc cho máu tươi nhuộm đỏ cả bạch y trên người.

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười, lai là một kẻ không biết lượng sức đến đây, Hoàng Cực Tử Khí Quyết trên người đã nói cho Trương Tinh Phong biết thân phận của hắn.

- Dừng tay!

Kẻ kia bay nhanh mà đến, còn chưa kịp ra tay .....

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên, Tử Nhận như một tia chớp cắt về phía tên gia hỏa đang bay đến.

“Phốc Xuy!”

Đối mặt với công kích của Tử Nhận, hắn không có chút sức lực nào phản kháng, từ phần eo trực tiếp bị cắt thành hai nửa .....

Đêm vẫn tối đen như cũ, sự tình vẫn cứ tiếp diễn tại chín châu ..... máu tươi vẫn tiếp tục chảy ra .....

.....

Trương Tinh Phong cười, nhìn Tiêu Lâm và Cuồng Long trước mặt cùng cười.

- Sư huynh, kế hoạch của chúng ta đã thành công. Cả Thiết Huyết quân chỉ chết hơn mười huynh đệ, còn những người bên trong đồ phường của Lý gia gần như hoàn toàn tử vong. Đồ phường của Lý gia trong một thời gian tới sẽ không thể hoạt động được.

Tiêu Lâm có vẻ rất đặc ý. Lý gia là địa vị gì? Có thể hủy diệt đồ nghiệp của bọn chúng chỉ trong một đêm, đây quả thật là quang vinh lớn lao, cho dù đây chỉ là tạm thời hủy diệt mà thôi.

Cuồng Long nói:

- Cao thủ của Lý gia quả thật không ít. Ta gặp được ba tên, đáng tiếc .....

Ý tứ của Cuồng Long rất rõ ràng, đáng tiếc là ba cao thủ kia đã gặp phải hãn.

Trương Tinh Phong thản nhiên nói:

- Đây vẫn chưa tính là gì. Sản nghiệp chính của Lý gia chính là đồ nghiệp và buôn bán muối. Mà buôn bán muối lợi nhuận lớn đến mức người bình thường không thể tưởng tượng được, đồng thời nguy hiểm cũng rất nhiều, cho nên đại bộ phận cao thủ của Lý gia đều tập trung bảo vệ hàng. Đây cũng chính là nguyên nhân mà chúng ta có thể dễ dàng tiêu diệt đồ phường như vậy.

Tiêu Lâm lẩm bẩm nói:

- Cho dù bọn cao thủ của Lý gia đều có mặt, ta cũng có thể đem bọn chúng giết hết!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Cho dù đệ có thể giết, nhưng dũng sĩ của Thiết Huyết cũng sẽ tử vong không ít!

Tiêu Lâm vừa nghe, liền lập tức im lặng.

- Tốt lắm, bận rộn suốt một đêm, mọi người cũng đã mệt mỏi rồi. Các người hãy về trước đi, ta trở về kinh thành, có việc sẽ liên lạc lại!

Trương Tinh Phong nhìn bầu trời phía đông đã bắt đầu hừng sáng.

Cuồng Long cười nói:

- Ân, tốt, ta và Tiêu Lâm huynh đệ đi trước nhé. Tinh Phong huynh đệ người sau này có chuyện như vậy nữa, nhất định phải nói cho ta biết đấy. Tối nay thật là sảng khoái. Ha ha!

Cuồng Long bình thường làm sao dám giết nhiều cao thủ lung tung như vậy. Thế lực ở sau lưng những cao thủ đó là vô cùng cường đại. Nên biết tác phong của Ma Điện chính là ẩn nhẫn, trừ phi người quá mức hấn mới phản kích. Đây cũng chính là nguyên nhân mà Ma Tông có thể truyền thừa cả mấy ngàn năm.

Trương Tinh Phong mỉm cười, liền ngự kiếm bay về phía nam.

Tiêu Lâm và Cuồng Long nhìn bóng lưng Trương Tinh Phong dần dần biến mất, có ngàn vạn suy nghĩ trong đầu. Nhưng hai người cũng chỉ mỉm cười, cũng lập tức bay về Thiên Nhai San Mạch ở hướng bắc.

*****

- Cái gì?

Lý gia chủ sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch, nhìn tên hạ nhân báo tin trước mặt.

- Bốn vạn, bốn vạn Lý gia đệ tử đã chết!

Lý gia chủ trong đầu cảm thấy trống rỗng. Chỉ trong một đêm toàn bộ nhân mã trong đồ nghiệp đều chết đi, đây là chuyện ngàn năm qua chưa từng có ở Lý gia.

Lý Thiên Tường đi đến, quay về tên hạ nhân báo tin bên cạnh phát phát tay. Hạ nhân kia lập tức nhanh chóng rời đi.

- Cha, quên đi, không cần như vậy. Chết đi bốn vạn người, nhưng lần trước chúng ta cũng đã giết gần vạn người trong đồ trang của Trương Tinh Phong rồi. Lần này Trương Tinh Phong lại tàn nhẫn như vậy, thật là không ngờ, thật là không ngờ!

Lý Thiên Tường dường như không hề vì bốn vạn nhân mã chết đi mà cảm thấy đáng tiếc.

Lý gia chủ cảm phần nói:

- Ta nhất định khiến cho Trương Tinh Phong hấn phải trả giá. Thiên Tường, lần trước không phải người nói tất cả nhân mã của Úy Trì tổ tông đều đã về tay người hay sao? Vậy không phải là đã có năm vạn Tiên thiên cao thủ hay

sao? Chúng ta hãy phá hủy đồ trang và Long Đăng ngọc khí điểm của Trương Tinh Phong ngay lập tức!

- Hồ đồ!

Lý gia chủ vừa nhìn lại, lập tức cung kính nói:

- Lão tổ tông!

Lý Thế Dân nhìn Lý gia chủ nói:

- Người chẳng lẽ nhất định muốn cho Trương Tinh Phong nổi điên lên sao? Chẳng lẽ người nhất định muốn cho Trương Tinh Phong điên cuồng công kích Lý gia chúng ta sao? Bằng vào bản lĩnh hư không tiêu thất của hãn, Lý gia chúng ta có thể ngăn cản được sao?

Lý gia chủ khựng người, trên đầu đổ mồ hôi lạnh. Nếu thật sự dùng năm vạn Tiên thiên cao thủ loại trừ hoàn toàn thế lực của Trương Tinh Phong, hãn không nổi điên mới là lạ. Nếu như Trương Tinh Phong thật sự muốn giết bọn họ, bọn họ quả thật không còn hy vọng sống sót.

Lý gia chủ không cam tâm nói:

- Chẳng lẽ chúng ta cứ ngồi yên mà nhìn. Đã chết nhiều người đến như vậy, chúng ta cũng không phản kích hay sao?

Lý Thiên Tường đột nhiên cười nói:

- Không nên gấp gáp, không phải không báo, chỉ là chưa đến lúc!

Nói xong, ánh mắt hiện lên quang mang lạnh lẽo. Lý Thế Dân bên cạnh dường như đã biết suy nghĩ của Lý Thiên Tường, trong mắt hiện lên vẻ tán thưởng.

*****

Nhất thời các thế lực lớn đều biết, tất cả nhân mã thuộc đồ nghiệp của Lý gia chỉ trong một đêm đã bị người khác tiêu diệt. Rốt cuộc là ai lại có thể gây ra sự kiện lớn đến như vậy? Đương nhiên liếc mắt là có thể đã nhìn ra, hơn nữa mấy ngày hôm trước Lý gia cũng đã công kích Thiên Phong đồ trang.

Đồng thời tất cả cũng vì sự cường đại của Trương Tinh Phong mà cảm thán thích. Tương tự, các thế lực lớn cũng vì Lý gia không hề có phản ứng mà cảm thấy kỳ quái.

Triều đình vẫn bảo trì trung lập. Lần trước khi Thiên Phong đồ trang bị công kích, nói cái gì muốn bắt được nhiều cao thủ như vậy cần phải có thời gian. Còn nói cái gì những cao thủ có phải người của Lý gia hay không còn cần thêm chứng cứ. Những người đó đi vào đồ phường của Lý gia cũng không thể chứng minh đó là người của Lý gia. Mỗi ngày đều có rất nhiều cao thủ đi vào đồ phường, có mấy người là của Lý gia chứ?

Triều đình nói như vậy, rõ ràng là không muốn can dự vào việc này.

Bây giờ thì còn nói được gì? Những cao thủ công kích đồ phường của Lý gia đều là vào ban đêm, một chút đầu mối cũng không có. Cho nên đại sự chết bốn vạn người cứ như vậy gác lại coi như xong.

Nhưng sự việc có thể kết thúc như vậy được hay không? Có lẽ thời gian sẽ chứng minh tất cả!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Phong Vân Khởi Dừng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Từ Sau khi Trương Tinh Phong huyết tẩy đồ phường của Lý gia, Minh vương triều không hề xảy ra sự kiện gì lớn. Các thế lực lớn luôn mong đợi Lý gia và Trương Tinh Phong công kích lẫn nhau, nhưng chuyện đó lại không hề phát sinh, tựa hồ như Lý gia đã cam nguyện nuốt quả đắng.

Trương Tinh Phong trở lại Tinh Phong trang viên đã được ba tháng. Ba tháng này là ba tháng mà Trương Tinh Phong cảm thấy thoải mái nhất từ trước đến nay, mỗi ngày đều là đọc sách, xem phong cảnh, hay chỉ đạo các Tinh Phong Vệ tu luyện.

- Đại ca!

Trương Tinh Phong nhướng mày, ánh mắt sáng lên, lập tức bỏ quyển sách trong tay xuống, nhìn người mới đến, có vẻ cực kỳ cao hứng.

Lang Phong tươi cười hiếm thấy nói:

- Ai da, nhị đệ, ta thì ở bên ngoài không ngừng bồn ba, còn đệ thì ở nơi này hưởng thụ. Thật là quá đáng!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Đại ca trong khoảng thời gian qua thế nào?

Lang Phong trên mặt lộ ra vẻ kiêu ngạo, nói:

- Đệ cứ nhìn thu nhập của Thiên Phong đồ trang trong khoảng thời gian này thì sẽ biết. Ta vẫn luôn cố gắng làm việc, không hề lười biếng!

Trương Tinh Phong nhìn thái độ vui vẻ của Lang Phong. Xem ra mình quyết định giao cho Lang Phong đi làm việc để tạm thời quên đi phương diện tình cảm có lẽ đã thành công. Trương Tinh Phong tươi cười nhìn Lang Phong hỏi:

- Đệ vẫn chưa biết. Thu nhập của Thiên Phong đồ trang chúng ta trong khoảng thời gian này rốt cuộc như thế nào? Huynh hãy nói qua một chút đi!

Lang Phong trong mắt hiện lên vẻ kích động nói:

- Trong hai tháng này, đồ nghiệp của chúng ta đã hoàn toàn ngang hàng với Lý gia. Thu nhập một tháng có thể đạt đến một ngàn năm trăm vạn lượng, một con số kinh người. Thật không hổ là bạo lợi hành nghiệp.

Trương Tinh Phong cũng thầm gật đầu. Một ngàn năm trăm vạn lượng một tháng, lợi nhuận quả thật lớn. Chín Long Đăng Ngọc Khí Điểm một năm cộng lại mới chỉ hai ngàn vạn lượng. Xem ra bạo lợi hành nghiệp này lợi nhuận không phải là giả.

Lang Phong ngừng một chút, tiếp tục nói:

- Lý gia mặc dù bị chúng ta công kích, tổn thất rất nhiều, nhưng chỉ trong vòng một ngày đã an bài một nhóm người khác tiếp tục công việc. Bọn họ có những khách hàng cố định. Hơn nữa tại một số thành trấn nhỏ, đồ phùng quả thật tốt hơn so với đồ trang, bởi vì đồ trang chi phí quá lớn. Kỳ thật chúng ta tại các thành trấn nhỏ căn bản là không hề thành lập đồ trang, đem lợi nhuận hoàn toàn giao cho bọn họ. Cho nên đồ phùng của Lý gia lợi nhuận vẫn còn một nửa.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Ân, vậy là đã tốt lắm rồi. Chúng ta không thể vội vàng. Lý gia đã kinh doanh đồ nghiệp rất lâu rồi. Chúng ta chỉ là nhờ vào đồ trang có nhiều lợi thế hơn so với đồ phùng, cho nên mới có thể dễ dàng đẩy Lý gia ra khỏi địa vị bá chủ. Kỳ thật chúng ta vẫn chưa thể nào so sánh với Lý gia được, cho nên việc cần nhất bây giờ chính là phải củng cố.

Lang Phong gật đầu.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Đại ca, hay là về phòng nghỉ ngơi trước đi. Trong khoảng thời gian qua huynh cũng đã mệt mỏi rồi!

Lang Phong gật đầu, chuyển thân muốn trở về phòng. Nhưng tại một khoảnh khắc ngay lúc xoay người, hắn đột nhiên khựng lại. Qua một lúc sau, hắn quay lại nhìn về phía Trương Tinh Phong. Một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Nàng có khỏe không?

Trương Tinh Phong ngẩn người, sau đó lại cười khố. Xem ra phương pháp mình nghĩ ra dường như không có nhiều tác dụng. Trương Tinh Phong nhìn

Lang Phong, sắc mặt vẫn không thay đổi, nói:

- Nàng vẫn khỏe!

- Ừm!

Lang Phong đáp lời một tiếng, không nói gì thêm liền xoay người rời đi.

Trương Tinh Phong cảm thấy phiền não. Huynh đệ này của mình xem ra đã hoàn toàn bị lưới tình vây mất rồi, quả thật rất khó giải thoát.

- Đại ca .....

Trương Tinh Phong nhìn bóng lưng của Lang Phong, trong lòng cảm thấy không thoải mái.

"Hừ!"

Một đạo ánh sáng màu lam chợt lóe lên.

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt sáng lên, tay phải khẽ động, lam quang đã xuất hiện trong lòng bàn tay. Lúc này trong lòng hắn lại cảm thấy khẩn trương. Tại sao?

Bởi vì lam quang này kỳ thật chính là phương pháp truyền tin Thiên Vũ Lô. Thiên Vũ Lô truyền tin chia làm các cấp độ hồng quang và tử quang, phân biệt đại biểu cho các sự kiện bình thường hay quan trọng, còn lam quang chính là đại biểu cho sự kiện cực kỳ trọng đại.

Thiên Vũ Lô có lẽ là mười năm cũng không hề phát ra một lần tin tức cấp độ lam quang.

Rốt cuộc là tin tức gì mà khiến cho Vũ Lô phải dùng đến lam quang.

Trương Tinh Phong mở bàn tay ra. Tay trái nhẹ nhàng từ bên trong ống màu lam rút ra một bức thư.

"Lam quang cấp: Phong Vũ Quan vừa mới bị Nguyên Mông công phá!"

Trương Tinh Phong vừa đọc, trong lòng kinh hãi. Các quốc gia đã trăm năm rồi chưa từng xảy ra chiến đấu. Phong Vũ Quan cũng luôn được xưng là thiên hạ đệ nhất hiểm quan. Làm sao có thể lại bị công phá? Hơn nữa tại sao trước đó lại không hề có một chút tin tức nào?

Trương Tinh Phong tiếp tục đọc xuống dưới.

"Lần này Nguyên Mông quốc sử dụng sách lược tinh anh. Bọn họ trước tiên phái gần một vạn dũng sĩ Nguyên Mông hóa trang thành những người Nguyên Mông bình thường tiến vào bên trong Phong Vũ Quan. Sau đó lại

phái mười vạn thiết kỵ cường đại nhất của Nguyên Mông bất ngờ tấn công Phong Vũ Quan như tia chớp, hơn nữa chỉ mang theo bên người lương thực dùng trong một ngày. Những dũng sĩ bên trong Phong Vũ Quan và bên ngoài thành cùng nhau nội ứng ngoại hợp, chỉ nửa canh giờ đã công hạ Phong Vũ Quan. Đồng thời những dũng sĩ Nguyên Mông bên trong thành hầu như toàn bộ đều bỏ mình!"

Trương Tinh Phong đọc đến đây, trong lòng cũng âm thầm bội phục dũng khí của những tráng sĩ Nguyên Mông.

Phía trước Phong Vũ Quan chỉ có một thông đạo rộng chưa đến trăm thước, đây là kẻ hở duy nhất của Thiên Nhai San Mạch, cũng chính là thông đạo duy nhất giữa Nguyên Mông và Minh vương triều.

Ở phía trước thông đạo này Minh vương triều đã an bài mười vạn quân đội. Mười vạn quân mảy tập trung tại khu vực phía bắc của Phong Vũ Quan. Vì vậy cho dù người Nguyên Mông tiến đánh, Minh vương triều cũng không hề lo lắng sẽ có người nội ứng ngoại hợp. Bởi vì khu vực phía bắc không cho phép người khác tiến vào, là cấm khu, một khi tới gần sẽ lập tức bị tấn công. Cứ như vậy, có thể nói Minh vương triều đã hoàn toàn phong bế thông đạo trăm thước này.

Nguyên Mông quốc lần này có thể nói là đã bỏ ra một vốn lớn. Gần vạn cao thủ lần lượt tiến vào Phong Vũ Quan vào các thời điểm khác nhau, trong nháy mắt công kích khu vực phía bắc.

Mười vạn thiết kỵ cũng như một tia chớp, di chuyển đến phía trước Phong Vũ Quan bắt đầu công kích. Không hề để cho mười vạn binh lính của Phong Vũ Quan nghỉ ngơi một chút nào.

Tất cả tinh anh của Nguyên Mông liều mạng công kích, nội ứng ngoại hợp. Cuối cùng Nguyên Mông tổn thất gần một vạn tinh anh bên trong thành, nhưng đồng thời cũng đã công phá được phòng tuyến của Phong Vũ Quan. Phong Vũ Quan thất thủ, tinh anh của Nguyên Mông lực công kích vốn mạnh hơn binh lính thủ thành rất nhiều, thắng lợi là chuyện đương nhiên!

Cuộc chiến ngắn ngủi này đã khiến cho Nguyên Mông chết đi không ít tinh anh, nhưng mục đích của bọn họ đã đạt được. Công hạ Phong Vũ Quan, đây chính là tâm nguyện của tất cả người Nguyên Mông. Trong lòng của bọn

họ, Thiên khả hãn Thiết Mộc Chân năm đó tung hoành sáu nước, thống nhất thiên hạ chính là mục tiêu mà bọn họ vẫn hướng đến.

"Cuộc chiến này cuối cùng sẽ phát sinh biến hóa gì đây?" Trương Tinh Phong thầm than.

"Kỳ ngộ!" Trương Tinh Phong nhìn bức thư trong tay, trong đầu nghĩ ra một chủ ý, khẽ mỉm cười.

- Thu Chí!

Trương Tinh Phong quay về bên ngoài gọi lớn.

Thu Chí đang ở bên cạnh hồ nghịch nước, vừa nghe Trương Tinh Phong gọi, lập tức chạy đến, nói:

- Thiếu gia, có chuyện gì vậy?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Người đi gọi Vương ca đến đây, ta có chuyện muốn an bài!

- Tuân lệnh!

Thu Chí đáp lời, lập tức chạy ra bên ngoài.

- Thiếu gia, có chuyện gì tìm ta a?

Wương ca từ bên ngoài đi đến. Hãn so với trước kia có vài phần thanh tao hơn. Có lẽ đây chính là kết quả của việc đạt đến Kim Đan kỳ, chính thức trở thành một Tu chân giả.

- Huynh cầm lấy xem đi!

Trương Tinh Phong mỉm cười, đem bức thư trong tay giao cho Vương ca.

Wương ca nhìn bức thư, vẻ khiếp sợ hiện rõ trên khuôn mặt. Nhưng chỉ trong nháy mắt hãn lại nhú mày, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Thiếu gia, người đây là .....

Trương Tinh Phong đột nhiên sắc mặt trở nên nghiêm trọng nói:

- Vương ca, bây giờ ta giao cho huynh một nhiệm vụ!

Wương ca lập tức đem nghi vấn vừa rồi nuốt vào trong bụng. Hãn yên lặng chờ Trương Tinh Phong ra lệnh.

Trương Tinh Phong trong mắt hiện lên một tia lãnh quang, nói:

- Ký Châu quận bây giờ đã bắt đầu gánh chịu chiến loạn. Mặc dù bây giờ chỉ mới đến Phong Vũ Quan, nhưng nó sẽ nhanh chóng lan đến Ký Châu quận. Chiến loạn sẽ khiến cho nhiều người dân phải tan nhà nát cửa. Trách

nhiệm của huynh chính là thu nhận những nạn dân này. Đây là cơ hội tốt để chúng ta phát triển thế lực. Chuyện tiền bạc huynh không cần lo lắng, cứ thu nhận tất cả bọn họ cho ta!

Trương Tinh Phong trên người hiện lên bá khí. Có đến ức lượng hoàng kim, chẳng lẽ hãn không thể nuôi sống được những nạn dân này hay sao? Càng huống chi nạn dân cũng sẽ rất nhanh có thể tự lực cánh sinh. Thời kỳ hỗn loạn cũng chính là thời kỳ tốt nhất để phát triển thế lực. Tin rằng các thế lực khác cũng sẽ làm như vậy!

Vương ca trong nháy mắt đã hiểu rõ ý tứ của Trương Tinh Phong, ánh mắt hãn trở nên hưng phấn.

- Tốt lắm, bây giờ huynh có thể đi được rồi. Nhất định phải hành động thật nhanh. Chúng ta nhờ vào Thiên Vũ Lâu nên mới có thể biết được tin tức này sớm nhất, tiên cơ đã ở ngay trong tay chúng ta. Còn phải lập tức dừng lại mọi công việc buôn bán tại Ký Châu quận. Được rồi, huynh có thể đi!

- Tuân lệnh!

Vương ca lập tức xoay người rời đi, lúc này trong lòng hãn tràn ngập khát khao. Hãn đã có thể nhìn thấy tương lai huy hoàng phía trước.

Trương Tinh Phong nhìn theo bóng lưng của Vương ca. Hỗn độn lực chuyển động, bức thư trên tay liền lập tức biến mất, hay nói chính xác là biến thành bụi phấn mà mắt thường không thể nhìn thấy được.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nhạc Nguyệt.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Chu Lệ trừng mắt nhìn quần thần bên dưới, lúc này hẳn cảm thấy như muốn phát điên lên. Phía dưới không có một đại thần nào dám thở mạnh.

Phong Vũ Quan trăm năm chưa từng lung lay bây giờ lại bị công phá trong tay hắn, đây là một sự sỉ nhục. Đối với một người muốn trở thành đệ nhất hoàng đế trong lịch sử như Chu Lệ, sỉ nhục lại càng lớn hơn!

- Phụ hoàng!

Nhạc Nguyệt nhẹ nhàng khẽ kéo tay của phụ phân. Chu Lệ nhìn sang nữ nhi của mình bên cạnh, tâm tình mới bình tĩnh lại một chút. Hôm nay hẳn rất cao hứng đang cùng dùng cơm với Nhạc Nguyệt, nhưng tin tức từ tám trăm dặm cấp báo về lại làm cho tâm tình của hắn trong nháy mắt rơi xuống đáy vực.

- Lần này, Nguyên Mông quân ngang nhiên dám tấn công Minh vương triều ta, quả thật là muốn tìm chết!

Thanh âm của Chu Lệ rất lạnh, vô cùng lạnh lẽo. Đại thần phía dưới không một người nào dám lên tiếng.

- Có vị tướng quân nào nguyện ý giúp trăm đi thu thập bọn chúng hay không?

Chu Lệ trên mặt hiện lên sát khí, khiến cho quần thần bên dưới đều nhớ lại vị hoàng đế trước mặt năm đó chính là nhất đại tướng quân.

- Chuyện gì xảy ra, văn võ cả triều lại không có một người nào dám đối mặt với Nguyên Mông quân hay sao? Bây giờ Nguyên Mông quân chỉ có tám vạn người, nhưng nhân mã của các bộ lạc lớn sẽ rất nhanh chóng tập trung lại. Đến lúc đó hơn trăm vạn quân đội đều đến, vậy thì rất nguy hiểm!

Chu Lệ bắt đầu tức giận, thanh âm trở nên rất lớn.

"Phanh!" Chu Lệ vỗ mạnh xuống ngai vàng, trừng mắt nhìn quần thần phía dưới.

Vương lão tướng quân thở dài một hơi, đi ra phía trước, quay về Chu Lệ cung kính nói:

- Lão thần nguyện ý lĩnh mệnh xuất chiến!

Chu Lệ nhìn Vương lão tướng quân phía dưới, vẻ tức giận trên mặt đều biến mất, tươi cười khuyên nhủ:

- Vương lão tướng quân, khanh đã già rồi nên vui vẻ hưởng phúc thì hơn. Việc này làm có thể để cho khanh đảm đương được?

Vương lão tướng quân nói:

- Quốc chi an nguy, thất phu hữu trách, lão thần làm sao có thể chỉ lo hưởng thụ mà không để ý đến an nguy của thiên hạ?

Vương lão tướng quân thanh âm như chuông đồng, một thân chính khí khiến cho các tướng quân chung quanh đều cảm thấy xấu hổ.

Đột nhiên một vị tướng quân bước lên nói:

- Mạt tướng Hồng Trụ nguyện ý xuất chiến!

Hồng Trụ là một người không muốn gây chú ý, cho nên vừa rồi hắn đã không bước lên. Nhưng những lời nói của Vương lão tướng quân đã khiến cho lòng yêu nước dâng lên trong người hắn.

Chu Lệ nhìn vị tướng quân trước mặt, nghi hoặc hỏi:

- Người là ..... Hình như trẫm chưa từng gặp người!

Vương lão tướng quân giới thiệu nói:

- Hồng tướng quân chỉ vừa mới được thăng chức, cho nên hôm nay mới là lần đầu tiên đến Kim Loan Điện. Hồng tướng quân phương diện chiến tranh rất có năng lực!

Lời nói của Vương lão tướng quân rõ ràng là đồng ý cho Hồng tướng quân xuất chiến. Đối với vị tướng quân này, ông ta cũng hiểu biết một chút. Hồng Trụ tướng quân này bình thường rất ít khi ra tay, chỉ thích thao quang dưỡng hối (1), nhưng một khi đã ra tay thì nhất định sẽ vô cùng lợi hại.

Chu Lệ mặc dù tin tưởng vào ánh mắt của Vương lão tướng quân, nhưng lần này xuất chiến không phải chuyện đùa, hắn cũng không yên tâm đem đại quyền giao cho một vị tướng quân còn non nớt. Liền nói:

- Vương lão tướng quân, khanh có nguyện ý vì Minh vương triều mà bỏ ba mạng lần hay không?

Vương lão tướng quân lập tức quỳ xuống nói:

- Lão thần nguyện ý!

Chu Lệ có vẻ rất cao hứng, nói:

- Truyện ý chỉ của trăm. Phong Vương lão tướng quân làm nguyên soái, Hồng Trạ tướng quân làm phó soái. Suất lĩnh trăm vạn quân đội của Ký Châu quận, U Châu quận cùng với Tịnh Châu quận, lập tức xuất phát đến Phong Vũ Quan!

- Thần lĩnh chỉ!

Vương lão tướng quân và Hồng Trạ lập tức quỳ xuống nói.

- Báo .....

Tâm tình của Chu Lệ vừa mới tốt lên một chút, vừa nghe tiếng la bên ngoài, trong lòng đột nhiên có dự cảm không tốt.

- Hoàng thượng, Kinh Châu quận truyền đến cấp báo!

Một tướng sĩ quỳ gối trước cửa Kim Loan Điện lên tiếng.

Chu Lệ lập tức nói:

- Nhanh, nhanh trình lên đây!

Thiếp thân thái giám của Chu Lệ lập tức đem tin cấp báo trình lên, Chu Lệ lập tức cầm lấy.

Nhìn bức thư báo tin này, sắc mặt của Chu Lệ trong nháy mắt trở nên cực kỳ khó coi, cuối cùng tối sầm lại.

"A!" Chu Lệ đột nhiên đem bức thư ném ra ngoài.

"Phanh!"

Chân nguyên lực trên tay Chu Lệ đã khiến bức thư biến thành bột phấn. Các tướng quân bên dưới đều hoảng sợ.

- Kim quốc, kim quốc, ha ha ..... Kim quốc cũng muốn đến tham gia nào nhiệt, tốt ..... tốt! Trăm quyết định ngự giá thân chinh!

Chu Lệ đột nhiên lên tiếng, lúc này đã có chút mất bình tĩnh.

Quần thần bên dưới còn chưa biết chuyện gì xảy ra, nhưng nghe được thanh âm của Chu Lệ, khẳng định là có liên quan đến Kim quốc. Những người có chút đầu óc đã đoán được chuyện gì xảy ra.

Chu Lệ nhìn các thần tử bên dưới, nói:

- Vừa rồi cấp báo đưa về, Kim quốc cũng đã bắt đầu tấn công Kinh Châu quận!

- A, Kim quốc cũng đã bắt đầu tấn công. Lần này xem ra quả thật rất nguy hiểm!

- Ta nghĩ lần này muốn đánh bại bọn họ rất khó khăn. Bây giờ Vương lão tướng quân đã được an bài đến Phong Vũ Quan, Kinh Châu quận sẽ do ai chủ trì đại cuộc đây?

.....

Cả Kim Loan điện đều trở nên huyên náo, các đại thần đều bắt đầu nghị luận. Chỉ có một Nguyên Mông tấn công, bọn họ không lo lắng, nhưng bây giờ cả Kim quốc cũng đã bắt đầu tấn công, chuyện này quả thật khó nói.

- Kim quốc và Nguyên Mông đều ra tay, vậy còn Liêu quốc thì sao?

Đột nhiên một thanh âm vang lên.

Chu Lệ liếc nhìn Hồng Trụ vừa lên tiếng, trong lòng thầm nghĩ: "Đúng, Liêu quốc cũng có thể đục nước béo cò, tất cả đều khó nói. Nếu mình đi đến Kinh Châu, vậy thì bên phía Liêu quốc sẽ phải làm sao? Xem ra mình thật sự không thể rời đi!"

Vương lão tướng quân lớn tiếng nói:

- Hoàng thượng, bây giờ nguy cơ bốn bề, hoàng thượng phải ở lại chủ trì đại cuộc, không thể nào đến tiền tuyến được. Hy vọng Hoàng thượng suy nghĩ cho thật kỹ!

Chu Lệ trong lòng cảm kích nhìn thoáng qua Vương lão tướng quân, vừa rồi hẳn chỉ nhất thời phần nộ nên mới nói ngượng giá thân chình. Làm một hoàng đế, không thể nào nói lung tung, đã nói ra nhất định phải thực hiện.

- Vương lão tướng quân nói có lý, chuyện đối phó với Kim quốc này, trầm ở nơi này không chế tình hình thì tốt hơn. Nhưng mà ai có thể xuất chiến đây?

Chu Lệ nhất thời cảm thấy đau đầu.

Nhìn Nhạc Nguyệt bên cạnh, ánh mắt Chu Lệ chợt sáng lên, nói:

- Nhanh lên truyền Nhị hoàng tử Chu Đăng đến đây cho trầm!

Sư dũng cảm của Chu Đăng cực kỳ nổi danh, tác chiến cũng có nhiều mưu lược, rất có khả năng lãnh đạo. Chu Lệ trong lòng cảm thấy tiếc nuối. Minh

vương triều kỳ thật dũng tướng rất nhiều, mãnh tướng vô số, nhưng quan trọng nhất chính là không có nhiều người có khả năng lãnh đạo. Chỉ huy không chỉ cần có mưu lược, còn phải biết làm thế nào để lợi dụng ưu điểm của các tướng sĩ. Lãnh đạo, đầu óc so với công phu còn quan trọng hơn.

Nhị hoàng tử Chu Đăng rất nhanh đã đến Kim Loan Điện. Chu Đăng từ tên thái giám bên cạnh đã biết tất cả sự tình, vừa nhìn thấy Chu Lệ, lập tức quỳ xuống nói:

- Nhi thần khấu kiến phụ hoàng!

- Hoàng nhi nhanh đứng lên. Lần này trăm có đại sự muốn giao cho con xử lý, con nhất định không thể làm cho trăm thất vọng!

Chu Lệ trù mẩn nhìn Chu Đăng. Đối với ba đứa con của mình, hắn vô cùng hài lòng. Đại hoàng tử nho nhã độ lượng, Nhị hoàng tử kiêu dũng thiện chiến, Tam hoàng tử gởi tình nơi sơn thủy. Tất cả đều là nhân trung chi long. Tam hoàng tử mặc dù chỉ thích làm bạn với núi sông, dường như không quan tâm gì đến chính sự, nhưng Chu Lệ hiểu rất rõ sự lợi hại của đứa con này, cho nên Chu Lệ cho đến bây giờ cũng chưa từng ước thúc hắn.

- Phụ hoàng xin hãy hạ lệnh, nhi thần nhất định sẽ không làm cho phụ hoàng thất vọng!

Chu Đăng có vẻ cực kỳ hưng phấn.

Chu Lệ lên tiếng:

- Tốt, truyền ý chỉ của trăm. Nhị hoàng tử lần này thay thế trăm xuất chiến với Kim quốc. Suất lĩnh trăm vạn đại quân của Ung Châu quận, Kinh Châu quận cùng với Dương Châu quận!

- Nhi thần lĩnh chỉ!

Chu Đăng tinh thần phấn chấn, có vẻ cực kỳ cao hứng. Hắn yêu thích nhất chính là hưởng thụ chiến tranh, đúng, chính là hưởng thụ, đây cũng là nguyên nhân mà hắn có thể trở thành chỉ huy.

Vương lão tướng quân đột nhiên nói:

- Chiến đấu, sĩ khí là quan trọng nhất. Bệ hạ để cho Nhị hoàng tử thay thế ngài xuất chiến, chuyện này vô cùng tốt. Nhưng bên phía lão thần lại không có ai thay thế hoàng thượng, sĩ khí sợ là không đủ!

Chu Lệ vừa nghe được, cảm thấy rất có lý. Nhưng mà nên tìm ai đây?

- Phụ hoàng, con nguyện ý thay thế phụ hoàng đến đó!

Chu Lệ vừa nghe, giật mình nhìn Nhạc Nguyệt trước mặt. Một nữ hài chưa đến hai mươi tuổi lại yêu cầu được đến tiền tuyến!

Nhạc Nguyệt lập tức nói:

- Phụ hoàng, nhi thần chỉ là ở phía sau đốc chiến mà thôi, không có nguy hiểm gì đâu!

Vương lão tướng quân bên cạnh cũng giật mình. Ông ta vốn hy vọng Đại hoàng tử hoặc là Tam hoàng tử sẽ cùng đi, không ngờ Nhạc Nguyệt công chúa bỗng nhiên lại yêu cầu xuất chiến.

Chu Lệ vừa nghe, cũng cảm thấy có đạo lý. Bất kể nói như thế nào, Nhạc Nguyệt cũng chỉ là đứng ở phía sau đốc chiến mà thôi. Phía trước còn có trăm vạn đại quân, có gì mà phải lo lắng!

- Tốt, tốt ..... Nhạc Nguyệt, con hãy thay thế trăm đến đó, ha ha ..... ha ha ..... Thật đúng là nữ nhi tốt của trăm!

Chu Lệ cực kỳ dứt khoát, lập tức đáp ứng. Hắn đột nhiên cười lớn, nụ cười rất sang sảng, cả Kim Loan điện đều bắt đầu chấn động.

Cứ như vậy, Nhạc Nguyệt đã thay thế hoàng đế đi đến Phong Vũ Quan đốc chiến!

-----

(1) Thao quang dưỡng hối: Ý muốn nói đến một người ấn dấu thực lực để chờ cơ hội.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương Rồi Vừa Mới Post Lên, Chưa Kịp Thêm Cái Dòng Chú Thích Vào Thì Đã Kẹt Mạng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trên các con đường của kinh thành tấp nập người đi lại, bởi vì hoàng đế bệ hạ đang đưa tiễn các chiến sĩ ra tiền tuyến. Đối với người Nguyên Mông, trong lòng người Minh triều chỉ có hận thù, đồng thời cũng có một chút sợ hãi. Bọn họ vẫn không quên, trăm năm trước khi Thiết Mộc Chân tung hoành thiên hạ, đã khiến cho người của Minh triều phải gánh chịu những tai ương như thế nào.

Khi những người tại kinh thành biết người Nguyên Mông công phá Phong Vũ Quan, tất cả mọi người đều bắt đầu cảm thấy lo lắng. Tương tự khi vừa nghe triều đình đã bắt đầu phái binh, dễ lập tức tán dương ủng hộ.

Lang Phong lúc này cũng đang ở trên lầu ba của Long Đăng ngọc khí điểm nhìn từng hàng chiến sĩ Minh triều hùng dũng đi qua. Những chiến sĩ này đều là tinh anh trong tinh anh, trách nhiệm của bọn họ chính là bảo vệ những người lãnh đạo an toàn đi đến tiền tuyến. Còn lực lượng quân đội chính thức tác chiến thì đã bắt đầu đi đến tiền tuyến rồi.

- Tốt, trăm sẽ chờ tin tức tốt lành của các người!

Chu Lệ đứng trên "Tổng Quân Đài" nhìn Chu Đăng bọn họ trước mặt cười lớn nói.

Chu Đăng, Vương lão tướng quân, Nhạc Nguyệt lập tức quỳ xuống hô lớn:

- Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Trên những con đường chung quanh mọi người cũng đều quỳ xuống hô lớn:

- Vạn tuế, vạn tuế, vạn vạn tuế!

Chu Đăng và Vương lão tướng quân liếc mắt nhìn nhau, không hẹn mà cùng hét lên một tiếng:

- Xuất phát!

Các tướng quân hộ vệ lập tức bắt đầu đều binh, di chuyển về hướng cổng thành. Nhạc Nguyệt mặc một bộ giáp màu bạc, cỡi trên lưng chiến mã màu trắng, có vẻ anh khí bừng bừng. Đối với cuộc chiến sắp xảy ra, Nhạc Nguyệt không hề lo lắng chút nào, nàng chỉ cảm thấy hiếu kỳ mà thôi.

Chu Lệ mỉm cười nhìn các tướng sĩ rời đi.

- Hồi cung!

Khi đội ngũ vừa biến mất, sắc mặt của Chu Lệ đột nhiên trở nên lạnh lùng, quay về thái giám bên cạnh ra lệnh.

Lúc này tâm tình của Chu Lệ căn bản là không hề thoải mái giống như biểu hiện vừa rồi. Ba nước nếu như thật sự đồng thời tấn công, Minh vương triều cho dù có thể chống đỡ, cũng sẽ nguyên khí đại thương. Hơn nữa sự cường hãn của thiết kỵ Nguyên Mông, căn bản không phải quân đội bình thường có thể ngăn cản được. Một khi phòng thủ thất bại, để cho Nguyên Mông thiết kỵ tiến vào bên trong Minh vương triều, hậu quả sẽ không thể tưởng tượng được.

Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ của những người ở địa vị cao. Còn nhân dân của kinh thành lúc này đều đều đang tung hô các tướng sĩ đi đến tiền tuyến.

Khi đội ngũ đi ngang qua Long Đăng ngọc khí điểm.

"Nhạc Nguyệt!" Lang Phong chấn kinh nhìn thân ảnh mặc giáp bạc cỡi trên lưng chiến mã màu trắng. Rất hiển nhiên Nhạc Nguyệt cũng đi đến tiền tuyến.

"Nhạc Nguyệt, nàng tại sao lại ....." Lang Phong lúc này trong lòng rối loạn. Lúc này, hắn đã không còn đáng vẻ băng lãnh thường ngày, chỉ còn lại sự kinh hoảng và lo lắng.

"Nhạc Nguyệt, tiền tuyến rất nguy hiểm, cực kỳ nguy hiểm. Nguyên Mông quân vô cùng lợi hại, một khi phòng thủ thất bại ....." Lang Phong không dám nghĩ đến nếu thật sự xảy ra chuyện này, Nhạc Nguyệt sẽ thế nào?

" Không, không, ta không thể để cho nàng lâm vào hiểm cảnh, không thể!" Lang Phong đột nhiên có một quyết định. Hắn biết hắn không thể để cho người mà hắn yêu thân lâm hiểm cảnh.

"Chu Lệ lão tặc, người tại sao lại có thể để cho nữ nhi của mình đến một nơi nguy hiểm như vậy?" Lang Phong bây giờ đã bắt đầu oán hận Chu Lệ. Nhưng hắn làm sao biết được, trong mắt của một quân vương chí tại thiên hạ, quốc gia mới là quan trọng nhất. Cho dù quân vương phải hy sinh con gái của mình để đổi lấy sự bình an của quốc gia, hắn cũng sẽ không hề do dự.

"Nhạc Nguyệt!" Lang Phong trong lòng đã quyết định. Thân hành chuyển động, lập tức biến mất bên trong Long Đăng ngọc khí điểm.

*****

Trương Tinh Phong lúc này đang xem tin tức của Vương ca truyền về.

"Nguyên Mông quân chỉ vừa mới đoạt được Phong Vũ Quan. Bởi vì trăm vạn đại quân của Nguyên Mông vẫn còn chưa đến, cho nên mười vạn tinh binh cũng chỉ có thể cố thủ Phong Vũ Quan, chờ đại quân đến."

Vì vậy lúc này vẫn chưa có nhiều lưu dân. Những lưu dân hiện nay chủ yếu đều là bên trong Phong Vũ Thành, cùng với những cư dân chung quanh, phỏng chừng gần tám trăm vạn người. Trong đó đại bộ phận đều mang theo ngân lượng, lưu dân cùng khổ thật sử tối đa chỉ có ba trăm vạn tối. Vương ca lúc này đã bắt đầu để cho nhân mã của Tiêu Lâm cùng với Xi Vưu thu nhận những nạn dân, dân cư sơ bộ đạt đến sáu mươi vạn.

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng đặt bức thư lên chiếc bàn bên cạnh.

Hắn đứng lên, nhìn ra bên ngoài ngoài phòng. Lúc này trong đầu hắn đang có một kế hoạch không lồ. Kế hoạch hắn đã sớm muốn thực hiện, nhưng bởi vì điều kiện có hạn, mãi cho đến hôm nay mới có cơ hội. Để cho Thiết Huyết quân phục dụng linh đan chính là bước đầu tiên của kế hoạch, còn thu nhận những lưu dân này chính là bước thứ hai.

Trương Tinh Phong tin tưởng, một khi hắn thành công, thế lực của hắn sẽ trở thành một thế lực cường đại nhất vượt trên tất cả các thế lực khác. Cho dù là hoàng quyền cũng không thể nào ảnh hưởng được đến thế lực củ hắn. Đương nhiên kế hoạch này còn gian nan hơn rất nhiều so với thành lập thế gia.

- Nhị đệ! Ta muốn đi Phong Vũ Quan!

Trương Tinh Phong từ từ nhìn ra ngoài cửa. Lang Phong sắc mặt kiên định, đối mặt với ánh mắt nhiếp nhân của Trương Tinh Phong, hăn vẫn hờ không hề dao động.

- Tại sao?

Trương Tinh Phong thân nhiên hỏi.

- Bởi vì Nhạc Nguyệt cũng đến tiền tuyến!

Lang Phong nói rất dứt khoát.

Trương Tinh Phong xoay người lại, không trả lời, cùng không hề liếc nhìn Lang Phong, trực tiếp đi ra khỏi phòng.

Lang Phong quay lại nhìn theo bóng lưng của Trương Tinh Phong, đột nhiên lớn tiếng nói:

- Nhị đệ, ta đã quyết định rồi, lần này ta nhất định phải đi, không ai có thể ngăn cản ta được!

Trương Tinh Phong bỗng nhiên quay đầu lại, mang theo vẻ mặt kỳ quái nói:

- Ta cũng không nói là sẽ ngăn cản huynh!

Lang Phong ngẩn người, lắp bắp nói:

- Đệ ..... đệ vừa rồi .....

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Ta vừa rồi, ta vừa rồi làm sao? Ta vừa rồi chẳng qua chỉ muốn đi ra ngoài mà thôi!

Lang Phong nhìn Trương Tinh Phong, một lúc sau mới lên tiếng:

- Đa tạ!

Trương Tinh Phong thu lại vẻ tươi cười, nói:

- Huynh thật sự đã quyết định rồi sao? Ta chính là có một chuyện rất quan trọng muốn huynh đi làm!

Trương Tinh Phong không nói dối, hăn quả thật có một chuyện rất quan trọng muốn an bài Lang Phong đi làm.

Lang Phong mỉm cười nói:

- Nhị đệ, lần này ta không thể không đi. Tiền tuyến cái loại địa phương này, ta rất lo lắng!

Lang Phong đột nhiên ngữ khí biến đổi, nói:

- Nhưng đây cũng chính là cơ hội cuối cùng của ta. Nếu như ta không đi, có lẽ ta sẽ không còn cơ hội để cho nàng biết cảm tình của ta!

Trương Tinh Phong vừa nghe, kinh hãi nói:

- Huynh quyết định nói với nàng, huynh quyết định theo đuổi nàng sao?

Trương Tinh Phong vẫn vì chuyết này mà cảm thấy đau đầu. Khúc mắc của Lang Phong chính là luôn xem trọng thân phận, không dám nói rõ với Nhạc Nguyệt, còn cảm thấy mình không xứng.

Kỳ thật chuyện này cũng không thể trách Lang Phong, mà vấn đề lại là do tư tưởng của Trương Tinh Phong. Trên thế giới này cấp bậc quan niệm vẫn còn rất được coi trọng, kết hôn cũng phải là môn đăng hộ đối. Chịu ảnh hưởng của Tu Chân Giới, Trương Tinh Phong đối với quan niệm về cấp bậc không hề coi trọng. Trong mắt của hắn, chỉ có phân ra người mạnh và kẻ yếu mà thôi. Lang Phong trong mắt của hắn, không thể nghi ngờ một cường giả trên thế giới này, hơn nữa còn là huynh đệ của hắn. Đương nhiên hắn cho rằng Lang Phong hoàn toàn xứng đôi với Nhạc Nguyệt.

Lang Phong nghe được câu hỏi trực tiếp của Trương Tinh Phong, dĩ nhiên phá thiên hoang đích có nhè nhẹ đích không có ý tứ, nói:

- Nhị đệ, cái này, ta nhất sẽ có thể lập được chiến công trong cuộc chiến này, như vậy địa vị của ta sẽ tăng lên. Ta tin tưởng mình nhất định sẽ có thể xứng với Nhạc Nguyệt!

Trương Tinh Phong ngẩn người. Thì ra đại ca của mình vẫn là chưa thoát khỏi suy nghĩ trước đây, bây giờ chẳng qua chỉ cho rằng có thể lập chiến công, địa vị gia tăng thì có thể xứng với Nhạc Nguyệt.

Trương Tinh Phong trên mặt vẫn lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Tốt lắm, nếu huynh đã quyết định như vậy, ta ủng hộ huynh!

Trương Tinh Phong nhìn bộ dáng kích động của Lang Phong, trong lòng thầm nghĩ: "Đại ca, nhất định phải cố gắng. Bằng công lực của huynh hiện giờ sẽ rất dễ dàng lập được chiến công. Nhất định phải nắm bắt cơ hội!"

Lang Phong nhìn Trương Tinh Phong cười nói:

- Nhị đệ, đa tạ! Ta nhất định sẽ thành công. Nhị đệ, bây giờ ta muốn đi ngay, Nhạc Nguyệt bọn họ đã bắt đầu xuất phát rồi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Tốt, huynh cứ đi đi. Nhớ kỹ, có khó khăn thì đừng quên ta, ta sẽ luôn luôn ủng hộ huynh!

Đích xác, vì huynh đệ sinh tử này, Trương Tinh Phong hẳn có thể làm bất cứ việc gì.

Lang Phong mỉm cười, không nói gì thêm, lập tức quay đầu rời đi. Đi ngang qua chiếc cầu phía trên "Mộng Trung Hồ", hẳn quay đầu nhìn lại, nhìn về hướng gian phòng của Trương Tinh Phong. Lúc này Trương Tinh Phong đã không còn ở bên ngoài.

"Nhị đệ, ta nhất định sẽ vì tương lai của mình tương lai mà cố gắng!" Lang Phong nắm chặt tay, đột nhiên lại mỉm cười, quay về hướng gian phòng của Trương Tinh Phong nhẹ nhàng nói:

- Đa tạ!

Nói xong, liền lập tức rời khỏi Tinh Phong trang viên.

Thanh âm của Lang Phong mặc dù rất nhỏ, nhưng Trương Tinh Phong vẫn nghe được rất rõ ràng. Hẳn lại từ trong phòng bước ra, nhìn ra ngoài cửa lớn, yên lặng cầu chúc cho huynh đệ của mình, cầu cho giấc mộng sẽ trở thành sự thật.

"Bây giờ, ta cũng nên vì giấc mộng của mình cố gắng!" Trương Tinh Phong mỉm cười, thân thể đột nhiên hư không tiêu thất tại hành lang.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Phúc Tinh Tiêu Lâm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Chiến tranh, chịu khổ nhất vẫn là dân chúng.

Thiên Nhai San Mạch từ khi Nguyên Mông khai chiến đến nay, cũng trở nên rất hỗn loạn. Chủ yếu là bởi vì Nguyên Mông quân bắt đầu thi hành chính sách càn quét đối với các thành thị chung quanh Phong Vũ Thành. Rất nhiều người phải trắng tay trở thành lưu dân, đương nhiên bọn họ vẫn xem là may mắn, có thể chạy thoát được. Còn có rất nhiều người già và trẻ em vì chậm chân nên đã bị Nguyên Mông quân giết chết.

Lưu dân chỉ có thể chấy vào bên trong Thiên Nhai San Mạch. Bọn họ biết trong tình hình hỗn loạn này chỉ có Thiên Nhai San Mạch không thuộc quốc gia nào mới là nơi an toàn nhất. Địa bàn của Tiêu Lâm mặc dù ở tận tây bộ Thiên Nhai San Mạch, cách Phong Vũ Quan rất xa, theo đạo lý thì rất khó thu được lưu dân, nhưng thực tế thì lại là nơi có rất nhiều nạn nhân.

Nguyên nhân chính là bởi vì Vương ca tại địa bàn của ba huynh đệ Xi Vưu đã thu nhận rất nhiều nạn dân. Địa bàn của Xi Vưu chính là nơi gần Phong Vũ Quan nhất, cho nên hầu hết nạn dân đều chạy đến nơi này. Vương ca cũng biết địa bàn của Xi Vưu muốn nuôi sống nhiều người như vậy quả thật rất khó khăn, cho đã chuyển phần lớn bọn họ đến địa bàn của Tiêu Lâm.

Lúc này bên trong đại bản doanh, Tiêu Lâm có vẻ kích động, không ngừng đi qua đi lại trong sân. Hồng tiêu bên cạnh sắc mặt cũng đỏ bừng, hiển nhiên cũng có chút kích động.

- Đại ca, huynh tìm Hắc Hùng ta có chuyện gì vậy?

Thiết Đầu vừa đi đến bên cạnh Tiêu Lâm bên cạnh, gần như che kín hết cả Hồng Tiêu bên cạnh. Vóc người của hắn quả thật là quá to cao.

Tiêu Lâm đột nhiên ngừng lại, nhìn về phía đại môn, ánh mắt trở nên nghiêm túc. Hắn không nói gì, bởi vì linh giác của hắn đã nhìn thấy được người bên ngoài.

Huyết Lang bước vào, Xích Đồ bước vào, Xích Lôi cũng bước vào .....

Tiêu Lâm nhìn những huynh đệ trước mặt, trên mặt đột nhiên hiện lên một nụ cười dữ tợn, lạnh lùng nói:

- Các vị huynh đệ, ta muốn nói cho các người biết, thời khắc báo thù đã đến rồi!

Tiêu Lâm không để ý đến ác huynh đệ đang kinh hãi chung quanh, tiếp tục nói:

- Ta đã điều tra ra, mười vạn tinh binh của Phụng Dương Bộ đã bắt đầu xuất phát đến Phong Vũ Quan, tin rằng không lâu sẽ đến nơi. Đương nhiên trước khi bọn họ đến Phong Vũ Quan phải đi ngang qua Thiên Sơn, đó chính là cơ hội của chúng ta!

Xích Đồ đột nhiên ánh mắt đỏ bừng nói:

- Tốt, tốt, hủy đi sự trong sạch của mấy trăm tỷ muội Dật Đồ tộc ta, ta đã nhịn nhục quá lâu rồi, bây giờ đã đến lúc báo thù!

Xích Đồ điên cuồng, gân xanh trên trán cũng đều nổi ra.

Thanh âm của Xích Lôi tựa như tiếng sấm vang lên:

- Còn có những người già và trẻ con đáng thương, không giết bọn người của Phong Dương Bộ, ta chết cũng không cam tâm. Lão đại, nói đi, lúc nào thì động thủ, ta không đợi được nữa rồi!

Xích Lôi vung vẩy thanh trường đao trong tay.

Tiêu Lâm nhìn Xích Đồ và Xích Lôi, không hề lên tiếng.

Quá khứ của hắn lại hiện lên. Vì nguyện vọng muốn được luận bàn với các cao thủ phương đông, Tiêu Lâm dẫn theo huynh đệ sinh tử và người yêu của mình đi đến phương đông đại lục. Lúc đầu, chính là Dật Đồ tộc ôn hòa thân thiện kia đã tiếp đãi bọn họ, cho bọn họ ăn, cho bọn họ uống, hơn nữa còn chuẩn bị đưa bọn họ đến Minh vương triều. Những ngày tháng hạnh phúc tại Dật Đồ tộc, Tiêu Lâm càng vui mừng phát hiện ra hắn đã được làm phụ thân.

Nhưng tất cả đột nhiên thay đổi, chỉ bởi vì tam vương tử Ngõa Mộc Lực của Phụng Dương Bộ. Chính là tên ác nhân Ngõa Mộc Lực đã thống lĩnh nhân mã Phụng Dương Bộ tấn công vào Dật Đồ tộc, thiếu chút nữa cả tộc đã hoàn toàn bị diệt.

Nhưng tất cả những cô nương xinh đẹp thiện lương đều bị cướp đi, thậm chí thê tử Hồng Tiêu của mình cũng rơi vào tay bọn chúng. Mặc dù cuối cùng Tiêu Lâm cùng các dũng sĩ sau khi đi săn trở về đã cứu lại được tất cả mọi người, nhưng hầu hết các cô nương đều bị vũ nhục, Hồng Tiêu cũng mất đi đứa con trong bụng.

May mắn cuối cùng tìm được một nơi thế ngoại đào nguyên, mới có thể khiến cho Dật Đồ tộc tránh khỏi thảm họa diệt vong. Xích Đồ và năm mươi dũng sĩ vì muốn báo thù nên mới rời đi.

"Hài tử của ta còn chưa chào đời, chính bởi vì bọn chúng nên mới chết. Ta có thể không tìm Phụng Dương Bộ bọn chúng báo thù hay sao?" Tiêu Lâm lạnh lùng cười. Đối với Phụng Dương Bộ, hắn đã có phương pháp đối phó.

Thiết Đầu quát lớn:

- Đại ca, bây giờ chúng ta hãy dẫn theo năm vạn Dã Thú quân đoàn đi giết tất cả bọn chúng!

Nói xong, liền vung vẩy thanh Lang nha bổng trong tay.

-Ồ, các người đang nói về chuyện gì vậy. Hình như tất cả đều rất kích động thì phải?

Thanh âm của Trương Tinh Phong mang theo vẻ tươi cười vang lên trong sân.

Tiêu Lâm lập tức nhìn về phía phía sau, Trương Tinh Phong đang đi về phía hắn.

Tiêu Lâm cười khổ nói:

- Sư huynh, huynh sau này không nên xuất hiện bất ngờ như vậy nữa có được hay không? Như vậy rất là dọa người đấy!

Tiêu Lâm bọn họ bây giờ đang đàm luận sự tình vô cùng quan trọng, nếu bị người khác nghe được thì vô cùng nguy hiểm.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Được, sau này ta sẽ không như vậy nữa. Các người rốt cuộc đang nói chuyện gì vậy? Cả đám đều là đẳng đẳng sát khí, giống như là muốn ăn thịt người vậy!

Tiêu Lâm liếc nhìn các huynh đệ bên cạnh, lại nhìn sang thê tử của mình, mới nói với Trương Tinh Phong:

- Sư huynh, lần trước đệ đã nói với huynh là Phụng Dương Bộ và đệ có thâm cừu đại hận phải không?

Trương Tinh Phong gật đầu. Lần trước Tiêu Lâm quả thật đã nói qua, hơn nữa còn nói vì muốn báo thù, cho nên mới cần đến thế lực lớn như vậy.

Tiêu Lâm tiếp tục nói:

- Kỳ thật đệ còn chưa nói rõ. Phụng Dương Bộ này không chỉ hại chết đứa nhỏ trong bụng của Hồng Tiêu, hơn nữa lại còn hủy đi sự trong sạch của rất nhiều tỷ muội Dật Đồ tộc, còn giết rất nhiều người già và trẻ con. Lúc đầu khi đệ đến nơi này chính là được Dật Đồ tộc nhiệt tình hiếu khách tiếp đãi, tất cả bọn họ đều là những người thuần phác thiện lương. Thù này không báo, làm sao có thể yên lòng?

Xích Đồ, Xích Lôi bên cạnh ánh mắt cũng đỏ bừng.

- Đệ nói năm vạn Dã thú binh đoàn gì đó rốt cuộc là chuyện gì vậy? Hình như ta chưa từng nghe qua!

Trương Tinh Phong cảm thấy nghi hoặc. Tiêu Lâm có tổng cộng sáu vạn binh mã, lần trước đã cấp cho Lang Phong một vạn người để phụ trách chuyện của Thiên Phong đồ trang, sau đó lại bị Trương Tinh Phong mang đi Thiết Huyết quân đoàn. Bây theo lý mà nói hẳn là chỉ còn bốn vạn người mà thôi.

Tiêu Lâm vừa nghe, lập tức cười nói:

- Sư huynh, thiếu chút nữa đệ quên mất. Nói cho huynh biết một đại sự, chuyện này cũng chỉ là mới nảy ra mà thôi, nhưng mà bây giờ đệ cũng rất khó tin nó lại là sự thật!

Trương Tinh Phong vừa nghe, lập tức hỏi:

- Chuyện gì vậy, nói đi!

Tiêu Lâm cười nói:

- Lúc trước, khi đệ vừa mới trở thành hồng y lão đại, có gặp một lão giả. Đệ giúp ông ta vài việc, cũng thường xuyên ở cùng một chỗ với ông ta. Phụ thân của đệ đã qua đời vào ngày sinh nhật mười tuổi của đệ .....

Nói đến đây, Tiêu Lâm có vẻ buồn bã. Hồng Tiêu bên cạnh nhẹ nhàng cầm lấy bàn tay của hắn. Tiêu Lâm quay sang mỉm cười với thê tử của mình, tiếp tục nói:

- Trên người của ông ta, đệ nhìn thấy được hình ảnh của phụ thân mình, cuối cùng đệ nhận ông ta làm nghĩa phụ. Ta vẫn tưởng rằng ông ta chỉ là một người bình thường, nhưng đến mấy ngày hôm trước, đệ mới biết được thân phận của ông ta!

"Họ Chu, lão nhân họ Chu, hơn nữa lại không phải người bình thường. Là ai đây?" Trương Tinh Phong trong lúc nhất thời không nghĩ ra được người này.

Tiêu Lâm mỉm cười nói:

- Ông ta chính là long đầu Chu Nhiên của thế lực lớn thứ hai tại tây bộ Thiên Nhai San Mạch!

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng trong nháy mắt đã nhớ lại tình huống phân bố các thế lực tại Thiên Nhai San Mạch mà Thiên Vũ Lâu đã cung cấp cho hắn.

Đông bộ bị Mộc Dạ của Mật Tông và Lý gia khống chế, binh lực đều đạt đến ba mươi vạn. Tây bộ hiện tại có bảy thế lực lớn. Thế lực lớn nhất chính là do Lâm Hoàn của Thạch gia lãnh đạo, binh lực mười lăm vạn. Thế lực lớn thứ hai chính là Chu Nhiên lão đầu, bây giờ binh lực là mười một vạn, quan trọng nhất chính là sau lưng không hề bị người nào khống chế. Thế lực lớn thứ ba chính là do Vương Đồng của Trương gia, có khoảng bảy vạn người. Kỳ thật Vương Đồng lúc đầu cũng chỉ có bốn vạn người, bởi vì Tiêu Lâm làm cho mười hai thế lực nhỏ của tây bộ trở nên hỗn loạn, Vương Đồng mới nhân cơ hội này kiếm một chút lợi ích, thế lực đột nhiên tăng lên đến bảy vạn.

Còn thế lực của Trần gia và Tiêu Lâm cùng đứng ở vị trí thứ tư, đều có sáu vạn binh mã. Xếp thứ sáu chính là ba huynh đệ Xi Vưu bọn họ. Còn có một thế lực yếu nhất chính là Dư gia, binh lực khoảng bốn vạn.

Tiêu Lâm tiếp tục nói:

- Nghĩa phụ không hổ là nhất đại hào kiệt. Ông ấy lao khổ cả đời, đã huấn luyện ra Dã Thú quân đoàn vô cùng cường đại. Mấy ngày hôm trước, nghĩa phụ đã đem quân đoàn này giao cho đệ. Hơn nữa thế lực của ông ấy cũng sẽ giao cho đệ quản lý!

Trương Tinh Phong nghe đến đây, trong lòng như muốn nhảy lên. Tiêu Lâm vốn đã có sáu vạn nhân mã, bây giờ lại có thêm mười một vạn, tổng cộng là mười bảy vạn binh mã, đương nhiên chỉ trong nháy mắt đã trở thành thế lực lớn nhất tại tây bộ Thiên Nhai San Mạch.

Tiêu Lâm tiếp tục nói:

- Đệ biết rất rõ sức chiến đấu của Dã Thú quân đoàn. Bọn họ đã được huấn luyện hơn mười năm nay so với chi vị Thiết Huyết quân chỉ dùng linh đan thì còn mạnh hơn rất nhiều. Kế hoạch báo thù lần này, đệ tin tưởng nhất định sẽ thành công!

Xích Đồ bọn họ vẻ mặt cũng trở nên kích động. Không có giây phút nào không nghĩ đến báo thù, bây giờ cơ hội đã đến trước mắt, sự kích động trong lòng khó có thể dùng từ ngữ để diễn tả được.

Tiêu Lâm tự tin nói:

- Bây giờ đệ đã có thế lực cường đại đến như vậy, còn sợ Phụng Dương Bộ bọn chúng hay sao? Lần này, ta muốn bọn chúng nợ máu phải trả bằng máu!

Tiêu Lâm nắm chặt tay, thanh âm rắc rắc vang lên.

- Sư huynh, mấy ngày nay đệ chắc không có thời gian để tiếp đãi sư huynh, báo thù đã gần ngay trước mắt rồi!

Tiêu Lâm nhìn Trương Tinh Phong ôm quyền nói.

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Không cần lo lắng, ta sẽ cùng đi với các người, xem thử Dã Thú quân đoàn huyết tủy bọn người Phụng Dương Bộ này như thế nào!

Tiêu Lâm ánh mắt sáng lên, nói:

- Tốt, có sư huynh ở đó, còn có thể xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn. Huyết Lang!

Huyết Lang lãnh khốc bên cạnh lập tức bước đến nói:

- Đại ca, có chuyện gì vậy?

Tiêu Lâm nói:

- Người hãy nhanh chóng mang theo người của người, quan sát động tĩnh của Phụng Dương Bộ. Ta sẽ đến chỗ nghỉ ngơi phụ triệu tập Dã Thú quân đoàn! Huyết Lang gật đầu, lập tức xoay người rời đi.

- Hào, mọi người hãy chuẩn bị một chút, sau nửa canh giờ sẽ bắt đầu xuất phát!

Tiêu Lâm có vẻ rất phấn chấn. Trương Tinh Phong bên cạnh chỉ khẽ mỉm cười, thế lực của Tiêu Lâm gia tăng khiến cho hắn cảm thấy rất cao hứng. Thế lực của Tiêu Lâm không phải chính là thế lực của hắn hay sao?

Trương Tinh Phong nhìn bóng lưng Tiêu Lâm, thì thào tự nói: "Xem ra kế hoạch không cần thời gian dài đến như vậy!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Huyết Trái Huyết Thường (Thượng).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Chiến tranh, chịu khổ nhất vẫn là dân chúng.

Lúc này đã là tháng sáu, nhiệt độ lẽ ra phải rất cao, nhưng tại Thiên Sơn cái lạnh vẫn là bá chủ, từ trước đến giờ chưa từng thay đổi.

Thiên Sơn ngàn năm tuyết phủ, có người nào lại ngu ngốc đến cái nơi giá lạnh này chịu khổ? Nhưng hiện tại thật sự là có người như vậy, hơn nữa còn có rất nhiều người.

- Mẹ kiếp, cái thời tiết chết tiệt này quả thật là không thể chịu được, thật là muốn giết vài tên, dùng máu của chúng để làm ấm thân thể!

Một đại hán cao lớn tựa như dã thú phàn nàn lên tiếng.

- Câm miệng, A Hổ, bây giờ tất cả mọi người đều phải chịu đựng, không nên nói lung tung. Nếu như bị địch nhân phát hiện, mọi cố gắng của chúng ta sẽ hoàn toàn tiêu tan hết!

Một đại hán khuôn mặt lãnh khốc lên tiếng khiển trách.

A hổ vỗ vỗ lên miệng, không dám nói gì thêm. Đối với vị đội trưởng mặt, hăn quả thật cãi lại. Đương nhiên, hăn cũng không dám oán trách vị tân lão đại của Dã Thú quân đoàn đã bắt bọn họ phải mai phục ở đây.

Lúc trước Tiêu Lâm một quyền đánh nát cự thạch ngàn cân, có lẽ mỗi một người của Dã Thú quân đoàn cũng không thể nào quên. Cũng từ lúc đó, Dã Thú quân đoàn cao ngạo bắt đầu phục tùng Tiêu Lâm.

Gió lạnh thét gào từng cơn, trên đỉnh núi không hề có một bông tuyết nào. Đỉnh Thiên Sơn đã sớm biến thành hàn băng cực kỳ cứng rắn.

Lúc này, Trương Tinh Phong đang ngạo nghễ đứng trên đỉnh Thiên Sơn, chung quanh đều là dốc đứng. Bình thường không ai có thể lao lên được nơi này, nhưng Trương Tinh Phong đương nhiên là trực tiếp bay lên. Cùng lên trên này còn có Tiêu Lâm và kẻ chỉ sợ thiên hạ không loạn là Cuồng Long.

- Tiêu Lâm huynh đệ, những người đó tại sao vẫn còn chưa đến? Huynh đệ Dĩ Thú quân đoàn của chúng ta đã phải chịu khổ lâu lắm rồi!

Cuồng Long trên mặt hoàn toàn không có chút nào đồng tình với Dĩ Thú quân đoàn, chỉ là cười nhạt.

Tiêu Lâm lúc này lại không có vẻ đùa giỡn như trước kia, sắc mặt nghiêm túc, cũng không trả lời câu hỏi của Cuồng Long. Hắn đang quan sát phía xa xa, một khi có nhân mã của Phụng Dương Bộ xuất hiện, lập tức có thể tấn công.

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười nói:

- Không cần lo lắng, những tên gia hỏa đáng thương kia đã đến rồi!

Tiêu Lâm xoay người lại nhìn Trương Tinh Phong. Hắn biết linh giác của Trương Tinh Phong so với hắn mạnh hơn đại rất nhiều, phát hiện trước cũng là chuyện bình thường.

Trương Tinh Phong đột nhiên nhú mày, quay đầu lại nhìn Tiêu Lâm, nghi hoặc nói:

- Sư đệ, đệ xác định nhân mã của bọn họ thật sự là mười vạn!

Tiêu Lâm không biết Trương Tinh Phong như vậy là có ý gì, nhưng vẫn trả lời:

- Đúng vậy, đây là do Huyết Lang bọn họ điều tra được. Hơn nữa ta người nằm vùng mà đệ an bài tại Nguyên Mông quốc cũng truyền về tin tức, lần này nhân mã Phụng Dương Bộ đến trợ giúp chính là mười vạn!

Hiển nhiên, Tiêu Lâm rất khẳng định.

Trương Tinh Phong nói:

- Vậy thì thật kì quái, linh giác của ta vừa rồi chỉ phát hiện ra có ba vạn người, căn bản là không hề có mười vạn người theo như lời đệ nói!

Tiêu Lâm ngăn người. "Ba vạn nhân, như thế nào tự ba vạn nhân?"

Nhưng sau đó hắn đột nhiên lại nở nụ cười, nói:

- Ba vạn thì cứ ba vạn đi, như vậy huynh đệ Dĩ Thú quân đoàn không phải là càng thoải mái hơn sao?

- Đệ hãy để cho huynh đệ của Dĩ Thú quân đoàn nghỉ ngơi trước. Nhân mã của Phụng Dương Bộ mặc dù đều cưỡi ngựa, tốc độ rất nhanh, nhưng muốn đến nơi này thì ít nhất cũng phải mất thêm nửa ngày!

Trương Tinh Phong nhìn các chiến sĩ Dã Thú quân đoàn đang phải chịu giá rét bên dưới chân núi.

Tiêu Lâm gật đầu, lẩm bẩm nói: " Ân ..... Còn nửa ngày, ân ..... Có thể cho chiến sĩ Dã Thú quân đoàn nghỉ ngơi, giữ gìn thể lực, khi chiến đấu mới có thể phát huy hoàn toàn sức mạnh!"

Tiêu Lâm không cũng không chào Trương Tinh Phong và Cuồng Long, trực tiếp bay xuống.

Trương Tinh Phong và Cuồng Long đều cảm thấy ngạc nhiên, sau đó lại mỉm cười. Hai người đều chăm chú nhìn xuống mặt đất bao la bên dưới, cũng không nói một lời nào.

- Hữu tiên sinh!

Thanh âm của Trương Tinh Phong đột nhiên vang lên.

Cuồng Long ngẩn người, hẳn không nghĩ đến Trương Tinh Phong đột nhiên lại xưng hô hẳn là "Hữu tiên sinh". Cuồng Long khẽ liếc nhìn Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong vẫn đang nhìn xuống mặt đất bên dưới.

- Ân ..... Trương bá tước, có chuyện gì vậy?

Cuồng Long cũng không gọi Trương Tinh Phong là "Tinh Phong huynh đệ" mà lại gọi là "Trương bá tước".

- Người đến chỗ của sư đệ ta, không phải đơn giản chỉ là để tìm một đối thủ đấ chứ?

Trương Tinh Phong nói rất bình thản, nhưng ý tứ cũng rất rõ ràng.

Cuồng Long mỉm cười nói:

- Đúng vậy!

Trương Tinh Phong không lên tiếng, trầm mặc hồi lâu, một lúc sau mới lên tiếng:

- Người đến chỗ của sư đệ ta là vì chuyện gì?

Cuồng Long không trả lời, mà hỏi lại:

- Trương bá tước, ngài có biết tại sao Ma Tông chúng ta có thể trng mấy ngàn nay không hề bị tổn hại gì hay không? Cho dù là Thiếu Lâm cũng đã từng có nguy cơ bị diệt môn!

Trương Tinh Phong gật đầu. Chính xác, Thiếu Lâm không phải đã từng từng có nguy cơ bị diệt môn, mà là thật sự bị diệt môn, sau lại thành lập lại

mà thôi. Mặc dù Thiếu Lâm có những siêu tuyệt cao thủ, nhưng đối mặt với trăm vạn đại quân, những cao thủ này có can đảm hiến thân hay sao? Đặc biệt những người tu phật kị nhất chính là giết người. Từ xưa đến nay, dường như thật sự chỉ có Ma Tông là không hề rung chuyển.

Cuồng Long tiếp tục nói:

- Đương nhiên sự tồn tại của Ma Điện cũng là một nguyên nhân trong đó, nhưng nguyên nhân chủ yếu chính là Ma Tông đối với các thế lực đều có thái độ thân thiên. Có phải rất kỳ quái hay không?

Trương Tinh Phong không hề nghi ngờ, trong lòng chỉ có kính nể đối với quy tắc này của Ma Tông. "Lấy đức phục người" trăm ngàn năm qua vẫn được tán dương, nhưng chân chính làm được lại không có mấy người. Ma Tông thế lực khổng lồ, lại dùng thái độ thân thiên đối đãi với người, chẳng lẽ người lại muốn đối đầu với bọn họ hay sao?

Đây có lẽ chính là nguyên nhân mà Ma Tông mấy ngàn năm qua không hề lay chuyển.

- Lần này, ta nhận lệnh của thánh chủ đến chỗ của Tiêu Lâm huynh đệ, chính là vì muốn thiết lập quan hệ hữu hảo với Trương bá tước. Đương nhiên ta cũng có cảm tình với Tiêu Lâm huynh đệ, nhưng không hề liên quan gì đến chuyện này.

Trương Tinh Phong không nói gì. Lời nói của Cuồng Long làm cho người ta rất khó tin tưởng. Chẳng lẽ Hữu tiên sinh của Ma Điện chạy đến đây chỉ là muốn thiết lập quan hệ với?

Trương Tinh Phong lại quên mất, trong mắt của các siêu cấp thế lực, công lực siêu tuyệt của hãn đại biểu cho cái gì? Thánh chủ của Ma Điện có thái độ đối với Trương Tinh Phong như vậy, không hề kỳ quái một chút nào. Dựa vào nhãn quang của thánh chủ, hãn đương nhiên biết thân phận và công lực của Trương Tinh Phong có thể phát huy lực lượng mạnh đến mức nào.

- Ủ .....

Trương Tinh Phong cũng không nói thêm gì với Cuồng Long, giống như không hề hoài nghi hãn.

Một cơn gió lạnh từ lưng chừng núi quét qua đỉnh Thiên Sơn, những bông tuyết hiếm hoi từ trên đỉnh cao nhất của Thiên Sơn từ từ rơi xuống, che khuất thân thể của Trương Tinh Phong. Khi những bông tuyết rơi xuống, Cuồng Long và Trương Tinh Phong đã biến mất. Đỉnh Thiên Sơn lại khôi phục vẻ hoang sơ như chưa từng có bóng người đặt chân đến.

Một ngày sau, dưới chân núi Thiên Sơn.

Hôm nay khí trời rất tốt, ánh mặt trời chói chang trên thảo nguyên, nhưng dưới chân núi Thiên Sơn thì gió lạnh vẫn thét gào như trước.

Ngõa Khắc đang suất lĩnh ba vạn đại quân đi đến, hẳn có vẻ rất đặc ý. Vốn trong tộc an bài mười vạn đại quân đồng thời đi đến, nhưng bởi vì vấn đề lương thảo, cho nên để cho ba vạn đại quân đi đến trước.

"Mẹ kiếp, còn không phải là vì để cho bộ tộc khác xuất ra nhiều người, thì cũng sẽ chết nhiều người hay sao. Cái gì vấn đề lương thảo, đều là hỗn đản!" Ngõa Khắc lẩm bẩm nguyên rủa, nhưng chỉ trong nháy mắt lại tươi cười: "Ân, bọn họ không đến, Ngõa Khắc ta càng có thể lập nhiều chiến công!"

Ngõa Khắc hét lớn:

- Mẹ kiếp, nhanh lên một chút. Nếu như chậm hơn so với Thiên Dương Bộ, Vũ Dương Bộ, vậy thì các người hãy đi chết hết đi!

Ngõa hét lên hai lần, cảm giác rất là sảng khoái.

Đột nhiên Ngõa Khắc cảm thấy một trận gió lạnh, thân thể khẽ run lên. Hắn nhìn phía trước, nói:

- Ân ..... Đã đến Thiên Sơn rồi, Phong Vũ Quan cũng còn các không xa nữa!

Tiêu Lâm cặp mắt khẽ nhú lại, nhìn đại đội kỵ binh cách đó không xa.

Tân tình của hắn lại không hề kích động, chỉ có bình tĩnh. Tràn cảnh đêm hôm đó lại hiện lên trong đầu, năm trăm hảo hán Dật Đồ điên cuồng chém giết chiến sĩ Phụng Dương Bộ.

- Sát!

Tiêu Lâm điên cuồng gầm lên một tiếng, thanh âm khiến cho cả mặt đất cũng đều chấn động. Kỵ binh của Phụng Dương Bộ phía trước có người vì

tiếng gầm này mà sợ đến mức rơi xuống ngựa.

- Sát!

"Hắc hùng" Thiết Đầu Thân cao hai thước hai, cầm Lang nha bổng gầm lên xông vào đám kỵ binh.

- Sát!

Xích Đồ, Xích Phong, Xích Lô và những dũng sĩ của Dật Đồ tộc đã chờ đến đỏ mắt, điên cuồng giơ Trảm mã đao xông đến. Bọn họ đều đã đạt đến Tiên thiên cảnh giới, trên thân đao khẽ lóe lên những tia sáng.

- Sát!

Đỉnh cấp tiên khí Phách Tản Phủ phát ra quang mang chói mắt, phản nộ bổ về phía các kỵ binh.

- Sát!

Năm vạn dũng sĩ của Dã Thú quân đoàn đều điên cuồng hét lên. Vũ khí trong tay xông về phía ba vạn kỵ binh của Phụng Dương Bộ.

Nợ máu cuối cùng cũng phải trả bằng máu!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Huyết Trái Huyết Thường (Hạ).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Mẹ kiếp, chuyện gì xảy ra thế, những tên này ở đâu đến vậy? Các huynh đệ, giết cho ta!

Ngõa Khắc quả không hổ là một viên mãnh tướng của Phụng Dương Bộ đích một viên mãnh tướng, đối mặt với sự tấn công bất ngờ của Dã Thú quân đoàn vẫn không hề kinh hoảng.

Vũ động loan đao trên tay, Ngõa Khắc điều khiển ba vạn kỵ binh mạnh mẽ xông đến Dã Thú quân đoàn.

Trăm mã đao của các chiến sĩ Dã Thú quân đoàn mang theo những tia sáng thê lương, chém về phía đám kỵ binh. Khoảng cách giữa hai bên thật sự quá gần, kỵ binh của Phụng Dương Bộ căn bản là không thể phát huy ưu thế của mình. Kỵ binh mất đi lợi thế về tốc độ bất lợi hơn rất nhiều so với bộ binh.

"Phốc —— xuy ——" Từng thanh âm của tiếng kim thiết cắt vào da thịt không ngừng vang lên.

"A!" Những tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên bên tai, huyết nhục bay đầy trời. Những dũng sĩ của dã thú quân đoàn hai mắt đỏ bừng càng thêm quỷ dị, trăm mã đao trong tay tốc độ càng trở nên nhanh hơn.

"Oanh!"

Thiết Đầu một bóng đập mạnh xuống, những kỵ binh phía trước cả người lẫn ngựa đều trở thành bánh thịt. Hãn cầm Lang nha bóng trong tay không ngừng tả xung hữu đột, tất cả những kỵ chung quanh đều bị dạt ra.

"Xích Huyết" của Huyết Lang càng trở nên đỏ rực, vung lên nhẹ nhàng đoạt đi một tánh mạnh.

Những dũng sĩ của Dật Đồ tộc đồng loạt vung đao lên, hơn trăm kỵ binh phía trước trong nháy mắt đã tử vong. Những thanh đao lại một lần nữa vung lên, kỵ binh phảng phất như những cây lúa mì, lần lượt bị người ta thu gặt.

"Oanh!"

Phách Tản Phủ mạnh mẽ vung lên, quang mang trên thân cự phủ lập tức bổ về phía đám kỵ binh. Từng đám kỵ binh bị quang mang chém thành nhiều mảnh.

Ngõa Khắc nhìn thấy kinh hãi, lắp bắp: "Mẹ kiếp, rốt cuộc là chuyện gì xảy ra vậy? Những chiến sĩ này làm sao có thể cường đại đến như vậy?"

- Các huynh đệ, rút lui!

Ngõa Khắc hét lớn một tiếng.

Kỵ binh của Nguyên Mông lợi hại nhất không phải là công kích, mà chính là rút lui. Chỉ cần bọn họ muốn chạy, quả thật không ai có thể đuổi theo.

Nhưng lần này, bọn họ lại chạy không thoát.

Tiêu Lâm trong nháy mắt đã chặn đường lui của các kỵ binh, Phách Tản Phủ tựa như bão vũ cuồng phong không, lưu lại hơn cả ngàn thi thể. Những kỵ binh của Phong Dương Bộ lúc này mới biết, một người này so với quân đội còn kinh khủng hơn nhiều.

Quang mang trên thân cự phủ khiến cho mỗi kỵ binh đều run rẩy.

Ngõa Khắc giận dữ, sự giận dữ của một người dũng sĩ thảo nguyên:

- Những dũng sĩ anh dũng nhất của thảo nguyên, hãy giết chết bọn người kia. Thảo nguyên dũng sĩ chúng ta vĩnh viễn sẽ không thất bại!

Tất cả kỵ binh đều lập tức xoay ngựa, hét lớn một tiếng, loan đao trong tay giận dữ vung lên, sĩ khí trong nháy mắt đột nhiên gia tăng. Tất cả kỵ binh đều tập trung tấn công vào một phương hướng, gần như có thể đột phá được vòng vây. Tất cả kỵ binh dường như đã nhìn thấy được hy vọng, lập tức công kích càng thêm mãnh liệt.

Tiêu Lâm nhìn thấy tất cả, trên mặt lộ ra một nụ cười lạnh lẽo: "Thật đáng thương, các người tưởng rằng vẫn còn hy vọng hay sao? Ta sẽ dập tắt hoàn toàn hy vọng của các người!"

Tiêu Lâm tốc độ nhanh kinh người, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt các kỵ binh.

"A!" Một số kỵ binh hoảng sợ nhìn Phách Tản Phủ. Bọn họ vẫn còn nhớ kỹ, chính là cự phủ này đã điên cuồng đoạt đi hơn cả ngàn tánh mạng của

huynh đệ khi bọn họ định rút lui. Đối với Phách Tản Phủ, bọn họ đã sinh ra sợ hãi.

"Hô!"

Tiêu Lâm lại mạnh mẽ huy động Phách Tản Phủ, cướp đi tánh mạng của các kỵ binh. Máu tươi bắn ra, trên người hãn đã hoàn toàn là một màu đỏ.

Ngõa Khắc nhìn các huynh đệ lần lượt ngã xuống, trong lòng đau đớn. Hãn vẫn không muốn từ bỏ, quát lớn:

- Các huynh đệ theo ta xông lên!

Tiêu Lâm nở nụ cười khinh miệt, tiếp tục huy động cự phủ tử thần, mỗi một búa đều mang theo vô số máu tươi. Tiêu Lâm, Huyết Lang, "hắc hùng" Thiết Đầu, Dật Đồ tộc dũng sĩ, tất cả bọn họ đều mang theo một đội nhân mã không ngừng chém giết.

Ngõa Khắc nhìn các huynh đệ chết đi, lại nhìn sang Tiêu Lâm, Huyết Lang, Thiết Đầu bọn họ đang chém giết tựa như sát thần hàng thế. Hãn đột nhiên hô lớn:

- Dừng tay!

Thanh âm rất lớn, hầu như mỗi một người trên chiến trường đều nghe được. Nhưng không có một ai dừng tay, bởi vì những chiến sĩ Dã Thú quân đoàn vẫn tiếp tục giết chóc, kỵ binh bọn họ dám dừng lại hay sao?

Giết chóc lại tiếp tục, máu tươi vẫn đổ ra.

- Chúng ta ..... đầu —— hàng!

Ngõa Khắc thống khổ hét lên những lời mà hãn không muốn nói nhất.

Tất cả đều ngơ ngác, mọi người đều ngừng lại.

Đầu hàng, hầu như tất cả dũng sĩ của Phụng Dương Bộ đều ngẩn người. Tướng quân chỉ huy lại đầu hàng, trong lòng bọn họ dâng lên một cảm giác khuất nhục. Bọn họ là những hùng ưng của thảo nguyên, cho dù là đối mặt với đại quân của Minh vương triều, bọn họ cũng chưa từng sợ hãi!

Nhưng lần này hùng ưng đã gãy cánh, bởi vì đối thủ của bọn họ chẳng những có sát thần Tiêu Lâm kinh khủng, mà còn có Dã Thú quân đoàn lực công kích so với so với đại quân của Minh vương triều còn cường hãn hơn.

- Ha ha ..... ha ha ha ha .....

Tiêu Lâm cười, nụ cười rất tàn nhẫn.

Ngõa Khắc trên mặt mang theo nỗi khuất nhục, nhìn nam tử trước mặt đang điên cuồng cười lớn, cảm phẫn nói:

- Các người vì sao lại tấn công chúng ta?

Hắn cho đến bây giờ cũng không biết vì sao đối phương lại công kích bọn họ.

Tiêu Lâm có vẻ rất cao hứng, cặp mắt khê nhú lại, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, nói:

- Tại sao à? Người hãy đi hỏi cường tử Ngõa Mộc Lực của các người đi!

Ngõa Khắc ngẩn người. Hắn nhớ lại vương tử điện hạ thường xuyên tấn công các bộ tộc nhỏ, trong lòng cảm thấy cay đắng: "Điện hạ, người muốn tấn công tại sao lại không diệt luôn cả tộc, diệt cỏ tận gốc. Tại sao bây giờ lại giờ lại để người ta đến báo thù?"

Tiêu Lâm tiếp tục nói:

- Ta nói cho người biết, đây chính là báo thù!

Ngõa Khắc giật mình. Tiêu Lâm nhếch miệng nói:

- Cho nên, ta không chấp nhận đầu hàng! Ha ha ..... Ha ha ha ..... Chúng ta là cái gì?

Tiêu Lâm rồi đột nhiên điên cuồng hét lên.

"Dã Thú!" "Dã Thú!" .....

Vô số những dũng sĩ của Dã Thú quân đoàn đều điên cuồng hét lớn.

Tiêu Lâm quay sang Ngõa Khắc đang tuyệt vọng lạnh lùng cười. "Hô!" Phách Tản Phủ như một tia chớp chém xuống. Ngõa Khắc còn chưa kịp phản ứng, đã bị chém thành hai nửa.

"Tê....." Máu tươi văng ra, kỵ binh của Phụng Dương Bộ đều ngây ngốc. Theo một búa đó của Tiêu Lâm, tất cả những dũng sĩ của Dã Thú quân đoàn lại bắt đầu điên cuồng công kích.

Những chiến sĩ của Dã Thú quân đoàn không ngừng chém giết, không hề gặp phải trở ngại nào.

Đây đã không còn là chiến đấu, mà chính là đồ sát, điên cuồng đồ sát.

.....

Nửa canh giờ sau.

Tiêu Lâm nhìn những thi thể rải đầy trên mặt đất, cả thảo nguyên đều là một màu đỏ tươi.

Tiêu Lâm trong lòng cảm thấy thoải mái, đột nhiên hắt lại nghĩ đến bảy vạn đại quân của Phụng Dương Bộ ở phía sau, sắc mặt trở nên lạnh lùng: "Ân ..... Lần này ta sẽ mang đến cho các người một đại lễ!"

- Thiết Đầu .....

Tiêu Lâm đột nhiên gọi lớn. Thiết Đầu ở bên cạnh đang hăm hở chém giết vừa nghe được , lập tức chạy đến nói:

- Đại ca, hôm nay quả thật là sáng khoái, cuối cùng cũng có thể báo thù cho hài tử chưa chào đời của đại ca rồi!

Tiêu Lâm liền kề vào tai Thiết Đầu âm thầm phân phó.

Thiết Đầu vừa nghe, sắc mặt trở nên hưng phấn nói:

- Đại ca, huynh yên tâm, ta nhất định sẽ lo liệu một cách chu đáo.

Trương Tinh Phong đứng trên đỉnh núi Thiên Sơn nghe Tiêu Lâm nói, cười khổ lắc đầu: "Sự đệ, người cũng thật là quá đáng!"

Nhưng Trương Tinh Phong không nói ra, bởi vì hắt biết trong lòng Tiêu Lâm lúc này chỉ muốn báo thù.

"Những kẻ đáng thương, tại sao lại vội vàng như vậy?"

Linh giác của Trương Tinh Phong đã phát hiện ra bảy vạn người kia.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Lang Phong Đích Dao (Thượng).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Mặt trời gay gắt đã lên cao, bên ngoài Phong Vũ Quan thoáng thoáng có mùi máu tươi khó ngửi. Thành hào chung quanh Phong Vũ Quan nhuộm một màu đỏ tươi, trên mặt đất loang lổ những vệt máu, có thể tưởng tượng cuộc chiến ở nơi này thảm liệt đến mức nào.

Bên ngoài Phong Vũ Quan, bên trong đại doanh của Minh quân.

Vương lão tướng quân và Hồng Trụ đang ở tại lều chỉ huy, lúc này bọn họ đang rất phiền não. Lúc đầu tốc độ của bọn họ quả thật rất nhanh, khi đến đây thì bên trong Phong Vũ Quan cũng chỉ có tám vạn thiết kỵ của Nguyên Mông (khi công thành đã tử vong hai vạn). Lúc ấy, hai người lập tức quyết định công thành.

Nguyên Mông thiết kỵ bên trong Phong Vũ Quan cũng biết sự lợi hại của trăm vạn đại quân Minh triều bên ngoài, bọn họ không xuất chiến mà chỉ tập trung cố thủ. Dựa vào sự hiểm trở của Phong Vũ Quan, tám vạn tinh anh của Nguyên Mông liệu mình ngăn cản quân đội Minh vương triều điên cuồng tấn công.

Sau một ngày đêm huyết chiến, viện quan của các bộ tộc Nguyên Mông lần lượt đến nơi, binh lực lập tức gia tăng gấp nhiều lần. Vương lão tướng quân biết rõ sự lợi hại của Nguyên Mông nên đã sớm xây dựng các công sự phòng ngự bên ngoài Phong Vũ Quan, lúc này nhìn thấy quân đội Nguyên Mông khí thế đại tăng, lập tức ra lệnh rút lui về phía sau các công sự, chuẩn bị phòng ngự ngăn cản Nguyên Mông quân đánh sâu vào.

Chiến thuật của Vương lão tướng quân rất hợp lý, phòng thủ so với tấn công thì khả năng tử vong thấp hơn một nửa. Đương nhiên một trong số các nguyên nhân chính là do sự cường hãn của Nguyên Mông quân.

- Hồng Trụ a, bây giờ chúng ta có đầu rứt cổ lại ở đây như vậy, có phải rất mất mặt Minh vương triều hay không?

Vương lão tướng quân quay sang cười hỏi Hồng Trụ bên cạnh.

Hồng Trụ thân cao khoảng một thước bảy mươi ba, thân hình khá to lớn, không thích giao lưu với người khác. Khi hãn tác chiến thường sử dụng những mưu kế thoát nhìn thì rất ấu trĩ, nhưng lại thường có hiệu quả bất ngờ, đây cũng chính là nguyên nhân mà hãn có thể trở thành tướng quân.

Hồng Trụ nghe Vương lão tướng quân nói, liền mỉm cười:

- Ân ..... Nguyên soái đại nhân khiêm nhường rồi. Mục đích của việc chúng ta đến nơi này, thứ nhất chính là ngăn cản Nguyên Mông quân tiến sâu vào, thứ hai mới là đoạt lại Phong Vũ Quan. Bây giờ nhân mã của Nguyên Mông quân tương đương với chúng ta, hơn nữa người Nguyên Mông so với chúng ta mạnh hơn rất nhiều, chúng ta nếu lại tiếp tục công thành thì chỉ là hy sinh vô ích. Phong Vũ Quan là một tòa thành kiên cố, nhân số tử vong khi tấn công so với phòng thủ ít nhất cũng phải gấp năm lần!

Hồng Trụ hít một hơi sâu tiếp tục nói:

- Nhưng bây giờ các công sự phòng ngự của chúng ta cũng có thể khiến cho phải Nguyên Mông thương vong gấp hai lần. Việc chúng ta nên làm bây giờ chính là ngăn cản Nguyên Mông tiến đến!

Vương lão tướng quân mỉm cười gật đầu. Ông ta rất hài lòng đối với Hồng Trụ, tỉ mỉ, cẩn thận, mưu lược hơn người. Điều duy nhất khiến cho Vương lão tướng quân thất vọng chính là Hồng Trụ thật sự quá trầm mặc ít nói, việc gì cũng giấu ở trong lòng. Có lẽ đây cũng chính là nguyên nhân mà Hồng Trụ luôn hành động một cách cẩn thận.

"Đô ——" Tiếng kèn lệnh vang lên.

Vương lão tướng quân và Hồng Trụ nhìn nhau, cùng bật cười: "Nguyên Mông quân không ngờ lại dám đến tấn công chúng ta, quả thật là không sợ chết. Ha ha!".

Hai người lập tức đi ra khỏi lều.

- Hỡi các dũng sĩ Cát Nhĩ tộc, bây giờ chính là cơ hội lập công của các người, tất cả hãy xông lên!

Một dũng sĩ Nguyên Mông thân hình ốm yếu, nhưng ánh mắt lại sáng rực như chim ưng, lớn tiếng hét lên.

"Nga ~~~~~" Một đoàn Nguyên Mông chiến sĩ lập tức hét lớn, huy vũ loan đao trên tay, xông về phía Minh quân.

Hồng Trụ đột nhiên nhướng mày nói:

- Nguyên soái, đây là những chiến sĩ của Cát Nhĩ tộc. Cát Nhĩ tộc là đệ nhất bộ tộc của Nguyên Mông, lực công kích cũng là mạnh nhất. Phòng thủ có lẽ sẽ rất khó khăn!

Vương lão tướng quân gật đầu nói:

- Ân ..... Người nói rất đúng, nhưng chuyên này không cần lo lắng. Ta đã an bài đã an bài rất nhiều người ngăn cản, hơn nữa còn phân thành vài đội!

- Hai vị Nguyên soái đại nhân, các vị đối với phòng thủ lần này có nắm chắc không?

Thanh âm trong trẻo du dương vang lên, êm dịu tựa như tiếng chim sơn ca đang hát.

Hồng Trụ và Vương lão tướng quân lập tức xoay người lại nhìn vị công chúa bộ dáng oai hùng trước mặt. Vương lão tướng quân cười nói:

- Công chúa không cần lo lắng, chúng ta rất lòng tin!

Nhạc Nguyệt không nói gì thêm, mà lại chăm chú nhìn Nguyên Mông quân và Minh quân đang giao chiến với nhau. Nguyên Mông quân có vẻ rất kiêu ngạo, khí thế bức người, còn Minh quân chỉ có thể cu cùm lại bên trong công sự.

Vương lão tướng quân sắc mặt cũng trở nên cực kỳ nghiêm trọng. Thực lực của Nguyên Mông quân này thật sự là quá cường hãn, lại có thể khiến cho chúng ta phải co cụm phòng thủ.

- Lang Phong đại ca, huynh đi giúp bọn họ có được không?

Nhạc Nguyệt quay sang làm nũng với Lang Phong bên cạnh.

Lang Phong trên mặt lập tức nở nụ cười, đối với yêu cầu gì của Nhạc Nguyệt hẳn cũng đều đáp ứng vô điều kiện. Vương lão tướng quân và Hồng Trụ bên cạnh vừa nghe Lang Phong muốn xuất chiến, lập tức vẻ mặt cũng trở nên tươi cười. Sự cường đại của Lang Phong vài ngày trước bọn họ đã thấy qua.

Một người có thể giết chết năm ngàn người, hơn nữa lại không hề bị thương, chiến tích này đã nói lên tất cả.

- Nhạc Nguyệt, muội ở nơi này đừng có chạy lung tung, ta đi đây!

Lang Phong mỉm cười, lập tức xông lên phía trước. Nhạc Nguyệt nhìn theo bóng lưng Lang Phong, trong lòng bỗng nhiên có cảm giác an toàn.

"Hắn như huynh ấy là thân đại ca của ta thì tốt quá! Nhạc Nguyệt bấu môi thầm nghĩ. Mỗi khi nhìn thấy ánh mắt ân cần của Lang Phong, Nhạc Nguyệt có cảm giác như đang ở bên cạnh đại ca của mình.

Lang Phong nhìn đại quân Nguyên Mông trước mặt, khóe miệng cười lạnh.
"Ông ——"

Một thanh Trảm mã đao đã xuất hiện trên tay của Lang Phong, hắn nhẹ nhàng vuốt lên thân đao. Thanh đao này chính là năm đó Trương Tinh Phong dùng Bí Thiên Thạch chế tạo cho hắn. Lúc ấy công lực của Lang Phong vẫn còn chưa đạt đến Kim Đan kỳ, sử dụng thanh Trảm mã đao này rất thích hợp.

Quân đội Nguyên Mông này vẫn chưa xứng đáng để sử dụng thanh "Bích Huyết" nhân khí song tu, dùng Trảm mã đao được tạo thành từ Bí Thiên Thạch có lẽ cũng đủ rồi.

Lang Phong cặp mắt khẽ nhú lại.

"Hô!"

Tàn ảnh!

Một đạo tàn ảnh không ngừng lóe lên bên trong trận doanh của Nguyên Mông dững sĩ. Mỗi một đạo tàn ảnh đều mang theo một đạo đao ảnh, mỗi một nhát đao đều mang theo vô số máu tươi .....

Bên trong trận doanh của Nguyên Mông dững sĩ lập tức bắt đầu rối loạn, trận thế tấn công cũng bắt đầu tan rã.

Một đại hán của Nguyên Mông bộ dáng như một vị tướng quân hét lớn:

- Dừng nên rối loạn trận cước, hắn chỉ có một người mà thôi!

Nói xong, thân ảnh của hắn chợt lóe lên, bay về hướng Lang Phong, chỉ nhìn thân pháp thì biết ngay hắn nhất định là một tuyệt đỉnh cao thủ.

"Thủ ấn màu huyết hồng!" Lang Phong cặp mắt khẽ nhú lại.

Lang Phong đối với thủ ấn của Mật Tông cũng hiểu biết một chút. Cao thủ cảnh giới Nguyên Anh có thể phát ra thủ ấn trong suốt. Cao thủ Thần chi cảnh có thể phát ra thủ ấn màu đen. Cao thủ Thiên chi cảnh có thể phát ra

thủ ấn màu đỏ nhưng có pha thêm một chút màu đen. Nhất phẩm cao thủ còn lại chính là màu đỏ hoàn toàn.

Hiển nhiên tên tướng quân trước mặt chính là một nhất phẩm cao thủ, cũng không ngoại trừ khả năng người này còn giữ lại thực lực.

- Tiệt Sát Đao Quyết thức thứ nhất —— Đao — Phách — Hoa — Sơn!

Lang Phong quát lớn, thân hình rồi đột nhiên bay lên, trăm mã đao mang theo đao mang cường liệt chém về phía Nguyên Mông tướng quân.

"Hừ!" Nguyên Mông tướng quân dường như cũng biết được sự lợi hại của Lang Phong, thân hình đột nhiên biến hóa, mờ mờ ảo ảo, không thể phân rõ được thật giả. Vô cùng đơn giản đã phá một chiêu này của Lang Phong.

Lang Phong thuận thế biến chiêu thành chém ngang, quát lớn:

- Tiệt Sát Đao Quyết thức thứ ba —— Địa — Ngục — Vạn — Kiếp!

Một chiêu này trên tay Lang Phong triển hiện uy lực vô cùng cường đại, như những con sóng dồn dập vô cùng vô tận ập về phía Nguyên Mông tướng quân.

Nguyên Mông tướng quân trong lòng sợ hãi, nhìn đao ảnh trùng trùng tựa như những con sóng lớn không ngừng công kích. Nhưng thân là một tuyệt đỉnh cao thủ, hẳn biết không thể nào buông xuôi, nếu không chỉ còn một kết quả là tử vong!

- Tinh Huyết Chi Ấn!

Nguyên Mông tướng quân gầm lên, sắc mặt trở nên tàn độc.

Đột nhiên hai tay của hắn biến đích màu đỏ sậm, tựa như những dòng máu đang chảy xuống. Những ngón tay không ngừng biến ảo, màu đỏ cũng càng lúc càng đậm hơn.

"Phốc!" Nguyên Mông tướng quân đột nhiên thổ ra một ngụm máu tươi.

Hai tay phát ra một Huyết Thủ Ấn so với vừa rồi đậm hơn rất nhiều, trên thủ ấn đã bắt đầu xuất hiện màu đen. Máu tươi từ trong miệng hắn phun ra rơi xuống phía trên thủ ấn.

Huyết Thủ Ấn lập tức bùng sáng lên, nhất thời trong phạm vi trăm thước chung quanh đều bị bao phủ bên trong quang mang màu đỏ. Lang Phong sắc mặt nghiêm trọng, không chú ý đến Nguyên Mông tướng quân lúc này đã lui về phía sau.

Lang Phong muốn lùi lại, nhưng hăn đột nhiên lại cảm nhận được ánh sáng màu đỏ đã hình thành một chiếc lồng khí hoàn toàn vây khốn hăn.

Không thể lùi lại, chỉ còn cách tấn công!

- Tiệt Sát Đao Quyết thức mạnh nhất —— Khai — Thiên — Tích — Địa!

Tia chớp!

Ánh sáng!

Lồng khí màu đỏ hoàn toàn vỡ tan, tất cả mọi người chung quanh đều ngơ ngác.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Lang Phong Địch Dao (Hạ).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong một khoảnh khắc cực ngắn, Lang Phong dùng một loại tốc độ đột phá cực hạn thân thể con người, khai thác tất cả tiềm lực của mình, theo một quỹ tích đơn giản nhất bổ ra một đao, khiến cho người khác ngay cả thời gian phản ứng cũng không có. Dem tất cả ý chí và tinh thần hoàn toàn dung nhập vào đao thế.

"Phốc ——"Nguyên Mông tướng quân mặc dù đã lui ra ngoài gần trăm thước, nhưng vẫn còn bị một chiêu này ảnh hưởng, thổ ra một ngụm máu.

Trong phạm vi trăm thước tất cả Nguyên Mông chiến sĩ đều ủy ngã xuống, trong nháy mắt máu tươi từ thất khiếu chảy ra, bọn họ đều đã chết!

Lang Phong nơi lồng ngực cũng cảm thấy chấn động, chân nguyên lực vận chuyển một vòng lập tức khôi phục lại.

- Không ngờ Nguyên Mông quân cũng có cao thủ cường đại như vậy. Thật khiến cho người ta kinh ngạc!

Vương lão tướng quân lắc đầu, có vẻ rất thanh thản. Ông ta có thể không thanh thản sao? Những chiến sĩ của Cát Nhĩ tộc đều bị một đao của Lang Phong chấn nhiếp, sĩ khí đã mất đi, thất bại đã được quyết định rồi. Nói cách khác quân đội của Minh vương triều lần này đã hoàn toàn thắng lợi!

"Người thật sự rất lợi hại!" Lang Phong cười cười nhìn Nguyên Mông tướng quân đã trở lại bên trên tường thành của Phong Vũ Quan. Nhưng Nguyên Mông tướng quân đã không thể nghe thấy những lời khích lệ này, bởi vì hắn bây giờ đang phải liệu thương.

Lang Phong thân hình lóe lên hai lần, chỉ để lại những đạo tàn ảnh, đã đi đến bên cạnh Nhạc Nguyệt.

- Lang Phong đại ca, huynh thật là lợi hại!

Nhạc Nguyệt nhìn Lang Phong, trong mắt tràn ngập sùng bái. Đột nhiên nàng dường như nhớ đến chuyện gì, liền lập tức nắm lấy tay Lang Phong

kéo về lều của mình:

- Lang Phong đại ca, theo muội đến đây, muội có vật này muốn cho huynh xem!

Lang Phong đỏ mặt, tùy ý để Nhạc Nguyệt cầm lấy tay của hắn, giống như một khúc gỗ đi theo phía sau.

- Muội ..... Muội muốn làm gì?

Lang Phong trong đầu trở nên trống rỗng, nhưng vẫn hưởng thụ cảm giác nơi bàn tay nhỏ bé của Nhạc Nguyệt nắm lấy tay của hắn.

- Lang Phong đại ca, huynh xem!

Lang Phong trong nháy mắt liền thanh tỉnh lại, đó là một thanh đao, một thanh đao rất đẹp. Trên chuôi đao có quần nhiều sợi tua đủ các loại màu sắc khác nhau, biểu hiện chủ nhân của thanh đao này cực kỳ yêu thích nó.

- Thanh đao này là khi còn nhỏ đại ca đã đưa cho muội, cũng là binh khí đầu tiên mà muội có được. Ta muốn giao nó cho người cường đại và dũng cảm nhất mà muội gặp. Bây giờ muội giao nó cho huynh!

Nhạc Nguyệt nói rất nghiêm túc, mặt mặc nàng vẫn tươi cười, nhưng Lang Phong biết nàng đang rất nghiêm túc.

Nhạc Nguyệt ngây thơ vẫn không biết thế nào là cao thủ chân chính. Nàng vẫn không biết Trương Tinh Phong người mà nàng luôn sùng bái mới thật sự là cao thủ. Trong mắt của nàng, Lang Phong một mình chống lại cả vạn người có lẽ chính là cao thủ mạnh nhất.

"Nàng nói ta cường đại nhất! Nàng nói ta dũng cảm nhất! Dũng cảm? Cường đại? Dũng cảm ....." Lang Phong trong nháy mắt bỗng nhiên cảm thấy choáng váng, có lẽ là do hắn kích động. Trong đầu hắn đột nhiên hiện lên một suy nghĩ: "Không phải là nàng cũng thích ta sao?"

Ý nghĩ này vừa mới hiện lên trong đầu, Lang Phong không thể nào ngừng lại được: "Đúng, ai nói là Nhạc Nguyệt nàng không thích ta? Lúc đầu nàng đến Tinh Phong trang viên chỉ là do Chu Lệ an bài mà thôi, không có nghĩa là nàng thích nhị đệ, vậy thì ....."

Nhạc Nguyệt còn đang cầm thanh đao yêu quý, nhìn Lang Phong không ngừng cười một mình, oán giận nói:

- Lang Phong đại ca, tay của muội đã mỏi lắm rồi, huynh mau cầm lấy đi!

Lang Phong giật mình, nhìn Nhạc Nguyệt dấu môi đã bắt đầu tức giận, lập tức tươi cười nhận lấy thanh đao, nói:

- Cám ơn ..... Cám ơn!

Lang Phong có vẻ rất lúng túng, chỉ biết nói "cám ơn".

Khuôn mặt Nhạc Nguyệt lập tức giãn ra, nở nụ cười. Đột nhiên ánh mắt của nàng mơ màng nhìn nhìn Lang Phong, nói:

- Lang Phong đại ca, huynh làm sao có thể lợi hại như vậy? Muội chỉ thấy một luồng ánh sáng lóe lên, sau đó tất cả mọi người đều ngã xuống. Thật là lợi hại, so với những cao thủ cung đình còn lợi hại hơn nhiều!

Lang Phong nhớ lại những lời Trương Tinh Phong đã nói với hắn, suy nghĩ vừa rồi lại hiện lên. Hắn nhìn ánh mắt của Nhạc Nguyệt lúc này, trong lòng đột nhiên dâng lên cổ dũng khí, mặc danh kì diệu nói:

- Nhạc Nguyệt, ta thích muội!

Nhạc Nguyệt ngẩn người, còn chưa kịp nghe rõ. Lang Phong nói thật sự là quá nhanh.

- Lang Phong đại ca, huynh nói gì vậy?

Lang Phong trả lời không kịp suy nghĩ:

- Ta nói ta thích muội!

Lời nói ra khỏi miệng, Lang Phong mới bắt đầu có phản ứng, sắc mặt lập tức trở nên đỏ bừng. Hắn chỉ cảm thấy bên tai mình giống như bị lửa đốt, xấu hổ muốn chui ngay xuống đất.

- Nhưng mà, người muội thích là Trương Tinh Phong, Trương đại ca!

Câu nói trực tiếp của Nhạc Nguyệt khiến cho Lang Phong kinh ngạc. Hắn chợt cảm thấy xấu hổ và khó chịu. Sắc mặt biến thành tái nhợt, trở nên rất khó coi.

"Đô ——"

Tiếng kèn hiệu tấn công lại vang lên.

Lang Phong sắc mặt trong nháy mắt khôi phục lại vẻ lạnh lùng như trước, quay sang nói với Nhạc Nguyệt:

- Ta đi tấn công địch nhân đây!

Nói xong, liền trực tiếp biến mất bên trong lều.

Lúc này Nhạc Nguyệt phảng phất mới thanh tỉnh lại. Vừa rồi nàng chỉ là trả lời theo phản xạ. Nhạc Nguyệt vẫn tưởng rằng người nàng thích là Trương Tinh Phong, cho nên khi Lang Phong nói hấn thích nàng, nàng liền lập tức trả lời mà không suy nghĩ.

Nhưng đến lúc này, nàng mới hiểu được Lang Phong nói những lời này là có ý gì? Sắc mặt của Nhạc Nguyệt trở nên cổ quái: "Lang Phong đại ca, vừa rồi huynh ấy nói gì vậy? Huynh ấy nói thích ta? Không đúng, người ta thích không phải là huynh ấy, là Trương Tinh Phong, Trương đại ca. Nhưng mà Lang Phong đại ca lại thích ta ....."

Nhạc Nguyệt hoàn toàn không phân biệt được đâu là yêu, đâu là sùng bái. Nhạc Nguyệt sau khi nghe được những sự tích của Trương Tinh Phong, mới sinh ra sùng bái, hơn nữa nàng còn cho rằng mình đã thích Trương Tinh Phong.

- Sát!

Lang Phong điên cuồng phát tiết, từng đao đoạt mạng, từng đao nhiễm máu!

Lang Phong không ngừng chém giết những chiến sĩ Nguyên Mông, hấn đã quên mất những chiến sĩ này cũng là người! Hấn chỉ biết bây giờ tâm tình của hấn đang rất buồn bực, cho nên hấn cần phải phát tiết. Đúng, chỉ đơn giản là phát tiết.

"A!"

"A!".....

Từng tên Nguyên Mông chiến sĩ chém thành nhiều mảnh, những tiếng thét chói tai trước khi chết không ngừng vang lên.

.....

Lúc này một đại hán phía trên tường thành đang yên lặng quan sát. Nếu như Trương Tinh Phong có mặt ở đây, hấn nhất định sẽ rất kinh ngạc.

Tại sao?

Bởi vì vóc người của đại hán này không hề thua kém so với "hắc hùng" Thiết Đầu huynh đệ sinh tử của Tiêu Lâm. Thân cao khoảng hai thước hai, vòng eo lớn hơn người khác đến vài lần, cho dù là gấu có lẽ cũng không cao lớn bằng hấn.

Đại hán vẫn lạnh lùng nhìn Lang Phong đang mặc sức đồ sát, đột nhiên hăn mở miệng nói:

- Sư đệ, lần này người cuối cùng cũng đã biết thế nào là cao thủ rồi. Trước kia bảo người chăm chỉ tu luyện thì người lại cứ lười biếng!

Một Nguyên Mông chiến sĩ đang nằm trên ghế, nhắm mắt rên hừ hừ, dường như rất là thoải mái. Hăn chính là cao thủ vừa rồi đối kháng với Lang Phong.

- Sư huynh, huynh cũng thật là. Chẳng lẽ huynh cứ ngồi yên nhìn binh mã của Vũ Dương Bộ chết đi như vậy mà không ngăn cản hay sao!

Nguyên Mông tướng quân cuối cùng đã mở mắt ra.

Đại hán hừ lạnh nói:

- Không cần lo lắng, Tạt Sát ta nếu đã ra tay, chỉ cần một lần là sẽ thành công. Chẳng lẽ người không biết cầm tặc trước hết phải cầm vương hay sao?

Nguyên Mông tướng quân vừa nghe liền nhíu mày nói:

- Sư huynh, ý của huynh là?

Tạt Sát khinh miệt cười nói:

- Người hãy an tâm dưỡng thương đi, mọi chuyện hãy cứ giao cho ta. Ngày mai ta sẽ khiến cho quân đội Minh vương triều đại bại!

Ánh mắt Tạt Sát trở nên lạnh lẽo. Hăn liếc mắt nhìn Lang Phong đang điên cuồng đoạt đi tánh mạng của những Nguyên Mông chiến sĩ, mỉm cười khinh miệt, lại nhìn sang đại doanh của Minh quân. Nếu như có cao thủ chú ý, sẽ phát hiện ra ánh mắt của hăn đang tập trung tại căn lều của Nhạc Nguyệt.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Phong Cường (Thượng).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Gió nhẹ mơn man, thổi qua đại thảo nguyên bạt ngàn vô tận. Những cành cỏ tràn đầy sức sống hiên ngang vươn mình đung đưa theo gió. Tất cả đều mang đến một cảm giác an bình, tự nhiên.

"Đát, đát ....." Tiếng vó ngựa chột vang lên, tại biên giới của đại thảo nguyên vô cùng vô tận đột nhiên xuất hiện đội thiết kỵ khổng lồ. Bọn họ chính là đội thường quy kỵ binh cường đại nhất của Phụng Dương Bộ.

Làm một thành viên của thường quy kỵ binh, bọn họ đều nhận được đãi ngộ rất hào lòng. Bọn họ không cần phải chăn thả gia súc, không cần phải vì cuộc sống mà phiền não. Bọn họ chỉ cần cố gắng tập luyện. Sự tồn tại của bọn họ chỉ là để cho địa vị quân sự của Phụng Dương Bộ vững vàng như thái sơn. Đương nhiên mười vạn người này cũng là số lượng quân đội lớn nhất mà Phụng Dương Bộ có thể chấp nhận.

Ngõa Mộc Lực nằm trong một chiếc xe ngựa lỏng lẫ, bên cạnh là hai nữ nhân xinh đẹp nửa quỳ nửa ngồi. Ngõa Mộc Lực nhìn mỹ nữ hoàn toàn thuần phục, đắc ý cười cười: "Hai con ả kỹ nữ, trước mặt bản vương tử còn làm ra vẻ cao ngạo, bây giờ còn không phải giống như đấng phụ hay sao? Chỉ cần đe dọa sẽ diệt tộc là trở nên nghe lời như vậy, quả thật là tiện lợi. Lần này chiến tranh chấm dứt trở về, nhất định phải đến mấy bộ lạc nhỏ này kiến thêm ít mỹ nữ. Nếu như không đáp ứng, ta sẽ đem bọn chúng diệt tộc. Ha ha ha ..... Ha ha ha ha ....."

Ngõa Mộc Lực nhìn hai nữ nhân, một người thì đang giúp hãn xoa bóp, người kia thì đang rót rượu, trong lòng đắc ý cười lớn. Hãn dựa vào cái gì mà kiêu ngạo như vậy? Hãn chính là dựa vào thân phận của hãn, tam vương tử của siêu cấp bộ tộc Phụng Dương Bộ.

- Vương tử diện hạ! Ta cảm thấy nguy hiểm đã đến rồi!

Thanh âm trầm thấp hùng hậu từ bên ngoài xe ngựa truyền đến.

Ngõa Mộc Lực đang hưởng thụ đột nhiên giật mình, lập tức phất tay ra hiệu cho hai nữ nhân tránh sang một bên, bước ra khỏi xe ngựa.

"Ngõa Thác làm sao vậy, tại sao lại nói những lời này?" Ngõa Mộc Lực trong lòng cảm thấy nghi hoặc, nhưng hần vẫn bước ra.

Bởi vì Ngõa Thác chính là đệ nhị cao thủ của Phụng Dương Bộ, so với tổ trưởng hiện tại còn mạnh hơn một chút, hơn nữa còn là đại bá của Ngõa Mộc Lực. Đối với lời nói của Ngõa Thác, Ngõa Mộc Lực không dám không nghe.

Ngõa Khắc thân cao một thước tám, khuôn mặt kiên nghị, cặp môi dày, cái mũi giống như mũi ưng. Mái tóc thẳng đứng cắt ngắn khiến cho hần trông có vẻ rất cường hãn. Mà dễ thấy nhất chính là cặp mắt hóp vào phảng phất giống như một con chim ưng.

- Ngõa Thác, rốt cuộc có chuyện gì vậy?

Ngõa Mộc Lực nghi hoặc hỏi.

Ngõa Thác lẳng lẳng nhắm mắt lại, vẫn không nhúc nhích, sắc mặt có vẻ rất bình tĩnh. Qua một lúc sau, hần đột nhiên cau mày, mở mắt ra, thần sắc có vẻ nghiêm trọng nhìn về phương xa. Hần đột nhiên quay sang nói với Ngõa Mộc Lực:

- Lần này, xem ra có người sẽ đối phó với chúng ta. Phía trước đang có người mai phục. Mặc dù ta bây giờ chỉ là Nhất phẩm cảnh giới nhưng vẫn nhìn ra được!

Ngõa Mộc Lực đột nhiên trừng mắt nói:

- Cái gì, có người mai phục? Mẹ kiếp, kẻ nào dám cản đường Phụng Dương Bộ chúng ta. Ngõa Thác, đã chuẩn bị chưa? Có tin tưởng sẽ tiêu diệt được hết bọn chúng hay không?

Ngõa Mộc Lực trên người đột nhiên hiên lên sát khí, hiển nhiên hần đã nổi giận. Những kẻ dám đối đầu với Phụng Dương Bộ, kết quả chỉ có một con đường chết!

Ngõa Thác cao ngạo cười nói:

- Chúng ta có bảy vạn kỵ binh cường đại, còn lo lắng mấy vạn người đánh lén hay sao? Vương tử điện hạ cứ an tâm mà nhìn, tất cả hãy giao cho ta!

Ngõa Thác có vẻ rất là kiêu ngạo, nhưng hãn kiêu ngạo cũng là chuyên rất bình thường. Nếu như người có thể chiến đấu bất bại trong mười năm, tin rằng người cũng sẽ kiêu ngạo như vậy.

Bảy vạn kỵ binh tiếp tục đi tới, nhưng trận thế lại thay đổi thành công kích. Quan trọng nhất chính là bảy vạn người đều đã bắt đầu cảnh giác, kế hoạch của Tiêu Lâm có vẻ như không hề dễ dàng thực hiện.

Ngõa Thác và Ngõa Mộc Lực cỡi trên lưng Hãn huyết mã, bọn họ đã chuẩn bị sẵn sàng.

"Hô!"

Gió thổi qua, Ngõa Mộc Lực đột nhiên co rúm lại: "Gió ở nơi này quả thật là lạnh, xem ra là từ Thiên Sơn thổi xuống!"

"A!"

Ngõa Mộc Lực đột nhiên hoảng sợ mở to hai mắt nhìn về phía trước. Sắc mặt trở nên trắng bệch.

Ngõa Thác cũng khiếp sợ nhìn về phía trước.

Một ngọn núi đầu người!

Một ngọn núi hoàn toàn do đầu người tạo thành. Đầu của ba vạn kỵ binh Phụng Dương Bộ!

Bất kể là ai chứng kiến cảnh này, đều sẽ trở nên điên cuồng. Vậy khi bọn họ nhìn thấy những đầu người này là huynh đệ của mình, bọn họ sẽ có phản ứng gì?

- Ngõa Khắc!

Ngõa Thác đột nhiên mở to hai mắt hét hớn, thanh âm dường như rất khó tin.

- Đệ đệ, là ai giết người, là ai giết người? Ta phải giết bọn chúng, giết hết bọn chúng!

Ngõa Thác sắc mặt trở nên kinh khủng. Hãn và đệ đệ Ngõa Khắc từ nhỏ đã không có cha mẹ, hai người vẫn sống nương tựa lẫn nhau, đệ đệ hoàn toàn là do một tay hãn nuôi lớn. Hãn từ nhỏ đã cố gắng tu luyện, chính là muốn cho cuộc sống của đệ đệ trở nên tốt hơn. Đối với hãn, tánh mạng của đệ đệ so với chính mình còn quan trọng hơn.

Bây giờ bỗng nhiên lại có người giết chết đệ đệ của, hơn nữa lại còn cắt đầu lâu đặt trên đỉnh ngọn núi đầu người này!

"A ~~~~~!" Ngõa Thác điên cuồng hét lên, hai tay vung lên, một thanh cự kiếm mang theo kiếm khí vô tận bay về phía xa. Sắc mặt Ngõa Thác trở nên cực kỳ dữ tợn.

Đúng, ngọn núi đầu người này chính là do Tiêu Lâm an bài Thiết Đầu đi làm. Hắn muốn người của Phụng Dương Bộ phải giận dữ, bị thương, bởi vì hắn muốn trả thù.

"Bỗng!"

Một thanh Lang nha bỗng đột nhiên xuất hiện, ngăn cản kiếm khí.

Ngõa Thác đồng tử trong mắt co lại, nhìn "hắc hùng" Thiết Đầu trước mặt. Hắn nhớ đến một người: Cát Nhĩ tộc đệ nhất cao thủ Tạt Sát, được xưng là thiên tài mấy ngàn năm nay của Mật Tông. Chỉ gần mười năm đã đạt đến Thần chi cảnh.

Đối với đại hán vóc dáng không kém gì Tạt Sát trước mặt, Ngõa Thác không dám khinh thường, thần sắc có vẻ cực kỳ tập trung, dường như không hề vội vã báo thù. Đây chính là tố chất tâm lý cần có của một tuyệt đỉnh cao thủ.

Hắn không vội, nhưng có người lại vội!

- Tấn công!

Ngõa Mộc Lực nhìn thấy trước mặt đột nhiên xuất hiện khoảng hai vạn người, liền hét lớn. Hắn trong lòng thầm nguyện rửa: "Ba vạn, ba vạn thiết kỵ cường đại đã bị tiêu diệt. Ta nhất định phải khiến cho các người chết không có chỗ chôn!"

Bảy vạn thiết kỵ lập tức mang theo một cơn gió lốc lao về hướng Dã Thú quân đoàn.

Tiêu Lâm đột nhiên xuất hiện, khinh miệt nhìn đội quân thiết kỵ trước mặt, khẽ quát lên:

- Hai cánh tấn công!

Bảy vạn thiết kỵ không ngừng gia tăng tốc độ. Bọn họ tin tưởng dựa vào tốc độ của mình, địch nhân trước mặt nhất định sẽ bị nghiền nát một cách dễ dàng!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Phong Cuồng (Trung).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bảy vạn thiết kỵ không ngừng gia tăng tốc độ. Bọn họ tin tưởng dựa vào tốc độ của mình, địch nhân trước mặt nhất định sẽ bị nghiền nát một cách dễ dàng. Nhưng thượng thiên đã quyết định vận mệnh của bọn họ.

"Tê!"

"A!".....

Những tiếng kêu thảm thiết vang lên, thanh âm của những phần thân thể bị Trảm mã đao cắt rời, máu tươi bay múa trên bầu trời. Tất cả trận thế của kỵ binh đều hỗn loạn.

Ngõa Mộc Lực mở to hai mắt, khó tin nhìn tất cả những việc xảy ra. Lúc đầu tất cả đều rất hoàn hảo, chiếu theo kế hoạch của hắn mà tiến hành. Hắn đã tưởng tượng được những tiếng kêu thảm thiết của địch nhân dưới chân thiết kỵ. Nhưng tất cả bỗng nhiên thay đổi, bởi vì hai bên cánh đột nhiên xuất hiện một đại đội nhân mã.

Ba vạn người này chính là do Tiêu Lâm đã an bài từ trước. Hắn biết một khi địch nhân nhìn thấy những đầu người, nhất định sẽ giận dữ tấn công. Kỵ binh kinh khủng nhất chính là trùng kích, dùng tốc độ cực nhanh đánh thẳng vào. Tương tự, khi mất đi lợi thế về tốc độ, kỵ binh so với bộ binh càng bất lợi hơn.

Cho nên Tiêu Lâm đã quyết định phải ngăn chặn những kỵ binh này phát huy lợi thế về tốc độ.

Ba vạn Dã Thú quân đoàn ở hai cánh đột nhiên đánh vào bên sườn của kỵ binh, hai vạn người ở phía trước cũng lập tức đánh thẳng vào. Kỵ binh phía trước bị ngăn trở, kỵ binh phía sau do không thể kìm hãm được tốc độ nên đâm sầm vào phía trước, lập tức trở nên hỗn loạn. Những chiến sĩ của Dã Thú quân đoàn lập tức huy vũ Trảm mã đao trong tay lần lượt đoạt đi tánh mạng của các kỵ binh.

Tiên huyết trên không trung càng lúc càng nhiều, không ngừng bay múa the lương!

Lúc này Ngõa Thác cũng đang đối mặt với Thiết Đầu. Thiết Đầu là ngoại công cao thủ, đã đạt đến Ngũ phẩm cảnh giới. Người bình thường tu luyện ngoại công tối đa cũng chỉ có thể đạt đến Lục phẩm. Thiết Đầu nhờ vào tố chất thân thể cường hãn mới có thể đạt đến Ngũ phẩm, đây cũng đã là cực hạn của hắn.

Nhưng nội công của Thiết Đầu thì đã đạt đến Nhị phẩm, đương nhiên đây là do tác dụng của linh đan.

Thiết Đầu tổng hợp thực lực —— Nhất phẩm!

"Bồng!"

Hai người lại một lần nữa ngạnh kháng, Ngõa Thác bay ngược về phía sau, còn Thiết Đầu chỉ lùi lại hai bước, hiển nhiên Thiết Đầu đã thắng!

"Người này thân thể quá cường hãn, phản chấn công kích không hề có ảnh hưởng gì với hắn!" Ngõa Thác sắc mặt nghiêm túc, thực lực của Thiết Đầu đã khiến cho hắn bắt đầu coi trọng. Lợi thế của việc tu luyện ngoại công là thân thể cường hãn luôn luôn chiếm được thượng phong trong những trận chiến lớn. Người khác còn phải cẩn thận chú ý đến công kích của đối phương, cho nên khó có thể phát huy hết tất cả thực lực, ngoại công cao thủ thì chẳng cần quan tâm, cứ tiếp tục tấn công.

Ngõa Thác thân hình chuyển động, tốc độ lập tức trở nên nhanh kinh người, cự kiếm trên tay cũng đột nhiên biến mất.

"Hừ!"

Hàn quang hiện lên, Ngõa Thác chấn kinh, Thiết Đầu mỉm cười.

Vừa rồi trong nháy mắt Ngõa Thác đã dùng chủ thủ công kích, nhưng Thiết Đầu nhìn như có vẻ chậm chạp lại né tránh rất dễ dàng. Thiết Đầu trên mặt lộ ra vẻ tươi cười: "Chuyện nhỏ, tốc độ này so với huynh đệ "liệp báo" của ta còn kém xa. Muốn dùng chiêu này để đối phó với ta à. Ha ha!"

Ngõa Thác đột nhiên nhìn thấy quân đội phía trước của mình trở nên rời rạc đang dần dần bị nghiền nát, trong lòng khẩn trương. Hắn lập tức gầm lên một tiếng, hai tay vung lên, một đao mang lập cực lớn lập tức bổ về hướng

Thiết Đầu. Đao mang uy lực cực đại, hiển nhiên Ngõa Thác muốn ngăn trở Thiết Đầu để hãn có thời gian ổn định đội ngũ kỵ binh.

Lang nha bổng mang theo quang mang chói mắt, mạnh mẽ đánh vào đao mang. Đao mang trong nháy mắt vỡ vụn, biến mất tại không trung. Thiết Đầu đột nhiên hét lớn một tiếng.

Lang nha bổng lập tức bay về hướng Ngõa Thác, tốc độ nhanh kinh người. Không ai ngờ tốc độ của hãn lại nhanh đến như vậy.

Ngõa Thác đang chạy về hướng trận doanh của kỵ binh, đột nhiên hãn cảm thấy mặt đất chấn động. Thân thể to lớn của Thiết Đầu di chuyển, song cước mỗi lần đạp xuống đều khiến mặt đất nứt ra.

Ngõa Thác trong nháy mắt phán đoán tình hình. Cho dù mình có thể chạy đến bên trong trận doanh, cũng không thể thoát được công kích của Thiết Đầu.

"Tê!"

Thanh âm phá không đột nhiên vang lên, Thiết Đầu còn chưa kịp phản ứng, một thanh chủy thủ màu đen đã xuất hiện trước mặt. Thiết Đầu trong lòng cả kinh, hãn muốn tránh né nhưng đã không còn kịp, chỉ có thể cố gắng tránh khỏi chỗ yếu hại.

Ngõa Thác cũng rất đau lòng. Thanh chủy thủ này chính là một loại ám khí phi thường lợi hại, tốc độ nhanh hơn chủy thủ bình thường gấp hai lần. Nhưng hãn cũng biết tốc độ phản ứng của Thiết Đầu, chủy thủ này có thể đả thương nhưng không thể nào lấy mạng của hãn được.

"Phanh!"

Đột nhiên một thanh cự phủ xuất hiện trước mặt Thiết Đầu, ngăn cản chủy thủ đang bay đến. Cự phủ vẫn không hề lay chuyển, chủy thủ lại vô lực rơi xuống trên mặt đất.

- Sau này cẩn thận một chút!

Tiêu Lâm chỉ nói một câu, lập tức lại bắt đầu đồ sát.

- Đại ca!

Thiết Đầu cảm động. Tiêu Lâm quả thật đã cứu hãn rất nhiều lần. Lúc trước tại Hồng Hoang, Tiêu Lâm đã từng một mình ngăn cản với yêu thú ngàn

lang vô địch để cho bọn họ chạy trốn. Lần đó Tiêu Lâm nhân họa đắc phúc, nhận được truyền thừa của Bàn Cổ.

Tại sa mạc, Tiêu Lâm công lực cường hãn nhất hầu như không cần dùng thức ăn nước uống, tất cả đều đem cho bọn Thiết Đầu. Đối mặt với những sa lang cường đại, Tiêu Lâm một người dựa vào Phách Tản Phủ đứng phía trước che chắn cho bọn họ. Vì để tiết kiệm sức lực, Tiêu Lâm đã không do dự ném đi Phách Tản Phủ nặng hai ngàn cân, mặc dù sau đó đã tìm lại được

.....

"Đại ca vì chúng ta, nhiều lần vào sinh ra tử, chúng ta ngay cả một hài tử suy nhất của đại ca cũng không bảo vệ được!" Thiết Đầu oán hận. Tại Hồng Hoang cuộc sống rất bất ổn, không biết lúc nào sẽ bị mãnh thú giết chết, cho nên bọn họ rất coi trọng những thế hệ sau. Bọn họ có thể chết, nhưng những hài tử thì không thể chết được!

Bây giờ đứa nhỏ còn chưa chào đời của Tiêu Lâm vì Ngõa Mộc Lực nên đã chết.

- Sát!

Thiết Đầu đột nhiên điên cuồng hét lên, ánh mắt đỏ bừng nhìn chăm chăm vào một người phía xa. Lang nha bỗng điên cuồng vung lên, tất cả những kỵ binh trên đường đều bị nghiền nát.

Thiết Đầu điên cuồng, bởi vì hắn đã nhìn thấy Ngõa Mộc Lực!

Những kỵ binh dũng mãnh mặc dù biết không thể đối phó được với người trước mặt, nhưng bọn họ vẫn không hề lùi bước.

"Không thể để cho vương tử bị tổn thương!" Đây là niềm tin của tất cả những kỵ binh, cũng là thành quả huấn luyện của Phụng Dương Bộ.

Kỵ binh trước sau nối nối tiếp xông lên ngăn cản Thiết Đầu, từ bốn phương tám hướng không ngừng công kích khiến cho Thiết Đầu nhất thời cũng luống cuống tay chân. Nhưng sự thù hận đã tiếp thêm sức mạnh, hắn bất chấp công kích của kỵ binh xông đến Ngõa Mộc Lực. Dựa vào thân thể cường hãn của hắn thì trừ phi là Tiên thiên cao thủ mới có thể đả thương được.

"Tê!"

Lại thêm một kỵ binh bị đập chết, máu tươi bắn ra, thanh âm khiến cho Ngõa Mộc Lực phía xa cũng cảm thấy hoảng sợ. Đột nhiên cặp mắt Ngõa Mộc Lực mở thật lớn, lắp bắp nói:

- Người ..... Người chính là đêm hôm đó .....

Ngõa Mộc Lực đã nhớ lại Thiết Đầu, đêm hôm đó năm trăm Dật Đồ dũng sĩ và Tiêu Lâm đồng thời tấn công đại doanh của Ngõa Mộc Lực. Năm trăm người hoàn toàn đánh bại một vạn người. Tiêu Lâm và Thiết Đầu, một người sử dụng cự phủ, mỗi lần vung lên đều giết chết hơn mười, một người sử dụng Lang nha bổng, mỗi lần vung lên đều đánh bay cả một đám người.
"A!"

Đột nhiên một tiếng gầm vang lên.

Là Tiêu Lâm, hắn cuối cùng đã phát hiện ra Ngõa Mộc Lực giấu mặt ở phía sau. Phần nộ trong nháy mắt khiến cho sắc mặt của hắn đỏ bừng, gân xanh mở lớn, cặp mắt trợn trừng so với Thiết Đầu còn lớn hơn.

- Tiệt Sát Dao Quyết thức thứ hai —— Thị Huyết Thiên Lý!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Phong Cuồng (Hạ).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Tiệt Sát Dao Quyết thức thứ hai —— Thị Huyết Thiên Lý!

Thanh âm giống như đến từ cửu u, khiến cho người ta sợ hãi. Trên thân Phách Tản Phủ đột nhiên phát ra khí mang màu đỏ bắn về phía trước. Những nơi khí mang đi qua những chiến sĩ đều bị chém thành nhiều mảnh. Trương Tinh Phong đứng trên đỉnh Thiên Sơn nhìn một chiêu này của Tiêu Lâm. mím cười lẩm bẩm nói: "Ân ..... Uy lực cũng không tệ. Không ngờ dùng cự phủ để sử dụng đao quyết cũng cường đại như vậy. Xem ra lúc trước đem Tiệt Sát Dao Quyết truyền cho sư đệ quả thật là một quyết định đúng đắn!"

Ngõa Mộc Lực hoảng sợ nhìn khuôn mặt dữ tợn của Tiêu Lâm. Hắn nhớ lại cái đêm ma quỷ đó, nếu như không phải lúc ấy sư huynh của hắn cứu đi, có lẽ hắn đã bị Tiêu Lâm giết chết rồi.

"Ta tại sao lại trêu chọc đến một sát tinh như hắn!" Ngõa Mộc Lực rất hối hận, hắn thật sự rất hối hận. Chỉ vì một lần cướp bóc Dật Đồ tộc, lại rơi xuống bước đường như hôm nay.

- Tiệt Sát Dao Quyết thức thứ ba!

Đột nhiên cả chiến trường đều bắt đầu trở nên u ám, tất cả mọi người cảm thấy tim đập nhanh hơn. Trương Tinh Phong cũng cảm thấy khiếp sợ: "Chẳng lẽ đây mới chính là uy lực của Địa Ngục Vạn Kiếp?"

Một chiêu này của Tiêu Lâm uy lực đã vượt qua cả Trương Tinh Phong. Bởi vì lúc này hắn đang cực kỳ phấn nộ, mới có thể khiến cho một chiêu này đạt đến hiệu quả như vậy.

Tất cả kỵ binh đều bắt đầu cảm thấy bất lực.

- Địa —— Ngục —— Vạn —— Kiếp!"

Cả chiến trường bắt đầu nổi lên từng cơn gió lốc. Cự phủ bỗng nhiên biến thành ảo ảnh, càng ngày càng nhiều xuất hiện trước mặt mọi người.

Tất cả cự phủ đột nhiên bắt đầu công kích, một búa lại nối tiếp một búa, không hề có một khe hở nào, phảng phất như những cơn sóng không ngừng nối tiếp nhau. Tiêu Lâm tựa giống như một người không lơ, mỗi bước đi lại gây nên hàng loạt những đợt sóng.

"Phốc!"

"Phốc!"

Tất cả kỵ binh chặn trước những cơn sóng đều bị cuốn đi. Nếu như thật sự là sóng biển, có lẽ bọn họ vẫn còn có thể giữa được mạng, nhưng đây lại là những cơn sóng đao do cự phủ hình thành, bị cuốn đi chỉ có một kết quả —— chết!

Bị cự phủ trăm chém thành nhiều mảnh, kỵ binh bắt đầu sợ hãi lui về phía sau. Bất kể là ai, cho dù là những anh hùng, khi bọn họ cảm nhận được tử vong, cảm thấy không thể chống lại được, cảm thấy bất lực, kẻ đó sẽ lùi bước.

"Nếu như công kích đã không có tác dụng, vậy thì bảo trụ tánh mạng thì tốt hơn!" Nhìn Tiêu Lâm tựa như một sát thần vô địch, suy nghĩ này nhất thời hiện lên trong đầu những kỵ binh.

" Bồng!"

Một thanh cự kiếm chắn phía trước những "cơn sóng".

" Phốc!"

Ngõa Thác thổ ra một ngụm máu tươi, nhưng hắn vẫn cừu hận nhìn Tiêu Lâm, gầm lên:

- Nói, là ai giết đệ đệ Ngõa Khắc của ta!

Ngõa Thác đã tuyệt vọng, nhưng hắn đã quyết định cho dù chết cũng phải kéo theo kẻ đã giết đệ đệ của mình.

- Là ta!

Tiêu Lâm đột nhiên cười tàn nhẫn, giống như một con độc xà đang nhìn một chú gà con. Một chiêu Địa Ngục Vạn Kiếp vừa rồi đã chém qua mấy trăm người, uy lực đã giảm hơn phân nửa, nhưng Ngõa Thác vẫn còn không ngăn cản được. Hiển nhiên công lực của Ngõa Thác vẫn còn kém hơn hắn rất nhiều.

Ngõa Thác đột nhiên cảm phần: "Lão Thiên, lão Thiên, tại sao, tại sao lại để cho tên ma quỷ này xuất hiện?"

Nhưng đột nhiên hắn lại trở nên giận dữ, điên cuồng hét lên:

- Bất kể là ai, chỉ cần giết chết đệ đệ của ta, ta sẽ giết chết hắn. Bất kể là ai!

"A!"

Cự kiếm mang theo sự phẫn nộ và tuyệt vọng của Ngõa Thác, công kích về hướng Tiêu Lâm.

"Phanh!"

Kiểm vỡ, máu phun!

Ngõa Thác ngã xuống trên mặt đất, nhìn Tiêu Lâm không hề thương tổn đến một sợi tóc, nước mắt chảy ra: "Tại sao, tại sao ta ngay cả đã thương hắn cũng không làm được? Tại sao, đệ đệ của ta, đệ đệ thân thích của ta!"

Ngõa Thác nhớ lại lần đầu tiên cùng với đệ đệ ăn chung một cái bánh bao, lần đầu tiên luyện công .....

Đột nhiên hắn lại nhớ đến chiếc đầu của đệ đệ mình nằm trên đỉnh núi đầu người, chết không nhắm mắt, phẫn nộ từ đáy lòng dâng lên.

"Ta muốn giết ngươi!" Thanh âm từ sâu thẳm bên trong linh hồn của Ngõa Thác vang lên.

"Oanh!" Đột nhiên Ngõa Thác cảm thấy Tiên thiên nội lực bắt đầu phản ứng, mãnh liệt dâng trào .....

Tiên thiên nội lực tựa như biển lớn bắt đầu chuyển động. Ngõa Thác cũng không hiểu chuyện gì đang xảy ra. Đột nhiên tất cả Tiên thiên nội lực đều biến thành màu xanh.

"Chân nguyên lực!" Ngõa Thác đột nhiên mừng phát điên, không nghĩ đến tại thời khắc sinh tử bỗng nhiên lại có thể đột phá. Hắn cười lạnh nhìn Tiêu Lâm bên cạnh, chậm rãi đứng lên.

Tiêu Lâm kinh ngạc nhìn nam tử Nguyên Mông trước mặt đột nhiên đứng dậy, dường như khí thể hoàn toàn thay đổi. Khí thể của một cao thủ, một siêu việt nhất phẩm cao thủ.

"Ta sẽ cho ngươi tuyệt vọng!" Tiêu Lâm từ đáy lòng bỗng nhiên trở nên tàn nhẫn. "Ta muốn cho các ngươi biết ta chính là bất khả xâm phạm !"

Ngõa Thác tự tin đem chân nguyên lực tụ lại ở hai tay. Hừ lạnh một tiếng, Huyết Thủ Ấn trên tay đột nhiên bắn ra, trên thân thủ ấn đã phảng phất có màu đen.

"Tuyệt vọng đi!"

Tiêu Lâm bắt đầu bộc phát, Phách Tản Phủ đột nhiên sáng lên. Hắn trực tiếp dùng Phách Tản Phủ công kích, tốc độ kinh người. Tiêu Lâm trước tại Hồng Hoang chính là một dũng sĩ cường đại cả về lực lượng và tốc độ, tốc độ của hắn còn vượt xa huynh đệ "liệp báo" rất nhiều!

Thủ ấn vỡ tan, không hề có một chút ngăn trở nào!

Đối mặt với đỉnh cấp tiên khí Phách Tản Phủ, Huyết Thủ Ấn nhỏ bé này căn bản là không hề có một chút sức lực ngăn cản.

Ngõa Thác kinh ngạc!

"Phốc Xuy!"

Phách Tản Phủ xuất hiện sau lưng Ngõa Thác.

"Tại sao?" Ngõa Thác thống khổ muốn lắc đầu, nhưng động tác này hắn đã không thể nào hoàn thành được.

"Bồng" Thân thể đột nhiên Ngõa Thác chia làm hai nửa ngã xuống trên mặt đất.

Ngõa Thác chỉ trong nháy mắt đã bị Phách Tản Phủ chia làm hai nửa, tốc độ kinh người của Tiêu Lâm căn bản là không để cho hắn có một cơ hội phản ứng. Ngõa Thác vừa đạt đến Thiên chi cảnh tràn ngập tin tưởng trong nháy mắt đã nhận ra tên ma quỷ trước mặt cao không thể với tới được, sự tuyệt vọng từ nội tâm khiến cho hắn hoảng sợ. tử vong đã là kết quả cuối cùng của hắn. Đối đầu với một Tu chân giả thực lực tương đương với Xuất Khiếu hậu kỳ, kết quả đã sớm được quyết định rồi.

Ngõa Mộc Lực hoảng sợ nhìn Tiêu Lâm, hắn cho đến bây giờ cũng chưa từng phát hiện tử vong lại đến gần như vậy.

- Vì hài tử của ta, vì thê tử của ta, chết đi!

Thanh âm trầm thấp của Tiêu Lâm vang lên bên tai hắn. Phách Tản Phủ lóe sáng nhắm về hướng Ngõa Mộc Lực phóng đi.

- Vì những tộc nhân của ta, chết đi!

Năm mươi Dật Đồ tộc dừng sĩ giờ cao Trảm mã đao trong tay, năm mươi đao đao khí bay về hướng Ngõa Mộc Lực.

Ngõa Mộc Lực nhìn đao khí công kích đến, hắn đã hoàn toàn bị bay vây, không còn đường lui. Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn thân thể mình bị cắt thành từng mảnh nhỏ.

- Không!

Thanh âm cuối cùng của Ngõa Mộc Lực vang lên, sợ hãi, tuyệt vọng.

Tiêu Lâm đột nhiên bình tĩnh lại, có lẽ là vì đại cừu đã báo, sát ý cũng đã dần dần mất đi.

- Các người tiếp tục công kích đi!

Tiêu Lâm quay sang ra lệnh cho Dã Thú quân đoàn, còn mình thì lại bước ra ngoài vòng chiến.

Ba vạn Phụng Dương Bộ kỵ binh còn lại lúc này đã không còn một chút sĩ khí. Đối mặt với sự tàn sát của Dã Thú quân đoàn, chỉ có thể vô lực chống cự.

.....

Sau nửa canh giờ, tất cả đều đã chấm dứt.

Trên mặt đất lán lóc vô số những thi thể, tất cả nhân mã của Phụng Dương Bộ đều đã chết, kể cả hai nữ nhân. Dã Thú quân đoàn đã dùng loan đao chém xe ngựa nát thành nhiều mảnh, cũng không hề quan tâm đến bên trong có những ai.

Trương Tinh Phong đứng trên đỉnh thiên sơn, đột nhiên hắn cảm thấy tim đập mạnh.

- Đại ca!

Trương Tinh Phong đột nhiên sợ hãi kêu lên, tâm lý trở nên hoảng hốt.

"Đại ca, huynh ngàn vạn lần đừng gặp chuyện không may!" Trương Tinh Phong trong nháy mắt biến mất khỏi đỉnh Thiên Sơn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tâm Quý (Thượng).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tập Sát đứng trên tường thành Phong Vũ Quan nhìn xuống đại doanh của Minh quân bên dưới, trên người hắt hiện lên bá khí khiến cho người ta sợ hãi. Những binh lính Nguyên Mông bên cạnh không một ai dám đến gần, chỉ nhìn hắt bằng ánh mắt sùng bái. Trong mắt bọn họ, Tập Sát chính là một vị thần không việc gì không làm được.

Lúc này, Nhạc Nguyệt cũng đang ngược nhìn lên Phong Vũ Quan. Ba ngày qua nàng vẫn vì câu nói của Lang Phong mà phiền não. Nhưng hôm nay nàng được giải thoát, bởi vì nàng đã hiểu ra người mà nàng thật sự thích là ai. Hôm nay nàng đã quyết định sẽ nói cho Lang Phong biết. Nhạc Nguyệt ngẩng đầu nhìn lên trời, thở dài một hơi.

Mảnh đất ở giữa đại doanh của Minh quân và Phong Vũ Quan hoàn toàn biến thành một màu đỏ sẫm. Nhạc Nguyệt có chút bất nhẫn. Nguyên Mông quân dường như cũng nhận thức được sự vững chắc của Minh quân, cũng tạm ngừng công kích.

Ba mươi vạn!

Đúng, gần ba ngày, Minh quân đã chết mười ba vạn, Nguyên Mông quân đã chết mười bảy vạn, một con số khổng lồ!

- Sư huynh, lần này huynh nhất định phải ra tay!

Tập Sát đột nhiên xoay người quay sang nói với một lão hòa thượng râu tóc bạc trắng. Nếu như Trương Tinh Phong có mặt ở đây, hẳn có thể nhận ra lão hòa thượng này chính là Đại trưởng lão của Mật Tông tại Thác Bạt gia tộc ngày đó.

Đại trưởng lão sắc mặt vẫn bình tĩnh như trước, đối với câu hỏi của Tập Sát ông ta chỉ có thể bất đắc dĩ thở dài một hơi, nói:

- Sư đệ, người muốn sư huynh ta ra tay đối phó với một tiểu cô nương, ta thật sự không làm được!

Tạp Sát lập tức nói:

- Sư huynh, huynh không thể nghĩ như vậy. Huynh nên biết nếu như huynh quyết định công kích, binh lính của Nguyên Mông chúng ta sẽ có thể giảm số lượng tử vong đi rất nhiều. Vì các huynh đệ Nguyên Mông, chẳng lẽ huynh không thể bỏ qua nguyên tắc của mình một lần hay sao?

Đại trưởng lão thân thể run lên, qua một lúc sau mới lên tiếng:

- Sư đệ, công lực của người so với ta chỉ thấp hơn một chút mà thôi. Ta tin rằng chỉ cần một mình người thôi cũng đủ để hoàn thành việc này. Xin người đừng làm phiền sư huynh ta nữa!

Tạp Sát cười khố:

- Đại sư huynh, chẳng lẽ huynh không biết tại sao đệ lại dùng thiên lý truyền âm mời huynh đến đây hay sao? Nếu như ta có thể bắt được công chúa, ta còn cần nhờ đến huynh sao? Chẳng lẽ huynh không phát hiện ra người mà hai ngày nay đã giết chết binh lính Nguyên Mông chúng ta nhiều nhất hay sao? Trước khi huynh đến nơi này, hắn đã bắt đầu điên cuồng công kích rồi!

Tạp Sát vẻ mặt dường như rất đau xót:

- Mười bảy vạn huynh đệ của chúng ta đã chết đi, có đến ba vạn đã chết trong tay hắn. Công lực của dường như không cao bằng đệ, nhưng đệ lại cảm giác được lực công kích của hắn tuyệt đối không hề thấp hơn. Đây cũng là nguyên nhân khiến cho đệ phải đau đầu. Đệ tin rằng huynh cũng biết, nam tử này ngày nào cũng ở bên cạnh công chúa. Có mặt hắn, đệ không thể nào nắm chắc có thể bắt được công chúa!

Đại trưởng lão trong đầu lập tức hiện lên một tràng cảnh.

Một nam tử lãnh khốc tựa như một dã thú, tung hoành bên trong đại quân của Nguyên Mông đại quân, chợt loé chợt hiện. Mỗi lần loé lên, lại có đầu người rơi xuống. Mỗi lần hiện, lại có máu tươi đổ ra.

Bóng người như một tia chớp tung hoành bên trong đại quân của Nguyên Mông, để lại phía sau vô số thi thể .....

- Sư huynh, chẳng lẽ huynh thật sự không muốn ra tay? Chẳng lẽ huynh thật sự trơ mắt nhìn kẻ kia giết những huynh đệ của chúng ta như vậy? Chẳng lẽ huynh thật sự vì cái nguyên tắc chó má đó mà để cho hy vọng trăm năm của

thảo nguyên bị đập tan hay sao? Nếu thật sự như vậy, vậy thì huynh chính là tội nhân của thảo nguyên chúng ta. Tội nhân!

Khuôn mặt Táp Sát trở nên dữ tợn.

Đại trưởng lão trong lòng chấn động. Trước mặt lại hiện lên hình ảnh Lang Phong đang không ngừng giết chết những chiến sĩ của thảo nguyên.

"Mục đích trăm năm của thảo nguyên dừng sĩ, kỳ vọng cả trăm năm, không thể tan biến trên tay ta được. Không thể!" Đại trưởng lão sắc mặt đột nhiên trở nên kiên quyết.

Táp Sát trong lòng mừng thầm, hẳn biết Đại trưởng lão đã quyết định. Hẳn hiểu rất rõ tính tình của vị sư huynh này, luôn luôn là bi thiên miễn nhân (1) như vậy.

(1) Trách trời thương dân. Oán than thế đạo bất bình, cảm thông với nỗi khổ của nhân dân.

- Sư đệ, ta vẫn không thể nào ra tay đối phó với kia tiểu cô nương kia được! Đại trưởng lão sắc mặt nghiêm túc.

Táp Sát vừa nghe xong lập tức muốn nhảy dựng lên: "Lão già ngoan cố, đã đến lúc này mà còn giữ cái nguyên tắc chết tiệt đó sao!"

- Sư đệ, người đừng lo lắng. Lần này ta sẽ không ra tay bắt cô gái đó, nhưng ta cam đoan cái tên giết người điên cuồng kia sẽ không thể nào làm phiền đến người!

Táp Sát trong lòng vui vẻ, nói:

- Sư huynh, huynh quyết định giúp ta cầm chân tên gia hỏa kia sao?

Kỳ thật đây cũng là điều mà Táp Sát mong muốn. Có sư huynh ra tay, tên sát thần kia còn có thể kiêu ngạo được hay sao? Sát thần là danh xưng mà các binh lính Nguyên Mông đặt cho Lang Phong.

Đại trưởng lão đột nhiên xoay người bắt đầu đi xuống bên dưới tường thành, nhẹ nhàng nói:

- Người đừng làm phiền ta, chừng nào người quyết định ra tay thì báo cho ta biết một tiếng, ta nhất định sẽ xuất hiện. Hy vọng trăm năm của nhữn thảo nguyên dừng sĩ vĩ đại, ta là sẽ không để cho nó phải tan biến!

Táp Sát sắc mặt lộ ra vẻ tươi cười. Hắn liếc nhìn đại doanh của Minh quân bên dưới thành, thầm nghĩ: "Rất nhanh thôi, ta sẽ tiêu diệt hoàn toàn các

người!”

.....

Một ngày sau, bầu trời trở nên u ám, khiến cho người ta cảm thấy bất an.

" Đô —— " Tiếng kèn lệnh vang lên.

Vô số Nguyên Mông chiến sĩ lập tức từ bên trong cửa thành xông ra, tốc độ kinh người. Hồng Trạ lúc này đang tính sơ qua nhân số của Nguyên Mông quân trong cuộc tấn công lần này.

Càng tính toán, sắc mặt Hồng Trạ càng khiếp sợ.

- Nguyên soái!

Hồng Trạ đột nhiên gọi lớn.

Vương lão tướng quân bên cạnh vừa nghe, lập tức nói:

- Chuyện gì vậy? Đừng nên tỏ ra kinh hãi như vậy, nên biết rằng người chính là phó soái!

Hồng Trạ lập tức nói:

- Nguyên soái, người xem thử Nguyên Mông quân lần này xuất động bao nhiêu người?

Vương lão tướng quân nhìn kỹ, đột nhiên cả kinh nói:

- Hình như nhiều hơn trước kia rất nhiều. Ta cũng không rõ rốt cuộc là bao nhiêu!

Hồng Trạ lập tức nói:

- Theo tính toán của mặt tướng, lần này Nguyên Mông quân đã xuất động năm mươi vạn!

- Năm mươi vạn!

Vương lão tướng quân đột nhiên giật mình. Bây giờ tất cả quân đội Nguyên Mông cũng chỉ có tám mươi ba vạn. Xuất động năm mươi vạn, xem ra tuyệt đối không phải tấn công như thường ngày.

- Lý tướng quân, lập tức điều nhân mã của hai quân tiến lên. Xem ra lần này Nguyên Mông đã chơi thật rồi!

Vương lão tướng quân quát lên. Một tướng lĩnh ở phía xa vừa nghe được, lập tức lĩnh mệnh đi ngay.

- Bọn Minh triều hèn mọn hãy nghe đây, mau nhanh chóng đầu hàng, nếu như dám phản kháng chúng ta sẽ san bằng đại doanh của Minh quân, không

để cho một tên nào sống sót!

Thanh âm của Táp Sát rất hùng hồn, Tất cả quân đội của Minh triều đều nghe được.

"Ha ha ..... Ha ha ha ha ....."

Đột nhiên từng trận cười từ bên trong đại doanh của Minh quân vang lên. Hầu như tất cả binh lính đều cười lớn, trong lòng đều có chung suy nghĩ: "Bọn Nguyên Mông dựa vào cái gì mà kiêu ngạo như vậy? Mấy lần tấn công trước đây không phải đều là người của các người chết nhiều hơn hay sao?"

Thắng lợi trước đó vài ngày đã khiến cho các chiến sĩ này không hề sợ hãi Nguyên Mông quân nữa.

Táp Sát trong lòng cười lạnh, thầm nghĩ: "Ta chính là muốn các người cười!" Nhưng trên mặt hắn lại lộ ra vẻ phẫn nộ, hét lớn:

- Những hùng ưng của thảo nguyên, bây giờ chính là lúc các người biểu hiện thực lực của mình, tấn công cho ta!"

"A ....."

Vô số Nguyên Mông kỵ binh hét lớn, vung loan đao trong tay xông về hướng đại doanh của Minh vương triều.

Lúc này một bóng người chột lóe lên, xuất hiện trước mặt các kỵ binh.

- Sát thần!

Những kỵ binh của Nguyên Mông kỵ tốc độ bỗng nhiên chậm lại, dường như e ngại chạm mặt với sát thần này.

- Chiến thần!

Những tiếng la bên phía của Minh quân vang lên, thanh âm càng lúc càng lớn.

"Chiến thần!" "Chiến thần!" "Chiến thần!" .....

Thanh âm vang vọng khắp trời đất. Mỗi một chiến sĩ của Minh quân trên mặt đều lộ ra thần sắc kích động nhìn nam tử cao ngạo đứng trước mặt Nguyên Mông kỵ binh.

- Bày trận!

Hồng Trụ quát lớn một tiếng. Tất cả Minh quân chiến sĩ lập tức hình thành "Tam Giác Trận". Đây là trận pháp bình thường nhất, cũng là trận pháp thực

dụng nhất.

- Trùng kích!

Hồng Trụ quát lớn. Tất cả Minh quân đều xông về phía Nguyên Mông quân. Bọn họ tự tin, bởi vì bên cạnh bọn họ còn có một chiến thần.

Lang Phong trong lòng cảm thấy đau khổ. Ba ngày qua, hắn không ngừng đích công kích, không ngừng phát tiết, nhưng hắn lại cảm giác được nỗi đau của mình càng thêm rõ ràng.

"Phốc Xuy!"

Cả người lẫn ngựa, nhất đao lưỡng đoạn!

Lang Phong lại bắt đầu điên cuồng phát tiết. Trong mắt của hắn, những Nguyên Mông kỵ binh này chỉ là công cụ để hắn phát tiết. Lang Phong tốc độ kinh người di chuyển bên trong trận doanh của Nguyên Mông không ngừng tàn sát. Sự sắc bén của Trảm mã đao do Bí Thiên Thạch chế tạo không thể nào những vũ khí bình thường có thể so sánh.

Phía sau lưng hắn, máu tươi không ngừng vẩy ra, thi thể không ngừng ngã xuống.

Chỉ có chém giết mới có thể làm cho tâm lý của hắn thoải mái hơn một chút. Những Nguyên Mông chiến sĩ đối mặt với hắn đều bị chém thành hai nửa, kể cả ngựa của bọn họ.

Tập Sát cặp mắt khểnh lại nhìn Lang Phong, đột nhiên truyền âm nói: "Sư huynh, kế hoạch bắt đầu!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Tâm Quý (Hạ).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tạp Sát cặp mắt khẽ nhú lại nhìn Lang Phong, đột nhiên truyền âm nói: "Sư huynh, kế hoạch bắt đầu!"

Ngay lúc này, Đại trưởng lão chậm rãi từ trên tường thành Phong Vũ Quan bay xuống, đi đến bên cạnh Tạp Sát. Hắn nhìn Lang Phong đang điên cuồng chém giết, nhú mày nói:

- Đừng lo lắng, kẻ kia cứ giao cho ta. Hừ! Lại dám sát hại thảo nguyên dũng sĩ chúng ta như vậy!

Đại trưởng lão vốn đã quyết định đối phó với Lang Phong, sau khi tận mắt chứng kiến Lang Phong sát hại đồng bào của mình, trong lòng nổi lên sát ý. Lúc này Lang Phong đột nhiên có một cảm giác bất an, quay đầu hướng nhìn về hướng Đại trưởng lão.

- Giết người quá nhiều, nhất định sẽ phải xuống địa ngục!

Đại trưởng lão chậm rãi đi về hướng Lang Phong. Hắn dường như bước đi rất chậm, nhưng chỉ trong chớp mắt đã đến trước mặt.

- Lão hòa thượng, ta không thích hiếp đáp người già cả!

Lang Phong lạnh lùng nói. Mặc dù hắn nhận ra hòa thượng này cũng là một cao thủ, nhưng vẫn không hề sợ hãi chút nào. Hắn không ra tay, không phải bởi vì đối phương này lợi hại, mà là bởi vì lão hòa thượng này là một lão đầu.

Đại trưởng lão mỉm cười nói:

- Nếu như có thể giết, người cứ việc giết đi!

Đột nhiên, sắc mặt hắn trở nên ngưng trọng, nói:

- Anh bạn trẻ, hãy cẩn thận đấy, tiếp của ta một chiêu!

Lang Phong vừa nghe, sắc mặt lập tức trở nên nghiêm túc, cẩn thận nhìn Đại trưởng lão.

- Âm —— Huyết —— Thủ —— Ấn!"

Mười ngón tay của Đại trưởng lão liên tiếp biến hóa, trong nháy mắt hiện lên một thủ ấn màu đen.

"Sắt!" Đại trưởng lão hừ lạnh một tiếng. Thủ ấn màu đen đích lập tức bay về hướng Lang Phong.

Lang Phong cảm nhận được uy lực cường đại của thủ ấn màu đen này, không dám coi thường, lập tức giơ Trảm mã đao lên, sắc mặt nghiêm trọng khễ quát lên:

- Tiệt Sắt Đao Quyết thức thứ hai!

Sắt khí trên người của Lang Phong đột nhiên tăng lên. Máu tươi chung quanh cũng bắt đầu bị hút về phía hắn, không ngừng xoay tròn chung quanh người, làm cho người ta cảm thấy vô cùng quý dị.

- Huyết —— Thị —— Thiên —— Lý!

Máu tươi chung quanh đột nhiên bị hút về phía Trảm mã đao, cuối cùng tất cả đều bị hấp thu. Trảm mã đao sau khi hấp thu tiên huyết, bắt đầu phát ra hồng quang quý dị.

"Hưu!"

Một cỗ khí mang màu đỏ từ bên dưới chân Lang Phong tràn về phía Đại trưởng lão. Thủ ấn màu đen bay đến khu vực của khí mang, thoát nhìn có vẻ như không hề va chạm vào nhau.

"Bồng!"

Một tiếng nổ kinh thiên động địa vang lên, trên mặt đất xuất hiện một hố sâu chu vi gần cả trăm thước. Kinh khủng!

"Phốc!" Lang Phong thổ ra một ngụm máu. Hắn chỉ vừa mới đạt đến Kim Đan tiền kỳ, thực lực so với Đại trưởng lão vẫn còn chênh lệch rất lớn. Mặc dù Đại trưởng lão chỉ dùng Âm Huyết Thủ Ấn thực lực tương đương với Thần chi cảnh, nhưng Lang Phong vẫn không thể nào chống lại được.

- Thúc thủ chịu trời đi!

Đại trưởng lão thản nhiên nói. Đối với một người thực lực quá chênh lệch, hắn không hề vội vã.

Lang Phong đột nhiên cười lạnh nhìn Đại trưởng lão, giắt Trảm mã đao vào sau lưng. Hắn ngẩng đầu hét lớn, một thanh đao đỏ rực xuất hiện trên đỉnh đầu.

- Pháp khí!

Đại trưởng lão đột nhiên hô lớn. Hẳn hiểu rất rõ lực công kích của pháp khí và vũ khí bình thường chênh lệch đến như thế nào.

Lang Phong sắc mặt không hề có biểu tình, chỉ lạnh lùng nhìn Đại trưởng lão. Đột nhiên hắn cầm lấy "Bích Huyết Dao", giơ lên cao khỏi đỉnh đầu, khẽ ngâm lên:

- Tiệt Sát Dao Quyết thức cuối cùng!

Mái tóc của Lang Phong đột nhiên bay lên, y phục trên người không gió mà lay động, một cỗ nhuệ khí ngập trời hướng về phía Đại trưởng lão. Lang Phong phảng phất giống như đang đợi thời cơ tốt nhất để ra tay, nhất kích tất sát.

Đại trưởng lão cả kinh, có cảm giác như không khí chung quanh đều đang uy hiếp. Một chiêu này chính là do Trương Tinh Phong sáng lập ra, chuyên dùng để cho những cao thủ đột phá Nhất phẩm cảnh giới sử dụng, uy lực tuyệt đối cực kỳ kinh khủng!

- Thánh —— Huyết —— Thủ —— Ấn!

Hai tay của Đại trưởng lão tựa như ảo ảnh, kết thành nhiều hình dạng khác nhau. Đột nhiên hắn giơ tay lên, nhưng trên tay lại không hề có vật gì. Đại trưởng lão trên mặt thoáng hiện lên vẻ thương hại.

"Sất!" Đại trưởng lão quát khẽ một tiếng.

Hai hắc tay vung lên, động tác giống như đang công kích, nhưng lại không hề nhìn thấy vật gì. Nếu như Trương Tinh Phong có mặt ở đây, hẳn sẽ nhận ra đây chính là thủ ấn vô hình bên trong bảo tàng của Thiết Mộc Chân. Lực công kích cực kỳ kinh người!

- Khai —— Thiên —— Tích —— Địa!

Lang Phong cuối cùng đem tất cả khí thể chứa đựng phát ra một đao, một cỗ hào khí tráng sĩ một đi không trở lại.

"Bích Huyết Dao" đột nhiên phát ra ánh sáng màu xanh, như một tia chớp bay về hướng Đại trưởng lão.

Ngay khi "Bích Huyết Dao" công kích đến, đột nhiên thân đao rung lên, khí thể bắt đầu giảm đi. Lang Phong thân thể chấn động, lập tức ngã xuống trên mặt đất. "Bích Huyết Dao" và thủ ấn vô hình va chạm vào nhau.

"Oanh!"

Phảng phất như sét đánh, trên mặt đất xuất hiện một hố sâu so với vừa rồi còn lớn hơn.

Lang Phong vô lực ngã xuống trên mặt đất, máu tươi lại phun ra. Một chiêu vừa rồi lực công kích đã vượt xa hơn lần đầu tiên rất nhiều, hơn nữa lại còn sử dụng "Bích Huyết Dao", nhưng vẫn không thể nào thắng được đối phương. Công lực của Lão hòa thượng không phải chỉ cao hơn mình một bậc.

Lang Phong đoán không sai. Đại trưởng lão đã đạt đến Nguyên Anh sơ kỳ, còn hắn chỉ mới đạt đến Kim Đan tiền kỳ, cách nhau đến ba bậc. Nhưng uy lực cường đại của nhân khí song tu hắn cũng không thể tưởng tượng được.

Đại trưởng lão lập tức ngồi xuống, bất chấp máu tươi trên khóe miệng chảy ra, bởi vì hắn bây giờ phải lập tức đem đao khí trong cơ thể bức ra ngoài. Khi "Bích Huyết Dao" công kích vào thủ ấn vô hình, một luồng đao khí quý dị bỗng nhiên truyền qua công kích vào người phát ra thủ ấn, khiến cho hắn cho cũng phải thụ thương.

Đao khí do nhân khí song tu sinh ra làm sao có thể đơn giản? Đại trưởng lão biết lúc này không phải là lúc chữa thương, bởi vì nhiệm vụ của hắn là phải hoàn toàn chế trụ Lang Phong.

"Phốc!"

Đại trưởng lão chỉ đành thổ ra một ngụm máu, đem đao khí bức ra ngoài. Tiêu hao tinh huyết đối với hắn thương tổn có lẽ còn lớn hơn so với đao khí, nhưng ít nhất bây giờ hắn vẫn còn có thể bảo trì lực công kích cường đại.

- Bảo vệ công chúa!

Đột nhiên một tiếng hô lớn vang lên, khiến cho Lang Phong đang liệu thương bừng tỉnh.

Lúc này Táp Sát giống như mãnh hổ hạ sơn, xông về hướng Nhạc Nguyệt, không có một người nào là đối thủ của hắn. Táp Sát không hề sử dụng vũ khí, sở trường của hắn chính là hai tay. Một quyền phát ra, vô số binh lính đang lao đến đều bị đánh bay lên, máu tươi bắn ra tạt không trung.

- Không!

Lang Phong gầm lên, thân thể bỗng nhiên trong nháy mắt khôi phục lực lượng, dường như còn mạnh hơn lúc trước. Hắn cầm "Bích Huyết Dao" trên tay công về hướng Tạt Sắt. Lúc này, Tạt Sắt chỉ còn cách Nhạc Nguyệt mười thước.

Lang Phong đột nhiên dừng lại, lạnh lùng nhìn Đại trưởng lão trước mặt, "Bích Huyết Dao" trong tay lại lóe lên ánh sáng màu xanh. Đại trưởng lão không hề lùi bước, chỉ bình tĩnh nhìn Lang Phong.

"Hừ!"

Lang Phong biết rất khó có thể đột phá qua Đại trưởng lão, liền trong nháy mắt đem "Bích Huyết Dao" làm ám khí phóng ra, dùng tâm thần khống chế gia tốc.

Đại trưởng lão trên người đột nhiên phát ra ánh sáng màu vàng. Lang Phong cũng không hề để ý, trực tiếp lao về hướng Tạt Sắt.

"Phốc!"

Đại trưởng lão trong nháy mắt phát ra một chưởng đánh vào người Lang Phong. Do Bích Huyết Dao mất đi sự khống chế, uy lực giảm đi rất nhiều, vì vậy hắn chỉ dùng một chiêu đơn giản đã hóa giải được công kích. Một chưởng này uy lực không lớn, nhưng Lang Phong trên thực tế đã thụ thương rất nặng, chỉ vì lo lắng cho Nhạc Nguyệt nên hắn mới có thể công kích được trong tình huống này.

Một chưởng hoàn toàn khiến cho thân thể Lang Phong không thể chịu đựng được, vô lực ngã xuống trên mặt đất.

- Sắt!

Tạt Sắt trong mắt sát khí bạo tăng. Chỉ cần giết chết công chúa, sẽ là một đả kích vô cùng lớn đối với sĩ khí. Đến lúc đó, chỉ cần tất cả Nguyên Mông dũng sĩ đánh thẳng vào, Minh quân chắc chắn sẽ thất bại.

- Ám —— Huyết —— Thủ —— Ấn!

Tạt Sắt vừa ra tay đã sử dụng một chiêu mạnh nhất, hắn muốn trong một chiêu phải thành công.

Nhạc Nguyệt nhìn thủ ấn màu đen, trong lòng hoảng sợ, theo bản năng hét lên:

- Lang Phong đại ca, cứu muội!

Lang Phong ngẩng đầu lên, vừa nhìn thấy thủ ấn màu đen, trong lòng hoảng hốt, gầm lên:

- Không!

Lang Phong trong nháy mắt đột nhiên biến mất trên mặt đất, xuất hiện trước mặt Nhạc Nguyệt. Hắn cố gắng xuất ra một chiêu, nhưng thân thể lại giống như mũi tên đã hết lực. Một lần bộc phát vừa rồi đã khiến cho chân nguyên lực của hắn hoàn toàn cạn kiệt.

Nhạc Nguyệt kinh hãi chứng kiến Lang Phong đại ca xuất hiện trước mặt mình. Nàng tin tưởng chỉ cần Lang Phong ở trước mặt, không một người nào có thể gây nguy hiểm đến nàng. Lang Phong là chỗ dựa vững chắc nhất của nàng.

"Bồng!"

Ám Huyết Thủ Ấn đánh vào người Lang Phong, ánh mắt Tạt Sắt hiện lên vẻ tàn nhẫn.

- Không!

Nhạc Nguyệt hoảng sợ nhìn tất cả. Nàng muốn giúp Lang Phong, nhưng lại không có biện pháp nào. Nàng muốn thay Lang Phong nhận một chiêu này, nhưng nàng lại không thể đến kịp. Nàng chỉ có thể trơ mắt nhìn tất cả diễn ra.

Tâm của nàng trầm xuống!

"Phanh!"

Đột nhiên thân thể Tạt Sắt chấn động, bay ngược về sau hơn mười thước, trong miệng phun ra một ngụm máu tươi.

Lang Phong ngã xuống trên mặt đất. Hắn đưa mắt nhìn Nhạc Nguyệt, trong mắt có ánh mắt, âu yếm nói:

- Không việc gì, đã có ta đây!

Nói xong liền ngất đi.

Khi một chiêu của Tạt Sắt đánh vào vị trí đan điền của Lang Phong, Kim Đan bỗng nhiên nổ tung, chân nguyên lực kinh khủng trong nháy mắt phản lại trên trời Tạt Sắt. Tạt Sắt bị trọng thương, nhưng Lang Phong cũng vì vậy mà Kim Đan bị hủy.

Nhạc Nguyệt ngơ ngác, sợ hãi đưa tay lên mũi của Lang Phong. Đột nhiên nàng giống như như trút được một gánh nặng, ôn nhu vuốt lên khuôn mặt cương nghị của hắn.

Lang Phong trên mặt vẫn còn nụ cười thản nhiên.

- Huynh tại sao lại ngốc như vậy? Tại sao lại ngốc như vậy ..... Muội còn chưa nói cho huynh biết, muội đã nghĩ thông suốt rồi. Người muội thích chính là huynh .....

Nước mắt của Nhạc Nguyệt từng giọt rơi xuống.

"Hừ!" Táp Sát bỗng nhiên đứng lên. Mặc dù bây giờ hắn bây giờ hắn đã bị thương rất nặng, nhưng hắn biết hắn không thể từ bỏ. Vì mục đích trăm năm của thảo nguyên, hắn không thể nào buông xuôi được.

Táp Sát từng bước đi về phía Nhạc Nguyệt, hai tay bắt đầu kết thành thủ ấn màu đỏ. Đây cũng là một chiêu mạnh nhất mà hắn có thể sử dụng lúc này.

Không một người nào có thể ngăn cản hắn, tất cả những binh lính xông lên trong nháy mắt đều bị giết chết.

- Ha ha ..... Ha ha ha ha .....

Táp Sát đột nhiên cười lớn. Hắn đã thấy được khuôn mặt hoảng sợ và phần nộ của Nhạc Nguyệt.

- Chết đi!

Táp Sát đột nhiên hét lớn, Huyết Thủ Ấn trong tay lập tức bay về hướng Nhạc Nguyệt.

Nhạc Nguyệt đối mặt với một kích này, hầu như không có một chút năng lực để chống cự. Tốc độ của nàng quá chậm, căn bản là không kịp né tránh. Công lực của nàng quá yếu, căn bản là không thể ngăn cản. Tất cả binh lính đều không đến kịp, chỉ có thể trơ mắt đứng nhìn. Bọn họ đều hy vọng thời gian có thể ngừng lại, nhưng thời gian lại vẫn cứ trôi.

"Phanh!"

Táp Sát ngăn người. Tất cả mọi người đều ngăn người!

- Trương đại ca!

Nhạc Nguyệt kinh hãi kêu lên.

Trương Tinh Phong lập tức bắt lấy Lang Phong. Hỗn độn lực nhanh chóng vận chuyển một vòng bên trong cơ thể của Lang Phong.

"Vẫn còn bảo vệ được tánh mạng, nhưng mà, nhưng mà công lực đã không còn nữa. Không còn nữa!" Trương Tinh Phong biết rõ, công lực bị phế đối với một vũ giả tuyệt đối là một đả kích lớn lao.

Huynh đệ duy nhất của mình, huynh đệ duy nhất, bây giờ lại bị phế võ công. Bị phế võ công!

Trương Tinh Phong đột nhiên ngẩng đầu nhìn Tạp Sát, lại nhìn sang những binh lính của Nguyên Mông, ánh mắt của hắn trở nên đỏ rực.

- Các người đều phải chết!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Phần Nộ Bạo Phát (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Hô!"

Gió lớn đột nhiên nổi lên.

Trương Tinh Phong ánh mắt như hai ngọn lửa lập lòe, nhìn thẳng vào đại hán cao lớn trước mặt. Sát khí trên người hắn càng lúc càng lớn, càng ngày càng mạnh. Chung quanh thân thể bắt đầu hiện lên những luồng khí lưu màu đen, càng ngày càng dày đặc.

Gần năm mươi vạn chiến sĩ Nguyên Mông bị cỗ sát khí ngập trời chấn nhiếp, sợ hãi lui về phía sau. Năm mươi vạn người bị một người bức lui, nghe qua thì đúng là khó tin, nhưng sự thật lúc này những chiến sĩ Nguyên Mông lại đang cực kỳ thống khổ.

Trong mắt bọn họ, lúc này Trương Tinh Phong dường như đã không còn là người, sát khí tràn ngập khắp cả không gian. Những Nguyên Mông chiến sĩ gần đó đều cảm thấy khó thở, còn Minh quân ở phía nam lại không hề cảm thấy khó chịu, đây chính là năng lực khống chế tuyệt đỉnh của Trương Tinh Phong.

- Là người phế đi võ công của đại ca ta?

Luồng sát khí trên người Trương Tinh Phong đột nhiên gia tốc, áp bức về phía Tạt Sát.

Tạt Sát ngạo nghễ nói:

- Đúng, chính là ta!

Tạt Sát biết rõ không thể nói dối để tránh một kiếp này. Mặc dù hắn biết nam tử tóc bạc trước mặt chính là Trương Tinh Phong trong truyền thuyết, nhưng hắn nhận ra Trương Tinh Phong so với hắn còn ít tuổi hơn.

Tạt Sát trời sinh bên trong kinh mạch đều là tiên thiên nguyên khí ở thể rắn. Sau khi được Mộc Lạc tổ sư của Mật Tông phát hiện, lập tức thu làm quan môn đệ tử, hơn nữa còn giúp hắn đả thông kinh mạch, khiến cho hắn

trực tiếp đạt đến Kim Đan tiền kỳ. Tạt Sát sau này cố gắng tu luyện, chỉ năm năm đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ. Từ đó đến nay đã ba năm, Tạt Sát cũng cảm giác được mình còn cách Nguyên Anh kỳ không xa nữa.

Tốc độ tu luyện cực nhanh, cơ duyên kinh người, Tạt Sát tin tưởng không một kẻ đồng trang lứa nào có thể đạt đến trình độ như hắn.

Ánh mắt băng lãnh của Trương Tinh Phong chợt sáng lên:

- Vậy thì người hãy chết đi!
- Tiệt Sát Đao Quyết thức cuối cùng!

Trương Tinh Phong vung tay lên, hỗn độn lực khổng lồ lập tức tụ thành hình một thanh đao, sát khí lẫn liệt. Lang phong hay Tiêu Lâm khi sử dụng chiêu này phải cần thời gian để vận công, còn Trương Tinh Phong chỉ cần tiện tay là có thể tùy ý phát ra.

- Khai —— Thiên —— Tích —— Địa!

Đao khí do hỗn độn lực tạo thành bỗng nhiên biến mất, khi nó xuất hiện thì đã đến trước mặt Tạt Sát. Tạt Sát hoảng sợ, hắn còn không có một chút thời gian để phản ứng. Nói thì rất chậm, nhưng trên thực tế lại rất nhanh. Trương Tinh Phong chỉ vừa vung tay lên, đao khí đã xuất hiện trước mặt Tạt Sát.

"Dừng tay!" "Dừng tay!"

Đại trưởng lão đột nhiên xuất hiện phía trước đao khí, Âm Huyết Thủ Ấn trên tay lập tức phát ra. Lúc đầu hắn chính là dùng một chiêu này để ngăn cản Lang Phong.

"Bồng!"

Đao khí tản mát. Đại trưởng lão vô lực ngã xuống đất, nhưng vẫn không hề hấn gì. Chẳng lẽ hắn lại có thực lực cường đại đến như vậy?

Trương Tinh Phong cũng không thèm liếc mắt nhìn Đại trưởng lão, cười lạnh nhìn về phía sau.

Một lão hòa thượng dáng người cao lớn, lông mi cơ hồ dài đến tận cằm, cặp mắt hình tam giác. Tất cả đều có vẻ rất khó nhìn, nhưng khi ở trên khuôn mặt của Lão hòa thượng này thì lại có cảm giác rất hài hòa.

"Sư thúc!" "Sư phụ!"

Đại trưởng lão và Tạt Sát lập tức cung kính nói với Lão hòa thượng.

Lão hòa thượng dường như không hề chú ý đến hai hậu bối của mình, quay sang nói với Trương Tinh Phong:

- Lão hòa thượng ta gọi là Mộc Lạc!

Trương Tinh Phong ánh mắt lạnh lẽo, nói:

- Lão hòa thượng, muốn giữ mạng thì hãy mau rời đi. Hôm nay tất cả những người ở nơi này đều phải bị trừng phạt!

Trương Tinh Phong trên người hiện lên ngạo khí, phảng phất như năm mươi vạn đại quân trong mắt hắc không khác gì những con kiến.

Mộc Lạc nhướng mày nói:

- Lão hòa thượng ta hôm nay đến đây là muốn hướng Trương bá tước cầu tình!

- Mẹ kiếp, cút!

Trương Tinh Phong hiện giờ đang như một ngọn núi lửa phun trào, nhưng lão hòa thượng này lại dám đến ngăn cản hắn, giận dữ khiến cho hắn lần đầu tiên mất chủ.

Mộc Lạc ngăn người, nhưng chợt nói:

- Trương bá tước nên biết rằng trời còn có thiên đạo!

- Ha ha ha ..... Ha ha ha .....

Trương Tinh Phong ngửa mặt lên trời cười lớn. Thiên đạo! Nếu như muốn giải thích về thiên đạo, phỏng chừng trên đời này không ai có thể biết rõ bằng hắn. Hắn đã sớm hiểu rõ, cái gì không thể giết người, tất cả đều là thói lẫn. Cường giả vì tôn, thiên kinh địa nghĩa. Cũng chỉ có những kẻ tu luyện ở Phàm nhân giới này mới cho rằng không thể giết người.

- Thiên đạo, người cũng muốn vọng đàm thiên đạo? Để ta cho người thấy cái gì gọi là thiên đạo!

Trương Tinh Phong cười lạnh.

Trên người hắn đột nhiên bùng lên kiếm khí, khí tức trên bầu trời trở nên hỗn loạn. Rõ ràng là ban ngày, trên bầu trời đột nhiên xuất hiện bảy đạo ánh sáng.

- Thấy rõ rồi chứ? Đây chính là Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết lợi dụng lực lượng của các vì sao!

"Những vì sao!" Mộc Lạc khiếp sợ nhìn lên bầu trời. Giữa ban ngày chứng kiến những vì sao, quả thật là kỳ tích.

- Lão hòa thượng hình như đã đạt đến Phân Thân trung kỳ rồi, hãy tiếp của ta một chiêu!

Trương Tinh Phong biểu tình trên mặt cũng không biết là cười lạnh hay là hưng phấn.

Kiểm khí bỗng nhiên bùng lên, "Tử Nhận" bay đến trên đỉnh đầu Trương Tinh Phong.

- Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết —— Thiên Tuyền, Thiên Ki, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương ngũ kiếm hợp nhất!

Trương Tinh Phong khẽ ngâm lên. Năm vì sao trên không trung đột nhiên bùng sáng, ánh sáng chiếu thẳng đến Tử Nhận trên đỉnh đầu. Đối phó với Lão hòa thượng này, hẳn vừa ra tay đã sử dụng ngũ kiếm hợp nhất.

- Kiếm —— Chi —— Tàn!

Lạnh, phi thường lạnh! Đây là cảm nhận của năm mươi vạn quân Nguyên Mông.

Tử Nhận sáng lên, chung quanh tân kiếm bắt đầu xuất hiện những luồng khí màu trắng, loại khí chỉ có thể nhìn thấy ở những nơi cực lạnh. Tử Nhận vừa động, bỗng nhiên huyền xuất thành vô số kiếm ảnh.

Mộc Lạc chấn động, hẳn không cách nào nhìn ra kiếm nào là thật, kiếm nào là hư.

Mộc Lạc nhắm mắt lại, trên người đột nhiên phát ra quang mang màu vàng óng, so với hộ thể kim quang của Đại trưởng lão khi đối phó với Lang Phong còn mạnh hơn gấp nhiều lần.

Mộc Lạc sắc mặt nghiêm trọng, hai tay không ngừng kết thành các loại thủ ấn, trên tay cũng bắt đầu xuất hiện những đạo ánh sáng màu sắc khác nhau.

"Oanh!"

Trong nháy mắt cơ hồ tất cả kiếm ảnh đều công kích vào hộ thể kim quang. Mộc Lạc đột nhiên mở mắt ra, quát lớn một tiếng:

- Thất —— Thái —— Thủ —— Ấn!

"Phanh!"

Ánh sáng nhiều màu chung quanh bỗng nhiên tiêu tán. Mộc Lạc lúc này đã không còn vẻ trang nghiêm như lúc trước, tầng y màu trắng rách tả tơi, nhưng ít nhất hăn cũng đã ngăn cản được một kích này của Trương Tinh Phong.

- Lão hòa thượng, không tệ, hãy tiếp một chiêu nữa!

Trương Tinh Phong cười lớn.

Mộc Lạc sắc mặt biến đổi, một chiêu vừa rồi hăn hầu như đã sử dụng tất cả chân nguyên lực bên trong cơ thể.

"Chạy!"

Mộc Lạc một tay nắm lấy Táp Sát, tay kia nắm lấy Đại trưởng lão, lập tức chạy trốn. Hăn cũng không hề quan tâm đến mặt mũi, nếu không thì cũng không thể sống cả ngàn năm.

"Muốn chạy!" Trương Tinh Phong sắc mặt cười nhạt. Trước mặt năng lực thuận di của hăn mà muốn chạy trốn, quả thật là buồn cười.

- Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết —— Thiên Tuyên, Thiên Ki, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang lục kiếm hợp nhất ——Kiếm – Chi - Tuyệt!

Trương Tinh Phong trên người lóe sáng, Tử Nhận lập tức bộc phát uy lực kinh khủng.

"Oanh long long!"

Tử Nhận lóe lên, trong nháy mắt đã đến sau lưng Mộc Lạc, tốc độ thật sự quá nhanh.

Mộc Lạc biết không xong, liền buông tay ra, Táp Sát và Đại trưởng lão lập tức rơi xuống. Mộc Lạc không hề khản trương, lập tức phát ra một chiêu "Thất Thái Thủ Ấn". Khi vừa mới bỏ chạy, hăn đã chuẩn bị ngăn cản Trương Tinh Phong truy sát.

Nhưng hăn lại quên mất, lần này lại là lục kiếm hợp nhất, uy lực còn kinh khủng một chiêu vừa rất nhiều.

"Oanh!"

Tử Nhận trở về trên đỉnh đầu Trương Tinh Phong, không hề có vấn đề gì.

"Phốc!"

Mộc Lạc thổ ra một ngụm máu tươi. Đây là lần đầu tiên hắn thổ huyết, hơn nữa còn bị thương rất nặng.

- Chạy!

Mộc Lạc hét lớn một tiếng, không hề cảm thấy xấu hổ vì lời nói này, bởi vì hắn đã cảm giác được không thể nào địch nổi Trương Tinh Phong.

- Thất —— Thái —— Thủ —— Ân!

Mộc Lạc chỉ có thể sử dụng một chiêu mạnh nhất mà hắn có thể sử dụng lúc này, hy vọng có thể ngăn cản Trương Tinh Phong trong chốc lát. Sau khi xuất ra cũng không cần xem kết quả, lập tức ngự không bay đi. Tạp Sát và Đại trưởng lão cũng lập tức chạy trốn.

Trương Tinh Phong cười lạnh nhìn bọn chúng, lại nhìn năm mươi vạn quân đội Nguyên Mông, lẩm bẩm nói: "Phế võ công của đại ca ta, các người hãy chết theo đi!"

Trương Tinh Phong đột nhiên bay thẳng lên trời, đến khi cách mặt đất khoảng mười thước mới ngừng lại.

"Hừ!" Trương Tinh Phong giơ kiếm thẳng lên trời.

Một cỗ khí thế kinh khủng đột nhiên dâng lên, cả thiên địa trong nháy mắt trở nên tối sầm, khí lưu chung quanh người hắn bắt đầu trở nên hỗn loạn.

"Phanh!"

Dây buộc tóc đột nhiên đứt ra, mái tóc bạc hỗn loạn tung bay theo gió. Trương Tinh Phong trên người lóe lên những tia chớp, hắn đã bắt đầu dựng thế dựa theo bí quyết cuối cùng của tâm điển.

"Phanh!" "Phanh!"

Tạp Sát và Đại trưởng lão đột nhiên chấn động. Bọn họ còn đang bỏ chạy, những phía trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một cấm chế vô hình, hoàn toàn vây khốn bọn họ.

Tạp Sát và Đại trưởng lão trong lòng hoảng hốt. Lúc này bọn họ đã cách xa chiến trường khoảng một dặm, có thể tưởng tượng được phạm vi của cấm chế này lớn đến cỡ nào. May mắn là tốc độ của Mộc Lạc thật sự nhanh, mới có thể chạy thoát trước khi cấm chế hình thành

Trương Tinh Phong sắc mặt nghiêm trọng, những tia chớp trên người càng ngày càng mạnh. Bầu trời cũng bắt đầu trở nên u ám, từng đám mây đen

dày đặc bắt đầu tụ tập lại trên đỉnh đầu của hắc. Tất cả những người bên trong cấm chế đều cảm thấy sợ hãi.

Quân đội Minh triều lại không hề cảm thấy gì, bởi vì Trương Tinh Phong đã không chế phạm vi của cấm chế, vừa vặn không ảnh hưởng đến Minh quân. Đại bộ phận của Phong Vũ Quan cũng bị bao phủ bên trong cấm chế, dù sao bên trong cũng đều là quân đội Nguyên Mông.

- Cửu Tiêu Thần Lô Dẫn Kiếm Quyết!

Trương Tinh Phong khẽ ngâm lên.

Mật tàng sát chiêu cuối cùng của tâm điển, uy lực cực kỳ kinh khủng. Tục truyền kiếm quyết này tổng cộng có bảy thức, tâm điển cũng chỉ ghi lại ba thức, nhưng chỉ cần ba thức này cũng đủ để tung hoành tại Tu Chân Giới rồi.

Thức thứ ba một khi phát ra, tất cả những Tu chân giả trong phạm vi kể cả cao thủ Đại Thành kỳ đều muốn hóa thành tro bụi, có thể tưởng tượng được uy lực của kiếm quyết này kinh khủng đến như thế nào.

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, hai tay huyền động dọc theo một quỹ tích kỳ dị. Tử Nhận lơ lửng trên đỉnh đầu của hắc đột nhiên sáng lên, hình thành một chiếc lồng ánh sáng màu tím, hoàn toàn bao phủ lấy Trương Tinh Phong.

- Cửu Tiêu Thần Lô Dẫn Kiếm Quyết —— Lô Thần Chi Lâm!

Trương Tinh Phong trên người lóe lên những tia chớp, vô số mây đen trên bầu trời cũng bắt đầu chuyển động.

- Cuồng —— Xà —— Loạn —— Vũ!

Trương Tinh Phong ánh mắt loé sáng, phảng phất như một thiên thần nhìn năm mươi vạn quân bên dưới đang sợ hãi.

"Oanh long long!"

Những tia chớp bắt đầu xuất hiện trên các tầng mây, không ngừng đánh xuống mặt đất. Những tia chớp vùn vù trong không trung tựa như những con độc xà cuồng bạo.

Trương Tinh Phong hay tay khẽ chuyển động, trên mặt đất đột nhiên xuất hiện từng đạo điện mang, cùng với những tia chớp trên các tầng mây hòa lẫn với nhau.

"A!"

"Mẹ a!"

"Thần a!" .....

Năm mươi vạn quân đội Nguyên Mông quân bắt đầu hỗn loạn, cảnh tượng phảng phất như ngày tận thế khiến cho bọn họ phát điên. Trương Tinh Phong tựa như một lời thần vô địch khiến cho bọn họ tuyệt vọng, điên cuồng không ngừng hét lớn. Lúc này bọn họ đã không còn suy nghĩ, chỉ muốn giữ lại mạng sống mà thôi.

Nhưng hy vọng này đã xa vời!

Trương Tinh Phong lạnh lùng nhìn quân đội Nguyên Mông bên dưới. Khi bọn họ tàn khốc giết hại những người bên trong Phong Vũ Thành, khi bọn họ tàn sát những cư dân chung quanh, khi bọn họ nhìn đáng về tuyệt vọng của những người dân Minh triều, bọn họ cảm thấy rất sáng khoái, nhưng khi bọn họ cũng lâm vào hoàn cảnh đó .....

Trương Tinh Phong không hề có một chút thương hại. Những người này chỉ vì Lang Phong mất đi võ công mà phải chết theo.

"Hát!" Thân thể Trương Tinh Phong bỗng nhiên chấn động.

"Oanh tạp!" Trên bầu trời xuất hiện một tia chớp khổng lồ, điện mang không ngừng vờn quanh thân thể hắn. Mái tóc bạc tung bay, Trương Tinh Phong những về phía quân đội Nguyên Mông bên dưới lạnh lùng cười.

Hai tay cao giơ lên cao, những tia chớp bắt đầu từ trên tay phát ra. Sắc mặt hắn bắt đầu trở nên đỏ bừng, hiển nhiên lần này hắn đã vận dụng tất cả lực lượng.

Trương Tinh Phong tựa như Lời thần phản nộ nhìn những con kiến bên dưới, khẽ ngâm lên:

- Cửu Tiêu Thần Lời Dẫn Kiếm Quyết —— Lời Thần Chi Nộ!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Phần Nộ Bạo Phát (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Nhạc Nguyệt, Vương lão tướng quân và những người khác đang lo lắng chờ đợi ở bên ngoài. Nhưng bọn họ lại không hề biết bên trong xảy ra chuyện gì.

Trong mắt bọn họ, khu vực chiến đấu phía trước Phong Vũ Quan đã khôi phục lại như trước kia, không hề có một bóng người, không có một giọt máu tươi. Vương lão tướng quân đã phái người đi thăm dò, nhưng chỉ đi được vài bước thì không có cách nào tiến tới được nữa. Bọn họ lúc này mới phát hiện trước mặt đang có một bức tường vô hình ngăn cản bọn họ.

Nói cách khác, trước mắt bọn họ chỉ là huyễn cảnh.

Đúng, đây chính là không gian cấm chế do Trương Tinh Phong tạo thành. Những người ở bên trong không gian cấm chế đều bị công kích, nhưng ở bên ngoài lại không hề có việc gì.

Đang lúc tất cả mọi người đều tập trung vào huyễn cảnh trước mặt, không ai chú ý đến "Bích Huyết Dao" bị Đại trưởng lão đánh rơi bắt đầu khẽ nhúc nhích, đột nhiên lóe sáng lên rồi biến mất. Nếu như Trương Tinh Phong nhìn thấy, hẳn có thể phát hiện Bích Huyết Dao đã trở về bên trong cơ thể của của Lang Phong đang hôn mê.

"Bích Huyết Dao" và Lang Phong là nhân khí hợp nhất, căn bản là không cần chân nguyên lực cũng có thể khống chế.

Nhạc Nguyệt lúc này đang ôm Lang Phong đi về hướng trường bằng, nàng cũng không chú ý đến cặp mắt của Lang Phong khẽ giật giật.

Lúc này bên trong không gian cấm chế!

Trương Tinh Phong sắc mặt lạnh như băng, từ trên không trung nhìn xuống những Nguyên Mông chiến sĩ bên dưới, hỗn độn lực trong cơ thể vận chuyển như một tia chớp. Hắn hiện tại muốn sử dụng thức thứ hai của Cửu Tiêu Thần Lô Dẫn Kiếm Quyết. Mặc dù một chiêu này yêu cầu thực lực

phải đạt đến Hợp Thể tiền kỳ mới có thể thi triển, nhưng Trương Tinh Phong bây giờ đã đạt đến Phân Thân hậu kỳ, hơn nữa dựa vào thân thể cường hãn, hẳn tin rằng có khả năng chịu được phản phệ.

- Cửu Tiêu Thần Lô Dẫn Kiếm Quyết —— Lô Thần Chi Nộ!

Trương Tinh Phong khuôn mặt lãnh khốc, hai tay biến thành trong suốt, những tia chớp không ngừng lóe lên trên tay.

- Diệt —— Thế!

Hắn đã tuyên án tử hình đối với những binh lính Nguyên Mông bên dưới.

"Oanh!"

"Tê!" "Oanh!" "Long!" Tiếng sấm vang lên không dứt, những tia chớp như cơn mưa vần vũ trong thiên địa.

"A!" "A!"..... Chỉ có những tiếng kêu thảm thiết vang lên. Tất cả những binh lính Nguyên Mông đã không còn nhìn thấy gì nữa, trước mắt bọn họ những tia chớp vô tận. Những người bị thiểm điện đánh đều trúng lập tức tử vong, bao gồm cả Nguyên Anh kỳ cao thủ.

"Phanh!" Một nửa thành trì Phong Vũ Quan cũng ở bên trong phạm vi cấm chế, cho nên cũng phải gánh chịu tai nạn. Đối mặt với lợi điện cực hạn kinh khủng, thiên hạ đệ nhất quan cuối cùng đã không còn đứng vững.

Từng tia chớp không ngừng đánh xuống Phong Vũ Quan, những kiến trúc bên trong lần lượt sụp đổ. Những binh lính bên trong cũng hoàn toàn tử vong.

Yên tĩnh!

Một sự yên tĩnh đáng sợ!

Trương Tinh Phong nhìn những thi thể bị cháy đen bên dưới, tâm của hắn như một khối băng, không hề có một chút thương hại nào. Hắn đột nhiên nhìn về hai thi thể ở phía xa, đó chính là tiền đồ vô hạn Táp Sát và địa vị chí cao Đại trưởng lão, bây giờ bọn họ đã trở thành hai thi thể lạnh như băng.

"Hô!" Trương Tinh Phong ngửa không rời đi, bay về hướng Lang Phong.

"A!" "A!" "A!".....

Tất cả Minh quân đều khiếp sợ nhìn vô số thi thể trước mặt. Sau khi Trương Tinh Phong rời đi, cấm chế không gian đã mất đi tác dụng, tròng điện bên

trong hiện ra khiến cho tất cả đều sợ đến ngây người.

Năm mươi vạn thi thể xuất hiện trước mặt, vô cùng khủng khiếp!

"A!" .....

Nguyên Mông quân ở phía bắc Phong Vũ Quan vừa rồi hoảng sợ phát hiện ra không thể nào đến phía nam thành. Khi bọn họ đến được, một tràng cảnh hiện ra khiến cho bọn họ cả đời cũng không thể quên.

Vô số thi thể, vô số kiến trúc đổ ập xuống. Tất cả thành trì phía nam Phong Vũ Quan đều bị phá hủy, đó là một chuyện không thể tưởng tượng được, nhưng nó thật sự đã xảy ra .

- Đại ca!

Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện bên trong trước sảnh của Lang Phong. Nhìn sắc mặt tái nhợt của Lang Phong, vẻ lãnh khốc trên mặt hắn trong nháy mắt giống như băng bị hòa tan, cặp mắt cũng bắt đầu trở nên ươn ướt.

Lang Phong cho đến bây giờ cũng chưa từng yêu cầu Trương Tinh Phong một điều gì, luôn lặng lẽ vì Tinh Phong trang viên mà làm việc. Đây là lần đầu tiên, Lang Phong vì tình yêu đã yêu cầu Trương Tinh Phong để cho hắn đến Phong Vũ Quan.

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn Lang Phong mạnh mẽ của trước kia , bây giờ đã trở nên yếu ớt, rất có thể sau này cũng không có khả năng tu luyện lại. Vừa nghĩ đến đây, trong lòng hắn cảm thấy đau nhói.

"Ta hỗn đản! Ta hỗn đản! Ta thật sự là một tên hỗn đản!" Trương Tinh Phong trong lòng không ngừng gào lên. "Nếu như ta cho đại ca Bích lăng đan thì làm sao có thể xảy ra chuyện như hôm nay. Làm sao có thể xảy ra!"

Lần đầu tiên khi luyện chế thành công Bích lăng đan trở lại Tinh Phong trang viên, bởi vì Lang Phong đang ở trong mật thất tu luyện "Bích Huyết Dao", nên Trương Tinh Phong cũng không có cơ hội đem Bích lăng đan cấp cho Lang Phong. Sau khi Lang Phong rời khỏi mật thất, Trương Tinh Phong đã đi đến hoàng cung.

Lần thứ hai khi gặp Lang Phong, toàn bộ sự chú ý của Trương Tinh Phong đều tập trung vào chuyện cảm tình của Lang Phong, liền lập tức an bài cho

Lang Phong thành lập Thiên Phong đồ tràng, hẳn cũng đã quên mất chuyện linh đan.

Lần thứ ba, là khi phát sinh chuyện Lý gia tấn công Thiên Phong đồ tràng đích chuyện, tâm tình của Trương Tinh Phong đều hoàn toàn tập trung vào chuyện báo thù. Sau đó lại xảy ra sự tình của Phong Vũ Quan, Lang Phong lại cùng Nhạc Nguyệt đi đến nơi này.

Từ đầu đến cuối, Trương Tinh Phong chưa từng đem Bích lăng đan cấp cho Lang Phong.

"Những người khác ta đều cho, tại sao, tại sao ta lại quên mất đại ca của mình?" Trương Tinh Phong trong lòng tràn ngập cảm giác hối hận. "Ta cho Tiêu Lâm, ta cho Trương Vũ bọn họ, ngược lại huynh đệ sinh tử của mình của ta lại quên!"

"Khục!" Lang Phong đột nhiên ho lên một tiếng, khiến cho Trương Tinh Phong giật mình đứng dậy.

Lang Phong chậm rãi mở mắt ra nhìn Trương Tinh Phong, một lúc lâu sau mới lên tiếng:

- Nhị đệ, nhị đệ, khục .....

Lang Phong hiển nhiên lần này thụ thương thật sự quá nặng, nói chuyện cũng rất khó khăn.

- Đại ca, đừng nói nữa, hãy nghỉ ngơi trước đi!

Trương Tinh Phong lập tức đỡ Lang Phong nằm xuống, để cho hắn nghỉ ngơi. Trên mặt cố gắng nở nụ cười, chỉ là trông có vẻ rất miễn cưỡng.

- Trương đại ca, huynh đã đến rồi!

Nhạc Nguyệt đột nhiên chạy vào trướng bông, nhìn thấy Trương Tinh Phong liền kinh ngạc.

- Trương đại ca, bên ngoài rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy? Tại sao quân Nguyên Mông lại chết hết như thế?

Nhạc Nguyệt đến bây giờ cũng không biết những binh lính Nguyên Mông vì sao lại chết.

Khi bọn họ nhìn thấy các thi thể, Trương Tinh Phong đã rời đi.

- Bọn họ hình như đều là bị sét đánh chết. Những binh lính Nguyên Mông hung tàn này giết nhiều người như vậy, bây giờ ông trời đã trừng phạt bọn

chúng rồi!

Nhạc Nguyệt ngây thơ vẫn nghĩ là do ông trời trừng phạt. Chuyện này cũng khó trách nàng, ai có thể tưởng tượng được chỉ một người lại có thể giết chết nhiều người đến như vậy.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng sau đó chỉ cười cười, không nói gì thêm. Như vậy cũng tốt, hẳn cũng không muốn người khác phải hoảng sợ.

- Lang Phong ca ca!

Nhạc Nguyệt nhìn thấy Lang Phong đã tỉnh lại, lập tức kinh hãi hô lên. Nhưng sau đó thanh âm đột nhiên lại trở nên ngượng ngùng.

Sắc mặt Lang Phong cũng bắt đầu đỏ lên. Trương Tinh Phong bên cạnh dường như nhận ra điều gì, lập tức thẳng tắp địa nhìn chăm chăm vào Lang Phong. Lang Phong cũng nhìn Trương Tinh Phong, không biết nói gì cho tốt, chỉ đành làm ra vẻ thân thể đang bị thương còn chưa hồi phục, nhắm mắt lại dưỡng thần.

Trương Tinh Phong lập tức đem ánh mắt chuyển hướng sang Nhạc Nguyệt. Sắc mặt Nhạc Nguyệt chợt đỏ bừng, nhưng trong nháy mắt dường như tràn đầy dũng khí, nói:

- Trương đại ca, muội và Lang Phong đại ca đã tư định cả đời rồi!

"Ách!" Trương Tinh Phong ngạc nhiên. Chuyện gì xảy ra vậy? Hắn đem ánh mắt nghi vấn nhìn về phía Lang Phong và Nhạc Nguyệt, nhưng có vẻ như hai người cũng không muốn nói ra. Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy cao hứng vì Lang Phong, cũng không muốn tiếp tục làm cho mọi người xấu hổ, lập tức đi ra khỏi trường bông.

Nhạc Nguyệt lẳng lặng đi đến bên giường Lang Phong. Nàng nhìn Lang Phong, trên mặt có vẻ tươi cười hạnh phúc. Lang Phong nhìn Nhạc Nguyệt, hai người đều nhớ lại chuyện xảy ra sau khi Nhạc Nguyệt ôm Lang Phong đi đến trường bông.

Lúc ấy, Lang Phong bởi vì "Bích Huyết Dao" trở về bắt đầu thức tỉnh. Lúc này Nhạc Nguyệt thống khổ bắt đầu ở bên cạnh Lang Phong khóc lóc, còn nói người mình yêu chính là Lang Phong, hy vọng Lang Phong tỉnh lại để nói cho hắn nghe. Lang Phong vừa nghe được trong lòng đại hỉ, hẳn vẫn giả vờ hôn mê để nghe Nhạc Nguyệt tiếp tục nói.

Lang Phong càng nghe càng hưng phấn, cũng không thể khống chế được vẻ mặt, cuối cùng bị Nhạc Nguyệt phát hiện. Lang Phong cũng không giả vờ nổi nữa, hai người cứ như vậy yên lặng nhìn nhau.

Tất cả chính là đơn giản và nhanh chóng như vậy!

Trương Tinh Phong đi ra khỏi trường bỗng. Lúc này bên trong quân doanh đang tràn ngập không khí vui mừng phấn khởi, tất cả mọi người đều cao hứng. Nguyên Mông quân bỗng nhiên mặc danh kì diệu bại vong, bọn họ đương nhiên không cần phải tiếp tục chiến đấu nữa.

- Trương bá tước!

Đột nhiên phía sau có người gọi tên hắn.

Trương Tinh Phong xoay người nhìn lại, mỉm cười nói:

- Vương lão tướng quân, ngài càng ngày càng tráng kiện ra đấy!

Lúc trước tại Thái Hành san mạch, khi Trương Tinh Phong đến đại doanh của Chu Lệ để chữa thương đã gặp qua Vương lão tướng quân.

Wang Lao Tướng Quân là nhân vật cấp nguyên lão của quân bộ, là người mà Chu Lệ tín nhiệm nhất. Ông ta cũng biết một chút về chuyện của các thế lực lớn, hơn nữa cũng hiểu rất rõ sự lợi hại của Trương Tinh Phong.

Khi Vương lão tướng quân đột nhiên chứng kiến vô số thi thể của Nguyên Mông quân xuất hiện trước mắt, người khác đều nghĩ là do ông trời trừng phạt, nhưng Vương lão tướng quân trong nháy mắt không hiểu sao lại cho rằng đây có thể là kiệt tác Trương Tinh Phong!

Đương nhiên trong nháy mắt, Vương lão tướng quân đã phủ nhận phán đoán của mình. Ông ta cũng không tin một người lại có lực phá hoại lớn đến như vậy. Phá hủy cả một nửa Phong Vũ Quan, con người có khả năng làm được sao?

- Trương bá tước, bây giờ Lang Phong tiểu huynh đệ thế nào rồi?

Wang Lao Tướng Quân đối với Lang Phong cảm thấy rất áy náy. Bảo vệ công chúa là trách nhiệm của bọn họ, mà Lang Phong lại vì vậy nên mới trọng thương.

- Không có gì, chỉ là công lực hoàn toàn biến mất thôi!

Sắc mặt của Trương Tinh Phong đột nhiên trở nên lạnh lẽo. Bây giờ hắn nhớ đến một người —— Chu Lệ!

Nếu như lúc đầu Chu Lệ đáp ứng chuyện của Lang Phong và Nhạc Nguyệt, còn có thể xảy ra chuyện như hôm nay sao?

"Chu Lệ, hừ!" Trương Tinh Phong trên mặt như bị bao phủ bởi một lớp băng.

- Lão tướng quân, ta muốn nghỉ ngơi trước, ngài có thể an bài giúp ta một nơi bên cạnh đại ca được không?

- Được, được!

Vương lão tướng quân lập tức cười nói, không hề vì sắc mặt của Trương Tinh Phong lúc này mà cảm thấy mất hứng, trong lòng ông ta đã có quyết định.

- Trương bá tước xin đợt một lát, ta sẽ lập tức bảo thủ hạ thành lập một cái trường bông mới!

Vương lão tướng quân tươi cười nói.

Trương Tinh Phong gật đầu. Nghĩ đến võ công của đại ca mình đã hoàn toàn biến mất, tâm tình của hắn lại trở nên không tốt, cho dù vừa rồi đã phát tiết ra.

"Nguyên Mông đã lui binh rồi!", Nguyên Mông đã lui binh rồi!" Đột nhiên thanh âm kinh hỉ vang lên.

"Nguyên Mông đã lui binh rồi!" "Nguyên Mông đã lui binh rồi!" "Nguyên Mông đã lui binh rồi!".....

Những tiếng hò hét trong nháy mắt truyền khắp cả đại doanh. Tất cả binh lính đều vui mừng hớn hờ, bởi vì bọn họ đã thắng lợi, đã đánh đuổi được bọn người Nguyên Mông ngông cuồng tự đại, mặc dù nguyên nhân chính thức không phải là do bọn họ.

Trương Tinh Phong sau khi nghe được, chỉ cười cười. Cho dù là đội quân nào một khi bị đả kích như thế thì đều phải lui binh mà thôi, bởi vì bọn họ đã khủng hoảng. Ngoài thành đã chết năm mươi vạn, bên trong thành lại chết đi hai mươi vạn, hơn nữa lại không hiểu nguyên nhân. Không có ai nhìn thấy, chỉ nhận ra bộ dáng của những người chết giống như bị sét đánh chết. Bị sét đánh chết? Phán đoán này đã làm cho những binh lính Nguyên Mông trở nên khủng hoảng.

Hồng Trụ nhìn Phong Vũ Quan không còn một bóng người, lạnh lùng cười cười: "Các người dám không chạy sao? Ngoài thành đã chết năm mươi vạn, bên trong thành đã chết hai mươi vạn, chỉ còn lại mười ba vạn quân các người còn dám ở lại hay sao?"

Hồng Trụ đột nhiên hét lớn:

- Nhanh lên, phong bế cổng phía bắc lại!

Cổng phía bắc không hề bị phá hủy, hơn nữa đó cũng là duy nhất con đường duy nhất thông đến Nguyên Mông. Chỉ cần phong bế nơi này, Nguyên Mông thật sự không có biện pháp để tiến vào Minh triều.

- Tuân lệnh!

Hàng loạt Minh quân lập tức chạy về hướng cổng bắc.

- Cái gì, lặp lại lần nữa xem!

Chu Lệ tròn mắt nhìn tên thái giám truyền tin trước mặt.

- Hoàng thượng, có tin thắng trận của Vương lão tướng quân báo về!

Thiếp thân thái giám của Chu Lệ lập tức từ cầm lấy bức thư trong tay tên thái giám truyền tin, đi đến bên cạnh Chu Lệ, trình lên trước mặt. Chu Lệ liếc nhìn tên thái giám truyền tin đang còn quỳ gối, khoát tay ra hiệu cho hắn rời đi.

"Bẩm Hoàng thượng, Nguyên Mông quân đã lui binh!"

Chu Lệ vừa đọc dòng đầu tiên của bức thư, lập tức trở nên kích động. Hắn chỉ biết là thắng trận, còn tưởng rằng là thắng lợi trong quá trình chiến đấu mà thôi, nhưng sự thật lại là hoàn toàn thắng lợi!

Chu Lệ lập tức đọc tiếp.

"Lần chiến đấu này, vừa mới bắt đầu quân ta thương vong mười ba vạn, Nguyên Mông quân thương vong mười bảy vạn, hai bên giằng co lẫn nhau cũng không hề có biện pháp gì."

Chu Lệ hài lòng gật gật đầu. Thương vong ít hơn so với Nguyên Mông tiểu đã rất tốt rồi.

"Lần chiến đấu này may mắn có Lang Phong huynh đệ. Hắn một người đã giết hơn ba vạn binh lính của Nguyên Mông. Là tiên phong của quân."

Chu Lệ ngẩn người. "Lang Phong, không phải là huynh đệ kia của Trương Tinh Phong hay sao? Hẳn tại sao lại tham dự vào cuộc chiến này?"

Chu Lệ lắc đầu, tiếp tục đọc xuống.

"Sau đó bắt đầu xảy ra bước ngoặt, Nguyên Mông quân bỗng nhiên xuất hiện hai tuyệt đỉnh cao thủ. Một người cầm chân Lang Phong, còn một người lại muốn giết Nhạc Nguyệt công chúa!"

Chu Lệ đọc đến đây cũng phải đổ mồ hôi lạnh. Chỉ cần nữ nhi của hắn bị sát hại, sĩ khí sẽ bị đả kích rất lớn, thậm chí có thể vì vậy mà hoàn toàn thất bại.

"Lang Phong vì bảo vệ công chúa, bị trọng thương hôn mê bất tỉnh. Lúc này tình huống đã rất nguy cấp, cao thủ kia của Nguyên Mông quân đã chuẩn bị giết chết công chúa!"

Chu Lệ cả kinh. Mặc dù hắn đã biết kết quả, nhưng khi đọc đến đây, trong lòng cũng thầm cảm thấy sợ hãi.

"Ngay lúc này, Trương Tinh Phong bá tước bỗng nhiên xuất hiện. Sau đó chúng thần cũng không biết chuyện gì ra, giống như Trương bá tước và năm mươi vạn quân Nguyên Mông đồng thời biến mất. Nhưng sau đó chúng thần phát hiện ra phía trước có một bức tường vô hình ngăn cách tất cả!"

Chu Lệ khẽ nhíu mày. Hắn đã xác định, tất cả nhất định là kiệt tác của Trương Tinh Phong.

"Đợi đến khi chúng ta nhìn thấy được bên trong, năm mươi vạn người đã chết, giống như bị sét đánh. Hơn nữa Phong Vũ Quan cũng giống như bị vô số lôi điện công kích, khu vực phía nam hoàn toàn bị phá hủy. Đồng thời hai mươi vạn quân Nguyên Mông bên trong cũng thương vong. Nhân cơ hội này, quân ta đã dễ dàng giành được thắng lợi!"

Chu Lệ để bức mật tín sang một bên, chân mày khẽ nhíu lại, hiển nhiên hắn đang tập trung suy nghĩ.

"Lang Phong? Nhạc Nguyệt? Trương Tinh Phong?" Chu Lệ trong lòng đã có quyết định, trên mặt lộ ra một nụ cười cao thâm mịt mịt.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Hoàng Thượng Đích Ân Tứ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trận chiến tại Phong Vũ Quan, Minh quân cuối cùng giành được thắng lợi. Tuy nói thắng lợi có điểm không thật, nhưng cũng không có ai tính toán. Những chiến sĩ của Minh quân vừa tiến vào Phong Vũ Quan, liền lập tức hoàn toàn phong bế cửa bắc. Quân đội Nguyên Mông đã không có khả năng tiến vào nội địa một lần nữa. Nguyên vọng trăm năm của Nguyên Mông đã bị Trương Tinh Phong dập tắt hoàn toàn, bọn họ chỉ đành rút khỏi chiến tranh.

Lúc này đã là tháng năm, không khí mát mẻ. Tất cả những chiến sĩ của Minh quân đều đang hưởng thụ những cơn gió mát thổi qua, cảm thấy vô cùng thoải mái.

Trương Tinh Phong điềm nhiên cỡi trên lưng chiến mã đi về hướng kinh thành. Kỳ thật hắn rất muốn sớm trở về Tinh Phong trang viên, nhưng thương thế của Lang Phong làm cho hắn không cách nào an tâm rời đi. Huống chi hắn cũng không nhẫn tâm chia lìa Lang Phong và Nhạc Nguyệt, cho nên chỉ có thể cùng với đại quân đồng thời trở lại kinh thành.

Từ phía xa, bóng dáng của kinh thành đã dần dần hiện rõ. Tất cả những chiến sĩ đều bắt đầu cảm thấy hưng phấn. Lần này bọn họ trở lại kinh thành với tư cách là những người thắng trận trở về, đương nhiên là phi thường kiêu ngạo.

- Trương bá tước, lần này phải thật sự đa tạ Lang Phong huynh đệ. Sau khi trở lại kinh thành, Hoàng thượng nhất định sẽ phong thưởng thật lớn!

Vương lão tướng quân nhìn Trương Tinh Phong cười cười nói.

Trương Tinh Phong chỉ cười nhạt, tựa như không hề để ý gì đến chuyện này.

Vương lão tướng quân cười cười, cũng không nói gì thêm. Lúc này đã đến trước cổng thành, phía xa xa đã có thể thấy được đội ngũ nghênh đón đang

đứng chờ.

Chu Lệ đứng ở phía trước, dường như có vẻ rất sốt ruột, vừa nhìn thấy quân đội xuất hiện lập tức trên mặt hiện ra vẻ tươi cười.

Vương lão tướng quân và Hồng Trạ đi ở hàng đầu tiên, nhìn thấy Chu Lệ tự mình đứng ở phía trước chờ bọn họ, trong lòng cảm thấy kích động, lập tức xuống ngựa đi đến trước mặt Chu Lệ.

- Thần không phụ thánh ân, cuối cùng cũng đã đuổi được kỵ binh của Nguyên Mông ra khỏi bờ cõi!

Vương lão tướng quân quỳ xuống, cao giọng nói.

Trương Tinh Phong lạnh nhạt cười: "Vương lão tướng quân này vậy mà mặt cũng không đỏ, nói như thế là những Nguyên Mông kỵ binh này thật sự là do hăn tiêu diệt vậy!"

Nhưng Trương Tinh Phong cũng không lên tiếng, chỉ quay đầu nhìn lại xe ngựa phía sau, bên trong xe có Lang Phong đang bị trọng thương.

Chu Lệ lập tức bước lên phía trước, đỡ Vương lão tướng quân và Hồng Trạ dậy, nói:

- Hai vị là những anh hùng của Đại Minh ta, hãy mau đứng lên. Đi, theo trẫm hồi cung!

Chu Lệ thị lập tức nắm lấy tay hai người, dẫn vào bên trong thành.

Đoàn người theo Chu Lệ vào cổng thành, tiến về hướng hoàng cung. Tất cả nhân dân trong kinh thành đều đổ hết ra đường để tung hô. Bọn họ biết chiến tranh đã thắng lợi, đã không còn nguy hiểm, cho nên đều cảm thấy hưng phấn. Kỳ thật là những bình dân bọn họ chỉ cần được bình an mà thôi. Trương Tinh Phong cũng bị Chu Lệ phái người mời đến Kim Loan điện, thậm chí cả Lang Phong đang trọng thương cũng được người dùng kiệu đón tới.

Tất cả văn võ bá quan trọng Kim Loan điện đều vui mừng hơn hớn, trên mặt mỗi người đều có vẻ tươi cười.

- Ha ha ..... Tất cả hình như đều đang rất cao hứng thì phải? Ha ha ..... Người đâu, chuẩn bị chỗ ngồi cho Trương bá tước!

Chu Lệ ngồi trên long ỷ, cười sang sảng, vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong lập tức an bài người chuẩn bị chỗ ngồi.

Trương Tinh Phong mỉm cười khẽ cúi người, cũng không từ chối liền ngồi xuống, quay về đại ca Lang Phong bên cạnh cười cười. Lang Phong hôm nay có vẻ như rất cao hứng, vẻ mặt tươi cười, không hề buồn phiền vì mất đi võ công.

- Hôm nay trẫm rất cao hứng, rất cao hứng, ha ha ..... Ha ha ha .....!

Chu Lệ cười lớn, hiển nhiên hẳn đang rất phi thường cao hứng, những thần tử phía dưới cũng đều vui mừng hơn hớn.

- Hôm nay, trẫm có vài chuyện muốn tuyên bố!

Nụ cười trên mặt Chu Lệ thu lại một chút. Tất cả bách quan bên dưới cũng lập tức yên lặng, bọn họ biết Chu Lệ đang muốn phong thưởng. Phong thưởng sau khi đại thắng, đây là thông lệ.

- Vương lão tướng quân, trẫm cũng không cần nói nữa, cúc cung tận tụy cả đời vì Đại Minh triều, trẫm cũng không muốn để cho Vương lão tướng quân phải tiếp tục vất vả như vậy. Bây giờ trẫm tuyên bố, ban cho Vương lão tướng quân ngàn lượng hoàng kim, một tòa hào trạch bên cạnh Tây Hồ của Hàng Châu, để cho Vương lão tướng quân sau này có thể sống thoải mái và dễ chịu!

Chu Lệ quay sang Vương lão tướng quân cười cười.

Wương lão tướng quân lập tức bước lên phía trước, quỳ xuống nói:

- Tạ hoàng thượng ban ân!

Ngàn lượng hoàng kim không phải là một số lượng nhỏ, tương đương với mười vạn lượng bạc, phòng chừng lương bổng cả đời của lão tướng quân cũng không nhiều như vậy.

- Vương lão tướng quân không cần đa lễ. Cống hiến của khanh đối với Đại Minh ta, trong lòng trẫm biết, đại gia cũng đều biết, khanh hoàn toàn xứng đáng!

Chu Lệ nói rất thành khẩn.

Wương lão tướng quân trong mắt có chút ươn ướt. Cả một đời chinh chiến, không biết đã bao nhiêu lần đứng bên bờ vực sinh tử. Đã già rồi, cũng cảm thấy lực bất tòng tâm. Bây giờ công thành danh toại, rút lui khi đang ở trên đỉnh vinh quang, lưu lại thiên cổ mỹ danh, Vương lão tướng quân đã cảm

thấy thập phần thỏa mãn. Vương lão tướng quân đứng dậy trở về chỗ của mình.

Chu Lệ cười nói:

- Lần này, ta phát hiện Hồng Trụ tướng quân đúng là một nhân tài mới!

Bách quan phía dưới đều biết Chu Lệ muốn phong thưởng, đều hâm mộ nhìn về phía Hồng Trụ. Còn Hồng Trụ vẫn như trước kia, vẻ mặt không hề thay đổi chút nào.

Chu Lệ lớn tiếng nói:

- Trẫm tuyên bố, hiện thăng Hồng Trụ tướng quân làm Binh Bộ Thị Lang, thưởng trăm lượng hoàng kim!

Hồng Trụ lập tức quỳ xuống tạ ơn, trên mặt cũng không hề quá vui mừng, chỉ khẽ mỉm cười.

Chu Lệ âm thầm gật đầu. Hồng Trụ chẳng những cẩn thận, hơn nữa bất kể tình huống nào cũng không hoảng loạn, cũng không vội vàng, là một người phi thường thận trọng, một thủ hạ khiến cho người ta vô cùng yên tâm.

Chu Lệ đột nhiên nhìn về phía Lang Phong. Lang Phong lúc này đang nhắm mắt dưỡng thần, hãn thụ thương quả thật là rất nặng, bây giờ vẫn thường xuyên phải ngủ, một ngày co thể ngủ đến hơn tám canh giờ.

- Lang Phong, quả thật là tấm gương của nam nhân Đại Minh ta, giết địch hơn ba vạn, mỗi lần chiến đấu đều xông lên đầu, đóng góp rất lớn cho chiến thắng này. Quan trọng nhất chính là Lang Phong vì bảo vệ nha đầu Nhạc Nguyệt kia, dũng cảm quên mình, thân bị trọng thương!

Chu Lệ từ trên long ý đứng lên, ánh mắt sáng rực nhìn Lang Phong.

Lang Phong cũng mở mắt ra, nhìn thấy một màn này liền mỉm cười. Hãn bây giờ vẫn không thể tự mình đứng dậy hoặc là bước đi, chỉ có thể ngồi trên ghế nhìn Chu Lệ.

Chu Lệ tiếp tục nói:

- Dựa theo quân công của Đại Minh, giết ba vạn địch quân đã có thể trở thành tướng quân. Vì Lang Phong không có quân tịch, hiện trẫm tuyên bố .....

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn về phía Chu Lệ, trên mặt khẽ mỉm cười, ánh mắt như muốn nhìn thấu qua tim gan của hãn, không hề có một chút

tiểu ý nào: "Chu Lệ, để xem người quyết định như thế nào. Nếu như không khiến cho ta hài lòng, hừ!"

Trương Tinh Phong đối với sự việc của Lang Phong vẫn cảm thấy rất ray rứt. Bây giờ Chu Lệ phong thưởng, hẳn cũng cực kỳ lưu tâm. Bởi vì mục đích Lang Phong đến quân doanh chính là vì muốn lập được quân công, sau đó đạt được địa vị cao, có thể xứng đáng với Nhạc Nguyệt.

Mặc dù bây giờ Nhạc Nguyệt và Lang Phong đã ngầm có tình ý, nhưng nếu như Lang Phong không có đủ địa vị, chuyện của hai người quả thật rất khó thành.

- Lang Phong trong cuộc chiến này đã giết địch vô số, dũng cảm quên mình bảo vệ công chúa, trung dũng đều có đủ, trăm cũng cảm thấy rất vui mừng. Bây giờ trăm phong cho Lang Phong làm bá tước!

Chu Lệ đột nhiên nhìn về phía Trương Tinh Phong, nở một nụ cười rất thâm thúy, giống như là một con chồn nhìn một con gà vậy.

"Bá tước!"

"Bá tước!"

Tất cả mọi người đều khiếp sợ. Bá tước địa vị tôn sùng, những quan viên bình thường không thể so sánh được. Thiên hạ cũng chỉ có gia chủ của tứ đại thế gia mới có thể trở thành công tước, còn lại cao nhất chính là bá tước. Có thể tưởng tượng được tước vị bá tước khó đạt được đến như thế nào.

Trương Tinh Phong khoé miệng khẽ mỉm cười: "Bá tước sao? Chu Lệ, xem như người cũng biết nặng nhẹ!" Trương Tinh Phong lại chuyển ánh mắt sang Lang Phong.

Lang Phong có vẻ cực kỳ cao hứng. Có được địa vị bá tước, muốn kết hôn với công chúa cũng không có vấn đề gì. Địa vị cũng đã có rồi, chuyện bây giờ hẳn muốn làm nhất chính là đi tìm Nhạc Nguyệt để nói nàng biết chuyện này. Nhưng Nhạc Nguyệt bây giờ lại không có ở đây, vừa về đến nơi thì đã bị mẫu hậu của nàng gọi đi rồi.

Chu Lệ trầm nghĩ: "Trương Tinh Phong, ta cho người mặt mũi lớn đến như vậy, tiếp theo ta mời người hỗ trợ người nhất định sẽ không thể cự tuyệt!"

Chu Lệ trên mặt lộ ra một nụ cười thâm thúy.

Chu Lệ đột nhiên lớn tiếng nói:

- Trăm hôm nay, còn có một đại hỉ sự muốn tuyên bố!

Tất cả mọi người đều yên lặng. Đại hỉ sự? Chiến đấu thắng lợi cũng đã tuyên bố xong, còn có hỉ sự gì đây?

- Hoàng hậu nương nương giá đáo!

Thanh âm the thé của một thái giám đột nhiên vang lên.

Chu Lệ trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, tất cả đều nằm trong tính toán của hần.

Hoàng hậu nương nương quý phái sang trọng đang được Nhạc Nguyệt bên cạnh dìu, đi vào bên trong Kim Loan điện.

"Nhạc Nguyệt!" Lang Phong đột nhiên mở mắt thật to, vẻ vui mừng hiển lộ không nghi ngờ. Nhạc Nguyệt nhận ra Lang Phong đang nhìn nàng, ánh mắt không hề che dấu, khuôn mặt cũng khẽ đỏ lên, lập tức cúi gằm mặt xuống, không dám nhìn Lang Phong nữa. Hoàng hậu bên cạnh cũng chú ý đến tràng cảnh này, chỉ cười cười.

Chu Lệ lập tức đứng dậy nắm lấy tay hoàng hậu, để cho hoàng hậu ngồi bên cạnh. Hoàng hậu nhìn Chu Lệ khẽ mỉm cười, Chu Lệ cũng mỉm cười, hai người đều cùng nhìn về phía Nhạc Nguyệt.

Chu Lệ sau khi an vị, nói:

- Trẫm và hoàng hậu đã bàn với nhau về chuyện hôn nhân của nha đầu Nhạc Nguyệt kia, bây giờ đã nhất trí quyết định!

Ồ, công chúa muốn kết hôn? Trong nháy mắt tất cả ánh mắt của các đại thần đều sáng lên nhìn về phía Chu Lệ, đối với chuyện này bọn họ cực kỳ nhiệt tình. Rốt cuộc là ai sẽ may mắn được kết hôn với công chúa đây? Các đại thần đều nghi hoặc.

Nhạc Nguyệt lo lắng nhìn phụ hoàng và mẫu hậu của mình, nàng rất sợ phụ hoàng và mẫu hậu đem nàng gả cho người mà nàng không thích.

"Ta đến bây giờ còn chưa nói cho phụ hoàng biết chuyện của ta và Lang Phong nữa!" Nhạc Nguyệt trong lòng lo lắng.

Lang Phong cũng phi thường lo lắng. Việc này quyết định lúc nào vậy? Hần bắt đầu khẩn trương, nhìn về phía Nhạc Nguyệt, hy vọng từ sắc mặt của Nhạc Nguyệt có thể nhìn ra được điều gì, nhưng có vẻ Nhạc Nguyệt cũng là không hề biết gì về chuyện này. Lúc này hần đã không còn thời gian để suy nghĩ nhiều, bởi vì đáp án đã được tuyên bố.

- Trầm tuyên bố Nhạc Nguyệt công chúa và Lang Phong bá tước nửa năm sau sẽ kết hôn!

Chu Lệ đột nhiên lên tiếng.

"Lang Phong!" Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên, nhìn về phía Chu Lệ. Chu Lệ cũng đang cười cười nhìn Trương Tinh Phong. Hẳn biết Chu Lệ nhất định là có việc muốn thỉnh cầu, nếu không thì cũng không có khả năng chẳng những phong cho Lang Phong làm bá tước, hơn nữa lại đem nữ nhi của mình gả cho Lang Phong. Quan trọng nhất là mấy tháng trước khi Trương Tinh Phong nói chuyện này với Chu Lệ, thái độ của hắn rất không hài lòng.

Bây giờ lại đột nhiên thay đổi thái độ, xem ra cho dù Chu Lệ không có việc muốn thỉnh cầu, cũng nhất định là vì lấy lòng Trương Tinh Phong. Bởi vì sau khi Nhạc Nguyệt trở về, căn bản là không hề gặp mặt Chu Lệ, hiển nhiên Chu Lệ cũng không biết chuyện giữa Nhạc Nguyệt và Lang Phong, xem ra không phải là vì nữ nhi của mình mà quyết định. Vậy thì có thể kết luận được.

"Không sai, Chu Lệ, mặc dù ta biết là người có ý đồ với ta, nhưng ta vẫn rất cao hứng!" Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra vẻ tươi cười, hiển nhiên hắn đang rất cao hứng.

Lang Phong lúc này đang ngơ ngác, khi hắn vừa nghe được tên của mình thì đầu óc đã trở nên trống rỗng. Ngàn vạn chờ mong, cuối cùng phát hiện ra mình thật sự đã thành công, một khắc kích động đã khiến cho hắn hoàn toàn ngây ngốc.

"Ta thành công rồi, Nhạc Nguyệt muốn ở cùng với ta! Nhạc Nguyệt đã thuộc về ta!" Lang Phong tâm tình cực kỳ kích động, trong đầu cũng chỉ có mấy câu nói đó.

Nhạc Nguyệt cũng rất hưng phấn, nhưng sự ngượng ngùng của nữ tử khiến cho nàng chỉ có thể cúi đầu, len lén liếc nhìn Lang Phong. Nhìn thấy bộ dạng ngớ ngẩn của Lang Phong, trong lòng thầm oán giận nói: "Thật đúng là một tên ngốc!"

Lang Phong rốt cục đã hoàn toàn tỉnh táo lại, lập tức đứng dậy, nhưng thân thể của hắn thật sự không cho phép. Trương Tinh Phong lập tức dìu hắn

ngồi xuống.

Chu Lệ lập tức nói:

- Lang Phong, khanh không cần phải đứng dậy, cứ ngồi đi!

Lang Phong hay là hai tay vịn vào thành ghế, khẽ khom người, cảm kích nói:

- Tạ ơn hoàng thượng, tạ ơn hoàng hậu!

Nói xong, liền len lén liếc nhìn Nhạc Nguyệt, lúc này Nhạc Nguyệt cũng đang len lén nhìn hắn, ánh mắt của hai người vừa tiếp xúc, lập tức lại tách ra, tựa hồ như sợ bị người khác phát hiện. Lúc trước tại quân doanh hai người cảm thấy rất tự nhiên, bây giờ sau khi đã có danh phận, ngược lại trở nên ngượng ngùng.

- Tốt, hôm nay, trẫm muốn đãi tiệc quần thần! Đi, đến ngự hoa viên, trẫm đã dặn hạ nhân chuẩn bị tất cả mọi thứ rồi!

Chu Lệ lớn tiếng cười nói.

- Tạ ơn hoàng thượng!

Tất cả mọi người đều đồng thanh hô lớn.

Lập tức, tất cả mọi người đều theo Chu Lệ đến ngự hoa viên. Trương Tinh Phong đã đến ngự hoa viên một lần, nhưng lần này trở lại, hắn vẫn cảm thấy thoải mái vì cảnh đẹp nơi này.

Một trường đình dài trăm thước, rộng khoảng hai mươi thước tại khu vực đông bắc ngự hoa viên. Bên trong trường đình có một chiếc bàn dài, phòng chừng có thể ngồi được cả trăm người.

Chu Lệ và hoàng hậu ngồi xuống trước tiên, tất cả mọi người theo thứ tự đều ngồi xuống, bắt đầu hưởng thụ mỹ yến.

Bên trong trường đình, gió mát hiu hiu, sáng khoái dễ chịu. Dùng mỹ yến, nhìn cảnh đẹp quả thật là một đại hưởng thụ. Tất cả đều có vẻ như rất hoàn mỹ, nhưng hết lần này đến lần khác sự hoàn mỹ lại bị phá hư.

- Hoàng thượng, hoàng thượng, Thanh Châu quận cấp báo!

Một thái giám từ đằng xa đã bắt đầu hô lên.

Chu Lệ giật mình, trong đầu xuất hiện dự cảm không tốt: "Sẽ không phải là Liêu quốc cũng tham gia vào đây chứ?"

Nghĩ đến đây, Chu Lệ nhìn về phía Trương Tinh Phong, ánh mắt lóe ra một tia sáng khó hiểu.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tá Dao Sát Nhân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Chu Lệ trong lòng có một dự cảm không tốt, nhưng hắn vẫn chờ mong việc đó sẽ không xảy ra.

Nhưng cái gì sợ thì nó lại đến!

Chu Lệ nhìn văn kiện trên tay, khóe miệng bất đắc dĩ cười khổ: "Ai, vừa mới cao hứng vì Phong Vũ Quan đại thắng, bây giờ lại đến Liêu quốc bắt đầu hành động!"

Chúng đại thần đều nhìn Chu Lệ, trong lòng bọn họ cũng có dự cảm không tốt, nhất thời bầu không khí tại trường đình bắt đầu trở nên căng thẳng.

Trương Tinh Phong lại không hề để ý đến việc này, chỉ đưa mắt nhìn Lang Phong lúc này vẫn đang cười. Hoàng đế đã ban hôn, từ nay cũng không cần phải lo lắng nữa

"Ai!" Chu Lệ bỗng nhiên thở dài.

Một lão đầu râu tóc bạc trắng lập tức khẩn trương nói:

- Hoàng thượng vì sao lại thở dài? Có phải là Liêu quốc .....

Các đại thần còn lại đều trầm mặc không nói tiếng nào, bọn họ đều đã biết chuyện gì xảy ra.

Trương Tinh Phong thản nhiên mỉm cười nhìn Chu Lệ, đưa một chén rượu lên miệng uống cạn, một cảm giác mát lạnh thấm vào trong lòng.

Chu Lệ nhìn thấy Trương Tinh Phong một mình uống rượu, bộ dáng tự đắc, trong lòng âm thầm tức giận: "Trương Tinh Phong, người chẳng lẽ không thấy được trầm bây giờ đang rất đau đầu hay sao? Tốt xấu gì cũng nên quan tâm một chút chứ. Tại sao lại chẳng có biểu hiện gì như vậy?"

Chu Lệ phát hiện Trương Tinh Phong dường như chẳng hề chú ý gì đến hắn, đành phải chủ động. Chu Lệ đem văn kiện đặt lên bàn, thở dài nói:

- Bây giờ Liêu quốc cũng đã bắt đầu hành động rồi. Căn cứ theo thám tử điều tra, Liêu quốc đã xuất động một trăm hai mươi vạn quân đội bắt đầu

tiến đến Thanh Châu quận và Dự Châu quận. Đại Minh ta phải chống đỡ với cả ba mặt. Mặc dù bây giờ Phong Vũ Quan đã giành được thắng lợi, nhưng chung quanh đều bị thiệt hại rất nặng nề, phải lập tức bắt đầu khôi phục lại.

Chu Lệ bắt đầu than vãn.

- Kim quốc vẫn còn đang không ngừng tấn công. Đãng nhi cũng đang cố gắng cầm cự, nhưng dựa vào binh lực của ba quận để đối phó với Kim quốc, quả thật có chút miễn cưỡng. Bây giờ Liêu quốc cũng đến tấn công, quả thật là khó giải quyết!

Hồng Trụ đột nhiên đứng lên nói:

- Hoàng thượng không cần lo lắng. Chiến dịch tại Phong Vũ Quan quân đội Đại Minh ta thương vong cũng không nhiều. Quân đội của Ký Châu quận, U Châu quận cùng với Tịnh Châu quận cơ bản là vẫn còn bảo trì đầy đủ. Bây giờ chỉ cần tập hợp quân đội của Tịnh châu quận, cùng với Dự Châu quận, Thanh Châu quận đồng thời chống đỡ, có lẽ cũng không phải là vấn đề lớn!"

Chu Lệ nghe xong khẽ gật đầu. Đúng, quân đội tại ba quận phía bắc cơ bản là tổn thất không lớn. Điều quân đội của một quận, cùng với hai quận Dự Châu và Thanh Châu có lẽ sẽ ngăn lại được.

Chu Lệ đột nhiên liếc nhìn Trương Tinh Phong, thầm nghĩ: "Trương Tinh Phong, Trương bá tước, ta đối đãi với huynh đệ người thập phần ưu đãi, bây giờ muốn nhờ người làm việc cũng đừng chối từ a!"

Chu Lệ hiểu rất rõ sự kinh khủng của Trương Tinh Phong. Hẳn thậm chí đoán ra cái chết của bảy mươi vạn quân đội Nguyên Mông chính là do một tay Trương Tinh Phong tạo thành. Nếu để cho Trương Tinh Phong thống lĩnh đại quân, chỉ cần hắn phát uy một chút, trận chiến này coi như xong rồi.

Có thể để cho quân đội của mình ít tổn thất, đương nhiên là một chuyện ai cũng mong muốn.

- Trương bá tước, khanh cho rằng nên đối phó với Liêu quốc như thế nào?

Chu Lệ tươi cười, rất hữu hảo nói với Trương Tinh Phong, không hề có chút khí thế nào của người ở địa vị chí tôn. Có lẽ trong lòng của hắn, Trương

Tinh Phong đã ở một đẳng cấp siêu thoát mà bọn họ không thể nào so sánh được.

Nhưng vì Minh quân, Chu Lệ chỉ có thể bắt đầu hướng về Trương Tinh Phong phát động "tấn công".

Trương Tinh Phong vẫn thoải mái thưởng thức mỹ tửu. Tất cả đại thần đều ngạc nhiên nhìn về phía Trương Tinh Phong. Bây giờ mọi người đều là vì quốc gia đại sự mà phiền não, người này vẫn còn vui vẻ uống rượu.

Trương Tinh Phong dường như cũng chú ý đến ánh mắt của các đại thần, mỉm cười chậm rãi uống cạn chén rượu, sau đó mới đặt xuống bàn. Hắn dường như không hề chú ý đến cặp mắt của các đại thần đã bắt đầu đỏ lên.

"Người chẳng phải chỉ là một tên bá tước hay sao, kiêu ngạo cái gì? Bệ hạ đang nói chuyện với người, người lại chậm trễ như thế, còn ra thể thống gì?" Đại bộ phận đại thần đều nghĩ như vậy.

Vương lão tướng quân thì lại mơ hồ đoán được ý của Chu Lệ. Ông ta nhìn qua Trương Tinh Phong, lại liếc nhìn Chu Lệ vẫn tươi cười, thầm nghĩ: "Bệ hạ, không phải người hy vọng thảm kịch của Nguyên Mông quân lại xảy ra một lần nữa trên Liêu quốc đấy chứ?"

- Bệ hạ nghĩ sao? Hồng Trụ tướng quân không phải đã nói rồi sao? Quân đội của ba quận hợp lại, đối phó với Liêu quốc không phải đơn giản sao?

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Chu Lệ, hẳn biết Chu Lệ có ý gì. Từ sau khi Chu Lệ tại Kim Loan diện hậu đãi với Lang Phong vậy, hẳn đã biết Chu Lệ nhất định sẽ có yêu cầu với mình. Đồng thời hẳn cũng thầm khâm phục Chu Lệ, ngay cả việc Liêu quốc sẽ tấn công cũng có thể đoán trước được.

Chu Lệ đã sớm lo lắng ba nước đồng thời tấn công. Hẳn hậu đãi với Lang Phong như vậy, chính là vì muốn xây dựng quan hệ tốt cùng với Trương Tinh Phong. Cho dù không có thỉnh cầu gì thì cũng là một việc tốt.

Chu Lệ đột nhiên lớn tiếng cười nói:

- Trương bá tước, khanh nói rất đúng, quân đội của ba quận có thể chống đỡ với Liêu quốc. Nhưng đối với quân đội của ba quận mà nói, áp lực quả thật rất lớn. Nếu, thậm chí nói nếu mà thôi, nếu như quân đội ba quận không thể phòng thủ được, để cho đại quân của Liêu quốc tràn vào, đến lúc đó những bình dân sẽ ra sao?

Chu Lệ tiếp tục nói:

- Hiện trăm xem tất cả quần thần, người có khả năng trở thành đại soái thật sự quá ít. Hồng Trụ tướng quân tuổi trẻ tài cao, nhưng dù sao vẫn còn thiếu kinh nghiệm. Vương lão tướng quân tuổi tác đã cao, hơn nữa trăm vừa mới tuyên bố để Vương lão tướng quân hưởng phúc trăm năm, làm sao có thể để cho tướng quân lại phải lao lực. Trương bá tước, khanh nói xem, trăm nói có đúng hay không?

Trương Tinh Phong nhìn Chu Lệ, cười cười, thầm nghĩ: "Người không phải là muốn nói với ta: 'Trương bá tước, ta bây giờ trong tay không có người đủ khả năng, ta đối tốt với huynh đệ người như vậy, người hãy ra tay đi!' Nhưng người muốn ta ra tay cũng đâu có đơn giản như vậy?"

- Bệ hạ nói rất đúng!

Trương Tinh Phong trả lời rất đơn giản, không hề có một lời thừa. Chu Lệ nhất thời ngẩn người, nhưng hăn quả không hổ là hoàng đế, lập tức phản ứng rất nhanh.

Chu Lệ lập tức cười nói:

- Trương bá tước công lực kinh thiên, tuổi còn trẻ đã khiến cho Tinh Phong gia tộc đạt đến địa vị cao như vậy. Trương bá tước là gia chủ, nói như nói không có năng lực lãnh đạo, phỏng chừng không có ai tin?

Lời này vừa nói ra, nhất thời tất cả mọi người đều đã biết mục đích của Chu Lệ.

Không phải như vậy sao? Chu Lệ vừa rồi luôn miệng nói thủ mình của mình không ai có khả năng làm thống soái, bây giờ lại nói Trương bá tước rất có tài lãnh đạo, ai cũng có thể dễ dàng hiểu được.

Nhưng tất cả đại thần lại chợt nghĩ: "Đúng vậy, Trương bá tước sáu tuổi đã sáng lập nên Tinh Phong gia tộc, có thể thấy được năng lực lãnh đạo của hăn. Quản lý một đại gia tộc như vậy, hơn nữa còn có thể khiến cho gia tộc phồn vinh, phỏng chừng còn khó khăn hơn rất nhiều so với lãnh đạo một đội quân. Xem ra Trương bá tước quả thật là có năng lực!"

Nhất thời tất cả đại thần đều hâm mộ nhìn vào Trương Tinh Phong, tựa như Trương Tinh Phong chính là cứu tinh của Đại Minh triều, tương lai sẽ là một anh hùng.

Trương Tinh Phong cũng ngẩn người, nhìn Chu Lệ trong mắt hiện lên một tia xảo trá, trong lòng thở dài nói: "Chu Lệ, người cũng nói hơi quá. Tinh Phong gia tộc đạt được địa vị như ngày hôm nay, quả thật không phải là do ta quản lý!"

Trương Tinh Phong lần trước bế quan mười năm, việc kinh doanh của gia tộc đều là do một tay Vương ca bọn họ đảm trách.

- Cho nên, trăm hy vọng Trương bá tước có thể nghĩ đến con dân của Đại Minh ta, đảm đương chức vụ đại soái để đối phó với Liêu quốc. Trương bá tước nghĩ thế nào?

Chu Lệ rốt cuộc đã nói ra mục đích của hẳn.

Mọi người đều nhìn về phía Trương Tinh Phong.

Lang Phong ở phía sau lén lút kéo y phục của Trương Tinh Phong, nói nhỏ: "Nhị đệ, đệ hãy cố hăng một chút đi, sau một thời gian nữa đệ hạ chính là nhạc phụ của ta rồi!"

Trương Tinh Phong nhìn Lang Phong, hẳn chột nhốt lại Lang Phong bị mất đi võ công cũng có một phần trách nhiệm của hẳn, trong lòng lại cảm thấy áy náy. Hẳn nhìn ánh mắt thỉnh cầu của Lang Phong, lại nhìn sang Chu Lệ, khẽ thở dài. Coi như là vì đại ca đi!

- Vì nước vì dân, quả thật là việc mà nam nhân của Đại Minh phải làm, thần nguyện ý làm thống soái!

Trương Tinh Phong đồng thời trong lòng cũng thầm khổ não: "Đây là chuyện gì vậy, một tu chân giả lại đi đi làm đại soái?"

Chu Lệ trên mặt lộ ra một nụ cười hài lòng, chúng đại thần bên cạnh cũng nở nụ cười.

Chu Lệ lớn tiếng nói:

- Tốt, bây giờ trăm hạ lệnh, phong Trương Tinh Phong bá tước làm đại soái, Hồng Trụ tướng quân làm phó soái thống lĩnh đại quân thứ hai. Ngày mai lập tức xuất phát!

Dường như nhớ đến chuyện gì, Chu Lệ lại nói:

- Vì cảm tạ Trương Tinh Phong Trương bá tước, từ nay về sau Trương bá tước nhìn thấy trăm có thể không phải quỳ bái!

Mọi người đều ngẩn người. Không cần phải quỳ bái? Đây chính là đặc quyền chỉ có gia chủ của tứ đại thế gia mới có!

Trương Tinh Phong cười cười, vẫn không nói gì.

Nhưng ánh mắt của tất cả các đại thần nhìn Trương Tinh Phong đã không cần giống như trước, đó là ánh mắt tôn kính. Những đại thần này cũng rất thông minh.

Trương Tinh Phong, nguyên là Tam công tử của Trương gia, hiện là gia chủ của bá tước gia tộc, hơn nữa công lực kinh người. Nghe nói sư môn sau lưng thế lực cực kỳ kinh khủng, sư phụ của hắn có thể là thần tiên. Nhiều lần tranh đấu với Lý gia cũng đều chiếm thượng phong.

Các đại thần vừa suy nghĩ tất cả những việc có liên quan Trương Tinh Phong, trong lòng thầm than: "Bệ hạ quả thật là anh minh. Trương bá tước tuổi còn trẻ đã có thực lực như vậy, chờ thêm mười năm, không biết sẽ có thành tựu kinh người như thế nào?"

Trương Tinh Phong đột nhiên nói:

- Bệ hạ, Lang Phong đại ca bây giờ đang bị trọng thương. Ta muốn đưa đại ca trở về liệu thương trước!

Trương Tinh Phong nhất thời ngữ khí nói chuyện cũng thay đổi, hắn lại xưng hô bằng "ta", nhưng Chu Lệ cũng không hề quan tâm.

- Tốt lắm, Lang Phong bá tước nên điều dưỡng thân thể cho thật tốt, nếu không nhữ nhi bảo bối của trẫm cũng sẽ thương tâm!

Chu Lệ cười đùa nói, rõ ràng tâm tình của hắn đã tốt hơn nhiều.

Trương Tinh Phong khẽ khom người, dìu Lang Phong lên kiệu rời khỏi hoàng cung.

Tinh Phong trang viên đã xuất hiện trước mặt, bốn chữ lớn mạ vàng trước cổng khiến cho Trương Tinh Phong cảm thấy thân thiết.

"Đây là nhà của ta!" Trương Tinh Phong cũng không biết chuyện gì xảy ra, có chút bối rối. Bên ngoài, luôn có cảm giác phiêu bạt, chỉ có ở nơi này hắn mới cảm thấy thoải mái.

- Cần thận một chút!

Trương Tinh Phong quay về bốn thị vệ nhắc nhở. Bốn thị vệ khiêng kiệu cũng biết, cẩn thận khóa cửa lại mới tiến vào bên trong trang viên.

- Thiếu gia, người đã về rồi!

Thanh âm của Thu Chí từ đằng xa đã vang lên.

Trương Tinh Phong cười cười, đợi Thu Chí đến gần mới nói:

- Thu Chí, nhanh bảo người an bài cho Lang Phong đại ca nghỉ ngơi, Lang Phong đại ca lần này bị thương rất nghiêm trọng!

Thu Chí ngẩn người. Nàng vẫn còn chưa biết chuyện Lang Phong bị thương, vừa nghe lập tức lo lắng hỏi:

- Lang Phong đại ca rốt cuộc bị thương như thế nào vậy? Còn có người có thể thương tổn đến Lang Phong đại ca hay sao?

Trong mắt của Thu Chí, công phu của Lang Phong chính là vô địch thiên hạ. Còn Trương Tinh Phong, phỏng chừng đã không phải là phạm nhân có thể chống lại, căn bản là không cùng một cấp bậc.

Trương Tinh Phong sắc mặt nhất thời tối sầm, nói:

- Đừng hỏi nhiều như vậy, nhanh đi bảo người an bài cho đại ca nghỉ ngơi thật tốt!

Trương Tinh Phong nhớ đến chuyện Lang Phong bị thương, tâm tình lại trở nên không tốt, nhất thời ngữ khí trở nên nặng nề hơn rất nhiều.

Thu Chí "vâng" một tiếng, không nói gì thêm liền lập tức chạy đi bảo người an bài cho Lang Phong nghỉ ngơi. Trương Tinh Phong cũng biết lời nói vừa rồi của mình hơi nặng nề, nhìn theo bóng lưng Thu Chí, thở dài một hơi, liền trở về phòng.

Gió đêm nhẹ nhàng thổi qua, mát lạnh như nước!

Trương Tinh Phong đứng ngoài cửa phòng của Lang Phong, qua một lúc lâu sau mới mở cửa tiến vào phòng, quay về phía các hạ nhân phất tay ra hiệu rời đi.

- Nhị đệ, đệ đã đến rồi. Ngày mai đệ muốn lên đường sao!

Lang Phong tinh thần rất tốt, dựa vào gối quay sang nói với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong gật đầu, liền nở nụ cười, chỉ là có một chút miễn cưỡng, nói:

- Đại ca, ngày mai đệ muốn đi Thanh Châu Quận. Hôm nay muốn đến đây trò chuyện với đại ca một chút!

- Đại ca, bây giờ thân thể cảm thấy thế nào?

Trương Tinh Phong vẫn rất quan tâm đến thân thể của Lang Phong.

Hôm nay chính là ngày cao hứng của Lang Phong. Từ sau khi Chu Lệ ban hôn, hân duyên như vẫn đang ở trong mộng, sung sướng vô cùng. Nghe được câu hỏi của Trương Tinh Phong, lập tức cười nói:

- Thân thể hả, tốt lắm, phi thường tốt, ha ha!

Nói xong liền cười lớn.

Trương Tinh Phong nhìn những bổ phẩm bên cạnh bàn, thuận tiện nói:

- Những thứ này đều là do bọn Lý Đại đưa đến sao?

Lang Phong cười nói:

- Đúng vậy, Lý Đại, Trương Vũ bọn họ thật sự là quá nhiệt tình, ở nơi này nói chuyện đến gần ba canh giờ, ha ha!

Trương Tinh Phong gật đầu, đi đến bên giường nói:

- Đại ca, để ta kiểm tra thân thể một chút, xem có tốt lên hay không!

Lang Phong gật đầu, đưa tay ra phía trước. Trương Tinh Phong lập tức đem hỗn độn lực xâm nhập vào bên trong cơ thể của Lang Phong, bắt đầu cẩn thận kiểm tra tình huống.

Càng quan sát, Trương Tinh Phong trên mặt càng lúc càng tươi cười. Thân thể của Lang Phong khôi phục thật sự quá kinh người. Tại Phong Vũ Quan, thân thể của Lang Phong gần như đã không xong, bây giờ đã khôi phục lại đến hơn phân nửa. Người bình thường ít nhất cũng phải mười ngày mới có thể khôi phục được như vậy.

Đột nhiên nụ cười của Trương Tinh Phong vụt tắt, ánh mắt mở lớn.

"A!"

- Tốt, tốt, tốt, tốt .....

Trương Tinh Phong đột nhiên cười lớn, liên tục nói bốn chữ "tốt".

- Đại ca, đại ca, công phu của huynh vẫn chưa bị bị phế. Vẫn chưa bị phế! Có thể tu luyện lại rất nhanh!

Trương Tinh Phong hiển nhiên đang rất cao hứng, lời nói cũng trở nên kích động.

Lang Phong ngẩn người, đột nhiên lòng tràn ngập cảm giác vui mừng. Mặc dù bây giờ đã có Nhạc Nguyệt, đối với việc mất đi võ công hẳn cũng không hề cảm thấy thương tâm, nhưng dù sao mất đi võ công cũng là một chuyện rất khó chịu. Bây giờ bỗng nhiên phát hiện ra võ công của mình vẫn chưa bị phế, đây chính là một đại hỷ sự không thể nghi ngờ!

- Nhị đệ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy? Kim Đan của ta không phải đã bị hủy rồi sao? Cho dù muốn tu luyện lại, cũng chỉ có thể tiến hành từng bước giống như người bình thường mà thôi. Đệ nói võ công của ta vẫn chưa bị phế, rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Lang Phong rất muốn hỏi cho rõ ràng. Hẳn hiểu rất rõ, Kim Đan bị hủy thì không thể nào khôi phục lại được.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Trong cái rủi có cái may, lời này không giả. Năm đó đại ca nhân khí song tu còn khiến cho ta buồn bực, bây giờ lại phát hiện ra đúng là một chuyện tốt!

Trương Tinh Phong nhìn vẻ mặt nghi hoặc của Lang Phong, tiếp tục nói:

- Những Tu chân giả khác một khi Kim Đan bị hủy, công lực sẽ hoàn toàn biến mất. Còn nhân khí song tu thì công lực chỉ hoàn toàn biến mất một khi pháp khí bị hủy. Pháp khí của nhân khí song tu cũng không chỉ có tác dụng như pháp khí thông thường, mà còn có một chút đặc tính giống như Kim Đan!

- Bởi vì đại ca nhân khí song tu, mà pháp khí lại không hề bị tổn thương, cho nên bây giờ pháp khí đã bắt đầu dẫn dắt chân nguyên lực trong cơ thể từ từ khôi phục. Tin rằng không lâu nữa, đại ca có thể tự mình khôi phục lại, phỏng chừng không đến nửa năm, công lực của đại ca có thể hoàn toàn khôi phục!

Trương Tinh Phong vẻ mặt rất hưng phấn, hiển nhiên hẳn đang phi thường cao hứng.

Lang Phong ngẩn người, hẳn cuối cùng cũng hiểu rõ, xem ra chính là do công lao của Bích Huyết Dao, lập tức cũng cười lớn. Hẳn thật sự rất cao hứng, hôm nay quả thật là một ngày tuyệt vời nhất trong cuộc đời của hắn, đầu tiên là được ban hôn, bây giờ lại đến công lực có hy vọng khôi phục.

Trương Tinh Phong sắc mặt cũng tươi cười, trong khoảng thời gian này, hẳn vì chuyện của Lang Phong nên một mực phiền não, áy náy. Bây giờ cuối cùng đã trút được tảng đá lớn trong lòng, tâm linh cũng cảm thấy thoải mái.

- Nhị đệ, lần này đệ xuất chinh có nắm chắc không?

Lang Phong đối với Nhị đệ của mình mặc dù thập phần tin tưởng, chính hắn cũng biết Trương Tinh Phong cho đến bây giờ cũng chưa từng lãnh đạo quân đội. Bây giờ để cho Trương Tinh Phong thống lĩnh trăm vạn đại quân, Lang Phong quả thật cảm thấy lo lắng cho nhị đệ của mình.

Trương Tinh Phong cười nói:

Đại ca, không cần lo lắng. Không phải chỉ là làm thống soái thôi sao? Bên cạnh vẫn còn có Hồng Trụ tướng quân. Nếu đến lúc đó thật sự có vấn đề gì, cùng lắm thì bày mê tung trận vây khốn đại quân của Liêu quốc, sau đó lại dùng tên công kích, không phải rất đơn giản sao? Đối phó bọn chúng, ta đã có biện pháp!

Lang Phong rất tin tưởng vào những pháp thuật thần kỳ của nhị đệ mình, vì vậy cũng thấy lo lắng quân đội của của Liêu quốc. Nhưng khi hắn nghĩ đến điều này, dường như có một chút cảm giác giống như đang hiệp đáp khác người khác.

- Nhị đệ, lần này tác chiến là ở bên cạnh Thanh Châu quận. Nhị đệ cũng đã đến đó một lần rồi, tin rằng đệ rất hiểu rõ địa hình. Sau này tác chiến cũng sẽ thuận lợi hơn!

Trương Tinh Phong đột nhiên ngăn người: "Thái Hành sơn!"

Đúng vậy, Thái Hành sơn, siêu cường thực lực Thái Hành sơn!

Mình có trăm vạn đại quân, Liêu quốc cũng có một trăm hai mươi vạn đại quân. Thái Hành sơn mặc dù chỉ có ba mươi vạn người, nhưng chỉ cần hai mươi lăm vạn người (ngoại trừ năm vạn tiên thiên cao thủ) có lẽ cũng đủ đối phó với trăm vạn đại quân rồi!

Trương Tinh Phong đầu đột nhiên có một suy nghĩ.

Chu Lệ, người muốn mượn tay ta để trừ bỏ người Liêu quốc. Chẳng lẽ ta không thể mượn đao giết người hay sao?

Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong trên mặt hiện lên vẻ cao thâm mịt mịt.

Chơi Vô Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tọa Ngọa Quan Hỏa.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đêm, đêm khuya, lúc này Trương Tinh Phong đang trên đường đi đến Thanh Châu quận. Một ngàn hộ vệ quân lúc này đang tận dụng thời gian nghỉ ngơi, bởi vì sáng sớm ngày mai bọn họ sẽ bắt đầu lên đường.

Trương Tinh Phong hai mắt khép hờ, ngồi trên đệm tĩnh tọa. Cảnh giới của hắn bây giờ là Nguyên Anh hậu kỳ. Mặc dù bởi vì lúc trước tu luyện Phục Ma Kim Cương Quyết, thân thể đã đạt đến một mức cực kỳ lợi hại, nhưng Lục Chuyển Huyền Thân Quyết cũng đã đạt đến giai đoạn quan trọng "Hỏa Luyện Chi Thân", phải lập tức tu luyện. Nếu như không, phỏng chừng sau này bởi vì nguyên nhân thân thể mà cảnh giới không thể nào tăng lên được.

Lúc này Trương Tinh Phong tâm thần hoàn toàn đắm nhập vào bên trong "Tử Kim Nguyên Tôn", khống chế từng tia hỗn độn lực trong cơ thể không ngừng xoay tròn, án trụ theo một quỹ tích kỳ diệu bắt đầu ngưng kết lại tại đan điền.

Trương Tinh Phong trên mặt đột nhiên mỉm cười, bởi vì bây giờ hắn đã thành lập Ngũ Hành Chú Cơ Trận bên trong cơ thể, mục đích là để thu thập tam muội chân hỏa bắt đầu tu luyện thân thể. Nếu chỉ dựa vào tâm thần khống chế, Trương Tinh Phong cũng không có khả năng cung cấp nhiều tam muội chân hỏa đến như vậy, cho nên chỉ có thể trước tiên sử dụng Ngũ Hành Chú Cơ Trận để thu thập, sau đó trở lại tu luyện thân thể. Có Ngũ Hành Chú Cơ Trận, tam muội chân hỏa hầu như không tổn thất bao nhiêu. Khi Trương Tinh Phong tu luyện thân thể, cũng không cần phải chú ý đến nó.

"Hỏa" trong "Hỏa Luyện Chi Thân" chính là tam muội chân hỏa. Chỉ có làm cho thân thể bộc phát ra tam muội chân hỏa, "Hỏa Luyện Chi Thân" mới đại thành. Nói cách khác tam muội chân hỏa cùng hắn dung hợp làm một, tam muội chân hỏa chính là hắn, hắn chính là tam muội chân hỏa.

Từng luồng tam muội chân hỏa tiến vào Ngũ Hành Chú Cơ Trộn, Trương Tinh Phong cảm thấy cơ thể bắt đầu rung động, cẩn thận dùng tâm thần quan sát. Có thể phát hiện, từng tế bào của cơ nhục đang không ngừng vỡ vụn ra, tam muội chân hỏa lập tức dung nhập vào bên trong, bắt đầu sinh trưởng lại. Lúc này cơ nhục mới sinh trưởng lại có màu trắng, đây là màu sắc của tam muội chân hỏa .....

Bên ngoài lều đột nhiên có một tia sáng, bây giờ đã là bình minh.

Trương Tinh Phong bên ngoài cơ thể phát ra hỏa quang, nhưng thần kỳ chính là hỏa quang lại không hề làm hư tổn đến y phục của hắn. Trương Tinh Phong cả người bao phủ trong hỏa quang tròn giống như một vị thần. Đột nhiên hỏa quang nhanh chóng thu liễm lại trở về bên trong cơ thể.

Trương Tinh Phong đột nhiên mở mắt ra, trên mặt khẽ mỉm cười.

"Không ngờ Lục Chuyển Huyền Thân Quyết lợi hại như thế. Ta chẳng qua chỉ tu luyện một đêm, thân thể đã tiến bộ rõ rệt đến như vậy. Xem ra sau này phải thường xuyên rèn luyện thân thể, chỉ có sau khi "Hỏa Luyện Chi Thân" đại thành, cảnh giới mới có thể đạt tới Xuất Khiếu tiên kỳ."

Trương Tinh Phong đứng lên, miệng nở một nụ cười kỳ quái, bởi vì hắn đã nhớ đến ba mươi vạn cao thủ Thái Hành Sơn.

"Ta đã đến rồi! Những sơn tặc của Thái Hành Sơn!" Trương Tinh Phong thì thào lầm bầm.

- Ăn nhanh lên một chút, sau khi ăn xong liền lập tức xuất phát!

Thanh âm của một chiến sĩ bên ngoài đột nhiên vang lên, giọng của chiến sĩ này quả thật rất lớn. Tất cả chiến sĩ của hộ vệ quân đều lập tức gia tốc dùng cơm. Nếu như ăn chậm, đến giờ thì phải lập tức xuất phát, đến lúc đó thì chỉ có thể chịu đói.

Trương Tinh Phong đang ở trong Thiết Dương Thành thuộc Thanh Châu quận, đây chính là quan khẩu gần với Liêu Quốc nhất. Tương tự Liêu quốc nếu muốn tiến vào Minh vương triều, chỉ có thể công phá Thiết Dương Thành.

Đương nhiên lộ trình cũng không chỉ có Thiết Dương Thành, còn có con đường khác, chính là Thái Hành Sơn. Chỉ cần vượt qua Thái Hành Sơn, vùng nội địa của Minh vương triều đã hiện ra trước mặt. Nhưng muốn đưa trăm vạn đại quân vượt qua Thái Hành Sơn mà không có sự cho phép của Thái Hành sơn tặc, tuyệt đối không có khả năng.

- Cái gì? Quân đội của Tịnh Châu quận và Dự Châu quận vẫn còn chưa đến!

Thanh âm nóng nảy của Hồng Trụ đột nhiên vang lên bên ngoài phòng.

Trương Tinh Phong nhướng mày: "Nhân mã của hai quận vẫn còn chưa đến sao? Đây quả thật là phiền toái. Đối mặt với một trăm hai mươi vạn đại quân của Liêu quốc, lúc này chỉ có bốn mươi vạn quân đội căn bản là không đủ. Chuyện này thật phiền phức, xem ra chỉ có tử thủ mà thôi!"

"Chi ——"

Cửa phòng bị đẩy ra, Hồng Trụ buồn bực bước vào, nhìn thấy Trương Tinh Phong lập tức oán giận nói:

- Trương bá tước, ngài nói bây giờ nên làm sao đây? Chỉ có bốn mươi vạn quân, chống cự với trăm vạn đại quân Liêu quốc quả thật là rất khó khăn. Trọng yếu nhất chính là Thiết Dương Thành này cũng không được chắc chắn như Phong Vũ Thành, chỉ có thể xem như là một thành trì có đôi chút vị trí chiến lược mà thôi. Bây giờ phòng thủ quả thật rất gian nan!

Trương Tinh Phong nghe xong trong lòng đột nhiên máy động, mỉm cười quay về phía Hồng Trụ tướng quân nói:

- Hồng Trụ tướng quân không cần lo lắng. Người nói xem nếu như người là đại soái của quân đội Liêu quốc, người sẽ làm thế nào? Chẳng lẽ hẳn sẽ đến tấn công vào thành trì này hay sao?

Hồng Trụ suy nghĩ một hồi mới lên tiếng:

- Nhìn lại những cuộc chiến trong quá khứ, Liêu quốc đã từng công phá Thiết Dương Thành hai lần. Lần đầu tiên là sử dụng chiến thuật đánh lén cùng với chiến thuật biến người, tử vong hơn năm mươi vạn mới có thể công phá được Thiết Dương Thành. Lần này có lẽ bọn họ hẳn sẽ không làm như vậy, dù sao tử vong quá nhiều cũng không phải là chuyện tốt.

- Lần thứ hai chính là dụng kế. Năm đó thám tử của Liêu quốc trà trộn vào quân ta bỏ Nhuyễn Phong Tán vào trong nước, hơn nữa đây chỉ là một dược liệu bình thường, căn bản là không ảnh hưởng gì. Lúc ấy các quân y không chú ý, ai ngờ đến lúc ấy Liêu quốc lại dùng hương của hoa lái kết hợp với Nhuyễn Phong Tán trở thành mê hãn dược cường lực, cho nên năm đó Liêu quốc mới có thể thuận lợi công phá Thiết Dương Thành. Nhưng bây giờ quân y đã chú ý đến Nhuyễn Phong Tán, bọn họ sẽ không thể sử dụng lại kế sách này. Theo mặt tướng thấy, Liêu quốc sẽ không chọn phương pháp cường công, muốn cường công hạ bốn mươi vạn quân đội thủ thành tử vong cũng sẽ vô cùng lớn. Cho nên phỏng chừng chỉ có thể dùng kế!

Trương Tinh Phong khoe miệng khê mỉm cười, lộ ra vẻ tán dương nói:

- Nói rất đúng, dù sao quốc gia nào cũng không mong muốn quân đội của mình tử vong quá nhiều. Nếu như phải điều thêm quân đội dự bị đến, phỏng chừng quốc nội sẽ trở nên hỗn loạn!

Dự bị quân, chỉ khi quốc gia đối mặt với tình huống nguy cấp nhất mới xuất động, đa phần là các thường bị quân đã giải ngũ. Thông thường trong một quốc gia số lượng dự bị quân đông gấp ba lần so với thường bị quân. Như Minh vương triều có đến hơn mười ức dân cư, dự bị quân có đến hơn ngàn vạn. Nhưng nếu xuất động dự bị quân lại ảnh hưởng rất lớn đến quốc gia, dân tâm cũng bị lung lay.

Hồng Trụ sau khi nghe Trương Tinh Phong nói liền gật đầu, trong lòng cũng tán thành.

- Nhưng là lần này nhân mã của hai quận đến chậm thật sự cũng là một cơ hội tốt!

Trương Tinh Phong đột nhiên nở nụ cười.

Hồng Trụ ngờ ngàng, nghi hoặc nói:

- Trương bá tước, ngài nói vậy là có ý gì?

Trương Tinh Phong thần bí nói:

- Người hãy nhìn bản đồ. Nếu như Liêu quốc không muốn cường công, bọn họ sẽ làm sao?

Hồng Trụ xoay người nhìn về phía bản đồ. Qua một lúc lâu sau hần đột nhiên nở nụ cười, xoay người nhìn về phía Trương Tinh Phong. Trương

Tinh Phong bỗng nhiên nháy mắt với hắn, khiến cho Hồng Trụ cũng cảm thấy ngạc nhiên. Hắn làm sao biết được lúc này Trương Tinh Phong đang cao hứng đến cỡ nào?

Bên trong lều chỉ huy của đại quân Liêu quốc.

Gia Luật Hồng Tân nhìn sa bàn ở trên bàn, khẽ nhíu mày.

Hắn đang khổ não vì chưa biết làm cách nào để tấn công Minh vương triều. Đối với sự tình bên trong Thiết Dương Thành, Gia Luật Hồng Tân hiểu rất rõ. Quân đội của Tịnh Châu quận ở phía bắc cách Thanh Châu quận khá xa, trọng yếu nhất chính là quân đội của Tịnh Châu quận lại vừa mới trải qua cuộc chiến tại Phong Vũ Quan, phỏng chừng phải mất ba ngày nữa mới có thể đến nơi.

Còn quân đội của Dự Châu quận, bởi vì số lượng quá nhiều nên di chuyển tương đối chậm, phỏng chừng cũng phải hai ngày nữa mới đến được.

Nói cách khác, trong hai ngày này, mình chỉ phải đối mặt với bốn mươi vạn đại quân bên trong Thiết Dương Thành.

Nhưng bốn mươi vạn đại quân thủ vệ của Thiết Dương Thành cũng không phải có thể dễ dàng công phá. Lúc đầu tưởng rằng Nguyên Mông quân có thể khiến cho Minh vương triều bị thiệt hại nặng nề, mình cũng có thể thừa dịp mà vào. Nhưng ai biết được Nguyên Mông quân bỗng nhiên thất bại một cách khó hiểu, hơn nữa còn bại rất thảm, thậm chí ngay cả quân đội của ba quận bắc bộ cũng không hề tổn thất bao nhiêu. Điều này làm cho Gia Luật Hồng Tân cực kỳ tức giận.

- Đại ca, huynh đang đau đầu vì bốn mươi vạn quân thủ thành sao? Tiểu đệ thật ra có đến hai kế sách. Hắc hắc!

Đột nhiên một nam tử gầy gò bước vào bên trong lều.

- Người có biện pháp gì?

Gia Luật Hồng Tân thật sự không hề tin tưởng vào đệ đệ của hắn. Đệ đệ này luôn luôn không để ý gì đến chính sự, lần này đến đây cũng là vì muốn kiếm một chút quân công, sau này có thể dễ dàng phát triển. Nhưng Gia Luật Hồng Tân vẫn thật sự chờ mong hắn có thể phát uy một chút.

- Đại ca, bốn mươi vạn quân đội này nói nhiều cũng không nhiều, nói ít cũng không ít. Nếu như cường công, một trăm hai mươi vạn đại quân không ngừng công kích, phỏng chừng tử vong sáu mươi vạn cũng có thể công phá được. Mặc dù phương án quả thật không tốt, nhưng dù sao nó cũng là một kế sách, đại ca nói có phải không?

Gia Luật Hồng Diệp vừa cười vừa nói.

Gia Luật Hồng Tân cười khổ nói:

- Chẳng lẽ ta không biết hay sao? Nhưng tử vong nhiều như vậy, sau này làm sao có thể tiếp tục tấn công. Sáu mươi vạn viện quân của Minh triều không thể nào dễ nuốt như vậy. Hơn nữa quan trọng nhất là nếu như quân đội không đủ, đến lúc đó Chu Lệ phát hỏa, phái bốn mươi vạn quân đoàn trung ương của kinh thành đến đây thì chúng ta phải làm sao? Không có trăm vạn đại quân thì làm sao có thể tiếp tục tấn công vào nội địa Minh triều đây?

Gia Luật Hồng Diệp đột nhiên nở nụ cười nói:

- Đại ca, chẳng lẽ huynh đã quên trước kia đã từng có người đề xuất một kế hoạch hay sao?

Gia Luật Hồng Tân ngăn người:

- Kế hoạch trước kia .....

Đột nhiên ánh mắt hẩn sáng lên, lại nhìn lên bản đồ, kinh hỉ nói:

- Người nói là ..... Đúng vậy, tại sao ta lại quên mất? Bây giờ hoàn toàn có thể chấp hành kế hoạch này!

- Đúng vậy, đại ca, bốn mươi vạn đại quân mặc dù không nhiều cũng không ít, nhưng không cách nào tấn công sau lưng chúng ta được. Chỉ cần phái bốn mươi vạn quân đội đóng bên ngoài Thiết Dương Thành, khống chế bốn mươi vạn quân thủ thành. Mặt khác phái tám mươi vạn đại quân lập tức tấn công Thái Hành Sơn, đoạt Thái Hành Sơn làm căn cứ địa. Đến lúc đó, cả Minh vương triều đều đã ở trước mặt chúng ta rồi. Hơn nữa có Thái Hành Sơn làm chỗ dựa, chúng ta có thể tấn công bất cứ nơi nào. Cho dù đại quân của Minh triều đến tấn công, chúng ta cũng có thể dựa vào Thái Hành Sơn để chống đỡ. Ha ha, đến lúc đó, chúng ta chỉ cần nghĩ đến việc làm thế nào để chơi đùa bên trong Minh vương triều mà thôi! Ha ha .....

Nghĩ đến đây, Gia Luật Hồng Diệp cũng phải cười phá lên.

Năm đó có người đưa ra kế hoạch này, nhưng khi thực hành thì lại bị thất bại. Chủ yếu là vì Minh vương triều nhìn thấu được, phái trăm vạn đại quân từ phía sau tấn công đại quân của Liêu quốc. Liêu quốc còn chưa kịp tấn công Thái Hành Sơn đã kinh bị Minh triều quân đội từ phía sau cấp công kích đích trận hành đại loạn, hội bại mà chạy. Bây giờ chỉ có bốn mươi vạn quân thủ thành, cho dù muốn ngăn cản cũng không có tác dụng lớn.

Gia Luật Hồng Tân nghĩ đến việc có thể tùy thời tấn công, có thể cướp đoạt vô số tài sản của Minh vương triều, cũng phải hưng phấn cười phá lên.

- Người đâu, mau triệu tập sáu vị tướng quân lại đây cho ta. Bốn đại soái có việc muốn tuyên bố!

Gia Luật Hồng Tân sắc mặt đỏ lên, hân hoan quá hưng phấn. Phảng phất như mảnh đất Minh vương triều màu mỡ giống như là những kỹ nữ ở trước mặt, tùy ý cho hắn chiếm đoạt.

Gia Luật Hồng Tân căn bản là không nghĩ đến sơn tặc của Thái Hành Sơn có thể đánh bại hắn. Trong mắt của hắn, tám mươi vạn đại quân chính quy công kích mười vạn sơn tặc, thắng lợi là chuyện đương nhiên không thể nghi ngờ.

- Thật vậy?

Trương Tinh Phong kinh hỉ hỏi lại.

- Đúng vậy, đại soái, bây giờ đại quân của Liêu quốc đang chia làm hai đường, một đường đi về hướng Thái Hành Sơn, tổng cộng khoảng chừng tám mươi vạn, còn một đường đã đến bên ngoài Thiết Dương thành, tổng cộng bốn mươi vạn.

Một viên tướng đứng trước mặt Trương Tinh Phong báo cáo tình hình.

Trương Tinh Phong khoát tay nói:

- Người lui ra trước đi!

- Tuân lệnh!

Viên tướng lập tức tuân mệnh bước ra ngoài lều.

- Trương bá tước, ha ha..... ha ha ha ha ..... Tất cả đều phi thường thuận lợi, bọn họ nhìn thấy chúng ta có ít quân quả thật đã quyết định tấn công Thái Hành Sơn!

Hồng Trụ quay sang Trương Tinh Phong cười lớn. Đột nhiên lại nhượng mày nói:

- Nhưng mà Trương bá tước, ngài có xác định sơn tặc của Thái Hành Sơn có thể khiến cho tám mươi vạn đại quân bị thiệt hại nặng hay không?

Hồng Trụ vẫn khó có thể tưởng tượng mười vạn sơn tặc lại có thể chống lại tám mươi vạn đại quân của Liêu quốc.

Trương Tinh Phong mỉm cười thần bí nói:

- Chuyện này người không cần lo lắng. Hơn nữa sơn tặc của Thái Hành Sơn không đơn giản chỉ là làm thiệt hại, mà sẽ hoàn toàn đánh tan tám mươi vạn quân của Liêu quốc!

Trương Tinh Phong trong lòng thầm than: "Phỏng chừng chỉ cần năm vạn tiên thiên cao thủ thôi đã có thể hoàn toàn đánh bại tám mươi vạn đại quân rồi!"

Không để ý tới vẻ mặt khiếp sợ, không thể tưởng tượng và nghi hoặc của Hồng Trụ, Trương Tinh Phong xoay người nhìn bản đồ khu vực Thái Hành Sơn.

Trong lòng cười lạnh nói: "Lý Thiên Tường, Lý Thiên Tường, thế lực của người không phải rất lớn hay sao? Tốt lắm, trước tiên để cho tám mươi vạn quân của Liêu quốc chơi đùa với người trước. Nhưng ngàn vạn lần đừng để người Liêu quốc đùa giỡn nhé, tuy nói bọn họ đều chỉ là người bình thường, nhưng dù sao số lượng cũng không ít. Chẳng lẽ không đúng sao?"

Trương Tinh Phong lòng cười ha hả, hẳn đã có thể tưởng tượng được vẻ mặt của Lý Thiên Tường lúc này.

Lúc này Lý Thiên Tường đang làm gì?

Hắn đang huấn luyện năm vạn tiên thiên cao thủ và một trăm linh ba cao thủ cường đại nhất đã đột phá nhất phẩm cảnh giới.

- Các người đều đã hoàn toàn nắm được phương pháp tu luyện của "Thiên Ma sách" rồi, bây giờ tất cả phải trông vào bản thân các người thôi!

Lý Thiên Tường lãnh khốc đứng trên đài cao nhìn một trăm linh ba cao thủ đạt đến Thiên chi cảnh phía dưới.

- Tuân lệnh, thiếu chủ nhân!

Chúng cao thủ cung kính hô lớn. Đối với thiếu chủ nhân trước mặt, sự tôn trọng của tất cả các cao thủ đều phát ra từ nội tâm. Hơn nữa bây giờ thiếu chủ nhân lại vừa truyền cho bọn họ "Thiên Ma sách" cực kỳ lợi hại, bọn họ đối với Lý Thiên Tường càng thêm trung thành.

Lý Thiên Tường lúc này trong lòng cũng đang hưng phấn: "Hơn một trăm tuyệt đỉnh cao thủ này sau khi tu luyện "Thiên Ma sách", pháp quyết phổ thông nhất của Ma giới, phỏng chừng công lực đều tăng thêm một bậc. Chín cao thủ Thần chi cảnh trong số đó càng có thể đạt đến Nguyên Anh chi cảnh. Đến lúc đó, chỉ cần ..... ha ha ..... ha ha ha ha ....."

Nghĩ đến đây, Lý Thiên Tường trong lòng cười lớn. Lúc trước bên trong bảo tàng của Thiết Mộc Chân, chẳng qua chỉ là những Ma Khôi do Tiên thiên cao thủ biến thành đã kinh khủng như vậy. Nếu đem những cao thủ đạt đến Nguyên Anh cảnh giới biến thành Ma Khôi, vậy thì .....

- Bẩm cáo Thiếu chủ nhân, đang có tám mươi vạn đại quân của Liêu quốc tiến về hướng Thái Hành Sơn chúng ta!

Đột nhiên một đại hán quỳ xuống, cung kính nói.

Lý Thiên Tường ngẩn, đột nhiên lạnh lùng nói:

- Cái gì? Đại quân của Liêu quốc lại dám hướng đến Thái Hành Sơn chúng ta. Đây là chuyện gì vậy?

Lý Thiên Tường lúc này tâm tình vô cùng không tốt. Như thế nào lại gặp phải đại quân của Liêu quốc đây? Sức chiến đấu của đại quân Liêu quốc mặc dù thấp hơn so với sơn tặc của Thái Hành Sơn, nhưng nhân số thì lại hơn gấp vài lần. Trừ phi là điều động năm vạn tiên thiên cao thủ, nếu không thì quả thật không thể nắm chắc phần thắng.

- Bẩm cáo Thiếu chủ nhân, năm đó Liêu quốc đã có đến một lần, nhưng lần đó lại bị quân đội của Minh triều từ phía sau đánh bại. Lần này lại đến, nhất định là vì muốn đoạt Thái Hành Sơn của chúng ta làm căn cứ địa để tấn công Minh triều!

Một hắc y nam tử bên cạnh Lý Thiên Tường cung kính nói.

Lý Thiên Tường khẽ gật đầu. Hắc y nam tử này chính là do Lý Thiên Tường mang từ trong gia tộc đến, là một nhân tài về sách lược do thể gia chuyên môn bồi dưỡng ra.

- Sự tồn tại của năm vạn tiên thiên cao thủ không thể để cho các quốc gia biết được. Nếu không bọn họ nhất định sẽ liên thủ lại để tiêu diệt thế lực kinh khủng này!

Lý Thiên Tường cau mày nói. Đây đúng sự thật, nếu như các quốc gia biết được có sự tồn tại của một đội quân có thể có thể lật đổ cả triều đình, phỏng chừng mấy quốc gia thậm chí sẽ liên thủ lại để tiêu diệt năm vạn tiên thiên quân đội này.

Lý Thiên Tường trầm ngâm nói:

- Mười vạn nhân mã bên ngoài có thể chống lại mười lăm vạn đại quân. Còn mười lăm vạn quân đội mạnh hơn, mỗi một người đều có thể lấy một địch năm, tin rằng bọn họ đủ sức ngăn cản tám mươi vạn đại quân!

- Tốt, ta tuyên bố, hai mươi lăm vạn dũng sĩ toàn bộ chuẩn bị, lập tức để cho năm ngàn tiên thiên cao thủ làm tiên phong. Không phải chỉ là tám mươi vạn quân đội bình thường của Liêu quốc hay sao?

Lý Thiên Tường trên mặt hiện lên vẻ khinh thường.

- Tuân lệnh!

Những đầu mục chung quanh lập tức quỳ xuống hô lớn. Trong mắt bọn họ cũng hiện lên vẻ khinh thường. Những sơn tặc bọn họ cả ngày luyện tập cho đến bây giờ cũng chưa từng để quân đội chính quy của các quốc gia vào mắt.

"Hắc hắc, lần này chính là cơ hội để Thái Hành Sơn chúng ta lập uy!" Bọn sơn tặc trong lòng đều nổi lên sát ý, phảng phất như một bầy sói đang chờ đợi những con cừu non đáng thương.

Đáng tiếc là lúc này những con cừu non vẫn còn đang suy nghĩ làm cách nào để tiêu diệt bọn sơn tặc mà không tổn thất!

Mà lúc này bên trong Thiết Dương Thành, Trương Tinh Phong lại đang ngồi một bên xem náo nhiệt. Vô luận là ai thắng, chính thức được lợi vẫn là hắn mà thôi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Vi Tiếu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này đại quân của Liêu quốc đang gấp rút hành quân, vẫn còn một khoảng cách khá xa mới đến Thái Hành Sơn. Thái Hành Sơn thuộc địa phận bên kia Thanh Châu Thành, còn bọn họ lại ở khu vực Thiết Dương Thành bên này. Hơn nữa bọn họ chỉ có thể đi bằng hai chân, cho nên mất nửa ngày vẫn chưa đến Thái Hành Sơn.

- Nhanh lên một chút, con mẹ nó, mấy người các người là chậm nhất đấy!

Một đại hán mặt đỏ quay sang mấy chiến sĩ bên cạnh quát lên.

Mấy chiến sĩ kia chỉ cúi đầu, trong miệng lại lầm bầm: "Không phải chỉ là một tên đầu mục thôi sao, dựa vào cái gì mà kiêu ngạo như vậy? Muốn đi nhanh như vậy để làm gì, để chết cho nhanh à? Đã ngu lại còn hung hăng càn quấy, nếu là ta thì đã sớm tự sát chết quách đi cho rồi!" Mấy chiến sĩ này cũng không dám ngẩng đầu, chỉ sợ tên đầu mục này phát hiện ra miệng bọn họ khê mấp máy.

Đại hán mặt đỏ trừng mắt nhìn mấy tên tiểu binh này, âm thầm tức giận: "Con mẹ nó, mấy tên gia hỏa này tại sao lại được phân đến chỗ ta chứ? Xem ra lần này muốn lập công cũng khó khăn. Mười vạn sơn tặc thì có lẽ những huynh đệ phía trước trùng kích một đợt là đã thất bại rồi. Mẹ nó, đều do mấy tên này tốc độ chậm như vậy!" Nghĩ đến đây, đại hán mặt đỏ lại trừng mắt nhìn mấy chiến sĩ, phát tiết sự bất mãn của mình.

Lúc này cả tất cả đại quân của Liêu quốc ai nấy đều hăng hái muốn lập công. Tất cả mọi người đều xem những sơn tặc của Thái Hành Sơn trở thành một khối thịt mềm, ai cũng muốn cắn một miếng. Tám mươi vạn đại quân đều giành nhau chạy lên trước.

" Báo ——" Một thám tử từ xa đã hô lớn.

- Báo cáo đại soái, phía trước mười dặm có khoảng mười vạn Thái Hành sơn tặc, bọn họ lập thành chiến trận hình vuông, dường như đang chờ đại

quân của chúng ta đến!

Thám tử lập tức đem tin tức nói ra.

Gia Luật Hồng Tân ngẩn người, đột nhiên phá lên cười: "Ha ha ..... Ha ha ha ha..... Mười vạn sơn tặc lại dám bày trận ..... Ha ha ha ha ....." Gia Luật Hồng Tân phảng phất như nghe được một chuyện buồn cười nhất, đặc ý cường tiếu.

Gia Luật Hồng Diệp cũng lập tức hoa tay múa chân:

- Ai nha, đại ca, lần này ông trời cũng giúp chúng ta. Ta còn đang lo lắng bọn chúng co đầu rút cổ lại bên trong Thái Hành Sơn, chúng ta cũng thật sự rất khó tiêu diệt, không ngờ bọn chúng lại ..... Ha ha ha ha .....

Một đại hồ tử (râu ria rậm rạp) tướng quân cười ha ha nói:

- Mấy tên sơn tặc này còn có cái gì trận thế hình vuông, ha ha, cười chết mất. Thái Hành Sơn sơn tặc tổng cộng cũng chỉ có mười vạn. Lão Thiên gia ơi, long đầu của cái đám sơn tặc này là ai vậy, lại dám bày trận trực tiếp đối kháng cùng với tám mươi vạn đại quân chính quy của Liêu quốc, ha ha ha .....

Một tướng quân bên cạnh cũng tiếp lời:

- Ai da, Thái Hành Sơn này cũng đã có hơn ngàn năm lịch sử rồi. Nếu như lão tổ tông khai trại của Thái Hành Sơn biết hậu duệ của hãn lại ngu dốt đến như vậy, có lẽ cũng phải từ trong quan tài nhảy ra đây!

Tên tướng quân này làm sao biết được bây giờ lão tổ tông của Thái Hành Sơn vẫn còn sống khỏe mạnh đây? Phỏng chừng sau khi biết hãn sẽ lập tức ngắt xiu. Dù sao chuyện này bọn họ cũng không giải thích được.

Các đại tướng đều cười lớn khinh bỉ long đầu của Thái Hành Sơn đúng là một kẻ ngu ngốc.

Không phải như vậy sao? Mười vạn sơn tặc lại dám dàn trận chuẩn bị chiến đấu với tám mươi vạn quân chính quy của Liêu quốc, còn có chuyện nào buồn cười hơn sao? Tất cả các tướng quân của Liêu quốc đều tin tưởng, tiêu diệt mười vạn sơn tặc này sẽ chẳng phải tổn thất gì, tất cả dường như rất tốt đẹp. Bọn họ đã bắt đầu tưởng tượng đến việc có thể cướp bóc đất đai tài sản của Minh triều, trên mặt lộ ra nụ cười sáng lạn.

Lúc này Lý Thiên Tường vẫn còn đang bố trí:

- Mẹ kiếp, nhanh lên một chút, đúng, cứ như vậy, tất cả mọi người đều phải cẩn thận. Kẽ nào để cho bọn chúng phát hiện trước thời hạn thì chuẩn bị tự sát tạ tội đi!

Lý Thiên Tường lần này đem mười vạn sơn tặc bình thường bày thành trận thế ngoài sáng, mục đích chính là để cho quân đội của Liêu quốc tưởng rằng tất cả sơn tặc của Thái Hành Sơn đều đã chuẩn bị cùng bọn họ đối kháng. Về điểm này, Lý Thiên Tường cũng phải cảm tạ Úy Trì Công. Úy Trì Công bất luận lúc nào cũng chỉ đem mười vạn sơn tặc hiện ra trước mặt ngoại nhân, cho nên đến bây giờ những người bên ngoài đều tưởng rằng Thái Hành Sơn chỉ có mười vạn sơn tặc.

Mười lăm vạn cao thủ đang mai phục đều lặng lẽ nằm sát mặt đất, không nói một lời nào. Bọn họ đang đợi địch nhân xuất hiện. Chỉ cần đại quân của Liêu quốc vừa tiến vào vòng mai, mười lăm vạn cao thủ, mười lăm vạn cao thủ tựa như mãnh hổ hạ sơn sẽ lập tức trùng kích vào, tin rằng đến lúc đó tràng diện nhất định sẽ rất hùng tráng. Lý Thiên Tường lặng lẽ nhìn mười lăm vạn cao thủ, hài lòng gật gật đầu, bay lên không trung quan sát tất cả. Tất cả đều diễn ra đúng như dự tính!

Bên trong Thiết Dương Thành!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói: "Ân ..... Bốn mươi vạn quân đội của Liêu quốc đã đóng quân tại một nơi hiểm trở phía trước Thái Hành Sơn. Ân, thật là thông minh, nếu tấn công quả thật có chút khó khăn, không có tám mươi vạn có lẽ không thể nào công hạ được. Nhưng mà ..... ai nói là ta muốn truy kích các người đây? Ha ha ..... Chỉ cần ta chặn đường lui của các người, chỉ cần ..... hắc hắc ..... Lý Thiên Tường tên gia hỏa kia mặc dù không dám tự mình ra tay, nhưng thế lực vẫn rất lớn, đối phó với tám mươi vạn quân đội của các người có lẽ không có vấn đề gì!

Trương Tinh Phong nhìn một ngọn núi trên bản đồ quân sự, mỉm cười: "Chỉ cần ta ở nơi này chờ các người, nhân số không cần nhiều, bốn mươi vạn là đủ rồi. Chờ đến khi các người hoảng loạn chạy về đây ..... Ha ha!" Trương Tinh Phong dường như đã thấy được tương lai của đại quân Liêu quốc, trên mặt lộ ra nụ cười.

Hồng Trụ đột nhiên chạy đến, kinh hãi nói:

- Trương bá tước, quân đội của Dự Châu quận rồi, có lẽ chỉ cần một canh giờ nữa sẽ đến nơi!

Trương Tinh Phong rồi đột nhiên cười nói:

- Tốt, tốt, không ngờ ông trời cũng giúp ta. Ân ..... một canh giờ có đúng không? Hồng Trụ tướng quân, người chuẩn bị an bài cho ba mươi vạn quân của Dự Châu đóng ở Thiết Dương Thành, ta muốn dẫn quân đội ở nơi này đi chơi đùa với bọn chúng!

Hồng Trụ cả kinh nói:

- Trương bá tước, chiến tranh không thể nào sơ xuất được. Chúng ta nên ở đây cố thủ thì tốt hơn. Xuất động bốn mươi vạn đại quân không phải là trò đùa, ngài cần phải suy nghĩ thật kỹ!

Hồng Trụ vốn cũng là một người thích làm những chuyện khác thường. Nhưng cuộc chiến này không phải giống như những trò chơi lúc nhỏ của hắn, nếu không may có chuyện gì thì cả Minh vương triều đều phải gánh chịu tai nạn. Dưới áp lực này hắn còn dám đùa giỡn hay sao? Yên ổn là quan trọng nhất.

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Hắc hắc, Hồng Trụ tướng quân, người không biết thế lực của Thái Hành Sơn mạnh đến thế nào đâu. Ta nói cho người biết, cho dù là một trăm năm mươi vạn đại quân tấn công, phỏng chừng Thái Hành Sơn cũng có thể liều chết giết hết toàn bộ!

- Một trăm năm mươi vạn đại quân! Ngài nói Thái Hành Sơn có thể tiêu diệt toàn bộ một trăm năm mươi vạn đại quân!

Hồng Trụ kinh ngạc cặp mắt như muốn lồi cả ra ngoài. Một trăm năm mươi vạn đại quân là khái niệm gì? Xếp thành hàng cũng nhìn không thấy biên!

Trương Tinh Phong cười cười, thầm nghĩ: "Hắc hắc, năm vạn tiên thiên cao thủ đối phó với một trăm năm mươi vạn đại quân, không phải chỉ cần một tiên thiên cao thủ giết chết ba mươi người hay sao? Mặc dù trong những cuộc chiến lớn ưu thế của cao thủ không lớn, hơn nữa trong quân đội cũng có tiên thiên cao thủ, nhưng năm vạn tiên thiên cao thủ này cũng có thể hợp

thành một chiến trận cực kỳ chắc chắn. Phòng chừng chỉ có thể đánh đến khi kiệt sức mới có thể giết chết năm vạn tiên thiên cao thủ này!

- Hồng Trụ tướng quân, người không cần lo lắng. Có ba mươi vạn quân thủ thành, hơn nữa bây giờ tám mươi vạn đại quân của Liêu quốc đã tấn công Thái Hành Sơn. Người nói xem bốn mươi vạn quân có thể công hạ ba mươi vạn quân thủ thành hay sao?

Trương Tinh Phong cười đùa nói.

Hồng Trụ ngăn người nói:

- Cũng đúng, ta vừa rồi phản ứng hơi quá, vừa nghe nói bá tước muốn xuất động liền ngăn cản. Đúng, bây giờ không phải chỉ có bốn mươi vạn quân có thể tấn công hay sao? Ta thật sự không tin bốn mươi vạn quân đội của Liêu quốc có thể công hạ được ba mươi vạn quân thủ thành!

- Trương bá tước, ngài cứ yên tâm, tất cả đã có ta, hắc hắc, ta còn thật sự hy vọng bọn chúng sẽ đến tấn công. Chỉ có bốn mươi vạn thì sợ cái gì? Không có số lượng gấp đôi thì căn bản là không có hy vọng phá được thành trì này!

Hồng Trụ có vẻ rất tự tin.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Tốt, đợi quân đội của Dự Châu đến đây, ta sẽ lập tức dẫn người xuất động. Lần này ta chính là ngư ông a!

- Đúng đúng, ngư ông, chúng ta là ngư ông, hắc hắc, ta thích nhất là làm ngư ông!

Hồng Trụ cười cực kỳ hưng phấn.

- Trương bá tước, ngài cứ yên tâm, đừng lo lắng, hắc hắc, ta đi chuẩn bị trước!

Hồng Trụ nói xong liền đi ra cửa phòng, miệng vẫn còn lẩm bẩm, dường như đang hát một bài dân ca.

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Tốt, người đi đi!

Đột nhiên sắc mặt hắn trở cổ quái: "Ân ..... Tại sao lại kỳ lạ như vậy? 'Trương bá tước, ngài cứ yên tâm đi', những lời này thấy kỳ kỳ làm sao ấy?"

Trương Tinh Phong lắc đầu, đột nhiên trên mặt nở nụ cười: "Ha ha, bây giờ trước tiên hãy xem các người chơi đùa với nhau như thế nào đã!"

- Đại soái, bây giờ chỉ còn cách năm trăm thước, có lẽ tấn công được rồi!

Đại Hồ Tử tướng quân ở bên cạnh Gia Luật Hồng Tân hưng phấn nói.

Gia Luật Hồng Tân liếc nhìn Đại Hồ Tử, thầm nghĩ: "Tên gia hỏa người, lần nào chiến đấu cũng đều hưng phấn như vậy. Mỗi lần chiến đấu râu cũng biến thành màu đỏ. Nhưng mà tại sao nhiều năm như vậy râu của hắn vẫn là màu đen, cũng không bị nhuộm thành màu đỏ?" Gia Luật Hồng Tân trong đầu bỗng nhiên hiện ra cái ý nghĩ cổ quái này.

Gia Luật Hồng Tân nhìn bộ dáng sốt ruột của Đại Hồ Tử, lắc đầu, xua hết mấy ý nghĩ trong đầu, nghiêm túc nói:

- Ân ..... cái này, tấn công thì có lẽ cũng tốt. Ai da, mấy tên ngốc của Thái Hành Sơn này tại sao vẫn còn chưa tấn công, chẳng lẽ thật sự chúng ta tấn công trước hay sao?

Đại Hồ Tử cười ha hả nói:

- Đại soái, bọn chúng đều là những tên ngốc mà, nếu tấn công thì làm sao còn ngốc chứ?

Gia Luật Hồng Tân ngẩn người, nhìn bộ dạng đặc ý của Đại Hồ Tử, thầm nghĩ: "Phỏng chừng người mới đúng là một tên đại ngốc, nhưng ta lại thích người ngốc như vậy, ha ha!"

- Ân, tốt lắm, hãy chuẩn bị sẵn sàng, nhìn thấy tín hiệu thì lập tức bắt đầu tấn công! Ai da, nhiều người cũng quả thật không tốt. Chỉ có tiền quân có thể tấn công, trung quân và hậu quân chỉ có thể đứng nhìn. Bất quá ba mươi vạn tiền quân có lẽ cũng đủ rồi!

Gia Luật Hồng Tân nhíu mày.

Đại Hồ Tử cười ha hả nói:

- Đại soái, ngài cứ yên tâm đi, chỉ cần tiền quân có ta, cam đoan sẽ không có vấn đề gì. Ai da, đã lâu lắm rồi không có giết người của Minh triều, tay cũng đã ngứa ngáy lắm rồi. Bọn sơn tặc này tốt xấu gì cũng là người của Minh vương triều, giết cũng không tệ!

Gia Luật Hồng Tân trong lòng muốn nôn ra, nhưng trên mặt vẫn tươi cười nói:

- Ân, người hãy lên trước đi!

Gia Luật Hồng Tân đối đãi với tâm phúc của mình cũng không tệ.

Đại Hồ Tử cưỡi trên lưng một con tuấn mã cao lớn, trên tay cầm một cây búa lớn, thỉnh thoảng còn có một đạo huyết quang thoáng hiện lên trên lưỡi búa, quý dị vô cùng.

- Tấn công!

Đại Hồ Tử vừa nhìn thấy tín hiệu, lập tức hét lớn một tiếng, tất cả đại quân cũng đều nghe thấy rõ ràng.

"A....."

"Sát....."

Những tiếng hét xung trận lập tức vang lên, kinh thiên động địa. Ngay Gia Luật Hồng Tân đứng ở trung quân cũng cảm thấy đình tai nhức óc.

Gia Luật Hồng Tân trong lòng chấn động. Hắn đột nhiên hẳn phát hiện ra, những tiếng la hét này không phải từ phát ra phía trước, mà là từ hai bên trái phải.

Có mai phục!

Gia Luật Hồng Tân trong lòng bừng tỉnh, nhìn về phía những sơn tặc mai phục hai bên, trong lòng phát lạnh. Hắn càng khiếp sợ vì sự cường đại của những sơn tặc này, bên mình chết bảy tám đối phương mới chết một người. Hắn cảm thấy vô cùng nghi hoặc, nhiều người mai phục như vậy tại sao lại không bị phát hiện?

Bất chấp trong lòng đang khiếp sợ, Gia Luật Hồng Tân lập tức phát huy bản lĩnh của một đại soái, quát lớn:

- Trung quân và hậu quân lập tức dựa vào nhau công kích, phạm là địch nhân tất cả đều giết không tha, tiền quân hãy nhanh chóng tiêu diệt mười vạn sơn tặc!

Lý Thiên Tường trên mặt nở nụ cười đắc ý: "Ha ha, chỉ cần một cái chướng nhãn pháp để cho các người không chú ý người của ta. Hắc hắc! Bây giờ bị chúng ta mai phục đánh sâu vào, để xem các người có thể làm gì!"

Mười lăm vạn cao thủ giống như những mảnh hổ hạ sơn, trong nháy mắt đã giết chết gần mười vạn quân đội Liêu quốc, còn bọn họ chỉ mới tử vong khoảng hai ngàn. Trung quân và hậu quân nhân số chỉ còn bốn mươi vạn, nhưng rõ ràng là mệnh lệnh của Gia Luật Hồng Tân đã có tác dụng.

Trung quân hòa hậu quân lập tức bắt đầu dữa vào nhau công kích mười lăm vạn cao thủ. Sau khi phát hiện tất cả những người này đều là cao thủ, bọn họ tự động ba người một tiểu đội bắt đầu lập thành tam giác trận bắt đầu công kích!

Những cao thủ của Thái Hành Sơn khiếp sợ phát hiện ra, sau khi bọn họ vừa mới thoát khỏi một chiêu công kích thì một chiêu khác lại đến, liên miên bất tuyệt. "Tại sao tốc độ lại nhanh đến như vậy?" Những cao thủ này vẫn còn chưa kịp phản ứng thì đã chết!

Mười lăm vạn cao thủ trong một canh giờ ngắn ngủi đã chết mất hai vạn, còn quân đội Liêu quốc cũng chết hai vạn. Kết quả này khiến cho Lý Thiên Tường đang ở trên không trung quan sát cuộc chiến cũng phải ngẩn ngơ. Đột nhiên hắn chợt hiểu ra: "A, thì ra là như vậy, ba người một tổ tạo thành chiến trận liên tục công kích!"

- Tất cả mọi người lập thành tam giác trận trùng kích vào cho ta!

Gia Luật Hồng Tân nhìn thấy hy vọng thắng lợi, lập tức quát lớn. Hắn nhìn những cao thủ đột nhiên xuất hiện này, thầm nghĩ: "Hắc hắc, thừa dịp các ngươi vẫn còn đang lúng túng giết hết các ngươi!"

Cự hình tam giác trận một lần công kích hai bên đều chết gần một vạn.

Lý Thiên Tường quát lên:

- Mấy tên ngu ngốc các ngươi, lập tức tạo thành cự hình tam giác trận cho ta, cùng bọn chúng đối công!

Tiếng quát của Lý Thiên Tường khiến cho đại quân của Liêu quốc nhất thời giật mình. Những cao thủ của Thái Hành Sơn lập tức tạo thành cự hình tam giác trận. Mặc dù chưa từng luyện tập qua, nhưng bọn họ dựa vào thực lực của mình cũng phát huy được một nửa sức mạnh của trận pháp.

Kết quả không cần phải nói cũng biết, gần mười hai vạn cao thủ lập tức hợp thành một cự hình tam giác trận, tấn công vào trung quân và hậu quân.

Tựa như những miếng gỗ mục, trong nháy mắt trận thế của quân đội Liêu quốc đã vỡ tan, những chiến sĩ tử vong giống như những cây lúa bị cắt ngang, từng đám lần lượt ngã xuống. Chỉ trong thời gian một chén trà nhỏ, mười hai vạn cao thủ mới chỉ tử vong hai ngàn, mà quân đội Liêu quốc đã tử vong hơn mười vạn!

Lý Thiên Tường lập tức mặt mày hớn hờ, cảm giác thập phần thống khoái. Hắn cũng không thèm chú ý đến tình hình mười vạn sơn tặc kia như thế nào. Trong mắt của hắn, bọn chúng cũng chỉ là những con chốt thí mà thôi. Hắn không chú ý đến, khi mười vạn sơn tặc đối mặt với tam giác chiến trận, cũng tự động lập thành tam giác chiến trận. Tại sao mười vạn sơn tặc bình thường này lại biết cách đối phó với chiến trận, còn những cao thủ của Thái Hành Sơn lại không biết?

Bởi vì bọn họ thường xuyên phải đối phó với quan quân, cho nên đã có kinh nghiệm. Còn mười lăm vạn cao thủ trong mắt của Úy Trì Công chỉ là những hảo thủ đánh du kích mà thôi. Năm đó Úy Trì Công quan niệm rằng chỉ cần đem mười lăm vạn cao thủ phân bố ra khắp Thái Hành Sơn, lợi dụng sự quen thuộc địa hình và thân thủ cao cường tiến hành đánh lén. Cho dù hơn trăm vạn đại quân đến tấn công, cũng sẽ bị mười lăm vạn cao thủ này lần lượt tiêu diệt. Nhưng ai biết hôm nay Lý Thiên Tường lại sử dụng những cao thủ này giống như quân đội. Hơn nữa hắn cũng chưa từng đọc qua quân thư, làm sao biết được sự huyền bí của chiến tranh.

Gia Luật Hồng Tân đang đứng ở trung quân nhận thấy tình hình không tốt, lập tức quát lớn:

- Toàn lực công kích về hướng đông!

Đại Hồ Tử đang hưng phấn chém giết, vừa nghe được liên vung búa chém chết một tên sơn tặc, sau đó lập tức quát lớn:

- Tấn công về hướng đông!

Đại Hồ Tử mặc dù là một tên lỗ mãng, nhưng hắn lại tuyệt đối phục tùng mệnh. Đây cũng là nguyên nhân mà Gia Luật Hồng Tân yên tâm để cho hắn thống lĩnh tiền quân.

"Mẹ kiếp, mấy tên gia hỏa kia thật đúng là dai như đĩa đói!" Đại Hồ Tử trong miệng càu nhàu, lập tức công kích về hướng đông. Lúc này mười vạn

sơn tặc đã chết mất sáu vạn, còn tiền quân của Liêu quốc thì chỉ chết ba vạn người. Nên biết rằng nhân số của bọn họ đến ba mươi vạn, theo đạo lý chết ba vạn thì lẽ ra đã tiêu diệt toàn bộ mười vạn sơn tặc rồi!

- A! Các huynh đệ, nhanh lên!

Đại Hồ Tử đã thấy được tam giác trận do các cao thủ của Thái Hành Sơn tạo thành, uy lực vô cùng cường đại.

"Quá kinh khủng, tấn công như vậy ba mươi vạn tiền quân của ta làm sao có thể ngăn cản được!" Đại Hồ Tử quát lớn một tiếng, dẫn đầu xông lên trước.

Lý Thiên Tường nhìn quân đội của Liêu quốc đang chạy trốn hỗn loạn, trên mặt lộ ra vẻ hài lòng.

"Truy sát một hồi rồi hãy về sơn trại!" Lý Thiên Tường âm thầm nói.

Lúc này Trương Tinh Phong đang sử dụng linh giác quan sát cuộc chiến, mỉm cười: "Ai nha, thật là cảm tạ người Lý Thiên Tường, thật sự là cảm tạ. Cái công lao này lại bị ta lấy hết. Ân ..... đến đỉnh núi vô danh kia phỏng chừng còn nửa ngày, bọn người kia có lẽ phải cần đến một ngày, thời gian như vậy là đủ rồi. Hắc hắc, ta thật muốn làm ngư ông!" Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra một nụ cười gian xảo.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Trương Tinh Phong Đích Biến Hóa.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bốn mươi vạn đại quân tháo chạy trông như thế nào? Có lẽ người bình thường cả đời cũng chưa từng gặp qua. Binh lính rợp trời kín đất điên cuồng tháo chạy, khí thế vô cùng dọa người. Đáng tiếc là bọn họ không phải tấn công, mà lại là bỏ chạy. Đáng cười hơn chính là truy kích bọn họ chỉ là mười hai vạn quân đội.

Mười hai vạn người truy kích bốn mươi vạn đại quân, quả thật làm cho người ta khó có thể tiếp nhận. Nhưng mà chỉ cần người nhìn thấy tràng diện truy sát này, người sẽ không cảm thấy kỳ quái nữa.

Nghiền nát!

Đúng, mười hai vạn quân đang truy kích này chính là một cỗ máy nghiền kinh khủng. Bọn họ tạo thành hai cự hình tam giác trận, phảng phất như hai tam giác bằng sắt thép. Mỗi một lần va chạm vào, những binh lính này lập tức bị cắt thành từng mảnh nhỏ, tốc độ nhanh vô cùng. Kinh khủng nhất chính là tốc độ của hai tam giác này so với những binh lính bỏ chạy còn nhanh hơn nhiều. Đương nhiên, mười hai vạn người đang truy kích này chính là những cao thủ của Thái Hành Sơn.

Một nhóm binh lính chậm chân lập tức bị giết chết, sợ hãi lan ra khắp cả đại quân của Liêu quốc. Thân là đại soái, Gia Luật Hồng Tân không thể nào tiếp tục im lặng. Nếu cứ tiếp tục như vậy, phỏng chừng tất cả mọi người đều sẽ bị giết chết. Bởi vì này hai tam giác trận này tốc độ thật sự là quá nhanh, bọn họ muốn chạy cũng chạy không thoát.

Gia Luật Hồng Tân rốt cuộc đã quyết định!

- Tiền quân phía sau, mau ngăn cản bọn chúng!

Thanh âm của Gia Luật Hồng Tân trong nháy mắt truyền khắp cả đại quân, có thể thấy được công lực của hắn tuyệt đối rất cao. Đại Hồ Tử nghe được

cảm thấy ngạc nhiên, nhưng bất chợt hẳn cảm thấy trong lòng có một loại kích thích, khao khát muốn chiến đấu, muốn khiêu chiến với cực hạn.

- Tiền quân bày trận, chuẩn bị tấn công!

Thanh âm của Đại Hồ Tử so với Gia Luật Hồng Tân còn muốn lớn hơn, tất cả những chiến sĩ của tiền quân ở phía sau lập tức tạo thành vô số tam giác trận. Đây là thành quả của việc rèn luyện hàng ngày, làm thường bị quân, phục tùng mệnh lệnh chính là quy tắc lớn nhất của bọn họ. Nếu như không, tên của bọn họ sẽ bị ghi lại trong sổ sách, cuộc sống sau này bọn họ cũng không dám tưởng tượng đến. Cho nên bọn họ chỉ có thể chiến đấu, cho dù tử vong, gia đình của bọn họ cũng sẽ được chiếu cố.

Chỉ thấy từng tam giác trận nhỏ đang phóng về phía hai cự hình tam giác trận, vô số tam giác trận phô thiên cái địa trùng kích vào. Nhân số cuối cùng cũng có ưu thế nhất định, mặc dù mười hai vạn cao thủ công lực cao cường, nhưng đối mặt với nhân số đông gấp hai lần trùng kích vào, trong nháy mắt cũng không chịu nổi. Quan trọng nhất chính là những binh lính này trong lòng đều mang tín niệm liều chết giết địch!

Loại binh lính nào là đáng sợ nhất?

Không sợ chết, hơn nữa lại còn cố hết sức giết địch. Hiển nhiên những thường bị quân này đã được huấn luyện như vậy.

Từng chiến sĩ của Liêu quốc, cứ ba người hợp thành một đội. Ba người trong nháy mắt đồng thời công kích một người, hoặc là để cho một người che chắn còn hai người khác công kích. Nhưng bất kể thế nào, phương pháp của bọn họ chỉ có tinh thần không sợ chết mới có thể phát huy lực công kích lớn nhất.

Sau khi một người trong tổ chết đi, bọn họ lập tức cùng với tổ bên cạnh tiến hành liên hợp, tiếp tục tạo thành chiến trận đánh sâu vào trận thế của đối phương. Những cao thủ của Thái Hành Sơn trước khí thế chiến đấu kinh khủng này, lần lượt bị giết chết. Cũng không phải do võ công của bọn họ kém cỏi, chỉ có thể nói là những chiến sĩ của Liêu quốc này quá tàn nhẫn!

Không chỉ là tàn nhẫn với địch nhân, còn tàn nhẫn đối với chính mình!

"A!" Một cao thủ của Thái Hành Sơn sợ hãi phát hiện ra tử vong đang cách hẳn rất gần. Một binh sĩ của Liêu quốc đội nhiên ôm lấy hẳn, cho dù công

kích như thế nào cũng không buông tay, trong lúc này một tên binh sĩ khác của Liêu quốc lập tức cười hung ác, giơ trường đao trong tay lên.

"Phốc —— xuy ——"

Cao thủ của Thái Hành Sơn này ý nghĩ trống rỗng, hắn chỉ biết là mình đã chết. Tại sao đồng bạn lại không cứu hắn?

Hắn không biết, đồng bạn của hắn cũng đang lâm vào hoàn cảnh tương tự. Dạng công kích này chính là chuyên môn đối phó với cao thủ. Trừ phi là tiên thiên cao thủ sử dụng hộ thể chân khí mới có thể chống đỡ được. Nhưng trong mười hai vạn cao thủ này tiên thiên cao thủ thật sự quá ít.

Mà lúc này chỉ có một nơi quân đội của Liêu quốc không chiến đấu theo cách đó, đó chính là nơi của Đại Hồ Tử.

Đại Hồ Tử dẫn theo những chiến sĩ hãm trận doanh dũng mãnh nhất của tiền quân, tất cả đều là những người không sợ chết, hơn nữa công lực đều rất cao, trong số đó cũng có rất nhiều Tiên thiên cao thủ. Hắn dẫn theo những huynh đệ này, bắt đầu chém giết ngược tại các chiến sĩ của Thái Hành Sơn.

"Hống!" Đại Hồ Tử hưng phấn gầm lên một tiếng, một búa đem một chiến sĩ của Thái Hành Sơn chém thành hai nửa. Máu tươi bắn lên mặt hắn, khiến cho cả hàm râu cũng bị nhiễm đỏ. Hắn càng đánh càng thêm hưng phấn liều, ngay cả hàm râu cũng dựng hết lên.

"Hống!" Tất cả những chiến sĩ của hãm trận doanh cũng bắt đầu chém giết. Nếu tính ra, công lực của những chiến sĩ này so với những cao thủ của Thái Hành Sơn còn cao hơn. Quan trọng nhất chính là bọn họ được huấn luyện chiến đấu đồng đội tốt hơn những cao thủ này rất nhiều. Nếu như đối sát, người của hãm trận doanh tuyệt đối chiếm thượng phong. Chỉ là nhân số của bọn họ thật sự quá ít, Thái Hành Sơn cao thủ có đến hơn mười vạn, bọn họ chỉ có mấy trăm người, căn bản là không cùng một cấp bậc, cho nên bọn họ vừa rồi chỉ có thể tháo chạy để bảo toàn đại cục.

Bây giờ rốt cuộc cũng đã cơ hội đại phát uy phong, đương nhiên là rất hưng phấn. Tất cả huynh đệ của hãm trận doanh đều điên cuồng phát tiết sự bất mãn của mình. Chỉ có chém giết mới thể chứng minh được sự dũng mãnh của bọn họ.

Máu tươi bắn ra, phiêu đảng tại không trung. Theo những tiểu hét tuyệt vọng vang lên, từng cao thủ của Thái Hành Sơn lần lượt chết đi. Đồng dạng cũng có những tiếng hét hưng phấn của những chiến sĩ hăm trận doanh.

Lý Thiên Tường vẫn còn mỉm cười nhìn tất cả phát sinh. Vừa rồi sau khi truy sát một đoạn thời gian, bên phía Thái Hành Sơn chỉ chết vài chục người, nhưng quân đội của Liêu quốc thì đã tử vong đến mấy vạn.

Nhưng rất nhanh, sắc mặt của hắn liền biến đổi, trở nên rất khó coi.

"Chuyện gì xảy ra vậy? Tại sao chỉ trong nháy mắt công phu, cao thủ bên mình đã chết đến hơn một vạn? Bọn Liêu quốc thì lại chết chưa đến ba vạn. A ..... Bọn chúng ..... Bọn chúng lại sử dụng chiêu thuật như vậy, thật sự quá hèn hạ ....." Lý Thiên Tường sắc mặt từ trắng chuyển sang đỏ.

"Không thể tiếp tục như thế này, nếu không thì thế lực của ta sẽ bị tổn thất nặng nề!" Lý Thiên Tường lẩm bẩm tự nói. Chỉ trong một thời gian ngắn, cao thủ của Thái Hành Sơn đã chết thêm mấy ngàn, nhân số còn chưa đến mười vạn.

Lý Thiên Tường lập tức điên cuồng gào lên:

- Trở về núi, trở về!

Tất cả đích chiến sĩ của Thái Hành Sơn trong nháy mắt liền buông lỏng, bọn họ thật sự không hy vọng phải đối mặt với những tên không sợ chết này. Bây giờ có thể trở về núi, quả thật là một chuyện tuyệt vời.

Nhưng ý nghĩ này của những chiến sĩ Thái Hành Sơn trong nháy mắt liền bị cắt đứt. Bọn họ vẫn còn duy trì tam giác chiến trận, phía trước không chạy, phía sau căn bản là không có cách nào. Bọn họ chỉ có thể bất đắc dĩ nhìn những chiến sĩ Liêu quốc đuổi giết phía sau, trong nháy mắt bọn họ đã chết thêm mấy ngàn.

"Nga!" Lý Thiên Tường rớt cuộc thống khổ che mắt lại, không đành lòng nhìn tiếp nữa.

- Mấy tên gia hỏa các người, chạy cho ta, mặc kệ cái gì chiến trận, chạy nhanh lên cho ta!

Thanh âm kinh thiên địa quỷ thần khiếp của Lý Thiên Tường khiến cho tất cả binh sĩ của Liêu quốc đều bị chấn nhiếp, một lúc sau mới thanh tỉnh lại.

Sau khi tỉnh táo lại, bọn họ lại nhìn thấy một tràng cảnh khiến cho bọn họ ngây ngốc.

Tất cả những chiến sĩ của Thái Hành Sơn rốt cuộc đã phát huy ưu thế lớn nhất của cao thủ, đó chính là khinh công.

Những chiến sĩ của Thái Hành Sơn bắt đầu triển hiện khinh công của bọn họ, rất nhanh trước mắt những chiến sĩ Liêu quốc chỉ còn những cái bóng ở phía xa.

- Oa, thật sự quá nhanh, tốc độ của bọn chúng tại sao lại nhanh đến như vậy?

Một chiến sĩ Liêu quốc ngẩn người nói.

- Bọn chúng, bọn chúng, nga, lão thiên, nếu như ta cũng có tốc độ như vậy, còn lo lắng chạy trốn không được hay sao?

Một chiến sĩ Liêu quốc bỗng nhiên đem tâm tư của mình nói ra. Nhưng lúc này cũng không có ai truy cứu đến suy nghĩ chạy trốn của hắn, bởi vì tất cả chiến sĩ của Liêu quốc cũng đều đang ngơ ngác.

Đại Hồ Tử ngẩn người nhìn một hồi lâu mới phản ứng lại, nhất thời cười ha hả:

- Các huynh đệ, chúng ta đã thắng lợi rồi, ha ha ..... Mọi người không cần vội, cứ từ từ trở về thôi .....

"Nga....."

"A....."

Mọi người bắt đầu hoan hô, vừa rồi còn tưởng rằng nhất định phải chết, không ngờ trong nháy mắt lại có thể an toàn trở về. Biến hóa này làm cho tất cả mọi người đều hưng phấn, đương nhiên kể cả Gia Luật Hồng Tân.

"A ..... Mười hai vạn cao thủ này cũng thật là ....." Gia Luật Hồng Tân cũng không biết nói gì. Hắn chỉ có thể nói rằng kẻ chỉ huy quả thật là quá ngu ngốc, có một đội quân cường đại đến như vậy mà lại còn để bị phản công dẫn đến thất bại.

"Trời ạ, nếu như ta có một đội quân cường đại đến như vậy, ta nhất định có thể biến nó thành một đội quân mạnh nhất thiên hạ, tuyệt đối còn mạnh hơn rất nhiều so với trung ương quân đoàn của Minh triều!" Một vị tướng quân

không ngừng cảm thán. Bây giờ hãn cũng không cần vội vàng bỏ chạy nữa, cứ từ từ mà đi quả thật là thoải mái!

Ba mươi mấy vạn chiến sĩ của Liêu quốc bắt đầu chậm rãi trở về.

Thoải mái, nhưng trong lòng cũng cảm thấy đáng tiếc. Cuộc chiến này đã thất bại, nhưng bọn họ cũng không lo lắng, bởi vì bọn họ vẫn còn có bốn mươi vạn đại quân không hề bị tổn thương. Vừa rồi Gia Luật Hồng Tân đã phát tín hiệu cho bọn họ. Hãn cũng không lo lắng sau khi trở về sẽ ra sao. Bởi vì Gia Luật thế gia của hãn tại Liêu quốc địa vị cũng giống như Lý gia tại Minh vương triều, mặc dù còn chưa sánh bằng, nhưng cũng không kém hơn bao nhiêu.

- Tướng quân, có tín hiệu, đại soái bảo chúng ta lập tức trở về nước!

Một binh lính bên cạnh Mãnh Điền lên tiếng.

- Ân, cái gì? Hồi quốc? Lão tử đến đây còn chưa đánh được trận nào, bây giờ lại bắt lão tử ta hồi quốc. Mẹ kiếp, Gia Luật Hồng Tân kia thật đúng là một tên hỗn đản, ý là đại soái rồi muốn làm gì cũng được à!

Mãnh Điền bây giờ trong bụng tràn đầy lửa giận. Hãn đến đây là muốn lập được quân công, để sau này có thể thăng tiến. Nhưng bây giờ chưa đánh được một trận nào, quân công sẽ có sao?

- Tướng quân, chúng ta đi ngay bây giờ chứ?

Bên thiên tướng bên cạnh lên tiếng hỏi.

Mãnh điền khinh bỉ liếc mắt nhìn hãn, nhận được tín hiệu ai dám không trở về!

Mãnh Điền sau khi nhận được tín hiệu, cũng chỉ đành tuyên bố hồi quốc. Phục tùng mệnh lệnh chính là quy tắc quan trọng nhất, nếu không lỡ may xảy ra hậu quả gì thì cả gia tộc cũng phải gánh chịu trách nhiệm. Cho nên bốn mươi vạn chiến sĩ chưa đánh được một trận nào đã phải trở về nước.

Nhưng ông trời sẽ để cho bọn họ ung dung trở về hay sao? Lão Thiên có thể hay không thì không biết, nhưng Trương Tinh Phong thì nhất định sẽ không, bởi vì lúc này hãn đang chờ đợi trên đường trở về của đại quân Liêu quốc.

Trương Tinh Phong hai chân ngồi xếp bằng tại hư không, hai tay phát ra quang mang màu trắng trông giống như trong suốt, hai tay kết lại thành một thủ ấn kỳ diệu.

"Sất!" Trương Tinh Phong khẽ quát một tiếng, hai tay lập tức phát tán một đạo quang mang bao trùm cả ngọn núi. Bốn mươi vạn chiến sĩ mai phục trên đỉnh núi trong nháy mắt đều biến mất. Không phải biến mất, mà là do Trương Tinh Phong dùng ấn thân pháp.

Ấn thân pháp này so với chưởng nhãn pháp còn cao cấp hơn rất nhiều. Chưởng nhãn pháp chỉ có thể lừa gạt được những cao thủ bình thường, hơn nữa lại không thể cử động. Chỉ cần một cử động cũng có thể làm mất tác dụng của chưởng nhãn pháp. Còn ấn thân pháp thì sao? Cho dù một người có thực lực của Tu chân giả, chỉ cần công lực không bằng Trương Tinh Phong, vậy thì tuyệt đối cũng không nhìn thấy những chiến sĩ này. Những chiến sĩ ẩn thân cho dù có xuất thủ giết người thì cũng không bị phát hiện.

Nhưng lúc này tất cả chiến sĩ đều sợ hãi phát hiện ra chung quanh bọn họ bỗng nhiên không có một người nào. Những chiến sĩ được ẩn thân thì người khác không thể nhìn thấy được, cho dù là tự mình nhìn cũng không thấy.

Trương Tinh Phong hai tay không hề ngừng lại, từng đạo quang mang như tia chớp bắn về phía tất cả các chiến sĩ. Những chiến sĩ này đều kinh hãi phát hiện ra các huynh đệ của mình bỗng nhiên xuất hiện lại.

Trương Tinh Phong sắc mặt trở nên tái nhợt, cùng lúc sử dụng pháp thuật lên bốn mươi vạn binh lính, quả thật không phải là chuyện con người có thể làm được. Ngay cả Trương Tinh Phong công lực kinh khủng cũng cảm thấy ăn không tiêu, may mắn là tốc độ rất nhanh, phỏng chừng những chiến sĩ này còn không nhận ra mình đã ẩn thân liễu.

Đương nhiên bốn mươi vạn chiến sĩ này còn tưởng rằng vừa rồi là bị hoa mắt, bởi vì bọn họ bây giờ đã thấy được những người chung quanh. Bọn họ bắt đầu bình tĩnh lại, tiếp tục chờ đợi binh lính của Liêu quốc.

"Sau này cũng mặc kệ không làm mấy chuyện hao tổn sức lực như vậy nữa, nếu không phải vì muốn giảm số lượng thương vong đến mức thấp nhất thì ta cũng không cố gắng như vậy. Ai, bây giờ nhân mã của hai phương Liêu quốc cộng lại gần đến tám mươi vạn, trời ạ, chẳng lẽ ta thật sự phải vì Chu

Lệ mà giết nhiều người đến như vậy!" Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra thần sắc bất đắc dĩ.

Từ khi giết chết những binh lính của Nguyên Mông, tâm tính Trương Tinh Phong luôn có điểm bất an, nếu cứ tiếp tục như vậy, đối với con đường tu chân của hắn có ảnh hưởng rất lớn. Nhưng khi hắn nhìn thấy Lang Phong đại ca khôi phục công lực, tâm tính của hắn lại thay đổi. Hiện giờ Trương Tinh Phong trở nên có chút giống như một người bình thường, không còn khí tức xuất trần như lúc trước.

Trương Tinh Phong cũng không biết là cảnh giới của hắn đã tăng lên, xuất thế, nhập thế đều hỗ trợ lẫn nhau. Hắn bây giờ chính là lúc đang nhập thế, cho nên bây giờ suy nghĩ cũng không giống với trước kia.

Thậm chí tâm tính cũng thay đổi rất lớn. Nhưng Trương Tinh Phong cũng rất thích hưởng thụ cảm giác này, như vậy hắn mới cảm giác được mình vẫn còn tồn tại. Không giống trước kia luôn cảm thấy hư vô lúc ẩn lúc hiện, không biết mình đang theo đuổi cái gì, chỉ biết khổ tu thiên đạo.

Hắn thích hưởng thụ cảm giác này!

"Mẹ nó, Chu Lệ người nhất định phải hảo hảo cảm tạ ta đây. Tam công tử ta đối đãi với người như vậy, người nhất định không thể quên đâu đấy!" Trương Tinh Phong tùy ý nói ra. Nói xong, tự hắn cũng cảm thấy sáng khoái. Đặc biệt khi nói hai từ "mẹ nó", hắn cũng cảm thấy trong lòng kích động.

"Ha ha ..... Ha ha ha ha ....." Trương Tinh Phong đứng trên bầu trời cười lớn, nụ cười rất sáng khoái và dung tục!

Tự nhiên! Thoải mái! Đây là cảm thụ duy nhất của Trương Tinh Phong lúc này.

- A, lần này xuất chinh không ngờ lại có kết quả như vậy, thật là khiến cho cho người ta không thể tưởng tượng được. Một trăm hai mươi vạn đại quân của Liêu quốc ta tại Thái Hành Sơn lại chết mất hơn bốn mươi vạn, hơn nữa Thái Hành Sơn lại không tổn thất bao nhiêu!

Gia Luật Hồng Tân lắc đầu nói.

- Đại ca, Thái Hành Sơn tổn thất như vậy cũng đã nặng nề lắm rồi. Mười vạn sơn tặc đã chết mất sáu vạn, còn có mười lăm vạn cao thủ bây giờ cũng chỉ còn khoảng chín vạn mà thôi!

Gia Luật Hồng Diệp lập tức lên tiếng. Không biết là vì muốn cho đại ca mình cao hứng, hay là để cho Gia Luật thế gia của mình không phải mất mặt.

Gia Luật Hồng Tân gật đầu nói:

- Ân ..... Không cần lo lắng, chúng ta vẫn còn có cơ hội. Bây giờ chúng ta vẫn còn tám mươi vạn đại quân, trở về chiêu mộ thêm một số binh lính là có thể tiếp tục tấn công Minh vương triều, hừ hừ!

Gia Luật Hồng Tân cũng biết là hăn nói cho có lệ mà thôi.

Bây giờ bên trong Thiết Dương Thành phòng chừng đã có đến trăm vạn đại quân. Làm sao có thể công phá? Cho dù có thể chiêu mộ đủ binh lính, nhưng hoàng thượng có thể để cho hăn tiếp tục tấn công sao? Tin rằng hoàng thượng cũng không phải là kẻ ngốc.

Gia Luật Hồng Tân cầm lấy một trái cây bên cạnh, cắn một miếng. Đây là trên đường quay lại hăn tìm được trong một số thành trấn nhỏ. Những thành trấn này nằm giữa biên giới của hai quốc gia, đối đãi với hai nước đều như nhau. Dù là người của Minh vương triều hay là người của Liêu quốc bọn họ cũng tiếp đãi như nhau. Những thành trấn này cũng là nơi an toàn nhất, bởi vì cho dù hai quốc gia xảy ra chiến tranh, bọn họ cũng không hề bị ảnh hưởng.

"Cuộc sống bây giờ quả thật là hưởng thụ!" Gia Luật Hồng Tân nằm trong xe ngựa sang trọng thầm nghĩ, lại cắn một miếng trái cây. Gia Luật Hồng Diệp cạnh cũng đang nằm ăn trái cây, để mặc cho nữ nhân bên cạnh hầu hạ.

- Khoảng cách đến Hoàng Thổ Sơn còn bao lâu?

Gia Luật Hồng Tân đột nhiên ngoảnh mặt ra ngoài lớn tiếng hỏi.

Hoàng Thổ Sơn là cột mốc gần Liêu quốc nhất. Hoàng Thổ Sơn hoàn toàn là do hoàng thổ (đất badan) cấu thành, kỳ diệu nhất chính là trên núi không hề có một cây cỏ nào, vì vậy mai phục là chuyện căn bản không có khả năng.

- Hồi bẩm đại soái, khoảng cách đến Hoàng Thổ Sơn còn thời gian nửa canh giờ!

Bên binh sĩ bên ngoài lập tức trả lời.

Gia Luật Hồng Tân hài lòng gật đầu, lại tiếp tục nằm xuống, hưởng thụ nữ nhân xoa bóp.

Hắn không biết, mạng của hắn cũng chỉ còn có nửa canh giờ mà thôi!

Tám mươi vạn đại quân Liêu quốc đại quân chậm rãi di chuyển, tất cả đều có cảm giác buông lỏng, hoặc có thể nói là ung dung, đặc biệt là những chiến sĩ đã trải qua trận chiến tại Thái Hành Sơn.

Trương Tinh Phong đứng trên những tầng mây khẽ mỉm cười. Hắn từ xa đã nhìn thấy được một con rồng dài, do tám mươi vạn người tạo thành.

"Con rồng này nói về độ dài tuyệt đối cũng phải khiến cho mấy con rồng chân chính cảm thấy tự ti a!" Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ. Hắn nghĩ đến bộ dáng tự ti của mấy con rồng cũng phải bật cười.

"Các người quả thật là thoải mái, ha ha, những kẻ vô tri, cho các người hưởng thụ thêm một chút đi, ha ha!" Trương Tinh Phong lầm bầm trong miệng. Đột nhiên hắn cười lớn, bởi vì hắn đã thấy được bốn mươi vạn đại quân của Minh vương triều đều nằm phục xuống, dường như sợ quân đội của Liêu quốc nhìn thấy. Bộ dáng cẩn thận lén lén lút lút khiến cho hắn cười không thể ngừng được.

- Mẹ kiếp, quái lạ, tại sao đại soái vẫn còn chưa hạ lệnh tấn công?

Trương Dũng tướng quân nghi hoặc lên tiếng. Bởi vì lúc này đại quân của Liêu quốc đã bắt đầu tiến vào phạm vi Hoàng Thổ Sơn. Với địa hình ở nơi thì bốn mươi vạn đại quân căn bản là không có cách nào che giấu được.

Huynh đệ của hắn Trương Dương tướng quân đột nhiên lên tiếng:

- Đại ca, huynh xem, đại quân của Liêu quốc này tại sao lại không hề có phản ứng gì? Dường như không hề chú ý gì đến chúng ta. Bây giờ nếu còn không tấn công, chúng ta nhất định sẽ bị phát hiện!

Lúc này bên cạnh đại quân của Liêu quốc đang có trứ một nhánh mấy vạn quân đội đang mai phục. Trưởng quan của nhánh quân này trong lòng bắt đầu thầm nghĩ: "Đại soái, bọn họ chỉ còn cách chúng ta hơn mười thước

mà thôi, bọn họ nhất định sẽ phát hiện ra chúng ta. Tại sao vẫn còn chưa hạ lệnh tấn công?!"

Nhưng mà đại quân của Liêu quốc đi ngang qua người bọn họ, lại không hề có phản ứng gì!

Bọn họ ngỡ ngác, không chỉ có bọn họ, rất nhiều chiến sĩ khác cũng đều ngỡ ngàng. Bọn họ không biết tại sao Liêu quốc chiến sĩ lại không chú ý đến bọn họ, có lẽ phải nói là có chú ý đến bọn họ, nhưng lại không tấn công!

Trương Tinh Phong cười cười nhìn những chiến sĩ của Minh vương triều vẫn còn đang ngỡ ngác bên dưới, đột nhiên hét lớn:

- Tấn công!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Thống Khoái!.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thanh âm của Trương Tinh Phong giống như tiếng vang trong sơn cốc, không ngừng vọng lại bên trong Hoàng Thổ Sơn. Đại quân của Liêu quốc sau khi nghe được, sợ đến đờ người ra. Tất cả đều lập tức ngừng lại, giơ vũ khí lên chuẩn bị ứng phó với công kích!

Nhưng khiến cho bọn họ sửng sốt chính là chung quanh căn bản là không có một địch nhân nào!

"A!" Một tiếng la thảm thiết vang lên, hầu như tất cả các chiến sĩ đều nhìn về phía trước. Đầu của một chiến hữu của bọn họ đã nổ tung, rất rõ ràng đối thủ sử dụng chính là vũ khí lớn tựa như chùy đồng. Nhưng tám mươi vạn người lại không có một ai phát hiện ra người nào đã công kích.

"A!"

"A!" .....

Từng tiếng kêu thảm thiết liên tục vang lên, những chiến sĩ của Liêu quốc chiến sĩ môn không ngừng nhìn chung quanh. Chiến hữu cứ lần lượt chết đi một cách khó hiểu, nhưng thủy chung bọn họ lại không phát hiện được một địch nhân nào. Theo những binh lính chết đi, cả đại quân của Liêu quốc đại quân đều đều bị bao trùm trong một bầu không khí quỷ dị.

"Rốt cuộc chuyện gì xảy ra vậy?"

"A, lão thiên mau cứu ta!" .....

Những tiếng la hét vang lên khiến cho mọi người càng thêm bất an.

Thậm chí có rất nhiều chiến sĩ hô lên: "Quý a!"

Một số chiến sĩ khác lại mở to hai mắt nhìn về bốn phía, bọn họ muốn biết rốt cuộc là ai đã công kích bọn họ. Nhưng bọn họ vẫn không nhìn thấy gì, trong lòng càng thêm sợ hãi!

Những câu chuyện về quỷ thần đã được lưu truyền từ rất lâu, hầu như mỗi một người đều tin vào quỷ thần. Bây giờ chuyện xảy ra trước mắt này con

người có thể làm được hay sao? Các chiến sĩ của Liêu quốc lại nghĩ đến bảy mươi vạn đại quân của Nguyên Mông bị lôi điện đánh chết, trong đầu lập tức hiện lên một ý nghĩ.

"Chẳng lẽ có quỷ thần bảo vệ Minh vương triều!"

Ý niệm này một khi đã xuất hiện trong đầu, bọn họ càng thêm tin tưởng. Đúng, chỉ có thần bảo vệ Minh vương triều mới có thể dùng lôi điện đánh chết binh lính của Nguyên Mông, bây giờ lại đến công kích không thể nhìn thấy được. Trong nháy mắt tất cả chiến sĩ của Liêu quốc đều bắt đầu sợ hãi. Con người có thể đấu với quỷ thần hay sao?

"A!" "A!" "A!" "A!" "A!" "A!".....

Tiếng kêu thảm thiết không dứt bên tai. Hầu như mỗi một chiến sĩ của Minh vương triều từ phản ứng của những chiến sĩ Liêu quốc đều hiểu rõ, những binh lính của Liêu quốc này không nhìn thấy mình!

Điền Lang may mắn chính là một chiến sĩ của Minh vương triều. Hắn nhìn thấy những chiến sĩ của Liêu quốc bị giết nhưng lại không hề có phản ứng, nhìn thấy mình đứng trước mặt nhưng bọn họ cũng không có phản ứng, hắn đã biết những người này không thấy mình.

"Hắc hắc, các người đã không nhìn thấy tiểu gia ta, vậy thì đừng trách nhé. Hắc hắc!" Điền Lang lập tức chạy đến bên cạnh, nhắm chuẩn sau gáy của một tên quan quân Liêu quốc, chém mạnh một đao!

Hoa máu bắn ra, những binh lính Liêu quốc chung quanh lập tức sợ hãi hét lên.

Điền Lang sau khi đắc thủ xong lập tức chạy ra xa. Bởi vì hắn phát hiện ra dường như binh lính của Liêu quốc đã bắt đầu phát điên, mỗi khi phát hiện ra chung quanh mình có người bị giết lập tức điên cuồng chém loạn lên. Cũng vì vậy mà có không ít chiến sĩ của Minh vương triều đang đặc ý bị trọng thương, nhưng cho dù là bị thương, những chiến sĩ này vẫn tiếp tục ăn thân!

Điền Lang rất thông minh, một khi hạ thủ nhất định phải giết chết ngay, giết xong một người liền lập tức chạy đi, bất kể đối phương đã chết hay chưa.

"Hắc hắc, các người nhìn không thấy tiểu gia ta, nhìn không thấy ta!" Điền Lang hưng phấn trong lòng hô lớn, len lén chạy đến bên cạnh một tên quan

quân, một đao xuyên qua ngực tên quan quân này, trong nháy mắt liền chạy đi chỗ khác. Hắn phản ứng thật sự rất nhanh, vừa rồi có một binh lính, vừa nhìn thấy trưởng quan của mình ngực có máu, lập tức quay về phía trước chém một đao.

- Một khi nhìn thấy trên người chiến hữu của mình có máu, lập tức quay về phía trước chém loạn cho ta. Chỉ cần người có khí lực, cứ việc chém liên tục!

Thanh âm phấn nộ điên cuồng của Gia Luật Hồng Tân đột nhiên vang lên tại trung quân.

Gia Luật Hồng Tân đích sắc mặt rất trầm trọng, vừa rồi là một loạt các chuyện xảy ra làm cho hắn muốn phát điên. Địch nhân vô hình, quả thật khiến cho người ta phải sợ hãi. Vừa rồi một vị tướng quân thủ hạ nói với hắn, có một chiến sĩ tiện tay chém một đao vào không khí, bỗng nhiên phát hiện vết máu trên thân đao, hơn nữa lại còn nghe được một tiếng la thảm thiết!

Gia Luật Hồng Tân liền hiểu ngay đây là những địch nhân vô hình, nhưng lại có thể công kích, cho nên hắn mới phát ra mệnh lệnh kia.

Điền Lang buồn chán đứng bên cạnh, nhìn rất nhiều binh lính của Liêu quốc điên cuồng chém lung tung vào không khí. Cứ liên tục chém không ngừng như vậy, rất nhiều binh lính của Liêu quốc sắc mặt bắt đầu trở nên tái nhợt, rõ ràng đã không thể tiếp tục nổi. Nhưng những binh lính này lại lo lắng bị công kích, nên vẫn cố gắng vung đao.

Trương Tinh Phong nhìn vô số binh lính của Liêu quốc bên dưới đang chém lung tung vào không khí, còn binh lính của Minh vương triều lại đứng một bên như đang xem kịch, bất đắc dĩ cười cười: "Mấy tên gia hỏa các người, vì để cho các người ẩn thân đã tiêu hao hết chín thành công lực của ta, bây giờ mới khôi phục lại một nửa. Nhưng ẩn thân chỉ có hiệu quả trong vòng hai canh giờ mà thôi. Các người cứ đứng xem như vậy, chờ đến sau hai canh giờ nữa rồi xem!"

Rõ ràng Trương Tinh Phong cũng nhìn không nổi. Những binh lính của Minh vương triều bộ dạng đều giống như mấy con khỉ, xuất ra một chiêu liền chạy ngay. Còn những binh lính đáng thương của Liêu quốc thì cố gắng

phát huy tất cả lực lượng còn sót lại trong cơ thể, điên cuồng chém lung tung. Qua thời gian một chén trà, binh lính của Liêu quốc đã tự mình chết hơn mười người!

Chỉ một lát đã chết hơn hai mươi vạn. Quân đội Liêu quốc cứ sáu bảy người một đội bày thành một hàng. Bốn mươi vạn binh lính của Minh vương triều cũng đều phân tán ra, mỗi người đều quay về những người đứng bên ngoài chém một đao. Lần thứ nhất công kích đã khiến cho đối thủ chết đến mấy vạn. Sau đó những chiến sĩ của Liêu quốc dường như cũng nhận ra phân tán không có lợi, lập tức bắt đầu tụ tập lại. Vì vậy trong nửa canh giờ sau, binh lính của Minh vương triều giết chưa đến mười vạn người.

Rất nhiều Liêu quốc chiến sĩ hai tay đã không còn khí lực, bọn họ đã không thể tiếp tục vung đao. Những chiến hữu phía sau lập tức đi đến trước mặt bọn họ chém loạn lên. Cứ như vậy, tất cả Liêu quốc chiến sĩ trợ giúp lẫn nhau, người chém ta nghỉ ngơi, người nghỉ ngơi ta chém!

Nhưng tất cả mọi người đều có cực hạn, một lúc lâu sau, hầu như không còn một chiến sĩ nào có thể vung đao lên được nữa. Gia Luật Hồng Tân thống khổ nhìn tất cả, hẳn biết nếu như vẫn còn tiếp tục như vậy, năm mươi mấy vạn binh lính còn lại cũng xong đời!

- Tất cả các chiến sĩ hãy chạy về hướng đông!

Gia Luật Hồng Tân hét lớn một tiếng. Hẳn đã sớm phát tín hiệu cho các thành trì Liêu quốc ở phía đông.

Bên trong thành trì của Liêu quốc!

- Tướng quân, hình như tiểu tử Gia Luật Hồng Tân kia phát tín hiệu cầu cứu!

Một nam tử gầy ốm đứng trước mặt một trung niên nhân khôi ngô lên tiếng. Nam tử này rõ ràng là một dạng nhân vật quân sư, ánh mắt lão练 nói cho người khác biết hẳn cũng là một tên không tốt lành gì.

Trung niên nhân khôi ngô nói:

- Hẳn cầu cứu thì cứ kệ hẳn, liên quan gì đến chúng ta. Hẳn có hơn trăm vạn đại quân mà cũng phải cầu cứu, chúng ta chỉ có hơn mười vạn thì có tác dụng gì? Hơn nữa hình như ta cũng không hề thấy tín hiệu gì cả. Chẳng lẽ người nhìn thấy sao?

Ánh mắt của hắn chợt lóe sáng nhìn chăm chăm vào nam tử gầy ốm.
Nam tử gầy ốm nhìn thấy ánh mắt của nam tử khôi ngô, thân thể đột nhiên run lên, lập tức lắp bắp nói:
- Đúng, đúng, đâu có tín hiệu gì, chúng ta không nhìn thấy, không nhìn thấy!
Nói xong liền nín thở liếc mắt nhìn nam tử khôi ngô.
Nam tử khôi ngô hài lòng gật gật đầu, nhìn về Hoàng Thổ Sơn ở phía tây, ánh mắt lóe sáng .....

Nghe được hiệu lệnh, Những binh lính của Liêu quốc điên cuồng chạy về hướng đông. Bọn họ kinh hãi phát hiện ra đôi chân của bọn họ vẫn còn có sức lực, càng ra sức chạy nhanh hơn.

Những binh lính của Minh vương triều cũng trở nên điên cuồng!
"Sát!"

Giống như đang gặt lúa, dễ dàng giết chết những chiến sĩ Liêu quốc đã không còn một chút khí lực. Những tiếng kêu thảm thiết lập tức vang lên, tựa hồ so với thanh âm của Trương Tinh Phong lúc đầu còn lớn hơn.

Tất cả binh lính của Liêu quốc bỏ chạy càng lúc càng nhanh, hoàn toàn lật đổ nhận thức của người bình thường. Đây là tốc độ của mà những binh lính bình thường có thể đạt đến hay sao? Nếu như mười lăm vạn cao thủ của Thái Hành Sơn, không, bây giờ chỉ còn chín vạn, nếu bọn họ có mặt ở đây, nhất định sẽ sợ hãi than thầm: "A, những binh lính đều chỉ luyện vài năm nội công, tại sao tốc độ lại không kém gì chúng ta như vậy?"

Có lẽ sự sợ hãi đối với tử vong đã khiến cho bọn họ có thể chạy nhanh đến như vậy, có lẽ tử vong cũng là một loại khích lệ!

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn thấy một chiếc xe ngựa sang trọng, ánh mắt sáng lên: "A, đây nhất định là xe ngựa của đại soái, so với xe ngựa của ta còn tốt hơn, hừ hừ!" Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra vẻ giễu đùa cợt.

"Ông!"

Đột nhiên một đạo ánh sáng bắn về phía xe ngựa, những hộ vệ vừa nhìn thấy, lập tức hét lớn:

- Bảo vệ đại soái!

Nhưng đã không còn kịp, thanh âm của các hộ vệ còn chưa truyền ra, xe ngựa đã nổ thành từng mảnh nhỏ. Gia Luật Hồng Tân trong nháy mắt lập tức nhảy xuống xe, tốc độ kinh người. Những mảnh vỡ của xe ngựa lại bay về phía hắn.

"Phốc!" Gia Luật Hồng Tân thổ ra một ngụm máu tươi, trong lòng hắn tràn đầy sợ hãi. Những mảnh vỡ của xe ngựa nổ tung lại có lực công kích mạnh đến như vậy, có thể tưởng tượng được năng lượng của luồng ánh sáng kia cường đại đến mức nào.

Ánh sáng chính là "Tử Nhận" của Trương Tinh Phong!

- A, đó là đại soái của đại quân Liêu quốc, giết hắn sẽ được thăng quan phát tài!

Theo một tiếng hô lớn không biết đâu đến, Gia Luật Hồng Tân hoảng sợ đích phát hiện những chiến sĩ bên người hắn lần lượt ngã xuống một cách quỷ dị.

Rất rõ ràng những chiến sĩ bị giết chết đều hình thành một con đường máu, mà Gia Luật Hồng Tân chính là điểm cuối cùng của con đường đó.

Đột nhiên Gia Luật Hồng Tân ngơ ngác, bởi vì hắn đã thấy được vô số chiến sĩ của Minh vương triều xuất hiện trước mặt.

Thanh âm như có như không của Trương Tinh Phong truyền đến:

- Được rồi, đừng đùa nữa, đại quân của Liêu quốc đã có thể nhìn thấy các ngươi rồi đấy!

Tất cả chiến sĩ của Minh vương triều đều ngẩn người, nhưng chợt lăm bẫm nói: "Ân ..... Đã không thể chơi nữa, ân ..... hắc hắc..... Dù sao bọn người kia cũng đã không còn khí lực cử đao, ha ha ha ha ....."

Những chiến sĩ của Minh vương triều bắt đầu thu hoạch tính mạng của những chiến sĩ Liêu quốc đã không còn sức lực phản kháng!

Những chiến sĩ của Liêu quốc sợ hãi nhìn những chiến sĩ của Minh vương triều đang công kích đến. Những thanh đao nhiễm đỏ máu tươi nói cho bọn họ biết, vừa rồi giết chết những chiến hữu của bọn họ chính là những người này.

Nhưng bây giờ bọn họ có thể làm gì? Hai tay hoàn toàn vô lực, chỉ có dựa vào hai chân để chạy trốn. Bọn họ hy vọng những đồng bọn phía sau có thể

ngăn trở những Minh quân này một lát, để bọn họ có thể chạy xa.

Có lẽ thật sự là có người chạy thoát được, nhưng Gia Luật Hồng Tân nhất định là không phải một trong số đó. Bởi vì trong mắt các chiến sĩ của Minh quân, hãn đã là bậc thang tốt nhất để thăng quan phát tài. Giết một thống soái của cả trăm vạn đại quân, đó là quân công cực kỳ lớn!

Gia Luật Hồng Tân lúc này người bị trọng thương, chân khí trong cơ thể đã không thể tiếp tục vận dụng được. Đối mặt với vô số chiến sĩ Minh vương triều chung quanh, hãn không có chút lực nào để phản kháng, chỉ có thể thống khổ lắm bầm tự nói: "Gia Luật Hồng Tân ta quyền khuynh thiên hạ, tại Liêu quốc là dưới một người mà trên vạn người, hơn nữa còn là trưởng lão của Gia Luật thế gia, a ..... Lão thiên, vì sao lại đối đãi với ta như thế?"

Nhìn những Minh quân chiến sĩ hung tôn lạo đến, Gia Luật Hồng Tân điên cuồng vung thanh đao trong tay, cố gắng kích về bốn phương tám hướng. Nhưng lúc này hãn đã không còn đủ sức lực, khi hãn phát hiện ra, chỉ có thể phần nộ gầm lên .....

Theo tiếng la của hãn, vô số những thanh đao trong nháy mắt đã đem hãn cắt thành những mảnh nhỏ. Hơn mười chiến sĩ lăng lẳng nhìn đối phương, bọn họ cũng không biết quân công này rốt cuộc thuộc về người nào!

Nhưng rất nhanh các chiến sĩ này lại bắt đầu đuổi giết những binh lính của Liêu quốc đang tháo chạy .....

Những tiếng kêu thảm thiết lại vang lên ..... Máu tươi lại tiếp tục bay múa .....

Một hồi lâu sau, tất cả đều đã tĩnh lặng lại. Cả Hoàng Thổ Sơn đã biến thành một ngọn núi huyết nhục, cả ngọn núi đều bị máu tươi nhuộm đỏ, một màu đỏ khiến cho người ta sợ hãi. Khắp nơi chỉ có vô số đích thi thể, còn Minh quân thắng lợi đã bắt đầu trở về thành!

Đánh một trận, tám mươi vạn đại quân của Liêu quốc chạy về chưa đến ba vạn, tử vong bảy mươi bảy vạn. Mà quân đội của Minh vương triều lại chết chưa đến hai ngàn người. Nếu như không có những chiến sĩ của hãn trận doanh liều chết, có lẽ tử vong cũng chưa đến một ngàn.

Lúc này bên trong đại sảnh của Thiết Dương Thành, Trương Tinh Phong ngồi ở chủ vị nhìn các tướng quân bên dưới.

Tất cả mọi người đều sùng kính nhìn Trương Tinh Phong. Chỉ một trận đánh khoáy cổ tuyệt kim này, Trương Tinh Phong đã vĩnh viễn đi vào lịch sử, trở thành một truyền kỳ!

Một trăm hai mươi vạn đại quân đến tấn công, Trương Tinh Phong xuất lĩnh thủ hạ giết địch nhân, đại quân của Liêu còn lại chưa đến ba vạn. Khiến cho người ta sợ hãi chính là nhân số tử vong của Minh quân lại chưa đến hai ngàn!

Hơn nữa còn có sáu mươi vạn đại quân của Minh vương triều căn bản là không hề ra tay!

Đây là kỳ tích! Nhất định là một kỳ tích siêu việt chưa từng có trong lịch sử!

Tất cả mọi người đều nhìn Trương Tinh Phong, bọn họ thậm chí không dám cùng đại soái nói chuyện, không biết nói gì cho tốt. Bây giờ trong mắt bọn họ, nam tử tóc bạc tuổi còn trẻ này phảng phất như một chiến thần cao không thể với tới được!

Giết hơn trăm vạn địch nhân, bên mình lại chết không đến hai ngàn, đây là việc con người có thể làm được hay sao? Đây rõ ràng là thành tích mà chỉ có chiến thần mới có thể làm được!

- Đại soái, khi nào chúng ta trở về?

Hồng Trụ vừa mới biết được Trương Tinh Phong đại thắng, kinh hỉ sắc mặt đỏ bừng. Nhưng hắn cũng đã sống cùng với Trương Tinh Phong một đoạn thời gian, cho nên vẫn còn dám nói chuyện.

Kỳ tích trong cuộc chiến vừa rồi đã làm cho tất cả đều ngưỡng mộ, khiến cho mọi người đều xem Trương Tinh Phong như một vị thần!

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Trước hết hãy an bài cho quân đội Dự Châu quận và Tịnh Châu quận trở về trước. Ngày mai, Hồng Trụ tướng quân và các tướng quân khác cùng ta trở về kinh thành. Tin rằng hoàng thượng nhất định sẽ phong thưởng cho các vị thật lớn!

Tất cả các tướng quân trong đại sảnh đều tươi cười. Không phải như vậy sao? Đây chính là công huân vô cùng lớn, phong thưởng đương nhiên là không thể chạy thoát được. Nhưng cũng có một số tướng quân của Dự Châu quận và Tịnh Châu quận khẽ đỏ mặt, bởi vì bọn họ căn bản là không hề giết một địch nhân nào. Sáu mươi vạn đại quân chạy hộc hơi đến đây, không giết được một người nào lại phải trở về, chỉ tổ lãng phí vô số lương thảo. Bây giờ lại muốn đi nhận phong thưởng!

Mặc dù trong lòng cảm thấy ngại ngùng, nhưng không có một người nào lên tiếng từ chối. Đồng thời trong lòng cũng bắt đầu mong chờ, hoàng thượng sẽ phong thưởng cho bọn họ những gì .....

Mọi người đều bắt đầu hy vọng ngày mai đến sớm hơn một chút.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Phổ Thiên Đồng Khánh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hoàng cung của kinh thành vĩnh viễn là nguy nga lộng lẫy, làm cho người ta có cảm giác cao không thể với được.

Lúc này chủ nhân của hoàng cung, Đại Minh triều hoàng đế —— Chu Lệ đang ở ngự hoa viên thưởng thức cảnh sắc mỹ lệ, dường như có vẻ rất an nhàn. Nhưng ai biết được lúc này trong lòng hãn đang vô cùng bất an?

Bây giờ đại quân của Liêu quốc và Kim quốc đang tấn công. Tình hình chiến đấu của hai bên hãn lại không hề hay biết.

"Ai! Không biết Trương Tinh Phong hãn có thể bộc phát một chút hay không. Nếu như hãn đứng nhìn quân đội của trẫm chịu chết, vậy thì đúng là trẫm đã phí công vô ích rồi. Dù gì thì trẫm cũng đã phong cho huynh đệ của hãn làm bá tước, hơn nữa lại còn đem Nhạc Nguyệt gả cho huynh đệ của hãn, tin rằng Trương Tinh Phong hãn sẽ không tuyệt tình như vậy!" Chu Lệ hai tay không ngừng miết vào nhau, miệng lại vô ý thức lẩm bẩm.

- Hoàng thượng, hoàng thượng ..... đại hỷ sự ..... đại hỷ sự .....

Thanh âm của lão thái giám từ đằng xa đã vang lên.

Chu Lệ ánh mắt sáng lên. Đại hỷ sự? Hãn đột nhiên cảm thấy tim đập mạnh.

- Hoàng thượng, bá tước đại nhân tại Thiết Dương Thành đại thắng, đại thắng!

Lão thái giám dường như cũng cực kỳ kích động, trong tay cầm một bản tấu chương.

Chu Lệ vừa nghe, lập tức hưng phấn nói:

- Mau đưa đến đây cho trẫm, nhanh lên một chút!

Chu Lệ bộ dáng giống như một hài tử, có vẻ cực kỳ kích động. Lão thái giám lập tức học tốc đem bản tấu chương trong tay lên trước mặt.

Chu Lệ trong nháy mắt bình tĩnh lại, vẻ hưng phấn trên mặt cũng biến mất. Hắn chậm rãi, cực kỳ trịnh trọng cầm lấy tấu chương, từ từ mở ra, cặp mắt lấp lánh hữu thần, cẩn thận đọc nội dung.

Vẻ mặt của Chu Lệ lúc này rất kỳ quái, muốn cười nhưng lại không cười, trong lòng hắn lại vô cùng nghi hoặc.

- Đây là sự thật chẳng?

Chu Lệ quả thật không dám tin tưởng, quay sang dò hỏi lão thái giám.

Lão thái giám lập tức kích động hoa chân múa tay:

- Hoàng thượng, đây hoàn toàn là sự thật, binh lính của Thiết Dương Thành vẫn còn đang ở bên ngoài. Hơn nữa đây là tấu chương, bọn họ dám khi quân hay sao?

Rõ ràng một câu nói cuối cùng đã thuyết phục được Chu Lệ, vẻ mặt của hắn đột nhiên trở nên cực kỳ rục rở, vẻ tươi cười phảng phất như có thể lây sang người khác: "Ha ha ..... Ha ha ha ha ..... một trăm hai mươi vạn đại quân của Liêu quốc nhưng chỉ có chưa đến ba vạn trở về, tử vong hơn một trăm mười bảy vạn, ha ha ha ..... Quân đội của Đại Minh ta lại chết chưa đến hai ngàn, ha ha ha ....."

Chu Lệ cười lớn, thanh âm vang vọng khắp cả ngự hoa viên. Một vài vị nương nương lập tức đi đến, mỗi người trên mặt đều mang theo vẻ tươi cười. Hoàng thượng đang hưng phấn, các nàng dám làm mất hứng hay sao?

- Hoàng thượng, rốt cuộc là chuyện gì vậy? Xem ra hoàng thượng có vẻ rất vui!

Hoàng hậu cười nói.

Chu Lệ quay đầu lại nhìn hoàng hậu và các phi tần, không hề che dấu hưng phấn nói:

- Ha ha ..... Các nàng biết không? Trương bá tước, chính là Trương Tinh Phong đấy, tiểu tử này đã không làm cho trẫm thất vọng, hoàn toàn tiêu diệt đại quân của Liêu quốc! Ha ha ha ....."

Hoàng hậu và các nương nương đều lập tức cười chúc mừng nói:

- Chúc mừng hoàng thượng, cung hỉ hoàng thượng!

Chu Lệ đột nhiên giơ tay ngăn lại nói:

- Trẫm còn chưa nói hết mà. Ha ha..... Đây cũng chưa tính cái gì. Các nàng có biết hãn đã giết chết bao nhiêu binh lính của Liêu quốc không? Một trăm mười bảy vạn! Cả đại quân của Liêu quốc chỉ có chưa đến ba vạn chạy về, ha ha ..... Vậy các nàng biết quân đội của Minh vương triều chúng ta tổn thất bao nhiêu không? Hai ngàn! Chỉ có hai ngàn, đây là khái niệm gì? Mấy ngàn năm qua chưa từng có chiến tích huy hoàng như vậy. Giết địch một vạn tổn thất tám ngàn, nhưng Trương bá tước hãn giết địch một vạn thì chỉ tổn thất có mười mấy người mà thôi!

Hoàng hậu và các nương nương cũng đều kinh ngạc che miệng lại, dường như rất khó tin đây là sự thật.

Chu Lệ nhìn thấy một màn này, trong lòng càng cảm thấy khoan khoái.

- Báo —— báo ——, hoàng thượng, đại hỷ sự, đại hỷ sự .....

Lại có một thái giám khác chạy đến, hưng phấn hô lớn.

Chu Lệ sững người, lập tức nói:

- Nhanh, nhanh đưa đến đây cho trẫm!

Thái giám lập tức trình bản tất chương trong tay lên, Chu Lệ sau khi cầm lấy, lập tức mở ra xem. Càng đọc sắc mặt hãn càng giãn ra, đội nhiên cười lớn.

"Kim quốc, Kim quốc sau khi nhìn thấy Nguyên Mông quốc và Liêu quốc chiến bại cũng lập tức lui binh, ha ha ha ....."

Chu Lệ hưng phấn trên người đột nhiên phát ra khí thế ngập trời, cả ngự hoa viên cũng bắt đầu nổi gió. Hay tay của hãn đột nhiên nâng lên, những cánh hoa bên trong ngự hoa viên cũng bắt đầu bay lên. Chu Lệ hưng phấn bắt đầu triển hiện thực lực cường đại của mình.

Đột nhiên tất cả cánh hoa tụ lại hợp thành một quả cầu bán kính khoảng chừng một thước, xoay tròn trên đỉnh đầu của Chu Lệ.

Chu Lệ quát lớn một tiếng, hoa cầu đột nhiên tán ra, bay ngập cả bầu trời ngự hoa viên. Tất cả mọi người đều vui mừng hớn hở.

Chu Lệ đột nhiên ra lệnh:

- Truyền lệnh xuống, những thành trì mà Trương bá tước trên đường trở về đều phải nhiệt liệt hoan nghênh. Tất cả mọi người trong thành đều phải có mặt. Đội ngũ hoan nghênh phải xếp thành hàng bên ngoài thành mười dặm!

À ..... Đẳng nhi lần này công lao cũng không nhỏ, cũng được hoan nghênh như vậy!

- Tuân lệnh!

Một cấm vệ lập tức chạy đi truyền thánh chỉ.

Chu Lệ đột nhiên lại nói:

- À ..... Kinh thành là thủ phủ đương nhiên càng phải làm gương. Truyền lệnh xuống, nhanh chóng chuẩn bị nghi thức hoan nghênh, đội ngũ hoan nghênh phải đến ngoài thành hai mươi dặm!

- Tuân lệnh!

Một cấm vệ khác lập tức rời đi truyền thánh chỉ.

Lúc này Trương Tinh Phong đang cùng với hơn mười vị tướng quân và mấy ngàn hộ vệ quân bắt đầu xuất phát đi về hướng kinh thành.

Bây giờ bọn họ đang đi đến thành trì thứ ba trong lộ trình —— Minh Dương Thành!

Lúc này bọn họ còn cách Minh Dương Thành khoảng hơn mười dặm đường, đột nhiên một vị tướng quân hô lớn:

- Trương bá tước, ngài xem kia, ngài mau nhìn, bên ngoài ..... bên ngoài .....

Trương Tinh Phong và Hồng Trụ lập tức từ trong xe ngựa bước ra, nhìn về phía trước. Đột nhiên cả hai người đều hít một hơi dài. Bọn họ nhìn thấy gì? Bọn họ thấy được hai con rồng, hai con rồng dài do người tạo thành, quanh co uốn lượn nhưng vẫn có thể đi thông đến Minh Dương Thành. Trương Tinh Phong và Hồng Trụ nhìn nhau, trong lòng đều cảm thấy khiếp sợ. Đây, đây chẳng lẽ chính là nghi thức hoan nghênh? Nhưng mà hai thành trì trước cũng không hề có chuyện như vậy!

Trương Tinh Phong không biết, mệnh lệnh của Chu Lệ cũng chỉ vừa mới truyền đến thành này. Còn hai thành trì trước khi Trương Tinh Phong đến nơi vẫn chưa nhận được lệnh.

Một hàng người dài mười dặm, quả thật là một tràng diện khiến cho người ta kích động. Trương Tinh Phong bọn họ mặc dù trong lòng cũng cảm thấy

xúc động, nhưng cũng chỉ có thể dẫn dắt hộ vệ quân tiến về phía đội ngũ hoan nghênh.

- Xin hỏi, phía trước có phải là Trương bá tước đại soái không?

Một thanh âm đội nhiên vang lên. Một thống lĩnh hộ vệ lập tức lớn tiếng đáp:

- Đúng là Trương bá tước, trương đại soái!

Đột nhiên, cả hàng người bắt đầu reo mừng.

Tiếng kèn trống, tiếng la hét, từng âm thanh vào lọt vào tai. Mỗi một người trong đội ngũ hoan nghênh đều sùng kính nhìn đội ngũ hộ vệ của Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong bất đắc dĩ đành phải bước xuống xe, cùng Hồng Trụ đồng thời cỡi ngựa.

Chiến tích kinh người của Trương Tinh Phong đã được truyền tụng trong nhân gian. Mọi người đã sớm xem người trẻ tuổi tóc bạc này trở thành chiến thần tái thế. Tất cả đều nhìn Trương Tinh Phong giống như nhìn một vị thần, trên mặt hiện lên vẻ sùng kính.

Cánh hoa cuốn lên, thời kỳ bay lượn, tiếng hoan hô vang dội khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải mỉm cười đáp lễ.

Hồng Trụ nhẹ giọng nói với Trương Tinh Phong:

- Trương bá tước, ngài nói xem bọn họ tại sao lại nhiệt tình đến như vậy? Nếu mỗi thành trì tiếp theo cũng đều như vậy, phỏng chừng khi đến được kinh thành miện của ta cũng phải cười đến méo luôn rồi!

Hồng Trụ nói xong, liền quay sang các nhân dân bên cạnh mỉm cười, nếu không thì cũng gật đầu đáp lễ. Đặc biệt còn có một số cô nương xinh đẹp quay về vị tướng quân anh vũ bất phàm liếc mắt đưa tình. Hồng Trụ tướng quân vẫn còn chưa có lão bà đương nhiên là cảm thấy nhột nhạt.

Trương Tinh Phong dùng linh giác đảo qua một lượt, phát hiện tất cả hộ vệ quân đều đang cười. Tất cả đều phảng phất như uống rượu say, không ngừng cười, không ngừng vỗ tay.

Trương Tinh Phong hai tay khẽ động, hỗn độn lực lập tức bao phủ bên ngoài thân thể, hình thành một ảo ảnh. Người bên ngoài nhìn vào chỉ thấy Trương Tinh Phong lúc này đang cười ha hả nhìn nhân dân. Mà trên thực tế,

tâm thần của hắn lúc này hoàn toàn nhập vào bên trong Tử Kim Nguyên Tôn, bắt đầu tu luyện "Hỏa Luyện Chi Thân".

Tam muội chân hỏa dựa theo Lục Chuyển Huyền Thân Quyết bắt đầu liễu vận chuyển. Một tia tam muội chân hỏa phát ra, tụ lại bên trong Ngũ Hành Chú Cơ Trận bắt đầu xoay tròn, hình thành một quả cầu ánh sáng.

Từng sợi cơ nhục bên trong thân thể bắt đầu vỡ ra, tam muội chân hỏa giống như nước chảy lập tức bắt đầu tưới lên các sợi cơ đã bị đứt đoạn. Những sợi cơ phảng phất như được tiếp thêm sức sống, bắt đầu khôi phục lại. Cứ như vậy, chậm rãi cải tạo thân thể.

Không biết qua bao lâu, một khối cơ nhục tại khuỷu tay phải của Trương Tinh Phong bỗng nhiên phát ra quang mang màu trắng mờ mờ.

Đột nhiên Trương Tinh Phong cảm thấy có người chạm vào mình, tâm thần lập tức trở về. Hắn lập tức tiêu trừ ảo ảnh, qua sang nhìn phía Hồng Trụ. Hồng Trụ nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Trương bá tước, đã vào thành rồi, ngài tại sao vẫn còn không ngừng cười, không thấy mệt sao?

Hồng Trụ nói xong, liền nắn nắn khuôn mặt đã trở nên cứng đờ.

Trương Tinh Phong khẽ sững người, nhưng chợt cười nói:

- Ân ..... Từ đây cũng có thể nhìn thấy được công lực của một người. Giống như ta, làm sao có thể mệt được? Thấy người cũng quan tâm đến ta như vậy, để ta giúp người một tay!

Hỗn độn lực trên tay của Trương Tinh Phong lập tức phát ra, trong nháy mắt vận chuyển một vòng bên trong cơ thể Hồng Trụ, đương nhiên cả khuôn mặt của hắn cũng được thấm qua.

Hồng Trụ ngẩn người, bởi vì hắn cảm thấy nội công mà mình tu luyện bỗng nhiên trong nháy mắt đã đột phá tầng thứ sáu, đạt đến tầng thứ bảy. Hơn nữa khuôn mặt cũng không còn xơ cứng, trở nên rất dễ chịu. Hồng Trụ lẳng lặng nhìn Trương Tinh Phong, hắn biết tất cả những chuyện này đều là do Trương Tinh Phong tạo thành.

Trương Tinh Phong mỉm cười, giục ngựa tiến vào bên trong thành.

Chặng đường tiếp theo quả nhiên giống như Hồng Trụ đã đoán trước, mỗi một thành trì đều có một đội ngũ hoan nghênh xếp hàng dài đến mười dặm.

Hộ vệ quân đã không còn có thể xem chuyện này là một loại hưởng thụ được nữa, cơ nhục trên mặt bọn họ hầu như đã bị xơ cứng, thậm chí vẻ mặt của bọn họ bây giờ cũng không thể khôi phục lại được nữa.

Ngày hôm nay, bọn họ cuối cùng cũng đã đến kinh thành. Tất cả đều thở phào một hơi, chỉ cần đến được kinh thành thì sẽ không phải cười nữa. Nhưng khiến cho bọn họ khiếp sợ chính là khi bọn họ còn cách kinh thành hơn ba mươi dặm, từ xa đã nhìn thấy một hàng người dài không thấy điểm cuối.

Một vị tướng quân khố sở quay sang nói với Lý tướng quân bên cạnh:

- Lý tướng quân, hơn ba mươi dặm đã nhìn thấy, ngài nói xem hàng người này rốt cuộc dài đến bao nhiêu?

Lý tướng quân bên cạnh cố gắng chuyển động cái miệng đã bị xơ cứng, cười khố nói:

- Xem ra ít nhất cũng dài đến hai mươi dặm. Không hổ là kinh thành, Quy cách hoan nghênh so với các thành trì khác cũng cao cấp hơn!

Tất cả hộ vệ mặc dù trong lòng phát khố, nhưng trên mặt vẫn phải tiếp tục nở nụ cười sán lạn.

Cuối cùng bọn họ cũng đã đi đến trước mặt đội ngũ hoan nghênh. Chu Lệ đứng ở phía trước, vẻ mặt tươi cười nhìn bọn Trương Tinh Phong đang đi đến, phảng phất như nhìn thấy người yêu vậy.

- Trương bá tước, trăm đã đợi khanh hai canh giờ rồi đấy!

Chu Lệ cười nói.

Tất cả mọi người đều giật mình. Trương Tinh Phong trong lòng cười khố: "Chu Lệ, người cũng không phải là không biết ta lúc nào sẽ đến đây, tại sao lại phải đợi hai canh giờ? Cái này không phải là muốn ta nợ người thêm một phần tình hay sao?"

Một số tướng quân sau khi nghe được, thầm nghĩ: "Hoàng thượng đối với Trương bá tước quả thật là trọng hậu. Đợi đến hai canh giờ, thật là làm cho người ta cảm động!"

Hoàng thượng là địa vị gì? Từ trước đến giờ đều là người khác đợi hãn chứ có ai dám để cho hãn chờ đợi. Lần này hãn lại chờ đợi Trương Tinh Phong đến hai canh giờ. Hai canh giờ! chính là đợi từ sáng sớm đến giữa trưa!

Hồng Trụ cười thầm nói: "Hoàng thượng quả thật là biết mua lòng người!"
Hồng Trụ quay đầu lại nhìn Trương Tinh Phong đang tươi cười không biết là cười khổ hay là cảm động, hắn cũng phải bật cười.

- Trương bá tước, khanh lần này đã vì Đại Minh vương triều ta lập được công lớn, đi, trước tiên hãy cùng trăm hồi cung!

Chu Lệ lên tiếng, nhiệt tình nắm lấy tay Trương Tinh Phong, cùng hắn ngồi lên hoàng liễn. Trên hoàng liễn, Chu Lệ nắm lấy tay Trương Tinh Phong quay về những dân chúng bên dưới vẫy tay mỉm cười!

Trương Tinh Phong lần này không có phương pháp nào, cũng đành phải mỉm cười, cùng Chu Lệ đồng thời vẫy tay.

Trương Tinh Phong rốt cuộc cũng lĩnh hội được sự thống khổ của Hồng Trụ bọn họ. Hai mươi dặm đường, Trương Tinh Phong rõ ràng cảm thấy cơ nhục của mình bắt đầu đau mỏi. Xem ra cơ nhục trên mặt của mình quả thật là tu luyện quá ít. Hắn âm thầm quyết định, lần tiếp theo tu luyện "Hỏa Luyện Chi Thân", sẽ bắt đầu tu luyện cơ nhục phía trên mặt.

Trương Tinh Phong tưởng rằng vào kinh thành thì tình hình sẽ khá hơn, nhưng mà hắn đã đoán sai. Bây giờ cả kinh thành đã trở thành một biển người, tất cả mọi người đều hưng phấn hò hét, kèn trống vang lừng. Có lẽ là vì hòa bình, vì sự phồn vinh của quốc gia, cũng có thể là vì tánh mạng của bọn họ đã được đảm bảo.

Dù sao, tất cả mọi người cũng đều rất cao hứng. Rất nhiều thương điểm trong kinh thành trong ngày này cũng hạ giá, nhất thời sinh ý tăng lên gấp vài lần .....

Có lẽ nên gọi là "phổ thiên đồng khánh"!

Còn Trương Tinh Phong thì lại bị Chu Lệ kéo đi đến hoàng cung. Bây giờ chiến tranh đã chấm dứt, hôn nhân đại sự của Lang Phong cũng đã được an bài, tất cả dường như đều tốt đẹp .....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Lang Phong Thú Thê.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong bình thản ngồi trên ghế, nhìn Chu Lệ mặt mày hớn hờ đang ngồi phía trên lảm nhảm. Khuôn mặt tươi cười làm cho người ta cảm thấy thân thiết, nhưng trong lòng hắt lại thầm mắng: "Chu Lệ ..... Tên hỗn đản người có phải là cố ý hay không đây? Mời ta đến nơi này này, sau đó lại quăng ta sang một bên ..... Ta cũng không rảnh để ở này nghe người nói nhảm, mấy đồ đệ của ta vẫn còn đang chờ ta nữa!"

Chu Lệ thì lại đang đắm chìm trong hưng phấn, không ngừng nói đến mấy thứ ý nghĩa thắng lợi của cuộc chiến tranh vĩ đại, khen ngợi binh lính của Minh vương triều thật là anh dũng, nói đến độ nước bọt văng tứ tung. Các đại thần cũng biểu hiện cực kỳ cao hứng, vẻ mặt đỏ bừng không ngừng cười phụ họa, khi nghe được Chu Lệ nói đến cao trào thì càng cười lớn tiếng hơn.

Chu Lệ dường như cũng nhận ra hôm nay mình nói hơi nhiều, lập tức ho một tiếng nói:

- Cuộc chiến lần này có thể nói là cuộc chiến giữa các quốc gia gần nhất trong lịch sử từ trước đến nay, tổng cộng chưa đến một tháng. Chưa đến một tháng! Lịch sử có cuộc chiến nào ngắn ngủi như vậy không? Ha ha ..... Những đại thần bên dưới lập tức bắt đầu ca công tụng đức. Cuộc chiến ngắn ngủi, lời này quả thật không sao.

Chu Lệ hài lòng mỉm cười, tiếp tục nói:

- Đại Minh vương triều ta trong cuộc chiến này hoàn toàn chiếm thế chủ động, thắng lợi lần này công thần lớn nhất chính là Trương Tinh Phong bá tước!

Trương Tinh Phong vừa nghe, cặp mắt khẽ nhú lại. Từ khi Chu Lệ bắt đầu nói đến giờ thì đã nhắc đến tên hắt mười ba lần rồi.

Chu Lệ tiếp tục nói:

- À ..... Đương nhiên còn có công lao của các vị tướng quân khác. Cho nên hôm nay, trăm triệu tập mọi người đến đây chính là muốn phong thưởng cho các vị tướng quân lập được đại công trong cuộc chiến!

Ánh mắt mọi người lập tức sáng lên, đầu cũng ngẩng cao, lỗ tai vểnh lên, bây giờ đã đến thời khắc mấu chốt.

Chu Lệ có vẻ như rất hài lòng vì vẻ mặt của các thần tử bên dưới, dừng một hồi mới tươi cười nói:

- Đương nhiên, đệ nhất đại công thần chính là Trương Tinh Phong bá tước. Trương bá tước là gia chủ của Tinh Phong gia tộc, mấy cái thứ như hoàng kim gì đó, trăm quả thật là không dám đưa ra!

Nói xong, liền cười cười tự giễu mình.

Những đại thần bên dưới cũng nhìn Trương Tinh Phong cười, nụ cười có mang theo mấy phần nịnh bợ.

Trương Tinh Phong mỉm cười, đưa mắt nhìn Chu Lệ: "Ha ha ..... Chu Lệ, để xem người có thể xuất ra thứ gì khiến cho cao hứng đây? Trương Tinh Phong ta có thiên tài địa bảo gì mà chưa từng thấy qua? Bên trong Thiên Vũ thủ trạch càng có vô số bảo bối, hoàng kim ta cũng có đến một ức lượng ..... Ha ha ..... Ta quả thật rất hiếu kỳ đấy .....” Trương Tinh Phong cười nhạo nhìn Chu Lệ. Hẳn thật sự không nghĩ ra Chu Lệ có thể cho hắn thứ gì.

Chu Lệ cười, đột nhiên sắc mặt nghiêm túc nói:

- Trương bá tước, lần này công lao to lớn đủ để phong công, nhưng đáng tiếc chính là Trương bá tước lại tộc trưởng của một gia tộc, phong công ngược lại sẽ xảy ra rất nhiều vấn đề!

Những người phía dưới đều giật mình. Công tước? Muốn phong công tước? Nếu như Trương Tinh Phong chỉ là một quan quân, phong công cũng không vấn đề gì, nhưng hẳn lại chính là gia chủ của Tinh Phong gia tộc. Nếu như hắn trở thành công tước, vậy thì Tinh Phong gia tộc đã trở thành Tinh Phong thế gia rồi. Nhưng muốn trở thành thế gia thì lại phải cần một số điều kiện rất hà khắc, ví dụ như tài sản phải trên trăm ức lượng bạc.

Trương Tinh Phong mặc dù có một ức hoàng kim, tài sản cũng đã đủ, nhưng hẳn lại không hề công khai, cho nên thật sự không có bao nhiêu người biết.

Chu Lệ mỉm cười, quan sát phản ứng của những người phía dưới, lại nhìn sang Trương Tinh Phong vẻ mặt vẫn trầm tĩnh, cười nói:

- Nhưng công lao của Trương bá tước lần này quả thật là rất lớn, trăm thật sự là không biết nên phong thưởng thế nào. Cho nên trăm quyết định, phong Trương Tinh Phong làm Tiêu Dao Hầu, ban Đông Lâm cung cho Trương hầu tước. Còn có, một khu hành cung ở ngoại ô phía đông là Đông Phong Uyển cũng ban cho huynh đệ của Trương hầu tước là Lang Phong bá tước!

Tất cả mọi người đều ngẩn người, kể cả Trương Tinh Phong.

Trở thành một hầu tước, Trương Tinh Phong không cảm thấy bất ngờ. Chu Lệ cho hắn một khu hành cung, hắn có một chút kinh ngạc, nhưng cũng không cảm thấy kỳ quái. Nhưng Chu Lệ bỗng nhiên lại cấp cho Lang Phong một khu hành cung, khiến cho hắn cảm thấy khó hiểu.

Những đại thần phía dưới cũng cực kỳ chấn kinh. Đang phong thưởng cho Trương Tinh Phong, bỗng nhiên lại thưởng luôn cả Lang Phong, đây là chuyện gì vậy? Mà Chu Minh đứng trong nhóm hoàng tử lại liếc nhìn phụ hoàng của mình, âm thầm bội phục.

Cho dù Chu Lệ có phong thưởng cho Trương Tinh Phong lớn đến thế nào, có lẽ hắn cũng không cảm động bao nhiêu. Nhưng Chu Lệ lại phong thưởng cho huynh đệ của Trương Tinh Phong. Người khác không biết, nhưng các thế lực lớn đều hiểu rất rõ cảm tình của Trương Tinh Phong và Lang Phong, phong thưởng cho cho Lang Phong phỏng chừng hiệu quả còn tốt hơn rất nhiều.

Trương Tinh Phong cũng không thể nào tiếp tục làm thinh, lập tức đứng dậy khom người nói:

- Tạ Hoàng thượng!

Chu Lệ lập tức mỉm cười nói:

- Trương hầu tước, không cần như vậy, đây là chuyện hiển nhiên. Trương hầu tước đối với Đại Minh ta thật sự là ..... Trăm thật sự là không nghĩ ra có phương pháp gì để phong thưởng xứng Trương hầu tước, cho nên chỉ có thể nghĩ ra được phương pháp này mà thôi, ha ha!

- Tiếp theo, trăm muốn phong thưởng Hồng Trụ tướng quân .....

Những đại tướng đều được Chu Lệ phong thưởng, kể cả những quan quân của Dự Châu quận và Thanh Châu quận, mà Trương Tinh Phong thì lại dường như chẳng nghe thấy. Hắn lẳng lặng ngồi trên ghế, khống chế tam muội chân hỏa trong cơ thể, chậm rãi tu luyện Lục Chuyển Huyền Thân Quyết. "Hỏa Luyện Chi Thân" này mỗi thời mỗi khắc đều phải tu luyện. Trương Tinh Phong bình thường trong lúc hoạt động, trong cơ thể cũng là đang tu luyện, chỉ là chậm hơn rất nhiều. Như bây giờ Trương Tinh Phong dùng ý thức khống chế, tốc độ nhanh hơn nhiều.

Nhất tâm nhị dụng, một mặt tu luyện, một mặt chú ý đến sự tình bên trong đại điện.

Cuối cùng tất cả các tướng quân đều đã được phong thưởng, Chu Lệ dường như cũng đã miệng khô lưỡi nóng, liền uống một ngụm trà, nghỉ một lát mới nghiêm chỉnh nói:

- Ân ..... Lần này là thắng lợi chưa từng có từ trước đến nay, cho nên trẫm quyết định .....

- Đại xá thiên hạ!

Nói xong, Chu Lệ ánh mắt sáng rực nhìn các đại thần bên dưới.

Tất cả mọi người đều ngẩn người, nhưng trong nháy mắt liền lập tức hoan hô. Rất nhiều đại thần lập tức hô lớn mấy câu đại loại như "Hoàng thượng anh minh!"

Trương Tinh Phong cũng cảm thấy hơi bất ngờ. Đại xá thiên hạ không phải là một việc nhỏ. Hắn quả thật không ngờ Chu Lệ lại tuyên bố việc này. Kỳ thật hắn bây giờ cũng không hiểu được, thắng lợi chưa từng có trong lịch sử đối với một hoàng đế thì nói lên điều gì!

Trương Tinh Phong nửa nghe nửa tu luyện, phong thưởng cuối cùng cũng đã kết thúc. Trương Tinh Phong liền khước từ lời mời dự yến của Chu Lệ đích, lập tức trở về Tinh Phong trang viên. Hắn đã có một đoạn thời gian rồi không trở lại đây.

*****

Trương Tinh Phong sau khi trở về Tinh Phong trang viên, biết Lang Phong bọn họ ở phía sau hoa viên, lập tức tiến vào bên trong bát trận thế.

Đang bước đi, Trương Tinh Phong đột nhiên ngăn người, bởi vì hắn thấy được một mộ phần, mộ phần của Vũ Văn Nhu. Trương Tinh Phong cứ yên lặng nhìn, cũng không biết chuyện gì xảy ra, hắn bỗng nhiên cảm thấy mơ màng.

Trương Tinh Phong giật mình phát hiện ra trong khoảng thời gian này hắn không hề nghĩ đến Nhu, ngay cả buổi tối khi đi ngủ. Từ ngày Lang Phong bị trọng thương đến giờ, hắn chưa từng nghĩ đến Nhu một lần. Trước kia mỗi ngày hắn đều nhớ đến, tại sao bây giờ lại như vậy?

Trương Tinh Phong đột nhiên sờ vào cuốn nhật ký bên trong ngực, tâm tình của hắn không hề biến hóa chút nào.

"Rốt cuộc làm sao vậy, chẳng lẽ ta đã quên Nhu sao?" Trương Tinh Phong thì thào tự nói.

"Ta làm sao lại quên Nhu, làm sao có thể?" Trương Tinh Phong nhíu mày.

Hai tay khẽ vung lên, hỗn độn lực lập tức tràn về phía mộ phần do Bí Thiên Thạch tạo thành. Đột nhiên mộ bia từ từ mở ra, bên trong xuất hiện một cánh cửa thông đạo.

Trương Tinh Phong bước vào. Đó là một thế giới băng tuyết, do Trương Tinh Phong dùng trận pháp khống chế nhiệt độ.

Trong băng quan, Nhu vẫn xinh đẹp động lòng người như trước kia. Băng quan khiến cho thân thể của nàng không có gì khác với khi còn sống. Trương Tinh Phong yên lặng nhìn nàng, vẻ mặt cực kỳ phức tạp.

"Ta rốt cuộc làm sao vậy? Rốt cuộc làm sao vậy?" Trương Tinh Phong không ngừng tự hỏi mình, hắn không tin hắn đã quên Nhu.

Sắc mặt của Trương Tinh Phong bắt đầu trở nên đỏ bừng, thậm chí trên trán cũng đã bắt đầu đổ mồ hôi. Nhưng hắn vẫn yên lặng nhìn Nhu, trong lòng không ngừng tự hỏi.

"Ta rốt cuộc làm sao vậy? Chẳng lẽ ta thật sự không yêu Nhu sao? Không, ta yêu Nhu ..... Nhưng tại sao ..... Tại sao ....." Toàn thân của Trương Tinh Phong bắt đầu phát ta từng luồng hơi nóng .....

Đột nhiên, những luồng hơi nóng chung quanh hoàn toàn biến mất. Trương Tinh Phong sắc mặt điềm tĩnh, nở một nụ cười ngọt ngào: "Nhu, ta rốt cuộc đã hiểu rồi!"

Trương Tinh Phong nhìn thoáng qua thân ảnh của Nhu trong băng quan, bỗng nhiên xoay người rời đi, trên mặt vẫn còn vẻ tươi cười .....

.....

- Đại ca, thân thể của huynh vẫn còn chưa hoàn toàn hồi phục. Cứ như thế này, nếu để cho Nhạc Nguyệt biết, hậu quả huynh cũng không gánh nổi đâu!

Lang Phong quay người lại, kinh hỉ nhìn thấy Trương Tinh Phong đang đi đến, lập tức cười mắng:

- Nhị đệ, đệ nói lung tung cái gì vậy? Nhạc Nguyệt sẽ không đối với ta như vậy đâu. Càng huống chi thân thể của ta bây giờ đã tốt hơn rất nhiều, chân nguyên lực cũng đang hồi phục rất nhanh, có lẽ không đến nửa năm là có thể hoàn toàn khôi phục rồi!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Đương nhiên, huynh cũng không nhìn xem đệ vì huynh đã tìm biết bao nhiêu đan dược về!

Đột nhiên Trương Tinh Phong thu liễm vẻ tươi cười, nói:

- Nói đến chính sự, lần này Chu Lệ bỗng nhiên lại ban thưởng cho huynh một tòa hành cung, gọi là Đông Phong Uyển!

Lang Phong ngăn người, đột nhiên cười nói:

- Để đừng có gạt ta, Đông Phong Uyển làm sao có thể ban cho ta cơ chứ? Theo như Nhạc Nguyệt nói, đó chính là hành cung mà Chu Lệ yêu thích nhất. Lúc trước Nhạc Nguyệt cũng đã vùi vãnh Chu Lệ vài lần, nhưng cũng không thành công, cho dù có ban thưởng cũng sẽ không đem Đông Phong Uyển ban cho ta đâu!

Trương Tinh Phong đột nhiên cười, thầm nghĩ: "Chu Lệ, người quả thật là lợi hại, lại có thể đem hành cung mà mình yêu thích nhất tặng cho người khác. Có lẽ người từ sớm đã chuẩn bị đem hành cung này cấp Nhạc Nguyệt và Lang Phong đại ca kết hôn rồi. Nhạc Nguyệt xin người, người không cho, bây giờ lại thông qua tay ta đem hành cung đưa đến. Chẳng lẽ người tưởng làm như vậy ta sẽ cao hứng hay sao? Ai ..... Dường như ta cũng đã có một chút hảo cảm với tên gia hỏa người rồi!"

Trương Tinh Phong nhìn Lang Phong nói:

- Huynh thật sự không tin sao? Chu Lệ tại Kim Loan điện đã tuyên bố rõ ràng trước các văn võ bá quan rồi. Có lẽ vài ngày nữa sẽ có người địa chia khóa đến đây, lúc đó thì huynh sẽ biết là thật hay giả!

Lang Phong khó tin nói:

- Nhị đệ, đệ nói có thật không đấy? Ai da, lão Thiên gia, ông quả thật đối với Lang Phong ta quá tốt. Nhạc Nguyệt vài lần nói với ta là nàng muốn Đông Phong Uyển, ta vẫn còn đang phiền não, bây giờ bỗng nhiên lại dễ dàng giải quyết như vậy, ha ha ..... Ha ha ha ha .....

Nhìn Lang Phong cười vui vẻ như vậy, Trương Tinh Phong trong lòng cũng cảm thấy cao hứng.

Thời gian trôi qua rất nhanh, thắm thoát ngày đại hôn của Lang Phong đã đến rồi. Địa điểm tổ chức hôn lễ cũng đã được quyết định, chính là tại Đông Phong Uyển. Vì đại hôn lần này, Chu Lệ cũng đã bỏ ra không ít công sức, cả tinh anh của quân đoàn trung ương cũng cấp cho Đông Phong Uyển làm hộ viện, hơn nữa còn phái mấy vị trù sư từ Ngự Thiện Phòng đến để phục vụ cho phu thê Lang Phong.

Đương nhiên Trương Tinh Phong còn mạnh tay hơn so với Chu Lệ rất nhiều!

Một ngàn tiên thiên cao thủ, tất cả đều là đến từ Dã Thú quân đoàn. Trương Tinh Phong trong mấy tháng này cũng đã luyện chế ra hơn hai vạn viên linh đan, khiến cho số lượng tiên thiên cao thủ của Dã Thú quân đoàn tăng lên một cách kinh khủng. Theo Trương Tinh Phong nói thì: "Lý Thiên Tường có đến năm vạn tiên thiên cao thủ, chúng ta cần phải tiếp tục cố gắng!"

Một ngàn tiên thiên cao thủ hoàn toàn bảo vệ cả Đông Phong Uyển, còn các tinh anh của quân đoàn trung ương chỉ có thể đứng ở bên ngoài.

Trong thời gian này, Trương Tinh Phong cũng đã nhờ Trương đại thúc điêu khắc một tòa ngọc thạch thật lớn có tên là "Long Phi Phụng Vũ". "Long Phi Phụng Vũ" hoàn toàn được tạo thành từ Tử ngọc thạch cao cấp, cao năm thước, dài đến mười thước. Chỉ tính đến giá cả của ngọc thạch này thôi có lẽ đã đạt đến năm trăm vạn lượng bạc rồi. Tài nghệ kinh thiên của Trương đại thúc càng khiến cho giá trị của khối ngọc thạch này tăng lên gấp nhiều

lần. Theo các chuyên gia dự tính, giá trị của tòa điêu khắc này có thể lên đến năm ngàn vạn lượng bạc!

Năm ngàn vạn lượng bạc!

Cho dù là Long Đăng so với nó cũng còn thấp hơn nhiều. Long Đăng mặc dù là vô hạ bích ngọc cao quý vô cùng, nhưng bởi vì giá trị của tử ngọc thạch so với vô hạ bích ngọc cũng chỉ thấp hơn một nửa. Đây còn là một khối tử bích ngọc cực kỳ lớn, hơn nữa lại là Trương Cuồng hao phí biết bao tâm lực mới có thể tạo thành, cho nên giá trị của nó mới cao đến như vậy!

"Long Phi Phụng Vũ", cái tên quả thật xứng với thiên hạ đệ nhất ngọc điêu!

.....

Hôn lễ của Lang Phong cuối cùng cũng đã cử hành. Những đại biểu của các thế lực lớn đều có mặt đầy đủ, cho dù là Chu Lệ trong lòng cũng cảm thấy khiếp sợ. Không chỉ có tứ đại thế gia, thậm chí cả Thiếu Lâm, Ma điện, Thiên Nhai Hải Các cũng đều đến. Khiến cho Trương Tinh Phong giật mình chính là ngay cả Mật Tông cũng phái người đến chúc mừng, hơn nữa lại còn lên tiếng xin lỗi về trận chiến tại Phong Vũ Quan ngày đó, tựa hồ như không hề để ý gì đến cái chết của Đại trưởng lão và Táp Sát.

Nhạc Nguyệt và Lang Phong sau khi đã bái thiên địa, Trương Tinh Phong bọn họ tưng bừng bắt đầu uống rượu mừng.

Trương Tinh Phong hôm nay rất cao hứng, tiểu mị mị đích, càng hiếm thấy không ngừng địa uống rượu, hòa trứ khắp nơi thế lực đại biểu cao giọng nói, không có chút nào người tu chân đích hơi thở.

- Các vị, hôm nay là đại hôn của đại ca ta, Tinh Phong ta thập phần cao hứng, ha ha..... Đại ca là huynh đệ sinh tử của ta ..... Ngày đó Phong Vũ Quan .....

Trương Tinh Phong sắc mặt đỏ bừng giơ chén rượu lên, hẩn liếc mắt nhìn chung quanh một vòng, ánh mắt đột nhiên lóe sáng.

Những đại biểu của các siêu đại thế lực chung quanh đều biết Trương Tinh Phong đang uy hiếp bọn họ, uy hiếp bọn họ không thể đụng đến vợ chồng Lang Phong, nếu không thì thảm kịch của Nguyên Mông quân sẽ tái diễn một lần nữa. Đương nhiên đại biểu của các thế lực lớn lập tức hướng về Trương Tinh Phong tỏ thái độ hữu hảo, tuyệt đối không hề có ý đồ xấu. Đối

với chuyện bảy mươi vạn Nguyên Mông quân bị lôi điện công kích, tất cả các siêu đại thế lực đều cho rằng đó là Trương Tinh Phong gây nên. Thực lực cường đại đến như vậy, còn ai dám chọc đến hắn đây?

- Không làm mất hứng nữa, ha ha ..... Mọi người đến đây ..... tiếp tục uống đi!

Trương Tinh Phong lại nâng chén, các đại nhân vật bên cạnh cũng lập tức đứng dậy nâng chén cộng ẩm. Cả Đông Phong Uyển đều ngập tràn trong không khí náo nhiệt, mọi người đều uống rượu cười nói với nhau .....

Ngày này, Trương Tinh Phong đã say .....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Trọng Huyền Tạm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tuyết năm nay phá lệ rơi sớm hơn mọi năm. Trương Tinh Phong đứng trong một ngôi đình nhỏ, dựa vào lan can ngắm nhìn những bông tuyết tung bay trên bầu trời.

"Năm nay tuyết rơi thật nhiều!" Trương Tinh Phong khẽ nhếch miệng. Hắn nhớ lại ngày này năm trước, ánh mắt bỗng trở nên phức tạp, đưa tay hứng lấy một bông tuyết đang rơi xuống.

"Ngày này năm ngoái, tuyết cũng rơi thật nhiều. Ngày đó ta biết tin nàng chết, cũng chính là ngày đó, tóc của ta ....." Trương Tinh Phong nhìn mái tóc bạc của mình, chỉ yên lặng mỉm cười.

- Thiếu gia, người ở nơi này à, ta đã tìm người một lúc lâu rồi!

Thu Chí đột nhiên từ xa chạy đến, chưa đến nơi đã lên tiếng.

Trương Tinh Phong cười đùa:

- Thu Chí, người tìm ta có chuyện gì vậy? Hình như mấy ngày nay ta tìm người khắp nơi mà không thấy a!

Thu Chí trong khoảng thời gian này đã bắt đầu dính với Trương Vũ như hình với bóng, cũng quên mất nhiệm vụ của mình. Kỳ thật Trương Tinh Phong cũng không để cho nàng làm bất cứ chuyện gì.

Thu Chí vừa nghe, sắc mặt bắt đầu đỏ lên, lí nhí nói:

- Thiếu gia, đây là thiệp mời của hội đấu giá kinh thành. Hội đấu giá này một năm mới tổ chức một lần, ba ngày sau sẽ bắt đầu!

Trương Tinh Phong vừa nghe, liền cầm lấy thiệp mời trên tay Thu Chí, thờ dãi nói:

- Ai ..... Lại một năm nữa đã qua ..... thời gian trôi đi thật nhanh!

Trương Tinh Phong liếc nhìn vẻ mặt đang khẩn trương của Thu Chí, mỉm cười nói:

- Người cứ đi trước đi, ta muốn ở nơi này thanh tịnh một lát!

Thu Chí lập tức cười hì hì:

- Cám ơn thiếu gia!

Nói xong, liền nhảy nhót rời đi.

Trương Tinh Phong nhìn thiệp mời trên tay. Hắn nhớ lại khi vừa mới đến kinh thành, lần đầu tiên đến hội đấu giá, bỗng nhiên bật cười.

Lúc này kinh thành vô cùng náo nhiệt, đèn lồng, pháp hoa có ở khắp nơi. Tất cả mọi người trong những bộ trang phục xinh đẹp nhất của mình đều đổ ra các ngã đường, cười cười nói nói. Trương Tinh Phong lúc này cũng đang trên đường đi đến khu vực của hội đấu giá kinh thành.

"Oanh!"

Một bông pháo hoa rực rỡ xuất hiện trước mắt Trương Tinh Phong, hắn khẽ mỉm cười ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

- Sư huynh!

Trương Tinh Phong xoay người nhìn lại, bộ dáng kinh hỉ của Tiêu Lâm xuất hiện trước mặt hắn. Tiêu Lâm trên người mặc một bộ cẩm y hoa lệ, bên cạnh là Hồng Tiêu cao quý xinh đẹp, hai người quả thật là rất thu hút ánh mắt của quần chúng.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Sư đệ người cũng thật là ..... Đã đến kinh thành sao lại không đến chào hỏi ta? Bây giờ ta phải đi đến hội đấu giá, hay là phụ thê các người cũng cùng đi với ta đến đó xem cho biết!

Tiêu Lâm mỉm cười thần bí:

- Sư huynh, đệ và Hồng Tiêu lần này đến kinh thành một là du ngoạn, hai là để thăm sư huynh, ba chính là tham gia hội đấu giá năm nay. Hơn nữa trong đợt đấu giá lần này cũng có một kiện của đệ!

Hồng Tiêu cũng chớp chớp mắt thần bí nói:

- Sư huynh nhất định là không biết bọn muội đấu giá vật gì đâu, hì hì!

Trương Tinh Phong làm ra vẻ bất đắc dĩ:

- Hai người các người nha ..... thôi quên đi, chúng ta đi thôi!

Trương Tinh Phong dẫn theo hai vợ chồng Tiêu Lâm đi về hướng hội đấu giá kinh thành.

Ba người xuất hiện trước cửa lớn. Trương Tinh Phong mặc dù đã đến đây một lần, nhưng khi nhìn thấy trong lòng cũng cảm thấy rung động.

Tiêu Lâm thần sắc lộ ra vẻ thích thú:

- Hội đấu giá này quả thật là lợi hại, cao hai tầng, phạm vi cũng không lớn, nhưng toàn bộ kiến trúc của nó đều hoàn toàn được tạo thành từ nham thạch thượng đẳng. Thật không biết bọn họ tìm ở đâu được những khối nham thạch có hình dạng đặc thù như thế này. Quả thật là một kiệt tác!

Tiêu Lâm ánh mắt chăm chú nhìn vào một khối nham thạch thật lớn.

Hồng Tiêu cũng cảm thấy khiếp sợ:

- A ..... Như vậy cả toà nhà này cũng xem như là một khối cự thạch chỉnh tề rồi!

Nói xong liền đi vào bên trong quan sát chung quanh.

- Xin hỏi, vị này có phải là Trương hầu tước đại nhân không?

Một nam tử mặc y phục màu xanh đi đến trước mặt Trương Tinh Phong, cung kính nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu, đưa thiệp mời đến trước mặt. Thanh y nam tử lập tức lên tiếng:

- Xin mời Trương hầu tước đi theo tiểu nhân!

Nói xong, liền dẫn Trương Tinh Phong tiến vào bên trong, Tiêu Lâm và Hồng Tiêu bên cạnh nhìn thấy cũng lập tức bước theo.

Sau khi đi đến lầu hai, Trương Tinh Phong mới biết được, cho dù là phòng dành cho thượng khách cũng chia làm nhiều khu vực khác nhau. Trước đây bởi vì hắn đem bảo vật đến đấu giá, cho nên cũng được an bài tại một phòng dành cho khách quý, nhưng cũng chỉ là khu vực thấp nhất mà thôi.

Bây giờ Trương Tinh Phong bọn họ chính là được an bài tại một trong mười phòng cao cấp nhất.

"Thanh nhã, thoải mái!" Trương Tinh Phong quan sát chung quanh phòng, khẽ gật đầu.

- Hy vọng hầu tước đại nhân thích nơi này, bốn thị nữ bên cạnh hầu tước đại nhân cứ tùy ý sai khiến. Tiểu nhân xin cáo lui trước!

Thanh y nam tử cung kính khom người vái chào, sau đó lập tức rời đi.

- Sư huynh, xem ra hội đấu giá này đối với huynh cũng không tệ, sắp xếp một căn phòng tốt đến như vậy!

Tiêu Lâm nắm lấy tay Hồng Tiêu, đứng bên cạnh cửa sổ nhìn xuống bên dưới. Xuyên qua cửa sổ, có thể nhìn thấy toàn bộ khu vực đấu giá, hơn nữa còn có thể hưởng thụ cảm giác cao cao tại thượng.

Hồng Tiêu lập tức nói:

- Chàng làm sao có thể so với Trương sư huynh chứ. Người ta chính là chiến thần, còn chàng chỉ là một tên sơn tặc mà thôi!

Nói xong, liền dùng ánh mắt kỳ lạ nhìn Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm chỉ cười cười, cũng không hề để ý đến Hồng Tiêu, mà lại nhìn những người phía dưới, nét mặt có vẻ cực kỳ đặc ý.

Hồng Tiêu ngẩn người:

- Chàng làm sao vậy, không phải là có bệnh đấy chứ?

Trương Tinh Phong ngồi xuống trên một chiếc tràng kỷ phía trước cửa sổ, nhìn Hồng Tiêu nói:

- Hồng Tiêu, chẳng lẽ muội không biết sao? Những người đó của Tiêu Lâm cũng là người của ta. Nói cách khác, ta cũng chính là một sơn tặc, hơn nữa còn là một đầu mục của sơn tặc!

Hồng Tiêu cũng biết chuyện này, nhưng vẫn lăm băm nói: "Làm sơn tặc thì có gì hay cơ chứ? Hừ!"

Tiêu Lâm nghe được sắc mặt cũng trở nên xấu hổ.

- Hai người đừng làm ồn nữa, đấu giá đã bắt đầu rồi kìa!

Trương Tinh Phong mỉm cười, hỗn độn lực chuyển động, đem hai người đặt ngồi lên trường kỷ. Trong lòng thầm khen ngợi: "Trường kỷ này ngồi hoàn thật là thoải mái, cũng không biết là do ai thiết kế, ân ..... bất quá ta rất thích!"

*****

- Các vị, hôm nay là một ngày tuyệt vời trong năm. Mọi người từ khắp ngũ hồ tứ hải đến đây, có lẽ là vì muốn một lần nhìn thấy các tuyệt thế bảo vật. Lần này hội đấu giá chúng ta may mắn mời được một danh gia giám định đến đây, đó chính là Vương lão tiên sinh. Vương lão tiên sinh từ năm năm

trước đã về hưu, nhưng lần này chúng ta rốt cuộc đã mời được ngài đến đây.
Xin mọi người hãy hoan nghênh!

Nói xong, lão đầu lập tức vỗ tay.

Phía dưới cũng vang lên những tiếng vỗ tay hưởng ứng.

- Là Vương lão tiên sinh a! Không ngờ lần này lại được gặp ngài, thật là hiếm có!

Một nam tử phía dưới thở dài nói.

Một vị phu nhân bên cạnh cũng cảm thán:

- Vương lão tiên sinh năm nay cũng ngoài tám mươi rồi, không ngờ hôm nay lại đến đây, quả thật là làm khó cho lão nhân gia! .....

Trương Tinh Phong nhìn lão đầu bên dưới, cười nói:

-Ồ ..... Quả thật là hữu duyên. Lần trước khi ta đến đây cũng là Vương lão tiên sinh này chủ trì, lần này không ngờ lại được gặp ông ta!

Đối với Vương lão tiên sinh, hắn cũng rất có hảo cảm, bởi vì ông ta là một người thẳng thắn.

- Xin chào mọi người, lão hủ xin chúc tất cả một năm mới tốt lành. Lão hủ lần này đến đây, chính là bởi vì trong số các tuyệt thế bảo vật hôm nay có một kiện ngay cả ta cũng không thể giám định được. Cho nên lão hủ nổi lên tính tò mò, muốn đến nơi này xem thử!

Vương lão hiền từ mỉm cười.

Những người bên dưới lập tức bắt đầu nghị luận. Ngay cả Vương lão cũng không giám định được, đây rốt cuộc là bảo vật gì?

- Mộng nhi, lần này nhất định phải mua được bảo vật này. Vương lão đầu này mặc dù không có công phu gì, nhưng khả năng giám định tuyệt đối là số một số hai trong thiên hạ!

- Vâng! Lão tổ tông!

Nột thanh niên nam tử nhìn trung niên nhân trước mặt cung kính nói.

Nếu Trương Tinh Phong nhìn thấy, hắn có thể nhận ra thanh niên này chính là "Lăng Tử Dã Dao" Vũ Văn Mộng năm đó!

Nhưng có vẻ không đúng! Vũ Văn Mộng năm đó đã khoảng hai mươi tuổi, tại sao mười lăm năm qua diện mạo lại không hề thay đổi? Trừ phi Vũ Văn

Mộng này đã đạt đến Kim Đan kỳ. Nhưng năm đó hẳn chỉ mới là tứ phẩm cao thủ mà thôi.

- Kiện vật phẩm được đem ra đấu giá đầu tiên hôm nay là Tử Ngọc địch. Tử Ngọc địch chính là sử dụng Tử ngọc thạch trân quý thành tạo thành, mỹ nghệ cũng là cực kỳ xuất sắc. Tương truyền năm đó chính là bảo vật tùy thân của Tử Ngọc đại gia của Đường triều. Giá khởi điểm là hai vạn lượng bạc!

Vương lão lớn tiếng nói.

Tử Ngọc đại gia là một kỳ nữ nổi tiếng của Đường triều, tài nghệ thối sáo của nàng đúng là khoáng cổ tuyệt kim, hơn nữa chỉ bán nghệ chứ không bán thân. Dân gian vẫn còn lưu truyền rất nhiều truyền thuyết về nàng. Tử Ngọc địch cho dù là làm trang sức cũng vô cùng tốt. Nhất thời có rất nhiều người ra giá.

- Ba vạn lượng!

- Ba vạn năm ngàn lượng! .....

Trương Tinh Phong mỉm cười, lẩm bẩm nói: "Ân ..... Tử Ngọc địch này không phải là cũng được tạo thành từ Tử ngọc thạch giống như "Long Phi Phụng Vũ" hay sao?"

Tiêu Lâm bên cạnh nghe được, liền cảm thán nói:

- Đúng vậy, chính là Tử ngọc thạch trân quý. Không ngờ sư huynh lại đem cả khối lớn như vậy điêu khắc thành "Long Phi Phụng Vũ", quả thật là hoang phí. Ngày đó đệ khuyên huynh nên dùng một nửa khối để điêu khắc là đủ rồi, nhưng mà .....

Tiêu Lâm thở dài một tiếng.

Trương Tinh Phong thần nhiên cười nói:

- Một nửa, vậy thì còn có khí thế hay sao? Cái ta muốn chính là rung động. Vì huynh đệ, ta không hề tiếc thứ gì cả!

Tiêu Lâm nghe được, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy xúc động. Có lẽ là bởi vì câu nói của Trương Tinh Phong "Vì huynh đệ, Vì huynh đệ, ta không hề tiếc thứ gì!"

Tử Ngọc địch cuối cùng đã được bán với giá mười một vạn lượng bạc, khiến cho những trong hội đều cảm thấy hưng phấn. Còn Trương Tinh

Phong bọn họ lại không hề quan tâm, vẫn ngồi yên quan sát.

Đấu giá vẫn được tiếp tục, từng kiện bảo vật lần lượt được đem ra.

Sau một canh giờ, Vương lão tiên sinh bỗng nhiên mỉm cười nhìn về phía sau. Sau lưng ông ta cũng xuất hiện một người.

- Vị này chính là đại tổng quản tiền nhiệm, tin rằng mọi người cũng đã biết. Đại tổng quản cũng đã thoái ẩn vài năm rồi, lần này cũng được mời đến đây để giới thiệu các tuyệt thế bảo vật với mọi người!

Wương lão cười híp mắt, có vẻ rất cao hứng.

Đại tổng quản râu tóc bạc trắng, mỉm cười đi đến trước mặt Vương lão, hai người cùng cười. Kỳ thật Vương lão và Đại tổng quản giao tình rất tốt, hai người bây giờ thậm chí còn ở cùng với nhau.

- Các vị, lão hủ sẽ giới thiệu với mọi người một kiện tuyệt thế bảo vật!

Đại tổng quản mỉm cười, đi đến bên cạnh kiện bảo vật, lấy tấm vải màu đỏ đang che phủ ra.

"Oa ....."

"Oa..... đẹp quá!".....

Những thanh âm kinh thán vang lên khắp cả đại sảnh vang lên, đa phần đều là thanh âm của các nữ tử.

- Oa, đẹp quá, lão công, chàng nhất định phải mua nó cho thiếp!

Hồng Tiêu ôm lấy cánh tay Tiêu Lâm làm nũng.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Nếu Hồng Tiêu đã thích như vậy, sư huynh ta cũng chưa từng tặng cho muội lễ vật gì. Sư đệ, người cứ việc ra giá đi, chuyện tiền bạc cứ để ta lo!

- Cảm ơn Trương sư huynh!

Hồng Tiêu lập tức cười hì hì. Tiêu Lâm bên cạnh cũng quay về phía Trương Tinh Phong mỉm cười cảm kích cười. Hẳn lần này thật sự không mang theo nhiều tiền, trong người chỉ có khoảng mười vạn lượng mà thôi. Các tuyệt thế bảo vật thì thông thường đều có giá trên cả trăm vạn lượng.

Vừa rồi Tiêu Lâm nghe Hồng Tiêu nói, trong lòng cảm thấy rất khó xử. Bây giờ Trương Tinh Phong đã lên tiếng, việc này không phải đã dễ dàng giải quyết hay sao?

- Vị phu nhân này đã ra giá một trăm tám mươi vạn, có ai trả giá cao hơn không?

Vương lão rất kinh ngạc. Ông ta cũng không ngờ Tử Phượng thoa này của quý phi năm đó lại có giá cao đến như vậy, mặc dù trong sổ trang sức phẩm nó cũng được xếp trong mười hạng đầu. Lúc đầu Vương lão còn tưởng rằng một trăm năm mươi vạn lượng đã là cao lắm rồi.

Xem ra Vương lão vẫn còn chưa hiểu rõ nữ nhân yêu thích cái đẹp đến mức nào!

Tiêu Lâm muốn ra giá, nhưng hắn chưa kịp mở miệng thì Hồng Tiêu bên cạnh đã hô lớn:

- Hai trăm vạn lượng!

Nhưng người bên dưới vừa nghe, trong lòng thầm than: "Lại là một vị thượng khách. Hình như đây chính là một trong mười phòng cao cấp nhất, có trò vui để xem rồi!"

Những người bình thường bên dưới cũng không hề quan tâm gì đến tuyệt thế bảo vật này, bởi vì bọn họ căn bản là không có thực lực. Các tuyệt thế bảo vật thông thường đều là do các thượng khách mua về. Bọn họ thích nhất là nhìn những người có tiền đấu với nhau.

Vị phu nhân kia dường như rất tức giận, lập tức lên tiếng:

- Hai trăm hai mươi vạn lượng!

Hồng Tiêu chần chừ liếc nhìn qua Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Không cần hỏi bao nhiêu, chỉ cần mỗi lần ra giá cao hơn mười vạn lượng là được rồi!

- Hai trăm ba mươi vạn lượng!

Hồng Tiêu lập tức hô lớn.

Vị phu nhân kia dường như cũng quyết ăn thua đủ với Hồng Tiêu, lập tức ra giá cao hơn. Hai người giống như hai con gà trống đá với nhau, không ngừng địch tăng giá. Rất nhanh, giá tiền đã vượt quá ba trăm vạn lượng.

Những người bên dưới nhìn giá cả không ngừng tăng lên, ai nấy đều cảm thấy hưng phấn. Đương nhiên hưng phấn nhất chính là một nam tử trong phòng dành cho thượng khách bình thường, hắn chỉ biết lắp bắp:

- A ..... a ..... Không xong rồi ..... Lão bà..... ta không xong rồi .....

Nữ nhân bên cạnh vẻ mặt cũng cực kỳ hưng phấn:

- Lão công, ta muốn bay, ta muốn bay!

Đội vợ chồng này nghe báo giá bên dưới, đã muốn phát điên lên.

Lúc đầu khi lão công của nàng mua Tử Phượng Thoa này về, nàng quả thật rất yêu thích. Sau đó gia cảnh lâm vào cảnh khó khăn, không có biện pháp nào đành phải đem Tử Phượng thoa ra bán. Lúc đầu cũng tưởng rằng chỉ khoảng hơn mười vạn lượng mà thôi, sau đó lại được giám định là tuyệt thế bảo vật, khiến cho bọn họ rất vui mừng. Nhưng bọn họ cũng nghĩ rằng giá trị chỉ khoảng một trăm vạn lượng mà thôi.

Nhưng bây giờ giá tiền của nó đã lên đến ba trăm vạn lượng. Ba trăm vạn lượng! Có thể khiến cho bọn họ đủ dùng cả đời.

Vị phu nhân kia dường như đã bắt đầu đắn đo, mỗi một lần ra giá đều suy nghĩ rất lâu:

- Ba trăm năm mươi vạn lượng!

- Ba trăm bảy mươi vạn lượng!

Thanh âm của Hồng Tiêu vẫn ung dung như trước, ra giá rất nhanh.

Vị phu nhân kia cũng không lên tiếng nữa.

- Tốt, bây giờ ta tuyên bố Tử Phượng thoa này thuộc về Trương hầu tước!

Vương lão lớn tiếng tuyên bố. Ông ta đương nhiên biết rất rõ thượng khách trong mười phòng là những ai.

- Bây giờ xin mời Trương hầu tước lên nhận Tử Phượng thoa này!

Đương nhiên là một tay giao tiền một tay giao hàng, đây là thông lệ.

Trương Tinh Phong tiện tay từ bên trong "Thiên Vũ" lấy ra bốn tờ ngân phiếu một trăm vạn lượng đưa cho Hồng Tiêu. Hồng Tiêu lập tức nở một nụ cười ngọt lịm:

- Cám ơn Trương sư huynh, đi thôi, lão công, cùng xuống với ta!

Nói xong, liền kéo tay Tiêu Lâm từ cửa sổ trực tiếp nhảy xuống.

Hồng Tiêu và Tiêu Lâm rất nhanh đã đi lên đài, đem ngân phiếu giao cho Vương lão. Vương lão lập tức thối lại ba mươi vạn lượng, giao dịch rất công khai.

Hồng Tiêu cầm lấy Tử Phượng Thoa, cao hứng không ngừng ngẫm ngía. Tiêu Lâm bên cạnh mỉm cười nói:

- Lần này mua được Tử Phượng thoa, đương nhiên là phải cảm tạ sư huynh Trương hầu tước của ta, ngân phiếu này chính là của huynh ấy đưa cho, ha ha! Chư vị xin cứ tiếp tục, chúng ta cáo lui trước!

Nói xong liền nắm lấy tay Hồng Tiêu bay trở lại phòng.

- Đó là sư đệ của Trương hầu tước!

- Xem ra Trương hầu tước quả thật là có sư môn! .....

Bởi vì câu nói của Tiêu Lâm, khiến cho rất nhiều người bắt đầu khẳng định, sau lưng Trương Tinh Phong thật sự là có sư môn vô cùng cường đại.

- Tiếp theo sẽ đến kiện bảo vật thứ hai. Nói thật, khi lần đầu tiên ta nhìn thấy kiện bảo vật này cũng phải nhảy dựng lên. Đó chính là một tấm da hổ thật lớn!

Vương lão hưng phấn lên tiếng.

Theo thanh âm của Vương lão, từ trên đài cao đột nhiên xuất hiện một con hổ cao đến mười thước nhảy xuống, khiến cho tất cả mọi người đều sợ hãi, thậm chí có người còn hét lên.

Vương lão lập tức hô lớn:

- Mọi người đừng lo lắng, đây là da hổ, chỉ là da hổ mà thôi!

Những người bên dưới bắt đầu bình tĩnh lại, thì ra chỉ là một tấm da hổ thật lớn mà thôi. Bởi vì do nhân viên của hội đấu giá ở bên trong, cho nên bọn họ mới tưởng lầm.

Dài mười thước!

Một tấm da hổ dài mười thước, quả thật khiến cho tất cả mọi người bên dưới đều cảm thấy chấn động. Nhưng rất nhanh tất cả đều cảm thấy hưng phấn. Nếu như ở nhà có treo một tấm da hổ như vậy, hoặc là trải ra trên sàn nhà, quả thật là một chuyện đáng phải kiêu ngạo!

Theo một tiếng của Vương lão: "Giá khởi điểm một trăm vạn lượng!"

Những tiếng báo giá lập tức bắt đầu vang lên.

Hầu như tất cả các phòng của thượng khách đều ra giá.

- Hai trăm vạn!

- Ba trăm vạn!

- Bốn trăm vạn! .....

Mọi người ai nấy đều muốn chần nhĩếp người khác, cho nên đều ra giá rất cao. Theo giá tiền càng ngày càng cao, người ra giá cũng càng ngày càng ít. Xem ra những người này là lo lắng không đủ tiền.

- Chín trăm vạn! Có ai trả giá cao hơn không!

Vương lão ngay từ đầu đã đoán được nhất định sẽ có cục diện như thế này. Một khối da hổ lớn đến như vậy quả thực là chưa từng nghe nói qua. Trong lịch sử khối da hổ lớn nhất cũng chỉ dài ba thước mà thôi, còn tấm da hổ này lại đến mười thước.

Chín trăm vạn quả thật là một cái giá rất cao, không có người nào ra giá nữa. Vương lão cũng đã chuẩn bị định giá.

- Một ngàn vạn lượng!

Vương lão ngăn người, nhưng chợt cười nói:

- Một ngàn vạn, có ai trả giá cao hơn không!

Không có ai lên tiếng.

"Phanh!" Vương lão gõ xuống bàn, mỉm cười tuyên bố:

- Tấm da hổ này thuộc về Trương thị thế gia!

Những người bên dưới lại trở nên huyên náo. Trong mắt bọn họ, thế gia chính là cao cao tại thượng. Một số người còn chuẩn bị âm thầm cướp đoạt, nhưng sau khi nghe được thế gia, lập tức hủy bỏ kế hoạch. Bọn họ vẫn còn chưa chán sống!

Trương Tinh Phong cảm thấy thất vọng, bởi vì hắn không nhận ra người bước lên nhận bảo vật, xem ra chỉ là một hạ nhân của Trương gia mà thôi.

- Tiếp theo là một bảo vật mà ngay cả ta cũng không giám định được. Đó là một kiện chiến giáp, một kiện chiến giáp chắc chắn nhất từ trước đến nay, đồng thời cũng là chiến giáp nặng nhất, trọng lượng đạt đến một ngàn năm trăm cân!

Thanh âm của Vương lão đột nhiên trở nên sang sảng. Ông ta thật sự rất muốn biết, chiến giáp này rốt cuộc có thể đạt đến giá trị nào.

"Tiểu tử, đây chính là thần khí của Trọng Huyền Ma Đế, một trong số Ma Giới Thất Hung năm đó. Nó chính là "Trọng Huyền chiến y", một bộ phận của thần khí Trọng Huyền Tạm. Trọng Huyền Ma Đế chính là lão đại của

Ma Giới Thất Hung, Trọng Huyền Tạm này đẳng cấp không kém gì Khai Thiên Thần Phủ. Chỉ tính riêng Trọng Huyền chiến y cũng đã tương đương với hạ cấp thần khí rồi!" Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên vang lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng rất nhanh hẳn cảm thấy mừng như điên, ánh mắt sáng lên tập trung vào kiện chiến giáp vào đen.

Vị thượng khách được Vũ Văn Mộng gọi là lão tổ tông cũng lập tức nhìn chăm chăm vào chiến giáp này, toàn thân bắt đầu run lên. Đồng thời trong mười gian phòng cao cấp nhất còn có một người khác cũng kinh hỉ nhìn vào chiến giáp này.

Có vẻ như Trương Tinh Phong muốn đoạt được kiện chiến giáp này, nhất định phải đổ máu!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nội Đan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Thiên Vũ" năm đó đã trải qua cuộc đại chiến giữa Bàn Cổ và Ma Giới Thất Hung. Ma Giới Thất Hung chính là bảy đại Ma Đế, bọn họ dựa vào thực lực kinh khủng của mình tung hoành khắp Tu Chân giới, không có một thế lực nào dám trêu chọc vào.

Nhưng kết quả cuối cùng lại rất bi thảm. Bọn họ bị Bàn Cổ đuổi giết từ Tu Chân giới chạy đến Phàm Nhân giới. Bàn Cổ năm đó đã luyện thành "Lục Chuyển Huyền Thân", bảy đại Ma Đế căn bản là không có cách nào đã thương được ông ta. Cuối cùng tất cả bọn họ đều lần lượt bị Bàn Cổ giết chết, thần khí cũng thất tán khắp nơi.

Có thần khí giống như Phách Tản Phủ, bị phá hủy thần chi tâm trở thành tiên khí. Trọng Huyền Tạm thì bị Bàn Cổ phân tán thành nhiều mảnh. Còn các thần khí khác thì không biết hạ lạc ở nơi nào.

Dựa vào bản lĩnh hiện tại của Trương Tinh Phong, nếu như ở Tu Chân giới, cho dù có được một kiện tiên khí cũng sẽ bị các cao thủ thậm chí một số tiên nhân lăm le chiếm đoạt. Bởi vì cũng giống như các Tu Chân giả, Tiên Nhân muốn luyện chế tiên khí cũng vô cùng khó khăn. Cho nên chuyện chuyện Tiên nhân cướp đoạt tiên khí cũng thường xuyên xảy ra.

"Tử Nhận" của Trương Tinh Phong bây giờ chính là đỉnh cấp tiên khí. Còn thần khí thì chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu. Những tiên nhân vì thần khí mà chém giết lẫn nhau cũng là chuyện bình thường.

Lúc này bỗng nhiên có một kiện thần khí được đem ra đấu giá, hẳn có thể không kích động hay sao?

- Giá khởi điểm một trăm vạn lượng bạc!

Vương lão tiên sinh cao giọng nói.

- Năm trăm vạn lượng!

Tất cả những người bên dưới đều chấn động. Một lần ra giá lại tăng lên nhiều đến như vậy, quả thật là có chút khác thường. Bình thường mỗi lần báo giá cao lắm cũng chỉ là tăng thêm một trăm vạn mà thôi. Đối phương báo giá như vậy, xem ra là đã nhất quyết đoạt được chiến giáp này.

- Một ngàn vạn lượng!

"A!" "Nga!" Từng thanh âm kinh hãi vang lên bên dưới. Bọn họ cuối cùng đã biết thế nào mới chính thức là người có tiền. Bọn họ có dự cảm, báo giá hôm nay sẽ khiến cho bọn họ cả đời không thể quên.

Trương Tinh Phong cặp mắt khẽ nhú lại, lạnh lùng nói:

- Hai ngàn vạn lượng!

Tất cả những người bên dưới đều như muốn điên lên.

- Trời ạ! Những người này.....

Một nam tử mập mạp vẻ mặt đỏ bừng lắp bắp nói.

"Nga....." Một vị phu nhân vẻ mặt kinh hãi, nghe báo giá, phảng phất như mình đang đứng trên mây.

- Các vị, tại hạ là Vũ Văn Mộng, phụng lệnh của tiền bối trong gia tộc nhất định phải mua được kiện chiến giáp này. Hy vọng các vị hãy nể mặt một chút. Ba ngàn vạn lượng!

Thanh âm của Vũ Văn Mộng vang vọng khắp cả đại sảnh.

- Vũ Văn lão quý, đã đến đây rồi cũng không dám lên tiếng. Hừ! Ta việc gì phải nể mặt người? Bốn ngàn vạn lượng!

Thanh âm băng lãnh từ trong một căn phòng của thượng khách truyền đến. Trương Tinh Phong chỉ mỉm cười.

- Tại hạ là Trương Tinh Phong, cùng với Vũ Văn gia có một chút quan hệ sâu xa. Ha ha!

Tiếng cười của Trương Tinh Phong khiến cho những phú hào bên dưới đều cảm thấy tim đập mạnh. Tất cả bọn họ đều nhớ lại trận đại chiến của Trương Tinh Phong tại Vũ Văn thế gia năm đó. Ngày đó hầu như cả kinh thành đều biết, bởi vì động tĩnh thật sự quá lớn, Vũ Văn gia cũng không có cách nào phong bế tin tức.

Căn phòng của vị thượng khách Vũ Văn gia cũng trở nên yên tĩnh.

- Ô, thì ra là Trương hầu tước. Lão hủ cùng với ngài cũng đã có duyên gặp mặt một lần. Không biết ngài có thể nào nhường vật này cho thánh chủ hay không?

Trương Tinh Phong thản nhiên cười cười, vừa nghe thanh âm hắc đã nhận ra, lão già này chính là Tả tiên sinh năm đó. Vậy thì bên cạnh hắc nhất định là thánh chủ của Ma Tông. Trương Tinh Phong phát giác ra Tả tiên sinh này công lực đã đạt đến Phân Thân trung kỳ, cùng một cấp bậc với lão hòa thượng Mộc Lạc của Mật Tông.

- Chiến giáp này, Trương Tinh Phong ta nhất định phải có được. Nếu kẻ nào còn ra giá cao hơn, vậy thì xem như kẻ đó chính là địch nhân của ta! Ta ra giá cuối cùng bốn ngàn lẻ một vạn!

Thanh âm của Trương Tinh Phong vô cùng lạnh lẽo. Hắc chỉ tăng thêm một vạn lượng mà thôi.

Cả đại sảnh đều yên lặng .....

Những người bên dưới cũng không dám huyên náo nữa. Bọn họ đều biết những người này một khi động thủ đều có thể khiến cho mình tán gia bại sản.

- Chúng ta từ bỏ!

Thanh âm từ trong căn phòng của Vũ Văn thế gia truyền đến.

Trương Tinh Phong lạnh lùng cười:

- Vậy còn thánh chủ thì sao?

Vị thánh chủ bên trong phòng thượng đẳng đương nhiên là biết giá trị của kiện bảo vật này. Hắc vẫn còn nhớ kỹ bên trong mật điển ghi lại bảy thứ thần khí, kiện chiến giáp này chính là một bộ phận của thần khí mạnh nhất trong số đó.

"Ai, thần khí này bây giờ đối với ta cũng không có tác dụng gì. Muốn sử dụng thần khí thì ít nhất phải đạt đến cảnh giới Thiên Tiên hoặc là Thiên Ma. Bây giờ ta chỉ mới đạt đến Phân Thân trung kỳ, trên tay cũng chỉ có một kiện pháp khí, căn bản là không thể nào đối phó được với Trương Tinh Phong!" Thánh chủ cảm thấy bất lực. Thực lực của hắc hiện giờ cũng chỉ tương đương với lão hoà thượng Mộc Lạc của Mật Tông mà thôi. Hắc

đương nhiên là cũng biết tin lão hòa thượng kia đã từng bị Trương Tinh Phong dễ dàng đánh bại, thiếu chút nữa còn mất cả mạng.

Thánh chủ cảm nhận được rất rõ sát ý băng lãnh của Trương Tinh Phong lúc này. Hắn tin rằng nếu như vẫn còn tiếp tục kiên trì, Trương Tinh Phong nhất định sẽ ra tay.

- Trương hầu tước và Cuồng Long huynh đệ của ta vốn có giao tình rất tốt. Người làm đại ca như ta sao có thể không nể mặt được chứ? Nếu như Trương hầu tước đã nói như vậy, chúng ta từ bỏ!

Thanh âm của Thánh chủ rất hữu hảo, phảng phất như Trương Tinh Phong và hắn thật sự là bạn bè tốt vậy.

Trương Tinh Phong chỉ mỉm cười. Cường thế chính là như vậy!

- Tốt, bây giờ ta tuyên bố chiến giáp này thuộc về Trương hầu tước với giá bốn ngàn lẻ một vạn lượng!

Thanh âm của Vương lão cũng run run. Trong lịch sử cũng rất hiếm khi có giá trên một ngàn vạn lượng, lần này lại đạt đến hơn bốn ngàn vạn.

"Trương hầu tước lại chỉ tăng giá thêm một vạn, quả thật là ....."Vương lão tiên sinh trong lòng thầm than. Một vạn chính là giá thấp nhất có thể tăng. Trương Tinh Phong làm như thế, rõ ràng muốn dẫn dắt hai nhà kia.

Trương Tinh Phong mỉm cười, hai chân giống như đạp trên hư không, chậm rãi đi lên trên đài. Tay phải của hắn khẽ vung lên, Trọng Huyền chiến y lập tức được thu vào bên trong "Thiên Vũ".

- Không cần kinh ngạc, ta đã nhận nó rồi, đây là ngân phiếu!

Trương Tinh Phong đưa một xấp ngân phiếu cho Vương lão tiên sinh, giao xong liền xoay người bay trở lại phòng, không hề nói thêm lời nào.

Rất nhiều phú hào bên dưới đều dùng ánh mắt ngưỡng mộ nhìn Trương Tinh Phong. Cường thế và kiêu ngạo, chính là mục tiêu mà bọn họ cả đời theo đuổi. Nhưng trong lịch sử liệu có mấy ai có thể làm được? Đối mặt với thế gia vẫn tỏ vẻ khinh thường!

- Sư huynh, tư thế vừa rồi của huynh quả thật là lãnh khốc a!

Tiêu Lâm có vẻ rất hưng phấn. Vừa rồi Trương Tinh Phong sau khi giao ngân phiếu, liền tiêu sái xoay người lại, giống như một vị thần tiên bay trở về phòng, quả thật là làm cho người ta ái mộ.

Trương Tinh Phong nhìn một xấp ngân phiếu trên tay Tiêu Lâm, ngạc nhiên nói:

- Ân ..... Sư đệ, xấp ngân phiếu này người từ đâu mà có vậy?

Trương Tinh Phong chỉ liếc mắt đã nhìn ra, những tấm ngân phiếu này đều có mệnh giá một trăm vạn lượng.

Hồng Tiêu tiếp lời nói:

- Hì hì, sư huynh, không phải lúc trước bọn muội đã nói, lần này bọn muội đến đây là vì có vật phẩm muốn đem ra đấu giá hay sao? Muội còn nói huynh nhất định sẽ nghĩ không ra đó là vật gì, bây giờ thì huynh đã biết rồi đấy!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt liền nhớ lại. Bảo vật giá trị trên mấy trăm vạn chỉ có ba kiện mà thôi. Một kiện là Tử Phượng thoa đã thuộc về Hồng Tiêu. Một kiện khác là "Trọng Huyền chiến y", cho dù là do Tiêu Lâm mang đến thì cũng không thể nào nhận được tiền nhanh như vậy. Vậy thì kết quả chỉ còn có một mà thôi!

-Ồ ..... Tấm da hổ kia là do các người mang đến sao?

Trương Tinh Phong thật sự rất kinh ngạc. Khi tấm da hổ kia vừa mới xuất hiện, hắn cũng cảm thấy giật mình, còn tưởng rằng là yêu thú của Tu Chân giới lạc đến đây.

Tiêu Lâm cười nói:

- Hắc hắc, sư huynh, tấm da hổ này chính là do ta từ Hồng Hoang mang đến. Năm đó ta còn vào quốc khố của hoàng cung vợ vét sạch một phen!

Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ lại, năm đó Tiêu Lâm đã nói với hắn là bên trong Hồng Hoang có vô số yêu thú. Lúc ấy hắn đã từng nghĩ nhất định phải đến Hồng Hoang một lần. Nhưng sau này xảy ra quá nhiều việc làm cho hắn cũng quên mất.

"Ha ha ..... Nơi đó có nhiều yêu thú đến như vậy, nếu như ta tùy tiện giết một số lấy da đem về bán thì giàu to, hơn nữa ta còn có thể ....." Trương Tinh Phong ánh mắt bỗng sáng lên. Thời gian này hắn vẫn phiền não về việc luyện chế linh đan, nguyên nhân là vì tốc độ thu thập ngũ hành linh lực thật sự là quá chậm. Nhưng bây giờ hắn đã có phương pháp.

- Hai người các người, ân ..... quên đi, trước tiên hãy cùng ta đến Tinh Phong trang viên nghỉ ngơi một thời gian!

Trương Tinh Phong nói xong, liền dẫn theo hai người trở về Tinh Phong trang viên.

Ba ngày sau, Trương Tinh Phong sau khi dặn dò tất cả mọi chuyện, liền lập tức ngự kiếm bay về hướng tây.

Xuất hiện trước mặt hắn là sa mạc vô tận. Trương Tinh Phong cảm thán, chẳng trách mấy ngàn năm nay không ai có thể biết về Hồng Hoang, bởi vì sa mạc này thật sự là quá lớn.

"Gió lốc!" Trương Tinh Phong nhìn một cơn lốc kinh khủng cách đó không xa, giống như nổi liền cả trời và đất, trong lòng cũng phải sợ hãi. Lực lượng của đại tự nhiên quả thật là cường đại. Hắn rõ ràng cảm thấy được, nếu như ở bên trong cơn lốc này, trừ phi là đạt đến Phân Thân kỳ mới có khả năng bảo trụ được. Còn nếu muốn thoát ra ngoài, công lực phỏng chừng ít nhất phải đạt đến Hợp Thể kỳ.

Trách không được từ xưa đến nay chưa từng có một tuyệt thế cao thủ nào có thể đi qua nơi này. Tiêu lâm năm đó cũng là do may mắn, đi vào sa mạc hơn một năm, sau đó trực tiếp bị lốc xoáy cuốn thẳng đến Nguyên Môn.

"Ta cũng không ngờ đến độ đấu với người đâu!" Trương Tinh Phong mỉm cười, thân hình đột nhiên biến mất, trực tiếp xuất hiện phía sau cơn lốc.

Nhìn cơn lốc sau lưng, Trương Tinh Phong cười cười, tiếp tục bay về hướng tây. Thuận di luôn luôn là một pháp quyết hữu hiệu nhất.

"A, cuối cùng đã nhìn thấy màu xanh rồi, sa mạc này quả thật là rộng lớn. Dựa vào tốc độ ngự kiếm của ta mà một ngày mới đến nơi, chiều dài của sa mạc này có lẽ còn gấp ba lần Minh vương triều!" Trương Tinh Phong dựa theo tốc độ của mình mà suy đoán, chiều dài của sa mạc này phỏng chừng đạt đến năm ngàn dặm. Quả thật là rộng lớn!

Trương Tinh Phong nhìn màu xanh vô tận trước mắt, trong lòng cảm thấy hưng phấn. Hồng Hoang, địa phương trong truyền thuyết cuối cùng đã xuất hiện. Vô địch, đó là thứ mà những vũ giả luôn ao ước, nhưng đồng thời nó cũng khiến cho con người ta tịch mịch. Trương Tinh Phong là một chiến

thần vô địch, hắn vẫn thường cảm thấy tịch mịch. Hiện tại hắn hy vọng những yêu thú bên trong Hồng Hoang có thể trở thành đối thủ xứng tầm với hắn.

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn Hồng Hoang vô tận, hỗn độn lực trong người mãnh liệt dâng lên.

"Ha ha ..... Hồng Hoang ..... Ta đã đến rồi!" Trương Tinh Phong chân đạp lên Tử Nhận, tốc độ càng gia tăng thêm.

"Ân ..... Quốc gia của Tiêu Lâm hình như là ở gần đây. À ..... đúng rồi, hắn nói rằng nơi bọn họ sinh sống chỉ là một khối nhỏ bên ngoài Hồng Hoang mà thôi. Hồng Hoang này thật sự là quá lớn, muốn tìm được có lẽ phải tốn rất nhiều thời gian!" Trương Tinh Phong lẩm bẩm.

"Thật là hấp dẫn, những mãnh thú bên dưới quả thật so với Minh vương triều mạnh rất nhiều. Con gấu kia cao đến bốn thước, xem ra chính là thần tượng của "hắc hùng" Thiết Đầu, ha ha .....Ồ, con sói lớn như vậy quả thật là hiếm thấy, nếu lột da của nó đem về bán có lẽ sẽ kiếm được khối tiền!" Trong mắt của Trương Tinh Phong, những dã thú to lớn bên dưới dường như đều biến thành ngân lượng.

"Phía dưới còn có rất nhiều dược tài a ..... linh chi ..... hoàng san..... còn có nhân sâm ..... Thật là thiên đường!" Trương Tinh Phong cảm thán, nhưng hắn vẫn không dừng lại. Mãnh thú ở nơi này vẫn không có con nào đạt đến thực lực Kim Đan kỳ, quả thật là không đáng để cho hắn khiêu chiến.

Trương Tinh Phong tiếp tục bay tới, qua một hồi lâu sau, hắn đột nhiên cảm thấy có một lực cản ở phía trước. Trương Tinh Phong cảm nhận được rất rõ, áp lực này phải tương đương với cao thủ Kim Đan kỳ.

"Hoan nghênh người đến Hồng Hoang. Ta là Bàn Cổ, vì phòng ngừa yêu thú nguy hại nhân gian, ta đã chia Hồng Hoang thành nhiều khu vực khác nhau. Khu vực thứ nhất bên ngoài cùng chỉ có những mãnh thú bình thường. Khu vực thứ hai là những yêu thú có thực lực Kim Đan kỳ và Nguyên Anh kỳ. Khu vực thứ ba là những yêu thú có thực lực Xuất Khiếu kỳ và Phân Thân kỳ. Khu vực thứ tư là những yêu thú có thực lực Hợp Thể kỳ cùng với Độ Kiếp kỳ. Khu vực thứ năm cũng là khu vực tận cùng của

Hồng Hoang, bên trong có những yêu thú vô cùng cường đại, ngoài ra còn có hắc long thực lực đạt đến Thiên Tiên. Không có đủ thực lực nhất định không được vào. Người phải cẩn thận!"

Thanh âm đột nhiên biến mất, Trương Tinh Phong biết đây chính là cấm chế do Bàn Cổ lưu lại. Chỉ cần có người tiến vào khu vực thứ hai sẽ được cảnh báo. Đây cũng là cấm chế phổ thông nhất.

Trương Tinh Phong đã hiểu tại sao những mãnh thú vừa rồi lại yếu như vậy. Nhưng có một điều hẳn không biết, mỗi một năm kết giới tại các khu vực đều xuất hiện một lỗ hổng không có quy luật, từ khu vực này có thể đi thông qua khu vực khác. Nếu như một yêu thú ở khu vực cao may mắn có thể đi đến khu vực thấp hơn, vậy thì nó chính là vô địch tại khu vực đó.

Nhưng những yêu thú may mắn như vậy vài năm may ra mới có thể xuất hiện một con. Bởi vì thời gian lỗ hổng xuất hiện chỉ có một phút, hơn nữa lại không thể nhìn thấy. Kỳ thật lỗ hổng này chính là do Bàn Cổ cố ý lưu lại.

Đột nhiên Trương Tinh Phong cảm nhận được áp lực, không khí phảng phất như đông cứng lại, làm cho người ta cảm thấy khó thở.

Trương Tinh Phong nhìn xuống bên dưới, đột nhiên vẻ mặt của hắn trở nên hưng phấn:

-Ồ ..... quả thật là nhiều, ân ..... có lẽ là đến mấy ngàn ..... Mấy ngàn ngàn lang thực lực Kim Đan kỳ, quả thật là không tệ!

Lúc này vô số ngân lang đang nhìn chăm chăm Trương Tinh Phong. Thực của bọn chúng mặc dù không tính là mạnh, nhưng dựa vào số lượng đông đảo, tại khu vực thứ hai cũng là xưng vương xưng bá.

"Ân, trước hết chơi đùa một chút!" Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn đám ngân lang. Đối mặt với nhiều ngân lang như vậy, hắn cũng không muốn sử dụng đến các pháp quyết.

Thiểm điện!

Tàn ảnh!

Tốc độ của ngân lang rất nhanh, dùng mắt thường quan sát chỉ có thể nhìn thấy những cái bóng. Nhưng tốc độ của Trương Tinh Phong còn nhanh hơn, chỉ còn lưu lại những tàn ảnh.

Móng vuốt của ngân lang có thể dễ dàng xuyên qua cả sắt thép, nhưng đối với Trương Tinh Phong lại không hề có một chút uy hiếp nào.

Những đóa hoa mỹ lệ được thêu dệt nên từ vô số máu tươi. Tử Nhận của Trương Tinh Phong phảng phất như một cây kim thêu, không ngừng tạo ra vô số những đóa hoa.

Những ngân lang bắt đầu sợ hãi. Tốc độ tự hào của bọn chúng trong mắt của Trương Tinh Phong chỉ giống như trò trẻ con, hơn nữa phòng ngự thân thể của hãn những ngân lang này cũng không có cách nào phá được. Trận chiến này căn bản là không có một chút hy vọng nào.

"Hô!" Như một trận gió, lũ ngân lang bắt đầu bỏ chạy. Chỉ trong vòng hai giây, tất cả đã khuất khỏi tầm mắt của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười: "Ai ..... Số lượng cũng chưa chắc bù đắp được chất lượng. Ân..... Nội đan này mới là cái ta đang cần!" Trương Tinh Phong hai tay huyền hóa ra vô số những sợi to, xuyên qua thi thể của các ngân lang, từng viên nội đan bên trong lập tức bị hút về phía hãn.

Trương Tinh Phong nhìn hơn cả ngàn viên nội đan bay đến, hãn nhẹ nhàng vung tay lên, tất cả nội đan đều hoàn toàn biến mất.

Nội đan này có thể dùng để luyện chế đỉnh cấp linh đan, có thể khiến cho Tiên Thiên cao thủ dễ dàng đạt đến Kim Đan kỳ. Hơn nữa đồng thời nội đan cũng có thể pha loãng để luyện chế thành linh đan bình thường mà không cần phải khổ cực thu thập ngũ hành linh khí.

"Sau này luyện chế linh đan sẽ dễ dàng rồi!" Trương Tinh Phong thở phào một hơi, đột nhiên nở nụ cười: "Hắc hắc ..... Lý Thiên Tường, người vĩnh viễn sẽ không thể nào so được với ta!"

"Những tấm da sói này chắc cũng có thể bán được nhiều tiền, tiền nhiều thì cũng không có hại gì!" Trương Tinh Phong mỉm cười, đem tất cả da sói thu vào bên trong Thiên Vũ.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ma Đế Bí Cảnh (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hồng Hoang vô cùng vô tận, bên trong có vô số thiên tài địa bảo, cũng có vô số yêu thú không ngừng tàn sát lẫn nhau. Nơi này là thiên đường hay là địa ngục, không ai biết được.

Mênh mang!

Đây là cảm thụ duy nhất của Trương Tinh Phong. Hắn có thể cảm nhận được nơi này cho đến bây giờ cũng chưa từng có người đặt chân đến, tất cả vẫn còn vẻ hoang sơ như lúc ban đầu.

Trương Tinh Phong cũng không có ý định dừng lại ở nơi này. Yêu thú của khu vực thứ hai chỉ có thực lực Kim Đan kỳ hoặc là Nguyên Anh kỳ mà thôi, đối với hắn quả thật không hề có tính thách thức. Cho nên hắn tiếp tục ngự kiếm bay về hướng tây.

Trương Tinh Phong đột nhiên khẽ mỉm cười, bởi vì hắn cảm nhận được sự tồn tại của kết giới. Kết giới này vừa vặn để ngăn cản Tu Chân giả Xuất Khiếu tiền kỳ.

"Ha ha ..... Nơi này mới chính là mục đích của ta! Ân ..... Thật là làm cho người ta hưng phấn. Con sư tử kia dường như đã đạt đến Phân Thân trung kỳ rồi, trước tiên chơi đùa với nó một chút!" Trương Tinh Phong khoe miệng khẽ mỉm cười, thân hình đột nhiên biến mất, xuất hiện trước mặt con sư tử.

Bộ lông trên người của Phong Lôi Cuồng Sư bỗng nhiên dựng hết lên, nhìn chăm chăm vào sinh vật đột nhiên xuất hiện trước mặt, trực giác của dã thú nói cho nó biết người trước mặt này cực kỳ nguy hiểm. Phong Lôi Cuồng Sư dựa vào thực lực cường đại, cùng với phong lôi hai thuộc tính công kích, tại khu vực thứ ba tuyệt đối là vương giả. Cho dù là thổ hùng đã đạt đến Phân Thân hậu kỳ cũng không dám tùy tiện chọc đến nó.

"Hống!" Phong Lôi Cuồng Sư gầm lên một tiếng, những cây cỏ chung quanh cũng bị khí thế của nó ép rạp xuống.

Trương Tinh Phong cặp mắt khễ nhú lại. Lần này hắn không muốn dùng đến Tử Nhận, hắn muốn dùng hai bàn tay để giết chết con sư tử này. Hai tay khễ chuyển động, chung quanh thân thể của hắn đột nhiên bộc phát ra khí thế kinh thiên.

Hỗn độn lực bên trong cơ thể điên cuồng vận chuyển, toàn bộ thân thể đã hoàn toàn chuẩn bị sẵn sàng. Trương Tinh Phong hai tay của khễ nắm lại, lực lượng kinh khủng khiến cho gió chung quanh cũng bị cuốn về phía hắn.

"Hô!"

Phong Lôi Cuồng Sư đột nhiên biến mất.

"Tê!"

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy bên hông chấn động, hắn cúi đầu nhìn xuống. Tại vị trí eo lưng y phục của hắn đã bị xé rách, hơn nữa dường như còn có máu chảy ra.

"Ân ..... Có thể làm cho ta thụ thương, hơn nữa tốc độ còn nhanh đến như vậy!" Trương Tinh Phong thân hình lập tức chuyển động, hóa thành một đạo tàn ảnh.

Phong Lôi Cuồng Sư cũng chuyển động, tương tự biến thành một đạo tàn ảnh.

Chỉ thấy hai đạo tàn ảnh không ngừng truy đuổi, cũng không rõ là ai đuổi theo ai. Một người một thú tốc độ thật sự quá nhanh, khiến cho những cây cỏ chung quanh cũng bị cuốn lên. Những cây cỏ sau khi bay lên lại bị từng đạo kinh khí do tàn ảnh sinh ra cắt thành nhiều mảnh .....

Đột nhiên một người một thú ngừng lại!

Trương Tinh Phong nhìn Phong Lôi Cuồng Sư, chiến ý trong lòng càng dâng cao. Đuổi theo một lúc lâu như vậy cũng không hề chạm được vào nó, tốc độ của con sư tử này quả thật là quá nhanh.

Phong Lôi Cuồng Sư trong lòng cũng khiếp sợ. Nó là yêu thú phong lôi song thuộc tính, có khả năng thao túng gió chung quanh. Khi nó di chuyển, căn bản là không hề chịu lực cản của gió, cho nên tốc độ của nó mới có thể nhanh đến như vậy.

Nhưng sinh vật trước mặt này tốc độ dường như không thua kém gì nó. Phong Lôi Cuồng Sư tốt xấu cũng là yêu thú Phân Thân trung kỳ, nó cũng đã biết suy nghĩ. Tốc độ không có tác dụng, cho nên nó quyết định sử dụng chiêu khác.

"Tê ~~~~~"

Trên người Phong Lôi Cuồng Sư đột nhiên đột nhiên lóe lên những tia chớp, cả thân thể như được bao bọc trong những luồng điện quang. Điện quang cường liệt phảng phất như những tia chớp xuyên qua không khí, phát ra những thanh âm khiến cho người ta sợ hãi. Đột nhiên Phong Lôi Cuồng Sư há miệng ra, một đạo điện quang từ trong miệng nó bắn về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong càng cảm thấy hưng phấn. Hắn khẽ mỉm cười, ngầm vận pháp quyết của Cửu Tiêu Thần Lô Dẫn Kiếm Quyết, trực tiếp dùng thân thể tiếp lấy luồng điện quang này. Cửu Tiêu Thần Lô Dẫn Kiếm Quyết luyện đến cực hạn ngay cả thần lô cũng có thể theo tống, Trương Tinh Phong dễ dàng hấp thu lô điện vào bên trong thân thể.

Phong Lôi Cuồng Sư không thể tin được nhìn nam tử trước mặt đang hấp thu lô điện của nó.

"Hống!"

Phong Lôi Cuồng Sư tức giận gầm lên một tiếng, khôi phục bản tính của dã thú. Nó mang theo điện quang cường liệt, dựa vào tốc độ kinh khủng lao về phía Trương Tinh Phong, móng vuốt của nó mang theo những tia điện quang.

Trương Tinh Phong khẽ lẩm bẩm: "Ân ..... Xem thử thân thể của ta tốt cùng là đã đạt tới trình độ nào!"

Hắn vẫn không cử động, bình tĩnh nhìn Phong Lôi Cuồng Sư đang lao đến. Lấy tĩnh chế động!

"Phanh!"

Thân thể của Trương Tinh Phong chấn động. Phong Lôi Cuồng Sư lại tiếp tục điên cuồng công kích vào thân thể hắn, điện quang chung quanh càng lúc càng dày đặc.

Ánh mắt của Trương Tinh Phong chợt sáng lên, tay phải nắm chặt lại, quyền đầu đột nhiên phát sáng. Tại một khoảnh khắc trước khi Phong Lôi Cuồng Sư công kích đến thân thể hắn, Trương Tinh Phong vung tay lên.

"Hô!" Quyền đầu của Trương Tinh Phong đánh vào thân thể của cuồng sư.

"Oanh!"

Phong Lôi Cuồng Sư thân thể bị đánh bay về phía sau, nó run rẩy cố gắng đứng lên, một quyền vừa rồi thật sự là quá nặng. Trương Tinh Phong thân hình đột nhiên biến mất, trong nháy mắt xuất hiện bên cạnh Phong Lôi Cuồng Sư.

"Phanh!" "Phanh!" "Phanh!" "Phanh!" "Phanh!" "Phanh!" .....

Một quyền tiếp theo một quyền, từng quyền đánh vào thân thể!

"Oanh!"

Một quyền cuối cùng, Trương Tinh Phong mỉm cười hạ xuống. Phong Lôi Cuồng Sư nằm trên mặt đất không ngừng rên rỉ. Thân thể của nó quả thật cường hãn, bị công kích như vậy cũng không chết, không hổ là yêu thú Phân Thân trung kỳ.

"A, thật là thoải mái ..... Thật lâu không động thủ như vậy, xem ra sau này phải sử dụng thân thể nhiều hơn!" Trương Tinh Phong nắm chặt tay lại, đi về hướng Phong Lôi Cuồng Sư.

Phong Lôi Cuồng Sư hoảng sợ: "Chẳng lẽ người kia muốn giết ta ..... Không ..... Sư vương vĩ đại làm sao có thể chết như vậy ..... Làm sao đây ..... Làm sao bây giờ ....."

Phong Lôi Cuồng Sư giãy dụa cố gắng đứng lên, bốn chân không ngừng lui về phía sau. Đối với Trương Tinh Phong, nó bây giờ chỉ có sợ hãi, công kích vừa rồi đã khiến cho nó khiếp sợ.

Trương Tinh Phong sững sờ nhìn Phong Lôi Cuồng Sư đột nhiên quay lưng về phía hắn, không ngừng phe phẩy cái đuôi.

"Có ý gì?" Trương Tinh Phong hiển nhiên cảm thấy rất nghi hoặc.

Phong Lôi Cuồng Sư phe phẩy cái đuôi, sau đó xoay người bước đi. Đi vài bước lại quay đầu lại nhìn Trương Tinh Phong, nhìn thấy Trương Tinh Phong vẫn không có cử động gì, nó lại phe phẩy cái đuôi tiếp tục bước đi, đi vài bước lại quay đầu nhìn lại.

Trương Tinh Phong dường như đã bắt đầu hiểu ra: "Chẳng lẽ con sư tử này muốn ta đi theo nó?"

Hắn liền thử bước theo sau Phong Lôi Cuồng Sư. Cuồng Sư sau khi phát hiện Trương Tinh Phong đi theo nó, cũng không quay đầu lại nữa, bắt đầu gia tăng tốc độ. Trương Tinh Phong cũng đã xác định, con sư tử này quả thật là muốn hắn đi theo nó.

"Rốt cuộc con sư tử này muốn làm gì đây?" Trương Tinh Phong cảm thấy nghi hoặc, cũng nổi lên tính tò mò. Hơn nữa dựa vào thực lực cũng hắn hiện giờ thì cũng chẳng có gì phải sợ. Hắn lập tức ngự kiếm bay theo sau.

Tốc độ của Phong Lôi Cuồng Sư càng lúc càng nhanh, không hề kém hơn tốc độ ngự kiếm của Trương Tinh Phong.

Rất nhiều yêu thú đều kinh ngạc chứng kiến Phong Lôi Cuồng Sư đang phóng đi như một tia chớp, phía sau còn có một sinh vật cho đến bây giờ cũng chưa từng thấy qua .....

Trương Tinh Phong thoải mái nhìn chung quanh giống như đang ngắm cảnh. Hàng ngàn yêu thú kỳ lạ xuất hiện trước mắt hắn, rất nhiều loài hắn không nhận ra.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong khựng lại, thân thể trong nháy mắt đứng yên bất động.

Trương Tinh Phong nhìn thẳng về phía trước, ánh mắt rất phức tạp, dường như rất khó tin. Ánh mắt có vẻ giận dữ, cũng có vẻ khiếp sợ, đồng thời cũng có một chút vui mừng.

"Trời ạ ..... đây ..... đây là nơi nào ..... lại có ngũ hành linh khí hùng hậu đến như vậy. Ngũ hành linh khí của cả Thanh Long Đại Lục hầu như đều bị nó hấp nạp hết rồi ..... Rốt cuộc là do người nào tạo nên ..... Trách không được ta thu thập ngũ hành linh khí lại khó khăn như vậy, thì ra tất cả đều ở nơi này!" Trương Tinh Phong nhìn một tòa cung điện thấp thoáng xuất hiện trước mắt, trong lòng than thở.

Hắn tu luyện linh đan khổ cực nhất chính là thu thập ngũ hành linh khí, chuyện này hoàn toàn khác với bế quan. Khi bế quan người ta không cảm giác được thời gian trôi đi, mở mắt ra có thể đã là mười năm trôi qua rồi. Thu thập ngũ hành linh khí thì ý thức vẫn phải hoạt động, một phút trôi qua

có thể khiến cho người ta cảm thấy chậm rãi giống như một canh giờ. Trương Tinh Phong có thể kiên trì đến mấy tháng, có thể biết được hắc khổ cực như thế nào. Thì ra kẻ gây ra tất cả chính là cung điện huyền diệu trước mặt này!

Lúc này Phong Lôi Cuồng Sư quay đầu lại nhìn Trương Tinh Phong một chút, sau đó liền lập bỏ chạy. Đương nhiên Trương Tinh Phong cũng không chú ý đến nó, bởi vì lúc này tất cả tâm thần của hắn đều tập trung vào tòa cung điện trước mặt.

"Ma Đế Bí Cảnh"

Trương Tinh Phong liếc mắt đã nhận ra bốn chữ lớn trước cung điện.

"Ma Đế! Chẳng lẽ đây là địa bàn của Ma Giới Thất Hung năm đó?" Trương Tinh Phong cảm thấy khiếp sợ. Ma Đế là một cấp bậc mà hắn không thể nào tưởng tượng được. Toàn bộ Ma giới có lẽ cũng chỉ có vài chục người đạt đến cảnh giới Ma Đế mà thôi.

Kẻ nằm trong tay nhiều Ma Đế nhất chính là Thiên Minh Ma Tôn, dưới tay hắn có tổng cộng mười hai Ma Đế, là thế lực mạnh nhất tại Ma giới.

Thế lực lớn thứ hai chính là Ma Giới Thất Hung. Bảy đại Ma Đế tung hoành khắp tiên ma hai giới, không có ai dám đụng vào. Tất cả các thế lực lớn tại hai giới đều không muốn đối đầu với họ. Năm đó bảy đại Ma Đế bị Bàn Cổ đuổi giết, khi không còn đường chạy lại may mắn tìm được một được thông đạo so "siêu việt thần" lưu lại. Bảy đại Ma Đế hợp lực xuyên qua thông đạo, đi đến Phàm Nhân giới.

Vì đề phòng vạn nhất, bảy đại Ma Đế đã tạo nên Thất Minh Ảo Tinh Thần Trận. Để tạo nên thần trận này, bảy người đã hao tổn vô số bảo vật, hơn nữa còn hấp thu tất cả ngũ hành linh khí tại Phàm Nhân giới để củng cố trận pháp.

Nhưng khi Bàn Cổ đuổi đến nơi này, ông ta chỉ dùng một búa đã phá hư thần trận. Bởi vì lúc ấy Bàn Cổ vừa mới đột phá cảnh giới tiên nhân, trở thành thần nhân. Trong người có thần lực, đương nhiên là rất dễ dàng phá hủy thần trận do Ma Đế bố trí. Nếu như là thần trận do thần nhân bố trí, Bàn Cổ muốn phá hủy có lẽ cũng rất khó khăn.

Lúc này Trương Tinh Phong đang đứng ở phía trước cung điện. Mặc dù Thất Minh Áo Tinh Thần Trận đã bị hư hại, nhưng dù sao nó vẫn là một thần trận. Dựa vào công lực của hắn hiện giờ, muốn phá giải trận pháp quả thật là rất khó khăn.

"Ân ..... Làm sao bây giờ? Trận pháp này dường như không đúng. Bảy phương vị cũng không phải dựa theo hươu, sinh, thương, đố, cảnh, tử, kinh. Ân ..... cũng không có liên hệ gì với lưỡng nghi bát quái. Rốt cuộc là trận pháp gì đây? Nhưng rõ ràng là bảy phương vị!" Trương Tinh Phong đã bắt đầu cảm thấy nhức đầu. Đối với trận pháp, hắn quả thật là rất tinh thông, thậm chí còn có thể lập nên một tiên trận.

Nhưng tiên trận cũng phân ra cao thấp. Trương Tinh Phong cũng chỉ hiểu về tiên trận cấp thấp mà thôi, gặp phải tiên trận cấp cao hắn khẳng định là trợn mắt há mồm. Không cần phải nói đến thần trận, cho dù là thần trận đã bị hư hao.

"Hắc hắc, tiểu tử ngốc, chẳng lẽ ngươi đã quên ta rồi sao? Năm đó chính là ta và Bàn Cổ đồng thời đến đây, đối với trận pháp này mặc dù ta cũng không hiểu, nhưng ta lại biết làm cách nào để đi vào!" Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên vang lên trong đầu.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng bất chợt trở nên hưng phấn: "Vậy ngươi mau nói ta ta biết đi. Ta sốt ruột lắm rồi, thật muốn vào xem thử bên trong rốt cuộc có những bảo vật gì!"

Thiên Vũ thanh âm có vẻ hài hước: "Ồ ..... Ngươi đã có một kiện Trọng Huyền chiến y, lại có phương pháp luyện chế thần khí của Bàn Cổ, hơn nữa còn có ta đây là trung cấp thần khí, vậy mà ngươi vẫn còn tham lam sao?"

Trương Tinh Phong cười nói: "Bí cảnh này do Ma Giới Thất Hung lưu lại cũng đã mấy ngàn năm rồi, tại sao vẫn chưa từng có ai phát hiện ra? Ta đến được nơi này xem như cũng là có duyên phận. Càng hưởng chi thần khí, tiên khí thì có ai không muốn. Cho dù mình không cần, đem cho các huynh đệ của mình sử dụng cũng không phải tốt sao? Quên đi, không nói nữa, mau nói cho ta biết làm cách nào để đi vào!"

Trương Tinh Phong nhìn đại môn dường như được tạo thành từ bích ngọc, trong lòng càng thêm sốt ruột. Trước khi nắm rõ được trận pháp này, hắn

cũng không dám tùy tiện đi vào.

"Ân ..... Được rồi, ta sẽ nói cho người biết. Trước kia ta đã từng nhìn thấy Ma Giới Thất Hung thì qua trận pháp này, bây giờ ta sẽ những hình ảnh khi đó truyền vào trong đầu người. Hãy ghi nhớ cho thật kỹ!" Thanh âm của Thiên Vũ lại vang lên.

Trương Tinh Phong vừa nghe, lập tức tập trung toàn bộ tinh thần bắt đầu chờ đợi. Đột nhiên hắn cảm giác được trong đầu lần lượt xuất hiện từng bức đồ hình, trong đó hiện lên hình ảnh bảy người đang phi hành.

Trương Tinh Phong xác định những người này chính là bảy đại Ma Đế. Chỉ thấy bảy đại Ma Đế thân hình không ngừng biến hóa, một người theo sau một người, di chuyển giống hệt như nhau. Nhất định phương pháp di chuyển này chính là mấu chốt để xuyên qua trận pháp. Hắn lập tức ngưng thần quan sát. Chỉ thấy bảy người di chuyển lúc nhanh lúc chậm, khi thì đi về phía trước, lúc lại lui về phía sau, hết qua trái rồi lại qua phải ..... thân hình biến hóa cực nhanh. Nhất thời Trương Tinh Phong cũng cảm thấy đầu óc rối tung.

Trương Tinh Phong chỉ biết là trong vòng một giây, bảy đại Ma Đế ít nhất đã chuyển động hơn một vạn lần. Mà bảy đại Ma Đế đi qua trận pháp này lại mất thời gian đến mười phút. Trời ạ! Dựa vào tu vi của bảy người mà vẫn cần thời gian dài đến như vậy, có thể tưởng tượng được sự kinh khủng của trận pháp này.

"Làm sao bây giờ? Di chuyển nhanh như vậy, hơn nữa lại không ngừng biến hóa. Dựa vào công lực của ta hiện giờ không thể nào duy trì được!"

Trương Tinh Phong nhìn những đám mây lượn lờ chung quanh "Ma Đế bí cảnh", trong lòng thầm thở dài. Nhìn thấy bảo vật ở ngay trước mắt, nhưng lại không có cách nào đi vào được, tư vị này quả thật là khó chịu.

Đột nhiên Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn Thiên Vũ trên tay, khóe miệng khẽ mỉm cười.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Ma Đế Bí Cảnh (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thiên Vũ thủ trục, trung cấp thần khí, là thần khí bảo vệ tính mạng. Năm đó khi Bàn Cổ tiến vào các đại tuyệt cảnh, một khi gặp phải nguy hiểm liền lập tức tiến vào bên trong Thiên Vũ. Có thần khí này trong tay, Trương Tinh Phong còn phải lo lắng cái gì?

Trương Tinh Phong mỉm cười, hỗn độn lực trong cơ thể lập tức giống như những cơn sóng bắt đầu vận chuyển. Tử Nhận cũng xuất hiện trên tay hắn, tùy thời có thể tấn công. Tất cả đều đã chuẩn bị sẵn sàng.

"Hắc hắc, không cần lo lắng, Thất Minh Áo Tinh Thần Trận này năm đó đã bị hư hại, lực công kích của nó bây giờ có lẽ người cũng có thể chống cự được. Hơn nữa vẫn còn có ta đây!" Thiên Vũ lên tiếng an ủi, nó còn tưởng rằng Trương Tinh Phong vẫn còn đang phiền não.

"Được rồi, ta cần gì phải lo lắng chứ. Ha ha! Bây giờ bắt đầu xuất phát thôi, ta muốn xem thử bên trong Ma Đế Bí Cảnh này rốt cuộc là có bảo vật gì!"

Trương Tinh Phong mỉm cười, thân thể như một tia chớp phóng về hướng cung điện.

Nhìn từ xa không biết cung điện lớn đến thế nào, sau khi tiến vào mới phát hiện nó cũng không phải là lớn lắm. Trương Tinh Phong cảm thấy ngạc nhiên, bởi vì hắn không thể phát hiện ra một chút dấu vết nào của trận pháp.

"Uy, Thiên Vũ, tại sao ta lại không phát hiện ra trận pháp? Bí cảnh này nhất định không có khả năng đi vào dễ như vậy!" Linh giác của Trương Tinh Phong bắt đầu cẩn thận tìm kiếm, nhưng vẫn không phát hiện được.

"Thần trận có thể để cho người dễ dàng phát hiện như vậy sao? Người hãy dựa theo bộ pháp của Ma Đế mà đi vào. Nhớ cho kỹ, nếu như hỗn độn lực tiêu hao hết, phải lập tức tiến vào bên trong ta ngay!"

"Ta biết rồi, người không cần phải nói!" Trương Tinh Phong khẽ nhắm mắt lại, bộ pháp của Ma Đế lập tức lại hiện lên trong đầu hắn, tốc độ thật sự là

rất nhanh.

Trương Tinh Phong thôi thúc tất cả hỗn độn lực bên trong cơ thể, vận chuyển đến tất cả bộ vị bên trên thân thể. Hắn không chỉ dựa vào tốc độ của mình, mà còn muốn sử dụng hỗn độn lực để gia tăng tốc độ.

Trương Tinh Phong hít sâu một hơi, bộ pháp của Ma Đế lại thoáng hiện lên trong đầu, thân thể giống như ảo ảnh không ngừng chuyển động. Ma Đế chuyển động, hắn chuyển động, Ma Đế ngừng, hắn cũng ngừng .....

Sắc mặt của Trương Tinh Phong đã bắt đầu trở nên đỏ bừng. Thân thể của hắn mặc dù là phi thường cường hãn, nhưng vẫn không thể nào duy trì được tốc độ kinh người như vậy. Hỗn độn lực điên cuồng vận chuyển để giúp thân thể gia tăng tốc độ, tiêu hao cực kỳ nhanh.

Ngay từ đầu, Trương Tinh Phong còn tưởng rằng sự biến hóa của bộ pháp đơn giản chỉ là dựa vào tốc độ mà thôi. Nhưng lúc này hắn đã hiểu căn bản là không phải đơn giản như vậy, bởi vì bên trong trận pháp còn có áp lực vô cùng cường đại. Vừa di chuyển, đồng thời còn phải chống cự áp lực, Trương Tinh Phong cảm thấy hỗn độn lực tiêu hao một hao một cách rất nhanh.

Mới đi được một phần ba, Trương Tinh Phong phát hiện hỗn độn lực dường như đã hoàn toàn cạn kiệt. Không có biện pháp nào, hắn đành phải tiến vào bên trong Thiên Vũ. Tâm thần vừa động, thân thể liền lập tức biến mất, đồng thời bên trong trận pháp xuất hiện một thủ trục. Trương Tinh Phong vừa tiến vào bên trong, Thiên Vũ ngay lập tức đã bị trận pháp công kích.

"Oanh!"

Một tia chớp từ trên không trung đánh xuống thủ trục, nhưng thủ trục dường như vẫn không có biến hóa gì. Từng tia chớp bắt đầu lần lượt đánh xuống, uy lực càng ngày càng mạnh .....

Một đạo hỏa quang chói mắt cũng bắt đầu tham gia công kích .....

Lúc này bên trong Thiên Vũ thủ trục, Trương Tinh Phong đang bắt đầu khôi phục hỗn độn lực. Trong khoảng thời gian này tại Thanh Long Đại Lục, hắn quả thật chưa hề gặp phải tình huống hỗn độn lực tiêu hao hoàn toàn như thế này. Cho dù là lần trước miễn cưỡng sử dụng Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm

Quyết tại Thiên Nhai San Mạch, cũng chỉ là do tác dụng của phản phệ mà thôi.

"Hô!" Trương Tinh Phong mở mắt ra, trên mặt lộ ra thần sắc tươi cười.

"Đã lâu rồi không có cảm giác này, quả thật là sảng khoái!" Trương Tinh Phong lắc lắc đầu.

"Tiểu tử, người tỉnh rồi à!" Một đốm sáng xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong, nhưng thanh âm thì lại xuất hiện trong đầu.

"Thiên Vũ, ta vừa rồi điều tức mất bao lâu?"

"Không lâu lắm, chỉ khoảng nửa ngày mà thôi. Tiểu tử người thì ở nơi này thoải mái, còn ta thì lại bị trận pháp không ngừng công kích!" Thanh âm của Thiên Vũ giống như đang than thở.

Trương Tinh Phong lập tức cười nói: "Ai da, người đương nhiên là không thể gặp xảy ra chuyện gì. Nếu như người gặp chuyện không may, Trương Tinh Phong ta còn có thể an toàn đứng ở đây sao?"

Thiên Vũ dường như không chú ý gì đến vẻ tươi cười của Trương Tinh Phong, lập tức nói: "Ta chính là thần khí, làm sao có thể xảy ra chuyện gì? Luyện chế thần khí chính là thần hỏa. Thần khí một khi luyện chế thành công cho dù là thần hỏa cũng không có khả năng làm thương tổn. Hơn nữa ta lại nhỏ như vậy, cho nên cũng không phải hứng chịu toàn bộ công kích. Hắc hắc, ta đã trải qua vô số tuyệt cảnh tại tiên ma hai giới cũng chưa từng xảy ra chuyện gì. Huống chi trận thể này cũng chỉ có thể xem như là một tiên trận cấp cao mà thôi!"

Trương Tinh Phong lập tức lên tiếng: "Thiên Vũ, bây giờ bên ngoài thế nào rồi?"

Thiên Vũ lên tiếng: "Tốt tốt, hắc hắc, bây giờ người có thể an toàn ra ngoài rồi, bởi vì thủ trận đã rời khỏi phạm vi của trận pháp!"

Trương Tinh Phong kinh hỉ nói: "Thật sao? Thật là tốt quá! Thiên Vũ, người quả thật là lợi hại, trung cấp thần khí không ngờ lại có thể tự mình hành động. Ta nghe sư tôn nói chỉ có đỉnh cấp thần khí mới có thể tự khống chế thân mình mà thôi!"

Thanh âm của Thiên Vũ có chút xấu hổ: "Ân ..... Cái này, ta cũng không thể nào tự mình hành động. Ta là bị trận pháp không ngừng công kích, bị

đánh văng ra khỏi trận!"

Thất Minh Ảo Tinh Thần Trận vốn không thể nào xảy ra chuyện này, nhưng bởi vì lần trước sau khi bị Bàn Cổ phá hư, trận pháp đã không còn hoàn chỉnh. Sau khi Thiên Vũ liên tiếp bị công kích, vị trí không ngừng biến đổi, mỗi khi bị văng đến vị trí khác lại tiếp tục bị công kích. Sau đó Thiên Vũ rơi đến một vị trí bị hư tổn của trận pháp, mới có thể dễ dàng rời khỏi trận.

Trương Tinh Phong không nói gì thêm, hắn bây giờ chỉ có hưng phấn: "Thiên Vũ, trước hết ra ngoài cái đã!" Trong lòng hắn vẫn tồn tại cảm giác tò mò rất mãnh liệt đối với Ma Đế Bí Cảnh này.

Phía trước những bậc thang làm bằng bạch ngọc đang có một thủ trạc nằm dưới đất. Đột nhiên thủ trạc biến mất, tại vị trí đó xuất hiện một thanh niên tóc bạc, đương nhiên người này chính là Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong nhìn những bậc thang trước mặt, cũng không dám tùy tiện bước lên, lập tức hỏi: "Thiên Vũ, những bậc thanh này có trận pháp gì hay không vậy?"

Thiên Vũ trả lời: "Không biết, năm đó khi ta và Bàn Cổ đến đây, chỉ nhìn thấy bảy đại Ma Đế từ bên trong cung điện đi ra. Ta cũng chỉ thấy được bộ pháp của những Ma Đế khi xuyên qua Thất Minh Ảo Tinh Thần Trận mà thôi, còn những cái khác ta đều không biết. Tiểu tử, không nên cái gì cũng hỏi ta, tự mình động não một chút đi?"

Trương Tinh Phong nghe xong, trên mặt bỗng nhiên cảm thấy nóng bừng. Kỳ thật hắn cũng không thích dựa vào người khác, chỉ vì Thiên Vũ đã từng đến đây một lần, cho nên hắn tưởng rằng Thiên Vũ rất quen thuộc với cung điện này.

Trương Tinh Phong hít sâu một hơi, Tử Nhận hiện lên trên tay, hỗn độn lực trong cơ thể cũng bắt đầu vận chuyển. Hắn chậm rãi bước lên bậc thang đầu tiên.

Không có chuyện gì xảy ra!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy yên tâm một chút, lập tức bước lên bậc thứ hai ..... Cứ như vậy, hắn cứ từng bước từng bước đi lên, cuối cùng cũng đã lên đến lầu hai. Trương Tinh Phong trong lòng cũng thở phào một

hơi, vừa rồi quả thật là vô cùng căng thẳng, hắn không dám buông lỏng một chút nào.

Trương Tinh Phong bình tĩnh lại nhìn về phía lầu hai, hắn đột nhiên ngẩn người.

Xuất hiện trước mắt hắn lại là hư không vô cùng vô tận, giống như không gian bên trong Thiên Vũ thủ trục, không hề có khí tức của sinh mệnh.

Phía xa xa xuất hiện bảy tòa cung điện. Trương Tinh Phong dễ dàng phát hiện ra phía trước bảy cung điện đều có trận pháp. Có lẽ gọi là trận pháp cũng không thích hợp, bởi vì đó chính là ngũ hành linh khí mấy ngàn năm của cả Thanh Long Đại Lục mấy ngàn năm lai ngũ hành linh khí quy tụ thành. Chỉ thấy nơi thì có biển lửa màu tím, nơi thì có hơi nước màu trắng, có nơi lại là kim quang giống như thủy ngân .....

Trương Tinh Phong nhìn những màu sắc này, hắn quả thật không biết đây là cái gì. Hắn chỉ biết đây nhất định là thành quả của vô số ngũ hành linh khí tụ tập mấy ngàn năm, hoặc có thể nói là một dạng tiến hóa của ngũ hành linh khí.

Ánh mắt của Trương Tinh Phong đột nhiên tập trung vào tòa cung điện gần nhất, cung điện của Trọng Huyền Ma Đế.

Cung điện của Trọng Huyền Ma Đế là gần nhất, đương nhiên trở ngại cũng là nhỏ nhất. Phía trước chỉ có hơi nước màu trắng cùng với biển lửa màu tím mà thôi.

Trương Tinh Phong lập tức bay về phía hơi nước màu trắng. Càng đến gần, hắn càng cảm thấy lo lắng. Nguyên lai là vì khoảng cách từ chỗ hắn đến cung điện lại xa vô cùng, phỏng chừng ít nhất cũng gần trăm dặm. Bởi vì cung điện nằm trong hư không, cho nên nhìn từ xa có vẻ như rất gần.

Càng đến gần, lòng tin của Trương Tinh Phong cũng càng ngày càng giảm. Hơi nước màu trắng lúc này lại phảng phất giống như biển rộng chắn trước mặt hắn.

"Huyền khí!" Trương Tinh Phong giật mình. Hắn đến gần mới phát hiện ra, đây nào có phải là nước, tất cả đều là huyền khí hóa lỏng. Huyền khí chính là khí tức của hàn băng vạn năm, cho dù là Tu Chân giả Kim Đan kỳ khi

đến gần nó cũng có thể trong nháy mắt bị đông cứng thành băng. Có thể tưởng tượng được sự kinh khủng của huyền khí này.

"Tiểu tử, đừng lo lắng, đã có ta đây!" Thanh âm của Thiên Vũ lại vang lên trong đầu.

Trương Tinh Phong nghe được liền bình tĩnh lại. Có Thiên Vũ trong tay, hẳn còn phải lo lắng cái gì? Trương Tinh Phong lập tức dùng hỗn độn lực bao bọc lấy thân thể bắt đầu tiến vào bên trong huyền khí chi hải.

"Ai da, Thiên Vũ, ở bên trong này thật đúng là mát mẻ! Quả thật là vô cùng thoải mái!" Thực chất trong lòng hẳn cũng cảm thấy khiếp sợ. Toàn thân hẳn được bao bọc bởi hỗn độn lực mà vẫn có cảm giác mát mẻ, có thể tưởng tượng được huyền khí này lạnh đến độ nào.

Trương Tinh Phong phảng phất như một con cá nhỏ bơi bên trong huyền khí chi hải. Đột nhiên sắc mặt của hắn biến đổi.

"Băng Chi Phách!"

Uy lực của Băng Chi Phách không thể nào huyền khí có thể so sánh được, cho dù là Tu Chân giả Nguyên Anh kỳ cũng không thể ngăn cản. Trương Tinh Phong cũng không phải lo lắng về điều này, mà là vừa mới tiến vào đã gặp Băng Chi Phách, vậy thì phía sau còn có những gì? Hẳn cũng không dám suy nghĩ tiếp.

Trương Tinh Phong lập tức vận hỗn độn lực đến trạng thái tốt nhất. Hẳn biết lúc này không thể nào lãng phí hỗn độn lực, bởi vì không ai biết phía sau còn có những gì. Cho nên hắn quyết định sử dụng Tử Nhận để công kích, cố gắng tiết kiệm hỗn độn lực.

"Hát!"

Tử Nhận chợt lóe lên, một Băng Chi Phách lập tức bị vỡ tan, hóa thành huyền khí dung vào bên trong huyền khí chi hải. Tử Nhận lại tiếp lóe lên, lần lượt từng Băng Chi Phách đều đi theo con đường của huynh đệ bọn chúng, hóa thành huyền khí.

Trương Tinh Phong thở phào một hơi, cuối cùng hẳn đã hoàn toàn tiêu diệt tất cả Băng Chi Phách.

"Cẩn thận!" Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên vang lên. Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm thấy một trận ba động phía sau, lập tức trở tay

chém ra một kiếm.

"Phanh!" Thân thể của Trương Tinh Phong bị đẩy ngược về phía sau. Lúc này hăn hăn căn bản là không thể nào thuận di được, bởi vì áp lực ở nơi này thật sự quá lớn, hăn vẫn chưa thể đủ sức để xuyên qua không gian của huyền khí chi hải. Chỉ khi hăn đạt đến cảnh giới tiên nhân may ra mới có năng lực này, xem ra thuận đi của hăn và tiên nhân vẫn còn có sự chênh lệch.

"Băng Chi Tinh!" Trương Tinh Phong bắt đầu phát khổ. Mặc dù hăn đã sớm chuẩn bị tâm lý, nhưng tình cảnh trước mặt vẫn khiến cho hăn phải giật mình. Hăn hiểu rất rõ sự lợi hại của Băng Chi Tinh, có thể tiêu diệt cả một Tu Chân giả Xuất Khiếu kỳ. Cho dù thực lực của Trương Tinh Phong đã đạt đến Phân Thân hậu kỳ, hăn cũng không muốn phải đối mặt với địch nhân như vậy.

Hơn nữa nơi này còn chính là địa bàn của Băng Chi Tinh. Ở nơi này lực công kích của nó có thể gia tăng lên gấp vài lần, hơn nữa còn rất khó xác định hành tung.

- Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết —— Ngọc —— Long!

Tử Nhận chợt lóe sáng, một đạo kiếm quang bắn về phía Băng Chi Tinh trước mặt. Phía trước Băng Chi Tinh đột nhiên xuất hiện một đạo bạch quang hình đẹp.

"Oanh!"

Huyền khí chung quanh Trương Tinh Phong lập tức bắt đầu sôi sục.

Băng Chi Tinh đột nhiên lại phát ra một đạo bạch quang hình tròn, càng ngày càng lớn. Trương Tinh Phong còn chưa kịp phản ứng, bạch quang kia đã hoàn toàn bao phủ lấy hăn, hình thành một viên cầu màu trắng. Hăn hoàn toàn bị nhốt trong viên cầu này.

"Nguy rồi!" Trương Tinh Phong sắc mặt biến đổi, hăn hiểu rất rõ một chiêu này của Băng Chi Tinh.

"Đinh!" Tử Nhận đâm mạnh vào lớp bạch quang. Chỉ thấy tại vị trí công kích quang mang đột nhiên bùng lên, nhưng chỉ trong nháy mắt lại khôi phục như cũ. Hiển nhiên một kiếm này của Trương Tinh Phong không hề có tác dụng gì. Hăn lắc đầu cười khổ.

"Tiểu tử, nó có cả huyền khí chi hải làm hậu thuẫn, lực lượng có thể nói là vô cùng vô tận. Người không thể nào công phá được đâu!" Thanh âm của Thiên Vũ lúc này trở nên rất khó nghe.

"Ta biết rồi, người câm miệng lại đi!" Trương Tinh Phong cảm thấy tức giận. Thiên Vũ cũng lập tức yên lặng, không nói nữa.

"Hắc hắc, ta muốn xem thử người rốt cuộc mạnh đến cỡ nào!" Trương Tinh Phong thật sự không tin dựa vào thực lực của mình và đỉnh cấp tiên khí công kích Tử Nhận lại không thể phá được lớp bạch quang này.

Nhưng hắn vẫn còn chưa động thủ, Băng Chi Tinh đã bắt đầu ra tay. Chỉ thấy viên cầu màu trắng đột nhiên phình to ra, sau đó lại co rút lại, huyền khí chung quanh cũng bắt đầu xao động.

Khi viên cầu co rút lại, Trương Tinh Phong cảm thấy một cỗ áp lực cường đại giống như muốn nghiền nát hắn. Còn khi viên cầu phình to ra, hắn lại cảm thấy thân thể dường như bị cắt thành hai nửa.

"% ¥ #•; " Thanh âm cổ quái đột nhiên vang lên. Băng Chi Tinh đột nhiên phát sáng, phảng phất như một vực sâu không ngừng hấp nạp huyền khí chung quanh. Viên cầu cũng bắt đầu sáng lên. Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy áp lực càng ngày càng lớn.

Trương Tinh Phong sắc mặt biến đổi, lập tức quát lớn:

- Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết —— Ngọc —— Thanh!

Chỉ thấy Tử Nhận chột bùng sáng lên. Tại một khoảng khắc ngay khi viên cầu bắt đầu phình to ra, Tử Nhận hóa thành một đạo ánh sáng xuyên qua viên cầu bắn về phía Băng Chi Tinh.

"Phanh!"

Viên cầu nổ tung, đồng thời từ bên trong Băng Chi Tinh cũng chảy ra một chất lỏng màu xanh. Trương Tinh Phong lúc này không hề có thương tổn gì, hắn mỉm cười đứng nhìn Băng Chi Tinh càng ngày càng trở nên yếu ớt, đột nhiên gia tốc phóng vào bên trong.

"Thủy Chi Nguyên!" Trương Tinh Phong nhìn thủy cầu màu trắng trong suốt trước mặt, lập tức hưng phấn cười lớn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Chân Hỏa Luyện Khu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thủy Chi Nguyên, tinh hoa của nước, là niềm ao ước của tất cả các Tu Chân giả thủy thuộc tính. Đồng thời nó còn có thể dùng để luyện chế thành linh đan, hiệu quả tuyệt đối rất mạnh, thậm chí có thể khiến cho một Tu Chân giả Kim Đan tiền kỳ trong nháy mắt đạt đến Kim Đan hậu kỳ. Nhưng tác dụng quan trọng nhất của nó không phải luyện đan mà là phụ trợ tu luyện.

Thủy Chi Nguyên có thể giúp cho Tu Chân giả thu nạp linh khí nhanh hơn gấp nhiều lần. Nếu như một Tu Chân giả Kim Đan tiền kỳ phải mất hai mươi năm mới có thể đạt đến Kim Đan hậu kỳ, khi có Thủy Chi Nguyên thì có thể chỉ cần vài năm. Ngoài ra nó còn có thể giúp gia tăng khả năng công kích.

Nhưng Thủy Chi Nguyên lại cực kỳ hiếm có, bình thường chỉ có thể tìm được nó trong một số tuyệt cảnh. Chẳng hạn như lúc này, huyền khí chi hải lạnh thấu xương, hơn nữa còn có Băng Chi Tinh cực kỳ nguy hiểm. Nếu như không phải Trương Tinh Phong có Tử Nhận là đỉnh cấp kiếm tiên, có lẽ hắn cũng không thể nào công phá được Băng Chi Tinh.

Nhưng bên trong huyền khí chi hải thật sự chỉ có một Băng Chi Tinh hay sao?

Trương Tinh Phong nhìn những tiểu cầu màu trắng trong suốt đang lơ lửng trước mặt, tâm lý cảm thấy hưng phấn. Hắn lập tức vung tay lên, tất cả tiểu cầu đều bị thu vào bên trong Thiên Vũ.

Thân hình Trương Tinh Phong đột nhiên lay động, một đạo bạch quang xẹt qua ngay sát người hắn. Hắn quay đầu nhìn lại, lập tức cười khò: "Thiên Vũ, phen này thì xong rồi, không ngờ lại còn có nhiều Băng Chi Tinh đến như vậy!"

"Tiểu tử, ta cảm giác được phía bên trái của ngươi có lực lượng hỏa thuộc tính, mau chạy về phía đó. Số lượng Băng Chi Tinh bên trong huyền khí chi hải không phải bình thường đâu!"

Trương Tinh Phong lập tức nói: "Được rồi, không cần lo lắng, xem ta đây!"

Tử Nhận đột nhiên sáng lên, một đạo ánh sáng màu tím bắn về phía Băng Chi Tinh. Trương Tinh Phong cũng không thèm xem kết quả, lập tức phóng nhanh về phía bên trái.

"Phanh!"

Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng mãnh liệt đánh vào phía sau lưng, hỗn độn lực lập tức vận chuyển.

"Thiên Vũ, lần này thật đúng là không may. Trời ạ! Phía sau lại có đến mười mấy Băng Chi Tinh. Một cái thôi ta đã mệt lắm rồi, nhiều như vậy muốn lấy mạng của ta sao?" Trương Tinh Phong thầm chửi bới, lập tức gia tăng tốc độ.

"Hắc hắc, Trương Tinh Phong, ngươi lấy đi nhiều Thủy Chi Nguyên đến như vậy, bọn chúng không giết ngươi mới là lạ đấy!"

Trương Tinh Phong cũng chỉ biết cười khổ. Hắn đương nhiên biết rõ Thủy Chi Nguyên quan trọng như thế nào đối với Băng Chi Tinh. Nhưng mà bảo hắn từ bỏ bảo vật như vậy, hắn có thể làm được sao?

"Phanh!"

Một đạo bạch quang lại đánh trúng vào người Trương Tinh Phong. Thân thể của hắn không hổ là đã luyện qua Phục Ma Kim Cương Quyết và Hỏa Luyện Chi Thân, vẫn còn có thể chịu được.

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy một cỗ năng lượng cường đại hỏa thuộc tính ở ngay phía trước, trong lòng cảm thấy hưng phấn, tốc độ càng nhanh hơn.

Trương Tinh Phong đã thấy được ngọn lửa màu trắng trước mặt. Thân thể của hắn vốn chính là hỏa thuộc tính, hơn nữa bây giờ lại đang tu luyện Hỏa Luyện Chi Thân, cho nên hắn không hề lo lắng đối với ngọn lửa trước mặt. Chỉ cần rời khỏi huyền khí chi hải, thực lực của Băng Chi Tinh sẽ bị giảm xuống rất nhiều. Hơn nữa đây còn là hỏa thuộc tính tương khắc với chúng.

Trương Tinh Phong tin tưởng, cho dù tất cả Băng Chi Tinh đến nơi này, hắn cũng có thể dễ dàng tiêu diệt tất cả.

Băng Chi Tinh dường như cũng biết sinh vật trước mặt đang cố gắng tiến vào bên trong biển lửa, lập tức phát ra những âm thanh cổ quái. Đồng thời hơn mười đạo quang hoa từ các phương hướng bắn về phía Trương Tinh Phong.

"Mẹ kiếp, ta không tin là tiếp không nổi một chiêu này!" Trương Tinh Phong lúc này đã có chút điên cuồng. Bây giờ nếu như hắn né tránh thì sẽ bỏ mất cơ hội tiến vào biển lửa, thậm chí có thể bị Băng Chi Tinh bao vây. Cho nên hắn đành cắn răng nhận lấy một chiêu này.

"Oanh!"

Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy yết hầu có vị ngọt, hắn cố gắng mượn lực phản chấn bay về phía trước. Trong nháy mắt Trương Tinh Phong cảm thấy ấm áp, hắn biết mình đã tiến vào bên trong biển lửa. Hắn quay đầu nhìn lại những Băng Chi Tinh đang ở bên trong huyền khí chi hải đang phát ra những tiếng kêu cổ quái, trong lòng cảm thấy đặc ý!

Đột nhiên Trương Tinh Phong cảm thấy nhiệt độ chung quanh dường như đang tăng lên rất cao.

"A! Chẳng lẽ đây là ....." Trương Tinh Phong khó tin nhìn biển lửa chung quanh.

"Đúng vậy, Trương Tinh Phong, đây chính là lục muội chân hỏa, ngọn lửa mạnh nhất tại Phàm Nhân giới!" Thanh âm của Thiên Vũ dường như có vẻ rất hả hê.

Trương Tinh Phong chỉ có thể sử dụng hỗn độn lực để chống lại sức nóng: "Lục muội chân hỏa không phải chỉ có trong truyền thuyết hay sao? Tại Tu Chân Giới ta cũng chỉ từng gặp qua tam muội chân hỏa mà thôi, còn thiên hỏa cao cấp hơn thì chỉ có tại thiên kiếp cùng với hỏa tinh!"

Thiên Vũ lên tiếng: "Hỏa phân làm tam muội chân hỏa, lục muội chân hỏa, thiên hỏa, huyền tạt thiên hỏa, thần hỏa năm cấp bậc. Lục muội chân hỏa sở dĩ khó nhìn thấy, là bởi vì nó thấp hơn rất nhiều so với thiên hỏa, rất khó tồn tại. Muốn tạo ra nó, phải không ngừng gia tăng hỏa linh lực, dùng lượng biến đạt đến chất biến. Phong chừng ba bốn năm trước, biển lửa này chỉ là

tam muội chân hỏa. Nếu như để qua vài năm nữa, nó thậm chí sẽ trở thành thiên hỏa. Người đến đây vừa đúng lúc nên mới có thể nhìn thấy lục muội chân hỏa. Tiểu tử, người kiếm được lời rồi đấy, biết không?"

Trương Tinh Phong vẫn đang khổ cực chống lại sức nóng. Thân thể của hắn do tam muội chân hỏa rèn luyện quả thật không thể nào chịu được sức nóng của lục muội chân hỏa.

"Ân, ta làm sao lại kiếm được lời? Người đừng có ở đó mà châm chọc ta. Lục muội chân hỏa này quả thật là cường hãn, hỗn độn lực của ta bây giờ đang tiêu hao rất nhanh, nếu cứ tiếp tục như vậy có lẽ không trụ bao lâu nữa!" Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy lo lắng.

"Hắc, tiểu tử, thực lực của người bây giờ đã hoàn toàn có thể sử dụng lục muội chân hỏa để tu luyện. Bởi vì thân thể của người chính là hỏa thuộc tính, hơn nữa lúc trước người đã cái gì Phục Ma Kim Cương Quyết khiến cho gân cốt mạnh mẽ hơn rất nhiều. Bây giờ sử dụng lục muội chân hỏa để rèn luyện thân thể nhất định sẽ không có nguy hiểm gì!" Thiên Vũ lên tiếng trấn an.

Trương Tinh Phong vừa nghe, cũng cảm thấy có lý. Công lực của mình cũng không tồi, hơn nữa trước kia đã từng tu luyện qua Phục Ma Kim Cương Quyết, quan trọng nhất chính là thân thể mình là hỏa thuộc tính.

"Được, để ta thử xem!" Trương Tinh Phong cắn răng, triệt tiêu chiếc lồng khí do hỗn độn lực tạo thành. Lục muội chân hỏa chung quanh lập tức bao phủ lấy hắn. Trong nháy mắt, hắn cảm thấy mỗi một tế bào, mỗi một sợi cơ trong thân thể đều run lên. Trương Tinh Phong cố gắng kiên trì, thân thể không ngừng hấp thu lục muội chân hỏa. Tam muội chân hỏa trong cơ thể cũng nhanh chóng bắt đầu vận chuyển dựa theo pháp quyết Hỏa Luyện Chi Thân. Tam muội chân hỏa sau khi rèn luyện qua thân thể, lục muội chân hỏa mới có thể tiếp tục.

Trương Tinh Phong cảm thấy một cơn đau từ khắp toàn thân truyền đến, đau, đau ..... Đau đến thấu trời khiến cho hắn chỉ có thể cố gắng phong bế sáu giác quan, nhưng rõ ràng là không có hiệu quả bao nhiêu, bởi vì cơn đau này đã xâm nhập vào tận cốt tủy.

Từng tế bào bên trong cơ thể bắt đầu biến đổi, phảng phất như con tằm thoát khỏi kén. Mỗi một kinh mạch bên trong cơ thể đều bắt đầu điên cuồng hấp thu lục muội chân hỏa, dung nạp vào bên trong.

"Oanh!"

Trương Tinh Phong cảm thấy cả thân thể và linh hồn đều chấn động, hần lập tức quan sát bên trong thân thể.

"A, đây là ....." Trương Tinh Phong trợn mắt há mồm.

"Ha ha ..... Trương Tinh Phong ..... Trương Tinh Phong ..... Tiểu tử người thật là ..... Thật là may mắn!" Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên vang lên.

Trương Tinh Phong chỉ có thể lắp bắp nói: "Chuyện gì xảy ra vậy, chẳng lẽ đây chính là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân trong truyền thuyết?"

Thiên Vũ cao hứng nói: "Đúng, thân thể của người không đơn giản chỉ là hỏa thuộc tính, không ngờ lại là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, trong một triệu người may ra chỉ có một mà thôi!"

Trương Tinh Phong nhìn ngọn lửa màu tím phát ra từ "Tử Kim Nguyên Tôn", hần cũng không biết nói gì thêm. Hần cảm thấy ông trời thật sự đối với hần quá tốt, mặc dù cho hần chuyển thể đến Phàm Nhân giới, nhưng so với Tu Chân Giới còn tốt hơn rất nhiều. Đầu tiên là tiên thiên nguyên khí, sau đó lại là Phục Ma Kim Cương Quyết, tiếp đó là Lục Chuyển Huyền Thân Quyết, còn có thần khí Thiên Vũ thủ trạc, "Trọng Huyền chiến y", bây giờ lại phát hiện ra thân thể của mình chính là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân.

Ngọn lửa màu tím phát ra từ "Tử Kim Nguyên Tôn" càng lúc càng lớn hơn, nhanh chóng bao trùm cả Trương Tinh Phong. Lục muội chân hỏa cũng nhanh chóng tiến vào bên trong thân thể. Trương Tinh Phong hoàn toàn không cảm thấy đau đớn, phảng phất như đất hạn gặp mưa, liều mạng hấp thu lục muội chân hỏa.

Trương Tinh Phong mặc dù là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, nhưng hỏa linh lực bên trong thân thể của hần lại không đủ. Bây giờ lại có lục muội chân hỏa nhiều đến như vậy, hần sẽ từ chối hay sao?

Trương Tinh Phong phảng phất như một hắc động, liều mạng hấp thu vô số lục muội chân hỏa.

Còn Thiên Vũ ở nơi tay chỉ có thể không ngừng cảm thán: "Số mệnh của tiểu tử này tại sao lại tốt đến như vậy? Chẳng những là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, còn có lục muội chân hỏa nhiều đến như vậy để cho hắn hấp thu, thật là xảo hợp. Tại sao ông trời không đem luôn cả thiên hỏa đến đây, cho hắn ăn đến chết luôn?"

Tiên Thiên Hỏa Linh Thân cũng chỉ khiến cho Tu Chân giả càng dễ dàng hấp thu ngọn lửa. Nhưng có thể hấp thu được ngọn lửa cấp bậc nào cũng còn phải xem tình huống thân thể.

Dựa vào thân thể của Trương Tinh Phong hiện giờ thì có thể hấp thu lục muội chân hỏa. Nếu như không phải là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, hắn cũng chỉ đau đớn thêm một chút, hấp thu chậm hơn một chút mà thôi.

Bây giờ tốc độ hấp thu lại nhanh cực kỳ, hơn nữa Trương Tinh Phong cũng không hề cảm thấy thống khổ. Quan trọng hơn sau này hắn còn có thể trực tiếp sử dụng lục muội chân hỏa bên trong cơ thể để công kích.

Lúc này bên trong biển lửa lục muội chân hỏa, Trương Tinh Phong không cảm giác được thời gian trôi qua, hắn chỉ biết không ngừng thu nạp. Cuối cùng hắn cảm thấy dường như thân thể của mình đã bão hòa, không thể tiếp tục thu nạp lục muội chân hỏa.

Đột nhiên, hỗn độn lực bắt đầu bộc phát!

Lúc đầu chỉ như là mặt nước hồ yên ả, sau đó lại mênh mông giống như đại triều, cuối cùng giống như những con sóng lớn trong biển rộng không ngừng gào thét .....

Tử Kim Nguyên Tôn cũng sáng lên, càng trở nên ngưng thật. Đột nhiên Tử Kim Nguyên Tôn từ bên trong thiên linh của Trương Tinh Phong bay ra ngoài.

Trương Tinh Phong chấn động. Hắn biết cuối cùng mình cũng đã đột phá cảnh giới Nguyên Anh kỳ, đạt đến Xuất Khiếu tiền kỳ. Thực lực chân chính cũng đã đạt đến Hợp thể tiền kỳ.

Tử Kim Nguyên Tôn rõ ràng không hề yếu ớt giống như những Nguyên Anh bình thường khi vừa xuất khiếu. Tử Kim Nguyên Tôn lơ lửng trên đỉnh đầu của Trương Tinh Phong, giang hai tay chân ra. Lục muội chân hỏa

phảng phất như những con thiêu thân lao vào lửa, tất cả đều mãnh liệt dồn về phía Tử Kim Nguyên Tôn.

Tử Kim Nguyên Tôn phảng phất giống như một động sâu không đáy, liều mạng hấp thu lực muội chân hỏa vào bên trong.

Trương Tinh Phong cảm thấy ngạc nhiên, nhưng chỉ trong nháy mắt hần liền cảm thấy hưng phấn, yên lặng nhìn tất cả diễn ra.

Tử Kim Nguyên Tôn không ngừng hấp thu, khả năng dung nạp của nó rõ ràng so với Trương Tinh Phong mạnh hơn rất nhiều. Cả biển lửa lực muội chân hỏa bắt đầu bùng lên, Tử Kim Nguyên Tôn cũng càng ngày càng trở nên ngừng thật, càng ngày càng rõ rệt .....

Trương Tinh Phong mặt mày rạng rỡ nhìn tất cả những việc này phát sinh. Đạo tâm của hắn đã sớm đã đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, cho nên không hề lo lắng sẽ xảy ra tẩu hỏa nhập ma.

Thiên Vũ nơi tay thì lại không ngừng cảm thán: "Tiểu tử này sao lại tốt số như vậy? Nếu Tử Kim Nguyên Tôn của hắn còn chưa thể xuất khiếu, thì chỉ có thể ở bên trong thân thể chậm rãi hấp thu mà thôi. Tốc độ bây giờ ..... Trời ạ, với tốc độ này thì trong vòng một canh giờ công lực có thể tăng trưởng ngang với một năm bình thường!"

Đột nhiên "Tử Kim Nguyên Tôn" sáng lên, ngọn lửa màu tím từ bên trong bắt đầu bắn ra, quang mang khiến cho Trương Tinh Phong cũng cảm thấy chói mắt.

"Trời ạ, Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, nhìn kỹ xem ở giữa Tử Kim Nguyên Tôn là cái gì?" Thanh âm của Thiên Vũ có vẻ run rẩy, dường như rất khó tin.

Tâm thần của Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã dung nhập vào bên trong Tử Kim Nguyên Tôn. Hắn cảm nhận được Tử Kim Nguyên Tôn dường như không giống với trước đây, toàn bộ bên trong đều tràn ngập năng lượng hỏa thuộc tính. Lực muội chân hỏa bên trong đã hoàn toàn dung hợp cùng với năng lượng trước kia. Trọng yếu nhất chính là ở giữa Tử Kim Nguyên Tôn có một viên cầu gì đó trông giống như Kim Đan. Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm nhận được bên trong viên cầu này có một ngọn lửa cường đại, so với lực muội chân hỏa còn mạnh hơn rất nhiều.

Cái gì? So với lục muội chân hỏa còn mạnh hơn!

Chẳng lẽ đây là ..... Thanh âm của Trương Tinh Phong bắt đầu run rẩy: "Thiên Vũ, Thiên Vũ, người nói xem đây chẳng lẽ là ....."

Thanh âm của Thiên Vũ cũng trở nên kích động: "Tiểu tử, người thật là may mắn. Tử Kim Nguyên Tôn thu nạp lục muội chân hỏa nhiều như vậy, không ngờ có thể từ lượng biến đạt đến chất biến, sinh ra thiên hỏa. Bên trong viên cầu đó chính là thiên hỏa!"

Thiên hỏa!

Thủ đoạn của thiên kiếp, thiên hỏa, không ngờ lại hình thành bên trong cơ thể của một Tu Chân giả. Điều này thật cuộc đại biểu cho cái gì?

Trương Tinh Phong trong lòng đột nhiên cảm thấy như muốn bay lên, trên mặt lộ ra nụ cười hưng phấn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Ma Đế.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lục Chuyển Huyền Thân Quyết phân thành "Hỏa Luyện Chi Thân", "Huyền Vũ Chi Thân", "Thiên Hỏa Chi Thân", "Thất Thái Chi Thân", "Bất Tử Kim Thân" và "Lục Chuyển Huyền Thân". Trong đó khó khăn nhất chính là tầng thứ ba "Thiên Hỏa Chi Thân".

Bởi vì tu luyện "Thiên Hỏa Chi Thân" chỉ có thể tiến hành trong đoạn thời gian độ thiên kiếp. Nói cách khác, khi độ thiên kiếp chẳng những phải chống cự thiên kiếp, còn phải lợi dụng thiên hỏa để tu luyện. Bàn Cổ năm đó sau khi đạt đến "Huyền Vũ Chi Thân" mới sáng tạo ra phương pháp này. "Huyền Vũ Chi Thân" thật ra chính là cơ sở để tu luyện "Thiên Hỏa Chi Thân". Mục đích của nó chính là tu luyện thân thể, làm cho thân thể trở nên cường đại đủ sức tiếp nhận lực lượng của thiên hỏa. Đương nhiên quan trọng nhất chính là "Tử Kim Nguyên Tôn". Nếu như năng lượng của Tử Kim Nguyên Tôn quá thấp, thậm chí có thể bị thiên hỏa thôn phệ, cho nên nhất định phải từ Tử Kim Nguyên Tôn luyện ra thiên hỏa.

Phương pháp của Bàn Cổ năm đó chính là tiến hành thu nạp tử hỏa của Tử Kim Nguyên Tôn nén vào bên trong các kinh mạch. Tử hỏa vốn mạnh hơn rất nhiều so với tam muội chân hỏa, thậm chí cấp bậc của nó hoàn toàn có thể so sánh được với lục muội chân hỏa, bị nén lại cho đến khi đạt đến chất biến trở thành thiên hỏa. Chỉ có như vậy sau này khi dùng thiên hỏa để luyện thân, nguy hiểm sẽ giảm đi rất nhiều.

Mà vấn đề khó khăn này, Trương Tinh Phong lại giải quyết một cách vô cùng đơn giản. Bên trong Tử Kim Nguyên Tôn của hắn hiện giờ đã có thiên hỏa, tốc độ tu luyện sau này cũng sẽ nhanh hơn rất nhiều lần. Quan trọng nhất chính là thân thể hắn còn được lục muội chân hỏa rèn luyện qua.

Trương Tinh Phong đã có Tiên Thiên Hỏa Linh Thân lại thêm thiên hỏa, tương lai khi dùng thiên hỏa luyện thân có thể nói là nguy hiểm đã giảm đến

mức thấp nhất.

"Ha ha ..... Thiên kiếp, thiên kiếp, ha ha ha ..... " Trương Tinh Phong đắc ý cười lớn. Kiếp trước hắn đã tu luyện hơn ba ngàn năm nhưng cũng không vượt qua được thiên kiếp. Trong mười người độ thiên kiếp thì may ra chỉ có một người thành công mà thôi. Những người còn lại, một số người không có can đảm, ngay từ đầu sẽ giải phóng trở thành Tán Tiên. Còn nếu như kiên trì, chỉ có hai kết quả, một là thành tiên, hai chính là hóa thành tro bụi. Một khi đã tiếp nhận thiên kiếp, người cũng đừng mong có thể chạy trốn, bởi vì càng về sau uy lực của thiên kiếp sẽ càng mạnh hơn.

"Trương Tinh Phong, vận khí của người quả thật là tốt, thật là tốt, thật là tốt!" Thiên Vũ liên tiếp nói ba lần. Hắn và Bàn Cổ tại tiên ma hai giới đã gặp qua rất nhiều Tu Chân giả và Tu Ma giả, nhưng quả thật chưa từng thấy một người nào có vận khí tốt như vậy.

"Người bây giờ đã trải qua tu luyện "Huyền Vũ Chi Thân", tương lai độ kiếp sẽ ít gặp nguy hiểm hơn. Hơn nữa bởi vì hỗn độn lực vốn rất cường đại, khi người đạt đến Độ Kiếp kỳ thì có lẽ thực lực đã là mạnh nhất tại Tu Chân Giới rồi!"

"Đương nhiên!" Trương Tinh Phong mỉm cười.

"Ai, bây giờ nhờ có hỗn độn lực nên công lực của ta so với cảnh giới luôn cao hơn hai cấp bậc. Như vậy thì sau khi đạt Đến Hợp Thể kỳ thực lực của ta đã tương đương với Đại Thành kỳ. Nhưng mà sau này cảnh giới tăng lên, cho dù đạt đến Độ Kiếp kỳ thì cũng không thể nào ngang bằng với Thiên Tiên được. Dù sao Thiên Tiên không những cảnh giới cao hơn so với ta, mà bên trong cơ thể còn có tiên nguyên lực cao hơn một chút so với hỗn độn lực. Ai ~~~~~" Trương Tinh Phong dường như cảm thấy không cam tâm.

"Trời ạ, tên tiểu tử người đúng là lòng tham không đáy. Bây giờ công lực của người luôn luôn cao hơn so với cảnh giới, vậy mà còn chưa thỏa mãn. Tiểu tử người chẳng lẽ không biết đến khi người đạt đến Thiên Tiên kỳ, hỗn độn lực sẽ tiến hóa trở thành vô cực lực. Đến lúc đó, công lực của người có lẽ đã tương đương với Đại La Kim Tiên. Tên hỗn đản người, những người khác từ Thiên Tiên tu luyện đến Đại La Kim Tiên, có ai lại không mất mấy

ngàn năm. Người đứng là tên gia hỏa đang ở trong phúc mà không biết!" Thanh âm của Thiên Vũ gào lên trong đầu của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong chỉ cười cười, hắn cũng cảm dường như mình có vẻ hơi tham lam. Nhưng vừa nghĩ đến một khi đạt đến Thiên Tiên cảnh giới, thực lực có thể ngang bằng với Đại La Kim Tiên, trong lòng lại cảm thấy hưng phấn.

"Ân ..... Tử Kim Nguyên Tôn dường như cũng hoàn toàn bão hòa rồi, có thể thu về!" Trương Tinh Phong lập tức khống chế Tử Kim Nguyên Tôn thu về bên trong cơ thể.

"Ai, Tử Kim Nguyên Tôn này cũng thật là, thu nạp lực muội chân hỏa nhiều như vậy mà cũng không có đột phá, vẫn là Xuất Khiếu tiền kỳ, thật sự quá thất vọng!" Trương Tinh Phong chép chép miệng, lẩm bẩm nói.

"Người đứng là một tên gia hỏa tham lam ..... " Thiên Vũ lại gào lên.

Trương Tinh Phong lập tức nói sang chuyện khác: "Ai da, Thiên Vũ, phía trước không phải là cung điện của Trọng Huyền Ma Đế hay sao? Bây giờ có thể tiến vào rồi. Ân ..... Thật sự không biết là có bảo vật gì đang chờ ta a, tốt nhất là vài món thần khí, hắc hắc!" Trương Tinh Phong thân hình lay động, liền nhanh chóng xuyên qua biển lửa, phóng về phía cung điện của Trọng Huyền Ma Đế.

Trước mặt hắn là một tòa cung điện lơ lửng trong hư không, hoàn thành do Ma thạch cấu thành. Ma thạch là vật chuyên môn dùng để bổ sung ma nguyên lực, cùng một cấp bậc với tiên thạch, trân quý hơn rất nhiều so với cực phẩm ngọc thạch. Tại Ma giới may ra cũng chỉ có đại nhân vật như Ma Đế mới có thể dùng ma thạch để xây dựng cung điện như thế này.

"Ai da, Thiên Vũ, chúng ta có thể nào trực tiếp thu cả cái cung điện này vào bên trong hay không? Nhiều Ma thạch như vậy quả thật là kinh thiên tài phú a!" Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói.

Thiên Vũ lên tiếng: "Cung điện này đã bị Ma Đế dùng trận pháp cố định. Trừ phi người có thể phá được trận pháp, hoặc là công lực của người cao hơn so với Ma Đế, mới có thể thu vào được!"

"Quên đi, quên đi, coi như ta chưa nói gì hết!" Trương Tinh Phong cười khổ đi đến gần cung điện.

Trương Tinh Phong cẩn thận đi đến trước cánh cửa cung điện, từ từ đẩy ra. Không có vấn đề gì! Trong lòng hắn cảm thấy hơi yên tâm một chút. Trọng Huyền Ma Đế tại Ma Giới là kẻ hung ác nổi danh, hắn không hề dám chủ quan một chút nào.

Trương Tinh Phong dễ dàng đi vào bên trong, không hề có một cạm bẫy nào.

"Thiên Vũ, nhìn xem đó là cái gì vậy?" Trương Tinh Phong đứng ở giữa cung điện, nhìn chiến ngoa màu đen đang treo lơ lửng trước mặt, phía bên dưới còn có một tinh thể màu đen lấp lánh.

"Trương Tinh Phong, tiểu tử người quả thật là may mắn. Chiến ngoa này chính là "Trọng Huyền chiến ngoa", một trong ba bộ phận của "Trọng Huyền Tạm". Ngoài ra còn có một bộ phận khác là "Trọng Huyền hộ ti". Ba kiện thần khí này sau khi hợp nhất sẽ trở thành đỉnh cấp thần khí "Trọng Huyền Tạm" ngang bằng với Khai Thiên Thần Phủ!" Thanh âm của Thiên Vũ khiến cho Trương Tinh Phong cảm thấy vui mừng.

"Hắc hắc, lại là một kiện hạ cấp thần khí. Ba bộ phận, ta đã có hai rồi!" Trương Tinh Phong phảng phất như đã xem "Trọng Huyền chiến ngoa" trước mặt trở thành vật trong túi, không hề lo lắng mình sẽ không lấy được.

"Nếu như cả ta cũng lấy không được, Thanh Long Đại Lục này còn có người lấy được hay sao? Lần này nếu như lấy không được thì lần sau tiếp tục trở lại, thời gian thì ta không hề thiếu!" Đây là suy nghĩ lúc này của Trương Tinh Phong. Vì một kiện hạ cấp thần khí cho dù phải đợi mấy trăm năm cũng không có vấn đề gì.

Trương Tinh Phong cẩn thận bước về phía trước, càng lúc càng gần, càng cảm thấy hưng phấn. Ngay vào lúc hắn muốn thu lấy chiến ngoa thì .....

Tinh thể màu đen lấp lánh bỗng nhiên sáng lên.

Một đạo quang hoa màu đen chói mắt đột nhiên bắn về phía Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong trong lòng bỗng nhiên cảm thấy sợ hãi, cả thân thể của hắn dường như không còn chịu sự điều khiển của bản thân. Quang hoa màu đen dường như mang theo một năng lực thần bí hoàn toàn chấn nhiếp Tử Kim Nguyên Tôn của hắn.

"Trương Tinh Phong, mau tiến vào bên trong ta!" Thanh âm lo lắng của Thiên Vũ đột nhiên vang lên trong đầu. Trương Tinh Phong cả người chấn động, lập tức tỉnh táo lại, những lúc này quang hoa màu đen đã cách hẵn rất gần.

Tại một khoảnh khắc trước khi quang hoa màu đen chạm vào người, Trương Tinh Phong đã hoàn toàn biến mất, không còn thấy một chút tro bụi nào.

"Ai da, Thiên Vũ, thiếu chút nữa thì xong đời rồi!" Trương Tinh Phong ở bên trong Thiên Vũ thủ trạc, trên đầu đổ mồ hôi lạnh. Tình huống vừa rồi quá nguy hiểm, thiếu chút nữa mạng hẵn đã không còn. Quang hoa màu đen kia thật sự là quả kinh khủng!

"Trương Tinh Phong, tiểu tử ngươi thật là sơ ý. Ngươi có biết tinh thể màu đen kia là cái gì không?"

Trương Tinh Phong ngẩn người, tinh thể màu đen này hẵn quả thật là chưa từng thấy qua. Đột nhiên sắc mặt của hẵn biến đổi, hẵn bỗng nhiên nhớ đến một truyền thuyết: "Chẳng lẽ ..... chẳng lẽ đây chính là ma tinh trân quý nhất của Ma giới!"

"Ai da, thật là không ngờ tiểu tử ngươi là một Tu Chân giả mà lại biết chuyện của Ma giới. Đúng, đây chính là ma tinh cùng một cấp bậc với tiên tinh trân quý nhất của Tiên Giới, là tinh thể do ma nguyên lực thực chất hóa tạo thành. Ngươi chắc cũng đã biết tiên thạch và ma thạch đều phân biệt hàm chứa tiên nguyên lực và ma nguyên lực bên trong. Tiên thạch và ma thạch vốn đã rất khó có được, không cần phải nói đến tiên tinh và ma tinh. Sự trân quý của nó đợi đến khi ngươi đến Tiên Ma hai giới tự nhiên sẽ biết!" Thiên Vũ hòa Bàn Cổ đã từng đi khắp cả Tiên Ma hai giới, kiến thức so với Trương Tinh Phong đương nhiên cao hơn rất nhiều. Trương Tinh Phong chỉ là một Tu Chân giả, đối với sự tình của Tiên Ma hai giới hẵn cũng chỉ nghe nói mà thôi.

"Công kích vừa rồi thật ra là cái gì vậy? Thật quá kinh khủng!" Trương Tinh Phong nhớ lại quang hoa màu đen vừa rồi, hẵn tin tưởng cho dù là thiên lôi cuối cùng của thiên kiếp cũng không thể nào kinh khủng đến như

vậy. Một Tu Chân giả nếu như trúng phải nó, tuyệt đối chỉ có con đường chết!

"Công kích vừa rồi nhất định là đã dựa vào lực lượng của ma tinh, có lẽ Trọng Huyền Ma Đế đã bố trí trận pháp ở nơi này!"

Trương Tinh Phong lạnh giọng nói: "Chẳng lẽ ta cứ phải ở trong này, mẹ kiếp, liều mạng!" Trương Tinh Phong lúc này cũng đã bắt đầu giận dữ. Chẳng lẽ hẳn cứ phải ở bên trong Thiên Vũ thủ trạc hay sao?

Hỗn độn lực lập tức phát ra hình thành một lồng khí bao chung quanh thân thể. Hai tay của hắn còn không ngừng kết thành các loại thủ ấn, hình thành các cấm chế để bảo vệ thân thể. Thậm chí hắn còn lấy trong người ra một viên Bích lăng đan, tùy thời chuẩn bị để bổ sung hỗn độn lực.

Tất cả đều đã chuẩn bị ổn thỏa, linh giác của Trương Tinh Phong cũng phát tán ra.

Thân thể của hắn đột nhiên biến mất, xuất hiện lại bên trong điện. Trương Tinh Phong thần sắc nghiêm trọng, Tử Nhận cũng xuất hiện trên tay của hắn, tùy thời có thể ra tay.

Trương Tinh Phong chậm rãi đi từng bước, linh giác cẩn thận quan sát chung quanh, ánh mắt vẫn tập trung vào ma tinh. Hắn vẫn còn lo lắng ma tinh sẽ tiếp tục công kích.

Nhưng khiến cho Trương Tinh Phong nghi hoặc, chính là hắn đã đi đến trước mặt "Trọng Huyền chiến ngoa" vẫn không có chuyện gì xảy ra.

Trương Tinh Phong đột nhiên phát hiện bên cạnh "Trọng Huyền chiến ngoa" còn có một ngọc giản, trong lòng cảm thấy nghi hoặc. Hắn liền cầm lấy ngọc giản, hỗn độn lực nhanh chóng thâm nhập vào bên trong. Một đoạn văn tự và hình tượng xuất hiện trong đầu hắn.

Trương Tinh Phong sau khi đọc xong đoạn văn tự, cũng chỉ biết cười khổ.

"Tiểu tử, làm sao vậy, bên trong ngọc giản nói cái gì?" Thanh âm lo lắng của Thiên Vũ vang lên.

Trương Tinh Phong nói: "Trọng Huyền Ma Đế nói ông ta muốn thu nhận một truyền nhân. Đương nhiên truyền nhân này công lực ít nhất phải đạt đến thực lực Thiên Ma, hơn nữa còn phải là người của Ma giới. Cho nên ông ta mới dùng một chiêu vừa rồi để công kích. Nếu như là người của ma

giới, uy lực của quang hoa màu đen sẽ không thay đổi. Còn nếu như không phải là người của Ma giới, vậy thì Ma tinh sẽ phát ra một nửa năng lượng tiến hành công kích. Đến lúc đó, cho dù thị Đại La Kim Tiên cũng phải chết!" Trương Tinh Phong nói đến đây cũng phải thầm đổ mồ hôi lạnh. Trọng Huyền Ma Đế này quả thật không hổ là Ma Đế, đã chết rồi vẫn còn tìm cách hại người như vậy.

"Trọng Huyền Ma Đế còn nói: Nếu như là người của ma giới có thể sống sót sau một chiêu này, vậy thì hẳn chính là đồ đệ của ta, chiến ngoa này đương nhiên cũng truyền cho hẳn. Trọng Huyền Ma Đế còn nói, năm đó "Trọng Huyền chiến y" và "Trọng Huyền hộ ti" đều bị thất lạc, muốn cho đồ đệ tự mình đi tìm!" Trương Tinh Phong nói đến đây, trong lòng cũng cảm thấy tức giận. Sư phụ này chẳng những dùng cơ quan như vậy để đối phó với đồ đệ, mà ngay cả thần khí cũng chỉ cho một kiện.

Kỳ thật Trương Tinh Phong cũng không thể trách Trọng Huyền Ma Đế. Năm đó ông ta dựa vào tu vi thâm hậu nhất trong số bảy người, lại thêm đỉnh cấp phòng thủ thần khí Trọng Huyền Tạm, mới có thể dưới công kích của Bàn Cổ chạy về bên trong cung điện. Lúc đó ông ta cũng không kịp tìm hai kiện thần khí kia, chỉ biết chạy thực mạng. Nhưng cuối cùng ông ta cũng cổ Bàn Cổ giết chết. Khai Thiên Thần Phủ phối hợp với thần lực tấn công, tuyệt đối không thể nào ngăn cản được.

"Còn có gì nữa không?" Thiên Vũ không tin ngọc giản này chỉ đơn giản như vậy.

"Ân, phía sau đương nhiên chính là chỗ tốt mà sư phụ cấp cho đồ đệ rồi!" Trương Tinh Phong rõ ràng không muốn nói ra.

"Trọng Huyền Ma Đế chính là lão đại của bảy đại Ma Đế, khẳng định là còn có bảo bối gì khác. Mau nói đi!" Thiên Vũ cũng nổi lên tính tò mò, không ngừng thúc giục Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong tươi cười nói: "Bên trong còn có Ma thần điển của Ma Đế. À ..... Ta nhớ ra rồi, bên cạnh còn có một thủ trạc của lão Ma Đế này, bên trong có hơn mười vạn Ma tinh, còn có hai cái Tinh Diệu, còn có một vài thứ khác ..... Tóm lại, bảo vật của hắn hầu hết đều ở bên trong thủ trạc!" Thiên Vũ cũng không biết nói gì nữa.

Một ma tinh đã trân quý như vậy, hơn mười vạn ma tinh! Trời ạ, chỉ có Ma Đế may ra mới có gia tài lớn đến như vậy. Còn Tinh Diệu, sự trân quý của nó không cần phải nói. Cho dù là Bàn Cổ cũng chỉ có một cái mà thôi. Cũng chỉ có Ma Đế thường hay cướp đoạt của người khác mới có thể có đến hai cái như thế này.

Trương Tinh Phong vùng tay lên, một thủ trạc xuất hiện trước mặt hắn.

"Lão Thiên, không ngờ lại là Trạm Lam thủ trạc, so với ta chỉ thấp hơn một cấp mà thôi! " Thanh âm đổ kị của Thiên Vũ lại vang lên.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Hồn Loạn Y Thủy.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trạm Lam thủ trạc, là cực phẩm trong các loại pháp bảo thủ trạc, chỉ duy nhất ở dưới thần khí Thiên Vũ thủ trạc. Là đỉnh cấp tiên khí, công năng của nó hầu như không có gì khác so với Thiên Vũ, chỉ là không thể cho người ta tiến vào bên trong. Còn Thiên Vũ cũng là dựa vào khả năng có thể cho chủ nhân tiến vào bên trong mà trở thành trung cấp thần khí.

Tinh Diệu, có thể xem như là công cụ vận chuyển (mọi người có thể tưởng tượng thành phi thuyền vũ trụ, hắc hắc!), chỉ là công năng của nó cực kỳ cường đại. Bên trong Tinh Diệu có cả bản đồ của Tiên Ma hai giới, đương nhiên một số tuyệt cảnh ít người biết thì không có ghi chép. Tốc độ của Tinh Diệu cực kỳ nhanh, Tiên Nhân có thể tại tinh cầu sử dụng đại na di, nhưng Tinh Diệu lại có thể tại tinh hệ sử dụng đại na di. Trọng yếu nhất chính là Tinh Diệu còn có thể mang theo những người khác, chỉ cần chủ nhân có thể khống chế.

Có Tinh Diệu, tại Tiên Ma hai giới người không cần lo lắng sẽ không tìm được đường đi. Ngàn vạn lần đừng tưởng rằng lạc đường tại Tiên Ma hai giới chỉ là độc quyền của những tên ngốc. Chỉ cần không có Tinh Diệu, đi lung tung bên trong tinh tế chín mươi phần trăm là sẽ lạc đường. Cho dù có trở lại được quê quán, phỏng chừng cũng là chuyện mấy trăm năm sau.

Ma tinh, một Thiên Ma tu luyện trong một năm, số ma nguyên lực tu luyện được có lẽ chỉ tương đương với một khối ma tinh (ma tinh đường kính dài mười phân, đều được gọt dưa qua). Đương nhiên những tiên ma bình thường không thể nào có nổi ma tinh, chỉ có thể dùng tiên thạch hoặc là ma thạch. Hơn mười vạn ma tinh đủ để cho Trương Tinh Phong trở thành một đại phú hào tại Tiên Ma hai giới. Ngàn vạn lần đừng cười, tại hệ thống hóa bên trong Tiên Ma hai giới, phú hào chính là giấc mộng mà rất nhiều tiên nhân theo đuổi. Bình thường khi hấp thu tiên linh khí của tiên giới thì chỉ có

thể từ từ thu thập. Nếu như có tiên thạch hay tiên tinh, chỉ cần trực tiếp đem tiên nguyên lực quán nhập vào bên trong, tốc độ thu thập có lẽ nhanh hơn bình thường gấp trăm lần.

Có thật nhiều ma tinh, người có thể đem đi trao đổi đỉnh cấp tiên khí, người có thể đến Tiên Quyết lâu để trao đổi tiên quyết, thậm chí người có thể dùng ma tinh hoặc tiên tinh để nhờ cao thủ Đại La Kim Tiên giúp người gia tăng tu vi. Đương nhiên bình thường những cao thủ của Tiên Ma hai giới cũng không thiếu những thứ này, nhưng chỉ cần số lượng nhiều, chẳng hạn như trên cả vạn tiên tinh, phỏng chừng ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng sẽ giúp người.

Mà lúc này Trương Tinh Phong đã có Trạm Lam thủ trạc, hai cái Tinh Diệu, hơn mười vạn ma tinh. Có thể nói, cuộc sống tốt đẹp tại Tiên giới đang vẫy tay gọi hắn.

"Bây giờ ta mới biết được ta may mắn như thế nào. Trời ạ, tất cả những cái này quả thật là nghĩ cũng không dám nghĩ!" Trương Tinh Phong không ngừng cảm thán. Khi hắn lấy được Thiên Vũ thủ trạc, bên trong cũng có rất nhiều kỳ bảo hiếm thấy, nhưng hầu hết hắn đều không biết được giá trị chính thức. Trương Tinh Phong cũng chỉ là một Tu Chân giả mà thôi, hắn cũng chỉ biết những thứ đó nhất định là bảo vật, nhưng lại không thể nhận thức được.

Còn những ma tinh này thì lại không giống. Đối với Trương Tinh Phong mà nói, đây chính là "hoàng kim" tại tiên giới, hơn nữa giá trị còn cao hơn.

"Tiểu tử người bây giờ mới biết mình may mắn như thế nào hay sao? Ai ..... Ta cũng không muốn nói nữa!" Thanh âm của Thiên Vũ dường như có vẻ đố kỵ.

Trương Tinh Phong nghe xong cũng phải bật cười. Thiên Vũ này không phải chỉ là thần chi tâm hay sao?

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn về phía "Trọng Huyền chiến ngoa", trong lòng cảm thấy hưng phấn. Đáng tiếc là thần khí yêu cầu công lực của chủ nhân phải đạt đến cảnh giới Thiên Tiên mới có thể sử dụng.

Trương Tinh Phong chỉ có thể cười khổ, chẳng khác nào một người có hơn mười vạn lượng bạc nhưng không thể sử dụng. Nhưng tốt xấu gì đó cũng là

túi tiền của mình, chẳng lẽ không đúng sao?

Trương Tinh Phong vung tay lên, Trọng Huyền chiến ngoa lập tức bị thu vào bên trong Thiên Vũ. Hắn trong lòng cảm thán: "Không hổ là thần khí, ước lượng hoàng kim cũng chỉ cần từ xa vung tay một cái, toàn bộ đã bị thu vào bên trong. Chỉ là cái thần khí này lại yêu cầu tiêu hao hỗn độn lực!"

Trương Tinh Phong cũng biết, bảo vật cấp bậc càng cao thì lại càng khó thu được. Nếu là bảo vật cấp bậc tương đương với đỉnh cấp thần khí, Thiên Vũ chỉ có cấp bậc trung đẳng thần khí căn bản là không thể nào thu được. Đương nhiên bảo vật cấp bậc như Khai Thiên Thần Phủ thì Tiên Ma hai giới cũng không có mấy cái.

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn cung điện, trong lòng cảm thán, quả thật là một kho tàng a!

"Ai, Thiên Vũ, bây giờ chúng ta đi qua các cung điện xem thử, người thấy thế nào?" Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy kích động, trong lòng thầm nghĩ: "Trọng Huyền Ma Đế này đã có nhiều bảo vật đến như vậy, còn sáu đại Ma Đế khác thì sao đây?"

"Tiểu tử, đừng có tham lam, hơn nữa chỉ một cửa tiếp theo người cũng không thể qua nổi rồi. Kim Chi Linh không phải là hai cửa trước có thể so sánh được đâu. Kỹ năng mạnh nhất của nó chính là Kiên Chi Lao, nó sẽ không công kích người, nhưng sẽ đem người nhốt lại, cho nên người cho dù có ta cũng không có tác dụng gì. Bây giờ Kim Chi Linh mặc dù cấp bậc không cao, nhưng công lực của người bây giờ thật sự là quá thấp, qua được hai cửa trước cũng là do vận khí mà thôi!" Thiên Vũ không ngừng đả kích Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong vừa nghe, cũng cảm thấy có lý. Hắn qua được hai cửa vừa rồi quả thật là rất gian nan, may mắn thân thể của hắn là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân nên mới có thể qua được. Theo như Thiên Vũ nói, cửa tiếp theo là một nhà ngục, hắn cũng không có cách nào.

Thiên Vũ tiếp tục đả kích: "Tiểu tử, còn một việc người đừng quên, bảy đại Ma Đế lúc trước đều bị Bàn Cổ đuổi giết. Trọng Huyền Ma Đế nhờ vào "Trọng Huyền Tạm" nên mới có thể thoát chết, chạy đến nơi này. Còn lại sáu đại Ma Đế khác cũng không có năng lực phòng thủ mạnh như vậy. Hơn

nửa đồ của Ma Đế người tưởng có thể tùy tiện lấy được hay sao? Bài học vừa rồi của Trọng Huyền Ma Đế chẳng lẽ người đã quên rồi?"

Trương Tinh Phong nhớ đến quang hoa màu đen, cảm giác cực kỳ khủng bố khiến cho hắn cũng phải đổ mồ hôi lạnh: "Đúng, Ma Đế đều không phải là người tốt, ai biết những nơi khác còn có cơ quan gì. Hơn nữa sáu đại Ma Đế có mấy người có thể chạy đến nơi này!" Trương Tinh Phong nghĩ đến đây, liền dập tắt ý niệm đi đến sáu cung điện khác.

"Tốt lắm, bây giờ cũng nên trở về thôi!" Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ lại, bây giờ muốn trở về quả thật cũng là một vấn đề khó khăn. Mặc dù đã có Tinh Diệu, nhưng hắn hiện giờ vẫn chưa đủ khả năng để khống chế. Muốn khống chế được Tinh Diệu thì tối thiểu cũng phải đạt đến cảnh giới Thiên Tiên.

Không có biện pháp, Trương Tinh Phong thân hình vừa động, tàn ảnh từ cung điện đã đến bên trong biển lửa. Lúc này hắn ở bên trong biển lửa cực kỳ thoải mái, lục muội chân hỏa không hề có một chút thương tổn nào. Trên người hắn thậm chí còn phát ra lục muội chân hỏa dung hòa cùng với biển lửa.

Trương Tinh Phong chậm rãi đi về phía trước.

"Hô, đã đến huyền khí chi hải rồi, không biết bọn Băng Chi Tinh này có còn ở đó chờ ta hay không?" Trương Tinh Phong vẫn còn nhớ kỹ tình cảnh lúc bị Băng Chi Tinh đuổi giết.

Tốc độ!

Tốc độ nhanh nhất!

Đó là phương pháp của Trương Tinh Phong, hắn thậm chí muốn xuyên qua huyền khí chi hải mà không bị phát hiện. Nhưng huyền khí chi hải này quả thật là rộng lớn phi thường, hơn nữa ở bên trong năng lực quan sát của Băng Chi Tinh cũng mạnh hơn nhiều, cho nên Trương Tinh Phong không thể nào tránh khỏi bị phát hiện.

"Thiên Vũ, bọn chúng thật sự phát hiện ra ta rồi, trời ạ!" Trương Tinh Phong lập tức gia tăng tốc độ, phía sau còn có mấy Băng Chi Tinh đuổi theo. Bọn chúng vẫn còn nhớ kỹ người trước mặt chính là kẻ đã đoạt đi "Thủy Chi Nguyên".

Trương Tinh Phong trong lòng cười khở, bất đắc dĩ hẳn phải ngừng lại, bởi vì phía trước đã có ba Băng Chi Tinh đang chờ hẳn. Trương Tinh Phong cảm thấy đau đầu, uy lực của Băng Chi Tinh hẳn đã ném thử qua rồi.

"Tiểu tử, dùng lực muội chân hỏa!" Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên vang lên trong đầu.

"Đúng vậy, lực muội chân hỏa so với thiên hỏa thấp hơn một chút, hơn nữa Băng Chi Tinh công lực so với ta vẫn còn thấp hơn một chút. Ta nếu như không phải đã luyện qua Lục Chuyển Huyền Thân Quyết và Phục Ma Kim Cương Quyết, hơn nữa còn là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, phỏng chừng cũng không thể nào đối phó được với lực muội chân hỏa. Quan trọng nhất chính là thuộc tính của Băng Chi Tinh cùng với lực muội chân hỏa là tương khắc với nhau, thương tổn sẽ càng lớn hơn!" Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong lập tức cảm thấy hưng phấn.

"Ha ha!" Trương Tinh Phong cười lớn, trên người lập tức phát ra lực muội chân hỏa. Đương nhiên mặt ngoài lực muội chân hỏa hẳn còn bố trí một lớp bảo vệ do hỗn độn lực tạo thành. Nếu như không, lực muội chân hỏa sẽ cùng với huyền khí lập tức công kích lẫn nhau.

"Các người đến đây đi!" Trương Tinh Phong quát lên, phóng về phía Băng Chi Tinh, hai đạo lực muội chân hỏa trên tay lập tức phát ra ngoài. Đồng thời, hỗn độn lực bên ngoài lực muội chân hỏa cũng ngăn cản huyền khí chung quanh.

Băng Chi Tinh dường như bởi vì hỗn độn lực bao phủ bên ngoài nên không phát hiện ra sự lợi hại của lực muội chân hỏa. Ban đầu vẫn kiêu ngạo trực tiếp đỡ lấy, nhưng tiếp theo lại hét lên một tiếng thảm thiết.

Trương Tinh Phong lập tức cười lớn, hẳn biết Băng Chi Tinh đã được thưởng thức sự lợi hại của lực muội chân hỏa, trong lòng vô cùng đắc ý. Lần trước chính là bị những Băng Chi Tinh này đuổi giết phải chạy thực mạng a!

"Hắc hắc, huynh đệ ta lần này không trốn nữa. Đến mà không chào hỏi quả thật là thất lễ, huynh đệ ta phải chào hỏi các người một chút!" Trương Tinh Phong vẫn còn nhớ kỹ lúc trước bị Băng Chi Tinh công kích chặt vật như thế nào.

Trương Tinh Phong cười, trên tay không ngừng phát ra từng đạo lực muội chân hỏa, mỗi một đạo đều được hỗn độn lực bao phủ bên ngoài. Lúc bắt đầu Băng Chi Tinh vẫn còn chưa tin tên gia hỏa chỉ biết chạy trốn này lại có công kích cường đại gì, nhưng sau khi bị lực muội chân hỏa công kích bọn chúng mới biết sự lợi của nó.

Trương Tinh Phong chuyển động rất nhanh, hấn hưng phấn không ngừng công kích. Băng Chi Tinh bắt đầu hỗn loạn, trong miệng không ngừng phát ra những âm thanh: "# ¥ #•; %..... *—!" Đáng tiếc là Trương Tinh Phong nghe chẳng hiểu gì.

Đột nhiên Trương Tinh Phong giật mình, vừa rồi do quá hưng phấn nên hấn cũng không để ý lực muội chân hỏa của mình gần như đã tiêu hao toàn bộ. Bây giờ không đi thì không còn cơ hội nữa. Trương Tinh Phong lập tức xoay người, dùng tốc độ nhanh nhất phóng ra bên ngoài.

Những Băng Chi Tinh này cũng không biết tại sao tên gia hỏa trước mặt đột nhiên đại phát từ bi, nhưng vừa rồi lực muội chân hỏa đã khiến cho bọn chúng cảm thấy hoảng sợ, cho nên không có một ai dám đuổi theo. Ai ..... Bọn chúng cũng chỉ là tinh phách do huyền khí sinh ra mà thôi.

Đối với Thất Minh Ảo Tinh Thần Trận, Trương Tinh Phong cũng chiếu theo phương pháp lúc trước để ra ngoài. Sau khi hấn ra được, nhìn thấy vô số yêu thú bên ngoài, trong lòng đắc ý cười lớn.

Tại Ma Đế bí cảnh, tất cả đều không biết trước được, tình huống gì cũng đều có thể xảy ra. Bây giờ sau khi ra ngoài, Trương Tinh Phong lại có cảm giác như nắm giữ mọi thứ trong tay.

"Những yêu thú bên dưới hình như đều rất lợi hại!" Trương Tinh Phong cảm thán.

"Ai, đúng rồi, nếu nơi này có nhiều yêu thú đến như vậy, không phải là một nơi rất tốt để tu luyện hay sao? Bây giờ ta có hơn cả ngàn viên nội đan của yêu thú, lập tức luyện chế thành Khải linh đan, để cho Tinh Phong vệ bọn họ trực tiếp đạt đến Kim Đan kỳ. Sau đó lại để cho bọn họ đến nơi này luyện tập!" Trương Tinh Phong trong lòng đã có kế hoạch. Nếu như có một nhóm thủ hạ cường đại như vậy, kế hoạch lớn nhất của hấn nhất định có thể thực hiện được.

Trương Tinh Phong cũng biết, để cho Tinh Phong vệ đi đến nơi này, khó khăn lớn nhất chính là sa mạc. Cho dù là Tu Chân giả gặp phải long quyển phong kinh khủng như vậy cũng không có cái biện pháp nào. Cho nên nếu như Trương Tinh Phong thật sự muốn cho thủ hạ của mình đến nơi này tu luyện, nhất định phải giải quyết được vấn đề này.

"Truyền Tống Trận!" Đây là ý niệm đầu tiên của Trương Tinh Phong. Truyền Tống Trận bình thường có thể truyền tống người từ tinh cầu này đến tinh khác, nhưng nó cũng yêu cầu phải có rất nhiều Tinh thạch.

"Ân ..... Nếu như bố trí Truyền Tống Trận ....." Trương Tinh Phong trong nháy mắt xoay chuyển rất nhiều ý niệm trong đầu.

"Mặc dù mấy trăm người sử dụng Truyền Tống Trận tiêu hao rất nhiều ngọc thạch, nhưng chỉ cần cố định nó, lần sau quay lại sẽ ít hao tổn hơn. Ngoài ra bọn họ còn có thể giết chết yêu thú, đem da của chúng về bán. Hơn nữa còn có thể thu thập được một số lượng lớn nội đan của yêu thú!" Trương Tinh Phong trên mặt bắt đầu hiện lên vẻ tươi cười.

Nội đan của Yêu thú tại Tu Chân giới cũng là tương đối trân quý. Bởi vì yêu thú tại Tu Chân giới thật sự không nhiều lắm, cho nên Khải linh đan cũng trân quý như vậy. Trong một Tu Chân môn phái, chỉ có những đệ tử thiên tư cực cao mới có cơ hội phục dụng Khải linh đan, trực tiếp đạt đến Kim Đan kỳ, còn các đệ tử khác thì chỉ có thể từ từ tu luyện mà thôi.

"Khải linh đan! Ha ha, Khải linh đan! Có nhiều yêu thú đến như thế này, ta không phải muốn bao nhiêu Khải linh đan cũng có hay sao? Ha ha ....."

Trương Tinh Phong đắc ý cười lớn: "Hắc hắc, Lý Thiên Tường, tiểu tử người mặc dù Tu Ma giả, nhưng người biết luyện đan hay sao? Luyện đan ngoài bí quyết ra, còn phải trải qua kinh nghiệm tích lũy cả ngàn năm mới có được!"

Trương Tinh Phong kiếp trước đã tu chân trong một thời gian rất lâu. Mặc dù thành tựu không cao, nhưng kinh nghiệm luyện đan của hắn tuyệt đối là ngạo thị Tu Chân Giới. Có người nào đã từng có thời gian ngồi luyện đan cả ngàn năm như hắn.

Trương Tinh Phong ngự kiếm mà đi, dùng tốc độ kinh bay về phía đông. Sau khi trải qua Ma Đế bí cảnh, Trương Tinh Phong rất muốn trở nhà xem

thử. Hắn cũng không biết mình đã tu luyện trong lục muội chân hỏa mất bao nhiêu thời gian, nhưng có lẽ cũng không lâu lắm.

Một lát sau trước mặt hắn đã xuất hiện sa mạc, Trương Tinh Phong tiếp tục ngự kiếm bay đi.

.....

Cuối cùng Trương Tinh Phong đã xuất hiện trên bầu trời của kinh thành. Một cái thuấn di, hắn đã xuất hiện bên trong Tinh Phong trang viên.

"Sư phụ, người cuối cùng đã về rồi, nửa tháng qua từ sau khi người đi đã xảy ra đại sự rồi!" Trương Vũ từ xa nhìn thấy Trương Tinh Phong lập tức hô lớn.

Trương Tinh Phong trong lòng yên tâm, nửa tháng xem ra cũng không lâu. Nhưng vừa nghe Trương Vũ nói đến đại sự, lập tức hỏi:

- A vũ, rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

- Sư phụ, đã có mạo hiểm gia phát hiện phía sau sa mạc là cái gì, đó chính là Hồng Hoang vô tận, bên trong có vô số thiên tài địa bảo, vô số mãnh thú rất lớn. Thậm chí có người còn nói tấm da hổ lần trước đấu giá cũng là từ bên trong Hồng Hoang mang đến. Bây giờ tất cả các siêu đại thế lực đều đã phái người đến đó, tất cả đều muốn đoạt được thiên tài địa bảo bên trong!

Trương Tinh Phong ngăn người. Tại sao lại có người phát hiện nhanh như vậy? Hắn cũng đã quên mất, mấy ngàn năm nay không ngừng có vô số mạo hiểm giả tìm cách băng qua sa mạc, chỉ bất quá lại xảo hợp vào lúc này có người thành công phát hiện ra Hồng Hoang.

Trương Tinh Phong thở dài một hơi, nhìn vầng thái dương vừa mới lên cao, mỉm cười nói:

- Xem ra, ngày cũng phải đổi rồi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Trương Tinh Phong Đích Tối Đại Mộng Tưởng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong ánh mắt đột nhiên lóe sáng, khí thế từ trên người phát ra, mỉm cười nói với Trương Vũ:

- Trương Vũ, người hãy đi triệu tập mọi người lại đây, hôm nay ta có chuyện quan trọng muốn tuyên bố!

- Được, con sẽ đi ngay!

Trương Vũ cảm nhận được Trương Tinh Phong lúc này đang rất nghiêm túc, lập tức đáp lời, liền nhanh chóng rời đi.

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn bóng lưng của Trương Vũ, trong lòng cũng cảm thấy kích động. Hôm nay, hôm nay hẳn cuối cùng đã có thể tuyên bố giấc mộng chân chính của mình. Trương Tinh Phong đột nhiên cười, thanh âm rất lớn, phi thường lớn.

"Mộng Trung Hồ" cũng theo tiếng cười của Trương Tinh Phong mà bắt đầu gợn sóng.

Ánh mắt của Trương Tinh Phong cũng đã bắt đầu ươn ướt. Hắn đã chờ ngày này quá lâu rồi, bây giờ cuối cùng cũng đã quyết định bắt đầu thi hành kế hoạch. Một khi thành công, hắn sẽ sáng lập nên một truyền kỳ.

Sạch sẽ, mát mẻ, giản dị, đây là những nét chính của mật thất bên dưới lòng đất. Gian mật thất này chính là nơi mà Trương Tinh Phong chọn làm địa điểm để tiến hành các hội nghị quan trọng. Nơi này chỉ có một chiếc bàn dài cùng với gần mười chiếc ghế đá. Trương Tinh Phong lúc này đang ở bên dưới mật thất đợi những người khác đến.

Theo một trận gió nhẹ thổi qua thông qua thông đạo của mật thất, Trương Tinh Phong trên mặt bỗng nhiên nở nụ cười. Linh giác của hắn đã phát hiện ra Trương Cuồng bạo họ đã đến.

Trương Cuồng và huynh đệ Lý Đại bước vào trước, theo sau là Lang Phong và Trương Vũ. Những người thân thuộc nhất đối với Trương Tinh Phong đều đã đến đông đủ.

Trương Cuồng, Trương Vũ, Lý Đại, Lý Nhị, Lang Phong, còn có Tiêu Lâm cùng với huynh đệ Xi Vưu tại Thiên Nhai San Mạch, đó chính là lực lượng nòng cốt của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong nhìn bọn họ, mỉm cười nói:

- Từ khi ta rời khỏi nhà đến nay, mọi người vẫn đi theo ta, đồng thời cũng đã chứng kiến liễu một bá tước gia tộc thành lập trong vài chục năm như thế nào. Ở nơi này, ta muốn cảm tạ Trương đại thúc, Lang Phong đại ca, còn có A Vũ ba sư huynh đệ các người. Gia chủ như ta thật sự là không hề làm qua chuyện gì, ha ha!

Đại gia nhất thời đều cảm thấy liễu một tia khoan khoái. Trương Tinh Phong mặc dù bây giờ địa vị rất cao, nhưng vẫn đối xử với bọn họ như là những thân nhân, điều này làm cho bọn họ cảm thấy rất cao hứng.

- Hiền chất, người mới chính là nguyên nhân chủ yếu dẫn đến thành công như ngày hôm nay. Nói thật, cả đời này ta thật sự không bội phục quá vài người, nhưng hiền chất tuyệt đối là một trong số đó. Chỉ sáu bảy tuổi đã có thể đạt đến tu vi võ học cùng với tâm cảnh như vậy, ta quả thật là không thể tưởng tượng được!

Trương đại thúc vừa cười vừa nói.

Mọi người đều gật đầu. Đối với võ công của Trương Tinh Phong không có một người nào không cảm thấy khiếp sợ. Trương Tinh Phong đại biểu cho một truyền thuyết, cái gì bá vương Hạng Vũ, cái gì thiên hạ đệ nhất cao thủ, tất cả đều không thể nào so sánh được với hắn. Người nào có thể chỉ sáu bảy tuổi đã đột phá Nhất Phẩm cảnh giới?

- Công phu của sư phụ, ta dám cá là tuyệt đối khoáng cổ tuyệt kim. Ngay cả trong tương lai, ta cũng khẳng định là không ai có thể vượt qua sư phụ!

Lý Nhị vốn thích đánh bạc, nói chuyện cũng đều dính dáng đến bài bạc. Đương nhiên mọi người nghe hắn nói cũng đều gật đầu đồng ý. Mặc dù có chút võ đoán, nhưng bọn họ quả thật không thể tưởng tượng được còn có ai có thể lợi hại hơn so với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong lần đầu tiên khuôn mặt cũng phải đỏ lên:

- Mọi người đừng nữa nói. Nếu nói tiếp, ta sẽ chịu không nổi đâu!

Tất cả những việc này, hẳn hoàn toàn đều là nhờ vào ký ức của kiếp trước mà thôi. Bây giờ đồ đệ và thân nhân của mình đều khoa trương như vậy, Trương Tinh Phong quả thật có chút xấu hổ.

Mọi người vừa nhìn thấy khuôn mặt của Trương Tinh Phong đỏ bừng lên, đều nhìn nhau cười lớn.

- Mọi người đều đã cùng ta trải qua biết bao thăng trầm, Tinh Phong gia tộc có thể thành lập như vậy, đây đều là công lao của tất cả mọi người. Nhưng mà hôm nay, ta muốn tuyên bố giấc mộng lớn nhất của ta, cũng là mục tiêu cuối cùng của ta!

Trương Tinh Phong đột nhiên thần thái trở nên phấn khởi.

Mọi người đều cảm thấy hưng phấn. Chính là bọn họ, lúc ấy chỉ dựa vào hơn mười vạn lượng bạc đã tạo nên một cường đại thế lực như hôm nay mà ngay cả tứ đại thế gia cũng không dám đắc tội.

Bọn họ đều biết, mục tiêu của Trương Tinh Phong là thành lập Tinh Phong thế gia. Một thế gia! Một thế gia mà ngay cả hoàng gia cũng không dám đụng vào!

- Mục tiêu của ta chính là thành lập một tông phái, thế lực siêu việt vượt trên tất cả —— Thiên Tâm Tông!

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên phát ra khí thế. Đúng, chính là Thiên Tâm Tông, một Tu Chân tông phái tại Phàm Nhân giới.

- Thiên Tâm Tông? Sư phụ, người nói là Thiên Tâm Tông, cái này ..... đây là có ý gì?

Lý Nhị đột nhiên lên tiếng hỏi. Hẳn không rõ tại sao mục tiêu của sư phụ từ thế gia lại đột nhiên biến thành một tông phái.

Trương Tinh Phong mỉm cười thần bí, nhìn một lượt những người khác.

Lang Phong khẽ nhú mày. Công lực của hắn đã sớm khôi phục, hơn nữa còn khiến cho người ta kinh ngạc là từ Kim Đan tiền kỳ đã đột phá đến Kim Đan trung kỳ. Sau khi phục dụng Bích lãng đan, công lực của hắn hiện nay đã đạt đến Nguyên Anh tiền kỳ, trở thành một siêu tuyệt cao thủ.

- Nhị đệ, đệ cho rằng thế lực của một tông phái có thể siêu việt hơn tất cả các thế lực khác hay sao? Thiếu Lâm và Ma Điện cho dù đã trải qua mấy ngàn năm cũng không thể nào đạt đến địa vị như vậy!

Lang Phong hiển nhiên cũng có chút không tin.

Trương Tinh Phong cười:

- Ha ha, ta vừa rồi còn nói sai. Không phải đơn giản chỉ là siêu việt, mà còn là hoàn toàn ngạo thị thiên hạ, cho dù là tất cả các thế lực trong thiên hạ này đứng lên cũng không thể nào chống lại Thiên Tâm Tông!

Ngữ khí của Trương Tinh Phong cực kỳ cuồng ngạo.

Tất cả mọi người đều ngẩn người. Lời nói vừa rồi của Trương Tinh Phong cho dù là hoàng đế cũng không dám nghĩ đến. Tất cả thế lực trong thiên hạ đứng lên cũng không thể chống lại được, điều này ..... điều này có thể hay sao? Nếu như bị người khác nghe được, nhất định sẽ tưởng rằng Trương Tinh Phong là một tên điên. Nhưng mà Lang Phong bọn họ lại cực kỳ tin tưởng Trương Tinh Phong. Chỉ là bọn họ không rõ, một tông phái làm thế nào lại có thực lực cường đại đến như vậy.

Trương Tinh Phong từ trên ghế đứng lên, nói:

- Đương nhiên là có thể. Nếu như một tông phái có địa bàn của mình, có mười vạn tiên thiên cao thủ, có gần ngàn cao thủ Kim Đan kỳ, vậy thì có gì không thể?

Trương Tinh Phong có vẻ rất ngông cuồng, đương nhiên cũng có thể nói là ngạo khí lăng vân.

Mọi người đều ngẩn người. Mười vạn tiên thiên cao thủ! Có mười vạn tiên thiên cao thủ tuyệt đối là ngạo thị thiên hạ. Cho dù là hai trăm vạn đại quân cũng chưa chắc có thể đấu với mười vạn tiên thiên cao thủ. Mười vạn, đó là khái niệm gì?

Còn có ..... Trương Tinh Phong vừa rồi nói cái gì? Gần ngàn Kim Đan kỳ cao thủ! Điều này đại biểu cho cái gì? Phòng chừng tất cả mọi người đều biết, điều này đại biểu một siêu cấp thế lực, tuyệt đối nắm giữ địa vị bá chủ. Một siêu đại thế lực bình thường cũng chỉ có mười mấy cao thủ Kim Đan kỳ mà thôi. Cho dù là Thiếu Lâm và Ma Điện là những đại tông phái đã có lịch sử mấy ngàn năm cũng chỉ có khoảng hơn trăm người.

Một ngàn người, phỏng chừng tất cả cao thủ khắp thiên hạ công lại cũng không nhiều đến như vậy. Một ngàn cao thủ Kim Đan kỳ tụ tập cùng một chỗ thực lực sẽ như thế nào?

Lang Phong bọn họ cũng không dám suy nghĩ tiếp.

Trương Tinh Phong hài lòng nhìn vẻ mặt của mọi người, cười nói:

- Đúng, đây chính là thực lực cơ sở trong tương lai của Thiên Tâm Tông. Ta có thể khiến cho Thiên Tâm Tông trong vòng năm năm đạt đến cấp bậc này. Còn nếu như sau mười năm, Kim Đan kỳ cao thủ có lẽ sẽ đến hai ngàn!

- Sư phụ, điều này sao có thể? Mười vạn tiên thiên cao thủ còn có thể, bây giờ cũng đã có ba vạn rồi, chỉ cần sư phụ luyện thêm một ít linh đan là được. Nhưng mà Kim Đan kỳ thì không thể nào dễ dàng như vậy, một Kim Đan kỳ cao thủ thì có cách từ từ tu luyện mà thôi!

Lý Đại rất khó khăn mới đạt đến Nhất Phẩm cảnh giới như bây giờ, cũng không phục dụng linh đan để tiến vào Kim Đan kỳ. Hẳn hiểu rất rõ tu luyện gian nan như thế nào.

- Đúng vậy, sư phụ, đạt đến Kim Đan kỳ dễ dàng như vậy sao? Con đến bây giờ mới chỉ là Nhị Phẩm mà thôi!

Người lên tiếng chính là Lý Nhị. Nơi này cũng chỉ có một mình hắn là còn ở Nhị Phẩm. Thật ra hắn tu luyện cũng rất chăm chú, nếu không làm sao có thể chưa đến ba mươi tuổi đã đạt đến cảnh giới Nhị Phẩm?

- Người à, nếu như người chăm chú được như đại ca của mình thì không có gì không được. Có lão bản của đồ phường nào trong kinh thành này lại không nhận ra người. Ngay cả các chức vụ của Thiên Phong đồ trang cũng còn biết đại danh của người nữa là!

Trương Tinh Phong lắc đầu. Hẳn thật sự rất không hài lòng, bởi vì trong số đồ đệ Lý Nhị chính là người tiến bộ chậm nhất.

Ngay cả ba huynh đệ Xi Vưu cũng đều đã đạt đến Nhất Phẩm cảnh giới. Phải biết rằng bọn họ chưa từng được Trương Tinh Phong tẩy kinh phạt tủy, hơn nữa Trương Tinh Phong năm đó cũng chỉ truyền cho bọn họ một quyển bí tịch mà thôi, cũng không hề giảng giải.

- Nếu như là trước đây thì ta quả thật không có phương pháp gì, nhưng bây giờ Kim Đan kỳ cao thủ đối với ta mà nói, muốn bao nhiêu là có bấy nhiêu.

Chỉ cần có đủ thiên tư là được rồi!

Trương Tinh Phong có vẻ rất tự tin.

Hắn bây giờ có yêu thú nội đan, đương nhiên là có thể luyện chế ra Khải linh đan số lượng lớn. Đương nhiên được lực cường đại của Khải linh đan không phải là người nào cũng có thể chịu được. Đây cũng là một nguyên nhân mà Tu Chân Giới chỉ có những đệ tử thiên tư tốt mới có thể phục dụng.

Đương nhiên một Tiên Thiên cao thủ tuyệt đối có thể chịu được được lực của Khải linh đan. Tiên thiên cao thủ Trương Tinh Phong không hề thiếu. Chỉ ở bên trong Tinh Phong trang viên đã có đến ba trăm Tinh Phong Vệ đang bảo vệ nơi này, ngoài ra còn có Thiết Huyết quân đoàn đang làm nhiệm vụ bảo vệ các thương nghiệp.

Điều kiện để trở thành Tinh Phong Vệ cũng thay đổi, ít nhất phải đạt đến Tiên Thiên cảnh giới. Nếu như chưa đạt đến thì cần phải tiếp tục tu luyện, chỉ khi nào đủ thực lực thì mới có tư cách gia nhập.

- Thật sao, sư phụ, lúc nào con mới có thể đạt đến Kim Đan kỳ vậy?

Lý Nhị lập tức hưng phấn lên tiếng hỏi, hắn cũng không muốn cứ ở mãi Nhị Phẩm cảnh giới như thế này.

Trương Tinh Phong thở dài một hơi, nói:

- Tên gia hỏa nguời, được rồi, qua vài ngày nữa ta sẽ cho người đạt đến Kim Đan kỳ. Thực lực của người vốn đã là Nhị Phẩm, có thể dễ dàng hấp thu được lực của Khải linh đan, đạt đến Kim Đan kỳ không có vấn đề gì!

Lý Nhị mặc dù thực lực đã là Nhị Phẩm, nhưng mà Kim Đan trung kỳ so với Kim Đan tiền kỳ yêu cầu còn cao hơn gấp nhiều lần, cho nên hắn cũng không thể nào đạt đến Kim Đan trung kỳ.

Lý Nhị lập tức hưng phấn nhảy dựng lên:

- Kim Đan kỳ! Ha ha ..... đơn giản như vậy! Sư phụ, không phải người còn có cá Bích lăng đan hay sao? Đưa cho con dùng thì xem như là đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ rồi?

Đầu óc của Lý Nhị quả thật là linh động.

Trương Tinh Phong liền mắng:

- Tên gia hỏa ngươi, còn không chăm chỉ tu luyện. Đã có Khái linh đan còn muốn dùng Bích lãng đan, năm mơ à? Tiểu tử ngươi tốt nhất là cứ chậm rãi mà tu luyện, nếu như dùng linh đan mà không đủ tâm cảnh tu vi thì khi độ thiên kiếp ngươi chuẩn bị hóa thành tro bụi đi!

Trương Tinh Phong nói rất nghiêm túc.

Lý Nhị dường như cũng bắt đầu sợ hãi, lắp bắp nói:

- Không ăn, có cho cũng không ăn!

Trương Tinh Phong dường như cũng chú ý ngữ khí của mình hơi nặng nề, có lẽ là do ảnh hưởng của kiếp trước. Tại Tu Chân giới, bối phận vô cùng quan trọng, sư phụ bảo ngươi làm gì, ngươi nhất định phải làm như vậy. Sư phụ bảo ngươi diện bích trăm năm, ngươi lập tức phải thi hành. Thâm chí sư phụ muốn phế bỏ công phu của ngươi, ngươi cũng phải quỳ xuống mặc cho người phát lạc.

Tại Minh vương triều, mặc dù sư phụ cũng có quyền uy, nhưng so với Tu Chân Giới vẫn còn chênh lệch rất lớn.

- Nhị đệ, nếu thật sự theo như lời đệ nói, Thiên Tâm Tông có lẽ thật sự sẽ trở thành một siêu cường thế lực ngạo thị thiên hạ!

Lang Phong sau khi trầm tư một lúc lâu mới lên tiếng.

Trương đại thúc cũng lên tiếng:

- Hiền chất, ngươi quả thật là muốn dọa chết lão già ta đây sao?

Trương đại thúc năm nay đã hơn năm mươi tuổi, nhưng thoát nhìn chỉ như là ba mươi. Nhưng ngữ khí nói chuyện của ông ta cũng không khác lắm so với các lão đầu.

Trương Tinh Phong đối với câu nói đùa của Trương đại thúc cũng chỉ cười cười.

- Được rồi, mọi người hãy về nghỉ ngơi trước đi. Sau một thời gian nữa ta sẽ khiến cho tất cả Tinh Phong Vệ cũng đều đạt tới Kim Đan kỳ!

Trương Tinh Phong lên tiếng.

- Còn có con nữa!

Lý Nhị lập tức nói lớn.

- Đúng, còn có người!

Trương Tinh Phong khẽ lắc đầu.

Lang Phong bọn họ đều mỉm cười rời khỏi mật thất. Còn Trương Tinh Phong vẫn ở lại nơi này, bởi vì hắn muốn ngay lập tức luyện chế Khải linh đan.

Đỉnh, là khí đỉnh của Trương Tinh Phong.

Nguyên liệu, là nội đan của yêu thú cùng với một số nguyên liệu bên trong Thiên Vũ.

Hỏa, là lục muội chân hỏa.

Trương Tinh Phong cuối cùng đã phát ra toàn bộ một trăm linh tám đạo Thủ Ấn Quyết, luyện đan thành công.

"Không sai, ba trăm viên Khải linh đan, dường như hiệu quả so với dự tính còn tốt hơn!" Trương Tinh Phong ngửi mùi thơm phát ra từ các viên linh đan, trong lòng thầm nói: "Xem ra nguyên liệu của sư tôn quả thật là bảo vật!"

Trương Tinh Phong thu hồi linh đan, sử dụng khí đỉnh tiếp tục bắt đầu luyện chế. Công lực của hắn đã tăng cao, cộng thêm lục muội chân hỏa, Trương Tinh Phong tin tưởng mình vẫn có thể tiếp tục.

Hai ngày sau .....

Trương Tinh Phong rời khỏi mật thất, lần này luyện đan, tổng công thu hoạch được tám trăm năm mươi sáu viên, tất cả nội đan của yêu thú đều đã dùng hết.

- Sư phụ, người đã ra rồi, lại xảy ra đại sự rồi!

Lý Nhị từ xa đã hô lên.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Rốt cuộc xảy ra chuyện gì? không nên có bộ dạng kinh ngạc như vậy, chẳng lẽ không thể đi đến gần đây rồi mới nói sao? Từ xa đã hét lên như thế còn ra thể thống gì!

Lý Nhị nhìn Trương Tinh Phong trên mặt tươi cười, biết hắn không hề tức giận, liền cười hì hì nói:

- Sư phụ, người không biết đâu, lần này có rất nhiều người chết thảm!

Trương Tinh Phong nhất thời bị thu hút, lập tức nói:

- Cái gì chết thảm, xảy ra chuyện gì? Mau nói đi!

Lý Nhị cười nói:

- Từ sau khi Hồng Hoang bị phát hiện, liền có rất nhiều thế lực bắt đầu đi đến đó, trong đó Hoàng Vũ đảo quốc và Cao Ly cũng đều đến. Ngoài ra còn có người của Liêu quốc, Kim quốc, thậm chí có cả người của hoàng gia. Sư phụ, Hoàng Vũ đảo quốc kia còn nói cái gì tinh anh của quốc gia, chỉ gặp phải một cái long quyền phong thôi đã chết hết mấy ngàn người rồi. Hình như cũng còn vài thế lực khác cũng gặp phải long quyền phong. Thật là đáng thương, còn chưa thấy được Hồng Hoang thì đã tổn thất nhiều người như vậy!

Trương Tinh Phong cũng không quan tâm gì đến các quốc gia khác, nhưng đối với chuyện rất nhiều thế lực lớn lần này gặp phải long quyền phong, trong lòng hẳn cũng cảm thấy thống khoái.

- Ha ha ..... Bọn họ tưởng rằng mấy ngàn năm nay không có một ai phát hiện ra Hồng Hoang đại lục chỉ là ngẫu nhiên hay sao? Mấy vạn dặm sa mạc không thể nào băng qua được một cách đơn giản như vậy. Tốt lắm, đi thôi, cùng ta gặp Tinh Phong vệ. Ha ha, ta nói cho người biết, hơn ba trăm cao thủ Kim Đan kỳ sẽ xuất hiện ngay bây giờ!

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Lý Nhị.

Lý Nhị lập tức nói:

- Sư phụ, trong đó có phần của con không vậy?

- Có, có, có!

Trương Tinh Phong lập tức kéo Lý Nhị đi về hướng luyện võ trường.

"Ha ha ..... Xuyên qua sa mạc, ta thật sự là bội phục các người. Nhưng mà Trương Tinh Phong ta cũng không cần vất vả như vậy, chỉ cần lãng phí một chút ngọc thạch tạo ra Truyền Tống Trận là được rồi!" Trương Tinh Phong hồi tưởng lại tin tức của Lý Nhị, trong lòng âm thầm cười.

"Ân ..... Đây không phải chính là ba trăm Kim Đan kỳ cao thủ hay sao?"

Trương Tinh Phong nhìn ba trăm Tinh Phong Vệ bên trong luyện võ trường, trong lòng cảm thán.

Thiên Tâm Tông sắp thành lập, thế lực ngạo thị thiên hạ của hắn cũng sắp được thực hiện. Trương Tinh Phong trong lòng cười lạnh: "Hồng Hoang, có lẽ sẽ phải nhuộm máu!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Trương Tinh Phong Đích Kỳ Tích.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Cả luyện võ trường đều tĩnh lặng, chỉ có thanh âm xào xạc của gió thổi trên mặt đất. Không có một người nào lên tiếng, tất cả đều nhìn vào Trương Tinh Phong đang đứng trên đài cao, vị thần trong lòng bọn họ.

- Mọi người chính là vệ đội tốt nhất của Tinh Phong trang viên, Trương Tinh Phong ta cũng sẽ không quên công lao của mọi người. Từ hôm nay trở đi, tất cả Tinh Phong Vệ đều sẽ trở thành đệ tử của "Thiên Tâm Tông", đúng, hay nói cách khác mọi người chính là đồng môn với Trương Tinh Phong ta!

Trương Tinh Phong hai mắt hữu thần nhìn những Tinh Phong Vệ bên dưới. Tin tức đột nhiên đến khiến cho tất cả đều giật mình.

- Tất cả mọi người đều là đệ tử đời thứ bảy mươi tám của Thiên Tâm Tông, còn những quan môn đệ tử của ta là đệ tử đời thứ bảy mươi bảy. Mọi người đã hiểu chưa?

Trương Tinh Phong là đệ tử đời thứ bảy mươi sáu của Thiên Tâm Tông. Bây giờ hãn lập phái có thể nói là một phân bộ của Thiên Tâm Tông tại Phàm Nhân giới này.

- Hiểu rõ!

Tất cả Tinh Phong Vệ đều hét lớn, vẻ mặt cũng rất hưng phấn. Bọn họ đã hiểu rõ, Thiên Tâm Tông này hiển nhiên chính là môn phái của Trương Tinh Phong. Quan môn đệ tử là đệ tử đời thứ bảy mươi bảy, bọn họ mặc dù cảm thấy bối phận của mình thấp hơn một chút, nhưng bọn họ cũng rất cao hứng, bởi vì bọn họ đã là người trong môn phái này.

Môn phái này nếu như đã có thể đào tạo ra một người như Trương Tinh Phong, vậy thì nhất định không phải là môn phái bình thường. Đây là suy nghĩ của các Tinh Phong Vệ.

- Tốt, nghỉ thức nhập môn không cần gấp gáp, sau vài ngày nữa sẽ tiến hành. Bây giờ chuyện quan trọng nhất chính là phải giúp mọi người gia tăng công lực đạt đến Kim Đan kỳ. Muốn gia nhập Thiên Tâm Tông công lực thấp nhất cũng phải đạt đến Kim Đan kỳ!

Trương Tinh Phong không hề nói sai. Tại Tu Chân giới, chỉ có đạt đến Kim Đan kỳ mới có thể xưng là một Tu Chân giả, mới có tư cách được xưng là đệ tử của tông phái, nếu không thì chỉ có thể xưng là đệ tử dự bị mà thôi.

Tất cả Tinh Phong Vệ bên dưới ánh mắt đều sáng lên. Bọn họ hiểu rất rõ Kim Đan kỳ đại biểu cho cái gì. Bây giờ trong mắt bọn họ Nhất Phẩm cao thủ thật sự chẳng là gì cả. Kim Đan kỳ đại biểu cho việc trường sinh bất lão, đại biểu cho công lực đạt đến một cảnh giới mới, thậm chí bản chất lực lượng cũng từ tiên thiên chân khí tiến hóa thành chân nguyên lực.

Tất cả Tinh Phong Vệ đều kích động, vừa rồi Trương Tinh Phong nói rất rõ "Giúp mọi người gia tăng công lực đạt đến Kim Đan kỳ!", điều này nói lên cái gì? Điều này nói rõ gia chủ Trương Tinh Phong có biện pháp có thể cho bọn họ nhanh chóng đạt đến Kim Đan kỳ.

Nghĩ đến đây, những Tinh Phong Vệ cũng khó kềm chế được sự kích động trong lòng.

Trương Tinh Phong đối với biểu hiện của các Tinh Phong Vệ bên dưới rất hài lòng, cười nói:

- Trong vòng ba ngày, ta sẽ khiến cho tất cả mọi người đều đạt tới Kim Đan kỳ!

Nhưng Tinh Phong Vệ cũng không thể kềm chế được nữa, tất cả cũng đều hô lên kinh ngạc.

"Nga....."

"A ....."

Bọn họ cao hứng, bọn họ hưng phấn. Mỗi một vũ giả có ai không muốn trường sinh bất lão. Bây giờ cơ hội đã xuất hiện, hơn nữa lại có thể thực hiện chỉ trong ba ngày, bọn họ có thể không cao hứng hay sao?

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn tất cả, trong lòng cũng cảm thấy hưng phấn. Tất cả đều nằm trong dự tính của hắn.

- Lý Nhị, hãy đi gọi Lang Phong đại ca, còn có A Vũ bọn họ đến đây. Ta có chuyện cần nhờ đến bọn họ!

Trương Tinh Phong lên tiếng. Vốn lúc đầu hắn chuẩn bị chia làm ba đợt, mỗi ngày để cho một nhóm Tinh Phong Vệ gia tăng công lực, nhưng bây giờ hắn đã quyết định để cho tất cả Tinh Phong Vệ đều cùng lúc phục dụng Khải linh đan. Hắn cho gọi Lang Phong bọn họ đến đây, chính là muốn bọn họ chú ý quan sát, đề phòng có người tẩu hỏa nhập ma.

Lý Nhị mặc dù không biết là nguyên nhân gì, nhưng hắn biết nhất định là có liên quan đến chuyện gia tăng công lực này, lập tức hưng phấn chạy đi. Hắn chạy rất nhanh, bởi vì hắn cũng chính là một phần tử sắp được gia tăng công lực.

Một lát sau tất cả Tinh Phong Vệ đều yên lặng trở lại. Trương Tinh Phong còn đang ở trên, bọn họ cũng không dám quá hưng phấn, nhưng sắc mặt vui mừng vẫn còn hiện rõ.

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn những Tinh Phong Vệ bên dưới.

- Nhị đệ, chúng ta đến rồi, có chuyện gì vậy, không phải là muốn chúng ta làm hộ pháp đấy chứ!

Lang Phong lên tiếng, sau khi hắn nghe được Trương Tinh Phong muốn cho các thuộc hạ của mình gia tăng công lực thì đã đoán ra.

- Đối, Lang Phong đại ca, vài người các người hãy phân ra quan sát hơn mười người khác. Phục dụng Khải linh đan mặc dù thị rất an toàn, nhưng đề phòng vạn nhất thì vẫn hơn!

Trương Tinh Phong cười nói.

- Được, sư phụ, việc này cứ giao cho bọn con đi!

Lý Đại nói lớn. Ngày hôm qua hắn đã phục dụng linh đan cùng với Bích lăng đan, một hơi đạt đến Kim Đan hậu kỳ. Bây giờ đối với việc Trương Tinh Phong muốn gia tăng công lực của các Tinh Phong Vệ trong lòng cảm thấy cao hứng.

Lang Phong cũng cảm thấy cao hứng vì thế lực của gia tộc có thể gia tăng. Hắn được làm phò mã như hôm nay cũng là nhờ công lực cùng với thế lực cường đại của Trương Tinh Phong, hắn hiểu rất rõ, trên thế giới này thế lực mới chính là nhân tố quyết định tất cả.

Hơn ba trăm Kim Đan kỳ cao thủ sắp sửa đản sinh, đây là một lực lượng vô cùng cường đại, hơn nữa lực lượng này lại thuộc về bọn họ.

Trương Tinh Phong lớn tiếng vừa cười vừa nói:

- Tốt lắm, mọi người đều ngồi xuống đi. Ngay tại luyện võ trường này, ta sẽ phát cho mỗi người một viên đan dược. Sau khi mọi người dùng xong, hãy dựa theo "Thái Cực Âm Dương Quyết" để vận chuyển, tin rằng tất cả đều sẽ đạt đến Kim Đan kỳ. Đến lúc đó, ta sẽ truyền cho mọi người "Thiên Linh Quyết" để mọi người chính thức bắt đầu tu chân!

Trương Tinh Phong cũng không giải thích thêm, trực tiếp để cho Lang Phong bọn họ bắt đầu phân phát Khải linh đan.

Từng viên Khải linh đan đều được phân đến tay các Tinh Phong Vệ. Tất cả đều cẩn thận cầm linh đan trên tay, ngửi mùi thơm của nó.

Lang Phong bọn họ vài người phân ra đứng ở các phương vị, mỗi người có nhiệm vụ quan sát hơn mười người khác. Trương Tinh Phong không chế đại cuộc, tin tưởng tất cả sẽ không có vấn đề gì.

- Tốt lắm! Mọi người có thể phục dụng được rồi!

Thanh âm của Trương Tinh Phong cũng có chút run rẩy, hiển nhiên hắn đang kích động.

Ngay cả tại Tu Chân giới cũng chưa từng thấy tông phái nào lại mạnh tay như vậy, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu chính là yêu thú thật sự quá ít. Trương Tinh Phong là người đầu tiên từ trước đến nay dám đem cả vài trăm viên linh đan cho đệ tử của mình phục dụng, thử hỏi hắn không kích động hay sao?

Kỳ thật Trương Tinh Phong còn không biết, ngoại trừ Tu Chân giới, Tiên giới và Ma giới ra còn có một không gian khác. Không gian này chỉ tồn tại duy nhất yêu thú.

Mỗi một Tinh Phong Vệ đều cẩn thận đưa Khải linh đan trên tay nuốt vào, bắt đầu hấp thu .....

Mặt trời bắt đầu xuống núi, bầu trời cũng dần dần tối lại.

Cả luyện võ trường đều tràn ngập mùi thơm của Khải linh đan. Mỗi một Tinh Phong Vệ trên người đều phát ra bạch quang. Trương Tinh Phong cũng không dám lơ là, tất cả đều chú ý quan sát.

Màn đêm phủ xuống, ba trăm luồng ánh sáng màu trắng hình người hoàn toàn bao phủ cả luyện võ trường. Trương Tinh Phong bọn họ cũng đang quan sát, trên mặt đã bắt đầu tươi cười, bởi vì cho đến lúc này vẫn chưa có một người nào tẩu hỏa nhập ma.

Đêm khuya, gió lạnh thét gào, nhưng cả luyện võ trường dường như đang được bao phủ bên trong một lồng khí mờ ảo. Nhiệt độ bên trong lồng khí hầu như không hề thay đổi, vẫn ấm áp giống như ban ngày.

Đột nhiên ánh mắt của Trương Tinh Phong sáng lên, lông mày của Lang Phong cũng đột nhiên nhíu lại. Bọn họ đều chú ý đến một Tinh Phong Vệ sắc mặt bắt đầu đỏ lên giống như nhồi máu.

Trương Tinh Phong lập tức thuận di đi đến phía sau Tinh Phong Vệ này, hai tay lập tức đặt lên lưng của hắn, hỗn độn lực cường đại truyền vào bên trong cơ thể. Dực lực của Khải linh đan rất mạnh so với các Tinh Phong Vệ, nhưng đối với Trương Tinh Phong thì căn bản chẳng là gì cả. Dưới sức mạnh của hỗn độn lực, Khải linh đan rất nhanh đã bị Tinh Phong Vệ này hấp thu.

Trương Tinh Phong thu tay về, mỉm cười nhìn Tinh Phong Vệ này, quay sang nói với Lang Phong bên cạnh:

- Xem ra người này rất may mắn, có lẽ sẽ là người đầu tiên hấp thu thành công!

Trương Tinh Phong vừa rồi đã ra tay giúp đỡ Tinh Phong Vệ này gia tăng tốc độ hấp thu, bây giờ hầu như đã hoàn toàn thành công.

Không ngoài dự liệu của Trương Tinh Phong, Tinh Phong Vệ này rất nhanh đã mở mắt ra. Hắn lập tức quay về Trương Tinh Phong bên cạnh quỳ xuống, hắn biết vừa rồi chính Trương Tinh Phong đã cứu mạng của hắn.

- Người đứng lên đi, trước tiên hãy sang bên cạnh nghỉ ngơi một chút, củng cố lại cảnh giới. Những người khác hãy tiếp tục!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Tinh Phong Vệ này cảm kích nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng cảm thấy ấm áp. Gia chủ của hắn, vị thần trong lòng hắn lại quan tâm đến hắn như vậy, hắn cảm thấy cực kỳ vinh hạnh.

Đêm tối chậm rãi trôi qua, Những Tinh Phong Vệ lần lượt đứng lên, bọn họ đều đã thành công. Lý Nhị là người thứ hai thành công, sau khi đạt đến Kim Đan kỳ liền lập tức chạy đến trước mặt Trương Tinh Phong, bắt đầu kiêu ngạo. Trương Tinh Phong cũng không biết nói gì, chỉ cười cười.

Trời dần dần sáng, mặt trời cũng đã bắt đầu lên.

Tất cả Tinh Phong Vệ đều đã thành công, đều đạt đến Kim Đan kỳ. Tất cả đều kích động cảm thụ lực lượng cường đại bên trong cơ thể, lực lượng xa lạ nhưng lại tâm ý tương thông —— chân nguyên lực.

Đột nhiên tất cả Tinh Phong Vệ đều nhìn về phía Trương Tinh Phong, một người quỳ xuống, sau đó tất cả đều quỳ xuống.

- Gia chủ vạn tuế!

- Gia chủ vạn tuế! .....

Vạn tuế chỉ được dùng riêng cho hoàng đế, nhưng tất cả Tinh Phong Vệ đều biết Kim Đan kỳ cao thủ đại biểu cho cái gì. Cái gì hoàng đế, bọn họ cũng đều xem thường, trong lòng bọn họ, gia chủ chính là lớn nhất đích, là mạnh nhất. Bọn họ được như ngày hôm nay tất cả đều là do gia chủ ban cho.

Trương Tinh Phong không nói gì thêm. Đối với hoàng đế, hắn vốn không hề có ý nghĩ tôn kính. Hoàng đế của nhân gian thì có là gì? Tại Tu Chân giới căn bản là không đáng giá một xu. Một Tu Chân giả có thể giết chết hoàng đế một cách rất dễ dàng.

Lang Phong bọn họ cũng không nói gì. Bọn họ cũng biết danh xưng hoàng đế cũng chỉ là hư danh mà thôi, chỉ có thể lực cường đại mới là chân thật nhất. Thế lực sẽ quyết định tất cả.

- Các vị, mọi người sau này chính là đệ tử của Thiên Tâm Tông, đồng thời cũng là những vệ sĩ trung thành nhất của Tinh Phong gia tộc. Bây giờ mọi người hãy về trước củng cố cảnh giới cho thật tốt. Sau một thời gian nữa ta sẽ dẫn mọi người đến Hồng Hoang rèn luyện, chỉ có trải qua chiến đấu mới có thể chân chính lĩnh hội được lực lượng!

Thanh âm của Trương Tinh Phong rất hùng dũng.

- Tuân lệnh, gia chủ!

Tất cả Tinh Phong Vệ lập tức cao giọng đáp lời, tất cả đều quay trở về phòng của mình.

Trương Tinh Phong và bọn Lang Phong cùng nhìn theo những Tinh Phong Vệ rời đi, trên mặt đều hiện lên vẻ tươi cười.

- Nhị đệ, lần này đệ quả thật là mạnh tay, ha ha ..... Cái gì tứ đại thế gia, bây giờ căn bản là chẳng thể nào so sánh với chúng ta được!

Lang Phong hớn hờ nói.

- Đúng vậy, sư phụ, từ nay về sau Tinh Phong gia tộc của chúng ta sẽ trở thành Tinh Phong thế gia. Thiên Tâm Tông cũng sẽ trở thành một thế lực mạnh nhất!

Lý Đại có vẻ cực kỳ cao hứng, khi nói chuyện cũng hí mắt lại, phảng phất như đã nhìn thấy thời kỳ Thiên Tâm Tông uy chấn thiên hạ.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Ha ha, không cần vội, mới chỉ ba trăm người, vẫn còn chưa đủ. Hãy lập tức tuyển ra bốn trăm người từ Thiết Huyết quân đoàn mang đến đây, ta cũng sẽ cho bọn họ đạt đến Kim Đan kỳ. Còn có Dã Thú quân đoàn cũng ra bốn trăm người. Trên người ta bây giờ chỉ còn hơn năm trăm viên Khái linh đan mà thôi. Trước tiên hãy tuyển từ Thiết Huyết quân đoàn trước đã, còn Dã Thú quân đoàn thì hãy để sau!

Đột nhiên Trương Tinh Phong cười lớn, có vẻ rất đặc ý:

- Ha ha ha ..... Kim Đan kỳ cao thủ nhất định phải trên một ngàn. Nếu không làm sao có thể lập nên uy danh của Thiên Tâm Tông!

Kim Đan kỳ hơn một ngàn, cho dù là Tu Chân giới cũng là hiếm có, chỉ có một vào số đại tông phái mới dám mạnh tay như vậy. Linh dược tại Tu Chân giới mặc dù rất nhiều, nhưng Tu Chân giả thì lại còn nhiều hơn gấp bội. Chỉ tính riêng vài chục tinh cầu lớn nhất thì đã có gần ngàn vạn Tu Chân giả rồi, không cần phải nói đến những địa phương xa xôi khác.

Tu Chân giả nhiều, linh dược thì ít, muốn đạt đến Kim Đan kỳ cũng là cực kỳ khó khăn, phần lớn đều là chậm rãi tu luyện. Môn phái mọc lên như rừng, nhưng đại môn phái thì lại quá ít. Mục tiêu của Trương Tinh Phong chính là làm cho Thiên Tâm Tông trở thành một siêu cấp tông phái. Chỉ là Thiên Tâm Tông tại Tu Chân giới thật sự chỉ là một môn phái bình thường, giấc mộng của Trương Tinh Phong cũng chỉ có thể thực hiện được tại Phàm Nhân giới này mà thôi. Có thiên tài địa bảo, có vô số yêu thú tại Hồng

Hoang, Trương Tinh Phong tin tưởng giấc mộng của hắn có thể thực hiện được.

- Hơn cả ngàn Kim Đan kỳ cao thủ, ha ha ..... Sư phụ ..... Lý Nhị con sau này .....

Lý Nhị trong mắt phát ra quang mang quái dị. Cũng không ai biết hắn đang có tâm tư gì, nhưng nhất định không phải là thứ tốt lành.

Trương Tinh Phong gõ vào đầu Lý Nhị, nổi giận nói:

- Tên gia hỏa nguời, còn không mau trở về phòng củng cố lại cảnh giới đi. Nhanh lên!

Lý Nhị lập tức ảo não chạy đi.

- Đại ca, chúng ta cũng trở về nghỉ ngơi thôi. Mọi người đều đã vất vả cả ngày, chắc cũng mệt mỏi rồi!

Trương Tinh Phong lên tiếng, cùng Lang Phong và bọn Trương Vũ đồng thời rời khỏi, chỉ để lại luyện võ trường trống trải. Có ai biết được nơi này vừa có hơn ba trăm cao thủ Kim Đan kỳ xuất hiện.

Tháng năm năm nay, Trương Tinh Phong đã quan sát những chiến sĩ của Thiết Huyết quân đoàn và Dã Thú quân đoàn, căn cứ vào tiên thiên nguyên khí tuyển ra một số tinh anh thu làm quan môn đệ tử, là đệ tử đời thứ bảy mươi bảy.

Tháng sáu cùng năm, Trương Tinh Phong bắt đầu gia tăng công lực cho những đệ tử này. Người thấp nhất cũng đạt đến Kim Đan tiền kỳ, còn những người như Trương Vũ thì đã đạt đến Kim Đan hậu kỳ.

Cùng tháng, bốn trăm chiến sĩ may mắn của thiết huyết quân đoàn đi đến Tinh Phong trang viên. Ba ngày sau, bốn trăm Kim Đan kỳ cao đã thủ xuất hiện, bọn họ cũng trở thành đệ tử đời thứ bảy mươi tám của Thiên Tâm Tông.

Trong tháng này, Trương Tinh Phong cũng đã đi đến Hồng Hoang, giết gần cả ngàn yêu thú, đem nội đan của chúng về để luyện chế Khảm linh đan.

Tháng bảy, bốn trăm tinh anh may mắn của Dã Thú quân đoàn đi đến Tinh Phong trang viên. Ba ngày sau cũng xuất hiện bốn trăm Kim Đan kỳ cao thủ, tất cả cũng là đệ tử đời thứ bảy mươi tám.

Ba tháng, gần ba tháng, Trương Tinh Phong cuối cùng đã an bài thỏa đáng tất cả mọi chuyện.

Thống kê lại, Tinh Phong Vệ tổng cộng có ba trăm sáu mươi Kim Đan kỳ cao thủ, Thiết huyết quân đoàn tổng cộng có bốn trăm Kim Đan kỳ cao thủ, Dã Thú quân đoàn cũng có bốn trăm Kim Đan kỳ cao thủ. Tổng cộng tất cả là một ngàn một trăm sáu mươi người, bọn họ đều là đệ tử đời thứ bảy mươi tám của Thiên Tâm Tông.

Đệ tử đời thứ bảy mươi bảy nhân số cũng đạt đến năm mươi người, đương nhiên tất cả đều có cơ hội phục dụng Bích lăng đan. Bọn họ là những tinh anh của Thiên Tâm Tông, là tương lai của môn phái.

Một kỳ tích, một kỳ tích chỉ thuộc về Trương Tinh Phong. Chỉ trong vòng ba tháng ngắn ngủi, hơn một ngàn Kim Đan kỳ cao thủ đã xuất hiện.

Có lẽ là bởi vì Trương Tinh Phong vẫn chưa cho người khác biết là hắn có hai ức hoàng kim, cho nên Chu Lệ đến bây giờ vẫn không phong cho hắn làm công tước. Nói cách khác, Tinh Phong gia tộc hiện nay cũng chỉ có thể xem như một bá tước gia tộc mà thôi.

Thiên Tâm Tông vẫn còn chưa có địa bàn. Theo như Trương Tinh Phong nói thì: "Đây là đại sự quan hệ đến cả ngàn vạn năm, không thể nào qua loa đại được được, nhất định phải tìm một nơi xứng đáng với địa vị của tông phái!"

Cứ như vậy, chuyện thành lập Thiên Tâm Tông vẫn bị trì hoãn. Tinh Phong trang viên tạm thời trở thành địa bàn của Thiên Tâm Tông.

Việc đi Hồng Hoang rèn luyện cũng đã chuẩn bị sẵn sàng, chỉ chờ tất cả đệ tử củng cố được cảnh giới sẽ lập tức bắt đầu. Tất cả đệ tử đều cố gắng tu luyện, mong chờ ngày đó sẽ đến.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tề Tụ Hồng Hoang.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Từng đạo hỗn độn lực bay lượn chung quanh Trương Tinh Phong, bầu trời cũng bắt đầu trở nên tối sầm. Tất cả mãnh thú của Hồng Hoang đều sợ hãi nằm rạp xuống mặt đất, không dám cử động.

Trương Tinh Phong thần sắc nghiêm túc, hai tay kết thành các loại thủ ấn, đột nhiên ngậm lên một tiếng:

- Tiểu Lục Thừa Nhiếp Tâm Trận —— Cỗ!

Hỗn độn lực ngập trời toàn bộ dồn về khoảng đất trống trước mặt Trương Tinh Phong .....

Trương Tinh Phong chậm rãi từ trên không trung hạ xuống, mỉm cười nhìn Truyền Tống Trận. Quang mang trong tay chợt lóe lên, trong nháy mắt sáu khối thượng phẩm ngọc thạch đã đặt vào sáu phương vị của Truyền Tống Trận.

"Ta sẽ thử trước xem!" Trương Tinh Phong đi vào bên trong Truyền Tống Trận, hỗn độn lực lập tức phát ra. Quang mang chợt lóe lên, Trương Tinh Phong hoàn toàn biến mất tại Hồng Hoang.

Lúc này bên cạnh luyện võ trường tại Tinh Phong trang viên, một luồng sáng chợt xuất hiện, Trương Tinh Phong từ bên trong bước ra.

"A ....." .....

Những tiếng hô kinh ngạc vang lên, những đệ tử đời thứ bảy mươi tám nhìn thấy Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện, bọn họ biết Truyền Tống Trận đã thành công.

- Tốt lắm, mọi người hãy chuẩn bị sẵn sàng, ngày mai sẽ bắt đầu đến Hồng Hoang luyện tập. Tất cả đệ tử đời thứ bảy mươi tám đều phải đi!

Trương Tinh Phong lớn tiếng nói.

Hơn một ngàn người lập tức bắt đầu trở về chuẩn bị, trong lòng bọn họ vô cùng hưng phấn. Hồng Hoang, một địa phương thần bí, là nơi tràn ngập

thách thức. Hơn một ngàn đệ tử Thiên Tâm Tông đều trở về chuẩn bị vũ khí của mình. Bây giờ vũ khí đều là do bọn họ tự mình luyện chế ra, đạt đến Kim Đan kỳ thì đã có thể phát ra tam muội chân hỏa. Bọn họ cũng không phải luyện chế pháp khí, chỉ là dùng Bí Thiên Thạch luyện chế thành binh khí mà thôi.

Những đệ tử Thiên Tâm Tông này vì củng cố cảnh giới mà đã tu luyện mất bốn tháng, Trương Tinh Phong cũng cho rằng đã có thể tiến vào Hồng Hoang, cho nên hôm nay hẳn mới bố trí Truyền Tống Trận.

Ngày thứ hai, hơn một ngàn đệ tử Thiên Tâm Tông hưng phấn thông qua Truyền Tống Trận đến Hồng Hoang. Truyền Tống Trận sử dụng rất đơn giản, chỉ cần đem chân nguyên lực của mình thôi động ngọc thạch là được.

Trương Tinh Phong thay đổi ba lần thượng phẩm ngọc thạch, trong lòng cũng có chút đau xót: "Ngọc thạch này cũng đắt tiền lắm!" May mắn là bây giờ hẳn có rất nhiều ngọc thạch. Nếu như là ở Tu Chân giới, chỉ cần để cho một ngàn người truyền tống trong vòng một năm cũng đủ để Trương Tinh Phong phá sản rồi.

Cuối cùng tất cả Thiên Tâm Tông đệ tử đều đã truyền tống qua, Trương Tinh Phong là người đi sau cùng.

Nhìn những Thiên Tâm Tông đệ tử bắt đầu phân thành từng nhóm, Trương Tinh Phong âm thầm gật đầu. Thiết sót lớn nhất của Tu Chân giả chính là kỷ luật, muốn cho bọn họ lập thành nhóm là không có khả năng, chủ yếu là bởi vì khi tu luyện đều là một mình từ từ tu luyện. Còn bây giờ các Thiên Tâm Tông đệ tử này đều được huấn luyện dựa theo tiêu chuẩn quân đội, cho dù bây giờ trở thành Tu Chân giả, vẫn rất nghiêm túc chấp hành kỷ luật.

Một đội quân Tu Chân giả có kỷ luật, thực lực của môn phái tuyệt đối mạnh hơn rất nhiều so với những Tu Chân môn phái đồng dạng.

- Tốt lắm, trong khoảng thời gian này mọi người hãy tu luyện bên trong khu vực thứ nhất. Nhớ kỹ, cứ bảy người hợp thành một đội, khi gặp phải dã thú số lượng lớn, lập tức dùng Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận để đối phó. Ba tháng sau, mọi người có thể tiến vào khu vực thứ hai. Đương nhiên đến lúc đó ta sẽ thông báo cho mọi người biết!

Trương Tinh Phong ra lệnh.

- Còn có, thu thập các loại bảo vật như linh chi đương nhiên cũng là nhiệm vụ của các người. Ngoài ra khi giết chết mãnh thú hãy cố gắng đừng phá hư bộ da của nó, tất cả đều là tiền a!

Trương Tinh Phong đột nhiên cười.

" Ha ha ....." Tất cả Thiên Tâm Tông đệ tử bên dưới cũng đều phá lên cười. Đúng, tất cả đều là tiền mà!

- Tốt lắm, các người có thể bắt đầu luyện tập rồi!

Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói. Để cho Tu Chân giả luyện tập thật sự rất đơn giản, tất cả bọn họ đều đã vượt qua Tích Cốc kỳ, căn bản là không cần lương thực. Trương Tinh Phong chỉ cần đưa bọn họ đến Hồng Hoang ..... sẽ có rất nhiều linh chi và nhân sâm, còn có một số lượng lớn da thú .....

Ba tháng sau, Thiên Tâm Tông đệ tử bắt đầu tiến vào khu vực thứ hai. Đương nhiên lần này, Trương Tinh Phong an bài cho bọn họ bốn mươi chín người lập thành một đội, có thể tạo thành một siêu cấp Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận, đủ để bảo vệ mình tại khu vực thứ hai.

.....

Hôm nay, Trương Tinh Phong đang thoải mái ở bên hồ phơi mình dưới ánh mặt trời. Bây giờ đã có rất nhiều linh chi nhân sâm từ Hồng Hoang mang đến, ngoài ra còn có rất nhiều da thú, tất cả đều là vô số bạc, trở thành thế gia cũng là chuyện không còn xa vời nữa.

- Sư phụ, những đệ tử tu luyện tại Hồng Hoang truyền đến tin tức, bọn họ đã phát hiện người của Lý gia xuất hiện tại Hồng Hoang!

Trương Vũ đứng ở phía sau Trương Tinh Phong lên tiếng.

Trương Tinh Phong nhướn mày: "Mới chỉ vừa hơn một năm thôi, Lý gia đã đến được Hồng Hoang rồi, chia đều ra mỗi ngày đi được đến hơn trăm dặm. Nói cách khác hẳn là bọn họ không hề dừng lại. Xem ra vận khí của cao thủ Lý gia quả thật là tốt!

Đến Hồng Hoang đương nhiên đều là Tiên Thiên cao thủ, tốc độ nhanh vô cùng. Tiên Thiên cao thủ di chuyển trong sa mạc trăm dặm một ngày là chuyện rất bình thường. Bọn họ có thể trong vòng một năm đến được Hồng Hoang, cũng nói lên bọn họ không hề gặp phải nguy hiểm gì, nếu không thì

không thể nào đến nhanh như vậy. Cho nên Trương Tinh Phong mới nói vận khí của bọn họ quả thật rất tốt.

- Các người phát hiện ra lúc nào?

Trương Tinh Phong lên tiếng hỏi.

- Buổi sáng hôm nay, có Tinh Phong Vệ phát hiện ra rất nhiều người xuất hiện tại Hồng Hoang, thông qua y phục có thể nhận ra đó là người của Lý gia. Thật là không ngờ vận khí của bọn chúng lại tốt như vậy, có thể vượt qua sa mạc!

Trương Vũ đối với Trương Tinh Phong càng thêm tôn kính. Ngay cả việc khó tin như Truyền Tống Trận cũng có thể làm được, còn có việc gì không thể hoàn thành được đây?

Đồng thời Trương Vũ cũng có vẻ rất buồn bực. Hắc hắc rất rõ uy lực sa mạc, nhưng người của Lý gia lại có thể vượt qua nhanh như vậy. Còn Hoàng Vũ đảo quốc, hai lần xuất động nhân mã đều gặp phải cơn lốc ..... tổn thất hơn cả vạn người. Nghe nói đảo quốc này vẫn còn chưa chịu từ bỏ, lại tiếp tục an bài nhóm nhân mã thứ ba. Trương Vũ trong lòng thầm nghĩ: "Nhóm nhân mã thứ ba này rồi cũng sẽ bị sa mạc nuốt chửng thôi. Hắc hắc!"

Tương tự nhân mã của Liêu quốc cũng bị cơn lốc tập kích, ngoài ra còn có mấy vạn sa lang (chó sói sa mạc). Sa mạc nguy hiểm trùng trùng, có thể khi người đang đi, cát dưới chân đột nhiên sẽ lún xuống, người càng giẫm dẫm thì càng chìm mau hơn .....

Cũng có thể khi người đang đi, trên mặt đất đột nhiên sẽ xuất hiện sa thử (chuột sa mạc), vô số sa thử sẽ có thể khiến cho người rất nhanh trở thành một bộ xương trắng .....

Đây cũng là nguyên nhân mà Trương Tinh Phong không để cho các đệ tử băng qua sa mạc, có rất nhiều nguy hiểm căn bản là không thể nào ngăn cản được, chẳng hạn như là long quyển phong.

Bây giờ người của Lý gia lại may mắn vượt qua.

- Hắc hắc, bọn chúng còn phải có mạng để trở về nữa!

Trương Vũ cười lạnh nói. Người của Tinh Phong trang viên cũng đều phản cảm đối với Lý gia, có lẽ là bởi vì Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Không cần lo đến bọn chúng, đến lúc đó tự ta sẽ có phương pháp giải quyết. Chuyện mà ta an bài người đã làm xong chưa?

Trương Vũ cười nói:

- Đương nhiên, sư phụ yên tâm, con đã sớm chuẩn bị xong hết rồi. Một số lượng lớn da thú đã được vận chuyển đi, mỗi một kiện có giá khoảng năm ngàn lượng. Đáng tiếc là không có da của bạch hổ. Lúc trước khi kiểm tra da của bạch hổ, phòng ngự không ngờ lại có thể ngang với cả Bí Thiên Thạch!

Trương Tinh Phong đã sớm an bài Trương Vũ thành lập một cửa hiệu chuyên buôn bán da thú. Trương Vũ này cũng quả thật là lười biếng, trực tiếp từ trong những Thiên Phong đồ trang chọn ra một cửa hiệu ngoài mặt tiền. Đương nhiên những da thú này chính là từ Hồng Hoang mang đến. Trương Tinh Phong đối với việc này cảm thấy rất hài lòng, Thiên Phong đồ trang vốn rất lớn, một cái mặt tiền căn bản không là gì cả, hơn nữa còn tiết kiệm được rất nhiều chi phí.

- Nga, được rồi, A Vũ, ở chỗ ta còn có không ít da của ngân lang, do lúc trước ta đi thu thập nội đan tiện tay mang về. Ân ..... ngân lang cùng với bạch hổ đều là cùng một cấp bậc, tuy rằng phòng ngự bên ngoài không thể nào so sánh được với bạch hổ, nhưng cũng có thể so sánh với huyền thiết chiến giáp. Mặc dù da của nó nhỏ hơn rất nhiều so với bạch hổ, nhưng cũng lớn hơn những ngân lang bình thường rất nhiều. Người hãy đem bán một bộ với giá mười vạn lượng. Nhớ kỹ, một lần chỉ bán hai kiện mà thôi, hơn nữa tuyệt đối không được giảm giá!

Trương Tinh Phong dặn dò.

- Hắc hắc ..... Sư phụ, người càng ngày càng biết cách làm ăn rồi đấy!

Trương Vũ cười đùa nói.

Trương Tinh Phong khẽ lắc đầu, cười cười nói:

- Tốt lắm, người hãy đi về trước đi, ta muốn đến Hồng Hoang xem thử. Tinh Phong Vệ bọn họ cũng đã tiến vào khu vực thứ hai hơn một tuần rồi. Thuận tiện "chiếu cố" những cao thủ của Lý gia một chút. Ha ha!

Ánh mắt của hắn trở nên lạnh lẽo.

- Tuân lệnh, sư phụ, nhưng còn những da thú thì sao đây?

Trương Vũ nghi hoặc lên tiếng hỏi.

Trương Tinh Phong đưa một ngón tay chỉ ra ngoài cửa:

- Không phải ở ngoài đó sao?

Vừa rồi khi nói chuyện hắn đã từ bên trong Thiên Vũ thủ trạc lấy ra ba trăm bộ da của ngân lang.

- Đây là ba trăm bộ, người không cần phải vội vàng đem bán, cứ phân tán ra các địa phương. Ân ..... Hay là người một lần chỉ bán một bộ thôi, một tuần lễ bán một lần!

Trương Tinh Phong cũng biết cái gì càng hiếm thì lại càng quý.

- Sư phụ yên tâm ..... con đã có phương pháp rồi, hắc hắc! Không làm phiền đến sư phụ nữa!

Nói xong, Trương Vũ lập tức rời khỏi.

Trương Tinh Phong bây giờ dư một cái Trạm Lam thủ trạc, nhưng bây giờ hắn cũng không biết nên cho ai. Tất cả những bảo vật của Trọng Huyền ma đế bên trong Trạm Lam thủ trạc hắn đều đã chuyển hết qua Thiên Vũ. Nhưng mà chỉ có một cái, hắn suy nghĩ mãi cũng không biết nên cho người nào?

Trương Tinh Phong cũng muốn luyện chế trữ vật thủ trạc, nhưng nó so với luyện chế pháp khí còn khó hơn rất nhiều. Bởi vì luyện chế trữ vật thủ trạc yêu cầu phải có nguyên liệu là Không Vũ Thạch. Không Vũ Thạch cũng chỉ là một nguyên liệu tương đối bình thường tại Tu Chân giới, cho nên bên trong thủ trạc của Bàn Cổ và Trọng Huyền ma đế đều không có, hơn nữa tại Phàm Nhân giới cũng không có loại nguyên liệu này.

Trương Tinh Phong cũng không biết, luyện chế cực phẩm trữ vật thủ trạc chẳng hạn như Trạm Lam thủ trạc thì không phải cần đến Không Vũ Thạch, mà là phải sử dụng Hư Không Thạch. Trương Tinh Phong cũng không nhận thức được, bởi vì Hư Không Thạch chỉ tồn tại ở tiên giới, hơn nữa còn cực kỳ trân quý.

Cho dù hắn có nhận thức được thì cũng vô dụng, bởi vì dùng Hư Không Thạch luyện chế trữ vật thủ trạc phải tốn thời gian rất dài, ít nhất cũng phải vài năm.

- Ân ..... Bây giờ phải đi Hồng Hoang chơi đùa một chút!

Trương Tinh Phong mỉm cười, trong nháy mắt xuất hiện trên không trung.

Ngự kiếm phi hành giữa những tầng mây, tốc độ của Trương Tinh Phong rất nhanh, gió thổi rất mát, y phục bay phấp phật.

Sa mạc, sa mạc vô tận lại xuất hiện trước mặt hắn.

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy thần nhiên, mỗi khi nhìn thấy sa mạc, hắn lại có một loại cảm giác như dung nạp thiên địa, vô cùng dễ chịu.

Hưởng thụ cảm giác tuyệt vời này, bất tri bất giác Trương Tinh Phong đã thấy được Hồng Hoang ở phía xa. Đột nhiên một đội ngũ xuất hiện bên dưới hắn.

Hỗn độn lực vận chuyển theo "Thiên Địa Bát Hoang Thị Thính Quyết", dễ dàng nghe được đối thoại bên dưới.

- Đại ca, bây giờ Lý gia, Vũ Văn gia bọn họ đều đã tới rồi. Còn có đội ngũ liên hợp của các bá tước, Liêu quốc, Kim quốc, còn có hoàng gia và Cao Ly cũng đã đến. Thật là may mắn, nhiều người như vậy mà cũng không gặp phải cơn lốc gì!

Một nam tử áo trắng lên tiếng. Ân, không đúng, không phải là áo trắng mà phải nói là áo xám.

Đại hán áo đen lập tức nói:

- Ha ha ..... Chúng ta đều là đi theo người của Lý gia. Theo gia chủ nói thì linh giác của những cao thủ Lý gia có thể sớm nhìn thấy được nguy hiểm. Đương nhiên sử dụng linh giác cũng tiêu hao rất nhiều sức lực, cũng chỉ có Lý gia cao thủ vô số mới có thể duy trì liên tục như vậy!

Nam tử áo xám lập tức cười lạnh nói:

- Hừ, chỉ cần Ma Điện phái người đến thì có gì phải lo lắng, chỉ cần ba cao thủ luân phiên sử dụng linh giác là đủ rồi. Nhưng mà Ma Điện thì lại cứ luôn bảo thủ!

- Thạch Động, ít nói một chút đi. Ma Điện là nơi người có thể nói đến hay sao?

Vị đại ca kia đột nhiên lạnh giọng nói.

Thạch Động xấu hổ cười cười, lập tức nói sang chuyện khác nói:

- Đại ca, huynh còn nhớ không? Lần đầu tiên đến đây, Liêu quốc và Kim quốc đều gặp phải long quyển phong. Bọn chúng cũng còn thông minh, lần thứ hai lập tức đi theo sau chúng ta. Còn cái gì Hoàng Vũ đảo quốc, ha ha ..... đều là những kẻ ngu ngốc ..... Ha ha .....

Vị đại ca kia cũng tươi cười:

- Đúng, Hoàng Vũ đảo quốc quả thật là những kẻ ngu ngốc, đã chết hết ba nhóm nhân mã vẫn còn chưa hiểu ra. Nghe nói bọn chúng lại vừa phái ra mấy ngàn võ sĩ "tinh anh". Trời ạ, không có linh giác chỉ đạo, chúng tưởng rằng có thể an toàn thông qua sa mạc hay sao?

Thạch Động nói:

- Hắc hắc, đại ca, chúng ta hãy cứ từ từ mà quan sát, xem thử đảo quốc này rốt cuộc phái đến bao nhiêu cao thủ. Chúng ta đã đến gần Hồng Hoang rồi, bây giờ bọn chúng muốn đi theo chúng ta cũng không còn cơ hội nữa. Hắc hắc ..... Thật sự không biết bọn chúng rốt cuộc muốn chết bao nhiêu người. Lần này nếu chết hết nhất định bọn chúng sẽ lại phái người đến, phái đến rồi lại tiếp tục chết ..... Ha ha ha .....

Thạch Động càng nói, càng cảm thấy người của đảo quốc này quả thật là ngu ngốc, liền cười lớn.

Trương Tinh Phong đứng trên mây nghe được, cũng phải kinh ngạc nói: "A ..... Đảo quốc này lại kiên trì đến như vậy sao? Nhân mã ba lần đều đã chết mà vẫn còn tiếp tục. Không biết là can đảm hay là ngu ngốc nữa?

Đột nhiên Trương Tinh Phong mỉm cười: "Ân, thật là thông minh, sử dụng linh giác để dò đường ..... Không sai ..... nhiều thế lực đến Hồng Hoang như vậy, xem ra có sẽ náo nhiệt lắm đây, ha ha ....." Trương Tinh Phong cười lớn, ngự kiếm bay về hướng khu vực thứ hai.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Thiên Đường? Địa Ngục?.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hồng Hoang bí ẩn nghênh đón những vị khách đến từ phương đông, có lẽ phải nói cho chính xác là nghênh đón những thợ săn.

Lúc này bốn thế lực độc lập là Lý gia, Thạch gia, Vũ Văn gia và triều đình đã đi đến Hồng Hoang. Đồng thời còn có bốn liên hợp thế lực khác, phân biệt là Kim quốc, Liêu quốc, Cao Ly và bá tước gia tộc liên hợp thế lực.

Hồng Hoang vô tận, vô số mãnh thú, vô số thiên tài địa bảo, khiến cho tám thế lực lớn căn bản là không cần cạnh tranh. Bởi vì phạm vi của Hồng Hoang thật sự quá lớn, bọn họ có thể lấy đi một phần trăm tài nguyên thôi cũng đã tốt lắm rồi.

Nhìn những lực hùng trước mặt, thủ lĩnh Liêu quốc Gia Luật Hồng Phàm cười nhạt, có phong phạm của người đứng ở địa vị cao. Hắn đưa tay chỉ về phía trước, ừm nhả nói:

- Các vị, phía trước đang có những lực hùng to lớn hiếm thấy, những bộ da gấu lớn như vậy nhất định sẽ bán được rất nhiều tiền. Bây giờ chúng thuộc về chúng ta!

Đại biểu của những thế lực liên hợp với Liêu quốc cũng gật đầu, trong mắt phát ra quang mang kì dị nhìn vô số lực hùng trước mặt.

Đám lực hùng này tổng cộng khoảng chừng có đến mấy vạn con, nhưng đối với những Tiên Thiên cao thủ, công kích những mãnh thú này quả thật là không đáng quan tâm. Đã thú làm sao có thể so sánh với những cao thủ của nhân loại? Bọn họ chỉ quan tâm làm cách nào để không làm hư hại những bộ da gấu này.

Nhưng bọn họ đã quên mất, nơi này không phải là phương đông, nơi này là Hồng Hoang, một nơi tràn ngập kỳ tích.

- Các người nhìn xem, ở phía nam kia, không phải là linh chi hay sao? Trời ạ, nhiều linh chi như vậy, đây là thiên đường hay sao?

Gia Luật Hồng Phàm kinh hỉ hô lớn, cổ kìm nén sự kích động trong lòng.

- Nga, lão thiên, nơi này quả thật là thiên đường!

Một đại biểu nhìn những lực hùng thân cao đến bốn thước, lại nhìn sang vô số linh chi ở phía nam, trong miệng lẩm bẩm nói.

Tất cả đại biểu trên mặt đều lộ ra vẻ hưng phấn. Trong mắt bọn họ, đây chính là thiên đường, khắp nơi trên mặt đất đều là hoàng kim.

- Tấn công!

Gia Luật Hồng Phàm phát lệnh công kích. Một đại đội phía sau hăn lập tức phóng về phía những lực hùng, trên tay đều cầm những binh khí luyện chế từ huyền thiết.

Các đại biểu khác vừa nhìn thấy, cũng không chịu thua thiệt, lập tức quát lên:

- Tiến lên, cẩn thận một chút, đừng phá hủy hủy các bộ da!

Tổng cộng có khoảng một vạn cao thủ của Liêu quốc đều lao lên chém giết. Mà thủ lĩnh là Gia Luật Hồng Phàm đang thoải mái nhìn tất cả diễn ra.

"Hống!" Lực hùng thân cao bốn thước vừa nhìn một đám người nhỏ bé đang lao về phía chúng, giận dữ gầm lên một tiếng, hùng chưởng quét về phía trước.

"Phốc Xuy——"

Máu tươi bắn ra, hùng đầu bay loạn!

Đệ nhất cao thủ của Gia luật gia là Gia Luật Hồng Liệt, một đao đã chém bay đầu của lực hùng, nhưng hăn cũng kinh hãi phát hiện ra tay phải của mình đang run rẩy: "Trời ạ, những lực hùng này phòng ngự tại sao lại mạnh đến như vậy? Ta dốc hết toàn lực khó khăn lắm mới chặt được đầu của nó!

- Các huynh đệ, cẩn thận, những lực hùng này phòng ngự rất cao, đừng chém vào đầu!

Gia Luật Hồng Liệt lớn tiếng quát lên, đáng tiếc đã không còn kịp.

Những cao thủ khác dường như đều bắt chước Gia Luật Hồng Liệt, chém vào đầu những lực hùng. Những người thực lực cường hãn cũng phải dốc hết toàn lực mới có thể chém đứt được. Còn những người thực lực hơi yếu một chút, vũ khí chỉ có thể đi vào vài phân, ngược lại bị lực hùng một chưởng đánh chết ngay tại chỗ.

Chỉ trong một thời gian ngắn phía trước đã chết hơn mười cao thủ. Những người phía sau cũng đã biết phòng ngự của những lực hùng này, tất cả đều bắt đầu cẩn thận.

"Hống ——"

Những lực hùng giần dữ phát hiện ra đồng bạn của mình đã bị giết hơn mười con, nhất thời trở nên điên cuồng, giơ những bàn tay to lớn lao về phía những cao thủ.

"Phanh!"

Một chưởng của lực hùng đánh vào trên người một cao thủ, thân thể của cao thủ này lập tức bị chia làm hai nửa, máu tươi bắn ra.

Một cao thủ khác đã tránh được công kích của lực hùng trước mặt, nhưng hăn lại không chú ý đến phía sau. "Phanh" một tiếng, cao thủ này cũng bị phân thành hai nửa.

Gia Luật Hồng Phàm phát hiện ra thủ hạ của mình đã chết hơn trăm người, lập tức quát lớn:

- Mọi người hãy tập trung lại, bày trận, không được công kích một mình!

Hắn cuối cùng đã phát hiện ra, hoàng kim của thiên đường này cũng không phải dễ dàng lấy như vậy.

Các đại biểu khác đương nhiên cũng phát hiện ra, lập tức cũng phát lệnh tụ tập lại một chỗ cùng công kích.

"Những lực hùng to lớn tốc độ tại sao lại nhanh đến như vậy?" Gia Luật Hồng Phàm phát hiện ra lực hùng này vùng tay với tốc độ cực kỳ nhanh, những người tránh né không kịp đều bị giết chết.

Bọn họ làm sao biết được trong Hồng Hoang trung rất nhiều mãnh thú chỉ có thể trí thủ, không thể lực địch a. Lực hùng tuyệt đối là mãnh thú có lực tấn công và phòng thủ cao nhất, nhưng tốc độ di chuyển của nó thì lại không cao lắm, tuy nhiên cánh tay của nó thì lại nhanh cực kỳ.

Lực lượng tương đương với cả ngàn cân đánh vào người, trừ phi người là Nhất Phẩm cảnh giới, hơn nữa toàn lực phòng thủ, nếu không chỉ có con đường chết mà thôi.

Tạo thành trận pháp?

Chết còn nhanh hơn!

Những lực hùng gầm lên, huy động những cánh tay to lớn bổ về phía những cao thủ.

"Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" .....

Từng cao thủ bị đập thành bánh thịt. Một lực hùng cho dù bị công kích, trước khi chết cũng có thể giết chết mấy cao thủ. Những cánh tay to lớn phảng phất như những đại chùy, không ngừng bổ xuống.

"Trời ạ, vừa rồi tỉ lệ tử vong vẫn còn bằng nhau, bây giờ ngược lại càng chết nhiều hơn!" Gia Luật Hồng Phàm phát hiện ra sách lược của mình đã sai lầm. Mới chỉ vài phút, thủ hạ của hắn đã chết đến mấy trăm.

- Mau lui lại, lui về hướng đông!

Gia Luật Hồng Phàm đột nhiên tỉnh ngộ, lập tức quát lớn.

Tất cả cao thủ lập tức lui về hướng đông.

Những đại biểu khác cũng lập tức ra lệnh cho nhân thủ của mình lui lại .....

Nhưng những lực hùng này đã chết không ít đồng bạn có thể buông tha cho bọn họ hay sao?

"Hống!" "Hống!" "Hống!" "Hống!" "Hống!" "Hống!" .....

Mấy vạn lực hùng đều gầm lên, lao về phía những kẻ đã giết chết đồng bạn của bọn chúng. Những bàn chân to lớn khiến cho cả mặt đất đều rung lên.

May mắn chính là tốc độ của những lực hùng này không nhanh, những cao thủ này liền thi triển khinh công, may mắn thoát được một mạng.

- Ngu ngốc, ngu ngốc! Chẳng lẽ không biết dùng cung tên hay sao?

Gia Luật Hồng Phàm đột nhiên quát lên. Lúc này tâm lý của hắn đang chịu áp lực rất lớn. Chỉ trong một thời gian ngắn thủ hạ của hắn đã chết đến mấy trăm, đây đã là khoảng một phần năm nhân thủ của hắn rồi.

Cung tên? Vừa rồi có ai biết được những lực hùng này lại kinh khủng như vậy? Tất cả đều hưng phấn lao đến chém giết, khi đến gần rồi thì còn có thể sử dụng cung tên hay sao?

Tất cả mọi người đều bắt đầu mất nhuệ khí, thảm cảnh vừa rồi đã khiến cho bọn họ không thể nào quên được. Đối mặt với những hùng chương, chỉ có một kết quả là bị đập thành bánh thịt. Cái chết khủng khiếp như vậy khiến cho những cao thủ này cũng bắt đầu sợ hãi.

Đương nhiên không chỉ có bọn họ gặp phải kết quả như vậy.

Thế lực liên hợp của Kim quốc cũng gặp thanh lang. Trong mắt bọn họ, những thanh lang lớn gấp hai lần so với bình thường này chính là bạc trắng.

Tất cả đều hưng phấn lao đến!

Đáng tiếc bọn họ không biết, thanh lang chính là một trong những đại bá vương tại khu vực thứ nhất này. Nguyên nhân chính là vì bọn chúng vô cùng đoàn kết, không hề sợ chết, hơn nữa tốc độ còn cực kỳ nhanh, còn nhanh hơn những cao thủ của Kim quốc rất nhiều.

Những móng vuốt còn sắc bén hơn cả những vũ khí làm bằng huyền thiết.

"Tê ——" "Tê ——" "Tê ——" "Tê ——" .....

Những thanh âm khiến cho người ta run sợ, những móng vuốt sắc bén dễ dàng xuyên qua người những cao thủ Kim quốc ..... Một cao thủ khi giết một thanh lang, ngay lập tức bị móng vuốt của một thanh lang khác xuyên qua người.

- Những thanh lang này tại sao lại kinh khủng như vậy? Phòng ngự của chúng cũng không cao, nhưng tại sao lại liều chết như vậy?

Một đại biểu của Kim quốc lắp bắp nói.

Đúng, những thanh lang này chính là không sợ chết. Bọn chúng đều công kích theo kiểu dùng mạng đổi mạng, một con kèm giữ một giữ một người để con khác giết chết.

"Lui lại!" "Lui lại!" "Lui lại!" "Lui lại!" "Lui lại!" .....

Tất cả đại biểu đều điên cuồng quát lớn. những cao thủ lập tức bắt đầu lui về. Nhưng bất hạnh chính là, tốc độ của thanh lang không hề giống như lực hùng, trong quá trình lui về, số cao thủ tử vong so với vừa rồi còn nhiều hơn.

Bọn họ chỉ biết điên cuồng bỏ chạy .....

Cuối cùng bọn họ cũng chạy được vào bên trong sa mạc. Khiến cho bọn họ khó hiểu, chính là những thanh lang này chỉ đuổi đến biên giới của Hồng Hoang thì dừng lại, không hề tiến thêm. Nếu như bọn chúng tiếp tục đuổi vào sa mạc, có lẽ số người chết sẽ còn nhiều hơn.

Chẳng lẽ mãnh thú của Hồng Hoang không thể tiến vào sa mạc? Đây là phán đoán của những cao thủ Kim quốc thế lực.

Sau khi trải qua vài thí nghiệm, bọn họ cuối cùng đã khẳng định, mãnh thú bên trong Hồng Hoang không thể tiến vào sa mạc. Dựa vào điều này, bọn họ đã nhiều lần bảo vệ được tính mạng. Mặc dù lần này bọn họ tổn thất rất nhiều cao thủ, nhưng có thể phát hiện được bí mật này xem như là cũng đáng giá.

.....

Trong tám thế lực lớn, thâm hiểm nhất có lẽ chính là Lý gia.

Mấy ngàn người đối mặt với kim thủ thú, nhưng không có biện pháp gì. Kim thủ thú không lớn, chỉ to bằng con báo bình thường, toàn thân trên người đều là kim chúc, hình thành những lưỡi dao cực kỳ sắc bén.

Thú hấp dẫn những người của Lý gia nhất chính là những bộ da này. Nếu như đem những bộ da này chế tạo thành chiến giáp, tuyệt đối là kinh khủng. Độ sắc bén và khả năng phòng ngự tuyệt đối vượt trên cả huyền thiết chiến giáp.

Nên biết rằng một kiện huyền thiết chiến giáp có giá đến mấy ngàn lượng, hơn nữa còn không có vẻ bên ngoài rực rỡ giống như những bộ da thú này.

Nhưng thứ đáng sợ nhất của kim thủ thú không phải là cái này .....

Một kim thủ thú bị chém vào bụng là nơi phòng thủ yếu nhất, dường như nó cảm nhận được tính mạng lực đang dần dần trôi qua, đột nhiên gầm lên một tiếng.

"Tê ——"

Bộ lông trên người kim thủ thú đột nhiên giống như ám khí bắn về phía các cao thủ của Lý gia, tốc độ cực kỳ nhanh, hơn nữa còn rất dày đặc.

Trong nháy mắt đã có mấy cao thủ chết ngay tại đương trường.

Đúng, kim thủ thú kinh khủng nhất chính là một chiêu cuối này. Những mũi gai trên người nó chỉ dài khoảng mười phân, rất nhỏ, nhưng trên người một kim thủ thú phóng chừng có đến cả vạn gai. Tốc độ bắn ra trong nháy mắt còn nhanh hơn cả cung tên, những cao thủ của Lý gia căn bản là lại không kịp phản ứng.

Hơn nữa không có những chiếc gai này, bộ da của kim thủ thú cũng không còn giá trị gì nữa.

Thủ lĩnh của Lý gia tức giận nhìn tất cả phát sinh, lúc này những cao thủ của Lý gia tử vong đã lên đến con số hai trăm. Hãn đành phải ra lệnh lui về phía sau.

*****

Thạch gia tử vong hơn một trăm cao thủ, lui lại!

Lý gia tử vong hơn hai trăm cao thủ, lui lại!

Vũ Văn gia tử vong hơn một trăm cao thủ, lui lại!

Kim quốc thế lực tử vong hơn chín trăm cao thủ, lui lại! (Đa số là khi lui lại bị thanh đang đuổi giết)

Liêu quốc thế lực tử vong hơn bảy trăm cao thủ, lui lại!

Bá tước gia tộc liên hợp thế lực tử vong hơn sáu trăm cao thủ, lui lại!

Cao Ly đảo quốc tử vong hơn bốn trăm cao thủ, lui lại!

Triều đình tử vong gần một trăm cao thủ, lui lại!

Trong số đó chỉ có triều đình là tử vong ít nhất. Bởi vì khi đối mặt với thời khắc sinh tử, những dũng sĩ của hãm trận doanh phối hợp với nhau cực kỳ xảo diệu, nhân số tử vong ít nhất.

Nơi này là thiên đường sao? Hoặc phải nói là thiên đường của cường giả, địa ngục của nhược giả. Bọn họ là cường giả sao? Dường như bây giờ bọn họ là nhược giả thì đúng hơn!

.....

Trương Tinh Phong đứng ở trên mây nhìn thấy tất cả, sắc mặt khẽ mỉm cười: "Ân ..... Nhân mã hãm trận doanh của triều đình quả thật là tinh anh, nhân số tử vong ít nhất, hơn nữa còn giết được nhiều mãnh thú nhất. Xem ra trải qua cuộc chiến lần này, tám thế lực lớn bọn họ sẽ bắt đầu liên hợp lại!"

Trương Tinh Phong quay đầu, nhìn về phía khu vực hai.

Lúc này những đệ tử của Thiên Tâm Tông đang tung hoành tại khu vực thứ hai. Những yêu thú ở đâu mặc dù thực lực cường đại, nhưng đối mặt với Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận, chỉ có thể lựa chọn chạy trốn hoặc là tử vong.

Như những miếng gỗ mục bị đập tan!

Từng yêu thú lần lượt bị giết chết, từng viên nội đan bị lấy ra, từng kiên da thú được thu thập!

Ngân lang, điện thú ..... Những yêu thú loại này thường hay tụ tập theo bầy. Đối mặt với bọn chúng, những đệ tử của Thiên Tâm Tông không hề hoảng sợ, bảy chi đội lập tức tạo thành một Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận lớn, uy lực vô cùng cường đại.

Nếu như một Kim Đan kỳ đệ tử chỉ có một lực công kích, khi bảy người lập thành Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận thì lực công kích gần tương đương với hai mươi người. Còn khi bốn mươi chín người tạo thành Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận lớn, lực công kích gần tương đương với cả ba trăm người.

Quan trọng nhất chính là bọn họ tập trung lại, diện tích bị công kích không lớn. Trong một lúc chỉ phải đối mặt với khoảng hơn mười yêu thú mà thôi. Hơn mười yêu thú đối mặt với Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận, căn bản chẳng là gì cả.

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu, đối với thành tích của những đệ tử bên dưới hắn cảm thấy rất hài lòng. Hắn quay đầu nhìn lại tám thế lực lớn, trên mặt hiện lên vẻ tươi cười: "Ân ..... Liệu có nên cho các người biết thế nào mới thật sự gọi là cao thủ hay không đây?"

Lúc này các đệ tử của Thiên Tâm Tông vẫn đang còn chém giết yêu thú, căn bản là không biết gia chủ đang ngấm ngầm mưu tính trên đầu bọn họ. Có lẽ sau khi biết được kế hoạch này, bọn họ cũng sẽ cao hứng chấp hành.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Cường Thế Xuất Tràng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hồng Hoang cổ xưa đối với những thợ săn đến từ phương đông vô cùng hào phóng, những thứ sinh trưởng trên mình của nó đều để mặc cho người khác lấy đi. Một số lượng lớn linh chi nhân sâm đã bị những thợ săn này đào lên.

Những thợ săn đến từ phương đông mấy ngày nay đều yên lặng. Bọn họ không hề công kích mãnh thú, mà lại thực hiện một phương pháp thuộc về những sinh vật có văn minh —— đào hố bẫy. Đáng tiếc là đối mặt với vô số mãnh thú cũng không có bao nhiêu hiệu quả.

Bọn họ cũng biết loài người sở dĩ cao quý hơn so với những loài vật khác, chính là bởi vì bọn họ có trí tuệ.

Trí tuệ cho bọn họ biết, cần phải tấn công vào điểm yếu của đối thủ, sử dụng lực lượng nhỏ nhất để đạt được thành quả mới là sáng suốt nhất. Sau khi lần lượt thất bại trước vô số mãnh thú, bọn họ đã biết, bọn họ phải đoàn kết lại, hoặc là lợi dụng lực lượng của kẻ khác.

Bên trong một căn lều tương đối hoa lệ, đại biểu của tám thế lực lớn đều tụ tập lại. Hôm nay là ngày vận mệnh của bọn họ tại Hồng Hoang sẽ có chuyển biến.

- Các vị, hôm nay Lý gia ta triệu tập các vị đến đây chính là vì muốn đối phó với mãnh thú. Lý gia ta cho rằng mọi người nên đoàn kết với nhau, đồng thời đối phó với chúng, sau đó thu thập các bảo vật. Nếu không công sức chúng ta khổ cực đi đến Hồng Hoang này sẽ hoàn toàn chẳng đáng với những gì đã bỏ ra!

Thủ lĩnh của Lý gia, đương đại Nhị trưởng lão mỉm cười nói với các đại nhân vật khác.

Đại biểu của Cao Ly lập tức nói:

- Nhị trưởng lão nói rất có đạo lý, tin rằng trong mấy ngày nay mọi người cũng đã biết mạnh thú tại Hồng Hoang khó đối phó như thế nào. Bọn chúng rất đoàn kết, bình thường đều đi chung cả vạn con, thậm chí trong đó còn có những thủ lĩnh, lợi hại vô cùng!

Đại biểu của Kim quốc dường như cũng đồng ý, cảm thán nói:

- Đúng vậy, lần trước chúng ta gặp phải thanh lang quả thật là lợi hại. Chúng ta trải qua vài lần giao chiến, cũng đã có một chút phương pháp. Lần trước chúng ta đã giết không ít thanh lang, nhưng đột nhiên lại xuất hiện hơn mười thanh lang lớn hơn rất nhiều, tạm thời gọi bọn chúng là thống lĩnh. Những thanh lang này quả thật là vô cùng lợi hại, đội ngũ của ta không có một người nào là đối thủ của bọn chúng!

Thạch Minh mỉm cười nói:

- Kỳ thật bọn chúng cũng giống như loài người, mấy vạn mãnh thú làm sao lại không có thủ lĩnh? Bọn chúng so với những mãnh thú bình thường khó đối phó hơn rất nhiều. Có lẽ mọi người cũng đều gặp khó khăn với những mãnh thú thống lĩnh này!"

Mọi người đều gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Thạch Minh liếc nhìn Nhị trưởng lão, trong lòng thầm nghĩ: "Lý gia các người lần này đến đây khẳng định là có cao thủ Thiên chi cảnh trở lên, bây giờ lại còn triệu tập mọi người đến thương nghị. Mẹ kiếp, cao thủ của Lý gia các người mà ra tay, giết chết mãnh thú thủ lĩnh cũng dễ như trở bàn tay mà thôi. Thật không biết bọn chúng có mưu đồ gì!"

Kỳ thật Thạch gia cũng mang theo cao thủ Thiên chi cảnh, bọn họ đương nhiên cũng có tính toán của riêng mình.

Nhị trưởng lão vẻ mặt hiền lành, trong tay cầm một chén trà xanh, chậm rãi nhấp một ngụm, nói:

- Các vị, nếu đã như vậy, ta đề nghị tám chi đội ngũ chúng ta liên hợp lại, đồng thời hành động, như vậy đối phó với mãnh thú sẽ dễ dàng hơn!

Thạch Động cũng đồng ý nói:

- Thạch gia chúng ta đồng ý. Đề nghị này tất cả chúng ta đều được lợi, làm sao có thể không tán thành chứ?

Các đại biểu còn lại đều nghị luận với nhau, cuối cùng tất cả mọi người đều đồng ý.

- Tốt lắm, bây giờ chuyện chúng ta cần làm chính là tìm cách đối phó với những mãnh thú này?

Nhị trưởng lão lập tức lên tiếng.

Thạch Động cười nói:

- Nhị trưởng lão hình như đã có kế sách rồi, hay là mời Nhị trưởng lão nói đi!

Nếu như kế hoạch của người khác cũng giống với mình, vậy thì việc gì tự mình phải nói ra!

Nhị trưởng lão nhìn thoáng qua Thạch Động, chỉ cười cười không nói gì.

Các thế lực khác dường như cũng biết mình chưa đủ phân lượng để lên tiếng, cũng không nói tiếng nào. Nhất thời cả căn lều đều trở nên yên lặng.

Nhị trưởng lão trên mặt vẫn thản nhiên mỉm cười không hề thay đổi, dường như không hề cảm nhận được không khí căng thẳng bên trong lều. Hắn lại chậm rãi nhấp một ngụm trà, dường như vĩnh viễn cũng không thể nào uống xong.

Cuối cùng Thạch Động cũng không thể nhẫn nại được:

- Nếu như Nhị trưởng lão không nói, ta đề nghị, vì để cho công bình, mỗi một thế lực đều xuất động một nửa nhân mã. Như vậy tám thế lực lớn cộng lại phỏng chừng cũng có đến hai vạn người. Hai vạn cao thủ đối phó với mãnh thú có lẽ cũng đủ rồi. Nếu như mãnh thú quá nhiều, vậy thì hai vạn nhân mã còn lại cũng sẽ tham chiến!

Lúc này Gia Luật Hồng Phàm của Liêu quốc đứng dậy nói:

- Việc này ta đồng ý, nhưng trước tiên ta muốn biết mọi người làm thế nào để phân chia các bảo vật!

Tất cả những người khác đều gật đầu đồng ý, bọn họ biết đây mới chính là phần quan trọng nhất của hội nghị này. Lợi nhuận luôn được đặt lên trên tất cả.

- Dựa theo nhân mã xuất động mà tính, thế lực nào xuất động càng nhiều người, vậy thì vật phẩm thu được cũng nhiều hơn!

Người lên tiếng là đại biểu của bá tước gia tộc liên hợp thế lực, hiển nhiên nhân số của bọn họ là đông nhất.

Nhị trưởng lão cười lạnh nói:

- Một Ngũ Phẩm cao thủ chẳng lẽ lại có thể so sánh ngang bằng với Nhị Phẩm cao thủ hay sao?

Tất cả mọi người đều yên lặng. Thế lực của Lý gia đã đứng trên đầu bọn họ cả mấy trăm năm nay, bọn họ lúc này cảm nhận được rất rõ hàn ý của Nhị trưởng lão trong lời nói.

Có ai dám lên tiếng trong lúc Nhị trưởng lão đang tức giận, trừ phi là thế lực của người đó cũng ngang bằng với Lý gia.

Nhất thời không khí trong lều lại trở nên căng thẳng.

Đột nhiên đại biểu của Cao Ly lên tiếng:

- Nếu đã như vậy, khi nhân mã của các thế lực tập trung lại, chúng ta sẽ chia làm tám đội ngũ, cùng lúc đối phó với mãnh thú. Tám đội ngũ này phân biệt xử lý tại các khu vực khác nhau, đương nhiên là cũng phân chia bảo vật theo số lượng mãnh thú giết được!

Nhị trưởng lão thở dài nói:

- Nếu làm như vậy, việc phối hợp nhất định sẽ xảy ra vấn đề, nhưng mà bây giờ thì cũng không có phương pháp nào khác. Được, ta tán thành ý kiến này, đội nào giết càng nhiều mãnh thú thì càng được chia nhiều hơn!

Thạch Động thầm nghĩ: "Lão gia hỏa người, hừ, bất kể là người có mưu đồ gì, Thạch gia ta cũng sẽ phụng bồi!"

Thạch Động lập tức cười lớn nói:

- Nhị trưởng lão nói rất có đạo lý, ta đây xin tán thành!

Nói xong, Thạch Động và Nhị trưởng lão đều liếc mắt nhìn nhau, thần sắc rất là quái dị, có lẽ chỉ có hai người mới hiểu được mà thôi.

Lý gia và Thạch gia đã lên tiếng, hơn nữa dường như cũng không hề có vấn đề gì, cho nên tất cả mọi người đều đáp ứng. Tám đội ngũ cuối cùng đã liên hợp lại với nhau.

.....

Ngày hôm nay, khí trời mát mẻ, tám thế lực lớn lần đầu tiên bắt đầu hợp tác với nhau. Hôm nay mục tiêu của bọn họ chính là tiêu diệt thanh lang.

Hai vạn người!

Hai vạn Tiên Thiên cao thủ, một lực lượng vô cùng cường đại, phỏng chừng chỉ có những thế lực lớn liên hợp lại mới có thể xuất động nhiều đến như vậy. Đương nhiên là ngoài Lý gia và Trương Tinh Phong ra.

Mấy ngàn đối mặt với mấy vạn mãnh thú quả thật rất khó khăn, nhưng khi nhân số tăng lên vài lần, công kích sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Theo tiếng quát của một cao thủ Lý gia, tất cả cao thủ đều bắt đầu lên đường!

Hai vạn cao thủ đều quyết tâm tiêu diệt thanh lang, trên những thanh đao đều phát ra quang mang lạnh lẽo, trong lòng thầm nghĩ rằng:" Mẹ kiếp, bọn sói khốn kiếp này, hôm nay lão tử đến báo thù đây!

Bọn họ mấy ngày nay đã chịu không ít tổn thất dưới tay những thanh lang này. Hôm nay dựa vào nhân số đông hơn, bọn họ đã có cơ hội báo thù.

Đột nhiên một tiếng sói tru vang lên, dường như không giống như những tiếng tru lúc trước.

Hai vạn cao thủ đều tập trung chuẩn bị đối phó với công kích của thanh lang. Bọn họ đều biết thanh lang cực kỳ hung tàn, mỗi lần công kích đều không hề để ý đến sống chết. Nhưng lần này, hai vạn cao thủ lại cảm thấy bất ngờ, bởi vì theo tiếng tru vừa rồi, tất cả thanh lang đều bỗng nhiên chạy trốn về phía tây, tốc độ cực kỳ nhanh.

Tất cả bọn họ đều đã chuẩn bị để báo thù, bây giờ cơ hội đã đến, làm sao có thể đứng yên nhìn bọn chúng chạy trốn. Tất cả cao thủ đều lập tức đuổi theo, nhưng tốc độ của thanh lang quả thật là quá nhanh, bọn họ đuổi theo được một lát thì đã không còn thấy bóng dáng nữa.

- Cẩn thận, phía nam xuất hiện rất nhiều lực hùng!

Một cao thủ hô lớn. Tất cả những cao thủ khác đều rung mình. Những cánh tay to lớn của lực hùng đã để lại cho bọn họ ấn tượng rất khó quên.

- Lực hùng đang tiến về phía này!

Một thanh âm run rẩy vang lên.

- Các vị đều là cao thủ, chẳng lẽ lại sợ những dã thú này hay sao? Tốt lắm, lực hùng này tốc độ rất chậm, chỉ có cánh tay của nó là nhanh mà thôi. Mọi người trước tiên hãy dùng cung tiễn bắn vào yếu hèn của chúng, sau đó hãy

sử dụng khảm đao công kích nửa thân dưới, hơn nữa sau khi đánh trúng một chiêu thì lập tức lui lại. Ta không tin không thể đối phó được với bọn chúng!

Một đại hán quát lớn, không ngừng vung vẩy đại khảm đao trong tay, ánh mắt sáng rực biểu hiện công lực của hắn rất cao.

Nghe được những lời này, tất cả mọi người đều bình tĩnh lại, bắt đầu có lòng tin: "Đúng vậy, chúng ta có đến hai vạn Tiên Thiên cao thủ thì còn sợ cái gì? Bọn chúng không phải chỉ là dã thú hay sao?"

Tất cả đều lấy cung tiễn từ sau lưng ra, tất cả đều sử dụng loại cung lớn. Trong quân đội cũng chỉ có một số ít có thể kéo được loại cung này mà thôi, bọn họ đều là Tiên Thiên cao thủ đương nhiên sử dụng rất dễ dàng.

- Hắc hắc, cho bọn các người biết sự lợi hại của cung tiễn!

Một cao thủ đứng phía trước kéo căng dây cung, nhắm ngay yếu huyệt của một lực hùng phía trước.

"Ông ——" Một tiếng bật của dây cung vang lên, mũi tên cắm thẳng vào yếu huyệt của lực hùng. Lực hùng lão đảo đi thêm hai bước, sau đó vô lực ngã xuống.

Giống như được khích lệ, tất cả những cao thủ khác cũng đều bắt đầu bắn tên. Nhưng dường như tất cả đều không được chính xác như người vừa rồi, hơn nữa lớp da của lực hùng thật sự là quá dày, cho nên không có hiệu quả bao nhiêu. Bắn vào da mũi tên chỉ có thể xuyên qua một nửa mà thôi, chỉ có nơi mềm yếu như yếu huyệt mới bị tên xuyên thủng.

Cho dù là vậy, hai vạn Tiên Thiên cao thủ cung tiễn thủ cũng không phải là chuyện đùa, mỗi một lần công kích đều có gần trăm lực hùng ngã xuống. Đáng tiếc là trên người của lực hùng đều cắm đầy những bộ tên, những bộ da đều bị hư hại.

Lực hùng giận dữ, tất cả đều gầm lên, vung những cánh tay to lớn lao đến các cao thủ.

- Sử dụng đao!

Đột nhiên một cao thủ hô lớn. Tất cả những người lập tức cầm lấy vũ khí, dùng tiên thiên chân khí bao bọc bên ngoài làm cho lực công kích của vũ khí mạnh thêm. Nhưng những cao thủ ở nơi này hầu hết đều là Ngũ Phẩm,

chỉ vừa mới đạt đến Tiên Thiên cảnh giới mà thôi, phát ra tiên thiên chân khí rất khó khăn. Lớp tiên thiên chân khí bao bọc bên ngoài vũ khí thật sự là quá mỏng.

Nơi này còn có rất nhiều Lục Phẩm cao thủ, những cao thủ này đa phần là của Liêu quốc, Kim quốc cũng với một số thế lực đã bị tổn thất nặng nề. Chẳng hạn như Hoàng Vũ đảo quốc đã tổn thất ba đợt nhân mã, chẳng lẽ còn dám để cho Tiên Thiên cao thủ xuất động hay sao? Những người được phái ra hầu hết đều là những cao thủ bình thường mà thôi.

Những cao thủ xông lên, bộ pháp dưới chân đều nhanh không kém gì những mũi tên. Bọn họ vừa tránh né công kích của lực hùng, vừa không ngừng huy vũ khảm đao trong tay, mục tiêu chính là nửa thân dưới của lực hùng.

Hai vạn cao thủ, đây quả thật là không phải là chuyện đùa, uy lực cực kỳ cường đại. Nhất thời vô số lực hùng đều kêu lên thảm thiết, hai chân đều bị chém đứt hoặc bị thương.

Đột nhiên một tiếng kêu thảm thiết vang lên, một cao thủ nhìn lực hùng trước mặt với vẻ vô tội. Vừa rồi khi hấn công kích vào chân, ngoài ý muốn lại công kích vào bộ vị giữa hai chân, hiển nhiên đây là một con gấu đực.

Các cao thủ khác dường như cũng phát hiện công kích như vậy rất có hiệu quả, tất cả đều không quan tâm đến mặt mũi chuyên môn công kích vào bộ vị giữa hai chân của lực hùng.

Dường như những lực hùng phía sau cũng biết xảy ra chuyện gì, tất cả đều bắt đầu tức giận. Tất cả lực hùng đều đỏ bừng mắt, điên cuồng vung tay lên, nhưng lại ngồi rạp xuống. Đúng, chính là ngồi rạp xuống!

Cho dù là ngồi rạp xuống, những lực hùng này vẫn còn cao đến ba thước, hơn nữa phạm vi công kích của hùng chưởng ngược lại còn lớn hơn. Hiển nhiên, những cao thủ này không còn khả năng công kích nửa thân dưới như trước nữa.

Tại họa của những cao thủ này đã đến, hiển nhiên những lực hùng này vì đồng bạn của chúng mà báo thù. Tất cả đều không ngừng vung những bàn tay to lớn, lần lượt giết chết từng cao thủ.

Nhưng những cao thủ cũng phát hiện ra những lực hùng này chết càng lúc càng nhanh, bởi vì số lượng cao thủ của nhân loại đông hơn lúc trước rất

hiều. Khi một hắc hùng giết chết một cao thủ, ngay lập tức sẽ có một cao thủ khác đâm kiếm vào yết hầu của nó.

Một số cao thủ còn có thể dựa vào bộ pháp để tránh né công kích của lực hùng, lợi dụng sơ hở để đâm vào yết hầu của nó.

Lực hùng giết chết những cao thủ, những cao thủ lại giết chết lực hùng .....

Ánh mắt của tất cả dường như đều đỏ bừng lên, không ngừng chém giết lẫn nhau. Cuối cùng ..... cuối cùng những cao thủ đã thắng lợi, tất cả lực hùng đều đã chết.

- Ba ngàn người tử vong, một ngàn người bị trọng thương, còn có ba ngàn người khác bị thương nhẹ. Hầu như tất cả cao thủ đều trong tình trạng kiệt sức, những lực hùng này quả thật là lợi hại!

Thạch Động lẩm bẩm nói.

- A, phía tây, phía tây, mọi người nhìn xem, phía tây kia!

Một thanh âm kinh hãi đột nhiên vang lên.

Thạch Động bọn họ vừa nhìn, tất cả đều ngây người!

Vô số những thanh lang đang lao đến, vô cùng vô tận, không thấy được điểm cuối cùng. Dựa theo mắt thường quan sát số lượng tuyệt đối phải trên mười vạn. Trời ạ, nhiều thanh lang như vậy, hơn nữa bây giờ tiên thiên chân khí của những cao thủ hầu như đều đã cạn kiệt hết rồi.

- Hai vạn cao thủ khác mau đến đây, đem tất cả những huynh đệ đi, rút lui!

Thạch Động lớn tiếng quát.

Không cần hănnói, đại biểu của các thế lực lớn lập tức phái người mang theo những đồng bạn của mình, bắt đầu chạy trốn. Đối mặt với nhiều thanh lang như vậy, cho dù có thắng lợi, phỏng chừng cuối cùng cũng không còn được bao nhiêu người.

- Vừa rồi chỉ có mấy vạn thanh lang mà thôi, bây giờ hình như còn nhiều hơn gấp vài lần, làm sao có thể nhiều đến như vậy?

Một cao thủ vừa chạy vừa nói.

- Xem ra, vừa rồi những thanh lang chạy trốn là đi triệu tập đồng bạn của mình. Trời ạ, không biết này Hồng Hoang rốt cuộc có đến bao nhiêu thanh lang!

Cao thủ bên cạnh lên tiếng.

Còn có bao nhiêu thanh lang? Bên trong Hồng Hoang vô tận này, số lượng của thanh lang tuyệt đối là kinh khủng, hơn mười vạn này chỉ như là một giọt nước trong biển mà thôi. Mặc dù có hơi khoa trương, nhưng cũng kém hơn bao nhiêu.

Đột nhiên!

- A, mọi người xem kìa, có người, có người!

Một cao thủ đột nhiên chỉ về phía tây của bầy sói, kinh hãi hô lớn.

Tất cả mọi người đều quay đầu nhìn lại, bất kể là ai, vừa nhìn thấy đều tròn mắt. Thạch Động ngây ngốc, Gia Luật Hồng Phàm ngây ngốc, Nhị trưởng lão ngây ngốc, tất cả mọi người đều ngây ngốc .....

Lúc này đang có một đội ngũ, dùng tốc độ cực nhanh di chuyển đến bầy sói. Trên đường đi của họ thanh lang hoàn toàn bị giết chết, thậm chí tốc độ còn không hề chậm đi một chút nào. Đúng, vô số thanh lang ngay cả làm cho bọn họ chậm lại cũng không được!

Dễ như trở bàn tay!

Chỉ trong nháy mắt mấy vạn thanh lang đã bị tiêu diệt, mà đội ngũ này lại ..... không hề chết một người nào!

Điều này sao có thể?

Đây là nghi vấn của tất cả cao thủ, lúc này trong lòng bọn họ chấn động có thể nói là không cách nào diễn tả bằng lời. Quá kinh khủng! Hơn nữa đội ngũ này dường như chỉ có khoảng một ngàn người. Mấy vạn Tiên Thiên cao thủ bọn họ cũng phải bỏ chạy, nhưng một ngàn người này lại giải quyết thanh lang một cách rất dễ dàng.

Nếu không phải đã cùng thanh lang giao thủ, bọn họ thậm chí còn tưởng rằng những thanh lang này không chịu nổi một kích. Nhưng bọn họ biết không phải do những thanh lang này quá yếu, mà là những người này thật sự quá lợi hại, lợi hại vượt rất xa bọn họ, lợi hại đến mức bọn họ không thể tưởng tượng được.

Tám thế lực lớn liên hợp phải nói là vô cùng cường hãn, cho dù là các quốc gia phương đông, cũng tuyệt đối không thể so sánh với bọn họ. Bây giờ xuất hiện một đội ngũ so với bọn họ còn mạnh hơn, điều này ..... điều này

.....

- Trương Tinh Phong!

Nhị trưởng lão đột nhiên nhìn thấy một nam tử tóc bạc đang ngự kiếm phi hành, kinh hãi hô lên. Tất cả mọi người đều nhìn lên, trong miệng vô ý thức lẫn bầm: "Trương Tinh Phong!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Ngạo Thị Thiên Hạ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Những cao thủ của tám thế lực lớn cuối cùng cũng tỉnh táo lại.

- Cái gì, Trương Tinh Phong lại có những thủ hạ cường đại như vậy?

Thạch Động kinh hãi hô lên. Vừa rồi hẳn hoàn toàn bị tròng cảnh trước mặt làm cho khiếp sợ, bây giờ mới phản ứng lại.

Thạch Minh sắc mặt vẫn còn bình tĩnh, nhưng trong mắt hẳn không cách nào che dấu sự khiếp sợ.

- Tinh Phong gia tộc không phải chỉ có một mình Trương Tinh Phong lợi hại hay sao. Hẳn từ lúc nào lại có những thủ hạ cường đại như vậy?

Gia Luật Hồng Phàm cũng ngây ngốc nhìn. Trong gia tộc của hắn chỉ có ghi chép về Tinh Phong gia tộc như sau: "Gia chủ Trương Tinh Phong là siêu tuyệt cao thủ không thể địch nổi, nhưng những thủ hạ thì không có bao nhiêu cường giả. Trương Tinh Phong rất quan tâm đến người trong gia tộc, không thể đụng vào!"

Lúc này trong lòng kinh hãi nhất có lẽ chính là Nhị trưởng lão của Lý gia và đại biểu của Vũ Văn gia, tam thúc của Vũ Văn Nhu là Vũ Văn Phóng!

Lý gia Nhị trưởng lão ngược nhìn Trương Tinh Phong tựa như một vị thần tiên, trong lòng thầm phát khổ. Quan hệ giữa Trương Tinh Phong và Lý gia hiện nay đã lâm vào thế như nước với lửa, hơn nữa từ khi Lý gia tranh đấu với Trương Tinh Phong đến giờ vẫn chưa hề thu được kết quả khả quan nào. Lý gia sở dĩ bị Trương Tinh Phong đả kích nhiều lần vẫn cường hãn, chính là bởi vì Lý gia có vô số cao thủ, còn thủ hạ dưới tay của Trương Tinh Phong lại quá ít.

Nhưng mà bây giờ ưu thế duy nhất của Lý gia cũng đã mất đi. Rất hiển nhiên, đội ngũ hơn cả ngàn người kia tất cả đều là siêu tuyệt cao thủ. Nhị trưởng lão nhìn thấy những Thiên Tâm Tông đệ tử tung hoành trong bầy sói, trong lòng cảm thán:

- Những người này rốt cuộc công lực cao đến mức nào? Tiêu diệt cả mấy vạn thanh lang mà không hề chết một người, hơn nữa tốc độ còn nhanh đến như vậy. Lão tứ, người nói thử xem!

Lý gia Tứ trưởng lão, một người rất say mê võ học, chỉ là thiên tư không cao, đến nay vẫn chỉ là Nhị Phẩm cảnh giới, nhưng sự nham hiểm của hắn tuyệt đối là số một số hai tại Lý gia.

Tứ trưởng lão toàn thân dường như không còn một chút khí lực, thở dài nói:

- Cho dù toàn bộ đều là cao thủ Thiên chi cảnh đến như vậy, cũng không thể nào được lực công kích như vậy. Hình như những người này đều lập thành một trận thế huyền diệu nào đó. Nhưng theo ta quan sát, cho dù là dựa vào trận thế, nhưng không có thực lực Thiên chi cảnh cũng không thể nào làm được như vậy!

- Người nói ..... bọn họ ..... bọn họ ..... ít nhất đều là Thiên chi cảnh?

Khoé miệng của Nhị trưởng lão cũng bắt đầu run run, lắp bắp nói.

- Đúng vậy!

Thanh âm của Tứ trưởng lão rất nặng nề. Bọn họ biết rất rõ hơn cả ngàn cao thủ Thiên chi cảnh đại biểu cho cái gì, chỉ cần một trăm cao thủ Thiên chi cảnh thôi cũng đủ để tung hoành thiên hạ rồi. Một ngàn cao thủ Thiên chi cảnh! Ha ha ..... Một ngàn cao thủ đại biểu cho người cho dù giữa ban ngày ban mặt giết chết hoàng đế, cũng không có bất kỳ kẻ nào dám động vào một sợi lông của người!

Đúng, chính là vô địch, không ai có thể chống lại ..... tuyệt đối ngạo thị thiên hạ!

Nhị trưởng lão ngơ ngác nhìn cả ngàn Thiên Tâm Tông đệ tử. Trong mắt của hắn, dường như gục ngã dưới chân bọn họ không phải là thanh lang mà chính là người của Lý gia .....

Đột nhiên một hàng lệ từ trong mắt của hắn chảy ra, rơi xuống trên mặt đất .....

- Nhị ca!

Tứ trưởng lão nhìn nhị ca của hắn, trong lòng cũng cảm thấy thống khổ. Hắn biết nhị ca của hắn cả đời này đều vất vả vì thế gia, cống hiến tất cả sức lực cho thế gia, bây giờ thấy được Trương Tinh Phong thực lực cường

đại như vậy, nhất định là cảm thấy lo lắng và thương tâm cho thế gia của mình.

Nhưng Tứ trưởng lão cũng biết, thế lực của Trương Tinh Phong cường đại như vậy, Lý gia không có cách nào có thể đấu lại. Mặc dù Lý gia hiện nay dựa vào tu ma nên đã có số lượng cao thủ Thiên chi cảnh phải nói là nhiều nhất trong lịch sử, nhưng cũng chỉ có hai mươi mấy người mà thôi. Còn Trương Tinh Phong thì lại có đến cả ngàn cao thủ Thiên chi cảnh!

Hai mươi mấy người chống lại hơn một ngàn người, kẻ ngu cũng biết được kết quả. Lý gia căn bản là không có một cơ hội nào!

Lúc này Tứ trưởng lão vẫn còn không biết, Lý Thiên Tường tại Thái Hành Sơn còn có gần một trăm cao thủ Thiên chi cảnh. Đương nhiên là cho dù có gần cả trăm cao thủ này cũng không thể nào đấu lại Trương Tinh Phong, chênh lệch thật sự quá lớn. Hơn nữa có Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận, lực công kích của những Thiên Tâm Tông đệ tử càng thêm cường đại.

Dường như ngày tàn của Lý gia đã được định sẵn rồi!

"Phải lập tức nói cho Lão tổ tông biết, nhất định phải nhanh lên!" Nhị trưởng lão đột nhiên suy nghĩ, lập tức xoay người nhìn về ba cao thủ Thiên chi cảnh bên cạnh, cũng là cao thủ chính thức của Lý gia lần này đến Hồng Hoang.

- Các người lập tức trở về thế gia, nhất định phải tin tức này nói cho Lão tổ tông biết, nhanh lên!

Nhị trưởng lão sắc mặt nghiêm trọng nói.

- Vậy còn ở đây thì sao?

Một cao thủ lên tiếng hỏi. Hắn cũng biết tin tức này quan trọng đối với thế gia như thế nào, nhưng ở đây không có một cao thủ Thiên chi cảnh nào, thật sự rất nguy hiểm.

Nhị trưởng lão đột nhiên trừng mắt nói:

- Ta là trưởng lão, không cần nói nhiều, ba người các người hãy cùng nhau trở về, thay phiên nhau sử dụng linh giác. Chuyện ở đây các người không cần phải lo, nơi này vẫn còn không ít Tiên Thiên cao thủ, cho dù không thể công kích được, bảo vệ bộ xương già của ta cũng không có vấn đề gì.

Tứ trưởng lão thần sắc phức tạp nhìn nhị ca của mình, nhưng cũng không nói gì.

- Tứ trưởng lão?

Cao thủ Thiên chi cảnh kia vẻ mặt khó xử nhìn về phía Tứ trưởng lão.

- Cứ làm theo lệnh của lệnh của Nhị trưởng lão đi. Ta và nhị ca dù sao cũng là Tiên Thiên cao thủ, người không cần phải lo lắng, lập tức trở về thế gia!

Tứ trưởng lão nghiêm mặt nói.

- Tuân lệnh!

Ba cao thủ Thiên chi cảnh liền lập tức chuẩn bị hành trang lên đường. Đã vượt qua được Tích Cốc kỳ, bọn họ căn bản là không cần thực vật, nhưng ở giữa sa mạc nóng cháy này thì vẫn phải cần có nước.

Nhị trưởng lão nhìn ba cao thủ rời đi, xoay người cảm kích nhìn Tứ trưởng lão.

Tứ trưởng lão chỉ mỉm cười nhìn nhị ca của mình, Nhị trưởng lão cũng cười. Bọn họ liền xoay người đi về phía lều của mình, bóng lưng có vẻ như rất mệt mỏi.

Lúc này không chỉ có Lý gia, các thế lực khác cũng đồng thời phái cao thủ của mình trở về. Đương nhiên hầu hết bọn họ đều không có cao thủ Thiên chi cảnh, chỉ phái những cao thủ bình thường mà thôi, có an toàn trở về được Minh vương triều hay không vẫn là một chuyện không thể biết được.

Lúc này trong lòng của Vũ Văn Phóng lại cực kỳ hối hận!

"Trời ạ, Trương Tinh Phong này từ lúc nào lại có nhiều thủ hạ cường đại như vậy? Nếu như vậy, lúc trước ..... lúc trước tại sao không đem Nhu nhi gả cho hắn ..... Nếu lúc như lúc trước ....." Sắc mặt của Vũ Văn Phóng cực kỳ phức tạp.

Đột nhiên hắn thở dài một hơi, trong lòng thầm nghĩ: "Nhưng tất cả đều là chuyện đã xảy ra rồi, có hối hận cũng vô dụng!"

Vũ Văn Phóng có vẻ như đã nản lòng, quay đầu lại nhìn những Thiên Tâm Tông đệ tử. Hắn mong muốn biết bao những cao thủ này là thủ hạ của Vũ Văn gia, nhưng tất cả đã không thể văn hồi.

"Ai ..... Những thủ hạ cường đại như vậy, nhưng lại chẳng có quan hệ gì với Vũ Văn gia ta!" Vũ Văn Phóng xoay người, không nói một lời nào đi về

phía những thủ hạ của mình.

Nếu như sớm biết có ngày hôm nay, lúc trước cần gì như vậy. Nhưng ai có thể biết được, Trương Tinh Phong bỗng nhiên lại có thực lực còn mạnh hơn so với thiên hạ đệ nhất thế gia? Thế sự quả thật vô thường!

Lúc này Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn những đệ tử của Thiên Tâm Tông đang tàn sát thanh lang, mỗi một đạo quang mang đều đại biểu cho một thanh lang ngã xuống. Sự thương tổn do chân nguyên lực gây ra những thanh lang này không thể nào chống đỡ được, từng con lần lượt ngã xuống. Mỗi một thanh lang nơi yết hầu đều có một vết thương. Thiên Tâm Tông đệ tử không chỉ đơn giản là giết chết thanh lang, hơn nữa còn khiến cho bộ da ít bị hư hại nhất.

Trương Tinh Phong nhìn qua những cao thủ của tám thế lực lớn. Những người này đến bây giờ vẫn còn đang ngơ ngác, nhìn những gì xảy ra trước mặt với vẻ khó tin.

Ảo ảnh, vô số ảo ảnh tung hoành bên trong bày sới, tất cả thanh lang đều đã hoàn toàn ngã xuống, nhưng những ảo ảnh này vẫn còn chưa ngừng lại. Đột nhiên một tràng cảnh xuất hiện khiến cho những cao thủ này lại há hốc mồm!

Chỉ thấy trong nháy mắt vô số da sói đều bay về một phương hướng, nhanh chóng rơi xuống một khoảng đất trống. Chỉ trong một thời gian ngắn, một ngọn đồi cao đến năm thước do da sói tạo thành đã xuất hiện.

Cái gì, vừa rồi những ảo ảnh này lại đang lột da sói?

Đúng, Trương Tinh Phong chỉ yêu cầu những Thiên Tâm Tông đệ tử làm một việc này. Lang bì này đương nhiên là do các đệ tử thu thập, chẳng lẽ còn phải để Trương Tinh Phong tự mình ra tay hay sao? Cho dù hẳn muốn tự mình làm, các đệ này cũng sẽ không đồng ý. Bọn họ đều đạt đến Kim Đan kỳ, cho dù chỉ là lột da thú tràng diện cũng cực kỳ ngoạn mục. Chỉ trong thời gian vài cái hô hấp, một ngọn núi da sói đã xuất hiện, quả thật là kinh khủng!

Nhưng càng khiến cho những cao thủ của tám thế lực lớn bị đả kích, chính là chỉ trong nháy mắt toàn bộ da sói đã biến mất, biến mất một cách vô cùng đột ngột, không có một dấu hiệu báo trước nào.

Tất cả những cao thủ này đều mơ hồ ..... bọn họ đã không thể nào tiếp tục suy nghĩ được. Nếu như bây giờ có một ngọn núi đổ xuống bên cạnh, có lẽ bọn họ cũng không có phản ứng gì. Trong đầu bọn họ dường như trống rỗng, hầu như không còn suy nghĩ được gì nữa. Năng lực phán đoán của bọn họ đã hoàn toàn bị những gì xảy ra vừa rồi làm rối loạn.

Đầu tiên là hơn một ngàn người dễ dàng giết chết mấy vạn thanh lang, những thanh lang còn lại đều chạy trốn nhưng không một con nào thoát được. Hơn nữa đội ngũ này lại không hề bị thương một người nào. Những cao thủ này không tin trên thế gian lại có một đội ngũ cường đại đến như vậy.

Sau đó, hơn một ngàn người này lại giống như những ảo ảnh di chuyển bên trong bầy sói. Đến khi ảo ảnh biến mất, trước mặt đã xuất hiện cả một ngọn núi do da sói tạo thành. Lúc này bọn họ mới biết, thì ra vừa rồi những cao thủ này đang lột da sói, nhưng tốc độ quả thật là quá nhanh khiến cho bọn họ bị đả kích.

Ngay khi bọn họ vẫn còn chưa hồi phục tinh thần, ngọn núi da sói lại đột nhiên biến mất. Những cao thủ này đều cảm thấy trong đầu "Ông ——" lên một tiếng, không còn biết gì nữa!

Trương Tinh Phong chỉ mỉm cười, vừa rồi hắn đã dùng Thiên Vũ thủ trạc thu tất cả da sói vào.

- Tốt lắm, các người cũng đã biểu diễn xong rồi. Bây giờ hãy trở về khu vực thứ hai, tiếp tục tiêu diệt các yêu thú. Chỉ có ở nơi đó mới thể giúp ích cho việc tu luyện của các người!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Các đệ tử của Thiên Tâm Tông đều giống như những đứa trẻ đang chơi đùa, tất cả đều mang vẻ mặt bất đắc dĩ tiến vào khu vực thứ hai. Khi bọn họ nhìn thấy bộ dáng ngây ngốc của những cao thủ phía xa, trong lòng dâng lên một niềm tự hào. Bọn họ tự hào vì chính mình, vì đội ngũ của mình, vì Thiên Tâm Tông, vì Tinh Phong gia tộc, và vì bọn họ có một gia chủ như Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong chỉ cười cười, trong nháy mắt biến mất giữa không trung. Tràn cảnh này khiến cho cao thủ của tám thế lực lớn lại một phen

sững sờ.

Trương Tinh Phong trong nháy mắt xuất hiện bên trong Truyện Tống Trận, quang mang chợt lóe lên, lập tức rời khỏi Hồng Hoang.

*****

Một tuần lễ sau!

Tại kinh thành của Minh vương triều, bên trong Tinh Phong trang viên.

Trương Tinh Phong thoải mái nằm trên ghế trúc, ngắm nhìn cảnh sắc xinh đẹp của "Mộng Trung Hồ", trong lòng cực kỳ bình lặng, tâm thần là một mảnh không linh.

- Sư phụ!

Một thanh âm ở phía sau vang lên.

Trương Tinh Phong quay đầu lại nhìn Trương Vũ, mỉm cười nói:

- Chuyện gì vậy? Mới sáng sớm đã đến tìm ta rồi!

Trương Vũ mỉm cười nói:

- Sư phụ, con đến đây là muốn báo tin vui cho người!

Tuy nói là báo tin vui, nhưng sắc mặt của Trương Vũ lại không hề có vẻ vui mừng, chỉ thản nhiên mỉm cười.

Trương Tinh Phong cười cười:

- Chuyện gì vậy, nói đi!

Trương Vũ bình tĩnh nói:

- Cả Minh vương triều tổng cộng có khoảng hai trăm Thiên Phong đồ trang, trong đó có bốn mươi mấy cơ sở lớn. Những cửa hàng buôn bán da thú chính là dựa vào Thiên Phong đồ trang. Từ khai trương đến giờ đã mười hai ngày. Trong mười hai ngày này, tổng cộng đã bán được hơn ba vạn kiện da thú bình thường, chia đều ra mỗi ngày một cửa hiệu bán được khoảng mười hai kiện. Mỗi kiện da thú có giá năm ngàn lượng bạc, số tiền thu được đạt đến một ức năm ngàn vạn lượng bạc!

Trương Tinh Phong cũng ngạc nhiên. Một ức năm ngàn vạn lượng bạc! Long Đăng ngọc khí điểm một năm chỉ thu được khoảng hai ngàn vạn lượng mà thôi, cho dù là đồ trang một tháng cũng chỉ thu được mấy ngàn vạn lượng. Thế nhưng những cửa hiệu này mới chỉ khai trương mười hai ngày, đã thu được đến một ức năm ngàn vạn lượng bạc.

Trương Vũ không đợi Trương Tinh Phong phản ứng, tiếp tục nói:

- Trong mười hai ngày này, da của yêu thú tổng cộng bán được sáu trăm kiện, chia đều ra mỗi cửa hàng trong một ngày bán được ba kiện. Trong đó da của ngân lang có giá mười vạn lượng, bán được năm trăm kiện. Một bộ da của bạch hổ có giá đến cả trăm vạn lượng, bán được một trăm kiện. Số tiền thu được cũng đạt đến một ức năm ngàn vạn lượng!

Thanh âm bình tĩnh của Trương Vũ vang vọng khắp cả "Mộng Trung Hồ", còn Trương Tinh Phong lúc này .....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương này Toàn Nói Về Làm Ăn Buôn Bán Nên Mình Nản Quá Cũng Chẳng Biên Tập Lại.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

"Mộng Trung Hồ" không hề có một tia sóng gợn, mặt nước hồ phẳng lặng tựa như một tấm gương. Điều này nói lên bên trong Tinh Phong trang viên không hề có một chút gió nào. Thật sự quá yên tĩnh, làm cho người ta cảm thấy bị áp lực.

Lúc này Trương Tinh Phong đang ngồi trên một chiếc ghế trúc bên cạnh Mộng Trung Hồ, nhưng trong lòng lại không hề bình tĩnh như mặt nước hồ, ngược lại có thể nói là sóng to gió lớn.

Ba ức lượng bạc, chỉ trong mười hai ngày đã thu được ba ức lượng bạc, đây chẳng phải là kỳ tích hay sao? Có lẽ hai chữ "kỳ tích" cũng không đủ để hình dung chuyện này!

Vẻ mặt Trương Vũ rất bình thản, chỉ có ánh mắt lộ ra vẻ giảo hoạt. Nhìn vẻ mặt của Trương Tinh Phong, trên mặt Trương Vũ bắt đầu nở nụ cười. Hẳn hẳn nhìn quả thật rất là khổ cực, đại hỷ sự kinh thiên động địa như vậy, bảo hẳn bình thản mà nói ra quả thật là một chuyện vô cùng khó khăn!

- Ha ha ha ..... Chúc mừng sư phụ .....

Lý Nhị và Lý Đại đột nhiên xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong, phía sau là Lang Phong, Trương đại thúc và những người khác.

Trương Tinh Phong nhìn các thân nhân và huynh đệ của mình sắc mặt đều cổ quái, mỉm cười nói:

- Các người đấy, lại dám trêu chọc ta như vậy, ha ha ..... Ha ha ha .....

Nói đến đây, Trương Tinh Phong cũng phá lên cười.

- Hiên chất lần này quả thật là kiếm được món hời lớn. Mười hai ngày, chỉ trong mười hai ngày đã kiếm được ba ức lượng bạc, ha ha ha .....

Trương đại thúc cũng cao hứng cười lớn. Văn bối của mình đạt được thành công lớn như vậy, trường bối như ông ta chẳng lẽ không cao hứng hay sao? Trương Tinh Phong cũng mỉm cười, vẫn không nói gì, nhưng hiển nhiên trong lòng hẳn cũng đang cảm thấy đắc ý. Thành công lớn như vậy quả là từ trước đến giờ chưa từng có!

- Ba ước lượng bạc, trời ạ, nhị đệ, đệ đã bỏ ra bao nhiêu vốn vậy?

Lang Phong than thở.

Lý Đại bên cạnh lập tức phá lên cười, tiếp lời nói:

- Ân ..... Thành vốn, vốn bỏ ra rất lớn, phải thuê hơn một ngàn cao thủ Kim Đan kỳ khổ cực giết chết yêu thú mới thu được đấy. Phải trả lương cho những cao thủ bao nhiêu nhỉ? Cao thủ như vậy, một ngày ít nhất cũng phải một ngàn lượng, một ngàn người là một trăm vạn lượng. Bây giờ bọn họ ở tại Hồng Hoang đã hơn ba tháng rồi, ân, cứ cho là một trăm ngày, vậy thì cũng phải tốn mất một ước lượng bạc.

- Cái này cũng chưa tính cái gì, hơn nữa lại còn phải mời đến đệ nhất cao thủ của Thanh Long Đại Lục, Trương hầu tước đại nhân khổ cực bố trí Truyền Tống Trận ..... Cái Truyền Tống Trận mới nghe, mới thấy lần đầu này rất cuộc trị giá đến bao nhiêu đây? Không cần nói đến nó, chỉ riêng việc mời một vị thần tiên như Trương hầu tước đến đây thôi ít nhất cũng phải tốn một ước lượng bạc rồi. Bố trí Truyền Tống Trận, còn dùng thủ trạc thần kỳ lần lượt đem vô số da thú mang về, chuyện này ít nhất cũng phải tốn thêm một ước lượng. Cho nên ..... ba ước lượng này xem như là huề vốn, không dư một chút nào, không dư một chút nào!

Lý Đại lắc đầu nói.'

Lý Nhị bên cạnh liền tiếp lời:

- Có đạo lý, có đạo lý, chúng ta có thể nói là không hề thu được một chút lợi nhuận nào, cho nên tất nhiên không cần phải đóng thuế!

"Ha ha ha ..... Ha ha ha ha ....." Tất cả mọi người không nhịn được đều phá lên cười, kể cả Hạ Thủy và Thu Chí vừa mới bước ra.

Trương Tinh Phong cũng lớn, trong lúc nhất thời không khí của Mộng Trung Hồ đều trở nên sôi nổi.

Trương Tinh Phong qua một lúc sau mới khôi phục lại, đột nhiên hân nhướng mày, trong đầu lập tức xuất hiện một loạt các vấn đề. Trương Tinh Phong khẽ nhắm mắt lại, mọi người chung quanh dường như cũng chú ý đến tình huống hân, tất cả đều yên lặng không nói một lời nào. Bọn họ biết Trương Tinh Phong lúc này đang tập trung suy nghĩ.

Trương Tinh Phong mục hạ vô nhân nhắm mắt lại, suy nghĩ một lúc lâu ..... Đột nhiên Trương Tinh Phong mở mắt ra, ánh mắt đột nhiên lóe sáng, nhìn mọi người chung quanh, mỉm cười lắc đầu nói:

- Lần này thu được lợi nhuận như vậy thật là cũng không đáng phải cao hứng!

- Sự phụ, đó là ba ức lượng, làm sao lại không đáng phải cao hứng?

Lý Nhị nghi hoặc nói.

Trương Tinh Phong nhìn một lượt những người chung quanh, cười cười nói:

- Minh vương triều có bốn mươi tòa thành lớn, một trăm năm mươi tòa thành nhỏ. Mỗi một tòa thành lớn bên trong đều có một một bá tước gia tộc, năm nam tước gia tộc. Mỗi một tòa thành nhỏ bên trong đều có hai nam tước gia tộc. Đối với những bộ da của yêu thú, đặc biệt là da bạch hổ, bọn họ nhất định sẽ mua về. Bọn họ đương nhiên là có đủ thực lực để mua, hơn nữa có thể còn không chỉ mua một tấm. Ngoài bọn họ ra, còn có một số phú hào, bọn họ cũng sẽ mua về. Minh vương triều có tất cả bốn mươi bá tước gia tộc, năm trăm bá tước gia tộc, phú hào ít nhất cũng trên một vạn, chính thức có thể mua những bộ da của yêu thú chính là những người này!

- Nói cách khác, sau khi bọn họ đã mua xong, bọn họ còn tiếp tục mua nữa hay sao? Nói cách khác, một thời gian sau có lẽ sẽ không còn ai mua những bộ da này!

Trương Tinh Phong cuối cùng đã nói ra kết luận.

Mọi người trong nháy mắt đều ngẩn người. Đúng vậy, một kiện da thú có giá cao nhất chỉ là mười vạn, vài vạn bộ da của yêu thú thì có tính là gì? Bọn họ sau khi mua xong, sẽ còn tiếp tục mua nữa hay sao?

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Mọi người không cần lo lắng, theo ta suy đoán, trước khi bão hòa có lẽ còn bán được thêm một ngàn bộ da của yêu thú nữa. Hơn nữa, để đối phó

với tình hình này, ta đã có phương pháp!

Tất cả mọi người đều mở to hai mắt, vênh tay lên cận thận chú ý lắng nghe.

Trương Tinh Phong mỉm cười, chậm rãi nói:

- Từ nay về sau, chúng ta sẽ giảm bớt số lượng da thú bán ra, hơn nữa còn phải luân phiên thay đổi chủng loại. Chẳng hạn trong nửa năm này chỉ bán da của bạch hổ, nửa năm tiếp theo sẽ đổi thành da của sư tử, sang năm tiếp theo sẽ là điện thú ..... Phải đổi mới, để cho những người có tiền sẽ vẫn tiếp tục mua về!

- Đương nhiên là giá tiền không thể quá cao, không nên vượt quá một trăm vạn lượng, tốt nhất chỉ nên ra giá mười vạn lượng mà thôi. Nên biết rằng tế thủy trường lưu (1) ..... mười vạn lượng đối với những phú hào mà nói cũng không phải là con số quá lớn. Những phú hào này chủ yếu thích mua về những vật gì đó cao quý để chứng tỏ mình. Như vậy, mỗi khi có chủng loại mới nhất định bọn họ sẽ mua về!

(1) Khe nhỏ sông dài, ý muốn nói nếu sử dụng tiết kiệm thì sẽ dùng được lâu.

Trương Vũ gật đầu tỏ vẻ đồng ý, tục lời nói:

- Sư phụ nói rất có đạo lý, hơn nữa chỉ cần giảm giá những bộ da thú xuống một chút, tốt nhất là khoảng mười vạn lượng. Mười vạn lượng đối với những bá tước gia tộc mà nói, căn bản là không đáng quan tâm ..... Nếu như có thể liên tục đổi mới, vậy thì sinh ý sẽ mãi mãi không suy giảm. Đương nhiên, giảm giá thành cũng là một việc tốt, nhưng nhất định không thể nào vượt qua một giới hạn. Chúng ta nhất định phải làm cho những bộ da thú này trở thành một biểu tượng của sự cao quý, có như vậy người tiêu dùng mới tiếp tục mua!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Ha ha ..... Ha ha ha ha ..... A Vũ, người quả thật là thông minh ..... Đúng, nói rất hay, không thể nào giảm giá quá giới hạn, phải làm cho những da thú này trở thành một biểu tượng của sự phú quý. Tốt, tốt, như vậy nhất định người tiêu dùng sẽ tiếp tục mua!

Một số phú hào không có quan tước gì, thân phận của bọn họ vẫn là bình dân. Nhưng bọn họ vẫn muốn biểu hiện mình cao quý hơn những bình dân

rất nhiều. Những tòa hào trạch to lớn, y phục xa hoa cũng là những phương pháp biểu hiện của bọn họ. Nếu như những bộ da thú có thể trở thành biểu tượng của sự cao quý, những phú hào này đương nhiên sẽ đổ xô mua về.

Mọi người nhận thấy vấn đề khó khăn đã được giải quyết, tất cả đều cao hứng, bắt đầu bàn tán sôi nổi, Mộng Trung Hồ lại khôi phục không khí ồn ào .....

*****

Nửa năm trôi qua, những cửa hàng buôn bán da thú của Trương Tinh Phong vẫn làm ăn phát đạt. Bởi vì Trương Tinh Phong chủ động phát triển quy mô kinh doanh, giảm bớt số lượng thương phẩm, đặc biệt là một số da thú trân quý. Thứ gì càng hiếm thì lại càng trân quý.

Mười hai ngày đầu tiên, hễ người nào có nhu cầu là sẽ có cung ứng, khiến cho nhiều người tưởng rằng số lượng da thú trong các cửa hàng có rất nhiều. Bây giờ Trương Tinh Phong lại đột nhiên thay đổi, khiến cho mọi người lại tưởng rằng số da thú dự trữ bên trong các cửa hàng đã hết. Bởi vì có rất nhiều người đến cửa hàng mua da của yêu thú, nhưng đều được trả lời là không còn hàng, phải đợi đến cả tuần lễ. Trong suy nghĩ của bọn họ, không lý nào có đủ tiền mà cửa hiệu lại không bán. Cho nên bọn họ khẳng định, số lượng da thú đã không còn nhiều nữa.

Những nhà giàu mới phát lên, bọn họ muốn biểu hiện sự giàu sang của mình, cho nên bọn họ sẽ mua những da thú này.

Muốn kết giao quyền quý, nhất định phải có lễ vật giá trị, đương nhiên cũng là những da thú này.

Muốn biểu hiện uy phong của mình, trong phòng treo một bộ da bạch hổ không phải là một lựa chọn tốt hay sao? .....

Cứ như vậy, việc buôn bán da thú vẫn ổn định, tại các cửa hiệu trong một tuần chỉ cho phép bán ra một bộ da của yêu thú. Sau khi bán xong, nếu như có người đến mua, phải bảo họ chờ một tuần lễ sau.

Tại các thành trì nhỏ một tháng chỉ cho phép bán ra một tấm mà thôi. Trong vòng nửa năm, mỗi một lần có da của yêu thú về là mọi người lại đổ xô vào mua.

Trong vòng nửa năm, tổng cộng đã bán ra được gần hai ngàn bộ da của yêu thú, lợi nhuận thu được ba ức bạc.

Tương tự những bộ da của mãnh thú cũng giống như vậy, bắt đầu giảm cung ứng, trung bình mỗi ngày cửa hàng chỉ bán một bộ mà thôi. Trong vòng nửa năm, tổng cộng bán ra được ba vạn năm ngàn bộ, lợi nhuận thu được một ức bảy ngàn vạn lượng bạc.

Nửa năm thu được gần đến năm ức, quả thật là bạo lợi!

*****

Thái Hành Sơn!

Lúc này đêm đã khuya, Lý Thiên Tường ngồi dưới ánh sáng lay lắt của ngọn nến, khuôn mặt lúc ẩn lúc hiện, khi sáng khi mờ. Trên mặt hiện lên những luồng khói đen làm cho hắn càng thêm đáng sợ.

Lý Thiên Tường nhìn nam tử trước mặt, khẽ khoát tay, nam tử kia lập tức sợ hãi lui ra. Lần này hắn đến đây, chính là để nói cho Lý Thiên Tường biết về thế lực cường đại của Trương Tinh Phong tại Hồng Hoang. Khi Lý Thiên Tường nghe xong, trên người đột nhiên phát ra khí thế, thiếu chút nữa đã dọa chết cao thủ Thiên chi cảnh này.

Lúc này Lý Thiên Tường lại trở nên yên lặng.

"Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, không ngờ Lý Thiên Tường ta đã đánh giá thấp người. Vốn tưởng rằng người người chỉ có thực lực cường đại mà thôi, không ngờ người vẫn còn có kỳ binh như vậy. Trách không được bây giờ bỗng nhiên lại xuất hiện vô số cửa hàng buôn bán da thú. Hừ, việc buôn bán này, người có lẽ đã thu được vài ức lượng bạc rồi. Nhưng vài ức lượng này đối với Lý gia của ta căn bản chẳng là gì cả!" Lý Thiên Tường từ các phương diện bắt đầu cố gắng đả kích Trương Tinh Phong.

"Một ngàn cao thủ của người thì có ăn nhằm gì, đối mặt với quân đoàn Ma Khôi của ta thì cũng phải chết mà thôi. Hừ, người chỉ là một kẻ một kẻ bị trục xuất ra khỏi gia tộc mà thôi. Ta muốn cho người biết, ta mới chính là kẻ mạnh nhất!" Lý Thiên Tường cố gắng thuyết phục bản thân mình xem thường Trương Tinh Phong, nhưng hắn càng suy nghĩ càng cảm thấy rối loạn. Ấn tượng mà Trương Tinh Phong lưu lại trong lòng hắn quá sâu sắc, không thể nào xóa nhòa được.

Ấn tượng của hắn về Trương Tinh Phong chính là: "Vô địch, không thể đánh bại được, tuyệt đối là thiên hạ đệ nhất!"

Nhưng Lý Thiên Tường không muốn tin, cũng không muốn chấp nhận!

Hắn không tin vào cảm giác từ sâu bên trong tâm linh của mình, hắn không ngừng tự mê hoặc: "Ta chính là mạnh nhất, gia thế của ta cũng là mạnh nhất, thủ hạ của ta cũng là mạnh nhất. Trương Tinh Phong làm sao có thể so với ta, hắn không thể nào bằng ta được!" Lý Thiên Tường cũng biết hắn đang tự mê hoặc chính mình, nhưng nếu không làm như vậy hắn càng thống khổ hơn.

Hắn bây giờ sống trên đời này chỉ còn một mục đích đó là tiêu diệt Trương Tinh Phong. Hắn muốn chứng minh, hắn mạnh hơn so với Trương Tinh Phong.

"Hừ, nếu như Trương Tinh Phong người đã bắt đầu huấn luyện một đội ngũ cao thủ cường đại như vậy, Lý Thiên Tường ta có thể nơi này nghỉ ngơi hay sao?" Trong mắt Lý Thiên Tường hiện lên vẻ tàn nhẫn.

- Ma Khôi nhất hào, nhị hào!

Lý Thiên Tường đột nhiên gọi lớn.

Hai đạo quang mang màu đen xuất hiện, hai Hắc y nhân ánh mắt vô thần xuất hiện trước mặt Lý Thiên Tường, trên người dường như không có một chút sinh khí.

Đúng, Lý Thiên Tường đã đem bọn họ luyện chế thành Ma Khôi. Những cao thủ Thiên chi cảnh do Ủy Trì Công lưu cho tất cả đều đã bị hắn luyện chế thành Ma Khôi. Sau khi trở thành Ma Khôi hậu, thực lực của bọn họ đã từ Thiên chi cảnh đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ, nhưng bọn họ lại dần dần đánh mất linh hồn .....

- Lệnh cho tất cả Ma Khôi, lập tức xuất phát tiến về sa mạc phía tây!

Lý Thiên Tường ra lệnh.

Hai Ma Khôi ánh mắt chợt sáng lên, hóa thành hai đạo hắc mang, lập tức biến mất trước mặt Lý Thiên Tường. Ánh mắt của Lý Thiên Tường khẽ nhíu lại, nhìn những đạo quang mang màu đen trên không trung đang bay về hướng tây, khóe miệng nở một nụ cười lãnh khốc.

Thân hình vừa động, Lý Thiên Tường cũng biến mất tại phòng, lập tức theo sau các Ma Khôi. Tất cả đều bay về phía Hồng Hoang.

Lúc này Úy Trì Công đang sống những ngày tháng vui vẻ cùng với hai thể tử là Hắc Bạch Song Kiều trong thế giới riêng của mình. Ông ta không biết, những thủ hạ trung thành nhất của mình, gần trăm thủ hạ mạnh nhất đã bị luyện chế thành Ma Khôi. Ông ta cũng không biết, lúc này Lý Thiên Tường đang dẫn theo những Ma Khôi này lên đường tiêu diệt Trương Tinh Phong.

"Trương Tinh Phong, lần trước tại bảo tàng của Thiết Mộc Chân đã để cho người chạy thoát. Lúc đó ta chỉ dùng những Tiên Thiên cao thủ để luyện chế thành Ma Khôi mà thôi, vậy mà đã khiến người bị trọng thương. Bây giờ là những Ma Khôi do cao thủ Thiên chi cảnh luyện chế thành, so với lần trước còn cường đại hơn gấp mười lần, người có thể thoát được sao?" Lý Thiên Tường phảng phất như đã nhìn thấy được cái chết của Trương Tinh Phong, khóe miệng cười lạnh.

Xuất lĩnh những Ma Khôi còn cường đại hơn lúc trước gấp nhiều lần, Lý Thiên Tường liệu có thể thành công? Trương Tinh Phong sẽ đối phó với nguy cơ lần này như thế nào?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Hòa Lý Thiên Tường Đích Tối Chung Đối Quyết (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong Hồng Hoang có những địa phương cỏ dại còn cao hơn cả thân người. Lúc này những đệ tử của Thiên Tâm Tông đang chiến đấu cùng với yêu thú bên trong những đám cỏ dại này. Từ phía trên nhìn xuống, chỉ có thể nhìn thấy những cơn sóng cuộn cuộn bên trong biển cỏ, hiển nhiên đó chính là do các đệ tử của Thiên Tâm Tông đang chiến đấu gây ra.

Từng đạo kiếm quang màu xanh tung hoành bên trong biển cỏ, máu tươi bay múa giữa không trung .....

Trương Tinh Phong lúc này đang nhàn nhã dạo chơi trên mây trắng, quan sát những đệ tử đang chiến đấu bên dưới, trong tay cầm một bầu rượu bằng bạch ngọc do chính hắn làm ra. Trương Tinh Phong hưởng thụ nhất chính là nhắm nháp rượu ngon, đáng tiếc là trong vài năm nay hắn luôn ngập đầu trong các công việc bề bộn, thời gian gần đây mới thoải mái hơn một chút.

- Cố lai thánh hiền giai tịch mịch, duy hữu ẩm giả lưu kì danh!

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng ngâm hai câu thơ của kiếm tiên Lý Thái Bạch, lại nhấp một ngụm rượu. Ngồi trên mây trắng, uống rượu ngâm thơ quả thật là một loại hưởng thụ.

"Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong ....." Thanh âm vang vọng khắp cả thiên địa.

"Hôm nay ta sẽ cùng người đánh một trận cuối cùng ..... đánh một trận cuối cùng ..... đánh một trận cuối cùng ....."

Thanh âm vang vọng giữa thiên địa khiến cho tất cả mọi người đều nghe được rất rõ. Trương Tinh Phong nhướng mày, bầu rượu bạch ngọc trên tay trong nháy mắt đã biến mất, tâm tình hưởng thụ của hắn đã hoàn toàn bị phá

hông. Trương Tinh Phong từ trên mây trắng đứng lên, đưa mắt nhìn về phương đông.

Tất cả Thiên Tâm Tông đệ tử bên dưới hiển nhiên cũng đều nghe được. Bỗng nhiên có người lại dám khiêu chiến với gia chủ của bọn họ, quả thật là không biết sống chết! Tất cả Thiên Tâm Tông đệ tử đều phát ra sát khí, bắt đầu tụ tập lại, chỉ cần gia chủ ra lệnh sẽ lập tức giáo huấn kẻ vừa lên tiếng một phen.

- Các người hãy tiếp tục luyện tập đi, không cần lo lắng những chuyện khác!

Thanh âm của Trương Tinh Phong trong trẻo nhưng lạnh lùng, quanh quẩn bên tai các đệ tử.

Những đệ tử của Thiên Tâm Tông lập tức tản ra tiếp tục luyện tập. Bọn họ hoàn toàn tin tưởng vào gia chủ của mình. Còn người nào có thể mạnh hơn hơn sao? Đương nhiên là không có!

Trương Tinh Phong quay đầu nhìn về phía đông, mỉm cười.

"Lý Thiên Tường, Lý Thiên Tường, không ngờ người lại có can đảm dám công khai tuyên chiến với ta như vậy. Đánh một trận cuối cùng sao? Ân ..... quả thật là cũng nên chấm dứt với người rồi, nếu không người như cứ như con ruồi ngày nào cũng vo ve bên tai, quả thật là phiền phức!" Trên người Trương Tinh Phong bắt đầu phát ra hỏa quang. Hỏa quang từ màu vàng dần dần chuyển sang màu trắng. Không gian chung quanh dường như cũng bắt đầu lay động.

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên bộc phát khí thế, ngọn lửa màu trắng hoàn toàn bao phủ lấy hắn. Là lục muội chân hỏa, so với thiên hỏa chỉ thấp hơn một chút mà thôi.

"Tê ——"

Trương Tinh Phong hóa thành một đạo hồng quang, bay về hướng đông như một tia chớp. Không gian phẳng phất như bị xé rách ra, lưu lại một vệt sáng dài.

Bên trong sa mạc, Lý Thiên Tường đang nhắm mắt, cả không gian chung đều trở thành một màu đỏ sẫm ..... một đám mây màu đỏ lơ lửng trên bầu trời, quang cảnh cực kỳ quỷ dị.

Đột nhiên Lý Thiên Tường mở mắt ra, ánh mắt đỏ rực khiến cho người ta sợ hãi.

- Trương Tinh Phong, tới thật là nhanh, chẳng lẽ ngươi lại nóng lòng muốn chết như vậy sao? Ha ha, hôm nay ta đã chuẩn bị cho ngươi ba món quà, không biết ngươi có thể vượt qua được ba cửa này hay không? Ta sống thì ngươi chết, ta chết thì ngươi cũng phải chết! Ha ha ha ha .....

Đột nhiên không gian lạnh lẽo trở nên nóng rực!

Trương Tinh Phong toàn thân được bao phủ bên trong ngọn lửa màu trắng, ánh mắt lạnh như băng. Trong mắt của hắn, Lý Thiên Tường phảng phất như một người đã chết. Đích xác, lúc này hắn thật sự xem thường Lý Thiên Tường. Có lực muội chân hỏa bên trong cơ thể, thực lực của hắn còn cao hơn lúc trước gấp nhiều lần.

Nên biết rằng cho dù là cho dù cao thủ Độ Kiếp kỳ cũng rất khó chống đỡ được lực muội chân hỏa, chỉ có thể dựa vào pháp bảo mà thôi. Khi cao thủ Độ Kiếp kỳ độ kiếp, đều là dựa vào vô số pháp bảo. Bình thường những cao thủ này đều phải cất công thu thập nguyên liệu để luyện chế thành pháp bảo, có lẽ phải hao phí đến mấy trăm năm.

Chỉ có người chuyên tu luyện thân thể như Trương Tinh Phong mới có thể chống đỡ được lực muội chân hỏa. Bàn Cổ tại sao lợi hại? Chính là bởi vì thân thể của ông ta vô cùng cường hãn. Tại sao thân thể cường hãn lại kinh khủng đến như vậy?

Chỉ có chiến đấu người mới có thể biết được!

Trương Tinh Phong đã tu luyện thân thể trong một thời gian dài, trải qua một thời gian nghiên cứu, dựa vào một số kiến thức có được ở kiếp trước. Hắn cuối cùng đã tìm ra phương pháp để phát huy ưu thế về thân thể của mình. Thân thể cường hãn không chỉ dùng để phòng thủ mà còn có thể tấn công!

Trương Tinh Phong lúc này đã quyết định đem Lý Thiên Tường trở thành kẻ thí nghiệm đầu tiên!

- Trương Tinh Phong, chẳng lẽ ngươi không chú ý đến người đã tiến vào Huyết Ma không gian của ta rồi hay sao?

Lý Thiên Tường trên mặt tươi cười, nụ cười quý dị nhìn Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong dường như không hề để ý, thản nhiên cười nói:

- Người muốn tấn công thì cứ ra tay đi. Đây là Huyết Ma không gian của người sao? Hừ!

Thân thể của Trương Tinh Phong đột nhiên lay động giống như ảo ảnh, phạm vi di động không quá một phân, nhưng trong vòng một giây hắn đã chuyển động bao nhiêu lần có lẽ Lý Thiên Tường cũng không thể nhìn rõ được.

"Phanh"

Không gian màu đỏ phảng phất như không thể chịu được áp lực, bắt đầu vỡ vụn ra .....

Lý Thiên Tường trong nháy mắt sắc mặt trắng bệch. Hắn quả thật không nghĩ đến, hắn vẫn còn chưa ra tay thì Huyết Ma không gian trong nháy mắt đã bị phá hủy. Hơn nữa hắn cũng không hiểu được chuyện gì đã xảy ra, hắn chỉ cảm thấy dường như Huyết Ma không gian phải chịu một áp lực vô cùng lớn, sau đó vỡ vụn ra. Nhưng đó là áp lực gì?

Lý Thiên Tường không biết. Những hắn lại biết nhất định là có liên quan đến Trương Tinh Phong, thậm chí là có liên quan đến những chuyển động của Trương Tinh Phong vừa rồi. Nhưng hắn quả thật không hiểu được, tại sao Trương Tinh Phong chỉ chuyển động tại chỗ lại có thể phá hủy Huyết Ma không gian của hắn?

Trương Tinh Phong thương hại nhìn Lý Thiên Tường:

- Người quả thật rất đáng thương!

Lý Thiên Tường sắc mặt biến đổi: "Đáng thương, ta đáng thương, hắn nói ta đáng thương, ta tại sao lại đáng thương? Ta đáng thương ở chỗ nào!" Tâm lý của Lý Thiên Tường kịch liệt biến hóa.

- Cho dù không có Huyết Ma không gian, ta cũng có thể giết chết người!

Thanh âm của Lý Thiên Tường rất lạnh lẽo, hai tay kết thành một thủ ấn huyền diệu. Chiêu thức do hắn chuẩn bị từ rất lâu đích cuối cùng cũng đã có thể ra tay.

Trương Tinh Phong thản nhiên nói:

- Cho người một cơ hội xuất chiêu đi, nếu không người có chết cũng không nhắm mắt. Ân ..... Bên cạnh hình như còn có không ít bọn tôm tép thì phải? Là trận pháp lần trước sao? Ha ha!

Tiếng cười của Trương Tinh Phong khiến cho Lý Thiên Tường trong lòng kinh hãi: "Rốt cuộc làm sao vậy, ta không phải đã bố trí dựa theo những gì Ma quân nói hay sao? Ma quân không phải đã nói chỉ có cao thủ đạt đến Độ Kiếp kỳ mới có thể phát hiện hay sao? Hẳn tại sao lại phát hiện được những người ta đã an bài, chẳng lẽ hẳn đã đạt đến Độ Kiếp kỳ!"

Lý Thiên Tường trong lòng hoảng hốt, ma khí bên trong cơ thể bắt đầu hỗn loạn. Lý Thiên Tường thần sắc biến đổi, lập tức quyết đoán phun ra một ngụm máu tươi, tâm thần hoàn toàn chìm vào bên trong thủ ấn, không dám suy nghĩ lung tung.

- Huyết Ma Bí Kỹ —— Huyết — Quang — Ba!

Lý Thiên Tường đột nhiên quát lớn, thủ ấn trong tay không ngừng biến đổi. Từng đạo quang mang màu đỏ từ bên trong thủ ấn phát ra, tốc độ cực kỳ nhanh. Trong nháy mắt Huyết Ma không gian trên bầu trời lại hình thành, cả không gian cũng bắt đầu phát ra quang mang màu đỏ.

Thủ ấn như một quang cầu phóng ra quang mang màu đỏ, quang cầu càng lúc càng lớn .....

Huyết Ma không gian cũng tự động thu nhỏ lại, càng ngày càng nhỏ .....

Cuối cùng, Huyết Ma không gian đã hoàn toàn dung hợp với quang cầu .....

Một đạo huyết quang thể lượng bắn thẳng lên trời. Cả sa mạc đều bắt đầu chấn động.

Lý Thiên Tường sắc mặt trắng bệch, vừa rồi hẳn phát ra tất cả ma khí trong người. Huyết Ma Bí Kỹ vốn phải đạt đến Thiên Ma cảnh giới mới có thể sử dụng, Huyết Quang Ba này cũng là chiêu yếu nhất. Nhưng Lý Thiên Tường thiên tư hơn người đã thay đổi phương pháp, có thể phát ra Huyết Ma Bí Kỹ, mặc dù uy lực thấp hơn nhiều, nhưng đối phó với Trương Tinh Phong xem ra cũng đủ rồi.

Một chiêu này, chính là cửa thứ nhất của Lý Thiên Tường!

Dần dần, quang mang màu đỏ từ từ tiêu tán, thiên địa cũng khôi phục lại. Khuôn mặt tươi cười Lý Thiên Tường đột nhiên biến đổi, trở nên rất khó

coi.

Tại sao?

Trương Tinh Phong giống như một hỏa thần, toàn thân được bao phủ bên trong lực muội chân hỏa, không hề tổn hại một chút nào.

Trương Tinh Phong khoe miệng khê nở nụ cười, nụ cười khinh miệt. Là khinh miệt Lý Thiên Tường, hay là khinh miệt đối với Huyết Ma Bí Kỹ? Không ai biết!

- Đây là thực lực của người sao? Huyết Quang Ba, cái tên không tệ, đáng tiếc là thực lực của người không đủ. Thứ chiêu thức phân tán như vậy mà cũng muốn lấy mạng của ta sao? Ha ha ha ..... ngay cả tư cách làm cho ta bị thương cũng không có!

Trương Tinh Phong khinh miệt nhìn Lý Thiên Tường.

Lý Thiên Tường ngẩn người, nhưng trong nháy mắt trong lòng hấn lại thống khổ: "A, ta thật là ngốc, thật là ngốc, đây mặc dù là Huyết Ma Bí Kỹ, nhưng là dựa vào toàn thân công kích, uy lực bị phân tán rất nhiều. Thực lực của ta không bằng Trương Tinh Phong, làm sao có thể giết chết được? Hấn thậm chí ngay cả một vết thương cũng không có. Huyết Ma Bí Kỹ, Huyết Ma Bí Kỹ ..... ha ha ha ..... Ta thật sự đã quá mê tín vào uy lực của nó rồi!"

Lý Thiên Tường không biết, Trương Tinh Phong sở dĩ không hề bị thương, chủ yếu chính là nhờ vào lực muội chân hỏa. Uy lực của lực muội chân hỏa cường đại hơn huyết quang rất nhiều, huyết quang căn bản là không thể phá được phòng hộ của nó. Kỳ thật một chiêu này của Lý Thiên Tường vô cùng lợi hại, nếu như đối thủ là Tu Chân giả bình thường, cho dù đạt đến Hợp Thể tiền kỳ cũng sẽ bị thương tổn rất lớn.

Nhưng Trương Tinh Phong vốn đã có Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, bây giờ lại thêm lực muội chân hỏa, phòng ngự của hấn Lý Thiên Tường không thể nào tưởng tượng được.

- Ân ..... Bây giờ bọn tôm tép kia cũng xuất hiện được rồi, có đúng không? Trương Tinh Phong mỉm cười, cười rất thản nhiên. Vừa rồi hấn muốn thử dùng chiêu thức do mình mới sáng tạo ra, nhưng hấn vẫn còn chưa ra tay, Lý Thiên Tường đã thất bại, quả thật làm cho hấn rất thất vọng.

Trương Tinh Phong vẫn còn nhớ kỹ lần trước đã bị trận pháp kia công kích làm cho bị trọng thương. Trong lòng hẳn có chút mong đợi: "Các người nhất định phải cố gắng đấy, đừng làm cho ta phải thất vọng!" Trương Tinh Phong chờ mong bọn họ có thể phát huy được vượt qua mức bình thường.

Sáu mươi bốn thân ảnh đột nhiên xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong, phía sau cũng xuất hiện sáu mươi bốn người. Trong số một trăm hai mươi tám cao thủ này có một trăm cao thủ Thiên chi cảnh của Thái Hành Sơn và hai mươi mấy cao thủ của Lý gia. Trong đó còn có hai người chỉ mới đạt đến Nhất Phẩm cảnh giới.

Bọn họ đều bị luyện chế thành Ma Khôi!

Một trăm hai mươi tám người!

Lý Thiên Tường không hề lo lắng cái chết của những cao thủ này sẽ ảnh hưởng đến Lý gia, bởi vì trong số năm vạn Tiên Thiên cao thủ có ba vạn đã được an bài đến chỗ Lý gia. Hơn nữa những tinh anh trong số bọn họ đều đã được truyền thụ Thiên Ma Sách. Mặc dù bây giờ chưa thể tu luyện, nhưng bọn họ đều là Nhất Phẩm cao thủ, chỉ cần đột phá Nhất Phẩm cảnh giới là đã có thể tu luyện rồi. Đến lúc đó, lại có thể xuất hiện thêm nhiều cao thủ. Hơn nữa Lý gia vẫn còn có mấy Lão tổ tông tọa trấn, có gì phải lo lắng?

Hơn nữa năm vạn Tiên Thiên cao thủ tuyệt đối là một thế lực tung hoành thiên hạ, căn bản là không cần đến cao thủ Thiên chi cảnh!

Cho nên Lý Thiên Tường quyết định, không để cho một trăm hai mươi tám Ma Khôi này sử dụng những đòn công kích bình thường, như vậy chỉ lãng phí linh hồn lực mà thôi. Để cho những Ma Khôi dần dần tiêu hao linh hồn lực, còn không bằng trực tiếp để cho chúng tự bạo, đem tất cả lực lượng bộc phát ra một lần.

- Ha ha ..... Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, ta nói cho người biết, một trăm hai mươi tám Ma Khôi này lúc trước đều là cao thủ Thiên chi cảnh, linh hồn bộc phát ít nhất cũng ngang với Phân Thân kỳ. Ta xem thử người làm thế nào để ngăn cản được!

Thanh âm của Lý Thiên Tường vô cùng tàn nhẫn.

Trương Tinh Phong nhìn một trăm hai mươi tám Ma Khôi trên người bộc phát ra quang mang màu đen. Hắn biết những Ma Khôi này đang muốn tự bạo, nhưng hắn không hề sợ hãi. Hắn tin vào chính mình, hắn tự tin đối với lực muội chân hỏa, hắn càng tin tưởng vào thân thể và công pháp do mình sáng tạo.

Chánh Phản Tiên Thiên Bát Quái Tuyệt Không Sát Tiên Trận!

"Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh" "Oanh"
"Oanh" .....

Từng thanh âm của Ma Khôi tự bạo không ngừng vang lên, thậm chí phương hướng tự bạo cũng thuận theo thứ tự khảm, ly, đoái, chấn, tổn, càn, khôn, cấn. Hiển nhiên tự bạo như vậy sinh ra lực công kích cường đại càng dễ dàng dung hợp.

Trương Tinh Phong cảm nhận được một cỗ áp lực. Hắn biết nhiều Ma Khôi tự bạo như vậy, uy lực vô cùng kinh khủng, hơn nữa những Ma Khôi này là còn là cao thủ Thiên chi cảnh. Hắn cũng hiểu rất rõ uy lực của Chánh Phản Tiên Thiên Bát Quái Tuyệt Không Sát Tiên Trận. Nhưng hắn vẫn đứng yên không né tránh, không phải vì hắn khinh thường, mà là do hắn đang hưng phấn, bởi vì cuối cùng hắn cũng đã có đối tượng để thí nghiệm.

"Linh Điểm Liệt Kích —— Vi Ba Chấn!"

Thân thể của Trương Tinh Phong lại bắt đầu lay động. Từng đạo quang mang màu đen từ bên trong Chánh Phản Tiên Thiên Bát Quái Tuyệt Không Sát Tiên Trận bắn về phía Trương Tinh Phong, uy lực vô cùng cường đại. Trương Tinh Phong hoàn toàn không hề tránh né, đột nhiên hắn nở nụ cười.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Hòa Lý Thiên Tường Địch Tối Chung Đối Quyết (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Chuyện gì xảy ra? Trương Tinh Phong tại sao lại cười?

Thân thể của Trương Tinh Phong lay động, chuyển động qua lại chung quanh một vị trí. Khi quang mang màu đen bắn tới, hắn trước tiên tiến lên phía trước, sử dụng lực muội chân hỏa để chống cự, sau đó lại nhanh chóng lui về phía sau, từ từ giảm bớt lực công kích, sau đó lại tiếp tục dùng lực muội chân hỏa để chống đỡ. Cứ như vậy, lực công kích của chiêu thức đã bị giảm đi rất nhiều.

Mặc dù lúc cuối cùng lực công kích vẫn còn rất mạnh, nhưng có lực muội chân hỏa hộ thân, Trương Tinh Phong hoàn toàn có thể ngạnh kháng được.

Đương nhiên phương pháp này nói ra thì rất đơn giản, nhưng khi sử dụng thì không hề dễ dàng một chút nào. Bởi vì tốc độ lay động qua lại như vậy thân thể của người bình thường căn bản là không thể nào chịu được. Dưới tốc độ này, cho dù có là Tu Chân giả, thân thể cũng có thể bị xé nát ra. Chỉ có Trương Tinh Phong đã trải qua tu luyện thân thể, đạt đến một trình độ cường hãn nhất định mới có thể sử dụng một chiêu này.

Trương Tinh Phong cười, hắn rất cao hứng, bởi vì hắn phát hiện suy nghĩ của hắn hoàn toàn đúng. Nếu như một chiêu này đã có hiệu quả như thế, vậy còn chiêu tiếp theo thì sao?

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra nụ cười hưng phấn, lẩm bẩm nói: "Vậy thì người hãy ném thử chiêu thứ hai của "Linh Điểm Liệt Kích" xem sao!"

Trương Tinh Phong đột nhiên biến mất, đúng, chính là biến mất, không phải bởi vì thuận di, mà là bởi vì tốc độ. Ở trong một phạm vi nhỏ, tốc độ của hắn hoàn toàn có thể so sánh với thuận di.

Một trăm hai mươi tám Ma Khôi theo thứ tự tự bạo, bây giờ đã tự bạo hết chín mươi mấy người, uy lực cũng càng lúc càng lớn!

Vừa rồi khi chứng kiến công kích đánh vào thân thể của Trương Tinh Phong, Lý Thiên Tường trong lòng cao hứng: "Ha ha ..... Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, người bây giờ có thể chống cự được, nhưng sau khi tất cả một trăm hai mươi tám cao thủ đều tự bạo, một kích cuối cùng này người còn có thể ngăn cản được sao? Uy lực của nó, Ma quân đã nói tại Tu Chân giới căn bản là không ai có thể chống đỡ được, chỉ có cao thủ Đại Thành kỳ may ra mới có thể bảo toàn được mạng sống.

Nhưng đột nhiên hần nhìn thấy Trương Tinh Phong chuyển động, thoát ra khỏi công kích. Lý Thiên Tường càng cười lớn hơn:

- Ha ha ..... Một chiêu cuối cùng của Chánh Phản Tiên Thiên Bát Quái Tuyệt Không Sát Tiên Trận, một khi đã phát ra, không gian chung quanh sẽ hoàn toàn bị phong bế, người có thể chạy thoát được sao? Ha ha ..... Ha ha ha ha .....

Hiển nhiên Lý Thiên Tường vô cùng đắc ý, tất cả đều nằm trong bàn tay của hần!

- Tại ta lại phải rời khỏi không gian này, tiêu diệt những Ma Khôi không phải đơn giản hơn sao!

Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói.

Mặc dù lúc này đứng bên ngoài trận, Lý Thiên Tường không thể nghe được thanh âm bên trong, nhưng hần lại nhìn thấy tất cả diễn ra, Trương Tinh Phong đang muốn công kích các Ma Khôi. Lý Thiên Tường phảng phất thấy như nhìn thấy một chuyện không thể tưởng tượng được, cười lớn:

- Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, người điên rồi hay sao? Chẳng lẽ người không biết? Bọn họ bây giờ đều giống như những thùng hỏa dược, người càng công kích, uy lực của tự bạo sẽ càng cường đại!

Nhưng hành động của Trương Tinh Phong lại hoàn toàn khiến cho Lý Thiên Tường choáng váng!

- Linh Điểm Liệt Kích —— Thốn Kinh Thiên Kích!

Thanh âm lạnh lùng của Trương Tinh Phong vang lên.

Đây là chiêu thứ hai của hần!

Lý Thiên Tường cười lớn, hẳn chờ mong công kích của Trương Tinh Phong sẽ khiến cho uy lực của trận pháp càng thêm cường đại. Nhưng đột nhiên nụ cười trên mặt của hắn biến mất, sắc mặt cũng trở tối sầm.

Chỉ thấy những Ma Khôi vẫn còn chưa tự bạo, chỉ cần bị Trương Tinh Phong công kích, xương cốt toàn thân lập tức vỡ vụn ra, kinh mạch bị phá hủy, ma khí cũng hoàn toàn tiêu tán.

Sắc mặt của Lý Thiên Tường càng trở nên khó coi!

Tất cả Ma Khôi đều lần lượt ngã xuống, bọn chúng không có đã không có tư cách để tự bạo!

Cuối cùng tất cả Ma Khôi đều ngã xuống, Chánh Phản Tiên Thiên Bát Quái Tuyệt Không Sát Tiên Trận cũng tự động biến mất. Trương Tinh Phong thân hành di động, đột nhiên xuất hiện trước mặt Lý Thiên Tường.

Trương Tinh Phong nhìn Lý Thiên Tường, ánh mắt có vẻ khinh thường, có vẻ thương hại, cũng có một chút đồng tình!

- Nói cho ta biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Tại sao, tại sao ..... tại sao Tuyệt Không Sát Tiên Trận lại như vậy? Tại sao lại như vậy? Tại sao hơn mười Ma Khôi cuối cùng lại không tự bạo, tại sao?

Lý Thiên Tường ánh mắt đỏ bừng trừng mắt nhìn Trương Tinh Phong, phảng phất như biết mình đã không còn cơ hội, chỉ muốn hiểu rõ mọi việc mà thôi.

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười:

- Tại sao à? Chính là bởi vì Linh Điểm Liệt Kích, công quyết mới của ta, cũng chính là công quyết do ta tự mình sáng tạo!

- Người sáng tạo? Công quyết này là do người sáng tạo?

Lý Thiên Tường khó tin lên tiếng hỏi.

- Đúng!

Trương Tinh Phong gật đầu.

Lý Thiên Tường giống như mất đi tất cả khí lực, mệt mỏi ngồi xuống trên sa mạc, cười khổ nói:

- Công quyết cường đại như vậy người lại có thể tự nghĩ ra, ha ha ha ..... Lúc trước khi ta tìm ra phương pháp biến đổi Huyết Ma Bí Kỹ đã vô cùng kiêu ngạo, không ngờ người lại có thể sáng tạo ra một công quyết còn

cường đại hơn. Lý Thiên Tường ta cuối cùng cũng không thể thắng được người!

- Trương Tinh Phong, lúc đầu Huyết Ma không gian của ta có phải vì chuyển động qua lại của người mà bị phá hủy hay không?

Lý Thiên Tường nói ra nghi vấn trong lòng.

- Đúng, chiêu đó gọi là Vi Ba Chấn, cũng là một chiêu trong công quyết mới của ta!

Trương Tinh Phong lạnh nhạt nói.

Lý Thiên Tường dường như nói không ra tiếng, hân yên lặng, phảng phất như một người đang ngồi chờ chết.

- Một chiêu trong công quyết mới, ha ha ..... Nói như vậy, công quyết này vẫn còn những chiêu khác nữa, ha ha ha ..... Ta thua, ta thua rồi!

Ánh mắt của Lý Thiên Tường càng lúc càng trở nên mờ dần.

Trương Tinh Phong cũng không tiếp tục đối thoại với Lý Thiên Tường, thản nhiên nói:

- Ta sẽ để cho người chết dưới công quyết này!

Tay phải của Trương Tinh Phong khẽ vung lên, hình thành vô số ảo ảnh. Mỗi một ảo ảnh đều có hình dạng chưởng đao, trong nháy mắt đồng thời công kích vào các bộ vị trên thân thể Lý Thiên Tường.

Lực lượng, đúng, chính là lực lượng, chỉ dựa vào lực lượng, trong nháy mắt đã công kích cả ngàn lần vào thân thể Lý Thiên Tường, xương cốt kinh mạch hoàn toàn bị chấn vỡ. Một đạo hỗn độn lực của Trương Tinh Phong đánh vào đầu Lý Thiên Tường, trực tiếp hủy diệt Nguyên Anh.

"Ma Quân, ha ha ..... Tuyệt Không Sát Tiên Trận của người căn bản là chẳng có tác dụng gì. Bây giờ người ta đã đến giết ta rồi. Ha ha ..... Được, bây giờ ta chấp nhận yêu cầu của người. Đương nhiên, người cũng đừng quên lời thề của mình!"

Lý Thiên Tường đột nhiên ngẩng đầu nhìn về phía Trương Tinh Phong, nở một nụ cười quỷ dị:

- Trương Tinh Phong, người chỉ mới qua được hai cửa mà thôi, vẫn còn một cửa cuối cùng. Ta chết, người cũng phải chết! Ha ha ha .....

Trương Tinh Phong trong lòng chấn động, vừa rồi hắn đã dùng hỗn độn lực công kích vào nguyên anh của Lý Thiên Tường. Hắn tin tưởng Lý Thiên Tường chắc chắn phải anh vong hồn diệt, nhưng bây giờ Lý Thiên Tường vẫn còn có thể nói chuyện?

Đột nhiên!

"Bồng!"

Thân thể của Trương Tinh Phong bị đánh bay về phía sau!

"Phốc!"

Trương Tinh Phong thổ ra một ngụm máu tươi, sắc mặt trắng bệch nhìn về phía Lý Thiên Tường!

Đây là Lý Thiên Tường hay sao? Trương Tinh Phong là người thứ nhất không tin. Lý Thiên Tường trước mặt quả thật đáng sợ. Đối mặt với hắn, Trương Tinh Phong từ sâu bên trong tâm linh cảm thấy sợ hãi, sợ hãi của một nhược người với một cường giả.

Quá mạnh, quá cường đại, cả thiên địa cũng bắt đầu chấn động, những tia chớp không ngừng lóe lên, những đám mây đỏ che kín cả bầu trời. Chẳng lẽ đây mới thực sự là Huyết Ma không gian sao? Nếu như nói Huyết Ma không gian lúc trước chỉ như là tòa nhà một tầng, thì bây giờ lại giống như một cao lâu có cả trăm tầng, chênh lệch thật sự quá lớn!

- Người là ai?

Trương Tinh Phong lên tiếng hỏi.

Tử Kim Nguyên Tôn chỉ trong một thời gian ngắn đã giúp thân thể của hắn khôi phục lại, đây cũng là điểm lợi hại của hỗn độn lực.

- Ha ha ha ..... Ta là ai? Ha ha ha ..... Ta chính là Ma Quân! Nghịch Tiêu Ma Quân! Ha ha ha .....

Thanh âm của "Lý Thiên Tường" trước mặt vô cùng khó nghe.

- Vậy còn Lý Thiên Tường đâu?

Trương Tinh Phong lại lên tiếng hỏi.

- Đương nhiên là đã chết, hơn nữa còn là hồn phi phách tán, thậm chí ngay cả Nguyên Anh cũng bị bốn Ma Quân hấp thu, ha ha .....

Nghịch Tiêu Ma Quân hiển nhiên vô cùng đắc ý, hắn cuối cùng cũng đã có thể xuất hiện dưới ánh mặt trời.

Ngày đó khi Tiên Ma hai giới đại chiến, là cuộc chiến lớn nhất trong lịch sử từ trước đến nay. Vô số tiên ma huyết chiến, Tiên Đế, Ma tôn đều hiện thân, trận pháp công quyết cường đại, thần khí cực mạnh ..... tất cả đều xuất hiện. Trận chiến đó kinh thiên động địa, thậm chí khiến cho không gian giữa Phàm Nhân giới và Tu Chân giới cũng bị vỡ vụn ra, đương nhiên vỡ phạm vi vỡ vụn cũng chỉ hình thành một động khẩu rộng khoảng mười phân mà thôi.

Mà Nghịch Tiêu Ma Quân bắt hạnh lại ở ngay bên cạnh khe nứt này, trong nháy mắt hần bị hút vào. Áp lực cường đại bên trong hoàn toàn hủy diệt thân thể của hần. Nghịch Tiêu Ma Quân bị cuốn vào Phàm Nhân giới. Mặc dù chỉ ở trong khe nứt đó khoảng hơn một giây, nhưng nguyên thần của hần lại bị thương tổn rất lớn, chỉ có thể ở trong thân thể Lý Thiên Tường từ từ khôi phục.

Ngày đó sau khi di thể của Vũ Văn Nhu bị Trương Tinh Phong cướp đi, Nghịch Tiêu Ma Quân đã ra tay cứu mạng Lý Thiên Tường. Từ nay về sau nguyên thần của hần bắt đầu khôi phục lại rất nhanh, bởi vì Lý Thiên Tường đã vì hần mà chuẩn bị vô số máu tươi của đồng nam đồng nữ. Dựa vào số lượng máu tươi tinh khiết này, tốc độ khôi phục của hần nhanh hơn rất nhiều lần.

Đồng thời Nghịch Tiêu Ma Quân cũng truyền cho Lý Thiên Tường tu ma pháp quyết, giúp cho công lực Lý Thiên Tường gia tăng một cách nhanh chóng. Lý Thiên Tường tự nhiên đối với Nghịch Tiêu Ma Quân càng thêm tuân phục, còn Nghịch Tiêu Ma Quân thì lại muốn chiếm lấy thân thể của Lý Thiên Tường để có thể tiếp tục tu luyện.

Nhưng nếu như Lý Thiên Tường phản kháng, nguyên thần của Nghịch Tiêu Ma sẽ bị thương tổn rất lớn, bởi vì thân thể này dù sao cũng là của Lý Thiên Tường. Cho nên Nghịch Tiêu Ma Quân chỉ có thể làm cho Lý Thiên Tường cam tâm tình nguyện giao thân thể cho hần. Kỳ thật Nghịch Tiêu Ma Quân cũng có thể sử dụng thân thể của người khác, nhưng những người có công lực kém thì thân thể lại quá yếu. Còn những người công lực cao cường, nếu như quyết liệt phản kháng, nguyên thần của hần cũng sẽ bị thương tổn rất lớn.

Nghịch Tiêu Ma Quân tại Phàm Nhân giới chỉ chính thức coi trọng thân thể của ba người. Một người chính là Trương Tinh Phong, thân thể của hắn có thể nói là còn cường hãn hơn so với so với Nghịch Tiêu Ma Quân. Nhưng thực lực của Trương Tinh Phong lại vô cùng cường đại, Nghịch Tiêu Ma Quân muốn đoạt được, có lẽ nguyên thần cũng phải tổn thất hơn phân nửa. Người thứ hai là Ủy Trì Công, nhưng ông ta lại là nhân vật cấp Lão tổ tông của Lý gia, làm sao hắn có thể dễ dàng đoạt được, càng huống chi Ủy Trì Công cũng là một cao thủ rất cường hãn. Người thứ ba chính là Lý Thiên Tường, mặc dù thân thể của Lý Thiên Tường vẫn còn nhiều nhược điểm, nhưng tiềm lực của hắn rất lớn, hơn nữa thân thể vẫn còn rất trẻ.

Lần này đối phó với Trương Tinh Phong, Lý Thiên Tường để phòng ngừa vạn nhất, đã đáp ứng giao thân thể của mình cho Nghịch Tiêu Ma Quân. Điều kiện chính là Nghịch Tiêu Ma Quân phải giúp hắn tiêu diệt Trương Tinh Phong. Đây cũng chính là cửa thứ ba của Lý Thiên Tường.

"Ta chết, người cũng phải chết!" Trương Tinh Phong rốt cuộc biết Lý Thiên Tường nói những lời này là có ý gì. Lý Thiên Tường bây giờ đã chết, chẳng lẽ thật sự đến phiên mình phải chết hay sao?

- Ha ha ..... Trương tiểu tử, người đừng mong có thể phản kháng, đẳng cấp như bốn Ma Quân đây một Tu Chân giả như người căn bản là chẳng có một cơ hội nào. Mặc dù lực lượng của người có chút kỳ quái, nhưng người vẫn chỉ là một Tu Chân giả mà thôi!

Nghịch Tiêu Ma Quân cười lớn, có vẻ rất đắc ý. Hắn đang cao hứng vì đoạt được thân thể của Lý Thiên Tường.

Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ: "Đúng là một tên ngu ngốc, ngay cả hỗn độn lực mà cũng không biết được!"

- Ân ..... Bốn Ma Quân cũng nên thực hiện lời thề của mình rồi. Trương tiểu tử, người tốt nhất là đừng nên phản kháng, nếu không người sẽ chết rất là đau đớn!

Nghịch Tiêu Ma Quân cười quái dị nói. Đồng thời trên tay phải của hắn bắt đầu phát ra những quang hoa màu đỏ.

Ánh mắt của Trương Tinh Phong đột nhiên trở nên lạnh lẽo: "Mẹ kiếp, người tưởng có thể dễ dàng giết ta như vậy hay sao. Hừ! Người cho dù

cường đại, nhưng cũng chỉ là nguyên thần mà thôi, thân thể vẫn là của Lý Thiên Tường. Ngay cả thương thế do "Thốn Kinh Thiên Kích" gây ra người cũng có thể chữa trị được, vậy còn một chiêu thứ ba này thì sao?"

Trương Tinh Phong đột nhiên chuyển động, lập tức biến mất!

Nghịch Tiêu Ma Quân nhìn thấy liền ngăn người, nhưng trong nháy mắt lại thầm mắng: "Đáng chết, quên mất là tiểu tử này còn biết thuận di!"

Nguyên thần của hắn lập tức bao trùm khắp bốn phương tám hướng!

"Ồ ~~ , tại sao lại không phát hiện ra?" Ma Quân nhíu mày, hắn vừa rồi trong nháy mắt đã dùng linh giác bao trùm phương viên chung quanh cả mấy ngàn dặm, nhưng lại không hề phát hiện ra bóng dáng của Trương Tinh Phong.

"Linh Điểm Liệt Kích —— Thứ Nguyên Trảm"

"Tê ——" Ma Quân đột nhiên cảm thấy thân thể của hắn rung lên, tiếp theo sau là một cảm giác thống khổ phô thiên cái địa.

"Không xong!" Ma Quân rốt cuộc đã nghĩ ra, hắn hoàn toàn không hoàn toàn không hề quan sát bên cạnh mình.

- Ha ha ..... Ma Quân, Thứ Nguyên Trảm của Tu Chân giả mùi vị như thế nào?

Tiến cười của Trương Tinh Phong vang lên.

"Phốc" Trương Tinh Phong lại thổ ra một ngụm máu, sắc mặt trong nháy mắt trở nên trắng bệch. Hắn lập tức biến mất!

Nghịch Tiêu Ma Quân thống khổ chứng kiến thân thể của hắn bị hủy diệt, từ phần eo trở xuống đã hoàn toàn không còn thấy đây nữa. "Thứ nguyên trảm" quả thật kinh khủng! Tuy nhiên vừa rồi ma nguyên lực của hắn đã tiến vào bên trong cơ thể của Trương Tinh Phong, hắn tin tưởng Trương Tinh Phong nhất định sẽ chết, bởi vì ma nguyên lực chính là khắc tinh của Tu Chân giả. Nhưng thân thể này của hắn cũng đã hoàn toàn trở nên vô dụng.

- Trương Tinh Phong, ta sẽ giết ngươi!

Nghịch Tiêu Ma Quân gầm lên, thanh âm vang vọng khắp cả thiên địa. Nguyên thần của hắn trong nháy mắt bao trùm khắp cả ngàn dặm, nhưng

vẫn không thể nào phát hiện ra được Trương Tinh Phong. Hắn bây giờ chỉ có một suy nghĩ, đó là phải tự tay giết chết Trương Tinh Phong.

"A ..... Ta nhất định sẽ quay lại báo thù!" Nghịch Tiêu Ma Quân lúc này đã không còn thời gian để tìm Trương Tinh Phong, nguyên thần của hắn không thể tự mình tồn tại trong một thời gian dài, nếu không chỉ còn cách tu luyện thành Tán Ma.

Ánh sáng màu huyết hồng chợt lóe lên, Nghịch Tiêu Ma Quân đã quyết định vứt bỏ thân thể bị hủy diệt này, đi tìm một thân thể mới.

Một đạo quang mang màu đỏ thê lương bay về hướng đông.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Thanh Nhiên Khách Sạn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Sa mạc nóng cháy, sa mạc mênh mông!

Sa mạc trống trải, chỉ có những luồng hơi nóng không ngừng bốc lên, những hạt cát hoàn toàn bị ánh nắng mặt trời thiêu đốt trở nên nóng hổi. Không hề có một chút màu xanh đại biểu cho sự sống, khắp nơi đều chỉ là một màu vàng.

Bên dưới cát vàng!

Một thủ trục đường như rất bình thường đang nằm trên mặt cát!

Chính là Thiên Vũ thủ trục. Lúc trước khi Trương Tinh Phong phát động công kích Nghịch Tiêu Ma Quân, đã sử dụng một chiêu cường đại nhất mà thân thể của hắn có khả năng chịu được —— Thứ Nguyên Trảm!

Thứ Nguyên Trảm chính là dung hợp của "Vi Ba Chấn" và "Thốn Kinh Thiên Kích", trong một khoảng khắc đồng thời công kích vô số lần vào một địa điểm. Công kích không ngừng chồng chất lên nhau, khiến cho không gian bị xé rách, đem vật thể bị công kích hoàn toàn hủy diệt.

Đương nhiên Thứ Nguyên Trảm cũng không phải là vô địch, còn phải xem thực lực thân thể của đối thủ. Nếu như thân thể của đối thủ đạt đến đẳng cấp như của Trương Tinh Phong hiện giờ, có lẽ Thứ Nguyên Trảm cũng không có hiệu quả bao nhiêu. Đương nhiên là với thân thể của Lý Thiên Tường, căn bản là không thể nào kháng cự được.

Lúc này Trương Tinh Phong đang ở bên trong Thiên Vũ thủ trục, cả người nóng như lửa đốt.

Một chiêu vừa rồi đã hoàn toàn khiến cho thân thể của Nghịch Tiêu Ma Quân bị phá hủy, hắn đành phải tìm kiếm một thân thể khác.

Cường hành đoạt lấy thân thể người khác nguyên thần sẽ bị tiêu hao rất lớn.

Hơn nữa thân thể càng cường hãn thì hồn phách của chủ nhân càng lợi hại,

nguyên thần sẽ càng tiêu hao lớn hơn. Cho nên Nghịch Tiêu Ma Quân hiện tại chỉ có thể nhanh chóng tìm một thân thể bình thường, sau đó khổ tu!

Một chiêu đó của Trương Tinh Phong đồng thời cũng khiến cho hệ thể ma nguyên lực của Nghịch Tiêu Ma Quân tiến nhập vào bên trong cơ thể của hắn. Sự kinh khủng của ma nguyên lực, có lẽ chỉ có người phải chịu đựng như Trương Tinh Phong lúc này mới có thể hiểu được. Không trách được ma nguyên lực lại là khắc tinh của Tu Chân giả.

Ma nguyên lực có cùng đẳng cấp với tiên nguyên lực, so với chân nguyên lực cao hơn rất nhiều. Ma nguyên lực có thể dễ dàng hủy diệt một Tu Chân giả mà chân nguyên lực không hề có một chút ngăn cản nào. Chênh lệch thật sự quá lớn!

Trương Tinh Phong có thể nói là may mắn, lúc này hắn vẫn còn chưa chết, chủ yếu là nhờ vào hỗn độn lực. Hỗn độn lực vốn cao cấp hơn chân nguyên lực rất nhiều, nhưng so với tiên nguyên lực thì vẫn còn thấp hơn một chút.

Hoặc có thể nói là vì hỗn độn lực đẳng cấp chỉ kém hơn ma nguyên lực một chút, Trương Tinh Phong mới có thể bảo toàn được tính mạng. Tuy nhiên cũng bởi vì đẳng cấp thấp hơn, cho nên hỗn độn lực không có cách nào tiêu diệt ma nguyên lực, chỉ có thể dựa vào số lượng để áp chế.

Lúc này Trương Tinh Phong đang cố gắng tập trung hỗn độn lực để áp chế ma nguyên lực. May mắn là số lượng ma nguyên lực không nhiều lắm, hắn mới có thể miễn cưỡng áp chế được.

Bên trong không gian của Thiên Vũ thủ trạc, Trương Tinh Phong toàn thân được bao bọc bởi lực muội chân hỏa. Khuôn mặt của hắn khi sáng khi mờ, không hề có một chút biểu tình nào. Tâm thần của hắn hoàn toàn chìm vào bên trong Tử Kim Nguyên Tôn, cố gắng huy động hỗn độn lực.

Hỗn độn lực bắt đầu toàn lực áp chế ma nguyên lực. Đương nhiên ma nguyên lực cũng không hề cam tâm, bắt đầu tìm đường thoát ra. Trương Tinh Phong không ngừng áp chế ..... cuối cùng, hắn đã hoàn toàn áp chế được ma nguyên lực vào bên trong kinh mạch.

Đột nhiên Trương Tinh Phong phát hiện ra trong số ma nguyên lực cứng đầu có một tia bỗng nhiên biến mất. Đúng, chỉ là một tia! Nếu như Trương Tinh Phong không chú ý quan sát, nếu như tâm thần của hắn không hoàn

toàn chìm vào bên trong thân thể, tuyệt đối sẽ không thể phát hiện được, bởi vì một tia ma nguyên lực chỉ giống như một giọt nước trong biển mà thôi.

"Ân ..... vừa rồi ..... vừa rồi rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy? Tại sao một tia ma nguyên lực lại biến mất?" Trương Tinh Phong không ngừng hồi tưởng lại, mặc dù chỉ là một tia, nhưng tích tiểu rồi cũng sẽ thành đại. Nếu như cứ để ma nguyên lực bên trong cơ thể, hẳn sẽ không có cách nào sử dụng hỗn độn lực.

Ký ức của Trương Tinh Phong bắt đầu hiện lên, trở lại một khoảnh khắc vừa rồi. Đột nhiên Tử Kim Nguyên Tôn của hắn sáng lên: "Đúng rồi, chính là lực muội chân hỏa, một tia ma nguyên lực vừa rồi chính là đã bị lực muội chân hỏa làm tiêu hao!"

Trương Tinh Phong trong nháy mắt bắt đầu vận chuyển lực muội chân hỏa đến khắp toàn thân. Sau khi quan sát, hắn cảm thấy từng tia ma nguyên lực bắt đầu bị tiêu hao, tuy nhiên tốc độ vô cùng chậm.

Trương Tinh Phong bắt đầu hưng phấn, trong nháy mắt đã hiểu rõ. Thiên hỏa vốn là thuộc tính năng lượng mạnh hơn rất nhiều so với tiên nguyên lực, nó càng là khắc tinh của ma nguyên lực. Đương nhiên chủ yếu chính là vì lửa vốn sinh ra đã khắc chế ma, hơn nữa ngọn lửa cấp bậc cao như thiên hỏa thì lại còn lợi hại hơn. Cho dù là một Thiên Ma đối mặt với thiên hỏa cũng không có cách nào ngăn cản được. Lực muội chân hỏa mặc dù không bằng thiên hỏa, đẳng cấp cũng thấp hơn ma nguyên lực một chút, nhưng bởi vì lửa vốn sinh ra đã khắc chế ma, nên mới có thể từ từ làm tiêu hao ma nguyên lực.

"Thật đúng là chỉ như một giọt nước trong biển, như thế này thì biết đến bao giờ mới xong. Ân ..... đành phải cố gắng gia tăng số lượng lực muội chân hỏa thôi. Ai, bây giờ không thể sử dụng được hỗn độn lực nữa rồi!" Trương Tinh Phong cảm thán, bắt đầu gia tăng cường độ lực muội chân hỏa bên trong thân thể. Lần này hắn cảm nhận được rất rõ ràng ma nguyên lực đang tiêu hao.

"Tốc độ bây giờ đã nhanh hơn trước nhiều, có lẽ chỉ cần nửa tháng là hoàn toàn có thể làm tiêu hao tất cả ma nguyên lực rồi!"

"Không thể sử dụng được hỗn độn lực, quả thật là khó chịu. Ân ..... bây giờ cũng nên ra ngoài thôi, mọi người tại trang viên có lẽ đã bắt đầu lo lắng rồi!" Trương Tinh Phong quyết định rời khỏi Thiên Vũ.

"Ân ..... thân thể của ta bây giờ vẫn còn có thể sử dụng được Linh Điểm Liệt Kích, cũng không lo người khác sẽ gây bất lợi" Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười, lập tức biến mất khỏi thủ trục.

Giữa sa mạc hoang vu đột nhiên xuất hiện một nam tử áo trắng, đương nhiên đó chính là Trương Tinh Phong. Lúc này hắn đột nhiên lại cười khố: "Ai, bây giờ không sử dụng được hỗn độn lực làm sao có thể thuận di đây? Ngay cả ngự kiếm cũng không làm được, chỉ có thể dựa vào hai chân để băng qua sa mạc này thôi. Ai ....."

Trương Tinh Phong bắt đầu di chuyển, sử dụng tốc độ nhanh nhất để băng qua sa mạc!

Lúc này Trương Tinh Phong chỉ hoàn toàn dựa vào thân thể cường hãn, tốc độ của hắn đã không kém gì một Tu Chân giả ngự kiếm. Chỉ nhìn thấy một tàn ảnh không ngừng lóe lên bên trong sa mạc mênh mông .....

*****

Hai ngày sau!

Lúc này Trương Tinh Phong cũng không biết là nên khóc hay nên cười. Tốc độ của hắn rất nhanh, chỉ trong vòng hai ngày đã đến được biên giới của sa mạc. Nhưng lúc này bộ dạng của hắn cũng không khác bao nhiêu so với một tên khất cái. Thân thể của hắn rất cường hãn, nhưng y phục thì không có cách nào ngăn cản được lực lượng của gió. Nếu như lúc trước hắn còn có thể dùng hỗn độn lực để ngăn cản, nhưng bây giờ thì không có cách nào. Y phục trên mình hắn đã bị rách tả tơi.

Hơn nữa còn có cát bụi bên trong sa mạc, Trương Tinh Phong cũng không có cách nào ngăn cản được. Toàn thân hắn bây giờ đều bám đầy bụi đất.

Y phục rách nát, cát bụi bám đầy, Trương Tinh Phong quả thật đã trở thành một tên khất cái!

"Thanh Nhiên Khách Sạn!" Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn một khách sạn bên ngoài thành. Phía tây của Minh vương triều hoàn toàn là sa mạc, cho nên cũng không hề xảy ra chiến tranh. Thậm chí còn có rất nhiều người

dân sinh sống bên ngoài thành, nhiều khách sạn cũng theo đó mọc lên. Nên biết biết rằng trong nội thành giá đất rất cao, hơn nữa thuế suất cũng không rẻ chút nào.

Trên bản đồ của Minh vương triều, biên giới ở phía tây cũng không rõ ràng, bởi vì phía tây đều hoàn toàn là sa mạc. Hơn nữa giáp với sa mạc còn có Kim quốc và Nguyên Mông.

Thanh Nhiên Khách Sạn đã thành lập được gần sáu năm, ở nơi này cũng khá nổi tiếng. Nguyên nhân chủ yếu không phải là vì khách sạn tốt, mà là bởi vì khách sạn này có một lão bản nương cực kỳ xinh đẹp, nói cho chính xác phải là một cô nương xinh đẹp mới đúng. Ngoài xinh đẹp ra, cá tính của nàng cũng rất mạnh mẽ. Vị cô nương này cực kỳ yêu thích võ công, hơn nữa dường như võ công của nàng cũng không thấp chút nào. Ngoài ra nàng còn một ca ca là đội trưởng tuần tra binh tại nơi này, cho nên không có một ai dám đến khách sạn của nàng gây sự.

Nói đến cố sự của nàng, quả thật là khiến cho người ta cảm thán. Một vị cô nương còn trẻ đã phải một mình coi sóc cả khách sạn, hơn nữa còn phải chiếu cố cho người cha không tốt lành gì của mình. Nghe nói trước đây nàng vốn cũng thuộc dòng dõi thư hương, liên tục mấy đời đều làm quan trong triều, nhưng khi truyền đến đời của phụ thân nàng thì đã không còn nữa. Phụ thân của nàng không có bản lĩnh gì, nhưng lại rất thích khoe khoang, khoe khoang mình là một đại gia tộc.

Sau khi gia gia của nàng qua đời, phụ thân của nàng rất nhanh đã đem toàn bộ gia sản tiêu xài hết. Nàng và đại ca của mình rời khỏi nhà đi đến nơi này. Nơi này tuy là biên giới phía tây, nhưng lại không hề có nguy hiểm, ngược lại còn rất hòa bình. Đại ca của nàng dựa vào công phu đã xin được vào đội tuần tra binh tại biên giới, cả ngày tuần tra bên sa mạc. Sau đó lại dựa vào võ công cao cường, cùng với lúc trước đã từng đọc qua một số binh thư, cuối cùng trở thành đội trưởng của đội tuần tra. Còn nàng thì dựa vào một số ít gia sản mang theo đã kiến lập nên khách sạn này, cuộc sống xem như cũng ổn định.

Hôm nay, Trương Tinh Phong đến khách sạn này!

Trương Tinh Phong bộ dạng như một tên khất cái bất đắc dĩ nhìn một tiểu nhị trong khách sạn. Tiểu nhị này rõ ràng là vô cùng tận trung với chức vụ của mình, nhất định không để cho Trương Tinh Phong đi vào. Đương nhiên là Trương Tinh Phong cũng không muốn phải động thủ với hắn.

Trương Tinh Phong khẽ giơ tay lên, một tấm ngân phiếu xuất hiện trong tay hắn. May mắn là thần khí đã nhận chủ không cần dùng đến hỗn độn lực cũng có thể sử dụng, nếu không thì Trương Tinh Phong bây giờ thật sự không có cách nào.

- Nhìn thấy không? Đây là ngân phiếu một trăm lượng!

Trương Tinh Phong bây giờ thật sự là cần phải vào khách sạn tắm rửa nghỉ ngơi.

- Ai biết ngân phiếu của người có phải là thật hay không? Hừ, đừng tưởng có thể dễ dàng lừa gạt được Điền Đản ta. Ta cũng đã từng nhìn thấy ngân phiếu một trăm lượng rồi, mặt trên của ngân phiếu đó không hề giống với của người!

Tiểu nhị đặc ý nhìn Trương Tinh Phong. Hắn quả thật đã từng nhìn thấy qua ngân phiếu một trăm lượng, nhưng tiểu nhị này lại không biết, ngân phiếu phát hành cũng phân thành nhiều loại. Cái mà hắn nhìn thấy chỉ là loại của trước đây mà thôi, mà ngân phiếu trên tay Trương Tinh Phong cũng là loại vừa mới phát hành.

Trương Tinh Phong hiện tại quả thật là bế tắc. Đối phó với vô số cao thủ hắn cũng không nhượng mảy, nhưng đối phó với tên tiểu nhị này hắn lại không có cách nào. Chẳng lẽ lại phải động thủ hay sao?

- Điền Đản, hãy mời vị công tử đó vào đi, ngân phiếu của công tử là thật đấy!

Thanh âm trong trẻo tựa như tiếng chim hót vang lên.

Trương Tinh Phong quay đầu nhìn sang, hắn đột nhiên ngăn người.

Người vừa lên tiếng là một vị cô nương cực kỳ xinh đẹp, đương nhiên là vẫn còn kém hơn một chút so với Vũ Văn Nhu, nhưng cặp mắt to đen láy của nàng lại vô cùng thu hút. Y phục màu đỏ trên người nàng cùng với nhụy tiên trên tay nói cho Trương Tinh Phong biết nàng cũng am hiểu võ công.

Nhưng khiến cho Trương Tinh Phong kinh ngạc không phải là vì sự xinh đẹp của nàng, cũng không phải là vì nàng biết võ công, mà là bởi vì nàng rất giống với một người hắc tử từng gặp trước đây.

- Diễm Đan, người đứng là một tên gia hỏa không có hiểu biết, hãy coi chừng đấy. Nếu như sau này còn tái phạm, hừ, coi chừng ta thay tiểu nhị khác đấy!

Hỏa lạt (1) cô nương vung nhuyễn tiên trong tay như muốn cảnh cáo, đánh xuống mặt đất phát ra những thanh âm "ba ba". Nhưng một vị cô nương khả ái như vậy, cho dù có mắng người thanh âm cũng dễ nghe vô cùng.

(1) Hỏa lạt ở đây dùng để chỉ những cô nương có cá tính mạnh mẽ, hung dữ, đánh đá. Chẳng hạn như là Duyên tử của chúng ta! ^^

- Vị tiểu nhị này, một trăm lượng này người hãy giúp ta mua một bộ y phục, sau đó chuẩn bị nước để ta tắm rửa một chút!

Trương Tinh Phong nhìn lại bộ dạng của mình, quả thật không hề thích hợp để nói chuyện với nữ hài tử, liền lập tức nhờ tiểu nhị an bài giúp mình.

Tiểu nhị vừa nghe, lập tức cầm lấy ngân phiếu, sau đó nhìn thật kỹ. Hiển nhiên hắc tử đang muốn ghi nhớ lại hình dạng của ngân phiếu này.

Nhìn một lát, tiểu nhị này phát hiện ra ánh mắt hung hăng của vị cô nương bên cạnh, lập tức gọi lớn:

- Diễm Sa, hãy mau chuẩn bị nước tắm cho vị công tử này!

Nói xong, liền lập tức rời khỏi khách sạn chạy về hướng kinh thành.

Hỏa lạt cô nương quay sang Trương Tinh Phong khách khí nói:

- Khách quan, ngài muốn dùng gì xin cứ nói ra, bốn khách sạn nhất định sẽ khiến cho ngài hài lòng!

Trương Tinh Phong ngẩn người, hắc tử quả thật không nghĩ ra vị cô nương hung dữ này lại có lúc khách khí như vậy.

- Ân ..... Ở đây có món nào ngon nhất cứ dọn lên phòng cho ta, đây là ngân phiếu một trăm lượng!

Trương Tinh Phong thuận tay lấy ra một tấm ngân phiếu. Vị cô nương kia cũng không hề khách sáo, trực tiếp nhận lấy. Kỳ thật số tiền Trương Tinh Phong đưa cho tiểu nhị đi mua y phục lúc này cũng đủ để dùng cơm rồi.

Nhưng vị cô nương này hiển nhiên là cứ có tiền liền thu lấy ngay!

Trương Tinh Phong sau khi nhìn vị cô nương này thu lấy ngân phiếu, khẽ mỉm cười, liền theo sau tiểu nhị đi về phòng của mình.

Hỏa lạt cô nương sau khi nhận lấy ngân phiếu, liền đưa lên mũi hít một hơi, bộ dáng có vẻ như rất hưởng thụ. Nhưng tư thái xinh đẹp này của nàng lại khiến cho những khách nhân bên trong khách sạn đều há hốc mồm. Hỏa lạt cô nương trừng mắt nhìn chung quanh một lượt, "hừ" một tiếng, lập tức đem ngân phiếu bỏ vào trong túi, trực tiếp đi về phòng của mình.

"Cũng là tóc bạc, chẳng lẽ là hắc hay sao?" Ánh mắt của nàng có vẻ mơ màng, nhưng chỉ trong nháy mắt đã thanh tỉnh lại.

"Hắc bây giờ không phải là hầu tước danh chấn thiên hạ hay sao? Làm sao có thể đến một nơi tồi tàn như thế này!" Nàng khẽ lắc đầu, trở về phòng của mình.

Trương Tinh Phong lúc này đang ngâm mình bên trong thùng tắm. Hai ngày nay hắc quả thật đã chịu biết bao khổ cực, cuối cùng cũng đã có thể ngâm mình bên trong nước nóng, cảm giác vô cùng thoải mái.

Trong đầu của Trương Tinh Phong đột nhiên hiện lên hình ảnh của vị cô nương khả ái kia, lẩm bẩm nói: "Thật sự là nàng sao?"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Chân Tình Cáo Bạch (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Dĩ vãng hơn mười năm trước hiện lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Quốc Vũ học viện, một ngày đầu năm!

"Ta gọi là Phong Ngữ Yên, cái tên này là do mẫu thân của ta đặt cho. Rất dễ nghe phải không? Ta cũng rất thích cái tên này!"

"Người nói đi, tên của ta có dễ nghe không vậy?"

.....

Hình ảnh một tiểu nữ hài khả ái tình nghịch hiện lên trong đầu hẳn.

"Là nàng sao, Phong Ngữ yên?" Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười lẩm bẩm nói.

Bên trong sương phòng của lão bản nương, Phong Ngữ Yên lẳng lặng ngồi trước bàn trang điểm. Vẻ thanh nhã thường ngày của nàng đã hoàn toàn biến mất, chỉ yên lặng ngắm nhìn khuôn mặt của mình trong gương.

"Trương Tinh Phong ..... Trương Tinh Phong ....." Phong Ngữ Yên vô ý thức thì thầm.

"Người có còn nhớ tiểu nữ hài năm xưa không? Nàng bây giờ đã không còn địa vị gì, chỉ là một lão bản nương thô tục của một khách sạn tồi tàn mà thôi ....."

"Năm đó tại Quốc Vũ học viện ..... chúng ta từ đầu đến cuối cũng chỉ gặp nhau có vài lần, nhưng ta vẫn còn nhớ rất rõ ..... Người có biết không? Theo thời gian trôi qua, ta càng không thể nào quên được người. Ta cũng không biết chuyện gì đã xảy ra. Ngày đó, khi ta ở cùng với Nhu tử tử, nàng đã nói nàng yêu người ..... Ngay lúc Nhu tử tử nói ra, ta bỗng nhiên cảm thấy tim mình đau nhói ..... Ta cuối cùng đã hiểu, ta không thể quên được người là bởi vì ta cũng thích người!" Thanh âm thì thầm lẳng lẽ vang lên trong phòng.

"Năm ngoái người thắng trận trở về, trở thành đại nhân vật mà cả Minh vương triều sùng bái. Ta đã đi đến kinh thành, đứng ở bên ngoài thành hai mươi dặm. Ta chỉ muốn nhìn thấy người một lần, nhưng người đứng đón chào quả thật quá đông, ta không thể nào nhìn thấy được. Ta đã cố chen lên phía trước để được nhìn thấy người, nhưng phía trước lại toàn là binh lính của trung ương quân đoàn. Ta không có biện pháp nào, ta đứng trong đoàn người không ngừng tìm kiếm, hy vọng có thể nhìn thấy người, nhưng ta lại phát hiện ra khoảng cách này thật sự quá dài. Đội ngũ phía sau người quá đông, ta không biết người ở nơi nào, ta chạy ..... ta lại chạy ..... không ngừng tìm kiếm ..... cuối cùng ta cũng tìm được người. Người cùng với hoàng thượng ngồi trên long niệm, mỉm cười với dân chúng chung quanh ..... Ta nhìn thấy người mỉm cười với ta, thật vậy, ta thật sự đã nhìn thấy người cười với ta, nhưng sau đó người lại quay sang cười với người khác. Ta biết, ta chỉ là một người qua đường trong cuộc sống của người mà thôi ..... Có lẽ người cũng đã quên mất tiểu nữ hài năm đó rồi!"

"Ta trở về nhà, về với khách sạn ..... chỉ có cuộc sống ở nơi này mới thuộc về một người thô tục như ta!"

Một tiếng thở dài quanh quẩn bên trong phòng, một lúc sau, gian phòng khôi phục lại vẻ yên tĩnh, không hề có một có thanh âm nào .....

Đột nhiên Phong Ngữ Yên phảng phất giống như thanh tỉnh lại, nàng khẽ lắc đầu, dùng hai bàn tay xoa xoa lên khuôn mặt của mình, cho đến khi cả khuôn mặt đỏ bừng lên mới ngừng lại. Nhìn vào trong gương, Phong Ngữ Yên chợt nở nụ cười, cặp mắt to đen láy của nàng khẽ chớp chớp, trong nháy mắt lại biến thành một vị cô nương đanh đá. Bộ dáng si tình vừa rồi của nàng, nếu như nói cho người khác biết, có lẽ cũng sẽ không tin.

Phong Ngữ Yên cầm lấy nhụy tiên bên cạnh, vung vẩy vài cái, đặc ý xoay người rời khỏi phòng.

Trương Tinh Phong trên người mặc một bộ cẩm sam màu trắng bình thường. Mặc dù chất liệu không bằng với y phục của hắn trước kia, nhưng đối với người bình thường mà nói cũng đã là rất xa xỉ. Bộ y phục này có lẽ cũng phải tốn đến ba chục lượng bạc.

Nhưng Điền Đản chỉ đưa lại cho Trương Tinh Phong có mười lượng bạc, hắn nói rằng y phục này có giá đến chín mươi lượng. Trương Tinh Phong chỉ cười cười không nói gì, có lẽ là vì hắn đang nghĩ đến lão bản nương.

Nhẹ nhàng giơ chén rượu lên, uống một hơi cạn sạch, Trương Tinh Phong khẽ nhú mày. Rượu này là loại rượu bình thường, nhưng đối với Trương Tinh Phong mà nói quả thật là rất kém. Không phải bởi vì hắn thích hưởng thụ cầm y ngọc thực, mà bởi vì hắn vốn đã quen dùng rượu ngon, gặp phải loại rượu như thế này quả thật không thể nào uống được.

Trương Tinh Phong duỗi tay phải ra, đột nhiên một bầu rượu bằng bạch ngọc xuất hiện trên tay của hắn. Bầu rượu này chính là một pháp khí do Trương Tinh Phong luyện chế ra, mặc dù đẳng cấp không cao, nhưng nó cũng chỉ chuyên môn dùng để đựng rượu mà thôi.

Trương Tinh Phong ngồi ở góc đông nam của khách sạn, thỉnh thoảng lại đưa bầu rượu lên miệng uống một ngụm.

Điền Đản cảm thấy đặc ý, hắn cầm năm mươi lượng bạc còn sót lại khẽ thấy thấy lên. Hắn vừa đi vừa huýt sáo, đang suy nghĩ làm thế nào để tiêu xài số bạc này.

"Hừ ....."

Một tiếng rít vang lên, một thanh nhuyễn tiên thật dài trong nháy đã cuốn lấy số bạc trên tay Điền Đản. Điền Đản giật mình, trong nháy mắt liền xoay người lại.

- Nếu như còn có lần sau, người hãy chuẩn bị trở về nhà luôn đi!

Thanh âm của Phong Ngữ Yên lạnh lùng không hề có một chút cảm tình. Nàng kinh doanh khách sạn này đã được gần sáu năm, năm đó nàng chỉ mới mười mấy tuổi đã có thể áp chế được đám tiểu nhị này, càng không cần phải nói đến bây giờ.

Điền Đản trong lòng run lên, lập tức nói:

- Tiểu nhân không dám nữa, nhất định không dám nữa!

Hắn hiểu rất rõ con người của Phong Ngữ Yên. Mặc dù vẻ bề ngoài của nàng rất xinh đẹp, nhưng thậm chí có thể giết người mà không chớp mắt.

Phong Ngữ Yên vung vẩy chiếc roi, ra hiệu cho hắn rời đi. Điền Đản lập tức chạy ra xa.

Phong Ngữ Yên thở dài một hơi, nàng hồi tưởng lại cuộc sống của mình trong sáu năm qua. Kinh doanh khách sạn không phải là một chuyện đùa, trải qua cuộc sống khổ cực, Phong Ngữ Yên so với những nữ hài cùng lứa tuổi thành thực hơn rất nhiều. Đối với những tiểu nhị tham lam nham hiểm, nàng thậm chí đã từng giết chết vài tên.

Nhưng tất cả những việc này đều không phải do nàng tự nguyện. Tại cực tây nơi hầu như không có một người nào quản lý này, chỉ có tàn nhẫn mới có thể sống tốt được. Năm tay của ai lớn, cuộc sống của người đó càng thoải mái.

Phong Ngữ Yên chỉ có thể làm cho mình tàn nhẫn, làm cho mình mạnh mẽ hơn. May mắn là nàng có một ca ca làm đội trưởng của đội tuần tra, cho nên một số bang phái nhỏ cũng không dám gây sự.

Phong Ngữ Yên nhìn năm mươi lượng bạc trong tay, lại nhớ đến nam tử tóc bạc bộ dạng giống như một tên khất cái. Cũng không biết vì sao, nàng bỗng nhiên lại muốn đem số bạc này trả lại cho hắn. Trước kia cũng đã từng xảy ra những chuyện như thế này, những lần đó Phong Ngữ Yên đều là đem bạc bỏ vào túi của mình.

Đi vào đại sảnh, Phong Ngữ Yên nhìn về hướng nam tử tóc bạc, nàng khẽ nở nụ cười bước về phía hắn.

- Bạc của ngài!

Phong Ngữ Yên đem ngân lượng đặt lên bàn của Trương Tinh Phong, ngồi xuống trước mặt hắn, một tay cầm lấy bầu rượu trên bàn.

"Ân!" Phong Ngữ Yên khẽ nhíu mày. Nàng chú ý đến bầu rượu bằng bạch ngọc đang đặt trên bàn, hiển nhiên bầu rượu này không phải là vật bình thường. Phong Ngữ Yên cũng đã từng có một cuộc sống hào hoa, cũng đã từng tham dự không ít các buổi tiệc lớn, nhưng nàng xác định là chưa từng thấy qua một bầu rượu nào như thế này. Không phải đơn giản chỉ vì bầu rượu này làm bằng bạch ngọc, mà nó còn gây cho người ta một cảm giác tràn ngập linh khí.

Phong Ngữ Yên ngẩng đầu lên, nàng muốn nhìn một chút khuôn mặt của nam tử tóc bạc này. Vừa ngẩng đầu lên, nàng đột nhiên ngẩn người.

Đã bao nhiêu năm, đã bao nhiêu đêm dài, đã bao nhiêu lần thân ảnh đó xuất hiện trong giấc mộng của nàng. Vẫn là ánh mắt đó, ánh mắt làm cho người ta có cảm giác không thể nhìn thấu được, mái tóc trắng như tuyết giống như trong truyền thuyết, là vì Nhu tử tử hay sao .....

Ánh mắt của Phong Ngữ Yên đã bắt đầu ươn ướt.

- Cô nương có phải là Ngữ Yên không?

Thanh âm của Trương Tinh Phong nhẹ nhàng vang lên.

Phong Ngữ Yên ngẩn người, nhìn Trương Tinh Phong đang mỉm cười, trong lòng cảm thấy bối rối, lập tức nói:

- Không phải, công tử, ngài đã nhận lầm người rồi. Ta gọi là Hồng Phượng, mọi người ở nơi này đều biết!

- Mọi người có biết ta gọi là gì không?

Vừa rồi hai người đối thoại thanh âm rất nhỏ, mọi người chung quanh đều không chú ý. Bây giờ Phong Ngữ Yên đột nhiên hô lớn, khiến cho tất cả đều nghe được.

Mọi người đều biết nàng là Phong Ngữ Yên, nhưng đồng thời nàng cũng là Hồng Phượng. Hồng Phượng là ngoại hiệu của nàng, nhưng Phong Ngữ Yên bình thường đều không cho phép người khác gọi tên của nàng, chỉ cho phép dùng ngoại hiệu mà thôi.

- Đúng, nàng chính là Hồng Phượng đại tỷ nổi danh của chúng ta. Tiểu tử ngươi hãy cẩn thận một chút, Hồng Phượng đại tỷ rất là lợi hại đấy!

Một khách nhân ở xa lập tức lên tiếng.

Trương Tinh Phong ngẩn người, hẳn đối với cảm giác của mình rất khẳng định. Hẳn có cảm giác vị cô nương trước mặt chính là tiểu nữ hài Phong Ngữ Yên mà hắn đã gặp khi còn nhỏ. Nhưng lúc này nàng lại phủ nhận, hơn nữa những khách nhân bên cạnh cũng lên tiếng khẳng định, chẳng lẽ là mình nhận lầm người?

Trương Tinh Phong cũng không biết!

"Tổ tiên của Phong Ngữ Yên mấy đời đều là lễ bộ thượng thư trong triều, làm sao có thể trở thành một lão bản nương ở nơi này được?" Trương Tinh Phong đột nhiên trầm nghĩ, liền lên tiếng xin lỗi:

- Xin lỗi cô nương, bởi vì cô nương rất giống với một vị bằng hữu trước đây của ta, cho nên ta mới ..... thật sự rất xin lỗi!

Phong Ngữ Yên trong lòng có cao hứng, cao hứng vì Trương Tinh Phong vẫn còn nhớ đến nàng, nhưng trong lòng cũng có cảm giác mất mát, mất mát vì Trương Tinh Phong bây giờ đã không còn xem nàng là Ngữ Yên. Không phải vừa rồi chính nàng đã phủ nhận hay sao? Phong Ngữ Yên trong lòng cười khổ.

- À ..... Ta có thể hỏi một chút được không? Lần cuối cùng ngài gặp bằng hữu của mình là khi nào vậy?

Gương mặt của Phong Ngữ Yên vẫn bình tĩnh như trước.

Trương Tinh Phong ngẩn người, mỉm cười nói:

- Có lẽ cũng được mười mấy năm rồi?

Trương Tinh Phong cũng không biết chuyện gì xảy ra. Hắn chỉ cảm thấy khi ở cùng với vị cô nương này, trong lòng rất bình tĩnh, cũng có một chút vui vẻ.

- Ha ha ha ..... mười mấy năm, khi đó vị bằng hữu này bao nhiêu tuổi rồi?

Tiếng cười của Phong Ngữ Yên rất trong trẻo, vang lên khắp cả đại sảnh.

Trương Tinh Phong cũng biết vị cô nương trước mặt có ý gì, nhưng hắn vẫn lên tiếng:

- Năm đó nàng chỉ mới sáu bảy tuổi mà thôi!

- Sáu bảy tuổi, bây giờ có lẽ nàng cũng đã hai mươi tuổi rồi. Huynh đệ, năm đó nàng ta chỉ là một tiểu nữ hài, bây giờ đã là một đại cô nương rồi, người vẫn có thể nhận ra hay sao? Ha ha ha .....

Tiếng cười của Phong Ngữ Yên lại vang lên.

Những khách nhân chung quanh đều là khách quen, rất quen thuộc với tính tình của Phong Ngữ Yên, tất cả đều nở nụ cười.

- Vị huynh đệ này quả thật là ..... ha ha ha ..... Đều nói nữ hài thập bát biến, từ một tiểu hài tử mà người vẫn có thể nhận ra hình dáng hiện tại, huynh đệ à, ta quả thật là rất khó tin đấy!

Một đại hán giơ chén rượu trong tay lên, cười lớn nói.

Phong Ngữ Yên nhìn đại hán này, khẽ nhún mày lại. Đối với tên gia hỏa này, nàng quả thật cảm thấy rất nhức đầu. Tên của hắn là Vương Sơn, là

một nhân vật bá vương tại cực tây này. Hãn vốn đã theo đuổi Phong Ngữ Yên từ lâu, nhưng bởi vì ca ca của nàng là đội trưởng tuần tra binh, thủ hạ có đến hơn ngàn người, cho nên Vương Sơn cũng không dám dùng vũ lực. Hãn chỉ có thể thường xuyên chạy đến đây quấy rầy Phong Ngữ Yên.

Trương Tinh Phong nghe được những tiếng cười chung quanh, vẫn không nói gì, chỉ giơ chén rượu lên uống một ngụm, không hề để ý gì đến chung quanh.

- Mẹ kiếp, lão tử đang nói chuyện với người, tiểu tử người không nghe thấy à?

Vương Sơn đột nhiên quát lớn, hãn quả thật cảm thấy rất mất mặt. Vừa rồi hãn gọi Trương Tinh Phong là huynh đệ đã là nể mặt lắm rồi, không ngờ tên trẻ tuổi tóc bạc này lại chẳng hề đếm xỉa gì đến, phảng phất chỉ xem hãn như là không khí. Vương Sơn hãn chính là một đại nhân vật tại cực tây, ở nơi này có ai dám không nể mặt hãn.

Phong Ngữ Yên đột nhiên cảm thấy tức giận, tức giận vì tên Vương Sơn này lại ngang nhiên dám chửi mắng Trương Tinh Phong, nhưng chỉ trong nháy mắt nàng đã bình tĩnh lại. Nàng hiểu rất rõ thực lực của Trương Tinh Phong, nên không hề lo lắng, nàng hiện tại muốn xem thử tên Vương Sơn này sẽ biến thành cái dạng gì mà thôi.

- Tiểu tử người vẫn còn dám uống rượu à? Ồ ..... đây là cái gì? Bầu rượu này hình như ta chưa từng thấy qua!

- Đó không phải là vật của khách sạn chúng ta, là của vị công tử này tự mình mang đến!

Phong Ngữ Yên lạnh nhạt nói, cũng không nói thêm lời nào nữa.

- Ồ ..... trong bình này nhất định là rượu ngon, để đại ca đây ném thử xem! Vương Sơn nói xong liền chuyển thân bước đến. Hãn không phải nhân vật bình thường, đương nhiên có thể nhận ra được bình rượu này không phải là vật phàm. Cường thủ hào đoạt vốn là bản tính của hãn, liền bước đến cầm lấy bầu rượu, tự nhiên như thể đó là vật của hãn vậy.

Trương Tinh Phong khẽ nhíu mày, nhìn tên gia hỏa không biết sống chết trước mặt, lạnh lùng nói:

- Chỉ bằng vào người mà cũng muốn uống rượu của ta sao? Cút đi!

Vương Sơn ngẩn người. Hắn bị người khác mắng? Bá vương tại cực tây lại bị người khác mắng? Cái thế giới này loạn hết cả rồi. Vương Sơn trong lúc nhất thời sững sờ không có phản ứng gì, có lẽ là vì hắn chưa từng bị ai mắng như vậy.

Tất cả khách nhân chung quanh cũng đều ngừng lại, chuẩn bị xem kịch hay. Mọi người đều biết Vương Sơn là loại người gì, còn người trẻ tuổi tóc bạc này dường như cũng không phải là nhân vật bình thường, không cần nói đến khí chất, chỉ nhìn vào bầu rượu bằng bạch ngọc trên bàn thôi cũng đủ biết rồi.

Hiển nhiên Vương Sơn cũng biết nam tử trước mặt không phải là một nhân vật có thể dễ dàng trêu chọc. Một lúc lâu sau, hắn cố gắng kìm nén sự giận dữ trong lòng lại. Hắn có thể thoải mái làm một bá vương tại cực tây này, chủ yếu nhất chính là hắn biết người nào có thể đụng vào, người nào không nên đụng vào.

“Ha ha .....” Phong Ngữ Yên nhìn thấy Vương Sơn sắc mặt đỏ bừng liền bật cười. Mọi người chung quanh cũng đều bắt đầu nở nụ cười. Vương Sơn lúc này trong lòng đang đấu tranh, hắn cũng không biết sắc mặt của mình đã đỏ bừng lên. Nghe được những tiếng cười chung quanh, trong nháy mắt hắn cảm thấy không thể chịu nổi.

Hắn cảm thấy rất mất mặt, vô cùng mất mặt, tất cả đều là do tên trẻ tuổi trước mặt này gây ra. Vương Sơn nghe được tiếng cười của Phong Ngữ Yên, nộ khí cũng càng lúc lớn, có lẽ là bởi vì bị nữ nhân mình yêu thích cười nhạo là một chuyện vô cùng mất thể diện.

- Lão tử uống rượu của người đã là phúc cho người lắm rồi. Người còn dám .....

Vương Sơn lớn tiếng quát, nhưng hắn vẫn còn chưa nói xong đã "A ....." lên một tiếng, cả thân hình bay ra ngoài.

Không ai biết chuyện gì xảy ra!

Chỉ có Trương Tinh Phong là biết. Vừa rồi khi Vương Sơn bước đến gần, hắn chỉ khẽ vung tay lên, trong nháy mắt đánh Vương Sơn bay ra ngoài. Đương nhiên là bởi vì thân thủ của hắn quá nhanh, cho nên không có ai nhìn thấy được, vì vậy mọi người đều cảm thấy khó hiểu.

- Ngử Yên, ta đã trở về rồi!

Một đại hán trên người mặc chiến giáp màu đen giống như một vị tướng quân bước vào.

- Đại ca!

Phong Ngử Yên cảm thấy xấu hổ, lập tức len lén liếc mắt nhìn Trương Tinh Phong. Mà lúc này, Trương Tinh Phong cũng đang kinh ngạc nhìn về phía nàng .....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Chân Tình Cáo Bạch (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Phong Ngữ Yên nhất thời cả khuôn mặt đều đỏ hồng lên.

"Ai nha, mắc cỡ chết được, làm sao đây ..... hắn nhất định đã biết ta vừa rồi nói dối. Giải thích với hắn ..... nhưng mà phải nói làm sao đây? Chẳng lẽ nói là ta thích hắn ..... ai nha, không được, à ..... hay là nói với hắn Phong Ngữ Yên chỉ là ngoại hiệu của ta thôi, nhưng mà lúc này ta đã nói mình không phải là Phong Ngữ Yên rồi .....". Phong Ngữ Yên bây giờ ý nghĩ là một mảnh hỗn loạn, không biết nên làm gì cho tốt nữa.

- Vị huynh đệ này, có thể đến uống với ta vài chung không?

Thanh âm của Trương Tinh Phong đột nhiên vang lên.

Phong Thiết Tuấn nghe được, liếc mắt nhìn qua Vương Sơn đang nằm trên mặt đất kêu gào, lại đưa mắt nhìn về phía muội muội sắc mặt đang đỏ bừng, sang sảng cười:

- Tốt, nếu như huynh đệ đã có thịnh tình như vậy, ta cũng không khách sáo, ha ha ha!

Phong Thiết Tuấn dễ dàng nhận ra muội muội của mình dường như có liên quan đến chuyện này, hơn nữa hắn cũng rất tán thưởng đối với một nhất biểu nhân tài như Trương Tinh Phong.

Phong Thiết Tuấn đem trường thương trong tay đặt sang một bên, ngồi xuống bên cạnh Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười, đứng lên rót rượu cho vị đại ca của Phong Ngữ Yên. Hắn đối với cảm giác của mình rất tin tưởng, mặc dù vừa rồi cũng có chút nghi hoặc, nhưng bây giờ thì đã xác định rồi. Chỉ bằng lời nói vừa rồi của vị đại ca này, cùng với bộ dáng hiện tại của Phong Ngữ Yên là đã có thể xác định rồi.

Hắn cười cười đưa mắt nhìn qua Phong Ngữ Yên. Lúc này sắc mặt của nàng đỏ bừng, bộ dạng lúng túng không biết nên làm gì.

Phong Ngữ Yên đột nhiên dậm chân một cái, trực tiếp chạy về phòng của mình, tất cả đều không quản nữa. Bất kể nói như thế nào, bây giờ Trương Tinh Phong cũng đã biết rồi, nếu như còn tiếp tục ở lại đây thì không phải rất mất mặt sao?

- Rượu ngon, đã lâu lắm rồi mới được được uống rượu ngon như thế này. Muội muội của ta từ lúc nào lại có loại rượu ngon như thế này nhỉ? Không đúng, huynh đệ, bầu rượu này của người hình như không phải là vật phẩm a!

Phong Thiết Tuấn hưởng thụ uống một ngụm mỹ tửu, nhưng trong nháy mắt đã bị bình rượu của Trương Tinh Phong hấp dẫn.

Loại người như Vương Sơn không nhìn thấy được chỗ trân quý thực sự của bình rượu này, nhưng Phong Thiết Tuấn công lực đã đạt đến tứ phẩm có thể miễn cưỡng nhìn ra được. Trên bầu rượu thỉnh thoảng có phát ra những đạo quang mang màu xanh biếc. Phong Thiết Tuấn năm đó tại kinh thành cũng thường xuyên đến nhà các nhân vật phú hào quyền quý, nhưng chưa từng nhìn thấy một bầu rượu nào như thế này.

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười, thản nhiên nói:

- Cũng không có gì, chỉ là một bầu rượu lúc trước tiện tay làm ra mà thôi!

Phong Thiết Tuấn ngẩn người, một lúc sau mới phản ứng lại:

- Người làm ra?

Biểu tình có vẻ cực kỳ kinh ngạc.

Đương nhiên là hẳn phải kinh ngạc. Đây là bình rượu gì? Bên ngoài lại có thể phát ra những đạo ánh sáng màu xanh. Phong Thiết Tuấn tin tưởng, có thể làm ra một bình rượu như thế này phải là một đại nhân vật.

-Ồ, tại hạ đã đường đột rồi, đến bây giờ vẫn còn chưa giới thiệu về mình. Tại hạ là Phong Thiết Tuấn, bây giờ chỉ là một đội trưởng nhỏ bé của đội tuần tra binh tại cực này mà thôi!

Nói xong, Phong Thiết Tuấn cũng tự cười giễu mình. Khi gia cảnh suy tàn thì hẳn cũng đã hai mươi mấy tuổi rồi. Khi còn trẻ hẳn cũng đã từng trải qua cuộc sống xa hoa, kết giao đều là con cháu của những nhà quyền quý, một chức đội trưởng tuần tra binh quả thật không có gì đáng để khoe khoang.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Phong huynh, nói ra thì ta cùng với muội muội của huynh cũng đã từng là đồng học, tại hạ là Trương Tinh Phong!

Phong Thiết Tuấn ngẩn người, trong nháy mắt đầu óc trở nên trống rỗng.

- Trương Tinh Phong ..... chiến thần Trương Tinh Phong ..... hầu tước Trương Tinh Phong ..... tam công tử của Trương gia trước đây!

Ngay cả tố chất tâm lý mạnh mẽ của hắn cũng không thể thừa nhận được loại chuyện như thế này.

Trương Tinh Phong là nhân vật gì ..... cùng với Liêu quốc đánh một trận tuyệt đối là khoáng cổ tuyệt kim, giết hơn trăm vạn quân địch mà bên mình chỉ tử vong có hai ngàn. Đây căn bản đã không phải chiến tranh, hoàn toàn là một kỳ tích. Chiến thần ..... đó là danh hiệu mà tất cả quân nhân dành tặng cho Trương Tinh Phong. Cho dù là tại một nơi không có chiến tranh như cực tây này, đại danh của Trương Tinh Phong cũng như sấm rền bên tai.

Nhưng Phong Thiết Tuấn cũng không phải là dân chúng bình thường, đối với chuyện của Trương Tinh Phong càng hiểu rõ hơn. Năm đó Trương Tinh Phong chỉ là một tiểu hài tử bị trục xuất ra khỏi thế gia, Phong Thiết Tuấn sau khi biết được, chỉ thở dài nói: "Lại là một hài tử bị hi sinh vì lợi ích của gia tộc!"

Nhưng hài tử đó lại khiến cho tất cả mọi người đều khiếp sợ. Vừa đến kinh thành đã mua một tòa vương phủ. Vương phủ này hoàn toàn bị trận pháp khổng lồ bên trong, chỉ có thể ở được mấy gian mà thôi. Nhưng sau đó, trận pháp này hiển nhiên lại bị tiểu hài tử này phá giải. Trận pháp mà vô số cao thủ đều bó tay lại bị phá giải dưới tay một tiểu hài tử, cũng có thể là do thủ hạ của tiểu hài tử này phá giải.

Nhưng việc đó cũng chưa tính là gì. Khi "Long Đăng" xuất thế, càng khiến cho tiểu hài tử này được bao phủ dưới một lớp màn thần bí. Đại danh của "Long Đăng ngọc khí điểm" những nhân vật lớn của Minh vương triều không ai không biết.

Tại Quốc Vũ học viện danh tiếng càng lừng lẫy. Một đao kinh diễm tại khảo hạch trường khiến cho tất cả đều biết tiểu hài tử chỉ mới ba tuổi này đã đạt

đến tam phẩm cảnh giới. Chỉ mới tám tuổi đã đạt đến tam phẩm? Quả thật là không thể tượng được. Trước đây chưa từng có một người nào tám tuổi đạt đến tiên thiên chứ đừng nói là tam phẩm.

Mười năm biệt vô âm tín, đối lấy kinh thiên bạo phát, trận chiến tại Vũ Văn thế gia toàn kinh thành đều biết. Phong Thiết Tuấn không cũng biết được thực lực chân chính của thế gia, nhưng hẳn lại biết trên đời này có những cao thủ đã vượt qua nhất phẩm cảnh giới. Hẳn biết Lý gia có những cao thủ này, hơn nữa còn có không ít. Ngày đó Trương Tinh Phong chiến đấu với Lý gia, hơn nữa còn là những cao thủ chân chính của Lý gia.

Lúc này Phong Thiết Tuấn đã biết, Trương Tinh Phong đã vượt qua nhất phẩm cảnh giới, đạt đến một cảnh giới, đạt đến một cấp độ mà hẳn không thể tưởng tượng được.

Cuộc chiến với Liêu quốc càng khiến cho Trương Tinh Phong trở thành một chiến thần truyền kỳ. Trong lòng của dân chúng địa vị của Trương Tinh Phong thậm chí còn cao hơn cả hoàng đế. Trương Tinh Phong chính là một vị thần, không việc gì không thể làm được!

Hô hấp của Phong Thiết Tuấn cũng trở nên rối loạn, không biết nên nói gì cho tốt. Hẳn hoàn toàn không hề nghi ngờ thân phận của người trẻ tuổi trước mặt. mái tóc bạc, bình rượu đỏ, quan trọng hơn chính là khí chất phiêu dật xuất trần, Phong Thiết Tuấn tin tưởng người như vậy không thể nào đi giả mạo người khác được.

Trong mắt của hẳn, Trương Tinh Phong là cao cao tại thượng, hẳn căn bản là không thể nào kết giao được. Thậm chí hẳn còn cảm thấy tự hào vị muội muội của mình đã từng nói chuyện với Trương Tinh Phong.

- Các hạ là Trương Tinh Phong? Chiến thần Trương Tinh Phong?

Phong Thiết Tuấn rất khó khăn để nói ra.

Trương Tinh Phong cũng biết danh xưng chiến thần này, lúc trước khi hẳn thắng trận trở về, đội ngũ chào đón bên ngoài kinh thành mười dặm đều hô vang hai chữ "Chiến thần". Trương Tinh Phong nghe Phong Thiết Tuấn nói, chỉ mỉm cười khẽ gật đầu.

- Hà tất phải coi trọng thân phận như vậy. Tất cả đều là con dân của Minh vương triều, đều ngang hàng với nhau cả mà thôi. Hơn nữa ta với muội

muội của huynh còn là đồng học, mặc dù vừa rồi nàng đã phủ nhận nàng Phong Ngữ Yên!

Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói.

Phong Thiết Tuấn rất nhanh đã bình tĩnh lại, có lẽ là cuộc sống mấy năm nay đã khiến cho lòng hấn trở nên bình đạm. Nghĩ đến muội muội của mình, trong lòng Phong Thiết Tuấn bỗng nhiên cảm thấy ray rứt. hấn thở dài một hơi, cầm lấy bầu rượu uống một hơi, cười khổ nói:

- Muội muội này của ta, ai ..... Phong gia ta quả thật là phải xin lỗi nó. Phong gia đời đời đều là dòng dõi thư hương, đáng tiếc là vị ca ca này lại chẳng ra gì. Ta vốn không thích văn, hơn nữa phụ thân của ta cũng chẳng có thành tựu gì, chỉ biết khoe khoang mà thôi. Gia cảnh suy tàn, ta gia nhập vào quân đội, chỉ vì muốn kiếm chút tiền, đương nhiên chủ yếu nhất là vì ta cũng thích quân đội. Lúc đó ta đã nhờ phụ thân chiếu cố muội muội ..... không ngờ, không ngờ ..... muội muội của ta chẳng những không hề được hưởng phú gì, hơn nữa ngay cả những đồ trang sức của nó cũng đem bán. Mười ba tuổi nó đã mở khách sạn, kinh doanh cho đến bây giờ. Ngược lại còn phải chiếu cố phụ thân của mình. Ai .....

Nhất thời cả hai người đều yên lặng.

Trương Tinh Phong cảm nhận được Phong Thiết Tuấn trong lòng đang ray rứt. Tiểu cô nương khả ái tinh nghịch năm đó chỉ mới mười ba tuổi đã tự mình mở khách sạn? Trương Tinh Phong khó có thể tưởng được nàng đã phải chịu khổ cực như nào. Nhất thời, trong lòng hấn bỗng nhiên có một sự thương cảm đối với Phong Ngữ Yên.

"Nàng lẽ ra cần phải được che chở, đằng này chỉ mới mười ba tuổi đã phải vất vả như vậy!" Trương Tinh Phong trong lòng giận dữ, giận dữ vì người làm đại ca như Phong Thiết Tuấn lại không chăm sóc cho nàng. Năm đó mặc dù hấn chỉ tiếp xúc với Phong Ngữ Yên vài lần, nhưng hấn cảm thấy rất yêu thích tiểu nữ hài khả ái này. Hấn đã xem nàng là muội muội của mình, giống như Hương Vũ vậy.

- Người đúng là một tên hỗn đản, để cho muội muội của mình mười ba tuổi đã phải kinh doanh khách sạn. Người có còn là đại ca không vậy?

Trương Tinh Phong đột nhiên quát lên.

Tất cả những khách nhân chung quanh đều bắt đầu bàn tán. Trong mắt bọn họ, Phong Thiết Tuấn không phải là loại nhân vật giống như Vương Sơn. Hẳn chẳng những là một đại đội trưởng, hơn nữa võ công còn rất cao, tại cực tây này hầu như không ai có thể làm đối thủ của hắn. Quan trọng hơn đây chính là khách sạn của muội muội hắn, là địa bàn của hắn, bây giờ lại có người ở nơi này ngang nhiên lên tiếng mắng hắn, quả thật là lớn gan.

Trương Tinh Phong nghe được những tiếng ồn ào chung quanh, chân mày khẽ nhíu lại. Hắn cảm thấy rất bức bối, liền quay đầu lại quát lớn: "Cút!"

Tất cả khách nhân đều ngẩn người, một lúc sau mới phản ứng lại. Tên trẻ tuổi trước mặt này lại dám ngang nhiên trêu chọc đến bọn họ! Tất cả đều bắt đầu xắn tay áo lên.

Khí thế lạnh lẽo trên người Trương Tinh Phong đột nhiên bộc phát ra!

Sợ hãi, sự sợ hãi phát ra từ tận sâu trong tâm linh. Tất cả mọi người đều cảm thấy linh hồn của mình dường như run lên, có thể nghe được rõ ràng tiếng tim đập của mình. Tất cả đều cảm thấy choáng váng .....

Đột nhiên Trương Tinh Phong quay đầu lại nhìn Phong Thiết Tuấn, khí thế trên người cũng biến mất.

Tất cả khách nhân bắt đầu bỏ chạy, không phải bọn họ tự mình muốn chạy trốn, mà từ tận sâu trong linh hồn đã ra lệnh cho bọn họ. Bọn họ chỉ biết chạy theo bản năng, đến khi cách thật xa khách sạn mới bắt đầu tỉnh táo lại. Bọn thậm chí còn không biết vì sao mình lại rời khỏi khách sạn, chỉ biết chạy thật nhanh mà thôi.

Phong Thiết Tuấn nhìn tất cả diễn ra, chỉ cười khở, lại tiếp tục uống rượu, đem hết những bầu rượu trên các bàn chung quanh lại!

Lúc này Phong Ngữ Yên cũng len lén đi đến bên cạnh đại sảnh. Vừa rồi khi nghe được tiếng quát mắng của Trương Tinh Phong, nàng lập tức chạy ra. Nàng không biết chuyện gì lại khiến cho Trương Tinh Phong giận dữ đến như vậy.

Phong Ngữ Yên nhìn thấy đại ca của mình không ngừng uống rượu, sắc mặt có vẻ chán nản, có vẻ ray rứt, cũng có thống khổ!

- Vì sao ư? Vì cái gì? Vì ma quỷ đưa đường dẫn lối. Năm đó khi ta biết muội muội của mình mở khách sạn, ta đã muốn rời khỏi quân đội đến giúp

muội muội của mình, bất quản cái gì quân pháp, bất quản cái gì lý tưởng. Nhưng mà, nhưng mà ..... người biết không? Ta đã thích nữ nhi của một tướng quân, nàng gọi là Phong Ngọc. Ta không thể nào rời khỏi nàng được, ta như một kẻ khờ khờ lần đầu tiên hăm nhập vào ái tình. Ta đã quên tất cả, quên mất cả muội muội của mình. Ta chỉ biết có nàng, ta chỉ cảm giác được tánh mạng của ta đã thuộc về nàng!

Nước mắt của Phong Thiết Tuấn bắt đầu chảy ra, hai bàn tay cứng rắn đưa bầu rượu lên miệng không ngừng uống.

- Nhưng mà ..... nhưng mà ta chỉ là một tiểu binh mà thôi, một kẻ không có địa vị gì. Khi ta nói cho nàng biết tâm ý của mình, người có biết nàng đã nói gì không?

Sắc mặt của Phong Thiết Tuấn vô cùng phứa tạp, có thống khổ, có oán hận, cũng có sự bất lực .....

- Nàng đã nói với ta: "Nếu như người vẫn còn là công tử của thượng thư, có lẽ ta còn suy nghĩ lại. Nhưng bây giờ, người tốt nhất là nên tiếp tục làm công việc tuần tra binh của người đi!"

- Ánh mắt mắt của nàng khi đó, ta vĩnh viễn không thể nào quên được. Ánh mắt khinh thường, ánh mắt chán ghét, ánh mắt thương hại ..... Nàng phảng phất nhìn ta như nhìn một tên khất cái, như nhìn một đồng rác rưởi khiến người ta buồn nôn!

Đột nhiên Phong Thiết Tuấn cười lớn:

- Bây giờ thì tốt rồi, ta cũng đã qua cái tuổi có thể từ bỏ tất cả vì tình yêu, ta sẽ không tiếp tục vì tình yêu mà than trách nữa, cũng sẽ không nghĩ đến cái chết. Bởi vì ta biết, ta còn có muội muội, ta còn có trách nhiệm đối với Phong gia, ta cần phải cố gắng ..... Lúc đó ta chỉ là một tên gia hỏa nông nổi mà thôi, bây giờ đã là tứ phẩm rồi! Ha ha .....

Phong Thiết Tuấn cười, nụ cười rất thống khổ, nụ cười như được giải thoát! Trương Tinh Phong thở dài một hơi. Hắn biết ái tình có thể làm cho con người ta mù quáng, có thể khiến cho người ta quên đi tất cả. Cho dù tâm cảnh tu vi có cao thâm đến đâu, khi hắn biết tin Nhu chết, không phải cũng thống khổ đến bạc đầu hay sao ..... Hắn có thể hiểu được tất cả.

Trương Tinh Phong yên lặng không nói gì, chỉ lấy từ bên trong tủ trạc ra một bình rượu khác. Những bình rượu loại này tổng cộng có chín cái, do Trương Tinh Phong luyện chế ra, chín cái hợp lại có thể tạo thành một phòng ngự trận pháp.

Phong Thiết Tuấn cầm lấy bình rượu Trương Tinh Phong đưa cho, không nói lời nào, bởi vì tất cả những bầu rượu bên cạnh hắn đều đã trống rỗng. Hắn uống ..... không ngừng uống ..... vì tình yêu đã mất đi ..... vì quá khứ nông nổi ..... cũng vì sự ngu ngốc của mình .....

Trương Tinh Phong chỉ khẽ mỉm cười, chậm rãi uống rượu .....

Hai nam tử, một người ôm lấy bầu rượu không ngừng uống, một người chậm rãi uống từng chung, nhưng dường như rượu trong bình không bao giờ cạn.

Ba người ..... một người hoàn toàn chìm vào quá khứ ..... một người vì ca ca của mình mà thương tâm ..... một người cũng không biết là vì cái gì .....

- Trương Tinh Phong, người nhất định không được phụ lòng của muội muội ta, nếu không ta nhất định sẽ giết ngươi, cho dù ta không phải là đối thủ của ngươi!

Đột nhiên Phong Thiết Tuấn quăng bình rượu xuống, ánh mắt đỏ bừng, trừng mắt nhìn Trương Tinh Phong.

Ánh mắt chờ mong, hy vọng, cũng có vẻ tàn nhẫn, tàn nhẫn như muốn liều mạng!

Trương Tinh Phong cũng nhìn thẳng vào Phong Thiết Tuấn, nói:

- Ta sẽ quan tâm đến nàng, sẽ không để cho bất cứ người khi dễ nàng. Tuyệt đối sẽ không!

- Ta nói, ta không cho phép ngươi phụ lòng nó, ngươi không hiểu sao?

- Phụ lòng?

Trương Tinh Phong khẽ nhún mày.

- Ngươi không biết sao? Muội muội của ta rất thích ngươi. Từ khi còn nhỏ cho đến bây giờ, nó vẫn chưa từng thay đổi ..... Vì để được nhìn thấy ngươi một lần, nó đã từ nơi này chạy đến tận kinh thành, đứng bên ngoài thành hai mươi dặm để tìm ngươi ..... Ngươi có biết không? Muội muội của ta rất yêu ngươi!

Thanh âm của Phong Thiết Tuấn như muốn gào lên.
Mà lúc này, thân ảnh của Phong Ngữ Yên cũng xuất hiện bên trong đại sảnh, y phục màu đỏ vẫn xinh đẹp động lòng người.
Chơi Võ Lâm Chi Mộng
Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Ngã Bất Yếu Di Hám.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong vẫn còn chưa tỉnh táo lại, thân ảnh đỏ rực của Phong Ngữ Yên đã xuất hiện trước mặt hắn.

Phong Thiết Tuấn bình tĩnh lại, đưa mắt nhìn muội muội của mình. Hắn cũng không biết những lời vừa nói ra đối với muội muội của mình là tốt hay xấu, nhưng hắn biết không thể để cho muội muội của mình cứ tiếp tục chôn giấu tình cảm trong lòng như vậy.

"Nàng yêu ta? Tiểu cô nương khả ái năm đó bây giờ lại yêu ta ..... Thật sự là nàng yêu ta!" Trương Tinh Phong trong lòng bỗng nhiên cảm thấy rung động. Hắn cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, sự rung động tận đáy lòng phảng phất như khi lần đầu tiên hắn nhìn thấy Nhu.

"Chẳng lẽ ta cũng yêu nàng, không, không ..... người ta yêu là Nhu, là Nhu!" Trương Tinh Phong không ngừng tự nói với mình. Một lúc lâu sau, hắn dần dần bình tĩnh lại, ánh mắt kiên định nhìn thẳng vào Phong Ngữ Yên.

Phong Ngữ Yên sắc mặt khẽ ửng hồng, cặp mắt to đen láy khẽ chớp chớp, ánh mắt cũng nhìn vào Trương Tinh Phong. "Nếu như người yêu thì phải nói ra!" Đây là thanh âm trong lòng của Phong Ngữ Yên.

- Trương Tinh Phong, ta yêu người!

Phong Ngữ Yên trực tiếp nói ra.

- Ngữ Yên, nàng cũng biết người ta yêu là Nhu, tại sao lại còn phải cố chấp như vậy?

Trương Tinh Phong bình tĩnh nói, thanh âm có một chút khổ sở.

Phong Ngữ Yên đột nhiên bỏ nhuỷên tiên trong tay xuống, nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong, ánh mắt kiên quyết nói:

- Ta yêu người ..... chẳng lẽ cũng có lỗi hay sao? Lúc còn nhỏ khi lần đầu tiên nhìn thấy người, ta đã không thể nào quên được ..... nhưng ta không

biết đó là yêu. Qua hơn mười năm, lúc này hầu hết những cô nương cũng lứa tuổi đều đã xuất giá rồi ..... nhưng ta vẫn còn một mực chờ đợi ..... chờ đợi ..... Người không biết sao? Tại sao ta không nói cho người biết? Chính là bởi vì người người yêu là Nhu tử tử. Không phải ta không muốn nói, mà là ta không có dũng khí để nói ra!

Phong Ngữ Yên hít một hơi, kìm nén tâm tình xúc động của mình lại, nói:

- Khi Nhu tử tử chết đi, ta rất đau khổ, nhưng trong lòng cũng có một chút cao hứng ..... Ta cảm thấy mình rất hèn hạ, ta lại vì cái chết của Nhu tử tử mà cảm thấy cao hứng ..... Ta nghĩ mình đã có cơ hội, nhưng khi ta nhìn thấy người, ta lại không có dũng khí để nói ra. Bây giờ thì tốt rồi, ca ca đã giúp ta nói ra hết, ta cũng đã không còn lo lắng nữa. Phong ca! Mọi người cũng muốn như Nhu tử tử gọi huynh là Phong ca. Mọi người muốn gọi huynh là Phong ca, cả đời này đều gọi như vậy. Phong ca!

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên đang kích động, trong lòng chỉ có khổ sở, hắn không biết nên nói gì, nên làm gì .....

- Phong ca, huynh biết không? Ngày đó mọi người đến kinh thành để tìm huynh ..... mọi người tìm ..... mọi người tìm ..... Mọi người tìm thật lâu, cuối cùng cũng tìm thấy huynh đang ngồi trên long niệm. Mọi người hưng phấn, hy vọng huynh có thể nhìn thấy mọi người. Huynh đã nhìn thấy mọi người, huynh thật sự đã nhìn thấy mọi người ..... nhưng sau đó huynh lại đưa mắt nhìn người khác ..... Mọi người tưởng rằng huynh đã quên mọi người, đã quên mất tiểu nha đầu năm đó, bây giờ chỉ là một lão bản nương thô tục của khách sạn mà thôi!

Trương Tinh Phong nghe được Phong Ngữ Yên thổ lộ tâm tình, không biết vì sao, hắn bỗng nhiên cảm thấy trong lòng đau nhói. Thống khổ vô cùng!

- Đừng nói nữa!

Trương Tinh Phong đột nhiên ngắt lời của Phong Ngữ Yên.

- Ta không có quên nàng, ta vĩnh viễn nhớ kỹ tiểu nữ hài năm đó ..... Ta vẫn xem nàng như là mọi người của mình ..... thân mọi người mọi người! Ta không muốn nàng bị người khác hiếp đáp. Ta muốn nàng có một cuộc sống vui vẻ ..... không có lo lắng, không có thống khổ!

Nước mắt của Phong Ngữ Yên bắt đầu rơi xuống, nàng không ngừng lắc đầu:

- Không ..... muội không muốn làm muội muội của huynh ..... muội không muốn! Muội không muốn làm muội muội của huynh! Phong ca ..... huynh nói cho muội biết đi ..... muội có thể ở cùng với huynh hay không? Huynh nói cho muội biết đi! Muội có thể trở thành thê tử của huynh hay không?

Phong Ngữ Yên khát vọng nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt chờ mong, phảng phất như người sắp chết đuối nhìn thấy một chiếc phao.

Trương Tinh Phong không biết nói gì, hắn muốn xem Phong Ngữ Yên như là muội muội, nhưng đối diện với ánh mắt của nàng, hắn lại không dám nói ra .....

Phong Ngữ Yên cười, nụ cười rất chua chát:

- Ha ha ha ..... muội biết rồi, muội đã biết rồi. Phong ca, cảm ơn huynh .....

Phong Ngữ Yên cười, mặc cho nước mắt không ngừng chảy ra, đi về hướng phòng của mình.

"Ba!"

- Ta không muốn nhìn thấy người nữa ..... Muội muội của ta cũng không muốn nhìn thấy người nữa .... người hãy rút đi!

Trương Tinh Phong cảm thấy bên mắt rất lên. Hắn nhìn thấy rất rõ cái tát của Phong Thiết Tuấn, nhưng hắn không muốn tránh né.

"Có lẽ, như vậy ta sẽ cảm thấy dễ chịu hơn một chút!" Trương Tinh Phong trong lòng cười khổ.

- Phong huynh, xin lỗi, thật sự rất xin lỗi ..... Ta sẽ đi ngay, ta sẽ không bao giờ xuất hiện trước mặt Ngữ Yên nữa. Ta sẽ không để cho nàng phải đau khổ nữa, ta đi đây .....

Trương Tinh Phong nói xong, liền biến mất khỏi khách sạn.

Lúc này Trương Tinh Phong bỗng nhiên xuất hiện bên trong thành. Vừa rồi hắn đã sử dụng tốc độ nhanh nhất rời khỏi khách sạn. Hắn không dám đối diện với Phong Ngữ Yên, hắn không muốn nhìn thấy ánh mắt của nàng.

Trương Tinh Phong vẫn mỉm cười ..... bước đi ..... giống như một người bình thường, chậm rãi bước đi ..... Buổi trưa thì vào tửu lầu dùng cơm, buổi tối thì vào khách sạn nghỉ ngơi ..... Cứ như vậy, hắn chậm rãi đi về hướng đông .....

Nhìn thấy hắn mỉm cười, có ai biết được trong lòng hắn đang thống khổ!

Mười ngày!

Tốc độ của Trương Tinh Phong rất chậm, mười ngày vẫn còn chưa đến kinh thành. Bởi vì hắn vẫn chỉ đi bộ, chậm rãi bước đi, giống như một người bình thường.

Mười ngày, vẻ mặt của Trương Tinh Phong vẫn không hề thay đổi, vẫn mỉm cười khiến cho người ta cảm thấy thân thiết.

Hôm nay lại đến một thành thị khác, Trương Tinh Phong sắc mặt vẫn không thay đổi từ từ bước vào. Đây là một tòa thành lớn, không kém hơn bao nhiêu so với kinh thành .....

Trương Tinh Phong nhìn mặt trời đã lên cao, liền tiến đến tử lâu để dùng cơm.

Trương Tinh Phong trực tiếp đi đến tử lâu gần nhất, nhưng đột nhiên hắn cảm thấy bên cạnh có một khí tức cường liệt. Khí tức phản hận, khí tức hối hận ..... khí tức vô cùng dày đặc, dày đặc khiến cho người cho khiếp sợ.

Trương Tinh Phong chú ý quan sát. Là một người ..... một người đang uống rượu ..... trên bàn có đến mười mấy bầu rượu. Trương Tinh Phong biết đây là một người đang đau khổ, muốn mượn rượu để quên sầu.

Trương Tinh Phong chậm rãi bước đến, đi đến bên cạnh người này. Một tiểu nhị lập tức chạy đến. Trương Tinh Phong nhìn tiểu nhị, lấy ra mười lượng bạc:

- Dọn cho ta món gì cũng được, rượu thì không cần, ta đã có rồi!

Trương Tinh Phong nói xong, liền lấy bình rượu của mình ra, bắt đầu uống rượu.

Thương tâm nhân ngồi cùng bàn dường như không hề có cảm giác gì, vẫn tiếp tục uống rượu. Cả khuôn mặt của hắn đều ửng đỏ, là rượu hay là nước mắt ..... cũng không ai biết!

- Nâng chén tiêu sầu càng sầu thêm ..... ha ha ha .....

Thương tâm nhân lại cầm lấy một bình rượu đưa lên miệng.

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn thấy y phục trên người của nam tử này, khẽ giật mình. Đây chẳng phải là hồng bào của trạng nguyên hay sao?

Tiểu nhị lúc này đã đi đến, đem món ăn đặt lên bàn. Có lẽ vì Trương Tinh Phong cho hắn đến mười lượng bạc, nên hắn đối với Trương Tinh Phong rất

có hảo cảm. Nhìn thấy Trương Tinh Phong đang nghi hoặc nhìn vào y phục trạng nguyên trên người tửu quý, liền lên tiếng:

- Công tử, ngài có lẽ không biết, người trước mặt này chính là đương triều trạng nguyên Lang ..... tại Doanh Dương thành của chúng tôi rất là nổi tiếng!

Thanh âm của hắn có vẻ rất tự hào.

Trương Tinh Phong chú ý lắng nghe. Tiểu nhị nhìn thấy Trương Tinh Phong dường như bị câu chuyện của mình hấp dẫn, liền cao hứng nói:

- Trạng nguyên lang này đã khổ công học hành hơn mười năm, cuối cùng thì cũng đã công thành danh toại. Nhưng mà thể tử của hắn thì lại không có phúc khí nhìn thấy được ..... Ngài không biết đâu, thể tử của trạng nguyên lạng tính tình vô cùng hiền thực, hơn nữa còn rất xinh đẹp, đáng tiếc ..... đáng tiếc còn chưa nhìn thấy được trạng nguyên lang trở về thì đã qua đời rồi .....

- Ha ha ..... công thành danh toại thì có ích gì ..... Y Vân đã không còn nữa, không còn nữa!

Nam tử uống rượu đột nhiên cười lớn.

- Lưu Sướng, muội muội của ta năm đó đối xử với người thế nào? Tiểu tử người đối với nàng vẫn lạnh nhạt, thậm chí cả ngày đại hôn cũng cứ hoãn lại. Còn nói cái gì đợi đến khi kim băng đề danh thì mới động phòng hoa chúc. Tên khốn khiếp người ..... để cho muội muội của ta phải chờ đợi mãi mòn ..... chính người đã hại chết nó!

Đột nhiên một đại hán từ bên ngoài tiến vào, nắm lấy nam tử đang uống rượu quát lớn.

Lưu Sướng ngơ ngác nhìn đại hán trước mặt, đột nhiên bật khóc:

- Đại ca, đại ca ..... ta có lỗi với Y Vân, ta đã để cho nàng phải đợi tám năm ..... tám năm ..... ta chỉ biết cắm đầu vào sách vở, ham muốn được công danh, đối với nàng luôn lạnh nhạt. Bây giờ ta mới biết được nàng quan trọng với ta đến như thế nào!

Lưu Sướng gục đầu vào vai đại hán khóc lớn.

Đại hán nhìn Lưu Sướng, trong lòng cũng thống khổ, khẽ lắc đầu vỗ vỗ vào lưng của hắn:

- Tiểu nhị, tiền rượu cứ ghi cho ta!

Nói xong liền cúi lấy Lưu Sướng bước ra ngoài.

- Quý trọng người trước mắt ..... đừng để sau này phải hối hận!

Lưu sướng đột nhiên lăm bắm, trên tay vẫn còn giữ chặt bình rượu.

Trương Tinh Phong ngăn người. "Quý trọng người trước mắt!", thanh âm vẫn quanh quẩn trong đầu của hắn.

"Quý trọng người trước mắt, quý trọng người trước mắt! Nhu đã chết rồi ..... chẳng lẽ ta vẫn còn sống trong quá khứ hay sao? Tại sao ta phải vì nó mà tổn thương người khác và cả chính mình? Ngữ Yên bây giờ thế nào? Nàng có thống khổ không? Có đau đớn không?

"Mười ngày, mười ngày rồi, mười ngày nay không có giây phút nào mà ta không nghĩ đến nàng. Vì cái gì ..... vì ta xem nàng là muối muối của mình sao ..... Ta thật sự xem nàng là muối muối của mình sao? Thích chính là yêu một chút, yêu chính là thích thật nhiều! Ta tự gạt mình, ta dùng tình yêu của mình với Nhu để tự gạt mình, phủ nhận sự thật ta cũng thích Ngữ Yên!"

Trương Tinh Phong nhớ lại, khi lần đầu tiên biết Phong Ngữ Yên yêu mình, trong lòng đã rung động như thế nào.

Sự rung động đó giống như lần đầu tiên khi ta nhìn thấy Nhu. Lúc ấy ta đã tự gạt mình, ta chỉ yêu một mình Nhu thôi, ta đã tự lừa dối chính mình .....

"Ta đã hiểu rồi, Ngữ Yên ..... Ta không muốn sau này phải hối hận, ta không muốn tự lừa dối chính mình. Ta yêu nàng!" Ánh mắt của Trương Tinh Phong trở nên kiên định.

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy trong lòng hoang mang, một cảm giác giống như khi trên đỉnh Thiên Sơn hắn cảm nhận được đại ca Lang Phong của mình đang gặp nạn. Thậm chí cảm giác lần này còn mạnh mẽ hơn rất nhiều.

"Ngữ Yên, hãy đợi ta, nàng ngàn vạn lần đừng xảy ra chuyện gì!" Thân thể của Trương Tinh Phong đột nhiên chuyển động, trong nháy mắt biến mất khỏi tử lâu.

Gió thổi như những lưỡi đao cắt lên y phục của Trương Tinh Phong, nhưng hắn không hề quan tâm. Trên người bám đầy bụi đất, hắn cũng không hề để

ý. Hắn bây giờ chỉ muốn làm mọi chuyện, đó là chạy đến trước mặt Phong Ngữ Yên nói cho nàng biết: "Ta yêu nàng!"

Trương Tinh Phong không ngừng gia tốc, cho dù thân thể đã đến cực hạn, hắn vẫn không ngừng gia tốc. Trên thân thể hắn bắt đầu hiện ra những sợi gân xanh.

Trương Tinh Phong không thèm để ý, hắn chỉ biết gia tốc .....

Tốc độ quá nhanh, đã vượt qua cả tốc độ ngư kiếm của những Tu Chân giả bình thường. Trương Tinh Phong không hề có một biểu tình gì, vẫn như trước liều mạng khiến cho thân thể của mình gia tốc.

Đột nhiên một tia máu tươi bắt đầu bắn ra .....

Trên thân của Trương Tinh Phong bắt đầu xuất hiện những tia máu, áp lực quá lớn, mạch máu đã bắt đầu không thể chịu đựng được .....

Trương Tinh Phong giống như không hề có cảm giác, vẫn không ngừng gia tốc, lúc này hắn chỉ muốn nhìn thấy Ngữ Yên. Cảm giác bất an trong lòng hắn cũng càng ngày càng mạnh: "Ngữ Yên, nàng ngàn vạn lần đừng xảy chuyện gì!"

Máu tươi bắt đầu chảy ra .....

Ánh mắt của Trương Tinh Phong đột nhiên sáng lên, trong nháy mắt liền ngừng lại.

- Phong huynh, Phong huynh, Ngữ Yên đâu? Ngữ Yên đâu rồi?

Trương Tinh Phong nắm lấy dây cương con ngựa mà Phong Thiết Tuấn đang cỡi.

Phong Thiết Tuấn đang phi với tốc độ nhanh, bất ngờ bị kìm lại liền lao đảo thiếu chút nữa đã rơi xuống ngựa. Vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong, cũng không để ý trên người Trương Tinh Phong hiện giờ đều toàn là máu, lập tức lo lắng nói:

- Trương Tinh Phong, mọi mọi của ta đi tìm người rồi, chỉ để lại một phong thơ!

Trương Tinh Phong cầm lấy bức thư trên tay của Phong Thiết Tuấn, tay hắn khẽ run run.

"Ca, mọi đi tìm Phong ca đây. Mọi biết cả cuộc đời này mọi không thể nào rời xa huynh ấy được, mọi không thể để mất huynh ấy ..... Huynh

cũng đừng nên đi tìm muội!"

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy trong tim mình đau nhói.

"Quý trọng người trước mắt ..... đừng để sau này phải hối hận ..... " "đừng để sau này phải hối hận" "đừng để sau này phải hối hận" .....

Trương Tinh Phong đã bắt đầu hối hận .....

Bất kể ma nguyên lực vẫn còn trong cơ thể, linh giác của hắn bắt đầu điên cuồng khuếch tán ra .....

Linh giác bắt đầu khuếch tán ra ..... cực tây ..... tây bộ Ung Châu quận ..... một nửa Minh vương triều ..... cả Minh vương triều .....

Sắc mặt của Trương Tinh Phong đột nhiên đỏ bừng.

"Phốc!" Trương Tinh Phong thổ ra một ngụm máu, phạm vi quan sát của linh giác đã vượt qua cả cực hạn của hắn.

Nhưng Trương Tinh Phong lại mỉm cười, bởi vì hắn đã nhìn thấy được Ngũ Yên. Đột nhiên trên người hắn phát ra sát khí, cũng không quan tâm đến ma nguyên lực vẫn còn bên trong cơ thể.

"Thuấn di!"

Hồn độn lực bộc phát, Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã biến mất trước mặt Phong Thiết Tuấn.

"Ta không muốn phải hối hận!" Thanh âm của hắn không ngừng vang vọng trong không gian.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: "Ngã Ái Nhĩ".

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ma nguyên lực mãnh liệt dâng trào, thoát ra khỏi sự áp bức của hỗn độn lực, bắt đầu tiến vào bên trong các kinh mạch của Trương Tinh Phong.

Trời bắt đầu dần tối .....

Gió cũng bắt đầu nổi lên .....

Mấy chục tên cường đạo đứng nhìn Phong Ngữ Yên, lộ ra nụ cười tàn nhẫn .....

Huyết quang ..... trời đất đều tối sầm lại. Tất cả những cường đạo đều khựng người, đứng yên bất động, thậm chí biểu tình trên mặt vẫn không thay đổi, chỉ có từ chỗ sâu trong ánh mắt hiện lên vẻ sợ hãi.

“Phốc Xuy!”

Tất cả cường đạo trong nháy mắt đều hóa thành huyết vụ, cả sơn đạo đều là một màu đỏ. Phong Ngữ Yên ngây ngốc nhìn một màn này, sự sợ hãi trong lòng không hề giảm bớt chút nào.

"Phong ca, Phong ca ....." Phong Ngữ Yên trong lòng gọi tên. Vì tìm Trương Tinh Phong, nàng đã lên đường đến kinh thành, không ngờ lại gặp phải cường đạo, thiếu chút nữa đã mất mạng. Nhưng tình huống bây giờ dường như cũng không tốt chút nào, vừa rồi chỉ trong nháy mắt mấy chục tên cường đạo đều hóa thành huyết vụ khiến cho trong lòng nàng tràn ngập sợ hãi.

Đột nhiên trong lòng Phong Ngữ Yên có một cảm giác thân thiết, lập tức nhìn vào bên trong huyết vụ.

Y phục màu trắng trên người đã hoàn toàn bị máu tươi nhuộm hồng, chỉ có mái tóc bạc vẫn sáng ngời như trước. Ánh mắt của hắn đang nhìn nàng, ánh mắt thâm tình ..... có hồi hận ..... cũng tràn đầy yêu thương!

Huyết vụ đột nhiên biến mất!

- Ngữ Yên, ta yêu nàng!

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên, trong mắt của hắn chỉ có nàng, cho dù sơn băng hải liệt cũng không thể ảnh hưởng đến hắn lúc này.

Ma nguyên lực bên trong cơ thể bắt đầu gào thét ..... công kích vào các kinh mạch của Trương Tinh Phong. Nhưng biểu tình trên gương mặt của hắn vẫn không thể thay đổi, phảng phất như lúc này ma nguyên lực phá hủy không phải là thân thể của hắn vậy.

Phong Ngữ Yên ngẩn người, ngờ ngác nhìn Trương Tinh Phong, đầu óc trở nên trống rỗng: "Đây là sự thật sao? Huynh ấy yêu ta, Phong ca nói là huynh ấy yêu ta ....."

Trương Tinh Phong bước đến gần Phong Ngữ Yên. Vẻ mặt có thống khổ, có hối hận, cũng tràn đầy tình ý:

- Ngữ Yên, ta yêu nàng ..... bây giờ ta đã biết là ta yêu nàng ..... Khi lần đầu tiên ta biết được nàng yêu ta, ta đã tự lừa dối mình, ta đã cố ép buộc bản thân mình chỉ xem nàng muội muội. Sau khi rời khỏi mười ngày, ta mới biết là ta không thể nào xa nàng được!

- Mười ngày, ta cũng không biết mình đã làm thế nào để trải qua được. Ta giống như một người không có linh hồn, chỉ biết vừa đi vừa cười, ban ngày thì vào tửu lầu dùng cơm, ban đêm thì vào khách sạn ngủ. Ta chỉ biết vô tri vô giác bước về phía trước ..... ta đã quên mất thời gian, quên mất cả bản thân của mình. Ta đã không phải là một con người, chỉ như là một con rối không có linh hồn. Cho đến ngày hôm nay, ta đến một tửu lầu .....

- Ta gặp một vị trượng nguyên đang đau khổ, là hắn đã thức tỉnh ta. "Hãy quý trọng người trước mắt, đừng để sau này phải hối hận!" Lúc này ta mới tỉnh ngộ, ta không thể tiếp tục sống trong quá khứ. Ta biết nếu như ta để mất nàng, ta nhất định sẽ hối hận. Nàng biết không, khi ta đi tìm nàng, trong lòng ta cảm giác được nàng đang gặp nguy hiểm. Ta hối hận, ta sợ hãi, ta lo lắng nàng sẽ xảy ra chuyện. Ta không ngừng gia tốc, ta thậm chí đã quên mất mình còn có thuấn di, chỉ biết điên cuồng chạy về phía trước .....

Phong Ngữ Yên nhìn Trương Tinh Phong, nghe những lời hắn nói với nàng. Ánh mắt của nàng đã hoàn toàn bao phủ trong một màn sương nước mắt. Nàng bật khóc, khóc không thành tiếng, trong nước mắt nàng có sự thống khổ, cũng có một niềm hạnh phúc.

- Khi ta nhìn thấy nàng, trong nháy mắt thế giới quanh ta dường như đã không còn màu sắc. Ta biết tình yêu của ta đối với nàng đã thâm nhập vào tận linh hồn. Ngủ Yên, ta không muốn phải hối hận, thậm chí còn rất sợ hãi. Từ nay về sau, ta sẽ không bao giờ rời xa nàng nữa!

Hai bàn tay của Trương Tinh Phong nắm lấy bờ vai của Phong Ngủ Yên, nhẹ nhàng thì thầm:

- Ngủ Yên, ta yêu nàng ..... ta yêu nàng ..... ta yêu nàng .....

Trương Tinh Phong không ngừng nói, hẳn muốn đem tất cả tâm ý trong lòng nói cho nàng biết.

Phong Ngủ Yên nức nở khóc, tiếng khóc của nàng càng lúc càng lớn hơn .....

Mười ba tuổi thành lập khách sạn, đối mặt với bọn lưu manh, tranh đấu với những tên tiểu nhị nham hiểm, đấu trí với các thương nhân ..... Nàng phảng phất như muốn đem tất cả những thống khổ và thương tâm khóc hết ra ngoài. Phong Ngủ Yên không ngừng khóc, giống như một hài tử ủy khuất khóc với thân nhân của mình.

Tiếng khóc của nàng khiến cho Trương Tinh Phong đau xót!

Trương Tinh Phong ôm nàng sát vào lòng, như muốn được cùng chia sẻ những thống khổ với nàng. Hai trái tim như hòa cùng một nhịp .....

Thanh âm của Ngủ Yên dần dần nhỏ lại, yên lặng dựa đầu vào lồng ngực Trương Tinh Phong. Ở nơi này, nàng không còn cảm thấy sợ hãi, không còn cảm thấy thống khổ, tâm linh của nàng tựa như con thuyền đã tìm được bến đậu.

Đột nhiên, Phong Ngủ Yên ngẩng đầu lên nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt quyến luyến như không muốn rời xa.

- Phong ca, thân thể huynh có chuyện gì vậy?

Phong Ngủ Yên kinh hoàng hô lớn. Nàng phát hiện ra những vết máu trên người Trương Tinh Phong không phải hoàn toàn đều là do huyết vụ nhiễm hồng. Bởi vì nàng nhìn thấy được, trên cánh tay và trong lồng ngực của Trương Tinh Phong đều có những sợi tơ máu.

- Không có gì đâu, đừng lo lắng!

Trương Tinh Phong mỉm cười, hỗn độn lực vận chuyển, những vết máu trên thân thể trong nháy mắt đều biến mất.

Phong Ngữ Yên nhìn thấy trên người Trương Tinh Phong dường như không có vết thương gì, trong lòng cũng yên tâm nhiều.

Đột nhiên Phong Ngữ Yên cảm thấy thân thể của Trương Tinh Phong bắt đầu run lên, hoảng hốt ngẩng đầu lên. Lúc này sắc mặt của Trương Tinh Phong đã trở nên trắng bệch, giống như người bị bệnh nặng vậy.

- Phong ca!

Phong Ngữ Yên hoảng hốt hô lớn. Trong suy nghĩ của nàng, Trương Tinh Phong là một người vô địch, không thể nào xuất hiện tình huống như này. Lúc này trong lòng nàng hoàn toàn rối loạn, không biết nên làm gì.

- Ngữ Yên, đừng lo lắng, nàng cứ ở đây đừng đi đâu. Ta muốn tu luyện một chút!

Lúc này ma nguyên lực bên trong thân thể của hắn đã bắt đầu tạo phản.

Nói xong, hắn lập tức phát ra hai cấm chế, một mặt để bảo vệ Ngữ Yên, đồng thời hoàn toàn ngăn cách hắn với thế giới bên ngoài.

- Ngữ Yên, ta đã bố trí một cấm chế chung quanh nàng. Trên cấm chế ta đã lưu lại khí tức của nàng, chỉ có nàng mới đi vào được. Nếu như bên ngoài xảy ra chuyện gì, nàng cứ trốn ở trong đó. Bây giờ ta phải tu luyện, có lẽ thời gian tu luyện sẽ khá dài, nàng không cần lo lắng!

Trương Tinh Phong một mặt dùng hỗn độn lực áp chế, một mặt dặn dò Phong Ngữ Yên.

Nói xong, hắn lập tức tiến vào bên trong cấm chế, bắt đầu tu luyện. Phong Ngữ Yên đứng bên trong cấm chế do Trương Tinh Phong bố trí, thấp thỏm bất an nhìn hắn.

Lúc này thân thể của Trương Tinh Phong bắt đầu đỏ bừng lên. Đột nhiên trên người hắn phát ra ngọn lửa màu trắng. Phong Ngữ Yên kinh hãi, nàng còn tưởng rằng Trương Tinh Phong sẽ bị ngọn lửa này thiêu cháy, nhưng một lúc sau nàng lại phát hiện ra Trương Tinh Phong dường như không hề xảy ra chuyện gì, quần áo bên ngoài cũng không bị ảnh hưởng.

Trương Tinh Phong lúc này quả thật không hề muốn chết, bởi vì bây giờ hắn đã có Ngữ Yên. Vừa rồi hắn cường hành sử dụng hỗn độn lực thuần di,

đã khiến cho ma nguyên lực bên trong thân thể mất đi áp chế, bắt đầu tràn ra.

Nhưng dường như tất cả đều đã muộn, lúc này ma nguyên lực đã hoàn toàn xâm nhập vào sâu bên trong các kinh mạch, rất khó trừ bỏ được.

Hôn độn lực điên cuồng muốn áp chế ma nguyên lực, nhưng nó dường như đã bán rế bên trong kinh mạch. Trương Tinh Phong lập tức sử dụng lực muội chân hỏa bắt đầu thiêu đốt, nhưng căn bản cũng không có tác dụng bao nhiêu.

Hiện tại nếu như không thể tiêu diệt ma nguyên lực, nó sẽ dần dần ăn mòn các kinh mạch bên trong thân thể Trương Tinh Phong. Mặc dù các kinh mạch chung quanh "Tử Kim Nguyên Tôn" đã biến thành các thông đạo năng lượng, nếu như bị phá hủy, Trương Tinh Phong cũng có thể dựa vào "Tử Kim Nguyên Tôn" để tái sinh các bộ phận của thân thể, nhưng hẳn không thể nào có đủ năng lượng để cung cấp cho quá trình này. Hơn nữa thân thể được tái sinh cũng không thể nào cường hãn được như bản thể đã trải qua rèn luyện.

Cho nên Trương Tinh Phong quyết định nhất định phải bảo vệ thân thể của mình.

"Được lắm, nếu như các người có chết cũng không hối cải, vậy thì đừng trách ta!" Trương Tinh Phong trong đầu hiện lên một ý nghĩ tàn nhẫn, hẳn đã quyết định sử dụng một tia "thiên hỏa" trân quý nhất của hắn để tiêu diệt những ma nguyên lực này.

Sự trân quý của thiên hỏa không cần phải nói. Nếu như sử dụng để tiêu diệt ma nguyên lực, thiên hỏa có thể vì hao tổn quá lớn mà biến mất. Nhưng Trương Tinh Phong đã quyết định lựa chọn thân thể của hắn, bởi vì tu luyện lại thiên hỏa thì vẫn dễ dàng hơn so với tu luyện lại thân thể của hắn.

Tâm thần của hắn lập tức khống chế thiên hỏa bên trong Tử Kim Nguyên Tôn, bắt đầu phân tán ra khắp các kinh mạch bên trong thân thể. Trương Tinh Phong mỉm cười, bởi vì thiên hỏa đi đến đâu, ma nguyên lực liền lập tức biến mất. Trương Tinh Phong biết, thiên hỏa mặc dù chỉ cao hơn một cấp so với lực muội chân hỏa, nhưng lực lượng của nó thì lại cường đại hơn gấp nhiều lần.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong cảm thấy hoảng sợ. Hắn phát hiện sau khi thiên hỏa phát ra, tinh thể lục muội chân hỏa tinh thể bên trong Tử Kim Nguyên Tôn cũng theo đó phát ra ngoài, Trương Tinh Phong hoàn toàn không thể khống chế được.

Sự kinh khủng của tinh thể lục muội chân hỏa tinh thể căn bản là không thể tượng được, chỉ cần dịch thể bên ngoài của nó đã hoàn toàn có thể tiêu diệt ma nguyên lực.

Tinh thể lục muội chân hỏa vốn đã bám rễ vào Tử Kim Nguyên Tôn, lúc này bị thiên hỏa hấp dẫn phát ra ngoài. Trương Tinh Phong trong lòng lo lắng, hắn lo lắng lực lượng của Tử Kim Nguyên Tôn sẽ bị yếu đi. Nhưng khiến cho hắn cảm thấy kinh ngạc là Tử Kim Nguyên Tôn dường như không hề xảy ra biến hóa gì.

"Chẳng lẽ tinh thể lục muội chân hỏa lại không hề có tác dụng gì với Tử Kim Nguyên Tôn?" Trong đầu Trương Tinh Phong đột nhiên hiện lên một suy nghĩ.

"Hô!"

Bên trong thân thể của Trương Tinh Phong, mỗi một nơi tinh thể lục muội chân hỏa đi qua, lục muội chân hỏa cũng tràn ra từ bên trong các kinh mạch. Lục muội chân hỏa bên trong thân thể hắn phát huy năng lượng cường đại chưa từng có từ trước đến nay, bắt đầu rèn luyện thân thể.

Ma nguyên lực phảng phất như có linh tính, bắt đầu điên cuồng tấn công vào các bộ vị thân thể của Trương Tinh Phong. Nhưng lúc này lục muội chân hỏa bên trong thân thể hắn đã giống như lửa cháy lan tràn, không thể nào dập tắt được.

Ma nguyên lực hoảng sợ phát hiện ra lúc này lực lượng của lục muội chân hỏa so với lúc trước còn mạnh hơn gấp mười lần.

Trương Tinh Phong cũng không biết, dưới sự dẫn động của thiên hỏa và tinh thể lục muội chân hỏa, uy lực của lục muội chân hỏa đã gia tăng rất nhiều lần. Ngày đó tại Ma Đế Bí Cảnh, Tử Kim Nguyên Tôn đã xuất khiếu để hấp thu lục muội chân hỏa, lực lượng lúc đó thậm chí còn khiến cho cả biển lửa phải cuộn cuộn.

Nhưng kỳ quái nhất chính là Trương Tinh Phong lại không hề có đột phá gì. Dựa theo lực lượng đã hấp thu được, hẳn thậm chí có thể đạt đến Phân Thân kỳ. Nhưng cảnh giới của hắn vẫn là Xuất Khiếu tiền kỳ không hề thay đổi. Tiên Thiên Hỏa Linh Thân sau khi hấp thu lục muội chân hỏa, đa số đều biến thành tinh thể ẩn bên trong thân thể của Trương Tinh Phong. Hiện tại dưới sự ảnh hưởng của thiên hỏa, thân thể của hắn mới bắt đầu hấp thu lục muội chân hỏa bên trong.

Năng lượng của lục muội chân hỏa càng ngày càng mạnh .....

Ma nguyên lực hoàn toàn biến mất, thiên hỏa cũng trở lại bên trong Tử Kim Nguyên Tôn. Mà tinh thể lục muội chân hỏa thì hầu hết đều bị hòa tan, chỉ còn ba phần tư trở lại bên trong Tử Kim Nguyên Tôn mà thôi.

Lục muội chân hỏa bắt đầu điên cuồng thiêu đốt .....

Lúc này bên trong thân thể Trương Tinh Phong hoàn toàn là lửa, khắp nơi đều bị lửa bao phủ. Tất cả các cơ quan bộ phận đã không còn thấy nữa, chỉ còn lại ngọn lửa vô tận .....

Trương Tinh Phong cũng đã hóa thành ngọn lửa!

Đột nhiên hỏa quang bùng lên, khiến cho cả bầu trời đều sáng rực. Nhưng chỉ trong nháy mắt hỏa quang đã biến mất.

Trương Tinh Phong từ từ mở mắt ra, sắc mặt khẽ mỉm cười. Lần này quả thật là nhân họa đắc phúc, không ngờ lại có thể hấp thu lục muội chân hỏa, đạt đến Xuất Khiếu trung kỳ, hơn nữa thân thể còn cường hãn hơn rất nhiều.

Trong lòng vừa động, cả hai cấm chế đều biến mất.

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên lúc này vẫn đang lo lắng, nhìn khuôn mặt tái nhợt của nàng, trong lòng hắn đau xót, cũng có cảm động.

- Ngữ Yên!

Phảng phất như đã trải qua sinh tử luân hồi, Trương Tinh Phong nhìn vào cặp mắt đã bắt đầu ươn ướt của Phong Ngữ Yên, nhẹ nhàng gọi tên của nàng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Thịnh Thế Hôn Lễ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Minh vương triều và các quốc gia khác đều thập phần bình lặng, nhưng một sự kiện lưu danh sử sách lại sắp sửa diễn ra, đó là một hôn lễ chưa từng có trong lịch sử.

Hôn lễ nào là rực rỡ nhất, hôn lễ nào là kinh người nhất?

Có lẽ đến cả ngàn năm sau, bất kể là ai, đều sẽ trả lời: "Hôn lễ của chiến thần Trương Tinh Phong!"

Lúc này khắp cả kinh thành đều được bao trùm trong bầu không khí náo nhiệt. Đương nhiên để có thể tạo ra không khí này, Trương Tinh Phong cũng đã hao tổn không ít tài lực. Thậm chí hãn còn thông qua Long Đăng ngọc khí điểm và Thiên Phong đồ trang để thông báo cho khắp thiên hạ biết về sự kiện này .....

Rất nhanh, cả thiên hạ đều biết người trẻ tuổi giàu có, công lực ngạo tuyệt thiên hạ, được xưng danh là "chiến thần" Trương Tinh Phong hầu tước muốn kết hôn. Hầu như tất cả nữ tử trong thiên hạ đều hâm mộ vị cô nương may mắn này.

Tại Hồng Hoang, Trương Tinh Phong đã biểu hiện ra lực lượng chân chính của hãn. Lúc này tất cả các thế lực lớn đều biết, thế lực của Trương Tinh Phong hiện tại hoàn toàn có thể tung hoành cả thiên hạ. Có cả ngàn cao thủ Thiên chi cảnh, lại có một cao thủ vô địch như Trương Tinh Phong, chỉ có thể dùng một chữ để hình dung Tinh Phong gia tộc —— Bá!

Khi một tổ chức có khả năng uy hiếp đến cả thiên hạ, nó lập tức sẽ bị các thế lực khác đồng thời công kích. Nhưng nếu như thực lực của nó có thể vượt trên tất cả các thế lực khác hợp lại, khiến cho cả thiên hạ đều phải run sợ, cho dù có làm sai cũng không ai dám nói, bởi vì nó đã vượt qua các quy tắc thông thường rồi.

Cho dù có cướp đoạt vật gì đó của người, hãn cũng có thể nói là của hãn, giết người của người, hãn cũng có thể khiến người bồi thường. Đó chính là thế lực! Thế lực ngạo tuyệt thiên hạ! Có bá đạo không? Ha ha, nhưng hãn lại hoàn toàn có đủ thực lực để bá đạo. Giết người cướp của cũng chỉ là tiểu bá đạo mà thôi, bá đạo thực sự chính là .....

Trương Tinh Phong công bố cho khắp thiên hạ biết, hãn tại bảo tàng của Thiết Mộc Chân đã lấy được ước lượng hoàng kim.

Có bá đạo không?

Lúc đầu hãn nói với Chu Lệ là bảo tàng đã bị Lý gia đoạt mất, thậm chí còn khiến Chu Lệ phải mang quân tấn công sơn tặc Thái Hành sơn, bây giờ hãn lại tuyên bố như vậy, chẳng lẽ không bá đạo sao?

Khi tin tức này truyền ra, lập tức khiến cho cả thiên hạ đều chấn động. Ước lượng hoàng kim! Đó là một trăm ước lượng bạc, so với quốc khố còn nhiều hơn.

Lý gia đã biết, bọn họ cuối cùng đã xác định, số lượng hoàng kim đó quá thật đã bị Trương Tinh Phong lấy mất. Nhưng bọn họ có thể làm gì? Cướp đoạt lại say sao? Sau khi biết được thực lực chân chính của Trương Tinh Phong, lập tức phản ứng đầu tiên chính là sai người đưa lễ vật đến biểu Trương Tinh Phong, tỏ vẻ chúc mừng.

Chu Lệ cuối cùng cũng đã biết, lúc trước cả mình và Lý gia đều bị lừa gạt. Nhưng hãn có thể làm gì? Chu Lệ thậm chí còn không thể tức giận đối với Trương Tinh Phong, trong lòng chỉ cảm thấy bội phục, sự bội phục đối với cường giả. Hãn cũng biết nếu như lúc này đối nghịch với Trương Tinh Phong, không thể nghi ngờ là có cả trăm điều hại mà chẳng có lợi ích gì, không bằng cứ thuận nước đẩy thuyền, cho nên cũng đem lễ vật đến Tinh Phong trang viên chúc mừng.

Nhưng khiến cho người trong thiên hạ khiếp sợ, nguyên nhân chủ yếu khiến cho hôn lễ này trở nên khoáng tuyệt cổ kim chính là —— sính lễ là mười ước bạc!

Từ xưa đến nay, thậm chí chưa từng xuất hiện hôn lễ nào mà sính lễ vượt qua một ước bạc. Cho dù là tứ đại thế gia bình thường cũng chỉ là vài trăm, cao lắm cũng chỉ khoảng một ngàn lượng mà thôi.

Mười ức lượng bạc, cho dù là thế gia có lẽ cũng phải mất cả trăm năm mới có thể đạt được. Chỉ là sinh lễ thôi mà đã có đến mười ức bạc.

Cơ hồ tất cả những đại nhân vật có nhi nữ trong thiên hạ đều suy nghĩ làm cách nào để có thể đem nhi nữ của mình gả cho Trương Tinh Phong. Bởi vì bọn họ cho rằng, với địa vị của Trương Tinh Phong hiện tại có sáu bảy thế thiếp cũng là chuyện bình thường. Trong các thế gia thậm chí còn có quy định gia chủ phải có nhiều thế thiếp, bởi vì nó liên quan đến sự phồn vinh của thế gia sau này.

Còn có rất nhiều nữ tử xinh đẹp trong thiên hạ cũng đến nơi này, hi vọng có thể được Trương Tinh Phong chú ý, nhất thời cả kinh thành đều xuất hiện vô số mỹ nữ. Bọn họ đều mang trên người những bộ y phục đẹp nhất của mình, thường xuyên xuất hiện chung quanh Tinh Phong trang viên ..... Cho dù không đạt được mục đích, nhưng nếu có thể khiến cho một số vương tôn quý tộc để mắt đến, cuộc sống xem như cũng không tệ.

Lúc này có lẽ người hối hận nhất chính là Vũ Văn gia, bọn họ hối hận vì quyết định lúc trước của mình. Nếu như lúc trước bọn họ đem Vũ Văn Nhu gả cho Trương Tinh Phong, dựa vào thế lực của Trương Tinh Phong lúc này, không cần nói đến sinh lễ, chỉ cần Trương Tinh Phong đứng ra làm hậu thuẫn thôi, Vũ Văn gia nhất định sẽ càng thêm hưng thịnh. Nhưng trên đời này không có liều thuốc nào có thể trị được căn bệnh hối hận, cho nên bọn họ cũng chỉ đành sai người đưa lễ vật đến chúc mừng.

Lúc này tại Tinh Phong trang viên, trước đại hôn một ngày!

- Ngử Yên, chúng ta đã sắp kết hôn rồi, nàng có cao hứng không?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói, vẻ thâm tình trong mắt không hề che giấu.

Phong Ngử Yên đã không còn vẻ phóng túng, cũng không còn vẻ ngang ngược như lúc trước, chỉ còn lại sự ôn nhu, tình ý liên miên!

- Phong ca, mọii thật sự không thể ngờ được lại có một ngày như hôm nay. Trước đây chỉ có ở trong mơ mọii mới có thể nghĩ đến mà thôi!

Phong Ngử Yên ngượng ngùng nói. Nói xong, nàng hạnh phúc ngăm nhìn bộ y phục xinh đẹp trên người mình.

"Hồng La Phượng Y" này chính là một kiện hộ thân pháp bảo do Trương Tinh Phong khổ cực luyện chế thành. Bởi vì công lực của Phong Ngữ Yên không cao, cho nên hẳn chỉ có thể hao phí một số lượng lớn nguyên liệu trân quý luyện chế kiện y phục này cho nàng mặc.

Hồng La Phượng Y hoàn toàn được tạo thành từ những nguyên liệu dùng để luyện chế đỉnh cấp tiên khí. Nhưng để cho Phong Ngữ Yên có thể mặc vào, Trương Tinh Phong chỉ có thể luyện chế nó thành đỉnh cấp pháp khí mà thôi.

Đương nhiên, của hồi môn của thịnh thế hôn lễ này cũng khiến cho người ta khiếp sợ.

*****

Tại ngoại ô phía tây của kinh thành, có một tòa trang viên bên cạnh dòng suối nhỏ, gia đình của Phong Ngữ Yên hiện đang ở nơi này. Đây cũng là nơi mà Trương Tinh Phong đã an bài cho bọn họ.

Lúc này Phong Thiết Tuấn cũng đang không ngừng cảm thán về muối muối của mình. Một vị cô nương tay cầm nhuuyến tiên, suốt cả ngày phóng túng ngang ngược chỉ mới một tháng đã trở thành bộ dạng ôn nhu hiền thực như thế này!

Phong Thiết Tuấn nhìn chung quanh trang viên một vòng, cười cười.

"Hắc, ta vốn chỉ là một viên quan thất phẩm trong vòng có vài ngày đã trở thành một võ quan nhị phẩm, quản lý đến mười vạn đại quân của trung ương quân đoàn, ha ha ....." Phong Thiết Tuấn lắc đầu cười.

Hắn cuối cùng đã cảm nhận được thế lực của Trương Tinh Phong cường đại đến mức nào. Chỉ lật tay là đã có thể khiến cho hắn trở thành một viên đại tướng. Cả nước có đến mấy trăm vạn quân đội, nhưng cũng chỉ có mười mấy vị đại tướng quân. Hắn bây giờ đã là một trong số đó, hơn nữa còn tướng quân của trung ương quân đoàn hùng mạnh nhất.

- Cha, tại sao người cứ như vậy?

Phong Thiết Tuấn nhìn phụ thân của mình, cảm thấy rất mất hứng. Từ sau khi phụ thân biết nữ nhi của mình kết hôn với Trương Tinh Phong trong truyền thuyết, bắt đầu mừng như muốn phát điên lên.

- Thiết Tuấn, mười ức bạc, mười ức bạc, là của Phong gia chúng ta. Trời ạ, cái này cho dù là hoàng thượng cũng không dám mạnh tay như vậy!

Phong lão đầu hưng phấn hô lớn, nhưng vẫn chú ý không để y phục trên người bị dơ. Cho dù là khi đi ngủ, ông ta cũng ôm theo kiện Thiên Ti Tuyệt Tầm Y này.

Ngân lượng bên trong quốc khố, cho dù là hoàng đế cũng không thể tùy tiện sử dụng. Đó là bạc của quốc gia! Nếu như hoàng đế sử dụng bừa bãi, có lẽ tất cả đại thần đều sẽ ngăn cản. Trừ khi triều đình có đại hi sự, còn không bạc của quốc gia chỉ có thể dùng để tạo phúc cho dân, không thể tự mình hưởng thụ.

Nhưng Phong lão đầu lúc này lại đang có trong tay mười ức bạc hoàn toàn có thể tùy ý sử dụng. Mười ức bạc! Phong chừng ông ta mỗi ngày đều ăn uống no say, chơi đùa vui vẻ cho đến hết đời cũng chưa xài hết.

- Cha, bạc này là của muội phụ, người .....

Phong Thiết Tuấn lắc đầu thở dài. Đối với phụ thân này hẳn quả thật đã không còn hi vọng gì.

- Người nói cái gì đó? Ngay cả hài tử Tinh Phong cũng phải cung kính gọi ta một tiếng "nhạc phụ đại nhân" đấy, ha ha!

Phong lão đầu trừng mắt đặc ý nói. Lần trước khi Trương Tinh Phong gọi hắn là "nhạc phụ đại nhân", hắn hưng phấn đến nỗi muốn phát điên lên. Nên biết rằng ngay cả trước mặt hoàng thượng Trương Tinh Phong cũng chưa từng cung kính như vậy.

Từ khi Phong lão đầu trở thành nhạc phụ của Trương Tinh Phong, mỗi ngày đều có vô số vương tôn quý tộc đến thăm hỏi hắn. Mấy ngày nay, tất cả những nơi hào hoa sang trọng trong kinh thành này hắn đều đã ghé qua.

- Cha, ngày mai chúng ta phải chuẩn bị của hồi môn như thế nào đây?

Phong Thiết Tuấn bây giờ đau đầu nhất chính là việc này. Sính lễ của Trương Tinh Phong đến mười ức bạc, khiến cho Phong gia cảm thấy rất khó xử.

- Ai, đúng vậy, việc này quả thật là đau đầu, không có mấy trăm vạn lượng thì quả thật không được!

Phong lão đầu rất xem trọng thể diện, cho dù của hồi môn không được trên ức bạc, nhưng ít nhất cũng phải là mấy trăm vạn mới xem được. Tốt xấu gì Trương Tinh Phong cũng đã tặng cho họ mười ức bạc rồi.

- Bẩm lão gia, có Lang Phong bá tước của Tinh Phong trang viên đến!

Một hạ nhân cung kính nói với Phong lão đầu.

Phong lão đầu nghe được, lập tức nói:

- Tốt, tốt, mau vời vào đây, nhanh lên!

Ông ta bây giờ đối với người của Tinh Phong trang viên vô cùng khách khí.

- Lang Phong tham kiến Phong gia chủ!

Lang Phong bước đến, nhìn Phong lão đầu cung kính nói. Tốt xấu gì ông ta cũng là vai vế trưởng bối, Lang Phong đương nhiên phải tôn trọng.

- Lần này vẫn bối đến đây là vì chuyện của hồi môn!

Lang Phong mỉm cười nói.

Phong lão đầu nghe được hai chữ "gia chủ" thì trong rất cao hứng. Bây giờ hẳn đã có mười ức bạc, cũng có thể xem như là một vị gia chủ. Nhưng lại chẳng có bao nhiêu người xưng hô với hắn như vậy. Hiển nhiên lời nói của Lang Phong làm cho hắn rất cao hứng.

Nhưng chỉ trong nháy mắt Phong Thiết Tuấn và Phong lão đầu lại ngẩn người. Chẳng lẽ bây giờ họ muốn đến xem của hồi môn, chuyện gì vậy? Càng huống chi bây giờ bọn họ vẫn còn chưa chuẩn bị gì cả. Nghe Lang Phong nói, phụ tử hai người đều cảm thấy bối rối.

Lang Phong mỉm cười, khẽ vung tay lên, ánh sáng màu lam chợt phát ra. Đúng là Trạm Lam thủ trạc, Trương Tinh Phong cuối cùng cũng đã tặng nó cho huynh đệ của mình.

Phong Thiết Tuấn ngẩn người, Phong lão đầu cũng ngây ngốc.

Một khối Tử ngọc thạch, một khối Tử ngọc thạch khổng lồ. Đây là do Trương Tinh Phong đã sử dụng linh giác tìm kiếm khắp cả Minh vương triều mới tìm được bốn khối Tử ngọc thạch. Những khối ngọc thạch này đều nhỏ hơn khối lần trước của Lang Phong rất nhiều, nhưng Trương Tinh Phong đã có biện pháp. Hắn sử dụng "khí đỉnh" hoà toàn luyện hóa Tử ngọc thạch này, sau đó dung hợp lại. Mặc dù sau khi trải qua luyện hóa, bỏ đi

không ít tạp nhất, độ lớn cũng thu nhỏ lại, nhưng bốn khối dung hợp lại, so với khối lần trước của Lang Phong còn lớn hơn.

Ngoài ra khối ngọc thạch này còn có tính chất của một pháp khí, dưới ánh mặt trời phát ra quang mang rực rỡ mê người.

"Long Phi Phụng Vũ" lại xuất hiện một lần nữa, tương tự cũng là tác phẩm của Trương Cuồng, so với lần trước còn lớn hơn. Hơn nữa bởi vì đã trải qua luyện hóa, ánh sáng của Tử ngọc thạch càng hấp dẫn hơn.

- Đây là ..... "Long Phi Phụng Vũ"?

Phong lão đầu lấp bắp nói.

Đến kinh thành đã một đoạn thời gian, ông ta cũng đã từng thấy qua "Long Phi Phụng Vũ", nhưng "Long Phi Phụng Vũ" trước mặt này dường như lớn hơn lúc trước không ít.

- Đây là nhị đệ chuẩn bị cho Phong gia chủ. Nhị đệ nói có lẽ Phong gia chủ không có thời gian chuẩn bị, ngày mai chỉ cần mang vật này đến làm của hồi môn là được rồi!

Lang Phong mỉm cười nói.

Phong lão đầu và Phong Thiết Tuấn trong lòng cảm kích. Trương Tinh Phong không những đã cho bọn họ mười ức bạc, hơn nữa lại còn chuẩn bị cho bọn họ của hồi môn lớn đến như vậy!

Lang Phong cũng biết nhị đệ của mình muốn làm gì, nhưng đồng thời trong lòng hắn cũng cảm thấy bội phục.

Hôm nay là ngày đại hỉ của Trương Tinh Phong.

Đột nhiên, gió nổi lên .....

Trên không trung phong vân biến ảo, ngày hôm nay không phải là một ngày nắng đẹp.

Tinh Phong trang viên, vô số những phú hào quý tộc tươi cười cầm ngọc thiệp trên tay. Thiệp mời này cũng không là loại bình thường, mà đều là do Trương Tinh Phong đặc biệt chế tạo, tổng cộng có tất cả bốn ngàn ba trăm tấm. Nhưng người được mời đều là những phú hào quý tộc, được nhiên mỗi người có thiệp mời đều có thể dẫn theo bên mình một người nữa.

Những ngọc thiếp này đều là do thượng phẩm ngọc thạch tạo thành, tạo thành một Thanh Tâm Trận. Trận pháp này vốn chỉ có một tác dụng là bảo trì tâm linh thanh tịnh, không bị ngoại giới quấy nhiễu, nhưng chỉ cần một tác dụng này thôi cũng đã khiến cho những đại nhân vật vui mừng lắm rồi. Có thể nói những người được mời đến Tinh Phong trang viên hôm nay đều là những đại đại nhân vật, gia tài có cả trên ức lượng, hoặc là có địa vị cao trong triều đình.

Một số phú hào đứng bên ngoài Tinh Phong trang viên nhìn những đại nhân vật này đi vào. Mặc dù bọn họ cũng là hào, nhưng bởi vì không có thiệp mời nên đành phải đứng ngoài.

Bọn họ khát vọng được bước vào, bởi vì nơi này mới chính thức là thế giới của những đại nhân vật trong thiên hạ.

Phóng lão đầu rất đặc ý, Trương Tinh Phong đã tặng cho hắn mười tấm thiệp, nhưng đến bây giờ hắn mới biết được sự trân quý của nó. Nhìn những phú hào quý tộc chung quanh đều cung kính vái chào mình, Phong lão đầu mặt mày hớn hở bước vào bên trong Tinh Phong trang viên.

“Oanh!”

Trên bầu trời đột nhiên lóe lên một tia chớp, nhưng lại không hề có một tiếng sấm nào. Khí trời bắt đầu biến đổi, những đám mây trên bầu trời bắt đầu chuyển động.

"Hi hi" (song hi)

Những đám mây trên không trung bắt đầu tụ tập lại, kì diệu hình thành hai chữ hi, khiến cho tất cả mọi người đều khiếp sợ.

Đột nhiên, tiếng nhạc êm dịu bắt đầu vang lên .....

Thịnh thế hôn lễ cuối cùng cũng đã bắt đầu.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nhu?.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Những đám mây ngũ sắc trên bầu trời của Tinh Phong trang viên hợp lại thành hai chữ song hỉ, khiến cho tất cả mọi người đều khiếp sợ. Nhưng sự thần kỳ bên trong Tinh Phong trang viên cũng không chỉ có như vậy.

Chỉ thấy bên trong Tinh Phong trang viên đâu đâu cũng là sương khói, phảng phất như tiên cảnh. Trên mặt nước của Mộng Trung Hồ ngập tràn những đóa hoa chưa từng thấy qua, trên cánh hoa phát ra kim quang mờ ảo.

Tất cả kiến trúc bên trong Tinh Phong trang viên vốn đều được xây dựng dựa theo phương vị tiên thiên bát quái, Trương Tinh Phong bất quá chỉ chỉnh sửa một chút mà thôi. Mỗi một kiện vật phẩm đều phát ra quang mang nhẹ nhẹ, khiến cho người ta cảm nhận được khí tức của tự nhiên .....

Tất cả đều là kiệt tác của Trương Tinh Phong.

- Thật là đẹp quá, muội muội, lần trước ta đến đây hình như không giống như thế này. Chuyện gì xảy ra vậy?

Phong Thiết Tuấn quay sang hỏi Phong Ngữ Yên.

Lúc này Phong Ngữ Yên đang mặc trên người bộ Hồng La Phượng Y do Trương Tinh Phong chế tạo. Chỉ bất quá hần sử dụng hỗn độn lực khổng lồ chế một chút, biến bộ y phục này trở thành hỉ phục.

- Đại ca, tất cả đều là do Phong ca làm đó. Hì hì, cách đây một ngày Phong ca đã tự mình chuẩn bị tất cả mọi thứ!

Phong Ngữ Yên mỉm cười hạnh phúc.

Phong Thiết Tuấn bên cạnh cũng ngẩn người, tại cực tây hần chưa từng bao giờ thấy muội muội của mình lại có vẻ mặt hạnh phúc như vậy.

Phong Thiết Tuấn trong lòng cảm thấy ray rứt, nhưng đồng thời cũng cảm thấy cao hứng, cao hứng vì muội muội của mình sau này đã có một cuộc sống tốt đẹp. Hần rất tin tưởng vào con người của Trương Tinh Phong.

.....

- Nữ nhi, con đã chuẩn bị xong chưa? Giờ lành sắp đến rồi kìa!

Phong lão đầu đứng bên ngoài gọi lớn, hiển nhiên ông ta đang rất sốt ruột.

- Phong lão gia, không cần lo lắng, vẫn còn nửa canh giờ mà!

Thu Chí đứng bên cạnh vừa cười vừa nói.

Phong lão đầu trừng mắt nhìn Thu Chí, nói:

- Tiểu nha đầu nguời thì biết cái gì? Mọi chuyện đều phải chuẩn bị cho thật tốt, cứ đợi nước đến chân mới nhảy lỡ có chuyện gì xảy ra thì sao. Biết chưa?

- Biết rồi, biết rồi!

Thu Chí cười hì hì nói.

Phong lão đầu không nói gì thêm. Thu Chí dù sao cũng là hồng nhân tại Tinh Phong trang viên, hơn nữa còn là thiếp thân nha hoàn của Trương Tinh Phong. Nếu như là mấy tháng trước gặp Thu Chí, Phong lão đầu có lẽ ngay cả tư cách xu nịnh cũng không có.

"Hừ!" Phong lão đầu hừ một tiếng, sửa sang hồng bào trên người lại. Y phục này chính là do Trương Tinh Phong chuẩn bị cho lão trượng nhân của mình, so với Thiên Ti Tuyết Tầm Y gì đó còn tốt hơn rất nhiều, cho dù là đao kiếm cũng không thể cắt đứt. Bây giờ nó đã là bảo bối của Phong lão đầu, là phương tiện để hăn khoe khoang với người khác.

Đao thương bất nhập, thoải mái, hơn nữa còn là vật cho Trương Tinh Phong làm ra, sự trân quý đương nhiên không cần phải nói.

- Phong lão gia, gia chủ mời ngài vào đại điện, giờ lành sắp đến rồi!

Một hạ nhân chạy đến lên tiếng.

Phong lão đầu nghe được, liền lập tức đi ngay. Đối với đứa con rể này, ông ta thập phần yêu thích, hoặc có thể nói là yêu thích quyền thế của hăn.

Lúc này Trương Tinh Phong trên người cũng đang mặc hỉ phục màu đỏ, đây chính là "Thanh Kiến Tử Y" do hăn chế tạo cùng với Hồng La Phượng Y. Nguyên liệu của cả hai kiện đều giống nhau, chỉ là sau khi chế tạo xong, Hồng La Phượng Y đã bị Trương Tinh Phong áp chế trở thành pháp khí, đương nhiên là vì để cho Phong Ngữ Yên có thể mặc được.

Trương Tinh Phong đứng trước gương, trên người phát ra ánh sáng màu tím, một kiện hỉ phục rực rỡ xuất hiện trên tay của hăn. Kiện hỉ phục này

khi mới mang đến đã bị Trương Tinh Phong tiện tay thu vào bên trong Thiên Vũ.

Đã có Thanh Kiến Tử Y, còn cần đến hỉ phục này hay sao?

Trương Tinh Phong đứng trong phòng, trong lòng hẫng bỗng nhiên cảm thấy bồn chồn. Ngay cả tâm cảnh tu vi cực cao như hẫng cũng cảm thấy lo lắng.

- Nhị đệ, ha ha ..... lần trước ta kết hôn, tiểu tử người còn nói là ta sợ hãi, lo lắng, bây giờ người không phải cũng vậy hay sao? Ha ha ha ha .....

Lang Phong bên cạnh đặc ý nói.

Lý Đại lập tức lên tiếng:

- Đúng thế, người hãy nhìn ánh mắt của sự phụ kìa, ha ha ha .....

Bọn Lý Nhị lập tức liên chú ý đến ánh mắt của Trương Tinh Phong, bắt đầu cười lớn. Bọn họ quả thật không nghĩ ra vị sư phụ cho dù Thái Sơn có sụp đổ cũng không biến sắc lại có bộ dạng lo lắng như lúc này.

- Lý Đại, tiểu tử người cũng đã kết hôn được một năm rồi, nhưng đúng là vẫn không khá hơn chút nào ..... Hừ!

Lúc này Trương Tinh Phong đã không còn vẻ trấn định như lúc trước, liền trút giận lên người Lý Đại. Lý Đại một năm trước đã kết hôn cùng với Hạ Thủy, bây giờ trong nhóm của Trương Tinh Phong, chỉ còn Lý Nhị và Trương Vũ là chưa kết hôn mà thôi.

Đương nhiên hiện tại Trương Vũ và Thu Chí đã dính với nhau. Chỉ còn tên gia hỏa Lý Nhị này đã gần ba mươi tuổi mà vẫn không hề lo lắng. Trương đại thúc tốt xấu gì cũng là nghĩa phụ của Lý Nhị, nhưng ông ta cũng không hề hối thúc hẫng.

Theo như Lý Nhị nói, ngoài đánh bạc ra hẫng không để ý gì đến những thứ khác. Hẫng dựa vào tu vi Kim Đan tiền kỳ của mình, thân thể mạnh hơn người bình thường rất nhiều, thính giác, thị giác cũng nhanh nhạy hơn, hiện nay đã vang danh đồ thần.

Bây giờ tất cả các đồ phượng đều biết đến danh tiếng của Lý Nhị. Chỉ cần hẫng vừa đến, lập tức sẽ tìm ngay cao thủ đến so tài với hẫng.

Đương nhiên là hẫng không dám đến Thiên Phong đồ trang, nếu không Trương Tinh Phong bọn họ sẽ tìm hẫng giáo huấn một phen.

Theo như Lý Nhị nói, dựa vào tài nghệ hiện tại của hần, thậm chí có thể đồng thời không chế mười hai con, trong đó giới tuyệt đối là nằm trong một trăm nhân vật đứng đầu.

Theo như hần nói, tốt xấu gì đó cũng là danh tiếng!

- Hiền chất, ra ngoài thôi, đến giờ rồi đấy!

Trương Cuồng ở bên ngoài gọi vào.

Trương Tinh Phong trong lòng bình tĩnh lại: "Rốt cuộc cũng đến rồi!" Ánh mắt của hần chợt lóe sáng, bước ra bên ngoài.

Trước tiên Trương Tinh Phong phải đến phòng của Phong Ngữ Yên. Nghi thức kết hôn này cũng không giống với người bình thường. Những đại sự của các thế lực lớn như hoàng gia và thế gia, nghi thức cũng bất đồng.

Trương Tinh Phong trong vòng vây chúc mừng của những phú hào quý tộc, cố gắng nở nụ cười đáp lễ.

Cuối cùng hần cũng đến được phòng của Phong Ngữ Yên. Lúc này Phong Thiết Tuấn đang nắm tay của Phong Ngữ Yên, mẫu thân của Trương Tinh Phong cũng đang ở đây, mỉm cười khích lệ nhìn hần.

Trương Tinh Phong bước lên phía trước, đưa tay trái ra. Phong Thiết Tuấn mỉm cười, đưa bàn tay phải của Phong Ngữ Yên đặt lên tay của Trương Tinh Phong.

Mềm mại, ấm nhuận, dễ chịu!

Trương Tinh Phong cảm nhận, đồng thời khi nắm lấy bàn tay của nàng, sự lo lắng trong lòng của hần cũng đã hoàn toàn biến mất.

Vững vàng, ấm áp!

Phong Ngữ Yên cảm nhận, nàng đột nhiên có cảm giác muốn dựa dẫm vào bàn tay này, tâm của nàng cũng trở nên ấm áp. Nàng biết, sau này nàng sẽ mãi mãi nắm lấy tay Phong ca của mình để vượt qua khó khăn trắc trở.

Trương Tinh Phong nhìn qua tấm vải đỏ che mặt, nhìn thấy cặp mắt to đen láy của nàng. Hai người dường như không hề chú ý đến trước mặt vẫn còn một tấm vải đỏ ngăn cách, chỉ yên lặng nhìn nhau.

Đột nhiên Trương Tinh Phong mỉm cười, Phong Ngữ Yên cũng mỉm cười, bọn họ dường như đều cảm nhận được tâm ý của đối phương, không hề dao động, không hề hối hận.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười lớn!

- Sau này Ngũ Yên là thê tử của Trương Tinh Phong ta. Cho dù biển cạn đá mòn, trời đất có già đi, ta cũng sẽ ở cùng với nàng!

Trương Tinh Phong đột nhiên lớn tiếng tuyên bố.

Tất cả mọi người đều ngẩn người, qua một lúc sau mới phản ứng lại!

Nếu như những lời này là một nhân vật thế gia nói ra, nhất định sẽ bị người khác chê cười. Nhưng do Trương Tinh Phong nói ra, không một ai dám cười.

Phong Ngũ Yên hoàn toàn đắm chìm trong hạnh phúc, nàng chỉ cảm thấy một cảm giác lâng lâng.

"Phong ca!" Thanh âm khe khẽ vang lên, nhưng Trương Tinh Phong lại nghe rất rõ ràng.

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười nhìn Phong Ngũ Yên, càng nắm chặt bàn tay của nàng, như vĩnh viễn không muốn buông ra.

Trương Tinh Phong cứ như vậy nắm lấy tay Phong Ngũ Yên, theo kế hoạch đã định sẵn đi khắp Tinh Phong trang viên một vòng, gặp gỡ tất cả mọi người.

Từ đầu đến cuối, Trương Tinh Phong đều tươi cười, khiến cho những phú hào quý tộc đến chúc mừng cũng cảm thấy trong lòng phơi phới.

Cho dù mỉm cười, khí thế của hắn vẫn phiêu dật xuất trần, phảng phất như một vị thần tiên. Loại cảm giác này xuất hiện trong lòng mỗi phú hào quý tộc, nhìn thấy Trương Tinh Phong cười với bọn họ, trong lòng đều dâng lên một cảm giác tự hào.

Cuối cùng cũng đã đến đại sảnh.

Ánh mắt của Trương Tinh Phong sáng lên. Tại nơi này, hắn sẽ cùng với Phong Ngũ Yên kết thành vợ chồng.

Hắn vẫn còn nhớ kỹ, một ngày cách đây không lâu, Nhu cũng đã từng như vậy, nhưng ngày đó tân lang lại không phải là hắn. Bây giờ Nhu đã ra đi, rời khỏi thế giới này, Trương Tinh Phong bỗng nhiên cảm thấy trong lòng nhói đau.

Phong Ngũ Yên dường như cũng cảm nhận được tâm trạng của Trương Tinh Phong lúc này, nàng càng nắm chặt lấy bàn tay của hắn.

Trương Tinh Phong bình tĩnh lại, hẩn quay sang nhìn Phong Ngữ Yên. Cho dù có một vải đỏ ngăn cản, hẩn vẫn cảm nhận được rất rõ ánh mắt của nàng. An ủi, khích lệ, thấu hiểu, kỳ vọng .....

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy trong lòng thoải mái, ngẩng đầu thở ra một hơi. Hẩn quay đầu nhìn lại Phong Ngữ Yên, chỉ mỉm cười không nói gì.

Hai người nắm tay nhau bước dần đến đại sảnh .....

Hôn lễ hôn nay quả thật là khiến cho người ta lóa mắt, khắp Tinh Phong trang viên đâu đâu cũng giống như tiên cảnh. Mỗi một phú hào quý tộc đến nơi này đều cảm thấy tâm linh của mình dường như được gột rửa.

Nơi này có rất nhiều người, hoàng tử, công chúa, công tử thế gia, gia chủ, ngoài ra còn có một số vị hàong tử công chúa của quốc gia khác .....

Nhưng ở nơi này, không có một ai tự cho mình là cao quý. Tại một nơi giống như tiên cảnh này, bọn họ đều cảm thấy mình chỉ là một con người tầm thường mà thôi .....

*****

Hai ngày sau!

Trương Tinh Phong nắm tay thê tử của mình đi đến hậu hoa viên.

Lúc này bên trong bát trận thế đều ngập tràn linh khí, không khác gì huyền cảnh do Trương Tinh Phong tạo ra, phảng phất như một tiên cảnh vậy.

Nơi này có một ngôi mộ, mộ của Vũ Văn Nhu!

Trương Tinh Phong đứng trước mộ, biểu tình vô cùng phức tạp .....

"Nhu tử tử, bây giờ muội đã ở cùng với Phong ca rồi. Tử có trách muội vì đã cướp mất Phong ca hay không?" Phong Ngữ Yên vẫn nói chuyện giống như khi còn nhỏ, phảng phất như Nhu đang ở trước mặt nàng.

Phong Ngữ Yên dường như nhìn thấy Nhu tử tử âu yếm vuốt lên mái tóc của nàng, nhẹ nhàng nói: "Ngữ yên muội muội, muội phải chiếu cố Phong ca cho thật tốt, có biết không?"

"Ừm!" Phong Ngữ Yên khẽ gật đầu, nàng cho rằng đó là ảo giác.

Vũ Văn Nhu mỉm cười, nụ cười rất nhẹ nhàng .....

Trương Tinh Phong yên lặng nhìn, trong lòng thầm nói: "Nhu, ta kết hôn rồi, là kết hôn với Ngữ Yên. Ta cũng không biết chuyện gì xảy ra, nhưng ta

biết ta cũng yêu nàng. Nàng có thể tha thứ cho ta không?"

Đột nhiên Trương Tinh Phong ngẩn người!

Chuyện gì vậy?

Bởi vì hắn nhìn thấy Vũ Văn Nhu. Không phải là ảo giác, là thật sự nhìn thấy! Linh giác của hắn nói cho hắn biết, hắn thật sự nhìn thấy.

"Phong ca, huynh nhất định phải chiếu cố Ngũ Yên muội muội cho thật tốt, muội ấy đã phải chịu khổ nhiều rồi. Nếu như hai người yêu nhau thì hãy ở cùng với nhau. Chẳng lẽ huynh lại muốn cứ tiếp tục đau khổ vì muội hay sao? Bây giờ huynh đã tốt rồi, muội cũng có thể yên tâm ra đi ....." Thân hình Vũ Văn Nhu đột nhiên phát sáng.

"Nhu, Nhu, nàng vẫn còn chưa chết. Chuyện gì xảy ra vậy? Rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy?" Trương Tinh Phong khẳng định, Nhu nhất định vẫn còn sống, cho dù thân thể đã chết, linh hồn của nàng vẫn còn sống.

"Phong ca, muội đi đây, muội cảm thấy mình không thể nào tiếp tục ở lại đây được nữa, muội thật sự phải đi rồi!" Ánh mắt của Vũ Văn Nhu dường như không nở, nhưng cũng có một cảm giác được giải thoát.

Trương Tinh Phong lập tức lao đến, nhưng thân thể Vũ Văn Nhu phảng phất như là không khí, hắn hoàn toàn không thể chạm vào được.

Kim quang đột nhiên lại sáng lên .....

Trong nháy mắt trước mặt Trương Tinh Phong đều là một màu trắng, không còn nhìn thấy gì nữa. Đợi đến khi kim quang biến mất, hắn phát hiện ra Vũ Văn Nhu đã không còn nữa.

"Rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy? Tại sao phương thức biến mất vừa rồi của Nhu lại giống như phi thăng vậy? Chẳng lẽ là nàng vẫn còn sống!"

Hắn có cảm giác, Vũ Văn Nhu vẫn còn chưa chết, chỉ đi đến một thế giới khác mà thôi. Hoặc có thể nói là đi đến một không gian khác, có lẽ không khác lắm so với Tu Chân giới và Tiên giới. Nhưng là ở nơi nào? Trương Tinh Phong không biết. Nhưng không gian loại này cho dù là Tiên giới cũng chưa từng phát hiện ra, Trương Tinh Phong có thể tìm được không?

"Nhu, ta nhất định sẽ tìm được nàng!" Trương Tinh Phong trong lòng đã quyết định.

- Phong ca!

Phong Ngữ Yên nắm lấy tay Trương Tinh Phong. Hắn quay đầu lại mỉm cười nhìn nàng.

- Ngữ Yên, đi thôi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Phong Ngữ Yên, nắm lấy tay nàng đi ra bên ngoài. Nhìn khuôn mặt tươi cười hạnh phúc của nàng, trong lòng hắn âm thầm quyết định: "Bất kể là bao nhiêu năm, bất kể có tìm được Nhu hay không, ta nhất định phải chiếu cố cho Ngữ Yên thật tốt, không để nàng phải thương tâm!"

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Thế Gia Quyết Chiến.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hậu hoa viên giống như tiên cảnh, Phong Ngữ Yên hạnh phúc tựa vào lồng ngực của Trương Tinh Phong, ngắm nhìn những hoa cỏ tràn ngập linh khí chung quanh .....

"Nhị đệ, hoàng thượng đã đến rồi, mau ra đây!" Thanh âm của Lang phong trực tiếp truyền vào tai của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong khẽ nhú mày, cúi đầu nhìn Ngữ Yên đang ở trong lòng, thở dài nói:

- Ngữ Yên, hoàng thượng đã đến rồi, chúng ta phải đi thôi!

- Đi thôi, tốt xấu gì cũng là hoàng thượng, chúng ta không thể nào không nể mặt được. Chờ vài ngày nữa, ta sẽ đưa nàng đi tham quan cả đại lục này!

Trương Tinh Phong nắm lấy tay của Phong Ngữ Yên, mỉm cười nói.

- Thật không?

Phong Ngữ Yên ngẩng đầu, ánh mắt sáng lên.

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu. Đương nhiên, hắn từ trước đã có kế hoạch đi du ngoạn đại lục. Ngoài việc cùng với thê tử của mình đi hưởng tuần trăng mật, còn có một nguyên nhân khác đó là tìm một nơi thích hợp để thành lập Thiên Tâm Tông .....

Phong Ngữ Yên cao hứng, lập tức kéo tay Trương Tinh Phong chạy ra bên ngoài.

Lúc này Chu Lệ cùng với tam hoàng tử Chu Minh đang ở đại sảnh chờ Trương Tinh Phong, hắn dường như không hề cảm thấy tức giận vì chờ đợi quá lâu.

Nghe được tiếng bước chân Chu Lệ lập tức xoay người lại. Nhìn thấy Phong Ngữ Yên đang kéo tay Trương Tinh Phong chạy vào, liền cười ha hả nói:

- Cảm tình của phu thê của Trương gia chủ quả thật là khiến cho người ta ngưỡng mộ. Ha ha ha ha .....

Trương Tinh Phong ngẩn người. Chu Lệ mặc dù đối đãi với hắn rất khách khí, nhưng trước đây đều chỉ gọi hắn là "Trương hầu tước" hoặc là "Trương công tử", chưa bao giờ gọi hắn là "Trương gia chủ". Bình thường chỉ có gia chủ của thế gia mới được hoàng đế xưng hô như vậy.

- Hôm nay ta đến ta nơi này, là để phong cho ngài làm công tước. Chẳng lẽ Trương gia chủ không hoan nghênh sao?

Chu Lệ cười nói.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng chỉ trong nháy mắt liền tỉnh ngộ, lập tức lên tiếng:

- Hoàng thượng đến đây, làm sao có thể không hoan nghênh chứ? Hoàng thượng mau ngồi xuống, mau ngồi xuống!

Chu Lệ khẽ gật đầu, bước đến ngồi ở vị trí chủ tọa. Trương Tinh Phong cũng tùy ý bước đến, ngồi ở bên cạnh. Hai người phân biệt ngồi ở hai bên.

Những người đến từ hoàng cung cũng đứng bên phía Chu Lệ, còn bọn Lang Phong cũng chỉ đứng bên cạnh Trương Tinh Phong.

Chu Lệ trước tiên cầm lấy thánh chỉ trên tay của Chu Minh, sau đó trực tiếp đưa cho Trương Tinh Phong, nói:

- Đây là thánh chỉ phong cho ngài làm công tước, ngài cứ cầm lấy, không cần mấy cái nghi thức rườm rà nữa!

Trương Tinh Phong ngẩn người, ngay cả nghi thức tuyên chỉ cũng bị bỏ qua. Nhưng tốt xấu gì đây cũng là quyết định của hoàng thượng, hơn nữa nếu như tuyên chỉ huynh đệ của mình phải quỳ xuống quả thật là phiền phức. Trương Tinh Phong cũng cảm thấy vui vẻ thoải mái, liền mỉm cười tiếp lấy thánh chỉ. Hắn vừa muốn mở ra, Phong Ngữ Yên bên cạnh đã cầm lấy, bắt đầu mở ra đọc.

- Phụng thiên thừa vận, hoàng đế .....

Lý Nhị vừa muốn đọc lên, Phong Ngữ Yên lập tức cuộn thánh chỉ lại, trừng mắt nhìn hắn. Phong Ngữ Yên ôn nhu chỉ có một mình Trương Tinh Phong mới được hưởng thụ mà thôi, nàng đối với người khác đều là đánh đá như vậy.

Lý Nhị lập tức ngậm miệng lại. Sư mẫu đã như vậy, hắn còn dám đọc tiếp sao? Hơn nữa sư phụ khẳng định là sẽ đứng về phía sư mẫu.

Chu Lệ nhìn thấy liền cười lớn:

- Trương phu nhân quả thật là lợi hại. Không sai, không sai! Ha ha ha ha

.....

Phong Ngữ Yên nghe được, dường như có chút thẹn thùng, sắc mặt bắt đầu đỏ lên, đứng ở sau lưng của Trương Tinh Phong không lên tiếng.

Mặc dù sắc mặt của mỗi người đều bình tĩnh, nhưng trong lòng thì lại đang kích động. Thế gia đại biểu cho cái gì? Một thế gia cho dù có muốn suy tàn cũng không phải dễ dàng gì. Chỉ cần nhìn vào điều kiện để trở thành gia, gia sản ít nhất phải đạt đến một trăm ức bạc, có lẽ cũng hiểu được rồi.

Cho dù Trương Tinh Phong có kiếm tiền giỏi cách nào, dựa vào các loại thủ đoạn, trong mười mấy năm đầu cũng chỉ kiếm được vài ức bạc mà thôi. Hắn có thể thành lập Thiên Phong đồ trang cũng là nhờ vào năm ức bạc lấy được từ Thác Bạt gia tộc. Sau này nhờ có những bộ da thú tại Hồng Hoang, mới bắt đầu kiếm được lợi nhuận cao, trong một năm đã thu được khoảng sáu ức bạc. Nhưng đó chỉ là thời kỳ đầu mà thôi, đợi thêm vài năm nữa, có lẽ một năm chỉ kiếm được khoảng ba ức bạc.

Nói cách khác, Trương Tinh Phong nếu như vẫn không công khai ức lượng hoàng kim, cho dù có sử dụng thủ đoạn gì, không có thời gian ba mươi năm thì không thể nào đạt đến số lượng tài phú như vậy.

Nhưng kỳ tích đã xảy ra, cuối cùng đã có một thế gia được thành lập chỉ trong vòng mười mấy năm.

Đây quả thật là một kỳ tích siêu việt không thể nào tưởng tượng được!

Điều kiện để trở thành thế gia ngoài việc gia tài ít nhất phải đạt đến trăm ức bạc, còn phải có thể lực có thể hoàn toàn khống chế nền kinh tế. Trương Tinh Phong hiện tại trên phương diện ngọc khí và buôn bán da thú có thể nói là đã hoàn toàn xưng bá, hơn nữa đồ trang của hắn cũng không kém chút nào.

Độc quyền, lũng đoạn, ai có thể làm được? Trước kia Lý gia có thể độc quyền trên hai phương diện buôn bán muối và đồ trường, cũng là dựa vào

sự hợp tác với Vũ Văn gia. Nhưng hiện tại sinh ý của đồ trường dần dần đã bị Thiên Phong đồ trang của Trương Tinh Phong cướp mất.

Có thể nói Lý gia hiện tại chỉ còn độc quyền trên phương diện buôn bán muối mà thôi. Ngay cả thiên hạ đệ nhất thế gia cũng chỉ có thể độc quyền trên một phương diện, có thể tưởng tượng được khó khăn như thế nào.

Đây cũng chỉ là một trong những điều kiện để trở thành thế gia mà thôi!

Thế gia, vinh diệu biết bao, giấc mộng của Trương Tinh Phong từ khi còn bé, cuối cùng đã trở thành hiện thực. Lúc này trong lòng Trương Tinh Phong cảm thấy thế nào? Nếu như nói trong lòng hắn vẫn bình tĩnh thì quả thật là gạt người, nhưng dựa vào thế lực hiện tại của hắn, trở thành thế gia cũng là một chuyện hiển nhiên mà thôi, cho nên trong lòng chỉ hơi kích động mà thôi.

Chu Lệ là một hoàng đế, lại tự mình đem thánh chỉ đến nơi này, chẳng lẽ chỉ vì muốn phong cho Trương Tinh Phong làm công tước hay sao?

Trương Tinh Phong nhìn Chu Lệ, nở nụ cười nói:

- Hoàng thượng lần này đến đây, chẳng lẽ không có chuyện gì khác hay sao? Ta thấy dường như sắc mặt của hoàng thượng có điều gì lo lắng thì phải!

Chu Lệ vốn đang không biết mở lời như thế nào, nghe được lời nói của Trương Tinh Phong, liền cười nói:

- Lần này ta đến đây quả thật là có việc cần nhờ đến Trương gia chủ. Việc này quả thật là ta không thể nào giải quyết được!

Trương Tinh Phong ngăn người, nghi hoặc nói:

- Hoàng thượng quản lý cả Minh vương triều, còn có chuyện gì không thể giải quyết được chứ?

Chu Lệ cười khố:

- Nếu như là chuyện liên quan đến hai lão tổ tông của Lý gia và Vũ Văn gia thì sao?

Trương Tinh Phong nghi hoặc:

- Việc này ta cũng biết một chút, hai người bọn họ hình như đã có ân oán cả ngàn năm nay. Nhưng ta vẫn chưa hiểu hai người này quyết chiến thì có ảnh

hưởng gì đến hoàng thượng. Cho dù hai lão già này có đánh đến hôn thiên âm địa, có lẽ cũng chẳng có chuyện gì xảy ra!

Sắc mặt của Chu Lệ càng trở nên buồn bực:

- Ngài không biết đâu? Hai lão già này đã đưa tin ba ngày sau sẽ quyết chiến tại Tử Cấm thành, ngài nghĩ thử xem có ảnh hưởng hay không?

Trương Tinh Phong khẽ nhú mày. Hai lão tổ tông của thế gia muốn quyết chiến thì chọn nơi nào chẳng được, tại sao nhất định lại phải ở Tử Cấm Thành?

Chu Lệ nhìn bộ dạng nghi hoặc của Trương Tinh Phong, cười khố nói:

- Việc này ta đã hỏi qua gia chủ của cả hai nhà. Bọn họ nói đây là quyết định của lão tổ tông, là chuyện riêng của hai người, đối với thế gia không có quan hệ gì!

Trương Tinh Phong cũng vì Chu Lệ mà cảm thấy nhức đầu. Hai lão già này đã hơn cả ngàn năm tuổi này quả thật là cố chấp, nhất định phải quyết đấu tại Tử Cấm Thành, quả thật là phiền phức.

Chu Minh đột nhiên lên tiếng:

- Phu hoàng, con đột nhiên nhớ ra một chuyện, con nghĩ con đã biết nguyên nhân tại sao bọn họ phải quyết đấu tại Tử Cấm Thành rồi!

Chu Lệ lập tức hỏi:

- Thật sao? Mau nói đi!

Chu Minh mỉm cười nói:

- Năm đó, khi Lý Thế Dân đoạt được ngôi vị hoàng đế, đương thời hẳn có một thê tử rất yêu quý. Năm đó khi hoàng hậu cùng với Lý Thế Dân rời khỏi hoàng cung, không phải đã bị thích khách tập kích hay sao? Tại Huyền Vũ môn, một tiễn đó so với ánh mặt trời trên thiên không còn chói mắt hơn!

Chu Lệ cũng bắt đầu nhớ lại, cảm thán nói:

- Đúng rồi, một tiễn đó khiến cho tất cả mọi người trong lúc nhất thời đều hoa mắt. Lúc đó hoàng hậu và Lý Thế Dân đang ngồi trên long niện, hoàng hậu đã thay Lý Thế Dân hứng lấy một tiễn này. Một tiễn đó thậm chí đã xuyên qua cả kim tấm bảo giáp trên người hoàng hậu, trực tiếp bắn vào người của Lý Thế Dân. May mắn là Lý Thế Dân vẫn giữ được tính mạng!

- Kim tằm bảo giáp, chính là đỉnh cấp bảo vật hộ thân a. Một tiền đó lại có thể hai lần xuyên qua kim tằm bảo giáp của hoàng hậu, quả thật là kinh khủng!

Trương Vũ bên cạnh cảm thán nói.

Trương Tinh Phong nghe được, trong lòng cũng giật mình. Uy lực của một tiền đó, có lẽ chỉ có tu chân giả Nguyên Anh kỳ sử dụng pháp khí mới có thể tạo ra được.

Chu Minh cười nói:

- Lúc đó Lý Thế Dân đã điên cuồng hạ lệnh truy sát những người này, nhưng sau đó lại ngừng lại. Là vì cái gì? Hơn nữa khi con xem xét lại những gì ghi chép trong sử thư, cuối cùng phát hiện ra. Năm đó lão tổ tông của Vũ Văn gia là Vũ Văn Hóa Cập được xưng danh là cao thủ vô địch của Đường triều, nhưng lại chưa từng có một ai tận mắt chứng kiến hấn ra tay, hay nói cách khác là tất cả những người thấy hấn ra tay đều đã chết. Con hoài nghi, một tiền năm đó chính là do Vũ Văn Hóa Cập bắn ra, bởi vì thủ đoạn chân chính của hấn chính là bắn tên!

Chu Lệ khẽ gật đầu:

- Quả thật là rất có khả năng. Lý Thế Dân năm đó rất yêu quý hoàng hậu, trong sử thư cũng có ghi chép lại, Lý Thế Dân đã vì cái chết của hoàng hậu mà tuyệt thực bảy ngày. Rất nhiều người đã từng nghi hoặc Lý Thế Dân vì sao lại không truy sát hung thủ, xem ra là vì sát thủ này quá lợi hại, không thể nào truy sát được. Thứ hai có lẽ là vì Đường vương triều chỉ mới ổn định mà thôi!

Chu Minh khẽ gật đầu:

- Uy lực của một tiền đó, cho dù có là nhất phẩm cao thủ có lẽ cũng không thể nào giết được cao thủ đẳng cấp này. Hơn nữa lúc ấy thực lực của Vũ Văn gia căn bản là không hề tổn thương, hầu hết đều ẩn nhập vào trong nhân gian. Lý Thế Dân có lẽ là vì giữ gìn sự ổn định của Đường triều nên không tiếp tục truy sát. Nếu không Vũ Văn Hóa Cập nổi điên, ám sát các quan viên triều đình và hoàng thất vương tộc, có lẽ cả thiên hạ sẽ đại loạn!

Trương Tinh Phong bọn họ cũng gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Trương Tinh Phong lên tiếng:

- Xem ra, lần này quyết chiến, Lý Thế Dân là vì muốn thanh toán món nợ cũ ngàn năm này Vũ Văn Hóa Cập. Cho nên bọn họ mới chọn địa điểm là Huyền Vũ Môn!

Chu Lệ cười khố:

- Xem ra là như vậy. Hy vọng bọn họ chỉ quyết chiến tại Huyền Vũ môn, đừng đánh đến tận hoàng cung là được rồi!

Chu Minh cũng có vẻ bất lực:

- Ai mà biết được chuyện gì xảy ra. Công lực của bọn họ cao như vậy, không chừng sẽ ảnh hưởng đến những người vô tội khác. Chúng ta bây giờ lại chẳng có biện pháp gì!

Trương Tinh Phong mỉm cười lên tiếng hỏi:

- vậy ý của hai vị là .....

Chu Lệ lập tức cười nói:

- Hôm nay chúng ta đến đây, một là vì muốn đem thánh chỉ giao cho Trương gia chủ, hai là hy vọng Trương gia chủ đến lúc đó có thể đến quan sát cuộc chiến, thuận tiện hạn chế hai lão gia hỏa này, đừng để bọn họ công kích đến hoàng tộc vương tộc chung quanh!

Chu Lệ hiện tại quả thật là rất lo lắng. Nếu như hai lão gia hỏa này bộc phát, một chiêu có thể giết chết cả trăm người cũng là chuyện bình thường. Mà những người chung quanh thì lại đều là hoàng tộc hay vương tộc. Không may lại đánh đến tận hoàng cung thì quả thật là nguy hiểm!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Chuyện này hoàng thượng không cần lo lắng, ta nhất định sẽ không để cho những người chung quanh bị vạ lây!

Đối với Trương Tinh Phong mà nói, chuyện này quả thật là quá đơn giản. Chỉ cần tùy tiện tại Huyền Vũ môn bố trí một cấm chế, công kích của bọn họ không thể nào phát tán ra bên ngoài được.

Chu Lệ lập tức cao hứng cười lớn:

- Ha ha ..... có lời này của Trương gia chủ, ta đã hoàn toàn yên tâm rồi. Ha ha ha ..... ân tình hôm nay của Trương gia chủ, ta nhất định sẽ ghi nhớ. Bây giờ ta sẽ không quấy rầy phụ thể hai người nữa, xin cáo từ trước!

Chu Lệ nhận thấy mọi việc đã được giải quyết, lập tức chuẩn bị rời đi!

Trương Tinh Phong lập tức đứng dậy đưa tiễn!

- Lão công, hoàng đế này đối với chúng ta quả thật là khách khí, còn nói "ân tình", còn gọi thiệp là "phu nhân" nữa .....

Phong Ngữ Yên chớp chớp mắt, nhìn Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười, cũng không nói gì, đem thánh chỉ đưa cho Vương ca, nói:

- Vương ca, huynh hãy đem vật này cất đi. Ha ha, không ngờ Chu Lệ cũng thật là nhanh nhạy, ta bây giờ đã là một công tước rồi. Ha ha!

Trương Tinh Phong cười lớn, lập tức bị Phong Ngữ Yên nắm lấy tay kéo đi. Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên đang đang lôi kéo mình, sau khi rời khỏi đại sảnh, liền nghi hoặc nói:

- Ngữ Yên, có chuyện gì vậy? Nàng kéo ta ra đây làm gì?

Phong Ngữ Yên chợt ngừng lại, nói:

- Phong ca, huynh đã nói là muốn cùng muội đi du ngoạn cả thiên hạ mà. Bây giờ tại sao lại muốn đi xử lý chuyện này!

Nói xong, Phong Ngữ Yên liền cúi đầu xuống, dường như đang tức giận.

Trương Tinh Phong lập tức cười nói:

- Đừng lo, không phải là vẫn còn ba ngày sao? Bây giờ ta sẽ cùng nàng đi du ngoạn ba ngày trước, đến lúc đó thuận đi một cái trở về là được rồi!

Phong Ngữ Yên lập tức ngẩng đầu lên, mặt mày rạng rỡ:

- Được, hì hì, để muội đi chuẩn bị y phục nhé!

Nói xong, liền chạy về hướng phòng của mình.

Trương Tinh Phong nhìn theo bóng lưng của nàng, cười cười khẽ lắc đầu.

"Quyết chiến, ha ha, quả thật là đáng mong đợi!" Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn về hướng Tử Cấm thành, khoé miệng nở một nụ cười khó hiểu.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Thần Hỏa Xạ Nhật.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tô Châu và Hàng Châu có thể nói là hai viên ngọc quý của Minh vương triều!

Những cái đẹp của Tô Châu, không thể nào liệt kê ra hết được, hoàn toàn không có một thứ gì có thể đại biểu được cho Tô Châu. Còn Hàng Châu sở dĩ nổi danh, chủ yếu chính là Tây Hồ. Cảnh đẹp của Tây Hồ lừng danh bốn bể, cho dù là Cao Ly xa xôi cũng nghe nói đến. Mặt nước hồ mênh mông, gió nhẹ thổi qua khiến cho mặt hồ lay động. Một hòn đá ném xuống, tạo nên từng cơn sóng gợn, ánh mặt trời bên dưới đáy nước cũng theo đó đung đưa.

- Hì hì, Phong ca, Tây Hồ này quả thật là đẹp, chúng ta ở nơi này vui chơi thêm một thời gian có được không?

Phong Ngữ Yên nằm trong lòng Trương Tinh Phong, đưa tay cầm những viên đá nhỏ nhằm chán ném xuống mặt hồ.

- Ủm, còn một ngày nữa mới đến ngày Lý Thế Dân và Vũ Văn Hóa Cập quyết đấu. Hay là hôm nay chúng ta qua đêm trên thuyền này nhé?

Trương Tinh Phong âu yếm nhìn Phong Ngữ Yên, mỉm cười nói. Hắn đã sớm có chuẩn bị, chiếc thuyền này chính là do thuê trước đó, bên cạnh Tây Hồ có rất nhiều những chiếc lầu thuyền như thế này.

Lầu thuyền này cũng không thể xem như là sang trọng, chỉ là loại bình thường mà thôi. Trên thuyền chia làm hai tầng, ở trên thuyền sinh hoạt hàng ngày cũng không hề có vấn đề gì.

"Ủm!" Thân thể của Phong Ngữ Yên bắt đầu cục cựa, đến khi cảm thấy thoải mái nàng mới ngừng lại, tiếp tục ngắm cảnh đẹp của Tây Hồ.

Phía đối diện cũng có một lầu thuyền đang trôi đến, trên thuyền cũng có một cặp nam nữ đang dựa sát vào nhau. Phong Ngữ Yên nhìn thấy, lập tức

đưa tay lên vẫy vẫy. Nữ tử bên kia cũng phát hiện ra hai người Phong Ngữ Yên, liền vẫy tay chào.

Trương Tinh Phong quay về hướng nam tử kia khẽ mỉm cười gật đầu chào. Hắn vừa nhìn là đã nhận ra nam tử này không hề có võ công gì. Hai người bọn họ tuy là đang âu yếm với nhau, nhưng Trương Tinh Phong lại nhận ra trên khuôn mặt của nam tử này có một chút ưu sầu.

Chỉ trong nháy mắt, lâu thuyền đối diện đã trôi qua con thuyền của Trương Tinh Phong bọn họ.

Trương Tinh Phong cũng không muốn xen vào chuyện của người khác. Hắn nhìn Phong Ngữ Yên trong lòng khẽ mỉm cười, yên lặng cùng nàng thưởng thức cảnh đẹp.

- Phong ca, huynh xem kìa!

Phong Ngữ Yên đột nhiên đưa tay chỉ về phía trước.

Trương Tinh Phong ngược mắt lên nhìn. Phía trước mặt đang có rất nhiều lâu thuyền vây quanh một lâu thuyền lớn. Lâu thuyền này cao đến mười thước, có ba tầng, hiển nhiên là loại thuyền chuyên dùng để trình diễn.

- Phong ca, muội biết rồi, đây chính là thuyền biểu diễn. Chúng ta đến đó xem đi!

Phong Ngữ Yên lập tức hưng phấn đứng dậy. Trương Tinh Phong mỉm cười, quay về ra hiệu cho thủy thủ phía sau. Thủy thủ lập tức chuyển hướng, tiến về phía lâu thuyền lớn.

*****

Một ngày sau, vào giữa trưa!

Tử Cấm thành, Huyền Vũ môn!

Lý Thế Dân đứng trước Huyền Vũ môn, hai mắt nhắm lại không cử động. Lúc này chung quanh không có một bóng người nào. Tại bên ngoài một dặm, Trương Tinh Phong cùng với Chu Lệ và Chu Minh đang quan sát.

Đột nhiên bầu trời tối sầm lại, gió bắt đầu nổi lên, nhưng chỉ trong nháy mắt đã ngừng lại.

Bên cạnh Huyền Vũ môn xuất hiện một trung niên nhân mái tóc màu hoa râm.

Lý Thế Dân đột nhiên mở mắt ra, ánh mắt lóe sáng nhìn thẳng vào trung niên nhân trước mặt, khoé miệng nở một nụ cười lạnh.

- Người đã đến rồi, ha ha ..... Ta đã phải tốn biết bao công sức để tìm được Hiên Viên kiếm có thể so sánh với Xạ Nhật thần cung của người, nhưng cả trăm năm nay người chỉ toàn là lẩn trốn, còn là anh hùng hay sao? Ha ha ha .....

Lý Thế Dân đã hoàn toàn không còn khí khái của một hoàng giả, chỉ còn sự phần hận.

Vũ Văn Hóa Cập phảng phất như tất cả đều nằm trong bàn tay của hắn, mỉm cười nói:

- Một trăm mười sáu năm, Lý Thế Dân, Lý Thế Dân, một trăm mười sáu năm này người sống như thế nào vậy, có phải rất thống khổ hay không? Ha ha ..... một ngày dài như bằng một năm, người đã sống đến một trăm mười sáu năm, có cảm thấy dài hay không vậy? Ha ha .....

Vũ Văn Hóa Cập cười, cười rất đặc ý, nụ cười rất ngông cuồng!

Lý Thế Dân cũng đã không còn vẻ trầm ổn như lúc trước, hắn cũng đã không cần phải chịu đựng. Hắn chỉ biết, hắn bây giờ phải phát tiết ra. Cả ngàn năm ẩn nhẫn, cả trăm năm dày vò, tất cả chỉ vì một tiền tại Huyền Vũ môn năm đó.

- Sa, nàng hãy nhìn ta báo thù cho nàng. Sau khi trả thù xong, ta sẽ lập tức đi tìm nàng!

Lý Thế Dân thì trào tự nói, đột nhiên trên người hắn bắt đầu lóe sáng ..... Bên ngoài một dặm!

- Trương gia chủ, bọn họ đã bắt đầu chiến đấu rồi. Nếu như cuộc chiến quá quyết liệt, phá hủy cả Tử Cấm thành thì không phải chuyện đùa đâu!

Chu Lệ đã không chịu được nữa. Hiện tại hai người đã bắt đầu quyết chiến, mà Trương Tinh Phong thì vẫn cứ ngồi yên giống như đang hưởng thụ.

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười, hai tay vung lên, mười đạo hỏa độn lực lập tức bay theo một quỹ tích kỳ diệu về hướng Huyền Vũ môn.

- Bọn họ cho dù có chiến đấu như thế nào, cũng sẽ không thể phá hư được kiến trúc ngoài trăm thước!

Trương Tinh Phong thản nhiên nói.

Chu Lệ khẽ gật đầu. Trương Tinh Phong đã lên tiếng, hẳn còn biết gì thêm, nhưng trong lòng của hắn thì lại đau xót: "Vậy không phải nói tất cả kiến trúc bên trong phương viên trăm thước đều xong hết cả hay sao? Một trăm thước, trời ạ, biết bao nhiêu là kiến trúc!"

Thiên không đổi màu, trên bầu trời của Huyền Vũ môn đột nhiên xuất hiện những đám mây màu tím. Cho dù là ở bên ngoài một dặm, Chu Lệ bọn họ cũng cảm nhận được khí thể mãnh liệt, rung trời chuyển đất.

Ánh mắt của Vũ Văn Hóa Cập cũng sáng lên, khí thể trên thân bắt đầu phát tán ra. Đột nhiên trên tay hắn xuất hiện một cây cung, một cây cung màu đen tuyền.

Trương Tinh Phong khẽ nhíu mày, nhìn chăm chăm vào cây cung trên tay Vũ Văn Hóa Cập.

"Thần khí? Không đúng, là tiên khí, nhưng mà ....." Trương Tinh Phong khẽ nhíu mày. Cây cung này làm cho hắn có cảm giác năng lượng của tiên khí, nhưng linh giác của hắn thì lại cảm nhận được một chút khí tức của thần khí. Hắn thậm chí còn cảm nhận được một chút ba động của thần chi tâm.

"Trương Tinh Phong, đó chính là thần khí của Xạ Nhật Ma Đế, lão lục trong số Ma Giới Thất Hung. Thần khí này năm đó bị Bàn Cổ phân thành hai nửa, một phần là hình thể của Xạ Nhật thần cung, còn một phần nữa chính là hạch tâm của nó —— Thần Hỏa tinh hạch. Chỉ khi có được Thần Hỏa tinh hạch, Xạ Nhật thần cung mới có thể phát huy được lực lượng chân chính của nó.

"Một thần tinh hạch thậm chí còn trân quý hơn cả một trung phẩm thần khí. Xạ Nhật thần cung cũng là dựa vào Thần Hỏa tinh hạch cho nên mới có thể trở thành đỉnh cấp thần khí. Đáng tiếc, năm đó Bàn Cổ đã luyện thành Lục Chuyển Huyền Thân, thần khí có lợi hại đến mấy cũng không có tác dụng gì, bị Bàn Cổ chém thành hai nửa. Thần Hỏa tinh hạch bị Bàn Cổ thu thập, hiện đang cất bên trong ta đây. Ha ha!" Thanh âm của Thiên Vũ có vẻ rất đắc ý.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng rất nhanh hắn cảm thấy mừng như điên, ánh mắt nóng bỏng nhìn về phía Xạ Nhật thần cung trên tay của Vũ

Văn Hóa Cặp.

Thần khí!

Sự kích động trong lòng Trương Tinh Phong lúc này sớm đã chẳng thể che giấu nữa. Hiện giờ bản thân có Thiên Vũ thủ trạc, phòng thủ thì có “Trọng Huyền chiến y” và “Trọng Huyền chiến ngoa” hai bộ phận của “Trọng Huyền Tạm”, nhưng công kích thì lại chỉ có duy nhất đỉnh cấp tiên khí “Tử Nhận”.

Trương Tinh Phong trong lòng có chút thêm khát. Hẳn ngay từ khi có được một món thần khí đã cảm thấy kích động, đến bây giờ lại muốn có một bộ thần khí. Về mặt phòng thủ thiếu mất một phần, nhưng hai hạ cấp thần khí phòng thủ thì đã tương đương với uy lực của một trung cấp thần khí rồi, cho dù không có được “Trọng Huyền hộ tý” cũng không sao. Hơn nữa Trương Tinh Phong vẫn còn chú trọng vào tôi luyện thân thể.

Nhưng về mặt công kích, Trương Tinh Phong lại vô cùng coi trọng. Tính công kích của một món thần khí đỉnh cấp không nghi ngờ gì chính là lựa chọn lý tưởng nhất. Trong lòng Trương Tinh Phong đột nhiên lay động.

“Thiên Vũ, có thể tìm được Thần Hỏa Tinh Hạch đó ở Tiên giới không?”

Trương Tinh Phong nhớ tới, một Thần Hỏa Tinh Hạch có thể đủ để khiến cho một món tiên khí đỉnh cấp đạt đến mức thần khí đỉnh cấp. Mặc dù phải cần sức mạnh để đỉnh cấp tiên khí có thể hoàn toàn phát huy Thần Hỏa Tinh Hạch, nhưng hiển nhiên Thần Hỏa Tinh Hạch vẫn thập phần trân quý.

Nếu Thiên Vũ có thể tìm được một ít Thần Hỏa Tinh Hạch, vậy thì .....

Trương Tinh Phong đã có thể tưởng tượng ra cuộc sống mỹ diệu lúc đó.

“Tiểu tử, người nằm mơ à ? Thần Hỏa Tinh Hạch này chỉ có thể ngộ chứ không thể cầu. Ta nói cho người biết, Thần Hỏa Tinh Hạch có rất nhiều, nhiều đến kinh người, nhưng lại chẳng có mấy ai có thể lấy được. Năm đó Lục Chuyển Huyền Thân của Bàn Cổ đại thành mới có đủ thực lực để lấy được, nhưng tên gia hỏa này lại đem thời gian lãng phí vào ma giới, thực sự là quá đáng tiếc.

Trương Tinh Phong sừng sốt nói: “Cái này, rất nhiều ? Nhiều đến kinh người ! Vậy tại sao lại không có ai lấy được?”

Thiên Vũ đắc ý lên tiếng: “Hắc hắc, cái này tiểu tử ngươi không biết rồi. Biết hằng tinh không? Chính là cái giống như mặt trời vậy. Bên ngoài hằng tinh là lục muội chân hỏa, bên trên là thiên hỏa, bên trong là huyền tạt thiên hỏa, hạch tâm chính là thần hỏa, mà Thần Hỏa Tinh Hạch thì chỉ có ở trung tâm của thần hỏa. Ngươi có bản sự thì cứ đi mà lấy!”

Trương Tinh Phong sửng sờ. Hẳn biết thần hỏa rất lợi hại, nhưng hẳn không hiểu, thần hỏa rốt cuộc lợi hại đến thế nào.

“Lẽ nào đến cả Tiên đế cũng không thể chống lại thần hỏa?” Trương Tinh Phong thực khó tin nổi, trong lòng hẳn Tiên đế chính là nhân vật mạnh mẽ nhất tiên giới rồi.

Thiên Vũ khinh thường cười nói: “Tiên đế? Ha ha ..... cho dù là một thần nhân bình thường cũng không có thực lực đó. Hừ! Tiên giới ma giới nhiều năm nay có biết bao cao thủ đã thành thần nhân, nhưng vẫn không một ai có đủ thực lực để tiến vào trong thần hỏa, lấy được Thần Hỏa Tinh Hạch cả. Chỉ có Lục Chuyển Huyền Thân so với Bất Tử Kim Thân còn đáng sợ hơn của Bàn Cổ mới có đủ khả năng để chống đỡ thần hỏa ! »

Trương Tinh Phong cuối cùng đã biết, thần hỏa rốt cuộc là đáng sợ thế nào!

“Tiểu tử, ta nói cho ngươi biết nhé, nếu đem thần hỏa so với lửa của phạm nhân giới thì thần nhân chính là người bình thường chưa luyện qua công phu. Ngươi nói thử xem một người bình thường có thể ở trong lửa mà không chết không? Ha ha ..... »

Lúc này trong lòng Trương Tinh Phong đã hoàn toàn hiểu rõ. Thần hỏa chính là lửa bình thường trong thần giới, cho dù là ở thần giới cũng không phải là thứ mà thần nhân bình thường có thể kháng cự được. Chỉ có Bàn Cổ biến thái đã tu thành Lục Chuyển Huyền Thân so với Bất Tử Kim Thân còn đáng sợ hơn mới có thể ngăn cản. Đáng tiếc là vị sư phụ biến thái này lại không lợi dụng thời gian sau khi tu thành Lục Chuyển Kim Thân để đi lấy một ít Thần Hỏa Tinh Hạch.

Nếu có thể có được thần hỏa, như vậy không phải là có thể nghênh ngang đi lại ở Tiên Ma giới rồi sao?

Trong lòng Trương Tinh Phong đột nhiên nổi lên cảm giác khao khát, khao khát đối với thần hỏa, nhưng hẳn biết thần hỏa không phải là thứ mà tiên

ma có thể không chế được.

“Tử – Long – Phệ – Thiên!”

Tiếng hống của Lý Thế Dân đột nhiên vang lên. Một con tử long khổng lồ lập tức từ trên người hấn lao ra. Con tử long khổng lồ đó bay thẳng tới Vũ Văn Hóa Cập, trên long trảo của nó mỗi một móng vuốt đều có thể nhìn thấy rõ, hai mắt của nó không ngừng phát sáng.

Trương Tinh Phong nhìn thấy cảnh này, hấn biết là công lực của Lý Thế Dân đã cao hơn rất nhiều so với trước đây, có lẽ ít nhất cũng đã đạt đến Nguyên Anh hậu kỳ, thậm chí còn có thể đạt đến Xuất khiếu kỳ.

Ánh sáng lóe lên!

Bầu trời u ám!

Tử Long hóa thành vô số mảnh vụn, biến mất trong trời đất .....

Tất cả mọi người đều sửng sờ, bao gồm cả Trương Tinh Phong. Có lẽ vừa rồi chỉ có một mình Trương Tinh Phong mới có thể ẩn ước nhìn thấy quỹ tích của một mũi tên đó.

“Thực sự là quá lợi hại, uy lực của một mũi tên này tuyệt đối cường hấn!”

Trương Tinh Phong cảm thán không thôi. Một mũi tên đó thực sự là quá nhanh, Trương Tinh Phong tin rằng, cho dù là dùng kiếm công kích, phải dùng tốc độ nhanh nhất của Tử Nhận mới so được với tốc độ này, hoàn toàn khiến người ta khó mà kịp phản ứng. Xạ Nhật thần cung ! Không hổ là Xạ Nhật thần cung ! Trong lòng Trương Tinh Phong đối với thần cung này càng thêm khao khát.

“Cái gì, đó là tên? Tên của Vũ Văn Hóa Cập?” Đến bây giờ, Chu Lệ mới biết, thì ra luồng ánh sáng vừa lóe vừa rồi chính là mũi tên của Vũ Văn Hóa Cập.

Lý Thế Dân nhìn Vũ Văn Hóa Cập, tử quang trong mắt càng thêm sáng rõ. Chính là một mũi tên này, chính là một mũi tên này, năm đó đã khiến cho Sa vĩnh viễn rời khỏi hấn.

“Ha ha ..... hay lắm, Vũ Văn Hóa Cập, hãy tiếp một chiêu nữa của ta!” Lý Thế Dân vô cùng tức giận cười lên, tử quang trên người bắt đầu sôi trào.

“Long – Du – Cửu – Thiên!”

Tử quang trên người Lý Thế Dân bắn ra. Những đám mây màu tím trên trời cũng bắt đầu quay cuồng, đột nhiên trên những đám mây xuất hiện vô số tử long. Trên người Lý Thế Dân cũng xuất hiện vô số tử long, mỗi một tử long đều bay về phía những đám mây, hội hợp với những tử long bên trong .....

Cửu Long quay cuồng ..... Long uy khiến người ta sợ hãi .....

Trên mặt Vũ Văn Hóa Cập hiện ra vẻ khinh thường, đối với một chiêu này của Lý Thế Dân hẳn sớm đã có cách đối phó. Chỉ thấy một mũi tên màu đen đột nhiên xuất hiện trên dây cung, một mũi tên này, chính là Bắc Hải Hàn Băng Thiết mà Vũ Văn Hóa Cập đã tốn rất nhiều năm thời gian đi tìm về để tạo thành, uy lực vô cùng to lớn.

Trương Tinh Phong lắc lắc đầu. Hẳn biết Vũ Văn Hóa Cập và mũi tên đó không thể phát huy được sức mạnh của Xạ Nhật thần cung, tuy nhiên uy lực cũng không tệ!

“Trương tiểu tử, xem ra người cũng biết, Xạ Nhật thần cung này hoàn toàn là dựa vào tiên nguyên lực hoặc ma nguyên lực để tụ tập thành mũi tên năng lượng thực chất. Tên Vũ Văn Hóa Cập này không ngờ lại đi dùng một mũi tên, ha ha, xem ra là chẳng thể nào phát huy được thực lực của Xạ Nhật thần cung. Năm đó khi Xạ Nhật ma đế tự bạo, đã bắn ra Thất Thái Thần Tiễn khiến cho trời u đất ám, nhật nguyệt lu mờ. Bàn Cổ cũng vì vậy mà bị cực âm ngăn cản, mới có thể để cho lão thất, Nghịch Thiên Ma Đế năm đó trốn thoát!”

“Nghịch Thiên Ma Đế trốn thoát?” Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc, nhưng đã không còn thời gian để suy nghĩ nữa, bởi vì lúc này mũi tên đó đã bắn ra.

Cửu long hạ phàm, hợp thành tử long!

Tử long khổng lồ đột nhiên biến thành rất nhỏ, nhưng thân thể của nó lại càng nhìn thấy rõ ràng hơn, thân hình dường như trong suốt. Còn mũi quang tiễn do Vũ Văn Hóa Cập bắn ra như lưu tinh kia uy lực rõ ràng là cực kỳ cường đại.

Tử long VS quang tiễn.

“Oành!”

Tiến vỡ nát, Long tan tành, cả hai cùng tiêu tán!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thiên Niên Chi Chiến.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lý Thế Dân khó tin nhìn tất cả. Hẳn tin tưởng Long Du Cửu Thiên của hắn hoàn toàn có thể khiến cho Vũ Văn Hóa Cập bị trọng thương. Nhưng sự thật nói cho hắn biết, Vũ Văn Hóa Cập so với tưởng tượng của hắn còn lợi hại hơn rất nhiều.

“Hắn, hắn không phải chỉ là Nguyên Anh trung kỳ hay sao? Hiện tại ta dựa vào tu ma đã đạt đến Xuất Khiếu tiền kỳ, tại sao lại không thể đả thương được hắn? Tại sao?” Lý Thế Dân lúc này đã bắt đầu lo lắng, bởi vì hắn chỉ còn có hai chiêu, nhưng cả hai chiêu này đều là những phương thức công kích tổn thương rất nghiêm trọng đến thân thể.

Ánh mắt của Lý Thế Dân đột nhiên trở nên quyết liệt, tử quang chung quanh người hắn bắt đầu xuất hiện những tia sáng màu đen.

- Ha ha ..... Lý Thế Dân, Lý Thế Dân, không ngờ người cũng là Tu Ma giả, ha ha .....

Vũ Văn Hóa Cập cười lớn, theo tiếng cười, trên người hắn cũng bắt đầu xuất hiện những luồng khí lưu màu đen.

Lý Thế Dân nhìn tất cả, trong lòng chấn kinh!

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười, quả thật là càng lúc càng hấp dẫn!

“Không ngờ hai tên gia hỏa kia đều là tu ma. Trương tiểu tử, người có nhìn thấy không? Tên Vũ Văn Hóa Cập kia quả thật không đơn giản, không ngờ vẫn bảo trì thực lực Nguyên Anh trung kỳ, đến lúc này mới triển hiện ra thực lực chân chính của hắn, khiến cho Lý Thế Dân trở tay không kịp. Ha ha ..... tại Phàm Nhân giới này không ngờ lại có thể nhìn thấy Tu Ma giả chiến đấu với nhau, quả thật là hiếm có!” Trương Tinh Phong phảng phất như đang xem diễn trò.

Nhưng Trương Tinh Phong chẳng lẽ cũng không phải đang ngồi xem kịch hay sao? Hơn nữa màn kịch này còn rất đặc sắc.

Từ giới tuyến của Huyền Vũ môn, bên phía của Lý Thế Dân hoàn toàn bị bao phủ bởi hai màu đen tím, còn bên phía của Vũ Văn Hóa Cập lại hoàn toàn chỉ là một màu đen. Cả thiên địa đều biến sắc, tựa như quỷ vực .....

“Ma Sát —— Sát!”

“Ma Sát —— Sát!”

Khẩu quyết của cả hai người đều giống nhau, đồng dạng chiêu thức cũng tương tự. Chỉ là lúc này trong lòng của Lý Thế Dân đã bắt đầu lo lắng, bởi vì hắn đã không còn nắm chắc có thể giết được Vũ Văn Hóa Cập. Trái lại, Vũ Văn Hóa Cập vẫn mỉm cười thản nhiên.

“Lý Thế Dân, Lý Thế Dân, người vĩnh viễn cũng không thể nào thoát khỏi lòng bàn tay của ta đâu!” Hắc quang trên người Vũ Văn Hóa Cập đột nhiên bùng lên, từng sợi tơ màu đen bay về hướng Lý Thế Dân.

Trên thân thể của Lý Thế Dân cũng tương tự phát ra những sợi tơ màu đen, tốc độ cực kỳ kinh người.

Nhưng sợi tơ bắt đầu va chạm với nhau!

Vũ Văn Hóa Cập bỗng nhiên nở một cười âm hiểm, hắn khống chế những sợi tơ của mình trượt qua những sợi tơ của Lý Thế Dân, đồng thời gia tăng tốc độ. Lý Thế Dân vẫn còn chưa kịp phản ứng, những sợi tơ màu đen đã bao quanh thân thể của hắn.

“Thử—— tê——” Thanh âm vang lên. Thân thể của Lý Thế Dân hoàn toàn bị những sợi tơ màu đen bao phủ, Nguyên Anh bị vây khốn ở bên trong. Hắn hiểu rất rõ lực công kích của những sợi tơ này, nếu như để Nguyên Anh đào thoát, nhất định sẽ nguyên khí đại thương, không thể nào chống lại Vũ Văn Hóa Cập.

Còn Vũ Văn Hóa Cập sau khi khống chế những sợi tơ, Nguyên Anh lập tức thoát ly, chỉ để lại nhục thể cho Lý Thế Dân tùy ý công kích.

- Ha ha ha ..... Lý Thế Dân người hãy chịu chết đi!

Tiếng cười của Vũ Văn Hóa Cập vang lên.

Lý Thế Dân dường như cảm thấy mình đã không còn hy vọng!

“Sa, ta đến với nàng đây!” Trên thân của Lý Thế Dân đột nhiên phát ra từng đạo kim quang. Đúng, là kim quang!

Vũ Văn Hóa Cập vừa nhìn thấy, trong lòng chấn kinh, lập tức quát lớn:

- Xạ Nhật Thần Tiễn —— Xích Huyết Hiện!

Nhục thể của Vũ Văn Hóa Cập đột nhiên nổ tung, tiên huyết đầy trời quỷ dị bị hút về phía Xạ Nhật thần cung trên tay Nguyên Anh của hắn.

Phảng phất như bọt biển, thân thể của Vũ Văn Hóa Cập đã hoàn toàn bị Xạ Nhật thần cung hấp thụ. Trên dây cung bắt đầu từ từ ngưng tụ lại thành một mũi tên màu đỏ như máu.

Lý Thế Dân cười, cười rất vui vẻ, nụ cười như được giải thoát!

- Hiên Viên Động —— Càn Khôn Chấn!

“Oanh!” Nhục thể của Lý Thế Dân bị những sợi tơ quăn quanh hoàn toàn nổ tung, từng đạo kim quang bắn thẳng lên tận trời. Năng lượng Nguyên Anh bắt đầu từ từ dung nhập vào bên trong kim quang. Lý Thế Dân biết, sau khi năng lượng của Nguyên Anh hoàn toàn biến mất, cũng là lúc hắn hồn phi phách tán!

- Nhị đệ!

Một nam tử đứng trên những tầng mây thống khổ gào lên, nước mắt bắt đầu chảy xuống.

Một Hồng y nữ tử bên cạnh cũng ôm thật chặt nam tử này:

- Đừng như vậy, Tịnh ca, nhị đệ đã sớm biết sẽ có một ngày như hôm nay rồi. Cho dù không thể giết chết Vũ Văn Hóa Cập, đệ ấy cũng sẽ tự sát để đi tìm Sa muội mà thôi. Cả ngàn năm nay, đệ ấy đã thống khổ quá rồi. Huynh có hiểu được không sự giày vò trong lòng của đệ ấy hay không?

Lý Tịnh nhìn ái thể của mình, thống khổ nói:

- Nhưng mà, nhưng mà đó là nhị đệ của ta!

Lý Tịnh nhìn xuống dưới chiến trường, hắn nhớ lại những lời Lý Thế Dân đã nói trước khi xuất chiến.

“Đại ca, trận chiến này cho dù thành hay bại, ta cũng không thể trở về nữa. Một ngàn năm, một ngàn năm tư niệm của ta đối với nàng, ta đã không thể nào chịu đựng được nữa. Hôm nay tất cả đều sẽ kết thúc, cho dù hôm nay ta thua, không thể giết được Vũ Văn Hóa Cập, các người cũng đừng nên vì ta mà báo thù!”

Lý Tịnh vẫn còn nhớ kỹ nụ cười của Lý Thế Dân trước khi ra đi, nụ cười như được giải thoát, nụ cười thản nhiên đối diện với tử vong.

Trương Tinh Phong nhìn đạo kim quang rực rỡ chiếu thẳng lên tận trời, trong lòng thầm than. Hẳn biết Lý Thế Dân hiện giờ gần như đã hồn phi phách tán, năng lượng triển hiện ra hoàn toàn có thể so sánh với một kích toàn lực của cao thủ Hợp Thể kỳ.

Kim quang bắt đầu ngưng tụ lại, tạo thành hình dạng của Hiên Viên kiếm. Trong nháy mắt, toàn bộ năng lượng đều đã bị Hiên Viên kiếm hấp thu.

Vũ Văn Hóa Cập trong lòng bắt đầu run rẩy, tâm của hắn nói cho hắn biết, một chiêu này của Lý Thế Dân uy lực tuyệt đối kinh khủng. Nhưng hắn vẫn tin tưởng vào chính mình, quang tiễn màu đỏ chợt loé lên.

Một đạo lưu tinh màu vàng, một đạo lưu tinh màu đỏ. Hai đạo lưu tinh hoàn toàn va chạm!

“Oanh!”

Trương Tinh Phong lập tức vung tay lên, hai đạo hỗn độn lực hùng hậu trong nháy mắt bay về hướng cấm chế.

“Hắc hắc, Trương tiểu tử, đến bây giờ người mới phản ứng à? Cấm chế vừa rồi của người quả thật là không thể nào ngăn cản được lực công kích như thế này. Hắc hắc, hai tên này bộc phát lực lượng quả thật là không nhỏ!”

Trương Tinh Phong không để ý gì đến lời nói châm chọc của Thiên Vũ, chỉ tập trung nhìn vào trận chiến. Hiện tại đã đến thời khắc cuối cùng, cũng không biết Lý Thế Dân có thể tiêu diệt được Vũ Văn Hóa Cập trước khi hồn phi phách tán hay không.

Quang mang đột nhiên bùng lên, bao trùm toàn bộ phạm vi chiến đấu. Trước mắt của Vũ Văn Hóa Cập chỉ toàn là ánh sáng. Hắn nóng lòng muốn biết được kết quả, nhưng .....

“A!” Vũ Văn Hóa Cập sợ hãi nhìn lên người của hắn.

Một thanh kiếm, thanh Hiên Viên kiếm đang cắm vào Nguyên Anh của hắn!

Vũ Văn Hóa Cập rất khó tin, hắn không hiểu chuyện gì đã xảy ra, không hiểu tại sao Hiên Viên kiếm lại có thể công kích vào Nguyên Anh của hắn, nhưng hắn đã không còn cơ hội để suy nghĩ nữa .....

Nguyên Anh của Vũ Văn Hóa Cập tựa như một bông pháo hoa rực rỡ, bắt đầu nổ tung, ánh sáng chiếu khắp cả một vùng. Rất nhanh, nguyên anh bắt

đầu tiêu tán, không còn nhìn thấy một dấu vết gì.

Lý Thế Dân nhìn thấy tất cả, khoe miệng khẽ mỉm cười, Nguyên Anh của hắn dần dần trở nên trong suốt, từ từ biến mất .....

Đồng quy vu tận!

Trương Tinh Phong cảm khái nhìn tất cả. Hai nhân vật phong lưu tuyệt đại ân oán cả ngàn năm cuối cùng đều đã ra đi như vậy.

“Trời ơi, phải cần bao nhiêu bạc mới khôi phục lại được đây!” Chu Lệ nhìn cả phương viên trăm trượng hoàn toàn bị phá hủy, trong lòng than khóc. Uy lực của một kích vừa rồi thật sự là quá lớn, trong phạm vi của nó tất cả đều bị hủy diệt. May mắn là có cấm chế của Trương Tinh Phong, nếu không có lẽ phương viên một dặm cũng đã bị phá hủy rồi!

Đột nhiên hai đạo quang hoa bay về hướng cấm chế!

“Phanh!”

Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ tức giận nhìn cấm chế trong suốt. Bọn họ nghe theo lời dặn dò của Lý Thế Dân đến đây thu hồi lại Hiên Viên kiếm, thuận tiện đem luôn cả Xạ Nhật thần cung trở về. Xạ Nhật thần cung tuyệt đối là một thần binh, có nó trong tay, thực lực của Lý gia sẽ mạnh hơn rất nhiều.

Cường thủ hào đoạt, chính là quang minh chánh đại như vậy!

Trương Tinh Phong mỉm cười, khi hắn nhìn thấy Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ từ hai hướng bay tới, đã biết ngay là bọn họ muốn đoạt Hiên Viên kiếm và Xạ Nhật thần cung, đáng tiếc .....

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Cường thủ hào đoạt, ha ha, để ta cho các người thấy thế nào là cường thủ hào đoạt!

Thuấn di!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt xuất hiện bên trong cấm chế, mỉm cười nhìn Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ đang đứng bên ngoài.

- Ha ha, hai kiện bảo vật này ta sẽ thu lấy!

Hai tay vung lên, Hiên Viên kiếm và Xạ Nhật thần cung lập tức bay đến trên tay của hắn. Trương Tinh Phong nhìn Xạ Nhật thần cung trên tay, trong lòng kinh hãi, lập tức thu vào bên trong Thiên Vũ.

- Hoàng thượng, Hiên Viên kiếm này Trương Tinh Phong ta tặng cho hoàng thượng, ngài thấy thế nào?

Trương Tinh Phong mỉm cười, lập tức giải khai cấm chế, đem Hiên Viên kiếm giao cho Chu Lệ.

Chu Lệ liếc nhìn hai người Lý Tịnh, cười cười nói:

- Hiên Viên kiếm, ha ha ..... Trăm từ lâu vốn đã ngưỡng mộ Hiên Viên hoàng đế. Hiên Viên kiếm này vốn là vật của hoàng gia, bây giờ trở về với hoàng gia cũng là một chuyện tốt. Ha ha ha .....

Chu Lệ thẳng thắn nhận lấy Hiên Viên kiếm.

Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ ánh mắt đỏ rực nhìn vào Hiên Viên kiếm, khí thế trên người áp bức về phía Chu Lệ.

Đột nhiên một đạo khí thế trung hòa nhưng cương trực bất ngờ xuất hiện, hoàn toàn ngăn cản khí thế của hai người Lý Tịnh.

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Chu Minh. Từ lần đầu tiên gặp mặt, hắn đã biết Chu Minh là một cao thủ, ngay cả thực lực của hắn cũng không thể nào nhận ra được cảnh giới hiện tại của Chu Minh. Bây giờ hắn đã biết, chỉ nhìn vào khí thế, công lực của Chu Minh ít nhất cũng phải ngang với Nguyên Anh trung kỳ.

- Tam hoàng tử quả thật là chân nhân bất lộ tướng!

Lý Tịnh lạnh lùng nói. Trước kia Lý Thế Dân đã từng nói với hắn, tam hoàng tử này không hề đơn giản. Bây giờ hắn đã biết, công lực của tam hoàng tử này so với hắn còn hơn, lại có thể hoàn toàn ngăn cản khí thế của cả hai người.

- Giữ được rừng lo gì không có củi đốt, sau này sẽ gặp lại. Đi thôi!

Lý Tịnh biết bọn họ không thể nào chống lại được tam hoàng tử hiện đang có Hiên Viên kiếm trong tay. Càng huống chi, phía sau vẫn còn có Trương Tinh Phong. Bọn họ chỉ có thể rút lui để chờ cơ hội.

Chu Lệ nhìn hai người Lý Tịnh rời đi, mới thở phào một hơi!

Trương Tinh Phong nhìn tam hoàng tử mỉm cười nói:

- Phương pháp tu luyện của tam hoàng tử hình như ta chưa từng thấy qua. Không biết là tam hoàng tử đã tu luyện loại pháp quyết nào vậy?

Chu Lệ nhìn về phía nhi tử của mình cười cười, trong lòng cực kỳ vui sướng. Hoàng gia bây giờ cũng đã một cao thủ đạt đến Nguyên Anh kỳ, hoàn toàn có thể so sánh được với các thế lực khác. Đối với công phu của nhi tử mình, hẳn quả thật cũng không hiểu rõ ràng. Đứa nhỏ này từ khi còn bé chỉ thích đọc sách mà thôi, hầu như cả vạn quyển sách bên trong thư khố đều đã đọc qua, hơn nữa còn rất tinh thông các loại kỹ nghệ cầm kỳ thi họa.

Chu Minh mỉm cười nói:

- Công phu của ta kỳ thật chỉ là luyện lung tung mà thôi. Lúc trước ta chỉ thích đọc sách, đọc rất nhiều, sau đó bỗng nhiên ngộ ra được một phương pháp tu luyện. Ta gọi nó là nho gia công pháp. Từ đó tu luyện cho đến bây giờ. Ta cũng không hiểu tại sao công lực của mình lại cao như vậy nữa. Ha ha!

Trương Tinh Phong ngăn người. Trong lịch sử của Tu Chân Giới, có mấy ai có thể tự mình ngộ ra được pháp quyết tu luyện? Những người có thể làm được đa số đều là những nhân vật cấp tông sư, hơn nữa pháp quyết cũng chỉ dựa trên tu tiên, tu ma và tu phật ba loại mà thôi. Chỉ có Bàn Cổ là ngoại lệ, phương pháp của ông ta hoàn toàn bất đồng.

Bây giờ lại có một người sáng tạo ra một bộ pháp quyết mới hoàn toàn độc lập. Linh giác của Trương Tinh Phong nói cho hắn biết, phương pháp tu luyện của Chu Minh hoàn toàn chưa từng có trong lịch sử.

- Tam hoàng tử, đây là Thiên Linh Quyết của Thiên Tâm Tông ta, người cứ đem về mà tham khảo. Ta hy vọng người sẽ tiếp tục kiên trì trên con đường của mình, tương lai nhất định sẽ trở thành một đại tông sư!

Trương Tinh Phong lấy ra một khối ngọc, đem Thiên Linh Quyết ghi vào trong đó.

Một bộ Thiên Linh Quyết để đổi lấy quan hệ tốt đẹp với Chu Minh, vô cùng đáng giá!

- Đa tạ Trương gia chủ, trong khoảng thời gian này nho gia công pháp của ta quả thật đã đạt đến một bình cảnh, không thể nào đột phá được. Hy vọng ta có thể tham khảo công quyết này để tìm ra phương pháp!

Chu Minh cảm tạ nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười khẽ gật đầu nói:

- Tốt lắm, cứ như vậy, ta xin đi trước, phu nhân vẫn còn đợi ta ở nhà!

Nói xong liền chuyển thân nhẹ nhàng rời đi.

“Cũng nên tìm một sơn môn thích hợp cho Thiên Tâm Tông thôi, không thể cứ mãi du ngoạn được!” Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên đang chơi đùa bên trong những khóm hoa, trong lòng tự đề tính mình.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Phù Vân Tiên Phủ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Mặt nước biển xanh biếc, những cơn sóng không ngừng đánh vào bờ để lại trên bãi cát vô số những vỏ sò vỏ ốc. Trên mặt biển, từng đàn hải âu nhẹ nhàng tung cánh. Tất cả tạo nên một không khí an bình, tự nhiên.

Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên đang ngồi cạnh nhau trên một tảng đá, ngắm nhìn ánh nắng ban mai chiếu lên mặt biển phát ra những tia sáng óng ánh.

Ba năm, đã ba năm trời đằng đằng, hoa tiền nguyệt hạ, hàn lãnh Tuyết Sơn, Côn Lô ôn tuyền, Lạc Dương hoa hải ..... tất cả những địa phương mỹ lệ đều đã in dấu chân của họ.

Trong ba năm này, tình hình thế lực của các thế gia cũng đã có rất nhiều chuyển biến.

Tinh Phong thế gia cường thế xuất tràng, số lượng cao thủ vượt xa các thế gia còn lại. Cùng với buôn bán da thú, đồ nghiệp, ngọc khí ba phương diện lũng đoạn, đã bắt đầu cạnh tranh ngôi vị thiên hạ đệ nhất thế gia cùng với Lý gia.

Lý gia vẫn như trước dựa vào lợi nhuận kinh người của diêm nghiệp (buôn bán muối), vẫn nắm chặt vị trí đệ nhất thế gia không chịu buông tay. Nhưng hiển nhiên, sự quật khởi của Tinh Phong thế gia đã không có cách nào ngăn cản được.

Thạch gia và Trương gia thế lực không hơn kém nhau bao nhiêu. Trước kia Thạch gia dựa vào Ma Tông chống lưng ở phía sau, cho nên mới có thể xếp trên Trương gia một bậc. Nhưng hiện nay phía sau của Trương gia còn có cả một Tinh Phong thế gia lực lượng còn hùng hậu hơn, lại thêm "Thiên Vũ lâu" và "Ám Huyết", thế lực của Trương gia ngược lại cao hơn Thạch gia một chút.

Vũ Văn gia vẫn như trước đứng ở vị trí cuối cùng. Cái chết của Vũ Văn Hóa Cập đã khiến cho toàn thể Vũ Văn gia phẫn nộ, bắt đầu quyết liệt công kích Lý gia trên phương diện buôn bán vải. Trước đây Lý gia đối việc kinh doanh này không coi trọng lắm, Vũ Văn gia vừa ra tay đã đoạt được hơn phân nửa thị trường. Cùng lúc đó, Tinh Phong thế gia cũng bắt đầu công kích trên phương diện đồ nghề, khiến cho Lý gia căn bản là không thể nào đối phó với Vũ Văn gia.

Tình huống của năm đại thế gia rất không rõ ràng!

Lý gia và Tinh Phong thế gia cùng một đẳng cấp. Lý gia thắng về nhân số, Tinh Phong thế gia lại vượt trội về cao thủ.

Thạch gia và Trương gia cùng một đẳng cấp, thế lực cũng tương đương với nhau, trong lúc tranh đấu quyết liệt rất khó phân rõ ai mạnh ai yếu.

Vũ Văn thế gia vẫn đứng ở vị trí cuối cùng. Số lượng tiên thiên cao thủ trong thế gia không nhiều lắm. Cũng may là trước đây Vũ Văn Hóa Cập đã dựa vào tu ma pháp quyết huấn luyện được khoảng mười cao thủ Kim Đan kỳ, cho nên vẫn có thể miễn cưỡng bảo tồn được vị trí thế gia.

Trương Tinh Phong trong lòng thở dài: "Ai ..... Vốn muốn nhanh chóng tìm ra một sơn môn thích hợp cho Thiên Tâm Tông, không ngờ đã ba năm rồi vẫn còn chưa tìm được!"

- Phong ca, những cảnh đẹp trên đại lục này hình như chúng ta đều đã đi qua hết rồi phải không?

Phong Ngữ Yên xoay người lại nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt của nàng nhìn chăm chăm vào hắn.

Trương Tinh Phong cảm thấy có điểm bất diệu, mỗi khi Phong Ngữ Yên dùng ánh mắt này nhìn hắn là y rằng sau đó sẽ có chuyện xảy ra. Nhưng cho dù đó có là hố bẫy thì hắn cũng phải nhảy vào mà thôi.

- Đúng vậy!

Trương Tinh Phong nhìn khuôn mặt đang cười rạng rỡ của Phong Ngữ Yên đáp lời.

- Ân ..... Phong ca, muội bây giờ cũng là Kim Đan tiền kỳ, có thể ngự kiếm phi hành rồi đúng không?

Phong Ngữ Yên càng cười tươi hơn.

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu. Trong ba năm này, Trương Tinh Phong hầu như mỗi ngày đều giúp Phong Ngữ Yên tẩy tủy, đả thông kinh mạch ..... Dưới sự hỗ trợ của hỗn độn lực, trong vòng ba năm Phong Ngữ Yên đã đạt đến Kim Đan kỳ.

Phong Ngữ Yên nắm lấy cánh tay của Trương Tinh Phong nói:

- Vậy chúng ta có thể nào ra ngoài biển chơi không? Chúng ta ở trên trời cứ chậm rãi mà bay, không phải là rất lãng mạn sao?

Trương Tinh Phong trong lòng đột nhiên cảm thán: “Trời ạ, biển, biển rộng, so với đại lục còn lớn hơn rất nhiều, bây giờ mà du ngoạn thì biết đến bao giờ mới xong đây. Nhưng mà ..... ta có thể từ chối được sao?” Trương Tinh Phong nhìn ánh mắt mong đợi của Phong Ngữ Yên, trong lòng cảm thấy bất đắc dĩ.

- Được rồi, chúng ta sẽ ra biển!

Trương Tinh Phong đột nhiên cười, nụ cười rất rạng rỡ.

“Biển, tại sao trước đây ta lại không nghĩ đến nó? Trên biển có vô số hải đảo, ta chỉ cần tìm một nơi thật lớn, thật đẹp, không phải là đã có thể làm tông môn rồi sao? Thật đúng là ngu ngốc, uổng phí cho mình cất công tìm kiếm tại đại lục trong một thời gian dài như vậy. Những địa phương tại đại lục đương nhiên đều đã bị người ta chiếm lĩnh hết rồi. Hải đảo, trong đại hải có biết bao nhiêu là hải đảo, còn ta thì muốn tìm bao nhiêu? Một cái là đủ rồi!” Trương Tinh Phong vẻ mặt tươi cười, khiến cho Phong Ngữ Yên bên cạnh cảm thấy khó hiểu.

- Tốt lắm, Ngữ Yên, bây giờ chúng ta xuất phát được chưa?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói, hiện tại quả thật hân đang rất sốt ruột.

Phong Ngữ Yên lập tức mỉm cười, cặp mắt cũng híp lại:

- Được mà, hì hì, tướng công ~ ~ ~ ~ ~

Trương Tinh Phong trong lòng giật mình. Lần này Phong Ngữ Yên lại gọi hân là “tướng công” một cách vừa dài vừa kỳ quái như vậy, hân biết mình nhất định sẽ gặp xui xẻo. Lần trước tại Tuyết Sơn khi nàng gọi như vậy, đã khiến cho hân phải lặn lội đến An Nghi để tìm mua bột củ sen, chính là bởi vì nhớ tới bột củ sen có thể dưỡng nhan. Lần này lại có chuyện gì đây?

Trương Tinh Phong lập tức làm ra vẻ thản nhiên, bất quản chuyện gì đều có thể giải quyết được.

- Cũng không có chuyện gì đâu, chỉ là muốn tướng công tìm cho thiếp một đóa phù vân thật lớn. Bây giờ thiếp vẫn còn chưa có thực lực để ngự mây, tướng công có thể nào để cho thiếp đứng trên mây tham quan đại hải được không?

Phong Ngữ Yên mở miệng ra là “tướng công”, khiến cho Trương Tinh Phong nghe được trong lòng phấn chấn.

- Ngữ Yên, chuyện này đơn giản thôi mà!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Đối với hắc chuyện này thật sự không khó, bởi vì trong “Chú Tiên Quyết” đã có ghi lại phương pháp luyện chế “Phù Vân Tiên Phù”.

- Ngữ Yên, xem nhé, xem tướng công ta làm thế nào!

Phong Ngữ Yên đặc ý nói. Phong Ngữ Yên bên cạnh lập tức mỉm cười quan sát.

Trương Tinh Phong nhìn những đám mây trắng đang bay trên bầu trời, sắc mặt tươi cười đột nhiên thu liễm lại. Thân hình hắc chậm chậm bay lên, trên người đột nhiên phát ra từng đạo hỗn độn lực. Chỉ thấy hai tay hắc khẽ hợp lại, sau đó lại mở ra, một cỗ hấp lực cường đại đột nhiên sản sinh.

Phương hướng của luồng hấp lực chính là bầu trời vô tận. Chỉ thấy từng đám mây trắng bắt đầu tụ hợp lại, từng đạo hỗn độn lực bắt đầu dung nhập vào trong những đám mây. Bản thân những đám mây bình thường không có cách nào luyện chế được, chỉ có dung nhập với hỗn độn lực mới có thể luyện chế.

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười, một khối vật thể màu vàng đột nhiên xuất hiện trên tay của hắc.

“Đã làm thì phải làm cho tốt!” Khối vật thể màu vàng lập tức bay vào bên trong “khí đỉnh”.

“Khí đỉnh” đột nhiên bay ra, tiếp theo là mười lăm thủ ấn quyết khiến cho Phong Ngữ Yên hoa cả mắt. “Khí đỉnh” mở ra, tất cả bạch vân đều bị hút vào bên trong. Trương Tinh Phong nhanh chóng đánh ra ba thủ ấn quyết cuối cùng, “khí đỉnh” đóng lại.

Trên người của Trương Tinh Phong bắt đầu phát ra từng đạo lực muội chân hỏa. Hắn khẽ mỉm cười, ánh mắt chột lóe sáng, một luồng lực muội chân hỏa lập tức bay đến bên dưới khí đỉnh .....

Sau nửa canh giờ, Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn những đám mây đã biến thành màu vàng bên trong khí đỉnh. Tất cả đều đã đại công cáo thành. Hai tay của hắn lập tức kết thành mười tám thủ ấn quyết sau cùng, thu đỉnh. Trương Tinh Phong mở khí đỉnh ra, một đám mây màu vàng phát ra ánh sáng chói lọi đột nhiên xuất hiện.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, đám mây màu vàng lập tức biến đổi. Trước tiên là biến thành lớn hơn, sau đó lại phân thành hai nửa. Phần phía trên lập tức biến thành một tòa lâu vũ xinh đẹp, đám mây màu vàng bên dưới thì nâng tòa lâu vũ lên.

Trương Tinh Phong quan sát tất cả, khẽ mỉm cười, tỏ ra rất hài lòng. Chỉ đơn giản như vậy, một tòa “Phù Vân Tiên Phủ” đã hoàn thành.

- Phong ca, huynh thật là vĩ đại, quá vĩ đại!

Phong Ngữ Yên hưng phấn nhìn tòa “Phù Vân Tiên Phủ” xinh đẹp, lập tức ngự “Lục Hà” tiên kiếm do Trương Tinh Phong luyện chế cho nàng bay lên phía trên.

- A, Phong ca, đám mây này là thể rắn a, là thật! Oa, cái nhà này cũng như vậy, so với ngọc thạch còn cứng rắn hơn!

Phong Ngữ Yên đứng trên đám mây không ngừng reo lên.

Trương Tinh Phong mỉm cười, bay lên phía trên “Phù Vân Tiên Phủ”.

Phong Ngữ Yên nhìn thấy Trương Tinh Phong, lập tức chạy đến, nắm lấy cánh tay của hắn, bấu môi nói:

- Phong ca, rốt cuộc xảy ra chuyện gì vậy? Không phải là phù vân hay sao, tại sao lại biến thành thật thể như vậy?

Trương Tinh Phong lên tiếng giải thích:

- Sỡ dĩ người bình thường không thể ngự trên phù vân được, chính là bởi vì nó quá mỏng manh. Cho dù có nén ép lại, nó cũng sẽ lại phân tán ra. Ta kỳ thật là sử dụng hỗn độn lực để kết nối chúng lại, khiến cho chúng dày đặc hơn, bằng vào thực lực Kim Đan kỳ của nàng hoàn toàn có thể ngồi lên. Nhưng vì để cho lão bà nàng có thể thoải mái hưởng thụ du ngoạn, cho nên

tướng công ta phải hao phí mất một viên một viên Kim Huyền Thạch trân quý, luyện chế thành “Phù Vân Tiên Phủ” này. Tiên phủ này hoàn toàn có thể so sánh với một kiện đỉnh cấp pháp khí. Ha ha!

Cùng không biết chuyện gì xảy ra, ba năm nay ở cùng với Phong Ngữ Yên, Trương Tinh Phong thường xuyên cười rất nhiều. Có lẽ là vì hắc cao hứng vì thấy nàng vui vẻ, hoặc là hắc cao hứng vì được ở cùng với nàng. Bất quản nói như thế nào, tính cách trầm muộn trước đây của hắc đã thay đổi rất nhiều. Trương Tinh Phong thậm chí còn hay nói đùa.

Phong Ngữ Yên nghe được, lập tức ngọt ngào nói:

- Cám ơn tướng công!

Trương Tinh Phong nắm tay của Phong Ngữ Yên, bước lên tòa lầu vũ. Theo những bước đi của hắc, đám mây màu vàng lập tức biến thành bàn ghế, giường, tủ ..... Một tòa nhà rất nhanh chóng đã được hình thành.

Phong Ngữ Yên khó tin bùm miệng nhìn tất cả diễn ra. Gia cụ cũng có thể hình thành như vậy, nàng quả thật là lần đầu tiên nhìn thấy.

- Phong ca, Phong ca, Phong ca!

Phong Ngữ Yên đã bắt đầu nói lung tung:

- Đây là chuyện gì vậy? Cái ghế này, cái bàn này, còn có cái giường này nữa .....

Trương Tinh Phong cười hắc hắc:

- Ngữ Yên, ta không phải đã nói rồi sao? Đây là một kiện pháp khí, tùy theo tâm ý mà biến hóa, miễn là trong khả năng có thể cho phép được!

Chuyện này tại tiên giới vốn là một chuyện rất bình thường. Tại tiên giới có rất nhiều tiên nhân không có địa vị, không có địa bàn của riêng mình, chỉ có thể tạo ra một tòa “Phù Vân Tiên Phủ” để sinh sống. Hơn nữa những tiên nhân đáng thương này, sợ rằng ngay cả Kim Huyền Thạch cũng không có được, tiên phủ còn kém hơn so với của Trương Tinh Phong. Kim Huyền Thạch là một loại đá năm đó Bàn Cổ thu thập được, công năng không lớn, chủ yếu chỉ dùng để kiến tạo tiên phủ hay cái gì đại loại như vậy, nhưng nó lại rất thực dụng và cực kỳ khó kiếm.

- Ngữ Yên, chúng ta có nên đi mua một số thứ để trang hoàng cho nhà cửa hay không? Dù sao sau này chúng ta cũng ở đây mà!

Trương Tinh Phong lên tiếng đề nghị.

- Được a, đi, chúng ta đi ngay bây giờ!

Phong Ngữ Yên nghe được lập tức quyết định, nắm lấy tay của Trương Tinh Phong kéo đi. Trương Tinh Phong khẽ vung tay lên, “Phù Vân Tiên Phủ” liền lập tức được thu vào bên trong Thiên Vũ.

Nửa năm sau!

Trên mặt biển mênh mông, chưa từng có dấu vết của con người, trên bầu trời đang có một tòa tiên phủ huyền ảo đặt trên một đóa phù vân màu vàng. Lúc này Trương Tinh Phong đang ở bên trong tiên phủ, ngồi trên một chiếc bàn, một bên xem sách, một bên thưởng thức trà xanh.

Phong Ngữ Yên đem mấy chục chậu hoa đặt lên đám mây bên ngoài lầu vũ. Vì lo lắng những bông hoa này sẽ bị héo, hặc là bị gió thổi nát, Trương Tinh Phong đã tạo ra một lan can thật dài, hoàn toàn bao phủ chung quanh tiên phủ.

Trương Tinh Phong còn an bài trên đám mây bên ngoài hai chiếc ghế dài. Phong Ngữ Yên chạy đến bên cạnh chiếc ghế, thoải mái ngồi xuống, ánh mắt xuyên qua lan can chiếu xuống đại hải vô biên bên dưới.

Trong biển rộng quả thật có rất nhiều mỹ cảnh. Chỉ trong vòng nửa năm, Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên đã phát hiện ra mấy chục hòn đảo chưa từng có người đặt chân đến. Trong số đó còn có một hòn đảo có lá trà “Vũ Quan Lộ” trân quý, khiến cho Trương Tinh Phong cao hứng. Nhưng cuối cùng hắn vẫn không lựa chọn hòn đảo này.

- Phong ca, Phong ca, mau đến đây, thật là một hòn đảo đẹp quá!

Phong Ngữ Yên đột nhiên gọi lớn. Trương Tinh Phong nghe được, vội vàng chạy đến. Trên biển rộng những thứ đáng xem cũng chỉ có hải đảo và một số động vật xinh đẹp mà thôi.

Trương Tinh Phong vừa bước ra bên ngoài, đã bị Phong Ngữ Yên nắm tay kéo đến lan can.

Đứng bên cạnh lan can, Trương Tinh Phong nhìn thấy một hòn đảo khiến cho hắn giật mình.

Đây là ba hòn đảo, một nhỏ hai lớn, hình thành Tam Tài Trận của thiên nhiên. Xung quanh còn có một số đảo nhỏ, hình thành Tụ Linh Trận. Linh

khí vô cùng dày đặc, gấp mười lần tại Minh vương triều, có thể dễ dàng nhìn thấy linh chi tiên thảo trên đảo này.

“Chính là nó! Chính là tông môn của Thiên Tâm Tông!” Trương Tinh Phong trong lòng vui mừng, lập tức vỗ tay quyết định.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Ngã Yếu Đường Phụ Thân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Ngử Yên, chúng ta xuống phía dưới xem đi, hình như phong cảnh cũng không tệ!

Trương Tinh Phong quay sang nói với Phong Ngử Yên.

Phong Ngử Yên nghe được, bỗng nhiên mỉm cười, cũng không thèm quan tâm đến Trương Tinh Phong, lập tức ngự “Lục Hà” tiên kiếm bay ra, còn quay lại nhìn Trương Tinh Phong gọi lớn:

- Phong ca, nhanh lên đi, muội xuống trước nhé!

Nói xong liền cười giảo hoạt, một mình ngự kiếm bay xuống phía dưới tam đảo.

Trương Tinh Phong bất đắc dĩ lắc lắc đầu, thân hình chợt lóe lên, trong nháy mắt đã biến mất tại “Phù Vân Tiên Phủ”, xuất hiện bên cạnh Phong Ngử Yên.

Phong Ngử Yên quay sang Trương Tinh Phong, cười hì hì nói:

- Phong ca, tốc độ thật là nhanh a!

Trương Tinh Phong không để ý tới, thân hình ổn định lại, hai người hạ xuống hòn đảo nhỏ nhất ở phía nam.

Tam đảo một nhỏ hai lớn, diện tích của hai đảo lớn có lẽ là bằng một phần tư của Hoàng Vũ đảo quốc, quả thật là vô cùng lớn. Diện tích của đảo nhỏ thì bằng khoảng một nửa của đảo lớn.

Nơi này hoa thơm bướm lượn, ôn hòa thanh tịnh, thế ngoại đào nguyên bất quá cũng chỉ như vậy mà thôi. Trương Tinh Phong cảm thán không ngớt, còn Phong Ngử Yên thì lại đang đuổi theo một con mai hoa lộc (hươu sao) đang chạy trên bãi cỏ.

Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát nam đảo này. Linh khí trên tam đảo vô cùng dày đặc, trong đó linh khí tại đảo nhỏ là mạnh nhất, còn tại hai hòn đảo lớn thì thấp hơn một nửa.

Trên đảo nhỏ cũng không hề có hiểm cảnh hay ác thú, chỉ có một số động vật hiền lành, đáng yêu.

Linh giác của Trương Tinh Phong lập tức bao trùm khắp cả tam đảo, bắt đầu cẩn thận quan sát. Tất cả những động vật và thực vật đều hiện lên trong đầu của hắn.

Đột nhiên Trương Tinh Phong ngẩn người, khoé miệng khẽ mỉm cười, quay về phía Phong Ngữ Yên gọi lớn:

- Ngữ Yên, đến đây, mau đến đây!

Phong Ngữ Yên đang ôm lấy mai hoa lộc chơi đùa, nghe thấy Trương Tinh Phong gọi, không tình nguyện nói:

- Có chuyện gì vậy? Lão công, có chuyện gì thì chàng cứ đi trước đi, thiếp ở lại đây chơi đùa một lát!

Trương Tinh Phong cười khở, thân hình vừa động liền xuất hiện bên cạnh Phong Ngữ Yên. Hắn quay sang Phong Ngữ Yên nói:

- Ngữ Yên, ta đưa nàng đến một nơi, có đẹp hơn nơi này nhiều. Nơi đó còn có rất nhiều động vật rất đáng yêu!

Phong Ngữ Yên nghe được, lập tức nói:

- Thật sao? Tướng công, nhanh dẫn thiếp đến đó đi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nắm lấy tay của nàng, thuận di!

Nước suối róc rách, một hồ nước mỹ lệ nằm ở đầu nguồn của con suối. Bên cạnh hồ có một ngọn núi cao vút, trên núi đang có loại oanh thiên chi hoa trân quý. Loại hoa này đối với người thường mà nói, có thể khiến cho dung nhan của nữ nhân càng thêm xinh đẹp, giữ được nét thanh xuân. Đối với tu chân giả, nó càng là một bảo vật hiếm có, có thể dùng để ổn định tâm cảnh, củng cố cảnh giới.

Tại một số tu chân tông phái, loại hoa này chỉ được chuẩn bị cho một số đại nhân vật, chẳng hạn như là con của vị trưởng lão. Đương nhiên là có thể dựa vào đan dược để gia tăng cảnh giới, nhưng nếu chỉ dùng đan dược, rất dễ xảy ra tẩu hỏa nhập ma. Có kinh thường chi hoa thì không cần phải lo lắng nữa.

“Kinh thường chi hoa, ha ha ..... xem ra, ông trời quả thật muốn Thiên Tâm Tông định cư ở đây rồi!” Trương Tinh Phong cười lớn.

- Phong ca, mau đến đây!

Phong Ngữ Yên đột nhiên gọi lớn.

Trương Tinh Phong nhìn theo hướng Phong Ngữ Yên chỉ, chỉ thấy trên mặt hồ đang có hai con cá gần như trong suốt đang bơi lội ở gần Phong Ngữ Yên, một con màu vàng còn một con màu bạc. Hiển nhiên loại cá này căn bản là không biết đến loài người, hoặc là không hề sợ hãi loài người.

Trong đầu của Trương Tinh Phong trong nháy mắt xuất hiện tư liệu về loại cá này: “Kim linh ngư, đối với thân thể cực kỳ hữu hiệu, cho dù là cánh tay có bị đứt rời, cũng có thể nhanh chóng mọc dài ra lại. Ngân linh ngư, đối với Nguyên Anh cực kỳ hữu hiệu, cho dù có tổn thương như thế nào, trong một thời gian ngắn cũng có thể khôi phục lại!”

“Ông trời, tại sao ông lại đối với ta tốt như vậy?” Trương Tinh Phong muốn ngẩng mặt lên trời hét lớn. Hắn nhìn hòn đảo xinh đẹp này, trong lòng như có vô số con sóng đang dâng trào. Nơi này đúng là địa điểm tốt nhất để làm sơn môn của Thiên Tâm Tông. Có linh khí dày đặc, có kim ngân linh ngư, có oanh thiên chi hoa, còn sơn môn phái không phát triển hay sao?

Trương Tinh Phong nhìn hai đảo lớn ở phía xa, trong lòng đột nhiên suy nghĩ: “Đúng, hai hòn đảo lớn như thế mà không biết lợi dụng chẳng phải là ngốc lắm hay sao? Ta chỉ cần để cho trăm vạn người bình thường đến hai hòn đảo này sinh sống, sau đó cho bọn họ tu luyện Thái Cực Âm Dương Quyết, vậy thì mấy chục năm sau không phải đã có ít nhất mấy chục vạn cao thủ Kim Đan kỳ hay sao?

Mấy chục vạn, Trương Tinh Phong nghĩ đến đây, tim bỗng nhiên đập mạnh. Một đại tông phái tại Tu Chân giới cũng chỉ có mấy chục vạn người mà thôi. Đương nhiên Trương Tinh Phong cũng biết, mấy chục vạn tu chân cao thủ, tại Tu Chân giới cũng là một vấn đề rất khó giải quyết. Chẳng hạn như phi kiếm cho từng người, giá cả của nguyên liệu chế tạo vài vạn phi kiếm thôi đã là một con số tuyệt đối kinh khủng rồi.

Nhưng tại nhân giới, Trương Tinh Phong lại không hề lo lắng chút nào. Có đến mấy ngọn núi Bí Thiên Thạch, phi kiếm muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu. Hơn nữa, những bảo vật tại Hồng Hoang cũng có không ít. Chỉ tính

riêng nội đan của yêu thú thôi cũng đủ cho Thiên Tâm Tông trở thành một môn phái mạnh nhất tại Tu Chân giới rồi.

“Tông phái lớn nhất Tu Chân giới! Tông phái lớn nhất!” Trương Tinh Phong trong lòng kích động. Đây là mong muốn của tất cả các Tu Chân tông phái, bây giờ nó lại sắp sinh ra trên tay của hắn.

- Ngử Yên, chúng ta trở về nhà thôi!

Trương Tinh Phong quả thật đã không đợi được nữa.

Phong Ngử Yên nhìn thấy biểu tình của Trương Tinh Phong, nàng biết Trương Tinh Phong nhất định đang có sự tình rất quan trọng, liền nhu thuận nói:

- Được, chúng ta đi ngay bây giờ sao?

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu:

- Ừ, đi ngay bây giờ!

Nói xong liền nắm lấy tay Phong Ngử Yên, thuận di một cái đã đến phía trên “Phù Vân Tiên Phủ”.

Theo tâm ý của Trương Tinh Phong, “Phù Vân Tiên Phủ” lập tức tiến vào bên trong Thiên Vũ thủ trạch. Còn Trương Tinh Phong và Phong Ngử Yên thì lập tức ngự kiếm bay trở về Tinh Phong trang viên .....

Một năm sau!

Lúc này Thiên Tâm Tông đã hoàn toàn xây dựng xong. Năm đó khi Trương Tinh Phong trở lại Tinh Phong trang viên, lập tức bảo Tiêu Lâm chọn ra trong số ngàn vạn thủ hạ những người thích hợp để gia nhập Thiên Tâm Tông.

Người báo danh nhiều đến mức Trương Tinh Phong cũng không thể tưởng tượng được. Năm đó Trương Tinh Phong tuyển ra một số tinh anh, cho bọn họ phục dụng Khải linh đan, khiến cho tất cả đều đạt đến Kim Đan kỳ. Những người này đều là tuyển ra từ Dã Thú quân đoàn và Thiết Huyết quân đoàn. Điều này khiến cho tất cả đều biết, Thiên Tâm Tông chính là đại biểu cho tiên nhân, trường sinh bất lão, võ công vô địch.

Sau đó, số người đến báo danh càng lúc càng nhiều hơn. Trương Tinh Phong bắt buộc phải ra lệnh tiến hành hạn chế. Cho dù như vậy, cuối cùng cũng có đến hơn trăm vạn người được tuyển chọn. Trương Tinh Phong lập

tức chế tạo một Truyền Tống Trận khổng lồ, trực tiếp truyền tống bọn họ đến tam đảo.

Trăm vạn người này còn mang theo cả lão bà hài tử đến tam đảo!

Điều này khiến cho Trương Tinh Phong xót ruột, bởi vì Truyền Tống Trận quả thật là rất hao tổn ngọc thạch. Sau cùng, Trương Tinh Phong phát hiện ra ma tinh cũng có thể sử dụng để chế tạo Truyền Tống Trận. Năng lượng của một khối ma tinh đương nhiên là gấp vô số lần so với ngọc thạch. Sáu khối ma tinh là đã đủ để truyền tống một trăm tám mươi vạn người, năng lượng vẫn còn dư không ít.

Điều này làm cho hắn vô cùng tiếc số ngọc thạch đã sử dụng trước đó!

Những người mới đến chỉ có thể sinh sống trên hai hòn đảo nam bắc, bởi vì hòn đảo chính giữa chỉ có những hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông mới có thể lui tới. Tại hai hòn đảo nam bắc chỉ là đệ tử ngoại vi mà thôi, chỉ khi nào đạt đến Kim Đan kỳ mới có thể trở thành hạch tâm đệ tử.

Cư dân trên hai hòn đảo nam bắc phát hiện ra không khí tại nơi này quả thật rất tốt. Quan trọng là nơi này còn có vô số thiên tài địa bảo. Những đệ tử ngoại vi này còn thỉnh giáo Trương Tinh Phong, có thể thu hoạch những thiên tài địa bảo này hay không. Trương Tinh Phong đương nhiên là gật đầu đáp: “Các người cứ tùy tiện sử dụng đi!”. Đương nhiên, những đệ tử này rất nhanh đã thu hoạch vô số bảo vật về nhà.

Chỉ một năm ngắn ngủi, thông qua Truyền Tống Trận, vô số nguyên liệu đã được chuyển đến tam đảo. Tam đảo lập tức bắt đầu kiến thiết, từng tòa phòng ốc lần lượt mọc lên .....

Trương Tinh Phong đứng tại “Phù Vân Tiên Phủ”, từ trên cao nhìn xuống Thiên Tâm tam đảo bên dưới. Hai hòn đảo nam bắc mặc dù có đến hơn trăm vạn người, nhưng hai đảo này thật sự quá lớn. Nên biết rằng Hoàng Vũ đảo quốc vốn có hơn cả ức người, hai hòn đảo này cộng lại cũng đã bằng một nửa Hoàng Vũ đảo quốc rồi. Tổng cộng ba trăm vạn người cũng chỉ có thể khiến cho hai đảo có một chút khí tức của con người mà thôi.

Mà sơn môn của Thiên Tâm Tông tại hòn đảo chính giữa dường như vẫn không có gì thay đổi. Chỉ thấy ở giữa đảo có một quần thể kiến trúc vô cùng lớn, mặc dù tại nơi này chỉ có hai ngàn người mà thôi. Đây là chủ ý của

Trương Tinh Phong, tại Tu Chân giới đều là như vậy, một tu chân môn phái có một vạn người thì ít nhất phải có địa bàn đủ cho mười vạn người sinh sống.

Hai ngàn người này là đệ tử nòng cốt của Thiên Tâm Tông, là rường cột của Thiên Tâm Tông trong tương lai.

Mười năm sau, theo diêm nghiệp (buôn bán muối) dần dần bị Tinh Phong thế gia và Trương thị thế gia xâm chiếm, Lý gia cuối cùng đã phải rời khỏi ngôi vị đệ nhất thế gia. Vinh quang mấy trăm năm của Lý gia cuối cùng đã lụi tắt.

Trương Tinh Phong trở thành thiên hạ đệ nhất thế gia là một chuyện không cần phải bàn cãi!

Trên Thiên tâm tam đảo có rất nhiều cao thủ muốn trở về với thế giới phồn hoa, Trương Tinh Phong đều an bài bọn họ đến Thiên Phong đồ trang và Thiên Phong diêm hành để làm việc.

Những cao thủ vừa đạt đến Kim Đan kỳ đều được đến Hồng Hoang luyện tập, đương nhiên là cũng thuận tiện thu thập da thú và nội đan.

Cùng năm, Phong Ngữ Yên cuối cùng cũng đã có mang!

- Phong ca, huynh nói xem hài tử của chúng ta là nam hay nữ thì tốt hơn?

Phong Ngữ Yên lúc này có thêm một phần chín chắn, giảm bớt một phần nhõng nhẽo.

Trương Tinh Phong sắc mặt hưng phấn:

- Bất quản là nam hay nữ, chỉ cần là hài tử của ta là tốt rồi!

Kiếp trước, hắn thậm chí chưa từng kết hôn. Bây giờ lại có hài tử, quả thật là hưng phấn như muốn phát điên.

Hắn đã sớm bắt đầu sốt ruột. Năm đó sau khi Lang Phong kết hôn, chỉ hơn một năm sau thì Nhạc Nguyệt công chúa đã có mang, sau đó sinh ra một khuê nữ xinh đẹp. Lang Phong vẫn thường xuyên mượn việc này để trêu chọc Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong trong lòng vẫn rất buồn rầu. Hắn vẫn rất “cố gắng” đẩy chứ, nhưng lại chẳng hề có kết quả gì. Mười năm, đến khi hắn gần như đã mất hết hy vọng thì lại kinh hỉ phát hiện ra mình đã được làm phụ thân.

- Phong ca, huynh đã nói sẽ luyện chế cho đại ca của muội một thanh tiên khí phải không? Tại sao đến bây giờ vẫn còn chưa thấy gì?

Phong Ngữ Yên đột nhiên chuyển qua chủ đề khác.

Trương Tinh Phong bất đắc dĩ cười khổ. Năm đó hắn chỉ cần sử dụng tử hỏa là đã có thể luyện chế pháp khí rồi. Bây giờ lại là lục muội chân hỏa, lại thêm những nguyên liệu trân quý, hoàn toàn có thể luyện chế tiên khí. Nhưng Trương Tinh Phong lại rất coi thường phương pháp luyện chế này, một là phải hao phí rất nhiều nguyên liệu, hai là không thể tận dụng được hoàn toàn nguyên liệu, thứ ba chính là luyện chế rất chậm.

Chỉ có sử dụng “khí đỉnh” mới là con đường đúng đắn nhất. Nhưng hiện giờ “khí đỉnh” của Trương Tinh Phong chỉ mới là chanh cấp mà thôi, còn chưa thể luyện chế tiên khí.

“Khí đỉnh” chẳng những có thể hoàn toàn phát huy công hiệu của nguyên liệu, hơn nữa tốc độ luyện chế cũng nhanh hơn, bình thường chỉ cần khoảng hai canh giờ mà thôi. Năm đó khi Trương Tinh Phong luyện chế “Lục Hà” cho Phong Ngữ Yên đã tốn mất một tháng, hơn nữa còn tiêu hao rất nhiều nguyên liệu, mới có thể khiến cho “Lục Hà” trở thành một đỉnh cấp tiên khí. Kỳ thật số nguyên liệu này sợ rằng luyện chế cả thần khí cũng đủ dùng. May mắn là bên trong Thiên Vũ thủ trạch có vô số nguyên liệu, hắn mới dám mạnh tay như vậy. Sau đó, Trương Tinh Phong lại dùng rất nhiều nguyên liệu để luyện chế cho Phong Ngữ Yên một kiện “Hồng La Phượng Y” mới, bởi vì kiện năm đó cấp bậc quá thấp.

Bây giờ lại muốn hắn luyện chế cho Phong Thiết Tuấn một kiện tiên khí, chẳng lẽ tưởng rằng luyện chế tiên khí dễ như ăn cơm hay sao?

- Ngữ Yên, nàng biết không? Ta luyện chế cho nàng hai kiện đỉnh cấp tiên khí đã hao tổn nguyên liệu có lẽ ngang với sáu đỉnh cấp tiên khí tại tu chân thánh thành rồi. Nếu như “khí đỉnh” tu luyện thành công, số nguyên liệu này thậm chí có thể luyện chế ba mươi đỉnh cấp tiên khí!

Trương Tinh Phong đáng thương cố gắng giải thích với Phong Ngữ Yên.

Phong Ngữ Yên liền quay mặt sang hướng khác, không thèm nhìn Trương Tinh Phong nữa:

- Hừ, thiếp bất quản tổn bao nhiêu nguyên liệu, chàng nhất định phải luyện chế. Nếu không, nếu không ..... thiếp sẽ tức giận!

Trương Tinh Phong lập tức lên tiếng:

- Được rồi, được rồi, ta sợ nàng rồi, lão bà, nàng ngàn vạn lần đừng tức giận, sẽ ảnh hưởng đến thai nhi đấy .....

Phong Ngữ Yên hài lòng gật gật đầu:

- Coi như chàng cũng có hiểu biết. Tốt lắm, việc này hãy làm nhanh một chút nhé, đại ca của thiếp đã nói vài rồi, không có một kiện binh khí vừa tay!

Trương Tinh Phong cũng chỉ có thể gật đầu đáp ứng. Bây giờ lão bà của mình cũng đã có hài tử rồi, còn có thể nói gì đây? Mặc dù có một chút bất đắc dĩ, nhưng trong lòng hẳn quả thật rất cao hứng, bởi vì cuối cùng hẳn cũng đã sắp được làm phụ thân.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Âm Hồn Bất Tán Sát.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong ở bên ngoài phòng không ngừng đi qua đi lại. Cho dù tại Thanh Long đại lục hẳn có là một nhân vật không ai có thể so sánh, địa vị tôn sùng, nhưng bây giờ cũng chỉ có thể ở bên ngoài chờ đợi mà thôi. Không có biện pháp gì để giúp đỡ thê tử, cũng không có việc gì để làm, khiến cho hắn vô cùng sốt ruột.

Lang Phong bọn họ cũng ở bên ngoài, tất cả đều đang đợi hài tử bảo bối của Trương Tinh Phong chào đời. Chứng kiến bộ dạng sốt ruột của Trương Tinh Phong, không khỏi bật cười.

- Sư phụ, bây giờ sư nương đang ở bên trong. Còn có một đoạn thời gian nữa, hay là người ngồi xuống nghỉ ngơi một chút đi!

Trương Vũ mỉm cười, quay sang nói với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong đột nhiên ngừng lại, quay về bọn Lang Phong cười khổ:

- Ta có thể an tâm nghỉ ngơi được hay sao? Thật là .....

Nói xong lại đi qua đi lại bên ngoài cửa, thỉnh thoảng áp tai sát vào để nghe thử bên trong có phát sinh chuyện gì hay không.

Trương Tinh Phong chưa bao giờ trải qua loại chuyện như thế này, thành ra lúc này trong lòng rất hoang mang. Có lo lắng đối với Phong Ngữ Yên, cũng có mong đợi đối với hài tử sắp chào đời, còn có sự kiêu ngạo vì sắp trở thành phụ thân. Tâm tình phức tạp của hắn lúc này người bình thường không thể nào tưởng tượng được.

Nhưng bất kể Trương Tinh Phong có lo lắng như thế nào, hắn cũng chỉ có thể chờ đợi, chờ đợi hai bà mụ bên trong bước ra.

Thời gian phẳng phất như trôi qua rất chậm, trên trán của Trương Tinh Phong bắt đầu lấm tấm những giọt mồ hôi. Trương Tinh Phong không ngừng trông ngóng, không ngừng đi qua đi lại, mồ hôi chảy xuống mặt nhưng dường như hắn không hề có cảm giác gì.

Đột nhiên .....

Trương Tinh Phong trong lòng đột nhiên hoảng sợ, một cảm giác giống như khi hắn cảm nhận được Lang Phong gặp nạn. Trương Tinh Phong không do dự lập tức phá cửa xông vào phòng.

“A!”

Trương Tinh Phong đột nhiên gầm lên, nhưng xuất hiện ngay sau đó lại là

“Oa—— Oa——” Tiếng trẻ con khóc vang lên.

Nhưng đó vẫn chưa phải là tất cả .....

“Oanh!”

Một tiếng nổ lớn vang lên, cả gian phòng đều chấn động. Trên cấm thạch đã có nhiều vết nứt, có thể tưởng tượng được vụ nổ vừa rồi khủng khiếp như thế nào. Nhưng Phong Ngữ Yên không phải là đang chờ sinh hay sao? Tại sao lại xảy ra vụ nổ như thế này.

Lang Phong bọn họ ở bên ngoài lập tức phản ứng, trong nháy mắt đã tiến vào phòng. Hiển nhiên bên trong đã xảy ra sự tình trọng đại, nếu không Trương Tinh Phong cũng không thể nào thất thố như vậy.

Lang Phong bọn họ sau khi tiến vào phòng, liền trợn mắt há mồm nhìn tất cả!

Trương Tinh Phong đang ôm Phong Ngữ Yên vào lòng, trước ngực còn ôm hai đứa trẻ. Hai đứa trẻ vẫn còn đang khóc, hiển nhiên không hề có vấn đề gì.

Nhưng khiến cho bọn họ giật mình chính là trên y phục của Phong Ngữ Yên đều là máu, đồng dạng trên người của Trương Tinh Phong cũng hoàn toàn là máu tươi. Lang Phong bọn họ phát hiện ra, máu trên người của Phong Ngữ Yên đều là do Trương Tinh Phong đánh vào, Phong Ngữ Yên căn bản là không hề bị thương.

Chẳng lẽ Trương Tinh Phong bị thương?

- Trương Vũ!

Thanh âm của Trương Tinh Phong vô cùng lãnh khốc.

Trương Tinh Phong đặt Phong Ngữ Yên xuống, bố trí một cấm chế để ngăn cách thanh âm bên ngoài. Hắn không muốn quấy rầy thể tử của mình nghĩ

ngôi, ôm hai đứa con, một đứa là con trai, một đứa là con gái. Trương Tinh Phong trong lòng cao hứng, nhưng trong nháy mắt hân càng thêm phần nộ. Trương Vũ cung kính đi đến bên cạnh. Từ trước nay, hân chưa bao giờ nhìn thấy Trương Tinh Phong có vẻ mặt như thế này, cho dù là khi hay tin Nhu chết, Trương Tinh Phong cũng chỉ thương tâm mà thôi. Nếu như Trương Vũ có mặt tại cuộc chiến Phong Vũ quan năm đó, hân sẽ biết vẻ mặt của Trương Tinh Phong lúc này giống hệt như khi giết chết năm mươi vạn đại quân.

- Người lập tức triệu tập tất cả đệ tử nòng cốt của Thiên Tâm Tông đến đây ..... Ta muốn tiêu diệt Lý gia! Huy diệt hoàn toàn!

Ánh mắt của Trương Tinh Phong đỏ rực, sắc mặt vô cùng lãnh khốc.

Trương Vũ bọn họ vừa nghe được liền giật mình, nhất thời không có phản ứng gì. Cái gì? Tiêu diệt Lý gia? Tiêu diệt một thế gia?

Nhưng nhìn thấy vẻ mặt như muốn ăn tươi nuốt sống của Trương Tinh Phong, Trương Vũ không nói gì thêm, lập tức đáp lời:

- Tuân lệnh!

Nói xong, liền lập tức rời đi, nhanh chóng thông qua Truyền Tống Trận đến Thiên Tâm tam đảo.

- Đại ca, hãy nhanh gọi người đến chăm sóc hai hài tử của ta. Hãy nhớ kỹ, không thể để cho hai đứa nhỏ rời khỏi phòng, biết không?

Thanh âm của Trương Tinh Phong lúc này đã không còn bình tĩnh như lúc trước.

Lang Phong cũng biết lúc này Trương Tinh Phong đang vô cùng giận dữ, lập tức gật đầu.

Ánh mắt của Trương Tinh Phong chợt sáng lên, hỗn độn lực trong tay lập tức phát ra, trong nháy mắt bao trùm khắp cả căn phòng. Lục muội chân hỏa bắt đầu luyện hóa toàn bộ căn phòng cấm thạch. Trương Tinh Phong lấy từ bên trong thủ trạc ra một khối Bí thiên thạch thật lớn, đem cả khối dung hợp cùng với căn phòng, hình thành một căn phòng mới.

Nhưng hiển nhiên Trương Tinh Phong vẫn còn chưa an tâm, phải đảm bảo an toàn tuyệt đối cho thể tử và hài tử của mình. Kim quang chợt lóe lên, “Phù Vân Tiên Phù” lập tức xuất hiện bên trong phòng, tùy theo tâm ý của

Trương Tinh Phong bắt đầu thu nhỏ lại. Trương Tinh Phong trực tiếp đem Phù Vân Tiên Phủ đặt giữa phòng.

Trương Tinh Phong đặt Phong Ngũ Yên và hai hài tử vào bên trong Phù Vân Tiên Phủ. Tiên phủ này hoàn toàn là do Trương Tinh Phong tự mình luyện chế, chỉ cần có người bên ngoài đi vào hẳn lập tức sẽ biết ngay. Chỉ có ở bên trong Phù Vân Tiên Phủ, Trương Tinh Phong mới cảm thấy an tâm.

- Nhị đệ, hai nha hoàn đã đến rồi!

Lang Phong rất nhanh đã tìm hai nha hoàn đến để chăm sóc hài tử.

Trương Tinh Phong đột nhiên quay đầu lại, nhìn chăm chăm vào hai nha hoàn, linh giác của hắn cẩn thận quan sát. Hắn không thể phạm thêm một sai lầm nào nữa, tay phải vung lên, hai đạo hỗn độn lực phân biệt tiến vào bên trong cơ thể hai nha hoàn. Mặc dù vừa rồi không phát hiện ra chuyện gì khác thường, nhưng đề phòng thì nhất định phải làm, bởi vì chuyện này quan hệ đến thân nhân của hắn.

- Hai người các người hãy chiếu cố hài tử của ta cho thật tốt, còn có phu nhân nữa, biết chưa?

Thanh âm của Trương Tinh Phong dường như rất bình đạm.

Hai nha hoàn chưa từng bao giờ nghe qua thanh âm băng lãnh như thế này của gia chủ, trong lòng cảm thấy sợ hãi. Nhưng các nàng cũng biết mình không thể cự tuyệt, chỉ có thể hoàn toàn tuân theo mệnh lệnh. Một khi khiến cho gia chủ tức giận, hậu quả các nàng cũng không thể tượng tượng được.

- Đây là hai bình sữa tươi, các người hãy từ từ cho bọn nhỏ uống. Nhưng nhớ phải chậm từ từ thôi, một ngày uống ba lần, mỗi lần một phần sáu bình, đã rõ chưa?

Trương Tinh Phong từ bên trong Thiên Vũ thủ trạc lấy ra hai bình sữa mà hắn đã chuẩn bị cho hài tử của mình.

Sau khi nhìn thấy hai nha hoàn gật đầu, Trương Tinh Phong lập tức xoay người rời khỏi phòng.

Đứng ở bên ngoài, ánh mắt của Trương Tinh Phong trở nên lạnh lẽo: “Lý gia, hừ, các người thật quá xem thường Trương Tinh Phong ta. Chẳng lẽ các

người nghĩ rằng ta không thể nhìn ra được thủ đoạn của các người hay sao? Hừ, lúc trước ta đã bỏ qua cho Lý gia các người, không ngờ bây giờ các người lại dám cấu kết với Nghịch Tiêu Ma Quân mưu hại thể diện của ta. Năm đó Lý gia đã bị Nghịch Tiêu Ma Quân đưa lên con đường tu ma, không ngờ đến bây giờ các người vẫn chưa tỉnh ngộ!”

“Nghịch Tiêu Ma Quân, không phải chỉ là một Ma Quân hay sao? Ma nguyên lực của người mặc dù lợi hại, nhưng tu luyện mười năm nay lựcמות chân hỏa của ta đã đại thành. Dựa vào Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, ta căn bản là đã không còn sợ ma nguyên lực của người nữa. Người lại dám dùng ma nguyên lực để che giấu công lực của hai bà mẹ. Hừ, mặc dù hỗn độn lực của ta đẳng cấp không bằng ma nguyên lực của người, không thể phát hiện ra được, nhưng bây giờ ta sẽ không để cho người một cơ hội nào nữa!”

“Ta biết, người bây giờ nhất định là đang dựa vào một nhục thể bình thường để tu luyện. Nhưng ta cũng biết, người không thể nào tu luyện một cách từ từ, bởi vì người không thể nào chịu đựng được sự tịch mịch cả ngàn năm. Người nhất định là dựa vào thôn phệ, hấp thu Kim Đan và Nguyên Anh của Tu Ma giả để tu luyện, hơn nữa người nhất định là chỉ có thể hợp tác với Lý gia!”

“Lý gia! Lý gia! Người cho rằng ta không thể nhìn ra được chân tướng thực sự của hai bà mẹ đó sao? Ma sát lực của bọn chúng tương đối cường đại, ngoại trừ Ma Điện ra thì có Lý gia các người là có Tu Ma giả. Tu ma pháp quyết của Vũ Văn thế gia đều là dựa vào Xạ Nhật thần cung ghi chép lại, hơn nữa tu ma pháp quyết của Ma Điện ta cũng hiểu rất rõ, chỉ còn lại Lý gia các người mà thôi!”

“Được lắm, Lý gia, các người nếu đã không tỉnh ngộ, không biết tốt xấu, vậy thì thù mới hận cũ hãy tính toán một lần luôn thể. Ta muốn hủy diệt hoàn toàn Lý gia! Hừ, Nghịch Tiêu Ma Quân, đợi đến khi ta tiêu diệt Lý gia, ta xem thử người có thể cùng với ai hợp tác, ai có thể bồi dưỡng cao thủ Thiên chi cảnh để cho người thôn phệ!” Trương Tinh Phong trong lòng đã quyết định.

Nửa ngày sau!

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn hơn một ngàn Thiên Tâm Tông đệ tử trong luyện võ trường, dựa vào lực lượng này, hoàn toàn có thể trong nháy mắt hủy diệt Lý gia.

Trương Tinh Phong lạnh lùng ra lệnh:

- Đi!

Nói xong, liền dẫn đầu ngự kiếm bay lên phía trước. Tất cả Thiên Tâm Tông đệ tử đều cảm nhận được sự giận dữ của tông chủ lúc này, lập tức theo sau, án chiếu theo trận pháp ngự kiếm phi hành.

Hơn một ngàn tu chân cao thủ ngự kiếm phi hành, quang cảnh hoành tráng chưa từng có trong lịch sử của Thanh Long đại lục. Nhưng lúc này tâm tình của Trương Tinh Phong lại không hề cao hứng. Hắn hiện tại rất muốn giết chết Nghịch Tiêu Ma Quân, nhưng hắn cũng biết, dựa vào thực lực hiện tại của hắn không thể nào giết chết một cao thủ đẳng cấp Ma Quân được. Mặc dù hiện nay Nghịch Tiêu Ma Quân đã suy yếu, nhưng hắn vẫn không thể nắm chắc được, bởi vì Ma Quân là một cấp bậc ngang với cả La Thiên Thương Tiên.

Trương Tinh Phong từ phía xa quan sát trang viên của Lý gia, ra lệnh:

- Hãy xông lên, giết! Chỉ cần là những kẻ đạt đến Tiên Thiên cảnh giới thì lập tức giết ngay. Ta muốn Lý gia phải chết!

Hơn một ngàn cao thủ phía sau tựa như một đàn châu chấu, tất cả đều xông đến Lý gia trang viên chém giết. Trương Tinh Phong lãnh khốc nhìn tất cả, chỉ cần có người đụng đến hắn, đe dọa đến thân nhân của hắn, đây chính là hậu quả.

Trương Tinh Phong nhớ lại khoảnh khắc khi hắn xông vào phòng, cho dù là bây giờ, sau lưng hắn vẫn đổ mồ hôi lạnh.

Ngay khi hắn vừa xông vào, hai bà mụ đã bắt đầu công kích. May mắn chính là mục tiêu của bọn chúng là Phong Ngữ Yên mà không phải là hai hài tử mới sinh. Phong Ngữ Yên trên người vẫn mặc đỉnh cấp tiên khí “Hồng La Phượng Y”, cho nên mới có thể giữ được tính mạng.

Trương Tinh Phong biết, đây là mệnh lệnh của Nghịch Tiêu Ma Quân. Bởi vì Nghịch Tiêu Ma Quân cho rằng, đứa trẻ mới ra đời đối với Trương Tinh Phong vẫn chưa có cảm tình gì sâu sắc, cho dù có chết, vẫn có thể sinh ra

đứa khác. Còn thê tử đã có cảm tình hơn mười năm, chỉ có giết chết thê tử, mới có thể khiến cho Trương Tinh Phong thống khổ. Trương Tinh Phong càng thống khổ thì hãn lại càng vui sướng. Tất cả khổ nạn của hãn hiện giờ đều là do Trương Tinh Phong ban cho, đối với Trương Tinh Phong, hãn hận đến thấu xương!

Nhìn thấy hai bà mu muốn giết chết thê tử của mình, Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã dùng hỗn độn lực bao lấy cả hai người. Hỗn độn lực cường đại nhanh chóng ép cả hai người nổ tung, chỉ có như vậy hãn mới có thể bình tĩnh lại một chút. Dưới áp lực quá lớn, xảy ra nổ mạnh, khiến cho trên người Trương Tinh Phong đều bị máu nhuộm đỏ. Hãn không dám tưởng tượng, nếu như hãn xông vào phòng chậm một chút, hoặc là hai bà mu công kích hài tử trước thì sẽ thế nào? Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong cũng cảm thấy sợ hãi.

Nhưng chỉ trong nháy mắt, ngọn lửa giận dữ trong lòng hãn càng bùng lên. Hãn quyết không thể để cho sự việc như vậy lặp lại một lần nữa, bây giờ rất khó tìm thấy Nghịch Tiêu Ma Quân, nhưng ít nhất hãn vẫn có thể tiêu diệt Lý gia!

Máu tươi bay múa, ánh mặt trời thê lương ..... những tiếng la thảm thiết vang lên, phảng phất như một giàn hợp xướng .....

Trương Tinh Phong chậm rãi bước đi, tiến vào bên trong Lý gia trang viên. Đây chính là căn cơ của Lý gia, thực lực mạnh nhất cũng là ở nơi này!

Linh giác của Trương Tinh Phong hoàn toàn bao trùm khắp cả trang viên. Trong trang viên chỉ có hơn mười cao thủ Thiên chi cảnh, chủ yếu là vì năm đó Lý Thiên Tường đã dùng hơn một trăm cao thủ tự sát để công kích Trương Tinh Phong.

Tiên Thiên cao thủ thì lại rất nhiều, có đến gần một vạn. Nhưng đứng trước những cao thủ Thiên Tâm Tông đã đạt đến Kim Đan kỳ, lại có thêm trận pháp công kích của Tu Chân giả, Tiên Thiên cao thủ hoàn toàn như những bông lúa bị thu hoạch, lần lượt ngã xuống.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong cười!

- Trương Tinh Phong, người thật là khinh người thái quá!

Lý Tịnh và Hồng Phất Nữ đột nhiên xuất hiện trên không trung, điên cuồng hét lớn. Trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong giơ tay lên:

- Tập hợp!

Trong nháy mắt, hơn một ngàn cao thủ lập tức có mặt tại quảng trường của Lý gia.

Lý Tịnh nhìn vô số cao thủ ngự kiếm phi hành trước mặt, trong lòng cay đắng. Chênh lệch thật sự quá lớn.

- Tại sao?

Lý Tịnh chỉ muốn biết lý do. Tại sao mười năm qua cũng không có chuyện gì xảy ra, hôm nay đột nhiên lại xuất hiện chuyện này. Lý Tịnh cũng không lo lắng, bởi vì Tiên Thiên cao thủ của Lý gia có đến gần năm vạn, nơi này mới chỉ có một vạn mà thôi.

Trương Tinh Phong cười lạnh:

- Bởi vì Nghịch Tiêu Ma Quân, cũng chính là kẻ năm đó đã dạy các người tu ma!

- Người nói ——

Lý Tịnh chấn kinh.

- Hừ, lần này các người lại dám cùng với hắn liên thủ để mưu hại thân nhân của ta, có chết cũng chưa đền hết tội!

Thanh âm của Trương Tinh Phong càng lạnh lẽo.

- Ta biết, nơi này mới chỉ là một phần năm thực lực của Lý gia mà thôi. Hừ, ba ngày, chỉ cần ba ngày ta sẽ khiến cho Lý gia hoàn toàn sụp đổ, vĩnh viễn không thể ngóc đầu lên được!

Thanh âm của Trương Tinh Phong khiến cho phụ nữ Lý Tịnh đều sợ hãi.

Chơi Vô Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Lý Gia Mạt Nhật.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Vĩnh viễn không thể ngóc đầu lên được!”

Lý Tịnh nghe được cả người run lên, lập tức vội vàng nói:

- Trương gia chủ, sự tình nhất định phải làm rõ. Quả thật đã từng có một cao thủ bí ẩn dạy chúng ta tu ma, nhưng chúng ta lại chưa hề nhìn thấy khuôn mặt thật của hắn, tuyệt đối không có khả năng liên thủ mưu hại thê nhi theo như lời ngài nói!

Lý Tịnh đã bắt đầu lo lắng, lúc này thái độ của hắn đối với Trương Tinh Phong đã tôn trọng hơn trước rất nhiều. Nhưng Trương Tinh Phong sẽ cảm ơn sự tử tế của hắn hay sao? Thê nhi suýt chút nữa đã bị giết chết! Nếu như hai bà mụ đó công kích vào phần đầu của Phong Ngữ Yên, hoặc là công kích hai đứa trẻ, kết quả sẽ như thế nào?

Trương Tinh Phong nghĩ đến đây, tâm của hắn càng thêm lạnh giá, lạnh lùng cười nhìn Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ. Hắn liếc mắt về phía sau, Thiên Tâm Tông đệ tử liền dẫn gia chủ và vài vị trưởng lão của Lý gia bước lên.

- Lý gia chủ, có phải người đã mưu hại thê nhi của ta?

Thanh âm của Trương Tinh Phong đột nhiên biến thành hư ảo vô định, hơn nữa còn mang theo một giai điệu kỳ lạ.

Sắc mặt của Lý gia chủ bắt đầu biến đổi, phảng phất giống như một Ma Khôi, lâm bẩm nói:

- Đúng vậy!

Lý Tịnh nghe được sắc mặt đại biến, tất cả trưởng lão bên cạnh cũng đều sửng sốt. Bọn họ không hiểu vì sao gia chủ lại trả lời như vậy, nhưng Lý Tịnh rất nhanh đã nhìn ra được, hắn biết tâm thần của Lý gia chủ nhất định đã bị mê hoặc.

- Tại sao người lại làm như vậy?

Trương Tinh Phong tiếp tục lên tiếng hỏi.

Lý gia chủ vô ý thức trả lời:

- Ma Quân .....

Lý gia chủ vừa nói đến đây, Lý Tịnh đã hoàn toàn mất hết hy vọng. Trương Tinh Phong nhìn Lý gia chủ nở một nụ cười tàn khốc, một luồng ánh sáng trên ngón tay phải bắn về phía hắn.

- Trương Tinh Phong!

Lý Tịnh nhìn thấy cảnh này, đột nhiên hét lớn, thân hình trong nháy mắt như một tia chớp lao về hướng Lý gia chủ. Gia chủ của Lý gia không thể nào chết một cách dễ dàng như vậy được!

Trương Tinh Phong nhìn Lý Tịnh, khinh thường cười:

- Lý Tịnh, Lý đại tướng quân, ha ha ..... ha ha ha ha ..... người không cần phải vội, ta vẫn còn chưa rộng rãi đến nỗi giết chết hắn như thế này đâu!

Ý tứ trong lời nói của Trương Tinh Phong rất rõ ràng, một gia chủ của Lý gia vẫn còn chưa đáng để hắn ra tay!

Lý Tịnh đứng bên cạnh Lý gia chủ. Vừa rồi Trương Tinh Phong xuất thủ quá nhanh, hắn căn bản là không thể ngăn cản kịp. Nhưng hắn lại phát hiện ra Lý gia chủ dường như vẫn không có vấn đề gì.

Lý gia chủ rất nhanh đã tỉnh táo lại, sợ hãi nhìn về phía Trương Tinh Phong. Hắn đã hoàn toàn nhớ lại những gì xảy ra vừa rồi, hắn biết Lý gia đã không còn hy vọng gì nữa. Hắn biết rõ thực lực của Trương Tinh Phong cường đại đến mức nào, chỉ cần dựa vào hơn một ngàn cao thủ trước mặt thôi cũng đã có thể hoàn toàn hủy diệt Lý gia rồi.

- Ha ha ..... Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, người giết chết Thiên Trường con ta, đoạt mất di thể của con dâu ta, hủy đi danh dự của Lý gia! Người nói xem tại sao ta lại không thể giết chết thê nhi của người được? Người hãy nói xem!

Lý gia chủ điên cuồng gào lên.

Trương Tinh Phong nhìn Lý gia chủ, lạnh lùng cười!

- Đừng nói nữa!

Lý Tịnh đột nhiên quát lớn. Hắn biết nếu cứ tiếp tục như vậy, Lý gia quả thật có thể bị diệt vong. Trong lòng hắn vẫn còn một tia hy vọng. Mà lúc này không ai chú ý đến Hồng Phát Nữ đã biến mất.

Hoặc là chỉ có một mình Trương Tinh Phong chú ý, nhưng vì sao hắn lại phải quan tâm? Một Hồng Phất Nữ thật sự hãn không hề để vào mắt!

- Ta phải nói, lão tổ tông, người đừng ngăn cản ta, hôm nay ta nhất định phải nói!

Lý gia chủ ánh mắt đỏ bừng, nhìn thẳng vào Lý Tịnh nói.

Lý Tịnh ngăn người, hãn nhìn thấy ánh mắt của Lý gia chủ lúc này, biết đã không thể nào ngăn cản được!

Lý gia chủ hít vài hơi thật sâu, bình phục một chút tâm tình, mới lên tiếng:

- Thiên Trường con ta thiên tư thông tuệ, tuyệt đối là nhân trung chi long, nhưng mà kết quả thì sao? Ha ha ..... ha ha ha ha ..... Lý gia của ta tại Minh vương triều đã có hơn ngàn năm lịch sử. Trừ khi trở thành thiên hạ đệ nhất thế gia đến nay, chưa từng có một kẻ nào dám khiêu chiến đến quyền uy. Không có một kẻ nào, không có một thế lực nào dám khiêu chiến!

Lý gia chủ ánh mắt sáng rực, khí thế trên người đột nhiên bùng lên.

- Lý gia đại biểu cho vô địch, đại biểu cho sự cường đại nhất!

Hào khí từ đáy lòng của Lý gia chủ phát ra.

- Biết bao vinh diệu như thế, nhưng bây giờ thì sao? Trương Tinh Phong đã hoàn toàn đập đổ vinh diệu của Lý gia! Hãn tùy ý giẫm nát, muốn giẫm là giẫm, bây giờ lại còn muốn tiêu diệt Lý gia, muốn tiêu diệt Lý gia!

Lý gia chủ nhìn gần vạn thủ thế của Tiên Thiên cao thủ chung quanh, lại nhìn sang những trưởng lão đáng thương đang bị Trương Tinh Phong bắt làm tù binh, nước mắt không ngừng chảy xuống.

Lý Tịnh cười khổ ngẩng mặt lên trời thở dài. Hãn đã mệt mỏi, quá mệt mỏi rồi. Vì cái thế gia này, từ trước đến nay hãn đã âm thầm giết chết không biết bao nhiêu cao thủ. Cứ như vậy, đã hơn một ngàn năm trôi qua rồi!

Một ngàn năm! Người bình thường cũng chỉ có thể sống vài chục năm. Sống một ngàn năm như vậy, đó là một gánh nặng lớn đến mức nào?

- Nhị đệ ời, nhị đệ, đệ đi rồi, ra đi một cách nhẹ nhàng không phiền não. Bây giờ đệ hãy cho đại ca biết nên làm gì đây?

Lý Tịnh trong lòng đau xót.

Lý Tịnh đột nhiên lắc lắc đầu. Việc hãn cần làm bây giờ là duy trì sự kế thừa của Lý gia, không thể để cho Lý gia cứ như vậy mà tuyệt hậu. Hãn

không vọng tưởng có thể làm cho Lý gia huy hoàng trở lại, bởi vì chuyện đó đã không còn khả năng nữa rồi.

Lúc này Lý gia chủ dường như vẫn còn đắm chìm trong quá khứ huy hoàng.

- Nguyên Mông tung hoành thiên hạ, nhưng đối với Lý gia chúng ta cũng phải tỏ thái độ hảo hữu, không dám làm khó dễ. Nhưng Trương Tinh Phong, hãn chỉ là một tiểu tử miệng còn hôi sữa lại nhiều lần khiến cho Lý gia lâm vào tình thế khó khăn. Bây giờ hãn lại còn muốn tiêu diệt Lý gia, tiêu diệt Lý gia! Lão tổ tông, Lý gia ta không thể cứ tiếp tục chịu đựng như vậy, nếu cứ như vậy, không bằng liều mạng với hãn một lần!

Biểu tình trên mặt của Lý gia chủ đột nhiên trở nên vô cùng quý dị, ánh mắt càng sáng rực.

“Liều mạng?” Lý Tịnh cười khở. Liều mạng với Trương Tinh Phong? Lúc trước Lý Thiên Tường mang theo tất cả những cao thủ chân chính của Lý gia phục kích Trương Tinh Phong, nhưng kết quả là tất cả lại hoàn toàn biến mất. Nếu như không có Ma Quân, có lẽ bọn họ vẫn còn chưa biết Lý Thiên Tường đã chết!

Những trưởng lão của Lý gia tất cả đều ngẩng cao đầu!

- Gia chủ, người nói rất đúng. Chúng ta đường đường là thiên hạ đệ nhất thế gia làm sao có thể để cho một tên tiểu tử miệng còn hôi sữa khinh thường như vậy? Liều mạng! hãy liều mạng với hãn! Ta không tin là Lý gia ta đã có lịch sử hơn ngàn năm lại không thể hơn được một thế gia nhỏ bé chỉ vừa mới thành lập trong vòng mấy chục năm!

Một trưởng lão lớn tiếng nói, tỏ ra rất cuồng ngạo.

Thân là trưởng lão của Lý gia, năm đó khi bọn họ du ngoạn tại nhân gian, cũng là lúc Lý gia cường thịnh nhất. Bọn họ chỉ biết Lý gia là cường đại nhất, không có một thế lực nào có thể chống lại được. Bây giờ bỗng nhiên lại có một gia tộc thành lập chưa đến năm mươi năm lại muốn tiêu diệt Lý gia, có thể được sao?

Lý gia chủ nhìn ánh mắt của Lý Tịnh, hãn biết Lý Tịnh đang suy nghĩ điều gì, liền cười lạnh truyền âm nói: “Lão tổ tông, Lý gia chúng ta cùng hãn liều mạng, không phải dựa vào tuyệt đỉnh cao thủ, mà là liều mạng trên

phương diện làm ăn. Bốn vạn Tiên Thiên cao thủ tập kích vào sản nghiệp của Tinh Phong thế gia, đó là một sự tình mỹ diệu đến mức nào?” Lý gia chủ phảng phất như đã nhìn thấy được ngày đó, nụ cười càng lớn hơn.

Lý Tịnh ngăn người, nhưng rất nhanh hắn đã hiểu rõ. Trên mặt khẽ mỉm cười, nhưng sau đó lại bị nổi thống khổ thay thế.

Trương Tinh Phong cười!

- Giết!

Trương Tinh Phong đột ngột ra lệnh.

Vung đao chém xuống, trưởng lão Lý gia và tử tôn của bọn họ đã đầu lìa khỏi cổ!

Máu tươi chảy xuống, rất nhanh, mặt đất từ màu trắng đã chuyển sang màu đỏ!

- Trương Tinh Phong!

Lý Tịnh trừng mắt, khí thế trên người mạnh mẽ bùng lên, hắn dường như đã muốn phát điên.

Hắn không hề nghĩ đến trong lúc nói chuyện Trương Tinh Phong lại ra lệnh giết chết những nhân vật cao tầng của Lý gia, hắn thậm chí hoàn toàn chưa kịp phản ứng.

Trương Tinh Phong lạnh lùng cười, một đạo lục muội chân hỏa trên tay bay đến, hình thành một bức tường lửa phía trước Lý Tịnh. Bức tường lửa nhanh chóng cuộn lại, trong nháy mắt đã hoàn toàn bao vây Lý Tịnh. Lý Tịnh cảm nhận được rất rõ uy lực của bức tường lửa này, nhưng hắn có thể đứng yên đứng yên nhìn người của Lý gia bị giết chết như thế hay sao?

- Dừng tay!

Lý Tịnh gầm lên, xông về phía trước. Nhưng bức tường lục muội chân hỏa phảng phất như một bức tường rắn chắc, hoàn toàn ngăn cản hắn.

- Sát!

Lý Tịnh ánh mắt đỏ rực, Huyết lang Đao từ trong thân thể bay ra, như một đạo hồng quang lao về hướng bức tường lửa.

Nhưng .....

Huyết Lang Đao đột nhiên ..... tan chảy!

Lý Tịnh thổ ra một ngụm máu tươi, khiếp sợ nhìn một màn này. Hắn không thể nào tưởng tượng được Huyết Lang Dao lại bị tan chảy, hắn cũng không cho thân thể của mình có thể cường hãn hơn Huyết Lang Dao. Bây giờ hắn mới biết được, Trương Tinh Phong so với sự tưởng tượng của hắn còn cường đại hơn rất nhiều!

Trương Tinh Phong lạnh lùng nhìn Lý Tịnh, khóe miệng nở một nụ cười tàn khốc:

- Hừ, muốn cho bốn vạn Tiên Thiên cao thủ công kích sản nghiệp của ta?

Lý Tịnh sắc mặt đại biến, hắn không ngờ Trương Tinh Phong lại có thể nghe được những gì Lý gia chủ truyền âm. Lý Tịnh hắn không làm được, nhưng đối với một người sở hữu vô số pháp quyết của Tu Chân giới như Trương Tinh Phong thì lại chẳng có vấn đề gì!

- Thật là một ý kiến hay, nếu như các người dốc hết toàn lực, hơn nữa không bị phát giác ra, có lẽ thật sự sẽ có thể khiến cho ta nguyên khí đại thương. Nhưng mà hiện giờ ta đã nghe được, người nói thử xem các người còn có hy vọng hay không?

Nụ cười của Trương Tinh Phong tựa như ma quỷ.

- Không, không, Trương Tinh Phong, chủ ý này bốn vạn Tiên Thiên cao thủ của chúng ta hoàn toàn không biết, một điểm cũng không biết!

Lý Tịnh vội vàng nói.

- Bọn chúng không biết, nhưng ai có thể cam đoan, những người của Lý gia bên ngoài sau khi biết được ta đã hủy diệt căn cứ của Lý gia tại kinh thành lại không phản nộ? Nếu như bọn chúng điên lên, muốn đối đầu với ta, lệnh cho bốn vạn cao thủ hành động ..... vậy thì .....

Trương Tinh Phong dường như rất vô tội.

- Cho nên bọn chúng phải chết, hơn nữa còn phải chết ngay bây giờ!

- Thiên Tâm Tông đệ tử nghe lệnh!

Trương Tinh Phong đột nhiên hô lớn.

- Lệnh cho các người trong vòng ba ngày giết chết tất cả cao thủ của Lý gia, chỉ cần đạt đến Tiên Thiên cảnh giới trở lên lập tức giết ngay!

Lời nói của Trương Tinh Phong phảng phất như một cơn gió lạnh quét qua tim Lý Tịnh.

Lý Tịnh đã ngậy ngốc!

- Ta sẽ không để cho bất cứ kẻ nào có thể thương hại đến thân nhân của ta sống trên đời này, bất kể là ai!

Trương Tinh Phong cười lạnh:

- Còn về phần Nghịch Tiêu Ma Quân, cho dù đẳng cấp của hắn có ngang bằng với La Thiên Thượng Tiên, ta cũng sẽ không tha!

Trương Tinh Phong không phải chỉ nói khoác. Hiện nay công lực của hắn đã thập phần kinh người, lục muội chân hỏa đã đại thành, không còn sợ hãi ma nguyên lực nữa. Hơn nữa hiện tại Nghịch Tiêu Ma Quân đã không còn thực lực của Ma Quân, vả lại với thân thể yếu ớt của hắn hiện giờ Trương Tinh Phong sẽ rất dễ dàng đối phó.

Đáng tiếc, Ma Quân muốn lẩn trốn, Trương Tinh Phong quả thật không có cách nào để tìm ra được. Nhưng chỉ cần Ma Quân hiện thân, vậy thì ngày tàn của hắn đã đến rồi.

Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn lên trời, khẽ mỉm cười, xoay người nói:

- Các người hãy nghỉ ngơi một chút, sau đó hãy xuất phát giết chết những Tiên Thiên cao thủ. Nhớ kỹ, chỉ cần có người ngăn cản lập tức giết chết không tha!

Trương Tinh Phong nhìn Lý Tịnh hiện vẫn đang bị vây khốn trong bức tường lục muội chân hỏa, khẽ mỉm cười, hừ không tiêu thất!

Thuấn di!

.....

- Tam đệ!

- Đại tẩu, tẩu đừng nói nữa, công lực của Trương Tinh Phong thật sự là quá cao! Năm đó Trương Tinh Phong so với đệ chỉ mạnh hơn một chút mà thôi, nhưng bây giờ hắn chỉ cần phất tay có lẽ đã có thể lấy mạng của đệ rồi. Tẩu có nhìn thấy ngọn lửa đó không? Có thể nung chảy cả pháp khí, hơn nữa tốc độ tan chảy .....

Úy Trì Công nói đến đây liền ngừng lại.

Hồng Phất Nữ lúc này đang ở trên không trung quan sát tất cả. Sau khi nghe được những lời nói của Úy Trì Công, nản lòng nói:

- Đúng vậy, ta hiện tại dựa vào Tu Ma Quyết đã luyện thành Nguyên anh chi hỏa, nhưng uy lực cũng không mạnh đến như vậy. Hơn nữa Nguyên anh chi hỏa chỉ có một chút mà thôi, không thể giống như Trương Tinh Phong chỉ phất tay một cái đã phát ra nhiều như vậy!

Đột nhiên , bức tường lửa chung quanh Lý Tịnh biến mất. Lý Tịnh trong nháy mắt đã bay lên không trung. Hắn cùng với Hồng Phất Nữ có một tâm linh cảm ứng thần kỳ, dù ở phương nào đều biết được.

- Tam đệ, ngọn lửa đó thật sự là quá kinh khủng! Cho dù tất cả cao thủ trong thiên hạ đến đây e rằng cũng không ngăn cản được!

Lý Tịnh thở dài nói.

- Nhưng mà Trương Tinh Phong hắn .....

Lý Tịnh đột nhiên giận dữ.

- Trước tiên hãy trở về Thái Hành Sơn đã!

Úy Trì Công lên tiếng, không đợi Lý Tịnh trả lời, liền nắm lấy tay của hắn kéo đi.

.....

Tinh Phong trang viên, bên trong phòng của Phong Ngữ Yên!

Trương Tinh Phong lúc này đang nhìn Phong Ngữ Yên vẫn còn đang say ngủ. Vừa mới sinh hạ hai nhi tử, lúc này thân thể của nàng cực kỳ suy yếu, sắc mặt có một chút tái nhợt. Trương Tinh Phong nhìn bộ dáng yếu ớt của nàng, trong lòng đau xót, trong lòng phát thệ: “Ngữ Yên, ta tuyệt đối sẽ không để cho một kẻ nào thương hại đến nàng và hai tử, tuyệt đối sẽ không!”

Đột nhiên một đạo ánh sáng màu lam hiện lên. Trương Tinh Phong khẽ đưa tay ra, lam quang liền biến mất, một cuộn giấy màu lam xuất hiện trên tay của hắn.

Lam quang cấp truyền tin quan trọng nhất của Thiên Vũ Lô!

Mở cuộn giấy ra, Trương Tinh Phong chậm rãi đọc, sắc mặt càng ngày càng giãn ra. Hắn quay đầu nhìn lại Phong Ngữ Yên vẫn còn đang say ngủ, lại nhìn sang hai hài tử của mình bên cạnh.

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng đi ra khỏi phòng, hít một hơi thật sâu, nhìn vàng thái dương đang dần dần khuất sau dãy núi, nụ cười phảng phất như

chỉ điểm giang sơn: “Tất cả cũng nên kết thúc thôi!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Huyền Vũ Chi Thân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong lam quang cấp truyền tin, Trương Tinh Phong biết thế lực của Lý gia đã bắt đầu rục rịch. Nhưng thủ đoạn của hắn lại thật sự khiến cho thiên hạ phải khiếp sợ!

Chỉ trong vòng ba ngày, căn cơ của Lý gia đã hoàn toàn bị diệt trừ. Trong vòng một năm, hoàn toàn bị diệt môn.

Dường như tất cả những người may mắn còn sống của Lý gia đều ẩn tính mai danh. Còn tất cả những cao thủ Lý gia thì đều phảng phất như biến mất, không có một ai phát hiện ra tung tích. Mười năm qua đi, người ta dường như đã quên mất từng có một thế gia có hơn ngàn năm lịch sử. Nó chỉ còn xuất hiện đôi lúc trong những câu chuyện trà dư tửu hậu mà thôi.

Năm đó, Lý Tịnh và Hồng Phát Nữ nhìn thấy thực chân chính của Trương Tinh Phong, chênh lệch so với hai người bọn họ thật sự quá lớn. Bọn họ cũng cảm thấy mệt mỏi, hai người cùng với Úy Trì Công đến phía sau Thái Hành Sơn sống cuộc đời ẩn sĩ.

Lý gia mặc dù bị hủy diệt, nhưng số tài sản khổng lồ của Lý gia thì đã biến đi đâu?

Điều này đã trở thành một vấn đề mà tất cả những thế lực lớn và các cao thủ đều quan tâm. Là một thế gia có lịch sử cả ngàn năm, gia sản của nó người bình thường không thể nào tưởng tượng được, tuyệt đối vượt xa con số trăm ức lượng bạc.

Trong lúc nhất thời rất nhiều người đổ xô đi tìm kiếm số tài sản này. Thậm chí còn xuất hiện những tấm tàng bảo đồ mặc tu hữu (1), khiến cho các thế lực lớn không ngừng tranh đoạt. Đấu đá với nhau hơn cả một năm, nhưng vẫn không có một thế lực nào tìm ra được.

(1) Mặc tu hữu (có lẽ có): Thời nhà Tống, gian thần Tần Cối vu cho Nhạc Phi là mưu phản. Hàn Thế Trung bất bình, bèn hỏi Tần Cối có bằng chứng

gì không. Tần Cối trả lời “có lẽ có”. Về sau từ này được dùng để ám chỉ những sự việc không có căn cứ.

Có người cho rằng Tinh Phong thế gia đã tìm được nó rồi. Nhưng cũng có người cho rằng Trương Tinh Phong đã tàn nhẫn với Lý gia như vậy, Lý gia không thể nào nói ra nơi cất giấu bảo tàng với hắn được. Càng huống chi gia sản của một thế gia không thể nào chỉ để ở một nơi được, cho dù những phần tử nòng cốt của Lý gia tiết lộ, cũng không thể nào nói cho Trương Tinh Phong biết tất cả địa chỉ được.

Nhưng cũng có người cho rằng những siêu cấp thế lực khác đã tìm được, chỉ là không tuyên bố ra ngoài mà thôi. Nhưng mà, bất kể nói như thế nào, tất cả đều là suy đoán, không hề có một bằng chứng rõ ràng nào. Điều này cũng khiến cho rất nhiều người có mộng phát tài vẫn không ngừng tìm kiếm.

Số tài sản khổng lồ này rốt cuộc đã đi về đâu?

Trương Tinh Phong biết chuyện rất nhiều người đổ xô đi tìm kiếm bảo tàng, chỉ thản nhiên cười: “Những tên gia hỏa này quả thật là chỉ có tiền trong mắt!”

Nhưng lại có bao nhiêu người có thể ngăn cản được sự hấp dẫn của đồng tiền!

- Phong ca, huynh còn cười được à? Huynh không phải cũng là chỉ có tiền trong mắt hay sao?

Phong Ngữ Yên ngồi phoir nằng, nhìn hai người con một nam một nữ đang tu luyện ngoại công trong sân.

Đúng! Số tài sản đó là do hắn lấy, tổng cộng có hai trăm mười ức lượng.

“Không hổ là một thiên hạ đệ nhất thế gia trong vòng cả mấy trăm năm!”

Đây là phản ứng đầu tiên khi đem tất cả số tài sản thu vào bên trong Thiên Vũ. Lúc này nhớ lại, hắn vẫn cho rằng giao dịch lúc đó quả thật là quá lời.

- Cha, mẹ, con đã đạt đến Kim Đan tiền kỳ rồi!

Một nam hài đang tu luyện ngoại công đột nhiên vui mừng thốt lên.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Nhi tử Trương Lăng Kỳ của mình không ngờ chỉ mười tuổi đã đạt đến Kim Đan kỳ! Hắn lập tức cao hứng nói:

- Không hổ là nhi tử của Trương Tinh Phong ta, chỉ mười tuổi đã đạt đến Kim Đan kỳ. Giỏi, giỏi! À, đây là một thanh đỉnh cấp pháp khí do cha vừa mới luyện chế, giao cho con tu luyện. Chờ đến khi con đạt đến Nguyên Anh kỳ cha sẽ luyện chế cho con một kiện tiên khí!

- Cha, con cũng muốn!

Một tiểu cô nương xinh đẹp khả ái chạy đến hô lớn. Cặp mắt to đen láy chớp chớp, bộ dáng cực kỳ giống với Phong Ngữ Yên khi còn bé. Chỉ là hiện tại Phong Ngữ Yên đã không còn vẻ tinh nghịch như trong quá khứ, đã trở nên thành thục.

- Lăng Linh, đợi đến khi con đạt đến Kim Đan kỳ, cha con nhất định sẽ giúp con luyện chế!

Phong Ngữ Yên trù mếu nói với nữ nhi của mình.

- Đúng đấy, Lăng Linh cố gắng lên! Em bây giờ chỉ còn thiếu một chút là đã đạt đến Kim Đan kỳ rồi, anh cũng chỉ mới vừa lĩnh ngộ được thôi!

Lăng Kỳ và Lăng Linh mặc dù là song bào thai, nhưng do Lăng Kỳ ra đời trước nên được làm ca ca. Mà lăng kỳ tại phương diện làm ca ca này xem ra cũng không tệ lắm.

Trương Tinh Phong nhìn hai đứa con của mình, cảm thấy vô cùng tự hào. Tại Tu Chân giới có mấy ai chỉ mười tuổi đã đạt đến Kim Đan kỳ?

Trương Tinh Phong cũng không suy nghĩ lại. Từ khi hai hài tử ra đời đến nay, hẳn đã vì hai đứa con mà chuẩn bị rất nhiều linh dược, đạt đến cảnh giới như hôm nay thì có gì là kỳ quái? Nên biết là có rất nhiều đan dược trân quý mà ngay cả Tiên Đế cũng không nỡ dùng, tất cả đều là do Bàn Cổ đã trải qua vô số hiểm cảnh mới tìm được, mà Trương Tinh Phong thì chỉ cần lấy từ bên trong Thiên Vũ ra mà thôi.

Vô số linh dược đã làm cho hài tử của Trương Tinh Phong trở thành một người sống có thể sánh được với cả Cửu Chuyển tiên đan. Lúc này hai hài tử chỉ cần hấp thu hoàn toàn tất cả dược lực, lúc ấy tu luyện cũng đơn giản hơn rất nhiều. Đương nhiên, Trương Tinh Phong bởi vì phòng ngừa bọn chúng căn cơ không vững, đã dùng rất nhiều biện pháp, trong đó thường dùng nhất là Oanh Thiên chi hoa (FS: Lại một cái tên mới của loại hoa

này). May ra cũng chỉ có những tông chủ của các đại tông phái mới dám chuẩn bị cho hài tử của mình như vậy.

*****

Thái Hành Sơn, một gian nhà cỏ ở hậu sơn!

Lúc này Lý Tịnh đã không còn vẻ tiêu dao như lúc trước, trong lòng hẳn chỉ có thống khổ, bất lực .....

Năm đó Trương Tinh Phong suýt chút nữa đã khiến cho Lý gia tuyệt hậu. Thất công tử may mắn còn sống sót cuối cùng cũng bị Trương Tinh Phong phát hiện. Lý Tịnh không thể đứng nhìn Lý gia tuyệt hậu, hẳn yêu cầu Trương Tinh Phong buông tha cho Thất công tử, đổi lại hẳn sẽ nói cho Trương Tinh Phong biết vị trí bảo tàng của Lý gia.

Tại Lý gia, biết được địa điểm của bảo tàng cũng chỉ có gia chủ và mấy người lão tổ tông bọn họ. Thậm chí ngay cả Lý Thiên Tường và các trưởng lão cũng không biết. Đây là biện pháp để phòng ngừa bảo tàng tiết lộ ra ngoài.

Lý Tịnh nói Trương Tinh Phong tất cả địa điểm chi tiết. Hẳn cũng không dám ở trước mặt Trương Tinh Phong nói dối. Càng huống chi, Lý Tịnh căn bản là không muốn đánh cược, cũng không muốn Thất công tử báo thù. Bởi vì hẳn biết thực lực của Trương Tinh Phong quá mạnh mẽ, căn bản là không thể nào trả thù được.

Trương Tinh Phong sau khi lấy được hai trăm mười ức lượng bạc, liền đưa cho Thất công tử mấy trăm vạn lượng bạc rồi đi.

Theo suy nghĩ của Trương Tinh Phong lúc đó thì: “Tha cho Thất công tử, một là có thể thu được tài sản lớn, hai là để cho hậu nhân của Tinh Phong thế gia cư an tư nguy (2). Có lẽ sự tồn tại của tử tôn Lý gia sẽ khiến cho hậu nhân của Tinh Phong thế gia không dám chủ quan.

(2) Sống yên ôn nghĩ đến những ngày gian nguy, trong thời bình phải nghĩ đến thời loạn.

Nhưng mà ông trời đã chú định phải khiến cho Trương Tinh Phong thất vọng. Hẳn buông tha cho Thất công tử, nhưng người ở bên trong Thái Hành Sơn thì lại không tha!

Đây cũng chính là nguyên nhân khiến cho Lý Tịnh lúc này thống khổ. Vì sao?

Bởi vì sáng sớm hôm nay, Thất công tử đến Thái Hành Sơn để tìm Lý Tịnh. Có lẽ bởi vì Lý Tịnh không muốn có liên hệ với hậu nhân của Lý gia, cho nên không nói cho Thất công tử là hắn ở nơi nào tại Thái Hành Sơn.

Thất công tử chỉ biết là Lý Tịnh ở tại Thái Hành Sơn, cho nên hắn đã đến tìm. Không nên nhất chính là, Thất công tử này không nên ăn mặc quá xa hoa, lại bị sơn tặc bên ngoài Thái Hành Sơn xem là “khách hàng” lớn. Một tiễn từ sau lưng bắn tới, đã giết chết Thất công tử. Hậu nhân duy nhất của Lý gia không ngờ lại bị một sơn tặc giết chết.

Sau khi biết tất cả, Lý Tịnh đã gần như phát điên lên. Căn mạch duy nhất của Lý gia không ngờ lại bị người trong thế lực Thái Hành sơn của mình giết chết. Cái này cũng chưa tính là gì! Úy Trì Công sau khi biết chuyện, trong lòng chỉ có cảm giác thiếu nợ với Lý Thế Dân. Thủ hạ của mình lại cắt đứt căn mạch của Lý gia! Việc duy nhất Uất Trì Công có thể làm chính là tức giận đem giết chết ngay tên sơn tặc kia, để có thể khiến tâm trạng bản thân hơi yên ổn hơn một chút.

Trương Tinh Phong sau khi biết hết tất cả mọi chuyện bằng mạng lưới tình báo cường đại của mình, cũng chỉ có thể trợn mắt há hốc mồm. Cái này ..... cái này có thể trách ai đây? Trương Tinh Phong hẳn chẳng ra tay, đây là do Lý gia người mình chơi với người mình gây nên a!

*****

Lại hai mươi năm qua đi, lúc này con trai con gái của Trương Tinh Phong cũng đã ba mươi tuổi rồi.

Địa vị của Tinh Phong thế gia cũng càng thêm vững chắc, hoàn toàn khống chế được việc buôn muối, cò bạc, da lông, kim khí. Tinh Phong thế gia bây giờ đã vượt qua cả Lý gia năm xưa. Còn Trương gia cũng dần dần bành trướng, trở thành thế gia lớn thứ hai một cách vững chắc.

Nhạc phụ của Trương Tinh Phong dựa vào mười ức lượng bạc, dưới sự giúp đỡ chút ít của Tinh Phong thế gia bắt đầu làm ăn, đương nhiên là kiếm được vô số tiền bạc. Phong gia không ngờ cũng trở thành một gia tộc bá tước, khiến cho Phong lão đầu vô cùng đắc ý. Hiện giờ lão đang rất thỏa mãn, sau

khi đem chức gia chủ truyền lại cho con trai, dựa vào pháp quyết tu chân của Trương Tinh Phong, sống những ngày tốt đẹp .....

Chu Lệ đem hoàng vị truyền cho đại hoàng tử Chu Hỉ, người cũng do mẫu thân của Lạc Nguyệt sinh ra. Tại sao lại truyền cho Chu Hỉ? Có thể là vì mối quan hệ bền vững với Tinh Phong thế gia, cũng có thể là vì bản thân Chu Hỉ đã được lựa chọn trước để làm hoàng đế. Nhưng nguyên nhân thực sự lại không có ai biết, chỉ có một điểm mà tất cả các thế lực đều biết, quan hệ giữa Tinh Phong thế gia và hoàng gia đã càng thêm mật thiết.

Qua lại gần gũi với Tinh Phong thế gia, đại biểu cho việc người sẽ phát đạt! Đó chính là đạo lý!

Phong lão đầu chẳng hề có bản sự gì, không ngờ lại trở thành gia chủ của một gia tộc Bá tước. Trương gia cũng trở thành đệ nhị thế gia một cách vững chắc. Tất cả những chuyện này đã nói lên, Tinh Phong thế gia tuyệt đối là một cái cây lớn, dưới cái cây lớn thì thật là mát mẻ!

Vô số người muốn ở dưới cái cây này, nhưng cái cây này lại không phải dễ dựa !

Con trai của Trương Tinh Phong, gia chủ của Tinh Phong thế gia hiện giờ, Trương Lăng Kỳ, không ngờ lại có tình ý với Chu Viêm Vũ, con gái của Chu Minh. Vì thế, hoàng gia đương nhiên là vô cùng mừng rỡ. Trương Tinh Phong cũng chẳng có ý kiến gì. Đối với Chu Minh, hẳn rất tán thưởng, đối với cái danh tiếng "tài nữ" kia của Chu Viêm Vũ, hẳn cũng cực kỳ thích thú. Chính vì vậy, quan hệ giữa hoàng gia và Tinh Phong thế gia dường như càng ngày càng trở nên mật thiết hơn.

Nhưng điều khiến Trương Tinh Phong có chút buồn bực chính là con gái mình đã ba mươi rồi, nhưng lại chẳng nhìn trúng một ai, cho đến giờ vẫn chỉ có một mình. Đại danh của Trương Lăng Linh cả thiên hạ đều biết, đương nhiên là bởi vì vẻ đẹp cùng với võ công tuyệt thế của nàng.

Trương Lăng Linh khiêu chiến vô số cao thủ, chưa từng thất bại. Những người được khiêu chiến bao gồm cả những kẻ được gọi là nhất phẩm cao thủ.

Đối với việc này, Trương Tinh Phong chỉ cười cười. Trương Lăng Linh đã có tu vi Kim đan hậu kỳ đối phó với đám nhất phẩm cao thủ kia còn không

phải là dễ dàng như ăn cơm sao ? Chiến tích của Trương Lăng Linh khiến cho người trong thiên hạ càng thêm sùng bái Trương Tinh Phong.

Từ khi Trương Tinh Phong thành lập thế gia đến nay cũng đã bốn mươi năm rồi (mười năm sau khi kết hôn thì có con, lúc này hai đứa con đã ba mươi). Cả thiên hạ, trên đường thủy, vô luận là biển lớn hay sông hồ, đều có thể nhìn thấy những chiếc thuyền có ký hiệu “Thiên Phong”. Đây chính là thuyền của Tinh Phong thế gia. Những chiếc thuyền này liên hiệp với bất kỳ quốc gia nào, da lông thần kỳ của Hồng Hoang, nguồn muối không thể thiếu, kim khí trân quý đều được không ngừng bán ra, đem lại nguồn tiền bạc vô tận cho Tinh Phong thế gia.

Lúc này Trương Tinh Phong đang một mình đến tới Hồng Hoang!

Hôm nay là ngày tu luyện mà mỗi tuần hẳn nhất định phải có. Hẳn đã đến được khu vực thứ ba. Chỉ có cao thủ Hợp thể kỳ mới tới được khu vực thứ tư, yêu thú bên trong đều có thực lực Hợp thể kỳ, Độ kiếp kỳ.

Trương Tinh Phong vừa mới hoàn toàn tu luyện thành công Huyền vũ chi thân, đạt đến Hợp thể tiền kỳ. Lúc này thực lực chân chính của hắn đã đạt đến thực lực của tu chân giả Đại thành kỳ. Đối phó với yêu thú ở khu vực thứ tư đương nhiên là chuyện quá dễ dàng. Nhưng hôm nay Trương Tinh Phong tới không phải để đối phó với yêu thú mà là để kiểm tra uy lực của Huyền vũ chi thân.

Trương Tinh Phong hạ xuống mặt đất, nhìn một yêu thú hình ngựa màu vàng trước mặt, khẽ mỉm cười.

“Đám tiểu gia hỏa kia, để các người xem thử Huyền vũ chi thân vừa mới đại thành của ta!” Trương Tinh Phong cởi hết áo trên ra, nửa thân trên xích lõa, đột nhiên chuyển động!

Tàn ảnh!

Đám yêu thú một sừng màu vàng kia cũng bị làm cho tức giận, con yêu thú một sừng màu vàng đầu tiên liền di chuyển vù vù, đồng dạng cũng là tàn ảnh!

Vút vút!

Tiếng gió vù vù!

Trương Tinh Phong đột nhiên khẽ khếp mắt lại, trên mặt lộ ra vẻ hưng phấn!

Bởi vì hắn nhìn thấy những yêu thú một sừng tốc độ nhanh như điện xẹt kia tạo nên khe nứt không gian.

Trương Tinh Phong biết công kích lực của những yêu thú này nhất định thập phần cường hãn, nhưng hắn không thèm để ý. Ngược lại, hắn rất kích động, hắn muốn thử xem uy lực của đòn công kích có thể sinh ra khe nứt không gian.

Ánh mắt Trương Tinh Phong thập phần trong trẻo nhìn vào những khe nứt xung quanh chiếc sừng màu vàng đang càng ngày càng mạnh.

“Ha ha ha .....

Trương Tinh Phong đột nhiên cười lên điên cuồng, thân hình tăng tốc lên mấy lần.

“Oành!”

“Ha ha ha .....

Trương Tinh Phong hưng phấn cười lớn. Quả nhiên, Huyền Vũ chi thân thực sự là cường hãn, trên người không ngờ chẳng hề có một vết thương nào.

Đám yêu thú đó bị bắn ra xa, cái sừng duy nhất màu vàng cũng đứt gãy .....

Tất cả những yêu thú một sừng màu vàng đều đã phản nộ, con nào con nấy trừng mắt nhìn Trương Tinh Phong. Đột nhiên một tiếng hống quái dị xuyên vàng nát đá vang lên, những con yêu thú một sừng đều biến thành vô số đạo tàn ảnh!

Vô số đạo tàn ảnh đều lao về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cười lên điên cuồng: “Ha ha..... ha ha.....” Thân thể hết như một chiếc xe tăng (FS: Thời này có xe tăng sao?), lao thẳng vào vô số tàn ảnh kia!

“Oành!” “Oành!” “Oành!” “Oành!” “Oành!” “Oành!” “Oành!” “Oành!”

“Oành!” “Oành!” .....

Từng con từng con yêu thú bị đập bay đi trong vô lực, nhất thời cả không gian đều tràn ngập những con yêu thú màu vàng bị bắn bay ra. Trương Tinh

Phong lao thẳng sang ngang, đám yêu thú không ngừng bay lên ..... Tiếng cười của Trương Tinh Phong càng thêm vang dội .....

Huyền Vũ chi thân quả nhiên vô cùng cường hãn!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Lục Sắc Khí Đỉnh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Giữa đại dương mênh mông vô tận, có một nơi mà sóng to gió lớn đều không ảnh hưởng được. Nơi đó là địa bàn của Thiên Tâm Tông, Thiên Tâm tam đảo.

Thiên Tâm tam đảo bản thân có Tam Tài Chi Trận của của thiên nhiên, có công hiệu tụ tập linh khí. Trương Tinh Phong dựa vào cơ sở này, bố trí thêm trấn tông đại trận nổi danh nhất của Thiên Tâm Tông là Huyền Chi Tinh Giới!

Trận pháp này là do Trương Tinh Phong sau khi đạt đến Hợp Thể tiền kỳ, dựa vào thực lực Đại Thành kỳ để bố trí. Hơn nữa bởi vì Thiên Tâm tam đảo có Tam Tài Trận của thiên nhiên, cho nên uy lực lớn hơn rất nhiều.

Trương Tinh Phong có thể cảm giác được uy lực cường đại của Huyền Chi Tinh Giới. Hẳn khẳng định ngay cả Thiên Tiên cũng không thể xông vào trận pháp này. Trong bí tịch của Thiên Tâm Tông cũng có ghi lại, chỉ có thực lực đạt đến Đại La Kim Tiên mới có thể đột phá “Huyền Chi Tinh Giới”. Có thể tưởng tượng được sự lợi hại của trận pháp này.

Mười năm sau khi Trương Tinh Phong đạt đến Hợp Thể tiền kỳ!

Lúc này trên hòn đảo trung ương, tông môn của Thiên Tâm Tông được kiến lập trên một ngọn núi cao có vô số Oanh Thiên chi hoa. Bên cạnh hồ nước bên dưới chân núi cũng có không ít kiến trúc. Đây là nơi cư ngụ của hơn hai ngàn đệ tử đời thứ bảy mươi tám cùng với hơn năm ngàn đệ tử đời thứ bảy mươi chín đã đạt đến Kim Đan kỳ. Còn tại cung điện trên núi cao, đây mới chính là hạch tâm của Thiên Tâm Tông, nơi cư ngụ của những đệ tử đời thứ bảy mươi bảy cùng với một số đệ tử đời thứ bảy mươi tám đã đạt đến Xuất Khiếu kỳ. Nên biết rằng trong số những đệ tử đời thứ bảy mươi bảy cũng mới chỉ có một nửa đạt đến Xuất Khiếu kỳ mà thôi, có thể tưởng tượng được những đệ tử đời thứ bảy mươi tám tư chất tốt đến như thế nào.

Bên dưới cung điện, trong lòng núi, còn có một số mật thất thần bí. Có mật thất thì chứa những trân bảo tu chân trân quý, có mật thất thì lại chứa những pháp khí tiên khí.

Mấy chục gian mật thất đều là do Trương Tinh Phong tự tay kiến lập. Gian mật thất đầu tiên đã được hãn dùng cấm chế bảo vệ. Đây chính là cấm địa của Thiên Tâm Tông, chỉ khi được phép của Trương Tinh Phong mới có thể bước vào. Trương Tinh Phong trong vài chục năm qua không có việc gì nên thường xuyên luyện chế pháp khí, chỉ mong sao có thể làm cho cấp bậc của khí đỉnh tăng lên. Hiện tại khí đỉnh đã là màu vàng, có thể một lần sử dụng những nguyên liệu bình thường để luyện chế vài chục đỉnh cấp pháp khí.

Chỗ tốt của khí đỉnh chính là tốc độ nhanh cùng với hoàn toàn phát huy được công hiệu của nguyên liệu. Mỗi chục năm nay Trương Tinh Phong vì muốn gia tăng đẳng cấp của khí đỉnh đã luyện chế không ít pháp khí, thậm chí còn hao tổn rất nhiều tài liệu để luyện chế tiên khí. Tất cả những pháp khí và tiên khí này đều được Trương Tinh Phong cất vào bên trong mật thất, làm nguồn vốn để phát triển Thiên Tâm Tông.

Đến lúc nào khí đỉnh mới có thể đạt đến màu xanh lục? Chỉ khi đạt đến lục sắc, Trương Tinh Phong mới có thể thoải mái luyện chế tiên khí. Nếu như tất cả Thiên Tâm Tông đệ tử đều sở hữu tiên khí, vậy thì tại Phàm Nhân giới này còn có thể lực nào có thể uy hiếp được?

Lúc này Trương Tinh Phong đang ở tại một gian mật thất bên trong núi.

Khí đỉnh màu vàng đang xoay tròn trước mặt Trương Tinh Phong. Một đạo hỏa diễm màu trắng thiêu đốt bên dưới khí đỉnh, chính là lục muội chân hỏa đã đại thành.

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, tâm thần hoàn toàn chìm vào bên trong “Tử Kim Nguyên Tôn”.

Bên trong cơ thể Trương Tinh Phong, Tử Kim Nguyên Tôn hoàn toàn bị một luồng hỏa diễm màu tím bao bọc, chính là thiên hỏa. Từ sau khi lục muội chân hỏa đại thành, Huyền Vũ Chi Thân hoàn toàn tu luyện thành công, thiên hỏa bên trong cơ thể của Trương Tinh Phong càng lúc càng nhiều hơn.

Các kinh mạch toàn thân cũng đều đã hoàn toàn hóa thành năng lượng, không giống như trước kia chỉ là bộ phận. Hơn nữa năng lượng bên trong “Tử Kim Nguyên Tôn” cũng mạnh hơn rất nhiều, màu sắc vẫn không thay đổi, nhưng dường như càng rõ ràng hơn, giống như là một Trương Tinh Phong thu nhỏ. Trương Tinh Phong biết, Tử Kim Nguyên Tôn so với cơ thể cũng không khác biệt lắm, tự bản thân nó cũng có thể tự tiến hóa hỗn độn lực trở thành vô cực lực.

“Trương tiểu tử, khí đỉnh đã biến đổi rồi, khí đỉnh đã biến đổi rồi!” Thanh âm kinh hỉ của Thiên Vũ vang lên.

Trương Tinh Phong trong nháy mắt từ bên trong Tử Kim Nguyên Tôn hồi phục lại, hai mắt mở to nhìn vào khí đỉnh đã chuyển thành màu xanh lục.

“Ha ha ..... Thiên Vũ, Trương Tinh Phong ta đợi ngày hôm nay cũng đã năm mươi năm rồi. Bây giờ cuối cùng cũng đã thành công! Tiên khí, ha ha ..... sau này ta muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu!” Trương Tinh Phong hưng phấn đứng dậy, hai tay thuận thực phát ra mười tám thủ ấn quyết để thu đỉnh.

Lục sắc khí đỉnh phát ra quang mang màu xanh lục, xoay tròn bay về hướng Trương Tinh Phong, đồng thời cũng thu nhỏ lại .....

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, mấy chục kiện đỉnh cấp pháp khí vừa luyện chế thành liền bay ra.

Trương Tinh Phong hài lòng nhìn mấy chục kiện đỉnh cấp pháp khí đang lơ lửng tại không trung: “Không sai, những pháp khí này uy lực so với những pháp khí thông thường mạnh hơn một chút, dường như đã có một chút đặc tính của tiên khí!”

Thiên Vũ mỉa mai nói: “Hừ, tiểu tử ngươi nói thử xem trong mấy chục năm này đã luyện chế bao nhiêu pháp khí và tiên khí rồi!”

Thiên Vũ nghĩ đến đây mà tiếc đứt ruột. Luyện chế pháp khí thì không tính là gì, Trương Tinh Phong chỉ cần tùy tiện tìm một số nguyên liệu thông thường là đã có thể luyện chế rồi. Nhưng luyện chế tiên khí thì hoàn toàn phải dựa vào nguyên liệu mà không phải là kỹ thuật luyện chế. Trương Tinh Phong không ngừng dùng khí đỉnh để luyện chế, cũng không biết đã hao tổn biết bao nhiêu nguyên liệu trân quý.

Trương Tinh Phong khẽ vung tay lên, thu khí đỉnh lại, nói: “Thiên Vũ, người quả thật là hẹp hòi! Nếu như ta không hao phí những nguyên liệu đó để luyện chế tiên khí, khí đỉnh có thể tiến hóa nhanh như thế sao?”

Thiên Vũ ngẩn người. Cũng đúng, nếu như Trương Tinh Phong không hao tổn những nguyên liệu trân quý để luyện chế tiên khí, khí đỉnh đến bây giờ cao lắm cũng chỉ đạt đến màu vàng. Muốn đạt đến màu xanh lục, có lẽ phải đợi thêm năm mươi năm nữa.

“Nhưng mà tiểu tử người đã quên mình đã luyện chế bao nhiêu pháp khí và tiên khí rồi sao?” Thiên Vũ vẫn còn không cam tâm. Năm đó Bàn Cổ đã tốn không biết bao nhiêu vạn năm trải qua vô số tuyệt cảnh tại Tiên Ma hai giới mới tìm được những nguyên liệu này. Nhưng Trương Tinh Phong thì lại sử dụng cứ như mấy cục đá không đáng một xu.

Trương Tinh Phong cúi đầu lẩm bẩm nói: “À ..... tiên khí hả? Hình như cũng đến vài trăm ..... à ..... chắc là khoảng năm trăm kiện! Còn pháp khí à .....” Trương Tinh Phong nhíu mày, giống như đang cố nhớ lại.

“Trương tiểu tử, ta nói cho người biết, pháp khí của người đã chứa chật hết cả mật thất rồi. Mấy kiện đỉnh cấp pháp khí trên tay người không còn chỗ mà để đâu! Thật không biết tiểu tử người như thế nào mà lại luyện chế nhiều pháp khí đến như vậy. Một gian mật thất đã có thể chứa gần vạn pháp khí rồi, mà ở đây có đến mấy chục gian chứ ít gì!”

Trương Tinh Phong khẽ nhướn mày nói: “Như vậy là có tính là gì! Luyện chế pháp khí ta đều là dùng Bí thiên thạch để luyện chế. Thanh Long đại lục chẳng có cái gì nhiều, chỉ có Bí thiên thạch là nhiều. Ta đến bây giờ còn chưa lấy hết ngọn núi Bí thiên thạch bên ngoài kinh thành nữa. Hơn nữa lúc trước khi ta và Ngữ Yên dạo chơi ngoài biển, còn phát hiện ra cả một hòn đảo đều là Kiên Dục thạch. Cả một tòa sơn mạch Kiên Dục thạch, hắc hắc, cho nên luyện chế bao nhiêu pháp khí cũng không có vấn đề!”

Thiên Vũ hừ một tiếng, không nói gì thêm. Hắn cũng cảm thấy kỳ quái, Thanh Long đại lục này tại sao lại có nhiều bảo bối đến như vậy? Kiên Dục thạch là nguyên liệu để luyện chế tiên khí, so với Bí thiên thạch còn trân quý hơn rất nhiều. Nhưng ở đây lại có, hơn nữa còn hình thành sơn mạch. Sơn mạch! Một tòa sơn mạch do Kiên Dục thạch hình thành! Quả thật là

dọa người. Thiên Vũ vẫn còn nhớ kỹ vẻ mặt của Trương Tinh Phong khi lần đầu tiên phát hiện ra hòn đảo này, không khỏi thở dài: “Vận khí của tên gia hỏa Trương Tinh Phong này tại sao lại tốt như thế?”

Trương Tinh Phong không hề quan tâm tới mấy câu nói lảm nhảm của Thiên Vũ, tâm ý vừa động, khí đỉnh lập tức bay ra ngoài.

“Ừm ..... bây giờ hãy thử xem, công năng luyện chế tiên khí đã đạt đến mức nào rồi?” Trương Tinh Phong mỉm cười, hay tay khẽ chuyển động, một kiện tiên khí đã luyện chế trước đây được hắn ném vào bên trong khí đỉnh. Ngoài ra hắn còn thêm vào không ít nguyên liệu thông thường.

“Hừ, Thiên Vũ, người nói là ta lãng phí nguyên liệu trân quý, bây giờ ta dùng khí đỉnh mới để nâng cấp tiên khí, người còn dám nói ta lãng phí nữa không?” Trương Tinh Phong cũng không muốn tiếp tục nghe Thiên Vũ cảm ràm.

Thiên Vũ lập tức khen ngợi: “Ờ ..... không sai, không sai, quả thật là tiết kiệm. Tốn kém nguyên liệu để thăng cấp khí đỉnh, bây giờ thì lại có thể tiết kiệm được rất nhiều. Thông minh!”

Trương Tinh Phong mỉm cười, tiếp tục bắt đầu luyện chế. Từng ngọn hỏa diễm màu trắng bay về hướng khí đỉnh.

Ba năm sau!

Năm trăm kiện tiên khí trước đây đều được luyện chế lại một lần nữa, kết quả là từ hạ cấp đã trở thành trung cấp. Hơn nữa chỉ dùng những nguyên liệu thông thường cũng đã luyện ra được một vạn kiện hạ cấp tiên khí!

Trương Tinh Phong rất cao hứng, bởi vì hắn biết, nếu như sử dụng phương pháp luyện chế thông thường, tối đa chỉ có thể luyện chế được hai ngàn kiện hạ cấp tiên khí mà thôi. Nhưng khí đỉnh thì lại có thể hoàn toàn phát huy công hiệu của nguyên liệu, cho nên mới có thể luyện thành một vạn kiện hạ cấp tiên khí.

Kết quả này khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải giật mình. Một vạn kiện tiên khí! Cho dù là tại Tu Chân giới cũng cực kỳ hiếm thấy. Những môn phái tu chân có được một hai kiện đã là đặc ý lắm rồi. Một vạn kiện, năm mơ đi!

Vì thế, Trương Tinh Phong hạ lệnh, những đệ tử công lực tiến bộ, hoặc là có cống hiến nhiều cho gia tộc đều được ban cho hạ cấp tiên khí .....

Bốn mươi năm sau!

Trương Tinh Phong lúc này đã đạt đến Độ Kiếp tiền kỳ, thiên hỏa dường như chiến đến một nửa thân thể. Theo thiên hỏa ngày càng nhiều, tốc độ tu luyện thân thể cũng ngày càng nhanh. Trương Tinh Phong tin tưởng chỉ cần chưa đến một năm nữa sẽ hoàn toàn tu luyện thành Thiên Hỏa Chi Thân, thậm chí không cần dùng đến thiên hỏa trong thiên kiếp!

Hiện tại Trương Tinh Phong luyện chế tiên khí đương nhiên là dùng thiên hỏa. Kết quả là hao phí mất ba mươi năm khí đỉnh đã tiến hóa thành màu lam. Sau khi khí đỉnh đạt đến màu lam là đã có khả năng luyện chế đỉnh cấp tiên khí.

Lúc khí đỉnh đạt đến màu xanh lục, chỉ cần dùng một số tài liệu tượng đối tốt là đã có thể luyện chế ra trung cấp tiên khí. Sau khi khí đỉnh đạt đến màu lam, trong một lần luyện chế, trong mười kiện tiên khí sẽ có một kiện là đỉnh cấp tiên khí.

Theo đó, số lượng đỉnh cấp tiên khí của Thiên Tâm Tông cũng ngày càng nhiều. Còn trung cấp tiên khí thì đã trở thành một bằng chứng cho danh hiệu Thiên Tâm Tông đệ tử. Còn hạ cấp tiên khí, đại bộ phận đều được Trương Tinh Phong thu vào bên trong Thiên Vũ, còn lại thì chứa bên trong mật thất. Dù sao thì trung cấp tiên khí cũng đã có đến mấy vạn kiện rồi.

Tám năm sau!

Sau khi đã luyện chế ra một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí và chín trăm kiện trung cấp tiên khí, Trương Tinh Phong tuyên bố hẳn muốn độ kiếp!

Trước khi độ kiếp, Trương Tinh Phong đem chức vị tông chủ truyền lại cho nhi tử của mình là Trương Lăng Kỳ. Trương Lăng Kỳ hiện tại đã đạt đến Phân Thân tiền kỳ, trong Thiên Tâm Tông cũng chỉ có hơn phân nửa đệ tử đời thứ bảy mươi bảy và một vài thiên tài trong số đệ tử đời thứ bảy mươi tám là cao hơn hẳn mà thôi. Những người bên trong Thiên Tâm Tông đạt đến Hợp Thể kỳ cũng chỉ có Trương đại thúc, Lang Phong và Phong Ngữ Yên. Phong Ngữ Yên cùng với Trương Tinh Phong song tu, thường xuyên

được Trương Tinh Phong dùng hồn độn lực cải tạo, công lực hoàn toàn là do Trương Tinh Phong kéo lên.

Trương Tinh Phong lúc đầu khi thành lập môn phái thì đã có quy định, gia chủ của Tinh Phong thế gia nhất định phải hậu nhân của hắc. Nói cách khác, đây là chế độ gia tộc. Còn tông chủ của Thiên Tâm Tông thì lại do tông chủ đời trước quyết định, không cần nhất định phải là hậu nhân của Trương Tinh Phong. Tuy nhiên Tinh Phong thế gia tùy thời cũng có tư cách điều khiển một nửa đệ tử của Thiên Tâm Tông.

Phía tây của Minh vương triều, bên trong sa mạc vạn dặm!

- Các người hãy ở bên này, ngàn vạn lần đừng đến gần! Thiên kiếp không phải là thứ các người có thể ngăn cản được!

Trương Tinh Phong kiếp trước đã từng cảm nhận qua sự kinh khủng của thiên kiếp. Dựa vào tu vi hơn ba ngàn năm ở kiếp trước của hắc cuối cùng cũng không thể qua được.

- Nhị đệ, đệ đối với thiên kiếp có nắm chắc không?

Lang Phong nghiêm túc nói.

Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười. Hiện tại công lực chính thức của hắc đã đạt đến trạng thái đỉnh phong của Đại Thành kỳ, so với kiếp trước mạnh hơn rất nhiều. Hơn nữa quan trọng nhất là hắc đã tu luyện thành công Thiên Hỏa Chi Thân, đối với thiên kiếp tin tưởng gấp trăm lần. Thậm chí hắc còn có một suy nghĩ điên cuồng.

- Các người có gì mà phải lo lắng chứ? Ta nói cho các người biết, thiên kiếp này đối với ta không hề có một chút khiêu chiến nào. Một chút cũng không! Trên người Trương Tinh Phong đột nhiên phát ra khí thế.

Những huynh đệ thân nhân đệ tử chung quanh đều đã trưởng thành cùng với Trương Tinh Phong. Đối với Trương Tinh Phong bọn họ đều có một sự sùng bái khó hiểu, phát ra từ nội tâm, không hề có lý do. Bọn họ cũng tin tưởng không có khăn nào có thể ngăn cản được Trương Tinh Phong. Chỉ có điều uy danh của thiên kiếp thật sự quá lớn, khiến cho bọn họ lo lắng.

- Được rồi, các người cứ đứng ở đây mà nhìn, sẽ giúp ích rất nhiều đối với độ kiếp sau này. Hãy nhớ kỹ là ngàn vạn lần không được đến gần, thực lực của các người hoàn toàn chưa đủ!

Trương Tinh Phong nghiêm mặt nói. Đã gần trăm năm đứng trên đỉnh núi của quyền lực, uy thế của Trương Tinh Phong khiến cho tất cả đều rã rập tuân theo.

Trương Tinh Phong nở nụ cười, phiêu dật bay về hướng tây .....

Trương Tinh Phong đứng giữa sa mạc. hắc khê mỉm cười, cũng không hề bố trí trận pháp, bởi vì hắc rất có lòng tin.

Gió nổi lên .....

Trên bầu trời đột nhiên vang lên một tiếng nổ lớn, trong nháy mắt cảnh sắc đều biến đổi. Bầu trời màu lam đã hoàn toàn biến thành màu đỏ diễm lệ. Nhiệt độ trong vùng sa mạc nơi Trương Tinh Phong đứng trong nháy mắt đã tăng lên cả ngàn độ .....

Trương Tinh Phong nhìn lên bầu trời, khăn buộc tóc đột nhiên đứt ra, mái tóc bạc bật ra như một chiếc lò xo, tung bay trong gió ..... Trương Tinh Phong trên mặt nở nụ cười.

Bởi vì thiên kiếp đã bắt đầu!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Độ Kiếp.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thiên kiếp, công kích chủ yếu là bảy bảy bốn mươi chín đạo thiên lôi. Còn thiên hỏa phía trước thiên lôi chỉ là một điều kiện để hình thành kiếp vận mà thôi.

Trước đây những cao thủ độ kiếp khi đối phó với thiên hỏa đều là dựa vào những bảo vật như tiên khí cùng với trận pháp cấm chế. Hơn nữa thiên hỏa chỉ xuất hiện trong một thời gian ngắn, qua được đoạn thời gian này là đã có thể đối mặt với thiên lôi.

Nhưng trong lịch sử của Tu Chân giới, chưa từng có người nào dùng thân thể ngăn cản thiên hỏa mà độ kiếp thành công. (Không một ai biết Bàn Cổ độ kiếp như thế nào)

Trương Tinh Phong không hề chạy trốn thiên hỏa, hơn nữa hắn còn quyết định sử dụng chính thân thể của mình để ngăn cản.

“phát——”

Chung quanh Trương Tinh Phong một dặm, cả không gian đều biến đổi. Nhưng tại bên ngoài một dặm thì lại không hề ảnh hưởng gì. Trong phạm vi một dặm này, nhiệt độ kinh người lên đến cả ngàn độ, cả không gian bắt đầu bốc hơi. Không gian phẳng phất như bị vụn vụn, còn phát ra những thanh âm kỳ quái. Trương Tinh Phong biết đây là do tác dụng của nhiệt độ cao.

Đột nhiên một ngọn lửa màu tím từ trên trời xuất hiện, như một dòng thác màu đỏ đổ ập xuống Trương Tinh Phong. Rất hiển nhiên số lượng của thiên hỏa này vô cùng lớn.

Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn thiên hỏa, trên mặt lộ vẻ hưng phấn. Thiên Hỏa chi thân của hắn mặc dù đã luyện thành, nhưng lực lượng vẫn còn chưa đủ. Thiên hỏa từ trên trời hạ xuống chẳng phải là một món ăn ngon hay sao?

“Oanh!” Khí thể trên người Trương Tinh Phong đột nhiên bùng lên. Khí thể tựa như thực chất khiến cho sa mạc lún xuống một thước.

Thiên hỏa màu tím trong nháy mắt đã bao trùm khu vực chung quanh Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, thân thể bắt đầu chậm rãi bay lên, từng đạo hỏa quang bắt đầu chập chờn. Cuối cùng, thiên hỏa đã hoàn toàn bao trùm lấy thân thể hắn.

“Oanh!”

Khí thể tựa như thực thể bị thiên hỏa màu tím sậm phá tan!

“Ồ!” Trương Tinh Phong khẽ nhíu mày. Hắn có cảm giác thiên hỏa từ trên trời hạ xuống mạnh hơn rất nhiều so với thiên hỏa bên trong cơ thể hắn. Hắn đã luyện thành Thiên Hỏa chi thân nhưng vẫn cảm thấy áp lực vô cùng cường đại.

“Tiểu tử, thiên hỏa của ngươi mới đạt đến đẳng cấp gì chứ? Của ngươi là màu tím nhạt, còn thiên hỏa của thiên kiếp là màu tím sậm, chênh lệch rất lớn. Tiểu tử, ngươi hãy cảm nhận uy lực chân chính của đỉnh cấp thiên hỏa đi!” Thanh âm của Thiên Vũ giống như cười trên sự đau khổ của người khác.

Áp lực của thiên hỏa càng ngày càng lớn. Trương Tinh Phong khẽ nhíu mày, hỗn độn lực bên trong cơ thể lập tức phát ra, bắt đầu ngăn cản thiên hỏa.

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười: “Tại sao lại phải ngăn cản?”

Chỉ thấy thiên hỏa màu tím nhạt từ bên trong cơ thể hắn phát ra đột nhiên thu lại. Mà thiên hỏa màu tím sậm lại bị hắn bắt đầu hấp thu.

“Trước đây Bàn Cổ tôn sư có nói, dựa vào thiên hỏa để tu luyện thành Thiên Hỏa chi thân. Ta hiện tại đã là Thiên Hỏa chi thân, hấp thu thêm một chút thiên hỏa có lẽ sẽ không có vấn đề gì!” Trương Tinh Phong trong lòng suy nghĩ. Nhưng đây chẳng lẽ chỉ là “một chút” hay sao? So với yêu cầu của Bàn Cổ còn nhiều hơn.

Mặc dù Trương Tinh Phong là Thiên Hỏa chi thân, nhưng thiên hỏa màu tím nhạt vẫn còn chênh lệch rất lớn so với Thiên Hỏa màu tím sậm, chênh lệch giống như người lớn và trẻ con. Trương Tinh Phong chỉ vừa hấp thu một chút thiên hỏa, đã cảm thấy thân thể như muốn nổ tung.

Trương Tinh Phong trong lòng sợ hãi: “Tại sao lại mạnh đến như vậy?”

Hỗn độn lực toàn thân bắt đầu điên cuồng vận chuyển dựa theo khẩu quyết Thiên Hỏa chi thân, liều mạng gia tốc để cho thân thể bắt đầu tôi luyện .....

Tử Kim Nguyên Tôn đột nhiên phát ra ánh sáng màu tím rực rỡ. Tử Kim Nguyên Tôn là tinh hoa năng lượng của Trương Tinh Phong, cấp bậc thiên hỏa bên trong cũng là cực hạn màu tím sậm.

Tử Kim Nguyên Tôn phảng phất như đất hạn gặp mưa, bắt đầu điên cuồng hấp thu thiên hỏa màu tím sậm. Chỉ thấy thiên hỏa màu tím sậm đang điên cuồng công kích bên trong cơ thể Trương Tinh Phong bỗng nhiên giống như hải tử trở về nhà, bắt đầu bay về hướng Tử Kim Nguyên Tôn ..... Trăm sông về biển, có lẽ chính là như vậy. Thiên hỏa màu tím sậm đang hành hạ bên trong cơ thể hăn cứ như vậy nhanh chóng bị hấp thu.

Trương Tinh Phong cảm thấy kinh ngạc, nhưng rất nhanh hăn trở nên vui mừng, lập tức gia tăng cường độ hấp thu. Tốc độ hấp thu hiện tại đã nhanh hơn lúc này gấp mười lần. Tử Kim Nguyên Tôn tựa như bọt biển, không ngừng hấp thu.

Đương nhiên Trương Tinh Phong sẽ không lãng phí cơ hội này. Trong lúc Tử Kim Nguyên Tôn hấp thu, thân thể hăn cũng không ngừng tôi luyện. Chỉ thấy thân thể hăn thỉnh thoảng lại phát ra quang mang màu tím .....

Trương Tinh Phong cũng không chú ý đến, số lượng thiên hỏa bị Tử Kim Nguyên Tôn hấp thu vào có đến chín mươi chín phần trăm là bị một viên cầu trong giống như Kim Đan bên trong Tử Kim Nguyên Tôn hấp thu.

Thời gian trôi qua từng phút từng giây.

Các huynh đệ và thân nhân của Trương Tinh Phong đang đứng ở xa lo lắng nhìn. Bọn họ không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, nhưng bọn họ có thể cảm nhận được áp lực cường đại của thiên hỏa.

- A, đại ca! Huynh xem bên kia cát cũng đều bị chảy ra rồi, hóa thành chất lỏng. Phụ thân rốt cuộc có xảy ra chuyện gì hay không?

Trương Lăng Linh lo lắng nói với Trương Lăng Kỳ. Mặc dù nàng rất tin tưởng vào Trương Tinh Phong, nhưng tràng diện của thiên kiếp quả thật là quá kinh người.

Lang Phong sắc mặt nghiêm túc nói:

- Sa mạc bắt đầu tan chảy do nhiệt độ của thiên hỏa quá cao. Nhưng các người hãy nhìn xem, chỉ có phạm vi nơi nhị độ kiếp là bị tan chảy mà thôi. Thiên Hỏa chi thân của nhị độ đã hoàn toàn đại thành, nhiệt độ như thế nào cảm bản chẳng là gì cả!”

- Thiên hỏa quả thật là đáng sợ!

Trương Tinh Phong có chút khiếp sợ. Cả một phiến sa mạc phẳng phất như biến thành một “hồ nước”, chỉ là “nước” trong “hồ” này lại nóng đến cả ngàn độ.

- Muội muội, không cần lo lắng! Phụ thân đã nói qua, đối phó với thiên hỏa rất đơn giản, chỉ cần sử dụng đỉnh cấp tiên khí phòng ngự, sẽ không hề có một chút nguy hiểm nào!

Trương Lăng Kỳ nhẹ nhàng nói. Đối với phụ thân Trương Tinh Phong của mình, hắn vô cùng tin tưởng. Trong mắt của hắn, phụ thân chính là không gì không biết, không gì không thể làm.

Ttk cũng không biết sự trân quý của đỉnh cấp tiên khí. Cho dù là tại Tiên giới, một tiên nhân bình thường cũng chỉ có hạ cấp hoặc là trung cấp tiên khí mà thôi. Luyện chế tiên khí rất khó khăn, Trương Tinh Phong nếu như không có được “Chú Tiên Quyết”, cũng không thể nào luyện chế ra được. Chú Tiên Quyết này đã từng là nguyên nhân khiến cho Tiên Ma hai giới xảy ra một cuộc hỗn loạn, sau cùng bị Bàn Cổ cường đại lấy được.

Đỉnh cấp tiên khí tại tiên giới chỉ có những cao thủ đẳng cấp Đại La Kim Tiên mới có thể có được, còn La Thiên Thượng Tiên thì chủ yếu chỉ nhờ vào vận khí. Đa số La Thiên Thượng Tiên chỉ có được trung cấp tiên khí mà thôi, rất ít người có được đỉnh cấp tiên khí. Những người có được hầu hết đều là do thủ lĩnh ban cho, hoặc là tông phái của họ có thế lực rất lớn tại tiên giới. Còn những Thiên Tiên cấp bậc thấp nhất, căn bản là không có tư cách để có được đỉnh cấp tiên khí.

Dùng đỉnh cấp tiên khí để ngăn cản thiên hỏa là một chuyện mà những người tại Tu Chân giới không thể tưởng tượng, chỉ có người của ngũ đại thánh thành mới có tư cách này.

- Mau nhìn kia, bầu trời biến đổi rồi!

Phong Ngữ Yên độ nhiên hét lớn. Tất cả mọi người đều nhìn lên.

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy thư thái. Thiên hỏa bắt đầu tụ hợp lại trên không trung, không còn hạ xuống nữa.

Quan sát bên trong cơ thể, màu tím đậm và màu tím nhạt đã trộn lẫn vào nhau tạo thành một màu tím không đậm cũng không nhạt (cứ gọi nó là màu tím), Trương Tinh Phong cảm thán: “Ai, nếu như cho ta thời gian một ngày, Thiên Hỏa chi thân của ta nhất định sẽ có thể đạt đến đẳng cấp cao nhất. Hiện tại chỉ là màu tím, không biết đến bao giờ mới có thể đạt đến màu tím sậm đây? Ai, đúng rồi, sau này đến Tu Chân giới, bên ngoài của Hằng tinh không phải là có rất nhiều thiên hỏa hay sao?”

“Trương tiểu tử, đừng nói ta không cảnh cáo người. Ta nói cho người biết, tại Hằng tinh, mặc dù thiên hỏa, huyền tật thiên hỏa, thần hỏa đều phân chia ra các khu vực riêng, nhưng bọn chúng cũng không phải là hoàn toàn tách ra. Cho dù là người đang ở tại khu vực thiên hỏa, cũng rất có thể sẽ có thần hỏa từ bên trong bay đến. Mà số lượng huyền tật thiên hỏa xuất hiện tại khu vực thiên hỏa thì lại càng nhiều hơn. Tiểu tử người hãy quên chủ ý đó đi. Người nên biết, cho dù là tiên nhân cũng không dám phi hành bên ngoài Hằng tinh, bởi vì nói không chừng sẽ có một đoàn thần hỏa bay ra. Cho dù không phải thần hỏa, chỉ cần một đoàn huyền tật thiên hỏa bay ra thôi thì tiểu tử người cũng đã chịu không nổi rồi!”

Lời nói của Thiên Vũ đã hoàn toàn phá tan hy vọng của Trương Tinh Phong!

“Là nhược thủy!” Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên vang lên.

Trương Tinh Phong lập tức chú ý. Lúc này, thiên hỏa tụ tập trên bầu trời tại thành một đám mây lớn. Đột nhiên, một vật gì đó như dòng nước tiến vào bên trong thiên hỏa. Thiên hỏa lập tức phát ra thanh âm “tê ..... tê .....”, một lớp sương mù màu xanh bắt đầu sinh ra.

“Kiếp vân xuất hiện rồi!” Trương Tinh Phong nhìn lớp sương mù màu xanh. Đây không phải là sương mù bình thường, mà là do thiên hỏa cùng với nhược thủy hai cực giao nhau, sản sinh ra kiếp vân. Bên trong kiếp vân có thiên lôi, mang theo lực lượng của thiên địa, uy lực vô cùng cường đại.

Từng tia chớp lóe lên bên trong kiếp vân, những tia chớp này không giống như trước kia, nó lại có màu xanh.

“Ha ha ..... Kiếp trước ta chỉ có thể ngăn cản được bốn mươi tám đạo thiên lôi, hiện tại ta đã có thực lực Đại Thành kỳ, thiên lôi kiếp này đối với ta thì có khiêu chiến gì?” Trương Tinh Phong bề ngễ nhìn kiếp vân, đột nhiên trong đầu hần xuất hiện một ý nghĩ điên cuồng.

“Thiên hỏa luyện thân, vì sao lại không thể là thiên lôi luyện thân?” Trương Tinh Phong nghĩ đến đây liền trở nên kích động. Từ khi đến Thanh Long đại lục đến nay quả thật chưa từng có gì đáng để cho hần khiêu chiến, hần từ lâu đã cảm thấy tịch mịch, hiện tại hần đã có cơ hội.

“Ha ha ..... thiên lôi hãy đến đây!” Trương Tinh Phong thu lại “Thanh Kiền Tử Y” trên thân thể, lúc này nửa thân trên của hần hoàn toàn xích lõa.

Hỏa!

Trương Tinh Phong nửa thân trên xích lõa, phảng phất như một hỏa thần đắm chìm bên trong hỏa quang, ngẩng mặt lên trời thách thức thiên lôi.

Thiên nộ!

“Nộ!”

Một đạo thiên lôi đánh xuống, thẳng vào Trương Tinh Phong.

Thiên lôi có khả năng truy kích, chỉ cần đánh xuống, người độ kiếp không thể nào trốn được. Nhưng Trương Tinh Phong tại sao lại phải trốn? Hần không thèm trốn, ngược lại còn hy vọng thiên lôi càng nhiều hơn.

“Oanh!”

Thân thể của Trương Tinh Phong không hề cử động. Thiên lôi mang theo điện năng cường đại không ngừng di chuyển chung quanh thân thể hần.

“Hừ! Một chút mục đích để rèn luyện cũng không đạt được, đạo thiên lôi này quả thật là quá yếu!” Trương Tinh Phong cười lạnh nhìn thiên lôi.

Bảy bảy bốn mươi chín đạo thiên lôi, càng về sau càng mạnh hơn, càng khó ngăn cản hơn.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”

“Oanh!”

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, toàn lực hấp thu thiên lôi để rèn luyện thân thể. Từng tia điện quang bị Trương Tinh Phong làm tiêu hao, mà thân thể của hần đã bắt đầu phát triển theo một phương hướng mà ngay cả Bàn Cổ cũng không biết được.

Dùng thiên lôi rèn luyện thân thể? Năm đó Bàn Cổ lợi dụng thiên hỏa đã luyện thành thiên hỏa màu tím nhạt bên trong cơ thể. Đương nhiên nguyên nhân chủ yếu chính là Bàn Cổ là thổ thuộc tính, không phải là hỏa thuộc tính, càng không phải là Tiên Thiên Hỏa Linh Thân. Trương Tinh Phong lúc đầu tưởng rằng mình đã đại thành, nhưng sau khi đọc được nguyên nhân do Bàn Cổ ghi chép lại, hắn mới biết được Thiên Hỏa chi thân vẫn còn có thể mạnh hơn.

“Oanh!”

Một đạo thiên lôi màu xanh so với vừa rồi còn đậm hơn, thậm chí đã có pha lẫn một chút màu đen đánh xuống Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong thân thể run lên.

“Đạo thứ bốn mươi lăm, quả nhiên là có chút hứng thú!”

Trương Tinh Phong cảm nhận được thiên lôi đối với mình đã bắt đầu có uy hiếp. Đạo tiếp theo so với đạo trước mạnh hơn rất nhiều, uy lực khoảng chừng gấp hai lần. Phía sau vẫn còn có bốn đạo, Trương Tinh Phong bắt đầu mỉm cười.

“Thiên lôi luyện thân!” Trương Tinh Phong càng thêm kiên định. Hắn đã trải qua sự rèn luyện của bốn mươi lăm đạo thiên lôi, trình độ cường hãn của nhục thể đã gia tăng rất nhiều.

“Lực lượng là ở sự tinh thuần chứ không phải hỗn tạp!” Đạo lý này Trương Tinh Phong hiểu rất rõ. Cho nên sau khi dùng thiên lôi để rèn luyện thân thể, không hề đem thiên lôi dung nhập vào cơ thể mà giữ lại một bên. Có Tiên Thiên Hỏa Linh Thân, Trương Tinh Phong biết, thiên hỏa tinh thuần của mình sau này tiến bộ sẽ càng lớn hơn.

“Oanh!”

Cơ nhục trên thân của Trương Tinh Phong phảng phất như bị dao cắt, những đường cắt hiện lên rất rõ ràng. Từng tia thiểm điện không ngừng lóe lên bên ngoài các cơ nhục. Trương Tinh Phong vẫn không hề để ý, sắc mặt vẫn thản nhiên mỉm cười. Đây đã là đạo thứ bốn mươi sáu rồi.

“Oanh!”

Thiên lôi hoàn toàn là màu tím đen, uy lực tuyệt đối mạnh hơn rất nhiều so với đạo vừa rồi, ít nhất cũng gấp hai lần!

Trương Tinh Phong chỉ cảm giác toàn thân rung lên, từng tế bào bên trong cơ nhục cũng đều run rẩy. Hắn biết, thiên lôi đã bắt đầu có uy lực khiến cho hắn bị thương. Trải qua một đạo này, thân thể của Trương Tinh Phong càng thêm cường hãn. Nhưng đây mới chỉ là đạo thứ bốn mươi bảy, vẫn còn hai đạo nữa.

“Oanh!”

Đạo thứ bốn mươi tám!

“Hống!” Trương Tinh Phong từ yếu hầu phát ra một tiếng hống. Uy lực gấp hai lần đạo thiên kiếp vừa rồi, Trương Tinh Phong biết rốt cuộc nó kinh khủng đến mức nào. Năm đó độ kiếp, hắn đã phải dùng đến vô số bảo vật mới có thể qua được đạo thiên lôi này. Nhưng hiện tại, Trương Tinh Phong hoàn toàn chỉ dựa vào thân thể, thậm chí ngay cả hỗn độn lực cũng không sử dụng. Đạo thiên lôi thứ bốn mươi tám đã đánh xuống!

“Oanh!”

Đạo thiên lôi thứ bốn mươi tám mạnh mẽ đánh vào thân thể của Trương Tinh Phong!

Trương Tinh Phong thân thể chấn động. Lực lượng cường hãn của thiên lôi hoàn toàn khiến cho thân thể của hắn rung chuyển. Lực lượng này thân thể của Trương Tinh Phong đã không thể nào có thể chịu đựng được.

“Phốc!” Trương Tinh Phong thổ ra một ngụm máu tươi, đem một đạo thiên lôi điện còn dư bên trong cơ thể đẩy ra ngoài. Trương Tinh Phong mỉm cười, lúc này sự thân thể của hắn đã cường hãn hơn rất nhiều so với thiên hỏa màu tím của Thiên Hỏa chi thân.

Đột nhiên, trời đất đổi màu, càn khôn hỗn loạn, kiếp vân trong nháy mắt đã dung hợp lại, tụ tập thành một điểm. Đúng vậy, tất cả kiếp vân đã dung hợp thành một điểm, điểm này chính là đạo thiên lôi cuối cùng. Cả không gian đều rung chuyển!

Đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín! Trương Tinh Phong kiếp đã không thể ngăn cản được đạo thiên lôi kinh khủng này!

Đột nhiên cả thiên địa đều sáng lên!

Thiên lôi trực tiếp đánh xuống!

Không gian phẳng phất bị xé tan, tất cả đều rung chuyển. Duy chỉ có Trương Tinh Phong vẫn đứng yên giữa trời tựa như một thiên thần!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Tái Sấm Ma Đế Bí Cảnh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Oanh!”

Chỉ thấy không gian phẳng phất như bị xé rách ra, cảnh sắc chung quanh cũng đều hoàn toàn vặn vẹo. Một đạo ánh sáng cường liệt bắn thẳng về phía chân trời .....

Thân thể của Trương Tinh Phong vẫn không chuyển động, đạo sấm sét kia căn bản là không hề thương tổn đến hắn. Lần này không hề xảy ra chuyện gì, Trương Tinh Phong lại hoàn toàn ngăn cản được. Có lẽ không ai nhìn thấy rõ những gì xảy ra vừa rồi.

Đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín căn bản là không hoàn toàn công kích vào Trương Tinh Phong!

Nhìn bầu trời bắt đầu khôi phục lại màu lam, Trương Tinh Phong mỉm cười: "Thiên Vũ, ta có thông minh không? Dùng thiên lôi để đấu với thiên lôi, mặc dù vẫn còn có một chút thiên lôi công kích đến ta, nhưng uy lực đã nhỏ đi rất nhiều. Ha ha ha ....."

Trương Tinh Phong sáng khoái cười lớn. Mặc dù hắn rất tin tưởng sẽ vượt qua thiên kiếp, nhưng mà kiếp trước đã từng thất bại một lần, bây giờ lại thành công. Tâm tình của hắn lúc này người khác rất khó có thể hiểu được. Càng huống chi lần này Trương Tinh Phong không hề dùng đến tiên khí, thậm chí căn bản là không hề vận dụng đến hỗn độn lực bên trong cơ thể. Vì vậy, Trương Tinh Phong cảm thấy rất kiêu ngạo, hơn nữa ý định lợi dụng thiên lôi để rèn luyện thân thể cũng hoàn toàn thành công, thân thể hắn đã đạt đến một trình độ vô cùng cường hãn. Đây cũng chính là nguyên nhân mà Trương Tinh Phong cao hứng.

"Ừ, Trương tiểu tử ngươi cũng thông minh đấy! Dem lực lượng thiên lôi dư thừa sau khi hấp thu tích trữ lại bên trong cơ thể, bây giờ lại dùng nó để

công kích đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín, làm cho uy lực của thiên lôi tiêu hao hơn phân nửa. Không tệ, không tệ!" Thiên Vũ có vẻ rất hài lòng.

Trương Tinh Phong cười cười lắc đầu. Thiên Vũ chính là thích làm ra vẻ tiền bối cao nhân như vậy, bất quá Trương Tinh Phong cũng không để ý. Càng huống chi Thiên Vũ là một bảo vật cùng thời đại với Bàn Cổ, gọi là tiền bối cũng rất bình thường.

- Cha .....

Thanh âm của Trương Lăng Linh từ xa truyền đến. Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn lại, chỉ thấy trước mắt các thân nhân huynh đệ của mình đều đang ngự kiếm bay tới.

Trương Tinh Phong mỉm cười. “Thanh Kiền Tử Y” trong nháy mắt xuất hiện trên người. Trương Tinh Phong độ kiếp thành công, một chút thương tổn cũng không có, trái lại lúc này hắn đã đột phá Độ Kiếp hậu kỳ đạt đến Đại Thành tiền kỳ.

Đại Thành kỳ chính là thời khắc thay đổi!

Trương Tinh Phong đã hoàn toàn cảm giác được một tia năng lượng so với hỗn độn lực, thậm chí so với ma nguyên lực còn cao cấp hơn bắt đầu sinh ra. Lúc này vẫn còn chưa rõ ràng, nhưng hắn lại thập phần xác định, đó chính là vô cực lực. Khi hỗn độn lực toàn thân biến đổi thành vô cực lực, hắn sẽ vượt qua Đại Thành kỳ, đạt đến Thiên Tiên kỳ.

Lúc này Trương Tinh Phong chỉ cần chậm rãi chờ đợi .....

Ba ngày sau!

Bên trong Hồng hoang, Trương Tinh Phong đang ngự trên một tòa Phù Vân Tiên Phủ. Đây là tiên phủ do hắn mới luyện chế, tổng cộng hắn đã luyện chế đến mấy cái, Lăng Linh và bọn người Phong Ngữ Yên mỗi người đều có một cái.

Thích ý nằm trên một đóa mây vàng, Trương Tinh Phong tay cầm bầu rượu bằng bạch ngọc, hai mắt khẽ híp lại. Hắn tiện tay đưa bầu rượu đổ vào miệng, chậm rãi cảm thụ sự tuyệt vời của rượu ngon .....

Trương Tinh Phong lần này chính là đến Ma Đế Bí Cảnh. Lần trước bởi vì thực lực không đủ, cho nên hắn chỉ vào được địa bàn của Trọng Huyền Ma Đế, lão đại trong số bảy Ma Đế, tuy nhiên cũng đã thu được rất nhiều bảo

vật. Lần này hắn quyết định sẽ đến sào huyệt của sáu đại Ma Đế khác, không biết sẽ có bảo vật gì đây?

Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong trên mặt khẽ mỉm cười.

"Đến rồi!" Trương Tinh Phong nhìn cung điện trước mắt, bốn chữ lớn "Ma Đế Bí Cảnh" làm cho hắn cảm thấy hưng phấn. Lần trước hắn quả thật có chút không cam tâm.

"Thất Minh Huyền Tinh Thần Trận! Hừ!" Trương Tinh Phong khẽ mỉm cười, thân hình chợt lóe lên, biến mất trước cửa cung điện, xuất hiện bên trong trận pháp. Chỉ thấy một đạo ảo ảnh lúc nhanh lúc chậm, lúc tiến lúc lùi, tốc độ khi thì giống như tia chớp, khi thì lại giống như ốc sên .....

Trương Tinh Phong trên mặt vẫn thản nhiên mỉm cười. Năm đó hắn đã hao phí tất cả công lực mới đi được một phần ba. Còn lúc này hắn dựa vào thân thể vô cùng cường đại dễ dàng thi triển những động tác khi đó, thậm chí tốc độ không hề kém hơn so với Ma Đế!

Trương Tinh Phong cũng không biết thân thể của hắn hiện nay cường hãn đến mức nào. Thiên Hỏa Chi Thân của hắn đã vượt xa Bàn Cổ năm đó. Kỳ thật Thiên Hỏa Chi Thân của Trương Tinh Phong sau khi trải qua thiên lôi rèn luyện đã đạt đến cực hạn có thể trực tiếp thành tựu Bất Tử Kim Thân. Năm đó Bàn Cổ sau khi tu luyện thành công Thiên Hỏa Chi Thân lại tiếp tục tu luyện Thất Thái Chi Thân, Thất Thái Chi Thân đại thành mới đạt đến Bất Tử Kim Thân.

Bất Tử Kim Thân là thân thể mạnh nhất tại Tiên ma hai giới, đương nhiên là không tính đến Bàn Cổ, bởi vì sau khi hắn luyện thành Lục Chuyển Huyền Thân thì xem như đã thành thần nhân rồi. Bất Tử Kim Thân tại Tiên Ma hai giới không phải ai cũng có được, chỉ có những người chuyên môn rèn luyện thân thể mới có thể luyện thành. Trong số bảy đại Ma Đế thì chỉ có Trọng Huyền Ma Đế là tương đối xem trọng việc rèn luyện thân thể, còn những Ma Đế khác thì lại không hề quan tâm. Lúc này trình độ cường hãn của thân thể Trương Tinh Phong đã hoàn toàn có thể so sánh với Ma Đế bình thường.

Trương Tinh Phong nhìn Thất Minh Huyền Tinh Thần Trận phía sau, có chút cảm thán. Năm đó thì vô cùng gian nan, bây giờ thì lại dễ dàng như

vậy!

"Thiên Vũ, nhìn xem Trương Tinh Phong ta đến tầm bảo như thế nào nhé, ha ha ..... ha ha ha ....." Trương Tinh Phong cười lớn, bước nhanh lên những bậc thang làm bằng bạch ngọc.

Vẫn là một phiến hư không rung động lòng người. Trương Tinh Phong nhìn về phía trước, bảy tòa cung điện cao lớn đang ở phía xa. Mà trong những cung điện đó, đang có những cạm bẫy gian nan hiểm trở do ngũ hành linh khí cả mấy ngàn năm của Thanh Long đại lục tụ tập lại mà thành.

Cửa thứ nhất, huyền khí chi hải!

Là địa bàn của Băng Chi Tinh năm đó đã khiến cho Trương Tinh Phong ăn phải quả đắng. Bất quá bây giờ hăn đối mặt với huyền khí chi hải đương nhiên là vô cùng dễ dàng.

Trương Tinh Phong không hề dùng một chút lực lượng nào, thân hình liên tục lóe lên, từng Thủy Chi Nguyên lần lượt bị hăn thu lấy. Chỉ thấy hàng loạt Băng Chi Tinh bắt đầu tiến lại gần, hàn khí lạnh lẽo, hiển nhiên bọn chúng đã bắt đầu giận dữ. Đáng tiếc, Trương Tinh Phong chính là muốn cho bọn chúng giận dữ, nếu không thì trò chơi sẽ mất đi ý tứ.

Huyền khí chi hải bắt đầu mãnh liệt sôi sục, tất cả Băng Chi Tinh đều tụ tập lại, tổng cộng có đến mấy trăm. Hàn khí phát ra càng thêm bức người, cho dù là cao thủ Độ Kiếp kỳ có lẽ cũng sẽ bị đông cứng. Đáng tiếc là thân thể của Trương Tinh Phong vô cùng cường hãn, một chút hàn khí đó hăn căn bản là không hề để vào mắt. Cũng không hề sử dụng đến hỗn độn lực, thân thể của hăn đã hoàn toàn có thể chống đỡ.

- Ha ha ..... Mấy tên gia hỏa các người, còn nhận ra ta không? Lần này cần phải cùng với các người chơi đùa cho thật tốt!

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra nụ cười chế nhạo. Đột nhiên từng đạo thiên hỏa bên ngoài được bao phủ hỗn độn lực từ trên người hăn phát ra, lao về hướng Băng Chi Tinh.

"A!" Một Băng Chi Tinh đột nhiên hét thảm một tiếng, lập tức bay sang một bên, nhìn vào thiên hỏa, sợ hãi không dám đến gần.

"Hắc hắc, chỉ dựa vào nhiệt độ của thiên hỏa phát tán ra các người đã chịu không được rồi!" Trương Tinh Phong cười cười. Mặc dù thiên hỏa được

hỗn độn lực bao bọc, không trực tiếp công kích, nhưng nhiệt độ do nó phát ra đã đủ khiến cho những tên tiểu gia hỏa thích lạnh này bị thương.

“A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!”

Từng tiếng thét chói tai không ngừng địa vang lên. Trương Tinh Phong đắc ý cười lớn, không ngừng khống chế thiên hỏa đùa giỡn với các Băng Chi Tinh. Thiên hỏa được hỗn độn lực bao bọc, chẳng những không bị huyền khí làm tiêu hao, mà còn không làm cho các Băng Chi Tinh bị thương nặng. Nhiệt độ của thiên hỏa này đối với Băng Chi Tinh mà nói, phảng phất giống như một chiếc roi da, đánh lên thì đau buốt, nhưng lại không hề có thương tổn thực chất.

“Ha ha ha .....” Trương Tinh Phong cười lớn, không ngừng đùa giỡn những Băng Chi Tinh chỉ có trí tuệ tương đương với đứa trẻ hai ba tuổi này. Cuối cùng Băng Chi Tinh dường như cũng biết được người trước mặt này bọn chúng không thể chọc vào nổi. Mặc dù Trương Tinh Phong đã lấy đi không ít Thủy Chi Nguyên, nhưng Thủy Chi Nguyên đối với bọn chúng mà nói chỉ có tác dụng trợ giúp tu luyện mà thôi, huống hồ sau một đoạn thời gian thì lại có những Thủy Chi Nguyên khác được sinh ra, cho nên tất cả Băng Chi Tinh đều nhanh chóng chạy biến đi .....

Cửa thứ hai, hỏa diễm chi hải!

Cái này không phải là dùng dao mổ trâu để giết gà hay sao? Lúc này Trương Tinh Phong đã tu luyện thành Thiên Hỏa Chi Thân đang ở trong biển lửa lục muội chân hỏa. Hắn phảng phất như đang bơi lội, thoải mái trôi đi .....

“Ân, đã qua rồi!” Trương Tinh Phong đột nhiên phát hiện cảm giác dễ chịu đã biến mất. Hắn mở mắt ra nhìn mới biết được mình đã trôi dạt ra khỏi khu vực lục muội chân hỏa. Vừa rồi quá thoải mái, hắn bất giác đã ngủ thiếp đi. Trước mắt chính là cung điện của Trọng Huyền Ma Đế. Nơi này Trương Tinh Phong đã đi qua một lần, đương nhiên là không hề trở lại. Bây giờ nơi hắn muốn đến chính là cung điện của Lãnh Quang Ma Đế, lão nhị trong số bảy đại Ma Đế.

“Hắc hắc, tiểu tử, cẩn thận một chút! Kim linh chi hải tiếp theo cần phải hưởng thụ cho thoải mái nhé!” Thanh âm mĩ mai của Thiên Vũ vang lên

trong đầu.

“Thiên Vũ, người cứ thoải mái mà quan sát, xem ta làm thế nào để qua ải kim linh chi hải này!” Trương Tinh Phong bây giờ tin tưởng gấp trăm lần. Độ kiếp hoàn mỹ, thành công lợi dụng thiên lôi để rèn luyện thân thể, điều này làm cho sự tự tin của hắn tăng lên rất nhiều.

Cửa thứ ba, kim linh chi hải!

Chất lỏng trông giống như thủy ngân không ngừng chảy xuôi, nhưng lại chỉ tập trung thành một phiến lớn tại một khu vực, đó chính là kim linh chi hải. Chất lỏng trông giống như thủy ngân chính là hình thái hóa lỏng của kim chi linh khí, được gọi là kim linh.

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt lóe sáng, căn bản không cần thông qua linh giác để có thể xuyên qua kim linh này. Khiến cho Trương Tinh Phong kỳ quái chính là bên trong kim linh này lại không hề có bất cứ vật gì, chỉ có kim linh mà thôi.

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên phát ra một đạo ánh sáng, dứt khoát tiến vào. Vừa tiến vào kim linh chi hải, cảm thụ đầu tiên của hắn chính là nặng nề, tuyệt đối nặng nề. Mật độ của vô số kim linh có thể khiến người ta bị ép chết, mà lúc này Trương Tinh Phong đang ở bên trong kim linh chi hải.

Các phương vị toàn thân đều bị kim linh ức bức, áp lực vô cùng lớn khiến cho Trương Tinh Phong cảm nhận được uy lực cường đại của kim linh chi hải này. Dựa vào thân thể của hắn cũng cảm thấy bị áp lực, tu chân giả bình thường làm thế nào có thể chịu đựng được?

“Tiểu tử, kim linh chi hải không chỉ có như thế này đâu! Hắc hắc, uy lực của kiên chi lao mà người cũng không biết à?” Thiên Vũ đột nhiên lên tiếng.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Mà ngay lúc này, kim linh chi hải vốn yên tĩnh đột nhiên bắt đầu biến hóa. Vừa rồi vẫn còn chậm rãi chảy xuôi, nhưng trong nháy mắt cả kim linh chi hải dựa theo quy luật bắt đầu biến đổi.

Kim linh chi hải bắt đầu tụ hợp, không ngừng tụ hợp. Trương Tinh Phong ở bên trong cảm nhận được áp lực càng ngày càng lớn: “Thiên Vũ, áp lực này thật sự là quá lớn, đây là kiên chi lao sao?”

Trương Tinh Phong đã bắt đầu cảm thấy thân thể cường hãn của hắn cũng không thể chịu đựng được .....

"Tiểu tử, kiên chi lao này vẫn còn chưa hình thành, bây giờ vẫn còn sớm lắm!" Thiên Vũ có vẻ đắc ý, dường như không hề lo lắng cho Trương Tinh Phong một chút nào.

Kim linh chi hải vẫn không ngừng dung hợp, không ngừng áp bức, áp lực cũng càng ngày càng lớn. Trương Tinh Phong trên người đã bắt đầu lóe lên những tia lửa, điều này nói lên hắn đã bắt đầu vận dụng lực lượng của Thiên Hỏa Chi Thân. Lực lượng của Huyền Vũ Chi Thân đã hoàn toàn không thể chống lại được.

"Thật là quá kinh khủng, may mắn là năm đó ta không xông vào!" Trương Tinh Phong không khỏi đổ mồ hôi lạnh. Năm đó nếu như không phải Thiên Vũ lên tiếng khuyên bảo, nói không chừng hắn đã thật sự xông vào rồi. Mặc dù có thể tiến vào bên trong Thiên Vũ, nhưng Thiên Vũ bản thân lại không có khả năng tự mình chuyển động. Hắn chỉ có thể vẫn bị nhốt trong đó, cho đến khi công lực tu luyện đến cảnh giới như hiện tại, cũng không biết phải tốn mất bao nhiêu thời gian. Vừa nghĩ đến hơn trăm năm không thể ở cùng với thân nhân của mình, Trương Tinh Phong quả thật là khó có thể tiếp nhận.

Kim linh chi hải đột nhiên ngừng lại, chất lỏng đã hoàn toàn biến thành chất rắn, không chuyển động.

"Hắc hắc, tiểu tử, đây chính là kiên chi lao, (thiếu một đoạn)" Thiên Vũ cuối cùng cũng mở miệng.

Trương Tinh Phong tức giận không nói lời nào, Thiên Vũ này quả thật là đang cười nhạo hắn. Lúc này kim linh chi hải đã biến thành một khối chất rắn thể tích nhỏ hơn gấp mười lần, bao bọc lấy Trương Tinh Phong ở bên trong.

"Mặc dù hiện tại không có áp lực, nhưng muốn phá tan được mấy ngàn thước kim linh ở thể rắn này, phải cần công lực lớn đến mức nào?" Trương Tinh Phong trong lòng bắt đầu cảm thán.

"Bất quá, Thiên Hỏa Chi Thân của ta cũng không phải đơn giản như vậy!" Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười. Thân thể vẫn ở tại vị trí cũ, giống

như không hề cử động, nhưng thân hình của hắn lại trở nên không rõ ràng, phẳng phất giống như ảo ảnh!

Lúc này hắn đã sử dụng “Vi Ba Chấn”. Thân thể trong một giây đã công kích vào kiên chi lao mấy vạn lần. Kim linh ở thể rắn chung quanh Trương Tinh Phong đã bắt đầu nứt ra.

- Linh Điểm Liệt Kích —— Thứ — Nguyên — Trảm!

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng rực, khẽ ngâm lên.

Một đạo ánh sáng, ánh sáng rực rỡ, ánh sáng động lòng người, ánh sáng hấp dẫn cả linh hồn .....

Mấy ngàn thước kim linh ở thể rắn vẫn không hề bị ảnh hưởng, nhưng trên mặt Trương Tinh Phong lại hiện lên vẻ tươi cười. Đột nhiên!

"Tư ——" Kim linh ở thể rắn bắt đầu phát ra thanh âm. "Oanh!" một tiếng, toàn bộ kim linh ở thể rắn đều nứt ra, xuất hiện một thông đạo thật lớn do vết nứt tạo thành. Chính là phương hướng của luồng ánh sáng rực rỡ do Trương Tinh Phong phát ra vừa rồi.

Trương Tinh Phong từ bên trong thông đạo này đi ra. Đối với uy lực của Thứ Nguyên Trảm, hắn cảm thấy vô cùng hài lòng. Thân thể cường hãn, sử dụng “Linh Điểm Liệt Kích” lại càng thêm mạnh mẽ.

Trương Tinh Phong nhìn cung điện trước mặt. Đây chính là cung điện của vị Ma Đế thứ hai, Lãnh Quang Ma Đế!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Hàn Nhiệt Giao Thối.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn cung điện của Lãnh Quang Ma Đế, mỉm cười tiến vào bên trong.

“Lãnh Quang Ma Đế năm đó đương trường bị Bàn Cổ đánh cho hồn phi phách tán, cũng là một Ma Đế mà năm đó Bàn Cổ cảm thấy đau đầu nhất. Lãnh Quang Ma Đế tinh thông mưu kế, sử dụng về sử dụng hàn khí. Năm đó hàn khí của Lãnh Quang Ma Đế đã đạt đến tuyệt sát hàn khí cùng một cấp bậc với huyền tạt thiên hỏa. Trương tiểu tử, người như Lãnh Quang Ma Đế chính là khắc tinh của người. Chỉ dựa vào Thiên Hỏa Chi Thân còn chưa đại thành của người, căn bản là không chịu nổi một chiêu!” Thiên Vũ vừa thấy Trương Tinh Phong tiến vào cung điện liền lập tức lên tiếng. Mặc dù Thiên Vũ dường như có ý muốn nói Trương Tinh Phong quá kém, nhưng ý định của nó Trương Tinh Phong lại hiểu rất rõ.

Trương Tinh Phong đột nhiên dừng lại, bởi vì hắn đã cảm nhận được một cỗ hàn ý lạnh thấu xương. Loại hàn ý này đã lâu lắm rồi hắn chưa từng cảm thụ qua. Loại cảm giác này chỉ có tại mấy ngàn năm trước, vào mùa đông giá rét khi hắn vẫn còn chưa bắt đầu tu luyện.

“Hình như bảo vật ở nơi này cũng không dễ lấy chút nào!” Trương Tinh Phong khẽ nhếch miệng, sắc mặt có vẻ tươi cười. Lúc này hắn hoàn toàn không có lòng tin giống như lúc trước.

Trương Tinh Phong tại sao lại nói bảo vật ở đây không dễ lấy?

Bởi vì hàn khí bên trong cung điện của Lãnh Quang Ma Đế thật sự là quá kinh khủng. Chỉ thấy rất nhiều tinh thể được đặt bên trong cung điện không theo một quy luật nào. Những tinh thể trong suốt này ngoại trừ màu xanh biếc còn có một số là màu xanh thẫm.

Bên trong cung điện, ánh sáng chiếu qua những tinh thể này, khúc xạ thành nhiều màu sắc rực rỡ. Những luồng hàn khí tựa như thực chất không ngừng

lơ lửng bên trong cung điện .....

Trương Tinh Phong nhìn những tinh thể, khẽ nhíu mày. Hắn có thể cảm nhận được năng lượng bên trong những tinh thể này còn cường đại hơn so với thiên hỏa. Điều này làm cho hắn do dự.

“Trương tiểu tử, những tinh thể trong suốt màu xanh biếc này là hàn chi minh tinh, là bích thiên hàn khí ở thể rắn, cùng một cấp bậc với thiên hỏa. Còn tinh thể trong suốt màu xanh thẫm là hàn cực kỳ tinh, là tuyệt sát hàn khí ở thể rắn, cùng một cấp bậc với huyền tạt thiên hỏa. Hai loại này đều là hàn khí lực lượng vô cùng cường đại, đúng là khắc tinh của những người có hỏa thuộc tính như ngươi. Trương tiểu tử, cẩn thận đấy!” Thiên Vũ lúc này cũng có chút lo lắng.

Trương Tinh Phong cũng biết hàn khí tương khắc với lửa sẽ gây ra thương tổn rất lớn cho hắn, nhưng hắn sẽ lùi bước sao?

Trương Tinh Phong đột nhiên mở to mắt, ánh mắt kiên quyết nhìn thẳng vào vô số tinh thể rực rỡ trước mắt, khước miệng khẽ nhếch lên, nở một nụ cười ngang ngạnh. Hắn từng bước tiến vào bên trong khu vực của tinh thể. Tất cả tinh thể đột nhiên sáng lên .....

Một trung niên nhân mặc y phục màu xanh ngạo nghễ xuất hiện trên không trung, trên mặt nở một nụ cười cổ quái.

“Hắn chính là Lãnh Quang Ma Đế! Đây là hình ảnh do hắn lưu lại!” Thiên Vũ lên tiếng, Trương Tinh Phong khẽ gật đầu. Lãnh Quang Ma Đế đã chết đi rồi cuộc lưu lại hình ảnh để làm gì?

“Hoan nghênh người đến nơi này, kẻ may mắn! Ta gọi là Lãnh Quang. Ta biết bây giờ có lẽ ta đã không còn nữa. Năm đó khi Bàn Cổ đến, ta đã biết mình khó mà thoát khỏi cái chết. Nhưng công pháp Hàn Song Cực của ta không thể để thất truyền được. Nơi này có hai thử thách, một là do hàn chi minh tinh tạo thành, một là do hàn cực kỳ tinh tạo thành. Nếu như người có thể vượt qua được thử thách thứ nhất, người sẽ lấy được công pháp Hàn Song Cực. Nếu như người có thể qua được thử thách thứ hai, Trảm Lam thủ trạc của ta cũng sẽ là của người. Thấy người có thể đến được nơi này, sự trân quý của Trảm Lam thủ trạc tin rằng người cũng đã biết. Bên trong Trảm Lam thủ trạc có một cái tinh diệp, vô số nguyên liệu trân quý, bảy

mười vạn ma tinh, năm trăm vạn hàn chi minh tinh, hai mươi vạn hàn cực kỳ tinh!”

“Kẻ may mắn, phải nhớ kỹ, nếu như người lấy được Hàn Song Cực, nhất định phải tìm cho nó một truyền nhân. Chỉ có những người có thủy thuộc tính mới có thể tu luyện công pháp này, còn những người có thuộc tính khác đều không được. À, nếu người chỉ qua được một cửa, lại bắt người tìm truyền nhân giúp ta, một chút lợi ích cũng không có, có lẽ người sẽ rất mất hứng. Không cần lo lắng, sau khi người qua được cửa thứ nhất, sẽ nhìn thấy một trữ vật thủ trục bình thường, bên trong có công pháp Hàn Song Cực, cùng với một trăm vạn hàn chi minh tinh, năm vạn hàn cực kỳ tinh. Tốt lắm, kẻ may mắn, hãy bắt đầu qua ải đi, đừng có một cửa cũng không qua được đấy nhé! Ha ha .....

Hình ảnh Lãnh Quang Ma Đế cười ha hả chậm rãi biến mất .....

“Lãnh Quang Ma Đế này thật sự là quá giáo hoạt! Xong qua cửa thứ nhất, còn phải giúp hắn tìm truyền nhân, vậy mà thưởng cho cái gì? Hàn chi minh tinh, hàn cực kỳ tinh, đây không phải đều là bảo bối tu luyện hàn khí hay sao? Nhất định những thứ này là do hắn chuẩn bị cho truyền nhân của mình. Thật sự là quá giáo hoạt!” Trương Tinh Phong trong lòng oán hận.

“Mưu kế của Lãnh Quang Ma Đế rất là nổi danh tại Tiên Ma hai giới. Hắn biết rõ khi người tìm truyền nhân cho Hàn Song Cực nhất định là sẽ tìm một người ở bên cạnh. Khi người bên cạnh người tu luyện, tiểu tử người nhất định sẽ đưa hàn chi minh tinh và hàn cực kỳ tinh cho người đó. Ha ha ha ..... Lãnh Quang Ma Đế không hổ là Lãnh Quang Ma Đế! Ha ha ..... ha ha .....” Thiên Vũ đối với việc Trương Tinh Phong nuốt phải quả đắng cảm thấy vô cùng cao hứng.

Trương Tinh Phong cũng thở dài một hơi. Bất quá công pháp Hàn Song Cực này là một phương pháp tu luyện vô cùng trân quý, lấy được nó sẽ có rất nhiều lợi ích. Huống hồ hàn chi minh tinh và hàn cực kỳ tinh đều là những vật phẩm vô cùng trân quý. Hàn cực kỳ tinh trân quý hơn so với ma tinh tiên tinh rất nhiều, còn hàn chi minh tinh cũng chỉ thấp hơn một chút mà thôi.

Càng huống chi, có khiêu chiến mới có niềm vui!

Trương Tinh Phong từng bước tiến lên phía trước. Nhất thời cả trận pháp do hàn chi minh tinh tạo thành lập tức khởi động. Hàn khí thực chất màu xanh biếc có thể nhìn thấy được rõ ràng, chỉ thấy từng luồng hàn khí bắt đầu xoay tròn chung quanh thân thể hắn. Trương Tinh Phong trên người không ngừng phát ra ngọn lửa màu tím của thiên hỏa, không ngừng va chạm với hàn khí màu xanh biếc. Một cái thì cực nóng, một cái thì lại lạnh vô cùng.

“Tê ~~~~ tê ~~~~”

Thanh âm giống như những khối sắt bị nung nóng nhúng vào trong nước, không ngừng vang lên bên ngoài da của Trương Tinh Phong. Lớp da bên ngoài của hắn đúng là chiến trường của hàn khí và thiên hỏa. Dưới sự giao thoa của cái lạnh, thân thể của hắn cũng trải qua một phen rèn luyện. May mắn là thân thể của hắn lúc trước đã được thiên hỏa rèn luyện qua, nếu không lúc này có lẽ sẽ không thể chịu đựng được hàn nhiệt giao thoa như vậy!

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại. Hắn cảm nhận được rất rõ từng sợi cơ nhục bên trong thân thể được tôi luyện càng thêm cứng cáp, so với những sợi dây thép còn cứng rắn hơn gấp trăm ngàn lần. Mỗi một tế bào bên trong cơ thể cũng được rèn luyện càng thêm cường hãn .....

"Sảng khoái!"

Trương Tinh Phong đột nhiên mở mắt ra. Hắn cảm thấy thân thể của mình lại càng cường hãn hơn một chút. Nên biết rằng, đạt đến cảnh giới như Trương Tinh Phong hiện tại, mỗi lần tăng lên một chút đều vô cùng khó khăn. Tại Tu Chân giới, muốn tu luyện thành tiên chỉ mất khoảng một ngàn năm mà thôi. Còn tại Tiên Ma hai giới, muốn tu luyện thành thần đều phải mất cả mấy trăm ngàn năm. Chênh lệch lớn như vậy, có thể tưởng tượng được, càng về sau gia tăng công lực càng gian nan như thế nào.

Trương Tinh Phong mỉm cười tiến lên phía trước.

“Hừ!”

Một đạo lục quang chợt lóe lên. Trương Tinh Phong thân thể lập tức chuyển động, để cho đạo lục quang này trượt qua. Có thể tránh được thì cứ tránh, càng hưởng chi, vừa rồi hàn nhiệt giao thoa, trình độ cường hãn của thân thể hắn đã đạt đến một bình cảnh, cứ tiếp tục cũng không có tiến bộ gì. Trương

Tinh Phong thực ra cũng không phải là loại người thích dùng thân thể để ngạnh kháng, lúc đầu hẳn là vì muốn rèn luyện thân thể cho nên mới dùng thân thể để chống cự.

“Hừ!” “Hừ!” “Hừ!” .....

Theo thân hình Trương Tinh Phong chuyển động càng lúc càng nhanh, từng đạo lục quang cũng càng lúc càng nhiều. Thân thể của hắn quả nhiên cường hãn, tốc độ đạt đến một cảnh giới cực kỳ kinh khủng, tránh khỏi tất cả lục quang.

“Hừ!” “Hừ!” “Hừ!” .....

Chỉ là những đạo lục quang này thật sự quá nhiều. Chỉ thấy trong nháy mắt bên trong trận pháp hầu như đều tràn ngập lục quang. Thân ảnh của Trương Tinh Phong cũng dường như xuất hiện tại mọi vị trí bên trong trận pháp.

“Phanh!”

Trương Tinh Phong thân thể chấn động. Hàn khí lạnh thấu xương khiến cho hắn cả người run lên, trong lòng cả kinh: "Không xong!"

Đạo lục quang công kích vừa rồi đã hoàn toàn phá vỡ tiết tấu của hắn!

“Phanh!” “Phanh!” “Phanh!” “Phanh!” .....

Từng đạo lục quang liên tục không ngừng công vào người Trương Tinh Phong. Thân thể của hắn không ngừng run lên. Công kích vật lý của những đạo lục quang này đối với thân thể cường hãn của hắn mà nói, căn bản là không có gì ảnh hưởng, nhưng bích thiên hàn khí bên trong lại hoàn toàn va chạm với thiên hỏa, không ngừng chiến đấu bên trong thân thể, khiến cho hắn thống khổ không nói lên lời.

“Quên đi, không làm hảo hán nữa!” Trương Tinh Phong biết nếu cứ tiếp tục như vậy, sẽ khiến cho thiên hỏa bên trong cơ thể bị tổn thất rất lớn, cho nên .....

”Thanh Kiến tử y” đột nhiên xuất hiện trên người hắn, từng đạo quang hoa màu tím không ngừng lóe lên. Trương Tinh Phong mỉm cười: "Đây là lực lượng của đỉnh cấp tiên khí!"

Đỉnh cấp tiên khí đối phó với bích thiên hàn khí cùng một cấp bậc với thiên hỏa, hoàn toàn dễ dàng như là cắt rau. Chỉ là năng lượng của tuyệt sát hàn khí cùng cấp bậc với huyền tạt thiên hỏa, chỉ có cao thủ cấp bậc La Thiên

Thượng Tiên sở hữu đỉnh cấp tiên khí mới có thể chống cự được. Lúc này Trương Tinh Phong vẫn còn chưa đạt đến thực lực đó.

Trương Tinh Phong dưới sự phòng ngự của ”Thanh Kiển tử y”, thoải mái nhìn lục quang càng ngày càng nhiều công kích hấn. Giống như đang đứng trong đại hải, lục quang chung quanh phảng phất chính là nước biển, căn bản không thể nào tránh né được.

Đột nhiên, tất cả lục quang đều biến mất, trận pháp trong nháy mắt cũng biến mất.

Trương Tinh Phong trong lòng có điểm bất đắc dĩ, xem ra Thiên Hỏa Chi Thân vẫn còn chưa đại thành. Nếu như đạt đến cảnh giới màu tím sẫm, có thể hoàn toàn dựa vào thân thể để chống cự. Trương Tinh Phong kỳ thật cũng hiểu rõ, Lãnh Quang Ma Đế chính là muốn khảo nghiệm tất cả bản lãnh của hấn, bao gồm cả tiên khí. Nếu như chỉ dựa vào thân thể để chống cự, cho dù là Lãnh Quang Ma Đế có lẽ cũng phải trọng thương.

Trương Tinh Phong nhìn trử vật thủ trạc bình thường đang lơ lửng trước mắt, một đạo hỗn độn lực trong tay chợt lóe lên, thủ trạc kia đã xuất hiện trên tay của hấn. Thủ trạc loại này hoàn toàn không có công năng “không thể cướp lấy”, chỉ có trử vật thủ trạc cấp độ tiên khí và thần khí mới có công năng này mà thôi.

Linh giác của hấn trong nháy mắt đã hoàn toàn quét qua trử vật thủ trạc này. Bên trong có một quyển ngọc giản, rất rõ ràng là ghi lại pháp quyết Hàn Song Cực. Thứ duy nhất bên trong làm cho Trương Tinh Phong cao hứng chính là một trăm vạn hàn chi minh tinh và năm vạn hàn cực kỳ tinh. Đây chính là bảo bối, đối với những tu luyện giả thủy thuộc tính, hàn chi minh tinh chính là bảo vật trân quý ngang với thủy chi nguyên, đối với tu luyện cực kỳ hữu hiệu.

Trương Tinh Phong nhìn “Trạm Lam thủ trạc” ở phía xa. Mặc dù hấn biết bên trong thủ trạc này có rất nhiều bảo vật, nhưng hấn lại không dám xông vào. Một là bởi vì trận pháp do vô số hàn cực kỳ tinh tạo thành khiến cho hấn không thể nắm chắc, hai là tốt xấu gì cũng nên lưu lại một chút cho hậu nhân.

Trương Tinh Phong quay đầu rời đi, ngay cả những hàn chi minh tinh nằm rải rác bên trong cung điện cũng không cần.

"Ân, những hàn chi minh tinh bên trong cung điện này công lại cũng chưa đến một vạn, hay là để lại cho hậu nhân đi!" Trương Tinh Phong lại quay đầu nhìn Trạm Lam thủ trục phía sau, càng cảm thấy mình rất là hào phóng.

"Hắc hắc, Trương tiểu tử, người mà hào phóng, muốn cho ta chết cười à? Nếu như không phải người không có lòng tin xông qua được tuyệt sát hàn khí, người sẽ để lại Trạm Lam thủ trục đó hay sao?" Thiên Vũ khinh thường nói.

Trương Tinh Phong khựng người. Quả thật tuyệt sát hàn khí cùng một cấp bậc với thiên hỏa hiện tại hẳn không thể nào ngăn cản được. Trương Tinh Phong hiểu rất rõ, tuyệt sát hàn khí cao hơn một cấp so với bích thiên hàn khí, chênh lệch không phải một hai mà còn hơn gấp mười lần.

Trương Tinh Phong vừa nghe Thiên Vũ nói, quả thật rất muốn phản bác: "Không phải ta đã lưu lại rất nhiều hàn chi minh tinh trên mặt đất hay sao?"

"Người ngàn vạn lần đừng nói, người đã lưu lại rất nhiều hàn chi minh tinh trên mặt đất. Hắc hắc, có một trăm vạn thì người còn để ý đến mấy thứ nhỏ nhặt đó hay sao? Phòng chừng người chính là lười đến lấy, hắc hắc ....."

Tiếng cười nham hiểm của Thiên Vũ khiến cho Trương Tinh Phong trợn trắng cả hai mắt, quả thật hẳn đúng là làm biếng đi thu thập. Ích kỷ? Trương Tinh Phong cười cười, sống cho chính mình có gì là không tốt? Cho dù là những đại nhân vật của năm đại thánh thành cũng không phải là chỉ vì mình hay sao?

Trương Tinh Phong nghĩ đến đây, cười cười, không tiếp tục tranh cãi với Thiên Vũ, trực tiếp đi đến một cung điện khác. Cung điện tiếp theo là của Huyết Sát Ma Đế, nối liền với cung điện của Lãnh Quang Ma Đế, không hề có gì ngăn trở.

"Huyết Sát Ma Đế, là nhân vật tương đối nổi danh trong huyết tu chi đạo, cực kỳ tàn bạo, giết người thành tính. Năm đó cùng với thần khí Huyết Sát chi lăng, đã bị Khai Thiên thần phủ chém thành nhiều mảnh nhỏ. Trạm lam thủ trục của hắn đã bị Bàn Cổ thu lấy, có lẽ không có bảo bối gì chờ người

đầu!” Thiên Vũ năm đó đã cùng với Bàn Cổ trải qua đại chiến, đương nhiên là hiểu rất rõ những gì đã xảy ra.

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu, trong lòng đã biết trước, nhưng vẫn tiến vào bên trong cung điện.

Bỗng nhiên trong lúc này, một đạo ánh sáng màu đỏ rực rỡ từ bên trong cung điện bay ra, trong nháy mắt bao phủ lấy Trương Tinh Phong.

"Là máu!" Trương Tinh Phong trên người đột nhiên xuất hiện "Thanh Kiển tử y", lập tức đem tất cả hồng quang bức ra ngoài. Khiến cho hắc kinh ngạc chính là hồng quang này lại chính là máu tươi, hoặc có thể nói là một chất lỏng cùng máu tươi không sai biệt lắm.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Long Linh Huyết Trì.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Huyết quang rực rỡ bao phủ lấy Trương Tinh Phong, trong nháy mắt thế giới quanh hắn chỉ còn lại một màu đỏ.

Trương Tinh Phong biết trong số các phương pháp tu ma kinh khủng nhất chính là “huyết tu”. Huyết Sát Ma Đế huyết tu đại thành, cung điện tuyệt đối không thể nào đơn giản. Cung điện của Trọng Huyền Ma Đế và Lãnh Quang Ma Đế bên trong đều có một chút cơ quan, vậy còn cung điện của Huyết Sát Ma Đế kinh khủng nhất sẽ có cái gì?

Trương Tinh Phong rất cẩn thận, phi thường cẩn thận, từng bước từng bước tiến vào.

Cuối cùng, Trương Tinh Phong đã tiến vào bên trong cung điện.

Ngoài dự liệu của hắn, cung điện của Huyết Sát Ma Đế so với hai cung điện trước tráng lệ hơn rất nhiều. Chỉ thấy từng tấm vật thể màu trắng bạc phản quang gắn liền vào nhau khắp cả cung điện. Tất cả ánh sáng đều bị vô số những tấm vật thể này phản chiếu, ánh sáng rực rỡ khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải nhú mắt lại.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong sắc mặt biến đổi, trở nên kinh ngạc, cũng có vui mừng.

Bởi vì ở trước mặt đang có một cái bồn, một cái bồn đỏ rực. Bên cạnh bồn còn có không ít những cái xác.

Xác rỗng!

Xác của thần thú!

"Trương tiểu tử, đó là xác rỗng, hình như là xác rỗng đã trưởng thành. Vậy thì nhất định phải có nghịch lân, nghịch lân cứng rắn nhất!" Thiên Vũ lập tức cao giọng nói. Sự cứng rắn của nghịch lân có thể nói là cực kỳ nổi danh, tại Tu Chân Giới hầu như không một nguyên liệu nào có thể so sánh được!

Đáng tiếc, tại Tu Chân Giới không thể nhìn thấy được rồng. Hoặc có thể nói rồng là một sinh vật không tồn tại ở Tu Chân Giới. Năm đó có một con rồng không hiểu sao lại xuất hiện tại Tu Chân Giới, giết chết vô số tu chân giả. Cuối cùng có một Cửu Thiên Huyền Tiên ra tay mới giết chết được nó. Nghịch lân của nó được luyện chế thành một kiện hạ cấp thần khí nổi danh tại tiên giới, đó là “Nghịch Lân thần giáp”.

Nên biết rằng tại tiên giới không ai có thực lực để luyện chế thần khí. Năm đó khi vị Cửu Thiên Huyền Tiên mời cao thủ của tiên giới luyện chế thần giáp, bởi vì nghịch lân thật sự là quá mạnh mẽ, cuối cùng không ngờ lại luyện ra được một kiện hạ cấp thần khí. Cho nên thậm chí có người nói, nếu như một người có thực lực luyện chế thần khí, sử dụng nghịch lân có thể luyện chế ra trung cấp thần khí thậm chí hoặc thậm chí là đỉnh cấp thần khí. "Nghịch lân, nghịch lân!" Trương Tinh Phong thân hình chợt lóe lên, xuất hiện bên cạnh xác rồng. Bây giờ hắn lo lắng nhất chính là nghịch lân đã bị lấy đi.

Tổng cộng có ba xác rồng. Trương Tinh Phong kiểm tra xác rồng màu đen gần nhất, đột nhiên trên mặt nở nụ cười. Sau đó hắn lại kiểm tra hai xác rồng màu đỏ khác, tương tự cũng khiến cho hắn vui mừng. Ba xác rồng này căn bản là chưa từng được xử lý qua, tất cả đều còn nguyên vẹn, kể cả nghịch lân.

Trương Tinh Phong cũng không biết. Năm đó Huyết Sát Ma Đế gặp được ba con rồng tại Hồng Hoang, thực lực của chúng đều ngang ngửa với Đại La Kim Tiên, nhưng đối mặt với Huyết Sát Ma Đế thì lại chẳng hề có một chút phản kháng nào. Đối với Huyết Sát Ma Đế mà nói, trân quý nhất của rồng không phải nghịch lân mà là máu.

Máu của linh thú đều là cực kỳ trân quý, đặc biệt là đối với những người “huyết tu”. Mà trong số đó rồng chính là đỉnh cấp thần thú, cho dù là một con rồng trưởng thành bình thường nhất cũng có thực lực Thiên Tiên. Chỉ cần dùng máu của nó để tu luyện công lực sẽ gia tăng rất nhiều.

Trương Tinh Phong khẽ vung tay lên, ba xác rồng liền được thu vào bên trong Thiên Vũ. Trương Hãn xoay người nhìn về phía chiếc bồn màu đỏ,

cảm nhận được năng lượng cường đại bên trong bồn, liền tiến lên phía trước vài bước.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong dường như chạm vào một cấm chế nào đó. Trước mặt hắn xuất hiện một bóng người. Trương Tinh Phong biết đây khẳng định là hình ảnh lưu lại giống như trong cung điện của Lãnh Quang Ma Đế.

"Trương tiểu tử, tên gia hỏa tóc đỏ lãnh khốc này chính là Huyết Sát Ma Đế. Công lực của hắn tuyệt đối vô cùng cường hãn. Cần thận một chút, tên này không phải là thứ tốt lành gì đâu!" Thiên Vũ vẫn còn nhớ kỹ những lần trước kia Bàn Cổ chiến đấu cùng các Ma Đế. Trong những trận chiến đó, sự hung ác và tàn nhẫn của Huyết Sát Ma Đế đã in sâu vào tận trong ký ức của nó.

Trương Tinh Phong âm thầm gật đầu, nhìn về phía Huyết Sát Ma Đế, xem thử hắn rốt cuộc muốn làm gì.

"Chào người! Nếu như người đã có thể đến được nơi này, xem ra công lực ít nhất phải đạt đến Đại Thành kỳ. Bốn Ma Đế có một chuyện muốn nhờ người giúp đỡ!" Hình ảnh hư cấu của Huyết Sát Ma Đế vẫn có khí phách như trước, cho dù là đang nhờ cậy người khác.

"Huyết Sát Ma Đế ta là môn chủ đời thứ chín mươi tám của ‘Huyết Tu môn’, người mang theo chí bảo của bốn môn là ‘Linh huyết trì’. Khi Bàn Cổ đến, ta cũng biết hy vọng sống sót của mình không lớn. Chỉ là pháp quyết quan trọng nhất của bốn môn là ‘Huyết Dục Giám Thần Chương’ lại có nguy cơ bị thất truyền, bởi vì tu luyện pháp quyết này nhất định phải sử dụng “Linh huyết trì”. Không có “Linh huyết trì” đích phụ trợ, không thể nào tu luyện đạt đến cảnh giới cao thâm. Trước kia khi đến phạm nhân giới này, ta cảm thấy rất cao hứng!" Hình ảnh hư cấu của Huyết Sát Ma Đế đột nhiên hiện lên vẻ hưng phấn.

"Tại nơi này, ta gặp được ba con rồng có tu vi rất cao. Rồng là thần thú, ba con rồng này tu luyện tại phạm nhân giới, không có phi thăng, vậy mà đã đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên, có thể tưởng tượng được rồng kinh khủng như thế nào. Ta vốn không muốn giết bọn chúng, nhưng vì tương lai của ‘Huyết Tu môn’, ta đành phải ra tay. Sau đó sử dụng mật pháp bên

trong Huyết Dục Giám Thần Chương, dùng máu của ba con rồng này dung hợp hoàn toàn với ‘Linh huyết trì’ trở thành ‘Long Linh huyết trì’. Bây giờ công hiệu của ‘Long Linh huyết trì’ không sai biệt lắm đã lớn gấp hai lần trước kia. Nếu như sử dụng vào huyết tu, tốc độ tu luyện có thể hơn gấp trăm lần so với bình thường!”

Trương Tinh Phong nghe đến đây, nhú mày thầm nghĩ: “Chuyện của Huyết Tu môn các người thì có liên quan gì đến ta?”

Huyết Sát Ma Đế phảng phất như biết được suy nghĩ của Trương Tinh Phong, lập tức lên tiếng: “ ‘Long Linh huyết trì’ là một đỉnh cấp thần khí, tập hợp vô số bảo vật trân quý. Chẳng hạn như bản thân của huyết trì là sử dụng tuyệt sát hàn khí ở thể rắn cùng với một khối ngọc tinh vạn năm cực kỳ trân quý, sau đó dùng huyền tạt thiên hỏa dung hợp lại, hình thành huyết trì. Cái này vẫn chưa tính là gì, trân quý nhất chính là vô số bảo vật bên trong bên. Trong đó có rất nhiều linh đan, linh huyết của các linh thú trân quý, những loại thảo dược thần kỳ vân vân. Trong lịch sử lâu đời cả ức năm của ‘Huyết Tu môn’, mỗi đời môn chủ đều tìm vô số bảo vật cho ‘huyết trì’, lúc này công hiệu của ‘huyết trì’ cũng không đơn giản như lời ta nói đâu!”

Trương Tinh Phong nghe được liền âm thầm tắc lưỡi. “Huyết Tu môn” cả ức năm qua đã tìm vô số bảo vật cho “Long Linh huyết trì”, có thể tưởng tượng được, năng lượng của nó đã đạt đến một cảnh giới vô cùng kinh khủng.

“Đương nhiên, Huyết Sát Ma Đế ta không thể nào để cho người tìm truyền nhân giúp ta một cách không công. ‘Long Linh huyết trì’ đã trải qua ức năm tiến hóa, công hiệu của nó bây giờ căn bản là người không thể nào tưởng tượng được. Nó có công hiệu ‘thoát thai hoán cốt’, ‘ rèn luyện thân thể’. Cho dù là tu luyện giả bình thường, cũng có thể ở trong đó hấp thu một số lượng lớn linh khí, tiến bộ nhanh hơn gấp trên hai mươi lần. Hời kẻo may mắn, ‘Long Linh huyết trì’ người đương nhiên có thể hưởng dụng. Ta chỉ có một điều kiện, ‘Long Linh huyết trì’ này cuối cùng nhất định phải được giao cho môn chủ ‘Huyết Tu môn’. Ta nói cho người biết, chỉ cần người đến được tu chân giới hoặc là tiên ma hai giới, cho dù người không trả về, các trưởng lão của ‘Huyết Tu môn’ cũng sẽ tìm được người. Tất cả bọn họ

đều là cao thủ tuyệt đỉnh, vượt xa sự tưởng tượng của người. Ta chỉ nói đến đây thôi, nếu như muốn biết thêm, người hãy tìm hiểu trong Trăm Lam thủ trạc mà ta lưu lại!"

Thân ảnh của Huyết Sát Ma Đế cũng dần dần tan biến. Trương Tinh Phong nhìn về phía "Long Linh huyết trì" đỏ như máu, thật khó làm cho người ta tin tưởng bên trong chất lỏng này lại có tinh hoa bảo vật ức năm của "Huyết Tu môn".

"Rèn luyện thân thể? Ân, trước tiên hãy thử xem sao!" Trương Tinh Phong mỉm cười nhảy xuống bồn. Nếu như đã biết "Long Linh huyết trì" này có công hiệu "rèn luyện thân thể", đương nhiên là muốn thử một lần. Khiến cho hãn khiếp sợ chính là chất lỏng màu đỏ trong "Long Linh huyết trì" căn bản là không hề dao động một chút nào.

Chỉ thấy Trương Tinh Phong giống như đang ở trên mặt đất, ngồi xếp bằng tại phía trên chất lỏng màu đỏ. Nếu như có người bên ngoài nhìn vào, nhất định sẽ nghĩ rằng Trương Tinh Phong dựa vào công lực khiến cho thân thể nổi trên mặt nước. Nhưng Trương Tinh Phong lại hiểu rất rõ, tự mình căn bản là không hề vận dụng một chút công lực nào. Có thể nổi ở phía trên, là bởi vì bên dưới nhìn giống như chất lỏng, nhưng thực chất lại hoàn toàn giống như một khối vải bông lên, thân thể căn bản là không cách nào chìm xuống được.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong cảm thấy một đạo ánh sáng màu xanh phát ra từ "Long Linh huyết trì".

"Ánh sáng xanh?" Trương Tinh Phong nhíu mày.

Rất nhanh, bên trên "Long Linh huyết trì" đã hiện ra mười hai đạo ánh sáng màu xanh, chỉ thấy cả "Long Linh huyết trì" trong nháy mắt trời đất quay cuồng. Trương Tinh Phong cảm thấy mê muội, hãn đã ở bên trong một thế giới toàn là máu, vô cùng vô tận.

Sóng biển một đợt lại tiếp nổi một đợt, từng cỗ linh khí ngập trời phát tán ra từ những đợt sóng, cả một thế giới linh khí phảng phất như đều hóa thành chất lỏng. Linh khí này không giống như linh khí bình thường, mà là linh khí tạo thành từ máu của linh thú và vô số bảo vật .....

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, hoàn toàn thả lỏng, không hề có chút kháng cự, để mặc cho thân thể trôi dạt theo hải dương vô cùng vô tận. Tâm thần của hắn hoàn toàn chìm vào bên trong Tử Kim Nguyên Tôn.

Linh khí phảng phất giống như đang phát tiết, liều mạng xông vào bên trong cơ thể Trương Tinh Phong. Thân thể của hắn giống như một hố sâu không đáy, không ngừng hấp thu .....

Trương Tinh Phong thông qua Tử Kim Nguyên Tôn, cảm nhận được từng đạo linh khí tràn quý tiến vào bên trong cơ thể, bắt đầu dung hợp với mỗi tế bào. Nếu như nói thiên hỏa thiên lôi rèn luyện khiến cho thân thể của hắn trở nên giống như sắt thép, vậy thì linh khí tràn quý này lại giống như dầu mỡ, bồi trơn thân thể .....

Đột nhiên, giữa vô số linh khí hiện lên một đạo ánh sáng màu đỏ. Trương Tinh Phong nhướng mày. Là máu, đạo ánh sáng này là máu! Trương Tinh Phong muốn ngăn cản, nhưng không hiểu sao từ tâm linh hắn dường như cảm giác được này đạo ánh sáng này sẽ có lợi cho mình. Trương Tinh Phong tin tưởng vào cảm giác này, trực giác đã giúp hắn nhiều lần trước đây.

Hồng quang là máu, mục tiêu của nó đúng là máu bên trong cơ thể Trương Tinh Phong, cố gắng dung hợp với máu của hắn .....

Nóng cháy, khô hanh, Trương Tinh Phong cảm nhận được toàn thân giống như bị lửa đốt. Không phải hắn đã luyện thành Thiên Hỏa Chi Thân hay sao, tại sao lại có cảm giác như thế này?

Linh khí tiến vào bắt đầu chậm lại. Một lát sau, không còn linh khí tiến vào bên trong thân thể nữa. Trương Tinh Phong biết linh khí bên trong cơ thể đã bão hòa, tạm thời không thể tiếp tục hấp thu.

“Ân, làm sao để ra ngoài đây?” Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc. Mà ngay lúc này, mười hai đạo ánh sáng sáng màu xanh lại hiện lên. Trương Tinh Phong lại cảm thấy mơ hồ, đến khi hắn tỉnh táo lại, đã thấy mình đang ở bên trong cung điện.

Hỗn độn lực bên trong cơ thể bắt đầu vận chuyển, một tia lực lượng cường đại bắt đầu xuất hiện. Linh giác của Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát

cổ lực lượng này. Là vô cực lực, lực lượng màu tím! Tia vô cực lực này đang ở bên trong Tử Kim Nguyên Tôn, hòa cùng với thiên hỏa bên trong.

“Công hiệu của ‘Long Linh huyết trì’ này quả thật là không tẻ, không ngờ có thể làm cho ta nhanh như vậy đạt được một tia vô cực lực!” Trương Tinh Phong có vẻ rất hưng phấn.

“Trương tiểu tử, công hiệu của Long Linh huyết trì này quả thật là không thể tưởng tượng được, không ngờ có thể khiến cho hỗn độn lực trong cơ thể người tiến hóa thành vô cực lực. Quan trọng nhất chính là một tia lực lượng này mặc dù trước kia người đã cảm giác được, nhưng lại chưa bao giờ xuất hiện. Một khi vô cực lực đã xuất hiện, quá trình tiến hóa sau này sẽ dễ dàng hơn rất nhiều!” Thiên Vũ đối với chuyện này hiểu rất rõ. Năm đó Bàn Cổ cũng đã trải qua giai đoạn này.

Trương Tinh Phong gật đầu: “‘Long Linh huyết trì’ này quả thật là thần kỳ, không ngờ có thể giúp cho ta tiến bộ như vậy. Sau này để cho bọn Lang Phong cũng dùng thử xem, ha ha ..... Lần này có thể lấy được bảo vật như thế này quả thật là may mắn!”

Trương Tinh Phong mỉm cười, khẽ vung tay lên.

"Ồ!" Trương Tinh Phong kinh ngạc, "Long Linh huyết trì" này lại không thu vào được.

"Hắc hắc, tiểu tử, ‘Long Linh huyết trì’ này năm đó dựa vào vô số bảo vật đạt đến đỉnh cấp thần khí. Trải qua ức năm tích lũy, lại thêm dung hợp với long huyết, lúc này đẳng cấp của nó có lẽ đã là đỉnh phong của thần khí rồi. Trung cấp thần khí như ta không có cách nào thu vào được!" Giải thích của Thiên Vũ khiến cho Trương Tinh Phong ngẩn người. Đây cũng chính là điểm yếu của trữ vật thủ trục, không thể thu được những bảo vật có đẳng cấp cao hơn mình.

Trương Tinh Phong nhìn về bên cạnh, Trạm Lam thủ trục đang ở gần đó. Hỗn độn lực quán nhập vào bên trong, một ngọc giản lập tức bay ra, chính là Huyết Dục Giám Thần Chương. Linh giác của Trương Tinh Phong trong nháy mắt đảo qua một lần, ở phía sau có ghi rõ phương pháp để khống chế "Long Linh huyết trì".

"Cái gì!" Trương Tinh Phong đột nhiên chấn kinh.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Giao Hoạt Nhất Thứ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Không ngờ, không ngờ lại có thần khí như thế!

Trương Tinh Phong quả thật là có chút choáng váng. Bên trong Huyết Dục Giám Thần Chương có ghi lại, “Long Linh huyết trì” này không cách nào nhận chủ, chỉ khi nào được nó đồng ý mới có thể thu vào bên trong cơ thể. Quan trọng nhất chính là quan hệ giữa hai người là ngang hàng, chứ không phải là quan hệ chính phụ như các thần khí bình thường.

“Trương tiểu tử, ‘Long Linh huyết trì’ này căn bản là do vô số máu huyết tạo thành, cho nên phương pháp lấy máu nhận chủ không có gì tác dụng gì. Xem ra Trương tiểu tử ngươi phải tìm biện pháp khác thôi!” Thiên Vũ không hổ là có không biết bao nhiêu vạn năm ký ức, chỉ vừa nhìn đã đoán ra nguyên nhân mà “Long Linh huyết trì” không cách nào nhận chủ.

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn vào huyết trì, cười nói:

- Chẳng lẽ ta nhất định phải cần “Long Linh huyết trì” này hay sao? Bên ngoài cung điện có kim linh chi hải, cho dù là cao thủ Đại Thành kỳ cũng không qua được. Ta cũng chỉ là nhờ vào thân thể cực kỳ cường hãn mới qua được mà thôi. Hắc hắc, ta không lấy “Long Linh huyết trì”, tại Phàm Nhân giới này còn có người khác lấy được hay sao? Có lẽ chỉ cần Thất Minh Huyền Tinh Thần Trận thôi cũng đã không ai qua được rồi. Càng huống chi ta cũng không phải là huyết tu giả, không có nó cũng không sao?

Trương Tinh Phong nói xong, liền xoay người đi ra ngoài cung điện.

“Ngươi đứng lại!” Thanh âm hùng hồn vang lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra một nụ cười đắc ý, nhưng trong nháy mắt liền biến mất, giả bộ nghi hoặc nói:

- Ai đó, ai đang nói chuyện đó?

"Ta là thần chi tâm của Long Linh huyết trì. Ta biết tại phạm nhân giới này có lẽ sau này sẽ không còn ai vào đây nữa, cho nên ta hy vọng người có thể mang ta ra ngoài!" Long Linh tuy nói là hy vọng, nhưng ngữ khí lại không hề biến đổi chút nào, giọng nói vẫn cứng cỏi như trước.

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ra một nụ cười nham hiểm: "Ồ, dựa vào cái gì, tại sao ta lại phải đem người ra ngoài?"

Trương Tinh Phong chính là nhắm vào điểm thần khí không thể tự mình di chuyển được.

Long Linh ngơ ngẩn. Ước năm qua, cho dù là những đời môn chủ của "Huyết Tu môn" đối với nó đều vô cùng cung kính, chưa từng có một ai dám vô lễ. Bây giờ Trương Tinh Phong không ngờ lại đối với nó như vậy, lại còn trả giá!

Những môn chủ này đương nhiên là không dám vô lễ. Nếu như khiến cho Long Linh tức giận, không để cho bọn họ sử dụng, vậy thì Huyết Dục Giám Thần Chương làm sao tu luyện được? Nên biết rằng "Long Linh huyết trì" là không cách nào nhận chủ.

Trương Tinh Phong cũng biết Long Linh không thể nào cam tâm tiếp tục tịch mịch ở nơi này, trong lòng đã có phương pháp.

"Vậy người muốn cái gì? Nói đi, chỉ cần có thể cung cấp, ta nhất định sẽ đáp ứng đích!" Thần chi tâm của Long Linh bởi vì có ước năm trí nhớ, cho nên rất dễ dàng hiểu được cần phải cho Trương Tinh Phong lợi ích.

"Ta muốn người nhận ta làm chủ!" Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên. Nghĩ đến việc có thể khống chế "Long Linh huyết trì", trong lòng hẳn cảm thấy hưng phấn. "Long Linh huyết trì" này là đỉnh phong của thần khí, có thể nói tại tiên ma hai giới hầu như không có thần khí nào cấp bậc cao hơn nó. Nếu như có, phỏng chừng cũng chỉ có Khai Thiên thần phủ. Năm đó Khai Thiên thần phủ được Bàn Cổ sau khi đạt đến cảnh giới thần nhân sử dụng thần lực để tôi luyện lại, gần như đã đạt đến trình độ siêu việt thần khí.

Long Linh lập tức gào lên: "Không được, tuyệt đối không được! Chuyện này không thể thương lượng được!"

Ngũ khí của Long Linh huyết trì kiên định dị thường. Ưc năm đều là tự do, cho dù là trưởng lão của Huyết Tu Môn đạt đến cảnh giới Ma Tôn cũng phải khách khí với nó. Bây giờ nó làm sao có thể nhận một tu chân giả làm chủ nhân?

“Vậy thì quên đi, ta đi đây!” Trương Tinh Phong dường như đã đoán trước Long Linh sẽ trả lời như vậy, liền xoay người rời đi.

“Đứng lại ..... Chờ đã!” Ngũ điệu của Long Linh rất kỳ quái, ban đầu là vô cùng phần nộ, sau đó lại trở nên mềm mỏng.

Trương Tinh Phong vừa nghe giọng nói của Long Linh liền biết đã có hy vọng, lập tức xoay người nói: “Chẳng lẽ người còn có chuyện gì?”

“Người có thể đổi yêu cầu khác hay không?” Thanh âm của Long Linh có vẻ rất đáng thương.

Trương Tinh Phong làm bộ như đang suy nghĩ một lát, sau đó mới lên tiếng:

“Ừ, còn có một phương pháp, người phải giao cho ta một nửa linh huyết!”

Ưc năm tinh hoa của vô số bảo vật Huyết Tu môn, dĩ nhiên mở miệng ra lại là một nửa!

“Không được ..... không được ..... Tên hồn đản người, không ngờ lại .....”

Thanh âm của Long Linh giống như đang gào thét. Một nửa! Linh huyết này đều là bản thể của nó, một nửa linh huyết không phải chính là một nửa

“Long Linh huyết trì” hay sao?

“Vậy thì quên đi, ta cũng không quan tâm!” Trương Tinh Phong nói xong liền xoay người muốn rời đi.

Trương Tinh Phong đi tới, đi tới, đi tới trước cửa cung điện. Lần này Long Linh lại không hề lên tiếng. Hắn trong lòng thầm nghĩ: “Long Linh này quả thật là keo kiệt, không phải chỉ là một chút linh huyết hay sao? Hừ, đối với ta mà nói, cũng không có tác dụng gì!” Hắn nghĩ đến đây, liền bước nhanh hơn.

Ưc năm trí tuệ của Long Linh nói cho nó biết, Trương Tinh Phong đi tới cửa nhất định sẽ chậm lại hoặc là dừng lại. Nhưng trên thực tế thì Trương Tinh Phong lại càng đi nhanh hơn. Điều này khiến cho nó nhất thời luống cuống.

“Đứng lại, một phần tư, cho người một phần tư linh huyết!” Long Linh đau lòng lên tiếng. Một phần tư! “Huyết Tu môn” đã mất cả mấy ngàn ngàn năm mới tích lũy được.

Trương Tinh Phong trên mặt nở nụ cười chiến thắng. Hắn chậm rãi quay đầu lại, sắc mặt nghiêm túc nói: “Một nửa, không thương lượng gì hết!” Ngữ khí của hắn vô cùng kiên định.

Thanh âm của Long Linh phảng phất giống như cầu khẩn: “Người hãy hào phóng một chút đi. Một nửa người căn bản là không có cách nào thu lấy được. Hơn nữa ta cũng không thể nào một lúc mất đi nhiều như vậy!”

Trương Tinh Phong khinh thường nói: “Cái gì không thể nào? Ức năm trước người có được bao nhiêu linh huyết, không phải cũng vẫn sống tốt đấy sao? Hừ, đừng tìm cách lừa ta, có chịu hay không, không chịu thì đường ai nấy đi!” Trương Tinh Phong phảng phất giống như một tên gian thương.

Lúc này trong lòng hắn lại vô cùng đắc ý. Bức một thần chi tâm của đỉnh cấp thần khí đến mức này, trong lịch sử đã từng có sao?

“Một phần ba, không thể thêm được nữa. Đây là kết quả lớn nhất mà ta có thể thừa nhận rồi, nếu như người không chịu thì cứ việc rời đi!” Long Linh rốt cuộc cũng đưa ra quyết định cuối cùng. Một phần ba linh huyết đối với nó mặc dù trân quý, nhưng tự do thì lại càng quý giá hơn. Càng hưởng chi, sau khi dung nhập với long huyết, linh huyết đã xảy ra biến dị, năng lượng chỉ trong một thời gian ngắn đã gia tăng gấp đôi. Cho dù là mất đi một phần ba, năng lượng vẫn còn lại bốn phần ba so với lúc trước.

Trương Tinh Phong vừa nghe, cũng biết đây đã là mức cao nhất mà Long Linh có thể nhượng bộ, trong lòng thập phần cao hứng: “Ai da, một phần ba, một phần ba tinh hoa bảo vật của Huyết Tu môn trong cả ức năm qua. Hắc hắc, nguyên lai ta chỉ muốn một phần tư cũng đủ rồi. Hắc hắc, Long Linh này quả thật là khao khát tự do, tình nguyện cho ta một phần ba bản thể cũng không chịu nhận ta làm chủ!”

“Tiểu tử, hãy nhanh chuẩn bị nguyên liệu đi. Một phần ba linh huyết nếu như tụ tập cùng một chỗ, sợ rằng sẽ hình thành một cái Long Linh khác.

Người hãy mau tìm đồ chứa, chia bọn chúng ra làm trăm phần!” Thiên Vũ lập tức thúc dục.

Trương Tinh Phong sửng sốt, nhưng lại cảm giác được rất có lý. “Long Linh huyết trì” chính là đỉnh cấp thần khí, hơn nữa sau khi dung nhập với long huyết năng lượng đã tăng lên rất nhiều. Một phần ba này có lẽ cũng hình thành một bảo vật đỉnh cấp thần khí.

“Phải luyện chế vật đựng!” Trương Tinh Phong vừa nghĩ liền lập tức làm ngay. Tâm thần vừa động, khí đỉnh hòa làm một cùng với thân thể lập tức bay ra.

“A, khí đỉnh màu tím, là khí đỉnh màu tím!” Trương Tinh Phong khiếp sợ hô lên. Khí đỉnh màu tím! đạt đến cấp bậc này luyện chế ra đều là đỉnh cấp tiên khí.

“Ân ..... Không sai! Trương tiểu tử, năm đó Bàn Cổ sau khi đạt đến Thất Thái Chi Thân tiếp cận đại thành mới đạt được khí đỉnh màu tím. Xem ra Tiên Thiên Hỏa Linh Thân của người và thiên hỏa màu tím bên trong cơ thể quả thật là rất lợi hại. Người chắc cũng đã biết, càng về sau sẽ càng khó tu luyện!”

“Năm đó khí đỉnh của người từ màu đỏ đạt đến màu cam đã mất năm năm, mà từ màu cam đạt đến màu vàng lại mất đến mười lăm năm. Từ màu vàng đến màu xanh lục là một mốc, người lại mất thêm ba mươi năm. Theo đạo lý từ màu xanh lục đến màu xanh lam ít nhất cũng phải tốn khoảng tám mươi năm, nhưng bởi vì người luyện thành thiên hỏa, cho nên chỉ mất mười năm. Bây giờ thiên hỏa tiến hóa, không ngờ chưa đến mười năm đã đạt đến cấp bậc màu tím. Trời ạ, tiểu tử người quả thật là tốt số!”

“Đạt đến cấp bậc màu đen là có thể luyện chế thần khí. Từ màu tím đến màu đen là một mốc nữa, phỏng chừng phải mất đến mấy trăm năm. Trừ phi là thiên hỏa của người hoàn toàn đại thành. Nhưng muốn thiên hỏa đại thành cũng chẳng dễ dàng gì, người ít nhất cũng phải mất đến mấy trăm năm. Trừ khi là gặp được kỳ ngộ gì đó. Đương nhiên sau khi thiên hỏa đại thành, người có thể tiếp tục tu luyện huyền tột thiên hỏa. Nên biết rằng huyền tột thiên hỏa chính là ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không

dám ngăn cản. Có huyền tặc thiên hỏa, thực lực của người ít nhất cũng ngang với Cửu Thiên Huyền Tiên.”

Trương Tinh Phong cũng biết càng về sau sẽ càng gian nan. Những cơ hội giống như lợi dụng thiên hỏa của thiên kiếp sẽ không còn nữa. Sau này chỉ có thể từ từ tu luyện, sợ rằng còn lâu hơn rất nhiều so với lời nói của Thiên Vũ. Tại tiên giới tu luyện mấy trăm vạn năm cũng không tính là nhiều.

Trương Tinh Phong không nói lời nào, tận dụng thời gian để luyện khí.

Hai tay chợt lóe lên quang mang, mười lăm thủ ấn quyết đem khí đỉnh hoàn toàn mở ra. Bên trong Thiên Vũ hiện lên một đạo quang mang, một trăm khối Kiên Dục thạch lập tức bay vào bên trong khí đỉnh. Trương Tinh Phong hai tay vung lên, từ bên trong Trạm Lam thủ trạc lấy ra một trăm viên ma tinh.

Thiên hỏa!

Thiên hỏa màu tím lập tức hoàn toàn bao phủ lấy khí đỉnh. Đồng thời Trương Tinh Phong trên tay phát ra ba thủ ấn quyết, lập tức phong đỉnh lại. Ma tinh và Kiên Dục thạch lập tức bị thiên hỏa hòa tan. Ma tinh là tinh thể ma nguyên lực, vừa hòa tan lập tức biến thành chất lỏng, dung hợp cùng với Kiên Dục thạch. Theo thâm ý của Trương Tinh Phong, Kiên Dục thạch và ma tinh bên trong khí đỉnh tự phân thành từng cặp, chia làm trăm phần.

Tử Kim Nguyên Tôn trong cơ thể Trương Tinh Phong chấn động, viên cầu hình dạng Kim Đan đột nhiên phát sáng. Chỉ thấy khí đỉnh trong nháy mắt quang hoa bùng lên. Trương Tinh Phong cũng không biết xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn tiếp tục quá trình luyện chế.

Bảy mươi hai đạo thủ ấn quyết trong nháy mắt phát ra. Trương Tinh Phong nhắm hai mắt lại, ngồi lơ lửng trên không .....

Không biết đã qua bao lâu, Trương Tinh Phong đột nhiên mở mắt ra.

"Thu!" Theo tiếng quát của Trương Tinh Phong, hai tay hần phát ra kim quang chói lọi. Chỉ thấy từng đạo thủ ấn quyết lập tức bay về phía khí đỉnh .....

Trương Tinh Phong tay cầm khí đỉnh, hiện nay đã nhỏ hơn rất nhiều, trông giống như một bình trà. Tâm ý vừa động, từng bình ngọc màu đen lập tức bay ra.

“Là đỉnh cấp tiên khí!” Trương Tinh Phong khiếp sợ. Một trăm kiện, lần luyện chế đầu tiên hoàn toàn là đỉnh cấp tiên khí. Khí đỉnh đạt đến cấp bậc màu tím quả thật là kinh khủng! Trương Tinh Phong cũng không biết, khí đỉnh đạt đến cấp bậc màu tím một lần luyện chế nhiều nhất cũng chỉ bốn năm kiện đỉnh cấp tiên khí mà thôi. Lần này là do có nguyên nhân đặc biệt. Cho đến lần luyện chế tiên khí sau này, hắn mới biết được phán đoán lần này là sai lầm.

Tại sao lần này lại có hiệu quả như vậy? Cho đến khi Trương Tinh Phong gặp được vị sư tôn thứ hai, hắn mới biết được tất cả.

“Long Linh, nhanh lên một chút đem linh huyết đến đây!” Trương Tinh Phong cười cười, quay sang nói với Long Linh.

Long Linh không nói tiếng nào, chỉ thấy huyết trì phẳng phất như suối nguồn, bắt đầu chảy ra bên ngoài. Dòng suối linh huyết tràn quý trực tiếp bay về hướng Trương Tinh Phong. Hắn lập tức khống chế một bình ngọc màu đen đứng lấy.

“Trời ạ, không ngờ lại nhiều như vậy!” Trương Tinh Phong hưng phấn, nhìn linh huyết tràn quý không ngừng chảy vào bình, so với những gì hắn đã thấy còn nhiều hơn rất nhiều!

”Không biết Linh huyết nhiều như thế này có thể hình thành hải dương không?” Trương Tinh Phong hiển nhiên nghĩ đến hải dương thế giới mà mình đã tiến vào khi lợi dụng “Long Linh huyết trì” tu luyện.

“Đây chỉ là một phần ba trăm thôi!” Thanh âm của Long Linh có vẻ trầm thấp, hiển nhiên tâm tình của nó lúc này không hề tốt.

Trương Tinh Phong lập tức đổi một bình ngọc khác, tiếp tục đựng vào.

Qua một thời gian rất lâu, tất cả linh huyết đều hoàn toàn được chứa vào bình. Một phần ba rốt cuộc có bao nhiêu? Điều này trở thành một nghi vấn rất lớn trong lòng của Trương Tinh Phong. Nhưng mà hắn có thể khẳng định, nếu như cộng cả trăm bình lại, hoàn toàn có thể hình thành một cái hồ nhỏ đường kính khoảng hai thước.

Khiến cho Trương Tinh Phong an tâm chính là sau khi chia thành một trăm phần, linh huyết này quả nhiên không hề hình thành thần chi tâm.

“Long Linh, theo ta đi thôi!” Trương Tinh Phong vung tay lên, hỗn độn lực phát ra. “Long Linh huyết trì” lập tức thuận lực bay đến, dung nhập vào bên trong cơ thể của hắn.

“Trương tiểu tử, người thật sự là quá giỏi hoạt!” Thiên Vũ có vẻ rất hưng phấn. Đương nhiên là phải hưng phấn, nhiều linh huyết như vậy có ai lại không hưng phấn, càng huống chi Trương Tinh Phong lại là chủ nhân của nó. Mặc dù nó mở miệng ra là gọi “Trương tiểu tử”, nhưng chủ nhân thì cuối cùng vẫn là chủ nhân.

“Hấp huyết tiểu ma đầu!” Thanh âm của Long Linh vang lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong ngăn người: “Ai là hấp huyết tiểu ma đầu vậy?” Nhưng trong nháy mắt hắn chợt hiểu ra, không khỏi phì cười. Long Linh lần này quả thật là đã bị hút không ít máu.

“Có việc gì sao?” Trương Tinh Phong không hề phản đối cách xưng hô của Long Linh, điều này khiến cho Long Linh sững sốt. Nhưng rất nhanh nó đã khôi phục lại, tiếp tục nói: “Thần thức của ta đã sớm biết người. Ta nói cho người, bốn cung điện phía sau, người chỉ có cơ hội tiến vào hai cung điện mà thôi!”

Trương Tinh Phong ngăn người, lên tiếng hỏi: “Có ý gì?”

“Sau khi rời khỏi đây, người sẽ gặp phải một linh chi sâm. Qua khỏi một linh chi sâm, người sẽ gặp được hai cung điện, là cung điện của Phách Tán Ma Đế và Xạ Thiên Ma Đế. Ngoại trừ hai nơi này, người sẽ không thể nào đi tiếp được, bởi vì một cửa cuối cùng là hoàng thiên hậu thổ, không có thực lực Đại La Kim Tiên người căn bản không thể nào qua được!”

“Hoàng thiên hậu thổ?”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Sinh Chi Nguyên Cực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong vừa nghe đến “hoàng thiên hậu thổ” có uy lực như thế, không khỏi muốn kiến thức một chút, liền lập tức rời khỏi cung điện của Huyết Sát Ma Đế.

Phía trước là một phiến hải dương màu xanh lục, cũng chính là “mộc linh chi sâm” mà Long Linh đã nói đến. Trương Tinh Phong nhìn hải dương màu xanh lục này, trong lòng cảm thấy ngứa ngáy. Mặc dù kiếp trước hắn đã có ba ngàn năm kinh nghiệm, nhưng vẫn chưa từng gặp qua kỳ cảnh như vậy. Tại Tu Chân Giới có ai lại đem tất cả ngũ hành linh khí trong một cái tinh cầu tụ tập tại cùng một chỗ? Ngũ hành linh khí và thiên địa linh khí cũng không giống nhau, các đại môn phái tại tu chân giới nhiều nhất chỉ là tụ tập thiên địa linh khí mà thôi.

Càng hưởng chi tụ tập ngũ hành linh khí so với tụ tập thiên địa linh khí khó hơn rất nhiều. Tụ tập ngũ hành linh khí của một tinh cầu, không có công lực đẳng cấp Ma Đế không thể nào làm được. Trương Tinh Phong cũng không biết, lúc trước vì để tụ tập ngũ hành linh khí của Thanh Long đại lục, chính là bảy đại Ma Đế đều xuất thủ.

Mộc linh chi sâm này rốt cuộc có uy lực gì? Trương Tinh Phong không biết, nhưng mà Long Linh lại biết.

“Hấp huyết tiểu ma đầu, mộc linh chi sâm này rất dễ dàng vượt qua. Chỉ cần trực tiếp bay qua, không cần để ý đến nó là được!” Thanh âm của Long Linh lại vang lên.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Những ải trước không hề dễ dàng như vậy, cho dù là có thể qua được nhưng tốt xấu gì cũng phải có trở ngại. Tại sao lần này ngay cả trở ngại cũng không có?

Long Linh phảng phất như biết được nghi hoặc của Trương Tinh Phong, tiếp tục nói: “Mộc linh chi sâm không có lực công kích gì, chỉ có sinh mệnh

lực mà thôi. Nếu như người bị trọng thương, cho dù là thân thể bị hủy, chỉ cần không tan thành tro bụi, đến một linh chi sâm trung này, sinh mệnh lực cường đại cũng có thể chữa trị cho thân thể của người. Cho nên mới nói, chức vụ của một linh chi sâm là vì người phục vụ, mười phần là một người người tốt a!”

Trương Tinh Phong vừa nghe một linh chi sâm lại có công dụng như thế, trong lòng thầm nghĩ: ”Nếu như một linh chi sâm này có thể theo mình thì thật là quá tốt, khi nào bị thương chỉ cần sử dụng nó là được rồi!”

Trương Tinh Phong cũng biết, việc này không thể nào trở thành sự thật. Một linh chi sâm không phải là thật thể, không cách nào thu lấy. Nghĩ đến đây, trong lòng hắn thầm than thở, nhưng trong nháy mắt lại suy nghĩ: ”Nếu như bên trong huyền thủy có thủy chi nguyên, hàn cực kỳ tinh, hàn chi minh tinh, vậy còn một linh chi sâm thì sao? Bên trong lục muội chân hỏa không hề có tinh thể gì, tiên thiên hỏa linh thân của ta có thể cảm nhận được, nhưng còn kim linh chi hải thì sao?” Nghĩ đến đây, tâm lý của Trương Tinh Phong trở nên sốt ruột, hắn bây giờ rất muốn quay lại để xem xét kim linh chi hải.

“Quên đi, không cần vội, để sau khi trở ra cẩn thận tìm kiếm là được. Càng hưởng chi cũng không có người nào đủ thực lực để tiến vào!” Trương Tinh Phong nghĩ đến ”Thất Minh Huyền Tinh Thần Trận”, trong lòng an tâm. Mặc dù thần trận đã bị hư hao, nhưng cho dù là tiên nhân bình thường có lẽ cũng không qua được, nên biết rằng phần hư hao chỉ là một bộ phận mà thôi.

Bên trong không gian hư vô, có hải dương mệnh môn xanh biếc, khi đến gần mới phát hiện ra đó là vô số điểm sáng màu xanh lục. Sinh mệnh lực của hải dương rộng lớn này khiến cho Trương Tinh Phong cả người khoan khoái.

Trương Tinh Phong chậm rãi sải bước qua hư không. Mặc dù khoảng cách rất xa, nhưng chỉ hai bước hắn đã tiến vào một linh chi sâm.

Phảng phất giống như tiên cảnh, Trương Tinh Phong nhìn những điểm sáng màu xanh lục khắp nơi chung quanh thân thể, tâm tình cũng tốt hơn rất nhiều. Những quang điểm màu xanh lục này thích ý phiêu đảng chung

quanh. Bên trong vòng vây của những điểm sáng màu xanh lục không chỗ nào không có, Trương Tinh Phong dùng mắt thường để phân biệt phương hướng. Bốn phía đều giống nhau, đều là những điểm sáng màu xanh lục.

Tất cả đều bắt đầu trở nên không thật. Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, để cho thân thể cảm nhận được cảm giác mỹ diệu và thư thích khi những điểm sáng màu xanh lục tiếp xúc với làn da .....

Tùy tâm phiêu đảng, Trương Tinh Phong hoàn toàn chìm vào bên trong, bất giác lại dựa theo sự gợi ý của mộc linh chi sâm di động theo một quỹ tích huyền diệu. Quỹ tích huyền diệu này hoàn toàn tự nhiên, căn bản là không thể nào quan sát được. Trương Tinh Phong vô ý thức phiêu động theo quỹ tích này .....

Không hiểu sao, một cỗ sinh mệnh lực cường đại dị thường bỗng nhiên chấn động. Trương Tinh Phong cảm giác được rất rõ, trong lòng cảm thấy kỳ quái. Năng lượng này không phải là dần dần tăng cường, mà là trong nháy mắt phát ra, ngay lúc Trương Tinh Phong vừa bay đến vị trí này liền đột nhiên bộc phát.

Trương Tinh Phong mở mắt ra, nhìn về phía trước, lập tức tâm thần chấn động, trợn mắt há mồm.

Một tinh cầu trong suốt lấp lánh màu xanh lục hình dáng giống như một viên dạ minh châu, lơ lửng trên không trung, không ngừng xoay tròn. Bên trong quang cầu trong suốt màu xanh lục đang có một tinh thể hình thoi. Tinh thể hình thoi này hoàn toàn là màu xanh lục, so với màu xanh lục của quang cầu còn nồng đậm hơn. Từng đạo khí lưu màu xanh lục chung quanh tựa như trăm sông về biển bay vào bên trong quang cầu, mà quang cầu trong suốt màu xanh lục lại không ngừng tán phát ra những quang điểm màu xanh lục .....

“Đây là ..... Sinh Chi Nguyên Cực!” Trương Tinh Phong trố mắt nhìn. Hắn nhớ đến một tài liệu cổ xưa của Thiên Tâm Tông có ghi chép lại: “Sinh Chi Nguyên Cực, trời sinh linh vật, sinh trưởng ở những nơi có mộc linh hùng hậu, có khả năng hấp thu linh khí thuộc tính mộc, sinh ra mộc linh. Công hiệu của mộc linh được sinh ra càng cường đại hơn so với mộc linh bình thường do linh khí thuộc tính mộc thai nghén thành. Sinh Chi Nguyên Cực,

truyền thuyết tại tiên giới chỉ có Bất Tử Tiên Quân sở hữu. Bất Tử Tiên Quân dựa vào Sinh Chi Nguyên Cực này, vài lần kề cận nguy nan đều không bị chết.

Trương Tinh Phong trong lòng kích động. Lần này đi vào bên trong Ma Đế Bí Cảnh, Lãnh Quang Ma Đế cũng đã cấp cho một số hàn cực kỳ tinh và hàn chi minh tinh, nhưng đối với mình tác dụng không lớn. “Long Linh Huyết Trì” của Huyết Sát Ma Đế quả thật là một bảo vật, nhưng cuối cùng cũng không phải là của mình, chỉ lấy được một chút linh huyết mà thôi. Mà Sinh Chi Nguyên Cực này lại tuyệt đối là một bảo vật tốt nhất để bảo vệ thân nhân.

Trương Tinh Phong tay phải khẽ run run đưa đến, muốn thu hồi Sinh Chi Nguyên Cực.

“Phanh!”

Giống như bị sét đánh trúng, Trương Tinh Phong cả người run lên.

“Đây là lực lượng gì?” Trương Tinh Phong không khỏi kinh ngạc. Không phải nói mộc linh chi sâm sẽ không đả thương người hay sao? Lực lượng vừa rồi chưa từng nhìn thấy qua, lực công kích tuyệt đối mạnh hơn lôi điện bình thường rất nhiều.

“Hấp huyết tiểu ma đầu, rốt cuộc cũng nếm mùi rồi hả? Ha ha ..... Ha ha ha ha ..... Cẩn thận một chút, ta chỉ nói mộc linh chi sâm không có lực công kích, chứ không có nói Sinh Chi Nguyên Cực này không có lực công kích nhé! Ha ha ha .....” Long Linh cho đến giờ vẫn còn bức tức vì bị Trương Tinh Phong lấy đi một phần ba linh huyết, bây giờ chứng kiến Trương Tinh Phong ăn phải quả đắng, trong lòng như thổ ra một ngụm ác khí, không khỏi cười hả hê.

Trương Tinh Phong nhìn Sinh Chi Nguyên Cực: “Ta không tin Thiên Hỏa Chi Thân của ta ngay cả thiên lôi cũng không làm gì được lại sợ một thứ nhỏ bé như ngươi!” Trương Tinh Phong hai tay thiên hỏa bốc lên, hỗn độn lực hình thành một lớp bảo vệ bên ngoài hai tay.

Như tia chớp!

Trương Tinh Phong bắt được Sinh Chi Nguyên Cực. Chấn động! Trương Tinh Phong cảm nhận được sự phản kháng cường đại của Sinh Chi Nguyên

Cực. Trong lúc nhất thời cả mộc linh chi sâm cũng không còn yên tĩnh như lúc trước, tất cả mộc linh đều trở nên giận dữ, bắt đầu tụ tập lại .....

Máu!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt nhỏ một máu của mình lên phía trên Sinh Chi Nguyên Cực. Đối phó với một bảo vật cấp bậc thần khí như Sinh Chi Nguyên Cực này, lấy máu nhận chủ là phương pháp hữu hiệu nhất. Đương nhiên điều kiện tiên quyết của lấy máu nhận chủ chính là bảo vật này không có chủ nhân của nó, hơn nữa ..... bảo vật còn không có khả năng phản kháng.

Máu của Trương Tinh Phong vừa nhỏ lên, bên ngoài Sinh Chi Nguyên Cực đột nhiên hiện lên một đạo lục quang, phảng phất giống như bình phong đem giọt máu của Trương Tinh Phong ngăn lại bên ngoài. Chứng kiến cảnh này, Trương Tinh Phong không khỏi kinh ngạc.

“Người muốn làm gì? Tại sao lại muốn ta nhận người làm chủ?” Một thanh âm giòn giã vang lên. Trương Tinh Phong biết, đây chính là ý thức của Sinh Chi Nguyên Cực. Sinh Chi Nguyên Cực cùng một cấp bậc với thần khí cũng đã có ý thức.

Trương Tinh Phong lập tức dùng ý thức trong đầu trả lời: “Bởi vì ta muốn người trợ giúp ta!”

“Trợ giúp người? Nhưng mà ta bây giờ cũng có thể trợ giúp người mà!”

Nghe được những lời nói ngây thơ như vậy, Trương Tinh Phong xác định thời gian phát triển của ý thức này tuyệt đối không dài như hai lão gia hỏa Long Linh và Thiên Vũ.

Trương Tinh Phong lập tức lên tiếng: “Nhưng mà, người ở chỗ này có thể trợ giúp được mấy người đây? Nơi này lại có bao nhiêu người đến được? Hãy cùng ta đi đến thế giới của loài người, ở nơi đó có vô số người đang chờ người trợ giúp!”

Sinh Chi Nguyên Cực thích nhất là trợ giúp những sinh mệnh khác, nghe được lời nói của Trương Tinh Phong, liền lên tiếng: “Tốt lắm!”

Dứt lời, lục quang bên ngoài Sinh Chi Nguyên Cực bỗng nhiên biến mất. Trong nháy mắt, Sinh Chi Nguyên Cực liền bị giọt máu của Trương Tinh Phong tẩm thấu vào.

Sinh Chi Nguyên Cực đã bị Trương Tinh Phong lấy đi như thế!

“Hấp huyết tiểu ma đầu, người quả thật là gian trá, không ngờ lại nhẫn tâm lừa gạt một tiểu hài tử đáng yêu như vậy!” Long Linh cảm giác được rất rõ ý thức của Sinh Chi Nguyên Cực chỉ mới xuất hiện trong thời gian rất ngắn, phỏng chừng còn chưa đến một ngàn năm. So sánh với lão bất tử hắc đã có ức năm ý thức quả thực chênh lệch không phải nhỏ, gọi là “tiểu hài tử” cũng không sai.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói: “Hắc hắc, chẳng lẽ lại để cho bảo vật như vậy lãng phí ở nơi này hay sao? Thật là phung phí của trời! Cùng đi với Trương Tinh Phong ta mới là chính xác nhất!”

“Chẳng lẽ nhất định phải nhận người làm chủ mới có thể đi với người hay sao? Người chỉ cần có lòng, cần gì phải định huyết khế như vậy?” Long Linh lập tức hỏi lại. Đối với câu hỏi này, Trương Tinh Phong từ chối trả lời, cười ha hả tiến phía trước .....

Lúc này Sinh Chi Nguyên Cực ở bên trong Thiên Vũ nghe được Trương Tinh Phong và Long Linh nói chuyện với nhau, mặc dù bây giờ nó chỉ có trí tuệ của một đứa bé, nhưng mà cũng cảm giác được dường như mình đã bị lừa. Bất quá nó tự an ủi chính mình: “Ừ, ... Bất kể nói như thế nào, ta cũng có thể đi ra ngoài trợ giúp những người khác!”

Trương Tinh Phong trước tiên đi vào cung điện của Xạ Nhật Ma Đế. Thần khí Xạ Nhật của Xạ Nhật Ma Đế đã ở trong tay của hắn, cho nên Trương Tinh Phong cũng không hy vọng xa vời sẽ có bảo vật gì, chỉ cần có một chút ma tinh hoặc là trạm lam thủ trạc là tốt rồi, nhưng mà .....

Nơi này dĩ nhiên ngay cả một bảo vật cũng không có, cả cung điện lại không hề có một thứ gì hấp dẫn người. Không đúng!

Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát từng hàng những tấm bản tròn, được điêu khắc thành những tấm bia. Hắn liền bước đến gần để nhìn cho kỹ.

Trời ạ, đây không chính là kiên dục thạch hay sao? Kiên dục thạch mặc dù tương đối trân quý, nhưng mà lúc này đối với Trương Tinh Phong mà nói, lại không hề có một chút tác dụng nào. Nên biết rằng, Trương Tinh Phong chính là đã phát hiện ra một hải đảo, tất cả những sơn mạch rộng lớn trên

hải đảo đều là kiên dục thạch. Mấy khối kiên dục thạch này thì có gì hấp dẫn hẳn đây?

“Ồ?” Trương Tinh Phong mở to hai mắt nhìn những bản tròn này, chuẩn xác mà nói là nhìn những mũi tên bên trên. Bắn thủng cả loại cấp bậc bảo thạch như kiên dục thạch, quả thật là rất khá! Nhưng mà, đây lại là cung điện của Xạ Nhật Ma Đế, Xạ Thiên Ma Đế bắn xuyên qua kiên dục thạch là chuyện rất bình thường!

Nhưng mà những mũi tên này lại chỉ là mộc tiễn phổ thông, chuyện này rất không bình thường!

Không bình thường nhất, chính là linh giác của Trương Tinh Phong sau khi cẩn thận xem qua những mộc tiễn này đã nói cho hẳn biết, những mộc tiễn này căn bản là không hề được ma nguyên lực tẩy lễ qua. Cho dù là sử dụng ma nguyên lực, mộc tiễn cũng không thể thừa nhận được bao nhiêu. Nói cách khác, hoàn toàn là mộc tiễn tự nó bắn xuyên qua kiên dục thạch. Mộc tiễn bắn thủng kiên dục thạch! Trương Tinh Phong nếu như nghe được người khác nói điều này, chắc chắn sẽ nói là người đó đang nằm mơ, nhưng mà lúc này hẳn lại tự mình nhìn thấy được.

Chờ một chút!

Trương Tinh Phong thân hình chợt lóe lên, đi đến phía trước những tấm bia kiên dục thạch. Nơi này đang có một cây cung, một cây cung đã bị người khác sử dụng qua rất nhiều lần. Ở nơi này lại sử dụng cung, là người nào đây? Xạ Nhật Ma Đế! Ngoại trừ Xạ Nhật Ma Đế thì còn có ai khác? Xạ Nhật Ma Đế sử dụng cung này thì có gì là kỳ quái?

Chính là Xạ Nhật Ma Đế lại sử dụng mộc cung, là loại cung mà thợ săn bình thường đều hay sử dụng, chẳng lẽ không kỳ quái sao?

Trương Tinh Phong cầm lấy mộc cung quan sát. Mộc cung này hoàn toàn làm bằng gỗ, là “thanh liễu mộc” bên trong Hồng Hoang. Đây là loại gỗ cực kỳ bình thường, bình thường bên trong Hồng Hoang cũng giống như cây bạch dương tại Minh vương triều. Thanh liễu mộc này không hề có một chút tác dụng nào, có lẽ là có thể dùng để đốt lửa, đặc điểm duy nhất chính là nó có một chút tính đàn hồi, nhưng mà cũng chỉ là “có một chút” mà thôi.

Chẳng lẽ Xạ Nhật Ma Đế dùng mộc cung này đem mộc tiễn bắn xuyên qua kiên dục thạch, hơn nữa không hề sử dụng ma nguyên lực?

Trương Tinh Phong nhìn mộc cung và mộc tiễn trên tay, bắt đầu nghi hoặc. Hẳn hoàn toàn không tin, tuyệt đối không tin! Xạ Nhật Ma Đế không hề sử dụng ma nguyên lực còn có điểm gì không giống với người khác? Có lẽ thị lực lượng lớn hơn, thân thể tốt hơn, nhãn lực chuẩn hơn. Cũng chỉ như vậy mà thôi! Chỉ dựa vào những điểm này lại có thể làm cho mộc tiễn bắn vào kiên dục thạch cứng rắn hơn sắt thép vô số lần hay sao?

“Đạo!”

Một chữ lớn, cực kỳ lớn, khắc vào phía trên thạch bích. Trương Tinh Phong nhìn thấy chữ này, trong đầu đột nhiên lóe lên một tia linh quang, nhưng chỉ trong nháy mắt đã biến mất. Trương Tinh Phong dốc hết tâm lực quan sát chữ này, nhưng mà nhìn ngược nhìn xuôi vẫn chỉ là một chữ viết bình thường. Trong đầu cũng không có cái gì linh quang lóe lên nữa!

Một cảm giác không hiểu trong lòng Trương Tinh Phong nói cho hắn biết, chữ viết này tuyệt đối không phải là chữ bình thường. Trương Tinh Phong trên tay khẽ sáng lên, cả khối thạch bích đều bị thu vào bên trong Thiên Vũ. Trương Tinh Phong nhìn mộc cung và mộc tiễn trên tay, khẽ mỉm cười, cũng đem những thứ này thu vào bên trong.

“Sợ rằng, mộc tiễn và mộc cung này là những thứ kém cỏi nhất bên trong Thiên Vũ!” Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn một chút cả cung điện, xoay người rời đi.

Phách Tản Ma Đế!

Công pháp của Phách Tản Ma Đế, Trương Tinh Phong hoàn toàn hiểu rõ. Vũ khí của Phách Tản Ma Đế cũng đang ở trong tay Tiêu Lâm. Cung điện của Phách Tản Ma Đế còn lại thứ gì đây?

Trương Tinh Phong tiến vào bên trong cung điện, linh giác lập tức bắt đầu quét qua cả cung điện. Nhưng mà kết quả lại khiến cho hắn thất vọng. Cũng giống như cung điện của Xạ Nhật Ma Đế, không có trạm lam thủ trực, cũng không có cái gì kiểu như ma tinh. Trương Tinh Phong đã chuẩn bị xoay người rời đi.

“Ồ?” Linh giác của Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm thấy một cỗ ba động, phảng phất giống như thần khí.

Chiều theo gợi ý của linh giác, Trương Tinh Phong đi đến một góc cung điện, nơi phát ra ba động. Hắn không khỏi kinh ngạc!

“Chẳng lẽ ..... chẳng lẽ đây cũng là thần khí?” Trương Tinh Phong nhìn trước mặt hai thạch đôn lẫm liệt trụ cực kỳ thông thường tại phàm nhân giới.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Quy Đồ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Khoảng trống bên trong cung điện của Phách Tản Ma Đế cao đến hơn trăm thước, khiến cho người ta có cảm giác trống trải. Đương nhiên, cái làm cho người ta sợ hãi nhất chính là độ cao. Cung điện này thật sự là quá cao! Quan trọng nhất chính là cung điện chỉ có một tầng, một tầng đã cao hơn trăm thước ..... Mà ở trong cung điện, lại chỉ có Trương Tinh Phong một mình tồn tại, lúc này đang mang vẻ mặt khó tin nhìn hai cây thạch đôn màu đen thông thường.

Hai thạch đôn nhìn có vẻ bất đồng này lại có thể là thần khí hay sao?

Trương Tinh Phong phát tay một cái, hai thạch đôn liền bay lên trên tay. Hắn bắt đầu cẩn thận quan sát, nhưng .....

“Phanh!”

Thanh âm rơi xuống, còn Trương Tinh Phong lúc này đã ở phía ngoài hơn mười thước.

“Lão thiên gia, thạch đôn này ..... thật là nặng quá!” Trương Tinh Phong vẻ mặt kinh ngạc tròn mắt nhìn, vừa rồi thiếu chút nữa là tay hắn đã đi đời. Cũng không thể trách Trương Tinh Phong lại muốn phát điên, lúc đầu khi hắn sử dụng hồn độn lực, căn bản là không hề cảm thấy sức nặng của thạch đôn.

Trương Tinh Phong cứ theo thói quen dùng khí lực bản thân cầm lấy thần khí tiên khí. Một cái thần khí tiên khí thì có thể nặng bao nhiêu? Với khí lực của Trương Tinh Phong đương nhiên là dễ dàng nâng lên. Nhưng vừa rồi khi thay hồn độn lực bằng lực lượng bình thường, hắn lập tức cảm thấy một cỗ trọng lượng nặng nề áp xuống. Trọng lượng này tuyệt đối phải hơn mười vạn cân! Phải biết rằng, chỉ mới nâng hai thạch đôn chưa đầy một sát na mà hắn đã không thể chịu nổi.

Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc, lập tức tiến hành thí nghiệm vài lần. Hắn kinh ngạc phát hiện, khi sử dụng hỗn độn lực, thạch đôn này trở nên gần như vô trọng lượng, nhưng nếu không sử dụng hỗn độn lực, thạch đôn lập tức trở nên nặng đến vạn quân. (1)

(1) 1 quân = 30 cân

“Đây rốt cuộc có phải là thần khí hay không vậy?” Trương Tinh Phong không biết. Nhưng chuyện gay go nhất chính là hắn lại không biết làm cách nào để sử dụng thần khí này.

“Đây là cái gì?” Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn thấy ở ven hai thạch đôn có những tuyến văn. Tuyến văn màu đen lại ở trên thạch đôn đen thui, đến nhãn lực khủng bố như của Trương Tinh Phong cũng suýt nữa không nhìn ra.

Trương Tinh Phong lập tức dùng linh giác thâm nhập vào bên trong: “Thì ra đây chính là phương pháp để sử dụng Âm Dương Sơn!”

Rất nhanh, Trương Tinh Phong đã hiểu rõ phương pháp sử dụng thần khí này. Nhưng mà sau khi hiểu rõ, hắn lại không khỏi có chút kinh ngạc, hoặc có lẽ là có chút khó tin: “Lão thiên, thế gian lại có loại thần khí như thế này sao? Thần khí gì mà ..... thô bạo như thế này!

Âm Dương Sơn, hạ cấp thần khí, công kích chủ yếu sử dụng năng lượng đẳng cấp tiên nguyên lực và ma nguyên lực. Trước tiên trích huyết nhận chủ, sau đó dùng năng lượng điều chỉnh trọng lượng Âm Dương Sơn. Trọng lượng của Âm Dương Sơn tùy thuộc vào công lực của người sử dụng, công lực càng cao thì có thể điều chỉnh trọng lượng càng lớn. Phương pháp công kích là dùng Âm Dương Sơn oanh kích đối thủ.

Chỉ dựa vào trọng lượng oanh kích đối thủ!

Âm Dương Sơn, với công lực của tiên nhân không thể nào điều chỉnh trọng lượng đạt đến mức tối đa. Người sở hữu Âm Dương Sơn là Phách Tản Ma Đế, bản thân là một cao thủ luyện thể, thần khí sử dụng chủ yếu là Phách Tản phủ cũng lấy sức mạnh bản thân làm chủ. Nhưng mà Bàn Cổ đã luyện thành Lục Chuyển Huyền Thân, chính là khắc tinh của Âm Dương Sơn, khiến cho tuyệt kỹ của Phách Tản Ma Đế vô pháp thi triển.

Lúc này, Âm Dương Sơn đang là vật vô chủ. Trương Tinh Phong vung tay một cái, thuận tiện đem Âm Dương Sơn thu vào bên trong Thiên Vũ.

Trương Tinh Phong chuyển thân rời khỏi cung điện của Phách Tản Ma Đế, đi ra bên ngoài cung điện. Mặc dù hắn không sử dụng đến, nhưng mà hắn lại thấy thần khí này quả thật là vật bất phàm. Quan trọng nhất chính là kiện thần khí công kích này không hề hao phí năng lượng bản thân, đơn thuần chỉ dựa vào trọng lượng để oanh kích.

“Long Linh, đây chính là Hoàng thiên hậu thổ sao?” Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn thế giới màu vàng vô biên trước mặt. Thế giới này giống như sa mạc, nhìn không thấy bến bờ, khắp nơi chỉ có vụ khí màu vàng phảng phất như cát bụi. Cả thế giới là một phiến đục ngầu .....

Thanh âm của Long Linh lập tức vang lên trong đầu Trương Tinh Phong: “Đúng, đây chính là Hoàng thiên hậu thổ, phòng ngự tuyệt đối rất khó phá vỡ. Cái khiến cho người ta khó chịu nhất chính là hoàng thiên hậu thổ sẽ ngăn trở người, không ngừng ngăn trở người!”

Trương Tinh Phong cũng không hiểu Long Linh đang muốn nói đến chuyện gì.

“Trương tiểu tử, cứ đi xem thử, mọi chuyện đã có ta, không cần lo lắng sẽ xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn! Ha ha .....” Lời nói khoa trương như vậy, ngoại trừ Thiên Vũ ra thì còn ai vào đây.

Trương Tinh Phong lập tức bay đến, nhìn Hoàng thiên hậu thổ trước mặt. Hắn muốn mạnh mẽ xông vào, nhưng Hoàng thiên hậu thổ này thật sự là quá dày đặc, căn bản không là không thể xông vào được.

“Chẳng lẽ ta không thể bay qua từ phía trên?” Trương Tinh Phong mỉm cười, lập tức chuyển hướng bay lên phía trên Hoàng thiên hậu thổ. Nhưng mà đây cũng chỉ là suy nghĩ của một mình hắn mà thôi, Hoàng thiên hậu thổ có thể dễ dàng đột phá như vậy sao?

“Dài đến như vậy sao?” Trương Tinh Phong trơ mắt nhìn Hoàng thiên hậu thổ vô biên trước mặt, hắn bay càng cao thì lại thấy càng cao.

“Hấp huyết tiểu ma đầu, hắc hắc, tốt nhất là quay lại đi, năng lực của người bây giờ không thể xuyên qua Hoàng thiên hậu thổ được đâu!” Thanh âm của Long Linh có vẻ như đang cười trên nỗi đau của người khác.

Trương Tinh Phong trong mắt hiện lên một tia tiểu ý: “Ta vẫn muốn xem thử, tốc độ của nó có thể ngăn cản thuấn di của ta được không!”

Công lực Trương Tinh Phong hiện giờ đã có thể dưới hoàn cảnh này sử dụng thuấn di trong phạm vi nhỏ. Mặc dù ngũ hành mất cân đối, nhưng chỉ cần phạm vi không lớn thì sẽ không có nguy hiểm gì.

Trương Tinh Phong thân hình lóe lên, liền xuất hiện phía trên hoàng thiên hậu thổ.

“Ân?” Trương Tinh Phong ngẩn ra, bởi vì lúc này hắn bỗng nhiên lại nhìn thấy cung điện. Đây rốt cuộc là chuyện gì?

Trương Tinh Phong cũng không biết nên làm thế nào, hiển nhiên sự quý bí của hoàng thiên hậu thổ không phải là thứ mà năng lực của hắn lúc này có thể phá giải. Kỳ thật hoàng thiên hậu thổ này chỉ lợi dụng lực lượng thổ thuộc tính cường đại của nó, thay đổi ngũ hành, hình thành một thiên nhiên đại trận. Không giống như những trận pháp khác, trận pháp này do linh khí thổ thuộc tính thiên nhiên tụ tập mà thành, nếu như muốn phá trận, không có thực lực Đại la kim tiên thì không thể làm được.

“Đi thôi, lần này đến đây cũng đã lấy được không ít bảo vật, như vậy là đủ rồi!” Trương Tinh Phong chợt cười cười. Hoàng thiên hậu thổ này không thể phá được có lẽ là thiên mệnh! Hắn cũng biết một điểm, làm người cần phải biết khi nào là đủ.

Điều này khiến cho Long Linh đang chuyên tâm nhìn hắn cười nhạo cũng phải sửng sốt. Còn Trương Tinh Phong thì đã xuyên qua một linh chi sâm, đi đến khu vực kim linh chi hải.

Bên trong kim linh chi hải có tinh thể kim nguyên tố hay không? Trương Tinh Phong không biết, nhưng hắn vẫn quyết định kiểm tra một lần.

Linh giác của Trương Tinh Phong ở bên trong linh khí thuộc tính kim hùng hậu như thế này, căn bản là không có tác dụng bao nhiêu.

“Ai, nếu như bây giờ đột phá Đại thành kỳ, linh giác tiến hóa thành thần thức, truy tìm tinh thể không phải là sẽ dễ dàng hay sao?” Trương Tinh Phong có chút bất lực.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong nhớ đến Thiên Vũ và Long Linh đều có thần thức. Trong lòng vừa động, lập tức lên tiếng hỏi: “Thiên Vũ, người xem

giúp ta ở nơi này có bảo vật gì hay không?”

Thanh âm của Thiên Vũ cười ha hả: “Được!”

Thiên Vũ lập tức sử dụng thần thức của mình bắt đầu truy tìm. Năm đó khi ở tại Thiên Nhai sơn mạch, Thiên Vũ thường xuyên dùng thần thức quan sát toàn bộ Minh vương triều và các quốc gia chung quanh. Hiện tại, phạm vi của kim linh chi hải này đối với nó mà nói căn bản chẳng đáng là gì.

“Không có!” Thanh âm Thiên Vũ có vẻ rất chán nản.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Không có?

“Ừm, không nghĩ ngợi nhiều nữa, rời nhà đi lâu rồi cũng nên trở về thôi!”

Trương Tinh Phong đột nhiên lên tiếng. Thân hình chuyển động, liền bắt đầu băng qua kim linh chi hải. Hắn đã sẵn sàng sử dụng “Linh Điểm Liệt Kích”, nhưng mà .....

Khi băng qua Kim linh chi hải lại không hề có bất cứ trở ngại nào, hơn nữa nó còn chủ động phân thành một thông đạo đi xuống, khiến cho Trương Tinh Phong không khỏi trợn mắt há mồm. Chuyện này sao có thể? Kim linh không phải là không có tư tưởng sao, tại sao lại tự động tách ra thành một thông đạo? Dường như nó có thể nhận thức được mình, biết rằng mình rất lợi hại!

“Cẩn thận, thông đạo do kim linh tách ra này dường như không phải thông đến biển lửa lục muội chân hỏa!” Thiên Vũ lên tiếng nhắc nhở.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Ở bên trong khu vực ngũ hành cực kỳ bất ổn, linh giác của hắn bị ảnh hưởng rất lớn, chỉ có thần thức mới có thể không lo lắng.

“Thiên Vũ, cảm ơn người! Bất quá ta bây giờ lại muốn xem thử, rốt cuộc là thứ gì đã khống chế kim linh này?” Trương Tinh Phong mỉm cười, đột nhiên trong lòng hắn run lên, một cảm giác kích động trước giờ chưa từng có phát ra từ bên trong lồng ngực, mạnh mẽ dâng trào.

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm nhận được một sự kêu gọi, một sự kêu gọi rất thân thiết .....

Trương Tinh Phong thân hình liên tục lóe lên, cảm nhận sự kêu gọi, dựa vào cảm giác nhanh chóng tiến về phía trước. Cuối cùng hắn cảm giác được tại địa phương trước mặt, sự kêu gọi càng lúc càng mãnh liệt .....

Dừng!

Trương Tinh Phong dừng lại, đưa mắt nhìn một đồ vật nhỏ trước mặt, một viên cầu có hình dáng như một viên kim đan màu vàng. “Kim đan” này phẳng phất như được đúc thành từ kim loại, chỉ nhìn qua là biết vô cùng cứng rắn, quan trọng nhất chính là trên “kim đan” này còn có những hoa văn trông giống như tinh đồ.

Trương Tinh Phong chậm rãi đưa tay lên phía trước, “kim đan” vẫn không có động tĩnh gì, cứ như vậy mà vào tay hắn.

“Ta gọi là Nhu Kim, cảm nhận được sức mạnh thiên hỏa bên trong cơ thể người, cho nên triệu hoán người đến đây!” Trong đầu Trương Tinh Phong đột nhiên vang lên tiếng nói.

“Thần khí!” Trương Tinh Phong mừng đến phát khóc, cuối cùng hắn cũng minh bạch đây chính là một kiện thần khí. Lần này Trương Tinh Phong đã thu hoạch được “Long Linh huyết trì” vô dụng, Sinh Chi Nguyên Cực có thể cứu mạng thân nhân, Âm Dương Sơn tuyệt đối bá đạo, bây giờ lại có thêm Nhu Kim trước mặt.

Trương Tinh Phong đột nhiên nghĩ đến huynh đệ của mình: “Có lẽ bây giờ nên suy nghĩ cho huynh đệ. Lang Phong đại ca tính mệnh song tu, nhất định cần phải bảo đảm an toàn. Hai kiện thần khí của Trọng Huyền Ma Đế giao cho Lang Phong đại ca. Về Xạ Nhật thần cung thì tạm thời lưu lại. Sinh Chi Nguyên Cực nhất định phải giao cho Ngữ Yên!”

Trương Tinh Phong tin tưởng, Lang Phong có được hai bộ phận Trọng Huyền Tạm của Trọng Huyền Ma Đế, sẽ không ai có thể đả thương được. Mà Ngữ Yên có Sinh Chi Nguyên Cực tính mạng cũng sẽ được bảo đảm.

Trương Tinh Phong đã từng sống tại Tu chân giới, hắn biết sự hỗn loạn ở Tu chân giới so với Thanh Long đại lục còn hơn vô số lần. Chủ yếu nhất là vì vô số cao thủ và vô số thế lực không ngừng tranh đấu với nhau, còn có tiên ma hai giới không ngừng chiến đấu. Cũng có những nơi mà tiên ma hai giới cùng sinh sống, chẳng hạn như Thiên Tiệm Tinh. Rất loạn, phi thường loạn! Ở địa phương như thế, việc trước tiên Trương Tinh Phong phải làm là chuẩn bị cho huynh đệ thân nhân của mình những thứ bảo vệ tính mạng.

Đối với những thần khí này, Trương Tinh Phong muốn lấy được cũng chỉ vì huynh đệ thân nhân, bản thân hắn không hề nghĩ đến. Trong lòng hắn luôn cho rằng, nếu như đem thân thể tu luyện đến cảnh giới tối cao thì sẽ không cần đến khai giáp, giống như Bàn Cổ cả đời chưa từng dùng qua một chiến giáp nào. Còn như vũ khí công kích, chỉ cần một kiện là đủ. Trương Tinh Phong có “Linh Điểm Liệt Kích” lực công kích vô cùng cường hãn, lại thêm thiên hỏa, cho dù không dùng đến binh khí cũng đã rất lợi hại rồi.

“Người triệu hoán ta có chuyện gì không?” Trương Tinh Phong lên tiếng hỏi.

“Nhu Kim ta là dị thể bên trong kim chi linh khí, có thể nhu cũng có thể cương. Quan trọng nhất chính là ta có thể tùy theo tâm ý của người mà biến thành vũ khí hay khai giáp. Ta muốn nói với người, ta muốn nhận người làm chủ, cùng người rời đi!” Nhu Kim ngữ khí rất kiên định.

Trương Tinh Phong nghe Nhu Kim nói, có thể tùy ý biến hóa, trong lòng mừng rỡ. Có điều hắn lại không tin tưởng có thể khiến cho Nhu Kim nhận hắn làm chủ. Bây giờ nghe Nhu Kim yêu cầu như vậy, không khỏi vui mừng.

“Vì sao?” Trương Tinh Phong không tin trên đời lại có chuyện tốt như thế.

“Bởi vì ta muốn chiến đấu, ta muốn có cuộc sống đầy kích động, không muốn ở đây, nhất thành bất biến (2)!” Là dị thể của kim chi linh khí, Nhu Kim có đặc tính của thuộc tính kim, ham thích chiến đấu.

(2) Đã hình thành thì không thay đổi.

“Tốt!” Trương Tinh Phong mỉm cười, một giọt máu từ ngực bay ra, nhỏ vào phía trên Nhu Kim hình dáng như một viên “kim đan”. Chỉ thấy huyết dịch không ngừng quay cuồng phía trên Nhu Kim, những hoa văn giống như tinh đồ dựa theo quy luật chậm rãi hấp thu huyết dịch xuống. Những hoa văn này trong nháy mắt bỗng nhiên biến thành màu đỏ.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, Nhu Kim liền bay vào trong tay.

Chỉ thấy một thanh kim kiếm cổ xưa trong nháy mắt xuất hiện trên tay Trương Tinh Phong. Lại trong nháy mắt, trước mặt hắn xuất hiện một thanh cự phủ. Đột nhiên lại biến thành một đôi bao tay. Kim quang lóe lên, một bộ y phục màu vàng hiện lên trên người .....

“Ha ha ha ..... Nhu Kim, người thật sự là có khả năng biến hóa theo tâm ý của ta! Ha ha ..... ha ha ha ha .....” Thần khí như vậy là mong muốn của mọi chủ sở hữu. Trong nháy mắt, Trương Tinh Phong đã có quyết định, sau này Nhu Kim sẽ là vũ khí chuyên dụng của mình, còn lại giao hết cho thân nhân huyết thống.

“Đó là đương nhiên, ta có thể được như hôm nay là do đã trải qua ước vọng năm tiến hóa. Nếu không thì làm sao có thể khiến cho từ cực rắn biến thành âm nhu như vậy?” Nhu Kim có vẻ rất kiêu ngạo

Trương Tinh Phong cười lớn: “Tốt ..... đi thôi, chúng ta ra ngoài thử nghiệm uy lực của người!”

Trương Tinh Phong chưa từng bao giờ yêu thích một kiện binh khí như vậy, hiện tại hắn đã không thể đợi được muốn kiểm tra uy lực của Nhu Kim

Rất đơn giản, Trương Tinh Phong rời khỏi Ma Đế Bí Cảnh, đưa mắt nhìn Hồng Hoang rộng lớn, trong lòng cảm thấy vô cùng hưng phấn.

“A a a a ..... a a a a a” Trương Tinh Phong thoải mái hét lên .....

“Linh điểm liệt kích —— Không Bách Liệt!”

Trên tay Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện một chiếc bao tay màu vàng. Chỉ thấy hai tay của hắn vũ động biến thành ảo ảnh .....

“Linh Điểm Liệt Kích” phân thành “Vi Ba Chấn” để phòng ngự, “Thốn Kinh Thiên Kích” để tấn công, cùng với bản tiến hóa của “Thốn Kinh Thiên Kích” là “Thứ Nguyên Trảm”. Đương nhiên còn có tiến hóa của “Thứ Nguyên Trảm” là “Không Bách Liệt”. Nếu như nói “Thứ Nguyên Trảm” có thể khiến cho không gian xuất hiện một vết rách, thì “Không Bách Liệt” lại có thể khiến cho không gian xuất hiện vô số khe hở, làm cho không gian vỡ vụn, khiến cho đối phương bị xé nát.

Nhưng mà muốn sử dụng “Không Bách Liệt” thì yêu cầu bàn tay thi triển phải cực kỳ cường hãn. Với trình độ của Trương Tinh Phong hiện giờ, rất khó có thể chịu được trong nháy mắt phát ra hàng trăm vết nứt không gian. Nhưng một khi có Nhu Kim, tất cả đều trở nên đơn giản.

Không có một tiếng động nào, Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn không gian trước mặt phẳng phất một tấm gương bị đập bể, không gian đã vỡ vụn. Trong nháy mắt, Trương Tinh Phong nhìn thấy một tràng diện khiến cho

hắn không sao hiểu được, những vết nứt không gian trong nháy mắt cũng trở về nguyên dạng.

“Oanh!”

Trương Tinh Phong trong đầu đột nhiên choáng váng, không còn biết gì nữa

.....

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Truyền Tống Thông Đạo.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong đầu choáng váng, nhưng chỉ trong nháy mắt hắn đã thanh tỉnh lại. Sau khi bình tĩnh lại, việc đầu tiên hắn làm là cẩn thận quan sát chung quanh.

“Nơi này là một không gian hư ảo!” Đây là phán đoán của Trương Tinh Phong. Kết luận này khiến cho hắn kinh ngạc. Nếu như không phải dựa vào thần khí, có thể chế tạo được không gian cũng chỉ có bản lĩnh của thần mà thôi.

“Xin chào, chúc mừng người đã có thực lực khai mở truyền tống thông đạo!”

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn trung niên nhân trước mặt. Là Bàn Cổ! Trương Tinh Phong trong nháy mắt chợt hiểu ra. Hiển nhiên Bàn Cổ trước mặt chỉ là một ảnh tượng lưu lại, bởi vì hắn không cảm nhận được sự ba động. Nếu như đây là thần thức của Bàn Cổ thì đã có thể nhận ra Trương Tinh Phong rồi.

“Tại khu vực hạch tâm sâu nhất của Hồng Hoang, đó là nơi có truyền tống thông đạo. Người khai mở truyền tống thông đạo thực lực phải đạt đến Thiên Tiên kỳ. Đương nhiên nếu như muốn đi qua thì chỉ cần thực lực đạt đến Nguyên Anh kỳ là đủ rồi. Nhưng mà khu vực hạch tâm của hồng hoang, cũng chính là khu vực thứ năm, tại khu vực này còn có thần thú rồng. Đương nhiên không cần phải lo lắng, tại Phàm Nhân giới này rồng có tu vi cao nhất cũng chỉ đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên mà thôi. Sau khi người đạt tới Thiên Tiên kỳ, có thể trực tiếp sử dụng thuận di tiến vào truyền tống thông đạo. Nhớ kỹ, không thể đối kháng!”

Lời của Bàn Cổ khiến cho Trương Tinh Phong vui mừng: “Thiên a! Vốn dĩ ta cứ phiền não làm thế nào đưa mấy người Ngũ Yên đến Tu Chân giới, bây giờ tự nhiên lại có một cái truyền tống thông đạo, quả thật là khiến cho

người ta phải hưng phấn. Khu vực thứ năm còn có thần thú rồng?” Trương Tinh Phong trong lòng nảy ra một ý tưởng.

Bàn Cổ chợt nở nụ cười: “Đương nhiên ở chỗ truyền tống thông đạo, ta có cất giữ vài món chiến lợi phẩm thu được năm đó sau khi đại chiến với Ma Giới thất hung, đây là phần thưởng cho người đầu tiên đi qua truyền tống thông đạo. Tại phạm nhân giới có thể đạt đến Thiên Tiên kỳ quả thật là rất gian nan, mấy kiện bảo vật này coi như là một chút bồi thường. Nếu như người không phải là người đầu tiên đi qua, vậy thì sẽ phải thất vọng rồi, ha ha .....” Bàn Cổ vui vẻ cười ha hả.

“Chiến lợi phẩm!” Trương Tinh Phong trong lòng máy động. Hắn đã từng hoài nghi, năm đó Bàn Cổ đã giết vài người trong Ma Giới thất hung. Theo như Thiên Vũ nói, năm đó chỉ có lão đại Trọng Huyền Ma Đế cùng với lão thất Nghịch Thiên Ma Đế trọng thương đào thoát được. Trương Tinh Phong cũng biết, lão đại Trọng Huyền Ma Đế sau này cũng đã chết. Lão thất Nghịch Thiên Ma Đế thì không biết, có lẽ cho dù còn sống thì nguyên khí cũng đại thương.

Nếu như thất đại ma đế đã thất bại thê thảm như thế, vậy còn thần binh của họ thì sao? Trạm Lam thủ trạc đâu? Trương Tinh Phong đã từng tìm trong Thiên Vũ, chỉ thấy vài viên thần hỏa tinh hạch, còn lại không hề có một kiện thần khí hoặc Trạm Lam thủ trạc nào. Hắn không tin Bàn Cổ lại tùy tiện vứt mấy bảo vật ấy đi, mà sẽ cất giữ ở đâu đó. Bây giờ xem ra, Bàn Cổ đem đồng bảo bối này làm phần thưởng.

“Nhắc nhở người một chút, Tu Chân giới, Tiên Ma hai giới không hề tốt đẹp như người tưởng. Nơi đó vô cùng hỗn loạn, nếu như muốn sống tốt, người nhất định phải có thực lực. Nói cho người biết, ở Phạm Nhân giới có một vài loại khoáng vật mà ở Tiên Ma hai giới rất trân quý, nếu như người mang theo nhiều một chút, sau này tu luyện sẽ dễ dàng hơn rất nhiều. Ha ha, còn như là loại khoáng vật gì, ta sẽ không nói, nếu không thì mấy loại khoáng vật này sẽ tuyệt chủng hết! Ha ha .....” không nói nữa!” Ảnh tượng của Bàn Cổ đột nhiên biến mất.

Trương Tinh Phong trong đầu choáng váng, sau khi thanh tỉnh lại trở về Hồng Hoang. Hắn nhớ lại câu nói cuối cùng của Bàn Cổ, không khỏi cảm

thán: “Bàn Cổ sư tôn quả thật là ..... người tốt! Tu Chân giới, Tiên Ma hai giới như thế nào, ta làm sao lại không biết. Các loại khoáng vật nguyên liệu trân quý tại Phàm Nhân giới ta cũng biết. Ha ha, sư tôn không muốn những loại khoáng vật này biến mất quá nhanh, ta cũng không thể nghịch lại ý của sư tôn!!”

Bàn Cổ cũng không biết, vì câu nói này, Trương Tinh Phong đã không cho phép người của Thiên Tâm tông khai thác hoàn toàn Bí Thiên thạch và Kiên Dục thạch, chỉ khai thác một nửa mà thôi.

“Truyền tống thông đạo, Thiên Tâm tông!” Trương Tinh Phong trong lòng kích động. Kỳ thật trong lòng của hắn, cảm tình đối với Thiên Tâm tông tại Tu Chân giới cực kỳ sâu sắc, cao hơn rất nhiều so với Thiên Tâm tông tại Phàm Nhân giới. Nên biết rằng, Trương Tinh Phong năm đó đã ở tại Thiên Tâm tông của Tu chân giới suốt ba ngàn năm. Vì để cho thế lực của Thiên Tâm tông càng lớn mạnh, hắn đã làm không biết bao nhiêu chuyện. Nhưng vì ở Tu chân giới cao thủ hiển nhiên đông đảo hơn Phàm nhân giới rất nhiều, cho nên Trương Tinh Phong mặc dù nỗ lực rất lớn, nhưng vẫn không có tiến triển bao nhiêu.

“Phải trở về thôi!” Trương Tinh Phong hoàn toàn chìm đắm trong sự hấp dẫn của một lăng tử trở về cố hương.

Trên Phương Diễn sơn, vô số cây cối xanh tươi rậm rạp, sơn môn của Thiên Tâm tông ở tại nơi này. Tại dốc núi phía sau sơn môn, một căn nhà trúc bên bờ hồ chính là nơi ở của Trương Tinh Phong năm đó. Phảng phất như chỉ vừa mới xảy ra, hắn ngồi trước căn nhà trúc, thả câu bên hồ .....

Trương Tinh Phong lắc đầu: “Không nghĩ đến Trương Tinh Phong ta đã qua hai kiếp tu luyện vậy mà vẫn còn như vậy, ha ha .....” Trương Tinh Phong tự cười mình, ngửa trên “Phù Vân tiên phủ” bay về hướng Thiên Tâm tam đảo .....

Chính điện của Thiên Tâm tông ở trên một ngọn núi cao tại Thiên Tâm tam đảo. Lúc này Trương Tinh Phong đã triệu tập những đệ tử đời bảy mươi bảy và một vài đệ tử đời thứ bảy mươi tám.

- Những đệ tử của Thiên Tâm tông ta đang ở đây đều đã được trang bị đỉnh cấp tiên khí, những đệ tử bên dưới núi cũng đã được trang bị hạ cấp tiên

khí, trong đó một vài người có biểu hiện xuất sắc thì được cấp cho trung cấp tiên khí. Sau này khi độ kiếp, tin rằng sẽ không gặp vấn đề gì. Còn về cơ sở của Thiên Tâm tông ta, cũng là hai đảo còn lại trong Thiên Tâm tam đảo, hiện tại đã có đến ngàn vạn người tu luyện Thái cực Âm Dương quyết, mỗi năm có hơn trăm người đạt đến Thái Cực Âm Dương Quyết tầng thứ chín. Cứ phát triển như vậy, nhân số càng lúc càng nhiều, tương lai của Thiên Tâm tông càng có nhiều triển vọng. Đương nhiên, mấy tên gia hỏa trên Thanh Long đại lục căn bản không thể là đối thủ của chúng ta, chỉ cần hơn vạn đệ tử đời thứ bảy mươi chín cũng đủ làm cỏ hoàn toàn Thanh Long đại lục rồi. Cho nên, Thiên Tâm tông tại Phàm Nhân giới hoàn toàn là ở trên đỉnh cao tuyệt đối, không có thế lực nào dám gây hấn với chúng ta!”

Trương Vũ cao giọng hăm hờ nói.

Trương Tinh Phong nghe xong khẽ gật đầu. Đây là chuyện bình thường, nhìn khắp phàm nhân giới này, hấn còn phải nể mặt ai sao?

- Lăng Kỳ, hiện tại thế gia như thế nào?

Trương Tinh Phong nhìn nhi tử của mình. Trương Tinh Phong cùng Trương Lăng kỳ trông rất giống nhau, nhìn qua chỉ khoảng hai mươi tuổi, nhưng quan hệ lại là phụ tử. Đối với người bình thường mà nói quả thật là có vẻ quái dị, nhưng đối với tu chân giả thì lại là chuyện rất bình thường, một người trẻ tuổi nói không chừng lại là một lão gia hỏa mấy ngàn tuổi. Còn tại Tiên giới, nói không chừng còn có người sống đến vài chục vài trăm vạn năm. Tu chân không năm tháng, thời gian đã không thể trở thành yếu tố phân chia địa vị, tại Tu Chân giới tất cả đều phải dựa vào thực lực.

Trương Lăng Kỳ nghe phụ thân mình hỏi, liền trả lời:

- Cha, hiện tại thế gia tất cả đều tốt. Tại đồ nghiệp, diêm nghiệp, ngọc khí nghiệp, da lông, tất cả đều hoàn toàn giữ vị trí độc quyền, không một ai có khả năng lay động!

Trương Tinh Phong gật gù, vui vẻ cười, đột nhiên thở dài nói:

- Mấy chục người các người là tinh anh của Thiên Tâm tông, sau này đều sẽ là nhân vật cấp trưởng lão. Ta nói cho các người biết, Thiên Tâm tông không đơn giản chỉ có thế lực ở nơi này, mà còn có thế lực tại Tu Chân giới.

Vì vậy mọi người nhất định phải nỗ lực. Thời gian ta ở tại Phàm Nhân giới đã không còn nhiều, hiện tại ta muốn an bài tất cả mọi chuyện!

(Thiếu một đoạn)

Trương đại thúc công lực đã gần ngang với Trương Tinh Phong, hiện tại đã đạt đến Hợp Thể hậu kỳ, chỉ còn cách độ kiếp khoảng mấy chục năm mà thôi.

Trương đại thúc nhìn Trương Tinh Phong cười khố. Trương Tinh Phong lên tiếng:

- Có Trương đại thúc tọa trấn ta rất yên tâm. Trương Vũ, Lý Đại, Lý Nhị còn có Xi Vương mấy huynh đệ các người nhất định phải nỗ lực. Những người ngồi đây, chỉ cần đạt đến Hợp Thể kỳ sẽ trở thành trưởng lão của bản môn!

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng của Lang Phong, khẽ cười cười. Hiển nhiên Lang Phong không hề biết địa vị của chính mình.

- Đại ca, huynh cùng chị dâu theo ta đến Tu Chân giới đi!

Trương Tinh Phong trên mặt lộ ý cười.

- Sư phụ, có thể đem con đi cùng không?

Lý Nhị nhìn Trương Tinh Phong, dường như rất ngượng ngập

Trương Tinh Phong nhìn bộ dáng của hã, không nhịn được cười, nói:

- Người à, tu luyện thì không chịu nghiêm chỉnh! Được rồi, ta nói cho các người biết, nếu như muốn đến Tu Chân giới thì phải có người đạt đến Thiên Tiên kỳ khai mở truyền tống thông đạo. Nếu như Trương đại thúc đạt đến Thiên Tiên kỳ, có lẽ không đến một trăm năm sau, nếu như người độ kiếp thành công thì có thể đi cùng Trương đại thúc!

Trương Tinh Phong đột nhiên đưa mắt nhìn tất cả mọi người chung quanh, lên tiếng:

- Nhớ kỹ, tất cả các người độ kiếp nhất định phải ở nơi này, quyết không cho phép chưa qua độ kiếp lại đi đến Tu chân giới!

Trương Tinh Phong lúc này trong lòng đang nghĩ đến điều thứ nhất được ghi lại trong tâm điển, cho nên mới nói như vậy.

Lang Phong kỳ quái nhìn Trương Tinh Phong, hiển nhiên là rất nghi hoặc. Hã chưa độ kiếp thành công, tại sao lại đi trước?

Trương Tinh Phong trong lòng cũng vì việc nhân khí song tu của Long Phong mà khổ não. Hắn không dám để Lang Phong phải một thân một mình ở đây. Nên biết rằng khi độ kiếp, nhất định phải dựa vào tiên khí. Lang Phong không có được thực lực cường hãn như Trương Tinh Phong, quan trọng nhất là tu chân giả nhân khí song tu chỉ có thể sử dụng một kiện pháp khí, cũng chính là kiện nhân khí song tu.

Đây cũng là nguyên nhân mà Trương Tinh Phong muốn mang Lang Phong đi theo. Hắn tin tưởng chỉ cần đem Trọng huyền Tạm bảo vệ Lang Phong, sinh mệnh của Lang Phong sẽ không có vấn đề gì. Mặc dù không phải là Trọng Huyền Tạm đầy đủ, nhưng tốt xấu gì thì cũng là hai kiện hạ cấp thần khí, rất dễ dàng chống lại thiên kiếp. Đương nhiên điều kiện tiên quyết là thực lực của Trương Tinh Phong phải đột phá lên Thiên Tiên kỳ.

Kỳ thật lực công kích của Trương Tinh Phong đã đạt đến Thiên Tiên kỳ. Chính là bởi vì khi hắn xuất ra chiêu “Không Bách Liệt” uy lực quá lớn vượt qua thực lực Thiên Tiên kỳ, cho nên mới được Bàn Cổ triệu hồi đến.

Lang Phong nhìn biểu tình của Trương Tinh Phong, hắn cũng hiểu được nhị đệ nhất định là lo lắng cho mình. Không nên nói gì cả, cho dù muốn hỏi cũng phải chờ đến sau khi buổi họp kết thúc!

Trương Tinh Phong nhìn xuống những đệ tử bên dưới, lạnh lùng nói:

- Đã nghe rõ chưa, mỗi một đệ tử đều phải độ kiếp ở đây. Chỉ sau khi độ kiếp thành công mới có thể ly khai, hơn nữa khi ly khai cần phải có người đạt đến Thiên Tiên kỳ. Mọi người nhất định phải cố gắng, chăm chỉ tu luyện!

Lúc này ánh mắt của Trương Tinh Phong lại tập trung vào mấy đồ đệ mà mình đã thu nhận khi còn nhỏ.

Trương Vũ, Lý Đại, Lý Nhị, Xi Vưu, Xi Dị, Xi Đồng, sáu người. Đối với sáu người này, cảm tình của Trương Tinh Phong rất sâu đậm.

Đám người Trương Vũ ánh mắt cực kỳ kiên định. Bọn họ cũng biết, thực lực của bọn họ đi theo sư phụ chỉ làm vướng bận thêm mà thôi.

Trương Tinh Phong nhìn ánh mắt của những đồ đệ cũng hiểu được suy nghĩ trong lòng bọn họ, có chút cảm khái. Hắn vẫn nhớ kỹ khi còn là một đứa

nhỏ, những đồ đệ này đã đi theo mình, cho đến bây giờ mình đã đạt đến Đại Thành kỳ.

Trương Tinh Phong trên mặt nở nụ cười:

- Mọi người đi trước đi, hãy cố gắng tu luyện. Không cần lo lắng, ta còn ở lại Phàm Nhân giới thêm mấy năm nữa. Lăng Kỳ, Lang Phong đại ca, hai người ở lại đây!

Theo mệnh lệnh của Trương Tinh Phong, tất cả đệ tử đều ly khai, Lang Phong và Lăng Kỳ hai người bước đến bên cạnh Trương Tinh Phong.

- Lăng Kỳ, Trảm Lam thủ trạc mà ta cho con bên trong có rất nhiều tiên khí, tin rằng bất kể bao nhiêu năm nữa cũng đủ dùng. Con có biết tại sao ta lại không để cho những đệ tử Thiên Tâm tông sử dụng pháp khí mà lại là tiên khí hay không?

Trương Lăng Kỳ tự tin nói:

- Đương nhiên là để cho Thiên Tâm tông càng thêm cường đại!

Trương Tinh Phong cười nhẹ nói:

- Không phải, đó là vì để cho các người độ kiếp. Con nói xem, dựa vào thực lực của Thiên Tâm tông ta, nếu như sử dụng pháp khí thì ở Thanh Long đại lục này có thể lực nào đủ khả năng động đến căn cơ? Cho dù tất cả các thế lực cộng lại cũng không đủ!

Lăng Kỳ nghe nói, không ngừng gật đầu. Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- Chỉ có để cho các người sớm tiếp xúc với tiên khí, mới có thể khiến cho các người đến khi độ kiếp phát huy được thực lực cường đại của tiên khí, khả năng độ kiếp thành công sẽ càng lớn hơn!

Lăng Kỳ gật đầu. Đối với Trương Tinh Phong, hẳn có một sự sùng bái không giải thích được. Khi hắn vừa ra đời, Trương Tinh Phong đã đạt đến đỉnh cao, hắn biết được truyền kỳ về Trương Tinh Phong, hiểu được địa vị của Trương Tinh Phong. Những hài tử bình thường đều sùng bái phụ thân, càng huống chi một người phụ thân như Trương Tinh Phong lại càng có sức hút, Lăng Kỳ sùng bái phụ thân cũng là chuyện bình thường.

- Lăng Kỳ, hiện tại Thiên Tâm tông và thế gia, tất cả đều hoàn toàn giao cho con. Thực lực của con ta cũng không phải lo lắng, chỉ có một điểm không tốt, đó chính là kiêu ngạo, Có ngạo khí là chuyện rất bình thường,

nhưng ta không hi vọng nó sẽ trở thành cuồng ngạo, dù chỉ là một chút. Nên biết rằng tu chân yêu cầu rất cao đối với tâm tính!

Lăng Kỳ gật đầu vâng lời. Hắn được Trương Tinh Phong dùng vô số linh dược, tốc độ tu luyện cực nhanh, tuyệt đối tiếp cận được với Trương Tinh Phong. Hơn nữa lại có địa vị cao, ngay cả hoàng đế cũng không dám đắc tội, không có ngạo khí mới là chuyện lạ.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Lăng Kỳ, bây giờ ta truyền cho con một bộ công pháp, công pháp này chỉ có tông chủ đời sau của Thiên Tâm tông mới có thể tu luyện. Nhớ cho kỹ, nhất định chỉ có tông chủ mới có thể tu luyện!

Lăng Kỳ nhìn thấy thần sắc của phụ thân, lập tức gật đầu. Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- Công pháp này gọi là “Chú Tiên Quyết”, cũng chính là phương pháp luyện chế tiên khí!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Đệ Ngũ Khu Vực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“A!” Lăng Kỳ trong lòng vui mừng. Pháp quyết luyện chế tiên khí a!

Hắn sớm đã biết phụ thân mình có mật pháp luyện chế tiên khí, luôn luôn mong muốn có được, nhưng Trương Tinh Phong thì lại nhất quyết không chịu truyền thụ. Trương Tinh Phong trên thực tế là vì muốn cho Lăng Kỳ có thể chuyên tâm vào tu luyện, phòng ngừa tình trạng cơ sở không vững chắc. Hiện tại công lực của Lăng Kỳ đã rất cao, luyện chế tiên khí không những nhanh mà đối với tu chân còn có lợi chứ không hề hại, cho nên Trương Tinh Phong đến lúc này mới truyền thụ cho hài tử của mình.

- Được rồi, trong ngọc giản này có pháp quyết của Chú Tiên Quyết. Pháp quyết này tuyệt đối không được tiết lộ ra ngoài. Cho dù là tại Tiên giới, người có thể luyện chế tiên khí cũng không nhiều. Nếu như con có thể tu luyện đến cực chí thì sẽ có thể tu luyện Chú Thần Chân Giải. Ta đã đem Chú Thần Chân Giải để ở gian cuối cùng trong bốn mươi chín gian mật thất, đợi đến khi con có đủ tu vi thì có thể đến đó xem. Được rồi, ta có chút việc cần nói với đại bá, con ra ngoài trước đi!

“Vâng! ” Lăng Kỳ cung kính đáp, tâm lý có chút chán nản: “Cha a, gian mật thất thứ bốn mươi chín đến khi nào con mới có thể mở được đây? Từ mật thất thứ bốn mươi đến bốn mươi chín muốn mở ra thì phải được tông chủ hoặc trưởng lão hội đồng ý, hơn nữa công lực còn có hạn chế. Thứ nhất là cần phải tu luyện thành chân nguyên lực từ pháp quyết tu luyện của Thiên Tâm Tông, thứ hai là gian thứ bốn mươi bảy cần phải có tu vi Hợp Thể kỳ, thứ ba là gian thứ bốn mươi tám cần phải có tu vi Độ Kiếp kỳ, thứ tư là gian thứ bốn mươi chín cần phải có tu vi Đại Thành kỳ!”

Lăng Kỳ có chút bất đắc dĩ. Hắn cũng biết, Trương Tinh Phong là vì sợ hắn quá tham lam cho nên mới an bài như vậy.

Trương Tinh Phong sở dĩ tạo ra ba gian mật thất này, chủ yếu là vì lo lắng Thiên Tâm tông xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, làm cho pháp quyết bị thất truyền. Phải biết rằng, không có môn phái nào có thể vĩnh viễn không suy tàn. Đồng thời Trương Tinh Phong cũng lo lắng mình ở Tiên Ma hai giới gặp bất trắc, Lục Chuyển Huyền Thân Quyết và Chú Thần Chân Giải sẽ bị thất truyền. Những công pháp tu luyện quan trọng, bao gồm cả những mật pháp Trương Tinh Phong vừa thu được từ chỗ mấy đại ma đế, tất cả đều được cất trong ba gian mật thất ấy. Có thể nói, mật pháp trong ba gian mật thất của Thiên Tâm tông có thể khiến cho Tiên Ma hai giới cũng phải thêm muốn.

Lúc này, bên trong chính điện chỉ còn Trương Tinh Phong và Lang Phong.

- Nhị đế .....

Lang phong lúc này vẫn đang thắc mắc tại sao hẳn lại không phải theo quy củ: “Chỉ sau khi độ kiếp ở phạm nhân giới mới được đi đến Tu Chân giới”.

Trương Tinh Phong đứng dậy, mỉm cười nhìn Lang Phong, có một chút khổ tâm. Hắn quay lưng về phía Lang Phong, nhẹ giọng nói:

- Đại ca, huynh nên biết nhân khí song tu rốt cuộc nguy hiểm đến như thế nào. Thanh Bích Huyết này của huynh phẩm chất quá kém, luyện chế còn không thể để cho nó bị tổn thương. Đế chỉ có thể đem nhiều vật liệu trân quý dung hợp vào trong, đem một ít tạp chất trong Bích Huyết bức ra ngoài, hơn nữa còn phải cẩn thận không để cho nó bị hư hỏng một chút nào. Đế hao phí vô số tâm lực, bằng vào thực lực của đế bây giờ, đã có thể khiến cho nó được gọi là một kiện hạ cấp tiên khí. Nhưng mà .....

Trương Tinh Phong đột nhiên xoay người lại, ánh mắt sắc bén, phảng phất như muốn xuyên kim phá thạch nhìn chăm chăm vào Lang Phong:

- Đại ca! Huynh phải biết, ở Tiên Ma hai giới, hạ phẩm tiên khí là tiên khí kém cõi nhất, huynh như vậy làm sao có thể sống được? Huynh cam tâm cả đời sống dưới sự bảo hộ của đế sao? Càng huống chi, thực lực của đế tại Tiên Ma hai giới căn bản chẳng là gì cả, tự bảo vệ cũng đã là cả một vấn đề rồi!

Trương Tinh Phong phảng phất như đang bắn tên, đem từng câu chữ bắn về hướng Lang Phong. Cả không gian phảng phất đều chấn động vì khí thế của

hắn, trên mặt đất bắt đầu xuất hiện những vết nứt nhỏ.

Lang Phong cúi đầu. Hắn cũng biết, hắn tu luyện như vậy là phi thường nguy hiểm. Tu luyện của hắn càng cao thì lý giải đối với Tu Chân giới cũng càng ngày càng sâu sắc. Hắn biết, nếu như hắn cứ tiếp tục như vậy, tại Tiên giới rất có khả năng bị cao thủ nào đó nhìn không vừa mắt giết đi. Hắn có thể chết sao?

Nhạc Nguyệt!

Lang phong trong đầu chợt xuất hiện dung mạo xinh đẹp của Nhạc Nguyệt.

Hắn đột nhiên ngẩng đầu lên nhìn Trương Tinh Phong, lạnh giọng nói:

- Nhị đệ, đệ nói xem, có biện pháp gì để cho ta không bị Bích Huyết kiểm chế? Chỉ cần có, cho dù cực khổ như thế nào ta cũng chấp nhận!

Trương Tinh Phong đột nhiên cười lớn:

- Ha ha ..... tốt!

Trương Tinh Phong nhìn thẳng Lang Phong, khóe miệng nở nụ cười:

- Đại ca, tiên giới có một bộ phận tiên nhân đặc biệt, lực công kích của bọn họ đặc biệt cường hãn, tên gọi là – Kiếm Tiên!

- Kiếm Tiên?

Lang Phong lẩm bẩm.

- Đúng vậy, Kiếm Tiên!

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng rực lên, nói:

- Phương pháp tu luyện của Kiếm tiên là dùng một thanh tiên kiếm dung hợp với nguyên anh của mình. Đệ nghĩ, đao và kiếm chỉ có ngoại hình khác nhau, có lẽ dùng đao dung hợp với nguyên anh cũng không có vấn đề gì. Nên biết rằng tiên kiếm có rất nhiều hình dạng, có loại trọng kiếm không khác đao là mấy. Đệ tin tưởng chỉ cần huynh đem Bích Huyết dung hợp cùng bản thân thì sẽ giải quyết được vấn đề, hơn nữa còn trở thành Kiếm Tiên có lực công kích đặc biệt cường hãn!

“Kiếm tiên, Kiếm tiên .....” Lang Phong trong đầu hiện lên hình ảnh hắn cùng Nhạc Nguyệt từng đêm mỹ lệ, từng giây phút hạnh phúc, đột nhiên ánh mắt trở nên kiên định:

- Được, nhị đệ, đại ca ta sẽ trở thành Kiếm Tiên! Ha ha ha ..... danh hiệu này nghe rất hay ..... ha ha ha .....

Lang Phong cười rất sáng khoái, rất giải thoát, rất ung dung. Nhiều năm qua Bích Huyết đã trở thành nút thắt vĩnh viễn trong lòng hắn, hắn lo lắng sau này vì nhân khí song tu mà bị Bích Huyết kiềm chế, hơn nữa bị người khác giết chết. Hắn chết cũng không sao, nhưng hắn lại không thể chịu được phải rời xa Nhạc Nguyệt!

Trương Tinh Phong cũng cười, vì đại ca của mình mà cao hứng, nhưng trong lòng vẫn còn chút lo lắng. Kiếm Tiên! Đã xưng là Kiếm tiên, lực công kích thấp nhất cũng ngang với Đại La Kim Tiên. Kiếm Tiên là những người có lực công kích đặc biệt cường hãn, nhân số rất ít, nguyên nhân chủ yếu nhất là vì pháp quyết tu luyện thành Kiếm Tiên thật sự rất ít, ít đến kinh người!

“Ta có thể lấy được pháp quyết tu luyện của Kiếm tiên hay không?” Trương Tinh Phong trong lòng cũng không nắm chắc. Đột nhiên, ánh mắt của hắn chợt lóe sáng: “Trương Tinh Phong ta xin thề, cho dù phải lấy thần khí trao đổi cũng phải lấy được pháp quyết tu luyện. Ta không tin, thần khí cũng không đổi được pháp quyết tu luyện thành Kiếm Tiên!”

Trương Tinh Phong trong lòng quyết tâm. Lúc này trong người hắn đã có không ít vật phẩm trân quý. Chẳng hạn bốn cái tinh diệp, một của Bàn Cổ, hai của Trọng Huyền Ma Đế, còn có một của Huyết Sát Ma Đế. Nên biết rằng sự trân quý của tinh diệp cũng ngang với thần khí!

- Đại ca, không cần lo lắng, việc tìm kiếm pháp quyết tu luyện Kiếm Tiên cứ giao cho đệ. Đối với đệ mà nói, chuyện này rất là đơn giản!

Trương Tinh Phong nói rất ung dung, hắn không muốn Lang Phong lo lắng. Lang Phong cũng cười. Đột nhiên hắn thu lại nụ cười, nhìn thẳng Trương Tinh Phong nói:

- Nhị đệ, đại ca làm liên lụy đến đệ rồi!

Trương Tinh Phong trong lòng chợt cảm động, hắn cố kìm nén tâm tình, nhìn Lang Phong cười nói:

- Cả đời chỉ có hai huynh đệ, còn nói cái gì, ha ha .....

- Đi, nhị đệ, ta có bách hoa lộ mà Nhạc Nguyệt vừa luyện chế, tuyệt đối mạnh hơn tinh oánh vũ lộ của đệ muội, ta đã thử dùng qua!

Lang Phong tươi cười nói.

Trương Tinh Phong nghe được, ánh mắt chợt sáng lên: “So với tinh oánh vũ lộ của Ngũ Yên còn tốt hơn?” Trương Tinh Phong cũng biết Lang Phong từ trước đến giờ chưa từng gặt hắc, càng huống chi Lang Phong cũng đã đã thử qua tinh oánh vũ lộ mà Ngũ Yên luyện chế.

- Đi, đi mau!

Trương Tinh Phong kéo vai Lang Phong, cả hai cùng biến mất khỏi chính điện của Thiên Tâm Tông.

Không ai phát hiện ra một đạo hắc mang lóe lên bên trong chính điện, xuyên vào khoảng không, biến mất không còn nhìn thấy nữa .....

Mười năm sau, cuối cùng Trương Tinh Phong đã đột phá Đại Thành hậu kỳ, đạt đến cảnh giới Thiên Tiên. Hỗn độn lực đã hoàn toàn tiến hóa trở thành vô cực lực. Bởi vì vô cực lực đẳng cấp cao hơn tiên nguyên lực một chút, cho nên thực lực chân chính của Trương Tinh Phong đã ngang với Đại La Kim Tiên. Nhưng nhờ vào thần khí nên tổng hợp thực lực của hắn đã vượt qua Đại La Kim Tiên bình thường. Dù sao thì hiệu quả cường đại của thần khí, tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng được.

Trương Tinh Phong đã cảm nhận được sự triệu hoán của thượng giới đối với hắn. Hắn biết rằng nếu như không đi qua thông đạo thì sẽ trực tiếp phi thăng, như vậy sẽ không có cách nào đem mấy người Ngũ Yên đi cùng với mình.

Vì thế, Trương Tinh Phong quyết định bắt đầu xuất phát!

Ngày ra đi, Tinh Phong thế gia xuất hiện vô số thế lực chân chính và lâu đời tại Thanh Long đại lục. Trương Tinh Phong đem sự tồn tại của Tu Chân giới nói rõ ràng cho bọn họ biết, có lẽ là vì Trương Tinh Phong cũng không muốn những cao thủ của Ma Điện sẽ tiếp tục như vậy.

Sự tồn tại của Tu Chân giới đối với những thế lực này có ảnh hưởng lớn như thế nào? Trương Tinh Phong cũng không để tâm, hắn chỉ biết cần phải chuẩn bị tất cả.

Đối với Thiên Tâm Tông ở tu chân giới, Trương Tinh Phong đương nhiên chuẩn bị rất nhiều, chẳng hạn như yêu thú nội đan. Tại Phàm Nhân giới vì có sự tồn tại của Hồng Hoang nên những nội đan này nhiều vô số, nhưng ở Tu Chân giới thì những nội đan này lại cực kỳ trân quý. Ngoài ra, Trương

Tinh Phong còn chuẩn bị hơn vạn kiện hạ phẩm tiên khí, gần ngàn kiện trung cấp tiên khí, đỉnh cấp tiên khí cũng có đến mấy trăm kiện. Lúc này dựa vào trình độ luyện chế tiên khí của hắn cho dù tùy ý luyện chế cũng có thể luyện ra được tiên khí, dù sao hắn cũng có tử sắc thiên hỏa.

Sa mạc rộng lớn, vô số cuồng phong thổi khắp bốn phía, cuồng sa tràn đầy kình khí, thổi qua không gian vang lên những tiếng “hưu hưu”.

Ở phía trên sa mạc rộng lớn này, đang có vài đám mây màu vàng bay nhanh phi thường, từ phía dưới không thể phát hiện được trên những đám mây này còn có lâu các.

Trương Tinh Phong, Phong Ngữ Yên hai người cùng ở trong một tòa Phù Vân tiên phủ. Trương Vũ, Lý Đại, Lý Nhị, Trương đại thúc cùng ở trong một tòa khác. Lang Phong, Nhạc Nguyệt hai người ở trong một tòa. Xi Vưu ba huynh đệ cùng ở trên một tòa. Vương ca, Vũ tỷ ở trên một tòa. Tiêu Lâm, Hồng Tiêu ở trên một tòa. Tại tòa Phù Vân tiên phủ cuối cùng có Trương Lăng Lâm và Trương Lăng Linh.

Bay qua sa mạc đến Hồng Hoang, đoàn người Trương Tinh Phong tiếp tục tiến về phía trước. Cuối cùng khi đến được ranh giới đầu tiên của Hồng Hoang, mọi người đều dừng lại.

- Không phải tiến nữa, mọi người về đi!

Trương Tinh Phong cười nói.

“Cha!” Trương Lăng Linh vừa khóc vừa nói. Một đại cô nương tinh nghịch, chưa từng coi trọng người nào, luôn sống độc thân, nàng y lại rất nhiều vào Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên. Lúc đầu Trương Tinh Phong cũng muốn đem Trương Lăng Linh đi cùng, nhưng sau này nghĩ lại, nếu như cứ tiếp tục che chở cho Trương Lăng Linh dưới đôi cánh của mình, thì đến bao giờ đại cô nương này mới có thể chín chắn được? Cho nên, hắn quyết tâm để Trương Lăng Linh ở lại đây từ từ tu luyện.

Nhìn thấy bộ dạng của Trương Lăng Linh như vậy, Phong Ngữ Yên và Trương Tinh Phong trong lòng đều có chút bất nhẫn, dù gì thì cũng là nữ nhi mà mình yêu quý nhất. Trương Tinh Phong đột nhiên lên tiếng:

- Lăng Linh, đợi đến khi Trương đại thúc khai mở thông đạo, con hãy cùng đi với Trương đại thúc!

Trương Tinh Phong cũng biết, đợi đến khi Trương đại thúc đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, Lăng Linh cao lắm cũng chỉ là Phân Thân hậu kỳ, nhưng mà Trương Tinh Phong lại không nhìn được suy nghĩ: “Quản làm gì? Đẳng nào cũng là nữ nhi của mình, chỉ cần ma luyện một chút là được, tuyệt tình như thế làm gì? Ta không tin rằng Trương Tinh Phong ta không bảo hộ nổi nữ nhi của mình!

Trương Lăng Linh nghe được trong lòng vui mừng, nhưng trong nháy mắt lại bị đau thương li biệt làm tan biến.

- Sư phụ, chúng con nhất định sẽ cố gắng tu luyện nhanh hơn!

Trương Vũ, Xi Vưu mấy đồ đệ bọn họ nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt có vẻ không muốn chia tay. Con đường tu chân là do Trương Tinh Phong dẫn bọn họ vào, đối với Trương Tinh Phong, bọn họ trong lòng ngoại trừ cảm kích còn có sùng bái.

Vương ca và Trương đại thúc mấy người nhìn Trương Tinh Phong. Thế gia tam công tử trước kia nay đã có thành tựu vĩ đại như thế này, bọn họ cũng cảm thấy tự hào.

- Không cần lo lắng! Hiền chất, có ta ở đây nhất định sẽ không có vấn đề gì!

Trương Cuồng nói rất tự tin. Hắn cũng là người có thực lực, nhìn khắp thiên hạ, ngoại trừ Trương Tinh Phong ra thì công lực của hắn là cao nhất.

Trương Tinh Phong gật gật đầu, nhìn lại các thân nhân huynh đệ, cười lớn nói:

- Mọi người, Tinh Phong đi đây, ha ha ha .....

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn tất cả mọi người, đột nhiên điều khiển Phù Vân tiên phủ trực tiếp xuyên qua ranh giới:

- Đại ca, chúng ta đi!

- Sư huynh, sư đệ cũng muốn tiễn huynh một đoạn!

Tiêu Lâm cười lớn. Lúc này hắn đã đạt đến Hợp Thể kỳ, bởi vì có hỗn độn lực cho nên thực lực chân chính đã đạt đến Đại Thành kỳ, đối với ranh giới của Hồng Hoang rất tự tin. Còn những người khác thực lực không đủ thì chỉ có thể nhìn Trương Tinh Phong rời đi.

- Tốt, sư đệ, đại ca, chúng ta đi!

Tiếng cười sang sảng của Trương Tinh Phong từ xa truyền lại.

Lang Phong cũng điều khiển Phù Vân tiên phủ cùng đám người Trương Tinh Phong đồng thời đi vào bên trong hồng hoang. Hai đám mây kim sắc bay về hướng tây, chỉ lưu lại hai đạo kim quang .....

Trương Tinh Phong ngự trên hai kiện Phù Vân tiên phủ, dùng vô cực lực cường đại của hắc trợ giúp Lang Phong trực tiếp xuyên qua ranh giới, cũng là ranh giới thứ năm, chỉ có thực lực Đại Thành kỳ mới có thể đột phá. Trương Tinh Phong dựa vào thực lực đã đạt đến Đại La Kim Tiên, đem hai Phù Vân tiên phủ bay lên phía trước. Tiêu Lâm trực tiếp dùng thực lực của bản thân đem một tòa phù vân tiên phủ bay qua.

Trương Tinh Phong chợt cảm thấy một sự sợ hãi từ trong tâm linh. Hắc ngẩng đầu nhìn về phía xa, đại địa rộng lớn mênh mang, tại cách đó rất xa .....

Thanh quang! Hắc mang!

Thanh quang chiếu lên tận trời, hắc mang rơi đến cửu thiên! Phảng phất như hai cái trụ lớn chống trời!

Một đạo thanh quang, một đạo hắc mang! Trương Tinh Phong đã cảm nhận được lực lượng cường đại, hắc biết, đây chính là thông đạo, truyền tống thông đạo.

“Không hổ là truyền tống thông đạo giữa không gian, năng lượng thật sự quá mạnh, từ xa như thế này cũng có thể cảm nhận được!” Trương Tinh Phong cảm thán. Phong Ngữ Yên, Lang Phong, Tiêu Lâm mấy người đứng bên cạnh cũng kinh ngạc nhìn nhân gian kỳ cảnh này.

“Đi!” Trương Tinh Phong đột nhiên lên tiếng. Ba đám mây kim sắc bay về hướng thanh quang và hắc mang.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Ngủ Trảo Thần Long.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Nghịch Tiêu Ma Quân đứng bên ngoài kết giới khu vực thứ năm của Hồng Hoang, trên mặt nở nụ cười lạnh.

“Một trăm năm rồi, Nghịch Tiêu Ma Quân ta không ngờ lại bị một tên tu chân giả bức bách phải ẩn trốn suốt một trăm năm, bây giờ cuối cùng đã đem thân thể tu luyện thành công, lực lượng trong người đã có thể hoàn toàn phát huy. Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong! Ha ha, hắc hiện tại không phải chuẩn bị rời khỏi đây sao?” Ánh mắt của Nghịch Tiêu Ma Quân trở nên tàn nhẫn.

Nghịch Tiêu Ma Quân không bao giờ làm chuyện không nắm chắc. Hắc một mực ẩn nhẫn, một mực tu luyện, nhưng vẫn không ngừng giám thị Trương Tinh Phong. Bằng vào thực lực Ma Quân của hắc, Trương Tinh Phong căn bản là không thể phát hiện được. Nhưng lúc này Trương Tinh Phong cuối cùng đã đột phá, hỗn độn lực đã hoàn toàn tiến hóa thành vô cực lực, thực lực đã có thể ngang với Đại La Kim Tiên. Chuyện này khiến cho Nghịch Tiêu Ma Quân kinh hoàng. Nên biết rằng Ma Quân chỉ cùng một đẳng cấp với La Thiên Thượng Tiên mà thôi. Hắc trong lúc nhất thời cũng cảm thấy sợ hãi, nhưng mà hiện tại hắc đã nắm chắc.

Truyền tống thông đạo giữa Phàm Nhân giới và Tu Chân giới một khi khởi động, năng lượng bạo phát tuyệt đối vô cùng khủng bố. Đến lúc đó chỉ cần Nghịch Tiêu Ma Quân công kích đánh lén, lực lượng đủ lớn, công kích đủ mạnh, sẽ có thể làm cho năng lượng của truyền tống thông đạo không ổn định, thậm chí dám người Trương Tinh Phong có thể bị thông đạo chấn động làm cho tan xác.

Nghịch Tiêu Ma Quân chính là một Ma Quân đã có vạn năm kinh nghiệm, về mặt kỹ năng tuyệt đối không phải là loại tay mơ chưa có kinh nghiệm thành tiên nhân như Trương Tinh Phong có thể so sánh được. Hắc chỉ cần

đơn giản sử dụng “Ẩn Khí Quyết” là có thể tránh được sự tìm kiếm của Trương Tinh Phong.

Nghịch Tiêu Ma Quân nhìn ba đám mây kim sắc phía xa, cười lạnh lùng, “Ẩn Khí Quyết” phát động, thân hình lập tức biết mất không tung tích.

Nhưng mà Trương Tinh Phong thật sự không thể phát hiện ra hắn sao? Nếu như Nghịch Tiêu Ma Quân biết được sự tồn tại của vô cực chi lực thì hắn có còn tự tin như vậy nữa không?

*****

Sáu người Trương Tinh Phong cuối cùng cũng đã đến bên cạnh truyền tống thông đạo. Lúc này ở giữa hắc sắc quang trụ và thanh sắc quang trụ linh khí quay cuồng hỗn loạn, lốc xoáy kinh khủng điên cuồng quét ra bốn hướng, trên mặt đất không có bóng dáng động vật cây cối nào.

“Hống!”

Một tiếng gầm lớn vang lên, thanh âm khiến cho Trương Tinh Phong biến sắc. Vô cực lực lập tức ồ ạt phát ra, hình thành cấm chế bên ngoài ba đám mây kim sắc.

- Đại ca, sư đệ, nhanh phát động cấm chế của tiên phủ!

Trương Tinh Phong trong lòng đã đoán được thứ gì đã phát ra tiếng gầm này.

Rồng!

Cự long màu đen, dài hơn trăm mét, đang chậm rãi phi hành đến gần truyền tống thông đạo. Năm chiếc kim sắc long trảo cực lớn khiến Trương Tinh Phong sắc mặt cuồn cuộn biến!

“Ngũ trảo thần long!”

Lợi hại nhất trong các loại thần thú chính là long tộc, mà trong long tộc, lợi hại nhất chính là ngũ trảo thần long. Mặc dù ngũ trảo thần long này ở tại Phàm Nhân giới, đẳng cấp lực lượng thấp hơn rất nhiều, nhưng mà ngũ trảo thần long bản thân cao quý, khẳng định là lợi hại hơn nhiều so với rồng phổ thông.

Ngũ trảo thần long mở to đôi mắt pha lê tựa như hai chiếc đèn lồng lớn, ánh mắt phảng phất như thực chất nhìn chăm chăm vào đám người Trương Tinh Phong. Hiển nhiên, mục tiêu của nó chính là mấy người bọn họ.

- Mọi người lùi lại!

Trương Tinh Phong thấp giọng quát. Hẳn biết, chiến đấu cùng với thần thú đẳng cấp như cự long này không phải là chuyện tu chân giả bình thường có thể chống cự được.

Ba đám mây kim sắc lùi lại nhanh như chớp, bọn họ cũng biết ở lại chỉ làm ảnh hưởng đến Trương Tinh Phong. Mà lúc này, Trương Tinh Phong đã rời khỏi “Phù Vân tiên phủ”, đi đến trước mặt cự long. Mục tiêu của nó chính là bọn họ, nếu như hẳn không xuất thủ thì tất cả không thể chạy thoát.

“Hắc long, hắc long, vì để cho các đệ tử của Thiên Tâm Tông ta sau này có thể an toàn rời khỏi đây, không còn cách nào khác, ta phải giết người!”

Trương Tinh Phong biết nếu như thuận di sẽ rất nhanh đến được truyền tông thông đạo, nhưng nếu hắc long thật sự truy sát đến, tình huống sẽ rất không hay.

Hắn hiện tại cảm nhận được rất rõ áp lực của hắc long, ít nhất cũng mạnh hơn La Thiên Thượng Tiên bình thường, đã đạt tới đẳng cấp tối cao của rồng tại Phàm Nhân giới, thực lực của Đại La Kim Tiên!

Thực lực Đại La Kim Tiên không phải thứ mà hậu nhân Thiên Tâm Tông có thể chống lại được.

“Linh Điểm Liệt Kích —— Thứ Nguyên Trảm!”

Trương Tinh Phong thân hình chuyển động, vừa xuất thủ đã là tuyệt chiêu. Thân hình lay động theo “Vi Ba Chấn”, Nhu Kim nhanh chóng biến thành bao tay. Tay phải của hắn trong nháy mắt phát ra mấy vạn nhát chém, lực công kích cường đại trảm phá không gian.

Chiếc đuôi của ngũ trảo thần long vung lên, lập tức đã ở xa ngoài vạn thước. Tốc độ “Thứ Nguyên Trảm” của Trương Tinh Phong thật sự quá nhanh, khiến cho ngũ trảo thần long được thưởng thức sự lợi hại của vết nứt không gian. May mà nó chạy nhanh, cho nên lực công kích của không gian liệt phùng lên người nó chỉ phát huy chưa được một nửa.

Ngũ trảo thần long ở bên ngoài vạn thước, nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong. Nó cũng cảm nhận được sự uy hiếp của nhân loại này, sự khinh thường lúc ban đầu đã biến mất. Máu tươi màu hoàng kim trên thân thể chậm rãi chảy ra, nó đã thụ thương!

Ngũ trảo thần long ở giữa không trung bắt đầu cuộn người lại, long khí trong cơ thể vận chuyển theo phương thức của ký ức truyền thừa nhiều đời, trên thân thể bắt đầu xuất hiện những tia lửa màu đen.

“Địa Ngục Ma Hỏa!” Kỹ năng trời sinh của ám thuộc tính ngũ trảo thần long.

Mà tại thiên không bên kia, đối diện với ngũ trảo thần long chính là Trương Tinh Phong.

Một bên là ngũ trảo thần long dài hơn trăm mét, một bên là nhân loại nhỏ bé, có vẻ như rất không tương xứng, nhưng những người quan chiến đều không ai có cảm giác này. Lúc này Trương Tinh Phong ngạo nghễ đứng đối diện với ngũ trảo thần long, khí thế trên người thậm chí còn áp đảo, hân mĩm cười tự tin.

Bởi vì hắn có thể sử dụng thần khí!

“Ha ha, thần long, trước tiên hãy ném thử chung cực vật lý công kích của ta, Không Bách Liệt!” Trương Tinh Phong trên người lóe lên ánh sáng màu tím, “Thanh Kiếm tử y” đã hoàn toàn khởi động. Song thủ trong nháy mắt biến thành màu vàng, bao tay kim sắc do Nhu Kim biến thành phát ra quang mang chói lọi.

Nhất thời giữa thiên địa khắp nơi đều xuất hiện thân ảnh của Trương Tinh Phong, chung quanh ngũ trảo thần long đều là thân ảnh của hắn. Mỗi một đạo thân ảnh đều đồng dạng sử dụng một chiêu thức. Chém xuống! Liên tiếp chém xuống! Công lực chưa đạt đến đẳng cấp Đại La Kim Tiên thậm chí còn không thể nhìn thấy động tác của Trương Tinh Phong.

Phảng phất như một tấm gương vỡ vụn, từng phiến không gian chung quanh ngũ trảo thần long bắt đầu chấn động.

Ngũ trảo thần long cũng đã có tu vi tiếp cận Hóa Hình kỳ, trí tuệ của nó không kém hơn nhân loại bao nhiêu. Lúc này, nó đã cảm nhận được rõ ràng uy lực của “Không Bách Liệt”.

“Hống”, trong sát na đối diện với tử vong, ngũ trảo thần long bạo phát. Tiếng gầm điên cuồng khiến cho không gian phát ra những gợn sóng có thể nhìn thấy rõ ràng. Trên thân nó bắt đầu phát ra quang mang màu đen, quang mang của ngọn lửa bắt đầu bùng lên mãnh liệt!

Phảng phất như đã tồn tại từ xa xưa, không gian rạn nứt lại không thể làm cho ngũ trảo thần long bị tê liệt, chỉ có thể lưu lại trên thân nó những đạo huyết ngân.

Trương Tinh Phong chấn kinh. Phòng ngự của ngũ trảo thần long này thật sự quá khủng bố! Nhưng hắn cũng không biết, ngũ trảo thần long sở dĩ cường hãn như vậy, ngoại trừ phòng ngự của bản thân, chủ yếu nhất là trong lúc tối hậu đã phát động “tuyệt đối phòng ngự”. Đây là tối cao phòng ngự trong truyền thừa ký ức, chỉ là lúc này năng lực của ngũ trảo thần long quá thấp, nếu không Trương Tinh Phong căn bản không thể nào phá vỡ được. Tuy nhiên sau khi hao phí hơn một nửa long khí, ngũ trảo thần long cuối cùng đã thành công, bởi vì nó đã ngăn cản được tuyệt chiêu của Trương Tinh Phong.

Cái đầu khổng lồ của ngũ trảo thần long trông khủng bố dị thường, đôi mắt lớn như hai chiếc đèn lồng toát ra quang mang phần nộ, lỗ mũi to lớn phun ra từng tia hỏa diễm.

“Hống!” Ngũ trảo thần long gầm lớn một tiếng, hai chiếc sừng trên đầu đột nhiên phát ra hai đạo quang mang màu đen. Hắc sắc quang mang trong nháy mắt đã đến trước mặt Trương Tinh Phong, xuyên qua thân thể hắn.

Ngũ trảo thần long giật mình. Trương Tinh Phong chậm rãi biến mất, đó chỉ là tàn ảnh của hắn.

“Oanh!” Ngũ trảo thần long chấn động, thân bất do kỷ bay ra xa vạn thước.
- Ha ha ha, thật là sảng khoái, đến đây!

Trên người Trương Tinh Phong bắt đầu phát ra ngọn lửa màu tím. Hắn đã hoàn toàn bạo phát lực lượng nhục thể, so với ngũ trảo thần long cũng không biết rốt cuộc là nhục thể của ai cường hãn hơn.

Thân hình Trương Tinh Phong lại lóe lên. Tàn ảnh!

Quang mang màu đen của thần long cũng lóe lên, trong nháy mắt đã biến thành chỉ còn vài thước. Mặc dù hiện tại nó vẫn còn chưa thể hóa hình (biến thành hình người), nhưng đã có thể biến lớn biến nhỏ. Thần long hiểu rõ, thân thể khổng lồ sẽ rất khó di động, cho nên đã biến nhỏ lại. Thế nhưng dài vài mét đối với Trương Tinh Phong mà nói thì cũng chẳng tính là nhỏ.

“Oanh!” Thần long bị đánh văng đi!

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”

Trương Tinh Phong nắm lấy tiên cơ, không ngừng công kích, nhất thời khiến cho thần long vô lực hoàn thủ. Lực lượng vô cùng khủng bố, từng quyền nặng nề đánh vào thần long, phòng ngự của thần long mặc dù cường hãn cũng phải chống đỡ rất vất vả.

“Ô ô” Phảng phất như tiếng khóc, thần long không ngờ lại phát ra thanh âm quái dị như vậy.

Trương Tinh Phong dừng lại, nhìn về phía thần long. Thần long lúc này trông có vẻ cực kỳ đáng thương nhìn vào Trương Tinh Phong, ánh mắt hiện lên vẻ cầu khẩn.

Trương Tinh Phong trong lòng chột động. Hẳn biết rất nhiều tiên nhân đều có tọa kỵ, những tọa kỵ này đều là linh thú tiên thú. Thu phục linh thú tiên thú rất khó khăn, nhưng chúng lại cực kỳ trung thành. Tại sao mình lại không bắt ngũ trảo thần long này làm tọa kỵ? Ngũ trảo thần long làm tọa kỵ, chỉ nghĩ thôi đã cảm thấy hưng phấn!

Thần thức của Trương Tinh Phong (linh giác đã tiến hóa) lập tức tiến vào trong đầu ngũ trảo thần long, trong nháy mắt đã cảm nhận được tư tưởng của nó.

Thần long này phảng phất giống như hài tử, tư tưởng thực sự quá đơn thuần, đối với Trương Tinh Phong đối thủ có thể đánh bại nó không ngờ lại sinh ra cảm giác ỷ lại. Chuyện này khiến cho Trương Tinh Phong nhất thời ngơ ngẩn. Trương Tinh Phong cũng không biết, lúc này thần long cảm nhận được trên người hắn có khí tức làm cho nó dễ chịu, đó là khí tức của phụ mẫu. Năm đó, trong số rồng mà Huyết Sát Ma Đế giết hại có phụ mẫu của ngũ trảo thần long. Hiện tại nó cảm nhận được cổ khí tức này, thêm vào thực lực cường đại của Trương Tinh Phong, mới khiến cho nó có cảm giác ỷ lại!

Nếu như không có cổ khí tức của rồng này, thì có lẽ thần long cho dù chết cũng không bị Trương Tinh Phong thu phục, bởi vì rồng thật sự rất cao ngạo!

Đột nhiên, Trương Tinh Phong mỉm cười, vô cực lực trong cơ thể bắt đầu ồ ạt phát ra, tiến vào cơ thể ngũ trảo thần long, bắt đầu chữa trị thương thế

của nó. Long khí khổng lồ mà ngũ trảo thần long đã sử dụng để phát ra “tuyệt đối phòng ngự” cũng bắt đầu được Trương Tinh Phong khôi phục.

Lúc mới đầu, ngũ trảo thần long đối với vô cực lực mà Trương Tinh Phong truyền vào cơ thể cảm thấy hơi sợ hãi. Nó cảm nhận được rõ ràng, đẳng cấp của vô cực lực vượt xa long khí của nó hiện tại, chỉ có long nguyên lực mới có thể so sánh được. Nhưng nó lại rất tín nhiệm đối với Trương Tinh Phong. Cảm nhận được vô cực lực đang không ngừng khôi phục thân thể mình, ngũ trảo thần long không ngờ lại thoải mái nheo mắt lại, điều này khiến cho Trương Tinh Phong không thể nhịn cười.

Trương Tinh Phong thu hồi vô cực lực. Lúc này thương thế của ngũ trảo thần long đã dần dần khôi phục, vết thương trên cơ thể cũng nhanh chóng lành lại. Trương Tinh Phong trong lòng vừa động, bàn tay lóe lên, một viên nội đan lớn liền xuất hiện.

Năm đó Huyết Sát Ma Đế đã giết chết ba đầu cự long, ba khóa nội đan đã bị thu vào bên trong Trạm Lam thủ trạc. Đương nhiên những thứ bên trong Trạm Lam thủ trạc này đều được Trương Tinh Phong để vào bên trong Thiên Vũ. Ba đầu cự long này đều đã đạt tới đẳng cấp đỉnh phong tại Phàm Nhân giới.

Ngũ trảo thần long nhìn thấy nội đan trên tay Trương Tinh Phong, lập tức phát ra thanh âm vui mừng cầu khẩn. Trương Tinh Phong lúc này đã có cảm ứng với nó, có thể cảm nhận rõ ràng sự mong chờ của ngũ trảo thần long đối với nội đan.

Trương Tinh Phong cười nhẹ, đưa nội đan hướng tới ngũ trảo thần long. Ngũ trảo thần long phảng phất như một chú chó nhỏ đáng yêu, hưng phấn gật gật đầu, cúi đầu nuốt khóa nội đan trên tay Trương Tinh Phong.

Chỉ thấy trên thân thể ngũ trảo thần long bắt đầu lóe sáng, bên ngoài long lân cũng bắt đầu lóe lên những tia lửa. Vừa rồi nội đan mà Trương Tinh Phong cấp cho nó chính là nội đan của rồng hỏa thuộc tính, bởi vì Trương Tinh Phong cảm nhận được mặc dù ngũ trảo thần long là ám thuộc tính, nhưng dường như vẫn có hỏa thuộc tính, thậm chí có thể là song thuộc tính.

- Nhị đệ, con rồng này làm sao vậy?

Đám người Lang Phong từ xa bay đến gần. Đối với trận chiến đột nhiên đình chỉ cảm thấy nghi hoặc.

“Nó!?” Trương Tinh Phong chỉ vào thần long đang hấp thu nội đan, cười cười nói:

- Nó bây giờ là tọa kỵ của đệ!

Trương Tinh Phong trên mặt có vẻ tự hào. Trong lịch sử chưa từng có tiền lệ lấy rồng làm tọa kỵ.

“A!” Mọi người đều há hốc mồm kinh ngạc nhìn Trương Tinh Phong, khó tin tất cả những việc này lại là sự thật.

Lúc này nhóm người Trương Tinh Phong đang cao hứng vì thu phục được thần long, nhưng cách đó bên ngoài vạn thước .....

Nghịch Tiêu Ma Quân thân thể bắt đầu có chút run rẩy: “Không gian rạn nứt, không ngờ, không ngờ lại có nhiều vết rách như vậy, lực lượng này cường đại đến mức nào?”

Đột nhiên, trên mặt hắn xuất hiện một nụ cười âm hiểm. Tay phải chậm rãi giơ lên, chỉ thấy một quang cầu màu đen lơ lửng trên tay của hắn, một đạo ánh sáng bên trong quang cầu chợt lóe lên rồi biến mất.

“Trương Tinh Phong, ha ha ha, bốn Ma Quân khổ công suốt mười năm, ta không tin là không thể chấn động được truyền tống thông đạo!” Nghịch Tiêu Ma Quân nghiêng răng nghiêng lợi, biểu tình trên mặt vô cùng khùng bố.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Tiền Vãng Tu Chân Giới.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Chủ nhân!

Một thanh âm đôn hậu, hùng hồn nhưng hơi có vẻ hơi lấp bắp đột nhiên vang lên.

Trương Tinh Phong xoay người nhìn lại. Một đại hán mặc chiến giáp màu đen, thân cao hơn hai thước, dung mạo đôn hậu đang nhìn hắn, ánh mắt giống hệt như ngũ trảo thần long.

- Người là ngũ trảo thần long?

Trương Tinh Phong nghi hoặc hỏi.

- Hống, chính là ta, chủ nhân!

Trí tuệ của ngũ trảo thần long hiển nhiên là không cao, có vẻ hắn đã sống một mình không biết bao lâu rồi.

- Vậy tại sao người lại?

Trương Tinh Phong khó mà tin được. Nội đan sao lại có thể hấp thu nhanh như vậy? Đây không phải là nội đan thông thường, là viên nội đan của rồng a!

- Chủ nhân, ta căn bản đã đạt đến ngưỡng cửa của Hóa Hình kỳ, chỉ còn kém một chút mà thôi. Dựa vào nội đan mà chủ nhân ban cho, cho dù chỉ mới hấp thu được gần phân nửa, nhưng cũng đủ để giúp ta đột phá. Nội đan còn lại trong cơ thể sau này sẽ từ từ hấp thu!

Ngũ trảo thần long nói chuyện một lúc lâu, tự nhiên cũng trôi chảy hơn rất nhiều. Lúc này hắn hiển nhiên rất hưng phấn, cao hứng vì đạt đến Hóa Hình kỳ.

Trương Tinh Phong trong lòng đã minh bạch, chợt nhíu mày nói:

- Người có thể đừng gọi ta là “chủ nhân” được không?

Trương Tinh Phong đối với danh xưng này cảm thấy không thoải mái chút nào.

- Vậy ta nên gọi “chủ nhân” là gì?

Ngũ trảo thần long nhú nhú mày, hiển nhiên là rất nghi hoặc. Một đại hán siêu cấp dũng mãnh lại có bộ dáng nghi hoặc, thật sự là rất buồn cười.

Trương Tinh Phong ngẫm nghĩ, nhìn sang Lang Phong, đột nhiên nói:

- Như thế này đi, người đã đạt đến hóa hình, vậy thì người hãy gọi ta là nhị ca, gọi Lang Phong là đại ca!

Trương Tinh Phong nhìn ngũ trảo thần long dưới hình dạng người, đã có không có cách đem nó làm tọa kỵ được nữa. Lúc này hắn vẫn rất cao hứng, ngũ trảo thần long đạt đến Hóa Hình kỳ hoàn toàn có thực lực của Đại La Kim Tiên, đối với bản thân sau này hành sự tại tu chân giới sẽ trợ giúp rất lớn.

- Hồng hồng! Tốt, nhị ca, đại ca, ta gọi là Oa Táp Tu!

Ngũ trảo thần long cười hiền lành, nhìn Trương Tinh Phong và Lang Phong. Lang Phong hiển nhiên là rất cao hứng, một ngũ trảo thần long trở thành huynh đệ của mình, cảm giác thật sự rất sáng khoái.

- Oa Táp Tu?

Trương Tinh Phong có chút nghi hoặc.

Ngũ trảo thần long dừng như cũng có chút không hiểu rõ, hắn nghĩ ngợi một lúc rồi gật đầu nói:

- Ta cũng không biết tại sao ta lại gọi là Oa Táp Tu, nhưng mà khi ta vừa sinh ra đã biết tên mình cùng gia tộc rồi. Trong ký ức có nói, ký ức của long chi nhất tộc chúng ta đều được truyền thừa qua từng đời. Long tộc chúng ta là năm xưa bị lạc đến phạm nhân giới, long tộc chân chính không ở tại không gian này. Ai, không biết đến bao giờ mới có thể trở về nhà!

Oa Táp Tu mặc dù có ký ức nhưng ký ức đó đều là quá khứ. Khi hắn được sinh ra, long chi nhất tộc của hắn đã không còn ở đó nữa.

- Oa Táp Tu, cái tên này ta gọi không quen, ta gọi người là Tiểu Long vậy!

Trương Tinh Phong cười nói.

Ngũ trảo thần long đối với Trương Tinh Phong trước mắt hiển nhiên vô cùng tín nhiệm. Nghe Trương Tinh Phong nói như vậy, hắn cao hứng hồng lên:

- Ồ, Tiểu Long, Tiểu Long, hồng hồng, tên hay. Bất quá chỉ có đại ca, nhị ca, còn có hai vị đại tỷ này là có thể gọi. Người khác dám gọi, ta sẽ ăn thịt bọn chúng, hồng hồng!

Trương Tinh Phong ngăn người. Tiểu Long này cũng không phải là ngu ngốc, nhìn ra được Phong Ngữ Yên và Nhạc Nguyệt cùng bọn hắn có quan hệ không bình thường. Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Tiểu Long, bây giờ có muốn đi cùng bọn ta đến Tu Chân giới không?

Tiểu Long lập tức cao hứng, vung vung quyền đầu to lớn, hồng lên vài tiếng nói:

- Tốt quá, ở chỗ này thật là buồn muốn chết, còn có kết giới vô hình nữa chứ, muốn đi cũng không đi được. Nhị ca, đi thôi!

Nói xong, chiến giáp màu đen trên thân liền sáng lên, quay đầu bay về hướng truyền tống thông đạo.

Trương Tinh Phong ngăn người, không nghĩ đến tên gia hỏa này nói đi là đi liền, không khỏi cười cười, cùng mấy người Lang Phong bay về hướng truyền tống thông đạo.

- Hồng, nhị ca, nhanh đến đây! Cái thông đạo này rốt cuộc là có chuyện gì?

Tiểu Long có vẻ rất nghi hoặc, nhưng trong nháy mắt liền cười ha hả:

- Hồng, Tiểu Long ta cũng không phải là ngốc!

Tiểu Long có truyền thừa ký ức lâu đời của long chi nhất tộc, bất quá lúc bình thường không dùng tới nội dung về trận pháp thông đạo nên hắn cũng không để ý đến ký ức này. Lúc này hắn vừa chú ý, liền hiểu được nên làm như thế nào.

“Hồng!” tiểu Long đặc ý hồng lên một tiếng, quyền đầu to lớn đột nhiên sáng lên, hai quang cầu từ trong lòng bàn tay bay đến giữa trận pháp huyền diệu do hắc sắc quang trụ và thanh sắc quang trụ tạo thành.

“Oanh!”

Chỉ thấy hai quang trụ đột nhiên sáng lên, thiên địa nhất thời biến sắc. Nhưng chỉ trong nháy mắt, quang trụ đột nhiên biến mất. Chính xác mà nói thì quang trụ chọc trời đã co rút lại, co rút lại nơi trận pháp thông đạo.

Trương Tinh Phong nhìn thấy tất cả, trong lòng kinh ngạc: “Thần thú không hổ là thần thú, nếu như là tiên nhân khởi động, cần phải án chiếu theo trận

pháp từ từ bố trí tiên thạch. Không ngờ long tộc lại còn có bí kỹ như vậy!” Trương Tinh Phong cũng không biết, ngũ trảo thần long là vương giả của long chi nhất tộc, bí kỹ long tộc Tiểu Long có được trong truyền thừa ký ức là nhiều và thâm ảo nhất, truyền thừa ký ức của long tộc bình thường không thể so sánh được.

Đoàn người Trương Tinh Phong đều rời khỏi “Phù Vân tiên phủ”, đem tiên phủ thu lại.

Trương Tinh Phong nhìn quang văn màu xanh đã hình thành thông đạo, trong lòng cực kỳ kích động. Thông đạo này chính là đường đến Tu Chân giới, chỉ cần đi qua là có thể trở về Thiên Tâm Tông của mấy ngàn năm trước, nơi nằm sâu trong tâm hồn của hắn.

- Sư đệ, mấy người chúng ta sẽ đi trước. Người nhất định phải cố gắng, ta ở bên đó chờ người!

Trương Tinh Phong xoay người với Tiêu Lâm.

Tiêu Lâm mỉm cười, ôm vòng eo thon nhỏ của Hồng Tiêu, cười đùa nói:

- Sư huynh, sư đệ ta cũng không cần vội. Có Hồng Tiêu ở cùng với ta, hắc hắc, không cần vội, không cần vội!

Trương Tinh Phong nhìn Tiêu Lâm ra vẻ ngoạn thế bất cung (1), cười cười. Hắn cũng không lo lắng, phúc khí của Tiêu Lâm so với hắn còn hơn nhiều, chỉ cần “Khai Thiên thần phủ” do thần nhân Bàn Cổ luyện hóa thành, chính là đỉnh phong của đỉnh cấp thần khí.

(1) Bồn cột với đời.

Bởi vì Khai thiên thần phủ đã sớm nhận chủ, cho nên mặc dù lúc này Tiêu Lâm vẫn chưa đủ công lực để sử dụng, nhưng thần khí vẫn có thể tự bảo hộ chủ nhân của mình. Có Khai Thiên thần phủ bảo hộ, Trương Tinh Phong còn phải lo lắng gì?

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên bên cạnh. Lúc này Phong Ngữ Yên đang mặc “Hồng La phượng y”, mái tóc dài được buộc bằng một sợi dây màu đỏ, trên sợi dây còn có một cái tiểu hồ lô tinh xảo.

Tiểu hồ lô chỉ lớn bằng đầu ngón tay này chính là bảo bối của Phong Ngữ Yên. Phong Ngữ Yên đối với tu luyện không hề có hứng thú, nhưng đối với việc luyện chế mỹ tửu lại rất nhiệt tình. Cái hồ lô này là tiên khí do Trương

Tinh Phong luyện chế chuyên dùng để chứa mỹ tửu. Hồ trung nhật nguyệt, hồ lô này lớn đủ chứa cả núi cả biển. Lúc này bên trong toàn là mỹ tửu, Trương Tinh Phong muốn uống cũng phải tốn khá nhiều nước bọt.

Bên kia Lang Phong và Nhạc Nguyệt cũng ở cùng một chỗ, mái tóc dài của Nhạc Nguyệt cũng tương tự được buộc một sợi dây được trang trí bằng một tiểu hồ lô. Khả năng luyện chế mỹ tửu của Nhạc Nguyệt không hề kém hơn so với Phong Ngữ Yên, Lang Phong cũng bị mỹ tửu của Nhạc Nguyệt giữ chân lại.

Lúc này bốn người đã tiến vào bên trong trận pháp.

- Sư huynh, bảo trọng!

Bên ngoài trận pháp, Tiêu Lâm run giọng nói. Sự quan tâm của Trương Tinh Phong đối với hắn phảng phất như một đại ca đối với tiểu đệ. Hắn có thể tu luyện nhanh như vậy, công lao của Trương Tinh Phong không hề nhỏ. Nên biết rằng đơn thuần tu luyện thân thể là vô cùng chậm chạp, Trương Tinh Phong đã dùng thực lực mạnh mẽ để trợ giúp hắn, giúp hắn đề cao và củng cố lực lượng. Lúc này Trương Tinh Phong phải rời đi, tâm tình của Tiêu Lâm người khác làm sao hiểu được.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Sư đệ, sư huynh tại Tu Chân giới chờ người!

Mấy người Lang Phong bên cạnh cũng mỉm cười nhìn hai người Tiêu Lâm.

- Khởi động!

Trương Tinh Phong quay sang nói với Tiểu Long bên cạnh.

- Hồng hồng, xem Tiểu Long ta đây!

Long nguyên lực trên người tiểu Long phát ra kim sắc quang mang, trong nháy mắt bắn đến trận pháp giữa hai quang trụ. Quang văn lập tức bắt đầu sáng lên, hai thông đạo đồng thời mở ra.

Phảng phất như một cái lồng khí trong suốt, bao phủ lấy nhóm người Trương Tinh Phong. Năng lượng của truyền tống thông đạo khổng lồ bắt đầu phát động, thông đạo nối liền hai giới cuối cùng cũng đã hình thành.

“Tái kiến!” “Bảo trọng!”

Tiêu Lâm và Trương Tinh Phong lưu luyến chia tay.

- Ha ha ha, Trương Tinh Phong, đi chết đi!

Một âm thanh điên cuồng chột vang lên, một quang cầu màu đen mạnh mẽ lao đến nhóm người Trương Tinh Phong, năng lượng cường đại khiến cho tất cả đều biến sắc.

Nghịch Tiêu Ma Quân!

Trương Tinh Phong trong lòng phát run. Không hay! Tên gia hỏa này không ngờ ẩn nhẫn lâu như vậy, đến lúc này mới tay. Thế nhưng không có thực lực của Đại La Kim Tiên, Trương Tinh Phong không dám xuất thủ. Bởi vì thông đạo đã hoàn toàn khởi động, hấn xuất thủ có thể làm thông đạo không ổn định. Nếu như thông đạo bị chấn động thì sẽ rất nguy hiểm!

Tiêu Lâm thân hình lóe lên. Thân thể hấn đã gần đạt đến Huyền Vũ chi thân đại thành, tốc độ cực nhanh, tuyệt đối không kém hơn Nghịch Tiêu Ma Quân lúc này.

- Chết đi!

Phách Tản phủ trên tay Tiêu lâm mãnh liệt bổ xuống quang cầu màu đen.

Thuấn di!

“Oanh!” Năng lượng cường đại mà Nghịch Tiêu Ma Quân tụ tập hơn mười năm người thường tuyệt đối không thể tưởng tượng được. Tiếng nổ khiến cho thiên địa biến sắc, vụ nổ dẫn động khí lưu hỗn loạn, hình thành cơn lốc chung quanh trận pháp. Đáng tiếc là cỗ năng lượng này không hoàn toàn oanh kích vào trận pháp, dư chấn của vụ nổ không làm ảnh hưởng chút nào đến trận pháp.

Tiêu Lâm trong nháy mắt đã đến bên cạnh Nghịch Tiêu Ma Quân. Thuấn di đã giúp hấn thoát khỏi tai nạn.

Thuấn di!

Nghịch Tiêu Ma Quân trong nháy mắt liền biến mất, xuất hiện giữa hai thông đạo bên ngoài trận pháp. Hấn điên cuồng vận khởi lực lượng toàn thân để làm trận pháp hỗn loạn!

Tiêu Lâm cực kỳ nôn nóng. Hấn biết nếu như Nghịch Tiêu Ma Quân thành công thì sẽ nguy hiểm ra sao. Mặc dù trận pháp này rất khó bị phá hủy, cho dù là Thiên Tiên cũng không thể, nhưng thực lực của Nghịch Tiêu Ma Quân quả thật rất cao, nói không chừng hấn có thể làm trận pháp hỗn loạn.

Thuấn di!

Hắn nhất định phải ngăn cản Nghịch Tiêu Ma Quân!

Nghịch Tiêu Ma Quân nhìn Tiêu Lâm, trên mặt xuất hiện một nụ cười âm hiểm. Thân hình không ngừng thuấn di, năng lượng tụ tập cũng càng lúc càng nhiều!

“Chết!”

Tiêu Lâm giống như đã phát điên, thân thể trong nháy mắt bộc phát năng lượng cường đại, trực tiếp sử dụng tốc độ cực nhanh, nhanh đến mức khiến cho người ta sợ hãi, vượt xa trình độ bình thường của hắn.

Trương Tinh Phong cũng rất lo lắng, nhưng hắn lại không thể làm gì, chỉ có thể trơ mắt nhìn. Chỉ còn một giây nữa bọn họ sẽ bị truyền tống, nhưng một giây này cũng đủ để phát sinh rất nhiều chuyện!

Nói thì chậm nhưng tốc độ của bọn họ thật sự quá nhanh, từ lúc Nghịch Tiêu Ma Quân xuất hiện đến lúc Tiêu Lâm bạo phát cũng không quá nửa giây.

Nghịch Tiêu Ma Quân thân hình dừng lại, hắn đã đánh giá sai tốc độ của Tiêu Lâm, không ngờ lại bị Tiêu Lâm trong nháy mắt tóm chặt. Thiết quyền của Tiêu Lâm không do dự đánh vào bụng hắn.

Nghịch Tiêu Ma Quân đã phát điên. Hắn tốt xấu gì cũng là một Ma Quân, hiện tại không ngờ lại bị một tu chân giả bình thường bức đến mức này. Bất quá, quyền đầu của tu chân giả này quả thật là nặng!

“Rộp!”

Tiếng xương cốt rạn nứt vang lên nhắc nhở Nghịch Tiêu Ma Quân, xương sườn của hắn đã gãy!

Ma Quân cao ngạo làm sao có thể chịu được một tu chân giả sỉ nhục như vậy! Ánh mắt của Nghịch Tiêu Ma Quân trở nên tàn nhẫn, quát lên:

- Người hãy chết đi!

Nghịch Tiêu Ma Quân đem quang cầu năng lượng vốn chuẩn bị công kích trận pháp ném vào Tiêu Lâm.

Lúc này Tiêu Lâm đang ôm chặt Nghịch Tiêu Ma Quân, căn bản là không thể tránh được!

“Oanh!”

Năng lượng khổng lồ nổ tung, nhất thời không thể nhìn thấy gì!

“Sư đệ” “Tiêu Lâm!”

Đám người Trương Tinh Phong hoảng hốt kêu lên. Trương Tinh Phong đã muốn phát điên, Tiêu Lâm đều vì bọn hắn mà trở nên như vậy. Lúc này hắn thật sự muốn đem Nghịch Tiêu Ma Quân nghiền nát thành tro bụi.

- Lâm ca!

Tiếng khóc của Hồng Tiêu vang lên. Thân hình của Hồng Tiêu lóe lên, lao vào bên trong vụ nổ.

- Ha ha ha, tiểu gia hỏa, hãy theo ta đến Ma giới đi!

Thanh âm của Nghịch Tiêu Ma Quân đột nhiên vang lên. Nghịch Tiêu Ma Quân tại Ma giới căn cơ thâm hậu, tông môn tại Ma giới cũng là tông môn cường đại. Đến Ma giới sẽ từ từ hành hạ tên tu chân giả này! Đây là toan tính của Nghịch Tiêu Ma Quân lúc này. Hắn mang theo Tiêu Lâm đã trọng thương, lao về phía thông đạo đi đến Ma giới.

“Lâm ca, chúng ta nếu chết cũng phải chết cùng một chỗ!” Hồng tiêu cũng nhanh chóng lao vào bên trong thông đạo!

- A! Đây là cái gì? Là thần khí!

Thanh âm thảm thiết của Nghịch Tiêu Ma Quân vang lên.

Thần thức của Trương Tinh Phong chỉ nhìn thấy một thanh cự phủ trên người Tiêu Lâm đột nhiên phát sáng, sau đó bọn họ đã bị truyền tống đi!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: La Thiên Thượng Tiên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đây là một tinh cầu hoang vu, ngoại trừ cát đá thì chỉ có cuồng phong, không có một bóng người, cho dù là tu chân giả cũng sẽ không lưu lại một nơi như thế này.

Cuồng phong phát ra những thanh âm “hô hô” cường liệt, từng viên đá lớn bị gió bão thổi bay đi, mạnh mẽ đập vào những sơn thạch khác. Loạn, vô cùng hỗn loạn! Nhưng tại tinh cầu này, ở bên ngoài một sơn mạch lại có một địa phương kỳ tích, chu vi chỉ khoảng chừng vài thước. Địa phương này lại không hề có một chút nào cát chạy đá bay. Nhìn kỹ lại mới có thể phát hiện, địa phương không hề chịu một chút ảnh hưởng này là hình một ngôi sao sáu cánh.

Không biết đã bao lâu, chỉ biết từ lâu lắm rồi, truyền tống trận pháp này chưa từng một lần sáng lên. Nhưng sau một trăm vạn năm, nơi này bỗng nhiên lóe lên một đạo ánh sáng màu xanh, một người trẻ tuổi theo đó liền xuất hiện.

Trọng Hoàn, tốt xấu gì cũng là một La Thiên Thượng Tiên, hiện tại không ngờ lại lâm vào tình cảnh này. Nói đến quá trình tu chân của hắn, quả thật là vô cùng khó khăn. Hắn từ nhỏ đã cô khổ, nhưng trong lòng vẫn luôn muốn được tu chân, tu chân lúc này đã trở thành con đường duy nhất để cho hắn có thể vượt trội hơn người khác. Nhưng tu chân hiện nay đã trở nên không còn thuần khiết nữa.

Trừ phi tư chất của người ngàn năm khó gặp, bằng không thì nhất định phải giao nạp cho đủ tinh thạch!

Một cực phẩm tinh thạch bằng một trăm thượng phẩm tinh thạch, bằng một ngàn trung phẩm tinh thạch, bằng một vạn hạ phẩm tinh thạch. Một khối hạ phẩm tinh thạch phổ thông nhất cũng có thể cung cấp đủ chi phí sinh hoạt cho một người bình thường trong vòng một năm. Nhưng nếu như muốn tiến

vào một tu chân tông phái, vậy thì một là niên kỉ phải nhỏ hơn mười sáu tuổi, hai là phải cống hiến một khối thượng phẩm tinh thạch. Một khối thượng phẩm tinh thạch đối với người bình thường mà nói, cả đời cũng không kiếm nổi.

Trọng Hoành hẳn vẫn luôn hy vọng tu chân. Không có tiền, hẳn bắt đầu buôn bán, dựa vào trí tuệ hẳn kiếm được rất nhiều tinh thạch. Nhưng đến khi hẳn có đủ năng lực thanh toán chi phí, thì hẳn đã sớm vượt quá niên hạn mười sáu tuổi rồi.

Do đó, Trọng Hoành đã quyết định dùng tinh thạch để đổi lấy tu chân bí tịch. Vì tu chân hẳn không từ bất cứ thủ đoạn nào, dù dễ mua bán cướp đoạt, hẳn cuối cùng cũng đã bắt đầu tu chân. Trọng Hoành là một thiên tài tu chân, tự mình tu luyện, gần một ngàn năm hẳn đã đạt đến Độ Kiếp kỳ, quan trọng nhất chính là hẳn đã độ kiếp thành công!

Tu chân dường như có rất nhiều lợi ích đối với phú hào, khi Trọng Hoành đạt đến đại thành, hẳn cũng đã phát triển thương nghiệp kiếm được vô số tinh thạch. Trọng yếu nhất chính là vào năm Trọng Hoành đại thành, “Tung Hoành thương hành” của hẳn đột nhiên thu được một vật phẩm do người khác bán cho. Điều khiến cho Trọng Hoành hưng phấn chính là kiện vật phẩm này lại là một đỉnh cấp tiên khí!

Trọng Hoành hưng phấn đến phát điên. Nhưng tương lai của hẳn cũng đổ sụp xuống vì kiện đỉnh cấp tiên khí đó!

Tử Phong Tông, một trong những tông môn nòng cốt của tinh cầu cấp hai trực thuộc ngũ đại thánh địa. Là một đại tông phái, so với Thiên Tâm Tông của Trương Tinh Phong năm đó lớn hơn rất nhiều, thực lực ít nhất cũng cường đại hơn Thiên Tâm Tông gấp mười lần.

Nhị trưởng lão của Tử Phong Tông, tương tự cũng là một cao thủ Đại Thành kỳ. Hẳn biết được Trọng Hoành nắm giữ bảo vật, liền nảy sinh ý muốn chiếm đoạt. Nhưng hẳn cũng biết được thực lực của Trọng Hoành, cho nên hẳn đã huy động lực lượng của tông phái. Sự trân quý của một kiện đỉnh cấp tiên khí, không phải người bình thường có thể tưởng tượng được.

Luyện chế tiên khí cần phải có mật pháp đặc biệt. Tiên nhân và những tông phái có thể luyện chế được tiên khí hiếm hoi vô cùng. Điều này khiến cho tiên khí trở nên trân quý. Còn thần khí? Chỉ có “Áo Thị Cực Vực” tại rãnh trời mới có thể một vạn năm xuất hiện một lần “thần hàng”, cũng chỉ có khi đó mới có thể lấy được thần khí.

Luyện chế thần khí? Cũng chỉ có nhân vật trong truyền thuyết là Bàn Cổ mới có kỹ năng đó. Nhưng Bàn Cổ lại không có truyền nhân, cho nên phương pháp đó cũng bị thất truyền.

Tại tiên giới, những Thiên Tiên hạ đẳng hầu như chỉ có thể dựa vào đỉnh cấp pháp khí, trong đó cũng có một số người lấy được hạ cấp tiên khí. Đương nhiên cũng có một số ít nhận được trung cấp tiên khí tốt hơn, những người này đa số đều có sư môn trường bối có địa vị cao tại tiên giới.

La Thiên Thượng Tiên bình thường đều sử dụng hạ cấp hay trung cấp tiên khí. Đương nhiên chỉ cần người gia nhập một trong ba thế lực lớn của tiên giới, sẽ có thể nhận được trung cấp tiên khí, bằng không thì cũng là hạ cấp tiên khí. Đại La Kim Tiên thông thường đều thu được đỉnh cấp tiên khí. Cửu Thiên Huyền Tiên đều có hạ cấp hoặc trung cấp thần khí. Tiên Quân nhất định là sở hữu thần khí, chỉ có điều đẳng cấp thần khí rất khó nói. Còn ba vị Tiên Đế, sở hữu nhất định là đỉnh cấp thần khí!

Đỉnh cấp tiên khí là binh khí thông thường của Đại La Kim Tiên, có thể hiểu được, nhị trưởng lão của Tử Phong Tông đã sắp đặt đến Thiên Tiên thềm khát bảo vật này như thế nào. Cho nên đã làm ra những chuyện khiến Trọng Hoành phát điên!

Cường đoạt bất thành, Tử Phong Tông lại ra tay hủy diệt “Tung Hoành thương hành”, giết chết toàn bộ tộc nhân của Trọng Hoành. Có thể còn có vài người may mắn sống sót, nhưng Trọng Hoành đã không còn cơ hội để tìm lại. Hẳn chỉ biết chạy trốn! Tử Phong Tông đã không cho hẳn cơ hội, hẳn có thể phản kháng hay sao? Tử Phong Tông chính là một tông phái cực lớn, cao thủ Đại Thành kỳ ít nhất cũng có mười mấy người, tiên khí đương nhiên cũng có.

Sau đó, hẳn phi thăng lên tiên giới. Hẳn nghĩ rằng hẳn đã thoát nạn, nhưng hẳn đã lầm! Tử Phong Tông ở tiên giới tượng tự cũng có thế lực cường đại.

Tổ sư khai sơn của Tử Phong Tông, Tử Phong chân nhân là một nhân vật cao cấp thuộc thể lực của Tử Vi đại đế. Tử Phong chân nhân thậm chí còn không biết gì về chuyện này, nhưng chỉ vì một câu nói của đám tiểu bối, đám tiên nhân của Tử Phong chân nhân bắt đầu truy sát Trọng Hoành vừa mới trở thành Thiên Tiên.

Chạy, chạy, chạy!

Không có nơi nào để chạy! Trọng Hoành bất lực phải giao ra kiện đỉnh cấp tiên khí, đồng thời tỏ ý hy vọng người của Tử Phong Tông có thể buông tha ngừng truy sát hẳn!

Thế nhưng, hắn đã suy nghĩ quá tốt đẹp. Tử Phong Tông đã lấy được đỉnh cấp tiên khí, nhưng vẫn như cũ truy sát hắn. Trọng Hoành đã bắt đầu phát điên, nhưng hắn lại chỉ là Thiên Tiên yếu ớt. Cuối cùng hắn bất lực chạy đến hiểm cảnh của tiên giới, Cửu Phẩm diệu sơn. Bên trong Cửu Phẩm diệu sơn, Trọng Hoành vô cùng cẩn thận, hắn đã ở bên trong một sơn phúc gần một vạn năm, cuối cùng cũng tiến nhập cảnh giới La Thiên Thượng Tiên. Một vạn năm! Hắn đã không thể chịu đựng được nữa. Hắn nghĩ rằng người của Tử Phong Tông đã bỏ cuộc, nhưng hắn đã lầm. Với tiên nhân mà nói, thời gian không thể nói lên bất cứ điều gì, hắn vẫn như cũ bị Tử Phong Tông truy sát.

Vừa ra khỏi Cửu Phẩm diệu sơn, hắn lại bị bức phải quay trở lại. Cửu Phẩm diệu sơn này sở dĩ là đại hiểm cảnh của tiên giới, nguyên nhân là vì nó không ngừng biến hóa. Trọng Hoành không thể tìm ra vùng sơn phúc trước kia, hắn mơ hồ tiến vào bên trong một sơn động tối đen. Đợi đến khi tỉnh táo lại, hắn phát hiện ra mình đã đi đến một tinh cầu hoang vu.

“Tu Chân giới? Ha ha ha ha! Là Tu Chân giới! Ông trời, ông đối với Trọng Hoành ta vẫn còn chưa đuối tận giết tuyệt. Lão thiên, đây đúng là Tu Chân giới! Tu Chân giới, biết bao nhiêu khí tức mê người!” Trọng Hoành hưng phấn cảm nhận linh khí xung quanh, linh khí thuộc của Tu Chân giới. Tại tiên giới đều là tiên linh khí, nhưng nơi này lại không có một chút tiên linh khí nào, cho nên Trọng Hoành vui mừng xác định, nơi này đúng là Tu Chân giới. Năm mơ hắn cũng không nghĩ rằng mình có thể trở về Tu Chân giới.

“Tại Tu Chân giới, cuộc sống của Trọng Hoành ta còn không tốt đẹp hay sao?” Trọng Hoành mỉm cười. Hắn tin tưởng bằng vào thực lực La Thiên Thượng Tiên nhất định có thể sống tốt tại Tu Chân giới.

Trọng Hoành hưng phấn bởi vì hắn đã trở về Tu Chân giới. Nếu như người hỏi một tiên nhân bình thường nào đó tại tiên giới, mong muốn lớn nhất là gì? Bọn họ nhất định sẽ nói: “Quay lại Tu Chân giới!”

Mỗi tiên nhân bình thường đều hy vọng trở về Tu Chân giới. Tại Tu Chân giới bọn họ chính là lão đại, bọn họ có thể tung hoành khắp nơi, có vô số tu chân giả tung hô bọn họ, có vô số nhân vật muốn bái bọn họ làm sư phụ, có vô số thế lực muốn chiêu lãm bọn họ. Nhưng tại tiên giới bọn họ chỉ có thể rụt cổ cúi đầu, sống cuộc sống của tiên nhân hạ đẳng.

Nhưng muốn trở về Tu Chân giới thật quả thật rất khó khăn, cả hai điều kiện lớn hầu như không có một tiên nhân phổ thông nào có được.

Thứ nhất, tiên nhân của ba thế lực lớn không thể quay về Tu Chân giới, bởi vì ba vị Tiên Đế không cho phép thủ hạ của mình rời khỏi Tiên giới. Nói cách khác, người muốn quay về nhất định không thể gia nhập vào ba thế lực lớn.

Thứ hai, có đủ tiên tinh để đổi lấy cơ hội tiên môn ma luyện, chỉ có thành công mới có thể thông qua tiên môn. Đương nhiên cơ hội ma luyện này cần phải có một số lượng tiên tinh nhiều đến dọa người: “Một ngàn tiên tinh!”

Một tiên tinh bằng một trăm thượng phẩm tiên thạch, bằng một ngàn trung phẩm tiên thạch, bằng một vạn hạ phẩm tiên thạch, bằng một vạn thượng phẩm tinh thạch. Một thiên tiên thông thường tu luyện trong một năm chỉ cần đến một khối thượng phẩm tiên thạch, có thể tưởng tượng được tiên tinh trân quý như thế nào. Cho dù là đỉnh cấp tiên khí, tại tiên giới cũng chỉ có giá một trăm tiên tinh mà thôi. Một ngàn tiên tinh, cũng chỉ những siêu đại thế lực tại tiên giới mới có thể chi trả nổi. Đương nhiên ma tinh cũng trân quý như vậy, cho nên Trương Tinh Phong vừa đến Tu Chân giới thì đã là một siêu cấp phú hào.

Ngay cả Tiên Quân cấp bậc gần bằng Tiên Đế, tiên tinh trên người thông thường cũng chỉ có vài chục vạn mà thôi. Cửu Thiên Huyền Tiên thì có khoảng vài vạn. Đại la kim tiên bình thường cũng chỉ có vài ngàn tiên tinh.

Nhưng tiên môn ma luyện này cũng rất khó khăn, không có thực lực Đại La Kim Tiên đừng nghĩ đến thì hơn!

Trọng Hoành may mắn tại “Cửu Phẩm diệu sơn” gặp được kỳ ngộ, trở về Tu Chân giới. Xem ra vận đen của tên gia hỏa này đã qua, bắt đầu gặp được vận may!

Trọng Hoành từ bên trong “Toàn Hoàng thủ trạc” của mình mà lấy ra dụng cụ định vị mà trước đây tại Tu Chân giới hắn vẫn thường dùng, thở dài nói: “Ai, lão bằng hữu, lại phải dựa vào người rồi! May mắn là năm đó ta không vứt bỏ người đi. Hắc hắc, ai mà biết là Trọng Hoành ta lại có thể trở về Tu Chân giới? Quả thật là vô cùng may mắn!”

Toàn Hoàng thủ trạc này chính là pháp bảo của Trọng Hoành trong công việc làm ăn. Toàn Hoàng thủ trạc là một kiện hạ cấp tiên khí, xếp hàng thứ ba trong các loại thủ trạc. Hiện tại kiện Toàn Hoàng thủ trạc này đã trở thành kiện tiên khí duy nhất bên người hắn.

“Tử Phong Tông đề tiện, ngang nhiên dám đoạt lấy đỉnh cấp tiên khí của ta, lại còn truy sát bốn La thiên thượng tiên. Tốt! bây giờ bốn La thiên thượng tiên có cửu phục cửu, có oán báo oán!” Trọng Hoành đứng bên trong truyền tống trận, khởi động trận pháp, quang mang lóe lên, lập tức biến mất.

Minh Linh Tinh, một trong ngũ đại tu chân thánh địa, là một tinh cầu cấp một duy nhất trong vô số tinh cầu tại khu vực phía bắc Tu Chân giới, nơi này hiện có khoảng hai ngàn vạn tu chân giả đang sinh sống.

Tại một khu rừng bên ngoài Minh Linh Thành, nơi này chính là truyền tống trận pháp tại Minh Linh Tinh.

“Tiểu Long, bây giờ ta chính thức bổ nhiệm ngươi làm trưởng lão của Thiên Tâm Tông. Âm Dương Sơn này là lễ vật dành cho ngươi! À, dựa vào tu vi hiện tại của ngươi, dưới tình huống bình thường đừng nên sử dụng thần khí, để tránh dẫn đến sự thèm muốn của đám cao thủ. Được rồi, kiện cự hình chiến đao do ta luyện chế này cũng giao cho ngươi. Đây là một kiện đỉnh cấp tiên khí, chắc cũng đủ cho ngươi sử dụng rồi. Không phải đến lúc sinh tử thì không được sử dụng thần khí, biết chưa?” Trương Tinh Phong mỉm cười nói với Tiểu Long.

Sau khi tiến vào Tu Chân giới, những người khác vẫn còn lo lắng cho Tiêu Lâm, nhưng Trương Tinh Phong tin tưởng vào “Khai Thiên thần phủ” có khả năng bảo hộ chủ nhân. Hơn nữa lúc tối hậu, hắn còn nhìn thấy được khí thế cường liệt của thần khí này. Hắn tin rằng Tiêu Lâm nhất định sẽ không có vấn đề gì, chẳng qua là đi đến ma giới mà thôi.

Lúc này Trương Tinh Phong vừa đến Minh Linh Tinh, chuyện đầu tiên hắn làm là phong cho Tiểu Long làm trưởng lão của Thiên Tâm Tông. Hành động này của Trương Tinh Phong có thể nói âm hiểm vô cùng, để cho Tiểu Long sau này không phải vì hắn mà là vì Thiên Tâm Tông mà phục vụ. Tiểu Long thân phận là trưởng lão đương nhiên là phải ra sức cho Thiên Tâm Tông.

Trọng Hoành ngơ ngẩn nhìn tất cả. Hắn vừa xuất hiện tại truyền tống thông đạo liền nghe được cuộc nói chuyện giữa Trương Tinh Phong và Tiểu Long. “Thần khí? Đỉnh cấp tiên khí?” Trọng Hoành nhất thời ngây ngốc.

Nhưng đầu óc linh hoạt thực dụng của hắn vẫn còn chưa bị mai một, trong nháy mắt liền phản ứng lại. Hắn lập tức chạy đến trước mặt Trương Tinh Phong, nói:

- Vị tiền bối này, xin hỏi có thể thu nhận văn bối được hay không!”

Trương Tinh Phong nhìn tên gia hỏa trước mặt, trong lòng nghi hoặc: “Tên gia hỏa này hình như đã đạt đến cảnh giới La Thiên Thượng Tiên rồi! Không phải Tu Chân giới có rất ít tiên nhân hay sao, tại sao lại xuất hiện tiên nhân như thế này? Tiền bối? Văn bối?”

Trương Tinh Phong trong nháy mắt liền hiểu rõ. Xem ra tên gia hỏa trước mặt nhìn không ra tu vi của mình, cho nên mới nghĩ rằng công lực của mình nhất định cao hơn hắn!

Nên biết rằng tại Tu Chân giới cũng như tiên giới, bối phận được xét dựa trên đẳng cấp, không nhìn ra được công lực của đối phương tức là tiền bối.

Nhưng tại Tu Chân giới lại rất hiếm tiên nhân. Có rất nhiều siêu cấp đại môn phái đều mời các tiên nhân làm khách khanh. Nên biết rằng mặc dù những siêu cấp môn phái này đều có thế lực rất lớn tại Tiên giới, nhưng những cao thủ tại Tiên giới được mấy người có thể quay về? Một siêu cấp

môn phái thường bìnhh thường cũng có một hai siêu cấp cao thủ quay lại mà thôi, những người này thông thường đều là Đại la kim tiên.

Nhưng mà tên gia hỏa trước mặt tự nhiên lại muốn mình thu nhận hẳn! Trương Tinh Phong trong lòng hiếu kỳ, không nhin được nở nụ cười:

- Người vì sao lại muốn ta thu nhận người?

Trọng Hoành nhìn Trương Tinh Phong, cười cười nói:

- Tiền bối có thể nào lắng nghe cổ sự của vãn bối được không?

- Phong ca, có người giảng cổ sự à? Nhạc Nguyệt, đến đây cùng nghe nào!

Phong Ngữ Yên mỉm cười bước đến, hảo tử muội Nhạc Nguyệt bên cạnh cũng bước đến chào.

Trọng Hoành thấy những người khác đều nhìn hẳn, cười khỗ, chậm rãi chìm vào bên trong hồi ức:

- Tôi từ nhỏ đã cô khổ, nhưng vẫn mong muốn được tu chân. Nhưng sau đó chỉ vì một kiện tiên khí đã khiến cho “Tung Hoành thương hành” của tôi bị hủy diệt, khiến cho Trọng gia sau này hầu như diệt tuyệt, khiến cho tôi phải lưu lại Cửu Phẩm diệu sơn cả vạn năm. Tôi và Tử Phong Tông thề không đội trời chung!”

Nói đến đây, Trọng Hoành nghiêng răng nghiêng lợi.

Trương Tinh Phong lúc này công lực vượt xa Trọng Hoành, hơn nữa bởi vì bản thân vô cực lực đẳng cấp cao hơn tiên nguyên lực, cho nên tinh thần hẳn vô cùng cường đại. Hẳn có thể xác định, Trọng Hoành nói tất cả đều là sự thật!

- Được rồi, người sau này hãy theo ta! Đây là một thanh đỉnh cấp tiên kiếm, xem như là lễ gặp mặt. Đại ca, đi, chúng ta đến Minh Linh Thành!

Trương Tinh Phong rất dứt khoát đưa một thanh tiên kiếm cho Trọng Hoành, sau đó liền xoay người lên đường.

Trọng Hoành ngơ ngác nhận lấy tiên kiếm, một lúc sau mới phản ứng lại. Hẳn đưa mắt nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng tràn đầy kinh ngạc nhiên. Người tóc bạc trước mặt lại chẳng hề hỏi câu nào đã cho hẳn một kiện đỉnh cấp tiên khí. Là đỉnh cấp tiên khí!

Trọng Hoành nhìn những người khác đã đi xa, lập tức vội vã theo sau. Tất cả tiến về Minh Linh Thành.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Thiên Tâm Chi Mộng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Nhóm sáu người Trương Tinh Phong chậm rãi tiến về phía trước. Thánh địa của vô số tu chân giả – Minh Linh thánh thành cuối cùng cũng xuất hiện trước mắt bọn họ.

Bảy màu sắc rực rỡ xuất hiện từ các đám mây, tựa như một mỹ nữ đang ở thời kì xuân sắc động lòng người. Từng cơn gió nhẹ thổi đến lay động những tấm lụa đầy màu sắc, phảng phất tựa như tiên cảnh, đem cả Minh Linh thánh thành tắm dưới ánh quang hoa của nó. Tiên nhạc mờ ảo dường như vang lên giữa thiên địa, khiến cho tâm linh cảm thấy như được thanh tẩy.

Ngũ Yên và Nhạc Nguyệt nhất thời bị khung cảnh mỹ lệ làm cho mê muội, những người khác tâm thần cũng bị mê hoặc. Trương Tinh Phong chỉ mỉm cười, năm đó khi hắn đến đây cũng có bộ dạng chẳng khác gì. Không hổ là tu chân thánh thành!

“Thánh thành, thánh thành, ha ha, Trương Tinh Phong ta sau một trăm năm cũng đã quay lại rồi!” Trương Tinh Phong hồi tưởng lại sự tình năm đó của mình tại tu chân giới. Lần đó tại Minh Linh Thành này, hắn đã phải chịu sự vũ nhục từ một tông phái lớn, hơn nữa trú địa duy nhất của Thiên Tâm tông tại Minh Linh Thành cũng bị chiếm đoạt. Thậm chí đó cũng không thể xem như là trú địa, chỉ là một cứ điểm rất nhỏ mà thôi. Thiên Tâm tông đã phải hao tổn rất nhiều lực lượng mới có được cứ điểm này, nhưng Trương Tinh Phong hắn thì lại chỉ có thể bất lực nhìn tất cả diễn ra, bởi vì hắn chỉ là trưởng lão của một tông phái bình thường.

Hắn năm đó chỉ mới là Độ Kiếp kỳ, căn bản chẳng phải là nhân vật to lớn gì. Tại tu chân thánh địa nơi cao thủ tập trung thì ngay cả Đại Thành kỳ cũng chẳng là gì cả. Nên biết rằng tại các siêu đại tông phái thì đều tồn tại cả Cửu Thiên Huyền Tiên và Đại La Kim Tiên, cho dù là những tông phái

lớn bình thường cũng có không ít tán tiên, thậm chí còn có cả Đại La Kim Tiên. Thiên Tâm Tông ngay cả một tán tiên cũng không có, càng không cần nói đến Đại La Kim Tiên!

Bất kỳ một tông phái lớn nào cao thủ Đại Thành kỳ không đến trăm thì cũng có mấy chục. Độ Kiếp kỳ? Căn bản chẳng là gì cả!

Tại tu chân giới có tất cả bảy siêu đại tông phái. Bọn họ đại biểu cho thế lực cường đại nhất của tu chân giới, phân biệt tại ngũ đại thánh thành. Tại Minh Linh Thành này có hai siêu đại tông phái là Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông.

Trương Tinh Phong luôn hy vọng có thể đưa Thiên Tâm Tông trở thành một tông phái lớn, đây cũng là mộng tưởng của mỗi đời đệ tử Thiên Tâm Tông trong vài trăm vạn năm nay. Nhưng thời mà Thiên Tâm Tông cường đại nhất cũng chỉ là một môn phái phổ thông, đệ tử cũng chỉ có vài ngàn mà thôi.

Nhưng hiện nay Trương Tinh Phong đã quay lại, mang theo vô số tiên khí cùng với thực lực Đại La Kim Tiên, còn có Trọng Hoành và Tiểu Long trợ giúp, liệu mộng tưởng này của hắn có thể trở thành hiện thực?

“Minh Dương Tông, Linh Vũ Tông!” Trương Tinh Phong lẩm bẩm. Thiên Tâm tông trong tương lai có thể trở thành siêu đại tông phái hay không?

Trọng Hoành nghe Trương Tinh Phong nói đến Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông, liền lên tiếng:

- Tiên bối, Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông này là hai trong số tiên giới tứ tông, thế lực tại tiên giới cũng cực kỳ cường đại!

Trọng Hoành rõ ràng là đang cảm thán.

- Tiên giới tứ tông?

Trương Tinh Phong cảm thấy hứng thú. Từ trước đến giờ hắn vẫn luôn nghi hoặc vì sao bảy đại môn phái này không hề suy yếu đi chút nào. Nên biết rằng hưng thịnh suy tàn là chuyện rất bình thường!

Trọng Hoành giải thích:

- Tôi đến tiên giới cũng không lâu, cũng chỉ khoảng một vạn năm, cho nên chỉ biết được đại khái các thế lực của tiên giới. Thống trị tiên giới chủ yếu là tam đại Tiên Đế, phân biệt là Thanh Đế, Thiên Đế và Tử Vi đại đế. Thế

lực của ba Tiên Đế này chiếm cứ khoảng sáu mươi phần trăm tiên giới. Đương nhiên còn có thể lực trung gian do một số các tông phái cường đại tạo thành. Hạch tâm của thể lực này chính là tiên giới tứ tông, tông chủ của tiên giới tứ tông đều là những nhân vật ngang hàng với ba vị tiên đế!

Trọng Hoành trên mặt hiện lên vẻ sùng bái. Những nhân vật có địa vị cao tại tiên giới không phải tiểu nhân vật nào cũng có thể đề cập đến. Đối với những nhân vật cường đại nhất tiên giới này, trong lòng hẳn chỉ có sự sùng kính.

- Tiên giới tứ tông là những tông phái nào? Còn có bảy siêu đại tông phái của tu chân giới có quan hệ thế nào với các thể lực tại tiên giới?

Trương Tinh Phong trong lòng hiểu được một chút vấn đề. Tam đại tiên đế và tứ tông tại tiên giới so với bảy đại thể lực thì vừa khớp!

Trọng Hoành kính phục đưa mắt nhìn Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong chỉ nghe qua vài điểm là đã có thể hiểu được. Mặc dù những tin tức này tại tiên giới không ai không biết, nhưng tại tu chân giới thì chỉ có vài nhân vật cao cấp mới biết được mà thôi.

- Tiên giới tứ tông là Minh Dương Tông, Linh Vũ Tông, Long Thủy Tông và Kỳ Mộc Tông!

Trọng Hoành cười cười nhìn Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong ngẩn người, lắc đầu than:

- Quả nhiên không ngoài dự liệu của ta! Long Thủy Tông và Kỳ Mộc Tông chính là hai siêu đại tông phái của Kỳ Long thành một trong ngũ đại thánh thành. Xem ra ba đại môn phái mạnh nhất của tu chân giới, chia ra chiếm cứ ba đại thánh thành còn lại là Tử Hà Cảnh, Phong Duyên Môn và Thiên Long Phái khẳng định là thể lực của tam đại Tiên Đế!

Trọng Hoành gật đầu nói:

- Tiền bối đoán không sai, chính là như vậy! Ngũ đại thánh địa, Đông Thiên Long, Tây Phong Duyên, Nam Kỳ Long, Bắc Minh Linh, Trung Tử Hà. Tử Hà Cảnh chính là tông phái của Tử Vi đại đế, Phong Duyên Môn chính là tông phái của Thanh Đế, còn Thiên Long Phái chính là tông phái của Thiên Đế!

Trương Tinh Phong nghe được trên trán cũng phải đổ mồ hôi lạnh. Đột nhiên hần cười lớn:

- Ha ha ha, không hổ là bảy đại thế lực lớn nhất tiên giới, tại tu chân giới cũng không khác chút nào. Thảo nào bảy siêu đại tông phái đều có Cửu Thiên Huyền Tiên tọa trấn, thảo nào trải qua trăm vạn năm đều không hề suy yếu! Không trách được, không trách được!

Trương Tinh Phong không ngừng lắc đầu cảm thán.

Trọng Hoành gật đầu nói:

- Bọn họ quả thật là không tiếc tiền. Tiền bối cũng nên biết, nếu như cao thủ tiên giới muốn đến tu chân giới, chỉ có cách thông qua “tiên môn”, mỗi cơ hội thông qua tiên môn ma luyện đều phải chi trả một ngàn tiên tinh. Tại tiên giới một kiện hạ cấp tiên khí có giá một tiên tinh, trung cấp tiên khí là mười tiên tinh, đỉnh cấp tiên khí là một trăm tiên tinh!

Trương Tinh Phong ngẩn người nói:

- Sao tiên khí lại rẻ như thế!

Trương Tinh Phong cứ theo lời lí giải của Bàn Cổ đối với tiên giới, hẳn nghĩ là tiên khí phải rất trân quý.

- Rẻ ư?

Trọng Hoành có vẻ như bị kích động, nhảy dựng lên nói:

- Tiền bối, người biết một khối tiên tinh quý giá thế nào không? Tôi đã ở tiên giới hơn vạn năm mà một khối tiên tinh còn chưa có được. Ngay cả La Thiên Thượng Tiên toàn bộ gia sản có vài chục tiên tinh cũng là quá tốt rồi. Đó là nói đến những La Thiên Thượng Tiên lợi hại, còn như những La Thiên Thượng Tiên bình thường cũng chỉ có khoảng mười tiên tinh mà thôi. Đại La Kim Tiên toàn bộ tư sản có lẽ cũng chỉ hơn trăm tiên tinh mà thôi. Tiền bối, người nói xem tiên khí có rẻ không?

Trương Tinh Phong ngẩn ra, hẳn từ trước đến giờ chưa từng nghĩ là tiên tinh lại trân quý như thế. Những Đại La Kim Tiên tu luyện đến vài vạn vài chục vạn năm cũng chỉ có hơn trăm tiên tinh, toàn bộ tài sản cũng chỉ có thể mua được một kiện đỉnh cấp tiên khí. Nhưng mà có ai có thể đem toàn bộ tài sản của mình ra để mà mua tiên khí? Tu luyện còn cần rất nhiều thứ, cần

phải chi rất nhiều tiên tinh, chẳng hạn như là linh dược, tiên phủ ... vân ... vân!

- Ha ha, tiên tinh, ta có đến gần mười vạn a!

Trương Tinh Phong cười lớn.

Trương Tinh Phong từ Bàn Cổ mà có được mười vạn tiên tinh cùng với mười vạn ma tinh, từ Trọng Huyền Ma Đế và Huyết Sát Ma Đế mà thu được hơn trăm vạn ma tinh. Ma Giới Thất Hung quả không hổ danh là “hung”, một nhân vật đẳng cấp Ma Đế bình thường tài sản cũng chỉ có khoảng mười vạn, lợi hại hơn thì có vài chục vạn, Trọng Huyền Ma Đế và Huyết Sát Ma Đế hai người cộng lại không hề ít hơn một trăm năm mươi vạn ma tinh! Nên biết rằng ma tinh cũng trân quý như tiên tinh, tại Thiên Tiệm Thành giao dịch đều là như nhau!

Trọng Hoành sững sốt nhìn Trương Tinh Phong. “Mười vạn!” Hắn không dám tin. Hắn tại tiên giới chỉ mong sao kiếm được một khối tiên tinh, nhưng đã hơn một vạn năm hắn vẫn không có nổi một khối!

Trương Tinh Phong mỉm cười, quang mang trên tay lóe lên, mười khối tiên tinh liền xuất hiện trong lòng bàn tay.

- Sau này ngươi sẽ là trưởng lão của Thiên Tâm Tông. Mười khối tiên tinh này để cho trưởng lão ngươi tu luyện cho tốt!

Trọng Hoành hai tay run rẩy nhận lấy tiên tinh. Năng lượng tinh thuần của tiên tinh nói cho hắn biết đây đúng là hàng thật. Từ khi Trương Tinh Phong cấp cho hắn một kiện đỉnh cấp tiên khí, hắn nhận định là bản thân sau này sẽ đi theo Trương Tinh Phong, cũng không nghĩ là chỉ trong thời gian chưa đầy nửa ngày, một vạn năm không có được một khối tiên tinh lại có được một lúc mười khối. Tiên tinh sở dĩ trân quý, là vì sử dụng nó tốc độ tu luyện gia tăng rất nhiều.

- Trọng Hoành tôi không nói gì khác, sau này tính mệnh của tôi thuộc về tiền bối!

Ánh mắt con buôn của Trọng Hoành nói cho hắn biết, đi theo Trương Tinh Phong có thể là bước ngoặt của cuộc đời hắn!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Đối với thái độ của Trọng Hoành hắn hoàn toàn hài lòng, liền lên tiếng:

- Sau này không cần gọi là tiền bối nữa. Ta là thái thượng trưởng lão của Thiên Tâm Tông, cũng là đại trưởng lão, người sau này gọi đại trưởng lão là được!

- Vâng, đại trưởng lão!

Trọng Hoành trong lòng đột nhiên có một tia kích động, hắn trong nháy mắt cảm thấy bản thân và Trương Tinh Phong có quan hệ thân thiết hơn, hai người đều là trưởng lão của một tông phái!

“Ta cũng có tông phái!” Trọng Hoành trong lòng dâng lên một cỗ nhiệt khí. Hắn nhớ lại thời gian tu luyện trước đây, muốn bá một tông phái cũng không được, có cảm giác một mình lạc lõng, cảm giác này khiến cho trong lòng hắn vẫn luôn thống khổ.

“Tông phái của ta là Thiên Tâm Tông!” Trọng Hoành thầm nói với mình, ánh mắt sáng lên kiên định.

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu, hắn có thể hiểu được tâm tình của Trọng Hoành lúc này. Năm đó hắn cũng hơn sáu mươi tuổi mới bắt đầu tu chân.

- Hống hống! Nhị ca, tiên tinh? Bốn trưởng lão cũng có không ít tinh thể màu đen, là lúc trước khi khai mở truyền tông thông đạo đột nhiên xuất hiện trên người bốn trưởng lão!

Tiểu Long từ khi được Trương Tinh Phong bổ nhiệm làm trưởng lão của Thiên Tâm Tông thì luôn xưng mình là “bốn trưởng lão”, phảng phất như rất thích cách xưng hô này. Điều này khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải bất đắc dĩ lắc đầu.

Đột nhiên, trong mắt Trương Tinh Phong hiện lên một tia quang mang tựa như thực chất. “Hắc sắc tinh thể?” Trương Tinh Phong trong nháy mắt nhớ lại lời nói của Bàn Cổ trước kia, người đầu tiên rời khỏi phạm nhân giới sẽ có phần thưởng. Cho đến nay hắn vẫn chưa hề thấy qua, chẳng lẽ phần thưởng lại tự động xuất hiện trên mình người đầu tiên khai mở truyền tông thông đạo?

- Tiểu Long, mau đưa những thứ đó ra đây cho xem thử!

Trương Tinh Phong trong lòng kích động, nói với Tiểu Long.

Tiểu Long gật đầu nói:

- Nhị ca, những cái khác ta không cần, nhưng những tinh thể màu đen này thì lại rất có ích cho bốn trưởng lão. Hống hống, ăn chúng vào mùi vị rất ngon, hơn nữa còn trợ giúp cho việc tu luyện của bốn trưởng lão!

Nói xong liền chép chép miệng, quả thật là đến giờ nó vẫn chưa tiêu hóa hết năng lượng của những tinh thể này. Ma tinh có thể dùng để ăn sao? Những tiên nhân bình thường chỉ có thể cầm trên tay châm rãi hấp thu mà thôi. Thật không hổ là thần thú!

Trương Tinh Phong lúc này đã có thể xác định, đẳng cấp của long nguyên lực còn cao hơn tiên nguyên lực và ma nguyên lực, hơn nữa còn có thể ngang ngửa với cả vô cực lực. Có tác dụng tu luyện, cũng chỉ có thể là tiên tinh hoặc ma tinh, hơn nữa lại là màu đen, khẳng định là ma tinh!

Trương Tinh Phong lập tức gật đầu nói:

- Tiểu Long ngươi còn chưa tin ta sao? Ngươi tu luyện cần bao nhiêu ta đều cấp cho ngươi bấy nhiêu!

Tiểu Long nhìn Trương Tinh Phong gật đầu, lấy ra một đồng vật phẩm đưa cho Trương Tinh Phong.

Một thanh trường đao cổ kính cùng với ba cái Trạm Lam thủ trạc!

Trương Tinh Phong trong lòng kích động, thần thức nhanh chóng thâm nhập vào Trạm Lam thủ trạc, tất cả bên trong đều hiện rõ.

Ba Trạm Lam thủ trạc, phân biệt là của ba đại Ma Đế đã bị giết, bao gồm Phách Tán Ma Đế, Phong Lôi Ma Đế và Xạ Nhật Ma Đế. Từ công pháp lưu lại bên trong có đoán biết được!

“Ha ha, hai trăm vạn ma tinh, bốn cái tinh diệu!” Trương Tinh Phong lúc này vô cùng kích động, Bàn Cổ sư tôn nay quả thật là hào phóng!

“Còn thanh đao này?” Trương Tinh Phong nhìn thanh đao, trong đầu hiện lên Phong Lôi đao quyết của Phong Lôi Ma Đế. Trong lòng vừa động, thần thức liền xâm nhập vào bên trong, một cỗ lực lượng cường đại thuộc tính lôi ẩn ước chấn động bên trong.

“Chẳng lẽ đây chính là Thập Lôi thần đao?” Trương Tinh Phong trong nháy mắt trong lòng kích động. Một kiện thần khí lôi thuộc tính là điều mà hắn mong ước đã lâu. Cửu Tiêu Thần Lôi Dẫn Kiếm Quyết là pháp quyết mà

hắn yêu thích nhất, một kiện thần khí lõi thuộc tính mới có thể phát huy lực lượng cường đại của pháp quyết này.

Hiện tại “Sinh Chi Nguyên Cực” đã giao cho Phong Ngữ Yên, “Âm Dương Sơn” thì đã giao cho Tiểu Long. Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười: “Cửu Tiêu Thần Lôi Dẫn Kiếm Quyết này ta bất chẳng qua chỉ biết được ba thức đầu mà thôi, những thức phía sau căn bản là không biết, có thể phát huy được uy lực lớn đến mức nào? Kệ nó, “Thí Lôi thần đao” này đợi đến khi Lang Phong đại ca đạt đến kiếm tiên thì cấp cho huynh ấy. Đến lúc đó huynh ấy cần nhất là một kiện vũ khí!”

Hiện tại “Trọng Huyền Tạm” và “Thí Lôi thần đao” Trương Tinh Phong đã dự định cấp cho Lang Phong. Bên cạnh hắn lúc này chỉ còn lại Nhu Kim và Xạ Nhật thần cung. Nghĩ đến Xạ Nhật thần cung có thêm thần hỏa tinh hạch là một kiện đỉnh cấp thần khí hỏa thuộc tính, Trương Tinh Phong trong lòng cao hứng.

Xạ Nhật thần cung không hổ là đỉnh cấp thần khí, lực lượng cực kỳ cường đại, “Thất Thái Quang Tiễn” uy lực tuyệt đối rung trời chuyển đất.

“Xem ra một kiện thần khí hỏa thuộc tính mới chính là lựa chọn sáng suốt nhất với tiên thiên hỏa linh thân của mình. Công kích chỉ cốt ở tinh thuần chứ không ở số lượng, có thần khí chuyên môn dùng để công kích vật lý như Nhu Kim, cùng với Xạ Nhật thần cung chuyên công kích tầm xa, như vậy là đủ rồi!” Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong trong lòng đã quyết định.

- Tiểu Long, kiện Trảm Lam thủ trạc này cấp cho người, bên trong có mười vạn ma tinh cùng với một kiện tinh diệu. Mười vạn ma tinh cũng đủ để cho người sử dụng vài vạn năm rồi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Tiểu Long đưa tay tiếp lấy, tiện thể để Trảm Lam thủ trạc nhận chủ. Hắn đưa mắt nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Nhị ca, nhiều ma tinh như thế này bốn trưởng lão dùng cũng không hết, chẳng lẽ nhị ca nhân tâm để bốn trưởng lão ăn hết số ma tinh này hay sao? Còn có nội đan .....

Tiểu Long chớp chớp mắt, đáng thương nhìn Trương Tinh Phong nói.

Một đại hán cao đến hơn hai thước lại có biểu tình như vậy, đây là tình cảnh gì? Trương Tinh Phong cũng cảm thấy đau đầu, gật đầu nói:

- Không vội, không vội! Đợi đến khi người hoàn toàn hấp thu nội đan bên trong cơ thể rồi hãy nói!

- Được rồi, mọi người hãy đi theo ta! Một trăm năm trước, tại nơi này ta đã bị người của một tông phái vũ nhục. Ha ha, bây giờ chúng ta hãy đi thăm bọn chúng xem sao, tốt xấu gì giữa ta và bọn chúng cũng có duyên!

Trương Tinh Phong cười nói.

- Hống hống, lại dám ngang nhiên vũ nhục nhị ca. Đi! Để bốn trưởng lão ăn hết bọn chúng, hống hống!

Tiểu Long trên mũi thở ra hai đạo khí lưu màu trắng, tỏ ra vô cùng giận dữ. Những người bên cạnh cũng cảm thấy căm phẫn, nhưng nhìn thấy bộ dạng của Tiểu Long cũng không nhịn cười nổi.

“Đi!” Trương Tinh Phong mỉm cười, đi về hướng cổng thành.

“Ô Nghiễn Tông, các người không phải đã đoạt lấy trú địa của Thiên Tâm Tông ta tại Minh Linh Thành hay sao? Ha ha, cả trăm năm nay các người chắc là thoải mái lắm?” Ánh mắt của hắn trở nên lạnh lẽo.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ô Nghiễn Chi Nhãn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đại môn của Minh Dương thánh thành không hề có thủ vệ, chỉ có một cánh cổng cao lớn. Cổng thành cổ kính này cao đến mười mét, hoàn toàn do cổ yển thạch tạo thành, khiến cho người ta có cảm giác nặng nề. (cổ yển thạch là một trong vô số tài liệu kỳ dị ở tu chân giới, không có công hiệu trân quý gì, chỉ là cực kỳ nặng, chủ yếu là phù hợp với phong cách cổ xưa được yêu thích tại tu chân giới)

Trong lúc nhóm người Trương Tinh Phong đang đi qua cổng thành, một đạo ánh sáng màu xanh lục đột nhiên xuyên qua bên cạnh, nhanh chóng tiến vào cổng thành. Lục quang chợt bùng lên, biến mất khỏi tầm mắt. Với nhãn lực của mọi người đương nhiên là nhìn ra được, đây là thân ảnh của một tu chân giả ngự kiểm phi hành.

- Là một tu chân giả đã đạt đến Hợp Thể kỳ. Bên trong thánh thành, chỉ khi đạt đến Hợp Thể kỳ trở lên mới có thể ngự kiểm phi hành. Xem ra tu chân giả này đối với thánh thành không hiểu rõ lắm, có thể là người ở một nơi hẻo lánh nào đó trong tu chân giới, bởi vì bình thường cao thủ chân chính rất khinh thường ngự kiểm!

Trương Tinh Phong mỉm cười bình phẩm.

- Mọi người hãy nhìn người trung niên ở đằng kia!

Trương Tinh Phong vừa nói vừa chỉ về phía một trung niên nhân đang ngự mây phi hành trên không trung.

- Tu vi của trung niên nhân đó đã đạt đến Đại Thành kỳ!

Trọng Hoành lên tiếng, với thực lực của hắn đương nhiên dễ dàng nhìn ra.

Trương Tinh Phong gật đầu, cười cười nói:

- Đúng vậy, trung niên nhân đó đã đạt đến Đại Thành kỳ. Ở thánh thành có một hiện tượng kỳ quặc, đó là ngự kiểm bên trong thánh thành sẽ bị người khác coi thường, bởi vì nó đại biểu cho Hợp Thể kỳ. Đương nhiên điều này

không có nghĩa Hợp Thể kỳ là yếu kém. Tại Tu chân giới, Hợp Thể kỳ đã được xem như là cao thủ phổ thông, nhưng tại thánh thành mà nói thì căn bản chẳng là gì cả. Chỉ có ngự mây mới có thể biểu hiện được thực lực, bởi vì ngự mây khó khăn hơn ngự kiếm rất nhiều. Tại địa phương như thánh thành, đạt đến ngự mây có nghĩa là công lực đã đạt đến Độ Kiếp kỳ!

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Nếu như có ba người bên trong thánh thành, một người đi bộ, một người ngự phi kiếm, một người ngự mây. Các người nói thử xem, người khác sẽ đánh giá ba người này như thế nào?

Trương Tinh Phong nhìn đám người Ngữ Yên lên tiếng hỏi, trên mặt nở một nụ cười thần bí.

Nhạc Nguyệt cười nói:

- Cái này còn phải hỏi sao? Tu chân giả ngự mây là cao thủ chân chính, ngự phi kiếm cũng là kẻ lợi hại, còn đi bộ nhất định là tu chân giả bình thường!

- Bốn trưởng lão cũng tán đồng! Hồng hồng, nhị ca, vấn đề đơn giản như vậy mà cũng hỏi, không phải là xem thường trí tuệ của bốn trưởng lão sao?

Tiểu Long ngoác miệng nói, hiển nhiên rất là xem thường.

Trọng Hoành cười lớn nói:

- Các người a ..... Ta từ vạn năm trước đã biết, tu chân giả bình thường đều cho rằng ngự phi kiếm chính là tu vi Hợp Thể kỳ, còn ngự mây thì không xác định, nhưng ít nhất cũng là Độ Kiếp kỳ. Còn đi bộ thì .....

Trọng Hoành cười cười, không nói nữa.

Nhạc Nguyệt đột nhiên hiểu ra được gì đó, ngượng ngùng cười.

- Nói, mau nói cho bốn trưởng lão biết, nếu không bốn trưởng lão sẽ ăn thịt người!

Tiểu Long há há cái miệng lớn, uy hiếp Trọng Hoành.

Trương Tinh Phong thần nhiên nói:

- Chúng ta không phải đang đi bộ sao?

Nói xong, liền tiếp tục bước về phía trước.

Đúng vậy, bọn họ đều đang đi bộ, nhưng bọn họ là tu chân giả bình thường hay sao?

Có lẽ chỉ có loại thần thú trời sinh đã tu luyện dễ dàng như Tiểu Long, cùng loại người vô lo vô nghĩ như Nhạc Nguyệt mới có kiểu suy nghĩ này.

Tu chân giới chỉ coi trọng thực lực!

Tại tu chân giới, đâu đâu cũng có giết chóc! Có thể là vì một kiện đỉnh cấp pháp khí, có thể là vì một pháp quyết tu luyện, cũng có thể là vì một kiện nguyên liệu. Thậm chí có thể là vì đối phương và mình một lời không hợp!

Cho nên tâm tính của Tu chân giả cũng rất kỳ quái, có rất nhiều nguy quân tử, cũng có rất nhiều kẻ thờ ơ. Nhưng cho dù nói thế nào, tại tu chân giới, nếu như muốn sống lâu, sống yên ổn, trừ phi người ở bên trong tông phái hoặc là ở một chỗ lánh đời, còn nếu không thì nhất định phải có thực lực.

Sắc mặt của Trương Tinh Phong chợt biến đổi, bởi vì phía trước chính là trú địa duy nhất của Thiên Tâm Tông năm đó. Đương nhiên bây giờ nó đã không còn thuộc về bọn họ nữa. Trương Tinh Phong nhất thời chìm vào trong quá khứ.

- Vị cô nương này, phía trước không thể đi được nữa, xin mời quay lại!

Một nam tử lãnh khốc nói với Nhạc Nguyệt.

Trương Tinh Phong nghe được, lập tức từ bên trong hồi ức tỉnh lại, chuyển thân nhìn đến. Lúc này tại phía bắc nơi Nhạc Nguyệt đang đứng là một tiên môn mờ ảo trông giống như tiên cảnh. Một nam tử toàn thân mặc chiến giáp đang thờ dốc, bên cạnh là Tiểu Long đang trợn mắt càng lúc càng lớn, còn Lang Phong và Trọng Hoành thì đang lôi kéo Tiểu Long, Ngữ Yên thì đang khuyên bảo Nhạc Nguyệt. Hiển nhiên là nếu cứ tiếp tục thế này, chỉ sợ Tiểu Long sẽ làm chuyện mà người khác thể không tưởng tượng nổi.

- Nhạc Nguyệt, Tiểu Long!

Trương Tinh Phong lớn tiếng gọi.

- Quay lại!

Thanh âm của hắn vô cùng uy nghiêm.

Nghe thấy thanh âm của Trương Tinh Phong, Nhạc Nguyệt và Tiểu Long đều im bặt, chán nản quay trở lại. Trương Tinh Phong chỉ cười cười, đoạn nhìn sang nam tử mặc chiến giáp sắc mặt băng lãnh “hừ” một tiếng, sau đó liền xoay người rời đi.

- Đi theo ta!

Nhóm người Nhạc Nguyệt không dám nói gì, lập tức đi theo Trương Tinh Phong.

Chênh lệch quá xa! Quá xa! Công lực của bọn họ thực sự rất mạnh. Người quản lý thậm chí đã cảm nhận được, hơn nữa hãn còn đem tiên khí chiến giáp xuất ra ngoài, nhưng vẫn nhất định không chịu để cho bọn họ đi vào! Vì sao?

Chỉ có thực lực mới có thể quyết định, chỉ có địa vị mới đại biểu cho tất cả. Nếu như Trương Tinh Phong công bố thân phận tiên nhân của bọn hãn, thì cho dù là siêu đại tông phái cũng phải cúi đầu mời mọc. Nên biết rằng tiên nhân tại tu chân giới thật sự là quá hiếm hoi!

Nếu như Trương Tinh Phong ở tại tiên giới, những tông phái này tại tiên giới có khi chẳng thèm liếc mắt đến một cái. Tiên giới tứ tông, tam đại Tiên Đế, có ai lại không có thể lực cường đại, một tiên nhân căn bản chẳng là gì cả. Thế nhưng tại tu chân giới thì tiên nhân lại rất được coi trọng, bởi vì tại nơi này tiên nhân có thể phát huy thực lực rất lớn.

Mà nhóm người Trương Tinh Phong hiện tại có đến ba tiên nhân, hơn nữa còn có hai người là Đại La Kim Tiên!

Thực lực!

Vừa rồi người quản lý mặc dù không để bọn họ tiến vào, thế nhưng hãn cũng không dám có điểm nào bất kính, chỉ ôn tồn thuyết phục. Nếu như là loại nhân vật của tông phái thông thường chẳng hạn như Thiên Tâm Tông thì với địa vị của hãn có lẽ đã trực tiếp một cước đá ra ngoài, không cần biết sống chết.

“Là một kiện hạ cấp tiên khí, tên nam tử đó cũng đã cảm nhận được áp lực của Trọng Hoành và Tiểu Long!” Trương Tinh Phong hồi tưởng lại tình huống vừa rồi, đột nhiên trong lòng giận dữ: “Cấm thành, cấm thành, ha ha ha! Không phải chỉ là chuyên môn áp bức những môn phái nhỏ hay sao? Cấm thành này tại sao chỉ có người của những môn phái lớn mới có thể tiến vào?”

Trương Tinh Phong đột nhiên xoay người, mục quang vừa vặn nhìn thấy một nam tử cao ngạo đang tiến đến, mà những tu chân giả đứng bên cạnh đều nhìn nam tử này với ánh mắt ngưỡng mộ. Trong số những tu chân giả

này thậm chí có người đạt đến Hợp Thể kỳ, nhưng vẫn ngưỡng mộ nhìn nam tử kia, cho dù hắn chỉ mới đạt đến Kim Đan kỳ. Tất cả là vì nam tử kia chính là người của Minh Dương Tông, là một đại tông phái.

Trong nháy mắt, Trương Tinh Phong bỗng nhiên cảm thấy trong lòng khó chịu như bị áp bức, khiến cho hắn đến hô hấp cũng khó khăn!

Trương Tinh Phong nhìn mục tiêu lần này, mục tiêu đã xuất hiện trong tầm mắt!

Phía trên môn diện dài đến mấy chục mét, có ba chữ lớn tựa như rồng bay phượng múa — “Ô Nghiễn Tông”. Trương Tinh Phong khẽ nheo mắt lại. Mấy chục mét, nhưng phía sau môn diện dài mấy chục mét ấy nguyên bốn chính là thiên Tâm Tông! Hắn vẫn còn nhớ kỹ bộ dạng cuồng hỉ của những trưởng lão trong tông phái khi đứng trước môn diện này. Nghĩ đến đây, trong lòng hắn cảm thấy nhói đau. Để giành được môn diện này, Thiên Tâm tông đã hao tổn biết bao nhiêu lực lượng, nhưng chỉ đảo mắt một cái đã bị Ô Nghiễn Tông đoạt mất, hơn nữa Thiên Tâm tông còn không dám nói gì. Năm đó, vẻ mặt của Vũ Dương trưởng lão Ô Nghiễn Tông trước mặt hắn, Trương Tinh Phong cả đời cũng không quên nổi!

“Sau này hãy tìm tông phái tốt hơn đi!Ồ, ta tở nữa thì quên, không chừng khi ngươi độ kiếp thì đã hồn phi phách tán rồi! Ha ha ha ha!”

Khuôn mặt đắc ý ấy, Trương Tinh Phong cho dù đầu thai ba lần cũng không thể nào quên được!

Ô Nghiễn Tông năm đó muốn cho địa bàn của mình càng thêm lớn mạnh, cho nên đã chiếm đoạt địa bàn của thế lực khác. Nhưng tại nơi này thế lực nào cũng đều không phải là môn phái bình thường. Đến cuối cùng, chỉ có Thiên Tâm tông của Trương Tinh Phong là yếu nhược nhất, trở thành mục tiêu của Ô Nghiễn Tông.

Tại tu chân giới, những người chân chính muốn tu chân, bọn họ sẽ không tuyển chọn sư môn ở địa phương nào khác, mà sẽ đến ngũ đại thánh thành. Bên trong ngũ đại thánh thành, có thể tiến vào một trong thất đại tông phái là tốt nhất. Nếu như không được thì tìm một tông phái có địa bàn tương đối lớn, sau đó xin gia nhập.

Có địa bàn ở tu chân thánh địa chính là đại biểu cho thực lực của tông môn. Môn diện càng lớn tức là thế lực của tông môn càng lớn! Ô Nghiễn Tông trăm năm nay môn diện vẫn không mất, cũng đại biểu cho việc bọn họ có thực lực.

- Vũ Dương lão quý, mau ra đây cho ta!

Thanh âm của Trương Tinh Phong đột nhiên vang lên, trong nháy mắt khiến cho Ô Nghiễn Tông rung chuyển. Cũng không biết có phải hắc đã ngầm giờ thủ đoạn, bảng hiệu của “Ô Nghiễn Tông” đột nhiên rơi xuống, vỡ thành hai mảnh!

Trên các con đường bắt đầu trở nên huyên náo, rất nhiều tu chân giả ở xa bắt đầu tụ tập lại. Trên không trung cũng có quang mang lóe lên, vừa nhìn đã biết là có cao thủ ngự mây trong số đó.

Chỉ có mấy người lại dám khiêu chiến một tông phái lớn! Có dũng khí!

Đây là thái độ của hầu hết những người ở nơi này. Bọn họ đều biết, có địa bàn tại tu chân thánh thành cũng đại biểu cho thế lực cường đại, ít nhất cũng là thế lực của một tông phái lớn, cao thủ bên trong đông đến mức khó tưởng tượng được.

Những môn nhân của Ô Nghiễn Tông sắc mặt tái mét, biển hiệu không ngờ lại bị phá vỡ. Bọn họ không tin rằng rơi xuống lại có thể vỡ, nên biết rằng biển hiệu này chính là làm từ tử sam thiết mộc, nguyên liệu trân quý cứng rắn vô cùng. Năm đó Ô Nghiễn Tông rất tự hào vì có thể đặt tấm biển này tại tu chân thánh thành!

Nhưng hiện tại biển hiệu đã bị vỡ, điều này nói lên điều gì!

Điều này nói lên rằng có người cố ý tìm đến, cố ý gây rối! Nhưng đám đệ tử của Ô Nghiễn Tông mặc dù sắc mặt tối sầm cũng không có ai dám vọng động, bởi vì bọn chúng vừa rồi đã bị tiếng hét của Trương Tinh Phong khiến cho thụ thương.

- Kẻ nào dám gọi tên húy của bốn trưởng lão!

Một lão đầu mặc y phục màu đen bước ra, khuôn mặt tối sầm, hiển nhiên là rất giận dữ!

- Các ngươi là ai?

Sắc mặt tái mét của Vũ Dương đột nhiên biến mất, tựa hồ như chưa từng giận dữ.

Trương Tinh Phong bước lên phía trước, cười lớn:

- Vũ Dương, ha ha ha, Vũ Dương ..... người không phải đã nguyện rửa ta không qua nổi thiên kiếp hay sao? Đúng thế, ta không qua được, nhưng kiếp này ta lại thành công.Ồ, suýt thì quên không nói với người, ta hiện tại gọi là Trương Tinh Phong, không còn là Toái Vũ, người có thể gọi ta là Tinh Phong chân nhân!

Vũ Dương run bắn cả người:

- Người ..... người là Toái Vũ, là thái thượng trưởng lão của Thiên Tâm tông năm đó?

- Đúng vậy, từ cái ngày mà các người đoạt lấy địa bàn của Thiên Tâm Tông ta, tính đến nay có lẽ cũng đã hơn một trăm tám mươi năm rồi. Tu chân không năm tháng a! Chậc chậc, xem nào, xem nào, có vẻ như các người rất thoải mái thì phải? Ha ha ha .....

Tiếng cười của Trương Tinh Phong dường như rất cao hứng, phảng phất như cao hứng vì lão bằng hữu có được cuộc sống thoải mái. Nhưng lúc này những môn nhân của Ô Nghiễn Tông lại không cao hứng nổi, bởi vì tiếng cười của Trương Tinh Phong càng lúc càng lớn, càng lúc càng vang vọng.

Những môn nhân của Ô Nghiễn Tông tất cả đều xuất ra pháp khí chống cự lại. Vũ Dương đứng một bên nhìn Trương Tinh Phong, chân mày bắt đầu nhíu lại.

- Kẻ nào dám đến đây hò hét, hừ!

Một tiếng hừ lạnh vang lên từ bên trong trú địa của Ô Nghiễn Tông, hiển nhiên là có cao thủ ở bên trong. Tiếng hừ lạnh này rõ ràng là nhắm vào tiếng cười của Trương Tinh Phong. Quả nhiên sau khi thanh âm vang lên, đám đệ tử của Ô Nghiễn tông cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Trương Tinh Phong cười lạnh.

- Là kẻ nào trốn ở phía sau, không dám bước ra sao? Ra đây!

Tiếng quát của hắn đã bao hàm vô cực lực bên trong.

“Ra đây!” “Ra đây!” “Ra đây!” “Ra đây!”

Phảng phất như tiếng vọng, thanh âm của Trương Tinh Phong không ngừng vang lên!

“Phốc —— “ Một lão đầu tóc trắng lao ra ngoài, trong miệng phun ra một ngụm máu, kinh ngạc nhìn Trương Tinh Phong. Hắn là tán tiên đã qua hai lần thiên kiếp, công lực đã tiếp cận Thiên Tiên kỳ, lúc này lại bị một câu nói của Trương Tinh Phong làm cho thổ huyết. Điều này nói lên cái gì?

Lão đầu tóc trắng cũng không dám nghĩ tiếp!

Lúc này Vũ Dương cũng chấn kinh. Hắn hiểu rất rõ thực lực của lão đầu tóc trắng, nhưng ngay cả thực lực đó cũng bị Toái Vũ, không, phải gọi là Trương Tinh Phong làm cho trở nên như vậy. Ô Nghiễn Tông còn có thể đối kháng với hắn sao?

Thiên Tâm tông không thể đắc tội được!

Đây là suy nghĩ của Vũ Dương lúc này. Hiện giờ trong cả Ô Nghiễn Tông, người có công lực cao nhất cũng chỉ là một tán tiên đã độ qua năm lần thiên kiếp, công lực tiếp cận La Thiên Thượng Tiên. Nhưng cho dù là lão tổ tông này cũng không có thực lực chỉ một câu nói đã khiến cho lão đầu tóc trắng thổ huyết. Trọng yếu nhất chính là .....

Vũ Dương đưa mắt nhìn những tu chân giả chung quanh, đám tu chân giả này không ngờ lại không hề bị ảnh hưởng bởi Trương Tinh Phong. Điều này nói lên cái gì?

Chẳng lẽ những tu chân giả chung quanh công lực còn cao hơn cả lão đầu tóc trắng? Đương nhiên không phải! Vậy thì nguyên nhân chỉ có một, đó là công kích đã được Trương Tinh Phong khống chế. Khống chế phạm vi công kích đương nhiên rất đơn giản, nhưng khống chế công kích cường đại có thể khiến cho tán tiên bị thương, vậy thì không còn đơn giản nữa!

- Tinh Phong chân nhân, trú địa của Thiên Tâm tông trước kia, Ô Nghiễn Tông bọn ta xin trả lại!

Vũ Dương nhìn Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Minh Dương Chi Yêu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Vũ Dương dường như rất thành khẩn, nụ cười trên mặt cũng rất thân thiện, nhưng lời nói của hắn lại khiến cho những môn nhân của Ô Nghiễn Tông và những người quan sát chung quanh chấn kinh.

Phải biết rằng, đám người Vũ Dương chính là đại biểu cho cả một đại tông phái. Nếu như bọn họ bị đánh bại, vậy thì chỉ có thể nói là bọn họ tài không bằng người, không thể nói là cả Ô Nghiễn Tông không đánh lại những người này. Nhưng nếu như lúc này bọn họ nhận thua, hai tay dâng lại địa bàn, vậy thì có nghĩa là Ô Nghiễn Tông ở trước mặt những người này nhận thua.

Môn diện của tông phái không phải là một trú địa có thể so sánh!

Trương Tinh Phong cũng rất kinh ngạc: “Tên Vũ Dương này không ngờ lại có dũng khí như vậy, không hổ là một đại nhân vật. Nhưng mà làm như thế, Ô Nghiễn Tông sau còn có mặt mũi hành tẩu tại tu chân giới hay sao?”

Trương Tinh Phong tin tưởng, sau sự việc này, có lẽ địa vị của Ô Nghiễn Tông sẽ giảm đi rất nhiều. Nhưng hắn cũng đồng thời rất bội phục Vũ Dương, bởi vì hắn biết, nếu như Vũ Dương tiếp tục ngoan cố nói không chừng hắn thậm chí có thể hủy diệt cả Ô Nghiễn Tông. Nhưng hiện tại, Ô Nghiễn Tông đã tỏ thái độ như vậy, hắn còn có thể tàn nhẫn tiêu diệt bọn chúng hay sao?

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười:

- Nói đùa! Chiếm đoạt trú địa của Thiên Tâm tông ta một trăm năm, bây giờ chỉ nói một câu “trả lại” là xong sao? Vậy thì quá đơn giản rồi!

- Vũ Dương, nếu như ta nói, ta muốn Ô Nghiễn Tông các người đem tông môn dâng cho ta sử dụng một trăm năm, sau một trăm năm ta sẽ trả lại cho các người, người nói có được không?

Trương Tinh Phong vẻ mặt tươi cười nhìn Vũ Dương.

Vũ Dương sắc mặt lạnh lẽo:

- Đương nhiên không thể!

- Vậy thì người cho rằng trả lại trú địa cho ta là xong sao?

Trương Tinh Phong sắc mặt đột nhiên trở nên âm trầm. Không khí nhất thời phảng phất như đông lại, khiến cho mọi người chung quanh đều cảm thấy hô hấp khó khăn, tất cả nhất loạt lui về phía sau vài bước. Lúc này đánh giá của những tu chân giả chung quanh đối với “Tinh Phong chân nhân” này đã cao hơn rất nhiều, từ “tuyệt đỉnh” trở thành “không thể chống lại”. Không cần biết nói như thế nào, Trương Tinh Phong không phải là người bọn họ có thể trêu chọc vào!

Vũ Dương lập tức minh bạch tại sao Trương Tinh Phong lại đặt câu hỏi như vừa rồi, nhất thời sắc mặt đại biến, tình huống dường như đã vượt ra khỏi dự liệu của hắn!

- Vậy người muốn thế nào?

Vũ Dương chỉ có thể nói như vậy, hắn đã không thể cứng miệng được nữa.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Cũng không có gì, các người đã chiếm đoạt trú địa của ta hơn một trăm năm, nhất định phải tính lãi. Trú địa của Ô Nghiễn Tông các người tại Minh Linh Tinh phải nhường cho ta, coi như là thanh toán xong. Ừm! Nói cách khác, chỗ vốn treo biển thì cứ treo biển, chỉ cần sửa một chút, sửa lại thành ba chữ “Thiên Tâm tông” là được!

Trương Tinh Phong ra vẻ rất độ lượng nhìn đám người Vũ Dương, tựa hồ muốn nói: “Các người đi đi, nơi này về sau là của chúng ta, mọi chuyện trước kia ta rộng lượng bỏ qua, không tính toán nữa!”

Vũ Dương ngẩn người, một lúc sau mới hiểu được ý tứ của Trương Tinh Phong, trong lòng khó mà tin được. Trú địa tại Minh Linh Tinh này là do Ô Nghiễn Tông đã hao phí vô số tâm lực mới chiếm được. Phải biết rằng tại thánh địa thuộc khu vực phía bắc Tu chân giới có hơn hai nghìn vạn tu chân giả. Ở nơi này, mỗi địa phương đều vô cùng trân quý, không có thế lực lớn, căn bản không thể có nổi một phân đất. Bên trong Minh Linh thánh thành, tám phần mười đã bị Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông chiếm cứ, không ai dám nói gì. Hai phần mười còn lại bị mấy trăm tông phái lớn ở khu vực

phía bắc tu chân giới chiếm giữ, tranh giành nhau từng phân đất. Còn có một số đại thương nhân của Tu chân giới cũng tranh giành chỗ đất này, có thể tưởng tượng đất ở nơi này trân quý đến mức nào!

Hiện tại Trương Tinh Phong không ngờ chỉ nói một câu lại muốn Vũ Dương nhượng lại trú địa của Ô Nghiễn Tông. Không có trú địa tại Minh Linh Tinh, vậy còn tính là tông phái lớn hay sao?

Tu chân giả chung quanh tụ tập càng lúc càng nhiều, thậm chí có không ít người của Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông cũng đến. Nhưng lại không có cao thủ nào ra mặt, cho dù có quan hệ tốt với Ô Nghiễn Tông cũng vậy. Bởi vì bọn họ đều biết, lão đầu tóc trắng kia là một tán tiên, một tán tiên mà lại bị một câu nói làm bị thương, vậy thì công lực của “Tinh Phong chân nhân” này cao đến mức nào? Ở nơi này mặc dù có cao thủ Đại Thành kỳ, nhưng so với tán tiên còn kém xa, càng không cần nói đến “Tinh phong chân nhân” này!

*** **

Bên trong sân viện của Minh Dương Tông, lúc này một người trẻ tuổi đang ngồi trên ghế, thưởng thức danh trà, ngắm nhìn vô số linh thảo trân quý trong sân viện.

- Bẩm báo tông chủ, tại khu vực trung tâm của Minh Linh Thành có tiên nhân xuất hiện!

Một trung niên nhân mặc y phục màu xanh cung kính nhìn người thanh niên trước mặt nói.

Người thanh niên này chính là tông chủ của Minh Dương Tông suốt vạn năm qua, không ai biết công lực của vị tông chủ này cao đến mức nào, chỉ biết rằng chưa từng có ai đánh bại được hắn. Một vạn năm trước đã như thế, vậy một vạn năm sau vị tông chủ này còn mạnh đến mức nào? Đây vẫn là một câu đố!

“Tiên nhân?” Kịch Vu sửng sốt, buông rơi chén trà trong tay, lông mày nhíu lại, nghĩ thầm: “Không đúng, tiên giới lúc này tiên môn vẫn chưa khai mở, chẳng lẽ là người may mắn sống sót tại tử vực ở Thiên Tiệm? Ân, cũng chỉ có khả năng đó thôi!”

“Hình như Linh Vũ Tông lần này chiếm được mười mấy tiên nhân, may mà không có ai là Đại La Kim Tiên. Chỉ có điều lúc này thế lực của Linh Vũ Tông mạnh hơn Minh Dương Tông ta một chút!” Kịch Vu trong lòng thầm nghĩ, có điều hắn không vội, bởi vì tiên nhân dưới mức Đại La Kim Tiên cũng không có tác dụng gì lớn.

- Công lực của hắn cao đến mức nào?

Kịch Vu lạnh giọng hỏi, trong lòng có một chút kỳ vọng.

Trung niên nhân cung kính trả lời:

- Đệ tử không nhìn ra được, có điều lão tam trong số tam huynh đệ Ô Nghiễn Tông bị hắn nói một câu làm bị thương. Xem ra người này ít nhất cũng là La Thiên Thượng Tiên, thậm chí có thể là Đại La Kim Tiên!

“Đại La Kim Tiên!” Kịch Vu từ trên ghế đứng bật dậy. La Thiên Thượng Tiên ở những siêu đại tông phái như thế này tác dụng không lớn, nhưng Đại La Kim Tiên thì lại là chủ lực quân chân chính!

Kịch Vu nhìn trung niên nhân nói:

- Mau mời bọn họ đến đây cho ta, mời bọn họ đến Kim Tiên Các!

Kịch Vu trong mắt lóe lên một tia quang mang, lăm lăm: “Vẫn còn ba năm nữa, còn gần ba năm nữa!”

Bên trong đại điện của Linh Vũ Tông.

Lúc này tông chủ của Linh Vũ Tông đang mở yến tiệc chiêu đãi hơn mười tiên nhân. Mặc dù trong đó không có ai là Đại La Kim Tiên, nhưng mà tiên nhân tại tu chân giới vẫn có tác dụng khá lớn!

- Tông chủ, mười mấy huynh đệ chúng tôi ..... Ai! Ma Hoàng của ma giới quả thật là lợi hại! Hơn trăm người của chúng tôi, cùng với hai vị đội trưởng không ngờ trong nháy mắt đã bị giết chết. Ma hoàng đó thấy chúng tôi công lực quá thấp, cho nên mới buông tha!

Một vị tiên nhân lên tiếng, trên người tiên khí bao quanh nhưng thần thái lại rất chán nản.

- Không cần phải như thế! Các vị tiên hữu đã có thể từ bên trong tử thành chạy ra, đã đại biểu cho thực lực của các vị!

Tông chủ của Linh Vũ Tông rất cao hứng, bởi vì một lần đã có được hơn mười tiên nhân.

“Nếu cứ như vậy, ba năm sau, Linh Vũ Tông ta sẽ có nhiều lợi thế!” Về mặt của Linh Vũ tông chủ càng thêm sáng lạn.

Vị tiên nhân đầu lĩnh nhìn tông chủ Linh Vũ Tông đang cười cười, trong lòng cảm thấy cay đắng:

- Chạy ra được? Mấy cao thủ trong tiểu đội chúng tôi cũng bị Ma hoàng giết chết, các huynh đệ còn lại đều là chết trong quá trình chạy trốn, hơn một trăm người cuối cùng chỉ còn lại hơn mười người!

- Đến đây, mọi người dùng thử “cửu chi linh vũ” này xem!

Linh Vũ tông chủ nâng chén mời mọc.

Đột nhiên bên ngoài điện có người gọi lớn:

- Tông chủ, đệ tử có chuyện cần bẩm báo!

- Ra ngoài!

Linh Vũ Tông tông chủ sắc mặt phát lạnh.

- Không thấy ta đang bồi tiếp hơn mười vị tiên nhân hay sao?

- Vâng!

Đệ tử bên ngoài không dám nói gì thêm, lập tức lui ra.

Sau này, Linh Vũ tông chủ đối với mệnh lệnh này của mình cảm thấy vô cùng hối hận, chỉ có điều hối hận thì cũng vô dụng. Vì mười mấy tiên nhân bình thường mà bỏ qua hai Đại La Kim Tiên! Mỗi khi nghĩ đến điều này, hắn vẫn hối hận không thôi!

*** **

Khu vực trung ương của Minh Linh Thành. Lúc này, những tu chân giả đến xem náo nhiệt đã vô cùng đông đảo!

- Không thể! Tuyệt đối không thể!

Vũ Dương nói rất kiên định. Trả lại trú địa cũ chỉ có nghĩa là Ô Nghiễn Tông chịu thua, nhưng nếu như đến cả trú địa tại Minh Linh Tinh thánh địa cũng phải giao ra, vậy thì Ô Nghiễn Tông căn bản không còn gì nữa, sau này cũng sẽ không còn ai xem Ô Nghiễn Tông là một tông phái lớn.

- Không thể?

Trương Tinh Phong dường như có chút nghi hoặc.

- Không thể, cho dù giết hết chúng ta cũng không thể! Ô Nghiễn Tông căn bản không phải loại nhân vật như người có thể khinh nhục!

Vũ Dương trong lòng kiên định.

- Hống hống, ta ăn thịt lão gia hỏa người! Nhị ca của bốn trưởng lão đã nói như vậy, lão gia hỏa người không ngờ lại dám không đáp ứng!

Tiểu Long đột nhiên bạo khởi, khí thế trên người vụt tăng, trông rất có phong phạm của tuyệt đại cao thủ. Nhưng lời nói của hắn lại khiến cho mọi người chung quanh không nhịn được cười.

Mấy người Trương Tinh Phong cũng mỉm cười. Tiểu Long mặc dù đã đạt đến hóa hình, nhưng vẫn không quên bản tính, mở miệng ra là “ta ăn thịt người!” Cái này đúng là bản tính khó dời! Trương Tinh Phong nhìn Tiểu Long trừng mắt một cái.

- Trưởng lão Ô Nghiễn Tông ta sao có thể để cho một tên thô lỗ như người vũ nhục? Mau rút sang một bên!

Lão đầu tóc trắng quát lớn. Hắn rất úy kỵ Trương Tinh Phong, nhưng với tên thô lỗ trước mặt này thì nhìn thế nào cũng không vừa mắt. Hắn không tin với tính cách của tên thô lỗ này lại có thể độ kiếp thành công!

- Lão tạp mao nhà người, bốn trưởng lão ăn thịt người! Hống hống ~~

Tiểu Long lúc này đã nổi giận. Hắn đường đường là thần thú, không ngờ lại bị một lão đầu vũ nhục, làm sao có thể chịu được. Khí thế trên người Tiểu Long bắt đầu vận chuyển, điên cuồng bộc phát ra, không ngừng áp bức lão đầu tóc trắng đáng thương.

Tiểu Long vốn muốn giết lão tạp mao này, nhưng nhìn thấy ánh mắt của Trương Tinh Phong, hắn không dám xuất thủ, chỉ có thể dùng khí thế áp bức!

Lão đầu tóc trắng vốn là lão tam trong thái thượng tam trưởng lão của Ô Nghiễn tông, địa vị tôn sùng, nhưng hiện tại trông hắn lại cực kỳ thê thảm. Khí thế của Đại La Kim Tiên là thứ mà một tán tiên mới độ qua hai thiên kiếp như hắn có thể chống cự hay sao? Hơn nữa thần long nhất tộc đối với khí thế là tinh thông nhất, khí thế cường đại được gọi là long uy, long uy của thần long năm đó đại náo tu chân giới không ai không biết.

Thần long đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên long uy phát ra mạnh đến mức nào?

Lúc này, lão đầu tóc trắng đã cảm nhận được. Hắn chỉ cảm thấy bản thân như đã rời khỏi thế giới nguyên bản, đang ở trong hải dương hỗn loạn. Không hề có sức lực phản kháng, chỉ có thể ở bên trong đại dương quay cuồng giãy dụa, nhưng sóng biển vô tận căn bản là không có cách nào chống lại được!

Từng đợt từng đợt sóng ập về phía hắn. Hắn chỉ có thể vùng vẫy, liều mạng giãy dụa. Hắn biết, nếu như để sóng biển đánh xuống, mạng hắn coi như xong rồi!

- Tiểu Long, đủ rồi!

Thanh âm vang lên tựa như tiếng nói của tự nhiên, hải dương liền biến mất. Lão đầu tóc trắng mồ hôi đầm đìa, phảng phất như hư thoát ngồi phịch xuống đất, không còn một điểm nào phong phạm của tán tiên.

“Hống hống!” Tiểu Long vẫn còn chưa hả giận, trừng mắt nhìn lão đầu tóc trắng .

Lão đầu tóc trắng cả người phát run, trong lòng sợ hãi. Hắn biết nếu như không có “Tinh Phong chân nhân” trước mặt này thì hắn đã chết rồi, hơn nữa còn là hồn phi phách tán.

“Chỉ khí thế đã có thể bức ta đến như vậy, đây là công lực gì? Cho dù là La Thiên Thượng Tiên cũng không có thực lực cường hãn như vậy, tên tiên nhân thô lỗ này thật sự là kinh khủng. Còn có “Tinh Phong chân nhân” kia, hắn chắc chắn là lão đại của bọn chúng, công lực khẳng định còn cao hơn. Hai người này hoàn toàn có thể tiêu diệt Ô Nghiễn Tông của ta!” Lão đầu tóc trắng càng nghĩ, mồ hôi chảy ra càng nhiều.

Mà lúc này, Vũ Dương trong lòng vẫn còn kiên trì, dù có chết cũng không đem trứ địa giao ra!

Lão đầu tóc trắng đột nhiên đứng dậy. Công lực của hắn vừa rồi không hề hao tổn, chỉ là tâm thần bị tiêu hao quá nhiều, lúc này đã khôi phục lại một chút. Nhìn thấy lão đầu tóc trắng bước lên phía trước, Vũ Dương liền lập tức đến bên cạnh, dù sao thì địa vị của lão cũng cao hơn hắn rất nhiều.

- Tam sư tổ!

Vũ Dương cung kính nói.

Lão đầu tóc trắng lãnh khốc nói:

- Người đứng sang một bên, chuyện này do ta quyết định!

Vũ Dương nghe được không dám nói gì, lập tức đứng sang một bên. Lão đầu này bối phận so với tông chủ còn cao hơn nhiều, trong Ô Nghiễn Tông, không có ai dám cãi lại lời của ba người bọn họ.

- Tinh Phong chân nhân, chẳng lẽ chúng ta không thể thương lượng được hay sao?

Lão đầu tóc trắng cố gắng giãy dụa lần cuối.

- Không thể!

Trương Tinh Phong nói rất kiên quyết.

- Bây giờ chỉ một cách là các người đem trú địa giao cho Thiên Tâm Tông ta. Nhớ kỹ, là chính thức giao lại, không phải là do chúng ta đoạt lấy. Chỉ có như vậy, Thiên Tâm Tông chúng ta mới không tìm đến các người gây phiền toái!

Trương Tinh Phong nói những lời này, cảm giác thập phần sảng khoái. Năm đó, bọn hắn bị đoạt mất trú địa, không hề có một chút sức lực nào để phản kháng, bởi vì chênh lệch thật sự quá lớn. Nhưng hiện tại tình thế đã thay đổi, vì sao?

Bởi vì thực lực!

Những tu chân giả chung quanh nhất thời đều cảm thấy trong đầu “ông ông!”

Mọi người đều bàn luận, “Tinh Phong chân nhân” tại sao lại bá đạo như vậy? Đã chiếm đoạt trú địa lại còn muốn đối phương thừa nhận là giao lại, không phải là cướp đoạt, cái này cũng thật là .....

Nhưng không có một ai dám nói điều gì, chỉ có sự tôn sùng đối với thực lực của Trương Tinh Phong. Cường giả vi tôn, hiển nhiên Trương Tinh Phong chính là cường giả!

- Được, vậy trú địa này giao lại cho Thiên Tâm tông! Là do Ô Nghiễn Tông ta tình nguyện giao lại!

Lão đầu tóc trắng thẳng thắn nói.

Trương Tinh Phong cười cười, có vẻ rất hài lòng. Hắn cũng biết Ô Nghiễn Tông nhất định sẽ lựa chọn như vậy, bởi vì một tông phái lớn mà ngay cả tình thế cũng không nhìn ra được thì không thể trở thành một tông phái lớn!

- Tinh Phong chân nhân, Minh Dương tông chủ của bốn tông biết chân nhân vừa đến, đặc biệt mời chân nhân đến gặp mặt, vạn lần mong chân nhân đáp ứng!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Tử Vực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong vừa nghe, trong lòng nghi hoặc: “Minh Dương Tông, tông chủ một trong thất đại tông phái sao lại đến tìm ta?”

Hắn không tự chủ quay đầu lại nhìn. Là một trung niên nhân! Với nhãn lực của Trương Tinh Phong thì chỉ vừa nhìn đã nhận ra, công lực của người này chỉ là Hợp thể kỳ, thế nhưng lại có thể ngự mây. Trong Minh Linh Thành chỉ có cao thủ Độ Kiếp kỳ mới có thể ngự mây, thế nhưng một cao thủ Hợp Thể kỳ của Minh Dương Tông lại làm được!

Điều này khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải âm thầm gật đầu: “Siêu đại tông phái quả nhiên bất phàm!”

Những người chung quanh vừa nghe lập tức bàn tán sôi nổi. Đường đường là tông chủ của một trong thất đại tông phái, đó chính là đại nhân vật đỉnh cấp tại Tu chân giới, hiện tại không ngờ lại muốn mời vị “Tinh Phong chân nhân” trước mặt. Có thể đoán được, vị “Tinh Phong chân nhân” chưa từng nghe danh này chính là một siêu cấp cao thủ.

Từ lúc này, đại danh của ”Tinh Phong chân nhân” cũng theo sự tình hôm nay bắt đầu lưu truyền tại tu chân giới.

Trương Tinh Phong trong đầu suy nghĩ, nhớ lại lúc trước Trọng Hoành cùng hắn nói chuyện về tình thế tiên giới. Trong lòng vừa động, liền mỉm cười đáp:

- Được, xin chờ cho một lát, trước tiên để ta thiết lập cấm chế tại trú địa của Thiên Tâm tông cái đã!

Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn Vũ Dương, cười cười. Vũ Dương lập tức lên tiếng:

- Tinh Phong chân nhân không cần lo lắng, bên trong trú địa đã không còn ai!

Trương Tinh Phong mỉm cười, trong lòng vừa động, vô cực lực lập tức tùy theo tâm ý biến đổi màu sắc. Bởi vì vô cực lực có đẳng cấp cao hơn so với tiên nguyên lực và ma nguyên lực một chút, cho bên hoàn toàn có thể mô phỏng đặc tính của tiên nguyên lực.

Một đạo bạch quang bay đến phía trên trú địa, án theo phương vị đặc biệt bày ra cấm chế. Tiên nguyên lực cường đại khiến cho tất cả mọi người chung quanh biết rằng Tinh Phong chân nhân trước mắt là một tiên nhân cường đại.

- Đi thôi!

Trương Tinh Phong quay sang nói với trung niên nhân. Tiểu Long, Ngũ Yên bên cạnh đương nhiên cũng lập tức đi theo.

Trung niên nhân tỏ ra thân thiện nói:

- Vậy vãn bối xin đi trước dẫn đường!

Nói xong liền phi hành về phía trước. Lời nói của hắn khiến cho Trương Tinh Phong âm thầm gật đầu. Trung niên nhân này tuy là môn nhân của một trong thất đại tông phái, nhưng lại không hề có chút ngạo khí nào, khác xa so với tên đệ tử Minh Dương Tông mà Trương Tinh Phong đã nhìn thấy lúc trước.

Chỉ có điều Trương Tinh Phong cũng không biết, trung niên nhân này sở dĩ có thái độ như vậy là vì thực lực của hắn. Nếu như Trương Tinh Phong không phải là tiên nhân, có lẽ trung niên nhân này cũng chỉ lạnh nhạt nhìn hắn mà thôi.

Trương Tinh Phong ngẫm xuất ra một đạo vô cực lực bay đến trên thân mọi người. Công lực của mọi người hiện tại cũng chưa đạt đến Độ Kiếp kỳ, căn bản là không có cách nào ngự vân. Theo vô cực lực của Trương Tinh Phong, từng đám mây xuất hiện dưới chân mỗi người.

Dưới chân hiện lên vô số lâu vũ. Đoàn người Trương Tinh Phong cuối cùng cũng đã đến cấm vực. Đi vào bên trong cấm vực, so với bên ngoài càng khiến cho người ta cảm thấy thấy thư thái. Từng quần thể kiến trúc thanh nhã xuất hiện trước mắt mọi người, hiển nhiên đây chính là nơi ở của đệ tử Minh Dương Tông.

Trung niên nhân mỉm cười nói:

- Tiền bối, tòa nhà cao nhất phía trước chính là sơn môn của bốn tông hiện tại!

Nói đoạn, liền chỉ về một tòa kiến trúc màu trắng bạc ở phía xa. Phía trên tòa kiến trúc này phảng phất như ánh mặt trời, một vòng sáng lớn phát ra bạch quang nhu hòa, bao trùm cả sơn môn của Minh Dương Tông.

Trương Tinh Phong tấm tắc khen ngợi:

- Minh Dương Tông không hổ là một trong thất đại tông phái, ân, thật là lợi hại. Chỉ riêng việc dùng thần khí bảo hộ tông môn đã không phải là chuyện mà tông phái nào cũng làm được!

Trung niên nhân nghe được, trên mặt lộ ra vẻ tự hào:

- Thần khí này đã ở tại Minh Dương Tông suốt mấy vạn năm. Chính vì có sự tồn tại của nó mà mấy vạn năm nay bốn môn chưa từng xảy ra chuyện gì, cũng không có ai dám đến làm loạn. Uy lực của thần khí không phải tu chân giả có thể chống chọi lại được!

Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- À, tựa hồ thần khí này còn tràn ngập linh khí nhu hòa. Năng lượng của linh khí này đẳng cấp hình như còn cao hơn tiên linh khí. Nói như vậy những đệ tử tu luyện bên trong Minh Dương điện sẽ tiến triển rất nhanh. Hơn nữa, có thần khí áp chế càng không phải lo lắng tâm ma quấy nhiễu. Lợi hại, lợi hại!

Trương Tinh Phong cũng phải cảm thán.

Trung niên nhân nghe được, bội phục nói:

- Tiền bối không hổ là cao nhân, chỉ vừa nhìn đã thấy được chỗ kỳ diệu của thần khí này. Cũng nhờ thần khí này mà đệ tử bốn môn mới có thể tu luyện nhanh như vậy!

Trương Tinh Phong đột nhiên nhíu mày hỏi:

- Tại sao Minh Dương Tông không đem sơn môn đặt bên trong sơn lâm, mà lại đặt ở trong thành thị như thế này?

Trung niên nhân mỉm cười nói:

- Tiền bối hãy nhìn chung quanh, người nhận thấy nơi này và sơn lâm có gì khác biệt không?

Trương Tinh Phong ngẩn người, đảo mắt nhìn chung quanh, lại nhìn về phía sơn môn. Hắn gật gật đầu nói:

- Không sai, xem ra quý tông đã tính toán tất cả, chỗ này thật sự không khác gì ở sơn lâm. Quý tông đem nơi này trở thành cấm vực, làm cho người ngoài không thể tiến vào, nhờ đó nơi này phảng phất như sơn lâm chưa từng có người ngoài xâm phạm. Hơn nữa còn có công lao của thần khí, quý tông ở nơi này, linh khí so với bên trong sơn lâm còn hùng hậu hơn!

Phong Ngữ Yên lúc này đang cùng Nhạc Nguyệt quan sát chung quanh. Hai người từ khi đến tu chân giới chưa từng thấy qua cảnh sắc như thế này, sơn môn của Minh Dương Tông so với Thiên Tâm tông của Trương Tinh Phong tại phạm nhân giới còn tốt hơn.

Lang Phong nhìn Trương Tinh Phong cười nói:

- Nhị đệ, không cần biết là ở giữa sơn lâm hay là trong thành thị, không phải đều là tu luyện hay sao? Chỉ cần không ảnh hưởng đến tu luyện thì ở đâu cũng vậy!

Trương Tinh Phong gật đầu tỏ vẻ đồng ý. Hắn đối với tu chân giới thập phần hiểu rõ, biết rằng hầu hết tu chân môn phái đều ở bên trong sơn lâm. Còn Lang Phong đối với tu chân giới không hiểu biết nhiều, cũng không cảm thấy kỳ quái.

Tiểu Long đột nhiên lên tiếng:

- Nhị ca, bốn trưởng lão cảm thấy bên kia có khí tức của cao thủ. Ha ha, còn không ra đây, muốn bốn trưởng lão chỉ ra tận nơi sao?

Tiểu Long nói xong, liền đặc ý chỉ về hướng thiên không.

- Ha ha ha, không hổ là Đại La Kim Tiên, không ngờ lại phát hiện được hành tung của ta!

Một thanh âm sang sảng vang lên bên cạnh đám người Trương Tinh Phong, tất cả đều quay đầu nhìn sang.

Chỉ thấy một nam tử tuấn tú khoảng hai mươi tuổi, mặc trường bào màu trắng, mái tóc dài tùy ý tung bay, lúc này đang mỉm cười nhìn mấy người Trương Tinh Phong.

- Tham kiến tông chủ!

Trung niên nhân cung kính nói.

Kích Vu mỉm cười nhẹ:

- Người đi trước đi!

Nói xong, liền chuyển thân nhìn về hướng Trương Tinh Phong:

- Tinh Phong chân nhân đến Minh Linh Tinh, với tư cách là một nửa địa chủ, Kích Vu ta nhất định phải chiêu đãi chân nhân cho thật tốt!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Hảo ý của tông chủ, Tinh Phong vô cùng cảm tạ!

- Tốt, vậy xin mời Tinh Phong chân nhân hãy đi theo ta!

Đoàn người đi đến sơn môn của Minh Dương Tông, hơn nữa còn vượt qua không ít môn phòng, đi đến một nơi bí ẩn.

Trương Tinh Phong đương nhiên là tài cao mật lớn, một điểm cũng không lo lắng, trực tiếp theo sát Kích Vu tiến về phía trước.

(thiếu một đoạn)

Trương Tinh Phong mỉm cười nói: “Tông chủ của thất đại tông phái sao có thể là người bình thường. Theo như ta biết, những tông chủ này đều đã vạn năm không đổi. Người nói thử xem, tu chân giới có tu chân giả vạn năm không độ kiếp hay sao? Cho nên, những tông chủ này ai ai cũng là cao thủ, lại thêm những bảo vật của sư môn bọn họ, quả thật lợi hại vô cùng. Tiểu Long, nếu như người không dùng Âm Dương Sơn, có lẽ sẽ gặp khó khăn!”

Lúc này, hai người bọn hắn đang dùng truyền âm chi thuật trao đổi, hơn nữa công lực hai người đều cao thâm, cũng không sợ bị Kích Vu nghe thấy.

Kích Vu ở phía trước chợt lên tiếng:

- Đến rồi!

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn. Trước mặt là một vườn trúc, tường bao bên ngoài đã loang lổ nhiều chỗ, dường như đã rất lâu đời. Có điều Trương Tinh Phong lại biết, cho dù cả trăm vạn năm nữa bức tường này cũng không hư hỏng nổi, bởi vì hắn cảm nhận được trên tường có hạ cấm chế. Cấm chế này uy lực khá lớn, ngay cả Trương Tinh Phong cũng phải kiêng kỵ ba phần.

- Ha ha, Tinh Phong chân nhân không hổ là Đại La Kim Tiên, vừa nhìn đã biết khu vườn này có hạ cấm chế. Cấm chế này là do sư tôn lão nhân gia

thiết lập, nhưng hiện tại sư tôn lão nhân gia đang bế quan, nếu không thì nhất định sẽ giới thiệu với chân nhân!

Trương Tinh Phong nghe Kích Vu cứ mở miệng ra là “chân nhân”, trong lòng không khỏi cao hứng. Phải biết rằng cách xưng hô “chân nhân” này là dùng để biểu lộ sự tôn kính. Hiện tại, người xưng hô “chân nhân” lại không phải người bình thường mà là tông chủ của một trong thất đại tông phái, tu vi đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

- Tông chủ mời ta đến có chuyện gì, hay là trực tiếp nói ra đi. Tinh Phong ta là người thích thẳng thắn!

Trương Tinh Phong nhìn Kích Vu, trong mắt phát ra quang mang kỳ dị.

Kích Vu mỉm cười, phảng phất như đã hiểu ý của Trương Tinh Phong:

- Chân nhân quả nhiên là khoái nhân khoái ngữ (1), tốt, xin mời theo ta đến nội đường!

(1) Người chân thật nói lời thẳng thắn, người vui vẻ nói lời sảng khoái.

- Hồng hồng, không ngờ lại bắt bốn trưởng lão chạy loạn lên. Bốn trưởng lão mệt rồi, không đi nữa!

Tiểu Long thân hình thả lỏng, không ngờ lại không chịu đi tiếp!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Quên đi, người cứ ở lại đây. Đại ca, Ngũ Yên, các người cũng ở lại đây. Ta cùng Kích Vu tông chủ đến nội đường. Nhớ kỹ, không được chạy loạn, đây là địa bàn của Minh Dương Tông!

Kích Vu lập tức cười nói:

- Mọi người cứ tùy tiện tham quan, nơi này cũng không phải là cấm địa gì! Nói xong, liền quay về phía Trương Tinh Phong cười cười, chuyển thân tiến vào nội đường

Kích Vu tiến vào nội đường, cùng với Trương Tinh Phong phân biệt ngồi xuống.

- Ngài có phải đến từ Tử Vực?

Kích vu bắt đầu lên tiếng. Mặc dù là nghi vấn, nhưng ngữ khí có vẻ rất khẳng định.

Trương Tinh Phong ngăn người, liền thuận miệng trả lời:

- Không phải!

Kích Vu nghi hoặc nhìn Trương Tinh Phong, nhú mày nói:

- Không phải Tử Vực, vậy thì còn có nơi nào khác? Tiên giới? Không thể nào, tiên giới thời gian này vẫn chưa khai mở tiên môn!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Kỳ thật ta tới từ bắc bộ hiểm vực!

Đây là câu trả lời mà Trương Tinh Phong đã suy nghĩ từ trước. Cũng chỉ có bắc bộ hiểm vực mới có thể giải thích được chuyện của hắn, bởi vì tại bắc bộ hiểm vực, không có chuyện gì là không thể, cho dù người nói rằng ở đó không có thiên kiếp cũng chẳng có ai hoài nghi.

Bởi vì bắc bộ hiểm vực chính là đại biểu cho địa phương quỷ dị, gian hiểm, cái gì cũng không biết, cũng vô pháp tìm hiểu, vô pháp lý giải.

“Bắc bộ hiểm vực!” Kích Vu đứng bật dậy, đồng thời lông mày cũng giãn ra: “Cũng chỉ có nguyên nhân này, cũng chỉ có bắc bộ hiểm vực là nơi mà tiên giới và tu chân giới không có cách nào tìm hiểu, nơi đó ngay đến cả Tiên Đế cũng không dám chạy loạn!”

Trương Tinh Phong đương nhiên biết, bắc bộ hiểm vực thuộc về biên giới phía bắc của Tu chân giới, là nơi cực bắc. Đương nhiên có thực là cực bắc hay không thì không ai biết được, bởi vì không ai rõ biên giới phía bắc rộng lớn đến mức nào, nguyên nhân là vì bắc bộ hiểm vực vô cùng hiểm ác.

Mặc dù tại những địa phương tương đối an toàn cũng có tu chân môn phái, nhưng những tu chân môn phái này không hề có liên hệ gì đến ngũ đại thánh địa. Bởi vì bọn họ là độc lập, bọn họ cũng không có cách nào rời khỏi địa bàn của mình. Phải nói là không dám rời khỏi, bởi vì bắc bộ hiểm vực đâu đâu cũng có nguy hiểm.

Đó là địa phương nổi tiếng nhất, còn là tam đại tuyệt cảnh mà ngay đến cả Tiên Đế cũng không dám thoải mái tiến vào.

Trương Tinh Phong nghi hoặc nói:

- Ngài vì sao lại nói ta đến từ Tử Vực, Tử Vực là nơi như thế nào?

Trương Tinh Phong cho rằng mình hiểu rất rõ về tu chân giới, nhưng hắn cho đến giờ vẫn không biết Tử Vực là địa phương như thế nào.

Kích Vu chăm chú nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng cân nhắc thiệt hơn: “Bỏ đi, nếu như muốn hắn gia nhập cùng với ta, vậy thì phải có chút biểu

hiện, nếu không vị Tinh Phong chân nhân trước mặt này có thể hoài nghi đối với Minh Dương Tông ta!”

- Tinh Phong chân nhân, vì ngài cũng là tiên nhân, ta sẽ nói cho ngài biết. Nhưng ta hy vọng, ngài không đem điều này nói cho người khác. Đây là bí mật của thất đại tông phái, cả tu chân giới cũng không nhiều người biết!

Kích Vu nghiêm túc nói.

Trương Tinh Phong trong lòng vui vẻ. Hắn hiện tại thực lực không tồi, thiếu sót duy nhất chính là hiểu biết về những bí ẩn của Tu chân giới. Những bí ẩn này có tác dụng rất lớn đối với tông phái, chẳng hạn như Tử Vực.

Kích Vu cười nói:

- Ngài biết không? Giữa tiên giới và ma giới chẳng qua chỉ có một đạo kết giới mà thôi. Kết giới vô hình ở tại cực nam!

Trương Tinh Phong nghi hoặc nói:

- Ngài nói, ma giới và tiên giới chỉ cách nhau một đạo kết giới?

Kích Vu gật đầu nói:

- Ta nói cho ngài biết. Kỳ thật, tu chân giới, tiên giới và ma giới đều thuộc cùng một không gian!

Nghe đến đây, Trương Tinh Phong trong lòng kinh ngạc, nhưng hắn vẫn yên lặng tiếp tục lắng nghe.

- Sau đó, không gian này bị phân làm hai bộ phận, phía nam là ma giới, phía bắc là tiên giới. Hơn nữa bên trong tu chân giới lại có một tiên giới. Có thể nói là tiên giới chẳng qua chỉ là giới trong giới!

“Giới trong giới?” Trương Tinh Phong kinh ngạc. Trong lòng tu chân giả bọn hắn, tiên giới hẳn phải là một địa phương cao cấp hơn tu chân giới. Nhưng hiện tại nghe Kích Vu nói, dường như tiên giới chỉ là một không gian bên trong tu chân giới.

Kích Vu nhìn Trương Tinh Phong, tiếp tục nói:

- Theo truyền thuyết, tiên giới là do một người có đại thần thông sáng tạo nên!

“Sáng tạo tiên giới?” Trương Tinh Phong trong lòng chấn động, tâm linh cũng bị kích động mạnh mẽ. Sáng tạo tiên giới, đó là chuyện khó tin đến

mức nào? Trương Tinh Phong chỉ nghĩ đến thôi đã cảm thấy nhiệt huyết sôi trào. Đây là thần thông cường đại đến mức nào?

- Được rồi, chúng ta lại nói đến Tử Vực. Ở giữa tiên giới và ma giới có một thông đạo rất lớn. Bên trong thông đạo này có một thành thị, chính là Thiên Tiệm Thành, cũng là thành thị duy nhất không có chiến tranh!

Kích Vu lên tiếng.

- Nhưng chung quanh Thiên Tiệm Thành lại chính là chiến trường của tiên giới và ma giới, chỉ có Thiên Tiệm Thành là nơi duy nhất không có chiến đấu. Bên trong Thiên Tiệm Thành, ngài có thể mua bán, có thể dùng ma tinh đổi lấy tiên tinh ... vân ... vân. Chiến trường này còn có một tên gọi khác, chính là Tử Vực!

Ánh mắt của Kích Vu chợt sáng lên.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Thiên Tâm Kiếp Nạn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Tử Vực?

Trương Tinh Phong nhíu mày. Nơi đó là chiến trường của tiên ma hai giới, điều này quả thật hẳn chưa từng nghĩ đến.

Kích Vu gật đầu nói:

- Đúng, chính là nơi đó! Cũng không biết đã có bao nhiêu cao thủ của tiên ma hai giới vùi thân tại đó. Nơi đó hoàn toàn là một vùng đất tử vong, tiên nhân bình thường tiến vào chỉ có con đường chết!

Ngữ khí của Kích Vu tỏ ra tàn khốc.

- Bởi vì quân đội của hai phe ma giới và tiên giới đều không ngừng tuần tra, mỗi khi gặp phải người của đối phương sẽ lập tức giết chết không tha, bởi vì bọn họ lo sợ có người xâm nhập vào khu vực của mình. Khó khăn lớn nhất của Tử Vực chính là nó quá rộng, hơn nữa bởi vì nó nằm bên trong thông đạo, cho nên nơi này căn bản là không thể thuận di, chỉ có thể chậm rãi bay vào. Trừ phi là có tinh diệp, nhưng sự trân quý của tinh diệp có lẽ ngài cũng đã biết, bình thường chỉ có Tiên Quân mới có tư cách sở hữu, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không có!

Trương Tinh Phong trong lòng cười thầm: “Đáng tiếc lão huynh ngươi lại không biết ta có đến mấy cái tinh diệp!” Đối với việc này, Trương Tinh Phong cảm thấy rất cao hứng. Sự trân quý của tinh diệp tuyệt đối có thể so sánh với thần khí. Cho dù là ở tiên giới, số lượng tinh diệp cũng ít hơn so với thần khí, từ điểm này có thể biết được tinh diệp trân quý đến mức nào.

Kích Vu đột nhiên nở nụ cười:

- Nhưng mà chính vì có sự tồn tại của Tử Vực, cho nên tiên nhân tại tu chân giới ngày càng tăng lên!

Trương Tinh Phong nghi hoặc:

- Ngài nói tiên nhân từ tiên giới chạy đến Tu chân giới?

Kích Vu nhìn Trương Tinh Phong, khen ngợi nói:

- Chân nhân quả nhiên lợi hại, chỉ có điều cũng không đơn giản như ngài tưởng tượng. Thứ nhất, từ bên trong Tử Vực chạy ra, khả năng thành công là rất nhỏ. Thứ hai, tiên giới quản lý rất nghiêm ngặt đối với tiên nhân, làm sao có thể để cho bọn họ tùy ý ly khai?

Trương Tinh Phong suy nghĩ. Cũng đúng, tiên giới làm sao có thể không biết đến thông đạo này. Nhưng nếu như vậy một số lượng lớn tiên nhân làm sao có thể rời đi?

Kích Vu mỉm cười nói:

- Nhưng mà tiên giới cũng không có biện pháp thập phần hữu hiệu. Bình thường tiên nhân tại tiên giới hoàn toàn bị bọn họ khống chế không thể ly khai. Nhưng một khi đến Tử Vực, nên biết rằng Tử Vực có liên hệ với tu chân giới, những cao thủ tiên giới cũng không có thực lực tại tu chân giới rộng lớn tìm kiếm một tiên nhân, càng huống chi bọn họ cũng không quan tâm!

Trương Tinh Phong nhíu mày, hẳn cảm giác lời nói của Kích Vu có chút mâu thuẫn. Một hồi thì nói tiên giới sẽ không tùy ý để tiên nhân ly khai, một hồi lại nói tiên giới cũng không quan tâm đến việc tiên nhân rời đi.

Kích Vu dường như hiểu được nghi hoặc của Trương Tinh Phong, liền lên tiếng:

- Tiên giới đương nhiên là phải khống chế tiên nhân. Nếu như một số lượng lớn tiên nhân xuất hiện tại tu chân giới, vậy thì tu chân giới còn không hỗn loạn hay sao? Nhưng những tiên nhân may mắn sống sót bên trong Tử Vực thì tiên giới lại không thể quản lý được. Tinh Phong chân nhân, ngài có biết tiên giới quản lý tiên nhân như thế nào không?

Trương Tinh Phong lắc đầu, hẳn thật sự muốn biết tiên giới làm cách nào để khống chế tiên nhân. Mặc dù có những mật pháp khống chế được sinh mệnh đối phương, có thể biết được đối phương đang ở nơi nào, nhưng mà tiên giới làm sao có dùng thủ đoạn như vậy? Làm như vậy nói không chừng tiên nhân sẽ tạo phản!

Kích Vu lên tiếng:

- Tiên nhân tại tiên giới chỉ có từ bên trong Tử Vực mới có thể đến được tu chân giới. Mà bên trong Tử Vực, tinh diệu là trân quý nhất. Tiên giới sử dụng khoảng gần trăm tinh diệu, mỗi tinh diệu đều chứa một đại đội tiên nhân gần cả ngàn người. Tại Tử Vực chỉ có tinh diệu mới có thể bảo đảm an toàn cho bọn họ. Khi mà những đội ngũ này tiến vào một khu vực bên trong Tử Vực, gặp phải cao thủ ma giới, đương nhiên là phải chiến đấu. Nếu như chiến đấu thất bại, tinh diệu sẽ bị ma nguyên lực công kích, đến lúc đó chủ nhân của tinh diệu trong nháy mắt sẽ thu hồi tinh diệu lại, đội ngũ bên trong tinh diệu sẽ bị tiên giới bỏ rơi. Những tiên nhân may mắn sống sót trong đội ngũ này sẽ được tự do, nhưng có bao nhiêu người có thể chạy ra khỏi Tử Vực đây?

Trương Tinh Phong đột nhiên lên tiếng hỏi:

- Chủ nhân của tinh diệu không đi theo đại đội sao?

Kích Vu quả quyết nói:

- Đương nhiên là không! Những tinh diệu này là do ba vị Tiên Đế và các Tiên Quân thủ hạ cùng với những cao thủ khác khống chế. Bọn họ một khi phát hiện có ma nguyên lực xâm nhập, muốn cướp lấy tinh diệu, trong nháy mắt thu hồi tinh diệu về!

Trương Tinh Phong trong lòng đã minh bạch. Chỉ khi nào giết chết những tiên nhân này, người của ma giới mới có cơ hội cướp lấy tinh diệu. Một khi bọn họ sử dụng ma nguyên lực, những cao thủ của tiên giới sẽ lập tức thu hồi tinh diệu về. Trong lòng có chút cảm thán: “Người của tiên giới thật sự là quá tàn nhẫn, thu hồi tinh diệu một cách dứt khoát, bất kể sự sống chết của những tiên nhân còn lại!”

Kỳ thật hẳn cũng hiểu rõ. Những tiên nhân hạ cấp này tại tiên giới căn bản là không có địa vị gì, cũng không có nhiều tác dụng. Tính mạng của mấy trăm người bọn họ cũng không bằng một kiện tinh diệu.

Kích Vu đột nhiên thở dài:

- Đáng tiếc Tử Vực thật sự quá lớn, lại thêm vô cùng nguy hiểm. Một số tiên nhân may mắn sống sót sau trận chiến đều chết dần bên trong Tử Vực. Ngài có biết trong số một ngàn tiên nhân muốn chạy ra, có bao nhiêu người đến được Tu chân giới hay không?

Trương Tinh Phong lắc đầu.

Kích Vu thở dài:

- Chỉ có khoảng mười người! Đáng tiếc, những người chạy ra được đều không phải là cao thủ chân chính, thông thường cao nhất cũng chỉ là La Thiên Thượng Tiên. Bao nhiêu năm rồi, số lượng tiên nhân chạy ra được có lẽ cũng đã hơn một ngàn, nhưng chỉ có duy nhất một Đại La Kim Tiên. Nếu như có thêm vài Đại La Kim Tiên đến đây thì tốt biết bao!

Trương Tinh Phong trong lòng chột động. Kích Vu không ngừng than thở, hơn nữa dường như hằn đối với La Thiên Thượng Tiên không quan tâm lắm, nhưng đối với Đại La Kim Tiên thì lại thập phần coi trọng. Có lẽ đây chính là nguyên nhân mà Kích Vu mời mình đến đây.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Tông chủ, ngài có thể nói cho ta biết vì sao lại coi trọng Đại La Kim Tiên như vậy hay không? Đương nhiên, ngài nên tin tưởng vào thành ý của ta!

Ánh mắt của Trương Tinh Phong trong sáng vô cùng. Kích Vu nhìn thoáng qua Trương Tinh Phong, chỉ cười cười không nói gì.

- Tinh Phong chân nhân, nghe nói ngài là người của Thiên Tâm Tông?

Kích Vu đột nhiên nói sang chuyện khác.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Đúng vậy, ta đã hơn trăm năm rồi không trở về, cũng không biết hiện tại Thiên Tâm Tông như thế nào? Ha ha, ta đến nơi này nhưng vẫn chưa trở về môn phái, có phải là có chút quên mất bốn phận rồi hay không? Ha ha ha!

Kích Vu sắc mặt biến đổi nói:

- Tinh Phong chân nhân, theo như ta biết, hiện tại Thiên Tâm Tông đang phải đối mặt với một kiếp nạn chưa từng có từ trước đến nay. Hơn nữa thế lực của đối thủ vô cùng cường đại, tuyệt đối vượt xa sự tưởng tượng của ngài!

Trương Tinh Phong trong lòng chấn động: “Kiếp nạn chưa từng có từ trước đến nay!”

- Hy vọng người nói cho ta biết, Thiên Tâm Tông rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Trương Tinh Phong không còn chú ý đến câu chuyện vừa rồi của Kích Vu, tâm tư của hắn bây giờ đều đặt hết vào Thiên Tâm Tông!

Thiên Tâm Tông gặp phải kiếp nạn!

Lúc này, lửa giận trong lòng hắn bốc lên. Tại Thiên Tâm Tông, Trương Tinh Phong đã trải thời gian dài nhất trong cuộc đời của hắn. Suốt hơn ba ngàn năm, cảm tình của hắn đối với Thiên Tâm Tông vô cùng thâm hậu, bây giờ lại nghe tin tông môn của mình gặp nạn!

- Là ai? Là kẻ nào đối nghịch với Thiên Tâm Tông ta!

Hàn khí trên người hắn bắt đầu phát ra.

Kích Vu nghiêm mặt nói:

- Ta nói cho ngài biết, muốn diệt Thiên Tâm Tông của ngài chẳng qua chỉ là một môn phái bình thường, nhưng đằng sau nó còn có một tông phái vô cùng cường đại. Thế lực của tông phái này lớn hơn rất nhiều so với sự tưởng tượng của ngài, cho dù là ta Minh Dương Tông của ta cũng vô pháp kháng cự!

Trương Tinh Phong trong lòng chấn kinh. Minh Dương Tông cũng vô pháp chống lại, thế lực này mạnh đến mức nào? Cả tu chân giới cũng chỉ có ba tông phái có thế lực như vậy. “Phong Duyên Môn”, “Thiên Long Phái”, còn có tông phái mạnh nhất là “Tử Hà Cảnh”. Bất kỳ một thế lực nào trong số đó hắn cũng không thể chống lại được.

Kích Vu mỉm cười nói:

- Chân nhân không cần phải lo lắng. Ngài có biết tại sao ta mời ngài đến đây không?

Trương Tinh Phong kìm nén sự lo lắng trong lòng. Hắn biết Kích Vu nói như vậy, khẳng định là có thâm ý, cho nên chú ý lắng nghe

Kích Vu tiếp tục nói:

- Bởi vì ta hy vọng Minh Dương Tông cùng với Thiên tâm tông hợp lại thành Minh Tông!

Minh Tông!

Trương Tinh Phong trong lòng kinh ngạc. Minh Dương Tông chính là một trong bảy đại tông phái, còn Thiên Tâm Tông hiện tại chỉ là một môn phái bình thường mà thôi, chênh lệch thật sự rất lớn!

Kích Vu đứng lên, đi đến trước mặt Trương Tinh Phong, trình trọng nói:

- Ta nói cho ngài biết, tại tu chân giới, tông phái có thế lực càng lớn thì tại tiên giới thực lực mới có thể càng mạnh. Bởi vì tu chân giới là cơ sở của tiên giới!

Đối với lời nói của Kích Vu, Trương Tinh Phong đã minh bạch. Nhưng hẳn vẫn không hiểu tại sao Kích Vu lại muốn cùng Thiên tâm tông hợp thành Minh Tông, khi đó địa vị của Thiên Tâm Tông sẽ ngang hàng với Minh Dương Tông. Cho dù có một chút quan hệ chính phụ, nhưng địa vị vẫn là bình đẳng.

Kích Vu tiếp tục nói:

- Mà tại tu chân giới, làm cách nào để cho thế lực của mình càng mạnh hơn?

Kích Vu nhìn Trương Tinh Phong, nở một nụ cười đầy hàm ý:

- Chỉ có tiên nhân, tiên nhân của bốn môn! Chỉ có tiên nhân càng nhiều, bốn môn mới có hy vọng!

- Nếu như mời tiên nhân đến. Thứ nhất, bọn họ cũng có tông phái riêng, không thể nào toàn tâm phục vụ vì bốn môn. Thứ hai, bốn môn cũng không yên tâm để cho bọn họ tham gia những sự tình quan trọng!

Kích Vu nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Đối với những tiên nhân này, chúng ta chỉ có một biện pháp, đó là để cho tông phái của bọn họ trở thành chi nhánh của chúng ta!

Trương Tinh Phong trong lòng chợt động, mỉm cười nhìn về phía Kích Vu:

- Vậy thì tại sao ngài lại không để Thiên Tâm Tông ta trở thành chi nhánh của ngài, mà lại muốn thành lập Minh Tông!

Kích Vu cười nói:

- Bởi vì các ngài có hai Đại La Kim Tiên! Thực lực cường đại này hoàn toàn ngang ngửa với một nửa thực lực của siêu đại tông phái, cho nên ta mới mời Thiên Tâm Tông cùng với Minh Dương Tông hợp thành Minh Tông!

Kích Vu nhìn về phía Trương Tinh Phong, tỏ ra rất có thành ý. Trương Tinh Phong cũng mỉm cười đáp lễ. Kích Vu tiếp tục nói:

- Tinh Phong chân nhân, ngài có biết làm cách nào để người của môn phái đột phá thành tiên nhân không bị gọi về tiên giới, hơn nữa còn có thể lưu lại tông phái hay không?

Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ: “Đến rồi, đây mới là mục đích chính!”

Trương Tinh Phong đương nhiên lắc đầu tỏ vẻ không biết. Kịch Vu lên tiếng:

- Đây là bí mật của thất đại tông phái, nhưng Thiên Tâm Tông đã có hai vị Đại La Kim Tiên, đương nhiên là có tư cách để biết. Tại cực bắc hiểm cực có một tinh cầu, chúng ta gọi nó là Ma Vực. Tại Ma vực có một bảo vật, tên gọi của nó là thể thân thạch!

- Thể thân thạch?

Trương Tinh Phong phảng phất như hiểu được điều gì .

- Đúng, chính là thể thân thạch! Bảy đại tông phái cứ một ngàn năm sẽ tranh đoạt bảo vật này một lần. Công hiệu lớn nhất của thể thân thạch là có khả năng biến ảo thành một người, hơn nữa trong khoảng một thời gian còn hoàn toàn có thể thay thế người đó!

Kịch Vu nở nụ cười.

Kịch Vu lại nói:

- Ngài có biết tiên giới làm cách nào để biết những cao thủ Đại Thành kỳ đột phá thành tiên nhân hay không? Chẳng lẽ ngài cho rằng tiên giới có thể quan sát cả tu chân giới? Đáng cười, tiên giới chẳng qua chỉ là một không gian bên trong tu chân giới mà thôi!

Trương Tinh Phong cũng có chút nghi hoặc. Đúng vậy, tiên giới làm sao có thể biết được những tiên nhân đột phá? Thần thức của ai lại có thể quan sát cả tu chân giới? Nên biết rằng tu chân giới lớn đến mức nào đến bây giờ cũng không ai biết!

Kịch Vu lên tiếng:

- Biện pháp của tiên giới rất đơn giản. Đó là khi tu chân giả độ kiếp, thiên kiếp giáng xuống, năng lượng cường đại của nó rất dễ dàng khiến cho tiên nhân chuyên môn phụ trách tại tiên giới cảm ứng được. Khi tu chân giả độ

kiếp thành công, tiên nhân này sẽ hạ một ấn ký lên trên người đó, sau này sẽ dễ dàng phân biệt!

Trương Tinh Phong đã minh bạch, năng lượng cường đại của thiên kiếp ngay cả hắc cũng có thể dễ dàng cảm nhận được. hạ một đạo ấn ký trên thân một tu chân giả vừa mới độ kiếp thành công, quả thật là một chuyện vô cùng đơn giản. Có ấn ký này, tiên giới đương nhiên sẽ biết khi nào những tu chân giả này sắp trở thành tiên nhân.

- Thế thân thạch chính là một chiêu dùng để đối phó với tiên giới. Đồng thời nó cũng chính là phương pháp tốt nhất để độ kiếp thành công!

Kích Vu mỉm cười:

- Thế thân thạch có thể biến thành hình dạng bản thân, thậm chí ngay cả thiên kiếp cũng không thể phân biệt được. Đây chính là chỗ trân quý của thế thân thạch. Khi thiên kiếp đánh tan phân thân do thế thân thạch biến thành, thiên kiếp sẽ cho rằng độ kiếp thất bại nên sẽ rút đi. Còn người độ kiếp thì vẫn có thể tiếp tục tu luyện, trực tiếp tiến vào Đại Thành kỳ. Mà cao thủ của tiên giới cũng sẽ cho rằng độ kiếp thất bại. Tu chân giả đó sau này sẽ không bị gọi vào tiên giới!

Trương Tinh Phong gật đầu, hắc đã minh bạch. Thế thân thạch trong một khoảng thời gian hoàn toàn có thể thay thế chính mình, có thể thay thế bản đến tiếp nhận thiên kiếp. Thế thân thạch đương nhiên sẽ bị thiên kiếp hủy diệt, đồng thời người của tiên giới cũng sẽ cho rằng độ kiếp thất bại .

Nói như vậy, thế thân thạch có thể tránh khỏi sự quản chế của tiên giới!

- Thế thân thạch này làm cách nào tìm được?

Trương Tinh Phong đã biết thế thân thạch quan trọng đến mức nào. Chỉ cần có đủ thế thân thạch thì có thể khiến cho môn nhân của mình ở lại tu chân giới, không phải đến tiên giới, theo đó tông phái của mình cũng cường đại hơn.

- Thế thân thạch chỉ có tại Ma Vực bên trong cực bắc hiểm vực. Không có thực lực Đại La Kim Tiên căn bản không thể hành động, bởi vì lực hút cường đại bên trong Ma vực chỉ có Đại La Kim Tiên mới có thể kháng cự được. Hơn nữa thế thân thạch chỉ có bên trong một sơn cốc ở trung ương

Ma Vực. Sơn cốc này một ngàn năm mới mở ra một lần, đó chính là cơ hội của chúng ta!

Kích Vu nói đến đây, Trương Tinh Phong đã hoàn toàn hiểu rõ.

- Tốt, ta đáp ứng!

Lúc này, trong lòng hần lại nổi lên tâm tư khác.

- Tông chủ hãy nói cho ta biết, rốt cuộc là ai đứng sau lưng đối phó với Thiên Tâm Tông ta?

Trương Tinh Phong lập tức quay lại sự tình mà hần muốn biết nhất.

Kích Vu nhìn Trương Tinh Phong một lúc, ngập ngừng nói:

- Tử Hà Cảnh!

Tử Hà Cảnh, tông phái cường đại nhất trong thất đại tông phái. Tại tiên giới, thế lực của Tử Vi đại đế cũng là mạnh nhất. Trương Tinh Phong đột nhiên thấy một trận áp lực cường đại.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong cảm thấy một lực lượng quen thuộc, đó chính là lực lượng “Thiên Linh Quyết” của Thiên Tâm Tông. Với thực lực cường đại của hần hiện giờ có thể dễ dàng cảm nhận được cỗ lực lượng này đang yếu dần.

“Không tốt!” Trương Tinh Phong trong lòng vừa động, thân hình lóe lên biến mất khỏi nội đường.

“Bất luận là kẻ nào, đối đầu với Thiên tâm tông ta chỉ có một kết quả, trọn đời không thể siêu sinh!” Trương Tinh Phong trong lòng bắt đầu điên cuồng. Dựa vào cỗ lực lượng của Thiên Linh Quyết, hần hoàn toàn có thể biết được lúc này nơi đó đang xảy ra chuyện gì.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Nộ Hỏa Trùng Thiên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Toái Phong, lúc này là người có bối phận cao nhất tại Thiên Tâm Tông, công lực cao hơn cả sư huynh Toái Vũ (cũng chính là Trương Tinh Phong trước khi chuyển thế). Hai sư huynh đệ cũng chính là trụ cột của Thiên Tâm Tông

Toái Phong là đồ đệ mà sư phụ của Toái Vũ Lăng Tinh Tử chân nhân thu nhận trước khi phi thăng. Đương nhiên Lăng Tinh Tử không có thời gian để dạy dỗ Toái Phong, Toái Phong tu chân có thể nói hoàn toàn do Toái Vũ dạy cho. Hai sư huynh đệ cảm tình vô cùng nồng hậu. Năm đó khi Toái Phong bắt đầu tu chân thì Toái Vũ đã có gần hai ngàn năm tu chân lịch sử, đã đạt đến Hợp thể tiền kỳ. Toái Phong dưới sự quan tâm của Toái Vũ bắt đầu chậm rãi tu luyện. Toái Vũ có thể nói là đã xem Toái Phong như đệ đệ, mà Toái Phong cũng đã xem Toái Vũ như là đại ca của mình.

Sau khi Toái Phong tu chân một ngàn sáu trăm năm, cũng chính là hơn một trăm năm trước đây, Toái Vũ độ kiếp thất bại, một cây cột lớn của Thiên Tâm Tông chính thức mất đi. Gần mười năm sau, Toái Phong lại độ kiếp thành công, dường như Thiên Tâm Tông sẽ càng thêm hưng thịnh.

Thế nhưng sự thật lại trái ngược, nguyên nhân là vì tác dụng của Toái Vũ có với một cao thủ Đại Thành kỳ còn lớn hơn rất nhiều. Toái vũ đã có hơn ba ngàn năm tu chân lịch sử, những lão bằng hữu có quan hệ tốt với hắn đa số đều là trưởng bối của các tông môn, đại bộ phận đều đã trở thành tiên nhân. Người của những tông môn này bởi vì nguyên nhân trưởng bối nên đối với Toái Vũ rất tôn kính. Hơn nữa Toái Vũ còn có không ít những bằng hữu tu luyện cùng thời bình giải tu thành tán tiên, điều này dẫn đến sau lưng Toái Vũ có ẩn giấu một thế lực cường đại.

Thế nhưng sau khi Toái Vũ độ kiếp thất bại, thế lực này cũng biến mất. Thiên Tâm Tông chỉ còn lại một Đại Thành kỳ cao thủ căn bản không gây

lo ngại gì cho các tông phái khác

Mười năm trước, Toa Ly Tông, môn phái cùng sinh sống với Thiên Tâm Tông tại Thiên Diễn Tinh, bắt đầu chèn ép Thiên Tâm Tông. Trước tiên là cướp đoạt một phân bộ tu chân tinh cầu cấp hai duy nhất của Thiên Tâm Tông.

Đối với việc này, Thiên Tâm Tông cũng đã nghĩ rất nhiều biện pháp. Thế nhưng rất nhiều môn phái đều ủng hộ Toa Ly Tông, hơn nữa thực lực bản thân của Toa Ly Tông cũng mạnh hơn Thiên Tâm Tông rất nhiều. Sự tồn tại của ba cao thủ Đại thành kỳ khiến cho Thiên Tâm Tông không có biện pháp nào, bởi vì tu chân giới là nơi cường giả vi tôn.

Thế nhưng tốt xấu gì Thiên Tâm Tông cũng là một môn phái phổ thông tại tu chân giới, bên trong cũng có mấy ngàn tu chân cao thủ. Dưới sự lãnh đạo của Toái Phong, mặc dù quy mô ngày càng thu hẹp dần, nhưng lực lượng thì vẫn không thay đổi nhiều. Lực lượng của một tông phái được đánh giá dựa trên số lượng cao thủ, Thiên Tâm Tông mười năm nay mặc dù bị chèn ép, nhưng số lượng cao thủ so với trước kia vẫn không thay đổi.

*** **

Phụ lục về cấp bậc tông phái:

Siêu đại tông phái: Có vài chục vạn tu chân giả.

Tông phái lớn: Có vài vạn tu chân giả.

Tông phái phổ thông (bình thường): Có vài ngàn tu chân giả.

Tông phái nhỏ: Có ít hơn một ngàn tu chân giả.

*** **

Nhưng tương lai của một tông phái là ở tại những đệ tử mới thu nhận. Do bị chèn ép nên số lượng đệ tử mà Thiên Tâm Tông thu nhận được càng ngày càng ít. Có thể đoán được sau một trăm năm nữa, Thiên Tâm Tông sẽ chính thức suy tàn, trở thành một tông phái nhỏ.

Thế nhưng sự thật lại càng tàn nhẫn!

Toa Ly Tông có một trưởng bối đã sớm thành tiên. Thế nhưng tại một năm trước, vị trưởng bối đột nhiên lại quay về Toa Ly Tông. Bất kể tiên nhân này làm cách nào quay về được tu chân giới, nhưng việc này thật sự đã xảy ra.

Thiên Tâm Tông lúc đầu hy vọng vị tiên nhân này có thể phân rõ đúng sai, ngăn cản hành vi của Toa Ly Tông. Thế nhưng sự thật lại khiến cho bọn họ phải thất vọng, bởi vì vị tiên nhân này lại ủng hộ tông phái của mình, hành động ngày càng táo tợn hơn.

Đầu tiên, Toa Ly Tông hoàn toàn chiếm cứ tất cả trú địa mà Thiên Tâm Tông sở hữu tại tu chân giới. Kỳ thật cái gọi là “sở hữu” trú địa này chính là những tinh cầu do những phạm nhân làm chủ. Những trú địa này cũng chính là hơn phân nửa nguồn đệ tử của Thiên Tâm Tông. Bước đầu tiên của Toa ly tông chính là muốn Thiên Tâm Tông phải bị tuyệt diệt.

Bước thứ hai, Toa ly tông bắt đầu cướp đoạt những thiên tài địa bảo thuộc về Thiên Tâm Tông. Nên biết rằng tu chân cần rất nhiều tài liệu, chỉ riêng khoản phi kiếm thôi đã cần rất nhiều nguyên liệu. Có thể thấy được Toa Ly Tông âm hiểm như thế nào.

Bước thứ ba, Toa Ly Tông lại dùng một số linh đan và phi kiếm dụ dỗ những đệ tử cấp thấp của Thiên Tâm Tông. Điều khiến cho những trưởng lão của Thiên Tâm Tông phẫn nộ, chính là hơn phân nửa đệ tử đã bị dẫn dụ rời đi.

Một đệ tử bị dẫn dụ đã nói như sau: “Tại Thiên Tâm Tông không có linh đan, không có phi kiếm, hơn nữa trú địa cũng không có, tương lai của tông phái sau này có thể tưởng tượng được. Ta làm sao có thể ở lại một tông phái không có tiền đồ?”

Mặc dù chỉ có một đệ tử lên tiếng, nhưng trong lòng các vị trưởng lão đều biết, đại bộ phận đệ tử của Thiên Tâm Tông đều nghĩ như vậy.

Ngăn ngùi một năm, những đệ tử cơ sở của Thiên Tâm Tông đã rời đi hơn phân nửa, khiến cho nhân số của Thiên Tâm Tông giảm xuống dưới một ngàn, một con số thấp nhất từ trước đến nay.

Không đến một ngàn, điều này đại biểu cho cái gì? Nó đại biểu cho việc Thiên Tâm Tông đã suy tàn trở thành một môn phái nhỏ.

Điều này khiến cho các trưởng lão và hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông thương tâm không thôi. Đây là sỉ nhục, một sự sỉ nhục thuộc về đời này của bọn họ. Bọn họ vẫn còn nhớ kỹ, năm đó khi còn Toái Vũ cục diện của Thiên Tâm Tông là phồn vinh nhất. Mặc dù lúc ấy Thiên Tâm Tông không

phải là một môn phái lớn, nhưng năm đó Thiên Tâm Tông vẫn có thể có được một trú địa tại một tu chân tinh cầu cấp một như Minh Linh Tinh.

Nên biết rằng, có được trú địa tại Minh Linh Tinh đều là những tông phái lớn, chỉ có duy nhất Thiên Tâm Tông là tông phái phổ thông. Mặc dù cuối cùng bị Ô Nghiễn Tông đoạt mất, nhưng dù sao cũng đã từng sở hữu. Có thể tưởng tượng được, năm đó ảnh hưởng của Thiên Tâm Tông lớn như thế nào.

Các trưởng lão của Thiên Tâm Tông đều không hiểu. Luận về thực lực, Thiên Tâm Tông lúc này so với năm đó còn mạnh hơn. Năm đó Thiên Tâm Tông không hề có một cao thủ Đại thành kỳ nào, mạnh nhất cũng chính là Toái Vũ. Hiện tại mặc dù số đệ tử có ít đi, nhưng hạch tâm đệ tử thì lại không hề giảm bớt, lực chiến đấu không thể thay đổi, nhưng bây giờ Thiên Tâm Tông lại trở thành một tông phái nhỏ.

Suy nghĩ một thời gian dài, các trưởng lão của Thiên Tâm Tông mới hiểu được, nguyên nhân chính là vì mạng lưới quan hệ của Toái Vũ. Bởi vì Toái Vũ đã tu chân lâu đời, quan hệ tốt không chỉ với các tán tiên mà còn có những tiên nhân trưởng bối của các tông phái. Hầu như rất nhiều tông phái đều nể mặt Toái Vũ, điều này khiến Thiên Tâm Tông rất được ủng hộ. Nhưng sau đó Toái Vũ độ kiếp thất bại, Toa Ly Tông đã không còn úy kỵ, cho nên mới dẫn đến cục diện như ngày hôm nay.

- Toái Phong, ha ha, người cho rằng chạy đến Minh Linh Tinh là có thể giữ được mạng hay sao? Ha ha, sau khi người chết, Thiên Tâm Tông sẽ không còn một cao thủ nào. À, Toái Phong, người nói thử xem, cao thủ Đại Thành kỳ như người lại bị một cao thủ Hợp Thể kỳ như ta giết chết, có phải có chút bi ai không?

Một nam tử mặc y phục màu đen dường như rất đặc ý, cổ tình đùa giỡn Toái Phong.

Toái Phong cười khổ. Đại Thành Kỳ cao thủ? Bị Ngộ Thần lão đạo của Toa Ly Tông sử dụng kỹ năng của tiên nhân, khiến cho nguyên anh của hắn bị trọng thương. Hiện tại thực lực cao nhất mà hắn có thể phát huy chỉ khoảng ở mức Phân Thân kỳ. Ngộ Thần lão đạo phái ra một cao thủ Hợp thể kỳ truy sát đã là nể mặt lắm rồi.

- Tiểu bối, Toái Phong ta hôm nay lại chết dưới tay ngươi, quả thật là một sự sỉ nhục! Toái Vũ sư huynh, sư đệ sắp đi gặp huynh đây!

Toái Phong trong lòng bi thống. Nguyên anh đã trọng thương lập tức bắt đầu bạo phát lực lượng hùng hậu, dựa theo mật pháp bắt đầu sử dụng một chiêu cuối cùng trong “Thiên Linh Quyết”.

- Tiểu Phong!

Phảng phất như gió một cơn gió mát, thanh âm thân thiết đó đã thổi qua qua thời gian mấy trăm năm. Toái Phong phảng phất như trở lại những ngày sống cùng với sư huynh Toái Vũ, bên tai nghe được tiếng gọi của sư huynh. Trương Tinh Phong nhìn thấy bộ dạng của Toái Phong, trong lòng cảm thấy đau xót. Một sư đệ vô cùng đơn thuần, từ nhỏ đã được Lăng Tinh Tử thu làm đệ tử, một ngàn năm chưa từng hạ sơn, luôn luôn nghe theo chỉ bảo của mình. Cảm tình của hắn đối với sư đệ vô cùng sâu đậm.

- Tiểu Phong!

Trương Tinh Phong gọi lớn. Vô cực lực trên tay trong nháy mắt truyền vào bên trong cơ thể của Toái Phong. Lực lượng cường đại nhanh chóng ngăn cản hành động điên cuồng của hắn. Nếu như để Toái Phong tiếp tục, kết quả chính là tự bạo!

Vô cực lực cường đại của Trương Tinh Phong rất nhanh đã dễ dàng phá bỏ cấm chế do tiên nguyên lực lưu lại trên nguyên anh của Toái Phong.

- Toái Vũ sư huynh!

Toái Phong mở mắt ra. Từ khi Trương Tinh Phong bắt đầu chữa trị thân thể, hắn đã biết thanh âm vừa rồi không phải là ảo giác, mà là sự thật. Chỉ là hắn vẫn cảm thấy khó tin vào sự thật này.

Trương Tinh Phong nhìn Toái Phong, trong lòng cảm thấy đau xót. Hắn vẫn luôn luôn xem Toái Phong như là đệ đệ của mình. Nhưng bộ dạng tiều tụy của Toái Phong lúc này nói cho hắn biết, Thiên Tâm Tông quả thật đã gặp phải kiếp nạn.

- Tiên bối là ai ? Đây là chuyện giữa Toa Ly Tông và Thiên Tâm Tông. Thái thượng trưởng lão hiện giờ của bốn tông là Ngô Thần tiên nhân, hy vọng tiên bối không nên nhúng tay vào chuyện này!

Diêm Đường nhìn thấy Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện, trong lòng chấn động.

Thuấn di! Đây là kỹ năng của tiên nhân. Đối với vị tiên nhân đột nhiên xuất hiện này, Diêm Đường không dám chậm trễ, lập tức lễ phép lên tiếng. Hơn nữa còn lập tức đem tính danh của người đứng đầu Toa Ly Tông là Ngộ Thần tiên nhân báo ra, hy vọng đối phương sẽ không nhúng tay vào.

Cách làm của hắn rất đúng, thế nhưng hắn đã được định sẵn là sẽ thất bại, bởi vì vị tiên nhân này chính là Trương Tinh Phong, cũng chính là Toái Vũ, thái thượng trưởng lão của Thiên Tâm Tông.

- Là Toái Vũ sư huynh sao?

Toái Phong mặc dù cảm thấy hình dáng sư huynh của mình đã thay đổi, nhưng khí tức trên người lại rất quen thuộc, ánh mắt cũng không hề biến đổi. Tu chân giả có nhiều phương pháp biến hóa, cho nên không thể dựa vào bên ngoài để nhận định một người, mà phải dựa khí tức. Mỗi một người đều có khí tức bất đồng, cho nên Toái Phong đối với diện mạo của Trương Tinh Phong lúc này cũng không cảm thấy kỳ quái.

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu.

- Tiền bối, vạn lần mong người đừng nhúng tay vào chuyện của Thiên Tâm Tông và bốn tông!

Diêm Đường lại lên tiếng.

Trương Tinh Phong nhướng mày. Hắn và đệ đệ của mình đã lâu không gặp, thế nhưng lại có kẻ giống như con ruồi không ngừng vo ve bên tai, trong lòng cảm thấy bức bối. Nghĩ đến tình huống vừa rồi của Toái Phong, lửa giận trong lòng hắn bùng lên. Nếu như hắn đến chậm một chút, nếu như Toái Phong không chạy đến Minh Linh Tinh, Trương Tinh Phong cũng không dám nghĩ tiếp. Lúc này sắc mặt của hắn càng thêm lạnh lẽo.

- Tiểu Phong, sư huynh trước tiên giải quyết con ruồi này đã!

Trương Tinh Phong xoay người, sắc mặt trong nháy mắt trở nên âm lãnh. Từ khi nghe tin Thiên Tâm Tông gặp nạn, tâm tình của hắn đã không tốt, hiện tại lại nhìn thấy bộ dạng của sư đệ, càng trở nên giận dữ. Thần thức cảm giác được rất rõ Toái Phong lúc này đã là Đại thành kỳ, thế nhưng lại

lâm vào tình cảnh này, có thể tưởng tượng được tình huống của Thiên Tâm Tông hiện tại.

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng vung tay ra.

“Ân, tại sao lại không có năng lượng ba động ? Tiên nguyên lực?”

Diêm Đường căn bản là không có thực lực phát hiện, Trương Tinh Phong lúc này vận dụng chính là vật lý công kích. Mặc dù thoát nhìn chỉ là vung tay lên, nhưng trên thực tế hắn đã chuyển động mấy vạn lần.

“Linh Điểm Liệt Kích —— Thứ Nguyên Trảm!”

Thanh âm của Trương Tinh Phong lãnh khốc mà tàn nhẫn. Diêm Đường chỉ cảm thấy tiên huyết cùng thân thể đột nhiên rời khỏi mình, ngoài ra hắn không biết gì nữa.

Trong nháy mắt không gian vỡ vụn, hoàn toàn xé nát thân thể Diêm Đường. Vết nứt Không gian còn hấp thu tất cả nhục thân, ngay cả tiên huyết cũng không thể rơi xuống đất. Lúc này, tại vị trí mà Diêm Đường đứng không còn lại một chút gì.

- Sư đệ, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Tại sao đệ lại lâm vào tình cảnh này!

Trương Tinh Phong hiện tại cần phải hiểu rõ, Thiên Tâm Tông rốt cuộc đã ra sao.

Toái Phong cảm nhận được rất rõ sự cường đại của Trương Tinh Phong lúc này. Hắn cũng không biết vì sao sư huynh lúc trước đã độ kiếp thất bại lại xuất hiện trước mặt mình, hơn nữa công lực còn cao hơn trước, tuyệt đối là cao thủ đẳng cấp tiên nhân.

Nhưng Toái Phong hắn vẫn tin tưởng tất cả đều là sự thật, hắn cũng không muốn hoài nghi. Cho dù là mộng hắn cũng không muốn tỉnh lại, bởi vì ở đây có đây có người sư huynh luôn quan tâm chăm sóc cho hắn đến khi trưởng thành.

Nghe được câu hỏi của Thiên Tâm Tông, Toái Phong lập tức lo lắng:

- Sư huynh, hiện tại Toa Ly Tông đã bắt đầu chính thức phát động tấn công đối với Thiên Tâm Tông. Vô số cao thủ đã bắt đầu công kích Phương Diễn Sơn, tình thế lúc này vô cùng nguy ngập!

Trương Tinh Phong giật mình:

- Toa Ly Tông? Chính là Toa Ly Tông cùng sinh sống với Thiên Tâm Tông chúng ta Thiên Diễn Tinh?

Trương Tinh Phong đột nhiên giận dữ:

- Bọn hỗn đản lấy oán báo ơn! Năm đó nếu không nhờ ta tìm vài vị huynh đệ tán tiên đến trợ giúp, Toa Ly Tông đã sớm bị diệt vong rồi. Không ngờ hiện tại lại cản ngược lại chúng ta!

Trương Tinh Phong lúc này đã phẫn nộ không thể kìm nén được. Hẳn cho tới bây giờ cũng không thể tưởng tượng được Toa Ly Tông lại đối với Thiên Tâm Tông như vậy. Nếu như không nhờ hắn, Toa Ly Tông năm đó đã xong đời rồi, vậy mà bây giờ .....

- Nhị ca, nhị ca, bốn trưởng lão đến rồi! Tên gia hỏa nào ăn tim hùm gan báo dám cả gan chọc vào nhị ca của Tiểu Long, bốn trưởng lão sẽ ăn thịt hắn. Nhị ca, nói đi, là kẻ nào làm cho nhị ca tức giận?

Thanh âm của Tiểu long từ xa đã vang lên.

Đám người tiểu long trong một lúc sau đã xuất hiện trước mặt Trương Tinh Phong

Trương Tinh Phong kìm nén lửa giận trong lòng, lên tiếng giới thiệu:

- Đây là sư đệ Toái Phong của ta, hiện tại đã là Đại Thành kỳ!

Trương Tinh Phong chỉ về hướng Lang Phong nói:

- Đây là đại ca Lang Phong của ta sau khi chuyển thế, bên cạnh là chị dâu Nhạc Nguyệt. Đây là thê tử Ngữ Yên của ta. Còn có vị này, Trọng Hoành, thực lực đã đạt đến La Thiên Thượng Tiên, ta đã phong cho hắn làm trưởng lão của bốn tông.

- La Thiên Thượng Tiên!

Toái Phong kinh ngạc hô lớn. La Thiên Thượng Tiên chính là so với Thiên Tiên còn lợi hại hơn.

- Nhị ca, còn bốn trưởng lão thì sao?

Tiểu long sốt ruột, Trương Tinh Phong không ngờ lại chẳng hề giới thiệu hắn. Lập tức đi đến trước mặt Toái Phong, tự giới thiệu:

- À, bốn trưởng lão chính là trưởng lão của Thiên Tâm Tông, công lực khẳng định là cao hơn mấy tên La Thiên Thượng Tiên, so với Đại La Kim Tiên của các người thì không sai biệt lắm!

- Đại La Kim Tiên!

Toái Phong mở to hai mắt. Hắn bây giờ lại hoài nghi mình có phải đang nằm mộng hay không. Một La Thiên Thượng Tiên xuất hiện, hơn nữa còn trở thành trưởng lão của Thiên Tâm Tông, đã khiến cho hắn hưng phấn. Bây giờ lại còn có một Đại La Kim Tiên trở thành trưởng lão của Thiên Tâm Tông.

- Cái này thì có là gì! Nhị ca của ta cũng là Đại La Kim Tiên, hơn nữa nếu như chân chính đánh nhau thì so với bốn trưởng lão còn lợi hại hơn!

Từ khi Trương Tinh Phong cấp cho hắn một kiện thần khí, hắn đã biết Trương Tinh Phong đáo để lợi hại như thế nào. Năm đó chỉ dựa vào nhục thể đã đánh cho hắn thành bộ dạng như thế!

Toái Phong nhìn về phía Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong chỉ cười cười, không hề phủ nhận. Đột nhiên hắn nhớ đến tình huống nguy ngập của Thiên Tâm Tông lúc này, sắc mặt trầm xuống:

- Tiểu Long, vừa rồi không phải người nói muốn ăn thịt người hay sao? Bây giờ ta muốn giết người! Đi, theo ta!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Bát Tiên Tự Thủ (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Phượng Diễm Sơn xanh um tươi tốt đã không còn dáng vẻ như trước kia. Khắp nơi cây cối điêu tàn, đâu đâu cũng thấy những đoạn cây đổ ngổn ngang và những hố sâu. Đây là vết tích đại chiến của tu chân giả.

Trên Phượng Diễm Sơn, lúc này bên ngoài đại môn của Thiên Tâm Tông đang có gần vạn tu chân giả.

- Đệ tử Thiên Tâm Tông nghe đây! Chỉ cần các người đầu hàng, trở thành đệ tử Toa Ly Tông chúng ta, các người sẽ có thể thoát khỏi kiếp nạn này. Vẫn còn thời gian một chung trà. Các người hãy nhìn xem, đây là bốn vị đồng môn của các người, bây giờ không phải họ đang rất thoải mái hay sao?

Diêm Cang đắc ý hô lớn.

Lúc này trong lòng hắn có chút không hiểu, tại sao Ngộ Thần sư tổ nhất định bắt hắn phải làm thế này? Theo như ý của Diêm Cang thì cứ dứt khoát giết sạch là được, tại sao lại còn phải chiêu hàng?

Ngộ Thần lão đạo nhìn Diêm Cang đứng bên cạnh, có chút lắc đầu. Mấy tên đồ tử đồ tôn của mình tại sao toàn là thứ không có đầu óc?

- Diêm Cang, người không biết sao? Hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông cho dù là các siêu đại tông phái cũng phải thềm muốn. Nếu như có thể thu nhận bọn chúng vào dưới trướng, đối với sự phát triển của Toa Ly Tông ta vô cùng có lợi. Hơn nữa, thu nhận được một hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông, thực lực của Thiên Tâm Tông lại giảm đi một phần, còn chúng ta lại mạnh thêm một phần. Nếu như đệ tử do các người dạy dỗ có bản sự, ta còn phải chiêu hàng hay sao?

Ngộ Thần lão đạo tuy nói như vậy với Diêm Cang, thế nhưng lời nói này cũng chẳng khác gì một lời cảm thán. Toa Ly Tông phát triển đến hiện tại đã không còn phong thái như xưa, ngoại trừ ba người Diêm Vu độ kiếp

thành công, còn lại những người độ kiếp sau đó đều thất bại. Độ tử hàng chữ “Diêm” có gần một trăm người, nhưng có đến hơn chín mươi người đã độ kiếp thất bại, chỉ có bốn người thành công và ba người còn chưa độ kiếp. Hơn nữa Ngô Thần lão đạo cũng biết, nếu như không có mình trợ giúp, có lẽ ba tên gia hỏa kia cũng sẽ độ kiếp thất bại!

Hiện tại những độ tử bên trong môn phái căn cơ đều không vững, chỉ dựa vào đan dược mà đề thăng. Thực lực hiện nay mặc dù không tệ, nhưng nguy cơ cũng đã không còn xa nữa. Mà Thiên Tâm Tông thì lại trái ngược, đặc biệt chú trọng vào cơ sở, những hạch tâm độ tử đều thập phần ưu tú, thậm chí có thể so sánh với hạch tâm độ tử của những siêu đại tông phái. Đây cũng là nguyên nhân mà Ngô Thần lão đạo muốn chiêu hàng bọn họ.

- Vô Tâm, Vô Thần, Vô Dư, Vô Liễu, các người là bốn tên hỗn đản thấy lợi quên nghĩa. Thiên Tâm Tông ta trước đây đối với các người có chút nào bạc đãi? Bây giờ đối diện với nguy nan, không ngờ lại đầu hàng địch nhân, các người còn mặt mũi sống tiếp hay sao?

Đạm Nghiêm đứng trong trận pháp nhìn bốn tên đồ đệ của mình quát lớn. Thiên Tâm Tông có gần ngàn hạch tâm độ tử, tất cả đều được Thiên Tâm Tông bồi dưỡng. Bên trong Thiên Tâm Tông mỗi sư huynh đệ đều vô cùng thân thiết, đến lúc này cũng không ai nói đến chuyện đầu hàng. Hiện tại là thời khắc tối hậu, không ngờ lại xất hiện bốn kẻ đầu hàng địch nhân. Điều khiến cho Đạm Nghiêm không thể chấp nhận được là bốn kẻ đầu hàng này lại chính là môn hạ của hắn, khiến cho một người rất coi trọng mặt mũi như hắn vô cùng tức giận.

Bốn người Vô Tâm không ai trả lời Đạm Nghiêm. Đối với sư phụ của mình, bọn họ vô cùng tôn kính. Đạm Nghiêm đối với bọn họ giống như phụ thân, có lúc nghiêm khắc cũng có lúc hiền lành, nhưng bọn họ lúc này lại đầu hàng địch nhân.

Bốn người Vô Tâm đột nhiên quỳ xuống, khóc lóc nói:

- Xin lỗi sư phụ, bọn con không còn cách nào khác. Thật sự, bọn con không muốn chết. Bọn con cũng không thể chết được!

Vô Thần nhìn huynh đệ bên cạnh, ba huynh đệ đều kiên quyết nhìn hắn. Vô Thần trong lòng đau đớn, thống khổ nói:

- Đại ca, tam đệ, tứ đệ, liên lụy các người rồi!

Bọn Vô Tâm cũng biết, từ nay về sau thanh danh của bọn hắc đã không còn, sau này bọn hắc sẽ không còn ngẩng đầu lên được. Hạch tâm đệ tử là lực lượng trung kiên của một tông phái, đầu hàng địch nhân là điều mà tu chân giới không thể chấp nhận. Nếu như bọn hắc là đệ tử hạ cấp thì không nói làm gì, nhưng bọn hắc lại là hạch tâm đệ tử!

Ba người Vô Tâm nhìn những huynh đệ của mình, trong lòng rỉ máu. Bọn hắc cũng không nguyện ý đầu hàng địch, nhưng mà bọn hắc không thể chết được, tuyệt đối không thể, cho dù có chết cũng không phải bây giờ!

- Thời gian một chung trà đã hết. Được! Đám gia hỏa ngoan cố của Thiên Tâm Tông, nếu như các người đã không thức thời, vậy thì đừng trách Toa Ly Tông chúng ta!

Diêm Cang lạnh giọng nói, lúc này trong lòng hắc thập phần kích động.

Năm vị trưởng lão của Thiên Tâm Tông cùng với tông chủ Bích Ngôn chân nhân nhìn đám đệ tử. Bích Ngôn chân nhân là đệ tử thứ ba trong số ba đệ tử của Trương Tinh Phong năm đó, hiện tại đã đạt đến Độ Kiếp trung kỳ. Nếu như tất cả thuận lợi, có lẽ vài năm nữa hắc sẽ độ kiếp, nhưng bây giờ dường như đã không còn thời gian nữa.

Bích Ngôn chân nhân thở dài một hơi, bình thản nhìn Đạm Nghiêm nói:

- Đạm Nghiêm, đừng nói nữa! Bọn chúng có quyền lợi của bọn chúng, chúng ta không thể yêu cầu bọn chúng cùng diệt vong với Thiên Tâm Tông! Mọi người nghe được lời nói của Bích Ngôn chân nhân, tất cả đều giật mình. Mặc dù trong tông quy của tông phái không yêu cầu đệ tử phải đồng sinh cộng tử với tông phái, nhưng cùng sống chết với tông phái đã là một điều hiển nhiên. Hiện tại, không ngờ Bích Ngôn chân nhân lại nói ra những lời này.

Bích Ngôn đưa mắt nhìn những đệ tử Thiên Tâm Tông. Bọn chúng đều là hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông, nhưng hôm nay, mình lại nhẫn tâm nhìn những đệ tử này phải chết hay sao? Đối thủ là La Thiên Thượng Tiên, không hề có một chút hy vọng thắng lợi nào!

- Bây giờ các người nếu có thể chạy thì hãy chạy đi, coi như là Thiên Tâm Tông ta chủ động trục xuất các người ra khỏi tông phái!

Bích Ngôn cố nén đau thương lên tiếng.

Tông phái chủ động trục xuất đệ tử, vậy thì đệ tử đó nếu như gia nhập tông phái khác cũng không có vấn đề gì. Lúc này những hạch tâm đệ tử nghe được những lời của Bích Ngôn chân nhân đều giật mình, còn ngũ đại trưởng lão lại không hề có một chút nào kinh ngạc, bởi vì bọn họ đã cùng Bích Ngôn chân nhân thảo luận tất cả.

Một La Thiên Thượng Tiên có thể đối phó với mười Thiên Tiên, một thiên tiên lại có thể đối phó với mười cao thủ Đại Thành kỳ. Nhưng một La Thiên Thượng Tiên lại không phải một trăm cao thủ đại thành kỳ có thể đối phó, bởi vì công kích của cao thủ Đại Thành kỳ căn bản là không cách nào đã thương được La Thiên Thượng Tiên!

Ngộ Thần lão đạo bên phía đối phương chính là La Thiên Thượng Tiên, bọn họ còn có cơ hội hay sao? Cao thủ Đại Thành kỳ duy nhất của Thiên Tâm Tông hiện tại sống chết chưa rõ. Ngay cả cao thủ Đại thành kỳ cũng không có, bọn họ lấy gì để chống lại đối phương?

- Tông chủ, Thiên Tâm Tông là tông phái của tất cả bọn con, là nhà của bọn con, bọn con quyết cùng tồn vong với Thiên Tâm Tông!

Một hạch tâm đệ tử lãnh khốc nói. Bích Ngôn nhận ra tên đệ tử này, bình thường hẳn căn bản không hề nói chuyện, cả ngày chỉ bế quan tu luyện, là cao thủ đỉnh phong trong hàng chữ “Vô”. Nhưng lúc này hẳn lại lên tiếng, Bích Ngôn chỉ có thể hài lòng gật đầu, không biết nói gì hơn.

- Tông chủ, Vô Phong con không biết nặng nhẹ, suốt ngày chỉ biết cười hỉ hả. Nhưng con đã tu luyện tại tông phái gần năm trăm năm rồi, từ khi con mười ba tuổi. Cả đời con gần như đều ở tại tông phái, tông phái là nhà, là nguồn gốc của con. Cho dù phải chết, con cũng muốn chết cùng tông phái, xin tông chủ đừng nói những lời như vậy nữa!

Vô Phong là đại đệ tử của Đạm Nghiêm, bình thường chỉ là một kẻ vô dụng, nhưng ai có thể nghĩ lúc này hẳn lại kiên định như vậy?

“Tông chủ!”

Tất cả đệ tử đều biểu đạt quyết tâm của mình. Bích Ngôn nhìn đám đệ tử, ngẩng đầu lên trời nói:

- Có những đệ tử như vậy, Thiên Tâm Tông ta tại sao lại không thể phát dương quang đại? Ông trời ơi, tại sao lại đối xử với Thiên Tâm Tông ta như vậy?

Một dòng lệ trong mắt Bích Ngôn chậm rãi chảy ra, lệ châu rơi xuống mặt đất, vỡ tan!

Tất cả đệ tử Thiên Tâm Tông trong lòng đều bi thống. Tất cả bọn họ đều nỗ lực vì muốn đem tông phái phát dương quang đại, ai ai cũng có lòng tin. Nhưng La Thiên Thượng Tiên thật sự những tu chân giả bọn họ không thể chống lại được, chênh lệch quá lớn!

- Tẩn công!

Diêm Cang nhìn ánh mắt của Ngô Thần lão đạo, hiểu ý quát lớn. Nhất thời ánh sáng của phi kiếm chiếu khắp bầu trời, thiên địa biến sắc. Phi kiếm của gần vạn tu chân giả công kích, hơn chín trăm người của Thiên Tâm Tông có thể chống lại được sao?

- Các vị sư huynh đệ, các đệ tử của Thiên Tâm Tông, hãy hợp sức lại, giết được bao nhiêu thì cứ giết! Giết một tên hòa vốn, giết hai tên có lời!

Đạm Nghiêm đột nhiên cao giọng hô lớn.

Ngô Thần lão đạo nhìn Đạm Nghiêm, lại nhìn những môn hạ đệ tử của mình, trong lòng cảm thán: "Những môn hạ đệ tử này chênh lệch thật quá xa!"

Theo tiếng hét của Đạm Nghiêm, tất cả đệ tử Thiên Tâm Tông đều cười lớn. Từng người đều thi triển ra chiêu thức tự hào nhất của mình. Gần ngàn thanh phi kiếm phát ra đủ loại quang mang, mang theo khí thế xuyên thiên phá địa lao thẳng vào trận địa của Toa Ly Tông.

"Oanh!" Phi kiếm của hai bên va chạm vào nhau, thanh âm rung trời chuyển đất!

Một bên là một ngàn, một bên là một vạn, nhưng so về khí thế, uy lực lại gần như tương đương, hai bên đều lưỡng bại câu thương!

Đương nhiên không phải là đệ tử Thiên Tâm Tông thật sự mạnh mẽ. Thứ nhất là vì bọn họ đều là hạch tâm đệ tử, thực lực vốn đã rất mạnh, một ngàn đệ tử có thể chiến đấu với ba ngàn đệ tử thông thường khác. Thứ hai là vì tất cả bọn họ đều liều chết, điên cuồng công kích, uy lực mạnh mẽ hơn rất

nhiều. Thứ ba là vì những đệ tử của Toa Ly Tông cơ sở không vững chắc, chân nguyên lực không đủ tinh thuần, hơn nữa những đệ tử này khi công kích cũng không hề xuất ra toàn bộ thực lực.

Ba nguyên nhân này khiến cho lần giao thủ đầu tiên không ngờ lại hòa nhau.

Ngộ Thần lão đạo muốn điên lên. Một vạn người đối phó với một ngàn người không ngờ lại ngang nhau! Không nhìn được quát lớn:

- Đám hỗn đản các ngươi, bình thường tên nào cũng không chịu chăm chỉ tu luyện! Tập trung vào, tấn công, tấn công cho ta!

Những đệ tử của Toa Ly Tông vừa rồi kinh ngạc phát hiện công kích của mình không ngờ bị chặn lại. Một vạn người lại bị một ngàn người ngăn chặn, điều này khiến cho những kẻ luôn xem thường đệ tử Thiên Tâm Tông bọn họ cảm thấy sỉ nhục và tức giận. Nghe được tiếng quát của Ngộ Thần lão đạo, tất cả đều như phát điên, gần vạn thanh phi kiếm lại bay lên không trung, quang mang càng thêm chói mắt!

- Ngộ Thần tiền bối, có thể nể mặt bốn tên gia hỏa bọn ta tha cho Thiên Tâm Tông được không!

Từ chân trời đột nhiên truyền đến từng thanh âm ưu mỹ phảng phất như tiên nhạc.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Bát Tiên Tự Thủ (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bốn nam tử trên người tỏa ra tiên khí xuất hiện trên bầu trời Thiên Tâm Tông. Bốn nam tử này, một người hình dáng thô lỗ, một trông như thư sinh, hai người còn lại giống nhau như đúc, thoát nhìn đầy vẻ kiên nghị.

Ngộ Thần lão đạo dùng thực lực của La Thiên Thượng Tiên chăm chú quan sát. Bốn người trước mặt chẳng qua chỉ là tán tiên, hơn nữa người mạnh nhất cũng chỉ độ qua hai lần tán tiên chi kiếp, người thấp nhất không ngờ ngay cả một kiếp cũng chưa độ. Với thực lực như thế mà cũng muốn ngăn cản La Thiên Thượng Tiên? Ngộ Thần lão đạo ngẩng mặt lên trời cười lớn.

- Tiểu bối, bốn tên gia hỏa các người là ai? Chẳng lẽ các người cho rằng có thể ngăn cản được ta sao? Với thực lực của các người, cộng lại tốt đa cũng chỉ ngang với một Thiên Tiên mà thôi. Ha ha! Đám tiểu bối, tốt nhất là nên tránh sang một bên bảo toàn tính mạng thì hơn!

Ngộ Thần lão đạo ngạo khí trùng thiên, đối với bốn tên tán tiên trước mặt không hề để vào mắt. Chỉ là hấn lại lo rằng bốn tán tiên này là nhân vật trong những tông phái lớn, cho nên mới nói chuyện khéo léo như vậy.

Tán tiên hình dáng như thư sinh bước lên phía trước:

- Tiền bối, bốn người bọn ta cũng chẳng có biện pháp nào. Kỳ thật, chúng ta không muốn đến đây, nhưng mà, nhưng mà .....

Ngộ Thần lão đạo đang chờ nghe, nhưng thư sinh kia thì lại cứ không ngừng “nhưng mà”, khiến cho hấn trong lòng phát cáu.

- Nhưng mà lão đại của bọn ta muốn chúng ta phải đến. Nếu như không đến, có lẽ tán tiên chi kiếp chúng ta cũng độ không qua được!

Thư sinh ra vẻ bị “lão đại” áp bức, dường như rất ủy khuất.

Ngộ Thần lão đạo nghi hoặc nói:

- Lão đại của các người? Lão đại của các người là ai?

Trong lòng hắn có chút kinh ngạc. Có thể sai khiến bốn tán tiên, xem ra không phải là người bình thường! Hiện tại thủ hạ của hắn cũng không có ai là tán tiên.

Thư sinh lắc lắc đầu. Ngộ Thần lão đại nhíu mày nói:

- Lão đại của các người gọi là gì? Có khi bốn tôn tại tiên giới đã từng gặp qua cũng nên!

Thư sinh thương cảm thở dài một hơi:

- Bọn ta đã lâu không gặp lão đại! Ai, đã hơn một trăm năm không gặp rồi!

Ngộ Thần lão đại chợt lạnh giọng nói:

- Bốn tên tiểu bối, đừng có giỡn mặt với bốn tôn. Một trăm năm chưa gặp, vậy thì làm sao có thể bảo các người đến đây? Hừ, mau biến đi, nếu không thì hồn phi phách tán thì cũng đừng trách bốn tôn!

Thư sinh đột nhiên cười đùa nói:

- Nói cho lão rùa đen nhà người biết, lão đại của của bọn ta vốn là thái thượng trưởng lão của Thiên Tâm Tông. Lão đại của “Bát Tiên” bọn ta mặc dù độ kiếp thất bại, nhưng huynh ấy vẫn sống luôn sống mãi trong lòng huynh đệ chúng ta. Nếu như hôm nay bọn ta không đến, một khi Thiên Tâm Tông bị diệt, tâm ma tự nhiên sẽ sinh ra. Đến khi gặp tán tiên chi kiếp, bọn ta sẽ trọn đời không thể siêu sinh!

Ngộ Thần lão đạo lúc này mới biết, thì ra “lão đại” này đã không còn nữa, là một người đã chết. Trong lòng không khỏi tức giận, nhìn bốn người quát lớn:

- Bốn tên tiểu gia hỏa các người, không ngờ lại dám bỡn cợt với bốn tôn, vậy thì đừng trách bốn tôn độc ác!

Tiên nguyên lực trên người Ngộ Thần lão đạo bắt đầu phát ra. Tất cả đệ tử của Toa Ly Tông đều lập tức lùi lại, sùng bái nhìn Ngộ Thần lão đạo. La Thiên Thượng Tiên phát lộ, uy thế đã kinh người như vậy, vậy thì công kích sẽ kinh khủng đến mức nào?

Thư sinh đột nhiên quát lớn:

- Hoành lão nhị, Lam Sơn, Lam Hải, kết trận!

Bốn vị tán tiên đột nhiên biến mất, trong nháy mắt xuất hiện xung quanh Ngộ Thần lão đạo. Ngộ Thần lão đạo đương nhiên biết bọn họ thuận di,

nhưng vẫn khinh thường không thèm trốn tránh. Vài tên tán tiên hạ cấp cho dù có công kích thế nào cũng không thể làm hấn bị thương.

Hoành lão nhị nhìn Ngô Thần lão đạo, lớn tiếng nói:

- Lão rùa đen nhà ngươi! Nếu như không phải ta muốn độ tán tiên chi kiếp, thì đã sớm giết sạch đồ tử đồ tôn của ngươi rồi. Hiện tại ta có lẽ cũng sắp phải độ kiếp rồi. Hắc hắc, cẩn thận nhé, nói không chừng chúng ta đánh nhau một hồi, tán tiên chi kiếp sẽ đánh xuống. Công lực của ngươi cao hơn ta, nói không chừng lão rùa đen nhà ngươi lại phải giúp ta độ tán tiên chi kiếp đấy!

Hoành lão nhị tỏ ra rất đắc ý.

Ngô Thần lão đạo trong lòng run lên. Hấn cũng hiểu rõ tán tiên chi kiếp, nếu như có người ở bên cạnh người độ kiếp, công lực thấp thì không nói, tán tiên chi kiếp sẽ chỉ công kích người độ kiếp. Nhưng nếu như công lực của người bên cạnh vượt xa người độ kiếp, tán tiên chi kiếp sẽ bị người đó hấp dẫn. Điều này là để cho tông môn tiền bối không dám đến trợ giúp vân bối độ kiếp.

Trọng yếu nhất chính là, tán tiên chi kiếp cũng giống như thiên kiếp, tùy theo công lực của người độ kiếp cao hay thấp mà tăng giảm uy lực. Đương nhiên, thiên kiếp cũng có cực hạn, thiên kiếp cao nhất có thể đối phó với Thiên Tiên. Tán tiên chi kiếp cũng tương tự, được phân làm chín loại, cao nhất có thể đối phó với Đại La Kim Tiên.

Ngô Thần lão đạo chỉ mới là La Thiên Thượng Tiên, đối phó tán tiên chi kiếp vẫn còn gặp khó khăn.

- Tứ Tượng Tiên Kiếp Trận!

Thư sinh khóe miệng nở một nụ cười lãnh khốc. Đây là trận pháp bốn huynh đệ họ dùng để đối phó với tán tiên chi kiếp. Bốn người liên hợp, án chiếu theo tiên gia trận pháp bí mật lấy được bên trong tiên phủ, uy lực mạnh mẽ vô cùng.

- Thiên — Lôi — Hiện!

Thư sinh trầm giọng ngâm lên. Bốn người bọn họ nhân lúc Ngô Thần lão đạo vẫn còn chưa kịp phản ứng, trong nháy mắt bắt đầu công kích!

Ngộ Thần lão đạo đột nhiên cảm nhận được lực lượng của thiên địa bắt đầu rối loạn, từng đạo điện hoa bắt đầu lóe lên tại không trung, giống như dấu hiệu của thiên lôi kiếp trong tán tiên chi kiếp. Lúc này hắn đã tỉnh táo lại, nhìn thấy cảnh này, trong lòng sợ hãi: “Chẳng lẽ là tán tiên chi kiếp?”

Ngộ Thần lão đạo đã nhìn qua tán tiên độ kiếp, thiên lôi kiếp mở đầu cũng có hình dạng như thế này. Hắn không dám sơ xuất, lập tức liều mạng xuất ra tuyệt chiêu:

- Ô Tuyền tiên thuật — Băng Tuyền Trùy!

Một đạo ánh sáng màu trắng đột nhiên lóe lên, bắn thẳng lên tận trời. Hắn muốn đem kiếp vân trên trời đánh tan.

- Tứ — Phương — Vân — Động!

Thư sinh trầm giọng quát.

- Đông Thanh Long —— Hiện!

Hoành lão nhị thần sắc nghiêm trọng, cơ nhục trên người chuyển động tựa như những con giun nhỏ, từng đạo khí lưu màu xanh bắt đầu bạo phát ra ngoài, hình thành một đầu rồng cực lớn ở phía trên.

- Nam Chu Tước —— Hiện!

Lam Hải giơ hai tay lên cao, từng đạo khí lưu màu đỏ xoay quanh thân thể, không khí cũng vì nhiệt độ cao bắt đầu bốc lên. Theo một tiếng kêu chói tai, một con chim lớn đỏ rực xuất hiện phía sau lưng hắn, đôi cánh không ngừng vũ động, hơi nóng cường đại khiến cho những đệ tử của Thiên Tâm Tông và Toa Ly Tông liên tục lùi lại.

- Tây Bạch Hổ —— Hiện!

Theo một tiếng gầm lớn, hai mắt của Lam Sơn chợt lóe sáng. Quang đang đột nhiên bùng lên, một đầu hổ khổng lồ bao bọc lấy thân hình hắn, chữ “Vương” to lớn trên đầu hổ hiện lên rõ ràng.

- Bắc Huyền Vũ —— Hiện!

Cầm sam màu trắng của thư sinh trong nháy mắt bắt đầu phát sáng. Lúc này Ngộ Thần lão đạo mới biết, nguyên bốn kiện y phục này cũng chính là một kiện tiên khí. Cầm sam càng lúc càng sáng, sáng đến chói mắt. Đột nhiên tất mọi người đều cảm thấy trước mắt lóa lên, đến khi nhìn rõ lại, một con rùa lớn màu trắng đã xuất hiện dưới chân thư sinh.

Thư sinh cười lạnh nhìn Ngô Thần lão đạo nói:

- Lão rùa đen, nên biết rằng “Bát Tiên” không phải dễ dàng trêu chọc vào. Hừ, chỉ cần bốn huynh đệ chúng ta thôi người cũng đã không trêu nổi. Các huynh đệ, động thủ!

Ngô Thần lão đạo nhìn lên không trung, dấu hiệu của thiên lôi xuất hiện lúc ban đầu đã không còn nhìn thấy nữa. Hẳn cuối cùng cũng đã minh bạch, dấu hiệu thiên kiếp vừa rồi là do bốn tên gia hỏa này lừa gạt hẳn.

Ngô Thần lão đạo không nhịn được muốn phát điên, nhưng hẳn biết bây giờ không phải lúc!

- Oanh Thiên Kịch!

Bốn huynh đệ không hện mà cùng quát lên.

“Hống!” “Hống!”

Theo hai tiếng rống lớn, bạch hổ và thanh long đồng thời lao đến Ngô Thần lão đạo. Một đạo ánh sáng màu đỏ chợt lóe lên, mang theo một tiếng kêu chói tai, chu tước cũng lao về hướng Ngô Thần lão đạo. Huyền vũ trong nháy mắt hóa thành một vòng khí lưu màu trắng, bao trùm lấy Ngô Thần lão đạo. Bốn đạo khí lưu không ngừng vận chuyển, càng lúc càng thu hẹp lại.

Ngô Thần lão đạo trong nháy mắt cảm nhận được uy lực cường đại của chiêu này. Bốn loại thuộc tính tụ hợp lại cùng một chỗ, uy lực không chỉ là cộng lại mà còn gia tăng gấp nhiều lần.

Khiến cho Ngô Thần sợ hãi, chính là huyền vũ chi khí không ngờ có thể đem năng lượng sở hữu tụ tập lại thành một vòng tròn nhỏ. Có thể tưởng tượng được, không gian càng nhỏ, uy lực của vụ nổ càng thêm kinh khủng! Ngô Thần lão đạo bắt đầu cảm thấy sợ hãi, hẳn đã cảm nhận được lực lượng dung hợp của tứ tượng. Nổ mạnh trong phạm vi nhỏ như vậy, tuyệt đối không phải hẳn có thể chịu đựng được.

- Ô Tuyền tiên thuật —— Bằng Tuyền Bích!

Ngô Thần lão đạo hét lớn. Đây là hộ thân thuật mạnh nhất của hẳn. Chỉ thấy thân thể của hẳn được che phủ bởi một tinh thể màu trắng, tinh thể này hoàn toàn bao trùm bảo vệ hẳn bên trong.

“Oanh!”

Phảng phất như kích quang, một cột sáng màu trắng từ bên trong vụ nổ bắn thẳng lên trời.

Lực lượng cường đại của tứ tượng tụ tập bên trong vòng tròn đường kính khoảng một thước. Vụ nổ cường liệt khiến cho những người có mặt đều cảm nhận được uy lực mạnh mẽ đến mức nào.

Tất cả đệ tử Thiên Tâm Tông đều lộ vẻ vui mừng. Chỉ cần Ngô Thần lão đạo chết đi, Toa Ly Tông sẽ không còn thực lực để tuyệt diệt Thiên Tâm Tông. Bốn vị tán tiên nhìn thấy cảnh này mới an tâm, trong nháy mắt phảng phất như hư thoát, xếp bằng ngồi xuống, bắt đầu khôi phục tiên nguyên lực. Vừa rồi bọn họ đã tiêu hao hoàn toàn tiên nguyên lực bên trong cơ thể, chỉ vì lo lắng kết quả nên vẫn cố gắng kiên trì. Nhìn thấy vụ nổ khổng lồ, bọn họ tin tưởng Ngô Thần lão đạo đã xong đời.

- Vân tiền bối, Thiên Tâm Tông tôi từ trên xuống dưới vô cùng cảm tạ bốn vị tiền bối đã ra tay tương trợ, xin nhận của Bích Ngôn một lạy!

Bích Ngôn bước đến trước mặt thư sinh, cảm kích nói. Hắn nhận ra được mấy người này chính là “Bát Tiên” năm đó.

Danh xưng này tại tu chân giới rất nổi tiếng. Mặc dù không phải là tiên, nhưng tám người liên thủ, phỏng chừng chỉ có tiên nhân mới có thể đánh bại được. Còn sư phụ Toái Vũ của Bích Ngôn chính là lão đại của “Bát Tiên”.

Trương Tinh Phong, cũng chính là Toái Vũ, khi về già mới bắt đầu tu luyện. Hắn buôn bán mấy chục năm kiếm được không ít tinh thạch, đã giúp đỡ bảy vị bằng hữu khác cùng tu chân. Bảy vị bằng hữu này so với hắn đều nhỏ hơn một chút, cho nên hắn trở thành lão đại.

Đến hôm nay, “Bát Tiên” đã có gần ba ngàn bảy trăm năm tu chân lịch sử. Trong số Bát Tiên ngoại trừ lão đại Toái Vũ và lão thất Chu Phong độ kiếp thất bại, lão tứ Triệu Gia và lão bát Lý Dư độ kiếp thành công, hiện tại đã là tiên nhân, còn có lão nhị Bưu Hoành, lão tam Triệu Vân, lão ngũ Lam Sơn và lão lục Lam Hải đều trở thành tán tiên. Bốn vị tán tiên vẫn luôn hỗ trợ Thiên Tâm Tông, đương nhiên nguyên nhân chính là vì sự tồn tại của Toái Vũ.

- Ha ha ha ..... bốn tên tiểu hồn đản! Bốn tên phải giết các người, phải giết các người!

Đột nhiên, tiếng thét của Ngô Thần lão đạo từ trong đám tro bụi phát ra.

Ngô Thần lão đạo lúc này toàn thân đầy máu, tóc đã bị cháy trụi, trên người hai màu đen đỏ lẫn lộn.

Tất cả mọi người đều thất kinh. Bốn vị tán tiên cùng đều kinh hoảng, công kích cường đại như vậy không ngờ lại không giết được Ngô Thần lão đạo! Lúc này tiên nguyên lực của bọn họ gần như đã cạn kiệt. Hơn nữa lúc này Ngô Thần lão đạo đã trở nên điên cuồng, công kích căn bản không phải bọn họ có thể chống cự được.

Bốn huynh đệ không khỏi nhìn nhau cười khổ.

- Ô Tuyên tiên thuật —— Bằng Chi Ốc!

Ngô Thần lão đạo đã phát điên, phát ra chung cực tuyệt chiêu của hắn. Uy lực của Bằng Chi Ốc tuyệt đối vô cùng kinh khủng! Hắn tin tưởng một chiêu này xuất ra, chẳng những tán tiên mà tất cả đệ tử của Thiên Tâm Tông đều sẽ xong đời!

- Ngô Thần lão nhi, không ngờ ngươi lại dám dương oai trước mặt Thiên Tâm Tông ta!

Thanh âm phảng phất như từ cửu thiên truyền đến, vang vọng khắp cả Thiên Diễn Tinh. Điều khiến cho tất cả mọi người đều kinh hãi, chính là tuyệt chiêu của Ngô Thần lão đạo không ngờ lại biến mất một cách mặc danh kỳ diệu.

“Lão đại!” “Lão đại!” “Lão đại!” “Lão đại!”

Bốn người Triệu Vân vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong xuất hiện, kinh hãi hô lớn.

- Sư tôn!

Bích Ngôn chân nhân trong nháy mắt cảm nhận được khí tức của Trương Tinh Phong, kinh hãi hô lên.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương tinh phong nhìn những huynh đệ của mình, tình cảm huynh đệ trong lòng bỗng dạt dào. Hắn liền đi đến trước mặt bọn họ, vẻ mặt tươi cười, giống như được trở lại những ngày xa xưa:

- Lão nhị, Triệu Vân, A Sơn, A Hải!

“Lão đại! “

Bốn người Bưu Hoành vô cùng kích động nhìn Trương Tinh Phong, đồng thời trong lòng cũng có một chút nghi hoặc. Lúc trước độ kiếp thất bại, đáng lẽ phải hồn phi phách tán, nhưng lúc này bỗng dừng lại xuất hiện. Bất quá bọn họ không muốn truy cứu nhiều, bởi vì bọn họ cho dù năm mơ cũng muốn lão đại trở về .

Trương tinh phong mỉm cười. Bốn huynh đệ cùng với hắn đã có cảm tình hơn ba ngàn năm tình cảm. Sau khi trải qua chuyển thế, tình cảm ấy lại càng thêm sâu nặng. Trương Tinh Phong đột nhiên xoay người, nhìn chăm chăm vào Ngô Thần lão đạo.

Lúc này Ngô Thần lão đạo so ra còn thê thảm hơn cả một tên khất cái. Tuyệt chiêu vừa rồi gần như đã làm cho hắn tiêu hao tất cả tiên nguyên lực, thế nhưng Trương Tinh Phong chỉ tùy tiện ra tay đá phá tan tuyệt chiêu của hắn không còn dấu vết. Ngô Thần lão đạo vô cùng tin tưởng, La Thiên Thượng Tiên cho dù có thể đánh bại được mình cũng không thể dễ dàng như vậy. Vì vậy chỉ có một kết quả, người trước mặt này chính là Đại La Kim Tiên

Đầu óc Ngô Thần lão đạo như đình trệ. Đại La Kim Tiên! Nên biết rằng càng về sau thì chênh lệch giữa các cấp bậc càng lớn. Nếu như Thiên Tiên tu luyện đến La Thiên Thượng Tiên chỉ cần tốn một vạn năm, thì La Thiên Thượng Tiên muốn tu luyện đến Đại La Kim Tiên phải cần đến trăm vạn năm. Có thể thấy được uy lực của Đại La Kim Tiên lớn như thế nào.

- Xin hỏi tiền bối là thuộc tông phái nào? Văn bối Ngô Thần, cùng Ô Tuyền Tông trên tiên giới có một chút liên quan!

Ngô Thần lão đạo hy vọng dựa vào Ô Tuyền Tông có thể khiến cho Trương Tinh Phong phải cân nhắc.

Ngô Thần lão đạo nói chuyện thật sự là không biết xấu hổ. Ô Tuyền Tông trên tiên giới cho dù không phải là tông phái lớn, nhưng cũng tuyệt đối không phải là một tông phái nhỏ. Một tên gia hỏa không có địa vị gì như Ngô Thần làm thế nào lại có quan hệ với Ô Tuyền Tông? Chẳng qua là do vận khí của hắn tốt, tại Tử Vực lấy được một ngọc ống do tên đội trưởng bị ma giới giết chết lưu lại, tập được “Ô Tuyền tiên thuật”. Hắn nói như thế, cũng không hề lo lắng sẽ bị Trương Tinh Phong phát giác ra.

Nhưng hắn làm sao biết được, Trương Tinh Phong căn bản là chưa hề đi qua tiên giới. Hiểu biết của hắn về tiên giới chẳng qua cũng chỉ từ miệng Trọng Hoành và Minh Dương tông chủ mà ra. Hắn chỉ biết tiên giới có tam đại tiên đế và tứ tiên tông, còn với cái gì Ô Tuyền Tông, hắn ngay cả một điểm khái niệm cũng không có. Cho nên tâm tư của Ngô Thần lão đạo một điểm cũng không dùng được.

Trương tinh phong lạnh lùng nhìn Ngô Thần lão đạo, đột nhiên khóe miệng cười lạnh:

- Ngô Thần? Nghe nói người đối với Thiên Tâm Tông ta có một chút ý định phải không?

Ngô thần lão đạo có chút lúng túng. Hắn có thể phủ nhận hay sao? Lúc này cả phương diện sơn đều đã bị tàn phá, dấu vết của cuộc đại chiến thật sự quá rõ ràng. Nhưng Ngô Thần lão đạo vẫn còn có biện pháp, hắn lập tức hướng về Trương Tinh Phong nói:

- Tiền bối, văn bối có một kiện đồ vật muốn cho tiền bối xem!

Trương tinh phong đột nhiên có chút tò mò, khóe miệng cười lạnh: “Tên Ngô Thần này đã đến đường cùng, không ngờ vẫn còn một chiêu này. Ta cứ thử xem, hắn rốt cuộc là muốn cho ta xem thứ gì!”

Một tấm lệnh bài màu xanh giống như được làm từ ngọc, chính giữa có khắc một chữ “Huyền”. Tiên nguyên lực hùng hậu khiến cho Trương Tinh Phong cảm giác được, người chế tạo ra tấm lệnh bài này công lực nhất định

còn thâm hậu hơn so với hần. Trương Tinh Phong nhượng mảy, dựa vào công hiệu của vô cực lực, chỉ cần là Đại La Kim Tiên đối với hần cơ bản là không hề có uy hiếp. Nhưng tấm lệnh bài này lại có thể làm cho hần cảm nhận được uy hiếp, người chế tạo ra nó ít nhất cũng có thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên!

Cửu Thiên Huyền Tiên? Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ lại lời nói của Kích Vu lúc trước. Sau lưng Ngộ Thần lão đạo còn có một siêu đại tông phái làm hậu thuẫn, lần hành động này cũng là do tông phái đó âm thầm ra lệnh.

Tử Hà Cảnh!

“Hừ, nếu như Tử Hà Cảnh các người đã muốn tiêu diệt Thiên Tâm Tông của ta, vậy thì đừng trách Trương Tinh Phong này!” Trương tinh phong trong lòng đã có quyết định, từ nay về sau sẽ đem toàn lực trợ giúp Minh Dương Tông của Minh Dương Tông. Thêm vào hần và Tiểu Long, Trương Tinh Phong tin có đủ thực lực để đối phó với Tử Hà Cảnh.

Bắt đầu từ lúc này, trương Tinh Phong đã đưa Thiên Tâm Tông vào thế đối lập với Tử Hà Cảnh. Mặc dù có nhiều nguy cơ, nhưng nguy cơ cũng có thể sinh ra kì tích. Thiên Tâm Tông lâm vào nguy cơ này, là hủy diệt hay quật khởi, thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Ngộ thần lão đạo trong lòng cảm thấy đặc ý, bởi vì trong tay hần chính là “Cửu Thiên Huyền Tiên”. Quan trọng hơn chính là khối lệnh bài lại là do “Tử Hà Cảnh” ban cho hần. Mỗi một Cửu Thiên Huyền Tiên đều có tư cách xuất ra lệnh bài, nhưng Cửu Thiên Huyền Tiên khác nhau hiệu quả cũng khác nhau.

Là đệ nhất thế lực tại tu chân giới và tiên giới, “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” do Tử Hà Cảnh xuất ra là có công hiệu lớn nhất. Thế nhưng, tấm lệnh bài này trong mắt Trương Tinh Phong thì .....

- Ngộ thần, người biết tội chưa?

Trương Tinh Phong đột nhiên nghiêm mặt, lạnh lùng nhìn Ngộ Thần lão đạo.

Ngộ thần lão đạo trong lòng hoảng hốt, điều này không hề giống như dự tưởng của hần. Đột nhiên, hần tự tác thông minh thầm nghĩ: “Có lẽ là vị Đại

La Kim Tiên này chỉ muốn trừng phạt ta một chút, làm cho đệ tử của Thiên Tâm Tông an tâm, sau đó sẽ tha cho ta!”

Xuất phát từ lòng tin đối với “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh”, Ngô Thần lão đạo liền cung kính nói:

- Bẩm báo tiền bối, văn bối Ngô Thần biết tội!

Trương Tinh Phong thoáng ngẩng đầu lên nhìn Ngô Thần lão đạo, cười nhạo nói:

-Ồ, vậy người thử nói xem, người rốt cuộc đã phạm tội gì?

Ngô Thần lão đạo đã sớm nghĩ ra những gì cần nói, lập tức cung kính trả lời:

- Văn bối lần này là do bị ma quỷ đưa đường, cho nên mới làm ra chuyện như thế đối với Thiên Tâm Tông. Chủ yếu là do văn bối tu luyện nhập ma, bị tâm ma ảnh hưởng đến hành vi. Lần này may nhờ có khí thể cao tuyệt của tiền bối dẫn lối, văn bối đã hoàn toàn thanh tỉnh, khắc phục được tâm ma. Bây giờ văn bối mới biết được, văn bối đã tạo ra tội nghiệt lớn như thế nào!

Trương Tinh Phong lạnh lùng cười:

- Tâm ma? Ha ha ha .....

Trương tinh phong ngửa mặt lên trời cười lớn. Ngô Thần lão đạo bị tiếng cười này khiến cho tâm thần đại loạn, nhưng hắn vẫn cố gắng khống chế vẻ mặt của mình.

Trương Tinh Phong đột nhiên trừng mắt nhìn Ngô Thần lão đạo:

- Ngô Thần, hơn hai trăm năm trước Toa Ly Tông bị Cống Tự tông công kích, thiếu chút nữa đã diệt tông. Năm đó nếu như không phải nhờ ta dẫn theo mấy vị tán tiên đến trợ giúp, Toa Ly Tông các người đã sớm bị diệt vong rồi. Thiên Tâm Tông ta đối với Toa Ly Tông các người có đại ân như thế, vậy mà bây giờ các người lại có thể ác độc như vậy. Hừ, người còn nói là do tâm ma ư?

Ngô Thần lão đạo càng nghe càng sợ hãi, sự tình càng ngày càng khác xa so với dự đoán của hắn: ”Chẳng lẽ Đại La Kim Tiên trước mặt thật sự muốn đối phó với ta? Chẳng lẽ hắn thật sự không thèm để ý đến ‘Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh’ của Tử Hà Cảnh?”

- Ngộ Thần, ta xem ngươi là thật sự nhập ma rồi, không ngờ lại có thể công kích một tông phái có đại ân với mình như vậy. Ngươi và ma đầu có gì khác nhau? Ta xem ra ngươi thật sự là bị tâm ma khống chế. Hừ, Trương Tinh Phong ta bây giờ sẽ vì thế gian mà tiêu diệt ma đầu như ngươi!

Trương tinh phong nói càng nói càng tàn nhẫn. Đến cuối cùng, trực tiếp nói cho Ngộ Thần biết là muốn giết hắn.

Ngộ Thần hoảng sợ. Hắn nhìn thấy hung quang trong mắt Trương Tinh Phong, đã biết là tình thế không hay. Nhưng hắn cũng hiểu rõ, chính mình căn bản không có một chút hy vọng nào có thể chạy thoát từ tay của Đại La Kim Tiên. Bất giác hắn nắm chặt “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” trên tay, đây là thứ cuối cùng có thể cứu mạng hắn.

- Tiên bối, đây chính là “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” ..... còn là của Tử Hà Cảnh!

- “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” của của Tử Hà Cảnh!

Trương Tinh Phong vẻ mặt giống như vừa mới phát hiện ra vấn đề.

- Đúng, đúng, đúng, đúng .....

Ngộ Thần lão đạo kinh hãi liên tục gật đầu. Hắn nhìn Trương Tinh Phong, hy vọng Trương Tinh Phong có thể bỏ qua cho hắn. Lúc này, trong lòng hắn thậm chí còn bắt đầu suy tính, làm cách nào để nhờ cậy cao thủ của Tử Hà Cảnh đối phó Trương Tinh Phong và Thiên Tâm Tông.

Thanh âm của Trương tinh phong đột nhiên trở nên lạnh lẽo, phảng phất như từ cửu u truyền về:

- Hừ, Ngộ Thần, cho dù là mời Cửu Thiên Huyền Tiên của Tử Hà Cảnh đến đây thì như thế nào? Thiên Tâm Tông ta đối với Toa Ly Tông các người có đại ân như thế, nhưng các người thì ngược lại muốn tiêu diệt Thiên Tâm Tông. Ta thật sự không tin, Cửu Thiên Huyền Tiên của Tử Hà Cảnh có thể nói hành động của các người là đúng!

- Cho dù là Tiên Đế đến đây, cũng không thể ra lệnh cho Trương Tinh Phong ta nên làm thế nào. Cho nên, ngươi chỉ có một con đường, chết!

Nói đến câu cuối cùng, Trương tinh phong đột nhiên hét lên.

“Chết!” Ngộ Thần lão đạo trong lòng run lên, sợ hãi trong nháy mắt khiến cho hắn tâm thần trống rỗng. Trọng thương vừa rồi chẳng những

không phục hồi mà còn trầm trọng hơn. “Phốc!” một tiếng, hắc thổ ra một ngụm máu tươi.

Trương Tinh Phong dường như rất khinh thường, tay phải hướng về phía Ngô Thần lão đạo. Một đạo ánh sáng màu tím chọt lóe lên, từ bên trong thiên linh của Ngô Thần lão đạo hiện ra. Vẻ mặt của Ngô Thần lão đạo đã trở nên ngây dại, không còn một chút biến hóa nào .....

Trương tinh phong nhìn những đệ tử của Toa Ly Tông, lúc này tất cả đều đang sợ hãi nhìn hắc. Hắc đối với những tên gia hỏa này cũng chẳng có hảo cảm gì, đột nhiên cười lạnh: “Hừ, nếu như các người đã muốn tiêu diệt Thiên Tâm Tông, vậy thì đừng trách ta!”

Vô cực lực cường đại bỗng chốc đem tất cả đệ tử của Toa Ly Tông trong phương viên một dặm bao vây lại. Đương nhiên, Trương Tinh Phong cũng không phải là ma vương, đối tượng mà hắc trừng phạt chính là những đệ tử hạch tâm của Toa Ly Tông, đem tất cả chân nguyên lực của bọn chúng hoàn toàn phế bỏ, trở thành người bình thường.

“A!” “A!” “A!” “A!” .....

Từng tiếng hét thảm liên tiếp vang lên. Những hạch tâm đệ tử của Toa Ly Tông bỗng nhiên phát hiện ra chân nguyên lực của mình đã hoàn toàn biến mất, trở thành một người bình thường không còn sức lực. Điều này khiến cho cho những tu chân giả vốn coi trọng thực lực khó có thể tiếp nhận được. Tất cả dường như đã phát điên, không ngừng gào thét .....

Trương Tinh Phong xoay người lại nhìn những đệ tử của Thiên Tâm Tông, vừa cười vừa nói:

- Toa Ly Tông đã giải quyết xong rồi. Còn về phần Ngô Thần lão đạo ..... nguyên anh của hắc đã bị phá! Trọn đời không thể siêu sinh!

“Nga..... “ “Ha ha ..... “ Tất cả đệ tử của Thiên Tâm Tông đều reo hò. Vừa rồi trong lòng bọn họ vốn đã nghĩ đến việc liều chết, hiện tại bỗng nhiên nguy cơ biến mất, hơn nữa trong nháy mắt Toa Ly Tông cũng đã không còn, tất cả đều cười lớn.

- Tham kiến sư bá!

Các trưởng lão của Thiên Tâm Tông đi đến trước mặt Trương Tinh Phong, cung kính nói. Bọn họ đều là đệ tử hàng chữ “Bích”, mà trương tinh phong

lại là đại sư huynh của lớp đệ tử hàng chữ “Toái”, vì vậy các trưởng lão đều gọi hắn là sư bá.

Trương Tinh Phong nhìn năm vị trưởng lão, cười nói:

- Tốt lắm, các người đã quản lý Thiên Tâm Tông rất tốt, phi thường tốt!

Ngũ đại trưởng lão nghe được đều hoảng hốt, bọn họ nghĩ rằng Trương Tinh Phong đang phê bình bọn họ, chỉ trích bọn họ đã khiến cho Thiên Tâm Tông trở thành một tông phái nhỏ. Tất cả đều cúi đầu, mồ hôi lạnh trên trán không ngừng chảy xuống. Uy tín của Trương Tinh Phong thật sự rất lớn, tại Thiên Tâm Tông không ai có thể sánh bằng. “Thái thượng trưởng lão” cả ngàn năm qua, địa vị so với tông chủ còn cao hơn nhiều.

Trương tinh phong nhìn ngũ đại trưởng lão, cũng biết bọn họ hiểu lầm, liền cười nói:

- Ta không có ý gì khác, biểu hiện của đệ tử của Thiên Tâm Tông ta đã nhìn thấy rồi, tất cả đều rất tốt. Chỉ cần cho các người phát triển, có lẽ không đến trăm năm, Thiên Tâm Tông nhất định sẽ trở thành một tông phái lớn. Những đệ tử này căn cơ đều rất tốt, chỉ có căn cơ vững chắc mới là quan trọng nhất!

Trương Tinh Phong lên tiếng tán dương.

Ngũ đại trưởng lão đều có chút xấu hổ, kỳ thật việc này đều là do trong tông phái có rất nhiều đệ tử sùng bái kinh nghiệm tu chân của Trương Tinh Phong. Nên biết rằng bình thường tu chân đều là trước năm mươi sáu tuổi, còn Trương Tinh Phong lại đến năm sáu mươi tuổi mới bắt đầu tu luyện, chênh lệch theo lý thuyết quả thật rất lớn, lẽ ra là không có cách nào tu luyện. Thế nhưng Trương Tinh Phong lại vẫn cứ đi từng bước một, mất hơn ba ngàn năm mới đạt đến Độ Kiếp kỳ.

Đệ tử của Thiên Tâm Tông hầu hết đều bị khoảng thời gian “hơn ba ngàn năm” này thúc đẩy, tất cả đều chăm chỉ tu luyện. Không ai muốn gấp rút đề cao, tất cả đều muốn có một cơ sở vững chắc tại mỗi cảnh giới. Chính điều này đã khiến cho tốc độ tu luyện của đệ tử Thiên Tâm Tông trở nên chậm hơn so với các tông phái khác. Đệ tử của các tông phái khác tu chân bình thường chỉ khoảng một ngàn hai trăm năm, còn những đệ tử của Thiên Tâm Tông thì lại mất đến gần hai ngàn năm.

Thế nhưng đồng thời việc này lại khiến cho công lực của những đệ tử Thiên Tâm Tông vô cùng vững chắc, so sánh với các siêu đại tông phái cũng không hề kém hơn.

- Để thưởng cho cống hiến của năm vị trưởng lão, năm thanh tiên kiếm này tặng cho các vị!

Phần thưởng của Trương Tinh Phong khiến cho các trưởng lão đều chấn kinh, còn những hạch tâm đệ tử thì trong lòng đều vui mừng. Năm đại trưởng lão công lực đều đã ngoài Hợp Thể kỳ, có thêm tiên khí lực công kích sẽ gia tăng lên rất nhiều, hơn nữa độ kiếp lại càng thêm hy vọng.

May mắn là Trương Tinh Phong cũng không nói rõ ràng, năm kiện tiên kiếm này đều là đỉnh cấp tiên khí. Hắn cũng biết tại nơi này đỉnh cấp tiên khí quả thật là rất hiếm, nếu như để cho người khác biết, phỏng chừng Thiên Tâm Tông sau này sẽ không có ngày nào an bình .

- Bích Ngôn, về phần bốn đệ tử hạch tâm đã đầu hàng địch nhân, trước tiên không nên trừng phạt, trở về rồi hãy hỏi rõ. Ta cảm giác chuyện này có chút nội tình!

Cảm giác khó hiểu của Trương Tinh Phong ngày càng mạnh, cảm giác này tại phạm nhân giới nhân gian đã từng giúp hắn vài lần. Theo công lực đề thăng, cảm giác đó cũng rõ ràng hơn.

Bích Ngôn lập tức tuân mệnh, Trương Tinh Phong đã lên tiếng, hắn đương nhiên chỉ có thể nghe theo. Một câu nói của Trương Tinh Phong cũng giúp cho bốn tên đệ tử này bảo vệ được một thân tu vi. Nếu như bị trừng phạt, thì cho dù có thể giữ được mạng sống, công lực cũng sẽ bị phế.

Trương Tinh Phong đột nhiên nghe được một tiếng kêu kinh ngạc, liền nở nụ cười. Hắn biết là đám người Tiểu Long đã đến. Vừa rồi hắn thật sự quá nôn nóng, cho nên đã một mình dùng tốc độ nhanh nhất chạy đến đây, chỉ kịp lưu lại cho Trọng Hoành một phần lộ tuyến. Với thực lực của Trọng Hoành, đương nhiên là có thể dễ dàng mang mọi người đến nơi.

Trương tinh phong nhìn những đệ tử của Thiên Tâm Tông đang hưng phấn, trong lòng đột nhiên kích động. Hiện tại nguy cơ đã trừ, chính là lúc để Thiên Tâm Tông quật khởi!

Chơi Vô Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Thiên Tâm Tông Quật Khởi.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thiên Tâm Tông lúc này khí thế dâng trào. Sơn môn của Toa Ly Tông cũng đã bị lấy làm phân bộ, cả Thiên Diễn Tinh từ nay chỉ còn một mình Thiên Tâm Tông. Ngay cả những địa phương vốn do Toa Ly Tông dùng để thu nhận đệ tử cũng do Thiên Tâm Tông khống chế. Có gần một trăm hạch tâm đệ tử được phái ra ngoài để phụ trách thu nhận những đệ tử mới.

Cả Thiên Diễn Tinh đều bị khống chế, đây là điều khiến cho Thiên Tâm Tông vô cùng cao hứng, nhưng phiền toái cũng từ đây mà tới!

Những đệ tử cấp thấp lúc trước phản bội môn phái dường như đều đã hối lỗi, tất cả đều hy vọng Thiên Tâm Tông có thể cho bọn họ thêm một cơ hội. Thậm chí đại bộ phận đệ tử của Toa Ly Tông cũng xin được gia nhập. Những đệ tử này đều có một chút công lực, thấp thì cũng là Tích Cốc kỳ, cao thì có cả Kim Đan kỳ. Tất cả cộng lại lên đến hơn một vạn đệ tử.

Một vạn đệ tử! Nếu như phải thông qua các phương pháp tuyển chọn, nhanh nhất một năm cũng chỉ được vài chục người. Một vạn người thì phải mất bao nhiêu năm? Nên biết rằng không phải ai cũng có thể tu chân, còn phải yêu cầu tư chất và thiên phú của từng người. Hơn nữa, những người này nếu được thu nhận làm đệ tử thì cũng phải tu luyện lại từ đầu.

Cho nên Thiên Tâm Tông rất khó quyết định. Nhiều đệ tử như vậy, Thiên Tâm Tông quả thật rất khó từ chối? Hơn nữa, Thiên Tâm Tông cũng muốn phát triển lớn mạnh, nếu như thu nhận một vạn đệ tử này, Thiên Tâm Tông sẽ lập tức trở thành một môn phái lớn. Đây vẫn luôn là giấc mộng của Thiên Tâm Tông bấy lâu nay. Nhưng mà những đệ tử đó đã từng phản bội Thiên Tâm Tông, còn số đệ tử của Toa Ly Tông thì đã từng là địch nhân, có thể thu nhận hay sao?

Lúc này bên trong đại điện của Thiên Tâm Tông, năm vị trưởng lão, Bích Ngôn tông chủ, Toái Phong đại trưởng lão cùng với Trương Tinh Phong đều

đang thương nghị. Trương Tinh Phong cùng Bích Ngôn ngồi tại vị trí thủ tọa, đương nhiên địa vị của hắn chính là thái thượng trưởng lão.

Toái Phong từ sau khi Trương Tinh Phong độ kiếp thất bại đã trở thành đại trưởng lão. Các trưởng lão khác cũng từng đề nghị Toái Phong tiếp nhận vị trí thái thượng trưởng lão, nhưng Toái Phong lại cho rằng chức vị này chỉ có sư huynh của hắn mới xứng đáng, cho dù sư huynh đã mất, hắn cũng không thể ngồi vào. Kỳ thật Thiên Tâm Tông mấy ngàn năm trước cũng không hề có chức vị thái thượng trưởng lão, chính là vì Trương Tinh Phong nên mới lập ra, cho nên không ai đảm nhiệm cũng không có vấn đề gì.

Cuối cùng Thiên Tâm Tông thậm chí đã ra quyết định, chức vị thái thượng trưởng lão này sẽ vĩnh viễn không trao cho người thứ hai. Quyết định này là để tỏ lòng biết ơn đối với những cống hiến của Trương Tinh Phong đối với Thiên Tâm Tông. Lúc này Trương Tinh Phong đã trở về, đương nhiên là trở thành thái thượng trưởng lão.

- Ta tuyệt đối không đồng ý! Mấy tên đệ tử không biết liêm sỉ kia không ngờ còn muốn trở về. Bọn chúng tưởng Thiên Tâm Tông là nơi nào, muốn đến thì đến muốn đi thì đi chắc? Còn có bọn đệ tử lưu manh của Toa Ly Tông. Với phẩm chất như bọn chúng mà thu nhận, danh dự của Thiên Tâm Tông không bị bọn chúng làm nhơ nhuốc mới là lạ!

Toái Phong vẫn kiên trì không đồng ý. Đã không phế hết công lực của bọn chúng đã là quá nhân từ rồi, làm sao có thể còn thu nhận?

Bích Du chính là lục trưởng lão của Thiên Tâm Tông (năm trưởng lão thêm vào Toái Phong). Hắn khề khom người với Toái Phong, sau đó mới đứng lên, cao giọng nói:

- Ta cho rằng chúng ta có thể thu nhận những đệ tử này. Thứ nhất, bản thân bọn chúng chỉ là đệ tử cấp thấp. Mà đồng đạo tại tu chân giới ai nấy đều biết, hạch tâm đệ tử mới chính là căn bản của môn phái, đệ tử cấp thấp từ trước đến giờ không được xem là đệ tử chính thức. Hơn nữa Thiên Tâm Tông chúng ta cũng chẳng hề có ân đức gì nhiều đối với những đệ tử cấp thấp này. Nếu đã như thế, chúng ta cũng không thể yêu cầu bọn chúng cùng tồn vong với Thiên Tâm Tông. Bắn vào điểm này, thu nhận bọn chúng cũng chẳng sao!

- Thứ hai, chúng ta đã hủy diệt hoàn toàn Toa Ly Tông, hạch tâm đệ tử của bọn họ cũng không còn. Chúng ta thu nhận đệ tử cấp thấp của bọn chúng thì có việc gì? Nên biết rằng, đó chỉ là những đệ tử cấp thấp mà thôi, trong quá khứ bọn chúng cũng chưa từng gây ra thiệt hại gì cho Thiên Tâm Tông (kỳ thật những đệ tử này cấp thấp này căn bản là không có thực lực đó). Thứ ba, một khi thu nhận bọn chúng, nhân số của Thiên Tâm Tông sẽ hơn một vạn người, trở thành một tông phái lớn. Đây không phải là nguyện vọng mà mấy trăm vạn năm nay Thiên Tâm Tông đã nỗ lực hay sao?

Nói đến đây, ánh mắt của Bích Du đã bắt đầu trở nên nóng bỏng.

“Tông phái lớn!”

Hấp dẫn đến mức nào? Thiên Tâm Tông đã nỗ lực cả trăm vạn năm vẫn chưa thể thành công, lúc này cơ hội đã đến ngay trước mắt, có thể bỏ qua được sao? Đó chính là khát vọng cả trăm vạn năm của bọn họ!

Đương nhiên trăm vạn năm cố gắng của Thiên Tâm Tông không phải là vô ích, thành quả của nó chính là Thiên Tâm Tông đến bây giờ vẫn không bị diệt vong. Không một tông phái nào là không có kiếp nạn, có được trăm vạn năm lịch sử, điều này đã nói lên thành tích của mỗi đời đệ tử Thiên Tâm Tông.

Nghe được lời nói của Bích Du, tất cả những nhân vật cao tăng của Thiên Tâm Tông trong đại diện đều không ai lên tiếng, chỉ yên lặng suy nghĩ. Ai cũng muốn thu nhận số đệ tử này, thế nhưng không ai có thể nhẫn nhịn với việc bọn chúng từng làm. Tất cả bọn chúng đều là những kẻ đã từng phản bội Thiên Tâm Tông cùng với những đệ tử cấp thấp của Toa Ly Tông

Đột nhiên, Trương Tinh Phong đứng lên, nhìn các vị trưởng lão cười cười nói:

- Ta cho rằng, chúng ta có thể thu nhận lấy bọn chúng!

Nhất thời tất cả mọi người đều lộ ra vẻ tươi cười nhẹ nhõm, bao gồm cả Toái Phong. Kỳ thật Toái Phong cũng muốn cho thực lực của tông phái tăng mạnh, nhưng là hắn không thể chịu đựng được đám đệ tử đó. Nhưng nếu như người mà hắn tin phục là Trương Tinh Phong đã lên tiếng thì sẽ không có ai phản đối nữa. Toái Phong cũng vì tông phái của mình trở nên lớn

mạnh mà cao hứng. Lúc này tất cả mọi người đều bắt đầu nghĩ đến tương lai của tông phái sau khi thu nhận những đệ tử này.

Trương Tinh Phong cười nói:

- Không phải chỉ là đệ tử cấp thấp thôi sao? Chỉ cần sau này khi lựa chọn hạch tâm đệ tử chúng ta kiểm tra một cách nghiêm ngặt, nhìn rõ tâm tính của đệ tử thì còn lo lắng gì nữa? Chẳng lẽ các người không tin tưởng vào phương pháp tuyển chọn của Thiên Tâm Tông? Càng huống chi những đệ tử cấp thấp chỉ vừa mới bắt đầu tu chân đối với tông phái cũng không cảm tình gì, mong muốn của bọn chúng chỉ là làm cho công lực của mình đề thăng. Khi chúng ta vừa mới bắt đầu tu luyện không phải đều chỉ vì mình hay sao? Chỉ sau khi trở thành hạch tâm đệ tử, mới thật sự vì tông phái mà suy nghĩ!

Lời nói của Trương Tinh Phong khiến cho những trưởng lão đã có đến mấy ngàn năm tu chân bỗng nhiên hồi tưởng lại. Bọn họ nhớ lại lúc mình vẫn còn là đệ tử cấp thấp, cũng nhớ lại những suy nghĩ của mình khi đó.

Tu luyện, tu luyện, trở thành tiên nhân!

Chính suy nghĩ hư vô đó là nguồn động lực cho những đệ tử cấp thấp. Những trưởng lão cũng đã hiểu được suy nghĩ của những đệ tử này. Suy nghĩ đó không phải cũng là suy nghĩ của bọn họ năm xưa hay sao? Trong nháy mắt, tất cả sự giận dữ trong lòng bọn họ đều biến mất!

Trương Tinh Phong nhìn khuôn mặt tươi cười của các trưởng lão, biết lời nói của mình đã có tác dụng, trong lòng cao hứng:

- Tốt, nếu đã như thế, chúng ta sẽ bắt đầu thu nhận những đệ tử này!

Bắt đầu từ hôm nay, nhân khí của Thiên Tâm Tông lập tức bắt đầu dâng cao. Vô số đệ tử xin gia nhập vào tông phái, mỗi một hạch tâm đệ tử hàng chữ “Vô” đều dạy mười mấy đệ tử cấp thấp.

Đương nhiên, tông quy nghiêm khắc cũng khiến cho không ít đệ tử cũ của Toa Ly Tông cảm thấy không chịu nổi. Tại Toa Ly Tông rất thoải mái, còn Thiên Tâm Tông thì lại hạn chế quá nhiều.

Đối với bọn chúng, thái độ của Trương Tinh Phong chính là: “Những đệ tử vi phạm tông quy, chấp mê bất ngộ, lập tức đuổi khỏi tông phái. Nếu như

biết hồi cải thì phải diện bích mười năm. Nếu như không chịu đựng được thì cũng đuổi khỏi tông phái.”

Thiên Tâm Tông làm mạnh tay, trục xuất gần một trăm đệ tử cấp thấp. Những đệ tử còn lại thấy vậy, không một ai dám vi phạm. Dù sao tu chân thật sự quá khó khăn, nếu như một mình tu luyện, không có đan dược, tài liệu, pháp quyết cùng với kinh nghiệm của môn phái trợ giúp thì cơ hội thành công rất ít. Lúc đầu, trong số “bát tiên” chỉ có ba người không phải là đệ tử của tông phái nào, cả ba người này đều độ kiếp thất bại, trở thành tán tiên!

Độ kiếp thất bại hồn phi phách tán cùng với độ kiếp thất bại trở thành tán tiên, ai là người có công lực cao hơn?

Đáp án chính là người bị hồn phi phách tán có công lực cao hơn. Bởi vì những người trở thành tán tiên đều là từ bỏ tại đạo thiên lôi thứ bốn mươi, bọn họ đối với chính mình không tin tưởng. Còn những người hồn phi phách tán đều kiên trì đến chín đạo thiên lôi cuối cùng.

Trong số bốn mươi chín đạo thiên lôi, chín đạo cuối cùng là lợi hại nhất. Nếu như người đã đến đạo thiên lôi thứ bốn mươi mốt, người sẽ không có cách nào từ bỏ, cho dù binh giải thiên lôi cũng sẽ đuổi theo công kích. Còn nếu như người từ bỏ tại đạo thiên lôi thứ bốn mươi, lập tức binh giải, thiên lôi sẽ tự động ngừng lại. Chín đạo thiên lôi cuối cùng chính là không chết không ngừng.

Năm đó, Chu Hồng và Trương Tinh Phong là những người lợi hại nhất trong bát tiên. Trương Tinh Phong đã kiên trì được đến đạo thiên lôi cuối cùng, còn Chu Hồng cũng chỉ còn hai đạo.

Còn ba người tán tiên không có tông phái chính là Triệu Vân, Lam Sơn và Lam Hải. Bọn họ cũng là nhờ năm vị huynh đệ còn lại trợ giúp mới đạt đến Độ Kiếp kỳ, nhưng công lực lại là yếu nhất, đến khi độ kiếp liền lập tức từ bỏ.

Nửa năm sau!

Trương Tinh Phong rốt cuộc đã hoàn thành. Hãn hao phí nửa năm, cùng với vô số tài liệu trân quý (đương nhiên là đến từ Thiên Vũ) và mấy trăm khối ma tinh đã chế tạo thành một trận pháp thật lớn. Đây chính là trận pháp

cường đại được ghi chép trong “Huyết Dục Giám Thần Chương” mà lúc trước hắc đã tìm được tại cung điện của Huyết Sát Ma Đế.

“Huyết Dục Giám Thần Chương” chính là chí cao bảo điển của “Huyết Sát Môn”, một trong ba đại tông phái của ma giới. Bên trong bao hàm ba đại trận pháp, tất cả đều là những trận pháp ngạo tuyệt tiên ma hai giới. Trận pháp mà Trương Tinh Phong sử dụng chính là “Huyền Ảnh Tuyệt Sát Vi Trần Trận”, hộ môn trận pháp của Huyết Sát môn. Uy lực cường đại của nó ngay cả Trương Tinh Phong cũng không thể tưởng tượng được.

Trương tinh phong hài lòng nhìn trận pháp không lồ hoàn toàn bao bọc cả Phương Diễn Sơn, linh khí trong thiên địa không ngừng bị hấp nạp. Hấp nạp thiên địa linh khí cũng chỉ là một công năng nhỏ phụ trợ của trận pháp thần kỳ này, điểm mạnh nhất của nó chính là “mê huyền” cùng với “vi trần”. Bên trong trận pháp này, người nhìn thấy có thể là thật, cũng có thể là huyền cảnh, cho dù là Trương Tinh Phong dùng thần thức cũng không thể phân biệt được thật giả. May mắn là hắc nắm được bí mật chân chính của trận pháp, cho nên mới có thể tùy ý ra vào. Nên biết rằng hắc đã phải hao phí hết nửa năm mới bố trí được trận pháp này.

Không hổ là hộ môn đại trận của “Huyết Sát Môn”, một trong tam đại tông phái của ma giới. Đối với trận pháp này, trên dưới của Thiên Tâm Tông đều vô cùng kích động. Một hộ môn đại trận cường đại chính là mẫu chốt truyền thừa của một môn phái.

- Nhị ca, nhị ca, mau thả bốn trưởng lão ra ngoài, ta tốt xấu gì cũng là trưởng lão của bốn tông cơ mà! Cứu mạng, a, đây là một con rồng trưởng thành rồi, mạnh quá, cứu mạng, nhị ca .....

Thanh âm thê lương của Tiểu Long vang lên trong trận pháp.

Trương Tinh Phong mỉm cười quan sát. Nhìn bộ dạng của Tiểu Long nhất định đang ở bên trong huyền cảnh, hơn nữa đối thủ của hắc chính là một con rồng đã trưởng thành. Trương Tinh Phong cũng biết, huyền cảnh này không phải chỉ cần người đứng yên là có thể phá giải. Huyền cảnh này có thể tự động công kích, thậm chí có thể giết chết người. Nên biết rằng đây chính là hộ môn đại trận của Huyết Sát Môn, làm sao có thể dễ dàng phá giải?

Thần thức của Trương Tinh Phong hoàn toàn dung hợp vào đại trận, lúc này Tiểu Long trên người đã có nhiều vết thương. Hắn cũng thấy đã đủ, tâm ý vừa động, một thông đạo liền xuất hiện trước mặt Tiểu Long. Trương Tinh Phong lên tiếng:

- Tiểu long, người ra đây! Hừ, lần sau tốt nhất là tuân thủ tông quy, nếu không, cho dù người là trưởng lão của bốn tông ta cũng sẽ trừng phạt người!

Tiểu Long ủy khuất từ bên trong trận pháp đi ra, nhìn Trương Tinh Phong, trong miệng lầm bầm: “Không phải chỉ là ăn vài con linh thú hay sao?”

Trương tinh phong trừng mắt:

- Hừ, Phương Diễn Sơn hiện tại linh thú vốn chỉ có năm con, người thoáng cái đã ăn hết ba con, vậy mà còn không biết hối cải! Hừ, người có biết linh thú trân quý đến như thế nào không?

Linh thú chính là thể diện của một môn phái. Những tu chân giả có được linh thú đều được mọi người sùng bái. Tại tiên giới cũng như vậy, có điều vật cưỡi của các tiên nhân trên tiên giới lại là những tiên thú đẳng cấp cao hơn.

Tại tu chân giới bình thường tu chân giả không thể nào có được linh thú. Một tông phái lớn bình thường cũng chỉ có khoảng mười con, còn những tông phái phổ thông thì chỉ có khoảng hai ba con. Thiên Tâm Tông bây giờ cũng chỉ còn lại hai con.

Năm con, thoáng một cái đã ăn hết ba con, Trương Tinh Phong có thể không giận dữ hay sao? Cho dù là trưởng lão cũng không thể làm như vậy!

- Không phải chỉ là linh thú thôi sao? Nhị ca, chẳng lẽ nhị ca đã quên thân phận của bốn trưởng lão hay sao?

Tiểu Long đột nhiên cao ngạo, dường như đối với linh thú một điểm cũng không để ý.

Trương Tinh Phong trong lòng suy nghĩ, đưa mắt nhìn Tiểu Long. Tiểu Long chính là thần thú, so với tiên thú còn cao cấp hơn, đương nhiên là khinh thường đối với linh thú. Theo như tâm lý của Tiểu Long mà nói, được làm thức ăn cho nó là phúc khí của mấy con linh thú này!

- Tiểu Long, nếu như người đã ăn ba con, vậy thì ta ra lệnh cho người đi tìm thêm mười con về đây. Nếu như làm không được, vậy thì người cứ chuẩn bị thử nghiệm uy lực của “Huyền Ảnh Tuyệt Sát Vi Trần Trận” đi!

Theo như suy nghĩ của Trương Tinh Phong, để cho một thần thú đi tìm linh thú hẳn là một chuyện rất dễ dàng.

Không ngờ là Tiểu Long lại đắc ý cười phá lên:

- Nhị ca, chỉ ..... chỉ có mười con? Bốn trưởng lão tốt xấu gì cũng là ngũ trảo thần long, đệ nhất cường đại trong thần long nhất tộc. Vậy mà bảo bốn trưởng lão đi bắt mười con linh thú về đây, thật đúng là quá xem thường thần thú!

Trương Tinh Phong trong lòng vui vẻ. Hẳn biết Tiểu Long có truyền thừa ký ức của thần thú nhất tộc, uy lực của long tộc mật pháp hẳn cũng không thể nào tưởng tượng. Nghe Tiểu Long nói như vậy, liền lên tiếng:

- Tốt, Tiểu Long, lần này ta xem người có thể đem về bao nhiêu linh thú. Nếu như số lượng làm cho ta hài lòng, cung phụng đoàn mà ta sắp thành lập sẽ do người làm đoàn trưởng!

Tiểu Long cũng biết kế hoạch của Trương Tinh Phong. Một tông phái cường đại quan trọng nhất chính là đoàn viên của cung phụng đoàn. Nghe Trương Tinh Phong nói, trong lòng hẳn vô cùng mừng rỡ. Việc tìm linh thú đối với thần thú như hẳn mà nói còn không phải là dễ dàng như ăn cơm hay sao? Lập tức lên tiếng:

- Nhị ca, đã nói rồi thì không được nuốt lời đấy!

Trương Tinh Phong làm ra vẻ quân tử mỉm cười gật đầu:

- Đương nhiên, ta mà lại nuốt lời hay sao?

- Được, nhị ca, vậy thì bốn trưởng lão đi đây. Nhị ca cũng chuẩn bị đem chức đoàn trưởng giao cho ta đi!

Tiểu Long kêu to một tiếng, lập tức bay về hướng thông đạo của trận pháp, biến mất không còn thấy nữa.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Thiên Phong.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hôm nay, đại diện của Thiên Tâm Tông hoàn toàn được cấm chế bao bọc, cho dù là hạch tâm đệ tử cũng không thể đến gần. Bởi vì lúc này bên trong đại điện, các vị trưởng lão cùng với tông chủ Bích Ngôn đang thương nghị đại sự của tông phái.

Sáu đại trưởng lão, Bích Ngôn, Trương Tinh Phong, Trọng Hoành tổng cộng chín người, bọn họ cũng chính là những lãnh đạo cao nhất của Thiên Tâm Tông lúc này. Trọng Hoành nằm đó bởi vì không có sư môn, cho nên bây giờ trực tiếp được nhận vào Thiên Tâm Tông, trở thành một trưởng lão. Cộng thêm Tiểu Long, Thiên Tâm Tông hiện tại đã có tám vị trưởng lão.

Bích Ngôn ngồi tại vị trí chủ tọa, hưng phấn nói:

- Các vị trưởng lão, bây giờ Thiên Tâm Tông ta đã có một vạn hai ngàn một trăm hai mươi một đệ tử, đã trở thành một tông phái lớn. Chúng ta sau này cũng có mặt mũi để ra mắt liệt tổ liệt tông!

Lời của Bích Ngôn vừa nói ra, tất cả trưởng lão sắc mặt đều hớn hờ. Đúng vậy, mộng tưởng trăm vạn năm đến đời của bọn họ đã trở thành sự thật, đây là vinh diệu không gì có thể so sánh được!

Sắc mặt của Bích Ngôn đột nhiên trầm xuống:

- Nhưng đồng thời, Thiên Tâm Tông chúng ta cũng đã chọc giận đến một cường địch. Nếu như không cẩn thận, lần này Thiên Tâm Tông thậm chí có thể bị diệt vong!

Bích Ngôn vừa nói ra, nhất thời cả đại điện đều bắt đầu rối loạn. Tất cả trưởng lão đều lộ ra vẻ khó tin. Bọn họ không tin, Thiên Tâm Tông lúc này có một thái thượng trưởng lão là Trương Tinh Phong công lực đã đạt đến Đại La Kim Tiên, cùng với một Đại La Kim Tiên khác là Tiểu Long, lại thêm một Trọng Hoành công lực đã đạt đến La Thiên Thượng Tiên, lực lượng như vậy làm sao có thể bị diệt tông? Có điều Bích Ngôn từ trước đến

giờ luôn hành xử một cách cẩn thận, bọn họ cũng biết Bích Ngôn sẽ không nói lung tung.

Bầu không khí nhất thời trở nên căng thẳng, ánh mắt của tất cả trưởng lão đều nhìn về phía thái thượng trưởng lão Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười, trên tay xuất hiện một khối lệnh bài màu xanh lam bằng ngọc, mặt trên có khắc một chữ “Huyền”. Sau khi tất cả trưởng lão đều đã nhìn rõ, Trương Tinh Phong thở dài nói:

- Các người có đây là lệnh bài gì không? Đây chính là “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” của tiên giới!

Những trưởng lão này đều là những nhân vật cao tăng của tông phái, đương nhiên cũng có một chút hiểu biết về tiên giới. Bọn họ cũng biết Cửu Thiên Huyền Tiên là cao thủ còn cường đại hơn so với Đại La Kim Tiên, không phải Thiên Tâm Tông có thể chống lại được, dù sao Thiên Tâm Tông cũng chỉ có Đại La Kim Tiên. Nên biết rằng một Cửu Thiên Huyền Tiên có thể đối phó với mười Đại La Kim Tiên.

Lúc trước khi Trương Tinh Phong giết chết Ngô Thần lão đạo, những trưởng lão này đều đứng ở phía xa. Bởi vì lúc đầu khi bốn tán tiên chiến đấu với Ngô Thần lão đạo, năng lượng cường đại khiến cho bọn họ không dám đến gần, vì vậy cũng chưa từng nhìn thấy khối lệnh bài này.

- Sư bá, lệnh bài này thật sự là “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh”?

Bích Trúc đứng lên khẽ cúi người nói với Trương Tinh Phong. Không phải hăn hoài nghi lời nói của Trương Tinh Phong, chỉ là hăn thật sự không muốn tin rằng bọn họ đã đắc tội với Cửu Thiên Huyền Tiên.

Trương Tinh Phong gật đầu:

- Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh này là thật, hơn nữa đây còn là vật của “Tử Hà Cảnh”!

“Tử Hà Cảnh!” Tất cả trưởng lão đều sửng sốt. Tại tu chân giới này, không ai không biết sự cường đại của Tử Hà Cảnh. Năm đại tu chân thánh địa, Tử Hà Cảnh đã độc chiếm một nơi lớn nhất trong số đó, cũng chính là thánh địa ở trung tâm. Mà Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông mặc dù cũng là siêu đại tông phái, nhưng cả hai cũng chỉ đồng thời chiếm giữ Minh Linh Tinh. Có thể tưởng tượng được Tử Hà Cảnh cường đại đến mức nào.

Lịch sử của Tử Hà Cảnh tại tu chân giới vượt xa ký ức của những trưởng lão này. Bọn họ chỉ biết thông qua những ghi chép của Thiên Tâm Tông, dường như Tử Hà Cảnh vẫn luôn tồn tại từ trước đến nay.

Đây là điều hiển nhiên. Một Cửu Thiên Huyền Tiên tại tiên giới bình thường đều có hơn trăm vạn năm tuổi, Tiên Quân lại càng có ngàn vạn năm tu luyện, còn Tiên Đế thì không cần phải nói. Tử Hà Cảnh là tông phái của Tử Vi đại đế, lịch sử của nó không thể nào tính được.

- Sư bá, chúng ta có thể hòa giải cùng với Tử Hà Cảnh hay không? Càng huống chi, Tử Hà Cảnh chắc sẽ không so đo cùng với một tông phái nhỏ như chúng ta!

Bích Ngang cũng đứng lên, quay sang nói với Trương Tinh Phong. “Tông phái nhỏ”, ba chữ này không phải là khiêm nhường. Trong mắt của Tử Hà Cảnh, có lẽ Thiên Tâm Tông thật sự chỉ là một tông phái nhỏ.

Trương Tinh Phong khẽ lắc đầu.

- Một chút hy vọng cũng không có sao? Thiên Tâm Tông ta cũng chưa từng làm gì gây bất lợi cho bọn họ!

Bích Ngang quả thật rất khó tiếp nhận. Thiên Tâm Tông chỉ vừa mới trở thành một tông phái lớn, nhưng chỉ trong nháy mắt lại phải đối mặt với một siêu đại tông phái, hơn nữa lại còn là siêu đại tông phái có thực lực cường đại nhất.

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn các vị trưởng lão, cười nói:

- “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” này chính là do ta lấy được trong tay Ngô Thần lão đạo. Nói cho các người biết, Ngô Thần lão đạo sở dĩ dám công kích Thiên Tâm Tông, hơn nữa những tông phái chung quanh cũng không đối phó với hắn, chính là bởi vì phía sau có Tử Hà Cảnh làm chỗ dựa. Nói cách khác, Ngô Thần lão đạo tiêu diệt Thiên Tâm Tông chính là do Tử Hà Cảnh đứng phía sau sai khiến. Hơn nữa ta đã chẳng thêm để ý đến “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” giết chết Ngô Thần lão đạo, cũng chính là không để cho bọn họ mặt mũi. Tử Hà Cảnh là long đầu tại tu chân giới, làm sao có thể tha thứ cho một kẻ không nể mặt mình? Thái độ của bọn họ như thế nào còn phải suy nghĩ hay sao?

Tất cả mọi người đều ngẩn ra. Bọn họ quả thật không nghĩ đến sau lưng Ngô Thần lão đạo lại là Tử Hà Cảnh vô cùng cường đại. Tử Hà Cảnh đã ra lệnh cho Ngô Thần lão đạo tiêu diệt Thiên Tâm Tông, khẳng định sẽ không lưu tình. Hơn nữa hiện tại Trương Tinh Phong lại không để ý đến “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” giết chết Ngô Thần lão đạo, bọn họ không nổi giận mới là chuyện lạ.

Bích Ngang quay sang nói với Trương Tinh Phong:

- Tử Hà Cảnh sẽ không trực tiếp ra tay đối phó ta Thiên Tâm Tông chứ? Chúng ta bất quá chỉ là một môn phái tại tinh cầu cấp ba mà thôi. Sư bá, người bây giờ đã là Đại La Kim Tiên, ta nghĩ nếu như sư bá đứng ra hòa giải, tin rằng Tử Hà Cảnh chắc sẽ không làm khó chúng ta!

Trương Tinh Phong đã sớm suy nghĩ rõ ràng. Ngô Thần lão đạo là từ Tử Vực trốn ra được, hơn nữa hiển nhiên là đã được Tử Hà Cảnh chiêu lãm, còn ban cho hắn một khối “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh”. Chuyện đối phó với Thiên Tâm Tông có lẽ là do Ngô Thần lão đạo tự mình quyết định, tin rằng hắn là vì muốn cho tông phái của mình càng thêm cường đại.

Tử Hà Cảnh biết việc này, đương nhiên là ủng hộ. Thiên Tâm Tông chỉ là một tông phái nhỏ, bọn họ quả thật không hề để vào mắt. Còn Ngô Thần lão đạo dù sao cũng là một La Thiên Thượng Tiên, chỉ cần tu luyện thậm chí có thể trở thành Đại La Kim Tiên. Bọn họ làm sao có thể vì một tông phái nhỏ không có quan hệ mà lại phát sinh mâu thuẫn với người của mình?

Có điều, Trương Tinh Phong cũng rất mất hứng, bởi vì Bích Ngang không ngờ lại tỏ ra mềm yếu trước đối phương. Để đối phó với Tử Hà Cảnh, hắn đã sớm có biện pháp. Cùng liên thủ với Minh Dương Tông, lại thêm tự mình còn có thần khí, hơn nữa kế hoạch “cung phụng đoàn” cũng sắp tiến hành. Chừng đó có lẽ đối phó với Tử Hà Cảnh vẫn còn chưa đủ, nhưng để tự bảo vệ mình thì không có vấn đề gì.

- Bích Ngang, Tử Hà Cảnh đã muốn tiêu diệt Thiên Tâm Tông ta, thế nhưng người lại cứ muốn nhân nhượng để được yên thân. Người thân là trưởng lão của Thiên Tâm Tông, chẳng lẽ một điểm khí phách cũng không có hay sao?

Bích Ngang trừng mắt nhìn Bích Ngang trách mắng.

Bích Ngang nghe được liền giật mình. Đúng vậy, không ngờ mình lại bị uy danh của Tử Hà Cảnh dọa thành bộ dạng này. Bây giờ Thiên Tâm Tông đã không còn là Thiên Tâm Tông của trước kia, có hộ tông đại trận thần kỳ, hơn nữa sư bá còn là Đại La Kim Tiên, còn lo lắng cái gì? Càng huống chi Tử Hà Cảnh đã muốn diệt tông phái của mình, đây là đại cừu không đội trời chung. Bọn chúng đã đối phó với tông phái của mình như vậy, nhưng vừa rồi mình lại muốn cầu toàn để được yên thân. Bích Ngang trong lòng cảm thấy xấu hổ.

Trương Tinh Phong nhìn thấy vẻ mặt của Bích Ngang, cũng hiểu được suy nghĩ của hã. Trương Tinh Phong cũng biết uy danh của Tử Hà Cảnh thật sự là quá thịnh, tại tu chân giới, bọn họ chính là tồn tại chí cao. Suy nghĩ của Bích Ngang cũng là rất bình thường.

Trương Tinh Phong đứng lên, thản nhiên cười cười. Tất cả trưởng lão đều nhìn về phía hã, trong lòng đều nghi hoặc. Thái thượng trưởng lão dĩ nhiên còn có thể cười! Bọn họ bỗng nhiên cảm thấy nhẹ nhõm hơn rất nhiều. Nếu như Trương Tinh Phong đã ung dung như vậy, nhất định là đã có phương pháp, vậy thì mình còn lo lắng cái gì?

- Đối phó với Tử Hà Cảnh, ta đã có biện pháp, mọi người không cần lo lắng!

Một câu nói của Trương Tinh Phong khiến cho mọi người cảm thấy yên tâm. Trong lòng hã thì lại thầm nghĩ: “Hừ, hộ tông đại trận của Thiên Tâm Tông ta chính là của ‘Huyết Sát Môn’, cho dù là Tiên Quân đích thân đến có lẽ cũng phải hao tổn một thời gian dài mới có thể thoát ra. Cừu Thiên Huyền Tiên? Hừ, ở bên trong ‘Huyền Ảnh Tuyệt Sát Vi Trần Trận’ thì chỉ có chờ chết mà thôi!”

“Huyết Sát Môn” là một trong tam đại tông phái của ma giới. Uy lực hộ tông đại trận của bọn họ ngay cả Trương Tinh Phong cũng không thể tưởng tượng. Hã chỉ biết trận pháp này Đại La Kim Tiên hoàn toàn không có một chút sức lực phản kháng. Từ đó có thể thấy được, cho dù công lực cao hơn gấp bội cũng không cách nào phá được trận pháp, vì vậy hã không hề lo lắng đối với Cừu Thiên Huyền Tiên.

Thế nhưng uy lực chân chính của hộ tông đại trận này còn mạnh hơn rất nhiều so với sự tưởng tượng của Trương Tinh Phong. Đẳng cấp như Cửu Thiên Huyền Tiên đến bao nhiêu thì chết bấy nhiêu. Bên trong trận pháp, cho dù là Tiên Quân cũng chỉ có thể bảo trì được mạng sống, muốn xuyên qua trận pháp thì đúng là mơ tưởng. Có lẽ chỉ có Tiên Đế mới có thể phá giải được trận pháp này. Dù sao đó cũng là hộ tông đại trận của một trong tam đại tông phái của ma giới.

Trận pháp này vốn chỉ có cao thủ cấp bậc Tiên Đế mới có thể bố trí. Trương Tinh Phong dựa vào năng lượng “vô cực lực” đẳng cấp còn cao hơn so với “ma nguyên lực” mới có thể hình thành trận pháp này. Dù sao đẳng cấp cao hơn một bậc, lợi ích không thể nào tưởng tượng được. Thế nhưng tiên nguyên lực của Tiên Đế vốn rất tinh thuần, hơn nữa lại giống như đại hải vô cùng vô tận. Tiên Đế muốn đối phó với Trương Tinh Phong, chỉ dựa vào số lượng cùng với độ tinh thuần của tiên nguyên lực, hoàn toàn trong nháy mắt có thể giết chết hẳn.

Nhưng nếu như tiên nguyên lực tinh thuần của Tiên Đế và vô cực lực của Trương Tinh Phong đều có số lượng như nhau (điều này không có khả năng đích, tiên nguyên lực của Tiên Đế tuyệt đối là vô cùng vô tận, đây chỉ là giả thiết!), có lẽ nhiều nhất cũng chỉ ngang nhau (tiên nguyên lực của Tiên Đế dù sao cũng đã quá tinh thuần, còn vô cực lực của Trương Tinh Phong thì vẫn còn chưa đủ tinh thuần). Thế nhưng tiên nguyên lực của Tiên Đế thì lại vô cùng vô tận, vì vậy Trương Tinh Phong đối mặt với Tiên Đế, một chiêu cũng không cản được.

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn các trưởng lão, nhận thấy bọn họ đã thoải mái hơn rất nhiều, mới lên tiếng:

- Các vị trưởng lão, lần này ta có chuyện quan trọng muốn tuyên bố!

Tất cả đích trưởng lão đều thu liễm tâm thần, tập trung lắng nghe Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong lên tiếng:

- Bây giờ chuyện quan trọng nhất chính là phát dương quang đại Thiên Tâm Tông chúng ta. Về việc này ta đã có phương pháp, thứ nhất chính là tự đề

cao thực lực của Thiên Tâm Tông, thứ hai chính là thành lập tiên nhân cung phụng đoàn!

“Tiên nhân cung phụng đoàn?” Tất cả trưởng lão đều sửng sốt. Theo như bọn họ biết, chỉ có một số tông phái lớn mới có cung phụng đoàn, nhưng những cung phụng đoàn bình thường cũng chỉ có những cao thủ Độ Kiếp kỳ và Đại Thành kỳ mà thôi. Chỉ có cung phụng đoàn của những siêu đại tông phái mới có tiên nhân và tán tiên, mới có tư cách được gọi là “tiên nhân cung phụng đoàn”. Hiện tại Trương Tinh Phong lại muốn thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn”?

Các trưởng lão trong nháy mắt đã nghĩ đến tương lai của Thiên Tâm Tông sau khi có “tiên nhân cung phụng đoàn”. Nếu như có thể làm được, thực lực của Thiên Tâm Tông tuyệt đối là đứng đầu trong số các tông phái lớn.

- Bản thân Thiên Tâm Tông cường đại mới là chuyện quan trọng nhất. Nơi này ta có hơn một vạn viên khải linh đan, hơn năm trăm viên bích lăng đan, tin rằng những đan dược này có thể làm cho thực lực của Thiên Tâm Tông đích thực lực tăng lên rất nhiều!

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn các trưởng lão.

“Hơn một vạn viên khải linh đan!” Những trưởng lão này đã bắt đầu run rẩy. Bọn họ làm sao biết được Trương Tinh Phong có đến mấy trăm vạn nội đan của yêu thú, tùy thời có thể luyện chế vô số khải linh đan. Đương nhiên tất cả những nội đan này đều đến từ Hồng Hoang. Hồng Hoang đã trở thành nơi luyện tập của những đệ tử Thiên Tâm Tông tại phàm nhân giới, hàng năm có đến mấy ngàn đệ tử đến đây luyện tập, mang về đến hơn mười vạn viên nội đan (bình quân một đệ tử trong vòng một năm chỉ thu được mấy chục viên mà thôi). Gần trăm năm trở xuống, nội đan tại phàm nhân giới đã có hơn ngàn vạn, Trương Tinh Phong mang đến mấy trăm vạn viên cũng chẳng tính là gì. Hơn nữa yêu thú bên trong Hồng Hoang có thể nói là vô cùng vô tận, phỏng chừng số lượng yêu thú sinh ra mỗi năm so với bọn đã giết còn nhiều hơn.

Bích Ngôn trong lòng kích động, khải linh đan hoàn toàn có thể khiến cho công lực của những đệ tử cấp thấp gia tăng lên rất nhiều, có thể nhanh

chóng đạt đến Kim Đan kỳ. Bích lãng đan thì lại càng trân quý hơn, có thể đề cao hai cảnh giới, những tông phái bình thường không thể nào có được.

Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- Từ nay về sau, mỗi một hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông đều được phát cho một kiện hạ cấp tiên khí!

Trương Tinh Phong vừa nói ra, tất cả trưởng lão đều chấn kinh. Hạ cấp tiên khí! Những tông phái bình thường gần như đều không có lấy một kiện, bây giờ chỉ một câu nói của Trương Tinh Phong, tất cả hạch tâm đệ tử đều được phát cho một kiện hạ cấp tiên khí!

Trương Tinh Phong đã sớm suy nghĩ tất cả những điều này. Hắn vốn muốn đem những tiên khí này cấp cho đệ tử có biểu hiện xuất sắc, nhưng sau khi trải qua sự tình vừa rồi, hắn biết là không thể trốn tránh được. Cho nên hắn đã quyết định, cùng Tử Hà Cảnh hoàn toàn đứng về hai phía đối lập.

Mỗi một hạch tâm đệ tử đều được phát cho hạ cấp tiên khí, phỏng chừng sẽ không có một tông phái lớn nào dám đối đầu với Thiên Tâm Tông. Cho dù là siêu đại tông phái có lẽ cũng không dám mạnh tay như vậy. Bọn họ cũng sẽ không dám dựa vào số đông để đối phó với Thiên Tâm Tông, dù sao hơn cả ngàn tiên khí đồng thời công kích, cho dù tu chân giả đông hơn gấp bội cũng vô pháp chống đỡ.

“Hừ, Tử Hà Cảnh, từ khi các người quyết định ủng hộ Ngô Thần lão đạo đối phó với Thiên Tâm Tông, thì cũng đã quyết định Thiên Tâm Tông sẽ hoàn toàn cùng các người đối lập. Ta muốn xem thử, Tử Hà Cảnh các người rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại!” Trương Tinh Phong trong lòng nhiệt huyết sôi trào.

- Các vị trưởng lão, để cho Thiên Tâm Tông chúng ta lớn mạnh, bước đầu tiên quan trọng nhất chính là thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn”, mà muốn thực hiện được điều này đương nhiên là phải thu hút tiên nhân. Hấp dẫn tiên nhân nhất chính là tiên khí, cho nên, ta quyết định thành lập “Thiên Phong!”

Trương Tinh Phong cười lạnh. Hắn đã tưởng tượng đến tràng diện những tiên nhân của cung phụng đoàn đồng thời xuất ra đỉnh cấp tiên khí công kích.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tử Hà Chi Uy.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tử Dương cao cao tại thượng ngồi trên vị trí tông chủ, vẻ mặt tái nhợt. Hắn đang rất phần nộ, phi thường phần nộ. Hắn đã làm tông chủ của Tử Hà Cảnh tại tu chân giới hơn mười vạn năm. Trong hơn mười vạn năm qua, chỉ có lực đại tông phái dám đối đầu với hắn, nhưng cũng chỉ là âm thầm đối đầu trong bóng tối. Thế nhưng lần này không ngờ lại có môn nhân của một tông phái nhỏ dám cả gan không nể mặt Tử Hà Cảnh của hắn.

- Điều tra rõ rồi chứ? Rốt cuộc có đúng là Đại La Kim Tiên không?

Thanh âm của Tử Dương vô cùng lãnh khốc.

Phong Ngô đứng bên dưới trong lòng run lên, nhưng vẫn cung kính trả lời:

- Bẩm báo tông chủ, kẻ này vốn gọi là Toái Vũ, nhưng hiện tại lại tự xưng là Trương Tinh Phong. Dựa theo lời kể của một vài đệ tử Toa Ly tông may mắn sống sót, thực lực của Trương Tinh Phong này chính là Đại La Kim Tiên!

Tử Dương đột nhiên đứng lên, nhìn chăm chăm vào những đệ tử đang đứng phía dưới, lạnh giọng nói:

- Các người là một lũ ăn hại, làm việc kiểu gì vậy? Bốn tôn sai các người chờ đợi tại những khu vực quan trọng thông với tiên môn tại Tử Vực, tại sao lại không hề nghe thấy tin tức gì của người này? Bây giờ chỉ đến khi một tiên nhân của cung phụng đoàn bị giết chết, các người mới biết được!

Tử Dương vô cùng tức giận. Một tên Đại La Kim Tiên đối với Tử Hà Cảnh mà nói vốn chẳng là gì cả, dù sao Tử Hà Cảnh cũng có Cửu Thiên Huyền Tiên. Nhưng nếu như tên Đại La Kim Tiên này chạy đến trận doanh của đối phương, vậy thì không phải thực lực của đối phương đã tăng vọt hay sao? Tử Hà Cảnh hiện tại cũng chỉ có ba Đại La Kim Tiên và một Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi. Đây cũng là kết quả nỗ lực của đệ tử Tử Hà Cảnh.

Án chiếu theo “hiệp định hòa bình” mười ngàn năm trước của tiên giới, tam đại Tiên Đế cùng với tứ đại tiên tông mỗi thế lực tối đa chỉ được phái ra một Cửu Thiên Huyền Tiên và hai vị Đại La Kim Tiên đến tu chân giới. Mười vạn năm trước Tử Hà Cảnh xuất hiện một đệ tử thiên tài, chỉ tu luyện trong mười vạn năm đã đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên.

Nên biết rằng, tu luyện tại tu chân giới so với tiên giới chậm hơn đến vài lần. Tại tiên giới, tư chất tốt thì khoảng mười vạn năm cũng có thể đạt đến Đại La Kim Tiên, nhưng tại tu chân giới thì mười vạn năm chỉ có thể đạt đến khoảng La Thiên Thượng Tiên mà thôi.

- Tử Dương, không cần nói nữa! Lần này Trương Tinh Phong dám đối phó với Tử Hà Cảnh chúng ta, chẳng lẽ “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh” hẳn cũng không để vào mắt? Hừ, bất kể hãn là cái gì Đại La Kim Tiên, chỉ cần dám mạo phạm đến Tử Hà lập tức giết không tha!

Đột nhiên một âm thanh già nua vang lên bên trong đại điện, nhưng lại không một ai biết thanh âm đó phát ra từ đâu.

Tử Dương lập tức cung kính trả lời:

- Đúng vậy, sư tôn! Mạo phạm đến Tử Hà Cảnh tuyệt đối giết không tha!

“Ừm!” Thanh âm già nua kia dường như rất hài lòng với câu trả lời của Tử Dương, không tiếp tục lên tiếng nữa.

Hàn khí trên người Tử Dương bỗng nhiên bộc phát, hần quay xuống nói với những đệ tử bên dưới:

- Truyền lệnh cho các đệ tử trước tiên phải điều tra thực lực của Thiên Tâm tông, nhất định phải thật tỉ mỉ!

Bất kể là đối phó với dạng đối thủ nào đều không thể quá khinh thường. Trước tiên phải điều tra toàn bộ, sau đó mới động thủ, đây cũng chính là tông quy của Tử Hà Cảnh. Cho dù là đối với Thiên Tâm tông, một môn phái nhỏ không đáng để vào mắt, nhưng Tử Hà Cảnh vẫn dựa theo tông quy này.

- Tuân mệnh!

Phong Ngô run rẩy lên tiếng thối lui.

Ánh mắt Tử Dương trở nên lạnh lẽo. Làm tông chủ một thời gian dài, đây là lần đầu tiên hãn có cơ hội đuổi tận giết tuyệt đối phó với một người như

thế. Trong lòng hần bỗng nhiên cảm thấy hưng phấn, quang mang trong mắt bắt đầu xoay chuyển.

Ba ngày sau!

Phong Ngô vội vã chạy đến hoa viên bên trong Tử Hà Cảnh.

- Tông chủ, tông chủ, tông chủ!

Phong Ngô từ xa đã bắt đầu hô lên, giống như có việc cực kỳ khẩn cấp.

Tử Dương lúc này đang nằm trên một chiếc ghế trúc, ánh mắt khẽ nhắm lại, thần tình cực kỳ thoải mái. Vừa nghe thấy âm thanh nôn nóng của Phong Ngô, mí mắt của mắt khẽ run lên, nhú mày lại, trong lòng vô cùng tức giận: “Chuyện gì xảy ra với tên này thế, bình thường không phải rất thận trọng hay sao?”

Nhưng Tử Dương cũng hiểu rõ tên đệ tử này, nếu như không có chuyện gì hệ trọng, hẳn nhất định sẽ không thất thố như thế.

Phong Ngô vừa chạy vào bên trong hoa viên thì thanh âm lạnh nhạt của Tử Dương đã truyền đến:

- Không biết bốn tôn đang nghỉ ngơi sao? Từ xa đã nghe thấy tiếng kêu gào của người, chuyện gì mà hoảng hốt như thế?

Phong Ngô run giọng nói:

- Tông chủ, tông chủ, Thiên Tâm tông, Thiên Tâm tông .....

Cặp mắt đang nhắm lại của Tử Dương đột nhiên mở lớn, quang mang trong mắt tựa như thực chất bắn thẳng về phía Phong Ngô, lạnh lùng nói:

- Thiên Tâm tông rốt cuộc là có chuyện gì? Đừng có lắp bắp! Ngay cả một câu cũng nói không ra được, tu vi của người biến hết rồi à?

- Thiên Tâm tông, Thiên Tâm tông đó, tất cả các hạch tâm đệ tử đều có một kiện hạ cấp tiên khí!

Phong Ngô rốt cuộc cũng đem tất cả tin tức một hơi nói ra. Sau khi nói xong, hẳn mới cảm thấy tâm tình tốt lên một chút. Từ lúc biết được tin tức này, trong lòng hẳn như có một tảng đá đè nặng, thậm chí ngay cả hô hấp cũng cảm thấy khó khăn, đầu óc cũng rối loạn. Mỗi một hạch tâm đệ tử đều có tiên khí, đây là năm mơ chẳng? Cho dù là Tử Hà Cảnh, cũng chỉ có đệ tử độ kiếp mới có thể sở hữu một kiện hạ cấp tiên khí. Cả Tử Hà Cảnh bất quá

cũng chỉ có gần ngàn tiên khí. Thế nhưng một tông phái nhỏ bé, tất cả hạch tâm đệ tử đều có tiên khí, điều này sao có thể?

Tử Dương từ trên ghế bật dậy, ánh mắt mở lớn, vẻ mặt vô cùng khó tin. Hắn đã sống tại tiên giới trong một thời gian dài, cho nên hiểu rất rõ sự trân quý của tiên khí. Cả tiên giới tổng cộng cũng chỉ có tám tông phái chuyên môn luyện chế tiên khí, còn lại một số tông phái lớn mặc dù cũng có phương pháp luyện chế, nhưng chung quy vẫn không thể nào so sánh với tám tông phái này. Số lượng tiên khí của Tử Vi đại đế tại tiên giới bất quá cũng chỉ vừa đủ đáp ứng nhu cầu của tiên nhân thủ hạ, không hề dư thừa để cấp cho đệ tử tại tu chân giới.

Huống hồ, tiên khí tại tu chân giới vốn rất hiếm, cho nên Tử Hà Cảnh từ trước đến giờ chưa từng cho rằng số lượng tiên khí của mình là ít, gần ngàn kiện tiên khí đã nhiều lắm rồi. Thế nhưng Thiên Tâm tông này lại có thể phát cho tất cả hạch tâm đệ tử mỗi người một kiện tiên khí, điều này làm sao có thể?

“Chẳng lẽ Trương tinh Phong này lại chính là môn nhân của bát đại luyện khí tiên tông? Nếu thật sự như vậy, sự tình có điểm bất diệu!” Tử Dương trong lòng có chút bức tức. Hắn làm sao cũng không nghĩ đến một Đại La Kim Tiên lại có nhiều tiên khí như thế. Nếu như chỉ là Đại La Kim Tiên bình thường thì có giết một trăm tên cũng chẳng sao, nhưng hiện tại Trương Tinh Phong lại có thể là người của bát đại luyện khí tông phái!

Bát đại luyện khí tông phái là độc lập tại tiên giới, bởi vì tất cả thế lực tại tiên giới đều phải cần đến bọn họ. Bọn họ cũng rất khôn ngoan, cho đến bây giờ cũng chưa từng gia nhập vào bất cứ thế lực nào, chỉ chuyên môn lo việc chế tạo tiên khí. Từ trước đến giờ bọn họ vẫn trường thịnh chưa từng suy tàn.

Nếu như có người hỏi, tại tiên giới tiên nhân nào là ung dung thoải mái nhất, vậy thì không thể nghi ngờ đó chính là đệ tử của bát đại luyện khí tông phái. Không một ai dám đối phó với người của bát đại tông phái này, hơn nữa bát đại tông phái còn hợp tác tương trợ lẫn nhau. Nếu như có thế lực nào dám sát hại đệ tử của một trong các tông phái này, vậy thì bát đại

tông phái sẽ ngừng cung cấp tiên khí cho thế lực đó. Không có tiên khí, vậy thì người cứ ở đó mà đợi ngày suy tàn đi!

- Người đã điều tra rõ ràng chưa? Thật sự như vậy chăng?

Tử Dương nhìn về phía Phong Ngô nôn nóng hỏi.

Phong Ngô gật đầu khẳng định:

- Đệ tử thập phần chắc chắn. Bởi vì chẳng những đệ tử của chúng ta đã điều tra ra, mà đệ tử bên trong Thiên Tâm tông cũng nói như vậy. Hiện tại tin tức này đã truyền ra ngoài, tin rằng không bao lâu nữa toàn bộ tu chân giới đều sẽ biết!

Tử Dương trong đầu đột nhiên cảm thấy mơ hồ: “Đau đầu thật, rốt cuộc nên làm gì bây giờ?”

- Người lui trước đi! Tạm thời âm thầm tìm hãm một chút sự phát triển của Thiên Tâm Tông. Nhớ kỹ, không được đối phó với Trương Tinh Phong!

Tử Dương vô lực phát phát tay, Phong Ngô liền lập tức rời khỏi hoa viên. Hiện tại hắn chỉ có thể ra lệnh cho đệ tử tìm hãm Thiên Tâm tông, còn việc đối phó với Trương Tinh Phong thì phải chờ một thời gian, đợi sau khi biết được thân phận của hắn rồi hãy nói.

“Hay là đi hỏi sư tôn xem sao!” Tử Dương trong lòng không nghĩ ra chủ ý nào, hắn hiện tại không dám quyết định vội vã. Nếu như Trương Tinh Phong thật sự là đệ tử của bát đại tông phái, bọn họ nhất định sẽ rất tức giận. Mặc dù Tử Hà Cảnh có thể khiến cho bát đại tông phái không tìm được chứng cứ, nhưng mà cho dù không có chứng cứ, bát đại tông phái sau này cũng sẽ giao dịch công bình với Tử Vi đại đế! (Công bình ở đây ý nói là không có chỗ tốt! Nên biết rằng các thế lực lớn giao dịch với nhau, một lần giao dịch một ngàn kiện tiên khí, bát đại tông phái cũng sẽ tặng thêm một hai trăm kiện. Nếu như bát đại tông phái có lòng nghi ngờ Tử Vi đại đế giết môn nhân của họ, có lẽ một hai kiện cũng không có)

Tử Dương đi đến bên ngoài sân, đứng trước cửa cung kính nói:

- Đệ tử Tử Dương cầu kiến sư tôn!

- Vào đây đi, chuyện vừa nãy ta đã biết cả rồi!

Âm thanh già nua vang lên bên tai của Tử Dương. Hắn cũng không cảm thấy kỳ quái. Tu vi của sư tôn đã đạt đến Cửu Thiên Huyền Tiên, mọi

chuyện phát sinh trong Tử Hà Cảnh này đều không thể giấu được!

Tử Dương lập tức đẩy cửa bước vào. Vừa vào bên trong, hắn liền cảm thấy linh khí vô cùng nồng hậu. Đây chính là tụ linh trận do sư tôn hắn dựa vào tiên nguyên lực cường đại cùng với gần mười khối tiên tinh mới có thể bố trí được.

Hộ tông đại trận của Tử Hà Cảnh có công hiệu tụ tập linh khí. Bên trong Tử Hà Cảnh, mật độ linh khí gấp ba lần so với bên ngoài. Thế nhưng tại đây, ngay trong khoảng sân này, mật độ linh khí so với bên trong Tử Hà Cảnh còn gấp cả trăm lần, so với bên ngoài phải gấp ba trăm lần.

Tử Dương trong lòng thầm than: “Ai, mật độ cao, hiệu quả cũng không lớn hơn bao nhiêu. Dù sao đẳng cấp linh khí tại tu chân giới cũng không cách nào so sánh được với tiên linh khí. Bất quá, linh khí này mật độ gấp gần ba trăm lần so với bên ngoài, hiệu quả cũng tốt hơn không ít. Cũng chỉ có sư tôn mới có tiềm lực như thế, dám bỏ ra mười khối tiên tinh!”

Suy cho cùng lượng biến cũng sẽ dẫn đến chất biến. Nếu như mật độ linh khí tại tu chân giới được đề cao lên gấp ngàn lần, sẽ biến chất trở thành tiên linh khí. Thế nhưng ai có thể tụ tập được linh khí đạt hiệu quả gấp ngàn lần đây? Phỏng chừng chỉ có Tiên Quân mới có thực lực này!

Tử Dương nhìn bạch phát lão đầu trước mặt, lập tức khom người nói:

- Đồ nhi bá kiến sư tôn!

Điền Nan chậm rãi quay đầu lại, nhìn về phía Tử Dương nói:

- Tử Dương, vừa rồi ta đã thông qua “Tử Linh kính” cùng tiên giới nói chuyện, cũng đã tra qua danh sách ghi chép đệ tử của bát đại tông phái, không có đệ tử nào tên là Trương Tinh Phong cả!

Tử Dương liền thở phào một hơi.

Điền Nan bỗng nhiên lại nói:

- Nhưng mà, nếu như hắn có thể xuất ra nhiều tiên khí như thế, vậy thì bối cảnh nhất định cũng không nhỏ. Đối phó với hắn cần phải từ từ, trước tiên là trừng phạt một chút, còn như có giết hắn hay không, cứ đợi đến khi mọi chuyện rõ ràng rồi hãy nói!

- Vâng!

Tử Dương lập tức tuân mệnh.

Trương Tinh Phong lúc này vô cùng cao hứng. Từ sau khi hãn đế cho các đệ tử đem sự tình về tiên khí tiết lộ ra bên ngoài, danh tiếng Thiên Tâm tông lập tức được tăng vọt. Vô số đại thương gia và những nhân vật hoàng gia tại các tinh cầu phàm nhân cũng chạy đến Thiên Tâm tông. Thậm chí còn có rất nhiều đệ tử cấp thấp của các tông phái khác cũng tự thoát ly khỏi môn phái của mình, xin gia nhập vào Thiên Tâm tông. Hầu như tất cả đều muốn trở thành hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm tông để có được hạ cấp tiên khí. Cũng có người cho rằng, Thiên Tâm tông nếu như có nhiều tiên khí như vậy, rất có thể sẽ trở thành một siêu đại tông phái thứ tám.

Thiên Tâm tông chẳng những trở thành một tông phái lớn, mà sau khi thu nhận một số nhân vật của hoàng gia, hiện tại đã có quan hệ tốt với rất nhiều hoàng gia tại các tinh cầu phàm nhân.

Nên biết rằng những tinh cầu phàm nhân này chính là căn cơ của các tông phái tu chân, nguồn đệ tử cũng từ đó mà ra. Quan hệ tốt với hoàng gia, vậy thì việc bố trí trú địa của Thiên Tâm tông tại tinh cầu cũng dễ dàng hơn rất nhiều.

Một năm trước, mười mấy trú địa của Thiên Tâm tông tại những tinh cầu phàm nhân đã bị Toa Ly tông đoạt mất, vậy mà chỉ một năm sau, Thiên Tâm tông đã lại có hơn trăm trú địa tại những tinh cầu này.

Lần này, mục tiêu của Trương Tinh Phong chính là Minh Linh Tinh. Hãn đế đến Minh Linh Tinh là vì muốn mua một khu vực để kiến lập “Thiên Phong”. Trước đó hãn đế đã mua địa bàn tại bảy mươi ba tu chân tinh cầu cấp hai.

Trên bảy mươi ba tinh cầu cấp hai cũng đã bắt đầu xây dựng, danh tiếng của Thiên Phong đã được truyền đi. Trương Tinh Phong đã chuẩn bị đợi đến khi tìm được địa bàn tại Minh Linh Tinh, sau khi kiến thiết thành công sẽ bắt đầu khai nghiệp. Lần này, hãn đế trước tiên muốn phát triển tại khu vực phía bắc, đợi sau khi xây dựng được nền móng cơ sở, sẽ bắt đầu mở rộng ra những khu vực khác. Trương Tinh Phong thậm chí hy vọng tại ba khu vực đông, nam, tây có thể mua được địa bàn, kiến thiết “Thiên Phong”.

“Thiên Phong” là những cửa hiệu chuyên buôn bán tiên khí của Trương Tinh Phong. Thiên Phong có quy định như sau: Hạ cấp tiên khí trị giá một khối tiên tinh, tương đương với một trăm khối cực phẩm tinh thạch. Trung cấp tiên khí trị giá mười khối tiên tinh, tương đương với một ngàn khối cực phẩm tinh thạch. Đỉnh cấp tiên khí trị giá một trăm khối tiên tinh, tương đương với một vạn khối cực phẩm tinh thạch.

Trọng Hoành đứng bên cạnh Trương Tinh Phong không khỏi nở nụ cười. Đây chính là giá cả của tiên khí tại tiên giới. Hơn nữa tiên nhân tại tu chân giới cho dù có tiên tinh cũng chưa chắc đã mua được tiên khí. Còn những siêu đại tông phái cho dù muốn tông môn của mình tại tiên giới cung cấp tiên khí thì cũng phải có người đi xuống, mà mỗi lần đi xuống thông qua tiên môn lại phải mất một ngàn tiên tinh. Cho nên, tiên khí tại tu chân giới nhất định là hết sức đắt hàng.

Cực phẩm tinh thạch vô cùng hiếm thấy, Thiên Tâm tông cho dù đã đoạt lấy tất cả bảo vật của Toa Ly tông, bất quá cũng chỉ có một trăm ba mươi ba khối cực phẩm tinh thạch mà thôi. Về phần tiên tinh, Thiên Tâm Tông một khối cũng không có. Tiên tinh tại tu chân giới cũng chỉ có tại cực bắc hiểm vực, nhưng mà nơi đó thật sự quá nguy hiểm.

Mục đích của Trương Tinh Phong chính là thu được cực phẩm tinh thạch, dù sao cực phẩm tinh thạch đối với tu chân giả quả thật rất hữu dụng.

Đột nhiên Trương Tinh Phong cảm thấy Thiên Vũ rung lên, hắn liền lấy từ bên trong ra một khối ngọc giản. Vô cực lực truyền vào, chỉ thấy bên trong ngọc giản xuất hiện một đoạn văn tự.

“Chủ nhân của địa bàn bảy mươi ba tinh cầu cấp hai đều quyết định không bán địa bàn của mình. Công việc kiến thiết ‘Thiên Phong’ bị đình chỉ!”

Tử Hà Cảnh đã bắt đầu kế hoạch kìm hãm Thiên Tâm tông.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Hân Nhiên Khiếu Mại.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong đọc xong đoạn tin tức này, trong lòng tức giận, nhưng rất nhanh hấn lại mỉm cười: “Hừ, Thiên Phong căn bản không cần phải kiến thiết ở nhiều nơi, chẳng qua cũng chỉ để hấp dẫn tiên nhân và tán tiên mà thôi. Trong ngũ đại tu chân thánh địa tùy tiện tìm chỗ nào cũng được. Càng hưởng chi tiên khí tại tinh cầu cấp hai cũng chỉ có vài tông phái là mua nổi. Có điều Tử Hà Cảnh phản ứng cũng nhanh thật!”

Trương Tinh Phong sắc mặt đột nhiên trở nên lạnh lẽo: “Nếu như Tử Hà Cảnh các người đã đi bước này, cũng đại biểu cho sự lựa chọn của các người, vậy thì sau này đừng trách Trương Tinh Phong ta, là do các người khiêu chiến trước!”

Trương Tinh Phong nhìn Trọng Hoành đang đứng bên cạnh, cười cười nói:

- Đi thôi, Minh Linh Tinh là địa phương quan trọng nhất của chúng ta. Những địa phương như tinh cầu cấp hai căn bản là không có nhiều tác dụng!

Trọng Hoành đi theo bên cạnh Trương Tinh Phong, phía sau hai người là ba mươi sáu hạch tâm đệ tử. Những hạch tâm đệ tử này về sau sẽ là phụ trách tại trú địa của Thiên Tâm Tông tại Minh Linh Tinh cùng với “Thiên Phong”.

- Tinh Phong chân nhân, nếu như kiến thiết tại tinh cầu cấp hai không có nhiều tác dụng, tại sao chân nhân còn mua những địa phương đó?

Trọng Hoành nghi hoặc lên tiếng hỏi. Hấn cũng đã từng nghĩ đến chuyện này, nhưng đó là mệnh lệnh của Trương Tinh Phong, hấn không thể nào làm trái.

Trương Tinh Phong đưa ngọc giản trong tay cho Trọng Hoành. Trọng Hoành vừa nhìn, trong lòng giật mình:

- Mục đích của chân nhân là .....

- Không sai, ta chỉ muốn xem thử phản ứng của Tử Hà Cảnh mà thôi. Hiện tại Tử Hà Cảnh đã hành động như thế, quan hệ giữa chúng ta và bọn chúng cũng được xác định rồi!

Trương Tinh Phong mỉm cười, dường như không hề để Tử Hà Cảnh trong mắt.

Trọng Hoành cũng gật đầu:

- Không sai, Tử Hà Cảnh nếu đã hành động như vậy, vậy thì bọn chúng và Thiên Tâm Tông ta đã không còn lưu lại dư địa nữa. Ta không tin, với thực lực của Thiên Tâm Tông chúng ta hiện nay cộng thêm Minh Dương Tông lại không thể đấu lại Tử Hà Cảnh. Tử Hà Cảnh chẳng qua cũng chỉ có ba Đại La Kim Tiên và một Cửu Thiên Huyền Tiên. Minh Dương Tông có hai Đại La Kim Tiên và một Cửu Thiên Huyền Tiên, Thiên Tâm Tông chúng ta lại có hai Đại La Kim Tiên, cộng lại thực lực đã vượt qua Tử Hà Cảnh. Ta cũng muốn xem thử, tràng diện khi Tử Hà Cảnh bị đánh bại sẽ như thế nào! Mỗi một tu chân giả từng trải đều cảm thấy sợ hãi đối với Tử Hà Cảnh, thậm chí còn xem Tử Hà Cảnh như một thần đàn, cao không thể với tới được. Nhưng đồng thời trong lòng mỗi người cũng tiềm ẩn một khát vọng, đó là nhìn thấy Tử Hà Cảnh từ trên vị trí thần đàn rơi xuống. Tử Hà Cảnh ở trên cao càng lâu, khát vọng trong lòng mọi người càng lớn, đương nhiên Trọng Hoành cũng không ngoại lệ.

- Lần này đến Minh Linh Tinh, có lẽ mua một địa phương sẽ không gặp vấn đề gì. Cùng lắm thì chúng ta tìm một địa phương của Minh Dương Tông, tin rằng bọn họ sẽ không cự tuyệt!

Trọng Hoành hiển nhiên là rất thoải mái.

Trương Tinh Phong khẽ gật đầu:

- Không cần vội, chúng ta trước tiên cứ tìm mua một địa bàn, chừng nào không mua được thì hẵng nói!

Trọng Hoành gật gù, theo sau Trương Tinh Phong bay về phía trước. Chẳng mấy chốc Minh Linh Thành đã xuất hiện trước mặt bọn họ.

Khu vực trung tâm Minh Linh Thành là trú địa của các tông phái lớn. Trong đó trú địa của Thiên Tâm Tông là lớn nhất. Môn diện chiều dài đạt đến gần

bốn mươi mét, khiến cho các trú địa chung quanh đều phải lu mờ. Ba chữ “Thiên Tâm Tông” càng khiến cho tất cả cao thủ đều phải run rẩy sợ hãi, bởi vì khi Trương Tinh Phong viết ba chữ này đã đem khí thể của bản thân dung hợp vào. Đây là khí thể của Đại La Kim Tiên, mặc dù không có sát khí, nhưng cũng đủ để nói cho những tông phái lớn biết rằng Thiên Tâm Tông có một cao thủ tuyệt đỉnh.

Trương Tinh Phong tại bên trong trú địa, thoải mái luyện chế một ít tiên khí. Vô cực lực của hắn hiện tại so với hỗn độn lực năm đó hữu dụng hơn rất nhiều. Chỉ có điều yêu cầu của luyện chế tiên khí chính là lửa, thiên hỏa của Trương Tinh Phong hiện nay so với trước kia chỉ tăng thêm một chút, có một tia màu tím đậm.

Hai tay của Trương Tinh Phong nhanh chóng phát ra mười tám đạo thủ ấn quyết sau cùng, không hề có một chút gián đoạn. Theo từng đạo thủ ấn quyết đánh lên khí đỉnh, khí đỉnh bắt đầu hồi phục nguyên dạng, tử sắc thiên hỏa cũng trở về trong người Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong vung tay lên, tử sắc khí đỉnh lơ lửng trước mặt hắn. Hắn mở khí đỉnh ra, bên trong là bốn kiện tiên khí, về phần đẳng cấp thì không cần phải nói, khẳng định là đỉnh cấp tiên khí!

“Ai có thể so sánh được với ta, luyện chế tiên khí dễ dàng như vậy? Một kiện đỉnh cấp tiên khí là một trăm tiên tinh a. Nhưng mà sau này luyện chế không thể phung phí nguyên liệu trân quý do Bàn Cổ sư tôn lưu lại, chúng là để chuẩn bị cho sau này luyện chế thần khí!”

Lực lượng của Trương Tinh Phong hiện nay đã hoàn toàn biến đổi trở thành vô cực lực. Nên biết rằng, Bàn Cổ đã lưu lại trong Thiên Vũ một bảo tàng, trong đó đều là những bảo vật mà ông ta cho rằng trân quý nhất, là một số nguyên liệu mẫu chốt để luyện chế thần khí. Phương pháp của “Chú Tiên Quyết” rất đơn giản, chính là dựa vào “khí đỉnh”. Khí đỉnh càng tốt thì luyện chế cũng càng tốt. Trương Tinh Phong đối với việc này vô cùng hài lòng.

“Trong Chú Tiên Quyết của Bàn Cổ sư tôn có nói, Chú Tiên Quyết này là phương pháp luyện khí đệ nhất tại tiên ma hai giới, là cơ sở của Chú Thần Chân Giải. Có điều, Chú Tiên Quyết này thật sự là phương pháp luyện khí

đệ nhất tại tiên ma hai giới hay sao? Đây chỉ là luyện chế tiên khí, không thể đem so sánh với luyện chế ma khí được!” Trương Tinh Phong chợt cảm thấy nghi hoặc. Phương pháp luyện chế ma khí tại sao lại có thể đem so sánh với phương pháp luyện chế tiên khí?

“Hắc hắc, Trương tiểu tử!”

Trương Tinh Phong vừa nghe đã biết là thanh âm của Thiên Vũ. Thiên Vũ đã rất lâu không nói chuyện với hắn rồi. Lần trước khi hắn tìm, Thiên Vũ không ngờ lại bảo là đang bận nói chuyện cùng với Long Linh, Nhu Kim và Thần Hỏa tinh thạch, khiến cho Trương Tinh Phong cũng chẳng biết làm cách nào. Hiện tại không ngờ Thiên Vũ lại chủ động bắt chuyện với hắn.

“Có chuyện gì, lâu lắm rồi không thấy người nói chuyện với ta!” Trương Tinh Phong mỉm cười nói. Mỗi khi nói chuyện với Thiên Vũ, hắn cảm thấy mình giống như một tên văn bối, sự chững chạc lúc bình thường cũng biến mất.

Thiên Vũ lên tiếng: “Chúng ta đang cùng với Long Linh lão đại nói chuyện, có liên quan đến thần giới. Hắc hắc, tạm thời không nói với người, có nói người cũng không có biện pháp giúp đám thần khí bọn ta!”

Lời nói của Thiên Vũ khiến cho Trương Tinh Phong cảm thấy khó hiểu. Cái gì mà “không có biện pháp giúp đám thần khí bọn ta!”, đây là ý tứ gì?

“Trương tiểu tử, lúc này người vẫn hoài nghi cái gì tiên khí ma khí phải không? Người đúng là đồ ngốc!” Thiên Vũ vừa mở miệng đã mắng Trương Tinh Phong, khiến cho hắn có chút bực bội.

“Người nói thử xem, tại sao Chú Tiên Quyết lại là phương pháp luyện khí đệ nhất tại tiên ma hai giới? Cách luyện khí ở ma giới sao có thể giống với tiên giới được?” Trương Tinh Phong cố nén bất mãn trong lòng, lên tiếng hỏi.

Thiên Vũ cười nói: “Hắc hắc, Trương tiểu tử, người không biết sao? Bất kể là tiên giới hay ma giới, tiên khí và ma khí đều giống nhau. Chính là do tiên nhân quán nhập tiên nguyên lực để sử dụng thì là tiên khí, còn do cao thủ ma giới đem ma nguyên lực quán nhập vào thì là ma khí!”

Trương Tinh Phong vẫn có chút khó tin: “Tiên nguyên lực quán nhập vào ma khí sao lại có thể giống như tiên khí được chứ?”

“Tiểu tử ngươi thật đúng là ngoan cố! Không quán nhập lực lượng thì tiên khí và ma khí căn bản đều giống nhau, hiểu chưa? Hừ, đồ ngốc, tên tiểu tử ngươi đúng là ngu ngốc, ở cùng với ngươi chắc ta sẽ bị làm cho tức chết mất! Ta hỏi ngươi, lúc ngươi luyện chế tiên khí thì dùng cái gì?”

“Thiên hỏa!” Trương Tinh Phong cứ theo sự thật mà trả lời.

“Được rồi, theo như ngươi nói, luyện chế tiên khí đều phải dùng lửa, vậy thì chẳng lẽ lửa ở ma giới lại khác với lửa ở tiên giới hay sao? Thiên hỏa ở tiên giới không phải là thiên hỏa ở ma giới hay sao? Ngươi nói xem, binh khí dùng thiên hỏa luyện thành tại sao lại chỉ có thể để tiên nhân sử dụng, không thể để người của Ma giới sử dụng?” Thiên vũ lớn tiếng quát.

Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy trong đầu như có tiếng sấm nổ, một lúc sau mới tốt hơn một chút. Bất quá nhớ lại lời nói của Thiên Vũ, hẳn cũng cảm thấy có đạo lý. Thiên hỏa ở Tiên Ma hai giới không có khác biệt, vậy thì tại sao binh khí dùng thiên hỏa luyện thành lại nhất định chỉ có tiên nhân mới có thể sử dụng?

Phải vài năm sau khi Trương Tinh Phong đến Thiên Tiệm Thành, hẳn mới thực sự xác định. Tiên khí về bản chất giống hệt ma khí, chỉ có người sử dụng là khác nhau.

- Tinh Phong chân nhân!

Đột nhiên thanh âm của Trọng Hoành từ bên ngoài truyền vào.

Trương Tinh Phong đi ra khỏi phòng. Trọng Hoành đang chờ bên trong đại sảnh, vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong lập tức lo lắng nói:

- Tinh Phong chân nhân, đã ba ngày rồi không ngờ lại không có ai chịu bán địa bàn. Địa bàn ở đây giá tối đa là một tiên tinh, tôi đã tăng giá lên một tiên tinh rưỡi. Cũng đã có một người đồng ý bán, nhưng sau nửa ngày lại nói không bán nữa. Đây là chuyện gì không biết!

Trọng Hoành thật sự là rất bức bối. Hẳn là một La Thiên Thượng Tiên, quản lý loại chuyện như thế này đã rất mất mặt rồi, thế mà bây giờ đã ba ngày vẫn không mua được một địa bàn nào.

Trương Tinh Phong cười cười:

- Xem ra, lực lượng của Tử Hà Cảnh quả thật không nhỏ. Ta bây giờ phải đến gặp Minh Tông của chúng ta, bọn họ cũng nên xuất lực rồi!

Nói xong, thân hình hắn lập tức lóe lên, lập tức biến mất khỏi đại sảnh.

Bên trong Minh Dương Tông.

- Tông chủ, Thiên Tâm Tông đã tìm mua suốt ba ngày rồi!

Thân hình Trương Tinh Phong vừa xuất hiện bên ngoài sơn môn Minh Dương Tông, thần thức đã quan sát toàn bộ bên trong. Nhờ có vô cực lực nên thần thức của hắn so với tiên nhân bình thường mạnh hơn rất nhiều. Có thể nói, chỉ cần một ý niệm hắn thậm chí có thể quan sát toàn bộ Minh Linh Tinh. Việc quan sát Minh Dương Tông căn bản không phải là hắn cố ý, mà là do thần thức quá cường đại, lúc bình thường luôn tự động quan sát tất cả sự tình phát sinh trong phạm vi một dặm.

Nghe được bọn họ nói đến Thiên Tâm Tông, Trương Tinh Phong liền dùng vô cực lực ẩn thân tiếp tục lắng nghe.

Kích Vu cũng là Đại La Kim Tiên, nhưng đẳng cấp tiên nguyên lực lại không thể bằng vô cực lực, cho nên hắn không hề phát hiện ra sự tồn tại của Trương Tinh Phong, nếu không thì hắn đã không nói đến chuyện này.

- Hiện tại chuyện mua bán của Thiên Tâm Tông kết quả thế nào!

Kích Vu dường như rất thích thú.

- Bọn họ hiện tại một chỗ cũng không mua được. Hôm trước có một thương nhân phụ thuộc vào chúng ta chuẩn bị bán một nơi cho Trương Tinh Phong, có lẽ hắn cho rằng Tử Hà Cảnh không quản nổi hắn. Hắn vừa quyết định, đệ tử liền phái người lệnh cho hắn không được bán nữa. Hiện tại hắn đã đến Thiên Tâm Tông tuyên bố không muốn bán nữa, còn Thiên Tâm Tông thì cũng chỉ có thể trơ mắt nhìn mà thôi!

Trương Tinh Phong đứng nghe bên ngoài chân mày nhíu lại. Hắn vốn cho rằng là Tử Hà Cảnh khiến cho thương nhân đó đổi ý, không ngờ rằng lại là do Minh Dương Tông. Hàn quang trong mắt hắn chợt lóe lên, nhưng vẫn tiếp tục lắng nghe.

Kích Vu hài lòng gật gật đầu:

- Tốt lắm, phi thường tốt! Chỉ cần làm cho Thiên Tâm Tông không thể mua được nơi nào, sau đó bốn tôn lại xuất hiện, tặng cho bọn họ một địa phương, tin rằng Thiên Tâm Tông nhất định càng thêm cảm kích. Nên biết hiệu quả của việc tuyết trung tổng thán (1) là vô cùng tốt!

Kích Vu hiển nhiên rất hài lòng với mưu kế của mình.

(1) Tặng than trong tuyết, ý muốn nói giúp đỡ người khi gặp khó khăn.

- Thiên Tâm Tông đó không ngờ lại có nhiều tiên khí như vậy, xem ra Minh Dương Tông ta nhất định phải trói chặt bọn họ trên chiếc xe của mình. Lần này địa bàn chúng ta đem tặng nhất định phải thật tốt. Ân, khu vực trung tâm không phải vẫn còn một quảng trường rộng hay sao? Một nửa phía tây quảng trường là địa bàn của Minh Dương Tông chúng ta, chúng ta đem ba địa bàn ở nơi đó tặng một phần cho Thiên Tâm Tông. Ha ha ha, ta không tin là Thiên Tâm Tông bọn họ lại không cảm kích đến rơi nước mắt!

Kích Vu có vẻ rất đắc ý.

Trương Tinh Phong ở bên ngoài, nhân tình khế nhú lại, một đạo hàn quang lóe lên trong mắt: “Muốn khống chế hoàn toàn Thiên Tâm Tông chúng ta sao? Hừ, vậy thì đừng trách Trương Tinh Phong ta!”

Từ lúc đó, giữa Trương Tinh Phong và Minh Dương Tông đã bắt đầu có ngăn cách.

Trương Tinh Phong không đi vào Minh Dương Tông, hằn trở lại trú địa của Thiên Tâm Tông tại Minh Linh Thành.

- Trọng Hoành, người mau đến đây!

Sắc mặt của Trương Tinh Phong có chút âm trầm.

Trọng Hoành lập tức chạy đến, nhìn thấy sắc mặt của Trương Tinh Phong, trong lòng giật mình, kinh ngạc nói:

- Chẳng lẽ Minh Dương Tông cũng không bán sao? Chúng ta không phải là Minh Tông hay sao?

Trương Tinh Phong cười lạnh vài tiếng:

- Bán? Hừ, dã tâm của Minh Dương Tông cũng không nhỏ đâu. Được rồi, tại sao lại cứ nhất định phải cầu cạnh người khác, bọn chúng cho rằng Trương Tinh Phong ta là ai chứ? Một ngày ta luyện chế bốn kiện đỉnh cấp tiên khí, một kiện có giá một trăm tiên tinh, Trương Tinh Phong ta bằng vào đó cũng đủ tung hoành tiên ma hai giới rồi!

Lời nói của Trương Tinh Phong khiến cho Trọng Hoành trong lòng chấn kinh. Một ngày luyện chế bốn kiện đỉnh cấp tiên khí, đây là khái niệm gì? Cho dù là tông chủ của bát đại luyện khí tông phái cũng không có thực lực

này. Nhưng rất nhanh, trong lòng hẳn lại cảm thấy cao hứng. Hẳn đã quyết định đi theo Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong càng cường đại, hẳn không phải càng thoải mái hay sao?

- Trọng Hoành, hãy thông báo ra ngoài cho ta, chỉ cần người nào có thể xuất ra địa bàn có môn diện dài hai trăm mét, hoặc là địa bàn tại quảng trường trung ương, Thiên Tâm Tông ta sẽ tặng cho người đó một kiện đỉnh cấp tiên khí!

Trương Tinh Phong lãnh khốc nói.

Trọng Hoành đại kinh. Một kiện đỉnh cấp tiên khí có giá một trăm tiên tinh. Đó mới chỉ là giá cả tại tiên giới, còn tại nơi tiên khí khan hiếm như tu chân giới này thì lại càng trân quý. Một môn diện bình thường cũng chỉ giá một tiên tinh mà thôi, môn diện hai trăm mét hoặc là địa bàn tại quảng trường trung ương phỏng chừng cũng chỉ có giá khoảng bảy tám tiên tinh. Nhưng hiện tại Trương Tinh Phong không ngờ lại dùng một kiện đỉnh cấp tiên khí trao đổi.

- Làm nhanh đi! Người nào xuất ra địa bàn càng lớn càng tốt thì ta sẽ tặng tiên khí cho người đó. Ta muốn xem thử lũ thương nhân và những tông phái lớn có thể nhẫn nại được đến đâu!

Trương Tinh Phong khóe miệng cười lạnh.

“Đối với ta mà nói, tiện tay là có thể luyện chế đỉnh cấp tiên khí. Nhưng đối với các người mà nói, tiên khí lại là vô cùng trân quý. Ta muốn xem thử, Tử Hà Cảnh và Minh Dương Tông làm các nào để kiềm chế ta. Bất quá, nếu như các người cũng muốn tham gia giành lấy tiên khí, sự tình sẽ rất tuyệt đấy. Nhưng mà đến lúc đó ta có nên trao đổi không đây?” Trương Tinh Phong tựa hồ như vì vấn đề này mà có chút phiền não.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Quỷ Dị Lực Lượng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong Minh Dương Tông.

Càn Phong nhìn đồ đệ của mình, trong lòng rất tức giận. Hắn không nghĩ rằng tên đồ đệ này lại ngu ngốc không biết nặng nhẹ như vậy:

- Kịch Vu, người nói đi, ai cho phép người quyết định như vậy? Ta đã cùng với cấp trên thảo luận qua, thái độ đối với Trương Tinh Phong nhất định phải thành khẩn, không thể lừa gạt!

Càn Phong càng nói càng tức giận:

- Cái gì “tặng than trong tuyết”, người đúng là ngu ngốc!

Lúc này Càn Phong có vẻ như đã thật sự phát điên, không còn một chút khí chất tiên nhân nào.

- Trương Tinh Phong thật sự đang ở trong “tuyết” hay sao? Người cho rằng hiện tại hắn rất khó khăn hay sao? Có thể phát cho tất cả hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm Tông mỗi người một kiện tiên khí, tiên nhân như vậy sẽ bị chuyện nhỏ nhặt như thế này làm khó hay sao? Hừ, chỉ cần hắn tuyên bố đem một kiện trung cấp tiên khí để đổi lấy địa bàn, phòng chừng chẳng có tông phái nào còn do dự nữa. Người còn nói cái gì “tặng than trong tuyết”!

Càn Phong lạnh lùng nhìn đồ đệ của mình.

Kịch Vu dưới ánh mắt của sư tôn, trong lòng run lên, nhưng hắn vẫn cố gắng biện bạch:

- Sư tôn, nhưng mà làm như vậy, có lẽ quan hệ giữa Trương Tinh Phong và Minh Dương Tông chúng ta sẽ càng thêm tốt đẹp!

Càn Phong nhìn đồ đệ của mình với vẻ khó tin, giống như lần đầu tiên nhìn thấy tên đồ đệ này:

- Người ..... Ha ha! Càn Phong ta không ngờ lại thu nhận một tên đồ đệ như người, lại còn tiến cử người làm tông chủ. Cái ân huệ cỡ con này của người đối với Trương Tinh Phong mà nói, gần như chẳng có tác dụng gì.

Còn nếu như để cho Trương Tinh Phong biết được, thương nhân đó đến lúc tối hậu không chịu bán địa bàn là vì Minh Dương Tông ta can thiệp, thì giữa hắn và Minh Dương Tông chúng ta nảy sinh khoảng cách khó có thể tiêu trừ. Cái này thì địa bàn nhiều hay ít cũng không cứu chữa được. Người nói thử xem, quyết định của người ngu xuẩn đến mức nào? Cho dù thành công cũng chẳng có nhiều tác dụng, còn nếu như để Trương Tinh Phong biết được, tổn thất của Minh Dương Tông chúng ta tuyệt đối không phải một Đại La Kim Tiên như người có thể gánh vác nổi!

Cần Phong lạnh lùng nói. Đại La Kim Tiên tại tu chân giới hiển nhiên là một đại nhân vật, nhưng tại tiên giới thì đâu đâu cũng có, căn bản là chẳng có giá trị gì. Chủ lực quân chân chính tại tiên ma hai giới là Cửu Thiên Huyền Tiên, còn cao thủ mang tính quyết định chính là Tiên Quân.

Trong quá trình tu luyện, chỉ cần có đủ thời gian, sẽ có cả vài ức tiên nhân tu luyện đến Đại La Kim Tiên. Tại tiên giới nhiều nhất chính là Đại La Kim Tiên, thứ nhất là vì không ngừng có tiên nhân cấp thấp tu luyện đến cảnh giới này, thứ hai vì con đường từ Đại La Kim Tiên đến Cửu thiên huyền tiên thật sự quá gian nan, trong một trăm người may ra chỉ có hai ba người thành công mà thôi.

Nhưng không phải có đủ tư chất là có thể tu luyện đến Cửu Thiên Huyền Tiên, không có công pháp tốt cũng vô pháp tu luyện. Từ Cửu Thiên Huyền Tiên tu luyện đến Tiên quân thì lại càng khó khăn. Còn về Tiên Đế? Chỉ cần nhìn khắp tiên giới cũng chỉ có vài nhân vật cấp Tiên đế là đủ biết, các thế lực lớn tiên giới cộng lại cũng chỉ khoảng mười người. Đương nhiên cũng có khả năng một số ẩn sĩ đạt đến đẳng cấp Tiên Đế, nhưng mà có hay không thì cũng không thể biết được.

Để lôi kéo một người có lai lịch mơ hồ và vô số tiên khí như Trương Tinh Phong, Minh Dương Tông thậm chí có thể hy sinh cả Đại La Kim Tiên, chuyện này không cần nghĩ cũng biết. Bởi vì Đại La Kim Tiên thật sự quá nhiều. Bọn họ cũng không ngờ rằng một Đại La Kim Tiên như Kịch Vu lại dám tự quyết định việc này.

Kịch Vu dường như đã hiểu ra, trong lòng suy nghĩ, lập tức lên tiếng:

- Sư tôn, hiện tại Trương Tinh Phong căn bản không biết chuyện này. Con sẽ lập tức sai người đem địa bàn đến tặng, như vậy có được không?

Càn Phong thở dài một hơi, liếc mắt nhìn Kịch Vu:

- Được rồi! À, tốt nhất là để cho một vị trưởng lão tự mình đem đến tặng, như vậy có thể biểu thị thành ý của Minh Dương Tông chúng ta!

Kịch Vu lập tức nói:

- Để con tự mình đem đến tặng, tin rằng Trương Tinh Phong nhất định sẽ rất cảm kích!

Càn Phong dường như đối với Kịch Vu đã hoàn toàn thất vọng, lạnh nhạt nhìn hắn nói:

- Người là tông chủ, là đại biểu của Minh Dương Tông. Minh Dương Tông lại là một trong thất đại tông phái, người sao có thể không để ý đến thể diện của tông phái như vậy?

Kịch Vu trong lòng phát khổ, lời vừa nói ra khỏi miệng hắn đã biết là hỏng rồi. Vừa rồi hắn chỉ muốn gây ấn tượng tốt với sư tôn, chưa suy nghĩ kỹ càng đã nói ra.

Càn Phong đột nhiên cười cười:

- Kịch Vu, người là người có công lực cao nhất trong hàng chữ “Kịch”, hiện tại đã là Đại La Kim Tiên hậu kỳ. Người nhất định phải phải nỗ lực cho tốt, khi nào đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, người sẽ ..... Quên đi, cứ đợi đến khi người đạt đến rồi sẽ biết. Được rồi, người hãy đi an bài chuyện đem tặng địa bàn đi!

Kịch Vu cũng không biết sư tôn rốt cuộc là muốn nói gì, nhưng hắn vẫn cung kính cúi người chuẩn bị rời đi.

*** **

- Sư huynh, Trương Tinh Phong kia ngang nhiên rao bán một kiện đỉnh cấp tiên khí. Hắn nói rằng người nào đem địa bàn có môn diện dài hai trăm mét hoặc là ở quảng trường trung ương đến cho hắn, hắn sẽ giao đỉnh cấp tiên khí này cho người đó. Hắn còn nói, địa bàn của ai lớn nhất, tốt nhất, đỉnh cấp tiên khí sẽ thuộc về người đó!

Kịch Phương vừa bước vào trong tiểu viện đã lên tiếng. Tiểu viện này cũng chỉ có ba người bọn họ mới có thể ra vào.

Hai sư đồ đang nói chuyện, vừa nghe được không khỏi giật mình. Càn Phong cười cười nói:

- Không ngờ Trương Tinh Phong này so với tưởng tượng của ta còn rộng rãi hơn, đỉnh cấp tiên khí cũng có thể xuất ra. Như thế này thì phỏng chừng ngay đến Tử Hà Cảnh cũng muốn xuất thủ. Bất quá, Tử Hà Cảnh có địa bàn hay sao?

- Kích Vu, lập tức an bài, ba địa bàn của Minh Dương Tông ta tại phía tây quảng trường trung ương, tất cả đều cấp cho Trương Tinh Phong!

Càn Phong trên mặt khẽ mỉm cười.

Kích Vu nhú mày. Hắn vốn chỉ muốn đem tặng một nơi, nhưng hiện tại cả ba địa bàn này đều đem tặng, chẳng lẽ sư tôn cũng muốn kiện đỉnh cấp tiên khí kia? Cũng đúng, năm đó mang xuống hạ giới cũng chỉ có gần ngàn kiện tiên khí, đỉnh cấp tiên khí cũng chỉ có năm kiện, thêm được một kiện cũng tốt!

- Nhớ kỹ, đây là tặng, ba địa bàn này đều đem tặng, không cần tiên khí gì hết. Chúng ta cũng chỉ có hai Đại La Kim Tiên, đỉnh cấp tiên khí vẫn còn dư, không cần thêm làm gì!

Càn Phong thần nhiên nói.

Kích Vu cả người đổ mồ hôi lạnh. Hắn vừa rồi quả thật là có tâm tư như vậy, nghe Càn Phong nói, lập tức cúi người tuân mệnh.

*** **

Bên Trong trú địa của Thiên Tâm Tông.

- Ta xuất ra một địa bàn môn diện dài hai trăm ba mươi mét!

Một lão đầu gầy yếu lạnh lùng nói. Lần này bọn họ gồm ba tông phái lớn và một đại thương nhân Trang Y đồng thời xuất thủ. Đại thương nhân Trang Y có biện pháp có thể đem một kiện đỉnh cấp tiên khí đổi thành mười kiện trung cấp tiên khí. Mười kiện trung cấp tiên khí! Trong tam đại tông phái cũng chỉ một tông phái là có tiên khí, hơn nữa cũng chỉ là hạ cấp tiên khí mà thôi.

- Hai trăm năm mươi mét!

Một gã béo mập khinh miệt nhìn lão đầu và Trang Y. Gã mập này cũng không phải người thường, hắn là một nhân vật đầu lĩnh trong đám thương

nhân tại tu chân giới, Vũ Tượng. Trang Y cũng là một đại thương nhân, bất quá so với Vũ Tượng thì chênh lệch quá xa, chỉ cần nhìn tên mập kia một mình có thể xuất ra môn diện lớn như vậy là đủ biết.

- Hai trăm sáu mươi mét!

Lại là một nhân vật khó lường.

Trương Tinh Phong thích thú nhìn tất cả. Một kiện đỉnh cấp tiên khí đối với hắn mà nói quả thật là rất nhẹ nhàng. Hắn vừa mới luyện chế một lần, ba kiện đỉnh cấp tiên khí lại xuất thế.

“Ai, những người này thật là, không phải chỉ là một kiện đỉnh cấp tiên khí thôi sao?” Trương Tinh Phong nâng chén trà, chậm rãi thưởng thức.

Trọng Hoành bội phục nhìn Trương Tinh Phong. Tiên khí có thể tiện tay chế tạo, nhân vật như vậy, tại tiên giới đều là những đại nhân vật. Hắn có thể đầu nhập một nhân vật như vậy, quả thật là may mắn.

Trọng Hoành lại nhìn xuống đám người phía dưới, trong lòng cười lạnh. Thật quá chênh lệch! Trương Tinh Phong chỉ tiện tay xuất ra một kiện đỉnh cấp tiên khí đã khiến cho những người này tranh nhau đến vỡ đầu.

- Ba trăm mét, chúng ta là tám tông phái lớn tại khu vực phía bắc liên thủ muốn có được tiên khí này. Hy vọng các vị đồng đạo đừng tranh giành với chúng ta!

Một lão đầu toàn thân đầy hàn khí mỉm cười nói, nhưng trong mắt hắn lại lóe lên hàn quang, tỏ ý uy hiếp.

Lão đầu này là một cao thủ khá nổi tiếng tại tu chân giới, vừa mới độ kiếp thành công, hơn nữa bên người còn có một kiện hạ cấp tiên khí, tại tu chân giới cũng là một đại nhân vật.

- Ba trăm năm mươi mét!

Vũ Tượng thản nhiên nói. Một lần tăng lên năm mươi mét, khiến cho tất cả mọi người đều kinh ngạc. Nhưng tất cả đều không để ý đến một nam tử trong đám đông, trong mắt lóe lên hàn mang lãnh khốc, nhìn chăm chăm vào Vũ Tượng.

Hắn là nhị vương tử của Khang quốc. Trước đây bởi vì phụ thân của hắn không chịu bán tử sắc đan ngọc, truyền quốc chi bảo của Khang quốc cho Vũ Tượng, Vũ Tượng không ngờ lại phái đến hai tán tiên thủ hạ, ra tay hủy

diệt cả hoàng cung, giết chết cả nhà của hắn. Chỉ còn nhị vương tử hắn trước đó đã đầu nhập tu chân tông phái là người duy nhất may mắn sống sót. Cũng không ai biết được, “tử sắc đan ngọc” không ở trong hoàng cung mà là ở trong một mật địa. Hiện tại, trên thế gian cũng chỉ còn một mình hắn là biết được nơi này.

Hắn lạnh lùng nhìn Vũ Tượng. Có thể hủy diệt cả một hoàng cung, thế lực của Vũ Tượng tuyệt đối không phải một tông phái lớn bình thường có thể so sánh. Hắn cũng không nghĩ đến nhờ cậy tông môn của mình, bởi vì hắn không muốn để người trong tông môn vì hắn mà phải chịu liên lụy.

Vũ Tượng khinh thường nhìn lão đầu trước mặt. Lão đầu này mặc dù rất lợi hại, nhưng Vũ Tượng hắn một điểm cũng không quan tâm. Hắn là ai chứ? thực lực của bản thân hắn, căn bản không ai có thể biết được.

Hắn là một La Thiên Thượng Tiên!

Có lẽ không ai biết được, Vũ Tượng chính là một La Thiên Thượng Tiên từ bên trong Tử Vực trốn ra. Quan trọng nhất chính là khi chạy trốn hắn đã tình cờ tìm thấy một thông đạo rất an toàn. Thông đạo này đã được hắn ghi lại bên trong “định vị nghi”, cũng nhờ đó mà hắn có thể nhanh chóng trở thành nhân vật đầu lĩnh trong đám thương nhân.

Tỷ lệ trao đổi tại tu chân giới là một tiên tinh đổi lấy hai ma tinh. Bởi vì ở tu chân giới cũng có một vài tông phái từ những nơi bí ẩn kiếm được ma tinh. Nhưng ma tinh tại tu chân giới lại hầu như không có nhiều tác dụng, còn tiên tinh thì lại rất hữu dụng, đặc biệt là đối với tiên nhân và tán tiên.

Sau đó Vũ Tượng thông qua thông đạo bí mật đi đến Thiên Tiệm Thành, cùng với người của ma giới trao đổi lấy tiên tinh với tỷ lệ ngang nhau. Cứ như vậy, lợi nhuận có thể đạt đến một trăm phần trăm, khiến cho hắn vô cùng đắc ý. Bản thân hắn cũng dựa vào vô số tiên tinh, tu vi đại tăng, hiện tại đã đạt đến La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ.

Vũ Tượng nghĩ đến đây, trong lòng không khỏi đắc ý.

Quang mang màu huyết hồng chợt lóe lên!

Tay phải Vũ Tượng khẽ vung lên!

Trương Tinh Phong thân nhiên quan sát. Hắn đã sớm nhìn ra công lực của tên mập này, cũng nhìn thấy nam tử kia đối với gã mập có sát tâm. Bất quá

đối với chuyện này hắn cũng cũng không muốn quản. Có kịch hay tại sao lại không xem?

“Hắc hắc, một La Thiên Thượng Tiên không ngờ lại là một đại thương nhân. Còn tu chân giả này chỉ mới đạt đến Phân Thân kỳ không ngờ lại muốn đối phó với La Thiên Thượng Tiên, thật là có ý tứ!” Trương Tinh Phong dường như đang nghiêm ngẫm.

Nhận Không thổ huyết ngã xuống, kinh ngạc nhìn tên mập có vẻ vô hại trước mặt. Hắn không thể ngờ rằng tên mập này lại là cao thủ, hơn nữa còn là một siêu cấp cao thủ. “Bích Huyết Tuyệt Thứ” của hắn không ngờ lại bị phá giải một cách dễ dàng như vậy. Trong lòng Nhận Không, cho dù là cao thủ Độ Kiếp kỳ trong tình huống như vậy cũng không thể nào tránh được.

Hắn đã tu luyện mấy trăm năm, dựa vào cừu hận đã đạt đến Phân Thân kỳ, nhưng hôm nay hắn lại thất bại.

Vũ Tượng nhìn tên nam tử ngã xuống. Hắn biết một chiêu của mình có bao nhiêu uy lực, tu chân giả bình thường căn bản không thể nào chịu được, kết quả duy nhất của nam tử này chính là cái chết. Đương nhiên hắn cũng không hề cảm thấy kỳ quái khi có người muốn giết hắn, bởi vì đối thủ của hắn thật sự quá nhiều.

Đột nhiên, quang mang màu huyết hồng lại lóe lên.

Vũ Tượng trong lòng chấn kinh. Hắn không nghĩ đến kẻ nhất định phải chết lại còn sức lực để phản kháng.

Bất quá, Vũ Tượng cũng chẳng thêm để ý. Bởi vì hắn biết, thực lực của tu chân giả không thể nào làm thương tổn được đến hắn. Cho nên hắn vẫn như vừa rồi, tiện tay phát ra một đạo bạch quang công kích.

“Tê~~~~” Một trận thanh âm cổ quái vang lên

Vũ Tượng đột nhiên cảm nhận được một cỗ lực lượng quỷ dị đang đột phá tiên nguyên lực của hắn, xâm nhập vào bên trong thể nội. Lực lượng quỷ dị này hắn căn bản chưa bao giờ gặp qua. Tuyệt đối không phải là chân nguyên lực, bởi vì chân nguyên lực không thể nào đột phá được tiên nguyên lực của hắn. Đây cũng không phải là ma nguyên lực. Hắn đã đi qua Tử Vực, đối với ma nguyên lực thập phần rõ ràng. Vậy thì đây là lực lượng gì?

Vũ Tượng không có thời gian suy nghĩ, hần lập tức ngồi xếp bằng, bắt đầu toàn tâm chế ngự cỗ lực lượng này.

Trương Tinh Phong nhìn nam tử kia, hần cảm nhận được rất rõ một cỗ lực lượng quý dị từ cơ thể nam tử kia phát ra. Không, không nên nói là trong cơ thể mà phải là từ trong ngực nam tử kia phát ra.

Nam tử đó trúng phải công kích của Vũ Tượng, lẽ ra phải chết, nhưng thần thức của Trương Tinh Phong lại cảm nhận được một cỗ lực lượng quý dị đã bảo hộ hần. Hơn nữa đạo quang mang màu huyết hồng sắc thứ hai chính là do lực lượng quý dị kia tự động phản kích.

“Trọng Hoành, người hãy đem nam tử kia đi. Nhớ kỹ, không thể để cho người khác phát hiện Thiên Tâm Tông ta mang người đi!” Trương Tinh Phong truyền âm nói.

Trọng Hoành gật đầu, chuyện này thật sự là quá đơn giản: “Chân nhân, người cứ yên tâm!”

Trọng Hoành lập tức chạy vào bên trong, tiên nguyên lực trong người lưu động, khuôn mặt của hần bỗng nhiên biến đổi. Hần khẽ mỉm cười, lập tức biến mất khỏi phòng.

Thuấn di!

Bên trong đại sảnh vốn đang ồn ào bỗng chốc trở nên yên tĩnh. Tất cả đều nhìn thấy, Vũ Tượng không ngờ lại bị công kích, hơn nữa dường như hần cũng là một cao thủ. Điều này khiến cho tất cả đều ngẩn ra.

Quang mang chợt lóe lên, nam tử đang nằm trên mặt đất đột nhiên biến mất!

- Thuấn di!

Một tu chân giả chợt la lên.

Lúc này Trương Tinh Phong trong lòng đang nghĩ thầm: “Đây là lực lượng gì vậy? Không phải là những loại lực lượng ta đã từng gặp qua, nhưng đẳng cấp dường như có thể so sánh được với vô cực lực của ta, ngay cả tiên nguyên lực cũng không thể kháng cự, có vẻ càng thêm hứng thú đây!”

- Còn ai xuất ra địa bàn cao hơn không?

Trương Tinh Phong mỉm cười đứng dậy.

Tu chân giả xung quanh đều không ai lên tiếng.

- Nếu đã như vậy, kiện đỉnh cấp tiên khí này sẽ thuộc về Vũ Tượng tiên sinh!

Vũ Tượng cuối cùng cũng đem một tia lực lượng quý dị trong người khu trừ hết. Một tia này không ngờ lại làm tiêu hao hết một nửa tiên nguyên lực trong người hắn. Đáng sợ! Hắn vừa tỉnh lại liền nghe thấy tuyên bố của Trương Tinh Phong , trên mặt liền nở nụ cười.

“Đây rốt cuộc là lực lượng gì?” Vũ Tượng trong lòng nhớ lại lực lượng đã xâm nhập vào cơ thể hắn. Thật sự quá kinh khủng!

Mà hiện tại Trương Tinh Phong cũng đang nghĩ đến chuyện này.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Tiên Nhân Cung Phụng Đoàn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong Minh Dương Tông.

Lúc này, Trương Tinh Phong đang cùng với Trọng hoành bàn về những công việc sau này của “Thiên Phong”.

- Nhiệm vụ chủ yếu của “Thiên Phong” là thu hút càng nhiều tiên nhân đến cho Thiên Tâm Tông ta. Đương nhiên, thu về cực phẩm tinh thạch cũng tương đối quan trọng!

Trương Tinh Phong trên tay cầm “Nhiêu Tâm Sầu” do Phong Ngữ Yên vừa luyện chế. Từ lần đầu tiên uống vào hắn đã cảm thấy ưa thích, bây giờ hầu như hắn không thể thiếu được loại rượu này. Một khi uống vào liền cảm thấy trong người nóng lên, toàn thân thư thích dễ chịu.

Nhẹ nhàng hớp một ngụm, Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- À, chúng ta cũng không thể quá nhỏ mọn! Chỉ cần có thực lực Thiên Tiên, trở thành cung phụng của Thiên Tâm Tông, đãi ngộ sẽ là một kiện trung cấp tiên khí và mỗi trăm năm sẽ được cấp một khối tiên tinh. Đạt đến thực lực La Thiên Thượng Tiên, đãi ngộ sẽ là một kiện trung cấp tiên khí và cứ mười năm sẽ được cấp một khối tiên tinh. Còn về Đại La Kim Tiên, ha ha, có lẽ sẽ không có Đại La Kim Tiên nào lại đến một tông phái nhỏ như chúng ta!

Trương Tinh Phong cười cười.

Trọng Hoành lại nói:

- Chân nhân, chuyện này rất khó nói, biết đâu lại có vài Đại La Kim Tiên đến với chúng ta thì sao? Ai mà biết được tại Tử vực có Đại La Kim Tiên trốn ra được hay không? Hơn nữa tại Tu chân giới cũng có thể tồn tại những người tu luyện đến Đại La Kim Tiên, chẳng hạn như những tu chân giả tại cực bắc hiểm vực!

Trương Tinh Phong vừa nghe, trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, cười nói:

- Không sai, không sai! Tại cực bắc hiểm vực chuyện gì cũng không thể nói trước được. Tại đó có nhiều địa phương ngay đến cả Tiên Đế cũng không dám xông vào. Hắc hắc, khả năng xuất hiện một vài Đại La Kim Tiên cũng rất lớn. Tốt, tốt! À, tuyên truyền của “Thiên Phong” hãy thêm vào một khoản. Đại La Kim Tiên, tiên khí tùy chọn ba kiện, tiên tinh mỗi năm một khối. Còn về phần những cao thủ càng cao cấp hơn, quên đi, đừng nằm mơ nữa!

Trương Tinh Phong chợt lắc đầu. Một cao thủ trong tông phái so với mình còn cường đại hơn, đây cũng không phải là chuyện tốt đẹp gì. Cao thủ chân chính trong thất đại tông phái đều là người của chính tông phái đó. Cung phụng đoàn dù sao cũng chỉ là một lực lượng phụ trợ, một tông phái muốn cường đại thì phải dựa vào chính mình. Bên trong những quốc gia tại một số tinh cầu phạm nhân, cũng đã có chuyện cao thủ cung phụng đoàn tiêu diệt hết cả hoàng tộc.

Trọng Hoành gật đầu tán đồng:

- Đãi ngộ của chân nhân quả thật rất tốt, so với tiên giới còn cao hơn gấp mười lần. Tiên giới đối với thiên tiên bất quá chỉ cấp cho một kiện hạ cấp tiên khí. Còn về tiên tinh, hắc hắc, vậy thì còn phải xem vận khí. Như tôi năm đó, một vạn năm cũng không kiếm nổi một khối tiên tinh!

Trương Tinh Phong thần nhiên cười, đột nhiên hắc nhìn Trọng Hoành nói:

- Có chuyện tốt đến cửa rồi!

- Trưởng lão Minh Dương Tông Kích Phương cầu kiến!

Thanh âm trong trẻo từ bên ngoài trực tiếp truyền vào nội đường.

Trương Tinh Phong khóe miệng khẽ nhếch lên:

- Ừm, thái độ của Minh Dương Tông cũng không tệ, không ngờ lại phái một Đại La Kim Tiên đến gặp ta. Trương Tinh Phong ta cũng không thể tỏ ra yếu kém!

Nói xong, hắc liền đứng dậy, chuẩn bị nghênh tiếp trưởng lão của Minh Dương Tông, sư đệ của Kích Vu.

Kích Phương hôm nay ăn mặc rất nghiêm túc. Một bộ trường bào màu tím, bên trên có điểm những vì sao, án chiếu theo mô hình chu thiên bố trí trên

trường bào, tử sắc quang hoa lóe lên rồi lại mất, cực kỳ hấp dẫn người. Khí chất cao quý của tiên nhân tự nhiên sinh ra.

“Đây là phục sức cực kỳ trân quý hiếm thấy của Đại La Kim Tiên, tử y tinh la. Cả tiên giới cũng chỉ vài Đại La Kim Tiên có thể ăn mặc như vậy. Hình như bình thường chỉ có Cửu thiên huyền tiên mới có loại phục sức này!” Trọng Hoành đứng bên cạnh truyền âm nói.

Trương Tinh Phong gật đầu, trong lòng thầm nói: “Loại phục sức này quả nhiên không tệ, rất hợp với Đại la kim tiên. Bất quá, trường lão Minh Dương Tông này không ngờ lại có thể ăn mặc như vậy, xem ra địa vị tại tiên giới cũng không thấp.”

Trương Tinh Phong cũng không biết, tại tiên giới, người có thể mặc tử y tinh la bình thường đều là Cửu Thiên Huyền Tiên, chỉ có một số ít Đại La Kim Tiên vì có công lớn đối với tiên giới mới có được “tử y tinh la”. Tử y tinh la không những là một kiện đỉnh cấp tiên khí, mà nó còn tượng trưng cho địa vị, là đại biểu cho tiên nhân cao cấp.

Tại tiên giới, một tiên nhân cao cấp giết chết một tiên nhân bình thường hầu như không hề bị trừng phạt. Đương nhiên là trừ phi người sát hại người của bát đại luyện khí tông phái hoặc là của tam đại Tiên Đế và tứ đại tiên tông. Tiên nhân cao cấp có một số đặc quyền nhất định. Bất quá, hiện tại Trương Tinh Phong cũng không biết đặc quyền này lớn đến mức nào.

- Kịch Phương xin ra mắt Tinh Phong chân nhân!

Kịch Phương khẽ chấp tay khách khí nói với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong lập tức bước đến, nói:

- Ai nha, trường lão lần này lại tự thân đến trú địa nhỏ bé này, thật là vinh hạnh cho Thiên Tâm Tông chúng ta!

Trương Tinh Phong tự nhận mình là một tiểu tông phái.

Kịch Phương mỉm cười nói:

- Chân nhân ngàn vạn lần đừng nói như vậy. Một tông phái có hạch tâm đệ tử đều sở hữu tiên khí, tông phái như vậy nếu là tông phái nhỏ thì Minh Dương Tông ta cũng chẳng lớn nổi!

Nói đoạn, liền mỉm cười.

Trương Tinh Phong đối với Kịch Phương cũng rất có hảo cảm, ít nhất thì hẳn cũng không hề tỏ ra kiêu ngạo.

- Chân nhân, hôm nay Kịch Phương đến đây là vì muốn làm cho quan hệ giữa Minh Dương Tông và Thiên Tâm Tông càng thêm hòa hợp. Cho nên, Minh Dương Tông ta xin đem tặng ba khối địa bàn tại phía tây quảng trường trung ương. Đây cũng chính là toàn bộ địa bàn của Minh Dương Tông ta tại quảng trường trung ương này!

Kịch Phương tươi cười nhìn Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong ngăn người: “Lần trước ta đứng ngoài Minh Dương Tông nghe thấy tên tiểu tử Kịch Vu kia nói chuyện với đệ tử, rõ ràng chỉ nói một khối địa bàn mà thôi, sao bây giờ lại thành biến thành ba khối? Chẳng lẽ Minh Dương Tông đã phát sinh biến cố gì mà ta không biết hay sao?”

Bất quá, nếu như người khác đem tặng địa bàn càng nhiều càng tốt hơn, Trương Tinh Phong đương nhiên sẽ không cự tuyệt.

- Ai nha, đây là ý tốt gì vậy? Kịch Phương huynh đối đãi với Trương Tinh Phong như thế, thật sự là khiến cho Tinh Phong phải lo lắng a!

Trương Tinh Phong cười cười, đột nhiên sắc mặt nghiêm túc nói:

- Nếu như Kịch Phương huynh đối đãi với ta như vậy, Tinh Phong cũng sẽ đối đãi lại một cách thỏa đáng!

- Nếu như chân nhân đã nói như thế, vậy thì Kịch Phương cũng sẽ không dài dòng nữa. Minh Dương Tông ta thật sự có chuyện quan trọng cần chân nhân giúp đỡ!

Kịch Phương cười cười nói.

Trương Tinh Phong giật mình, hẳn không nghĩ đến Kịch Phương lại thật sự có chuyện, liền lên tiếng hỏi:

- Có chuyện gì mà phải cần đến Trương Tinh Phong ta hỗ trợ? Xin cứ nói ra!

- Không, không cần gấp, chuyện này nói sau cũng được. Hơn nữa ta cũng không thể quyết định được chuyện này. Chờ sau khi chân nhân xử lý xong mọi chuyện ở nơi này, sư tôn nhất định sẽ mời chân nhân đến nội đường của bốn tông nói chuyện!

Kích Vu mỉm cười, từ trong người lấy ra một khối kim loại màu vàng, bên trên có khắc vài dòng chữ. Đây chính là khế đất.

Trương Tinh Phong đương nhiên không cự tuyệt, tiếp lấy khế đất. Kích Phương lập tức lên tiếng:

- Kích Phương còn có chút việc, xin phép đi trước. Sau vài ngày nữa, Kích Phương và sư tôn sẽ đón chân nhân đến!

Trương Tinh Phong cười lớn:

- Được, đến lúc đó Tinh Phong nhất định sẽ đến, ha ha!

Trọng Hoành nhìn bóng lưng Kích Phương rời đi, có chút đăm chiêu, đột nhiên nói với Trương Tinh Phong:

- Minh Dương Tông có chuyện gì mà phải cần đến chân nhân đây? Chân nhân có gì để hấp dẫn bọn họ? Thực lực Đại la kim tiên, phỏng chừng không thực sự đáng để bọn họ xem trọng. Có lẽ là tiên khí!

Trương Tinh Phong gật đầu:

- Lúc trước ta có nghe Kích Vu nói chỉ tặng cho ta một khối địa bàn, hiện tại cả ba khối đều đem tặng, có lẽ quyết định này là của sư tôn hử. Nhưng sư tôn hử là Cửu Thiên Huyền Tiên, còn ta chỉ là một Đại La Kim Tiên nhỏ bé, tại tiên giới đâu cũng gặp, đương nhiên sẽ không để ta vào mắt. Cho nên bọn họ thay đổi chủ ý có lẽ là vì tiên khí!

- Sự trân quý của tiên khí không cần phải nói. Hầu hết Đại La Kim Tiên đều sử dụng trung cấp tiên khí, chỉ một số ít là có được đỉnh cấp tiên khí. Còn Cửu Thiên Huyền Tiên thì đại bộ phận đều dùng đỉnh cấp tiên khí, cũng có một ít sử dụng thần khí. Tại tiên giới quan trọng nhất chính là đỉnh cấp tiên khí. Bên trong các thế lực lớn, đỉnh cấp tiên khí cũng chỉ phân phối cho cho Cửu Thiên Huyền Tiên và dùng để khen thưởng một số Đại La Kim Tiên. Đỉnh cấp tiên khí là vũ khí chủ yếu trong các thế lực lớn, chỉ có điều nó lại có giá đến một trăm tiên tinh, thật sự là quá đắt. Có lẽ lần này Minh Dương Tông muốn bàn chuyện mua bán tiên khí với người!

Trọng Hoành không hổ là đã sống tại tiên giới hơn vạn năm, cũng có kinh nghiệm nhất định.

Trương Tinh Phong gật gật đầu, cười nói:

- À, nếu đã như vậy, tại sao ta lại không bán chứ? Huống hồ tiên khí của ta thật sự quá nhiều, Thiên Tâm Tông dùng cũng không hết!

“Thiên Phong” đã khai trương, nơi thành lập chính là ba khối địa bàn tại phía tây quảng trường trung ương. Hiện tại ba khối địa bàn này đã được cải tạo, hợp lại thành một, môn diện dài đến gần trăm mét. Quảng trường trung ương vốn là địa bàn trân quý nhất tại Minh Linh Tinh, sáu khối địa bàn tại hai phía đông tây nơi này là của Minh Dương Tông và Linh Vũ Tông, những tông phái khác cho dù có tiên tinh cũng không mua được.

“Thiên Phong” có thể thành lập ở đây, khiến cho tất cả tu chân giả đều cảm thấy kinh ngạc. Trước đó Trương Tinh Phong đã dùng đỉnh cấp tiên khí để đổi lấy một địa bàn siêu cấp có môn diện dài đến ba trăm năm mươi mét, hiện tại không ngờ lại đến quảng trường trung ương khai nghiệp, khiến cho người khác phải ngạc nhiên.

Địa bàn siêu cấp dài đến ba trăm năm mươi mét, Trương Tinh Phong đương nhiên là không bỏ phí. Địa bàn lớn như vậy, hoàn toàn có thể trở thành phân bộ của Thiên Tâm Tông. Hắn lập tức lệnh cho môn nhân của Thiên Tâm Tông, khoảng năm trăm người đến sống tại đó. Địa bàn siêu cấp này dài đến ba trăm năm mươi mét, diện tích đạt đến vài vạn mét vuông, năm trăm người sống trong đó vẫn còn rất rộng.

“Thiên Tâm Tông”, ba chữ cao cao treo ở phía trên cao môn diện to lớn. Từ đó, danh tiếng của Thiên Tâm Tông lại càng vang xa. Có tông phái nào có địa bàn lớn như thế tại Minh Linh Tinh?

Một tu chân giả nhìn thấy những hàng chữ cực lớn, kinh ngạc lắm lắm: “Bốn tông xin hoan nghênh các vị tiên nhân và tán tiên đến đây, trở thành cung phụng của Thiên Tâm Tông ta.”

“Đạt đến thực lực Thiên Tiên, đãi ngộ sẽ là một kiện đỉnh cấp tiên khí, cộng thêm cứ một trăm năm sẽ được một khối tiên tinh.”

“Đạt đến thực lực La Thiên Thượng Tiên, đãi ngộ sẽ là một kiện đỉnh cấp tiên khí, cộng thêm cứ mười năm sẽ được một khối tiên tinh.”

Tất cả tu chân giả nhìn thấy những hàng chữ này đều sợ đến ngây người. Đây là chuyện gì vậy, chiêu thu công nhân sao? Không ngờ lại trực tiếp

chiêu thu tiên nhân như vậy! Bất quá, đãi ngộ thật sự là quá tốt, cho dù là tại bảy siêu đại tông phái, đãi ngộ cũng chưa bằng một nửa.

Tại những siêu đại tông phái, La Thiên Thượng Tiên không có khả năng nhận được đỉnh cấp tiên khí, tiên tinh thì phải năm mươi năm mới được một khối.

Gần nửa ngày, tin tức này của Thiên Tâm Tông đã được truyền đi.

“Minh Ám” nhị tiên, lúc này đang đi đến Minh Linh Tinh. Từ sau khi nghe được đãi ngộ của Thiên Tâm Tông khi triệu tập cung phụng, trong bọn họ vô cùng kích động. Một Thiên Tiên tu luyện trăm năm phải tiêu hao hết một khối tiên tinh, La Thiên Thượng Tiên tu luyện mười năm cũng hết một khối tiên tinh, còn Đại La Kim Tiên tu luyện một năm cũng tiêu hao hết một khối. Thiên Tâm Tông làm như vậy chính là liên tục cung cấp tiên tinh để cho bọn họ tu luyện!

Từ lúc thoát ra khỏi Tử Vực, bọn họ đã xem qua đãi ngộ của bảy siêu đại tông phái, cũng không phải là quá cao, hơn nữa cung phụng cũng không có nhiều tự do. Người ta nuôi người, người tất phải sinh sống tại địa phương mà người ta an, trừ phi là người được sự cho phép của tông phái. Chẳng hạn như Ngộ Thần lão đạo đã được sự chấp thuận của Tử Hà cảnh, còn được ban cho một khối “Cửu Thiên Huyền Tiên Lệnh”.

Theo như suy nghĩ của “Minh Ám” nhị tiên, La Thiên Thượng Tiên năm mươi năm mới được một khối tiên tinh, căn bản là không đủ. Bọn họ chỉ dùng mười năm là dùng hết, sau đó thì làm thế nào? Hơn nữa lại không được tự do. Cho nên bọn họ ở bên ngoài chậm rãi tu luyện, làm khách khanh của vài tông phái lớn. Khách khanh so với cung phụng tự do hơn nhưng đãi ngộ đương nhiên cũng thấp hơn rất nhiều. Cứ như vậy qua mười mấy vạn năm, tu vi của bọn họ cũng đạt đến La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ. Nhưng từ La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ đạt đến Đại La Kim Tiên thật sự quá khó khăn. Nếu như không có đủ tiên tinh thì không biết bao lâu mới đạt đến. “Minh Ám” nhị tiên thậm chí đã quyết định đi đến thất đại tông phái, nhưng hiện tại nghe được đãi ngộ của Thiên Tâm Tông, liền lập tức tìm đến.

- Báo cho tông chủ các người, Minh Âm nhị tiên chúng ta đến đây làm cung phụng!

“Minh Âm” nhị tiên tùy tiện bước vào bên trong “Thiên Phong”, tỏ ra vô cùng ngạo mạn. Đây cũng là chuyện bình thường, tại tu chân giới mười mấy vạn năm, chưa từng có ai dám bất kính với bọn họ.

Mặc dù “Minh Âm” nhị tiên đến Thiên Tâm Tông làm cung phụng, nhưng chỉ là vì tiên tinh. Một tông phái không có danh khí lớn như Thiên Tâm Tông, bọn họ quả thật không hề để vào mắt. Nếu như là thất đại tông phái, thái độ của bọn họ có thể sẽ tốt hơn, nhưng đây bất quá chỉ là Thiên Tâm Tông mà thôi.

- Hồng hồng, tên con cháu loài rùa nào kêu loạn lên ở đây thế? Còn kêu nữa, bốn trưởng lão sẽ ăn thịt người!

Thanh âm của Tiểu Long từ bên trong truyền ra. Hẳn hiện tại cực kỳ đặc ý, khi đi qua vài trăm tinh cầu, hẳn đã dùng mật pháp của long tộc triệu tập đến mấy trăm linh thú, đem chúng trở về Thiên Tâm Tông, tùy ý quăng khắp Phương Diễn Sơn. Trong số những linh thú này, có đến vài chục con thực lực vượt qua cả Thiên Tiên, mạnh nhất là một con giao long thậm chí đã gần đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên. Bất quá Tiểu Long thân là ngũ trảo thần long, đẳng cấp trời sinh đã áp chế những linh thú này, hơn nữa tu vi của hắn cũng cao hơn chúng. Tiểu Long đã đạt đến Hóa Hình kỳ, còn giao long kia vẫn chưa đạt đến, hơn nữa Tiểu Long lại còn có thần khí, chênh lệch thật sự quá xa.

Trương Tinh Phong biết thành quả của Tiểu Long, không nói nhiều liền lập tức phong cho hắn trở thành đoàn trưởng của cung phụng đoàn.

Mấy hôm nay hắn đã giáo huấn ba bốn tên gia hỏa tự cho là công lực cao cường. Tất cả đều đến Thiên Tâm Tông khoa trương, giống như là Thiên Tâm Tông phải cầu cạnh bọn chúng, bị tiểu Long quát hai tiếng liền run rẩy. Dù sao Tiểu Long cũng cường đại hơn rất nhiều so với bọn chúng.

“Minh Âm” nhị tiên ngẩn người, không ngờ lại có người nhục mạ bọn họ như vậy. Con cháu loài rùa, đây là kiểu mạng chửi gì? “Minh Âm” nhị tiên không khỏi đỉnh đầu bốc khói, hai mắt bốc lửa, nhìn chằm chằm vào đại

hán vừa xuất hiện. Bất quá, vừa nhìn thấy đại hán này, hai người lập tức nín thính.

- Đại La Kim Tiên!

Lão đại Thịnh Minh trong số “Minh Âm” nhị tiên ngậy ngốc nói. Lão nhị Thịnh Âm cũng choáng váng. Bọn họ đã ở tại tiên giới vài vạn năm, cũng gặp qua không ít Đại La Kim Tiên. Đại hán trước mặt hiển nhiên là có thực lực của Đại La Kim Tiên, hơn nữa còn là đỉnh cấp.

- Không có gì, chúng tôi ... muốn ... cung phụng!

Hai vị đại tiên đã bị bộ dáng hung thần ác sát của Tiểu Long dọa cho chết khiếp, đến nói cũng không nói được rõ ràng. Nên biết rằng đẳng cấp chỉ chênh nhau một bậc thì thực lực chênh lệch ít nhất phải gấp mười lần. Người ta muốn giết bọn họ, bọn họ căn bản là không có sức lực phản kháng.

- Làm cung phụng! Ừ, rất tốt, rất tốt! Sau này các người chính là thuộc hạ của bốn trưởng lão, mau đến nội đường chọn một kiện đỉnh cấp tiên khí và lấy một khối tiên tinh đi!

Tiểu Long lập tức thay đổi thái độ. Đây là thuộc hạ của hã a! Hã là lão đại, với thuộc hạ phải lưu lại ấn tượng tốt. Hã cũng không biết rằng ấn tượng về hã đã bị câu “con cháu loài rùa” cùng với bộ dáng hung thần ác sát làm hư hỏng rồi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Tử Hà Cường Đạo.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong Tử Hà Cảnh.

Tử Dương lúc này đang cùng với sư tôn Điền Nan thương lượng về chuyện của Thiên Tâm Tông.

- Sư tôn, Thiên Tâm Tông kia không ngờ lại bắt đầu chuẩn bị thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn”. Chẳng lẽ bọn chúng không biết, Thiên Tâm Tông chỉ là một tông phái nhỏ bé hay sao? “Tiên nhân cung phụng đoàn” bọn chúng có thể thành lập à?

Tử Dương sắc mặt âm trầm.

- Ân! Sao lại có chuyện này? Tu chân giới ngoại trừ thất đại tông phái, làm sao có thể để cho tông phái khác thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn”, đây không phải là khiêu chiến với quyền uy của siêu đại tông phái hay sao? Tử Dương, đối với chuyện này nên làm thế nào chắc người cũng đã biết rồi. Tuyền Dương tông ba vạn năm trước là một tấm gương!

Điền Nan trên mặt lóe lên một tia sát khí.

Tử Dương trong lòng đã sớm có quyết định, nhưng vẫn lên tiếng hỏi:

- Sư tôn, Trương Tinh Phong hẳn không phải có không ít tiên khí hay sao? Ai mà biết hẳn có phải đệ tử bồi dưỡng đặc biệt của bát đại tông phái hay không? Nếu quả thật như vậy, đối phó với bọn chúng thật sự là không tốt!

Điền Nan trên người đột nhiên phát ra hàn khí, cười gằn nói:

- Ha ha, bát đại tông phái à? Sự tình trên tiên giới người cứ để cho các sư tổ giải quyết. Các sư tổ đã chuyển lời, Trương Tinh Phong đó hoàn toàn không có quan hệ gì với bát đại tông phái. Các sư tổ thậm chí còn đạt được hiệp nghị với bát đại tông phái, giết cũng không có vấn đề gì. Ai mà biết Trương Tinh Phong đó có phải tìm được bảo tàng nên mới có nhiều tiên khí như vậy hay không? Càng huống chi, chỉ cần bát đại tông phái không để ý, Tử

Hà Cảnh chúng ta cũng không cần phải lo lắng gì nữa. Ta thậm chí còn cho rằng Trương Tinh Phong kia là do những đại thế lực khác bồi dưỡng ra!

Tử Dương không xác định nói:

- Sư tôn, người nói thử xem là Phong Duyên Môn, Thiên Long Phái, hay là bốn tông phái khác?

Điền Nan khinh thường nói:

- Bất kể là do thế lực nào bồi dưỡng, hủy đi là tốt nhất. Hừ, chẳng lẽ người lo lắng những thế lực đó sẽ báo thù? Quan hệ giữa bọn chúng và Tử Hà Cảnh chúng ta từ trước đến giờ cũng chẳng tốt đẹp gì, còn phải sợ bọn chúng hay sao?

Tử Dương là tông chủ của Tử Hà Cảnh, đương nhiên biết rõ quan hệ giữa Tử Hà Cảnh và sáu đại tông phái khác. Tử Hà Cảnh bởi vì có số lượng đệ tử đông nhất, Điền Nan cũng là người có công lực cao nhất trong số bảy vị Cửu Thiên Huyền Tiên, Đại La Kim Tiên cũng là nhiều nhất có đến ba người, cho nên Tử Hà Cảnh vẫn luôn vượt trội hơn sáu đại tông phái còn lại. Hơn nữa cho dù là tại tiên giới, thế lực của Tử Vi đại đế cũng là lớn nhất. Điều này khiến cho Tử Hà Cảnh luôn tự cho mình là lão đại, còn sáu đại môn phái khác thì luôn muốn kéo Tử Hà Cảnh xuống.

Lục đại tông phái cũng đã từng có không ít động tác, mượn sức của một số tông phái lớn có thế lực, dùng thủ đoạn kết làm Minh Tông. Thế lực của Tuyên Dương Tông ba vạn năm trước lớn đến mức hoàn toàn có thể so sánh với thất đại tông phái. Năm đó trong Tuyên Dương tông có một lão gia hỏa đã độ qua chín lần tán tiên chi kiếp, cũng có “Tiên nhân Cung phụng đoàn”. Quan trọng nhất chính là Tuyên Dương Tông năm đó phía sau còn có Thiên Long Phái chống lưng.

Nhưng đến cuối cùng, Tử Hà Cảnh chỉ phái ra “Tiên nhân Cung phụng đoàn” cùng với ba vị Đại La Kim Tiên, trực tiếp giết đến sơn môn của Tuyên Dương Tông, đem cả sơn môn hủy diệt. Mười mấy vạn đệ tử chỉ có những đệ tử cấp thấp là còn sống, hạch tâm đệ tử toàn bộ đều bị giết sạch.

Tử Dương nhớ lại lúc đó, trong lòng có một tia điên cuồng khát máu.

- Sư tôn, chuyện này cứ giao cho chúng con. Lần này, con nhất định sẽ hủy diệt Thiên Tâm Tông!

Tử Dương khước miệng nhếch lên, cười gằn nói.

Điền Nan gật gật đầu:

- Tốt lắm, nếu đã như vậy, người hãy hành động đi!

*** **

Bên trong Minh Dương Tông!

Càn phong lão đầu đang cùng với Kịch Vu bàn luận về việc Trương Tinh Phong thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn”.

- Sư tôn, Trương Tinh Phong thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn” không biết có khiến cho Tử Hà Cảnh. bọn người luôn cho mình là lão đại của tu chân giới phát điên lên hay không? Bọn chúng nhất định không thể nào chấp nhận một tông phái trở nên cường đại. Ngay cả lục đại tông phái chúng ta cũng thường xuyên phải chịu sự áp bức của bọn chúng!

Kịch Vu nhìn Càn Phong nói.

Càn Phong thần nhiên cười:

- Thiên Tâm Tông nếu đã làm như thế, bọn họ tất nhiên phải nhận lấy hậu quả. Càng hưởng chi, Tử Hà Cảnh người cũng không phải là không biết, bọn chúng trời sinh đã thích quản chuyện, không muốn nhìn thấy tông phái khác lớn mạnh. Nếu không tu chân giới tồn tại lâu như vậy, siêu đại tông phái đã sớm phải có hơn mười cái rồi. Mỗi khi xuất hiện một tông phái có thực lực, bọn chúng sẽ đến tiêu diệt. Bất quá bọn chúng làm vậy cũng bảo hộ cho lợi ích của chúng ta!

Kịch Vu gật gật đầu. Lục đại môn phái bọn họ cũng không muốn quản đến những chuyện như vậy, tất cả đều nhường lại cho Tử Hà Cảnh, kẻ luôn tự nhận là lão đại của tu chân giới. Tử Hà Cảnh diệt vài tông phái, bản thân cũng phải chịu tổn thất. Bất quá, tổn thất chủ yếu chỉ là tiên nhân cung phụng đoàn mà thôi, ba vị Đại La Kim Tiên không hề hao tổn.

- Nhưng mà Thiên Tâm Tông cũng là Minh Tông của chúng ta!

Kịch Vu nghe được lời nói của Càn Phong, hẳn có cảm giác sư tôn dường như đã chuẩn bị từ bỏ Trương Tinh Phong.

Càn Phong lạnh lùng nói:

- Minh Tông? Chúng ta đã bỏ ra cái gì, không phải là ba khối địa bàn hay sao? Thiên Tâm Tông nếu như xong đời, vậy thì ba khối địa bàn đó lại là

của chúng ta. Bất quá, chúng ta cũng không thể quá tuyệt tình. Người hãy sai người chuyển tin tức đến cho bọn họ, nói rằng Tử Hà Cảnh sẽ hạ thủ đối với tông phái nào dám thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn“. Ân, chúng ta cũng chỉ có thể làm như vậy, còn như phải đối nghịch với Tử Hà Cảnh, có lẽ cấp trên cũng không đồng ý.

Kích Vu gật gật đầu, trong lòng có chút bi ai cho Thiên Tâm Tông. Hẳn làm sao cũng không nghĩ đến Trương Tinh Phong mua đất là để thành lập “tiên nhân cung phụng đoàn”, nếu không thì hẳn đã sớm ngăn cản, nhưng hiện tại thì đã muộn.

*** **

Lục đại tông phái đều thảo luận về sự kiện này, bất quá, kết quả đương nhiên không cần phải nói. Tất cả đều quyết định đứng nhìn Tử Hà Cảnh tiêu diệt Thiên Tâm Tông, bởi vì bọn họ không muốn đối đầu với Tử Hà Cảnh, dù sao thì thực lực của Tử Hà Cảnh tại tiên giới cũng quá mạnh.

Đương nhiên, nhân vật chính là Trương Tinh Phong vẫn chưa biết những chuyện này. Hẳn lúc này đang rất cao hứng, bởi vì Phong Ngữ Yên từ Thiên Diễn Tinh đã đến đây.

- Phong ca, chàng cũng thật là, sao lâu như vậy cũng không trở về?

Phong Ngữ Yên lúc này đang kéo tay Trương Tinh Phong đi dạo khắp nơi.

Trương Tinh Phong ân cần nói:

- Ngữ Yên, nàng phải biết tu luyện không năm tháng. Nói không chừng lúc nào đó ta tu luyện một lần lại mất hơn cả trăm năm, đây chuyện rất bình thường. Nàng sau này không có việc gì hãy tu luyện nhiều hơn một chút. Làm tu chân giả, phải chịu được tịch mịch!

Phong Ngữ Yên đương nhiên biết những lời này của Trương Tinh Phong đều đúng, mím môi nói:

- Được rồi, nhưng mà sau này chàng phải thường xuyên trở lại Thiên Tâm Tông. Thiếp biết, thiếp ở bên cạnh cũng chỉ làm liên lụy đến chàng mà thôi! Phong Ngữ Yên càng nói, thanh âm lại càng thấp.

Trương Tinh Phong thở dài nói:

- Đáng tiếc là Thiên Vũ chỉ có thể để cho ta tiến vào, không thể cho người khác vào, nếu không ta cũng có thể mang nàng theo. Tu chân giới thật sự

quá loạn, cao thủ quá nhiều, ai mà biết lúc nào sẽ gặp phải nguy hiểm!

“Trương tiểu tử!” Trương Tinh Phong nghe được liền ngẩn ra, trong lòng lên tiếng: “Hắc hắc, Long Linh, người tại sao bây giờ lại bắt chước gọi ta là ‘Trương tiểu tử’, không phải trước kia vẫn gọi là ‘hấp huyết tiểu ma đầu’ sao?”

Long Linh lên tiếng: “Quên đi, người hiện tại đã mang ta đến tu chân giới, ta cũng không tính toán với người nữa. Người nói người không có biện pháp chiếu cố cho lão bà trong lúc nguy hiểm, nhưng Long Linh ta thì lại có, hắc hắc!”

Trương Tinh Phong giật mình, nghi hoặc nói: “Người có cách sao?”

Đột nhiên Trương Tinh Phong nhớ lại lần đầu tiên ngồi bên trong Long Linh huyết trì đã tiến vào một không gian giống như đại hải. Long Linh nói không phải muốn nói đến không gian này đây chứ?

“Đừng nói với ta là cái không gian như biển máu kia, cái đó không được!”

Trương Tinh Phong rất kiên quyết.

Long Linh cười nói: “Hắc hắc, người không biết Long Linh ta là đỉnh cấp trong số đỉnh cấp thần khí à? Ta có cả ức năm lịch sử, chẳng lẽ ngay đến cả việc cải tạo không gian bên trong mình cũng không làm được hay sao? Hải dương màu đỏ kia chẳng qua chỉ là bản thể, ta chỉ cần hơi động một chút tâm ý, lập tức có thể xuất hiện một tiên cảnh hoa thơm chim hót. Hắc hắc, đẳng cấp của ta so với Thiên Vũ còn cao hơn nhiều.”

“Hừ hừ!” Thanh âm của Thiên Vũ lập tức vang lên: “Trương tiểu tử, Long Linh lão đại đã có ức năm lịch sử, là đỉnh phong trong số thần khí, chỉ kém một bước là ..... Ân, có nói ra tên tiểu tử người cũng không hiểu. Tóm lại, Long Linh lão đại không chỉ đơn giản để cho người khác tu luyện, công dụng còn rất nhiều, công kích, phòng thủ, cái gì cũng có thể. Đáng tiếc, người lại không phải chủ nhân của Long Linh lão đại!”

Trương Tinh Phong ngẩn người. Hắn đã sớm cảm thấy kỳ quái, đẳng cấp của Long Linh cao như vậy, chẳng lẽ chỉ có một công dụng thôi sao? Thì ra vẫn còn nhiều công dụng khác mà hắn không biết. Bất quá, nếu như Long Linh có thể giúp cho Ngũ Yên ở bên cạnh hắn, vậy là đủ rồi..

“Long Linh, nếu như phát sinh nguy hiểm gì, ta sẽ để cho Ngũ Yên hoặc là huynh đệ của ta tiến vào không gian bên trong người, có được không?” Trương Tinh Phong cố gắng khiến cho ngũ khí của mình có chút cung kính, có chút lễ độ. Dù sao thì lịch sử của Long Linh tại tiên ma hai giới cũng lâu đời hơn hẳn rất nhiều.

Long Linh chậm rãi nói: “Đương nhiên có thể, dù sao thì tên tiểu tử người hiện tại đối với cũng không tệ lắm. Bất quá, ta có chuyện cần phải nói với người. Ta hiện tại quyết định sẽ không quay về ‘Huyết Sát Môn’ nữa. Ở ‘Huyết Sát Môn’ thật sự quá nhàm chán, không được thoải mái như khi ở với người. Trương tiểu tử, người đồng ý không?”

Trương Tinh Phong lập tức mặt mày hớn hở nói: “Đương nhiên, đương nhiên là có thể, sao lại không đồng ý chứ? Người là một thần khí cường đại, ta sao có thể không đồng ý để người bên cạnh? Ân, còn Huyết sát môn kia, hắc hắc, đã một thời gian lâu như vậy, có lẽ bọn họ đã tự mình chế tạo được một cái khác rồi. Phòng chừng sau vài trăm vạn năm, vài nghìn vạn năm nữa, cái huyết trì đó cũng sẽ có uy lực như người. Bất quá, Huyết Sát Môn thì sao, có quan hệ gì đến ta?”

Long Linh cao giọng nói: “Đúng, đúng, đúng, có liên quan gì đến chúng ta? Quản chuyện của bọn họ làm gì. Huyết sát môn tốt xấu gì cũng là một trong tam đại môn phái tại ma giới, là môn phái huyết tu chính tông, đại nhân vật cỡ như Ma Tôn, Ma Đế cũng không ít. Hắc hắc, nghĩ xem, Huyết Sát Môn có muốn suy sụp cũng không đơn giản!”

*** **

- Phong ca, chàng làm sao vậy, sao không nói chuyện với thiếp nữa?

Phong Ngũ Yên nhìn Trương Tinh Phong dường như tâm thần không hề có ở đây.

Trương Tinh Phong hồi phục lại, nhìn Phong Ngũ Yên, vẻ mặt càng thêm tươi cười:

- Từ giờ trở đi, nàng có thể đi cùng ta. Không cần phải lo lắng nguy hiểm, ta đã có biện pháp để bảo hộ cho nàng!

- Thật sao?

Phong Ngũ Yên vui mừng hỏi lại.

Trương Tinh Phong mỉm cười:

- Đương nhiên, chẳng lẽ nàng không tin ta sao?

- Cám ơn Phong ca!

Phong Ngữ Yên không ngờ ngay giữa đường lớn lại tặng cho Trương Tinh Phong một nụ hôn, khiến cho hấn lúng túng. Sự ôn nhu của Phong Ngữ Yên sau khi đến tu chân giới đã khiến cho hấn hầu như quên mất vẻ đánh đả trước đây của nàng. Hấn còn nhớ rõ năm đó tại tiểu khách sạn, nàng một thân y phục màu đỏ, tay cầm trường tiên, bộ dạng cực kỳ ngang ngược.

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên đang tựa vào bờ vai của mình, mỉm cười, quay về hướng những tu chân giả chung quanh đang nhìn bọn họ, hung hăng trừng mắt một cái, khí thế đột nhiên bạo phát ra, tất cả tu chân giả lập tức bị dọa đến không dám cử động.

Trương Tinh Phong lẩm bẩm tự nói:

- Ta cùng với lão bà ta hôn nhau, các người cũng có thể nhìn sao?

Tu chân giả xung quanh chỉ biết trở mắt nhìn hai người Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên đi khỏi, đến cả thở mạnh một cái cũng không dám.

- Đó là ai vậy, sao lại bá đạo như thế, không phải chỉ là nhìn bọn họ vài cái thôi sao?

Một Tu chân giả lau mồ hôi lạnh trên trán.

Vị huynh đệ bên cạnh thì thầm:

- Người đó không phải chúng ta có thể trêu vào. Sư huynh, đi thôi, chúng ta còn phải đi mua linh dược nữa. Ai, không biết đến bao giờ mới có thể trở thành hạch tâm đệ tử, tiền bạc gia đình cấp cho đã dùng hết rồi, trung phẩm tinh thạch của tháng trước cũng không đủ dùng!

- Sư đệ à, đệ tử cấp thấp như chúng ta đều như vậy cả, tinh thạch và linh dược hầu hết đều phải tiêu hao tiền của gia đình. Không biết đến bao giờ mới đạt đủ điều kiện để trở thành hạch tâm đệ tử đây?

Hai sư huynh đệ không may vừa đi vừa oán thán. Bọn họ là đệ tử cấp thấp ở tầng dưới tại tu chân giới, vẫn luôn vì trở thành hạch tâm đệ tử mà đấu tranh.

*** **

- Thiên Tâm Tông? Ân, không cần vội tới sơn môn bọn chúng. Nghe nói bọn chúng hiện tại ở quảng trường trung ương Minh Linh Tinh có một môn diện cực lớn, chuyên môn bán tiên khí, đến đỉnh cấp tiên khí cũng có, còn thu nhận tiên nhân, đãi ngộ cũng rất cao, ngoài ra còn có rất nhiều tiên tinh. Cho nên, các vị đồng đạo, mọi người sao lại không đến đó tìm hiểu một phen? Chúng ta tiên tinh không đủ, đỉnh cấp tiên khí cũng không có, đoạt được đỉnh cấp tiên khí không phải là chuyện phi thường mỹ diệu hay sao? Một nam tử trông giống như khi quay sang gần một trăm tiên nhân bên cạnh lên tiếng.

Một tiên nhân béo mập như heo đứng bên cạnh lập tức tán đồng:

- Đúng đúng, lão tiên ta quả thật không đủ tiên tinh, lần này nhất định phải lấy nhiều một chút, hắc hắc!

- Nếu các vị đều nghĩ như vậy, tốt, trước tiên chúng ta hãy đến Minh Linh Tinh cướp đoạt hết tiên khí cùng với tiên tinh ở đó rồi nói sau!

Tử Phiên lớn tiếng nói.

Lúc này, Tử Hà Cảnh đã quyết định động thủ với Thiên Tâm Tông. Bởi vì bọn họ cho rằng thực lực Thiên Tâm Tông tương đối yếu kém, cho nên chỉ để Tử Phiên cùng với Phong Thiên hai vị Đại La Kim Tiên dẫn theo “tiên nhân cung phụng đoàn” đi tiêu diệt Thiên Tâm Tông. Trong mắt bọn họ, thực lực vậy đã là quá đủ.

Tử Hà Cảnh hiện tại đều cho rằng Thiên Tâm Tông chỉ có một Đại La Kim Tiên, cho nên bọn họ chỉ phái ra hai Đại La Kim Tiên để đối phó.

- Ha ha, các vị đồng đạo, tiên tinh đang ở Minh Linh Tinh chờ chúng ta, ha ha ha, đi!

Theo tiếng hét lớn của Tử Phiên, tất cả tiên nhân giống như một đám cuồng đạo, sử dụng đại na di trực tiếp bay đến Minh Linh Tinh.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tiểu Long Trọng Thương (Phần 1).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong lúc Trương Tinh Phong cùng với Phong Ngữ Yên nhàn nhã dạo chơi khắp nơi, “Thiên Phong” lại đang phải đối mặt với ngày diệt vong.

Tiểu Long gác chân ngồi trong quầy, bộ dáng giống như một lão bản, một kiện đỉnh cấp tiên khí không ngừng lơ lửng trên tay. Đỉnh cấp tiên khí này đương nhiên không phải lấy trong quầy. Trong quầy của “Thiên Phong” chỉ có mười kiện hạ cấp tiên khí và ba kiện trung cấp tiên khí. Còn như đỉnh cấp tiên khí, Tiểu Long vẫn chưa thấy ai có đủ tài lực để mua.

“Tên tiểu tử Trọng Hoành này cũng thật là, dẫn hết cả ba mươi tiên nhân quay lại Thiên Diễn Tinh, chỉ còn một mình bốn trưởng lão với mười mấy tên đệ tử. Ân, thật là buồn chán!” Tiểu Long liếc mắt nhìn những đệ tử Thiên Tâm Tông cung kính chung quanh, cảm thấy vô cùng nhàm chán.

Đột nhiên, hai mắt của hắn sáng rực lớn, bởi vì lúc này bên ngoài cửa lớn đang có không ít tiên nhân tiến vào, thậm chí còn có hai Đại La Kim Tiên.

- Mua bán lớn đến nhà!

Tiểu Long hô lên một tiếng, lập tức từ trên ghế đứng dậy.

- Uy, các vị muốn mua gì? Muốn bao nhiêu tiên khí bốn trưởng lão cũng có. À, các vị có đủ tiên tinh không vậy? Tiên khí này rất đắt, các vị nhiều người như vậy, số tiền để mua tiên khí cũng không ít đâu!

Tiểu Long đứng một bên, vừa mở mồm là không ngừng làm nhảm.

Tử Phiên nghe vậy, chân mày khẽ nhíu lại. Sau lưng hắn, một gã nửa tiên nửa tặc hình dáng như một con khỉ cười phá lên:

- Hắc hắc, các vị lão tiên đây mua tiên khí mà phải cần tiên sinh sao? Người đem tiên tinh đến đây hiếu kinh lão tiên, may ra lão tiên sẽ tha cho cái mạng nhỏ của người. hắc hắc!

- Con mẹ người chứ, tên con cháu loài rùa người ở đâu chui ra đây? Người vừa rồi nói cái gì, mua tiên khí không trả tiên tinh, còn muốn bốn trưởng

lão giao tiên tinh cho người? Hống hống~~ Con mẹ người chứ, mau rút ngay cho bốn trưởng lão, cái thứ con cháu loài rùa như người không xứng để bốn trưởng lão ăn thịt!

Tiểu Long hung tợn quát lên.

Tiên nhân kia sửng sờ, chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng. Hắn chỉ vào Tiểu Long, hai mắt mở lớn. “Người ... người ... người!” Hắn một câu cũng nói không ra.

“Mấy tiểu tử, chạy mau đi! Đám người này là đến gây sự, trong đó còn có hai Đại La Kim Tiên. Mau đi tìm nhị ca của ta, thái thượng trưởng lão của các người!” Tiểu Long cũng không ngu ngốc, vừa nhìn đã biết những người này không có ý tốt. Hắn cũng biết một mình không đối phó nổi với lũ gia hỏa này. Hai Đại La Kim Tiên, hơn bốn mươi La Thiên Thượng Tiên, còn có gần năm mươi Thiên Tiên. Cứ theo như mười La Thiên Thượng Tiên có thể đối phó được với một Đại La Kim Tiên mà tính, không có sáu bảy Đại La Kim Tiên căn bản không thể chống lại được. Hắn cũng không nghĩ mình là vạn năng, cho dù có một kiện hạ cấp thần khí cũng không thể chống lại nhiều người như vậy.

“Ân, nghe kỹ đây, làm như không có chuyện gì, từ từ đi ra ngoài!” Tiểu Long cũng không phải ngốc, lập tức đề tỉnh mười mấy đệ tử.

Mà lúc này, tất cả tiên nhân đều bị câu chửi giống như lưu manh đầu đường xó chợ của Tiểu Long khiến cho đờ người ra. Những tiên nhân bọn họ mặc dù cũng không phải là loại tốt lành gì, nhưng bảo họ giết người thì dễ, chứ còn chửi người thì làm không nổi.

Tiểu Long vô cùng đắc ý: “Ân, lúc trước đi bắt linh thú, đi qua mấy cái tinh cầu phàm nhân, học được vài câu chửi thật là hữu dụng. À, để bốn trưởng lão nghĩ xem, còn câu gì nữa ..... À, nhớ ra rồi!”

- Hắc hắc, lũ cận bã các người, mau đập đầu lạy đại gia vài cái, đại gia ta có thể sẽ bỏ qua cho. Hắc hắc, lũ cận bã, không nghe thấy à?

Tiểu Long bộ dạng cũng học đủ mười phần, hoàn toàn giống như mấy tên lưu manh đầu đường xó chợ tại phàm nhân tinh cầu. Hắn thầm lắc đầu: “Đại gia? Xứng như thế này cảm giác không có khí thế như khi xưng là ‘bốn trưởng lão’. Bất quá, như vậy cũng sáng khoái rồi!”

Lúc này tất cả tiên nhân của Tử Hà Cảnh đều ngẩn người ra nhìn tiểu Long. “Cặn bã!” không ngờ có người dám chửi bọn họ như vậy. Đột nhiên, cả đám đều tỉnh táo lại, tên nào tên nấy đều trên đầu bốc khói, trong mắt bốc lửa.

- Tên hỗn đản này đang đánh lạc hướng chúng ta, đám đệ tử chạy mất rồi! Một tiên nhân phía sau chột cao giọng hô lên.

- Giết! Hai vị Thiên Tiên ở phía sau hãy đuổi theo giết đám đệ tử. Các vị đồng đạo, theo ta giết tên hỗn đản không biết từ đâu chui ra này. Giết!

Tử Phiên đã muốn phát điên, tiên kiếm trong tay vẽ nên một cầu vòng dài gần một trượng, bắn thẳng về phía Tiểu Long.

- Hồng hồng~~ Cuối cùng cũng lòi cái đuôi hồ ly ra rồi. Ha ha ha, hãy xem Âm Dương Sơn của bốn trưởng lão!

Tiểu Long đã phát cuồng, thân thể cao hai thước trong nháy mắt bạo trưởng, đạt đến ba thước kinh người. Chung quanh thân thể phát ra khí lưu màu đỏ sậm cực kì khủng bố.

Hai tòa Âm Dương Sơn trong nháy mắt bắt đầu biến lớn, hình thành hai thạch đôn lớn nhỏ trong tay Tiểu Long. Đến khi bay đến trước mặt đám tiên nhân gần như đã chiếm trọn toàn bộ không gian bên trong đại sảnh.

- Đây là tiên khí gì vậy? Thật là kinh khủng!

Một tiên nhân ở phía xa chấn kinh lên tiếng.

- Không, không phải tiên khí, đó là thần khí, là thần khí!

Một tiên nhân gần đó nhìn thấy Âm Dương Sơn lao đến trước mặt, lớn tiếng gào lên. Lúc này hắn muốn thuận di, nhưng Âm Dương sơn đã hoàn phong tỏa hắn. Đây cũng chính là công hiệu cường đại của thần khí, bất quá nó cũng chỉ có thể phong tỏa được một mục tiêu mà thôi, chuyện này khiến cho tiểu Long có chút tiếc nuối. Những tiên nhân khác đã sớm chạy sang một bên.

“Oanh!” Hai tòa Âm Dương Sơn đập xuống hai vị tiên nhân. Trong nháy mắt lại trở về tay Tiểu Long, tiếp tục công kích.

“Phốc!” Một tiên nhân bị đập trúng khó khăn đứng dậy, hắn chính là Phong Thiên, một trong hai Đại La Kim Tiên. May mắn là hắn công lực cao, lại thêm trên người có đỉnh cấp tiên giáp bảo hộ, nhờ vậy mới có thể giữ được

tính mạng. Nhưng trúng một đòn này cũng khiến cho hãn trọng thương, không có thời gian trăm năm thì không thể hồi phục được. Người còn lại đã bị đánh thành thịt vụn, thực lực của La Thiên Thượng Tiên căn bản không thể chịu nổi một đòn.

Cú đánh này khiến cho tất cả tiên nhân đều biến sắc.

- Đại Diễn Ngũ Hành Kiếm Trận!

Tử Phiên lập tức hét lớn.

Hai mươi lăm La Thiên Thượng Tiên lập tức tụ tập lại. Cứ năm người hợp thành một “Đại Diễn Ngũ Hành Kiếm Trận” nhỏ. Tất cả hợp lại thành một “Đại Diễn Ngũ Hành Kiếm Trận” khổng lồ!

- Chu thiên thủy chuyển, thiên kiếm xuất sao!

Hai mươi lăm La Thiên Thượng Tiên đồng thanh hô lớn.

Một thanh trường kiếm không lồ cổ kính xuất hiện phía trên hai mươi lăm La Thiên Thượng Tiên. Khí thế cường đại lấy trận pháp làm trung tâm, khuếch tán ra xung quanh. Mặt tiền cửa tiệm rộng lớn từ từ bị hủy diệt, chỉ còn lưu lại trên mặt đất những bụi phấn.

- Oa, quá quá, bốn trưởng lão không đùa với các người nữa, chuồn thôi!

Thân hình Tiểu Long chợt lóe lên, nhưng chỉ trong nháy mắt lại xuất hiện ở chỗ cũ.

- Thiên kiếm đã phong tỏa không gian này, người hãy chuẩn bị chịu chết đi!

Tử Phiên lãnh khốc nhìn Tiểu Long.

- Phiên trưởng lão, mười mấy đệ tử Thiên Tâm tông bỏ chạy đều đã bị giết chết, không kẻ nào trốn thoát!

Một tiên nhân từ xa bay đến, báo cáo với Tử Phiên.

Tử Phiên gật gù đầu, hai vị Thiên Tiên giết mấy tên đệ tử bình thường đương nhiên là rất nhẹ nhàng.

Nhưng Thiên Tiên này trong lòng lại thầm nghĩ: “Ta cũng chẳng biết Thiên Tâm tông rốt cuộc là có bao nhiêu đệ tử chạy ra nữa. Chúng ta hai người chỉ giết mười ba người mà chúng ta nhìn thấy. Còn về phần lúc đầu có ai chạy ra không thì chúng ta cũng không biết!”

Đương nhiên, những lời này hãn cũng không dám nói ra. Càng huống chi, bản thân Tử Phiên cũng không biết Thiên Tâm tông tổng cộng có bao nhiêu

đệ tử tại đây.

- Giao thần khí ra đây, bốn trưởng lão sẽ tha cho người một mạng. Người đừng mong có thể trốn thoát!

Tử Phiên lên tiếng dụ hoặc.

Tiểu Long cười mỉa:

- Thật vậy sao?

- Nhất sơn chấn thiên hạ!

Âm Dương Sơn xoay tròn trên đầu Tiểu Long, khí lưu màu đỏ sậm không ngừng tập trung lại. Uy lực chân chính của Âm Dương Sơn không phải chỉ đơn giản như Trương Tinh Phong tưởng tượng lúc đầu. Bởi vì Trương Tinh Phong lúc trước không hề đem Âm Dương Sơn nhận chủ, đương nhiên không thể biết được tất cả công dụng của nó.

- Trảm!

Hai mươi lăm La Thiên Thượng Tiên đồng thời hét lên. Thiên kiếm khổng lồ lập tức lao về hướng Tiểu Long.

- Đập cho ta!

Tiểu Long khuôn mặt dữ tợn, lớn tiếng quát lên. Âm Dương Sơn lập tức tùy theo tâm ý của hắn đập về phía thiên kiếm.

Nhưng Tiểu Long lại không chú ý đến lúc này Tử Phiên đang không ngừng lăm bằm. Nếu như hắn cẩn thận lắng nghe, sẽ nhận ra Tử Phiên đang đọc một đoạn khẩu quyết: “Hữu hình hữu hoàn, thiên địa diệt chúc ảo khu, vô động ý sinh .....”

“Oanh!”

“Phanh!”

Thiên kiếm khổng lồ bị Âm Dương Sơn mạnh mẽ đập tan. Thần khí không phải thứ mà loại năng lượng tụ hợp như thiên kiếm có thể chống lại được.

Hai mươi lăm vị La Thiên Thượng Tiên toàn thân chấn động, sắc mặt đỏ bừng, khoe miệng không cầm được chảy ra một tia máu. Thân hình Tiểu Long cũng rung lên, long nguyên lực bên trong cơ thể trở nên rối loạn. May mắn hắn là long tộc, thể chất cường hãn, hoàn toàn có thể chịu được lực lượng phản phệ.

- Hừ, thần khí vẫn là thần khí. Dựa vào các người mà cũng muốn giết bốn trưởng lão, nằm mơ đi! Lũ cặn bã!

Tiểu Long lúc này trong lòng đang bị lửa giận thiêu đốt. Hắn vừa rồi đã nghe được, mười mấy đệ tử của Thiên Tâm tông đều đã chết, một người cũng không còn. Nhưng hắn cũng không biết, có ba đệ tử đã nhanh chân chạy thoát, vừa rồi chẳng qua chỉ là Thiên Tiên kia muốn sau này được ban thưởng nên mới nói như vậy. Bất quá, Tiểu Long cũng không dám khinh thường, bởi vì hắn biết hiện tại hơn một nửa nhân mã của đối phương vẫn chưa xuất thủ.

- Tử Thiên Minh, Huyết Kiếm Thiểm!

Tử Phiên bỗng quát lên, đỉnh cấp tiên khí “Tử Thiên Huyết Kiếm” bên người hắn đột nhiên lóe lên rồi biến mất.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Tiểu Long Trọng Thương (Phần 2).

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tiểu Long đột nhiên thân thể run lên, khó tin nhìn mũi kiếm lộ ra trước ngực. Tiên huyết đỏ tươi in trên mũi kiếm khiến cho trong đầu hắc bất giác hiện lên một đoạn khẩu quyết. Tiểu Long vô ý thức bắt đầu mặc niệm khẩu quyết này.

Huyết quang lóe lên!

Huyết động!

Tử Phiên trong lòng đại chấn: “Huyết động, không ngờ lại là huyết động, huyết động ngay cả không gian phong tỏa cũng vô pháp khống chế. Nhưng khẩu quyết của huyết động không phải là tuyệt mật của tiên giới hay sao? Ngay cả sư tôn cũng không truyền cho ta, hắc sao lại biết được?” Hắc trong đầu cảm thấy choáng váng.

Đây chính là huyết động, huyết động hao phí một nửa tiên huyết bên trong cơ thể, khinh thường tất cả phòng ngự cấm chế. Có điều sau khi thi triển nguyên khí sẽ đại thương, không nghỉ ngơi trăm năm cộng thêm thiên tài địa bảo gần như rất khó hồi phục. Nhưng huyết động cũng có thể nói là yếu quyết giữ mạng quan trọng nhất, một khi thi triển vô luận là ai cũng không thể giết người. Cho nên, huyết động tại Tiên giới cũng là một đại cơ mật. Đây cũng là một khẩu quyết trong truyền thừa ký ức của long tộc, giữa lúc sinh tử Tiểu Long mới vô ý phát hiện ra.

“Bất quá, hắc đã trúng huyết kiếm của ta, nhất định phải chết không nghi ngờ!” Tử Phiên rất có lòng tin. Lúc đầu hắc niệm khẩu quyết rất lâu, chính là để dẫn động “huyết kiếm chi lực”. “Huyết kiếm chi lực” là tiên nguyên lực đã trải qua huyết mạch biến đổi, uy lực cực kỳ cường đại.

Có điều Tử Phiên cũng không biết, kiện huyết kiếm này năm đó là binh khí của một vị trưởng lão “Huyết Sát Môn”. Nó vốn là thần khí, sau đó tại tiên ma đại chiến bị một trong Cửu diệu tinh quân dưới trướng Tử Vi đại đế tiêu

diệt, thần chi tâm bị hủy, uy lực đại giảm trở thành tiên khí. Bất quá, uy lực của nó so với tiên khí bình thường vẫn mạnh hơn rất nhiều.

Nhưng Tử Phiên làm sao có thể biết được, Trương Tinh Phong lại có thần khí lão đại của Huyết Sát Môn, Long Linh Huyết Trì? Nếu như biết được, có lẽ hẳn sẽ không tự tin như vậy.

- A, trưởng lão, ở đây có không ít tiên khí!

Một tiên nhân cao hứng hô lên.

Tử Phiên liếc nhìn một cái, lãnh khốc nói:

- Đem tất cả tiên khí và tiên tinh ở đây đi. Mọi người nghỉ ngơi một lát, sau đó sẽ đến Thiên Diễn Tinh!

Tử Phiên biết rõ, lúc này chỉ có Phong Thiên trọng thương, không thể tiếp tục chiến đấu. Còn hai mươi lăm vị La Thiên Thượng Tiên thương thế cũng không nặng lắm, chỉ cần điều tức một lát là được. Có nhiều La Thiên Thượng Tiên như vậy, tiêu diệt Thiên Tâm tông sẽ không có vấn đề gì.

*** **

- Thái thượng trưởng lão!

Trương Tinh Phong đột nhiên nghe thấy phía sau vang lên một tiếng gọi lớn, lập tức quay người nhìn lại. Đây chính là một hạch tâm đệ tử lưu lại tại “Thiên Phong”. Vô Thừa vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong, lập tức kích động chạy đến. Hẳn đã tìm Trương Tinh Phong một lúc lâu, hẳn cũng biết lúc này Long trưởng lão đang đại chiến.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng hoảng hốt của tên đệ tử này, biết có chuyện chẳng lành, lập tức lên tiếng hỏi:

- Làm sao vậy, nói, đã xảy ra chuyện gì?

- Có hai vị Đại La Kim Tiên dẫn theo gần trăm tiên nhân công kích “Thiên Phong”. Lúc này Long trưởng lão còn đang chiến đấu, rất nhiều đồng môn phía sau đều đã bị giết!

Vô Thừa không nhịn được bật khóc. Hào hữu trước đây của hắn hiện tại đều đã chết, những đệ tử này cùng hắn đã có tình đồng môn suốt mấy trăm năm, nhất thời khó có thể chịu được.

- Cái gì!

Trương Tinh Phong ánh mắt đột nhiên mở lớn, không thể tin được những điều vừa nghe. Điều đầu tiên hăn nghĩ đến lúc này chính là Tử Hà Cảnh đã tấn công.

“Hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm tông ta không ngờ lại bị lũ gia hỏa của Tử Hà Cảnh giết hại. Không ngờ bọn chúng lại .....” Lửa giận trong lòng Trương Tinh Phong bùng lên. Tử Hà Cảnh đã dám ra tay sát hại hạch tâm đệ tử của hăn, vậy thì được lắm!

- Tinh Phong chân nhân, đây là tông chủ của chúng ta gửi cho chân nhân!

Một tu chân giả nhìn thấy Trương Tinh Phong, trên mặt nở nụ cười. Hăn đã tìm Trương Tinh Phong một lúc lâu, vừa nhìn thấy lập tức đến bên cạnh đưa ra ngọc giản truyền tin.

Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn, nhận ra tu chân giả này chính là đệ tử lần trước đã dẫn mình đến Minh Dương Tông. Lúc này trong lòng hăn đang rất rối loạn, liền tiện tay nhận lấy.

“Tinh Phong chân nhân, báo cho ngài biết một chuyện vô cùng quan trọng. Phàm là những tông phái nào thành lập ‘tiên nhân cung phụng đoàn’, tất cả đều sẽ bị Tử Hà Cảnh công kích. Xin ngài hãy cẩn thận!”

Vô cực lực của Trương Tinh Phong ào ạt tiến vào ngọc giản. Ngọc giản không thể chịu được lập tức nổ tung, những mảnh vỡ bắn lên người đệ tử Minh Dương tông.

- Mã hậu pháo (1)! Người rút đi cho ta!

Trương Tinh Phong hiện tại một bụng đầu lửa giận, nhìn tên đệ tử của Minh Dương Tông bên cạnh quát lớn. Tên đệ tử này lập tức chuồn ra xa, hăn cũng nhìn ra được, lúc này Trương Tinh Phong đang vô cùng giận dữ.

(1) Thuật ngữ cờ tướng, ví với hành động không kịp thời, chẳng giúp ích được gì.

Truyền tin của Minh Dương Tông sớm không đến, muộn không đến, lại đến ngay lúc Tử Hà Cảnh vừa công kích, Trương Tinh Phong có thể không phát điên sao?

- Phong ca!

Phong Ngữ Yên nắm chặt lấy tay Trương Tinh Phong, nàng cảm nhận được lúc này hăn đang chìm trong phần nộ.

Trương Tinh Phong hít sâu một hơi, cố gắng kìm nén tâm tình lại. Hắn biết, gặp phải chuyện như thế này thì nhất định không được loạn, tuyệt đối không thể loạn, phải bình tĩnh ứng phó. Hắn nắm lấy tay Ngũ Yên, phải mất một lúc mới bình tĩnh lại được.

- Nhị ca!

Đột nhiên không gian chấn động, Tiểu Long toàn thân đầy máu đột ngột xuất hiện bên cạnh Trương Tinh Phong. Hắn vừa rồi dựa vào cảm ứng đối với Trương Tinh Phong, liền sử dụng huyết độn bay tới. Lúc này hắn đã không còn một chút lực lượng nào, cũng không còn chịu đựng được nữa, hôn mê bất tỉnh.

- Tiểu Long!

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng khủng bố toàn thân đầy máu của Tiểu Long, trong lòng chấn động, sát khí đột nhiên bùng lên. Lúc này hắn đã không thể áp chế nổi sát tâm.

Trương Tinh Phong vô cùng lo lắng, lập tức dùng vô cực lực quán nhập vào bên trong thân thể Tiểu Long. Đột nhiên hắn cảm nhận được bên trong thân thể Tiểu Long xuất hiện một cỗ lực lượng thuộc tính huyết vô cùng quý dị. Trương Tinh Phong cố gắng khống chế vô cực lực, muốn tiêu diệt cỗ lực lượng này, nhưng cỗ lực lượng này thật sự quá quý dị, chỉ trong chốc lát đã thâm nhập vào bên trong huyết mạch Tiểu Long, hoàn toàn không thể tìm ra.

Lực lượng huyết tính vô danh quý dị trong người Tiểu Long khiến cho Trương Tinh Phong cũng không biết làm sao, vô cực lực căn bản là vô pháp tiêu diệt lực lượng này.

“Làm sao đây? Làm sao đây?” Trương Tinh Phong cảm thấy trong lòng vô cùng rối loạn. Hắn cảm nhận rõ lực lượng huyết tính kia đang dần dần phá hủy cơ thể tiểu Long, nhưng hắn lại không có biện pháp nào.

“Trương tiểu tử, tên gia hỏa này bị huyết tính lực lượng làm trọng thương, đem hắn vào bên trong ta, ta sẽ chiêu cố cho hắn!” Thanh âm của Long Linh vang lên.

Trương Tinh Phong giật mình, lập tức kinh hãi gật đầu. Long Linh đối với huyết tính lực lượng hoàn toàn tinh thông, tại tiên ma hai giới quả thật

không ai có thể so với hãn về khống chế lực lượng huyết tính.

(thiếu một đoạn)

“Tử Hà Cảnh!” Trương Tinh Phong nghiêng răng nghiêng lợi. Đây đều là hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm tông, hãn là một thái thượng trưởng lão không ngờ lại để địch nhân giết chết mười mấy hạch tâm đệ tử mà không có biện pháp nào. Lửa giận trong lòng hãn càng bùng lên, nhìn lại Thiên Phong đã hóa thành tro bụi, lạnh giọng nói:

- Tử Hà Cảnh, ta nhất định sẽ khiến cho các người biết thế nào là hối hận!

Ánh mắt của hãn phát ra hàn mang băng lãnh.

- Ngử Yên, nàng vào không gian bên trong Long Linh, giúp ta chiêu cố tiểu Long!

Phong Ngử Yên khẽ gật đầu, nàng cũng biết Trương Tinh Phong muốn làm gì. Nhìn thấy Phong Ngử Yên gật đầu đồng ý, Trương Tinh Phong liền đem nàng thu vào Long Linh.

- Tử Hà Cảnh, ta cũng không ngu ngốc đến nỗi xông vào sơn môn của các người. Ta trước tiên sẽ hủy diệt bốn phân bộ khác của các người tại tu chân tinh cầu cấp một. Ta sẽ giết tất cả đệ tử của các người ở bên ngoài. Ta muốn cho đệ tử của Tử Hà Cảnh các người không một ai dám rời khỏi sơn môn!

Thanh âm của Trương Tinh Phong cực kỳ lạnh lẽo, phảng phất như đến từ chốn cửu u.

Sát lục đã bắt đầu!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Tinh Phong Chi Ngoan.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Phân bộ của Tử Hà Cảnh tại Minh Linh Tinh.

Trú địa cao đến gần mười trượng, môn diện càng dài đến hơn ba trăm mét, từng đoàn khí tím dày đặc vờn quanh tấm biển treo trên cao. Ba chữ “Tử Hà Cảnh” thấp thoáng quang mang báo cho mọi người biết, đây là trú địa của đệ nhất tông phái tại tu chân giới, “Tử Hà Cảnh”. Cũng chỉ có trú địa của Tử Hà Cảnh mới có khí thể như vậy, cho dù môn diện của Thiên Tâm Tông cũng dài hơn ba trăm mét, nhưng độ cao lại chỉ có ba trượng, đây chính là hạn chế. Trú địa của siêu đại tông phái đều không giống như những tông phái khác, đây là sự chênh lệch rất lớn về đẳng cấp.

- Oa, cha, con muốn vào bên trong Tử Hà Cảnh tu chân!

Một tiểu nam hài hiển nhiên còn rất ấu trĩ đứng nhìn trú địa nguy nga lộng lẫy của Tử Hà Cảnh, trong mắt hiện lên vẻ hâm mộ, nói với phụ thân mình.

Phụ thân của hắn nhìn Tử Hà cảnh, trong lòng thầm nói: “Tiến vào Tử Hà Cảnh sao có thể dễ dàng như vậy. Vì hài tử, ta tu luyện công pháp của một tông phái nhỏ, thọ mệnh kéo dài, nhưng hơn một trăm năm qua tài sản cũng chỉ được một khối thượng phẩm tinh thạch. Chừng đó chỉ đủ cho hài tử đến Tử Hà Cảnh báo danh trở thành đệ tử cấp thấp, sau này đan dược để tu luyện cũng không đủ!”

- Tường nhi, tu luyện ở Tử Hà Cảnh thật sự rất khổ cực, phụ thân sẽ tìm cho con một tông phái khác vui vẻ hơn, được không?

Người cha nhìn hài tử nói.

- Không, không, con không muốn, con phải đến Tử Hà Cảnh!

Tường nhi hiển nhiên đã hạ quyết tâm. Tông phái “vui vẻ” cũng không hấp dẫn được hắn.

Đột nhiên, người cha cảm nhận được không khí chung quanh phảng phất như lạnh xuống.

“Có chuyện gì vậy?” Người cha nhíu mày. Hắn cũng biết Minh Linh Thành này cùng bốn tòa thánh địa khác đều giống nhau, phân biệt đều được thần khí “Thất Thái Sân La” bao trùm, nhiệt độ căn bản là sẽ không có biến hóa gì lớn.

“Đông, đông, đông!” Người cha nghe rõ ràng tiếng tim đập, kinh nghiệm tu chân hơn trăm năm nói cho hắn biết, nơi này nhất định có một siêu cấp cao thủ, một cao thủ mà hắn khó có thể tưởng tượng được.

Trương Tinh Phong sắc mặt âm trầm, hàn khí trên người phát ra dường như đã hóa thành thực chất, thanh âm phảng phất như từ cửu u địa ngục:

- Những người không thuộc Tử Hà Cảnh hãy nhanh chóng rời khỏi đây!

Thế nhưng những người này hiện tại làm sao có thể cử động được, áp lực của Trương Tinh Phong đối với bọn họ thật sự quá lớn. Vô cực lực của Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã phân biệt được ai là đệ tử của Tử Hà Cảnh.

“Ô~~~~~” Một thanh âm kỳ quái khủng bố phát ra trong không trung. Thiên địa linh khí hoàn toàn hỗn loạn, tùy theo tâm ý của Trương Tinh Phong, trong nháy mắt đem tất cả những người không phải đệ tử của Tử Hà Cảnh chuyển ra xa.

- Cha, tại sao chúng ta lại ở đây, không phải chúng ta đang ở gần Tử Hà Cảnh hay sao?

Tường nhi nhìn kiến trúc lạ lùng trước mặt, nghi hoặc nhìn phụ thân hỏi.

“Có người động thủ với Tử Hà Cảnh, không ngờ lại có người động thủ với Tử Hà Cảnh!” Lúc này người cha đã hoàn toàn bị chấn động. Hơn ức năm qua chưa từng có ai dám động thủ với Tử Hà Cảnh. Nhìn vào khí thế lúc này, hắn biết người kia là một cao thủ tuyệt đỉnh. Mặc dù hắn rất tin tưởng vào Tử Hà Cảnh, nhưng trong lòng có một thanh âm nói với hắn, Tử Hà Cảnh lần này đã chọc đến người không nên trêu chọc.

“Thời thế thay đổi rồi!” Người cha lẩm bẩm, đưa mắt nhìn về phía xa, liền dặt tay hài tử nhanh chóng rời đi.

- Là kẻ nào dám đến đây ồn ào, chẳng lẽ không biết đây là trú địa của Tử Hà Cảnh sao?

Trong nháy mắt, mười mấy đệ tử từ bên trong trú địa lao ra ngoài.

Trương Tinh Phong cười lạnh. Hắn biết đệ tử sinh sống tại trú địa này đều là hạch tâm đệ tử, có tu vi nhất định, thần thức của hắn đã tra xét rõ ràng, nơi này tổng cộng có ba trăm sáu mươi người.

- Nhấn lại với Tử Hà Cảnh, nói cho chúng biết, ta gọi là Trương Tinh Phong, đến để báo thù cho đệ tử của Thiên Tâm tông!

Trương Tinh Phong lãnh khốc nói.

- Nói khoác không biết ngượng, không ngờ lại dám đến Tử Hà Cảnh kiêu ngạo. Các vị sư huynh đệ, mau lập thành “Kỳ Tử Quyển Hình Trận”!

Đám đệ tử này vừa nhìn đã biết công lực của Trương Tinh Phong rất cao, không phải là những hạch tâm đệ tử bọn chúng có thể so sánh được.

Tử quang trong nháy mắt lóe lên giữa mười mấy tên hạch tâm đệ tử, phảng phất như một cây kim đang thêu thùa, thứ bị xuyên qua chính là nguyên anh.

“A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!”

Tiếng kêu thảm thiết không ngừng vang lên. Hơn ba trăm hạch tâm đệ tử bên trong cuối cùng cũng ý thức được bên ngoài có cường địch, lập tức bắt đầu lao ra ngoài. Đủ loại quang hoa từ phi kiếm phát ra làm cho cả Tử Hà Cảnh ánh lên những màu sắc rực rỡ, nhưng lúc này không đệ tử nào còn tâm tư chú ý đến, bởi vì Trương Tinh Phong thật sự quá kinh khủng.

- Một kiếm này là vì các người lần trước âm thầm hỗ trợ Toa Ly tông tiêu diệt Thiên Tâm tông ta!

Trương Tinh Phong lạnh lùng nhìn đám đệ tử Tử Hà Cảnh.

- Đừng nói nhiều với tên gia hỏa này, các sư huynh đệ, giết!

Tất cả hạch tâm đệ tử đều xuất ra tuyệt chiêu độc môn của mình.

- Một kiếm này là vì các người đã giết hơn mười hạch tâm đệ tử của ta!

Kim thêu màu tím lại bắt đầu vẽ nên những đường thêu, từng sợi chỉ màu tím không ngừng lóe lên phía trước đại môn. Từng đệ tử lần lượt kêu lên thảm thiết, nguyên anh bị hủy, hồn phi phách tán, vĩnh viễn không thể siêu sinh.

“A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!”

Những tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng vang lên, tia sáng màu tím như đến từ địa ngục, mỗi lần lóe lên là có một người ngã gục. Những đệ tử còn lại

càng thêm sợ hãi, bởi vì công kích của bọn chúng căn bản là không thể thương tổn được đối phương.

Trương Tinh Phong phảng phất như ma vương, lạnh lùng nhìn tất cả, để mặc cho đối phương công kích. Chút công kích còn con này căn bản không thể làm thương tổn đến một sợi tóc của hắn. Bàn Cổ năm đó luyện thành Thiên Hỏa Chi Thân, chỉ với thiên hỏa màu tím nhạt đã không sợ công kích của Đại La Kim Tiên. Còn Trương Tinh Phong lại là tiên thiên hỏa linh thân, thiên hỏa chi thân của hắn so với Bàn Cổ càng thêm lợi hại. Thiên hỏa của hắn đã đạt đến màu tím, thậm chí còn có một chút thiên hỏa màu tím đậm sản sinh. Công kích của Đại La Kim Tiên căn bản chỉ là gãi ngứa, phỏng chừng ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng chỉ có thể làm cho hắn chịu một chút thương tổn ngoài da.

Bản thân của Trương Tinh Phong cũng không biết nhục thể của mình rốt cuộc đáng sợ đến mức nào. Con đường mà hắn đã đi không giống như Bàn Cổ, có bao nhiêu lợi hại hắn cũng không biết được. Hắn chỉ biết công kích của Tiểu Long căn bản là không phá được phòng ngự của hắn.

“Có lẽ lần này ta sẽ có cơ hội biết được trình độ cường hãn của nhục thể mình!” Trương Tinh Phong khóe miệng cười lạnh, lúc này hắn đang nghĩ đến vị Cửu Thiên Huyền Tiên của Tử Hà Cảnh.

“A, người là ma quỷ, người là ma quỷ!” “người là ma quỷ!” “người là ma quỷ, người là ma quỷ!” Tất cả đệ tử dường như đã phát điên, từng người từng người lần lượt chết đi. Mà Trương Tinh Phong dưới sự công kích của bọn chúng, thậm chí đến cả y phục cũng không động chút nào!

“Hừ, bây giờ để cho đám gia hỏa Tử Hà Cảnh các người biết kết quả của việc đối đầu với Thiên Tâm Tông!” Trương Tinh Phong thân hình lóe lên, từng đạo tàn ảnh xuất hiện chung quanh trú địa. Tất cả đệ tử của Tử Hà Cảnh đều đã phát điên, điên cuồng chém loạn ra bốn phía, tràng diện hoàn toàn hỗn loạn.

Một đạo tàn ảnh mang theo quang mang màu huyết hồng lướt qua thân thể từng đệ tử Tử Hà Cảnh, những đệ tử này liền khựng lại, giống như đã biến thành tượng đá, phi kiếm đang giơ cao cũng đứng yên.

Một giây sau, Trương Tinh Phong trở lại lại chỗ cũ, liếc mắt nhìn đám đệ tử như bị đông cứng tại chỗ. Đột nhiên, tất cả đệ tử của Tử Hà Cảnh trong nháy mắt đều biến thành một đồng thịt vụn, vung vãi trên mặt đất.

Trương Tinh Phong đột nhiên ngẩng đầu nhìn lên, tấm biển với ba chữ “Tử Hà Cảnh” dường như đặc biệt chói mắt. Hắn cười lạnh một tiếng, tay phải khẽ vung lên.

“Linh Điểm Liệt Kích —— Thứ Nguyên Trảm!”

Trong nháy mắt, trú địa khổng lồ nguy nga tráng lệ của Tử Hà Cảnh, nơi đã khiến tiểu nam hài kia hâm mộ hoàn toàn bị vết nứt không gian phá tan, chỉ còn những mảnh vụn rơi đầy trên đất.

Trương Tinh Phong xoay người rời đi!

“Tiếp theo là đến Thiên Long Tinh!”

Tử Phiên lúc này đang cực kỳ hưng phấn, dẫn theo gần một trăm tiên nhân của “tiên nhân cung phụng đoàn” giết đến sơn môn của Thiên Tâm Tông.

- Phiên trưởng lão, sơn môn của Thiên Tâm tông tại Phương Diễn Sơn đã ở trước mặt!

Một tiên nhân nhìn Tử Phiên nói.

- Hắc hắc, đằng kia có vài tên đệ tử Thiên Tâm Tông đang bay trên trời, là của lão tiên ta đấy nhé .....

Một La Thiên Thượng Tiên nhìn những đệ tử của Thiên Tâm Tông phía xa đang nhanh chóng bay về sơn môn, vui mừng hô lên.

Thiên Tâm tông đã nhận được ngọc giản truyền tin của các đệ tử, biết rằng hiện tại Tử Hà Cảnh đã bắt đầu ra tay. Các trưởng lão của Thiên Tâm tông cũng không có biện pháp nào, nhưng bọn họ biết hộ tông đại trận của Thiên Tâm Tông cực kỳ lợi hại, hiện tại bọn họ cũng chỉ biết trông cậy vào trận pháp này.

Tất cả đệ tử tại Thiên Diễn Tinh đều đã được triệu hồi về Phương Diễn Sơn, lúc này những đệ tử bị Tử Hà Cảnh bắt gặp chính là đang quay về sơn môn.

“Ha ha ha .....” Những La Thiên Thượng Tiên và Thiên Tiên của Tử Hà Cảnh đều cười lên điên cuồng, tiên khí bay lượn khắp nơi. Từng đóa hoa

máu thể lương không ngừng xuất hiện, những Thiên Tâm tông đệ tử này đều bị giết chết.

Tử Phiên để mặc cho những tiên nhân công kích. Trước tiên giết sạch đệ tử bên ngoài Phương Diễn Sơn, sau đó sẽ cùng nhau giết đến sơn môn của Thiên Tâm tông! Đây là suy nghĩ của hắn.

Bích Ngôn âm trầm ngồi trên đại điện. Lúc này những đệ tử Thiên Tâm Tông bên ngoài đang bị giết hại, còn bọn họ là trưởng lão và tông chủ lại chỉ có thể ngồi nhìn, không có biện pháp nào.

Bích Nộ đột nhiên đứng bật dậy, vẻ mặt căm hận, lửa giận trong mắt hừng hực như muốn ăn thịt người.

- Bích Nộ, ngồi xuống!

Bích Ngôn lạnh lùng lên tiếng.

Bích Nộ chột xoáy người lại nhìn Bích Ngôn. Ánh mắt của Bích Ngôn không hề lay động vẫn nhìn thẳng vào hắn. Bích Nộ phần hận thở dài một hơi, ngồi xuống.

Năm mươi ba khối nguyên châu đặt trong đại sảnh đã có hơn ba mươi khối vỡ tan. Tất cả trưởng lão đều nhìn nguyên châu, trong lòng không ngừng đau xót. Những nguyên châu này đều tương liên với nguyên anh của năm mươi ba hạch tâm đệ tử bên ngoài, một khi đệ tử chết đi, nguyên châu cũng sẽ vỡ tan.

“Ba!” “ba!” “ba!” ba!” Tiếng vỡ không ngừng vang lên. Mỗi trưởng lão trong lòng đều đau đớn như bị kim châm. Những hạch tâm đệ tử này đều là tương lai của Thiên Tâm tông, đối với bọn chúng, tâm lực mà Thiên Tâm Tông đã phải bỏ ra lớn đến mức khó tưởng tượng được. Gần một ngàn hạch tâm đệ tử, trong nháy mắt đã chết đi năm mươi ba người.

- Năm mươi ba hạch tâm đệ tử từ bên ngoài Phương Diễn Sơn quay về đều đã chết, còn về phần năm ngàn năm trăm sáu mươi bốn đệ tử cấp thấp thì không biết!

Bích Ngang bắt lực lên tiếng, đồng thời cũng đen tin tức này ghi lại bên trong ngọc giản truyền tin. Khối ngọc giản truyền tin bên người Trương Tinh Phong cũng đồng thời xuất hiện tin tức này.

Ngọc giản truyền tin là một bộ, trên một ngọc giản có tin tức, ngọc giản còn lại cũng sẽ xuất hiện tin tức đó. Bình thường tại các tông phái lớn, trưởng lão và hạch tâm đệ tử đều được phát.

*** **

Lúc này Trương Tinh Phong đang đi đến Thiên Long Tinh, cảm thấy ngọc giản truyền tin chấn động, lập tức lấy ra. Vừa nhìn thấy tin tức, trong lòng hắn chợt lạnh đi, lập tức truyền tin tức vào: “Ngàn vạn lần không được ra ngoài, ‘Huyền Ảnh Tuyệt Sát Vi Trần Trận’ hoàn toàn có thể đối phó được với Đại La Kim Tiên, chuyện đối phó với Tử Hà Cảnh các người không cần nhúng tay vào!”

Trương Tinh Phong cặp mắt khẽ nhíu lại, hàn quan đột nhiên lóe lên. Hàn khí trên người hắn càng dày đặc, thân hình gia tốc bay đến Thiên Long Tinh.

*** **

- Phiến trưởng lão, trên Thiên Diễn Tinh ngoại trừ Phương Diễn Sơn hầu như không còn tìm thấy đệ tử Thiên Tâm Tông nữa. Mọi người có thể giết đến hang ổ của Thiên Tâm tông rồi!

Một La Thiên Thượng Tiên lên tiếng thúc giục. Lúc này hắn đang nghĩ đến tiên khí và tiên tinh của Thiên Tâm tông. Hắn cũng biết chuyện Thiên Tâm Tông đã phát cho toàn bộ hạch tâm đệ tử tiên khí, tông phái như vậy, làm sao lại không béo bở?

Tất cả tiên nhân trong lòng đều kích động, vì tiên tinh, vì đỉnh cấp tiên khí. Có càng nhiều tiên tinh, tu vi sẽ gia tăng càng nhanh. Có càng nhiều tiên khí, lực công kích của bản thân sẽ càng được đề cao. Địa vị của bọn họ cũng sẽ được nâng lên.

Tử Phiến nhìn bộ dạng của đám tiên nhân này, cười cười nói:

- Được rồi, mọi người hãy xông lên, giết sạch Thiên Tâm tông!

Nói đoạn hắn liền dẫn theo đám tiên nhân cường đạo bay đến Phương Diễn Sơn.

Những tiên nhân này tốc độ rất nhanh, có người biểu diễn ngự kiếm thuật, có người lại biểu diễn thuận di, ai ai cũng tranh nhau xông lên trước, hướng đến Phương Diễn Sơn.

Không cần kỹ thuật, trực tiếp giết vào! Trong mắt bọn họ, trận pháp của một cái tông phái nhỏ thì có được bao nhiêu uy lực?

Tử Phiên đột nhiên dừng lại, bởi vì trong lòng hắn chợt cảm thấy run lên, loại dự cảm này đã vài lần cứu mạng hắn. Lần trước khi đến ma vực tìm kiếm thể thân thạch, nếu như không nhờ dự cảm thì hắn đã xong rồi.

Tử Phiên trong lòng nghi hoặc, đột nhiên sắc mặt đại biến, bởi vì hắn nhìn thấy bộ dạng đáng sợ những tiên nhân phía trước. Bọn họ đang điên cuồng công kích, công kích đồng bạn, thậm chí công kích chính bản thân mình. Hơn nữa trận pháp này cũng đang công kích bọn họ.

- Dừng lại, không được tiến lên nữa!

Tử Phiên cao giọng hô lên, nhưng tất cả đều đã chậm. Lúc này chỉ có ba Thiên Tiên vì tốc độ chậm nên vẫn chưa tiến vào trận pháp, tất cả tiên nhân còn lại đều đã đi vào bên trong.

“A! Là thần khí!”

“A, cha, đừng giết con!”

“A, sư huynh, đừng trách ta, đừng đến đây!”

Những tiên nhân bên trong trận pháp điên cuồng gào thét, giống như nhìn thấy những chuyện cực kỳ kinh khủng, điên cuồng xuất ra tuyệt chiêu công kích. Bọn họ đã không còn biết gì nữa, chỉ biết bảo toàn mạng sống.

Giết, giết, giết!

Giết tất cả những gì ngăn cản bọn họ, vô luận là phụ thân, sư huynh cho đến sư phụ, chỉ cần ngăn cản là giết!

Tử Phiên nhìn tất cả, trong lòng dâng lên một nỗi sợ hãi không thể kìm nén. Hắn nhìn thấy đám tiên nhân mặt mày dữ tợn, phát ra những tiếng gào thét từ chỗ sâu kín nhất trong tâm hồn, tất cả đều khiến cho hắn run lên.

- Chạy, chạy mau, đây là địa ngục, đây là Tuyệt Vọng Tinh, chạy, chạy mau!

Tử Phiên gào lên khản giọng, không quan tâm đến tất cả, sử dụng đại na di trong nháy mắt biến mất. Thanh âm thảm thiết vẫn còn vang vọng trong thiên địa.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Huyết Bính Huyền Tiên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong tiểu viện sương mù vây quanh, Điền Nan yên lặng ngồi bất động, mặc cho những làn gió nhẹ vờn qua thân thể. Đột nhiên, lông mày của hắn khẽ nhíu lại.

“Nha~~” Cửa tiểu viện bị đẩy tung, sự bình tĩnh hiếm có đã bị phá vỡ.

- Sư tôn, sư tôn, đại sư không xong rồi, hơn ba trăm hạch tâm đệ tử tại phân bộ Minh Linh tinh đều đã bị giết, không một ai chạy thoát!

Tử Dương vừa bước vào đã hoảng hốt hô lên, lúc này sắc mặt hắn đỏ bừng, có thể thấy hắn đã phải chịu đả kích rất lớn. Bao nhiêu năm nay, đây là lần đầu tiên đệ tử của Tử Hà Cảnh bị giết nhiều như vậy, hơn nữa rất rõ ràng là đối phương cố ý.

Điền Nan sắc mặt biến đổi, đứng bật dậy, nhìn chăm chăm vào Tử Dương, âm trầm nói:

- Người nói, toàn bộ hạch tâm đệ tử tại phân bộ Minh Linh tinh đều bị giết, không một ai thoát được sao?

- Đúng vậy, sư tôn, cả phân bộ cũng hoàn toàn bị phá hủy, chỉ còn một đồng gạch vụn. Đám hạch tâm đệ tử đó trước khi chết đã dùng ngọc giản truyền tin lại, kẻ ra tay chính là Trương Tinh Phong, hắn nói là báo thù cho đệ tử Thiên Tâm tông bị giết!

Tử Dương cảm phần nói. Hắn đã sớm động sát khí, một Đại La Kim Tiên không ngờ cũng dám kiêu ngạo như vậy.

Có điều Tử Dương hắn cũng không suy nghĩ, hắn đã phái nhiều người như vậy đối phó với người ta, chẳng lẽ người ta không thể hoàn thủ lại?

Tử Dương vận khí tốt, lần trước khi tiêu diệt Tuyền Dương tông, cao thủ Tuyền Dương tông đều ở tại sơn môn chống cự, không có ai ở bên ngoài.

Nếu như có một siêu cấp cao thủ của Tuyền Dương tông ở bên ngoài, giết hại đệ tử của Tử Hà Cảnh, vậy thì Tử Hà Cảnh nhất định sẽ phải chịu tổn

thất rất lớn. Nếu như sự tình năm đó xảy ra như vậy, có lẽ Tử Hà Cảnh cũng sẽ không thể kiêu ngạo như bây giờ, chỉ đơn giản phái người đi công kích. Điền Nan trầm mặc, sắc mặt bình tĩnh như nước, vẫn ngồi yên không cử động. Tử Dương căn bản không biết lúc này sư tôn của hắn đang nghĩ gì. Có thể trong số gần cả ngàn Cửu Thiên Huyền Tiên của Tử Hà Cảnh, được chọn làm tu chân chương quản giả, được ban cho thần khí cùng tinh diệu, trí tuệ của Điền Nan không phải loại như Tử Dương có thể tưởng tượng được.

- Lập tức lệnh cho tất cả đệ tử tại các phân bộ tu chân tinh cầu nhanh chóng ly khai, chỉ lưu lại một vài đệ tử cấp thấp. Chỉ cần nhìn thấy Trương Tinh Phong, lập tức dùng ngọc giản truyền tin cho bốn tôn!

Trên người Điền Nan đột nhiên phát ra sát khí.

“Đã lâu không động thủ rồi, lần này phải hảo hảo chơi đùa một chút. Trương Tinh Phong, người ngàn vạn lần đừng làm ta thất vọng” Ấn ký hình tròn trên trán Điền Nan chợt sáng lên.

- Tử Dương, nhớ kỹ, lần này hành động nhất định phải nhanh. Còn nữa, phân bộ tại Minh Linh tinh phải lập tức xây dựng lại, không được để cho những đồng đạo tu chân biết được chuyện này, nếu không thì Tử Hà Cảnh chúng ta sau này không thể ngẩng đầu lên được, hiểu chưa?

Điền Nan trên mặt lộ ra sát khí:

- Người biết phải làm thế nào rồi chứ?

- Con biết rồi! Sư tôn, người không cần lo lắng, sẽ không ai bên ngoài dám hé môi một tiếng!

Tử Dương đương nhiên biết phải làm thế nào. Có thể khống chế thì khống chế, không thể khống chế thì cứ giết!

Điền Nan hài lòng gật gật đầu.

- Còn nữa, một khi Trương Tinh Phong xuất hiện phải lập tức thông báo cho ta, nếu không sẽ rất khó tìm được hắn!

Điền Nan nhấn mạnh. Hắn cũng biết tiên nhân có thể sử dụng đại na di, đặc biệt Đại La Kim Tiên, tốc độ đại na di tại Tu chân giới tuyệt đối kinh khủng, chỉ cần hơi chậm chân một chút là đã không thể tìm được nữa. Hắn

cũng nhờ có tình diêu do Tử Vi đại đế đặc biệt ban cho, mới có thể nắm chắc trong thời gian ngắn đuổi kịp Trương Tinh Phong.

- Vâng, sư tôn, đồ nhi nhất định sẽ tự mình chú ý. Một khi nhận được tin tức sẽ lập tức thông báo cho người!

Tử Dương cung kính nói.

- Được rồi, người đi đi!

Điền Nan hài lòng gật đầu.

Tử Dương khom người rời đi, chỉ còn Điền Nan ở trong tiểu viện. Tâm tình của hắn lúc này rất tốt, theo như kế hoạch, Thiên Tâm tông rất nhanh sẽ bị tiêu diệt, Trương Tinh Phong cũng rất nhanh sẽ bị giết chết, còn chuyện tai tiếng lần này Tử Hà Cảnh bị Thiên Tâm tông cho một cái tát đau điếng sẽ không lộ ra ngoài.

Chỉ có điều, Thiên Tâm tông sẽ dễ dàng bị tiêu diệt như vậy sao? Trương Tinh Phong sẽ dễ dàng bị giết như vậy sao? Không ai biết được. Bất quá, có một chuyện trong số đó đã có kết quả, tất cả những người công kích Thiên Tâm tông chỉ còn lại Tử Phiên và ba Thiên Tiên sống sót. Lúc này Tử Phiên và ba Thiên Tiên còn sống đang điên cuồng quay về Tử Hà Cảnh, quên luôn cả việc dùng ngọc giản truyền tin để tông phái có thể biết sớm một chút. Có lẽ bọn chúng đã phải chịu đả kích quá lớn, bộ dạng điên cuồng của những tiên nhân khi đó bọn chúng cả đời cũng không quên được.

Lần này, thể diện của Tử Hà Cảnh đã được định sẵn là phải mất, chuyện bị các tông phái khác ngăm cười nhạo là không thể tránh khỏi.

*** **

Lúc này Trương Tinh Phong đã đến Thiên Long thánh địa.

Trú địa của Tử Hà Cảnh vĩnh viễn cao quý hư vô, đem khí khái xuất trần của tiên nhân và khí khái cao quý của vương giả hoàn toàn dung hợp lại. Không cần biết là ai, đứng trước trú địa của Tử Hà Cảnh đều không dám phát ra khí thể của bản thân. Bởi vì ở đây, thứ có khí thể nhất vĩnh viễn là ba chữ “Tử Hà Cảnh”.

Chỉ có điều, bắt đầu từ hôm nay, ba chữ “Tử Hà Cảnh” đã không còn là thứ có khí thể nhất, bởi vì khí thể của Trương Tinh Phong còn lớn hơn.

Khí thể hào hùng như biển rộng, như sóng triều từng cơn tràn về phía trú địa của Tử Hà Cảnh. Thiên địa linh khí hoàn toàn bị khí thể cường đại của Trương Tinh Phong làm cho hỗn loạn. Cửu Thiên Huyền Tiên của Thiên Long phái đương nhiên rất nhanh đã phát hiện ra chuyện này.

Bên trong nội đường Thiên Long phái.

- Sư tôn, đó là Trương Tinh Phong. Theo như tin tức truyền về, hắn đã giết chết toàn bộ hạch tâm đệ tử sống trong trú địa của Tử Hà Cảnh tại Minh Linh tinh, hơn nữa đem trú địa hoàn toàn phá hủy!

Tông chủ Thiên Long phái hiển nhiên có chút vui sướng trên sự bất hạnh của người khác. Thiên Long phái tại tiên giới cùng Phong Duyên môn không sai biệt lắm đều là những siêu đại thế lực, cả hai đều kém hơn Tử Hà Cảnh một chút. Thiên Long phái trước kia đã từng ngầm ngầm hỗ trợ cho Tuyền Dương tông đối kháng với Tử Hà Cảnh, lúc này đương nhiên là vui vẻ.

Quản lý giả chân chính của Thiên Long phái tại tu chân giới, cũng là sư tôn của Thiên Long tông chủ, lúc này lại nở một nụ cười quái dị:

- Ừm, đồ nhi, nếu như Trương Tinh Phong đó thật sự thoát được một kiếp này, Thiên Long phái ta nhất định phải quan hệ thật tốt với hắn!

Bất quản hai tên gia hỏa gian xảo đang bày mưu tính kế, lúc này Trương Tinh Phong vẻ mặt lãnh khốc dị thường. Hắn kinh ngạc phát hiện nơi này không ngờ lại chẳng hề có một ai xuất hiện, trong lòng suy nghĩ: “Chẳng lẽ Tử Hà Cảnh đã có hành động!”

“Oanh!”

Khí thể của Trương Tinh Phong trong nháy mắt lại gia tăng, đem trú địa của Tử Hà Cảnh đè sập, hóa thành một đồng đồ nát. Lại thêm một trú địa của Tử Hà Cảnh đã tiêu tan!

“Hừ, Tử Hà Cảnh này hành động cũng nhanh thật, có lẽ tên Cửu Thiên Huyền Tiên kia cũng muốn xuất thủ rồi!” Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy trong cơ thể nhiệt huyết sôi trào, có lẽ là vì đã rất lâu rồi hắn không gặp đối thủ tương xứng.

*** **

Bên trong Tử Hà Cảnh.

- Sư tôn, sư tôn, Thiên Long tinh truyền đến tin tức, Trương Tinh Phong đã hiện thân!

Thanh âm của Tử Dương từ xa đã vang lên.

Điền Nan vừa nghe, trên mặt nở một nụ cười hung ác, ấn ký hình tròn trên trán của hắn càng sáng hơn. Đột nhiên một vật màu đen trông giống như chiếc thuyền xuất hiện trước mặt hắn, đây chính là tinh diệu cực kỳ trân quý.

Điền Nan lập tức tiến vào bên trong tinh diệu, nhập vị trí của tinh không vào, trực tiếp xuyên qua không gian tiến thẳng đến Thiên Long tinh.

- Sư tôn, sư tôn, xong hết rồi, xong hết rồi, tất cả tiên nhân của “Tiên nhân Cung phụng đoàn” đều đã xong hết rồi. Đáng sợ quá, hộ tông đại trận của Thiên Tâm tông quá kinh khủng!

Thanh âm gào khóc thảm thiết của Tử Phiên từ bên ngoài vọng đến, đáng tiếc lúc này Điền Nan đã biến mất.

Nếu như Điền Nan biết được Thiên Tâm tông có hộ tông đại trận vô cùng cường đại, có lẽ thái độ của hắn đối với Thiên Tâm tông cũng sẽ thay đổi, có lẽ Tử Hà Cảnh tại tu chân giới cũng sẽ không mất thể diện như vậy. Nhưng đáng tiếc là tất cả đã xảy ra, Tử Phiên đã chậm một bước.

- Cái gì, người nói cái gì? Hộ tông đại trận, Thiên Tâm tông có hộ tông đại trận? Tiên nhân cung phụng đoàn đều đã xong đời, tất cả đều bị đại trận đó thôn phệ hết?

Tử Dương khó mà tin được, điên cuồng hét lên. “Tiên nhân cung phụng đoàn” mặc dù không phải là lực lượng mang tính quyết định của Tử Hà Cảnh, nhưng cũng là lực lượng quan trọng để Tử Hà Cảnh đối phó với các môn phái tu chân khác. Hơn nữa, nhiều tiên nhân hợp lại uy lực cũng rất lớn, có thể so sánh với vài Đại La Kim Tiên. Nhiều tiên nhân như vậy đều là công sức bao nhiêu năm của Tử Hà Cảnh, hiện tại không ngờ chỉ trong thoáng chốc đã chết sạch! Điều này khiến cho lực lượng của Tử Hà Cảnh giảm đi rất nhiều. Lực lượng lúc bình thường để áp chế các đại tông phái khác đã không còn, thế cục của tu chân giới có lẽ sẽ đại biến.

Tử Phiên lúc này vẫn tiếp tục kêu khóc: “Sư tôn, sư tôn!” Hắn cũng biết, chuyện này nhất định phải báo với sư tôn. Nhiều tiên nhân bị chết như vậy,

đả kích đối với Tử Hà Cảnh thật sự là quá lớn.

- Đừng gọi nữa, sư tôn hiện tại đã thông qua tình diệu đi đến Thiên Long tinh rồi!

Tử Dương vô lực nói, nói xong hắt lại chờ người ra. Là một tông chủ, hẳn cũng biết, hộ tông đại trận của Thiên Tâm tông đã làm cho thế cục đại biến. Không diệt được Thiên Tâm tông! Đệ tử của Tử Hà Cảnh lại bị giết, phân bộ bị hủy, sự tình đã không thể che giấu được nữa. Tử Hà Cảnh từ địa vị thần đàn không ai có thể chống lại đã rơi xuống.

Kinh khủng nhất chính là hôm nay mọi người đều thấy, Tử Hà Cảnh đã gặp phải một địch nhân không thể tiêu diệt. Nếu như muốn tiêu diệt địch nhân này, trước tiên phải phá được hộ tông đại trận.

*** **

- Trương Tinh Phong!

Thanh âm lạnh nhạt từ sau lưng Trương Tinh Phong truyền đến.

Trương Tinh Phong xoay người, cặp mắt khê nhú lại, trong mắt lóe lên một tia sáng. Pháp lực cường đại của người trước mặt khiến cho hắn phải cảnh giác:

- Người là Cửu Thiên Huyền Tiên của Tử Hà Cảnh, đúng không?

Điền Nan hứng thú nhìn Trương Tinh Phong. Hắn hiện tại không vội ra tay, bởi vì hắn không tin một Đại La Kim Tiên lại có thể chạy khỏi lòng bàn tay hắn. Càng huống chi trên người hắn còn có thần khí cường đại. Hiện tại cứ thoải mái chơi đùa cùng đối phương một chút.

- Không sai, ta chính là Cửu Thiên Huyền Tiên của Tử Hà Cảnh, người có thể gọi ta là Điền Nan!

Dáng điệu của Điền Nam không hề có chút gì giống với Cửu Thiên Huyền Tiên.

“Nga~~~~” Trương Tinh Phong giống như bừng tỉnh:

- Là người sai người công kích địa bàn của ta tại Minh Linh tinh, giết đến Thiên Tâm tông, đúng không?

Hắn dường như không hề có chút giận dữ nào.

- Đúng vậy! À, có lẽ bây giờ Thiên Tâm tông cũng đã xong rồi, tiểu tử người cũng nên trở về nơi mà người nên đến!

Điền Nan vẫn tỏ ra bình tĩnh, nhưng trong mắt đã lóe lên vẻ tàn nhẫn, bộc lộ sát ý của hắn lúc này.

- Mẹ nó, lão đầu thối tha nhà ngươi, muốn giết thì giết đi, còn ra vẻ cái gì! Đồ cặn bã như ngươi mà cũng là Cửu Thiên Huyền Tiên, đi chết đi!

Trương Tinh Phong đột nhiên trở nên điên cuồng. Hắn một đời lăn lộn tại phàm nhân tinh cầu suốt mấy chục năm, đối với những câu chửi thô lỗ thập phần tinh thông.

“Ngươi, ngươi, ngươi.....” Điền Nan chỉ vào Trương Tinh Phong, không nói nổi một câu. Những câu chửi mắng này này không ngờ lại phát ra từ miệng một Đại La Kim Tiên, hắn quả thật không thể tin được.

Nhưng Trương Tinh Phong cũng không đợi hắn, thân hình lay động lập tức biến mất.

Là Cửu Thiên Huyền Tiên, mặc dù vừa rồi đã bị chọc đến phát điên, nhưng đối với công kích hắn vẫn rất tinh thông. Trương Tinh Phong vừa biến mất, hắn cũng lập tức biến mất. Khi Trương Tinh Phong vừa xuất hiện tại vị trí của Điền Nan lúc nãy, Điền Nan đã đứng sau lưng hắn.

Trương Tinh Phong biết không ổn, lập tức hồi thủ một chiêu “Thốn Kinh Thiên Kích!”. Thời gian chuẩn bị của hắn thật sự quá ngắn, chỉ có thể xuất ra chiêu này. Nếu như thời gian nhiều hơn một chút, hắn sẽ có thể xuất ra chiêu thức công kích cường đại hơn.

“Oanh!”

Thân thể hai người đồng thời chấn động, lùi ra mười trượng!

Điền Nan trong lòng cực kỳ kinh ngạc. Trương Tinh Phong vừa rồi trong tình huống như vậy không ngờ lại có thể chống đỡ được sát chiêu của hắn, hiện tại tay phải của hắn cần còn hơi tê tê. Lực công kích vật lý của Trương Tinh Phong thật sự quá mạnh!

Nếu như chiêu vừa rồi là “Thứ Nguyên Trảm”, có lẽ tay của Điền Nan đã xong rồi. Dù sao thì trình độ cường hãn của Điền Nan thật sự không thể so sánh được với Trương Tinh Phong, cho dù là tiểu Long hắn cũng không so được.

- Hai vị, xin hãy ra bên ngoài tinh cầu mà động thủ!

Một âm thanh già nua vang lên chung quanh hai người.

Trương Tinh Phong cũng biết đây là một cao thủ, có thể tạo cho hắn một áp lực cường đại, xem ra cũng là một Cửu Thiên Huyền Tiên.

- Được, lão cận bã người có bản sự thì theo bốn trưởng lão ra ngoài!

Trương Tinh Phong thân hình lóe lên, dùng đại na di trực tiếp rời khỏi Thiên Long tinh, đến bên ngoài tinh không.

Điền Nan nghe được ba từ “lão cận bã”, lửa giận bốc lên, không nhịn được hét lớn:

- Trương Tinh Phong, tên hỗn đản người, xem bốn tôn giết người như thế nào!

Thân hình của hắn cũng lóe lên, đuổi theo Trương Tinh Phong.

Một lão đầu xuất hiện tại chỗ hai người lúc này, trên mặt có nét cười, lầm bầm nói: “Lão cận bã? Tiểu hỗn đản?” Hắn không nhịn được cười lớn, thân hình lóe lên, cũng đuổi theo hai người. Đại chiến như vậy, nhất định không thể bỏ qua!

- Ha ha, lão cận bã Điền Nan, xem bốn trưởng lão nướng người như thế nào!

Trương Tinh Phong điên cuồng cười lớn, trên người đột nhiên phát ra ngọn lửa màu tím cao gần cả trượng. Không gian xung quanh hoàn toàn bị nung nóng, bắt đầu trở nên vặn vẹo.

“Thiên hỏa” Điền Nan chấn kinh. Sự lợi hại của thiên hỏa hắn cũng biết, cho dù là thân thể của Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không thể chịu được, phải có tiên nguyên lực thâm hậu cũng như tiên khí mới có thể kháng cự.

- Thiêu chết lão cận bã người!

Trương Tinh Phong hét lớn, thân hình hóa thành tàn ảnh. Không gian chung quanh Điền Nan liền biến thành một biển lửa, biển lửa do Trương Tinh Phong tạo thành.

Điền Nan lập tức vận chuyển tiên nguyên lực vào tiên khí để bảo vệ thân thể, nhưng cũng hắn biết tiên khí không thể nào chống cự được thời gian dài. Nên biết rằng tiên khí chính là dùng thiên hỏa để luyện chế, thời gian kéo dài, tiên khí thậm chí có thể bị luyện hóa. Bất quá, Điền Nan tin tưởng, Trương Tinh Phong không có khả năng kiên trì phát ra nhiều thiên hỏa như vậy.

- Nắm thử mấy quyền của bốn trưởng lão!

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, Nhu Kim lập tức biến thành quyền sáo. Vô cực lực cường đại của hắn lập tức vận chuyển vào bên trong, tốc độ như thiểm điện, hình thành tàn ảnh phảng phất như vô cùng vô tận.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”

Trương Tinh Phong giống như hỏa thần, liên tục đánh vào Điền Nan, trong miệng không ngừng gầm lên.

“Tư~~~” Tiên giáp dường như không thể chịu nổi trọng kích, phát ra tiếng ngân thống khổ. Điền Nan sắc mặt biến đổi, ấn ký hình tròn trên trán hắn đột nhiên bùng sáng.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Xạ Nhật Tam Tiên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Một cỗ khí thể cường đại đột nhiên bạo phát ra, trên người Điền Nan phát ra bạch sắc quang mang chói mắt, trong phút chốc đem thiên hỏa bên người và Trương Tinh Phong bức ra ngoài. Có lẽ đây mới chính là thực lực chân chính của Cửu Thiên Huyền Tiên.

- Trương Tinh Phong, không ngờ người lợi hại như vậy, có thể vận dụng được cả thiên hỏa. Xem ra cũng đáng để bốn tôn xuất toàn lực!

Trên mặt Điền Nan phát ra bạch sắc quang mang thánh khiết, đây là biểu hiện của tiên khí đạt đến trình độ tinh thuần nhất định.

Cửu thiên huyền tiên của Thiên Long phái đứng phía xa quan chiến, trên mặt nở nụ cười: “Ai nha nha, lão cận bã Điền Nan này cuối cùng cũng xuất toàn lực rồi. Không biết tên tiểu hồn đản Trương Tinh Phong này sẽ đối phó như thế nào. Có thể khống chế được thiên hỏa, xem ra hắn cũng không đơn giản!”

Vu Đồng khẽ vung tay, từ bên trong thủ trạc lấy ra một chiếc ghế gỗ màu nâu. Chiếc ghế đặt giữa tinh không không ngờ lại giống như ở mặt đất, không hề lay động, không khác gì một chiếc ghế bình thường. Vu Đồng dường như rất nhàn nhã ngồi xuống, tay khẽ vung lên, một chung trà xanh xuất hiện trên tay.

“Uống trà, xem kịch! Thật sự là hưởng thụ!” Vu Đồng vui vẻ tự đắc khẽ ngâm nga.

Hắn bên này thản nhiên thoải mái, nhưng bên kia Trương Tinh Phong lại đang ở trong tình thế nghiêm trọng, thân thể hắn bị chấn bay về phía sau.

- Lão cận bã, xem ra vừa rồi vẫn người vẫn còn che giấu thực lực. Nhưng Trương Tinh Phong ta cũng chưa xuất toàn lực đâu. Trước tiên để cho người nếm thử công kích vật lý do ta sáng tạo!

Trương Tinh Phong nói đoạn, thân thể hắn đột nhiên rung lên tại chỗ giống như ảo ảnh, không thể nhìn thấy rõ.

Điền Nan nhíu mày, nhìn một chiêu này của Trương Tinh Phong, hắn cũng không biết phải làm sao. Tiên nhân ma giới cao thủ, không ai là không dựa vào năng lượng công kích, pháp định công kích, có mấy ai lại dùng thân thể để công kích? Cũng chỉ có kỳ tài ức năm khó gặp như Bàn Cổ mới có sáng tạo ra phương pháp luyện thể như vậy. Nhưng cho dù là Bàn Cổ cũng không hề dùng thân thể để công kích. Bàn Cổ năm đó là dựa vào một thanh “Khai Thiên thần phủ” tung hoành tiên ma hai giới không ai địch nổi.

Đương nhiên, vài trăm vạn năm tu chân cũng giúp cho Điền Nan có được đầy đủ kinh nghiệm. Bàn tay của hắn khẽ động, một đạo bạch sắc kiếm mang bay về hướng Trương Tinh Phong. Nhưng chiêu thức này của hắn lại hoàn toàn bị “Vi Ba Chấn” đánh tan, còn lại một bộ phận công kích đến người Trương Tinh Phong cũng bị thiên hỏa thôn phệ.

- Hắc hắc! Lão cận bã, hãy ném thử một chiêu của ta! “Linh Điểm Liệt Kích —— Thứ Nguyên Trảm”!

Trương Tinh Phong nở một nụ cười quái dị, thân hình lóe lên như tia chớp, giữa tinh không lưu lại một chuỗi tàn ảnh.

Một đạo kim sắc quang mang như đã tồn tại từ thuở khai thiên tích địa chợt bạo phát giữa tinh không.

“Không hay, không gian vỡ vụn!” Điền Nan sắc mặt đại biến, hắn cũng không cho rằng thân thể mình có thể chống lại được vết nứt không gian. Tiên nguyên lực lập tức bạo phát, tiên giáp trên người cũng phát ra quang mang chói mắt.

“Tê~~~”

Vết nứt không gian cắt qua, Điền Nan sắc mặt đỏ bừng, nhưng vẫn vô sự. Hắn đã chặn được một chiêu này, dựa vào tiên nguyên lực tinh thuần và một kiện tiên giáp để ngăn chặn.

- Ha ha ha, lão cận bã, không tệ lắm! Hãy xem chiêu thứ hai của ta! “Linh Điểm Liệt Kích —— Không Bách Liệt !

Trương Tinh Phong quát lớn, thân hình lại tăng tốc. Chỉ thấy trong chu vị vạn trượng không đâu không có thân ảnh của hắn. Tất cả thân ảnh động tác

đều giống nhau, chính là “chém xuống”, dùng lực chém xuống. Ánh sáng của Nhu Kim càng thêm rực rỡ.

Phảng phất như một tấm kính vỡ tan, nhưng lại không hề phát ra thanh âm, không gian đã vỡ vụn, không phải chỉ là một vết nứt mà là vô số vết nứt.

Điền Nan cuối cùng cũng biết được sự kinh khủng của Trương Tinh Phong. Trong lúc sinh tử, hắn không còn dám ẩn tàng thực lực.

“A a a...” Điền Nan hét lên điên cuồng, ấn ký hình tròn trên trán của hắn lại bùng sáng, phảng phất như mặt trời chiếu sáng khắp cả tinh không.

Một đạo ánh sáng màu tím hoàn toàn bao bọc lấy Điền Nan, tất cả công kích của Trương Tinh Phong không ngờ đều bị chặn lại.

- Trương Tinh Phong tên hỗn đản nguời! Được, được lắm! Không ngờ nguời lại có thể bức bốn tôn phải sử dụng đến thần khí “Đại Lô thần chùy”, vậy thì đừng trách bốn tôn!

Thanh âm phản hận của Điền Nan vang lên giữa tinh không. Lúc này trong lòng hắn cảm thấy vô cùng si nhục. Phải dùng đến thần khí? Cho dù là trước đây khi đối diện với Cửu Thiên Huyền Tiên, hắn cũng chỉ cần dùng tiên quyết và tiên nguyên lực cường đại là đã có thể chống cự.

Tại tu chân giới, chỉ khi tranh đoạt “thể thân thạch” tại cực bắc hiểm vực, đối diện với một số ma thú cường đại, hắn mới phải sử dụng đến “Đại Lô thần chùy”. Nhưng mà hôm nay, hắn lại bị một Đại La Kim Tiên ép phải sử dụng.

Bởi vì công kích vật lý của Trương Tinh Phong thật sự quá kinh khủng. Không gian vỡ vụn! Đó là công kích khủng bố đến mức nào? May ra chỉ có nhục thể đạt đến La Hán cảnh giới của Ấn Thế Phật tông mới có thể chống đỡ. Còn một chiêu “Không Bách Liệt” vừa rồi phỏng chừng chỉ có Bồ Tát cảnh giới của Ấn Thế Phật tông mới có thể ngăn cản được.

Ấn Thế Phật tông là một tông phái vô cùng thần bí, hầu như không hề xuất hiện tại tu chân giới. Năm đó, Trương Tinh Phong tại phạm nhân giới phát hiện được “Phục Ma Kim Cương Quyết”, chính là phương pháp luyện thể của Phật tông. Trên Thiên Tiên có La hán cảnh giới, Bồ Tát cảnh giới, cùng với Phật Đà cảnh giới. Mà Phật Đà sở hữu chính là Bất Tử Kim Cương chi

thân, tại Tiên Ma hai giới nó còn được gọi bằng một tên khác là “Bất Tử kim thân!”

Bất Tử kim thân tại Tiên Ma hai giới gần như là bất tử, nhưng cũng chỉ là tầng thứ năm trong “Lục Chuyển Huyền Thân Quyết” của Bàn Cổ. Có thể tưởng tượng được, năm đó Bàn Cổ cường đại đến mức nào. Thiên Hỏa chi thân của Trương Tinh Phong hiện tại đã không còn là cái mà Bàn Cổ gọi là Thiên Hỏa chi thân nữa, hẳn đã vượt xa Bàn Cổ trước kia, thậm chí có thể so sánh được với Thất Thái chi thân.

Thất Thái chi thân so với Bồ Tát cảnh giới của Ấn Thế phật tông cũng không chênh lệch lắm. Đương nhiên, trình độ cường hãn của nhục thể Trương Tinh Phong so với Bồ Tát cảnh giới cũng không kém hơn bao nhiêu.

- Đến đây, lão cận bã! Để bốn trưởng lão xem xem thần khí của người rốt cuộc có được bao nhiêu uy lực!

Trương Tinh Phong cười lớn. Hẳn thật sự muốn thử nghiệm uy lực của “Đại lôi thần chùy” này, dùng chính thân thể để thử nghiệm.

- Tiểu hồn đản, là người tự mình tìm chết, đừng có trách ta!

Điền Nan sắc mặt dữ tợn, bạch quang trên tay trái chọt bùng lên, đại chùy màu tím đột nhiên sáng lên.

“Oanh!”

Một đạo lôi điện màu tím đánh thẳng về phía Trương Tinh Phong.

- Oa, lão cận bã, bốn trưởng lão không đấu cứng với người!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm nhận được uy lực cường đại của đạo lôi điện này, uy lực của nó xem ra còn mạnh hơn cả thiên lôi, quả không hổ là thần khí!

- Tiểu tử, không gian chung quanh người đã bị phong tỏa rồi. Ha ha ha, người hãy chết đi cho ta!

Điền Nan hiển nhiên là đã nổi trận lôi đình, cặp mắt trợn trừng, trong miệng không ngừng gầm lên.

Trương Tinh Phong cười lạnh:

- Thần khí? Chẳng lẽ ta không có hay sao?

Trên người hắn đột nhiên xuất hiện một quang giáp màu vàng, chính là Nhu Kim biến thành. Nhu Kim có thể hóa thành các loại binh khí khái giáp, bình thường hóa thành quyền sáo là vì Trương Tinh Phong muốn rèn luyện thân thể của mình.

Thiên hỏa thiêu đốt bên ngoài chiến giáp do Nhu Kim tạo thành. Trương Tinh Phong phảng phất như kim giáp chiến thần đang đắm chìm trong thiên hỏa, ngạo nghễ nhìn tử sắc lôi điện đang đánh tới.

“Oanh!”

Lôi điện mạnh mẽ đánh lên người Trương Tinh Phong. Nhưng uy lực của nó đã bị kim giáp chặn lại chỉ còn mười phần trăm, năm phần trăm bị thiên hỏa tiêu diệt, chỉ còn lại một điểm cuối cùng, đối với Trương Tinh Phong mà nói căn bản là không có tác dụng gì.

Điền Nan đang muốn nhìn thấy Trương Tinh Phong hóa thành tro bụi, lúc này liền ngẩn người. Công kích của thần khí không ngờ lại chẳng hề có một chút tác dụng, chuyện này sao có thể?

- Lão cặn bã, xem ra bốn trường lão không dùng tuyệt chiêu thì không giết nổi người!

Trương Tinh Phong lạnh lùng nói. Đột nhiên một đạo khí thể lăng lệ từ trong người hắn phát ra, khí thể cường đại vượt xa cả “Đại Lôi thần chùy” trên tay Điền Nan.

Một thanh trường cung màu đỏ sậm xuất hiện trên tay Trương Tinh Phong, chính là Xạ Nhật thần cung. Năm đó thân cung màu đen sau khi dung hợp với Thần Hỏa tinh hạch đã biến thành màu đỏ sậm. Trương Tinh Phong lại rất hưởng thụ cổ hỏa nhiệt này, có lẽ là vì hắn có tiên thiên hỏa linh thân.

“Đây là... đây là Xạ Nhật thần cung!” Điền Nan vẻ mặt khó tin, trợn mắt há mồm nhìn thanh trường cung trên tay Trương Tinh Phong. Xạ Nhật thần cung là đỉnh cấp thần khí trong truyền thuyết, công lực có thể so sánh với Khai Thiên thần phủ. Một mũi “Thất Thái Thần Tiễn” bắn ra, cho dù là Bất Tử kim thân cũng xong đời. Tại tiên ma hai giới, gần như không có công kích nào có thể làm tổn thương Bất Tử kim thân, nhưng “Thất Thái Thần Tiễn” lại là một trong những loại công kích hiểm hoi có thể hủy diệt nó.

Vu Đồng phía xa cũng đã không thể ngồi yên. Hầm lập tức đứng bật dậy, nhìn chăm chăm vào cây cung đang giương lên trên tay Trương Tinh Phong: “Khí thể này, hình dáng này... Chỉ có đỉnh cấp thần khí mới có khí thể như vậy. Trong số đỉnh cấp thần khí là cung cũng chỉ có Xạ Nhật thần cung. Đỉnh cấp thần khí không ngờ lại xuất hiện trên người Trương Tinh Phong, nhất định phải báo lại chuyện này với sư môn!”

Vu Đồng cũng không kịp quan sát, bàn tay hoa lên, lấy ra một vật giống như tấm gương, lập tức bắt đầu truyền tin đến sư môn.

Đỉnh cấp thần khí, là thần khí lợi hại nhất, tại Tiên Ma hai giới cộng lại cũng chỉ có vài chục kiện. Một kiện đều cực kỳ khủng bố, như Khai Thiên thần phủ có lực công kích cường đại nhất, Xạ Nhật thần cung công kích tầm xa cường đại nhất, Trọng Huyền Tạm có sức phòng thủ cường đại nhất, Thất Tinh đạo bào hỗ trợ công kích cường đại nhất, Hỏa Nguyên Trảm có thể phá vỡ không gian thứ nguyên... vân... vân...

Trong đó không gian mà Hỏa Nguyên Trảm phá vỡ không giống như vết nứt không gian của Trương Tinh Phong.

Khe hở không gian cũng có khác biệt, nếu như là vết nứt giữa hai không gian có cùng đẳng cấp như tiên ma hai giới, uy lực so với Trương Tinh Phong không chênh lệch bao nhiêu. Còn vết nứt giữa hai không gian không cùng đẳng cấp như tu chân giới và phàm nhân giới, uy lực cực lớn, phỏng chừng ngay cả Tiên Đế cũng không giữ được mạng.

Thế nhưng không gian cùng đẳng cấp thật sự quá nhiều, tiên ma hai giới bởi vì là hai không gian hoàn toàn dựa vào nhau, cho dù có khe hở, uy lực so với vết nứt không gian của Trương Tinh Phong cũng không sai biệt lắm. Nếu như là hai không gian cùng đẳng cấp, nhưng cự ly thứ nguyên giữa hai không gian này quá lớn, vậy thì uy lực của vết nứt cũng cực kỳ kinh khủng. Hỏa Nguyên Trảm có thể phá vỡ hai không gian đẳng cấp chênh lệch nhau. Bất quá có thể phá vỡ hai không gian cách nhau xa đến mức nào còn phải xem thực lực của người sử dụng. Nếu như là thần nhân sử dụng, thậm chí có thể tiến đến phàm nhân giới.

Đỉnh cấp thần khí là mục tiêu truy cầu của mỗi đại thế lực, tất cả đều muốn chiếm được nó.

Lúc này Điền Nan trong lòng rối loạn, không biết nên làm thế nào. Lôi kéo Trương Tinh Phong? Phỏng chừng không có khả năng. Giết chết Trương Tinh Phong đoạt lấy thần khí? Chỉ cần nhìn Trương Tinh Phong có đỉnh cấp thần khí, cộng thêm kim sắc chiến giáp trên người hiển nhiên cũng là thần khí, có lẽ hẳn cũng không có thực lực đó.

Bất quá, cũng không đến lượt hẳn lựa chọn!

- Xạ Nhật Thần Tiên thức thứ tư —— Lục — Thảo — Sinh!

Trương Tinh Phong sắc mặt nghiêm trọng, vô cực lực trong cơ thể hoàn toàn vận chuyển án chiếu theo công pháp của Xạ Nhật Thần Tiên.

[Thiếu một đoạn]

Sinh mệnh từ lúc này mà sinh!

Điền Nan kinh hãi phát hiện trên tay phải của hắn bắt đầu mọc ra một cọng cỏ dài màu xanh lục. Lực lượng sinh mệnh vô cùng cường đại, ngay cả tiên nguyên lực của hắn cũng không thể áp chế được. Một cọng cỏ nhỏ nhoi đủ khiến cho một Cửu Thiên Huyền Tiên trở nên như vậy.

“Hừ!” Sắc mặt Điền Nan bỗng trở nên lạnh lẽo. Tay trái của hắn hóa thành trảo, trực tiếp rút một miếng thịt trên tay phải ra, đem cọng cỏ kia nhốt tận gốc.

Điền Nan lập tức vận chuyển tiên nguyên lực khôi phục cơ thể. Nhưng hắn cũng biết, dùng tiên nguyên lực khôi phục cơ thể tiêu hao thật sự quá lớn.

- Trương Tinh Phong, bốn tôn không giết ngươi thì không phải là Điền Nan!

Điền Nan đã phát điên, lập tức xuất ra chiêu thức cấm kỵ của Tử Hà Cảnh.

- Tử Hà Huyền Tâm Giới thức thứ nhất —— Thiên Động!

Điền Nan vẻ mặt dữ tợn, tiên nguyên lực toàn thân bắt đầu vận chuyển theo một quỹ tích kỳ lạ, trong lòng không ngừng mặc niệm pháp quyết. Cũng chỉ có mặc niệm mới có thể đạt đủ tốc độ, nếu như chỉ đơn thuần niệm pháp quyết, có lẽ phải mất đến nửa ngày.

Trương Tinh Phong bỗng giật mình, hắn cảm nhận được từng trận áp lực truyền đến, phảng phất như tinh không đang sụp đổ. Áp lực cường đại khiến cho hắn phải điên cuồng vận chuyển vô cực lực để chống lại.

Xạ Nhật Thần Tiên tổng cộng chia làm tám thức. Thức thứ nhất và thức thứ hai thích hợp để sử dụng tại Phàm nhân giới. Từ thức thứ ba đến thức thứ tám phân biệt cần có thực lực từ Thiên Tiên đến Tiên Đế. Đương nhiên người cũng có thể sử dụng vượt cấp, điều kiện là người có thể chịu được lực phản phệ.

Năm đó Xạ Nhật Ma Đế chính là tại cảnh giới Ma Đế sử dụng vượt cấp thức thứ tám “Thất Thái Thần Tiên”. Có điều năm đó Bàn Cổ đã luyện thành Lục Chuyển huyền thân, so với Bất Tử kim thân còn cao hơn rất nhiều, cho nên Xạ Nhật Ma Đế mới rơi vào cảnh binh hủ người vong.

- Xạ Nhật Thần Tiên thức thứ năm —— Thanh — Quang — Thiểm!

Đây là công kích mạnh nhất mà thực lực Đại La Kim Tiên của Trương Tinh Phong có thể sử dụng.

Tinh không hoàn toàn sụp đổ, trương Tinh Phong chỉ cảm giác bản thân giống như bị một chiếc lồng không gian phong tỏa. Nhưng Xạ Nhật Thần Tiên cũng đã bắn ra! Chỉ thấy giữa tinh không u ám đột nhiên lóe lên một tia sáng màu xanh, lập tức biến mất không thấy nữa. Điền Nan giật mình, hắn lập tức thuận di, nhưng đã không còn kịp.

“A!” Điền Nan hét thảm một tiếng, tay trái của hắn đã bị chém đứt.

Thanh quang lóe lên, dựa vào lực lượng áp súc nén lại thành một tiền quang ngắn. Công kích không hề có khí thế, năng lượng hoàn toàn thu liễm lại, chỉ đến khi công kích địch nhân mới trong nháy mắt bạo phát toàn bộ lực lượng, là một chiêu cực kỳ kinh khủng.

Điền Nan đã phát điên, tay trái của hắn không ngờ lại bị chém đứt. Nếu như không phải vào lúc tối hậu hắn khế địch người một chút thì cái bị chém đứt đã là cần cổ.

Bất quá, tiên nhân quan trọng nhất không phải thân thể mà là nguyên anh.

Điền Nan lập tức phát động lực lượng nguyên anh, gầm lên:

- Tử Hà Huyền Tâm Giới thức thứ hai —— Thiên Lôi!

Điền Nan sắc mặt hung ác, tay trái giơ cao “Đại Lôi thần chùy”. Hắn tin tưởng dựa vào chiêu thức cấm kỵ cùng với uy lực của lôi thần khí, nhất định có thể giết chết Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong biến sắc, uy lực cường đại của thiên lôi này rõ ràng vượt xa vừa rồi. Vẻ mặt của hắn trở nên lạnh lẽo. Liều mạng, phản phệ thì cứ để cho nó phản phệ! Trương Tinh Phong đối với thân thể của mình hoàn toàn tin tưởng, hắn rốt cuộc đã bắn ra mũi tên thứ ba.

- Xạ Nhật Thần Tiên thức thứ sáu —— Lam — Hỏa — Phệ!

Toàn bộ khí lưu trong tinh không hoàn toàn hỗn loạn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Tử Hà Thỏa Hiệp.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Một ngọn lửa màu lam rất bình thường chọt lóe lên, bay đến trước mặt Điền Nan.

“Oanh long long~~~~~”

Trong tình không tiếng sấm không ngừng vang lên. Trương Tinh Phong ngẩng đầu lên nhìn, chỉ thấy đạo lôi điện kia đang chuyển dần từ xanh sang đen đánh thẳng về phía hắn.

“Hống~~~~” Trương Tinh Phong cũng biết, phạm là công kích của thần khí thì đều có chức năng phong tỏa không gian, căn bản là không thể chạy thoát, chỉ có thể ngạnh tiếp. Hắn liền đem vô cực lực điện cuồng nạp vào bên trong chiến giáp. Kim sắc chiến giáp đột nhiên sáng thêm vài phần, hoàn toàn dính sát vào người, ngay cả những chỗ lồi lõm trên cơ thể cũng có thể nhìn thấy được. Theo một tiếng gầm lớn, thân thể của hắn càng trở nên cường hãn.

Thiên hỏa màu tím không ngừng thiêu đốt toàn thân Trương Tinh Phong, ngọn lửa sáng rực chung quanh thân thể hắn hình thành một thiên hỏa lĩnh vực.

“Oanh!”

Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy thân thể bỗng dừng tê rần. Khi uy lực kinh khủng của lôi điện đánh thẳng vào nội phủ, những sợi cơ nhục cứng như sắt thép của hắn cũng không ngừng bị tổn thương. May mắn là thân thể của hắn đã được thiên hỏa rèn luyện, nên cuối cùng cũng qua được khảo nghiệm lần này. Đến khi cảm thấy ngọn lôi điện đang dần dần yếu đi, hắn mới có thể thở phào một hơi, trong lòng thầm mừng: “Đạo thiên lôi này cũng thật là kinh khủng. Đã có khải giáp do Nhu Kim biến thành, còn có thiên hỏa bảo vệ bên ngoài, lại thêm thân thể của mình cường hãn, vậy mà nó lại có thể làm cho thân thể của mình gần như nhũn ra, thật sự quá mạnh mẽ!”

Bất quá, lúc này Điền Nan lại càng xui xẻo hơn!

Lam hỏa, chính là huyền tật thiên hỏa, bởi vì có màu lam nên mới được gọi là lam hỏa. Uy lực của huyền tật thiên hỏa hầu như tất cả các tiên nhân đều biết, chỉ có bất tử kim thân mới có thể chống đỡ được, nếu không chắc chắn sẽ hóa thành tro bụi. Đương nhiên nếu như người có thần khí phòng ngự, thì có thể dựa vào tiên nguyên lực để chống đỡ, thế nhưng nếu không phải là Tiên Đế thì cũng đừng mơ tưởng đến thần khí phòng ngự. Đương nhiên là tất cả Tiên Quân cũng đều có thần khí, mỗi thần khí đều có chức năng bảo hộ chủ nhân, chỉ là không thể nào lợi hại bằng phòng ngự thần khí mà thôi. Mỗi một kiện thần khí, bất luận là hình thái phòng ngự hay công kích đều chỉ là tương đối. Giống như Trọng Huyền Tạm, mặc dù là ở hình thái phòng ngự, nhưng dựa vào Trọng Huyền Hộ Thối để xuất ra thối pháp thì cũng cực kì lợi hại. Hay như Xạ Nhật thần cung, khi dung hợp vào bên trong thân thể của Trương Tinh Phong, nếu như Trương Tinh Phong bị công kích, nó tự nhiên cũng sẽ bảo vệ chủ nhân. Mới vừa rồi “Không Bách Liệt” của Trương Tinh Phong chính là bị công năng hộ chủ của “Đại Lôi thần chùy” của Điền Nan ngăn chặn lại.

Nhưng lần này thì sao?

Trương Tinh Phong là tiên thiên hỏa linh thân, hơn nữa còn có thêm thần hỏa tinh thạch cộng hưởng, uy lực của “Lam Hỏa Phệ” này đã vượt quá bình thường, chỉ dựa vào phòng ngự của “Đại Lôi thần chùy” thì không thể chống đỡ được.

- Tiểu hỗn đản, không ngờ lại có thể phát ra huyền tật thiên hỏa. Không phải muốn bốn tôn...

Điền Nan phần hận hét lên. Hắn đành phải lấy ra một ngọc giản màu trắng bên trong trữ vật thủ trạc, đây chính là lá bùa bảo vệ tánh mạng mà Tử Vi đại đế đã cấp cho hắn.

Điền Nan chính là lão đại của Tử Hà Cảnh tại tu chân giới, nếu như hắn chết đi, Tử Hà cảnh sẽ gặp phải vấn đề gì không ai có thể tưởng tượng được. Hắn chính là không thể chết! Tử Vi đại đế đã tự tay chế luyện ba kiện ngọc phù hộ thân cho hắn, dùng một trận pháp phòng ngự có uy lực cực lớn, chính là toàn lực phòng ngự của Tử Vi đại đế!

- Tử — Hà — Thủ — Hộ!

Điền Nan trầm giọng ngâm lên, ngọc giản màu trắng lập tức hòa thành một màn hào quang trong suốt, hoàn toàn bao bọc lấy thân thể hắn. Lam hỏa của Trương Tinh Phong không ngừng thiêu đốt, màn hào quang màu trắng ở bên trong ngọn lửa cũng bắt đầu sáng lên. Khiến cho Trương Tinh Phong khó tin, chính là cho đến khi huyền tặc thiên hỏa tiêu tán hết, màn hào quang màu trắng ấy cũng không bị công phá.

Trương tinh phong dừng tay!

Điền Nan cũng dừng tay!

Trương Tinh Phong thấy một chiêu công kích mạnh nhất của mình, Xạ Nhật thần tiên thức thứ sáu cũng không thể tiêu diệt được Điền Nan, còn có phương pháp gì? Hắn chỉ đành cười khổ: “Lão cặn bã này cũng thật là lợi hại, không ngờ ngay cả huyền tặc thiên hỏa cũng có thể ngăn cản!”

“Ách!” Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy nội phủ chấn động, vô cực lực trở nên hỗn loạn, điên cuồng tạo phản. Hậu quả của việc vượt cấp sử dụng đệ lục tiên đã bắt đầu.

“Trương Tinh Phong ta sao lại có thể bị đánh ngã bởi phản phệ này!”

Trương Tinh Phong bên ngoài không hề lộ ra bất cứ biểu tình thống khổ nào. Thân thể cường đại trải qua phản phệ cũng chỉ bị thương nhẹ, căn bản không hề nghiêm trọng.

Điền Nan nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong: “Thiên Lôi thần chùy của bốn tôn đã được dung hợp với cấm kỵ chiêu thức của Tử Hà Cảnh, lực công kích vô cùng cường đại, vậy mà cũng không thể đánh bại tiểu hỗn đản này. Phòng ngự của hắn thật là kinh khủng. Kim sắc chiến giáp kia hình như cũng là một kiện phòng ngự thần khí. Trương Tinh Phong này rốt cuộc là từ đâu đến? Không ngờ lại có nhiều thần khí như vậy. Lần này lại còn phải tiêu hao một kiện ngọc phù bảo vệ tánh mạng, thật là không đáng giá!”

Điền Nan thật sự rất tiếc nuối, kiện ngọc phù bảo vệ tánh mạng này chính là do Tử Vi đại đế tự tay làm ra, tại tiên giới cũng là cực kì trân quý.

Hai người đều trừng mắt nhìn nhau, không ai có biện pháp giết được đối phương.

- Lão cận bã, có bốn sự thì đến đây mà giết bốn trưởng lão. Người có còn là Cửu Thiên Huyền Tiên không thể? Ngay cả một Đại La Kim Tiên như ta cũng không đánh bại được, đi chết đi!

Trương Tinh Phong cười mỉa mai, đứng một bên điên cuồng la hét châm chọc.

Điền Nan chợt ngẩn người, trong lòng thầm nghĩ: “Người chỉ là Đại La Kim Tiên sao? Đại La Kim Tiên có thân thể cường hãn như người sao? Đại La Kim Tiên có công kích phá vỡ không gian như người sao? Đại La Kim Tiên có thần khí khái giáp sao? Đại La Kim Tiên có đỉnh cấp thần khí sao?”
Càng nghĩ Điền Nan càng buồn bực. Hãn như thế nào cũng không nghĩ đến, một tên Trương Tinh Phong trong mắt hãn vốn chẳng có gì uy hiếp, không ngờ lại có đánh ngang ngửa với hãn. Phòng ngự thần khí, đỉnh cấp công kích thần khí, lại thêm thân thể cường hãn, quả thật là biến thái.

- Này này, hai vị, đã mệt chưa? Mệt rồi thì ngừng tay, đến Thiên Long phái của ta nghỉ ngơi một chút đi!

Vu Đồng đứng phía xa quan sát cuộc chiến cuối cùng cũng lên tiếng. Hãn chính là đợi cho cuộc chiến kết thúc mới chạy lại.

Trương Tinh Phong khẽ nhú mày nhìn lão đầu vừa đến. Hãn cũng biết khi cuộc chiến vừa bắt đầu thì lão đầu này đã có mặt, nhưng lại chỉ nhàn nhã ngồi uống trà.

- Vu lão đầu, lão gia hỏa người, vừa rồi không phải còn rất thoải mái hay sao? Ngồi một mình một bên xem lão huynh của người khổ cực, người có còn là người không vậy? Chúng ta tốt xấu gì cũng có mười vạn năm giao tình, người như thế nào lại có thể ngồi một bên mà xem náo nhiệt?

Điền Nan tựa hồ như có quan hệ rất tốt với Vu Đồng, mở miệng ra là “lão huynh”, có vẻ rất thân thiết.

Trương Tinh Phong đột nhiên thở dài một tiếng:

- Ai, thật sự là mệt mỏi! Vị đại tiên của Thiên Long phái này, đi, trước tiên đến Thiên Long phái nghỉ ngơi một chút, sau đó ta còn phải đến phân bộ của Tử Hả cảnh tại Kỳ Long tinh nữa!

Trên mặt Trương Tinh Phong lộ ra một nụ cười chế giễu.

- Người còn muốn đi!

Điền Nan sắc mặt biến đổi, đột nhiên hấn khựng lại, từ bên trong trữ vật thủ trạc lấy ra một ngọc giản truyền tin. Hắn đã cảm nhận được năng lượng chấn động, nhìn vào truyền tin ngọc giản, hắn mới biết, trong khoảng thời gian hắn đánh nhau vừa rồi, Tử Hà cảnh đã truyền đến rất nhiều tin tức.

“Sư tôn, hộ tông đại trận của Thiên Tâm tông cực kì kinh khủng. Tiên nhân cung phụng đoàn đã xong rồi, chỉ còn lại ba Thiên Tiên, những tiên nhân còn lại toàn bộ đều đã chết hết! Hiện tại như thế nào, xin sư tôn định đoạt!”

Sau khi đọc được tin tức này, Điền Nan giống như đang ở giữa trời đông giá rét bị tạt một gáo nước lạnh. Trong đầu chỉ còn lại một suy nghĩ: “Tiên nhân cung phụng đoàn đã xong rồi!”

Điền Nan cũng biết được thực lực của tiên nhân cung phụng đoàn. Bốn mươi mấy La Thiên Thượng Tiên, chính là nguyên nhân chủ yếu khiến cho Tử Hà cảnh có thể áp chế lục đại tông phái khác.

Mười La Thiên Thượng Tiên có thể xem như là một Đại La Kim Tiên, nếu như thông qua trận pháp dung hợp, lực công kích sẽ càng gia tăng gấp bội. Nhưng mà hiện tại một người cũng không còn!

“Trương Tinh Phong này rốt cuộc là có lai lịch gì? Trên người có nhiều tiên khí như vậy, hơn nữa còn có một kiện đỉnh cấp thần khí, lại thêm hộ tông đại trận cực kì lợi hại. Tu chân giới từ lúc nào lại đột nhiên xuất hiện một người như vậy? Ngay cả trên tiên giới cũng không có tin tức gì!” Điền Nan trong lòng cảm thấy kì quái. Hắn biết nếu không có bối cảnh cường đại, một Đại La Kim Tiên làm sao có được đỉnh cấp thần khí, làm sao có nhiều tiên khí như vậy, lại còn có hộ tông đại trận thần kì. Tất cả những điều này đã nói lên, Trương Tinh Phong nhất định có một bối cảnh vô cùng cường đại.

Nhìn thiên hỏa kinh khủng vẫn còn rực cháy trên người Trương Tinh Phong, Điền Nan trong lòng thầm than: “Chỉ riêng thiên hỏa thôi, Đại La Kim Tiên căn bản là không thể đựng vào hắn. Thêm vào thần khí chiến giáp trên người, có lẽ ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên nếu như không có thần khí cũng khó có thể làm hắn bị thương!” Điền Nan trong lòng thật sự có chút bất lực.

Đột nhiên, Điền Nan mở to hai mắt nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, nhìn vào thiên hỏa chung quanh người hắn: “Thiên hỏa, thiên hỏa, là thiên hỏa, chẳng lẽ là...” Điền Nan đột nhiên nghĩ đến một khả năng, trong lòng không nhịn được run lên. Càng nghĩ, hắn lại càng tin tưởng vào phán đoán của mình.

“Thiên hỏa, có thể vận dụng thiên hỏa đến cảnh giới này, hơn nữa còn có nhiều thần khí như vậy!” Điền Nan thậm chí đã xác định suy nghĩ của mình. Vừa nghĩ đến người kia, trong lòng hắn liền liền nổi lên một cảm giác sợ hãi.

- Trương tinh phong, xin hỏi sư tôn của ngươi là ai?

Điền Nan hiện tại đã không còn bá khí như lúc trước, câu hỏi cũng tỏ ra rất dè dặt.

Trương Tinh Phong ngăn người. Sư tôn của hắn? Sư tôn của hắn ngoại trừ tông chủ tiền nhiệm của Thiên Tâm tông là Thiên Thần tử, cũng chỉ còn một mình Bàn Cổ.

- Sư tôn của ta chính là đại nhân vật, loại như ngươi có tư cách để biết hay sao?

Trương Tinh Phong làm ra vẻ cao ngạo. Hơn nữa địa vị của Bàn Cổ quả thật là Điền Nan không thể nào tưởng tượng được. Bất quá, người mà Điền Nan nghĩ đến lại không phải là Bàn Cổ. Đương nhiên, người mà Điền Nan nghĩ đến cũng có địa vị rất cao, thậm chí là tại tiên ma nhị giới, địa vị của người này còn cao hơn cả Bàn Cổ. Có lẽ là vì Bàn Cổ chỉ thích đi đến những tuyệt cảnh của tiên ma hai giới, không thường xuyên giao đấu với các cao thủ, cho nên danh khí mới không cao như người kia.

- Xin hỏi Tinh Phong chân nhân, sư tôn còn ở tại tiên giới hay không?

Cách xưng hô của Điền Nan đối với Trương Tinh Phong liên tục thay đổi, từ “tiểu hồn đản” đến “Trương Tinh Phong”, hiện tại lại biến thành “Tinh Phong chân nhân”. Mà sắc mặt Điền Nan cũng không hề ngưng ngừng một chút nào, giống như đây là một chuyện rất bình thường. Nếu như Trương Tinh phong thật sự là đồ đệ của người kia, vậy thì hắn có gọi Trương Tinh Phong là tiền bối cũng không có gì là không được.

Trương Tinh Phong nhìn Điền Nan. Hắn cảm thấy Điền Nan này dường như rất có hứng thú với sư tôn của hắn, hơn nữa còn rất cung kính. Trương Tinh Phong trong lòng suy nghĩ, lập tức thay đổi sắc mặt nói:

- Sư tôn của Trương Tinh Phong ta ở đâu, Điền Nan người có tư cách gì để hỏi? Cho dù là Tử Vi đại đế cũng không có tư cách quản đến việc của sư tôn ta!

Trương Tinh Phong hiện tại đang đặt cược. Hắn tin rằng Điền Nan đã cung kính như thế, vậy thì Tử Hà Cảnh tuyệt đối cũng phải tôn kính hoặc là sợ hãi người này. Tử Vi đại đế khẳng định cũng không thể đánh bại người này, nếu không thì Điền Nan cũng không cần úy kỵ như vậy.

Điền Nan vừa nghe, quả nhiên có vẻ rất sợ hãi, lập tức nói:

- Đương nhiên, đương nhiên, Điền Nan ta đương nhiên không có tư cách hỏi. Chỉ là vừa rồi nhất thời nghĩ đến sư tôn của chân nhân mà thôi!

Lúc này Vu Đồng nhìn thấy vẻ mặt của Điền Nan, trong lòng cũng giật mình. Hắn dường như cũng nghĩ ra điều gì, vẻ mặt hoảng sợ nhìn vào Trương Tinh Phong, trong miệng lầm bầm: “Thiên hỏa? Thiên hỏa? Chẳng lẽ thật sự là...”

Trương Tinh Phong nhìn thấy biểu tình của Điền Nan và Vu Đồng, trong lòng biết rõ nguyên nhân là vì bọn họ đã khẳng định, đem hắn trở thành đồ đệ của một đại nhân vật, cho nên mới cung kính như vậy.

Bất quá, Trương Tinh Phong rất nhanh chợt nghĩ đến một kế hoạch, lợi dụng uy danh của vị đại nhân vật mà hắn chưa từng gặp mặt để thực hiện kế hoạch này.

- Điền Nan, lần này Tử Hà Cảnh các người công kích đồ đệ tử của Thiên Tâm tông, lại giết chết nhiều hạch tâm đồ đệ tử, sau đó còn phá hủy “Thiên Phong”. Người lại còn ra lệnh cho tiên nhân cung phụng đoàn đến công kích Thiên tâm tông ta. May mắn là Thiên Tâm tông có có trận pháp do sư tôn của ta truyền thụ, nếu không... Hừ, hậu quả của nó người chắc chắn không thể gánh nổi đâu!

Trương Tinh Phong lạnh giọng nói. Hắn rất tự nhiên đem trận pháp cường đại kia biến thành của vị sư tôn “không biết là ai”.

Điền Nan trong lòng bỗng nhiên tỉnh ngộ: “Nga, không trách được trận pháp kia lại kinh khủng như vậy, thì ra là do người kia truyền lại, như vậy cũng không kì quái!”

- Tinh Phong chân nhân, đây là lỗi lầm của Tử Hà Cảnh chúng tôi, hy vọng Thiên Tâm tông, hy vọng Tinh Phong chân nhân sẽ không truy cứu!

Điền Nan đột nhiên hạ giọng nói.

Trương Tinh Phong ngăn người!

“Cái gì! Tử Hà Cảnh lại nhận lỗi, Tử Hà Cảnh lại hi vọng Thiên Tâm tông ta không truy cứu! Không truy cứu... Ha ha ha... Ta giết hơn ba trăm đệ tử của Tử Hà Cảnh, hủy diệt hai phân bộ của bọn chúng, vậy mà bọn chúng lại hi vọng ta không truy cứu! Ha ha ha... Ha ha ha...” Trương Tinh Phong trong lòng điên cuồng cười lớn. Tuy nhiên biểu hiện bên ngoài của hắn chỉ là thoáng nở nụ cười.

Trương Tinh Phong tựa hồ như rất hào phóng, hài lòng gật gật đầu:

- Ừm... được rồi! Nếu như Điền Nan người đã nói như vậy, Thiên Tâm tông ta cũng không truy cứu nữa. Có điều, người có thể đảm bảo từ nay về sau Tử Hà cảnh sẽ không gây bất lợi đối với Thiên Tâm tông hay không?

- Đương nhiên, đương nhiên! Chỉ cần Điền Nan ta còn ở tại tu chân giới ngày nào, ta sẽ chiếu cố Thiên Tâm tông ngày đó!

Điền Nan nói một cách rất dứt khoát, nhưng trong lòng hắn thì lại chỉ muốn gào lên: “Tên gia hỏa người, ta còn dám công kích Thiên Tâm tông hay sao? Không cần đắc tội với người, chỉ cần để cho sư tôn của người biết được, hắn mà nổi nóng lên, phỏng chừng ngay cả Tử Vi sư tổ cũng sẽ tìm ta gây phiền toái!”

Trương Tinh Phong dường như rất hài lòng với câu trả lời của Điền Nan.

- Được rồi, người đi trước đi, ta còn phải đến Minh Linh tinh chuẩn bị xây dựng lại “Thiên Phong”. Nhớ kỹ, từ nay về sau, Tử Hà cảnh người không được công kích Thiên Tâm tông. Nếu như để ta phát hiện, hừ!

Trương Tinh Phong lạnh lùng nói.

Điền Nan cả người run lên, lập tức lên tiếng đáp lời, sau đó lập tức điều khiển tinh diệu rời đi.

Trương Tinh Phong đảo mắt nhìn Vu Đồng:

- Chuyện đến Thiên Long phái chắc phải để lần sau rồi! Hiện tại bốn trưởng lão còn có việc, cáo từ!

Vu Đồng lập tức chấp tay nói:

- Chân nhân đi mạnh khỏe!

Trương Tinh Phong sáng khoái cười lớn, thân hình chợt lóe lên biến mất giữa tình không.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Càn Phong.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bên trong Minh Dương tông.

Kích Vu cung kính đứng trước mặt Càn Phong

- Sư tôn, hiện tại Tử Hà cảnh và Thiên Tâm tông đã hoàn toàn dừng tay. Hơn nữa, Tử Hà cảnh dường như cũng không muốn tiếp tục gây khó dễ cho Thiên Tâm tông, thậm chí còn tặng cho bọn họ một khối địa bàn lớn tại Tử Hà tinh. Đồng thời, Thiên Long phái tương tự cũng tặng Thiên Tâm tông một khối địa bàn lớn. Có vẻ như tình huống đã phát sinh biến hóa gì đó!

Kích Vu nghi hoặc nói.

Kích Phương đứng bên cạnh hần đột nhiên lên tiếng:

- Thật không đúng, tác phong của Tử Hà cảnh xưa nay sư tôn chắc cũng đã biết, bọn họ sẽ không dễ dàng chừa đường sống cho bất cứ tông phái nào dám mạo phạm đến mình. Hơn nữa, hành vi của Trương Tinh Phong lần này cũng quá mạnh tay. Phá hủy hai phân bộ của Tử Hà cảnh, lại giết hơn ba trăm hạch tâm đệ tử, trong lịch sử Tử Hà cảnh chưa bao giờ phải chịu thiệt hại lớn như vậy. Tử Hà cảnh không báo thù đã là kì quái rồi, vậy mà bây giờ lại còn tặng địa bàn cho Thiên Tâm tông. Trong đó nhất định là có bí mật!

Kích vu cũng lập tức tán đồng:

- Ủm, đúng là rất kỳ quái! Còn có, Thiên Long phái và Thiên Tâm tông có quan hệ gì? Tại sao cũng tặng địa bàn cho bọn họ?

Càn Phong ngồi trên vị trí chủ tọa, mỉm cười nghe hai đệ tử nói chuyện. Nhìn vẻ mặt của hần tựa hồ như đã biết được nguyên nhân của mọi chuyện.

Kích Phương nháy nháy mắt ra hiệu cho Kích Vu. Kích Vu lúc này cũng đã chú ý đến biểu tình của Càn Phong. Hai người cùng nở nụ cười, đồng thời hướng về Càn Phong cung kính nói:

- Xin sư tôn giải thích cho đệ tử!

Càn Phong khẽ gật đầu, cười nói:

- Việc này không đơn giản như hai tiểu tử các người nghĩ đâu. Ta nói cho các người biết, cấp trên cũng đã truyền lệnh xuống, từ hôm nay trở đi, không được có bất cứ hành vi thất lễ nào đối với Trương Tinh Phong.

“Bất cứ cái gì? Không một chút nào?” Kích Vu và Kích Phương đều nhú mày, trong lòng cảm thấy mê hoặc. Chỉ có một tên Trương Tinh Phong mà lại khiến cho cấp trên phải hạ lệnh như vậy! Cho dù Trương Tinh Phong có là Tiên Quân thì cũng không thể nào có sức hấp dẫn như vậy.

Càn Phong nhìn hai đồ đệ của mình, lạnh nhạt nói:

- Nhắc nhở các người một chút, Trương Tinh Phong này có đỉnh cấp thần khí, hơn nữa Thiên Tâm tông của hắn có một hộ tông đại trận cực kỳ lợi hại. Còn có một chuyện, sư tôn của hắn không phải là nhân vật bình thường!

- Được rồi, các người lui ra đi!

Càn Phong ra lệnh.

Kích Vu và Kích Phương hai người nhìn nhau, trong lòng đầy nghi vấn: “Trương Tinh Phong có đỉnh cấp thần khí? Sư tôn của Trương Tinh Phong?”

Bất quá, lúc này Càn Phong đã ra lệnh cho bọn họ lui xuống. Hai người chỉ đành đem một bụng nghi hoặc giữ trong lòng, cung kính nói:

- Đồ nhi cáo lui!

Càn Phong nhìn bóng lưng hai người bọn Kích Vu rời đi, cười cười, trong lòng thầm nghĩ: “Trương Tinh Phong này không ngờ lại có thể vận dụng thiên hỏa. Chẳng lẽ thật sự giống như tin tức cấp trên truyền xuống, hắn là đệ tử của ‘người đó’?”

Đột nhiên Càn Phong lẩm bẩm: “Xem ra ta phải cùng với vị Tinh Phong chân nhân này gặp mặt rồi!”

*** **

“Thiên Phong” vừa được xây dựng lại, so với trước kia lại càng thêm tráng lệ hấp dẫn. Rất nhiều thế lực lớn đều biết giữa Tử Hà cảnh và Thiên Tâm tông có một chút xung đột, hiện tại lại nhìn thấy Thiên Tâm tông phong

quang rực rỡ, tất cả đều đoán rằng sau lưng Thiên Tâm tông có một lực lượng rất cường đại, một lực lượng mà bọn họ không thể tưởng tượng được. Trương Tinh Phong lúc này rất là vui vẻ ngồi bên cạnh Phong Ngữ Yên. Thiên Tâm tông phát triển rất nhanh, đồng thời bảy đại tông phái hoặc sáng hoặc tối đều đem đến cho hắn rất nhiều lợi ích, khiến cho danh tiếng của Thiên Tâm tông càng vang xa. Mục đích của Trương Tinh Phong chính là làm cho Thiên Tâm tông trở thành một siêu đại tông phái, hiện tại tất cả đều đang phát triển đúng như dự tính của hắn.

“Thiên Phong” mấy ngày nay sinh ý rất tốt. Có một số đại tông phái vì muốn cho những đại nhân vật tông phái mình độ kiếp dễ dàng, cho nên đều đến mua tiên khí. Đương nhiên những thứ trân quý như tiên tinh thì những đại tông phái bình thường này đều không có, cho dù có cũng là chuẩn bị cho tán tiên của tông phái mình, bọn họ mua tiên khí đều dùng cực phẩm tinh thạch.

Có điều, Trương Tinh Phong lại cực kì yêu thích cực phẩm tinh thạch. Dù sao thì đối với tu chân giả, chỉ có cực phẩm tinh thạch mới có tác dụng lớn, còn tiên tinh chỉ có tác dụng để cho tiên nhân và tán tiên tu luyện. Lúc này, thứ mà Thiên Tâm tông còn thiếu chính là cực phẩm tinh thạch.

Tiểu Long cũng đã khỏe mạnh trở lại. Bây giờ việc mà hắn thích làm nhất chính là rung đùi ngồi trong quầy, đem hai tòa Âm Dương Sơn trở thành dụng cụ để luyện tập khí lực, không ngừng múa may.

- Này, người đang làm gì vậy? Nhìn người không giống như người có cực phẩm tinh thạch chút nào!

Tiểu Long nghiêng đầu nhìn nam tử từ ngoài cửa lớn tiến vào. Thần thức của hắn cũng không phát hiện ra nam tử này có bảo vật gì. Trừ vật thủ trực bình thường của hắn căn bản là tiên tinh cũng không chứa được.

Nam tử kia vừa nhìn thấy Tiểu Long, lập tức tươi cười, cung kính nói:

- Vị này là Long trưởng lão đúng không?

Tiểu Long rất đặc ý với việc đối phương biết được thân phận của mình, chớp mắt vài cái, miệng nở nụ cười nói:

- Hồng hồng! Tiểu tử, không sai, bốn trưởng lão chính là Long trưởng lão, người nổi danh thứ hai của Thiên Tâm tông!

Nói xong, còn đưa tay vuốt vuốt “long tu” (râu rồng)!

Nam tử kia ngẩn người: “Nổi danh thứ hai?” Bất quá hiển nhiên là hắn cũng biết mình nên làm gì, lập tức lấy ngọc giản truyền tin trong người ra, đưa tới tay Tiểu Long:

- Long trưởng lão, ngọc giản truyền tin này là do thái thượng trưởng lão của Minh Dương tông ta gửi đến Tinh Phong chân nhân. Thái thượng trưởng lão hi vọng có thể được gặp mặt Tinh Phong chân nhân một lần!

Tiểu Long nhú nhú mày, liếc mắt một cái, nói:

- Sao? Gởi cho nhị ca ta? Thái thượng trưởng lão của Minh Dương tông người là ai? Nhị ca ta hiện tại rất bận rộn, khó có thời gian để đi gặp một tên thái thượng trưởng lão không quen biết. A hàm! Bất quá, bốn trưởng lão lại đang có thời gian. Nếu như thái thượng trưởng lão của người muốn nói chuyện với ta, bốn trưởng lão cũng có thể đi một chút. Hơn nữa, tin rằng thái thượng trưởng lão kia của người cũng biết, nói chuyện với ta thì cũng giống như nói chuyện với nhị ca ta vậy thôi!

Tiểu Long chớp chớp cặp mắt, nhìn chăm chăm vào nam tử kia.

Nam tử kia bị Tiểu Long nói mấy câu khiến cho ngẩn cả người. Hắn nhìn thấy ánh mắt của Tiểu Long, cả người run lên, trong lòng thầm nghĩ: “Đây là người gì vậy? Nghe sư tôn nói hắn đã đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên. Người như hắn mà cũng có thể độ kiếp thành công sao?”

Nam tử kia lại liếc nhìn hai tòa thạch đôn trên tay Tiểu Long, gật gật đầu ra vẻ đã hiểu rõ: “Đây chắc là thần khí mà sư tôn đã nói. Cả thần khí cũng có thì nói gì đến tiên khí. Hơn nữa cửa tiệm này đều là bán tiên khí, xem ra tên gia hỏa này độ kiếp nhất định là dựa vào tiên khí rồi!”

Nam tử dường như rất hài lòng với đáp án của mình, nhưng vừa nhìn đến ánh mắt đầy khát vọng của Tiểu Long, trong lòng thật sự không dám cự tuyệt.

- Tiểu Long, đừng làm loạn nữa!

Đột nhiên trong nội đường vang lên một thanh âm nghiêm túc, trưởng Tinh Phong đi từ bên trong nội đường bước ra. Những lời Tiểu Long nói lúc này hắn đều đã nghe tất cả. Tên Tiểu Long này sau khi hấp thu không ít linh huyết trong Long Linh Huyết Trì, công lực tăng tiến rất nhiều, cho nên hiện

tại rất đặc ý, lúc nào cũng muốn thể hiện rằng mình rất cường đại, mình rất lợi hại.

Tiểu Long vừa nghe tiếng của Trương Tinh Phong, lập tức ngoan ngoãn ngồi vào chỗ của hắn, cả chân cũng không dám gác lên, hai tay đặt lên đùi, làm ra vẻ rất là nghe lời. Hai mắt còn nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, lâu lâu còn nháy vài cái.

Trương Tinh Phong bất lực lắc đầu cười cười. Hắn xoay người lại, nói với đệ tử truyền tin của Minh Dương tông:

- Người cứ trở về đi! Đến lúc đó, ta nhất định sẽ đến Minh Dương tông cùng Càn Phong trưởng lão nói chuyện!

Tên đệ tử Minh Dương tông vừa nghe được tên của thái thượng trưởng lão, trong lòng liền run lên. Dù sao địa vị của Càn Phong tại Minh Dương tông cũng là chí cao vô thượng, so với tông chủ còn cao hơn. Nhưng hiển nhiên tên đệ tử này cũng là nhân vật nòng cốt của Minh Dương tông, hắn cũng biết Trương Tinh Phong không phải là người bình thường, nên không dám so đo, khom người nói:

- Hoan nghênh chân nhân đến bốn tông, văn bối xin cáo từ!

Trương Tinh Phong gật đầu, nở một nụ cười bình dị thân thiện, tên đệ tử của Minh Dương tông liền rời đi.

“Càn Phong tìm ta xem ra cũng là vì vị sư tôn kia. Vị sư tôn này rốt cuộc là ai chứ? Như thế nào lại có uy thế đến như vậy?” Trương Tinh Phong trong lòng nổi lên một trận nghi hoặc, nhưng sau đó hắn lại mỉm cười: “Mặc kệ! Tóm lại là ta cũng chưa từng nói sư tôn của ta là ai, tất cả chỉ là do bọn họ suy đoán mà thôi. Sau này vị đại nhân vật kia cũng không thể vì chuyện này mà tìm ta gây phiền toái, dù sao hắn cũng không có chứng cứ nói rằng ta giả mạo là đồ đệ của hắn!” Trương Tinh Phong trong lòng tự nhủ.

*** **

Trương Tinh Phong lưỡng thường đi đến bên ngoài cổng lớn của Minh Dương tông.

- Tinh Phong chân nhân đến đây, Càn Phong quả thật là vinh hạnh! Ha ha ha...

Một lão đầu râu tóc bạc trắng từ sau cửa bước đến, mặt mũi hiền lành, khiến cho người ta có cảm giác phiêu dật xuất trần. Có điều, Trương Tinh Phong thì lại không hề có cảm giác gì.

Xuất trần, bình tĩnh hòa nhã! Những đệ tử cấp thấp chỉ biết tu luyện đều có thể có phong phạm như vậy. Thậm chí những ẩn sĩ tại một số tinh cầu phạm nhân cũng có phong phạm này. Vì vậy nó không thể nói lên điều gì cả.

- Càn Phong trưởng lão tự mình ra đón, Tinh Phong quả thật là không dám nhận!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Hắn rất hài lòng với thái độ của Càn Phong. Lúc đầu, chỉ một Minh Dương tông chủ tôn kính với hắn thì đã là hiếm có rồi, hiện tại lại là một Cửu Thiên Huyền Tiên, khiến cho hắn trong lòng có một chút đặc ý. Bất quá Trương Tinh Phong cũng đã trải qua việc này nhiều lần, Cửu Thiên Huyền Tiên tôn kính thì cũng chỉ là tôn kính mà thôi.

Trương Tinh Phong dưới sự dẫn đường của Càn Phong, tiến vào cấm địa của Minh Dương tông, kỳ thật cũng chính là nơi mà Càn Phong ở hằng ngày.

Tiến vào bên trong một hoa viên, có cầu nhỏ suối trong, có thỏ trắng cáo hồng cùng nhiều động vật nhỏ đáng yêu khác, chung quanh lại trồng đầy cỏ xanh và hoa hồng, khiến cho Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy thoải mái. Trương Tinh Phong theo Càn Phong đến một ngôi đình nhỏ bên cạnh tiểu kiều, trong đình đặt một bàn đá, hai bên bàn đá là hai chiếc ghế đá. Trương Tinh Phong và Càn Phong lần lượt ngồi xuống.

- Càn Phong trưởng lão chắc hẳn có chuyện gì quan trọng nên mới đến tìm Tinh Phong!

Trương Tinh Phong vừa nói vừa tự rót cho mình một chén trà.

Càn Phong mỉm cười nói:

- Chẳng lẽ Càn Phong không có việc gì thì không thể tìm Tinh Phong chân nhân để nói chuyện hay sao? Dù sao thì tại tu chân giới người có thể nói chuyện thật sự là quá ít!

Càn Phong đột nhiên có chút cảm thán.

Trương Tinh Phong ngẩng đầu nhìn Càn Phong, trong lòng cũng hiểu được một chút. Càn Phong này chính là Cửu Thiên Huyền Tiên, tại tu chân giới,

chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên của mấy đại tông phái khác là có tư cách nói chuyện với hãn mà thôi. Nhưng giữa các đại tông phái này đều có một chút cách trở, bình thường bọn họ làm sao có thể tùy ý gặp mặt? Còn hai Đại La Kim Tiên trong tông phái lại là đồ đệ của hãn, làm sư tôn đương nhiên phải có uy nghiêm của sư tôn, làm sao có thể tùy ý nói chuyện phiếm cùng đồ đệ?

Còn Trương Tinh Phong mặc dù chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng dựa vào thân thể cường hãn cùng với thần khí, thực lực thật sự không dưới Cửu Thiên Huyền Tiên. Hơn nữa trong suy nghĩ của Càn Phong lúc này, Trương Tinh Phong chính là đệ tử của một đại nhân vật. Cùng với truyền nhân của một đại nhân vật nói chuyện, trong lòng hãn thậm chí còn cảm thấy hưng phấn.

Hai người tùy ý nói chuyện phiếm, nói đến tình hình của Thiên Phong, lại nói đến tình trạng của Thiên Tâm tông, rồi lại đến việc kết hôn của đệ tử... vân...vân... Hai người trông giống như như hảo hữu quen biết nhiều năm, nói chuyện trên trời dưới đất, cho đến khi trời tối.

Càn Phong đột nhiên lên tiếng:

- Kỳ thật, lần này mời chân nhân đến đây còn có một chuyện!

Trương Tinh Phong đã nói chuyện khá lâu, đối với Càn Phong cũng có một chút hảo cảm, liền cười nói:

-Ồ, là chuyện gì vậy? Chỉ cần Trương Tinh Phong ta có thể giúp được, nhất định sẽ ra tay!

Càn Phong cười cười nói:

- Kỳ thật cũng không phải là đại sự gì. Chỉ là bốn tông muốn mua một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí của chân nhân mà thôi!

Trương Tinh Phong sửng sốt. Một trăm kiện? Hiện tại cả đỉnh cấp tiên khí của Thiên Tâm tông cộng lại cũng chỉ khoảng hai trăm kiện, chỉ là nhu cầu của Thiên Tâm tông hiện tại cũng không nhiều. Tiên nhân cung phụng đoàn chỉ có ba mươi mấy người, trong đó La Thiên Thượng Tiên cũng chỉ có mười hai người. Mười hai La Thiên Thượng Tiên chỉ cần mười hai kiện đỉnh cấp tiên khí, cộng thêm vài vị trưởng lão của Thiên Tâm tông. Ngoại trừ những người này, đỉnh cấp tiên khí tạm thời không dùng đến.

Lúc này bên người Trương Tinh Phong còn có một trăm mười kiện, hầu hết là gần đây hẩn tiện tay luyện chế.

“Ân, đỉnh cấp tiên khí đối với ta mà nói, tùy ý có thể luyện chế, hơn nữa Thiên Tâm tông hiện tại cũng không cần dùng đến. Thử nghe xem rốt cuộc Càn Phong này muốn làm gì!” Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ.

- Càn Phong trưởng lão, sự thật thì một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí này Thiên Tâm tông của ta có đủ. Chỉ có điều, Minh Dương tông tại sao lại muốn mua nhiều tiên khí một lần như vậy?

Trương Tinh Phong hiển nhiên có chút nghi hoặc.

Càn Phong cười nói:

- Bốn tông mà ta nói, không phải Minh Dương tông tại tu chân giới, mà là tại tiên giới!

Trương Tinh Phong nhíu mày nói:

- Chắc hẳn trưởng lão cũng biết, tại tiên giới cũng có những tông phái chuyên luyện khí, tại sao trưởng lão lại muốn mua hàng của Thiên Tâm tông ta?

- Thứ nhất, Minh Dương tông ta không muốn hao phí nhiều tiên tinh như vậy, dù sao tiên tinh cũng rất trân quý!

Trương Tinh Phong nghe xong liền ngẩn người. Càn Phong này hình như không muốn trả tiên tinh. Chẳng lẽ không muốn mất tiên tinh mà lại muốn tiên khí, có chuyện tốt như vậy ư?

Càn Phong nhìn thấy vẻ mặt khó coi của Trương Tinh Phong, liền lập tức giải thích:

- Vật này ngoại trừ thất đại tông phái, ngay cả Thiên Tiệm thành cũng không có bán. Mà Thiên Tâm tông nếu như muốn phát triển thêm một tầng, vật này nhất định không thể thiếu được!

Càn Phong nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong, có vẻ mười phần tin tưởng.

- Là vật gì? Chẳng lẽ lại là tiên...

Trương Tinh Phong đột nhiên nghĩ đến một thứ mà theo lời Trọng Hoành là chỉ có tại tiên giới, ánh mắt của hắn bỗng nhiên sáng lên. “Nếu như thật sự là thứ đó, nhất định là phải đổi. Cho dù phải đem tất cả đỉnh cấp tiên khí cho hắn ta cũng đổi!”

- Đúng, chính là tiên linh thủy!

Cần Phong nở một nụ cười đầy tự tin nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 23: Kiểm Tiên Lục.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

- Tiên linh thủy? Chính là tiên linh thủy có thể ngưng tụ tiên linh chi thể sao?

Trương Tinh Phong bỗng nhiên bật dậy, ánh mắt nóng bỏng nhìn chăm chăm vào Càn Phong, hắn cuối cùng cũng đã kinh ngạc. Tiên linh thủy này tại tiên giới là thứ vô cùng bảo mật, chỉ khi trở thành tiên nhân mới có thể được ban cho một giọt. Chỉ có điều nếu thật sự muốn hoàn thành tiên linh chi thể thì cần phải có đến ba giọt. Đáng tiếc, chỉ có đệ tử của một số thế lực lớn thì mới có thể một lần có được ba giọt.

Tán tiên sở dĩ phải độ qua ba lần tán tiên chi kiếp thì mới có thực lực của thiên tiên, chính là vì chỉ có độ qua ba lần thiên kiếp tán tiên mới có thể ngưng tụ được tiên linh chi thể. Một lần tán tiên chi kiếp có công hiệu tương đương với một giọt tiên linh thủy. Nếu như sau này đệ tử của Thiên Tâm tông dùng thể thân thạch, mặc dù có thể tiếp tục ở lại tu chân giới để tu luyện, nhưng không có tiên linh thủy thì tốc độ tu luyện cũng sẽ rất chậm, bởi vì tốc độ tụ tập tiên nguyên lực của tiên linh chi thể nhanh hơn rất nhiều.

Càn Phong sớm đã đoán được phản ứng của Trương Tinh Phong, nhàn nhã nâng chén trà lên nhấp một ngụm, trong lòng thầm nghĩ: “Tông phái trên tiên giới hiện giờ cũng có hơn năm trăm Cửu Thiên Huyền Tiên, cứ khoảng mười năm thì lại có một Đại La Kim Tiên đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, cùng với việc ban thưởng cho một số Đại La Kim Tiên, một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí này có lẽ sư môn sẽ dùng được rất lâu. Ha ha ha! Tiên linh thủy đối với những đại thế lực tại tiên giới mà nói căn bản là không đáng tiền. Đệ tử của các thế lực lớn tại tiên giới ngay từ đầu đã được ban cho ba giọt tiên linh thủy, về sau căn bản là không cần tiên linh thủy nữa. Chỉ có những tiên nhân không có địa vị tại tiên giới mới chỉ có được

một giọt, hơn nữa bọn họ căn bản là không thể mua được. Mặc dù giá của nó rất rẻ, một tiên tinh có thể đổi được một trăm giọt tiên linh thủy, nhưng tiên nhân bình thường thì làm sao có thể có được tiên tinh? Hơn nữa, tiên linh thủy tại tiên giới bán mỗi lần đều là một trăm giọt. Ha ha ha!”

“À! Lần này trao đổi với Trương Tinh Phong, nên đưa ra giá như thế nào đây? Có lẽ là một đổi một với tiên tinh hắc cũng sẽ đồng ý, dù sao thì tu chân giới cũng không có tiên linh thủy, cho dù là Thiên Tiệm thành cũng không có. Ân, thật là nhức đầu! Cuối cùng là nên đưa ra giá cả thế nào đây?” Càn Phong vừa uống trà vừa nhíu mày, dường như có chút phiền não. Trương Tinh Phong hiện tại đang rất nôn nóng. Hắc hiện tại đã biết tên Càn Phong này khó ưa như thế nào, đến lúc này mà vẫn còn có thể chậm rãi uống trà, lại còn làm ra vẻ khổ não. Bất quá, Trương Tinh Phong cũng biết, hiện giờ không nên đắc tội với Càn Phong, bởi vì tiên linh thủy đối với Thiên Tâm tông thật sự quá quan trọng. Có thể nói, đó chính là cơ sở quan trọng nhất để Thiên Tâm tông có thể trở thành một tông phái lớn.

Càn Phong sau khi suy nghĩ một lúc lâu mới thanh tỉnh trở lại. Vừa tỉnh táo lại hắc lập tức nhìn thấy Trương Tinh Phong đang nhìn chăm chăm vào mình tựa như một con bò nhìn thấy một tấm vải đỏ, liền sững sờ cười ha hả:

- Ân! Chân nhân, chuyện tiên linh thủy này ngài đã nghĩ kỹ chưa!

Trong lòng hắc cũng đang thầm trách: “Ai nha, mới vừa rồi lại quá cao hứng, suy nghĩ lung tung quên mất cả thời gian, thật là quá thất lễ!”

Trương Tinh Phong hít sâu một hơi, cố gắng thả lỏng cơ thể, tươi cười nói:

- Càn Phong trưởng lão, ta đương nhiên là đã đồng ý rồi, chuyện tốt như vậy chẳng lẽ còn cần phải suy nghĩ hay sao? Ha ha ha! Càn Phong trưởng lão nói đi, giá cả thế nào? Bất quá, ta cũng biết giá cả tại tiên giới, một tiên tinh đổi được một trăm giọt tiên linh thủy, đúng không?

Trương Tinh Phong chớp mắt nhìn thẳng vào Càn Phong.

Càn Phong sững sờ. Trương Tinh Phong không ngờ lại nói cho hắc biết giá cả của tiên linh thủy tại tiên giới. Mà lúc này, Trương Tinh Phong vẫn đang nhìn chăm chăm vào Càn Phong, phảng phất như muốn nói: “Hắc hắc, tiểu tử, huynh đệ ta cũng biết rõ ràng giá cả thị trường. Tiên linh thủy tại tiên

giới cứ một trăm giọt thì đổi được một tiên tinh, hơn nữa đây chỉ là giá cả của tiên giới dành cho những tiên nhân bình thường. Còn với những đại thế lực như Minh Dương tông các người, giá cả lại càng tiện nghi hơn nữa. Tiểu tử người tốt nhất là đừng nên quá tham lam!”

Càn Phong nhất thời trầm mặc, hắn cũng không biết nên nói gì. Vốn hắn đang chuẩn bị lừa gạt Trương Tinh Phong một chút, nhưng hiện tại lại chẳng biết nên làm sao. Chẳng lẽ là nói thật suy nghĩ trong lòng, mười giọt đổi lấy một tiên tinh? Điều này không biết có làm cho Trương Tinh Phong mất hứng hay không? Dù sao thì hậu thuẫn của Trương Tinh Phong cũng quá mạnh mẽ, sư môn cũng đã nói không thể có bất cứ điều gì bất lễ với hắn. Đúng, ngay cả “thất lễ” cũng không được!

- Ha ha, chân nhân quả thật là tin tức linh thông, ngay cả giá cả của tiên giới cũng biết. Ha ha ha!

Càn Phong bên ngoài thì ra vẻ cười nói, nhưng trong lòng thì lại không ngừng suy nghĩ: “Cuối cùng là nên ra giá như thế nào đây, giá nào mới là tốt nhất đây? Khi sư môn mua vào giá cả cũng chỉ là hai trăm giọt đổi một tiên tinh mà thôi. Bây giờ nên làm thế nào, hay là để hắn tự ra giá xem sao!” Càn Phong cuối cùng đã quyết định.

- Chân nhân, ngài cũng đã biết giá cả của tiên giới, vậy thì ngài nói thử xem ta nên ra giá thế nào cho hợp lý? Dù sao thứ này tại tu chân giới cũng rất trân quý!

Càn Phong làm ra vẻ nghiêm túc.

Trương Tinh Phong lập tức suy nghĩ vài phương án, vẻ mặt vẫn không thay đổi, cười nói:

- Ta cũng không thể để Càn Phong trưởng lão chịu thiệt quá nhiều. Như vậy đi, năm mươi giọt đổi một tiên tinh, thế nào?

Dựa theo tính tình của Trương Tinh Phong, sao lại có thể nguyện ý chịu thiệt như vậy? Có điều, tiên linh thủy tại tiên giới quản lý rất nghiêm, căn bản là không cho phép đem xuống tu chân giới. Chỉ có thất đại tông phái dựa vào sự hậu thuẫn của sư môn mới có thể mang xuống.

Càn Phong liền làm ra vẻ phẫn nộ:

- Tinh Phong chân nhân, ngài nghĩ thế nào vậy? Chẳng lẽ ngài cho rằng Càn Phong ta lại tham lam như thế sao? Được rồi, ta quyết định chín giọt đổi một tinh, chỉ cao hơn một chút so với tiên giới, được không?

Trương tinh phong trong lòng vui vẻ, thầm nghĩ: “Càn Phong này thật đáng mặt huynh đệ, không ngờ lại hào phóng như vậy!”

Hắn lập tức nói:

- Được, nếu đã như vậy thì chúng ta lập tức trao đổi đi!

Càn Phong trong lòng thở phào một hơi, thầm nghĩ: “Vậy cũng được, chín giọt đổi một tiên tinh, tính ra vẫn còn lời. Dù sao thì giá thành mua vào cũng là hai trăm giọt đổi một tiên tinh, lợi nhuận cũng hơn gấp đôi rồi!”

Trương Tinh Phong khẽ vung tay lên, lập tức cả hoa viên tràn đầy ánh sáng rực rỡ. Vô số đỉnh cấp tiên khí xuất hiện trong hoa viên, có tiên kiếm vô cùng trân quý, cũng có những binh khí nặng như chùy, thương... nhiều không kể xiết!

Càn Phong há hốc mồm nhìn tất cả. Đỉnh cấp tiên khí! Một trăm kiện!

Càn Phong nói thì dễ dàng, chứ thực ra thì hắn cũng chưa từng thấy qua nhiều tiên khí đến như vậy. Nên biết là trách nhiệm quản lý tiên khí đều thuộc về nhân vật cấp Tiên Quân. Mà đại bộ phận trang bị của Cửu Thiên Huyền Tiên đều là đỉnh cấp tiên khí. Nếu như không phải hắn được phái đến tu chân giới, sư môn làm sao có thể cấp cho hắn một kiện thần khí!

Càn Phong dường như trong nháy mắt ý thức được mặt mũi của mình. Trương Tinh Phong vẫn còn đang ở bên cạnh! Hắn lập tức hít sâu một hơi, xoay người nhìn Trương Tinh Phong, cười nói:

- Thật là không ngờ chân nhân lại mang theo nhiều tiên khí bên mình như vậy, thật sự là làm cho Càn Phong kinh ngạc!

Hắn lập tức bịa ra một nguyên nhân để giải thích cho biểu tình kinh ngạc vừa rồi của mình, quả thật là rất thông minh!

Thế nhưng Trương Tinh Phong trong lòng lại thầm nghĩ: “Hắc hắc, tiểu tử, có phải là chưa từng thấy qua nhiều tiên khí như vậy hay không? Một tiểu tử chưa nhìn rõ đời, còn tưởng ta không biết hay sao!”

Đương nhiên, hắn cũng không muốn khiến Càn Phong mất mặt, lập tức nói:

- Càn Phong trưởng lão, nếu đã như vậy, chúng ta hãy giao dịch đi! Một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí này dựa theo giá cả là một vạn tiên tinh, cũng chính là chín mươi vạn giọt tiên linh thủy.

Trương Tinh Phong trong lòng bắt đầu kích động: “Chín mươi vạn giọt! Một người ba giọt, chừng đó cũng đủ dùng cho ba mươi vạn đệ tử. Làm sao có nhiều đệ tử trở thành tiên nhân như vậy? Thế thân thạch có lẽ cũng không đủ, ba mươi vạn hình như là quá nhiều!”

Càn Phong sau khi nghe Trương Tinh Phong nói mới giật mình. Lúc này hắn mới nhận ra là cần đến nhiều tiên linh thủy đến như vậy: “Ai nha, không được rồi! Vừa rồi ta còn nghĩ là mười giọt đổi một tiên tinh. Cả Minh Dương tông hiện nay cũng chỉ còn tám mươi vạn giọt, phải làm sao đây? Lại không thể thiếu được, nếu không thì còn gì là mặt mũi!” Càn Phong hiện tại thật sự rất đau đầu.

“Ai, vừa rồi còn ra vẻ hào phóng làm gì? Năm mươi giọt đổi một tiên tinh không phải tốt hơn sao? Bây giờ nên làm thế nào đây?” Càn Phong không có biện pháp, đành phải ngược nhìn Trương Tinh Phong, cười gượng nói:

- Thật là xấu hổ quá, thiếu chút nữa ta đã quên mất, bốn tông hiện tại cũng chỉ còn bảy mươi vạn giọt tiên linh thủy mà thôi. Chuyện này... chuyện này...

Càn Phong nói chỉ còn bảy mươi vạn giọt, là vì muốn lưu lại mười vạn giọt cho Minh Dương tông.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng rất nhanh lại cười nói:

- Ồ, thì ra là như vậy! Không sao, ngài cứ đưa cho ta sáu mươi vạn giọt cũng được, còn lại mười vạn giọt cứ lưu lại cho Minh Dương tông đi, sau này còn phải dùng đến!

Sáu mươi vạn giọt có thể đủ cho hai mươi vạn tiên nhân sử dụng, như vậy cũng đủ rồi!

Càn Phong vừa nghe, trong lòng cảm thấy có chút xấu hổ. Trương Tinh Phong đã nghĩ tốt cho hắn, lưu lại cho hắn mười vạn giọt, vậy mà vừa rồi hắn còn giấu đi mười vạn giọt, trong lòng cảm thấy áy náy, lập tức nói:

- Sao có thể như vậy được? Làm sao có thể để cho chân nhân chịu thiệt nhiều như vậy chứ? Chân nhân nếu có yêu cầu gì xin hãy nói ra, xem thử

bốn trưởng lão có thể giúp được gì hay không. Dù sao thì bốn trưởng lão tại tu chân giới cũng có chút thực lực!

Càn Phong nói như vậy chỉ muốn trong lòng yên ổn một chút.

Trương Tinh Phong vừa nghe, liền nghĩ đến đại ca Lang Phong. Lang Phong cần nhất bây giờ chính là một quyển bí tịch để tu thành kiếm tiên. Hắn liền quay sang nói với Càn Phong:

- Càn Phong trưởng lão, nói thật, ta thật sự là có chuyện muốn nhờ trưởng lão giúp đỡ!

- Có chuyện gì xin chân nhân cứ nói. Chỉ cần có thể ta nhất định sẽ giúp!

Càn Phong hiện tại cũng rất cao hứng. Lần này dùng sáu mươi vạn giọt tiên linh thủy đổi được một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí, sư môn nhất định sẽ trọng thưởng cho hắn.

- Ta có một nghĩa huynh, huynh ấy hiện tại đang tu luyện nhân khí song tu. Là một huynh đệ, ta muốn huynh ấy tu thành kiếm tiên!

Trương Tinh Phong trong lòng có chút khó chịu, chuyện của đại ca hắn đã làm hắn phiền não bấy lâu nay. Kiếm tiên bí tịch, làm sao mới có thể tìm được đây?

Càn Phong vừa nghe, liền nhíu mày. Trương Tinh Phong nhìn thấy thế, trong lòng liền trầm xuống, việc này hình như có chút phiền toái.

- Càn Phong trưởng lão, chỉ cần làm xong việc này, cho dù là cấp cho ngài thêm 100 kiện đỉnh cấp tiên khí cũng được!

Trương Tinh Phong ra một cái giá thật cao, hy vọng có thể lay động được Điền Nan.

Càn Phong cuối cùng cũng có quyết định, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Chân nhân, ta cũng biết tâm tình của ngài lúc này. Nhân khí song tu quả thật là chỉ có tu kiếm tiên mới có thể thay đổi được vận mệnh. Kiếm tiên tại tiên giới cũng cực kỳ lợi hại, có điều bọn họ cũng là những người nghèo khổ nhất, bởi vì tu luyện kiếm tiên phải hao tổn rất nhiều tiên tinh, so với tiên nhân cùng thực lực thì phải tốn hơn gấp mười lần.

- Mặc dù kiếm tiên khi tu luyện được một thành thì sẽ có được thực lực của Đại La Kim Tiên, nhưng tại tiên giới cũng rất ít người tu luyện, bởi vì Đại La Kim Tiên tại tiên giới cũng không có tác dụng bao nhiêu. Tiên nhân bình

thường đều lựa chọn tiêu hao mười vạn năm tu luyện để đạt đến Đại La Kim Tiên chứ không tu luyện kiếm tiên. Dù sao thì tiên tinh cũng rất trân quý, mà tu kiếm tiên thì lại cần dùng rất nhiều tiên tinh.

- Nhưng cho dù là như thế, không hiểu sao giá cả của kiếm tiên bí tịch ở “Tiên Quyết Thiên các” tại tiên giới lại rất cao, phải mất một ngàn tiên tinh mới mua được một quyển!

Nói đến đây, Càn Phong cũng có chút khó hiểu, kiếm tiên bí tịch sao lại có giá cao như vậy?

Trương Tinh Phong vừa nghe, lập tức nói:

- Mua, mua, mua! Đương nhiên là ta mua! Một ngàn tiên tinh? Được, được, được! Ta mua, ta sẽ mua!

Trương Tinh Phong dường như không còn khống chế được tâm tình của mình. Nguy cơ bao lâu nay của đại ca đã có thể giải quyết, hắn làm sao có thể không kích động?

Càn Phong sững sốt nhìn biểu tình của Trương Tinh Phong: “Ta cũng không nói là để cho hắn tốn một ngàn tiên tinh cơ mà, dù sao thì bên người ta cũng có một quyển. Có điều...”

- Được rồi, Tinh Phong chân nhân, đã như vậy thì ta sẽ giúp người. Chỗ của ta còn có một quyển kiếm tiên bí tịch. Bất quá, nếu như chân nhân muốn chọn lựa, hay là đợi một đoạn thời gian nữa, khi ta trở về tiên giới sẽ mua giúp ngài một quyển!

Những Cửu Thiên Huyền Tiên như Càn Phong cũng thường xuyên phải đi lại tiên giới, dù sao thì bọn họ cũng có tình diệu. Thế nhưng bọn họ cũng chỉ dám len lén mà đi, bởi vì thông đạo đến tiên giới bên trong Tử Vực là do bảy đại môn phái phân biệt canh giữ. Mà quy định tại tiên giới rất rõ ràng, bọn họ có thể từ tiên môn đến tu chân giới, nhưng nếu từ tu chân giới trở về tiên môn, thì sẽ không thể trở về tu chân giới được nữa.

Trương Tinh Phong sao có thể chờ đợi được, ai biết tên Càn Phong này khi nào mới trở về tiên giới? Hắn liền tiện tay lấy ra một ngàn tiên tinh, tự hồ một điểm cũng không quan tâm.

Càn Phong trợn mắt nhìn Trương Tinh Phong. Một ngàn tiên tinh! Càn Phong hắn tốt xấu gì cũng là Cửu Thiên Huyền Tiên, nhưng một năm cũng

chỉ được sư môn cấp cho một khối tiên tinh, bởi vì tiên tinh thật sự quá hiếm hoi. Lần trước khi hần trở về tiên giới, đã được sư môn cấp cho một lần tiên tinh của một vạn năm tu luyện. Nhưng Cửu Thiên Huyền Tiên tu luyện hao tổn tiên tinh rất nhanh, bình thường một năm phải cần đến vài khối. Càn Phong cũng chỉ có thể tự mình tiết kiệm, một năm dùng một khối, sau đó lại hấp thu thiên địa linh khí. Dù sao thì những sư huynh đệ của hần đều làm như vậy.

“Nhanh như vậy đã có một ngàn tiên tinh! Cái này, cái này... không cần cũng không được rồi!” Càn Phong lập tức nhận lấy tiên tinh, kìm nén sự kích động trong lòng, từ bên trong trữ vật thủ trục của mình lấy ra một khối ngọc giản.

Trương tình phong lập tức nhận lấy. Thần thức đảo qua, lập tức có ba chữ chữ lớn xuất hiện trong đầu.

“Kiếm tiên lục!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 24: Thượng Đẳng Tiên Nhân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong sau khi tìm được “Kiếm Tiên lục”, trong lòng vô cùng kích động: “Kiếm Tiên lục, kiếm tiên lục, ha ha ha... Lang phong đại ca, huynh cũng có thể trở thành kiếm tiên rồi... Ha ha ha...” Lúc này hẳn cũng có một chút thất lễ.

Trương Tinh Phong vẫn luôn để chuyện của Lang Phong trong lòng. Từ khi Lang Phong nhân khí song tu đến nay, không lúc nào hẳn không lo lắng. Hiện tại, cuối cùng cũng đã có thể giải quyết được mọi chuyện.

- Càn Phong trưởng lão, thật sự rất đa tạ! “Kiếm tiên lục” này đối với ta thật sự rất quan trọng. Đại ca ta nếu như không có nó thì nguy cơ tiềm ẩn sẽ vĩnh viễn không thể diệt trừ.

Trương tinh phong cảm thán nói.

Càn Phong chợt cười nói:

- Ha ha... Tinh phong chân nhân, ta cuối cùng cũng biết vì sao mà ba vị Tiên Đế tại tiên giới lại bán bí tịch kiếm tiên với giá cao như thế rồi! Ha ha... Những vị Tiên Đế đó có lẽ chính là nhắm vào những người tu luyện nhân khí song tu. Đây không phải là đánh vào điểm yếu của người ta sao? Giá cả cho dù có cao, nhưng chỉ cần những tiên nhân này tu luyện nhân khí song tu, bọn họ nhất định sẽ mua... Ha ha ha...

Trương tinh phong vừa nghe, cũng cảm thấy có lý. Những Tiên Đế chính là nhìn ra được, nếu đã đi theo con đường nhân khí song tu, nhất định phải dựa vào kiếm tiên bí tịch, cho nên mới ra giá cao như vậy. Bất quá, Trương Tinh Phong cũng không hề có khái niệm về giá cả bí tịch tại tiên giới. Một ngàn tiên tinh đổi lấy một phần “kiếm tiên lục” thì có đắt không? Trương Tinh Phong không cho rằng là đắt.

- Chân nhân xin hãy chờ một chút, ta sẽ lệnh cho Kích Vu đem tiên linh thủy đưa đến cho ngài.

Càn Phong nói xong liền nhắm 2 mắt lại. Trương Tinh Phong cũng biết hần đang dùng thần thức truyền âm, đem thanh âm của mình trực tiếp truyền vào trong đầu đối phương

Đột nhiên, bên ngoài vang lên một thanh âm.

- Càn Phong huynh, Vu đồng mạo muội đến đây bái phỏng!

Thanh âm trực tiếp truyền đến hoa viên.

Càn Phong sửng sốt, sau đó lại nhướng mày. Mình đang cùng với Trương Tinh Phong bí mật giao dịch, Tên Vu Đồng của Thiên Long phái này tại sao lại đến? Có điều, thế lực của Thiên Long phái cũng lớn hơn Minh Dương tông một chút, cho nên hần cũng không muốn cự tuyệt.

- Xin Vu Đồng huynh chờ một chút, Càn Phong sẽ lập tức ra nghênh đón!

Nói đoạn, Càn Phong lập tức truyền âm lệnh cho Kịch Vu nhanh chóng đem tiên linh thủy đến.

Chỉ thấy Kịch Vu từ ngoài cửa đi vào, thân ảnh liên tục lóe lên, trong nháy mắt đã đến bên cạnh Càn Phong. Hần vung tay lên, một bình ngọc liền xuất hiện trên bàn. Trương Tinh Phong lập tức thu vào bên trong Thiên Vũ, dùng thần thức kiểm tra một chút.

Một hạt cát, một thế giới! Thần thức dò tìm của Trương Tinh Phong đã đạt đến cảnh giới vi mô, trong nháy mắt đã đếm được số lượng tiên linh thủy bên trong ngọc bình. Sáu mươi vạn giọt, không hơn không kém!

- Không cần Càn Phong huynh nghênh đón, Vu Đồng sẽ tự vào, ha ha ha...

Theo tiếng cười lớn, Vu Đồng đã xuất hiện ngoài cửa hoa viên .

Càn Phong âm thầm thở phào nhẹ nhõm. Chỉ thiếu chút nữa là đã bị phát hiện! Cũng may, Kịch Vu lần này hành động rất nhanh, phát huy thực lực của Đại La Kim Tiên, cho nên mới không bị Vu Đồng phát hiện.

Càn Phong trong lòng lại cảm thấy tức giận. Tên Vu Đồng chưa được cho phép đã tiến vào, rốt cuộc là hần muốn gì?

“Không phải chỉ là Tiên Đế mà người phục vụ tại tiên giới có thế lực lớn hơn tiên giới tứ tông chúng ta một chút thôi sao? Hừ, nếu như người cùng với ta ám đấu thì chưa chắc đã là đối thủ của Càn Phong ta đâu!” Mặc dù Càn Phong rất tin tưởng, nhưng hần cũng không biểu hiện ra ngoài, lập tức bước ra nghênh đón:

- Vu Đồng huynh sao lại vội vàng như thế?

Vu Đồng không hề để ý đến Càn Phong, mà lại đi đến trước mặt Trương Tinh Phong:

- Tinh phong chân nhân quả nhiên ở đây, làm Vu Đồng phải tìm kiếm thật lâu. Nghe vị Long trưởng lão nói ngài đã đến Minh Dương tông, Vu Đồng mới tìm đến nơi này!

- Càn Phong huynh, rốt cuộc là có chuyện gì mà lại mời Tinh Phong chân nhân đến nơi này. Có chuyện gì mà Càn Phong huynh không thể trực tiếp đi tìm Tinh Phong chân nhân sao?

Vu đồng liền lên tiếng đả kích, trực tiếp ám chỉ Càn Phong là người quá mức cao ngạo, không ngờ lại bắt Trương Tinh Phong phải đến tìm hãn.

Càn Phong trong lòng tức giận, tên Vu Đồng này rõ ràng là muốn phá hỏng quan hệ của hãn với Trương Tinh Phong. Vu Đồng hiện tại tự mình tìm đến đây, chính là muốn ám chỉ: “Càn Phong tiểu tử, nhìn thấy không? Huynh đệ ta chính là tự mình tìm đến, còn người làm như vậy không phải là xem thường Tinh Phong huynh đệ hay sao?”

Càn Phong lập tức xoay người muốn giải thích cho Trương Tinh Phong. bất quá, Vu Đồng cũng không để cho hãn cơ hội.

Vu Đồng nhìn Trương Tinh Phong, lập tức nói:

- Tinh Phong chân nhân, Vu Đồng ta tìm ngài quả thật là khổ cực mà!

Lời này vừa nói ra, Trương Tinh Phong liền cảm thấy nổi cả gai ốc. Tên Vu Đồng này không ngờ lại có thể bỏ qua mặt mũi của Cửu Thiên Huyền Tiên nói những lời như vậy.

Nhưng đồng thời hãn cũng có chút nghi hoặc, liền lên tiếng hỏi:

- Vu Đồng trưởng lão vì sao lại vội vã tìm Trương Tinh Phong ta như vậy?

Vu Đồng dường như có chút tức giận:

- Tinh Phong huynh đệ cũng thật là... Lần trước đã nói là đợi khi Thiên Phong xây dựng xong sẽ đến Thiên Long phái làm khách, vậy mà đến bây giờ cũng chưa chịu đi. Ngài không đi thì Vu Đồng đành phải tự đi tìm ngài vậy!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy buồn cười, Vu Đồng này quả thật là rất có ý tứ. Lần trước mình nói như thế chẳng qua chỉ là thuận miệng mà

thôi, bây giờ cũng đã quên mất rồi.

Vu Đồng đột nhiên nghiêm túc nói:

- Lần này ta đến đây là có một chuyện vô cùng quan trọng muốn bàn với Tinh Phong chân nhân!

Càn Phong khẽ nhíu mày, hẳn cảm thấy Vu Đồng lần này đến đây có chút bất thiện.

Trương Tinh Phong trái lại cảm thấy rất hứng thú, cười hỏi:

-Ồ, không biết Vu Đồng trưởng lão có chuyện gì quan trọng như vậy? Tinh Phong hiện tại quả thật muốn biết!

Vu Đồng đột nhiên nở một nụ cười thần bí, chậm rãi nói:

- Không biết Tinh Phong chân nhân đã nghe qua chuyện về ‘thượng đẳng tiên nhân’ hay chưa?

Trương tinh phong nhíu mày lắc đầu. Càn Phong ở bên cạnh dường như cũng biết Vu Đồng muốn nói gì, hẳn kinh dị nhìn Vu Đồng, vẻ mặt có vẻ rất khó tin.

Vu Đồng liền giải thích:

- Thượng đẳng tiên nhân cũng chính là thượng đẳng nhân trên tiên giới, có ý nghĩa giống như ‘quý tộc’ tại phạm nhân tinh cầu vậy!

Nói đến đây, Trương Tinh Phong liền cảm thấy kinh ngạc. Quý tộc! Xưng hô này hẳn đương nhiên là thập phần quen thuộc. Kiếp trước khi mới bắt đầu buôn bán hẳn cũng thường xuyên có quan hệ với quý tộc. Quyền thế của quý tộc hẳn hoàn toàn hiểu rõ, tuyệt đối là vượt trên người khác.

Quý tộc giết bình dân, chỉ bị xử phạt một chút mà thôi. Còn bình dân giết quý tộc, có tru di cửu tộc cũng không đủ. Quý tộc tại bất cứ phương diện gì nào đều đề trên đầu trên cổ của bình dân.

- Tiên giới cũng có “quý tộc”?

Trương tinh phong nghi hoặc hỏi. Hẳn hiển nhiên rất khó tưởng tượng, tại địa phương giống như tiên giới cũng tồn tại khái niệm “quý tộc”. Mặc dù được gọi là “thượng đẳng tiên nhân”, bất quá không phải cũng là quý tộc hay sao?

Càn Phong đứng bên cạnh liền lên tiếng:

- Đúng vậy, tiên giới đúng là có danh hiệu thượng đẳng tiên nhân. Tại tiên giới, thượng đẳng tiên nhân được chỉ làm ba loại, tử tinh tiên nhân, ngân nguyệt tiên nhân và kim dương tiên nhân. Tại các thế lực lớn, Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường đều là tử tinh tiên nhân, Tiên Quân bình thường là ngân nguyệt tiên nhân, còn Tiên Đế chính là kim dương tiên nhân. Còn một số tiên nhân tại các tông phái nhỏ, hoặc là không có tông phái thì phải đạt đến Tiên Quân mới có thể nhận được danh hiệu tử tinh tiên nhân, đạt đến Tiên Đế mới nhận được danh hiệu ngân nguyệt tiên nhân!

Trương tinh phong nghe đến đến, trong lòng chấn động: “Xem ra những danh hiệu này được dùng trong cả tiên giới, mà quyền lợi của ‘thượng đẳng tiên nhân’ chắc chắn không phải nhỏ!”

Trương tinh phong nhớ đến đặc quyền quý tộc tại phàm nhân tinh cầu, trong lòng âm thầm muốn đạt được danh hiệu “thượng đẳng tiên nhân” này.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong bỗng nhớ đến một việc. Lần trước khi Kích Phương đến tìm hắn, chính là đang mặc tử y tinh la, dường như rất phù hợp với danh hiệu “tử tinh tiên nhân”. Nhưng Kích phương không phải chỉ mới là Đại La Kim Tiên thôi sao?

Trương tinh phong mang theo nghi hoặc quay sang hỏi Càn Phong:

- Lần trước, ta nhìn thấy Kích Phương hắn mặc một kiện y phục có tên là “tử y tinh la”. Kiện y phục đó có phải là tượng trưng cho “tử tinh tiên nhân” hay không? Hơn nữa, nếu đúng là như thế, vậy Kích Phương không phải chỉ mới là Đại La Kim Tiên hay sao?

Càn Phong liền giải thích:

- Tiên giới đối với những tiên nhân tại tu chân giới chúng ta chính là có ưu tiên, có lẽ là vì tại tu chân giới tốc độ tu luyện quá chậm. Tiên giới đã phong cho bảy vị Cửu Thiên Huyền Tiên tại tu chân giới là ngân nguyệt tiên nhân, mười bốn vị Đại La Kim Tiên là tử tinh tiên nhân!

Nói đến đây, Càn Phong cũng có chút kiêu ngạo. Những tiên nhân được phái đến tu chân giới bọn họ đều được đãi ngộ cao hơn một bậc, chẳng những địa vị được đề cao mà còn được ban cho một kiện thần khí. Đãi ngộ này chỉ có Tiên Quân mới có mà thôi.

Trương tinh phong gật đầu ra vẻ đã hiểu rõ.

Vu Đồng đột nhiên nói vào chuyện chính:

- Tinh phong chân nhân, lần này Vu Đồng ta đến đây chính là vì chuyện này. Tinh Phong chân nhân mặc dù chỉ là Đại La Kim Tiên, nhưng thực lực có lẽ cũng không thua kém Cửu Thiên Huyền Tiên. Mà sư tổ của tông phái ta là Thiên Đế bệ hạ cũng là bạn tốt của sư tôn. Lần này, Thiên Đế bệ hạ tự mình hạ lệnh, phong cho chân nhân làm tử tinh tiên nhân!

Càn Phong chế nhạo nói:

- Thiên Đế lão nhân gia từ lúc nào lại trở thành bạn tốt của sư tôn Tinh Phong chân nhân vậy? Càn Phong ta ở tại tiên giới mấy trăm vạn năm nay cũng chưa từng nghe nói đến!

Vu Đồng nghe được trong lòng tức giận. Vừa rồi hắn nói như vậy chẳng qua cũng chỉ là muốn thiết lập mối quan hệ tốt với Trương Tinh Phong mà thôi. Chính như Càn Phong nói, Thiên Đế quả thật không phải là hảo hữu của “người đó”.

Trương tinh phong cũng không để ý đến quan hệ giữa Càn Phong và Vu Đồng, trong tai hắn chỉ nghe được câu “phong cho chân nhân là tử tinh tiên nhân!”

Trương tinh phong cả người chấn động, hắn cũng nghe được tất cả những lời nói vừa rồi. Ít nhất hắn cũng biết được một điểm, bất kể là dựa vào cái gì, hắn cũng chưa đủ tư cách để tiếp nhận danh hiệu tử tinh tiên nhân này. Đầu tiên, hắn là tiên nhân của tu chân giới, hơn nữa cũng không phải là do tiên giới phái xuống. Cũng giống như Tử Hà cảnh có ba vị Đại La Kim Tiên, vị thứ ba là do tu luyện mà thành, cho nên cũng không có được danh hiệu tử tinh tiên nhân. Đại La Kim Tiên tu luyện tại tu chân giới của Tử Hà cảnh cũng không có, hắn dựa vào cái gì mà nhận được danh hiệu này?

Thứ hai, cho dù Trương Tinh Phong hắn ở tiên giới thì cũng chỉ là một nhân vật nhỏ không môn phái, phải đạt đến thực lực của Tiên Quân mới có thể nhận được danh hiệu tử tinh tiên nhân. Hiện tại hắn chỉ là Đại La Kim Tiên, dựa vào đỉnh cấp thần khí và công kích vật lý đặc biệt mới đạt đến thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên.

Kỳ thật Trương Tinh Phong còn không biết một điểm, danh hiệu này căn bản không phải chỉ có thực lực là có thể đạt được, ngoài ra còn phải cần đến

thân thỉnh của ba vị tiên đế hoặc tứ đại tiên tông. Mà thân thỉnh này chính là phải cần một số lượng lớn tiên tinh.

Càn Phong nhìn về phía Vu Đồng, trong mắt có một tia kính nể: “Thiên Đế thật sự là lợi hại, tùy ý một tông trong tứ đại tiên tông, mười năm mới có được hai danh ngạch ‘tử tinh tiên nhân’. Ngàn năm mới có một danh ngạch ‘ngân nguyệt tiên nhân’. Mà ba vị Tiên Đế cũng chỉ nhiều hơn một chút mà thôi. Tất nhiên là cần phải đạt đủ thực lực thì mới có được danh hiệu đó. Chẳng hạn như Minh Dương tông, nếu như trong mười năm chỉ có một Đại La Kim Tiên đạt đến Cửu Thiên Huyền Tiên, vậy thì danh ngạch còn sót lại cũng sẽ bị bỏ qua. Đương nhiên người cũng có thể cấp cho một số Tiên Quân không có thể lực!”

Hiện tại, Thiên Đế chính là đã đem một trong ba danh ngạch của mười năm cấp cho Trương Tinh Phong (danh ngạch của tam đại tiên đế nhiều hơn so với tứ đại tiên tông một chút)

- Thiên Đế lão nhân gia người có phải là hơi quá tay không? Mặc dù Tinh Phong chân nhân thực lực cũng tương đối lợi hại, miễn cưỡng cũng có thể coi là Cửu Thiên Huyền Tiên, nhưng mà chân nhân cũng không phải là người của bảy đại thế lực, ít nhất phải đạt đến Tiên Quân thì mới có tư cách này. Chẳng lẽ Thiên Đế đã quên mất “tiên giới hiệp định”!

Càn Phong lên tiếng chất vấn.

“Ha ha ha...” Vu Đồng ngửa mặt lên trời cười lớn:

- Càn Phong ơi là Càn Phong, chẳng lẽ ngươi cho rằng Tinh Phong chân nhân là người vô tông vô phái, hoặc là người của một thế lực nhỏ hay sao? Chẳng lẽ ngươi cho rằng sư tôn của Tinh Phong chân nhân chỉ đại biểu cho một thế lực nhỏ thôi sao? Cho dù thế lực đó chỉ có một mình sư tôn của Tinh Phong chân nhân! Càng huống chi, hảo hữu của sư tôn Tinh Phong chân nhân chính là đại nhân vật mà ngươi không thể tưởng tượng được đâu! Vu Đồng cười lạnh nhìn Càn Phong.

Càn Phong đột nhiên ngẩn người. Mặc dù tiên giới cho đến bây giờ cũng chỉ có bảy đại thế lực, thế nhưng cũng không ai dám xem sư tôn của Trương Tinh Phong là nhân vật của một thế lực nhỏ. Tại bảy đại thế lực, mỗi người đều xem thế lực của sư tôn Trương Tinh Phong là tối cao trong lòng mình.

Một số người có tu vi mấy trăm vạn năm tại tiên giới đều cho rằng: “Hừ! Bảy đại thế lực có tư cách so sánh với ‘người đó’ hay sao?”

Thế lực do sư tôn của Trương Tinh Phong đại biểu đã vượt qua cấp bậc của bảy đại thế lực, đã đạt đến vị trí siêu nhiên!

- Càn Phong, người nói xem Tinh Phong chân nhân có tư cách nhận được danh hiệu tử tinh tiên nhân này không?

Vu đồng có chút đắc ý, hắc trong lòng quả thật rất bội phục quyết định của thiên đế bệ hạ: “Ha ha ha... Nếu như Thiên Long phái chúng ta có thể làm cho ‘người đó’ ủng hộ một chút thôi, hừ, cho dù là Tử Vi đại đế hay là Thanh đế cũng phải tránh qua một bên. Đệ nhất thế lực khẳng định chính là Thiên Long phái!”

Càn Phong nghe được câu hỏi của Vu Đồng, cũng không nói gì. Đột nhiên hắc ý thức được có điều không ổn. Cho đến bây giờ hắc vẫn nghi ngờ về tư cách nhận được danh hiệu tử tinh tiên nhân của Trương Tinh Phong. Liệu Trương Tinh Phong có vì điều này mà tức giận?

Càn Phong trong lòng lo lắng, lập tức đảo mắt nhìn lại.

Mà Trương Tinh Phong lúc này lại lạnh nhạt cười, ngồi một bên uống trà, dường như một điểm cũng không để ý chung quanh xảy ra chuyện gì.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 25: Trọng Huyền Hộ Tỹ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong mỉm cười. Từ đầu đến cuối hắn chỉ mỉm cười, không hề có một vẻ mặt khác. Cho dù là lúc tiếp nhận “tử y tinh la” từ tay của Vu Đồng, hắn vẫn cứ mỉm cười. Bất quá, khi đó trong mắt của hắn thoáng hiện lên một tia quang mang thần bí. Có lẽ Vu Đồng khi quan sát thấy, có thể hiểu được tia quang mang thần bí đó đại biểu cho cái gì.

- Được rồi, hai vị trưởng lão, Tinh Phong xin phép cáo từ, trong “Thiên Phong” còn có một số việc!

Trương Tinh Phong vẫn mỉm cười, chấp tay mà đi.

Kiên Phong và Vu Đồng hai người đều ngạc nhiên nhìn nhau. Hôm nay hai người bọn họ chính là đang âm thầm đấu tâm kế. Đấu lâu như vậy, đối với Cửu Thiên Huyền Tiên như bọn họ mà nói, quả thật là hết sức khó khăn. Hai nhân vật đứng đầu tu chân giới cùng đấu tâm kế với nhau trong một khoảng thời gian dài như vậy, tâm thần đều có chút mệt mỏi.

Trương Tinh Phong thả mình theo cơn gió, ngự không mà đi. Lúc này trời đã tối, trên thiên không, một vầng trăng sáng tản mát ra những tia quang mang màu bạc, chiếu rọi khắp không gian, khiến cho cả thiên địa trở thành một phiến màu trắng bạc. Ánh sáng đó hợp cùng với ngũ quang thập sắc phát ra từ các kiến trúc được bố trí các loại pháp thuật cấm chế của các tu chân giả, khiến cho không gian trở nên vô cùng rực rỡ.

Chợ đêm rộn ràng nhộn nhịp, hấp dẫn vô số tu chân giả. Cũng chỉ có buổi đêm tại ngũ đại thánh thành mới có khung cảnh như thế này. Trương Tinh Phong lúc này tâm tình rất tốt, phi thường tốt. Lần này đến Minh Dương tông, đầu tiên là thu được kiếm tiên lục, giúp Lang phong đại ca giải quyết vấn đề. Tiếp đó theo lại thu được sáu mươi vạn giọt tiên linh thủy, từ nay về sau, đệ tử của Thiên Tâm tông và tán tiên có thể dựa vào nó để ngưng tụ thành tiên linh chi thể. Thứ ba, chính là được trở thành “quý tộc” của tiên

giới, tử tinh tiên nhân. Nghĩ đến đặc quyền của quý tộc tại các phàm nhân tinh cầu, Trương Tinh Phong có thể nghĩ ra một số đặc quyền của “tử tinh tiên nhân” tại tiên giới. Sau khi trở thành tử tinh tiên nhân, trong lòng hắn đã có một kế hoạch “nhỏ nhỏ”, bất quá bây giờ vẫn chưa phải là lúc để áp dụng.

“Tu chân giới? Ha ha... Trương Tinh Phong ta kiếp trước khổ tu ba ngàn sáu trăm năm, cũng chỉ có thể giúp cho Thiên Tâm tông duy trì cấp bậc của một tông phái bình thường. Không nghĩ tới sau khi chuyển thể trọng tu, chỉ mất hơn một trăm năm lại có thể trở về tu chân giới, hơn nữa công lực còn cao hơn lúc trước rất nhiều, lại còn tu luyện được rất nhiều công pháp cường đại. Thần khí? Chú Tiên quyết? Chú Thần Chân Giải? Ma tinh? Tinh diệu? Lục Chuyển Huyền Thân quyết? Tiên thiên hỏa linh thân? Ha ha...” Trương Tinh Phong cũng không biết vì sao, buổi tối hôm nay hắn luôn có một loại cảm giác không cười thì không được.

“Ha ha ha... Ha ha ha ha...”

Buổi tối hôm đó, hầu như tất cả tu chân giả đều nghe thấy trên bầu trời của Minh Linh thánh thành phát ra tiếng cười vô tận. Trong tiếng cười có vui sướng, có điên cuồng, có đấu tranh, có giải thoát, có phát tiết, có không linh...

Trương Tinh Phong cũng không biết vì sao hắn lại cười. Hắn chỉ biết là hắn rất muốn cười, đem tất cả tình cảm trong lòng theo tiếng cười phát tiết ra ngoài...

Bất giác, Trương Tinh Phong đã bay ra khỏi Minh Linh tinh, đi vào hư không.

Bỗng nhiên, Trương Tinh Phong ngừng lại, trên mặt có vẻ thỏa mãn, giải thoát.

“Công thành danh toại? Giấc mộng thành hiện thực? Đã bao nhiêu năm, bao nhiêu năm rồi, hơn ba ngàn năm nửa đêm tỉnh giấc, chỉ vì muốn làm cho Thiên Tâm tông trở thành một tông phái lớn. Vậy mà hiện tại lại có thể dễ dàng thực hiện. Tiên linh thủy, chính là tiên linh thủy, Thiên Tông ta có thể trở thành siêu đại tông phái rồi sao? Có Tiểu Long, lại có thêm một giao long do Tiểu Long vừa mới tìm về. Giao long đó chỉ còn cách Hóa Hình kỳ

một bước mà thôi, chỉ cần cấp cho nó một viên nội đan của rồng, có lẽ nó sẽ lập tức thoát thai hoá cốt, hoàn toàn đạt đến cảnh giới Đại La Kim Tiên!”

Trương Tinh Phong đột nhiên mở rộng hai tay, lần đầu tiên đem toàn bộ thực lực của mình bắt đầu bạo phát. Thiên hỏa phát ra bên ngoài cơ thể không ngừng thiêu đốt, vô cực lực cũng trong nháy mắt dung nhập vào bên trong. Thiên hỏa càng lúc càng dữ dội, tinh không vô tận bị thiên hỏa thiêu đốt trở nên vụn vụn.

“Hát!” Trương Tinh Phong trong mắt thần quang bạo thiểm, thân thể cường hãn cũng bắt đầu bạo phát lực lượng cường đại. Thân hình chuyển động, liền ma sát kịch liệt với không khí phát ra những thanh âm “vù vù” đáng sợ. Chung quanh thân thể của hắn có thể thấy được những “gợn sóng” đang hình thành.

“Ha ha, sau khi giao long kia hoá hình, Thiên Tâm tông ta sẽ có ba vị Đại La Kim Tiên, mà thực lực của Trương Tinh Phong ta hoàn toàn có thể liều mạng với Cửu Thiên Huyền Tiên. Tên Điền Nan kia là kẻ mạnh nhất trong bảy đại Cửu Thiên Huyền Tiên tại tu chân giới, nhưng cũng chỉ có thể đánh ngang tay với ta. Trương Tinh Phong ta còn phải sợ gì!” Trương Tinh Phong điên cuồng cười lớn, hữu quyền mạnh mẽ đánh về hướng một khối vụn thạch ở phía xa.

Quyền kinh cường đại khiến cho không gian vụn vụn, thiên hỏa vô tận khiến cho tinh không e sợ.

“Oanh!”

Thiên thạch phát ra một tiếng rên thống khổ, địa phương bị oanh kích trong nháy mắt nổ tung thành từng mảnh vụn. Những nơi mà thiên hỏa đi qua, tất cả đất đá đều hoá thành tro bụi...

“Siêu đại tông phái, siêu đại tông phái, ha ha ha... Lịch sử của thất đại tông phái tại tu chân giới sẽ do Trương Tinh Phong ta viết lại. Kẻ nào dám ngăn cản ta sẽ phải chết!” Trương Tinh Phong điên cuồng công kích về phía tinh không.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong ngừng lại, hai giọt lệ trong mắt chảy ra: “Sự phụ, đồ nhi cuối cùng đã hoàn thành giấc mộng của biết bao đời đệ tử Thiên Tâm tông, rốt cuộc đã hoàn thành rồi!”

Vẻ mặt Trương Tinh Phong bỗng nhiên trở nên yếu đuối: “Sư phụ, người có biết không? Con rất sợ hãi. Khi Tử Hà cảnh công kích Thiên Tâm tông, con đã rất sợ hãi. Mặc dù con biết trận pháp do mình bố trí rất lợi hại, nhưng con cũng biết Tử Hà cảnh tại tiên giới chính là đệ nhất thế lực. Con rất lo lắng rằng bọn họ có phương pháp phá trận, con lo lắng bọn họ sẽ giết hết đệ tử của Thiên Tâm tông. Vì vậy con chỉ có thể phá hủy phân bộ của bọn chúng, giết chết hạch tâm đệ tử để uy hiếp bọn chúng!” Trương Tinh Phong lúc này có vẻ rất hung ác.

“May mắn là trận pháp này quả nhiên lợi hại, không hổ là mật trận của huyết sát môn. Mà con cùng với tên Điền Nan kia cũng đánh ngang tay.” Trương tinh phong trên mặt lại hiện ra vẻ kiêu ngạo.

Đột nhiên hắn lại mỉm cười: “Sư phụ, mọi chuyện càng lúc lại càng có ý tứ. Bọn Điền Nan kia lại cho rằng con là đệ tử của một nhân vật truyền thuyết nào đó, hiện tại đối với con đều tôn kính. Chỉ mới vừa rồi thôi, tên Vu Đồng Cử Thiên Huyền Tiên của Thiên Long phái tại tu chân giới đã đưa cho con một kiện tử y tinh la. Mà Thiên Đế của hắn cũng đã phong cho con làm “tử tinh tiên nhân.” Trương Tinh Phong lúc này đã cao hứng đến mức không còn biết chuyện gì.

“Tiên linh thủy, có tiên linh thủy, điều này nói lên những đệ tử không lên tiên giới cũng có thể rất nhanh thành tựu tiên linh chi thể. Có tiên linh thủy, trở thành một siêu đại tông phái là một chuyện cực kỳ dễ dàng. Con cũng không tin Minh Dương tông này chỉ vì một trăm kiện đỉnh cấp tiên khí mà cấp cho con nhiều tiên linh thủy đến như vậy. Mặc dù tiên linh thủy tại tiên giới cũng không phải là trân quý gì, lần buôn bán này Càn Phong hắn cũng đã kiếm lời không ít, thế nhưng đây lại là tu chân giới. Tại tu chân giới này, ngoại trừ thất đại tông phái, những tông phái lớn khác cho dù dùng bao nhiêu tiên tinh đi nữa, cũng không thể đổi được một giọt tiên linh thủy!”

“Tiên linh thủy này chính là chìa khóa giúp Thiên Tâm tông trở thành một siêu đại tông phái. Bây giờ đã có chìa khóa, Thiên Tông ta còn không thể nắm bắt được hay sao?” Trương Tinh Phong sắc mặt đột nhiên trở nên căng thẳng.

“Cho nên, con đã quyết định, từ hôm nay trở đi Thiên Tâm tông chúng ta nhất định sẽ cố gắng để trở thành siêu đại tông phái. Có Trương Tinh Phong con tọa trấn, có Tiểu Long, còn có hộ tông đại trận vô cùng cường đại. Ha ha... sư phụ, người hãy cứ chờ xem!” Ánh mắt của Trương Tinh Phong hiện lên vẻ kiên quyết, còn có một chút lạnh lùng.

Trên con đường trở thành siêu đại tông phái, bất cứ trở ngại nào ta đều sẽ diệt sạch!

*** **

Ba ngày sau.

Trương Tinh Phong đang ngồi cùng với Lang Phong tại thung lũng bên dưới hẻm núi phía sau Phương Diễm sơn.

Thung lũng này chính là nơi mà năm đó Trương Tinh Phong trú ngụ. Từ hẻm núi phía sau Phương Diễm sơn phi xuống, đó chính là thung lũng lớn nhất, bên cạnh còn có một con sông chảy qua. Dòng sông này cùng với hồ nước bên trong thung lũng liên thông với nhau. Trương Tinh Phong năm đó hằng ngày đều ngồi câu cá tại hồ nước này.

Có điều, hoàn cảnh bây giờ đã thay đổi rất nhiều. Nơi này đã xuất hiện thêm một căn nhà trúc, Lang Phong và Nhạc Nguyệt cũng ở tại đây. Nhạc Nguyệt và Ngử Yên đặc biệt thích trồng hoa, rất nhiều loại rượu ngon do hai nàng pha chế đều được luyện ra từ các loại hoa này.

Cả thung lũng đương nhiên đã trở thành một biển hoa. Linh khí nồng hậu tại Phương Diễm sơn đã khiến cho vô số loài hoa trong thung lũng tranh nhau khoe sắc...

Trồng hoa? Trương Tinh Phong và Lang Phong đương nhiên là không phản đối, trừ phi là hai người bọn họ không muốn uống rượu nữa.

Lang Phong đã tươi cười nhiều hơn, càng lúc càng thêm lạc quan, cả ngày cùng nhạc nguyệt ân ân ái ái. Nguyên nhân ư? Không cần nói cũng biết, đương nhiên là do kiếm tiên lục mà Trương Tinh Phong mang về.

Trương tinh phong đột nhiên cảm thấy cần câu trong tay rung rung, trong lòng vui vẻ nói: “À, cá cắn câu rồi!” Hắn lập tức kéo cần lên, liền thấy một con hoàng hoa ngư to mập đang giãy đành đạch bên dưới lưỡi câu. Lang Phong bên cạnh lập tức cầm lấy đem nó đặt vào thùng.

Hai người từ đầu đến cuối cũng không dùng một chút lực lượng nào của tu chân giả, hoàn toàn dựa vào sức của một người bình thường mà làm, trên mặt lộ ra nụ cười chất phác.

Sau khi đem cá bỏ vào thùng, Lang Phong đột nhiên ngừng lại, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Nhị đệ, cảm ơn đệ!

Trương tinh phong sửng sốt, sau đó liền cười lớn:

- Huynh đây, giữa huynh đệ chúng ta thì còn nói cái gì cảm ơn. À! Hình như có người đến!

Trương Tinh Phong trong lòng vừa động, liền ngẩng đầu nhìn lên không trung. Lang Phong cũng theo ánh mắt của Trương Tinh Phong nhìn lên trời. Một hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm tông đang ngự kiếm phi hành mà đến.

- Tham kiến thái thượng trưởng lão! Đây là thiệp mời dưới danh nghĩa của thất đại tông phái tu chân giới gửi đến cho người!

Vô Hồn cung kính nói với Trương Tinh Phong. Trong mắt của hắn, Trương Tinh Phong chính là chí cao vô thượng, địa vị hiện tại của Thiên Tâm tông hoàn toàn là do một tay của Trương Tinh Phong tạo thành. Hơn nữa thiệp mời này lại càng nói lên địa vị của Trương Tinh Phong, bởi vì đây chính là thiệp mời được phát ra dưới danh nghĩa của thất đại tông phái.

Trương tinh Phong mở thiệp mời ra. Đồ án của tinh không và nguyệt lượng trên thiệp mời đã nói rõ tất cả.

Đây chính là tụ hội của thượng đẳng tiên nhân. Trên thiệp mời chỉ có đồ án của tinh không và nguyệt lượng, điều này đã nói rõ, tiên nhân tham gia tụ hội lần này chỉ có hai loại, không phải là tử tinh tiên nhân thì cũng là ngân nguyệt tiên nhân. Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn thấy một hạng mục trong tụ hội lần này, chính là đấu giá.

Trên thiệp mời có một đoạn văn như sau: “Tụ hội lần này có bát đại thương nhân tổ chức đấu giá. Một trong những vật phẩm quan trọng trong lần đấu giá này là cửu diệp linh chi!”

Trương Tinh Phong tại Hồng Hoang thấy qua loại linh chi tốt nhất cũng chỉ là lục diệp linh chi. Tại tu chân giới thấy được loại tốt nhất cũng chỉ là thất diệp, cho dù là tại tiên giới, bát diệp linh chi cũng là cực kì quý hiếm,

không cần phải nói đến cửu diệp linh chi “trong truyền thuyết”. Tại sao lại gọi nó là linh dược “trong truyền thuyết”? Chính là bởi vì nó rất khó gặp, trăm vạn năm cũng khó gặp được một lần. Nhưng hiện tại truyền thuyết này đã trở thành sự thật. Điều này có thể không làm cho đông đảo tiên nhân ngạc nhiên mừng rỡ hay sao?

“Còn có một vật phẩm quan trọng khác chính là một kiện thần khí, ‘Trọng Huyền hộ tỳ’, một trong ba bộ phận của đỉnh cấp thần khí phòng ngự mạnh nhất, ‘Trọng Huyền Tạm’.” Đây cũng là một đoạn văn trong thiếp mời.

“Đi, đương nhiên là phải đi, chuyện tốt như vậy sao có thể không tham gia? Trọng Huyền hộ tỳ, có được nó tức là ta đã có đầy đủ Trọng Huyền Tạm. Đợi sau khi Lang Phong đại ca tu thành kiếm tiên, là kiếm tiên có lực công kích cao nhất, phối hợp với Trọng Huyền Tạm có lực phòng ngự mạnh mẽ nhất, không phải chính là một tổ hợp cường đại nhất hay sao? Vô địch kiếm tiên a!” Trương Tinh Phong phảng phất như đã thấy hình ảnh của Lang Phong mặc Trọng Huyền Tạm, không phải sợ hãi công kích của kẻ khác, mà chính mình thì điên cuồng phát ra kiếm quang lăng lệ giết chết địch nhân.

*** **

Ngày này, bầu trời trên thánh thành của Tử Hà cảnh vô cùng mỹ lệ. Vô số đệ tử của Tử Hà cảnh dựa vào chân nguyên lực, làm cho bầu trời trở nên rực rỡ hấp dẫn người.

Đương nhiên không phải ngày nào Tử Hà cảnh cũng như vậy, đây chính là cơ hội trăm năm mới có một lần. Bởi vì hôm nay, tất cả thượng đẳng tiên nhân tại tu chân giới đều tụ tập lại.

Trương Tinh Phong vừa tiến vào thánh thành, tại cửa thành lập tức có một tu chân giả thuộc hàng chữ “Phong” của Tử Hà cảnh bước đến đón tiếp, dẫn hắn tiến vào bên trong. Tu chân giả thuộc hàng chữ “Phong” chính là đời kế tiếp của cửa đệ tử hàng chữ “Tử”, tại Tử Hà cảnh địa vị cũng cực kỳ tôn sùng, chẳng hạn như Phong Thiên thậm chí còn là Đại La Kim Tiên.

Mà người tiếp đón Trương Tinh Phong lần này chính là đồ đệ của Kích Phương, Phong Dạng.

Phong Dạng tại Tử Hà cảnh chính là nhân vật cao tăng, cũng ẩn ước biết được thái độ của sư môn tại tiên giới đối với Trương Tinh Phong, cho nên trên đường đi hẳn rất cung kính, hỏi gì đáp nấy.

- Phong Dạng, bát đại thương nhân này là tổ chức gì vậy? Hình như ta chưa từng nghe nói đến!

Trương Tinh Phong nhớ đến việc bát đại thương nhân tổ chức đấu giá, có thể xuất ra cửu diệp linh chi cùng với thần khí, tuyệt đối không phải là một nhân vật bình thường.

Quả nhiên, Phong Dạng lập tức trả lời:

- Tụ hội mà chân nhân tham dự chính là do những siêu cấp đại thương nhân này ủng hộ. Bọn họ cũng không phải đơn giản như chân nhân tưởng tượng, chính là tổ chức của tám đại thương nhân gia tộc, khống chế đến chín mươi phần trăm thị trường tại tu chân giới!

Dừng một chút, Phong Dạng tiếp tục nói:

- Căn cơ của bọn họ cực kì thâm hậu, đều có mấy trăm vạn năm, thậm chí là mấy ngàn vạn năm lịch sử. Cao thủ trong bóng tối cũng rất nhiều. Đệ nhất gia tộc tại tu chân giới là Chu thị gia tộc, cao thủ thế lực nếu so sánh với siêu đại tông phái thì cũng không kém bao nhiêu. Hơn nữa, bọn họ tại Thiên Tiệm thành còn có giao dịch với những thế lực lớn tại tiên giới, thậm chí là còn giao dịch với người trong ma giới. Mạng lưới thế lực của bọn họ cực kì lớn, cho nên thất đại tông phái cũng sẽ không dễ dàng đắc tội với những gia tộc siêu đại thương nhân này!

Trương Tinh Phong trong lòng kinh ngạc: “Ta trước kia tại tu chân giới tại sao lại không biết đến những siêu đại gia tộc này? Chẳng lẽ lúc đó ta còn chưa đủ tư cách để biết?”

Suy nghĩ của Trương Tinh Phong thật sự không sai, lúc đó hẳn quả thật là không có tư cách để biết.

- Chân nhân, phía trước chính là địa điểm tụ hội lần này, mời chân nhân theo tôi!

Phong Dạng chỉ vào lâu vũ được cấu tạo hoàn toàn bằng ngọc thạch ở cách đó không xa, mỉm cười nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 26: Tranh Bảo.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Phong Tường các”

Trương Tinh Phong trong lòng thầm than: “Phong Tường các này không ngờ lại hoàn toàn được tạo thành từ ngọc thạch. Ngọc thạch này tại tu chân giới cũng là rất trân quý, nhiều ngọc thạch như vậy rốt cuộc là trị giá đến bao nhiêu tiên tinh?” Trương Tinh Phong thật khó tưởng tượng. Ngọc thạch này cũng chính là tinh thạch mà các tu chân giả mong muốn, cho dù chỉ là trung phẩm tinh thạch, nhưng cũng thật sự làm cho người ta sợ hãi.

Một tiên tinh bằng một trăm cực phẩm tinh thạch, bằng một ngàn thượng phẩm tinh thạch, bằng một vạn trung phẩm tinh thạch. Số trung phẩm tinh thạch để làm nên tòa lầu các này phải đâu chỉ là mười vạn, có lẽ một trăm vạn khối tinh thạch cũng không đủ.

- Chân nhân, Phong Tường các này vốn là khối siêu cấp tinh thạch lớn nhất trong một mỏ tinh thạch. Lầu các này hoàn toàn được làm từ khối tinh thạch đó. Khoảng không bên trong nó do các cao thủ đứng đầu tu chân giới kiến tạo nên, từ đó mới tạo thành tòa Phong Tường các này. Phong Tường các nằm bên trong Tử Hà cảnh, người bên ngoài rất khó nhìn thấy. Bình thường cho dù là hạch tâm đệ tử của Tử Hà cảnh cũng không được phép tiến vào. Chỉ có trưởng lão của Tử Hà cảnh mới có thể đi vào. Lần này, Tử Hà cảnh chúng tôi đã quyết định dùng Phong Tường các làm nơi chiêu đãi các chân nhân!

Nói đến Phong Tường các, sắc mặt của Phong Dạng lộ ra vẻ tự hào.

Trương Tinh Phong cũng không thể không sợ hãi trước thủ đoạn của Tử Hà cảnh. Nhìn lầu các cao đến tám trượng, dài hơn ba mươi trượng này, hẳn có thể tưởng tượng được cảnh năm đó người ta khai quật khối siêu cấp đại tinh thạch. Một khối tinh thạch lớn như vậy có rất nhiều tác dụng, vậy mà Tử Hà

cảnh lại dùng để kiến tạo một khối lầu các xa hoa, phỏng chừng chính là muốn thể hiện một chút mặt mũi trước các đại nhân vật.

Phía trước lầu các có hai đệ tử của Tử Hà cảnh đang đứng, vừa nhìn thấy Phong Dạng, một người lập tức đi đến nghênh đón, người còn lại cao giọng hô :

- Thiên Tâm tông thái thượng trưởng lão Tinh Phong chân nhân đến...

- Chân nhân mời đi theo vân bối!

Một đệ tử của Tử Hà cảnh đi đến bên cạnh Trương Tinh Phong cung kính nói.

Phong Dạng khẽ khom người:

- Chân nhân xin mời theo sư huynh tiến vào, vân bối xin đi trước!

Trương tinh phong gật đầu, tiến vào Phong Tường các.

Phong Tường các chỉ có một tầng. Lầu các cao tám trượng lại chỉ có một tầng, thật sự làm cho người ta cảm thấy có chút kỳ quái. Bất quá chỉ cần người nhìn vào bên trong Phong Tường các, người sẽ không còn cảm thấy kỳ quái nữa. Trên vách tường tinh thạch khắc đầy các loại linh thú quý hiếm, còn có các tiên nữ xinh đẹp đang bay lượn...

Bên trong Phong Tường các lại không hề có chỗ ngồi, điểm này làm cho Trương Tinh Phong rất ngạc nhiên.

- Tinh Phong chân nhân thật sự là ung dung, làm cho Điền Nan ta phải đợi lâu như vậy. Nào, mời chân nhân theo bốn trưởng lão đến bên này!

Một người bỗng nhiên từ trên không trung hạ xuống, chính là thái thượng trưởng lão của Tử Hà cảnh, Điền Nan.

Trương tinh phong mỉm cười nho nhã, gật đầu nói:

- Điền Nan trưởng lão tự mình đến đón, Tinh Phong thật sự được sủng ái mà lo sợ!

Điền Nan thân thiện nắm lấy tay, mang theo Trương Tinh Phong bay lên. Lúc này Trương tinh Phong mới biết vì sao Phong Tường các lại không nhìn thấy chỗ ngồi, thì ra là chỗ ngồi đều lơ lửng trên không.

Những chỗ ngồi này so với “Phù Vân tiên phủ” mà Trương Tinh Phong luyện chế lúc trước rất giống nhau, chỉ có điều không lớn bằng mà thôi.

Chỗ ngồi này chu vi chỉ khoảng mấy trượng, nhưng do đã được luyện chế nên có thể tùy tâm biến hóa, thỏa mãn nhu cầu của khách nhân.

- Tinh Phong chân nhân, đến đây, để ta giới thiệu một chút, vị này chính là trưởng tử của Chu thị gia tộc, Chu Chí Hồng. Ha ha ha... đương nhiên cậu ấy cũng chính là người được chọn làm tộc trưởng kế nhiệm. Chu Chí Hồng công tử tại tu chân giới được không ít nữ đệ tử của các tu chân tông phái yêu mến đâu. Ha ha ha ...”

Điền nan kéo Trương Tinh Phong đến trước một nam tử khá anh tuấn đứng bên cạnh, vừa giới thiệu vừa trêu đùa.

Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát vị tộc trưởng tương lai của tu chân giới đệ nhất thương nhân gia tộc. Thật không ngờ còn có người như thế, nhìn qua một lần liền khiến cho người ta cảm thấy thân thiết. Trên người toát ra vẻ quý phái, chỉ có thể dùng khí chất của phú hào để hình dung. Vóc người hơi nhỏ lại càng làm cho hắn có vẻ thân thiện.

- Điền trưởng lão đừng nói như vậy, nếu bốn công tử vì lời nói của ngài mà không được nói chuyện với Vân nhi, ta thật sự sẽ nổi giận đấy!

Chu Chí Hồng vừa nói vừa nhìn qua cô gái bên cạnh.

“Ân, cô gái này xem ra chính là Vân nhi mà Chu công tử nói. Có điều, vị cô nương này chỉ có thể xem là thanh tú, căn bản không được tính là mỹ nữ. Mà với gia thế của Chu công tử, tìm một cực phẩm mỹ nữ là một chuyện rất dễ dàng. Xem ra vị Chu công tử này là thật tâm thật ý.” Trương tinh phong trong lòng âm thầm gật đầu, bất giác đối với vị Chu công tử này sinh ra hảo cảm.

- Vị này chính là Tinh Phong trưởng lão của thiên tâm tông sao? Gia phụ vẫn thường nhắc đến chân nhân trước mặt Chí Hồng, còn nhắc nhở Chí hồng, chuyện tu chân sau này nhất định phải thỉnh giáo chân nhân nhiều hơn!

Chu Chí Hồng tôn kính nói với trưởng Tinh Phong.

Trương Tinh Phong nhìn thoáng qua chân nguyên lực bên trong cơ thể của Chu Chí Hồng, mỉm cười nói:

- Đại công tử đã nói như vậy, Tinh Phong cũng không có thể không biểu lộ một chút thành ý!

Nói đoạn, hắn liền đưa tay phải ra. Quang mang chợt lóe lên, một viên đan dược nhỏ như hạt đậu mùi thơm mê người liền xuất hiện trong tay.

- Đây là một loại linh đan mà Tinh Phong vừa luyện chế được, gọi là hoàng hạnh đan, công hiệu so bích lãng đan còn lớn hơn. Tất nhiên là nguyên liệu luyện chế lại càng trân quý, ta một lần luyện chế cũng chỉ được ba viên mà thôi. Đan dược này chỉ có tác dụng đối với tu chân giả đã ngoài Nguyên Anh kỳ, còn thấp hơn thật sự không thể hấp thu. Một viên đan dược nhỏ này có thể giúp người dùng tăng lên một cấp bậc. Ta tin tưởng cả tu chân giới hiện tại không có thứ linh đan nào tốt hơn nó. Đại công tử hiện đang là Phân Thân trung kỳ, sau khi dùng xong có thể đạt đến Hợp Thể trung kỳ.

Trương Tinh Phong ung dung nói, không hề để ý đến những đại nhân vật khác đã tụ tập lại chung quanh.

- A, quả thật là có công hiệu như thế!

Điền Nan kinh ngạc nói. Thần thức của hắn đương nhiên có thể dễ dàng phân tích được lực của đan dược này. Điền Nan vừa nói ra, tất cả mọi người đều tin.

- Tinh Phong chân nhân ra tay thật là bất phàm! Hoàng hạnh đan này xem ra chính là loại linh đan có công hiệu mạnh nhất tại tu chân giới rồi, may ra chỉ có một ít tiên đan tại tiên giới mới có thể so sánh được. Đáng tiếc tiên đan lại không phải là thứ tu chân giả có thể dùng được!

Một vị Đại La Kim Tiên cảm khái nói.

Trương Tinh Phong cũng không biết Đại La Kim Tiên này là ai, nhưng khẳng định là người của thất đại tông phái.

Trương tinh phong mỉm cười nói:

- Hoàng hạnh đan này cũng chỉ có thể nói chuyện tại tu chân giới mà thôi, so với tiên đan trên tiên giới thật sự không bằng. Bất quá, thông thường thì tiên đan trên tiên giới thì tu chân giả lại không thể dùng được. Chỉ có “cửu chuyển kim đan” nổi tiếng nhất tại tiên giới mới có thể để cho tu chân giả phục dụng, người dùng nó có thể lập tức bạch nhật phi thăng.

Cửu Thiên Huyền Tiên Phù Sơn của Phong Duyên môn lẳng không bay đến, đi đến bên cạnh Trương Tinh Phong nói:

- “Cửu chuyển kim đan” là do tổ sư của Phong Duyên môn chúng ta, Thanh Đế bệ hạ luyện chế, số lượng thật sự là quá ít. Một lò cửu chuyển kim đan phải tốn mất của bệ hạ vạn năm, nhưng cũng chỉ có thể luyện chế ra chín viên. Nếu như không có đại công đối với bốn môn, căn bản là không thể nào được bệ hạ ban cho. Dù sao thì “cửu chuyển kim đan” cũng có thể biến một Đại La Kim Tiên trở thành Cửu Thiên Huyền Tiên.

Mọi người đều lộ ra vẻ mặt thèm muốn, bất quá tất cả đều biết, loại đỉnh cấp tiên đan này không phải là thứ bọn họ có thể nghĩ đến.

Chu Chí Hồng quay sang Trương Tinh Phong, khom người nói:

- Chí Hồng thật sự cảm kích Tinh Phong chân nhân. Con đường tu chân dài đằng đằng, một viên hoàng hạnh đan ít nhất cũng có thể tiết kiệm năm mươi năm khổ tu!

Tu chân giả bình thường, muốn từ Phân Thân trung kỳ đạt đến Hợp Thể trung kỳ, bình thường phải mất cả trăm năm. Thế nhưng điều kiện của Chu gia đương nhiên là tốt hơn rất nhiều, tu luyện đều là dùng cực phẩm tinh thạch, năm mươi năm cũng là chuyện bình thường.

Trương tinh phong đưa hoàng hạnh đan giao cho Chu Chí Hồng, trong lòng cười thầm: “Hoàng hạnh đan này, ta chỉ dùng nội đan của một vài yêu thú lợi hại, dựa vào khí đỉnh mà luyện thành. Ta chỉ dùng hơn trăm viên nội đan là đã luyện được hơn ba ngàn viên hoàng hạnh đan, có lẽ đây là do công hiệu của khí đỉnh đạt đến cảnh giới màu tím. Bốn trưởng lão thoáng một cái đã đem ba ngàn viên thu lại còn ba viên. Dù sao thì thứ gì càng ít lại càng quý, nếu không thì Chu gia đại công tử làm sao có thể cảm kích ta như thế? Bất quá, Chu gia đại công tử này nhìn qua quả thật là rất thuận mắt!”

Không ai biết được trong lòng Trương Tinh Phong thật sự nghĩ gì. Những Đại La Kim Tiên, Cửu Thiên Huyền Tiên và người của bát đại gia tộc, tất cả đều bội phục nhìn hẩn. Chỉ có ba viên, ba viên linh dược có thể giúp người dùng ngay lập tức tăng lên một cảnh giới, vậy mà lại có thể dễ dàng đem tặng cho người khác!

- Tinh Phong trưởng lão có thể tặng cho bốn công tử một viên hay không? Bốn công tử nhất định sẽ hậu tạ!

Một nam tử tuần tú ngọc thụ lâm phong bước đến, mỉm cười nói với Trương Tinh Phong.

Trương tinh phong nhướng mày, nhìn qua tên nam tử đó, thần thức thoáng một cái đã xác định được tên công tử này cũng mới đến phân thân tiên kỳ, xem ra nhất định là người trong bát đại gia tộc.

Nghe lời nói của hắn, Trương Tinh Phong trong lòng khinh thường: “Hừ! Bốn trưởng lão vừa rồi tặng linh đan cho Chu gia đại công tử, chủ yếu là vì ta hân thưởng thái độ của hắn trong tình yêu, hơn nữa là vì ta nhìn hắn thuận mắt. Tiểu tử người bốn trưởng lão chính là nhìn không vừa mắt, lại còn phe phẩy cái quạt, thật đúng là loại trưởng giả học làm sang! Thiên Tâm tông ta ngay cả Tử Hà cảnh cũng không sợ, chẳng lẽ lại sợ một cái thương nhân gia tộc của người?”

Điền Nan đến bên cạnh Trương Tinh Phong giới thiệu:

- Tinh Phong chân nhân, vị này chính là đại công tử Lý Thượng của Lý thị gia tộc, là tu chân giới đệ nhị gia tộc!

Trương tinh phong trong lòng bỗng nhiên cảm thấy chán ghét: “Lý thị, lại là Lý thị, thật đúng là âm hồn bất tán!”

Trương Tinh Phong đối với hai chữ “Lý thị” này rất là phản cảm. Hắn thật không nghĩ đến, vừa rời khỏi phạm nhân giới đi đến tu chân giới lại gặp ngay một cái “Lý thị”. Bất quá, cái “Lý thị” này hình như chỉ là đệ nhị gia tộc, không phải là đệ nhất.

Có điều, Trương Tinh Phong cho dù không thích tên Lý Thượng này, nhưng hắn cũng không muốn đắc tội với đệ nhị gia tộc của tu chân giới, liền nói:

- Lý công tử, thật xin lỗi, bên người Tinh Phong đã không còn hoàng hạnh đan. Hai viên hoàng hạnh đan còn lại Tinh Phong cũng đã chọn được chủ nhân rồi, cả hai đều là hảo hữu của Tinh Phong.

Trương Tinh Phong vừa bảo bên người không mang theo hoàng hạnh đan, Lý Thượng đã muốn lên tiếng: “Người hiện tại không mang, bốn công tử cùng người đến Thiên Tâm tông lấy cũng được!” Nhưng câu nói tiếp theo của Trương Tinh Phong đã trực tiếp dập tắt ý định đó của hắn.

Trương tinh phong nói không sai, mà những người khác cũng nghĩ là đúng. Người ta chỉ luyện chế được có ba viên, đương nhiên là phải cấp cho đồ đệ

bằng hữu. Tặng cho Chu đại công tử một viên đã là cực kì khăng khái rồi. Hiện tại nếu như tên gia hoả Lý Thượng này còn muốn đòi thì quả thật là không đúng.

Trong mắt Lý Thượng chợt lóe lên vẻ tàn độc, nhưng chỉ trong nháy mắt hẳn liền khôi phục như cũ. Thế nhưng Tinh Phong lại hoàn toàn thấy rõ, trong lòng thầm than: “Xem ra sau này hẳn nhất định sẽ ra tay. Bất quá, Trương Tinh Phong ta chẳng lẽ lại sợ một tên miệng còn hôi sữa!”

- Các vị, xin mời ngồi, tụ hội lần này chính thức bắt đầu!

Điền Nan ngồi trên một phù vân, vừa cười vừa nói. Những người khác lập tức ngồi vào chỗ.

- Tụ hội lần này cũng sẽ giống như mọi khi, chia làm ba giai đoạn. Đầu tiên chính là đấu giá bảo vật, tin rằng mọi người đã biết lần đấu giá này có hai thứ quý hiếm. Một kiện chính là cửu diệp linh chi, là nguyên liệu tốt nhất để luyện chế đỉnh cấp tiên đan. Kiện thứ hai chính là hạ cấp thần khí Trọng Huyền hộ tỳ. Mặc dù nó chỉ là một trong ba bộ phận của đỉnh cấp thần khí “Trọng Huyền Tạm”, nếu sử dụng riêng lẻ thì hiệu quả không được tốt lắm, nhưng nếu có vị nào sau này thu thập được hai bộ phận còn lại, lúc đó lại thiếu mất món này thì nhất định là vô cùng khó chịu. Được rồi, bốn trưởng lão đã nhiều lời, Kích Vu, hãy đem bảo vật lên đây!

Kích Vu liền đứng lên, mỉm cười chào hỏi các tiên nhân cùng với người của bát đại gia tộc. Sau đó giống như muốn phô trương, hai tay kết thành từng đạo thủ ấn, bắn thẳng vào vách tường. Mỗi lần bắn một đạo, vách tường lại xuất hiện một loại màu sắc. Theo từng đạo tiên nguyên lực bắn vào, cả Phong Tường các phát ra ánh sáng rực rỡ.

Phảng phất như tụ biến, các loại ánh sáng bỗng dừng hội tụ thành một quang cầu. Quang cầu không ngừng xoay tròn trên bầu trời, theo đó bên trong Phong Tường các cũng xảy ra biến hóa.

Đột nhiên một vách tường biến mất, không ai biết chuyện gì đã xảy ra. Phía sau vách tường này chính là một ngọc bàn đang lơ lửng giữa không trung, trên ngọc bàn có đặt đầy những kiện bảo vật.

Đối với những thứ bảo vật bình thường này, Trương Tinh Phong đương nhiên là không để vào mắt. Bất quá đại công tử của Chu gia lại mua cho

Vân nhi của hắn một kiện “vân hà thái y” tổn hao mấy chục tiên tinh.

Người mua nhiều bảo vật nhất chính là người trong bát đại gia tộc, còn đám Đại La Kim Tiên và Cửu Thiên Huyền Tiên thì có vẻ như không nỡ bỏ ra tiên tinh. dù sao thì bọn họ còn phải tu luyện. Trừ khi là gặp được những bảo vật có công hiệu đối với tu luyện, những tiên nhân này mới chịu ra tay.

- Kiện vật phẩm tiếp theo tin rằng mọi người cũng đã nghe nói qua, đây chính là một trạm lam thủ trạc vô cùng trân quý. Trạm lam thủ trạc này chính là đỉnh cấp tiên khí, chính là bảo vật đỉnh cao trong số trữ vật thủ trạc. Đương nhiên là không tính đến Thiên Vũ thủ trạc của Bàn Cổ đại thần trong truyền thuyết, dù sao thì đó cũng là trữ vật thần khí duy nhất, chỉ có thể gặp không thể cầu!

Điền Nan vừa nói, trạm lam thủ trạc ngay lập tức liền hấp dẫn ánh mắt của mọi người.

“Tại sao trạm lam thủ trạc này lại không được giới thiệu trên thiếp mời? Chẳng lẽ những thứ giới thiệu trên thiếp mời ít nhất đều phải đạt đến cấp bậc của thần khí?” Trương Tinh Phong không nghĩ ra, bất quá hắn cũng biết một điểm, đám tiên nhân kia, còn có người của bát đại gia tộc nhất định sẽ ra tay. Sự trân quý của trạm lam thủ trạc, những tiên khí bình thường không thể nào so sánh được. Dù sao thì ngoại trừ Thiên Vũ đây chính là thủ trạc mạnh nhất rồi.

- Năm trăm tiên tinh!

Một vị Đại La Kim Tiên nhìn trạm lam thủ trạc, trong mắt có vẻ mong đợi, lập tức báo giá.

- Năm trăm năm mươi tiên tinh!...

Những đại nhân vật này đã bắt đầu tranh đoạt bảo vật...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 27: Hoa Tiên Như Thủy.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong lòng thầm than: “Những tên gia hỏa này tại sao lại thêm muốn kiện trạm lam thủ trạc kia đến như vậy? Dù sao thì trạm lam thủ trạc cũng chỉ là đỉnh cấp tiên khí thôi mà. Giá của đỉnh cấp tiên khí không phải chỉ có một trăm tiên tinh thôi sao? Vậy mà trước mắt Đại La Kim Tiên, lại còn Cửu Thiên Huyền Tiên đã nâng giá lên đến bảy trăm sáu mươi tiên tinh!”

“Ai, đáng tiếc là phương pháp luyện chế trạm lam thủ trạc này thật quá gian nan, không thể so sánh được với việc luyện chế những đỉnh cấp tiên khí bình thường. Nếu không, chỉ cần chế tạo mấy cái thôi thì tiên tinh sẽ dùng hoài không hết!” Trương Tinh Phong lắc đầu thở dài. Hắn vẫn chưa biết được nguyên nhân chính thức khiến cho trạm lam thủ trạc này trở nên trân quý như vậy.

Trạm lam thủ trạc mặc dù chỉ là đỉnh cấp tiên khí, nhưng cách luyện chế so với các loại đỉnh cấp tiên khí bình thường khác lại khó khăn hơn gấp nhiều lần. Vì vậy, nếu so sánh cùng một đẳng cấp, trữ vật thủ trạc bao giờ cũng quý hơn các loại tiên khí khác.

Trạm lam thủ trạc rất ít, phi thường ít, cho dù là tại tiên giới, số lượng Cửu Thiên Huyền Tiên có được trạm lam thủ trạc cũng rất nhỏ, tỷ lệ một phần trăm cũng không được. Trong một vạn Cửu Thiên Huyền Tiên tại tiên giới may ra chỉ có vài chục người có được mà thôi. Bảy vị Cửu Thiên Huyền Tiên đến tu chân giới, mặc dù về một số phương diện họ được sư môn đối đãi rất tốt, nhưng vẫn không có được trạm lam thủ trạc. Dù sao thì trạm lam thủ trạc đối với công kích hay phòng thủ đều không có nhiều tác dụng.

Trong quá trình luyện chế, nếu như trữ vật thủ trạc bình thường chỉ cần kim huyền thạch là có thể luyện chế được, thì đỉnh cấp tiên khí trạm lam thủ trạc lại phải cần tới một loại nguyên liệu trân quý là hư minh chi thạch.

Trương Tinh Phong có tổng cộng năm cái trạm lam thủ trạc, đã cho Lang Phong, Tiểu Long và Ngử Yên mỗi người một cái, bên người hắc còn lại hai cái. Năm thủ trạc này đều là do năm vị Ma Đế lưu lại.

Nguyên liệu bên trong trong năm trạm lam thủ trạc, thêm vào cả Thiên Vũ, tổng cộng cũng chỉ có tám khối hư minh chi thạch. Hư minh chi thạch ít như thế, có thể hiểu được nguyên nhân tại sao trạm lam thủ trạc lại hiếm có như hiện nay.

Trong số bảy vị Cửu Thiên Huyền Tiên cũng chỉ có Điền Nan là có được trạm lam thủ trạc, còn sáu vị khác đều không có được, cho nên hiện tại bọn họ đang điên cuồng đấu giá.

- Tám trăm tiên tinh!

Một vị Cửu Thiên Huyền Tiên, cũng là thái thượng trưởng lão của Linh Vũ tông, lúc này đang nghiêng răng nghiêng lợi báo giá. Tám trăm tiên tinh đối với hắc thật sự là rất trân quý. Linh Vũ tông tuy là một trong thất đại tông phái, nhưng hắc cho dù là thái thượng trưởng lão cũng không thể tùy tiện sử dụng tiên tinh của tông phái, bởi vì trên hắc còn có Linh Vũ tông tại tiên giới.

- Tám trăm mười tiên tinh!

Vu Đồng của Thiên Long phái cũng ra giá, hắc thật sự rất muốn có được bảo vật này. Nên biết rằng những trữ vật thủ trạc bình thường đều không thể chứa được tiên khí. Mà thủ trạc đạt đến cấp bậc tiên khí cũng chỉ có hai loại, đó là đỉnh cấp tiên khí trạm lam thủ trạc, và hạ cấp tiên khí phong hồng thủ trạc.

Bảo vật của Vu Đồng bình thường đều là tiên khí, thậm chí hầu hết đều là trung cấp hoặc đỉnh cấp tiên khí. Phong hồng thủ trạc của hắc căn bản là không đủ dùng, bởi vì trữ vật thủ trạc không thể chứa được bảo vật có cấp bậc cao hơn chính nó. Nếu như không đem theo những bảo vật trân quý đó bên người, Vu Đồng quả thật cảm thấy không yên tâm.

Những Cửu Thiên Huyền Tiên và Đại La Kim Tiên này đều dựa vào số tiên tinh mà mình tích trữ được để ra giá.

- Chín trăm tiên tinh!

Đột nhiên một mức giá mới xuất hiện. Vừa rồi những người ra giá chỉ dám tăng thêm mười tiên tinh một lần, hiện tại lại tăng đến chín mươi tiên tinh, điều này khiến cho tất cả tiên nhân đều giật mình, đồng thời cũng khiến cho rất nhiều người muốn có được trạm lam thủ trạc phải nghiền răng nghiền lợi. Bất quá, nếu luận về tài lực, thì cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không thể so sánh được với những thương nhân gia tộc có lịch sử lâu đời.

Người vừa ta giá chính là Lý Thượng.

Lý thượng từ chỗ ngồi đứng lên, nhìn Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Nếu như chân nhân có thể cấp cho Lý Thượng một viên hoàng hạnh đan, vậy thì Lý Thượng nhất định sẽ mua trạm lam thủ trạc này tặng cho chân nhân!

“Hô!” “Hô!”...

Tất cả mọi người có mặt ở nơi này đều đều khiếp sợ, bọn họ quả thật không ngờ Lý Thượng lại cố chấp và hào phóng như thế. Mặc dù hoàng hạnh đan thật sự trân quý, nhưng giá trị của nó cao lắm cũng chỉ vài chục tiên tinh mà thôi.

“Tên Lý Thượng này xem ra rất muốn có được hoàng hạnh đan. Nhưng trạm lam thủ trạc đối với ta mà nói cũng chẳng có tác dụng gì. Có điều tên Lý Thượng này quả thật là cố chấp. Nhưng ánh mắt tàn độc của hắn lúc này là có ý gì? Không đúng, hoàng hạnh đan không thể nào có giá nhiều tiên tinh như vậy, chắc chắn là tên này có âm mưu!” Trương Tinh Phong cặp mắt khẽ nhíu lại, nhìn thoáng qua Lý Thượng, trong lòng suy nghĩ, lập tức đã có chủ ý.

- Lý công tử cố chấp như vậy thật sự làm cho Tinh Phong rất cảm động, có điều hiện tại ta quả thật không còn viên hoàng hạnh đan nào. Hay là chờ thêm một đoạn thời gian nữa, Tinh Phong ta nhất định sẽ vì công tử mà luyện chế, được không?

Trương Tinh Phong nói có vẻ rất thành khẩn.

Trương Tinh Phong bởi vì Lý Thượng đưa ra điều kiện quá hời cho nên nghĩ rằng hắn có âm mưu, thế nhưng mọi người ở đây lại quên một điều. Hoàng Hạnh đan đối với tiên nhân có thể không đáng giá như thế, nhưng với tu chân giả có tu vi như Lý Thượng mà nói nó lại hoàn toàn xứng đáng.

Dù sao thì hoàng hạnh đan cũng có thể tiết kiệm được ít nhất là năm mươi năm khổ tu. Tiên tinh cho dù trân quý, thế nhưng Lý Thượng lại không có cách nào sử dụng, hoàng hạnh đan mới là thứ hãn cần nhất.

Thứ mình đang cần mới là trân quý nhất!

Lý Thượng trong lòng tức giận. Ý của hắn chính là muốn Trương Tinh Phong đem hai viên hoàng hạnh đan còn lại cấp cho hắn một viên, còn về phần đồ đệ và bằng hữu thì có thể đợi thêm một thời gian nữa.

Thế nhưng, hắn không ngờ được ngay cả trạm lam thủ trạc cũng không thể đả động được Trương Tinh Phong, lửa giận trong lòng hắn dần dâng lên: “Trương Tinh Phong ời Trương Tinh Phong, Lý Thượng ta đã cho người mặt mũi, không ngờ người lại không muốn, hừ!”

Lý Thượng không đáp lại câu trả lời của Trương Tinh Phong, chỉ cười dài liếc nhìn hắn một cái, sau đó lại ngồi xuống.

Vẻ mặt tươi cười đó làm cho Trương Tinh Phong cảm thấy rất giả tạo, thần thức lại càng cảm nhận được sát tâm của hắn.

“Miệng còn hôi sữa, cũng chỉ là một tên công tử bột dựa vào gia thế mà thôi!” Trương Tinh Phong đối với Lý Thượng hoàn toàn khinh thường. Một kẻ ăn chơi trác táng như thế thật sự không có chút uy hiếp nào với hắn. Đối phó với hạng người như vậy, hắn có cả trăm loại phương pháp để làm cho cả tu chân giới không ai hay biết. Tùy tiện đưa đến một khe hở không gian, trực tiếp tổng kẻ đó vào bên trong, căn bản là không ai có thể phát hiện.

- Một ngàn tiên tinh!

Chu Chí Hồng khẽ khom người với những tiên nhân chung quanh, mỉm cười nói:

- Vừa rồi Tinh Phong chân nhân đã tặng cho Chí Hồng linh đan, Chí Hồng vẫn đang lo lắng làm thế nào để báo đáp. Hiện tại chỉ đành mượn hoa dâng phật, mong chân nhân nhận lấy!

Lời vừa nói ra, những Cửu Thiên Huyền Tiên có mặt đều hâm mộ nhìn Trương Tinh Phong. Mà hảo cảm trong lòng Trương Tinh Phong đối với Chu gia đại công tử lại càng tăng thêm. Hiện tại hắn nhìn vị công tử này càng cảm thấy thuận mắt, còn nhìn tên Lý Thượng thì lại càng chán ghét. Trong lòng hắn thầm cảm thán: “Trách không được Lý thị gia tộc không

cách nào so sánh được với Chu thị gia tộc. Chỉ nhìn một đời này của hai gia tộc cũng có thể thấy được. Chu gia tiểu tử này cũng thật là có ý tứ, không ngờ lại đem tặng lại trạm lam thủ trạc cho ta mà không đòi hỏi gì cả!”

Trương Tinh Phong đột nhiên liếc mắt nhìn cô gái bên cạnh Chu Chí Hồng, thần thức đảo qua, trong lòng vừa động, trên mặt liền nở nụ cười.

- Các vị, Chí Hồng ta đã ra giá cho trạm lam thủ trạc, các vị có ai muốn tăng giá không?

Chu Chí Hồng quay về những đại nhân vật chung quanh vừa cười vừa nói. Cũng không có ai tăng giá thêm, bởi vì cái giá một ngàn tiên tinh này đã đột phá kỷ lục rồi.

Tại tiên giới, trạm lam thủ trạc bình thường chỉ có giá khoảng tám trăm tiên tinh mà thôi, hơn nữa những tiên nhân bình thường cũng không nỡ bỏ ra nhiều tiên tinh như vậy.

Cho dù là bát đại gia tộc, ngàn vạn năm qua tích trữ cũng chỉ được vài chục vạn tiên tinh mà thôi. Cho dù là Chu gia có lẽ cũng chỉ khoảng hơn trăm vạn. Người của Chu gia bình thường không ai có tư cách một lần dùng đến nhiều tiên tinh như thế, chỉ vì Chu Chí Hồng chính là người đại diện cho gia chủ, cho nên mới có tư cách này.

Lý Thượng cũng không ra giá thêm. Cho dù là mua được, Trương Tinh Phong cũng không cấp cho hãn hoàng hạnh đan, vậy thì hãn mua làm gì? Thậm chí hãn vẫn còn đang lo lắng, nếu như không có ai tăng giá, hãn sẽ mất không chín trăm tiên tinh. Dù sao thì đối với tu vi của hãn hiện giờ, phong hồng thủ trạc đã là quá đủ rồi.

- Tinh Phong chân nhân, xin hãy nhận cho!

Chu Chí Hồng khẽ vung tay lên, Trạm Lam thủ trạc liền bay về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cũng không cự tuyệt, liền nhận lấy trạm lam thủ trạc. Hãn nhìn Chu Chí Hồng vẻ mặt đang tươi cười nói:

- Đại công tử nếu như đã có cảm tình như vậy, Tinh Phong không nhận thì là không nể mặt rồi. Chỉ có điều hoàng hạnh đan quả thật không thể nào trân quý bằng trạm lam thủ trạc... Ta xem vị cô nương bên cạnh công tử

hình như là thủy thuộc tính, vừa may ta cũng có một vài đồ vật nhỏ cùng thuộc tính này!

Trương Tinh Phong lập tức từ bên trong Thiên Vũ lấy ra “thủy chi nguyên”. Một số tiên nhân chung quanh nhìn thấy đều lắc đầu cười cười. “Thủy chi nguyên” này tuy cũng được coi là bảo vật, nhưng cũng chỉ có giá một tiên tinh mà thôi, căn bản là không cách nào so sánh được với trạm lam thủ trạc. Trương Tinh Phong nhìn thấy biểu tình của những người chung quanh, chỉ cười cười. Hắn cũng không thèm để ý, tay phải lật một cái, năm khối hàn chi minh tinh lại xuất hiện trên tay.

- Hàn minh chi tinh!

Lúc này một vài tiên nhân có kiến thức liền hô lên. Hàn chi minh tinh này mặc dù cũng chỉ có giá một tiên tinh, thế nhưng độ trân quý của nó không ai có thể nghi ngờ, bởi vì nó chỉ xuất hiện tại những nơi cực lạnh. Mà tại những nơi như thế, nếu không có thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên, kết cục chỉ có một đó là tử vong.

Hơn nữa, hàn chi minh tinh chính là do bích thiên hàn khí (cùng cấp bậc với thiên hỏa) ngưng kết thành, không bao giờ tan chảy. Đó vẫn chưa phải là điều kinh khủng nhất, kinh khủng nhất chính là địa phương có hàn chi minh tinh thì thông thường cũng có hàn chi cực tinh. Hàn chi cực tinh là do tuyết sát hàn khí (cùng cấp bậc với huyền tạt thiên hỏa) ngưng kết thành, cho dù là Tiên Quân, muốn ngăn cản cũng hết sức khó khăn.

Cho nên, nếu như không có thực lực của Tiên Quân, những tiên nhân bình thường sẽ không đến những nơi như thế. Chỉ có điều, hàn chi minh tinh nếu đã không phát hiện thì thôi, mỗi lần phát hiện thì đều là mấy ngàn khối, thậm chí trên vạn khối, cho nên giá cả của nó vẫn không được cao.

Trương Tinh Phong tiếp tục lật tay, lại xuất hiện thêm năm khối tinh thạch, chính là hàn chi cực tinh.

Thứ này vừa xuất hiện lập tức khiến mọi người động dung. Tất cả đều nghi hoặc nhìn Trương Tinh Phong. Bọn họ quả thật nghĩ không ra tại sao hắn lại có được hàn chi cực tinh. Nên biết rằng cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không có thực lực đó, ngay cả Tiên Quân đi đến nơi như vậy cũng cực kì gian nan.

“Ân... Ta làm sao mà có thực lực như thế chứ! Các người cho dù có nghĩ nát óc cũng không thể nghĩ ra thứ này chính là do Lãnh Quang Ma Đế lưu lại cho ta. Tuyệt sát hàn khí kia thật sự là quá kinh khủng, ngay cả thiên hỏa chi thân của ta căn bản cũng không dám tiến vào trận pháp đó.” Trương Tinh Phong nhớ lại lần đi đến cung điện của Lãnh Quang Ma Đế, sau khi xông qua trận pháp thứ nhất hắn cũng đành dừng lại, bởi vì hắn cảm nhận được sự đáng sợ của tuyệt sát hàn khí. Trừ phi là có được trọn bộ Trọng Huyền Tạm, nếu không...

“Có điều, nếu như tuyệt sát hàn khí đã kinh khủng như thế, vậy còn huyền tạt thiên hỏa thì sao đây?” Trương Tinh Phong lại tràn ngập tin tưởng vào tương lai.

”À... Lần trước ta thu được tất cả một trăm vạn hàn chi minh tinh, năm vạn hàn chi cực tinh, tính ra cũng được hơn một trăm vạn tiên tinh. Bất quá thứ này thật sự rất khó bán. Hơn nữa, nếu bán với số lượng quá lớn như vậy, sẽ không đạt được giá cả như tính toán!” Trương Tinh Phong trong lòng thầm than. Hắn cũng biết tình huống đại khái của việc mua bán hàn chi minh tinh và hàn chi cực tinh tại tiên giới. Những thứ đó tại tiên giới số lượng quá ít, cho nên mới đạt được giá cả như thế. Nói cách khác, cho dù hắn có trên tay hàn chi cực tinh và hàn chi minh cũng không thể nào đổi thành tiên tinh. Dù sao thì hàn chi cực tinh cũng không phải là thứ thông dụng, còn tiên tinh lại là thứ mà mỗi tiên nhân đều có thể sử dụng.

Đơn giản mà nói, tiên tinh chính là tiền, còn hàn chi cực tinh chỉ là hàng hóa mà thôi.

Trong lòng đang suy nghĩ, nhưng tay hắn vẫn không dừng lại. năm khối hàn minh chi tinh dưới tác dụng của thiên hỏa bắt đầu tan chảy, hóa thành chất lỏng, dễ dàng bị thủy chi nguyên dung hợp. Còn hàn chi cực tinh thì lại không có biến hóa gì. Trương Tinh Phong trực tiếp đem thủy chi nguyên bao lấy hàn chi cực tinh, hình thành năm hạt châu nhỏ. Sau đó lại tiếp tục dựa theo trận pháp Ngũ Hành Hiến Thủy đem năm hạt châu này xuyên lại với nhau, hình thành một vòng tay.

- Hay, hay, hay!

Điền Nan trong mắt lộ ra thần quang, liên tục khen vài tiếng:

- Chân nhân lần này thật sự là mạnh tay, thủ hoàn này quả thật là vô cùng trân quý. Vị cô nương bên cạnh Chu công tử hiện tại chỉ mới là Nguyên Anh kỳ, không thể thừa nhận được lực lượng của hàn chi minh tinh và hàn chi cực tinh. Chân nhân lại dùng thủy chi nguyên làm cầu nối, lấy hàn chi cực tinh làm trung tâm, dùng thủy chi nguyên vận chuyển linh lực, giúp cho vị cô nương này có thể dễ dàng hấp thu. Mà năng lượng của hàn chi cực tinh sau khi đi qua hàn chi minh tinh và thủy chi nguyên, song trọng điều tiết, hấp thu càng dễ dàng hơn. Có được bảo vật này, tin rằng tốc độ tu luyện ít nhất cũng tăng lên gấp ba lần!

Điền Nan gật gù đầu, hiển nhiên cực kỳ thần phục.

Những tiên nhân chung quanh cũng vô cùng kinh ngạc. Mặc dù vòng tay này sau khi hoàn thành giá cũng chỉ khoảng một trăm tiên tinh, thế nhưng nó lại rất trân quý. Thứ nhất là vì nó thu thập được cả ba loại tinh thạch. Nên biết rằng những loại tinh thạch này đều rất khó tìm, vậy mà chiếc vòng tay này lại có đầy đủ ba loại. Thứ hai, vòng tay này lại có thể đem ba loại năng lượng không cùng đẳng cấp dung hợp lại với nhau. Thủy chi nguyên, hàn chi minh tinh, hàn chi cực tinh vừa vận hành thành một cầu nối. Vòng tay này đối với tu chân giả có thủy thuộc tính mà nói, chính là bảo vật chí cao vô thượng, giá trị tuyệt đối có thể đạt đến một ngàn tiên tinh.

- Đại công tử, vòng tay này xin tặng cho vị cô nương bên cạnh ngài!

Trương Tinh Phong mỉm cười phất tay, thủ hoàn liền bay về phía đại công tử Chu gia.

Vị cô nương được gọi là Vân nhi chăm chú nhìn chiếc vòng tay, hiển nhiên nàng rất thích chiếc vòng đang lấp lánh huỳnh quang này. Chu Chí Hồng nhìn vẻ mặt của Vân nhi, biết nàng thật sự thích món quà này, hẳn cũng không khách khí liền nhận lấy, sau đó đeo vào tay của nàng.

- Tinh Phong chân nhân, lời cảm tạ Chí Hồng cũng không nhắc lại nữa. Sau này nếu Tinh Phong chân nhân có việc gì cần đến Chu gia, chỉ cần truyền tin tức cho ta là được!

Chu Chí Hồng trên người đã có phong thái của vị tộc trưởng tương lai.

Trương Tinh Phong gật đầu, chỉ cười cười không nói gì, xoay người nhìn về vật phẩm đấu giá tiếp theo, “cửu diệt linh chi”.

Nhìn cửu diệp linh chi, Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ: “Nếu như có được nó, ta hẳn là có thể luyện chế được ‘tử nguyên đan’!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 28: Thiên Giới Đê Giới.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tình Phong trong đầu hiện lên bí quyết luyện chế tam đại tiên đan trong Chú Tiên quyết. Tam đại tiên đan, thứ nhất là tử nguyên đan, thứ hai là xích uẩn đan, thứ ba là kim dự đan. Ba loại tiên đan này đều có các tác dụng khác nhau.

Tử nguyên đan có thể trong nháy mắt giúp tiên nhân khôi phục tất cả các vết thương, bao gồm cả nguyên anh bị thương tổn, là thứ thuốc trị thương cao cấp nhất. Đương nhiên đối với những tiên nhân thực lực cường đại như Tiên Đế mà nói, nếu như bị trọng thương, tử nguyên đan cũng không nhất định có thể đạt được công hiệu như vậy, nhưng khẳng định là có thể bảo vệ được tánh mạng.

Xích uẩn đan là loại đan dược chuyên dùng để bổ sung công lực, cũng là thứ đan dược duy nhất trong ba loại được chia thành tam phẩm. Tam phẩm xích uẩn đan có thể bổ sung công lực cho Cửu Thiên Huyền Tiên và Đại La Kim Tiên. Nhị phẩm xích uẩn đan có thể khôi phục toàn bộ công lực cho Tiên Quân. Còn nhất phẩm xích uẩn đan là thứ chuyên dùng cho các cao thủ đẳng cấp tiên đế, có thể trong nháy mắt khôi phục tất cả công lực. Công lực của Tiên Đế vô cùng kinh khủng, vậy mà nhất phẩm xích uẩn đan lại có thể trong nháy mắt khôi phục toàn bộ, có thể tưởng tượng được năng lượng cường đại của nó. Thực lực không đủ, nếu như phục dụng thậm chí có thể bị năng lượng làm cho tự bạo.

Kim dự đan còn lại chính là loại đan dược có khả năng đề cao tu vi. Một viên có thể giúp cho tiên nhân dưới Cửu Thiên Huyền Tiên tăng lên một cấp bậc, hoặc là giúp cho Cửu Thiên Huyền Tiên đề cao một cảnh giới. Nó cũng có thể làm cho người bình thường bạch nhật phi thăng, không có bất cứ nguy hiểm gì, là loại đan dược mà mỗi cao thủ trên tiên giới đều thèm

muốn. Cái tên kim dự đan tuy ít người biết, nhưng nó còn có một cái tên gọi khác, chính là “cửu chuyển kim đan”!

Ba loại tiên đan, mỗi một loại đều cực kỳ trân quý, muốn tìm được đầy đủ nguyên liệu cũng là một việc vô cùng khó khăn.

Trương Tinh Phong mặc dù có được nhiều loại nguyên liệu trân quý, nhưng để luyện chế tử nguyên đan thì lại thiếu mất “cửu diệp linh chi”, luyện chế xích uẩn đan thì lại thiếu mất “hỏa cực kỳ tinh”, luyện chế kim dự đan thì lại thiếu mất “tử cực chu quả”. Mỗi một loại linh đan đều thiếu mất một loại nguyên liệu, thật sự là rất khó chịu.

Ba loại nguyên liệu còn thiếu này đều là những bảo vật trân quý khó gặp. “Cửu diệp linh chi” là linh thảo trong truyền thuyết, “tử cực chu quả” càng là vạn năm khó gặp, nhưng trong đó thứ khó tìm được nhất chính là hỏa chi cực tinh.

Ngàn vạn lần đừng nghĩ rằng hỏa chi cực tinh và hàn chi cực tinh là cùng một cái cấp bậc. Hỏa, chính là thứ không ổn định nhất, là thứ táo bạo nhất, cũng là thứ có lực công kích kinh khủng nhất. Nhưng đó cũng không phải là nguyên nhân làm cho hỏa chi cực tinh trở nên cực kỳ trân quý. Nguyên nhân chính là vì từ trước đến nay nó chỉ tồn tại ở hai nơi. Thứ nhất chính là trong lòng hắc tinh, thứ hai chính là Hỏa Chi Huyền Thần điện

Bên trong hắc tinh, đương nhiên không cần phải nói, ngay cả thần nhân bình thường cũng không dám tiến vào. Thần hỏa bên trong hắc tinh có thể khiến cho vô số cao thủ tử vong mà không có chút lực phản kháng nào.

Còn Hỏa Chi Huyền Thần điện thì lại càng kinh khủng. Vô số năm qua, những người đi vào chưa từng một ai có thể đi ra. Hơn nữa tiên nhân càng hề không có hy vọng, bởi vì Hỏa Chi Huyền Thần điện chính là ở tại ma giới. Tiên nhân tại ma giới không có bất cứ thứ gì để bổ sung năng lượng, bởi vì trong ma giới luôn tràn ngập ma sát khí. Tiên nhân bình thường nếu như không mang theo tiên tinh để bổ sung, xem như là đã xong rồi. Hơn nữa, có bao nhiêu tiên nhân có thể không ngừng dùng tiên tinh để khôi phục công lực?

Tong lịch sử của tiên giới, từ trước đến nay cũng chỉ xuất hiện mười ba khối hỏa chi cực tinh. Trước kia khi một hắc tinh phát nổ, có một Tiên Quân

đang ở cạnh đó. Tiên Quân này liền dùng thần khí bảo vệ chính mình, nhưng hăng tinh phát nổ thì cho dù là Tiên Đế cũng không thể sống sót. Cho nên Tiên Quân kia chỉ có thể lập tức dùng đại na di rời đi. Trong khi rời đi, vừa vụn mười ba khối hỏa chi cực tinh phát nổ bay đến bên người hắn, hắn liền thuận tay thu lấy toàn bộ. Vị Tiên Quân này chỉ dựa vào việc bán mười khối hỏa chi cực tinh, đã thu vào năm mươi vạn tiên tinh.

Mấy ngàn ngàn năm qua đi, mười ba khối hỏa chi cực tinh này còn lại được bao nhiêu khối? Cho dù là còn đi nữa, chủ nhân của nó chẳng lẽ lại chịu đem bán hay sao? Hỏa chi cực tinh hầu như không có hy vọng tìm mua được. Hăng tinh thì Trương Tinh Phong cũng không dám nghĩ đến. Còn Hỏa Chi Huyền Thần điện, hắn cũng đã suy nghĩ qua, có điều bao nhiêu năm qua chưa từng có người nào vào đó mà ra được, chỉ bằng việc này, thật sự là quá dọa người.

“Ai, người nào có thể bỏ ra hỏa chi cực tinh đây chứ? Hơn nữa, Hỏa Chi Huyền Thần điện kia cũng quá kinh khủng. Tại sao người đi vào không một ai có thể trở ra? Tốt xấu gì cũng phải có một người đi ra, cho ta một chút lòng tin chứ!” Trương Tinh Phong có chút bất lực, nghĩ đến công hiệu của ba loại tiên đan, loại nào cũng khiến cho hắn thèm muốn.

Tử nguyên đan có thể nói là bất tử dược, thương thế gì cũng có thể khôi phục. Xích uẩn đan chính là đại bổ đan, người cứ việc công kích, có xích uẩn đan trong tay sẽ không lo lắng công lực bị tiêu hao. Còn kim dự đan càng không cần phải nói, chỉ cần nhìn nó có thể làm người thường bạch nhật phi thăng là có thể hiểu được.

“Bất quá, ‘cửu diệt linh chi’ này ta nhất định phải đoạt được để luyện chế tử nguyên đan, nó cũng xem như là một sinh mệnh thứ hai rồi.” Trương Tinh Phong nhìn “cửu diệt linh chi”, ánh mắt đột nhiên lóe sáng...

- Công hiệu của cửu diệt linh chi chắc hẳn mọi người đều biết. Chỉ cần dùng nó thôi cũng có thể làm cho một người bị trọng thương trong nháy mắt khôi phục, có lẽ trên đời này cũng chỉ có cửu diệt linh chi là có công hiệu cường đại như vậy!

Điền Nan giải thích .

Trương Tinh Phong trong lòng lại thầm nghĩ: “Người thì biết cái gì! Cửu diệp linh chi dùng như vậy phần lớn được hiệu điều bị lãng phí. Ta dùng một gốc cửu diệp linh chi có thể luyện chế ra tử nguyên đan có công hiệu tương tự, mà số lượng còn hơn thế rất nhiều.”

Lúc này, tất cả Đại La Kim Tiên và Cửu Thiên Huyền Tiên ánh mắt đều trở nên nóng bỏng. Có được cửu diệp linh chi chẳng khác nào có thêm một cái mạng, cho dù bị trọng thương cũng có thể lập tức khôi phục, tiên nhân nào lại không mong muốn?

- Một ngàn tiên tinh!

Một vị lão đầu liền báo giá, hẳn chính là tộc trưởng của gia tộc đứng hàng thứ năm trong bát đại gia tộc.

Bảo vật như thế này may ra chỉ có bát đại gia tộc là mua nổi, còn Cửu Thiên Huyền Tiên thì chỉ có thể nhìn. Dù sao thì tiên tinh của bọn họ thật sự là không đủ, trừ phi là bọn họ nguyện ý đem tiên tinh dùng cho cả vạn năm tu luyện ra báo giá.

- Một ngàn một trăm tiên tinh!

Cửu Thiên Huyền Tiên của Kỳ Mộc tông liền ra giá. Không ngờ lại có Cửu Thiên Huyền Tiên báo giá, xem ra vị Cửu Thiên Huyền Tiên này thật sự rất muốn có được cửu diệp linh chi.

- Một ngàn hai trăm tiên tinh!

Lý Thượng cười cợt liếc mắt nhìn những người chung quanh. Trước khi đến đây hẳn đã được phụ thân dặn dò, cửu diệp linh chi này chỉ cần dưới một vạn tiên tinh thì nhất định phải mua.

Giá cả của cửu diệp linh chi không rõ ràng, mặc dù trân quý, nhưng các tiên nhân báo giá có lẽ một vạn tiên tinh đã là rất cao rồi.

- Hai ngàn tiên tinh!

Một trung niên nhân lãnh khốc hô lớn. Thần thức của Trương Tinh Phong lập tức quan sát, nhận thấy trung niên nhân này đã có thực lực của Thiên Tiên, hiển nhiên là người của bát đại gia tộc.

- Bảo vật như vậy, mọi người tại sao lại báo giá thấp như thế? Năm ngàn tiên tinh!

Cần phong mỉm cười báo giá. Trước khi đến đây hắn đã nói chuyện cùng với cấp trên, sư môn đã nói cứu diệp linh chi này nhất định phải có, bởi vì nó chính là nguyên liệu tuyệt hảo để luyện chế tiên đan.

- Sáu ngàn tiên tinh!

Phù Sơn cũng đã ra tay, xem ra Phong Duyên môn sau lưng hắn cũng muốn có được bảo vật này.

- Tám ngàn tiên tinh!

Chu gia đại công tử cuối cùng cũng xuất thủ, vừa ra tay đã bỏ thêm hai ngàn. Chu gia cũng hiểu rất rõ về công hiệu của cứu diệp linh chi này, cho nên cũng muốn có được.

- Một vạn tiên tinh!

Trương Tinh Phong mỉm cười báo giá. Tiên tinh bên người hắn cũng chỉ có mười vạn, là do Bàn Cổ lưu lại lúc trước. Bàn Cổ tốt xấu gì cũng là thần nhân, nhưng lại chỉ có ít tiên tinh như vậy, xem ra không có thể lực thì tiên tinh cũng không nhiều.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn về phía Trương Tinh Phong. Những Cửu Thiên Huyền Tiên kia có can đảm báo giá cả, là vì sau lưng bọn họ có sư môn. Bát đại gia tộc có can đảm báo giá, là vì sau lưng bọn họ có tài lực cường đại của gia tộc. Còn Trương Tinh Phong không ngờ lại báo giá cao như thế, hắn dựa vào cái gì? Chẳng lẽ một Đại La Kim Tiên như hắn lại có nhiều tiên tinh đến như vậy?

Bất quá cũng chẳng có ai muốn hỏi. Chỉ cần Trương Tinh Phong có thể đưa ra được tiên tinh, ai mà để ý số tiên tinh đó từ từ đâu ra.

- Nếu như Tinh Phong cũng muốn cứu diệp linh chi, chu gia ta sẽ bỏ qua!

Chu gia đại công tử qua về phía Trương Tinh Phong vỗ tay nói.

Trương Tinh Phong đối với Chu gia tiểu tử này hảo cảm càng tăng thêm.

- Tinh Phong chân nhân đã ra tay, Lý Thượng ta cũng từ bỏ, ha ha...

Nói đoạn hắn liền mỉm cười. Lý Thượng bề ngoài thì nói là vì Tinh Phong chân nhân, nhưng thật ra là vì phụ thân chỉ cho hắn có một vạn tiên tinh. Người này cũng quá dối trá!

Cùng một câu nói, nhưng do Lý Thượng nói ra, Trương Tinh Phong lại cảm thấy vô cùng chán ghét.

- Ha ha... Bốn trưởng lão cũng muốn từ bỏ, nhưng mà bốn trưởng lão thật sự rất muốn có được cửu diệp linh chi này. Một vạn một tiên tinh!

Phù Sơn cười to vài tiếng, lập tức báo giá.

Trương Tinh Phong đối với tính cách thẳng thắn của Phù Sơn này cảm thấy rất là thích, liền nói:

- Tinh Phong cũng muốn làm người tốt, nhưng mà Tinh Phong cũng thật sự muốn có cửu diệp linh chi này. Một vạn hai tiên tinh!

Phù Sơn cười lớn đứng dậy, nhìn Trương Tinh Phong chấp tay nói:

- Ai nha, Tinh Phong chân nhân ra tay thật là bất phàm, Phù Sơn ta bội phục. Nói thật, ta thật sự muốn cửu diệp linh chi này, cho nên... Ha ha ha... Tinh Phong chân nhân không cần lo lắng, bởi vì trên người Phù Sơn ta cũng không còn nhiều tiên tinh nữa!

Lời nói của Phù Sơn khiến cho những đại nhân vật chung quanh đều nở nụ cười. Phù Sơn tốt xấu gì cũng là Cửu Thiên Huyền Tiên, nhưng nói chuyện thì lại cực kỳ thú vị.

Trương Tinh Phong cũng cười cười:

- Phù Sơn trưởng lão tính tình thật là thẳng thắn, Tinh Phong thật sự rất muốn kết giao với ngài!

- Hoan nghênh ngài đến! Phong Duyên môn của ta lúc nào cũng hoan nghênh chân nhân.

Phù Sơn cười lớn đáp lại.

Đột nhiên nam tử lãnh khốc kia lại báo giá lần nữa:

- Một vạn ba tiên tinh! Đây là giá cao nhất của ta, chân nhân nếu như còn báo giá, Phương gia chúng ta cũng bỏ qua!

Người này chính là tộc trưởng của Phương gia.

Trương Tinh Phong thở dài một hơi. Xem ra tiên tinh này lại phải hao phí thêm một chút! Bất quá hiện tại vẫn còn có rất nhiều ma tinh, cho nên hẳn cũng không lo lắng. Hẳn cũng rất có hảo cảm đối với vị tộc trưởng lãnh khốc này của Phương gia, liền vừa cười vừa nói:

- Tốt, thật là có cá tính, một vạn bốn tiên tinh!

Tất cả tiên nhân đều nhìn về phía trưởng Tinh Phong, ánh mắt đều cỡ vẻ kính nể. Trương Tinh Phong hẳn chỉ là một cái Đại La Kim Tiên, không

ngờ lại có nhiều tài phú như vậy, quả thật là kinh khủng.

- Còn người nào tăng giá nữa không?

Điền Nan nhìn chung quanh, sau khi xác định không còn tiên nhân nào báo giá thêm, liền tuyên bố:

- Nếu đã như vậy, thiên địa kỳ trân cửu diệu linh chi này sẽ thuộc Tinh Phong chân nhân!

Trương Tinh Phong cũng đồng thời đứng dậy, trong tay chợt lóe sáng, một đồng tiên tinh bỗng nhiên xuất hiện. Nơi này đều là cao thủ, dưới thần thức quan sát, đương nhiên dễ dàng nhận biết đồng tiên tinh này quả thật là một vạn tư khối.

Một tay giao hàng, một tay giao tiên tinh!

Trương Tinh Phong nhận lấy cửu diệu linh chi, liền mừng rỡ thu vào bên trong Thiên Vũ. Lần này kiếm được cửu diệu linh chi chính là thu hoạch lớn nhất của tụ hội lần này.

Có điều, Trương Tinh Phong trong lòng cũng thầm cảm thán, cái giá này quả thật làm cho người ta sợ hãi.

Nhưng nếu như nói vật gì có giá cả cao nhất, đương nhiên chính là thần khí! Thần khí tại tiên ma hai giới chỉ có Bàn Cổ là luyện chế thành công. Bàn Cổ cũng nhờ đó mà nổi danh tại tiên ma hai giới. Thế nhưng luyện chế thần khí lại cực kỳ gian nan, cho dù là Bàn Cổ cả đời luyện chế thần khí cũng cực kỳ ít ỏi, chỉ đếm trên đầu ngón tay.

Địa phương chân chính có thể tìm được thần khí chính là “cổ thần cấm vực” bên trong Tử Vực chung quanh Thiên Tiệm thành. Cổ thần cấm vực mỗi một vạn năm sẽ xuất hiện “thần hàng”. “Thần” ở đây cũng chính là thần khí. Bất quá mỗi một lần “thần hàng”, số lượng thần khí xuất hiện cũng không đồng đều, chất lượng cũng như vậy, bình thường chỉ khoảng mười kiện...

Tiên giới và ma giới sở dĩ chém giết tại Tử Vực, một nguyên nhân rất lớn chính là ‘cổ thần cấm vực’ này. Tiên ma hai giới vô số năm qua có được thần khí cũng không ít, tính ra cũng có đến mấy vạn. Nhưng trong lúc đánh nhau sống chết, đỉnh cấp thần khí lại phá tan thần chi tâm của trung cấp và hạ cấp thần khí, khiến cho số lượng thần khí giảm đi rất nhiều.

Còn có không ít cao thủ, mang theo đỉnh cấp thần khí và trung cấp thần khí đến những nơi hiểm địa, có đôi khi không thể trở ra, thần khí cũng tìm không được.

Nhưng số lượng giảm đi nhiều nhất lại chính là đỉnh cấp thần khí. Đỉnh cấp thần khí thường thuộc về các Tiên Đế và Ma Tôn, bọn họ một khi mang theo đỉnh cấp thần khí phi thăng, vậy thì kiện đỉnh cấp thần khí đó cũng không còn nữa.

Thần khí dựa vào lực công kích và công năng hộ chủ cường đại nên có giá rất cao.

Hạ cấp thần khí có giá khoảng một vạn tiên tinh.

Trung cấp thần khí có giá khoảng mười vạn tiên tinh.

Đỉnh cấp thần khí có giá khoảng một trăm vạn tiên tinh.

Đương nhiên giá cả này cũng không phải là cố định, chủ yếu còn phải xem công năng của thần khí. Giá cả của hạ cấp thần khí là chênh lệch lớn nhất, thần khí có công năng thấp giá cả có thể chỉ một ngàn tiên tinh, còn nếu như công năng cường đại giá cả có thể lên đến mấy vạn tiên tinh.

Còn đỉnh cấp thần khí lại gần như là vô giá, bởi vì không có cao thủ nào lại nguyện ý đem đỉnh cấp thần khí ra bán.

- Hiện tại đấu giá chính là hạ cấp thần khí “Trọng Huyền hộ tỳ”, là một trong ba bộ phận của “Trọng Huyền Tạm”!

Điền nan cũng có chút bất đắc dĩ. “Trọng Huyền hộ tỳ” này mặc dù là hạ cấp thần khí, nhưng hiển nhiên là thuộc về loại “kê lạc” (1) trong số hạ cấp thần khí. Phần lớn công năng của nó chỉ khi nào tập hợp đầy đủ “Trọng Huyền Tạm” thì mới phát huy được. Bình thường nó chỉ một chút hộ chủ công năng, nhưng cũng không mạnh.

(1) Gân gà (ăn thì vô vị, vứt thì tiếc)

Ba đại bộ phận của “Trọng Huyền Tạm” giá cả cũng không giống nhau, trong đó trân quý nhất chính là “Trọng Huyền chiến y”. “Trọng Huyền chiến y” vốn là bộ phận chủ của “Trọng Huyền Tạm”, công năng phòng ngự cực kỳ cường đại, thậm chí có thể so sánh với trung cấp thần khí, giá cả có thể đạt đến mấy vạn tiên tinh.

Thế nhưng đây lại là “Trọng Huyền Hộ Tỳ”...

- Ta xuất ra một ngàn tiên tinh! Nói không chừng sau này lại tìm được hai bộ phận khác!

Lý Thượng liền báo giá. Một ngàn tiên tinh này là số tiền lớn nhất mà một mình hắn có thể bỏ ra.

Trương Tinh Phong đương nhiên là không thể bỏ qua:

- Ta xuất ra hai ngàn tiên tinh!

Nói đoạn, hắn liền liếc mắt nhìn chung quanh, chờ đợi người khác ra giá.

Yên lặng!

Yên lặng!

Cũng không còn ai ra giá, kiện “kê lạc” thần khí này không ngờ lại rất mất mặt được Trương Tinh Phong mua với giá hai ngàn tiên tinh.

Trương Tinh Phong nhìn chăm chăm vào thần khí trên tay, lại nhớ đến cửu điệp linh chi vừa rồi. Một món giá hai ngàn tiên tinh, một món thì lại có giá một vạn bốn tiên tinh, chênh lệch thật sự quá lớn. Hắn vốn đã chuẩn bị sẵn sàng, bất cứ giá nào cũng phải mua được “Trọng Huyền Hộ Tỷ”.

Giá cao tận trên trời, giá thấp ngay mặt đất!

Trương Tinh Phong mỉm cười, đem “Trọng Huyền hộ tỷ” thu vào bên trong Thiên Vũ. Từ đó, đệ nhất thần khí phòng ngự “Trọng Huyền Tạm” đã hoàn toàn rơi vào tay của hắn.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 29: Tán Tiên Chi Kiếp.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đầu giá qua đi, tiết mục tiếp theo chính là ca múa. Biểu diễn ca múa là vài nữ tu chân giả. Nhìn những nữ tu chân giả này nhẹ nhàng nhảy múa, quả thật có cảm giác như là tiên nữ. Bất quá, những Cửu Thiên Huyền Tiên và người của bát đại gia tộc cũng không chú ý lắm, dù sao thì loại ca múa như thế này bọn họ cũng rất thường xuyên được xem. Hơn nữa thất đại tông phái và bát đại gia tộc cũng có rất nhiều vụ buôn bán lớn, hiện tại chính là thời cơ tốt để bàn bạc, thắt chặt thêm mối quan hệ.

Tiếp tục nhìn xuống bên dưới phù vân, liền thấy các đại nhân vật đang tùm năm tùm ba, tụ lại một chỗ. Đương nhiên cũng có một số người đang xem ca múa, chẳng hạn như mấy Đại La Kim Tiên. Dù sao hiện tại đại biểu cho tông phái chính là Cửu Thiên Huyền Tiên, cho nên bọn họ cũng không có việc gì làm.

- Tinh Phong chân nhân hình như rất thích xem ca múa này thì phải?

Người lên tiếng là tộc trưởng của Phương thị gia tộc, cũng chính là người có dáng vẻ lãnh khốc lúc nãy. Lúc này hắn đã không còn một chút lãnh khốc nào, chỉ có một nụ cười đầy hảo ý.

Trương Tinh Phong liền nhìn lại. Đối với vị tộc trưởng này, hắn cũng rất có hảo cảm, liền hồi đáp:

- Cũng không có gì, chẳng qua là không có việc gì làm nên mới ở đây xem ca múa mà thôi !

“Ha ha ha...” Phương thị tộc trưởng cười nói:

- Chân nhân quả đúng là tính tình chân thật. Phương Dục ta thích nhất là kết giao bằng hữu với những người như chân nhân vậy.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Hắn cũng là lần đầu tiên nghe được người khác nói là hắn tính tình chân thật, có lẽ là do người bình thường không ai dám nói với hắn như thế. Còn vị tộc trưởng của Phương thị gia tộc này tốt

xấu gì cũng là đại nhân vật cùng cấp bậc với Cửu Thiên Huyền Tiên, nắm giữ cả sự nghiệp của một đại gia tộc, địa vị hiển nhiên là cao quý, cho nên mới có thể nói chuyện tự nhiên với hắn như vậy.

- Phương tộc trưởng cũng thật là... Ha ha ha... Trương Tinh Phong ta đây là lần đầu tiên bị người khác nói là tính tình chân thật, cảm giác này dường như cũng không tệ lắm. Ha ha, thật sự rất không tệ!

Trương Tinh Phong vui vẻ cười nói.

Sắc mặt Phương Dục chợt biến đổi:

- Chân nhân sao lại gọi ta là Phương tộc trưởng, gọi như vậy thật là quá khách khí! Cứ gọi ta là Phương Dục hoặc Phương huynh là được rồi. Cứ nghe “Phương tộc trưởng” là ta lại nghĩ đến cảnh bàn luận chuyện làm ăn cùng với người khác!

Hảo cảm trong lòng Trương Tinh Phong đối với Phương Dục này tăng lên rất nhiều, hắn liền nói:

- Được, được, được, Phương huynh, Phương huynh! Bất quá, ngài cũng đừng gọi ta là chân nhân này nọ, cứ gọi Tinh Phong là được rồi.

Hai người nhìn nhau, đồng thời phá lên cười.

Đột nhiên Trương Tinh Phong cảm thấy ngọc giản truyền tin của mình rung lên, lập tức từ bên trong Thiên Vũ lấy ra.

“Sư tôn, Bưu sư thúc sắp phải độ tán tiên chi kiếp!”

Trương Tinh Phong vừa nhìn, trong lòng kinh hãi: “Lão nhị hắn sắp phải độ kiếp rồi!”

Trương Tinh Phong trong lòng lo lắng. Hắn biết rất rõ, tán tiên chi kiếp này không giống như thiên kiếp, uy lực của nó vô cùng cường đại, không phải chỉ cần có một kiện đỉnh cấp thần khí là có thể chống đỡ được. Cùng với huynh đệ của mình xa cách bấy lâu nay, thiếu chút nữa còn vĩnh viễn không thể gặp mặt, cho nên hắn đối với những huynh đệ có cảm tình hơn ba ngàn năm này vô cùng quan tâm.

- Phương huynh, trong tông phái có chuyện quan trọng, Tinh Phong xin cáo từ trước!

Tinh Phong lập tức quay sang nói với Phương Dục.

Phương Dục vừa rồi nhìn thấy Tinh Phong lấy ra ngọc giản, sau đó sắc mặt trở nên lo lắng, liền biết là có chuyện quan trọng phát sinh, lập tức nói:

- Ngài cứ đi đi, tiếp theo cũng không còn chuyện gì, tụ hội này cũng chỉ là để thắt chặt thêm mối quan hệ mà thôi!

Trương Tinh Phong gật đầu, cao giọng nói với những người chung quanh:

- Các vị, Tinh Phong hiện tại có chuyện quan trọng cần phải trở về, thật sự rất xin lỗi!

Điền Nan lập tức nói:

- Nếu Đã có việc quan trọng thì chân nhân cứ việc đi trước, bọn ta cũng không còn đại sự gì nữa!

- Đúng vậy, nếu như chân nhân có việc thì xin cứ đi trước!

Một đám tiên nhân đều hữu hảo lên tiếng. Trương Tinh Phong nghe xong, khẽ gật đầu, lập tức thuận di rời khỏi lầu các. Hắn vừa rời khỏi Tử Hà cảnh, lập tức lấy tinh diệu từ bên trong Thiên Vũ ra.

Sau khi xác định được vị trí của Thiên Diễn tinh, hắn liền trực tiếp xuyên qua không gian bay đến.

*** **

- Hả? Chuyện gì thế này? Kiếp vận của tán tiên chi kiếp vừa mới nổi lên, tại sao bây giờ lại bắt đầu tiêu tán từ từ?

Triệu Vân nhìn kiếp vận đang tiêu tán trên bầu trời, trong lòng cảm thấy nghi hoặc, đây chính là chuyện từ trước đến giờ chưa từng xảy ra.

Vừa rồi, Bưu Hoành cùng hắn đi ra ngoài, nhưng trên đường trở về, hai người lại bỗng nhiên nhìn thấy kiếp vận bắt đầu sinh ra. Hai người trong lòng vừa động, liền lập tức bay về Thiên Tâm tông. Dù sao thì tất cả huynh đệ đều ở đó, dựa vào “Tứ Tượng Tiên Kiếp trận”, bọn họ tin tưởng có thể vượt qua tán tiên chi kiếp lần này.

Tán tiên chi kiếp, bình thường không thể nhờ người khác trợ giúp. Bởi vì nếu như công lực của người hỗ trợ càng cao, uy lực của thiên kiếp sẽ càng lớn.

Bất quá, bọn họ lại không giống như thế. Bốn người bọn họ nếu liên thủ, tán tiên chi kiếp lập tức sẽ mạnh hơn gấp bốn lần. Thế nhưng “Tứ Tượng Tiên Kiếp trận” lại có thể giúp cho công lực của bốn người tăng lên gấp

nhiều lần. Uy lực so với bốn người không kết trận cộng lại lớn hơn rất nhiều. Dựa vào trận pháp này, mấy người bọn họ độ tán tiên chi kiếp từ trước đến giờ chưa từng thất bại.

Nên biết rằng độ tán tiên chi kiếp cũng khó khăn không thua gì thiên kiếp. Bửu Hoành cũng rất kì quái. Lần tán tiên chi kiếp này chính là của hắn, hắn cũng đã sớm cảm ứng được. Vừa rồi kiếp vận cũng đã xuất hiện, thế nhưng tại sao bây giờ lại từ từ tiêu tán?

Đột nhiên, trong lòng Trọng Hoành có một suy nghĩ, có điều hắn vẫn còn chưa xác định, liền nói:

- Bửu huynh đệ, ta vừa nghĩ đến một khả năng, có điều phải cần Bửu huynh đệ người thử một chút!

Cái tên Bửu Hoành cao lớn thô kệch này đang cảm thấy khó hiểu, vừa nghe được lập tức nói:

- Nói mau, nói mau, cần ta làm gì ta sẽ làm như thế. Tán tiên chi kiếp đến rồi lại đi, nếu như nó không hạ xuống ta thật sự không thể an tâm được!

Trọng hoành nói:

- Bửu huynh đệ, người trước tiên hãy từ bên trong hộ tông đại trận đi ra ngoài thử xem. Ta đoán rằng chính là do hộ tông đại trận thần kì của Thiên Tâm tông chúng ta đã làm cho tán tiên chi kiếp này không cảm thụ được khí tức của người!

Bửu Hoành nghe được ánh mắt lập tức sáng lên. Triệu Vân bên cạnh cũng gật gật đầu:

- Ủm, có khả năng! Đại trận này do đại ca hao tổn mất nửa năm mới bố trí được, uy lực to lớn của nó ta cũng đã thấy. Lần trước, bao nhiêu ca thủ của Tử Hà cảnh tìm đến đều thất bại, mà đại trận lại chẳng xuất hiện bất cứ vấn đề gì. Điều này đã nói lên, cho dù có nhiều tiên nhân cùng động thủ đối với nó cũng chẳng có tác dụng gì, có thể thấy đại trận này lợi hại đến thế nào. Vì vậy, nếu như nó thật sự có thể hoàn toàn ngăn cách khí tức của lão nhị cũng là chuyện bình thường.

Bửu Hoành vừa nghe, lập tức hét lớn, lao ra ngoài trận pháp.

Trương Tinh Phong đã đem phương pháp đi qua thông đạo duy nhất của đại trận truyền cho những trưởng lão của Thiên Tâm tông. Đường nhiên mấy

người Bưu Hoành là huynh đệ của hắc cũng biết. Tại Thiên Tâm tông biết được thông đạo này cũng không nhiều lắm, hắc tâm đệ tử cũng chỉ có hàng chữ “đạm” là biết, còn đệ tử chữ “vô” thì không có tư cách để biết.

Dù sao thì trận pháp này cũng là cội rễ của Thiên Tâm Tông.

Thông đạo này chính là do Trương Tinh Phong bố trí, mà cả đại trận cũng là do hắc dùng vô cực lực của mình để tạo thành, cho nên hắc có thể tùy thời thay đổi thông đạo. Có thể nói, đại trận này gần như chính là một phần cơ thể của Trương Tinh Phong, vì vậy hắc hoàn toàn có thể điều khiển nó. Bên trong đại trận này, cho dù là Tiên Quân cũng không phải là đối thủ của hắc.

“Ai nha, kiếp vận này lại xuất hiện nữa rồi!” Bưu Hoành trừng mắt nhìn kiếp vận bắt đầu tụ tập lại trên bầu trời.

Bưu Hoành chột lui về phía sau, tiến vào bên trong đại trận. Chỉ thấy kiếp vận trên bầu trời không ngừng quay cuồng, giống như đang truy tìm khí tức của hắc. Qua một lúc sau, kiếp vận đành không cam lòng chậm rãi tiêu tán.

“Hắc hắc, ta lại tiếp tục đi ra!” Bưu Hoành lại tiến tới vài bước, ra khỏi phạm vi của trận pháp.

Kiếp vận ngay lập tức lại bắt đầu tụ tập. Bưu Hoành lần này không vội vã, đợi cho kiếp vận hình thành hơn phân nửa, hắc lúc này mới đặc ý lui về phía sau, trở lại bên trong trận pháp.

Đáng tiếc là kiếp vận này cũng không có trí tuệ, chỉ dựa theo phép tắc khi tiên giới vừa mới hình thành mà hành động. Nó chỉ biết xác định khí tức của đối tượng, sau đó hướng về đối tượng mà công kích. Bất quá, bây giờ nó lại không thể cảm thụ được, cho nên chỉ có thể từ từ tiêu tán.

“Ha ha... ha ha ha... Bưu lão nhị ta chưa lúc nào vui như vậy! Ha ha ha... Trước giờ chỉ có tán tiên chi kiếp đùa giỡn với chúng ta, lần này ta nhất định phải vui vẻ đùa giỡn với nó. Hắc hắc, người lại bắt đầu tụ tập rồi, ta lui!” Bưu lão nhị đặc ý lui vào bên trong trận pháp.

“Ai nha, tiêu tán rồi... Ta lại đi ra ngoài!” Bưu lão nhị giống như gặp được trò vui, mà những người bên trong trận pháp nhìn thấy cảnh này cũng cười ha hả. Đùa giỡn tán tiên chi kiếp như thế, ai lại không cảm thấy sảng khoái?

“A... lại đến rồi!”...

Lúc Trương Tinh Phong bay đến Phương Diễn sơn, nhìn thấy cảnh tượng này hẳn cũng chỉ đành cười khổ. Bưu lão nhị này chính là đang đùa giỡn kiếp vân, trong khi mình thì lại lo lắng cho sự an toàn của hẳn!

“Chuyện gì thế này, ha ha...” Trương Tinh Phong lắc đầu cười khổ.

- Lão nhị, ngươi bao nhiêu tuổi rồi vậy, sao còn đùa giỡn như trẻ con thế!

Trương Tinh Phong quay về phía Bưu lão nhị đang đắm chìm trong “trò chơi” quát lên.

Bưu lão nhị lập tức thanh tỉnh lại, vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong, liền gọi lớn:

- Lão Đại, lão đại, huynh về rồi à? Đến đây xem ta đùa giỡn với kiếp vân thế nào! Huynh không biết đâu, vừa rồi ta đây thật sự là lợi hại, muốn kiếp vân tụ là tụ, muốn nó tán là tán. A, kiếp vân đã hoàn toàn tụ tập rồi, không hay!

Bưu lão nhị đang nói chuyện với Trương Tinh Phong, cũng không để ý đến kiếp vân, vừa ngẩng đầu lên nhìn, kiếp vân đã hoàn toàn tụ tập.

“Oanh!”

Một đạo thiên lôi đuổi theo Bưu lão nhị đánh xuống.

Trương Tinh Phong thân hình chợt lóe lên, vung tay một cái, đem thiên lôi ngăn cản lại bên ngoài. Đạo thiên lôi này thậm chí ngay cả tầng kinh khí bên ngoài do vô cực lực tạo thành cũng không phá được, không cần nói đến thân thể cường hãn của hẳn.

- Tiểu tử ngươi còn không đi vào, chẳng lẽ ngươi muốn bị thiên lôi đánh trúng hay sao?

Trương Tinh Phong thông qua quan sát, liền biết được công dụng của trận pháp.

- Đại ca, huynh không tiến vào sao?

Bưu lão nhị lui về phía sau, tiến vào bên trong trận pháp, nhìn Trương Tinh Phong nói.

- Không cần vội, cơ hội tu luyện tốt như vậy, ta làm sao có thể bỏ qua cơ chứ?

Trương Tinh Phong cười lớn, nhìn kiếp vân trên bầu trời. Hẳn cũng biết tán tiên chi kiếp này lớn nhất có thể đối phó được với Đại La Kim Tiên.

Đương nhiên người đừng tưởng rằng Trương Tinh Phong có thể dễ dàng chống đỡ.

Tán tiên chi kiếp này có thể đối phó với Đại La Kim Tiên, nhưng đó không phải là Đại La Kim Tiên bình thường chỉ có tiên nguyên lực. Cho dù là Đại La Kim Tiên đã chuẩn bị đầy đủ, có đỉnh cấp tiên khí, có bố trí nhiều cấm chế trận pháp, cũng có thể bị thiên lôi tiêu diệt. Có thể tưởng tượng được tán tiên chi kiếp này lợi hại như thế nào.

Mà lúc này, Trương Tinh Phong lại không hề có ý định dùng đến tiên khí hay cấm chế, trực tiếp dựa vào thân thể chống đỡ thiên lôi.

“Lúc trước sau khi vượt qua thiên kiếp, tại cung điện của Lãnh Quang Ma Đế, ta dựa vào bích thiên hàn khí cùng với thiên hỏa bên trong cơ thể, hàn nhiệt giao thoa giúp thân thể tiến thêm một bước. Tại cung điện của Huyết Sát Ma Đế, dựa vào Long Linh Huyết Trì tiếp tục giúp thân thể tiến bộ. Không biết hiện tại thân thể của ta đã đạt đến trình độ nào rồi. Ân... Cơ hội rèn luyện như thế này không thể nào bỏ qua được!” Trương Tinh Phong đối với tán tiên chi kiếp này tràn đầy mong đợi.

Tán tiên chi kiếp mạnh nhất có thể tiêu diệt Đại La Kim Tiên đã trang bị đầy đủ, tuyệt đối không phải Trương Tinh Phong lúc này có thể chống lại được. Dù sao thì thân thể của hắn cũng chỉ mới đạt đến cảnh giới thiên hỏa màu tím. Mặc dù có một chút thiên hỏa màu tím đậm, nhưng so với phòng ngự của Đại La Kim Tiên sau khi đã chuẩn bị đầy đủ thì vẫn còn kém hơn.

“Hắc hắc, bất quá, Trương Tinh Phong ta cũng không phải là ngu ngốc. Nếu như ngăn cản không được, ta còn có thể xuất ra nhu kim biến thành khải giáp!” Trương Tinh Phong trong lòng đặc ý, bởi vì chỉ có hắn mới nghĩ ra phương pháp rèn luyện thân thể như thế.

“Như thế này, một là có thể giúp huynh đệ độ kiếp, hai là có thể rèn luyện thân thể, sao lại không làm chứ?” Trương Tinh Phong nhìn kiếp vân đang tụ lại trên bầu trời, vẻ mặt tươi cười. Nhu Kim cũng là trung cấp thần khí, khải giáp hình thành mặc dù không mạnh như trung cấp thần khí khải giáp, nhưng cũng không yếu hơn bao nhiêu. Hơn nữa, dựa vào thân thể cường hãn của hắn, phòng ngự như vậy là quá đủ. Bất quá, đợi đến khi không thể chịu nổi thì mới dùng đến khải giáp, hiện tại thì không cần.

Kiếp vân không ngừng biến hóa. Dù sao thì để đối phó với đẳng cấp của Trương Tinh Phong, kiếp vân sẽ tự động tiến hóa đến cấp độ cao nhất. Bầu trời của Thiên Diễn tinh bắt đầu tán phát ra các loại màu sắc, thậm chí trong tinh không bên ngoài Thiên Diễn tinh cũng bắt đầu tụ tập năng lượng cường đại thuộc tính lôi. Năng lượng khổng lồ này bắt đầu tập hợp tại kiếp vân, phát sinh tụ biến, hình thành lôi điện vô cùng kinh khủng. Đây chính là thiên lôi dùng để đối phó với Đại La Kim Tiên.

Trương Tinh Phong nhú mày nhìn những đạo lôi điện không ngừng lóe lên tại kiếp vân, đột nhiên hào khí nổi lên, hét lớn:

- Ha ha ha... Đến đây đi, cứ đánh về phía ta!

Thiên hỏa trên người hắn không kìm hãm được cũng phát ra.

Những đệ tử của Thiên Tâm Tông tại Phương Diễn sơn chứng kiến cảnh tượng này, tất cả đều sùng bái nhìn Trương Tinh Phong.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 30: Thiên Lô Nại Hà.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Oanh” “Oanh” “Oanh” “Oanh” “Oanh” “Oanh” “Oanh”...

“Ha ha... ha ha ha ha ha...” Tiếng thiên lô vang vọng không ngừng, tiếng cười của Trương Tinh Phong lại càng lớn hơn. Mặc cho thiên lô càng lúc càng mạnh, hắn vẫn ngạo nghễ ngẩng lên trời cười lớn.

Tất cả đệ tử của Thiên Tâm tông nhìn thấy cảnh này đều không thể nào quên được. Tán tiên chi kiếp cường đại hơn nhiều so với thiên kiếp điên cuồng công kích thái thượng trưởng lão của bọn họ, thế nhưng Trương Tinh Phong thì lại ngang nhiên dùng thân thể để ngăn cản thiên lô, không ngừng điên cuồng cười lớn.

Thiên Tâm tông!

Trương Tinh Phong vô địch!

Trong khoảnh khắc, sự tin tưởng đối với tông phái trong lòng các đệ tử đã tăng lên rất nhiều. Từ Hà cảnh thì có tính là cái gì, thái thượng trưởng lão của Từ Hà cảnh có thể ngang nhiên dùng thân thể để chống lại thiên lô sao? Thái thượng trưởng lão của Từ Hà cảnh có thể tùy ý phân phát tiên khí cho đệ tử hay sao?

Trong mắt tất cả đệ tử đều hiện lên vẻ nóng bỏng và sùng bái, phảng phất như ánh mắt của những cuồng tín đồ trong tôn giáo, và vị chí tôn trong lòng bọn họ chính là Trương Tinh Phong, một thái thượng trưởng lão không hề sợ hãi thiên lô.

- Hồng, nhị ca, có chuyện vui như thế này sao không gọi bốn trưởng lão đến! Hồng hồng~~~~

Tiểu Long hô lớn, từ bên trong trận pháp lao ra, phi thân đón lấy thiên lô.

“Hô hô...” Không khí hoàn toàn rối loạn, kiếp vận bắt đầu điên cuồng hấp thu năng lượng từ Thiên Diễn tinh và bên trong tinh không. Bởi vì có thêm

một cao thủ đẳng cấp Đại La Kim Tiên, kiếp vận cảm giác được năng lượng bản thân không đủ, điên cuồng hấp thu tất cả năng lượng xung quanh.

Sự bình tĩnh của tinh không bên ngoài Thiên Diễn tinh đã không còn nữa, năng lượng cường đại tựa như hóa thành thực chất, “hô hô” bay đến. Không gian phảng phất như tê liệt, lực lượng thực chất hóa của thiên lôi càng ngày càng mạnh hoàn toàn tập trung về Thiên Diễn tinh.

Kiếp vận đột nhiên lớn lên gấp mấy lần, trong phạm vi trăm trượng trên thiên không hoàn toàn là lực lượng của thiên lôi. Cả thiên không đã hoàn toàn đảo loạn, Vô số tia chớp không ngừng lóe lên bên trong kiếp vận. Không gian bắt đầu vặn vẹo, thiểm điện chỉ lực bắt đầu tụ biến.

Uy lực của thiên lôi sao có thể dễ dàng xâm phạm? Năng lượng của kiếp vận bắt đầu bạo phát, từng đạo thiên lôi điên cuồng đánh xuống. Tiểu Long có thân thể cường hãn của ngũ trảo thần long, lực phòng ngự mặc dù không bằng thiên hỏa chi thân của Trương Tinh Phong, nhưng chênh lệch cũng không bao nhiêu.

Tiểu Long tốt xấu gì cũng là vương giả trong thần long nhất tộc. Lúc trước Trương Tinh Phong cho hắn nội đan, sau thời gian dài đã hấp thu được hơn phân nửa, cộng thêm đề thăng từ Long Linh huyết trì, công lực của hắn hiện nay đã gần ngang bằng với Trương Tinh Phong.

- Tiểu Long, tốt, tốt! Hai chúng ta hôm nay phải hảo hảo đấu với thiên lôi một phen. Ha ha ha...

Trương Tinh Phong vùng quyền đánh tan một đạo thiên lôi, điên cuồng cười lớn.

Tiểu Long từ sâu bên trong tâm linh phát ra một tiếng ngâm dài, hắn ngẩng đầu lên nhìn thiên lôi:

- Được, được, nhị ca, hôm nay chúng ta hãy cùng nhau đấu với thiên lôi. Hồng hồng, thiên lôi này đánh vào thật là thoải mái.

Tiểu Long trên người phát ra bá khí của long tộc, đối diện với thiên lôi điên cuồng gầm lên.

Thiên lôi càng lúc càng mạnh, phảng phất như trọng quyền mấy chục vạn cân, một quyền lại một quyền đánh lên người Trương Tinh Phong, nhưng thân thể của hắn vẫn không hề có một chút thương tích nào.

Thiên lôi điên cuồng đánh xuống thân thể bọn hắn, không khí bắt đầu tê liệt, không gian hoàn toàn vắng vẻ.

Tất cả đệ tử Thiên Tâm tông nhìn thấy cảnh này, đã hoàn toàn không còn sự sợ hãi đối với thiên lôi, chỉ còn sự hưng phấn. Lực lượng cường đại của thiên lôi, bọn dù ở rất xa vẫn có thể cảm nhận được. Phương Diễn sơn hoàn toàn được hộ tông đại trận bảo hộ, thiên lôi không thể làm xê dịch nửa phân, trong khi ở bên ngoài Phương Diễn sơn thì đã bị phá hủy không còn hình dạng gì.

“Quá kinh khủng! Thật sự quá đáng sợ! Đây là thiên lôi cường đại đến mức nào? Thực lực của lão đại quả thật cường đại, cho dù ta ruồi ngựa cũng không theo kịp!” Bưu lão nhị sùng bái nhìn Trương Tinh Phong. Cảnh tượng trước mặt khiến cho hắn nhiệt huyết sôi trào.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”

Bốn mươi chín đạo thiên lôi đã gần đến hồi kết, uy lực của mỗi đạo cũng càng lúc càng lớn.

“Ha ha ha... ha ha ha...” Tiểu Long điên cuồng gào thét. Cơ nhục của hắn bắt đầu rung lên, thân thể cường hãn cũng bắt đầu đỏ bừng lên. Theo công lực bản thân của Tiểu Long đề thăng, phòng ngự của long giáp cũng càng lúc càng mạnh. Trong ký ức của Tiểu Long, đẳng cấp cao nhất của long giáp thậm chí còn siêu việt hơn cả đỉnh cấp thần khí, đạt đến một cấp bậc không thể tưởng tượng được. Có điều hiện tại thì long giáp hộ thể của hắn chỉ mới đạt đến cấp bậc của đỉnh cấp tiên khí mà thôi.

Long giáp bản thân nó vốn là lớp vảy của Tiểu Long biến hóa, hoàn toàn kết hợp với hắn, thậm chí có thể so sánh với hạ cấp thần khí.

- Hồng hồng~~~ bốn trưởng lão bây giờ còn sợ thiên lôi người sao? Đánh mạnh lên một chút, ha ha ha ha...

Tiểu Long thân mặc long giáp bắt đầu điên cuồng cười lớn. Phòng ngự của hắn trong nháy mắt đã đạt đến một trình độ rất cao, hoàn toàn có thể so sánh với thiên hỏa chi thân của Trương Tinh Phong.

Mạnh nhất trong các loại thần thú là long tộc, mạnh nhất trong long tộc chính là ngũ trảo thần long, Tiểu Long cường hãn như vậy cũng là chuyện bình thường.

Trương Tinh Phong cười cười nhìn Tiểu Long, cũng hét lớn:

- Tiểu Long, hãy xem một quyền của nhị ca người!

Hắn đối diện với thiên lôi đang đánh xuống, xuất ra một quyền.

“Oanh!”

Trương Tinh Phong bị đánh lui về phía sau hơn mười trượng, nhưng trong nháy mắt hắn lại lao lên: “Được, đạo thiên lôi này so với lúc nãy thì mạnh hơn nhiều, được lắm!” Thân thể Trương Tinh Phong bắt đầu đỏ bừng lên, thiên hỏa cũng bắt đầu có tia tia màu tím đậm.

Những đệ tử của Thiên Tâm tông cũng bắt đầu run lên, không phải vì thiên lôi cường đại, mà là vì khí thế càng lúc càng mạnh mẽ của hai vị trưởng lão Thiên Tâm tông.

“Đạo thứ bốn mươi bảy đã qua rồi, vẫn còn hai đạo nữa!” Triệu Vân thầm tính toán, trong lòng hắn lúc này quả thật đang nổi sóng: “Quá mạnh mẽ, quá cường đại! Đây quả là tán tiên chi kiếp cường đại nhất. Không ngờ, không ngờ chỉ dựa vào nhục thể để chống lại, phỏng chừng ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không làm được!”

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng rực lên, đạo thiên lôi vừa rồi đã khiến cho hắn cảm thấy cơ nhục toàn thân đều run lên. Hắn biết rằng thân thể của mình đã đến cực hạn, hơn nữa còn cảm nhận được nhục thể bản thân đã tiến bộ thêm một chút.

“Đạo thứ bốn mươi tám, đến đi!” Trương Tinh Phong quyết định không dùng Nhu Kim, trực tiếp dùng thân thể chống lại.

- Nhị ca, đạo thiên lôi vừa rồi cũng thật là lợi hại, hống hống~~ Thêm một đạo nữa, Tiểu Long sẽ không thể chịu đựng được!

Tiểu Long cảm thấy phảng phất từ chỗ sâu nhất trong mỗi tế bào toàn thân phát ra cảm giác tê tê sáng khoái, nhưng hắn cũng biết nhục thể của mình không thể chịu đựng thêm được nữa.

Thời điểm cuối cùng của tán tiên chi kiếp, kiếp vân bắt đầu điên cuồng dồn nén, từ hơn trăm trượng biến thành chỉ còn khoảng mười trượng.

“Ti ti~~~” không gian phảng phất bị lôi kinh do thiên lôi phát ra làm tê liệt, xung quanh kiếp vân bắt đầu xuất hiện từng vết nứt không gian có thể nhìn

thấy bằng mắt thường. Có thể tưởng tượng được sự cường đại của đạo thiên lôi thứ bốn mươi tám này.

Tiểu Long mở to cặp mắt đã đỏ bừng, vẻ mặt trở nên điên cuồng, từng tia long kinh bắt đầu xoay tròn chung quanh thân thể hắn, những vết nứt không gian nhỏ bé bắt đầu xuất hiện.

- Hống hống~~~ Đến đây, đến đây, đến đây đi!

Cơ nhục của Tiểu Long bắt đầu bạo trưởng, cánh tay phảng phất như trở nên lớn gấp đôi lúc trước, trên cơ nhục cường đại còn có từng đạo khí lưu chuyển động.

Trương Tinh Phong nghe được tiếng gầm của Tiểu Long, trong lòng cảm thấy điên cuồng cần phải phát tiết ra:

- Ha ha ha... Được! Tiểu Long, chúng ta cùng chờ nó đến! Đến đi, đến đi, đến đi!

Thiên hỏa trên người Trương Tinh Phong đột nhiên bạo phát, không ngờ lại hình thành một tầng mỏng bên ngoài lớp da của hắn. Dùng mắt thường rất khó nhìn thấy được tầng bảo hộ này, cho dù là thần thức cũng chỉ có thể miễn cưỡng phát hiện ra. Tầng bảo hộ hoàn toàn do thiên hỏa màu tím đậm hình thành, cực kỳ mỏng, Trương Tinh Phong lúc này đang điên cuồng thậm chí cũng không phát hiện được.

“Đến đi!” “Đến đi!” “Đến đi!”...

Trương Tinh Phong và Tiểu Long điên cuồng gào thét, khí kinh trên thân thể cũng bắt đầu bạo phát.

Đệ tử của Thiên Tâm tông nghe thấy tiếng gào thét của Trương Tinh Phong và Tiểu Long đang, tất cả đều cảm thấy trong lòng bắt đầu bạo phát một cảm giác điên cuồng, không thể áp chế được. Vì Thiên Tâm tông mà điên cuồng, vì hai người Trương Tinh Phong mà điên cuồng.

Nhiệt huyết bắt đầu dâng trào, huyết dịch bắt đầu sôi lên, tất cả đệ tử sắc mặt đỏ bừng quan sát hết thảy. Bọn họ cả đời cũng không thể quên được cảnh này.

Mỗi tế bào bên trong thân thể cường đại của Trương Tinh Phong bắt đầu bạo phát lực lượng, là lực lượng thuần túy. Lực lượng này bắt đầu hiện lên tại mỗi cơ nhục trên người Trương Tinh Phong, từng đạo khí kinh nhỏ bé

rất khó nhìn thấy bắt đầu hiện lên bên ngoài. Khí kinh này cùng với tầng bảo hộ do thiên hỏa màu tím đậm hình thành bắt đầu dung hợp.

Chung quanh thân thể của Trương Tinh Phong đã xuất hiện vết rách không gian. Thiên hỏa màu tím đậm bạo phát ra dưới sự dung hợp của khí kinh, bắt đầu thiêu đốt cả không gian, hình thành vết rách không gian hình người. “Oanh!” “Oanh!”

Hai đạo thiên lôi màu tím đen mãnh liệt đánh xuống.

“Hống hống!” Tiểu Long bị đánh xuống mặt đất, cũng không biết sâu bao nhiêu, nhưng trong nháy mắt hắn đã nhảy lên. Trên người hắn toàn là máu, là máu của hắn, là máu do thiên lôi gây ra. Bất quá hắn đã chiến thắng, bởi vì hắn đã chống cự được.

Nhưng tràng diện này không hề làm đệ tử Thiên Tâm tông điên cuồng, chính thức khiến cho bọn họ điên cuồng chính là...

Thiên lôi cường đại mãnh mẽ đánh xuống Trương Tinh Phong. Khiến cho người khác cảm thấy quý dị nhất chính là thân thể của hắn bị thiểm điện đánh vào không ngừng lóe sáng, nhưng hắn lại không hề chuyển động một chút nào, phảng phất như thiên lôi vừa rồi căn bản không hề có ảnh hưởng. Trương Tinh Phong phảng phất như lôi thần, toàn thân lấp lánh lôi điện, thiên hỏa bùng cháy bên ngoài càng khiến cho khí thế của hắn càng mạnh mẽ.

- Ha ha... ha ha ha ha... Chỉ có chút uy lực! Ha ha ha, thật quá kém, đạo cuối cùng mau đến đây, mau đến đây!

Trương Tinh Phong đột nhiên quyết định, đạo thiên lôi cuối cùng hắn cũng sẽ hoàn toàn dùng thân thể chống cự, bởi vì hắn có lòng tin. Ánh mắt của hắn phát ra quang mang tựa như thực chất, hai đạo kim quang trực tiếp bắn về phía kiếp vận.

- Nhị ca, không hổ là nhị ca của Tiểu Long! Ta đi trước đây, nhị ca, hống hống~~~ Không cần để ý đến ta, tiêu diệt đạo thiên lôi ấy đi!

Tiểu Long nói xong lập tức tiến vào bên trong trận pháp, hắn đã bị thương khá nặng.

- Ha ha ha... Được, được, Tiểu Long, người hãy xem ta nhé!

Khí thể trên người Trương Tinh Phong lại tăng lên, đạt đến đỉnh phong trong cuộc đời của hắn. Khí thể cường đại khiến cho không gian hỗn loạn chung quanh nhất thời ngừng lại.

Kiếp vân cũng đã trở nên điên cuồng, cảm thấy như bản thân bị vũ nhục. Tán tiên chi kiếp cường đại nhất làm sao có thể bị vượt qua như vậy? Nó cảm thấy nghi hoặc, tại sao khí tức của một Đại La Kim Tiên lại đột nhiên biến mất? Nó đã tụ tập lực lượng thiên lôi để đối phó với hai Đại La Kim Tiên, hiện tại bỗng nhiên lại mất một, làm sao đây?

Nhiệm vụ của kiếp vân chính là chờ đến đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín, đem toàn bộ lực lượng thiên lôi của bản thân xuất hết ra.

Kiếp vân cũng không quan tâm bên dưới chỉ còn một độ kiếp giả, đem lực công kích của đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín dành cho hai độ kiếp giả hợp lại, hình thành một đạo thiên lôi từ cổ chí kim chưa từng xuất hiện. Từ trước đến giờ chưa từng có thiên lôi nào cường đại như vậy.

So với đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín của nó trong quá khứ thì còn mạnh hơn gấp nhiều lần.

Kiếp vân hoàn toàn ngừng tụ, không gian lúc này phảng phất như ngừng lại. Đạo thiên lôi cường đại có thể đối phó với cả Cửu Thiên Huyền Tiên cuối cùng đã xuất hiện. Màu đen, màu đen thôn phệ tất cả ánh sáng, màu đen dập tắt tất cả hi vọng.

Kiếp vân bắt đầu tụ tập thành một tia chớp màu đen. Trương Tinh Phong toàn thân đều run lên, trong lòng có một cảm giác nói cho hắn biết, tia chớp này không thể chống lại được. Bất quá, hắn lúc này đã điên cuồng.

“Đến đây, đến đây đi!” Trương Tinh Phong bạo phát sức mạnh cuối cùng, điên cuồng vận chuyển toàn bộ lực lượng trong cơ thể.

Những vết rách không gian chung quanh người hắn hoàn toàn có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

“Oanh!”

Tia chớp màu đen trong nháy mắt đánh xuống người Trương Tinh Phong. Tất cả đệ tử Thiên Tâm tông đều ngừng lại, không một ai dám hô hấp, không một ai dám chớp mắt, tất cả đều tập trung quan sát.

Đột nhiên, huyết quang bắn ra, vừa thê lương, vừa mỹ lệ.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 31: Hộ Tông Đại Trận.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong lòng điên cuồng gào lên: “Đây là chuyện gì, đây rốt cuộc thì đây là chuyện gì? Sao lại có thể như vậy, uy lực của đạo thiên lôi thứ bốn mươi chín không phải chỉ mạnh gấp đôi đạo thứ bốn mươi tám hay sao?”

Nhưng làm sao Trương Tinh Phong có thể biết được đáp án? Hắn hiện tại đã không còn thời gian suy nghĩ, bởi vì đạo thiên lôi màu đen cường đại đã bắt đầu công kích hắn. Đạo thiên lôi mạnh gấp bốn lần đạo thứ bốn mươi tám khiến cho hắn không thể suy nghĩ được gì.

Nhục thể của Trương Tinh Phong chống cự, không ngừng chống cự. Ngay cả vết nứt không gian cũng không thể chống lại được đạo thiên lôi màu đen này. Cơ nhục của hắn bắt đầu run rẩy, từng tia máu tươi bắt đầu phun ra.

Đệ tử của Thiên Tâm tông nhìn thấy trong thiểm điện màu đen có một tia huyết hồng, tất cả trong lòng đều run lên. Bất quá bọn họ không thể nhìn thấy được thiểm điện màu đen đang quấn quanh người Trương Tinh Phong, không ngừng công kích.

Tất cả chỉ thấy một màu đen, chỉ có một màu đen. Trong màu đen ấy, Trương Tinh Phong rốt cuộc như thế nào, không một ai biết được, cũng không một ai dám nghĩ đến, kỳ thật tia máu tươi vừa rồi đã báo hiệu một điều gì đó.

Từ lúc nhục thể bị công phá lần đầu tiên, tiên huyết bắt đầu trào ra ngoài, phòng ngự toàn thân Trương Tinh Phong lập tức từng bước bị phá hủy, huyết nhục trên người cũng bị thiên lôi thôn phệ.

Trương Tinh Phong giận dữ trừng mắt, hắn cũng không thể kiên trì được nữa. Nếu như còn tiếp tục, thì không phải là dũng sĩ nữa mà là kẻ ngu ngốc. Trương Tinh Phong tâm thần vừa động, Nhu Kim lập tức xuất hiện bên

ngoài thân thể hần, thiên hỏa trong trong lúc sinh tử cũng cường thịnh trở lại.

Thiên lôi chi lực không thể kéo dài, sau khi Trương Tinh Phong dựa vào Nhu Kim chống cự một lúc, nó bắt đầu suy giảm rồi tiêu tán.

“Long Linh lão đại, người nói xem chúng ta cứ đứng nhìn Trương tiểu tử trọng thương như vậy, có phải là không được tốt lắm hay không? Chỉ cần Long Linh lão đại ra tay, không phải có thể để cho Trương tiểu tử tiến vào Long Linh không gian hay sao? Đến lúc đó, cần gì phải lo lắng đến đạo thiên lôi nhỏ bé ấy. Đáng tiếc là Thiên Vũ ta mới chỉ là trung cấp thần khí, không thể chủ động đưa Trương tiểu tử vào bên trong được!”

“Thiên Vũ, người không cần gấp. Người hiện tại đã là đỉnh phong của trung cấp thần khí, chỉ cần sau này công lực của Trương tiểu tử đề thăng, có thể đột phá ‘Chú Thần Chân Giải’, luyện chế thêm cho người một chút, tin rằng người có thể đột phá trung cấp thần khí. Dù sao thì năm đó lão chủ nhân Bàn Cổ luyện chế ra người cũng chỉ kém một chút là đạt đến đỉnh cấp thần khí rồi!”

“Không biết trung cấp thần khí và đỉnh cấp thần khí chênh lệch lớn đến mức nào? Nhớ lại Khai Thiên lão đại năm đó đã là siêu việt đỉnh cấp thần khí, lúc tại truyền tông thông đạo bảo hộ tên tiểu tử Tiêu Lâm, không ngờ lại có thể xuất hiện bên ngoài thân thể Tiêu Lâm trực tiếp công kích tên gia hỏa của ma giới kia. Nên biết rằng thần khí hộ thể bình thường chỉ có thể ở bên trong cơ thể, dù sao thì Tiêu Lâm năm đó công lực vẫn còn chưa đạt đến Thiên Tiên.”

Long Linh cũng phải cảm thán: “Ta có thể tưởng tượng được sự lợi hại của Khai Thiên. Người nói tên Tiêu Lâm lúc đó vẫn còn chưa đạt đến cảnh giới Thiên Tiên, vậy mà Khai Thiên thần phủ lại có thể tự mình thoát li thân thể công kích. Xem ra, hần đã siêu việt hơn cả ta rồi, ta hiện tại vẫn không có biện pháp tự mình di động. Ta nghĩ, Khai Thiên có thể đã đột phá đỉnh cấp thần khí, đạt đến cảnh giới mà chúng ta vẫn hằng mơ tưởng!”

Thiên vũ kích động nói: “Long Linh lão đại nói rất đúng, Khai Thiên năm đó đã là đỉnh cấp thần khí có lực công kích cường hãn nhất, đã đạt đến đỉnh phong của đỉnh cấp thần khí rồi, chỉ còn kém một bước là đạt đến cảnh giới

kia. Hắn đã đi theo Bàn Cổ thời gian dài, hơn nữa lúc cuối cùng còn được Bàn Cổ dùng thần lực luyện chế qua, có thể đột phá cũng là chuyện bình thường. Bất quá, ta thật sự muốn biết đạt đến cảnh giới ấy rốt cuộc là như thế nào. Có điều hiện tại thì Khai Thiên lại đang ở ma giới. Ai, không biết năm đó tên gia hỏa Tiêu Lâm đến ma giới rốt cuộc như thế nào rồi. Bất quá bên cạnh hắn có Khai Thiên lão đại, ta cũng không lo lắng!”

“Hắc hắc, Thiên Vũ, người xem, Sinh Chi Nguyên Cực đã không chờ được nữa rồi!” Long Linh cười nói.

“Hai tên gia hỏa các người cứ thoải mái nhìn hắn bị thương, ta không xem nổi nữa!” Sinh Chi Nguyên Cực bản thân vốn là tinh thể cực chí của sinh mệnh lực, đã đạt đến đẳng cấp thần khí dùng sinh mệnh lực cứu người là sở trường của nó.

Sinh Chi Nguyên Cực không thể tự di động, chỉ có thể không ngừng phát ra sinh mệnh lực, từ bên trong Thiên Vũ phát tán lên người Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong dựa vào Tử Kim Nguyên Tôn khôi phục lại thân thể, nhưng trong lòng hắn lại cảm thấy bất lực: “Ai, thân thể quá mạnh cũng có điểm không tốt, lần này bị công kích đến trọng thương, năng lượng cần để khôi phục không ngờ lại nhiều như vậy. Xem ra thân thể càng mạnh thì năng lượng cần thiết để khôi phục cũng càng lớn. Ồ, đây là cái gì? Sinh mệnh lực thật cường đại!” Trương Tinh Phong tròn mắt há mồm nhìn thân thể đang khôi phục lại với một tốc độ khủng bố.

Sinh mệnh lực cường đại chữa trị thương thế, hoàn toàn là tự nhiên, không giống như Trương Tinh Phong dùng vô cực lực của bản thân. Mặc dù vô cực lực đẳng cấp không thấp hơn so với sinh mệnh lực, nhưng về phương diện khôi phục thân thể và chữa trị thương thế thì nó còn lâu mới sánh bằng.

Chỉ sau vài lần hô hấp, nhục thể của Trương Tinh Phong đã khôi phục lại như lúc ban đầu.

“Tinh Phong, thân thể của người thật là quá hao tổn sinh mệnh lực của ta. Không ngờ khôi phục một thân thể mà phải hao tổn nhiều sinh mệnh lực

đến như vậy, ta phải nghỉ một lát đã!” Thanh âm của Sinh Chi Nguyên Cực vang lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong lúc này mới biết, sinh mệnh lực vừa rồi là do Sinh Chi Nguyên Cực phát ra. Từ khi thu được Sinh Chi Nguyên Cực đến nay, Trương Tinh Phong dường như đã quên mất sự tồn tại của nó, bởi vì hắn cũng không gặp qua chuyện gì quá nguy hiểm. Hơn nữa sinh mệnh lực của Sinh Chi Nguyên Cực đối với khôi phục thân thể có sự trợ giúp rất lớn, còn đối với nguyên anh trọng thương lại không có dụng bao nhiêu. Mà Trương Tinh Phong lại cho rằng chỉ cần Tử Kim Nguyên Tôn của bản thân không xảy ra chuyện, nhục thể cũng sẽ không có vấn đề gì, cho nên hắn cũng không để ý gì đến Sinh Chi Nguyên Cực.

“Ai nha, Sinh Chi Nguyên Cực này đối với ta xem ra vẫn có sự trợ giúp rất lớn. Tốc độ khôi phục của ta còn nhanh hơn cả tốc độ phá hủy của thiên lôi. Không tệ, không tệ, xem ra sau này phải hảo hảo giao lưu với hắn, bồi dưỡng một chút cảm tình!” Trương Tinh Phong trong lòng thầm nói.

“A~~~~~” “Nga~~~~~” “Ha ha~~~~~”

Từng trận hoan hô không ngừng vang lên, bởi vì đệ tử Thiên Tâm tông đều kinh hỉ phát hiện ra, sau khi màu đen tiêu tán, Trương Tinh Phong lại xuất hiện trước mặt họ, hoàn toàn không hề có một chút thương tích, y phục màu vàng kim càng làm cho hắn trở nên uy phong.

Trương Tinh Phong cũng biết, vừa rồi khi bị công kích, y phục bên ngoài đã sớm rách tan. Y phục sau đó được tạo thành từ năng lượng bản thân, vào lúc cuối cùng khi bị một đạo thiên lôi công phá cũng đã tiêu tan. Hắn chờ đến khi thân thể bắt đầu khôi phục, lập tức dùng vô cực lực hình thành một bộ y phục bên ngoài.

- Nhị ca, nhị ca, hống hống~~~~ Không hổ là nhị ca của bốn trưởng lão! Đạo thiên lôi cuối cùng kia, Tiểu Long ta ở bên trong trận pháp cũng cảm nhận được, thật sự là quá mạnh!

Tiểu Long đã hoàn toàn khỏe mạnh, những vết thương vừa rồi đã lành lại, xem ra lực khôi phục của long tộc quả thật là cường đại.

Trương Tinh Phong nghe được, cũng cảm thấy có chút nghi hoặc. Vừa rồi mãi lo đối phó với thiên lôi, nhưng hiện tại thì đã có thời gian suy nghĩ. Hắn

liền tiến vào bên trong trận pháp, nhìn mấy vị huynh đệ nói:

- Đạo thiên lôi cuối cùng theo lý thì phải mạnh hơn đạo thứ bốn mươi tám khoảng hai lần. Thế nhưng đạo thiên lôi vừa rồi dường như còn mạnh hơn gấp bốn lần!

Bích Ngôn chợt nghĩ đến một khả năng, dè dặt nói:

- Phải chăng là một đạo thiên lôi sau cùng mà kiếp vận chuẩn bị đối phó với Long trưởng lão đã dung hợp vào trong đạo của sư tôn?

Tất cả đều ngăn người, nhưng sau đó lại cảm thấy có đạo lý. Nếu như không phải, vậy thì thiên lôi chi lực do kiếp vận chuyển bị cho Tiểu Long đã đi đâu?

[thiếu một đoạn]

Nhìn bộ dạng của Tiểu Long, mọi người đều bật cười. Trương Tinh Phong cũng cười:

- Tiểu Long, cũng không phải nói người, huống chi bây giờ ta cũng đâu có việc gì!

- Đúng, đúng vậy! Nhị ca không có chuyện, các người còn nhìn ta làm gì?

Tiểu Long bộ dạng rất vô tội. Đột nhiên hắn lại cảm thấy bản thân mình rất không có khí thế, liền gào lên:

- Hồng hồng~~~~ Bốn trưởng lão là người các người có thể cười nhạo sao! Hồng hồng~~~~ A Giao, ra đây cho ta xem! Kẻ nào còn bất kính, dùng loại ánh mắt đáng ghét nhìn bốn trưởng lão, người hãy giáo huấn bọn chúng cho ta!

- Dát dát, lão đại gọi ta làm gì vậy? Muốn đánh người à, là kẻ nào, lão đại cứ nói!

Một đại hán xuất hiện, thân thể so với Tiểu Long còn to lớn hơn, người cao đến gần năm mét, trên trán còn có lớp vảy màu xanh trông cực kỳ khủng bố.

Tiểu Long đặc ý nhìn thủ hạ số một của mình. Thu thập nhiều linh thú như vậy, nhưng chỉ có A Giao này là hắn vừa ý nhất, đã cấp cho A Giao không ít tiên tinh. Trương Tinh Phong khi từ Minh Linh tinh trở về cũng cấp cho A Giao một khóa nội đan của rồng. Một viên nội đan lớn như vậy, A Giao vừa ăn vào lập tức bắt đầu biến hóa, trực tiếp đạt đến Hóa Hình kỳ.

A Giao bản thân có thể xem như là linh thú cường đại, so với tiên thú chênh lệch không bao nhiêu. Có điều sau ăn nội đan của rồng, hắc đã bắt đầu biến hóa, đã có một chút đặc trưng của rồng, có thể xem như là một nửa thần thú, thực lực cũng đột nhiên tăng vọt. Chỉ có điều muốn hoàn toàn hấp thu viên nội đan lớn như vậy cũng không phải là chuyện dễ dàng.

- A Giao, đừng có cùng Tiểu Long làm loạn!

Trương Tinh Phong nhìn A Giao lên tiếng. A Giao lập tức im bặt. Đối với Tiểu Long mà nói thì hắc chính là bội phục, khí tức của rồng trên người Tiểu Long làm cho hắc thần phục. Thế nhưng đối với Trương Tinh Phong, thứ nhất là cảm kích, cảm kích Trương Tinh Phong cho hắc long đan, thứ hai là sùng bái, sùng bái đối với thực lực cường đại của Trương Tinh Phong. Thần thú sùng bái cường giả là chuyện tự nhiên, nếu không thì nhiều linh thú như vậy cũng sẽ không dễ dàng theo Tiểu Long đến Thiên Diễn tinh.

- Mọi người trở về phòng của mình đi, đừng có đứng nghếch ra ở đây nữa!

Trương Tinh Phong nhìn đệ tử Thiên Tâm tông đứng đầy cả ngọn núi, mỉm cười nói. Tất cả đệ tử nghe thấy lập tức dạ ran một tiếng, sau đó nhanh chóng trở về phòng tu luyện. Hiện tại sự sùng bái của bọn họ đối với Trương Tinh Phong đã đạt đến mức từ trước đến nay chưa từng có, lời nói của Trương Tinh Phong bọn họ đương nhiên kiên quyết chấp hành.

Trương Tinh Phong và những nhân vật cấp cao của Thiên Tâm tông cũng đi vào bên trong đại điện.

Những trưởng lão lần lượt ngồi xuống. Bưu lão nhị là người hưng phấn nhất, vừa ngồi xuống đã oang oang:

- Lão đại, hôm nay thật sự là sáng khoái! Hắc hắc, đáng tiếc là chuyện vui như vậy phải đợi cả ngàn năm nữa may ra mới đến lượt ta!

Nói xong, biểu tình của hắc còn có vẻ rất tiếc nuối.

Tất cả mọi người đều nhớ lại cảnh vừa rồi, Bưu lão nhị đứng ở ranh giới của trận pháp, đi ra rồi lại chui vào, không ngừng đùa giỡn kiếp vân. Tất cả đều bật cười, trong lòng cảm thấy rất sáng khoái. Đùa giỡn kiếp vân như vậy, ai lại không cảm thấy hưng phấn? Dù sao thì trong quá khứ, kiếp vân chính là đại biểu cho tai nạn.

- Lão đại, chúng ta đã có hộ tông đại trận, ngay cả thiên kiếp và tán tiên chi kiếp cũng không sợ. Hắc hắc, thực lực không đủ, hoàn toàn có thể ở lại Phương Diễn sơn tiếp tục tu luyện. Thiên kiếp và tán tiên chi kiếp cũng chẳng có biện pháp nào đối phó với chúng ta!

Lam Sơn và Bưu lão nhị tính khí giống nhau, đều là những đại hán thô kệch, mỗi một lần gặp phải thiên kiếp đều là run rẩy sợ hãi. Hiện tại đã tốt hơn nhiều, có đại trận này, thực lực không đủ thì có thể không xuất trận, thật là kỳ diệu!

- Lam Sơn tiền bối nói đúng. Sau này đã có hộ tông đại trận, đệ tử Thiên Tâm tông ta cho dù đạt đến Độ Kiếp kỳ cũng hoàn toàn có thể ở bên trong Thiên Tâm tông tiếp tục tu luyện, khi nào đạt đến cảnh giới Thiên Tiên thì lại ra ngoài. Đến lúc đó thiên kiếp hoàn toàn vô cùng đơn giản, căn bản là không có nguy hiểm gì!

Bích Ngôn dường như đang nghĩ đến cảnh đệ tử của Thiên Tâm tông người nào cũng nhẹ nhàng độ qua thiên kiếp, trong lòng kích động.

Trương Tinh Phong lúc này cũng đang nghĩ đến các công dụng kỳ diệu của hộ tông đại trận này, mỉm cười gật gật đầu.

- Xem xa, từ giờ trở đi phải lợi dụng hộ tông đại trận này cho thật tốt. Có đại trận này, Thiên Tâm tông còn không cường đại hay sao? Có đại trận này, cho dù là Đại La Kim Tiên và Cửu Thiên Huyền Tiên cũng phải đành bó tay. Có đại trận này, cho dù là thiên kiếp và tán tiên chi kiếp cũng không có biện pháp để đối phó với Thiên Tâm tông chúng ta!

Trương Tinh Phong nói đến đây, tất cả trưởng lão đều cảm thấy kích động. Đúng vậy, có đại trận như thế này, còn điều gì có thể uy hiếp được Thiên Tâm tông?

Kỳ thật, đại trận này căn bản là không nên tồn tại ở tu chân giới. Huyết Sát môn, một trong ma giới tam đại tông phái, là tông phái có cùng đẳng cấp với tiên giới tứ tông. Luận về thế lực, ma giới tam môn so với tiên giới tứ tông thậm chí còn mạnh hơn.

Hộ tông đại trận của Huyết Sát môn uy lực cường đại, cho dù là tại ma giới cũng là cực đỉnh, ngăn cản tán tiên chi kiếp đương nhiên là rất nhẹ nhàng.

Trương Tinh Phong đột nhiên hăng hái nói ra mục tiêu của hắn:

- Có đại trận như vậy, Thiên Tâm tông từ bây giờ còn phải lo cái gì? Siêu đại tông phái đối với chúng ta cũng không phải là vấn đề!

Tất cả trưởng lão, mấy huynh đệ Lam Sơn người nào ánh mắt cũng sáng rực lên. Siêu đại tông phái, danh xưng rực rỡ đến mức nào? Tất cả đều cảm thấy nhiệt huyết sôi trào.

- Thái thượng trưởng lão, nam tử mà lần trước thái thượng trưởng lão đem về hiện tại đã biến thành một cái kén màu hồng!-

Bên ngoài đột nhiên truyền đến thanh âm của đệ tử Thiên Tâm tông.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 32: Tử Huyết Chi Lực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Người vừa rồi ở bên ngoài hô lớn chính là đệ tử hàng chữ “Đạm”.

Đạm Phong vừa tiến vào, sư tôn của hắn Bích Tùng trưởng lão liền lạnh giọng quát:

- Người tu chân đã ngàn năm, sao lại còn hô hoán lên như thế, còn ra thể thống gì! Chẳng lẽ không biết hiện tại là lúc các vị trưởng lão đang bàn luận hay sao?

Bích Tùng sắc mặt có chút không hài lòng. Lúc này những trưởng lão và tông chủ của Thiên Tâm tông đều có mặt ở đây, đang thương lượng đại sự, không ngờ lại có một đệ tử bỗng nhiên chạy vào. Hơn nữa quan trọng nhất chính là tên đệ tử này lại không hề thông báo, trực tiếp đứng ở bên ngoài hò hét.

Đạm Phong lúc này cũng là tâm thần đại loạn, bởi vì hắn vừa nhìn thấy một cảnh quá kinh người. Hiện tại nghe sư tôn nói, hắn cũng biết rằng bây giờ đang là lúc hội nghị quan trọng, sắc mặt hiện lên vẻ sợ hãi.

Trương Tinh Phong cũng không quan tâm, nhìn Đạm Phong hỏi:

- Người vừa mới nói gì? Nam tử mà Trọng Hoành trưởng lão đem về lúc trước đã hóa thành kén màu hồng?

Trương Tinh Phong lần trước tại trú địa ở Minh Linh tinh, dùng đỉnh cấp tiên khí để đổi lấy địa bàn, có một nam tử muốn giết đại thương nhân Vũ Tượng. Bởi vì lực lượng công kích của nam tử này rất quý dị, cho nên hắn tiện tay đem về. Thế nhưng từ sau khi trở về, nam tử này lại vẫn luôn hôn mê bất tỉnh. Lúc đó hắn muốn dùng vô cực lực kiểm tra một lần, thế nhưng Long Linh lại lên tiếng ngăn cản.

Đạm Phong nghe được Trương Tinh Phong chất vấn, lập tức trả lời:

- Đúng vậy, thái thượng trưởng lão, nam tử kia từ lúc đến Thiên Tâm tông đều do Đạm Phong và mấy đệ tử chiếu cố. Hắn vẫn luôn hôn mê, nhưng

cũng không có biến hóa gì đặc biệt. Sau đó, những đệ tử của Thiên Tâm tông đều đến để xem sư tôn chống lại tán tiên chi kiếp, mọi người đều kích động không kiềm chế được. Sau khi Đạm Phong trở về, thuận tiện đến xem nam tử kia, nhưng chỉ thấy một cái kén màu hồng. Chuẩn xác mà nói, cũng không phải là màu hồng thuần túy, mà phải là màu tím hồng, từ màu hồng chuyển sang tím!

Trương Tinh Phong nhíu mày, hẳn quả thật chưa từng thấy qua sự tình quý dị như vậy. Lúc trước, nam tử kia chỉ là Phân Thân kỳ đã có thể phát ra lực lượng quý dị, hiện tại lại xuất hiện chuyện này, khẳng định là có bí mật lớn. “Tím hồng, tím hồng! Tốt, Tốt! Trương tiểu tử, mau lên, ta phải quan sát kiểm tra cho thật kỹ, xem có phải thật sự là tử huyết chi lực hay không. Trương tiểu tử, nhanh lên đi!” Thanh âm của Long Linh không ngừng kêu gào trong đầu Trương Tinh Phong, hiển nhiên là cực kỳ hưng phấn.

Trương Tinh Phong trong lòng tức giận: “Long Linh, người nói thật cho ta, lúc trước ta muốn dùng vô cực lực quan sát xem vì sao hẳn lại hôn mê bất tỉnh, người lại không cho. Bây giờ người lại muốn ta đến xem, rốt cuộc là chuyện gì? Hôm nay người không nói rõ ràng, ta cứ ở đây, không đi nữa!”

Long Linh ngừng bật, một lúc lâu không nói tiếng nào. Trương Tinh Phong trong lòng cũng có chút không yên, không biết Long Linh này có tức giận hay không. Dù sao thì Long Linh cũng có cả ức năm kinh nghiệm, có thể nói là tiền bối của hắn.

Long Linh đột nhiên lên tiếng: “Cũng đúng, có lẽ cũng nên nói với người! Kỳ thật chuyện này có liên quan đến Huyết Sát Môn. Người thử nói xem, lực lượng của Huyết Sát môn là lực lượng gì?”

Trương Tinh Phong tự nhiên đáp: “Còn phải nói sao, là một trong ma giới tam môn, đương nhiên là ma nguyên lực!”

Long Linh cười nói: “Huyết tu chính là phương pháp nguy hiểm nhất trong tu ma, nhưng sau khi thành công thì uy lực cũng là lớn nhất. Nguyên nhân là bởi vì, lực lượng của nó căn bản không phải ma nguyên lực mà là huyết sát chi lực!”

“Huyết sát chi lực?” Trương Tinh Phong kinh ngạc. Vô cực lực của hắn đã là một loại lực lượng cao cấp hơn nhiều so với tiên nguyên lực và ma

nguyên lực. Chẳng lẽ huyết sát chi lực cũng vậy? Có điều, chẳng lẽ một loại lực lượng đẳng cấp mạnh hơn cả ma nguyên lực lại đơn giản có được như vậy sao?

Long Linh lại không biết sự nghi hoặc của Trương Tinh Phong, chỉ giải thích: “Đúng, chính là huyết sát chi lực! Huyết sát chi lực là một loại lực lượng do huyết tu giả dựa vào huyết dịch tu luyện mà thành, cực kỳ lợi hại. Mặc dù đẳng cấp của nó so với ma nguyên lực chênh lệch không bao nhiêu, nhưng lại cực kỳ quý dị, về mặt công kích tuyệt đối vô cùng lợi hại. Một khi hòa tan vào trong huyết dịch của đối phương, sự nguy hại của nó cũng gia tăng gấp mười lần. Đây là nguyên nhân mà bích huyết chi lực yếu nhất của tiểu tử kia lại có thể làm cho tên thương nhân ấy thụ thương!”

Trương Tinh Phong trong lòng chợt hiểu rõ: “Thì ra là như vậy! Lúc ấy ta vẫn còn nghi hoặc, Vũ Tượng tốt xấu gì cũng là một La Thiên Thượng Tiên, sao lại có thể bị một tu chân giả Phân Thân kỳ đả thương, thì ra nhân là vì huyết sát chi lực. Xem ra tên gia hỏa đang hôn mê kia chính là tu luyện huyết sát chi lực, có điều loại lực lượng này tại tu chân giới cũng có thể tu luyện hay sao?”

“Long Linh, Huyết Sát môn là ma giới tam môn, huyết sát chi lực tại tu chân giới cũng có thể tu luyện hay sao?”

Long Linh cười nhẹ: “Đương nhiên, huyết sát chi lực chủ yếu dựa vào lực lượng của huyết dịch để tu luyện. Hấp thu ma sát khí mặc dù có thể đề cao lực công kích, nhưng không có thì cũng không sao.”

“Huyết sát chi lực này theo như ý của ngươi, hình như cũng phân thành vài cấp bậc. Nói đi, rốt cuộc là như thế nào?” Trương Tinh Phong hiện tại rất có hứng thú đối với huyết sát chi lực thần kỳ này.

Long Linh chậm rãi nói: “Huyết sát chi lực phân thành bích huyết chi lực, hắc huyết chi lực, xích huyết chi lực và cao nhất là tử huyết chi lực. Trong đó, huyết tu giả đạt đến cảnh giới Thiên Ma sẽ có bích huyết chi lực, đạt đến Ma Quân sẽ là hắc huyết chi lực, đạt đến Ma Vương và Ma Hoàng sẽ là xích huyết chi lực, còn từ Ma Đế cho đến Ma Tôn chính là tử huyết chi lực. Mà lúc này cái kén màu tím hồng trên người tiểu tử kia rất có khả năng là do tử hồng chi lực hình thành!”

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt sáng lên: “Tử hống chi lực, tử hống chi lực! Theo như lời Long Linh nói, nam tử này rất có khả năng là sở hữu tử huyết chi lực. Quan trọng nhất chính là tử huyết chi lực này chỉ Ma Đế và Ma Tôn mới có. Nếu như hãn cũng có, vậy thì...

Trương Tinh Phong trong lòng đã có quyết định: “Nhất định phải giữ chặt lấy hãn! Có cao thủ như vậy, thế lực của Thiên Tâm tông ta còn không phải là tăng lên rất nhiều sao? Có điều, nếu như thực lực của hãn quá cao, không thể khống chế được thì cũng không tốt!”

Long Linh có cả ức năm kinh nghiệm, sao lại không biết suy nghĩ của Trương Tinh Phong lúc này, liền cười nói: “Tiểu tử, đừng có nghĩ lung tung! Nam tử này nguyên bản chính là bí huyết chi lực, cho dù gặp kỳ ngộ cũng không có khả năng có được tử huyết chi lực. Chẳng lẽ người không biết, bí huyết chi lực chính là đẳng cấp thấp nhất huyết sát chi lực, còn tử hống chi lực lại là đẳng cấp cao nhất. Làm sao có thể nhanh chóng đạt đẳng cấp cao như vậy? Cái kén hình thành từ tử huyết chi lực này phỏng chừng còn có nguyên nhân khác.”

Long Linh tiếp tục đả kích Trương Tinh Phong: “Quan trọng nhất, cứ cho rằng hãn có được tử huyết chi lực đi, vậy thì có thể đại biểu cho cái gì? Nên biết rằng lực lượng cường đại không chỉ đơn giản là nhìn vào đẳng cấp. Chẳng hạn như vô cực lực của người đẳng cấp so với tiên nguyên lực của Tiên Đế còn cao hơn, tại sao người lại không mạnh hơn hãn? Cho nên mới nói, sự tinh thuần và nhiều ít của lực lượng cũng là một vấn đề rất quan trọng. Huyết tu giả đạt đến cảnh giới Ma Đế, tử huyết chi lực trong cơ thể đã cô lại thành dịch thể, tử huyết chi lực bên trong cơ thể của Ma Tôn thậm chí còn kết thành tinh thể. Người nói xem, nếu như nam tử kia có tử huyết chi lực, vậy thì tại sao lại yếu ớt như vậy? Có lẽ ngay đến một Ma Hoàng cũng không đánh lại!”

Trương Tinh Phong chợt tỉnh táo lại. Hãn vừa rồi nhất thời cứ nghĩ rằng tương lai sẽ có một tuyệt thế cao thủ xuất hiện, cho nên tâm thần rối loạn. Hiện tại suy nghĩ lại đương nhiên lập tức hiểu ra. Hãn cũng biết, kỳ ngộ mặc dù có thể đề cao công lực, nhưng cũng không thể đề cao quá nhiều. Dù

sao thì kể cả bảo vật công lực vô hạn, năng lực dung nạp của con người cũng chỉ có hạn.

Hiểu rõ điểm này, tâm cảnh của hắc cũng bình tĩnh lại, liền nói với Long Linh: “Long Linh, hiện tại người cùng ta đi xem hắc thể nào!”

Trương Tinh Phong mặc dù dùng thần niệm nói chuyện với Long Linh một lúc lâu, nhưng thần niệm giao lưu vốn chỉ trong nháy mắt công phu, những người xung quanh cũng không phát hiện được gì.

- Đạm Phong, người hãy dẫn đường! Bây giờ ta phải đến xem thử cái kén tím hồng kia rốt cuộc là cái gì!

Trương Tinh Phong ung dung bước ra khỏi đại điện, dưới sự dẫn đường của Đạm Phong trực tiếp đi đến phòng nam tử kia. Đám người Tiểu Long đương nhiên cũng đi theo xem náo nhiệt, vừa rồi cái kén màu tím hồng kia đã khơi dậy sự tò mò của bọn họ.

Một đoàn người rất nhanh đã đến bên trong biệt viện, vừa vào trong sân đã nhìn thấy bên ngoài phòng phát ra ánh sáng màu tím hồng nhàn nhạt.

“Đúng, đúng là tử huyết chi lực! Ta đã cảm nhận được. A! Tử huyết chi lực này rất thuần tịnh, hình như đã có chút linh tính, không ngờ so với tử huyết chi lực của cường giả mạnh nhất trong Huyết Sát môn mà ta biết còn thuần tịnh hơn. Trương tiểu tử, mau lên, mau đưa ta đến đó, ta phải cẩn thận quan sát!”

Trương Tinh Phong nghe được Long Linh nói, càng cảm thấy hiếu kỳ. Cao thủ Huyết Sát môn mà Long Linh đã gặp qua đương nhiên không thể đếm nổi. Dù sao thì “Huyết dục Giám Thần Chương” đẳng cấp cao nhất cũng phải dựa vào Long Linh huyết trì mới có thể tu luyện. Long Linh ở tại quản lý hắc đều là nhân vật cấp trưởng lão, tất cả đều là những cao thủ ít khi xuất thế. Hiện tại, nghe Long Linh nói tử huyết chi lực này so với hắc đã thấy trước kia còn thuần tịnh hơn. Vậy thì tử huyết chi lực này là từ đâu đến?

Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc, nhưng vẫn bước đến trước phòng, tiện tay mở cửa. Một cái kén lớn màu tím hồng trông như kén tằm xuất hiện trước mắt hắc.

Kén màu hồng, kén màu hồng khổng lồ, năng lượng cường đại, năng lượng trong lành từng đợt tràn về hướng Trương Tinh Phong. Bên ngoài thân thể

Trương Tinh Phong tự nhiên phát ra một chiếc lồng khí, đối với loại lực lượng quý dị này, hẳn quả thật không dám coi thường.

- Các người đều ở lại bên ngoài, không được đi vào, nghe rõ chưa?

Trương Tinh Phong quay lại nói với những trưởng lão phía sau. Loại lực lượng này đã vượt quá khả năng nắm bắt của hắn. Hắn cũng không biết nếu như tử huyết chi lực này đột nhiên công kích thì sẽ kinh khủng đến mức nào. Không nghe Long Linh nói sao? Tử huyết chi lực này so với của cường giả mạnh nhất mà Long Linh từng gặp còn thuần tịnh hơn.

Trương Tinh Phong nhíu mày: “Trong lành? Tử huyết chi lực dùng máu tu luyện sao có thể trong lành? Sao ta lại có cảm giác như thế này?”

Thanh âm của Long Linh cũng vang lên: “Ta cũng cảm thấy nghi hoặc. Huyết sát chi lực đều là vô cùng quý dị, làm cho người ta cảm thấy âm tà. Hiện tại không ngờ lại làm cho ta cảm thấy trong lành, quang minh chính đại. Ý... Hình như tử huyết chi lực này không phải là của Huyết Sát môn!”

“Không phải tử huyết chi lực của Huyết Sát môn? Đây là ý gì?” Trương Tinh Phong nghi hoặc hỏi.

Long Linh nói: “Có lẽ phương pháp tu luyện của nam tử này không giống với Huyết Sát môn, là một con đường khác. Cũng có thể là được bảo vật trong truyền thuyết giúp đỡ, giống như là sinh mệnh lực lượng có Sinh Chi Nguyên Cực vậy. Có lẽ huyết sát chi lực cũng xuất hiện một loại bảo vật đẳng cấp thần khí nào đó!”

“Long Linh, chẳng lẽ ngươi không phải sao?” Trương Tinh Phong lập tức hỏi.

“Đương nhiên là không, Long Linh ta sao có thể là do huyết sát chi lực hình thành chứ? Ta là tụ tập vô số tiên huyết của linh thú, tiên thú, ma thú, thậm chí cả thần thú, trải qua ức năm mới tiến hóa đến cảnh giới như bây giờ. Huyết sát chi lực sao có thể so sánh được với ta?” Long Linh hiển nhiên rất kiêu ngạo.

“Ồ, hình như ngươi có vẻ rất xem thường ta!” Một đạo thần niệm xa lạ đột nhiên chen vào giữa Trương Tinh Phong và Long Linh.

“Ngươi là?” Long Linh nghi hoặc nói.

Thần niệm kia đáp: “Ta chính là từ huyết sát chi lực hình thành mà người đã nói. Đúng vậy, ta hiện tại không thể so sánh được với người, bất quá, người cũng chẳng mạnh hơn ta bao nhiêu đâu. Ta tốt xấu gì cũng là đỉnh cấp thần khí rồi!

Trương Tinh Phong liền lên tiếng cắt ngang: “Ân... Người là do huyết sát chi lực hình thành? Đây là bản thể của người? Người tại sao lại ở đây? Cái kén tím hồng này có phải là kiệt tác của người không?” Trương Tinh Phong liền tiếp hỏi bốn vấn đề.

Thần niệm đó đáp lại: “Đương nhiên, ta là do huyết sát chi lực hình thành. Năm đó thái thượng trưởng lão của Huyết Sát môn là Linh Hạ Mật sau khi đạt đến cảnh giới thần nhân, đã đại chiến với Bàn Cổ. Đó quả thật là một trận chiến kinh thiên động địa! Bàn Cổ năm đó mới chỉ mới đạt đến cảnh giới Tiên Đế, nhưng tên gia hỏa này không hiểu sao mà lực công kích so với Linh Hạ Mật lại không hề thua kém chút nào!”

Trương Tinh Phong tròn lòng thầm nói: “Hắc hắc, Bàn Cổ cảnh giới đạt đến đẳng cấp Tiên Đế, dựa vào vô cực lực cũng không kém thần nhân bao nhiêu. Hơn nữa khi Bàn Cổ đạt đến đẳng cấp Tiên Đế, bất tử kim thân đã sớm đại thành, có lẽ ngay cả lực chuyển huyền thân cũng đã tiểu thành rồi!”

Trương Tinh Phong suy đoán cũng không sai. Lực chuyển huyền thân là khi Bàn Cổ đạt đến cảnh giới Tiên Quân thì bắt đầu tu luyện, đạt đến đẳng cấp Tiên Đế đã là tiểu thành. Sau cùng khi đạt đến cảnh giới thần nhân mới dung hợp vô cực lực, Lực chuyển huyền thân đại thành, không sợ bất kỳ công kích nào, thậm chí có thể tiến vào hằng tinh. Đáng tiếc là năm đó Bàn Cổ không hề vào bên trong hằng tinh lấy một ít thần hỏa tinh hạch, nếu không thì Trương Tinh Phong hôm nay có lẽ lại càng thêm kiêu ngạo.

“Bàn Cổ cùng Linh Hạ Mật đại chiến. Linh Hạ Mật tuy là thần nhân, nhưng cũng chỉ là vừa mới đạt đến mà thôi, vận dụng thần lực căn bản là chưa thuần thục. Mà thân thể của Bàn Cổ thì lại vô cùng cường hãn, thần lực của Linh Hạ Mật không thể tạo thành bất cứ thương thế nào. Cuối cùng Linh Hạ Mật bị bức phải tự bạo, mới có thể làm Bàn Cổ bị thương nhẹ!”

“A, lực chuyển huyền thân tiểu thành đến cả thần nhân cũng không có biện pháp đối phó. Lợi hại như vậy, ta có nên tu luyện hay không đây? Thế

nhưng Bàn Cổ sư tôn lại muốn ta tu luyện vô cực lực, để cho vô cực lực tiến hóa!” Trương Tinh Phong bắt đầu đau đầu. Hẳn thật sự rất hâm mộ uy lực của lực chuyển huyền thân, chỉ đạt đến tiểu thành mà đến cả công kích của thần nhân cũng không sợ, thật sự quá kinh khủng.

“Khi Linh Hạ Mật đạt đến cảnh giới thần nhân, tử huyết chi lực trong cơ thể bị thần chi lực bên ngoài áp bức, hình thành một khối tinh thạch. Theo thần lực làm hao mòn, tinh thạch cũng càng lúc càng nhỏ, đến khi Linh Hạ Mật tự bạo, tinh thạch này chỉ còn khoảng một phần mười lúc đầu. Bất quá, khi Linh Hạ Mật tự bạo nó lại không hề bị phá hủy. Tinh thạch này chính là ta, còn có một tên gọi khác, là do người ở phàm nhân tinh cầu đặt cho, đó là Tử Sắc Đan Ngọc!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Cực Bắc Hiểm Vực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Tử Sắc Đan Ngọc?” Trương Tinh Phong cũng không biết “Tử Sắc Đan Ngọc” này là bảo vật phương nào.

Tử Sắc Đan Ngọc hồi đáp: “Tin rằng người cũng đã biết, cho dù ta đạt đến đỉnh cấp thần khí thì cũng không cách nào tự mình hành động. Năm đó khi Linh Hạ Mật tự bạo, ta đành tùy ý phiêu đảng bên trong tinh không, cuối cùng được tổ bối của tên hài tử đáng thương này phát hiện, thậm chí còn biến ta thành bảo vật truyền quốc!”

“Sau đó, tên Vũ Tượng kia đến... Thật đáng tiếc, cho dù ta có tử huyết chi lực vô cùng cường đại, nhưng lại không thể tự mình công kích, cho nên chỉ có thể nhìn Khang quốc hoàng thất bị hủy diệt. Sau đó tên hài tử này trở về, tìm được ta, lại đem ta cất ở trên ngực. Sau đó, trong một lần hăn gặp nguy hiểm khi tu chân, máu tươi của hăn đã rơi trên người ta, hơn nữa ta cũng rất thích tên tiểu hài tử này, vì vậy ta đã nhận hăn làm chủ. Đáng tiếc là công lực của hăn quá kém, nếu như không đạt đến Thiên Tiên cảnh giới, hăn căn bản là không cách nào vận dụng được ta. Cho nên ta chỉ có thể bất lực rơi vào trạng thái ngủ say...”

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn cái kén màu hồng, nghi hoặc nói: “Cái kén này tại sao lại được sinh ra?”

Tử Sắc Đan Ngọc giải thích : “Không cần lo lắng, đây có thể nói là cách tu luyện của hăn. Thực lực của hăn quá thấp, cho dù cho có ta hướng dẫn, hăn cũng đã học được bích huyết chi lực, thế nhưng khi ám sát tên Vũ Tượng kia huyết sát lực cũng không cách nào thành công, ngược lại thiếu một chút nữa hăn đã bị giết chết. Dưới tình huống như thế, ta đành bất chấp tất cả, đem một phần mười ngọc khối bạo phát, để cho nó hoàn toàn cải tạo thân thể của hăn. Ta thật sự chờ không chờ được nữa, nếu như cứ đợi đến khi

hắn đạt tới Thiên Tiên cảnh giới thì cũng không biết phải tốn bao nhiêu thời gian.”

Long Linh đột nhiên ngắt lời: “Tử Sắc Đan Ngọc, người thật sự đã làm như vậy sao? Người đã trải qua tôi luyện của thần lực, tử huyết chi lực đã đạt đến đỉnh cấp, hoàn toàn đã trở thành một cá thể độc lập. Hiện tại lại vì một tên tiểu tử, tự cắt mất một phần mười thân thể của chính mình. Điều này đối với người thật sự có tác hại rất lớn, có lẽ sẽ không còn hy vọng đột phá đỉnh cấp thần khí nữa!”

Long Linh có vẻ rất tiếc nuối. Hắn cũng biết, những thần khí có đủ lực lượng hình thành tinh thể thì sẽ có phương pháp để tự mình hành động, chỉ có điều cái giá phải trả cũng rất lớn. Phương pháp đó chính là đem thân thể của mình phân ly, làm cho một bộ phận nổ tung, trở về với lực lượng ban đầu. Thứ lực lượng không chịu hạn chế này hoàn toàn có thể phát sinh tác dụng. Thế nhưng, hành vi tự tàn phá thân thể như thế sẽ làm cho nguyên khí thần thức của tinh thể bị đại thương, sau này muốn tiến bộ sẽ càng thêm khó khăn.

Tử Sắc Đan Ngọc cười nói : “Ha ha, ta cũng không giống như người, muốn đột phá để đạt đến cấp độ trong truyền thuyết. Ta chỉ muốn giúp tiểu tử Doanh Nhận này báo thù mà thôi. Gần tám trăm năm nay, ta vẫn cảm nhận được mong muốn trả thù và sự thống khổ trong tâm của hắn. Cái kén màu hồng này chính là vì hắn mà chuẩn bị. Hắc hắc, chỉ cần hắn trải qua cải tạo của tử huyết chi lực thuần tịnh nhất, tu vi của hắn nhất định sẽ đạt đến cảnh giới có thể dễ dàng tu luyện “Huyết Dục Giám Thần Chương”. Còn có việc này, Trương Tinh Phong, người ngàn vạn lần đừng nói với ta là người không có “Huyết Dục Giám Thần Chương”. Sự tồn tại của Long Linh ta đã sớm biết được từ Linh Hạ Mật, Long Linh người cũng có, vậy thì “Huyết Dục Giám Thần Chương” có lẽ cũng ở tại chỗ người.”

Trương Tinh Phong gật đầu nói: “Đương nhiên! Chỉ cần hắn gia nhập hoặc là ra sức vì Thiên Tâm tông ta, vậy thì “Huyết Dục Giám Thần Chương” truyền cho cũng không có vấn đề gì. Bất quá, cái kén này khi nào mới biến mất?”

Tử Sắc Đan Ngọc hiển nhiên là rất cao hứng, lập tức nói: “Doanh Nhận hiện tại làm sao có thể trở lại tông phái nhỏ bé kia cơ chứ? Có lẽ tên Vũ Tượng kia cũng sẽ vì Doanh Nhận mà trả thù tông phái đó. Cho nên việc Doanh Nhận ra sức vì Thiên Tâm tông ta hoàn toàn có thể nắm chắc. Còn về phần cái kén này khi nào biến mất thì ta cũng không nắm chắc, nếu như tất cả đều thuận lợi thì có lẽ là khoảng ba tháng nữa!”

Trương tinh phong sừng sốt: “Ba tháng, sao lại lâu như vậy?”

Tử Sắc Đan Ngọc mất hứng nói: “Chẳng lẽ người cho rằng cải tạo thân thể của hắc là chuyện dễ dàng sao? Huống hồ ta còn muốn làm cho một phần mười năng lượng của ta hoàn toàn dung nhập vào cơ thể của hắc. Năng lượng đó cường đại như thế nào người có biết ko? Một phần mười năng lượng của ta so với năng lượng của Trương Tinh Phong người còn mạnh hơn nhiều. Đương nhiên hiện tại ta chỉ muốn đem năng lượng hoàn toàn dung nhập vào cơ thể của hắc, phân bố khắp toàn thân, còn như lúc nào hắc mới có thể hoàn toàn hấp thu, biến nó thành năng lượng của mình thì rất khó nói. Bất quá, đến lúc đó phỏng chừng hắc cũng đã có thực lực của Tiên Quân.”

Tử Sắc Đan Ngọc bắt đầu hớn hởi: “Hắc hắc, có ta trợ giúp, hắc phỏng chừng chỉ cần một vạn năm là có thể đạt đến cảnh giới Tiên Quân. Ha ha... Một vạn năm! Có lẽ khắp cả tiên ma hai giới cũng không có ai tu luyện nhanh như vậy. Cho dù là Bàn Cổ, năm đó tu đến Tiên Quân cũng phải mất đến mấy vạn năm.”

“À... chờ đến khi thân thể của hắc cải tạo thành công, có lẽ hắc sẽ đạt đến Thiên Tiên cảnh giới. Ha ha... Chỉ trong một thời ngắn đã làm cho một cao thủ Phân Thân kỳ đạt đến Thiên Tiên cảnh giới, phỏng chừng cũng chỉ có ta mới làm được mà thôi!” Tử Sắc Đan Ngọc có vẻ rất đắc ý.

Trương Tinh Phong không hề để ý đến sự đắc ý của Tử Sắc Đan Ngọc, trong lòng hắc đã có suy nghĩ: “Doanh Nhận phải không? Người không phải là có thể tu luyện tử huyết chi lực hay sao? Hơn nữa còn có Tử Sắc Đan Ngọc, tốc độ tu luyện của người càng nhanh hơn gấp ngàn lần. Nếu ta biết được tiền đồ của người lại tốt đẹp như thế, tội gì lại không đặt cược vào người cơ chứ?”

[thiếu một đoạn]

Tiểu Long đắc ý chạy đến bên cạnh Trương Tinh Phong, tự hào nói:

- Nhị ca, bốn trưởng lão lần này đã đi hết các tinh cầu xung quanh tìm kiếm một lần nữa, lại tìm thêm được một ít linh thú. Ha ha... Thêm vào số linh thú lần trước, Thiên Tâm Tông ta đã có sáu trăm linh thú, trong đó có gần một trăm con đạt đến cảnh giới Thiên Tiên trở lên. Trong gần một trăm linh thú này thì có khoảng sáu mươi con có thực lực Thiên Tiên, còn có ba mươi con có thực lực La Thiên Thượng Tiên, còn đạt đến thực lực của Đại La Kim Tiên cũng chỉ có một mình A Giao. Mà trong số ba mươi linh thú kia, có ba con là có hy vọng trong vòng một ngàn năm đạt đến của thực lực của Đại La Kim Tiên!

A Giao đứng bên cạnh liền kêu lên vài tiếng “dát dát” cổ quái, ra vẻ “ta đây chính là bất phàm”.

Trương Tinh Phong cũng không có hứng thú chê cười A Giao. Hắn nhìn gần sáu trăm linh thú trước mắt, tất cả đều là linh thú của Thiên Tâm tông. Nhiều linh thú như vậy, cho dù là Tử Hà cảnh cũng không có nổi. Nếu như không có long tộc mật pháp của Tiểu Long, linh thú các nơi làm sao có thể nghe lời như vậy? Dù sao thì linh thú cũng cực kì cao ngạo.

- Các người sau này sẽ là một phần tử của Thiên Tâm tông, cho nên ta sẽ không bạc đãi các người, A Giao chính là tấm gương. Từ nay về sau, chỉ cần thực lực đạt đến Đại Thành kỳ, ta sẽ ban cho các người một viên yêu thú nội đan. Đương nhiên, chỉ cần các người có thể đạt đến thực lực của La Thiên Thượng Tiên hậu kỳ, vậy thì nội đan, tiên tinh, ma tinh mặc sức cho các người dùng. Yêu cầu duy nhất của ta chính là các người cần phải trở nên mạnh hơn. Nhớ kỹ, chỉ có tại Thiên Tâm tông, các người mới có thể tu luyện nhanh hơn!

Trương Tinh Phong dùng những lợi ích thực tế để dẫn dụ những linh thú không có nhiều trí tuệ này.

- Hồng hồng... Bọn gia hỏa các người nghe cho rõ lời của bốn trưởng lão đây. Nếu như ta phát hiện kẻ nào sau khi nhận được lợi ích của Thiên Tâm tông, lại làm ra những chuyện có lỗi với tông phái, Tiểu Long ta sẽ... hừ hừ!

Tiểu Long hừ lạnh vài tiếng, hàn mang trong mắt khiến cho tất cả linh thú đều không dám phản kháng. Đối diện với thần thú có cấp bậc cao hơn, bọn chúng căn bản là không có cách nào khiêu chiến.

(Phụ lục: Thú tộc mạnh nhất chính là thần thú, tiếp đó là tiên thú và ma thú, sau cùng là linh thú. Linh thú tại phàm nhân giới còn được gọi là yêu thú, kỳ thật bản chất cũng không khác nhau là mấy. Linh thú một khi đạt đến Hóa Hình kỳ sẽ tiến vào một cảnh giới mới, công lực cũng sẽ đạt đến một cấp độ mới)

Sau khi Tiểu Long dọa dẫm, thủ hạ của hắn là A Giao cũng phụ họa:

- Dát dát, cẩn thận một chút, đừng để ta phát hiện ra các người có mưu đồ làm loạn. Tiểu Hào, Độc Giác, các người hãy nhớ cho kỹ đó!

A Giao đối với mấy tên thủ hạ hết sức quen thuộc. Cùng tồn tại trong một tinh vực, mọi linh thú đều biết lẫn nhau. A Giao còn được bọn chúng xưng là lão đại, mà Tiểu Hào, Độc Giác chính là mấy kẻ hay làm loạn. Tiểu Hào là một con rắn, còn Độc Giác chính là ngân lang một sừng, bản tính của bọn chúng đã quyết định hành vi của bọn chúng.

Nghe được Tiểu Long và A Giao dọa dẫm, tất cả linh thú đều không dám nói gì. Dù sao A Giao và Tiểu Long so với bọn chúng mạnh hơn rất nhiều. Hóa Hình kỳ chính là một bước ngoặt lớn. Đạt đến Hóa Hình kỳ, chẳng những người có thể biến thành hình người, mà trí tuệ cũng sẽ tăng lên, có thể học được cách sử dụng một số pháp thuật công kích đại quy mô, thực lực chênh lệch rất lớn.

Trương Tinh Phong lại tiếp tục làm người tốt:

- Các người đừng lo lắng! Chỉ cần các người yên tâm làm hộ tông linh thú của Thiên Tâm tông, sẽ không cần phải lo lắng đến lời nói của hai tên gia hỏa này. Ta cũng sẽ cho các người lợi ích. À... Nơi này có một số yêu thú nội đan, các người trước hết hãy hấp thu, tu luyện cho thật tốt!

Đột nhiên trên người Trương Tinh Phong dâng lên một cỗ ngạo khí tự tin:

- Tại Phương Diễn sơn của Thiên Tâm tông, các người không cần phải lo lắng có người sẽ gây bất lợi. Tại thiên tâm tông, các người lại càng không cần phải lo lắng đến lôi kiếp. Các người chắc cũng đã thấy, A Giao trải qua thời gian dài như vậy cũng không hề gặp phải lôi kiếp. Trong phạm vi

Phương Diễn sơn của Thiên Tâm tông, vô luận là thiên kiếp hay lôi kiếp đều không thể công kích được!”

Nghe được lời nói của Trương Tinh Phong, tất cả linh thú đều kích động gầm lên bằng ngôn ngữ của mình. Trương Tinh Phong chỉ có thể dùng tâm để cảm giác được những linh thú này đang cảm tạ hắn.

Hóa hình lôi kiếp đối với những kẻ không phải là thần thú đều có tính uy hiếp, mà cũng chỉ có thần thú là không có kiếp nạn đó. Dựa theo suy nghĩ của Trương Tinh Phong, thần thú chính là sủng vật của thượng thiên, tu luyện chính là thuận theo ý trời, không có gì nguy hiểm. Còn tu chân giả và linh thú, tiên thú, ma thú khi tu luyện đều là nghịch thiên, cho nên phải có kiếp nạn.

Hiện tại, Trương Tinh Phong lại nói cho bọn chúng biết, ở tại Phương Diễn sơn của Thiên Tâm tông sẽ không cần phải lo lắng đến lôi kiếp, đây thật sự là một tin mừng. Bọn chúng vốn còn đang nghi hoặc, A Giao đã đạt đến Hóa Hình kỳ mà lại không có lôi kiếp, thì ra là do tác dụng của đại trận!

Những linh thú này đều có suy nghĩ giống nhau, trí tuệ thấp, cho nên cũng không hỏi tại sao A Giao lại không có thiên kiếp. Những linh thú này mặc dù trí tuệ không cao nhưng lại rất nghe lời. Chỉ có một điểm không tốt, đó chính là tốc độ tu luyện của bọn chúng quá chậm. Một phạm nhân tu luyện hơn ngàn năm độ kiếp thành Thiên Tiên là chuyện bình thường. Còn linh thú muốn tu luyện đến hóa hình kỳ, cho dù có thực lực chống đỡ hóa hình lôi kiếp, cũng mất mấy chục vạn năm.

“Quân đoàn linh thú cường đại như thế này, lực chiến đấu hẳn là có thể so sánh với tiên nhân cung phụng đoàn của Tử Hà cảnh!” Trương Tinh Phong nghĩ đến đây, trên mặt không khỏi nở một nụ cười khinh miệt: “Ha ha ha ha... Bốn trưởng lão chỉ là để cho Tiểu Long tùy ý triệu tập một ít linh thú, vậy mà cũng đã nhiều hơn so với Tử Hà cảnh tích trữ trong bao nhiêu năm nay. Ha ha ha ha...”

Lúc này trong lòng hắn đặc ý như thế nào người bên ngoài làm sao biết được?

“Đúng rồi, đã qua thời gian dài như vậy, không biết tiên nhân cung phụng đoàn vừa mới thành lập rốt cuộc như thế nào rồi?” Trương tinh phong trong

lòng nghi vấn, liền xoay người lại hỏi vị đoàn trưởng đại nhân của tiên nhân cung phụng đoàn.

- Tiểu long, tiên nhân cung phụng đoàn hiện tại thế nào rồi? Người nên biết rằng, trước khi Thiên Tâm tông tự mình có được thực lực cường đại, tiên nhân cung phụng đoàn cùng với linh thú chính là lực lượng chính để bảo vệ tông phái. Nhất định phải đối đãi thật tốt với bọn họ!

Trương Tinh Phong nghiêm túc nói. Hẳn hiện tại đã có chút hối hận, không ngờ lại đem tiên nhân cung phụng đoàn giao cho một tên không biết trước sau như thế này. Thật sự không biết tiên nhân cung phụng đoàn dưới sự thống lĩnh của hắn sẽ biến thành cái dạng gì nữa.

Tiểu Long vừa nghe, lập tức đặc ý nói:

- Nhị ca, bốn trưởng lão làm việc còn phải lo lắng hay sao? Ngày đó khi những cao thủ của Tử Hà cảnh công kích đến, không ít kẻ vì sợ hãi mà quyết định rời khỏi Thiên Tâm tông. Bất quá, sau khi chứng kiến hộ tông đại trận đã tiêu diệt hầu như toàn bộ những cao thủ kia, đám tiên nhân đó cũng không đi nữa. Bọn chúng hình như đều ý thức được Thiên Tâm tông là một tông phái rất có tiềm lực, cho dù muốn trở thành một trong thất đại tông phái cũng không phải là không có khả năng. Vì vậy hiện nay bọn tiên nhân này thật sự rất khách khí với các trưởng lão của Thiên Tâm tông chúng ta. Bây giờ, cho dù là nhị ca đuổi bọn chúng đi, có lẽ bọn chúng cũng không chịu đi. Mà các tán tiên trong tiên nhân cung phụng đoàn thì lại càng đặc ý, ở bên trong hộ tông đại trận thì tán tiên chi kiếp cũng chỉ là trò cười mà thôi.

Trương tinh phong trong lòng âm thầm gật đầu. Đột nhiên, hắn cảm thấy bên ngoài có người đến. Trước khi đến đây hắn đã tuyên bố, nếu như không có chuyện quan trọng thì không cho phép bất cứ kẻ nào tới gần. Bây giờ lại có đệ tử tiến đến, xem ra chắc là đã có chuyện xảy ra. Thân hình của hắn lóe lên, lập tức biến mất.

Tên đệ tử vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong hiện thân, lập tức đi đến trước mặt cung kính nói

- Bẩm thái thượng trưởng lão, thái thượng trưởng lão của Minh Dương tông và Thiên Long phái đồng thời đưa đến tin tức!

Trương Tinh Phong nhận lấy hai khối ngọc giản trên tay đệ tử, thần thức vừa đảo qua liền giật mình, thần quang trong mắt tựa như biến thành thực chất: “Cực bắc hiểm vực, cực bắc hiểm vực.. Thế thân thạch... Lâu như vậy không động thủ, tay chân cũng ngứa ngáy rồi!” Trương Tinh Phong mỉm cười...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương Tiếp Theo Các Bạn Cứ PM Đòi Anh Hoangtuech12 Ấy.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Nham Sáp tinh, một tinh cầu hoang vu thuộc khu vực phía bắc tu chân giới. Thanh danh của nó tại tu chân giới cũng không nhỏ.

Cuồng phong gào thét, giống như những thanh phi đao hung hăng chém qua mỗi địa phương. Những nơi mà nó đi qua, không đâu là không hoang lương cùng cực. Cuồng phong như vậy là chuyện thường thấy nhất ở Nham Sáp tinh này. Bất quá, Nham Sáp tinh nổi tiếng cũng không phải vì cuồng phong, mà là vì nham sáp, một loại nguyên luyện chế pháp khí phi thường tốt. Chỉ có điều, cuồng phong tại những nơi có nham sáp là mạnh nhất trên toàn bộ Nham Sáp tinh. Cuồng phong mạnh mẽ vượt xa các tinh cầu khác, đao phong quét qua cho dù là nham thạch cũng biến thành cát bụi. Không có đỉnh cấp phòng ngự pháp bảo, đừng nghĩ đến chuyện giữ mạng tại đây.

Bình thường, có không ít tu chân giả từ các tông phái đến Nham Sáp tinh để khai thác nham sáp. Bất quá hôm nay lại không có một bóng người. Nguyên nhân là vì Tử Hà cảnh đã hạ lệnh phong tỏa Nham Sáp tinh trong vòng một năm, không cho phép bất cứ tu chân giả nào tiến vào.

Nham sáp của Nham Sáp tinh mặc dù không tệ, nhưng cũng không phải là không thể thiếu, tại các tinh cầu khác cũng có thể tìm được. Nếu như Tử Hà cảnh đã hạ lệnh, ai dám không nể mặt bọn họ?

Cuồng phong trên Nham Sáp tinh thổi ào ạt, nhưng có một nơi cuồng phong lại không thổi đến được. Nói cho chính xác là nơi đó phẳng phất như bị cách tuyệt ra khỏi các địa phương khác trên Nham Sáp tinh. Những nơi khác vẫn như cũ, cuồng phong tứ lực, mà địa phương có chi vi khoảng trăm mét này lại không hề có một chút cát bay.

Điền Nan dẫn ba vị Đại La Kim Tiên của Tử Hà cảnh đến nơi này trước tiên.

- Sư tôn, sáu tông phái khác còn chưa đến. Lần này sư tôn tại sao lại phải mời Trương Tinh Phong? Hẳn chưa chắc đã biết chuyện thể thân thạch, thêm một người không phải là thêm một kẻ tranh đoạt hay sao?

Tử Dương nghi hoặc hỏi Điền Nan.

Điền Nan lắc đầu. Tên đồ đệ này của mình xem ra thật sự vẫn chưa hiểu được vấn đề. Năm đó vì công lực của Tử Dương cao hơn Tử Phiên mà chọn hắn làm tông chủ, xem ra là có chút sai lầm!

Bất quá, mọi chuyện vẫn phải nói cho rõ. Điền Nan hỏi ngược lại:

- Tử Dương, ta hỏi ngươi, Thiên Tâm tông hôm nay thực lực như thế nào?

Tử Dương thành thật đáp:

- Thiên Tâm tông có hộ tông đại trận thần kỳ, có đỉnh cấp thần khí Xạ Nhật thần cung, hơn nữa Trương Tinh Phong công lực thậm chí có thể so sánh được với sư tôn. Huynh đệ Long trưởng lão của hắn cũng là kẻ bất phàm, lúc trước Tử Phiên sư đệ dẫn tiên nhân đến công kích đã nếm mùi lợi hại của hắn rồi!

Phong Ngô bên cạnh lập tức chen vào:

- Long trưởng lão này rất lợi hại. Phong Thiên đã dùng thân thể cảm nhận, thần khí kia có lẽ là Âm Dương Sơn được ghi chép trong thần khí đồ lục của sư môn. Âm Dương Sơn có thể lớn, có thể nhỏ, phát ra vạn cân lực lượng, một khi đánh xuống cho dù là Đại La Kim Tiên cũng phải trọng thương. Lúc trước tiên giáp hộ thân của con chỉ bị đánh một phát đã bị phá hủy. Cũng may là có tiên giáp bảo hộ, nếu không công lực của con có lẽ đã phải tiêu tan mất chín thành. Tuy vậy cũng phải tu dưỡng trăm năm, cộng thêm được sư môn dùng tiên đan trị liệu, mới có thể tham gia đại sự ngày hôm nay.

Tử Phiên lúc đó cũng có mặt, liền lên tiếng:

- Ừm... Sự lợi hại của Âm Dương Sơn ta hiểu rất rõ. Âm Dương Sơn có hai tòa âm dương, mỗi tòa đều có thể công kích một Đại La Kim Tiên. Long trưởng lão có thần khí này, một người hoàn toàn có thể đấu với hai, tuyệt

đối vô cùng lợi hại. Có cao thủ như hắc và Trương Tinh Phong, thực lực của Thiên Tâm tông hoàn toàn có thể so sánh với thất đại tông phái.

Điền Nan gật gật đầu, tiếp tục hỏi:

- Nếu thực lực của Thiên Tâm tông đã như vậy, người nói xem, thế lực đằng sau Thiên Tâm tông chẳng lẽ lại yếu hay sao?

Tử Dương cười khố nói:

- Nếu như thế lực sau lưng hắc yếu, Tử Hà cảnh chúng ta cũng sẽ không bị hắc phá hủy hai trong số bốn phân bộ ở tinh cầu cấp một, cũng không dám tiếp tục công kích Thiên Tâm tông nữa!

Điền Nan lúc này mới nói:

- Nếu đã như vậy, sao lại không mời Thiên Tâm tông tham gia? Huống hồ cho dù chúng ta không mời, sáu đại môn phái khác cũng sẽ mời. Nếu như Trương Tinh Phong phát hiện sáu đại tông phái khác đều mời hắc, duy chỉ có Tử Hà cảnh không mời, vậy thì chúng ta không phải mất công làm tiểu nhân hay sao? Quan trọng nhất chính là tranh đoạt thể thân thạch không phải là tranh đoạt với tông phái khác mà là tranh đoạt với ma thú, thêm một phần lực lượng là thêm một phần nắm chắc!

Ba người Tử Dương cũng nghĩ đến sự khủng bố của ma cốc tại trung tâm Ma vực, những ma thú ở đó tuyệt đối không phải một Đại La Kim Tiên có thể chống lại được.

Đột nhiên sau lưng bọn họ lóe lên quang mang, Phù Sơn của Phong Duyên môn dẫn theo hai vị Đại La Kim Tiên cũng vừa đến.

.....

Trương Tinh Phong đứng bên trong đại điện của Thiên Tâm tông, nhìn mọi người nói:

- Lần này ta và Long trưởng lão sẽ đi, là vấn đề trọng yếu để Thiên Tâm tông ta có thể hưng thịnh. Trong thời gian này, mọi người phải cố gắng tu luyện, không được ra ngoài gây sự. Có A Giao dẫn các vị tiên nhân trong tiên nhân cung phụng đoàn tọa trấn sơn môn, ta cũng có thể yên tâm.

Phía bên trái đại điện, những tiên nhân của tiên nhân cung phụng đoàn lập tức chấp tay thi lễ. Đối với Trương Tinh Phong, bọn họ vừa sợ hãi lại vừa tôn sùng. Ngày đó, Trương Tinh Phong chỉ dựa vào nhục thể đã có thể

chống lại tán tiên chi kiếp, hình tượng như thiên thần đã khắc sâu vào trong lòng bọn họ.

Bọn họ không thể nào tưởng tượng được. Dùng nhục thể chống lại tán tiên chi kiếp, đây là thực lực gì? Những tiên nhân này mặc dù không biết, nhưng bọn họ biết rằng cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không có thực lực này. Từ đó trở đi, bọn họ đối với Thiên Tâm tông đều là tận tâm tận lực, không hề có chút sơ suất nào.

Trương Tinh Phong nhìn những môn hạ, hài lòng nói:

- Được rồi, nếu như mọi người đều đã hiểu thì ta cũng yên tâm. Tiểu Long, chúng ta đi!

Trương Tinh Phong lập tức dẫn theo Tiểu Long rời khỏi Thiên Tâm tông, bay vào tinh không.

- Nhị ca, lần này thất đại tông phái đều giao ngọc giản truyền tin cho chúng ta, đây không phải là tụt quần đánh rắm làm chuyện thừa thãi hay sao? Có một khối ngọc giản truyền tin là đủ rồi, cần quái gì nhiều như vậy?

Tiểu Long chớp chớp mắt, ra vẻ “bọn người trong những tông phái đó toàn là kẻ ngốc”. Bất quá nghe hẳn nói, Trương Tinh Phong cũng chỉ đành lắc đầu. Tên Tiểu Long này từ khi dạo chơi vài lần tại phàm nhân tinh cầu, cái gì khác không học, mấy câu nói thô tục này lại học được không ít.

Nhìn biểu tình của Tiểu Long, Trương Tinh Phong chỉ muốn phì cười. Tên gia hỏa này đầu óc quả thật chẳng có gì đặc biệt, nhưng cũng coi như là đôn hậu:

- Tiểu Long, ngươi có biết tại sao không? Những tông phái này giao ngọc giản truyền tin cho ta, cũng đại biểu cho thái độ của những tông phái này đối với Thiên Tâm tông ta. Nếu như có tông phái nào không truyền tin, vậy thì đại biểu cho tông phái đó không muốn Thiên Tâm tông ta tham gia tranh đoạt thể thân thạch lần này.

Tiểu Long lập tức trợn mắt:

- Hống hống... Kẻ nào dám làm như vậy? Hừ, nếu như để bốn trưởng lão phát hiện, bốn trưởng lão sẽ ăn thịt hẳn!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Bất quá, những tông phái này cũng không phải là ngốc. Bọn họ cũng biết rằng, trong thất đại tông phái nhất định có tông phái sẽ thông báo chuyện này với ta, chẳng hạn như là Minh Dương tông. Bảy người này, tất cả đều là người được tông phái tại tiên giới tuyển chọn, về mặt xử lý đại sự đều là cao thủ, bọn họ đương nhiên không chịu làm tiểu nhân. Cho nên, nhị ca người mới nhận được bảy khối ngọc giản truyền tin. Bất quá, xem thử nội dung truyền tin, có thể phân biệt được một chút. Trong đó, Vu Đồng trưởng lão của Thiên Long phái đối với Thiên Tâm tông ta là hữu hảo nhất, đem mọi chuyện ở Ma vực nói rất rõ ràng.

Tiểu Long lập tức kêu lên quái dị:

- Ai nha nha, tên Vu Đồng này cũng không tệ, lần trước ta thấy hắn cũng thuận mắt, hắn còn tặng cho nhị ca một kiện cái gì tử cái gì cái gì La nữa, không tệ, thật sự là không tệ!

Trương Tinh Phong cười cười, nhìn Tiểu Long nói:

- Không phải là Tử cái gì La, là Tử Y Tinh La. Xem hành động của Thiên Long phái, có lẽ bọn họ thật sự hữu hảo với Thiên Tâm tông ta, nếu không cũng sẽ không đem mọi chuyện nói rõ hết như vậy.

Tiểu Long hiếu kỳ nói:

- Nhị ca, Ma vực rốt cuộc là như thế nào, nói cho ta nghe đi!

Trương Tinh Phong lên tiếng giới thiệu:

- Cực bắc hiểm vực là địa phương cực kỳ nguy hiểm tại tu chân giới, cho dù là Tiên Đế cũng không dám tùy ý đi vào. Bên trong cực bắc hiểm vực có vài tinh cầu, những tinh cầu này được gọi là Ma vực, nguyên nhân chủ yếu là vì bên trong có rất nhiều ma thú. Sự kinh khủng của Ma vực vượt xa khả năng tưởng tượng của người. Minh Dương tông cũng thật là đáng ghét, rất nhiều chuyện đều không nói với ta, có lẽ bọn chúng chỉ muốn lợi dụng Thiên Tâm tông ta mà thôi.

- Nhị ca, mau nói đi, Ma vực rốt cuộc là kinh khủng đến mức nào? Ta nóng lòng muốn chết rồi!

Tiểu Long lên tiếng thúc giục.

Trương Tinh Phong và Tiểu Long trong lúc nói chuyện đã đến giữa tinh không. Trương Tinh Phong liền lấy ra tinh diệp, hai người cùng tiến vào

bên trong, xác định vị trí địa điểm tụ tập lần này là Nham Sáp tinh. Sau khi khởi động tinh diệu, Trương Tinh Phong mới lên tiếng:

- Nguy hiểm đầu tiên tại Ma vực chính là lực hút cực đại, phải đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên mới có thể chống cự. Bất quá, ta nghĩ hai chúng ta về điểm này lại chiếm không ít lợi thế.

“Hử?” Bộ dáng Tiểu Long giống như đang học hỏi, há hốc miệng nhìn Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười đáp:

- Bên trong Ma vực lực hút rất lớn, nhục thể của tiên nhân vô pháp chống cự, cho nên phải sử dụng đến tiên nguyên lực. Có điều ta tính tưởng rằng nhục thể của mình có thể dễ dàng kháng cự lực hút tại Ma vực, căn bản là không cần huy động vô cực lực. Còn Tiểu Long người thân là thần thú, nhục thể trời sinh cũng cực kỳ cường hãn, phỏng chừng cũng có thể chống cự được.

Tiểu Long phải mất một lúc mới hiểu được, lập tức hưng phấn:

- Oa ha ha, oa ha ha, thật là tốt quá! Đây không phải là nói, nhục thể cường hãn như chúng ta tại nơi đó có thể phát huy được lực lượng bên trong cơ thể, còn bọn chúng thì lại phải dùng đến tiên nguyên lực chống cự. Ha ha ha ha... Đến lúc đó, bốn trưởng lão còn không ăn thịt chúng sao? Đúng rồi, nhị ca, mau nói đi, Ma vực đó còn những điểm đáng sợ nào nữa?

Trương Tinh Phong tiếp tục nói:

- Điểm đáng sợ thứ hai của Ma vực chính là năng lượng bên trong hoàn toàn là ma sát khí của ma giới. Không biết tại sao ở tu chân giới lại có ma sát khí. Bất quá chuyện này xảy ra tại Cực Bắc hiểm vực cũng không xem là lạ, ở đó những chuyện quái dị đã quá nhiều rồi!

- Nhị ca, bên trong Ma vực là ma sát khí thì sao? Long nguyên lực của ta và vô cực lực của nhị ca đều là lực lượng đẳng cấp cao hơn so với tiên nguyên lực và ma nguyên lực, hoàn toàn có thể hấp thu ma sát khí!

Tiểu Long ra vẻ “ta chẳng hiểu có cái gì đáng sợ?”.

Trương Tinh Phong quả thật đã bị đầu óc ngớ ngẩn của Tiểu Long đánh bại, chỉ có thể giải thích từ tế:

- Nơi này hoàn toàn là ma sát khí. Mặc dù đối với hai chúng ta không có ảnh hưởng gì, nhưng đối với những Đại La Kim Tiên và Cửu Thiên Huyền Tiên khác lại có ảnh hưởng rất lớn. Bọn họ không thể hấp thu ma sát khí, hơn nữa còn phải chống lại lực hút, tiêu hao tiên nguyên lực rất lớn. Bọn họ lại không thể bổ sung năng lượng từ ngoại giới, chỉ có thể dựa vào tiên tinh. Một bên là phải hấp thu năng lượng của tiên tinh, một bên thì lại phải vận dụng tiên nguyên lực, quả thật là một chuyện vô cùng phiền phức. Nên biết rằng, bình thường tiên nhân đều là tự nhiên hấp thụ năng lượng từ thiên địa để bổ sung cho phần tiêu hao. Nhưng nếu để bọn họ một tay cầm tiên tinh, lại phải công kích, vậy thì sẽ rất khó khăn, bởi vì tiên tinh chỉ có cầm trên tay mới bổ sung năng lượng được!

Tiểu Long gật gật đầu, nhưng lại thầm nói: “Ai, đúng thật là... Gặp bốn trưởng lão thì chẳng cầm trên tay, trực tiếp nuốt vào là xong!”

Trương Tinh Phong lại nghe được toàn bộ, trong lòng thầm nhủ: “Thần thú này không biết bên trong cấu tạo như thế nào, sao lại có thể nuốt tiên tinh để hấp thu năng lượng? Cho dù thân thể của ta cường hãn đến mức nào cũng không dám nuốt năng lượng cường đại như vậy. Xem ra thần thú đúng là có công năng đặc thù!”

- Còn có điểm đáng sợ thứ ba không?

Tiểu Long tiếp tục hỏi.

Trương Tinh Phong gật gật đầu nói:

- Có, đó là điểm đáng sợ nhất, cũng là điểm đáng sợ cuối cùng. Bên trong Ma vực có vô số ma thú, người chắc cũng biết rằng lực hút ở đó khủng bố đến mức nào, nếu như đã có ma thú sinh tồn, vậy thì những tên này ít nhất cũng phải có thực lực của Đại La Kim Tiên. Cái này còn chưa tính là gì, tại thú cốt trung tâm của Ma vực, cũng là mục đích của chúng ta, ma thú ở đó càng khủng bố. Ma thú kém cỏi nhất cũng có thể đối kháng với Cửu Thiên Huyền Tiên. Còn mạnh nhất? Cũng không biết, chỉ biết rằng ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám đến gần!

Tiểu Long bất giác há hốc mồm:

- Mạnh đến như vậy sao?

Trương Tinh Phong gật đầu:

- Đúng vậy, kể cả Cửu Thiên Huyền Tiên cũng không dám đến gần. Những Cửu Thiên Huyền Tiên này chỉ có thể dùng các loại biện pháp, các loại mưu kế, các loại mật pháp, dùng thần khí của bản thân, giết một số ma thú yếu nhược, đoạt lấy thể thân thạch của chúng. Đúng rồi, quên không nói cho người, những ma thú này không biết vì sao lại rất thích thu thập thể thân thạch, toàn bộ thể thân thạch trong thú cốc đều bị bọn chúng thu thập hết. Nếu như người muốn có thể thân thạch, vậy thì chỉ có cách giết chết ma thú để đoạt lấy thể thân thạch của bọn chúng.

- Đương nhiên, thực lực của ma thú càng mạnh, thể thân thạch cũng càng nhiều. Mà bên người những ma thú này ngoài thể thân thạch còn có những bảo vật khác. Tiểu Long, có muốn lấy bảo vật không?

Trương Tinh Phong cười đùa.

- Muốn, đương nhiên là muốn! Bất quá Tiểu Long ta lại càng quý cái mạng nhỏ này hơn!

Lần này, Tiểu Long lại trở nên nhanh trí, xem ra hẳn cũng không phải là quá ngu ngốc.

Tinh diệp chợt lóe lên, tiến vào bên trong Thiên Vũ.

Trương Tinh Phong và Tiểu Long đã đến tầng không của Nham Sáp tinh, hai người sử dụng đại na di, trực tiếp đi đến chỗ tụ hội.

Điền Nan nhìn thấy Trương Tinh Phong và Tiểu Long xuất hiện, liền mỉm cười tuyên bố:

- Các vị đồng đạo, hiện tại hai người Tinh Phong chân nhân đã đến, mọi người có thể xuất phát đến Ma vực rồi!

Nói xong, hắn liền bắt đầu khởi động truyền tống trận.

Nhìn thấy mọi người đã chuẩn bị xong, quang mang trên tay Điền Nan chợt lóe lên, truyền tống trận cũng phát ra ánh sáng, mấy chục người liền biến mất.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Ma Thú Chi Cường?.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ma vực tại cực bắc hiểm vực là một trong những khu vực khủng bố nhất, nổi tiếng với lực hút cực lớn và những ma thú cực mạnh. Năng lượng bên trong Ma vực cũng toàn là ma sát khí, khiến cho những tiên nhân phải tránh xa ba bước.

Tại Ma vực tinh cầu hoàn toàn là cảnh tượng hồng hoang không một bóng người, các loại cây cối hoa cỏ kỳ quái tùy ý sinh trưởng. Những loại cây cỏ này người thường không thể nào nhận thức được, cũng không thể tùy tiện động vào.

Trên bãi cỏ yên bình, một con thú xinh đẹp trông rất giống loài ngựa ở phàm nhân giới đang thoải mái đi dạo. Đột nhiên một luồng sáng màu đen lóe lên, con thú giống như ngựa kia lập tức kêu lên một tiếng chói tai. Hiển nhiên luồng sáng màu đen kia mạnh hơn nó rất nhiều, chỉ trong chớp mắt, trên bãi cỏ đã không còn gì, nếu như cẩn thận xem xét sẽ thấy được trên bãi cỏ đại còn lưu lại một tia huyết tích.

Đây chính là Ma vực, Ma vực cực kỳ nguy hiểm, Ma vực không đâu không có sát cơ.

Con thú giống như loài ngựa kia tại Ma vực cũng cực kỳ lợi hại, cho dù là Đại La Kim Tiên cũng chưa chắc đối phó được với nó, thế nhưng lại bị ma thú khác dễ dàng giết chết ăn thịt.

Thất đại tông phái từ xưa đến nay đã đến Ma vực không ít lần, mỗi lần đến trong số hai mươi mấy vị cao thủ đều chết mất vài người. Bất quá tại đây chết bao nhiêu thì tông phái tại tiên giới lại bổ sung bấy nhiêu. “Tiên giới hiệp định” quy định mỗi tông phái được phép cử ba cao thủ từ tiên giới xuống tu chân giới, Cửu Thiên Huyền Tiên một người, Đại La Kim Tiên hai người, đây chính là hạn chế. Tiên nhân tại hạ giới chết đi, tiên giới mới có thể phái cao thủ khác xuống để bổ sung nhân số.

Trên đám có đại đột nhiên lóe lên quang mang, những cao thủ từ tu chân giới đã đến nơi, ai nấy cũng thần sắc nghiêm trọng.

- Các vị đồng đạo, mọi người cẩn thận, mục đích của chúng ta bây giờ là “thú cốc”, mọi người nhất định phải tăng tốc vượt qua đoạn đường từ đây đến thú cốc. Tinh Phong chân nhân, các vị tới đây lần đầu tiên, chắc là các vị cũng đã cảm nhận được áp lực. Áp lực ở đây quá lớn, căn bản không thể thuấn di, Đại La Kim Tiên cũng không thể phi hành, chân nhân phải rất cẩn thận. Được rồi, mọi người đi nhanh một chút!

Thần thức của Điền Nan bao trùm một khu vực. Nói xong, liền dẫn theo đám cao thủ nhanh chóng chạy đi. Tiên nhân dưới tình huống này tốc độ chạy vẫn cực kỳ kinh người, chỉ lưu lại một chuỗi tàn ảnh...

Trương Tinh Phong cảm nhận rất rõ lực hút cường đại này, giống như bị mười vạn cân đè nặng trên người. Đại La Kim Tiên bình thường nếu bị ép nặng như vậy đương nhiên phải liều mạng dùng tiên nguyên lực chống lại, nhưng nhục thể của Trương Tinh Phong lại có thể chịu được sức ép đến năm sáu mươi vạn cân, hơn mười vạn cân như thế này căn bản không có ảnh hưởng gì. Nhục thể của Tiểu Long cũng có thể chống cự được đến áp lực đến hai mươi vạn cân.

Đáng tiếc là tại Ma vực, cho dù có mang theo đồ bảo hộ như tiên giáp cũng không có tác dụng gì, ngược lại càng thêm xui xẻo.

Bởi vì tác dụng của lực hút là làm cho nhục thể của bản thân chìm xuống, nhục thể bản thân nặng thêm nhiều lần. Nhưng đây không phải áp lực từ ngoại giới nên các bảo vật của tiên giới cũng không có tác dụng.

Ví dụ như thân mình thực tế chỉ nặng khoảng một trăm năm mươi cân, nhưng tại đây sẽ tăng lên bốn trăm lần, trở thành sáu vạn cân. Nếu như mặc thêm tiên giáp, nếu tiên giáp nặng khoảng trăm cân, vậy thì tại Ma vực sẽ là bốn vạn cân. Mặc tiên giáp ngược lại càng làm cho trọng lực lớn thêm, cho nên tại Ma vực, tiên nhân bình thường đến tiên giáp cũng không dám mặc.

Tất cả tiên nhân liều mạng chạy trốn, thần thức không ngừng quan sát xung quanh, chỉ sợ không biết lúc nào lại có một ma thú lao đến tấn công bọn họ, một ma thú bình thường bọn họ đã phải khốn khổ, nếu như có một ma thú cực mạnh đến, vậy thì thảm rồi. Tất cả tiên nhân trong tay đều cầm tiên tinh

để bổ sung tiên nguyên lực tổn hao do đề kháng lực hút. Trương Tinh Phong và Tiểu Long cũng không ngoại lệ, dù sao thì hãn cũng không muốn người khác biết được tính chất đặc thù của bọn họ.

“Ai, đám tiên nhân này, ai ai cũng đều là đỉnh cấp nhân vật tại tu chân giới, hiện tại không ngờ người nào cũng chật vật như vậy!” Trương Tinh Phong lắc đầu thàn than, hãn nhìn thấy rõ ràng những Đại La Kim Tiên vì cấp tốc chạy trốn mà tiên nguyên lực nhanh chóng tiêu hao, thậm chí có người trên trán chảy đầy mồ hôi, bị bụi bặm tung lên khi chạy bám đầy, mặt mày lem luốc. Bất quá, hãn lúc này cũng không lãng phí dùng tiên nguyên lực để bảo hộ mặt mũi.

“Hắc hắc, thật đáng tiếc, dẫn lực ở này cũng hơi yếu, nếu như tăng thêm vài lần thì đám Đại La Kim Tiên này đến động cũng không động nổi.” Trương Tinh Phong trong lòng ác ý thầm nghĩ.

Đột nhiên, thần thức của Trương Tinh Phong đang bao trùm phạm vi hơn mười dặm chợt cảm nhận được một đạo ánh sáng màu đen đang lao đến. Vừa mới ở bên bờ thần thức, chỉ một hơi thở đã đến cách đám người Trương Tinh Phong một dặm.

- Cẩn thận!

Diền Nan và mấy Cửu Thiên Huyền Tiên đồng thời hô lên. Lúc này mới có thể thấy được bộ mặt thật của những tiên này, chỉ thấy những tiên nhân này cứ ba người một đoàn, bốn người một đội, đều hợp thành tiểu đoàn thể lực của mình. Nhìn kỹ thì có thể thấy các tiên nhân trong một đoàn đều là cùng một tông phái, căn bản không nghĩ đến người khác.

Trương Tinh Phong lại cùng Tiểu Long đứng một chỗ, tùy ý để Nhu Kim biến thành một cái lồng lớn, bao trùm hai người bên trong. Hai người thích thú dùng thần thức quan sát người khác bị công kích. Thất đại tông phái không có loại thần khí có thể biến ảo giống như Nhu Kim. Nhu Kim mặc dù chỉ là trung cấp thần khí, bất quá, theo như Trương Tinh Phong thấy, chỉ với đặc tính có thể biến thành các loại hình dạng đã có thể so sánh được với đỉnh cấp thần khí rồi.

“Tốc độ thật là nhanh, bằng với năm thành tốc độ của ta!” Thần thức của Trương Tinh Phong quan sát tất cả, trong lòng thầm nghĩ: “Bất quá có áp

lực vài vạn cân, tốc độ của ta cũng chỉ đạt bảy thành như bình thường. Nhưng đối phó với loại ma thú như thế này vẫn cực kỳ đơn giản, chỉ cần chém một thủ đao, gia tăng tốc độ phá vỡ không gian, lại thêm thiên hỏa, loại ma thú lấy tốc độ làm chủ này có lẽ sẽ xong đời. Không phải nói ma thú cấp thấp nhất cũng có thực lực Đại La Kim Tiên sao? Tạo sao ma thú này lại yếu như vậy, chẳng lẽ nó còn có kỹ năng gì mà ta không nhìn ra?” Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc.

“Oanh!”

Ma thú kia cắn mạnh một cái, không ngờ phát ra tiếng ngân vang rền, thật sự là lợi hại. Bất quá nó cắn lên vòng bảo hộ của Trương Tinh Phong, cắn lên thần khí, vậy sẽ có kết quả gì tốt chứ? Cắn xong một nhát nó liền hiện rõ nguyên hình, thân hình cũng khá nhỏ, là một ma thú hình dạng như con chuột phóng đại lên mười lần, nhưng răng và móng vuốt lóe sáng, thể hiện công kích của nó cũng cực kỳ lợi hại.

Trương Tinh Phong không biết ma thú này tên gọi là gì. Kỳ thật hẳn gần như không biết gì về ma thú. Bất quá, trong lòng hẳn cũng thầm kinh ngạc, răng của con tiểu ma thú này thật quá khủng bố, không ngờ có thể dùng để cắn thần khí. Mặc dù thần khí không có tổn hại gì, nhưng răng của ma thú hiển nhiên cũng không bị tổn thương. Có thể tưởng tượng được hàm răng của nó lợi hại đến mức nào.

Ma thú răng nhọn (tạm thời gọi như vậy) chọt lóe lên, chỉ lưu lại một đạo tàn ảnh, đối tượng công kích của nó chính là trận doanh của Kỳ Mộc tông. Vừa rồi nó cũng đã biết, cái lồng kim sắc của Trương Tinh Phong lúc này nó không thể công phá được, mà trận doanh của Kỳ Mộc tông chỉ có một lồng khí màu lục đơn giản, hiển nhiên là có vẻ dễ đối phó. Ma thú răng nhọn chọt lóe lên rồi biến mất, móng vuốt bén nhọn hướng tới vòng bảo hộ của ba tiên nhân Kỳ Mộc tông.

Đột nhiên, kim sắc quang mang lóe lên, vòng bảo hộ chọt bị phá hỏng, làm cao thủ trong trận doanh Kỳ Mộc tông không kịp đối phó. Nam tử trẻ tuổi nhất của Kỳ Mộc tông, trong tay chọt lóe lên quang mang, chỉ thấy một đạo quang trụ lao đến chỗ ma thú răng nhọn.

- Móng vuốt của ma thú này có thể bắn khỏi cơ thể công kích!

Đột nhiên không rõ là tiên nhân nào chợt hét lên, bất quá lúc này nói thì đã muộn.

Ma thú răng nhọn lại lóe lên, tốc độ cực kỳ kinh người, đương trường không ngờ lại không có một tiên nhân nào có thể theo kịp tốc độ của nó. Chỉ có Trương Tinh Phong là có thể, nhưng hắn lại đang ẩn tàng thực lực.

Ma thú răng nhọn đột nhiên lóe lên, xuất hiện phía sau một Đại La Kim Tiên của Kỳ Mộc tông, lợi trảo đã rời khỏi thân bay đến. Nhất thời ngay cả Trương Tinh Phong cũng sửng sốt: “Xem ra Đại La Kim Tiên này xui xẻo rồi!”

Thần thức của Cửu Thiên Huyền Tiên Kỳ Mộc tông đương nhiên rất nhanh chú ý đến. Hắn lập tức phát uy, chỉ thấy một đạo bạch sắc quang mang trực tiếp chiếu đến ma thú răng nhọn. Móng vuốt của ma thú răng nhọn lập tức phát ra kim quang đánh vào bạch sắc quang trụ, chỉ thấy nó lập tức kêu lên vài tiếng hoảng sợ, sau đó biến mất không thấy nữa. Vị Cửu Thiên Huyền Tiên kia sắc mặt cũng trắng bệch, vừa rồi đối phó với ma thú răng nhọn, hắn trong nháy mắt đã phát động thần khí công kích, nhưng kim quang phát ra từ lợi trảo của ma thú răng nhọn cũng làm hắn bị thương.

Lúc này những tiên nhân đã bình tĩnh trở lại. Trương Tinh Phong phát hiện ra tất cả đều có vẻ như trút được một gánh nặng, trong lòng nghi hoặc:

- Điền Nan trường lão, ma thú này có bao nhiêu lợi hại chứ?

Điền Nan trừng mắt nhìn Trương Tinh Phong, nói với vẻ khó tin:

- Không lợi hại? Dưới áp lực nặng nề như vậy, tốc độ của ai trong chúng ta có thể cản được tiểu ma thú này? Hơn nữa răng và móng vuốt của nó thậm chí có thể so sánh với thần khí cấp thấp. Cũng có thể nói, nó có thể công kích chúng ta, trong khi chúng ta thì lại không thể công kích được nó, mà công kích của nó thì tùy ý có thể làm một người trong chúng ta bị trọng thương. Hơn nữa răng và móng vuốt của nó còn có thể cắn xé, có thể tưởng tượng được kinh khủng đến mức nào. Cho dù là ta, đối phó với nó mà không dùng thần khí, hoàn toàn không có một chút hy vọng. Thực lực của nó tuyệt đối có thể so sánh với Cửu Thiên Huyền Tiên.

Trương Tinh Phong lúc này mới chợt đại ngộ, đương nhiên hắn “ngộ” không phải là chuyện Điền Nan nói, mà là...

“Ha ha ha... Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy! Ha ha ha... Cuối cùng thì ta cũng hiểu ra, cuối cùng thì cũng hiểu ra rồi!” Trương Tinh Phong trong lòng đắc ý cười lớn: “Ta sớm đã nghi hoặc, tại sao ma thú đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên mà vẫn không hóa hình, thì ra là như vậy!”

“Những ma thú này căn bản là không có thực lực của Đại La Kim Tiên. Ma thú rằng nhon vừa rồi không ngờ còn bị Diên Nan nói thành có thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên. Ta xem nó tối đa cũng chỉ cỡ Đại La Kim Tiên mà thôi, thậm chí có thể là chỉ mới tiếp cận Đại La Kim Tiên mà thôi!” Trương Tinh Phong đã minh bạch. Hẳn lúc trước vẫn nghi hoặc, tại sao ma thú đạt đến thực lực Đại La Kim Tiên mà vẫn không hóa hình? Nên biết rằng, ma thú đạt đến Hóa Hình kỳ là có thể biến thành hình người.

- Nhị ca, ma thú lúc này, Tiểu Long ta cảm giác nó hình như còn chưa đạt đến đẳng cấp Đại La Kim Tiên, cũng chưa đến Hóa Hình kỳ. Tại sao lão đạo kia lại nói là nó có thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên?

Tiểu Long nghi hoặc nhìn Trương Tinh Phong hỏi.

Trương Tinh Phong cũng vừa mới hiểu ra. Nguyên lai ma thú tại nơi này cũng không quá đáng sợ như miêu tả. Ma thú thú ở đây cũng giống như Trương Tinh Phong và Tiểu Long, đều có thân thể chống cự được lực hút, cho nên lực lượng thân thể bọn chúng hoàn toàn có thể dùng để công kích.

- Lão đạo Diên Nan này miêu tả ma thú đẳng cấp Đại La Kim Tiên, thực ra là chỉ ma thú tại Ma vực có thực lực so với Đại La Kim Tiên không chênh lệch nhiều, chứ không phải là ma thú có thực lực Đại La Kim Tiên như tại tu chân giới. Bởi vì Đại La Kim Tiên tại Ma vực thực lực bị giảm đi rất nhiều, nguyên nhân là vì lực hút, phòng chừng chỉ có thể phát huy thực lực của La Thiên Thượng Tiên. Còn Cửu Thiên Huyền Tiên thì may ra chỉ có thể phát huy được thực lực của Đại La Kim Tiên. Cho nên, ma thú tại Ma vực đẳng cấp phổ biến chuẩn xác phải là La Thiên Thượng Tiên chứ không phải là Đại La Kim Tiên. Ma thú lúc này có lẽ chỉ là La Thiên Thượng Tiên đỉnh phong, chỉ mới tiếp cận Đại La Kim Tiên mà thôi!

Trương Tinh Phong đã hiểu rõ tất cả.

- Nhị ca, nhục thể chúng ta hoàn toàn có thể chống cự lực hút ở nơi này, lực lượng vận dụng trong cơ thể hầu như không có biến hóa, thực lực cũng

không hề bị tổn thất. Theo như nhị ca nói, bốn trưởng lão ở đây có thể đối phó với Cửu Thiên Huyền Tiên đúng không?

Tiểu Long kích động nói.

Trương Tinh Phong gật gật đầu, cười nói:

- Lúc này chỉ là một ma thú nhỏ bé đã khiến cho Điền Nan lo sốt vó. Chẳng lẽ người cho rằng bản thân mình không thể đối phó được với ma thú đó hay sao?

Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ: “Ai nha nha... Thật là tuyệt! Ở nơi này bọn chúng bởi vì lực hút mà thực lực đại giảm, nhưng thực lực của ta thì lại không có biến hóa gì, dùng Xạ Nhật thần cung công kích căn bản là không có vấn đề gì. Đã như vậy, ta còn phải đi chung với đám gia hỏa hỗn tạp bọn chúng hay sao?”

Thực ra Trương Tinh Phong cũng đã xem thường người của bảy đại tông phái. Tại Ma vực, khi những tiên nhân này công kích, một mặt phải cầm tiên tinh để bổ sung tiên nguyên lực, một mặt còn phải không ngừng huy động tiên nguyên lực để chống lại áp lực. Dưới tình huống phân tâm như vậy, công kích làm sao có thể mạnh mẽ?

Nhóm người Trương Tinh Phong hai mươi bốn người nhanh chóng chạy đến trung tâm của Ma vực, bọn họ muốn đến thú cốc sớm một chút. Ở bên ngoài thú cốc, cho dù giết chết ma thú cũng không kiếm được thể thân thạch, chỉ bên trong thú cốc mới có.

“Ma thú rất mạnh? Ma thú rất mạnh?” Trương Tinh Phong trong lòng không ngừng đắc ý: “Ma thú không ngờ so với ta tưởng tượng lúc đầu còn yếu hơn một bậc. Vậy thì kế hoạch phải thay đổi một chút. À... Thể thân thạch này Thiên Tâm tông ta đương nhiên phải lấy nhiều một chút. Tiểu Long không phải là ngũ trảo thần long của thần long nhất tộc sao? Đẳng cấp của thần thú không phải cao hơn nhiều so với ma thú hay sao? Để cho Tiểu Long hãn ra tay tóm lấy vài ma thú làm thủ hạ, tốt nhất là đều có đẳng cấp Đại La Kim Tiên, vậy thì sau này, cao thủ Đại La Kim Tiên của Thiên Tâm tông ta sẽ là nhiều nhất. Ha ha... thật là quá mỹ diệu...”

Trương Tinh Phong không ngừng suy nghĩ. Thực lực chân chính của ma thú đã khiến cho địa vị của hắn trong đội ngũ hoàn toàn thay đổi. Từ giờ trở đi,

hắn mới chính là người mạnh nhất trong đội ngũ, hơn nữa cũng không chỉ mạnh hơn nửa điểm hay một điểm. Bất quá chuyện này chỉ có một mình hắn biết mà thôi.

Lúc này, những Cửu Thiên Huyền Tiên vì đặc thù của Ma vực, cho nên lực công kích chỉ đạt đến thực lực của Đại La Kim Tiên tại tu chân giới. Còn Trương Tinh Phong thì vẫn như cũ, có lực công kích của Cửu Thiên Huyền Tiên, bởi vì vô cực lực căn bản không hề chịu một chút ảnh hưởng nào.

- Đi thôi, trước mặt là lối vào sơn cốc, cũng là lối ra duy nhất!

Điền Nan là người đầu tiên lên tiếng. Tất cả tiên nhân trên mặt đều nở nụ cười, bắt đầu tăng tốc tiến về hướng thú cốc.

Trương Tinh Phong mỉm cười, cuộc sống mỹ diệu của hắn tại thú cốc cuối cùng đã bắt đầu...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Nguyên Thạch.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thú cốc, là nơi nguy hiểm nhất Ma vực, cũng là địa phương nhiều ma thú nhất. Đồng thời thú cốc cũng có một hiện tượng đặc biệt, cứ một ngàn năm cửa thú cốc lại mở ra một lần, thời gian khai mở là một năm. Một năm sau, cửa thú cốc lại đóng chặt lại như cũ. Nếu như muốn đến lần nữa, vậy thì phải chờ một ngàn năm sau.

Đăng cấp bên trong thú cốc sâm nghiêm, mỗi ma thú cường đại đều có khu vực riêng, những ma thú khác không được tiến vào. Nếu như tiến vào sẽ đại biểu cho việc xâm phạm, sẽ bị chủ nhân công kích.

Không ai biết, thú cốc rốt cuộc rộng lớn đến mức nào, chỉ biết rằng chưa có ai từng đi tới khu vực sâu nhất bên trong thú cốc. Càng vào sâu trong thú cốc, nồng độ ma sát khí càng dày đặc, các ma thú yêu thích ma sát khí đăng cấp cũng càng cao. Thất đại tông phái đã tới thú cốc không ít lần, nhưng mỗi lần đều chỉ ở khu vực ngoài cùng, chủ yếu tấn công những ma thú yếu nhược. Ma thú có địa bàn thấp nhất cũng đạt đến thực lực Cửu Thiên Huyền Tiên, đương nhiên đây là thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên tại Ma vực. Cũng có thể nói, những ma thú có địa bàn hầu hết đều là Hóa Hình kỳ.

- Được rồi, mọi người hiện tại đã đến nơi. Quy củ vẫn như trước, mỗi người hãy tự đoạt thể thân thạch cho mình. Những ma thú không có địa bàn ở bên ngoài hoàn toàn có thể đối phó được. Tinh Phong chân nhân, quên nói với ngài một việc, ở nơi này những ma thú không có địa bàn hầu như là không có thể thân thạch, còn những ma thú có địa bàn, con nào cũng không kém hơn tiểu ma thú mà chúng ta gặp lúc này đâu!

Điền Nan hảo tâm nhắc nhở.

Trương Tinh Phong cười cười. Tất cả những điều này, lúc trước Thiên Long phái đã nói cho hắn biết hết. Bất quá, hắn vẫn mỉm cười ra vẻ cảm tạ. Hiện

tại ở đây, cũng chỉ có hắc và Tiểu Long là thực lực không bị ảnh hưởng, hắc sao lại không lợi dụng cơ hội này?

- Tinh Phong chân nhân, hay là các vị hãy cùng với Minh Dương tông chúng ta liên hợp, thể thân thạch tím được sẽ chia đều ra!

Càn Phong nghĩ rằng bản thân đối đãi với Trương Tinh Phong như vậy đã là quá tốt. Bên phía hắc có một Cửu Thiên Huyền Tiên và hai Đại La Kim Tiên, còn bên phía Trương Tinh Phong chỉ có hai người, chia đều thì bên hắc đã chịu thiệt rồi.

Bất quá, Trương Tinh Phong trong lòng nói thầm: “Chia đều? Các người chỉ có thể miễn cưỡng đối phó với ma thú vừa đạt đến Hóa Hình kỳ, còn bốn trưởng lão đối phó với loại ma thú này thật là dễ như trở bàn tay!”

Nghĩ như vậy, có điều bên ngoài hắc lại nói:

- Không cần đâu, ta và Tiểu Long sẽ tự mình động thủ. Đây cũng là một cơ hội tốt để tu luyện!

Trương Tinh Phong nhìn Càn Phong mỉm cười ra vẻ cảm tạ, liên tiếng cự tuyệt.

Càn Phong cũng không nói gì. Hắc đề nghị như vậy, chỉ là muốn mượn sức Trương Tinh Phong mà thôi. Huống hồ hắc vẫn nghĩ rằng mang theo Trương Tinh Phong, phân chia một nửa thể thân thạch thì bên hắc sẽ chịu thiệt lớn.

- Được rồi, mọi người tự mình hành động thôi. Nhớ kỹ, cửa thú cốc sẽ khai mở trong vòng một năm. Trong vòng một năm này, mọi người nhất định phải đi ra. Vị trí của truyền tống trận tất cả đều đã biết rồi, khi ra ngoài thì hãy trực tiếp trở về, không cần phải chờ đợi. Đúng rồi, Tinh Phong trưởng lão, đây là hình dạng của thể thân thạch!

Điền Nan nói đoạn, liền lật tay một cái, dùng năng lượng tụ thành hình một vật thể. Sau khi làm xong, hắc liền trực tiếp dẫn ba Đại La Kim Tiên thủ hạ chọn một hướng đi mất.

Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát, nhớ kỹ hình dạng vật thể vừa rồi. Mà lúc này, các tông phái khác cũng đã bắt đầu ly khai. Hai người Trương Tinh Phong và Tiểu Long thì lại ra vẻ rất lễ nghĩa, chờ đợi ngũ của thất đại tông phái đều đi hết mới bắt đầu hành động.

- Tiểu Long, ta đến bây giờ vẫn không hiểu rõ cảnh giới của các người phân chia như thế nào. Chỉ biết rằng Hóa Hình kỳ là một mốc, còn những cảnh giới khác thì sao?

Trương Tinh Phong quay sang hỏi Tiểu Long. Đối với cảnh giới của thần thú tiên thú các tộc, hẳn một điểm cũng không biết.

Tiểu Long chép chép miệng, cười ha hả nói:

- Kỳ thật cũng không có gì. Mặc dù thú tộc phân ra thành ma thú, linh thú, tiên thú, thần thú, nhưng cũng chỉ là dựa vào lúc xuất sinh sang hèn mà phân chia. Tiên thú đẳng cấp cao hơn so với linh thú, cũng chỉ là nói tiên thú lúc sinh ra tốt hơn linh thú, tu luyện càng thêm đơn giản, không thể đại biểu cho tiên thú mạnh hơn linh thú. Chẳng hạn như tại đây có không ít ma thú còn chưa đạt đến Hóa Hình kỳ, mặc dù ma thú đẳng cấp cao hơn linh thú, nhưng những ma thú này cũng không mạnh như A Giao!

Trương Tinh Phong nghe được cảm thấy mơ hồ. Thần thú, tiên thú, ma thú, linh thú, cũng chỉ đại biểu cho tư chất tu luyện khác nhau. Trong đó tư chất của thần thú là tốt nhất, tu luyện đơn giản nhất. Mà linh thú là gian nan nhất, tư chất cũng là kém nhất. Nhưng linh thú đạt đến Hóa Hình kỳ như A Giao so với những thần thú, tiên thú chưa đạt đến Hóa Hình kỳ thì nhất định là mạnh hơn.

- Trước Hóa Hình kỳ, mỗi loài trong thú tộc, bao gồm cả thần thú cũng chỉ chuyên tu luyện nội đan, chỉ đến một ngày nội đan đại thành, mới có thể hóa hình. Đạt đến Hóa Hình kỳ, linh trí sẽ đề thăng cực lớn, tu luyện càng thêm đơn giản. Sau Hóa Hình kỳ, đan phá anh thành, sẽ đạt đến Thành Anh kỳ. Sau Thành Anh kỳ sẽ là đến Luyện Thể kỳ, đem nguyên anh cùng với thân thể hoàn toàn dung hợp thành một thể. Nhị ca, huynh cũng biết nhục thể của thú tộc đều cực kỳ cường hãn, tu luyện nhục thể cũng là chuyện rất bình thường. Sau Luyện Thể kỳ sẽ là Không Minh kỳ, cảnh giới này cực kỳ khó tu luyện, phải có tu vi tâm cảnh đạt đến một mức độ nhất định mới có thể đạt được. Sau Không Minh kỳ là Độ Kiếp kỳ, sẽ phải độ thần kiếp. Sau khi độ kiếp thành công sẽ đạt đến Phi Thăng kỳ.

Tiểu Long gật gù đem hết tất cả nói ra.

Trương Tinh Phong lập tức hỏi:

- Tiểu Long, nói rõ một chút xem, cảnh giới của thú tộc các người so với cảnh giới của tiên nhân như thế nào, để ta còn dễ tưởng tượng một chút!

Tiểu Long cười ha hả:

- Hóa Hình kỳ tương đương với Đại La Kim Tiên, Thành Anh kỳ tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên, Luyện Thể kỳ tương đương với Tiên Quân, Không Minh kỳ tương đương với Tiên Đế, Độ Kiếp kỳ tức là Hạ Phẩm Thần Nhân kỳ. Ha ha ha ha... Nhị ca, đã hiểu rõ chưa? Độ Kiếp kỳ của thú tộc chúng ta so với tiên nhân các người độ kiếp thành công cũng không sai biệt lắm. Còn Phi Thăng kỳ của chúng ta đã là Trung Phẩm Thần Nhân kỳ.

Trương Tinh Phong trong lòng chấn động: “Tiên nhân sau khi độ kiếp thành công, có thể trực tiếp đến thần giới, cũng có thể ở lại tu chân giới tiếp tục tu luyện. Nhưng một khi từ Hạ Phẩm Thần Nhân kỳ đột phá đến Trung Phẩm Thần Nhân kỳ thì nhất định phải đến thần giới. Cũng có nghĩa là, tại thế giới này lực lượng mạnh nhất của con người chỉ là Hạ Phẩm Thần Nhân kỳ, còn Phi Thăng kỳ của thú tộc lại là Trung Phẩm Thần Nhân kỳ. Tổng kết lại mà nói, thú tộc tại thế giới này có thể có được lực lượng của Trung Phẩm Thần Nhân, còn tiên nhân thì không thể.”

Đột nhiên, Trương Tinh Phong nhớ đến một chuyện, từ trước đến giờ hẳn chưa từng nghe nói đến tiên nhân phải độ kiếp. Không phải Tiên Đế sẽ là thần nhân sao? Chẳng lẽ còn phải độ kiếp?

Trương Tinh Phong lập tức hỏi:

- Ta còn một chuyện muốn hỏi, tiên nhân phải độ kiếp mới có thể trở thành thần nhân sao?

Tiểu Long nghiêm mặt nói:

- Đương nhiên, nhất định phải như vậy. Thần thú chúng ta đều phải độ thần kiếp, các người đương nhiên cũng phải độ. Thần thú chúng ta có thể nói là được trời đất ưu ái nhất, khi đạt đến Hóa Hình kỳ căn bản không cần phải độ thiên kiếp, nhưng thần kiếp thì vẫn phải độ. Nếu như không qua thần kiếp tầy lể, long nguyên lực bên trong cơ thể cũng không thể tiến hóa thành long thần lực. Bất quá, nhị ca cũng không cần lo lắng, xác suất thành công của độ thần kiếp so với thiên kiếp cao hơn nhiều!

Tiểu Long bộ dạng như đang an ủi Trương Tinh Phong!

Trương Tinh Phong trong lòng tổng hợp lại, cũng biết được vài chuyện. Thần kiếp nhất định phải độ, nhưng xác suất thành công so với thiên kiếp thì cao hơn một chút. Thú tộc trước khi đến thần giới thì đã có thực lực của Trung Phẩm Thần Nhân, còn tiên nhân trước khi đến Thần giới tối đa cũng chỉ có thực lực Hạ Phẩm Thần Nhân mà thôi.

Nhưng Trương Tinh Phong cũng không biết, Tiểu Long nói độ thần kiếp đơn giản chỉ là đơn giản với thần thú, chứ không phải đơn giản đối với tiên nhân. Tiên nhân độ thần kiếp có dễ dàng hay không, cái loại đầu óc thô kệch như hắn làm sao biết được. Truyền thừa ký ức trong đầu nói với hắn, thần thú độ thần kiếp rất dễ dàng, cho nên tên ngu ngốc này nghĩ rằng tiên nhân độ thần kiếp cũng đơn giản. Bất quá, lúc này Trương Tinh Phong lại xem những lời hắn nói là sự thật.

Trương Tinh Phong đột nhiên vẻ mặt biến đổi, nhìn Tiểu Long cười cười nói:

- Tiểu Long, trận chiến đầu tiên của chúng ta tại thú cốc đã đến rồi!

Thần thức của Tiểu Long trong nháy mắt cũng cảm giác được, ở phía xa có một ma thú hình dạng như dã trư đang nghỉ ngơi. Thần thức nói cho hắn biết, dã trư này là một dã trư có địa bàn, bởi vì trong phạm vi một dặm xung quanh nòng nặc khí tức của nó, đây là tiêu chí của lãnh địa. Bất quá, Tiểu Long cũng cảm nhận được thực lực của dã trư này chỉ tiếp cận Hóa Hình kỳ, so với ma thú răng nhọn công kích đội ngũ lúc trước chênh lệch không nhiều.

- Nhị ca, tên gia hỏa này cứ để cho bốn trưởng lão. Hồng hồng... Một con heo chưa đạt đến Hóa Hình kỳ làm sao có thể là đối thủ của ta!

Tiểu Long rất đặc ý, thân hình lóe lên vọt tới chỗ dã trư. Nếu như để cho bọn Điền Nan nhìn thấy, nhất định sẽ kinh hãi: “A, tốc độ của Long trưởng lão này sao lại nhanh đến như vậy, chẳng lẽ hắn cũng là Cửu Thiên Huyền Tiên?”

Hồn chày trư vẫn như bình thường, ngủ rất thoải mái, tiếng “hừ hừ” từ đằng xa cũng có thể nghe rõ. Bất quá không một ma thú nào biết được hắn đã ngủ say hay chưa. Đã từng có nhiều ma thú muốn nhân lúc Hồn chày trư

ngủ say để đánh lén, nhưng mỗi lần đều bị hấn tâm lý của đối phương, cố ý giả vờ ngủ, nhân lúc người đang khinh thường, mạnh mẽ công kích, cho người ăn một chùy. Hồn chùy trư nổi danh chính là “hồn chùy”, cực kỳ lợi hại, cho dù là ma thú thực lực gần tương đương cũng có thể bị nó thoáng cái đập chết.

- Hống hống... Con heo chết nhà người đứng dậy cho ta! Bốn thần thú đến để giết người đây!

Tiểu Long cực kỳ hung hãn. Lần này hấn lại không xưng là “bốn trưởng lão”, bởi vì trí tuệ tăng trưởng sau khi đạt đến Hóa Hình kỳ nói cho hấn biết, đối với ma thú, thân phận trưởng lão của hấn lại không có tác dụng bằng thân phận thần thú.

Hồn chùy trư rất không hài lòng, phi thường bất mãn. Nó đã phát hiện ra khí tức của kẻ xâm nhập, đang chuẩn bị giả vờ ngủ như bình thường, chờ đối phương đến đánh lén sẽ bất ngờ công kích đánh lén lại. Nhưng kẻ xâm nhập này không ngờ lại...

Hồn chùy trư vùng đứng dậy, trừng mắt nhìn kẻ xâm phạm, trong lòng tức giận nói: “Tên gia hỏa người, không ngờ lại dám gọi ta là ‘heo chết’. Ta là Hồn chùy trư nổi danh, không ngờ người lại dám bảo ta phải đứng lên, còn nói cái gì thần thú.. Hả! Thần thú!” Hồn chùy trư rốt cuộc đã có phản ứng. Thần thú! Trước mặt nó không ngờ lại là thần thú!

Nhưng thần thú trước mặt lại mang hình người, chẳng lẽ... chẳng lẽ thần thú này đã đạt đến Hóa Hình kỳ?

Hồn chùy trư cũng biết, nếu như không tính tới thần khí, cùng một cảnh giới thần thú là lợi hại nhất. Cho dù Hồn chùy trư nó có đạt đến Hóa Hình kỳ, cơ hội thắng cũng không lớn. Huống hồ nó hiện tại còn chưa đạt đến Hóa Hình kỳ, chỉ vừa mới tiếp cận mà thôi.

“Ngao ngao ngao ngao...” Hồn chùy trư lập tức bắt đầu liều mạng kêu gào. Nó còn chưa đạt đến Hóa Hình kỳ, chỉ có thể dùng thú ngữ để nói.

Trương Tinh Phong nghe chẳng hiểu gì cả, nhưng Tiểu Long thì lại hiểu rõ. Hồn chùy trư đang nói: “Thần thú đại nhân, tha mạng! Tôi chỉ là một ma thú phổ thông, nơi này có mười khối nguyên thạch, xin ngài tha mạng cho tôi! Coi như đánh rằm một cái, tha cho con heo chết như tôi đi!”

Tiểu Long trong ký ức đã biết rất nhiều ma thú và tiên thú. Đối với ma thú trước mặt này cũng biết, Hồn chùy trư là loại ma thú cực kỳ giao hoạt, hoàn toàn không như vẻ đôn hậu thành thật như bên ngoài.

“Nguyên thạch, chỉ có mười mấy khối mà cũng muốn bốn thần thú tha mạng cho người sao?” Tiểu Long thần thức ba động, truyền vào trong đầu Hồn chùy trư.

Hồn chùy trư trong lòng chợt động, lập tức tiếp tục liều mạng kêu gào: “Ngao ngao ngao ngao... (tôi chỉ là một ma thú yếu ngược, cho nên cũng chỉ có mười mấy khối nguyên thạch. Bất quá, tại mười dặm về hướng bắc có một tên Âm triết hùng, hắn có đến vài trăm khối nguyên thạch. Tin rằng với công lực của thần thú đại nhân nhất định có thể dễ dàng giải quyết hắn.)

Tiểu Long nghe được, liền quay sang nói với Trương Tinh Phong:

- Nhị ca, mười dặm phía bắc có ma thú nào không? Ma thú đó thực lực như thế nào?

Trương Tinh Phong nghe được lập tức khuếch tán thần thức, rất nhanh tiếp xúc với khu vực này. Trương Tinh Phong nhờ vào vô cực lực nên thần thức cực kỳ cường đại, rất dễ dàng phát hiện ra.

Trương Tinh Phong nhìn Tiểu Long, đột nhiên cười cười, nụ cười rất cao hứng:

- Có, hơn nữa còn là một ma thú rất lợi hại, phỏng chừng đã đạt đến Thành Anh kỳ mà người nói. Bất quá, nhị ca dùng toàn lực công kích có lẽ cũng giết được nó!

Tiểu Long trợn trừng mắt, nhảy dựng lên:

- A, Thành Anh kỳ! Mẹ kiếp, con heo chết này không phải là muốn bốn trưởng lão đi tìm chết hay sao? Ta mới là Hóa Hình kỳ, người lại bảo ta đi đối phó với ma thú Thành Anh kỳ! Con heo chết tiệt, đi chết đi!

Tiểu Long đã nổi giận, hắn cuối cùng cũng hiểu, tại sao trong ký ức lại cần trọng nhắc nhở: “Hồn chùy trư là ma thú cực kỳ giao hoạt!”

Hồn chùy trư nhìn bộ dạng Tiểu Long. Mặc dù nó không hiểu Tiểu Long phần nộ gào thét cái gì, nhưng nhìn thấy mục quang của Tiểu Long giống như muốn ăn tươi nuốt sống, liền biết được kế hoạch đã bại lộ, thân thể lập tức chuyển động nhanh chóng lao về hang ổ.

- Con heo đáng chết, hãy chết đi cho ta!

Tiểu Long đột nhiên gầm lên, trên tay xuất hiện một đỉnh núi, càng lúc càng lớn, trực tiếp bay về hướng Hồn chùy trư.

Hồn chùy trư vừa nhìn lại đã thấy một đỉnh núi khổng lồ đang lao về phía nó. Khiến cho nó sợ hãi nhất chính là đỉnh núi này đột nhiên lại phong tỏa không gian, đem nó trói buộc lại, không thể chạy trốn. Hồn chùy trư điên cuồng gào lên: “Ngao ngao ngao ngao...” Hai chân trước liền phát sáng, một đạo quang trụ hình chùy bay đến chặn lấy Âm Dương sơn.

“Oanh!”

Tiểu Long đặc ý ngẩng đầu, thu hồi Âm Dương sơn lại. Hắn liếc mắt nhìn Hồn chùy trư đã biến thành bánh thịt, chửi bới:

- Con heo chết tiệt này, không ngờ lại muốn lừa bốn thần thú đi tìm chết. Không giết người, bốn thần thú làm sao xứng đáng với bản thân. À... Nội đan này mùi vị cũng không tệ!

Tiểu Long cầm lấy nội đan của Hồn chùy trư, há miệng nuốt xuống, nhai vài cái phát ra thanh âm rau rầu.

“Hử?” Tiểu Long đột nhiên nhướng đôi lông mày rậm, mở miệng kêu lớn:

- Ha ha... Con heo chết này còn có nguyên thạch. Nguyên thạch, hồng hồng... là nguyên thạch!

Tiểu Long dường như đã quên mất Trương Tinh Phong, dựa vào truyền thừa ký ức, dùng thần thức cảm nhận ba động, lập tức bay vọt về phía xa.

Trương Tinh Phong sửng sốt: “Nguyên thạch? Cái gì là nguyên thạch?”

Nhưng hắn cũng theo Tiểu Long bay về phía trước.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Kiên Dục Tinh Bổng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Xích...”

Thân hình chợt lóe lên, diễm báo lão đại đã biến mất không thấy nữa. Còn Âm triết hùng thì vẫn đang chìm đắm trong những lời nịnh nọt, không hề có chút phản ứng.

“Hừ!”

Quang mang màu xanh đen lóe lên, thanh âm của diễm báo lão đại chợt vang lên:

- Tam trọng công kích!

Một trào vừa rồi của hắn không ngờ chỉ lưu lại trên lớp da đen của Âm triết hùng một đạo bạch ngân.

Hắn không phải nói tự mình tam trọng công kích mà là nói với hai huynh đệ. Bởi vì vừa rồi hắn đã kiểm nghiệm được năng lực phòng ngự của Âm triết hùng.

Diễm báo lão nhị và lão tam cũng nhanh chóng hành động. Lúc này Âm triết hùng mới tỉnh táo lại, hắn cảm thấy bị vũ nhục kinh khủng, gầm lên:

- Ba con báo chết tiệt các người, hôm nay không đánh cho các người thành tương thịt, Âm triết hùng ta sau này làm sao còn mặt mũi!

Nghênh tiếp hắn là mấy trào liên tục của diễm báo lão nhị và lão tam. “Diễm báo chi trào” nổi tiếng khắp cả thú cốc, cường giả mạnh nhất của diễm báo nhất tộc là tuyệt thế cao thủ đạt đến Độ Kiếp kỳ, chỉ đơn thuần dùng “diễm báo chi trào” đã có thể phá hủy cả thần khí bình thường. Bất quá, ba diễm báo này mới là Hóa Hình kỳ, chỉ vừa mới có được thú nguyên lực, so với Âm triết hùng chênh lệch thật sự quá lớn.

“Ha ha ha ha...” Tiếng cười ngông cuồng của Âm triết hùng vang lên. Ba diễm báo lập tức đồng thời công kích, “diễm báo chi trào” phát ra quang

mang kim sắc, lực lượng mạnh mẽ khiến cho Âm triết hùng cũng phải chấn kinh. Chỉ có điều...

- Ăn một gậy của ta!

Âm triết hùng đột nhiên mạnh mẽ vung cây bồng khổng lồ. Kiên dục tinh bồng này chí cương chí dương, hoàn toàn là do kiên dục chi tinh tạo thành. Sự trân quý của kiên dục chi tinh có lẽ Trương Tinh Phong là người hiểu rõ nhất.

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!”

.....

Tiếng va chạm vang lên liên tiếp, “diễm báo chi trảo” hoàn toàn bị kiên dục tinh bồng phá tan. Ba huynh đệ diễm báo vẻ mặt khó có thể tin được. Mặc dù bọn họ biết kiên dục tinh bồng lợi hại, nhưng so với tưởng tượng của bọn họ thì còn kinh khủng hơn rất nhiều.

Điểm lợi hại nhất của thú tộc chính là mỗi thú tộc đều có vũ khí công kích trời sinh. Hoặc là móng vuốt, hoặc là tay, hoặc là chân... nhưng tất cả đều bộ phận công kích mạnh nhất trên thân thể. Sự mạnh mẽ của những bộ phận công kích này có thể so sánh với thần khí.

“Diễm báo chi trảo” tùy theo công lực của diễm báo đề thăng mà uy lực cũng tăng theo. Như lúc này, bản thân “diễm báo chi trảo” của ba huynh đệ diễm báo đã tiếp cận lực công kích của thần khí.

Bất quá, công kích bản thân của thú tộc đều có một khuyết điểm, đó là không thể ly khai thân thể để công kích. Nói cách khác là không thể công kích ở khoảng cách xa.

Người nói, mấy cái móng vuốt này có thể rời khỏi người sao? Người có thấy động vật nào có thể để móng vuốt rời khỏi cơ thể tự động công kích hay không? Như vậy chẳng khác gì có người tự chặt đứt tay mình, rồi để cánh tay đó tự động công kích. Cho dù là Tiên đế cũng không thể làm như vậy.

Nếu như có người hỏi: “Chẳng lẽ không thể từ trên diễm báo chi trảo phát ra kinh khí hay sao?”

“Diễm báo chi thảo” cực kỳ lợi hại, nhưng nếu như phát xuất kinh khí rời khỏi thân thể công kích, có lẽ uy lực tối đa cũng chỉ đến mức trung cấp tiên khí. Dù sao thì kinh khí cũng không thể nào so sánh được với bản thân diễm báo chi thảo.

Còn những vũ khí ở bên ngoài, không phải từ thân thể mình thì lại khác. Chẳng hạn như kiên dục tinh bồng này, sau khi được quán nhập thú nguyên lực, hoàn toàn có thể rời khỏi thân thể để công kích, mà uy lực lại không hề suy giảm. Tại phạm nhân giới không phải có người dùng binh khí bay đi đã thương người khác hay sao? Huống hồ đây là thú tộc có thú nguyên lực.

Diễm báo huynh đệ cũng sẽ. Bọn họ nếu như muốn đã thương được Âm triết hùng thì phải công kích cận thân, nhưng nếu công kích cận thân sẽ vô kháp chống cự được kiên dục tinh bồng khổng lồ kia. Dù sao thì thân thể bọn họ cũng không được như Âm triết hùng. Âm triết hùng có lớp da vô cùng dày, cho dù là móng vuốt của diễm báo cào trúng cũng không phá được.

“Lão thiên gia, đừng đùa ta chứ, tim ta không chịu được kích thích đâu!” Sự trầm ổn của Trương Tinh Phong lúc trước đã hoàn toàn biến mất. Thần thức của hắn hoàn toàn phong tỏa kiên dục tinh bồng.

“Trời ạ, kiên dục chi tinh lớn như vậy! Lúc trước tại phạm nhân giới cả một ngọn núi kiên dục thạch to như hải đảo, nhưng cũng chỉ tìm được kiên dục chi tinh cỡ một thanh chủy thủ mà thôi. Kể cả trong thủ trạc của năm đại ma đế cộng lại cũng chỉ được một chút kiên dục chi tinh. Kiên dục thạch là một trong những nguyên liệu quan trọng nhất của tiên khí, còn kiên dục chi tinh có thể nói là bảo vật chí cương chí dương. Rốt cuộc là thế nào, tại sao lại có một khối kiên dục chi tinh lớn đến như vậy?” Trương Tinh Phong thật sự khó mà tưởng tượng được, rút cuộc là mở quặng kiên dục lớn đến mức nào mới có được kiên dục chi tinh khổng lồ như vậy, phỏng chừng mở quặng kiên dục lớn như ở Thanh Long đại lục mới có thể có kiên dục chi tinh lớn như thế này, bất quá, tu chân giới có mở quặng lớn như vậy sao? Trương Tinh Phong không biết được.

Bất quá, Trương Tinh Phong lại biết được bảo vật trước mắt hoàn toàn được tạo thành từ kiên dục chi tinh. Quan trọng nhất chính là kiên dục tinh bồng

này đã tiếp cận đẳng cấp thần khí. Cũng chỉ có kiên dục chi tinh mới có thể chưa qua luyện chế mà đã đạt đến cấp độ này.

“Ta thật không thể chịu nổi, tên Âm triết hùng này quả thật là một tên hỗn đản, không ngờ lại không hề luyện chế, trực tiếp đem kiên dục tinh bỗng làm vũ khí. Thật đúng là ngu ngốc!” Trương Tinh Phong trong lòng cảm thán.

Kiên dục chi tinh chưa qua luyện chế gì, đơn thuần dựa vào tính chất của bản thân đã có thể tiếp cận với thần khí. Nếu như luyện chế thêm một chút tuyệt đối có thể trở thành thần khí. Nên biết rằng kiên dục thạch có thể luyện chế tiên khí, kiên dục chi tinh so với kiên dục thạch còn trân quý hơn gấp vạn lần, cho dù là luyện chế thần khí cũng cực kỳ dễ dàng. Bất quá... Kiên dục chi tinh chí cương chí dương, làm thế nào mới có thể luyện chế được nó?

Kỳ thật, Âm triết hùng trong lòng cũng than thở: “Không phải là ta không muốn luyện chế, chỉ là tại kiên dục chi tinh này thật quá cứng. Nguyên hỏa bên trong nguyên anh của ta cho dù lợi hại không kém gì thiên hỏa, nhưng đối với nó cũng không có biện pháp nào!”

- Cái chết của mẫu thân không thể không báo! Lão nhị lão tam, các người chuẩn bị cho tốt, xuất toàn lực đồng thời công kích vào một điểm. Có thể công kích bao nhiêu thì công kích bấy nhiêu!

Diễm báo lão đại trên mặt lộ ra vẻ kiên quyết, thân hình lóe lên, lập tức biến mất.

“Đại ca!” Diễm báo lão nhị và lão tam nhìn vào nơi lão đại vừa biến mất, trong lòng đau đớn. Bất quá, trong nháy mắt hai huynh đệ lại nhìn vào tên đầu sỏ tội ác, Âm triết hùng!

“Ân... Tốc độ của diễm báo này cũng rất nhanh, có lẽ cũng gần bắt kịp ta. Xem ra Diễm báo sở trường nhất là tốc độ!” Trương Tinh Phong thầm kinh ngạc. Suy nghĩ của hắn cũng không sai, diễm báo nổi tiếng nhất là tốc độ. Trong thú tộc ngoại trừ Kim sí đại bàng và Ly Dực phi ưng bay trên trời, tốc độ của bọn họ chính là nhanh nhất.

Âm triết hùng vô cùng tức giận. Khuyết điểm lớn nhất của hắn chính là tốc độ, bên trong thú tộc cũng nổi tiếng là chậm chạp, phòng chừng chậm hơn

hắn cũng chỉ có mỗi mấy con rùa. Nhưng hắn cũng có ưu điểm, thứ nhất là toàn thân da gấu phòng ngự hoàn toàn có thể so sánh được với hạ cấp thần khí, thứ hai chính là hùng cường lực lượng cường đại nhất. Bộ phận mạnh mẽ nhất của hắn chính là lớp da, lại có thêm kiên dục tinh bồng, có thể nói là công thủ toàn diện. Đối mặt với công kích của diễm bao, việc hắn có thể làm chính là... lấy tĩnh chế động!

Thần thức của Âm triết hùng hoàn toàn bao trùm xung quanh thân thể, kiên dục tinh bồng tùy thời chuẩn bị xuất kích.

“Hô hô!” không khí chợt phảng phất như tê liệt, một đạo quang mang lóe lên, lao đến Âm triết hùng.

Âm triết hùng đã chuẩn bị sẵn sàng, thần thức vừa phát hiện, kiên dục tinh bồng lập tức đánh tới. Tốc độ di chuyển của hắn tuy chậm nhưng tốc độ vùng bồng thì lại không chậm chút nào.

“Oanh!”

Âm triết hùng tựa hồ cực kỳ hưng phấn, gầm lên: “Ngao... ngao...” Nếu như quan sát cẩn thận, có thể phát hiện một gậy này của hắn hoàn toàn đánh lên người diễm báo lão đại. Khiến cho diễm báo lão nhị và lão tam lo lắng nhất chính là lão đại không ngờ bị trúng một gậy lại không bị đánh văng ra xa.

Đúng vậy, Diễm báo lão đại phảng phất như ôm chặt lấy cây gậy, dù miệng thổ huyết cũng không buông tay.

Trương Tinh Phong quan chiến cũng phải nhíu mày, nói thầm: “Không đúng, án chiếu theo tốc độ của diễm báo, cho dù bị công kích cũng có thể rất nhanh chạy trốn, tại sao lại ôm chặt lấy cây bồng như vậy?”

- Các huynh đệ, giết hắn cho ta, báo thù cho mẹ!

Diễm báo lão đại gào lên, thân hình thuận thế không ngờ lại lao về hướng Âm triết hùng. Lúc này suy nghĩ của Diễm báo lão đại đã hoàn toàn hiển lộ, mục đích của hắn là muốn tóm lấy kiên dục tinh bồng, thuận theo đó công kích Âm triết hùng, tránh bị kiên dục tinh bồng ngăn cản.

“Giết!”

“Giết!”

“Giết!”

.....

Diễm báo lão nhị và lão tam cũng biết, bị kiên dục tinh bỗng công kích, còn phải tóm lấy nó, vậy phải chịu công kích trầm trọng đến mức nào. Bất quá.... bọn họ bây giờ không thể để tâm nguyện của lão đại bị lãng phí.

Ám triết hùng đã biết được diễm báo này đáng ghét như thế nào, không ngờ lại làm kiên dục tinh bỗng của hắn nhất thời không thể công kích, liền phản nộ gầm lên:

- Ngao ngao... Ba tên chết tiệt các người, ta muốn đập vụn các người!

Ám triết hùng công kích sở trường nhất chính là ám triết tê liệt. Trước đây khi chưa có kiên dục tinh bỗng hắn thường dùng nhất là chiêu này, có điều sau khi có được kiên dục tinh bỗng hắn đã không sử dụng nữa. Bất quá không sử dụng cũng không có nghĩa là uy lực suy giảm, dù sao thì nó cũng là thiên sinh của Ám triết hùng.

Ba huynh đệ diễm báo cũng quên mất Ám triết hùng ngoài kiên dục tinh bỗng thì còn có một kỹ năng công kích sở trường.

Diễm báo lão đại quang mang trong mắt lóe lên, hai tay hình người đột nhiên biến thành vuốt báo, như thiểm điện hướng tới Ám triết hùng, bất quá nghênh đón hắn chính là – ám triết tê liệt!

“Ngao ngao...” Ám triết hùng phát ra tiếng gầm lớn, mấy chục vạn cân lực lượng bộc phát, trong khoảnh khắc vồ đến diễm báo lão đại. Bàn tay không lồ của Ám triết hùng không ngờ lại phát ra quang mang như kim loại, xem ra hùng chương quả là danh bất hư truyền.

Diễm báo lão đại thấy tình hình không tốt, hắn chỉ là một diễm báo Hóa Hình kỳ quả thật không dám chống lại hùng chương của Ám triết hùng Thành Anh kỳ. Thân hình của hắn vụt lóe lên, nhưng hùng chương tốc độ, hoàn toàn khác với tốc độ di chuyển của Ám triết hùng.

“Oanh!”

Diễm báo lão đại mặc dù không bị hai tay của Ám triết hùng bắt được, nhưng cũng bị một hùng chương đánh trúng. May mắn là hắn trong khoảnh khắc tối hậu nhanh trí dùng diễm báo chi trảo của bản thân chặn tại chỗ bị đánh trúng.

Diễm báo lão đại chỉ cảm thấy Diễm báo chi trảo của mình rung lên, cảm thấy một trận tê dại. Còn Ám triết hùng thì dường như căn bản không hề có

vấn đề gì, xem ra da tay của hắn cũng cực dày.

“Tì ti...”

Ám triết hùng đột nhiên cảm thấy sau lưng đau đớn, cơn đau khủng khiếp khiến cho hắn không chịu đựng được, gầm lên:

- Ngao ngao... Hai tên diêm báo đáng chết các ngươi, ta giết, giết, giết, giết....

Hai diêm báo còn lại đang ở sau lưng Ám triết hùng điên cuồng công kích. Thú nguyên lực trong cơ thể Ám triết hùng mạnh mẽ bạo phát ra, lập tức phục hồi lực phòng ngự. Kiên dục tinh bỗng trên tay hắn cũng vùng mạnh ra phía sau, không khí mà nó quét qua phảng phất như bị xé rách.

Ám triết hùng đột nhiên nhìn thấy trên cánh tay xuất hiện một tia máu, trong nháy mắt hắn đã biết công kích vừa rồi của hai diêm báo sau lưng đã phá vỡ được phòng ngự của hắn, thậm chí còn chảy máu.

Lúc này Ám triết hùng cuối cùng cũng đã trở nên điên cuồng, hắn đã hoàn toàn không biết đến gì khác, chỉ còn biết “giết, giết giết...” Trong miệng hắn không ngừng gào thét, kiên dục tinh bỗng trong tay không ngừng đập về hướng ba huynh đệ diêm báo.

- Lão đại, da hắn thật sự là quá dày, chúng ta tam trọng công kích cũng chỉ phá được lớp da bên ngoài!

Lão tam nhìn lão đại nói.

Lão đại đã cố gắng chịu đựng thương thế vừa rồi. Hiện tại, chuyện quan nhất chính là nghĩ biện pháp giết được con gấu kia.

- Bất quá, chỉ cần bốn trao liên tục, phỏng chừng có thể làm hắn trọng thương. Hoặc là công kích vào vị trí vết thương vừa rồi của hắn!

Lão nhị lãnh khốc nói. Ba trao trước phá phòng ngự, trao thứ tư từ vị trí trao thứ ba trực tiếp công kích vào bên trong. Bất quá, lão nhị không biết rằng, vết thương từ lúc thú nguyên lực của Ám triết hùng bạo phát đã bắt đầu khép lại. Dù sao thì da gấu cũng không dễ dàng đối phó, lực khôi phục của nó vô cùng mạnh mẽ. Ba huynh đệ vẫn như trước dựa vào tốc độ để tránh né.

- Đi chết đi!

Ám triết hùng lộ ra vẻ mặt hung ác, hăn cũng không phải là đứa ngốc. Hăn sở hữu kiên dục tinh bồng lại có thể sống lâu như vậy, chủ yếu là nhờ mưu kế.

Kiên dục tinh bồng trong khoảnh khắc biến thành to lớn hơn, phạm vi công kích trong nháy mắt lớn hơn gấp hai lần, quét ngang qua khiến cho ba huynh đệ diễm báo chân tay luống cuống. Bọn họ quả thật không nghĩ đến kiên dục tinh bồng lại đột nhiên biến dài ra, trong tin tức mà bọn họ thu thập được không hề nói qua. Bất quá, bọn họ cũng không biết rằng, những kẻ biết được tin tức này đều đã chết dưới một chiêu này.

“Oanh!”

“Oanh!”

“Oanh!”

.....

Ba huynh đệ diễm báo bị đập mạnh một bên, không chịu nổi phun ra một ngụm máu. Ba người nhìn nhau cười khổ, không nghĩ rằng khổ tu mấy chục vạn năm để báo thù, nhưng hôm nay lại thất bại, đến cả tính mạng cũng thua mất. Một gậy lúc này thật sự quá nặng, diễm báo lão đại trong lòng chấn động, một bồng này so với lúc trước đánh lên người hăn còn nặng hơn vài lần.

Điều này nói lên rằng, vừa rồi Ám triết hùng vẫn còn ẩn tàng thực lực.

Nghĩ đến đây, diễm báo lão đại cũng hiểu được, tại sao Ám triết hùng có được kiên dục tinh bồng mà vẫn sống lâu như vậy, bởi vì hăn quá giao hoạt. Có điều hiện tại nói gì thì cũng đã muộn rồi!

Ám triết hùng trên mặt lộ ra quang mang khát máu, từng bước đến gần ba huynh đệ.

“Ai! Không thể trách ta được, ai bảo kiên dục tinh bồng của người thật quá hấp dẫn cơ chứ?” Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện giữa chiến trường.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Cổ Thạch Ngọc Nhũ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ngọn núi lớn bị Trương Tinh Phong dùng đao khí chém thành hai nửa lúc này trở thành chỗ ở của mấy người bọn họ.

Vách đá cheo leo, phẳng phất như lưỡi đao, người bình thường căn bản không thể nào đi tới, bất quá đối với những cao thủ thì lại rất nhẹ nhàng. Vách đá như lưỡi đao này có một chỗ rất nhiều cây tùng, có một thạch động, bất quá bị cây tùng che lấp, thông qua thạch động, trực tiếp hạ xuống phía dưới. Sau vài phút hạ xuống đến đất, ngẩng đầu nhìn lên sẽ thấy trước mắt có một huyết động.

Trong lòng đại sơn bị chém thành hai nửa này có một động huyết khổng lồ, phẳng phất như tồn tại thiên nhiên, đây cũng là động huyết của Âm triết hùng lúc trước, bây giờ lại trở thành nơi ở của mấy người Trương Tinh Phong.

Động huyết này cao gần sáu mét, dài gần ba mươi mét, Trương Tinh Phong quan sát, động huyết không ngờ lại do thiên nhiên hình thành, không khỏi làm Trương Tinh Phong cảm thấy kinh dị. Trương Tinh Phong một mực nghi hoặc, tại sao tên gia hỏa Âm triết hùng tại thú cốc thực lực cũng không phải quá cao lại có được Kiên Dục tinh bồng, hiện tại vào trong động huyết, Trương Tinh Phong đã minh bạch.

Bởi vì trong động huyết còn có một bảo vật, bảo vật so với Kiên Dục tinh bồng còn trân quý hơn – Cổ thạch ngọc nhũ.

Trương Tinh Phong không biết ngọn núi này rốt cuộc đã tồn tại bao nhiêu năm, nhưng Trương Tinh Phong tin tưởng, thời gian tồn tại của đỉnh núi này tuyệt đối phải hơn ức năm, bởi vì điều kiện đầu tiên để Cổ thạch ngọc nhũ tồn tại là phải do thạch duẩn chậm rãi tích tụ cả ức năm mới thành. Đương nhiên, không chỉ cần có thể, không phải tùy tiện tìm một nơi có thạch duẩn

ức năm là có thể tạo thành, khó khăn nhất chính là, nơi Cổ thạch ngọc nhũ tồn tại phải có một khối Cổ thạch!

Cổ thạch đương nhiên không phải là đá cổ xưa mà là Kiên dục chi tinh được thạch duẩn không ngừng ngấm vào trong hơn ức năm, trải qua vô số năm, Kiên dục chi tinh tử chí cương chí dương trở thành cổ thạch chí nhu. Mà thạch duẩn chi nhũ ngấm vào cổ thạch hơn ức năm cũng trở thành Cổ thạch ngọc nhũ.

Đem Kiên dục chi tinh biến thành cổ thạch thời gian tiêu hao căn bản không thể tính toán được, trong lịch sử không có cao thủ nào phát hiện được. Phải biết rằng, một ít siêu cấp cao thủ có thể tu luyện đến cả ức năm, nhưng bọn họ cũng chưa thấy Kiên dục chi tinh biến thành Cổ thạch từ đâu! Có thể thấy rằng, hình thành Cổ thạch tiêu hao thời gian đáng sợ đến mức nào!

Mà thạch duẩn chi nhũ biến Kiên dục chi tinh thành Cổ thạch trải qua ức năm cũng trở thành “sơ nhũ”! Công năng của sơ nhũ, tuyệt đối không phải người bình thường có thể tưởng tượng.

Cổ thạch có kỳ hiệu.

Kỳ hiệu thứ nhất: chỉ cần đem thạch duẩn chi nữ phổ thông trải qua ức năm ngâm xung quanh nó, sau một ngàn năm sẽ biến thành Cổ thạch ngọc nhũ, mà lúc này Cổ thạch ngọc nhũ hình thành sau nghìn năm chỉ là Cổ thạch ngọc nhũ bình thường, công hiệu không thể so với sơ nhũ, sơ nhũ hình thành qua ức vạn năm, công hiệu lớn, hoàn toàn là thoát thai hoán cốt, thậm chí để người bình thường trực tiếp tiến nhập nguyên anh kỳ. Hiệu quả của một giọt hoàn toàn có thể so sánh với một viên tiên đan bình thường. Cổ thạch ngọc nhũ phổ thông cũng cực kỳ trân quý, có thể cải thiện thân thể, gia tăng công lực các loại.

Kỳ hiệu thứ hai: chỉ cần đem Kiên dục chi tinh bình thường đặt trên Cổ thạch, Cổ thạch sẽ tự động hấp thu lực lượng sơn mạch xung quanh dung hợp vào Kiên dục chi tinh, để Kiên dục chi tinh chậm rãi lớn lên. Phòng chừng nguyên nhân là do tiền thân của Cổ thạch chính là Kiên dục chi tinh, bất quá kỳ hiệu của Cổ thạch thật quá lớn, như vậy cũng là rất bình thường.

Kỳ hiệu thứ ba: Cổ thạch cũng là một loại thần khí, có thể vì từ tiền thân chí cương chí dương, biến thành chí nhu như hiện tại Cổ thạch so với Kiên dục

chi tinh càng lợi hại hơn nhiều, chẳng những có thể chí cương chí dương như Kiên dục tinh bồng mà còn có thể biến thành chí nhu!

Kỳ hiệu thứ tư: Phòng chừng cả Tiên Ma hai giới cũng không có nhiều người biết, bất quá, Trương Tinh Phong lại biết, đó là một chuyện trọng yếu được ghi lại trong Lục chuyển huyền thân quyết, bất quá, kỳ hiệu này thi triển thành công cũng rất không dễ dàng, Trương Tinh Phong dưới tình huống bình thường cũng không dám dễ dàng làm vậy.

“Ai, Âm triết hùng này cũng không đi ra bên ngoài, không như Tiểu Long có truyền thừa ký ức, không ngờ lại không biết Cổ thạch này là một loại thần khí. Nếu như hãn thật sự đem cổ thạch làm thần khí, muốn giết được hãn cũng là chuyện phi thường khó khăn!” Trương Tinh Phong nhìn trước mắt, một hắc sắc thạch trụ phẳng phất như thạch đôn thờ dài.

Bất quá, Trương Tinh Phong cũng có thể tưởng tượng được, sự thần kỳ của Cổ thạch làm sao loại gia hỏa một mực sinh hoạt trong Thú cốc, không hề thấy qua thế giới bên ngoài như Âm triết hùng có thể biết được? Phòng chừng Âm triết hùng nhìn thấy trên cổ thạch có một thanh Kiên dục tinh bồng lớn đã sớm vui mừng đến phát điên rồi. Dù sao so với Kiên dục tinh bồng kim quang lấp lánh, Cổ thạch đen xì này cũng thật quá là không có khí thế của thần khí.

Cổ thạch trân quý, Trương Tinh Phong đương nhiên không thể lãng phí, đặc biệt là kỳ hiệu thứ tư, Trương Tinh Phong càng không thể để cho người khác, nếu bản thân không thể tu luyện công pháp đệ lục chuyển, đạt đến Bất tử kim thân phải dừng lại, cũng như vô cực chi lưu, vậy hãn không thể nhường Cổ thạch cho người khác, Cổ thạch thực sự rất hợp với hãn.

“Phòng ngừa hậu hoạn, trước tiên cứ dùng cây gậy này đã!” Trương Tinh Phong cười nhẹ, ngón tay trở xuất ra một giọt máu bay đến trên Cổ thạch, Cổ thạch không hề có kháng cự gì, tiếp nhận giọt máu của Trương Tinh Phong.

“Người khỏe không, ta là Trương Tinh Phong, lịch sử của Cổ thạch người rất cuộc dài đến mức nào?” Trương Tinh Phong vẫn một mực nghi hoặc, Cổ thạch này đáng để mất bao nhiêu thời gian hình thành?

Cổ thạch đã đạt tới cảnh giới thần khí, đương nhiên có ý thức, lập tức hồi đáp: “Lúc đầu, ta If Kiên dục chí tinh, không biết bản thân tồn tại bao lâu, bất quá, ở đây, được thạch dẫn cho nhũ ước năm thấm vào không biết bao nhiêu năm, ta bắt đầu có ý thức, lại chờ phỏng chừng khoảng mười ước năm nữa, cũng là vì Thú cốc chí môn sáng lên mười lần. Cũng đến lúc đó, ta trở thành Cổ thạch hoàn chỉnh, hiện tại ta đã trở thành Cổ thạch hơn trăm ước năm, ta cũng từ trung cấp thần khí ban đầu đạt tới đẳng cấp như bây giờ!”

“Hảo gia hỏa, không tệ, không tệ, so với lịch sử của Long Linh ta còn dài hơn, ta mới có hơn ước năm, bất quá, ta vừa hình thành ý thức đã đạt tới tiêu chuẩn đỉnh cấp thần khí, Cổ thạch người khổ tu trăm ước năm mới đạt tới đẳng cấp đỉnh cấp thần khí! Xem ra, vẫn là Long Linh ta lợi hại hơn a!” Long Linh hiển nhiên rất đắc ý.

Thiên Vũ hiển nhiên đã ở cùng Bàn Cổ một thời gian dài, đối với việc tu luyện cũng có chút kinh nghiệm, liền nói: “Cổ thạch tiền bối khổ tu trăm ước năm, có thể chịu đựng được tịch mịch thời gian dài như vậy, xem ra thần chí tâm của Cổ thạch tiền bối cực kỳ kiên định. Tin tưởng rằng có thần chí tâm kiên định như vậy cũng có khả năng đạt tới tầng thứ trong truyền thuyết kia!”

Hiển nhiên, Cổ thạch vẫn rất khiêm tốn: “Đừng nói nữa, ta ở cùng với các người, dù già cũng không phải quá già. Hiện tại đạt tới đỉnh cấp thần khí đã tiêu hao đại lượng tâm lực của ta, ta biết tiềm lực của chính mình, nếu như không có kỳ ngộ, với tầng thứ trong truyền thuyết phỏng chừng không có hy vọng! Xem lại các người, Long Linh hiện tại đã đạt tới đỉnh cấp thần khí đỉnh phong, chỉ kém một bước là đạt tới cảnh giới kia”.

Long Linh nghe vậy, trong lòng đại hỉ, được cao thủ có cả trăm ước năm tu luyện tán dương, Long Linh hiển nhiên là cao hứng vô bì.

“Nhu Kim cũng không kém, sinh ra đã không kém, mặc dù chỉ là trung cấp thần khí, nhưng năng lực không gì không thể biến thành tuyệt đối là lợi hại vô bì, tiềm lực lớn, tuyệt đối là tối cao trong số mấy chúng ta. Còn về Xạ Nhật, càng không phải nói, chỉ đơn thuần thần hỏa tinh hạc đã đủ để Xạ Nhật đạt tới cấp bậc đỉnh cấp thần khí” Cổ thạch tùy ý bình luận các thần khí.

Trương Tinh Phong trong lòng chợt trào lên một trận kích động: “Trân quý như vậy, thần khí như vậy, đều là của Trương Tinh Phong ta, ta có mục tiêu nào mà không thể thực hiện đây?”

Tiểu Long nhìn Cổ thạch ngọc nhũ, trong mắt phát ra quang mang hải nhân, truyền thừa ký ức của hắn nói cho hắn biết, Cổ thạch ngọc nhũ màu sắc như thế này chính là sơ nhũ tối đỉnh cấp trong truyền thuyết!

“Ám triết hùng tên ngu ngốc này không ngờ đem sơ nhũ trân quý này vứt lãng phí ở đây, cũng không dùng để ăn, thật sự là ngu ngốc!” Tiểu Long trong lòng nói thầm, bất quá, hắn hiện tại không muốn nói cho Trương Tinh Phong, bởi vì trong truyền thừa ký ức của long tộc có một loại bí pháp sử dụng sơ nhũ.

Bất quá...

“Cổ thạch, ngọc nhũ này là sơ nhũ phải không?” Trương Tinh Phong không phân biệt được sơ nhũ và cổ thạch ngọc nhũ phổ thông có gì khác biệt.

Thần thức của Cổ thạch đáp lại: “Đó chính là sơ nhũ bầu bạn với ta hơn mười ức năm, ta được bọn họ thẩm thấu vào, chậm rãi tiến hóa, sau hơn mười ức năm, bọn họ cũng ngấm bao hàm một bộ phận tính chất của ta, công hiệu tuyệt đối là phi thường kinh người. Sơ nhũ ở đây cũng được một hố nhỏ, dài gần nửa mét, sâu gần một mét, sơ nhũ này phỏng chừng cũng đủ để Trương Tinh Phong người sử dụng!”

Trương Tinh Phong trong lòng thầm vui mừng, phải biết rằng sơ nhũ tại Tiên Ma hai giới đều bán bằng giọt, cực kỳ trân quý, hiện tại có một cái hố sâu, đầy sơ nhũ đó để là được bao nhiêu giọt đây? Trương Tinh Phong vô pháp tưởng tượng, thật sự là quá nhiều.

Bàn tay chớp lên, một cái bình ngọc giống như thứ để cất trữ linh huyết của Long Linh xuất hiện trong tay Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong tâm ý nhất động, bình ngọc liền tự động hấp thu sơ nhũ!

- Nhị ca...

Tiểu Long đột nhiên gào lên, tròn mắt trợn trừng nhìn Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong hiện tại thu thập sơ nhũ này, Tiểu Long hắn cũng không dám ngăn cản.

Trương Tinh Phong ngăn người, nhìn Tiểu Long nghi hoặc hỏi:

- Tiểu Long, người làm sao vậy?

Tiểu Long lắp bắp đáng thương nói:

- Ta muốn dùng sơ nhũ!

Trương Tinh Phong không khỏi mỉm cười:

- Không phải chỉ là sơ nhũ sao? Nói đi, sơ nhũ này còn rất nhiều, rốt cuộc là muốn bao nhiêu, mấy giọt?

Tiểu Long sợ hãi nói:

- Ta muốn một thùng, lớn cỡ loại thùng gỗ ở Thiên Tâm tông chuyên dùng để tắm!

Trương Tinh Phong bị dọa đến ngây người, thùng gỗ của Thiên Tâm tông so với thùng gỗ bình thường còn lớn hơn, một thùng đó không phải là hơn một nửa số sơ nhũ của mình sao?

Trương Tinh Phong trừng mắt nhìn Tiểu Long, nói:

- Người nói cái gì? Muốn nhiều như vậy là gì? Phải biết rằng một giọt sơ nhũ đủ để thoát thai hoá cốt, hiệu quả của một giọt so với Hoàng hạnh đan còn tốt hơn, người muốn một thùng lớn, người biết là bao nhiêu giọt không? Để cho mỗi đệ tử nhập môn của Thiên Tâm tông ta sử dụng, cũng phải được hơn trăm vạn năm a!

Tiểu Long ngượng ngùng nói:

- Chuyện này ta cũng biết, nhưng mà trong long tộc ta có một mật pháp, sử dụng sơ nhũ này, mật pháp này công hiệu cực đại, ta muốn thử xem!

Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ: “Sơ nhũ này đích xác là rất nhiều, nếu bị sử dụng quá nửa, một nửa còn lại phỏng chừng cũng có hơn trăm vạn giọt (một cm khối là hai mươi giọt, một dm khối là hai vạn giọt, một mét khối là hai ngàn vạn giọt. Ở đây có một phần tư mét khối, cũng được khoảng năm trăm vạn giọt sơ nhũ. Tiểu Long phỏng chừng cần dùng ba trăm vạn giọt, vậy còn dư hai trăm vạn giọt, ta tính toán cũng không sai lắm). Hơn trăm vạn giọt sơ nhũ, phỏng chừng không sai biệt lắm đủ cho Thiên Tâm tông rồi.”

Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong liền nhìn về phía Tiểu Long nói:

- Người nói, rốt cuộc là mật pháp gì? Nếu như ta thấy xứng đáng sẽ cấp cho người!

Trương Tinh Phong đối với người của mình cũng rất khảng khái, dù là thần khí hay nhiều thứ khác cũng tùy tiện cấp càn hưởng gì sơ nhũ, Cổ thạch đối với Trương Tinh Phong thật sự có tác dụng trọng đại, Trương Tinh Phong mới trực tiếp tích huyết thu lấy Cổ thạch. Bình thường rất nhiều thần khí, Trương Tinh Phong đều không hề tích huyết, bất quá cho dù tích huyết cũng không có quan hệ gì, vẫn có phương pháp giải khai khế ước.

Cách thứ nhất là chủ nhân của thần khí cùng thần chi tâm của thần khí thống nhất ý kiến, chủ nhân thần khí tự dùng thần thức tiến nhập vào trong thần khí, thu hồi giọt tinh huyết.

Cách thứ hai là người giữ thần khí trực tiếp bị giết chết, thần khí cũng tự động thành vật vô chủ.

Tiểu Long trong lòng thấp thỏm, mật pháp này bí mật không truyền ra ngoài của long tộc, là luyện thể chi pháp tuyệt đỉnh, Tiểu Long trong lòng có điểm mâu thuẫn, rốt cuộc nói hay không nói cho Nhị ca đây? Bình thường Trương Tinh Phong rất quan tâm tới hắc, Tiểu Long cũng rất cảm kích, Trương Tinh Phong đối với hắc hoàn toàn là thành tâm, cấp chỉ hắc thần khí, cấp cho hắc ma tinh, tiên tinh...

“Quản cái gì bí mật không truyền ra ngoài của long tộc, lúc đầu ở hồng hoang, tên nào cũng đều bỏ đi, tối hậu chỉ còn lại một mình ta, ta còn quản cái gì không truyền ra ngoài. Nhị ca đối tốt với ta, ta biết, long tộc đối tốt với ta, ta có biết đâu, hừ, không truyền ra ngoài, ta truyền ra hết!” Tiểu Long chợt nghĩ đến sự cô độc của mình ở Hồng hoang, trong lòng chợt cảm thấy một trận phẫn nộ.

- Nhị ca, ta nói cho huynh, dùng sơ nhũ có thể đem nguyên anh dung hợp hoàn mỹ với thân thể, nếu như đạt tới Thành Anh kỳ có thể trực tiếp đại thành Luyện Thể kỳ. Cũng có thể nói, nếu như đạt tới Thành Anh kỳ, dùng mật pháp sơ nhũ này, đại biểu cho Luyện Thể kỳ đại thành, tiếp cận Không Minh kỳ! Trở thành nhân vật tiếp cận Tiên Đế của Tiên giới!

Tiểu Long cuối cùng cũng nói ra.

Trương Tinh Phong ngây ngốc nghe những lời này, hắc còn không nghĩ tới, không ngờ có sự tình khủng bố đến vậy. Thành Anh kỳ cũng là Cửu Thiên Huyền Tiên, Luyện Thể kỳ là Tiên Quân, Không Minh kỳ tương đương với

Tiên Đế. Cũng có nghĩa là, Tiểu Long chỉ cần đạt đến Cửu Thiên Huyền Tiên tiền kỳ, dùng mật pháp này có thể đạt đến Tiên Quân hậu kỳ! Trở thành nhân vật tiếp cận Tiên Đế.

- Dừng, dừng, đương nhiên là dừng! Tốt, Tiểu Long, ta đáp ứng người! Người sao không nói sớm, chuyện như vậy cũng không tệ. Chỉ cần người đột phá Thành Anh kỳ, Thiên Tâm tông ta tại Tu chân giới hoàn toàn là vô địch a!

Trương Tinh Phong hưng phấn nói. Một nhân vật cỡ Tiên Quân hậu kỳ, dù là ở Tiên giới cũng là đỉnh cấp nhân vật a!

- Nhị ca, trước đây ta không nói cho huynh những mật pháp không truyền ra ngoài của long tộc. Hôm nay ta sẽ nói cho huynh mấy biện pháp tối chủ yếu!

Tiểu Long kiên định nhìn Trương Tinh Phong nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 218

C

ác bạn thân mến!

Vậy là chúng ta đã kết thúc một tháng siêu tốc của TPTT rồi!

77 chương, không nhiều nhưng đó cũng là tâm huyết của tất cả dịch giả Tinh Phong các. Và cho dù có đoạt được QTVQ hay không thì chúng tôi cũng cảm thấy tự hào vì những gì đã làm được.

Sau chương này thì TPTT sẽ tạm nghỉ một thời gian, bởi vì hầu như các dịch giả đều đã kiệt sức sau chiến dịch vừa rồi. Hơn nữa mình cũng muốn dành thời gian để chỉnh sửa lại các chương vừa post. (Do thời gian gấp rút quá nên biên tập hơi bị ẩu)

Xin chào tạm biệt và hẹn gặp lại, các bạn hãy ủng hộ chúng tôi bằng cách nhấn thanks thật nhiều.

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Ly Dục.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Muốn chạy?” Ly Dục cười gằn, đập mạnh đôi cánh, trong nháy mắt đã xuất hiện trước mặt bọn Trương Tinh Phong. Hắn lập tức thu lại hình thái động vật, biến thành hình người.

Bọn Trương Tinh Phong tất cả đều dừng lại. Nực cười, người ta đã đuổi đến trước mặt, chẳng lẽ người lại còn muốn chạy? Cho dù muốn chạy cũng phải có đủ thực lực!

Trương Tinh Phong trong lòng không ngừng suy tính. Hắn vốn muốn thuận di, nhưng áp lực tại thú cốc thực sự quá lớn, căn bản là không thể thực hiện được. Nên biết rằng ngay cả Cửu Thiên Huyền Tiên tại nơi này cũng không thể bay được, đừng nói đến thuận di!

- Các người có biết vì sao ta lại tìm các người không?

Ly Dục lạnh lùng nói.

Mấy người Trương Tinh Phong nhìn nhau một chút, tất cả đều cười khổ. Nếu như đã không thể chạy, vậy thì chỉ còn cách liều mạng!

- Ly Dục ta tốt xấu cũng là cường giả tại thú cốc, mấy tên tiểu bối Thành Anh kỳ ở nơi này không ai không biết đại danh của ta. Thế nhưng các người lại ra tay đối phó với thủ hạ của ta, rõ ràng là không để cho ta mặt mũi. Chẳng lẽ mấy tên tiểu tử các người cho rằng công lực của ta không đủ đối phó với các người?

Vẻ mặt Ly Dục bắt đầu trở nên tức giận, bộ dạng sát khí đằng đằng.

Trương Tinh Phong trong lòng chợt nghĩ ra một chủ ý, lập tức nói:

- Ly Dục tiền bối nói như vậy, mấy người văn bối quả thật không thể hiểu được. Hình như mấy người chúng tôi chưa hề làm gì đắc tội với tiền bối cả!

Trương Tinh Phong đã nhận ra, tên Ly Dục này tựa hồ rất để ý đến mặt mũi, ngay cả khi muốn đối phó với người khác cũng phải lăm nhăm một hồi.

Ly Dục vừa nghe, liền lên tiếng xác định:

- Các người khẳng định là đã đắc tội với Ly Dực ta. Ta hỏi các người, trong khoảng thời gian này các người có phải đã giết rất phi cầm đạt đến Thành Anh kỳ hay không?

Trương Tinh Phong lập tức cao giọng nói:

- Oan quá, oan uổng quá! Ly Dực tiền bối, ngài nói là cao thủ Thành Anh kỳ sao?

Trương Tinh Phong nhấn mạnh ba chữ “Thành Anh kỳ”.

Ly Dực tỏ ra kiêu ngạo, ngẩng cao đầu nói:

- Đương nhiên, thủ hạ của Ly Dực ta thấp nhất cũng là Thành Anh kỳ!

Trương Tinh Phong lập tức làm ra vẻ cực kỳ oan uổng:

- Tiền bối, tiền bối, hy vọng ngài hãy nhìn kỹ xem mấy người chúng tôi công lực cao bao nhiêu!

Trương Tinh Phong có vẻ cực kỳ không cam lòng.

Ly Dực nhú mày. Hắn chỉ nghe được thủ hạ miêu tả lại hình dáng của mấy người Trương Tinh Phong, cho nên vừa nhìn thấy liền lập tức đuổi đến đây, cũng không quan sát công lực của bọn họ. Bởi vì trong mắt của Ly Dực, thủ hạ của hắn không thể nào dám lừa gạt hắn.

Bất quá Ly Dực vẫn dùng thần thức của mình cẩn thận quan sát. Đột nhiên hắn ngăn người, bởi vì hắn phát hiện năm tên tiểu quỷ trước mặt công lực chỉ mới đạt đến Hóa Hình kỳ. Hóa Hình kỳ và Thành Anh kỳ chính là hơn nhau cả một cấp bậc, năm tên tiểu quỷ Hóa Hình kỳ làm sao có thể giết chết nhiều cao thủ Thành Anh kỳ như vậy?

Trương Tinh Phong thì trong lòng lại cười thầm. Vô cực lực của hắn và thú nguyên lực chính là cùng một cấp bậc. Bởi vì thú nguyên lực tương đối hỗn tạp, hầu như mỗi loại thú tộc bất đồng thì lại có một loại thú nguyên lực khác nhau. Thú tộc nếu như muốn kiểm tra đối phương có phải là thú tộc hay không, chỉ cần nhìn xem năng lượng của đối phương có cùng cấp bậc với thú nguyên lực hay không thì sẽ biết.

Cho nên Trương Tinh Phong cũng bị Ly Dực nhận lầm là một thú tộc Hóa Hình kỳ. Kỳ thật thực lực của hắn đương nhiên mạnh hơn rất nhiều. Sự cường đại của hắn không phải nằm ở vô cực lực, mà chính là thân thể cường hãn, thiên hỏa bên trong cơ thể và thần khí. Uy lực của Xạ Nhật thần

cung Trương Tinh Phong hiểu rất rõ, huyễn tặc thiên hỏa một khi phát ra ngay cả tiên khí cũng bị phá hủy, chỉ có bất tử kim thân mới có thể ngăn cản được.

Ngày đó nếu như Điền Nan không có ba tấm ngọc phù bảo vệ tính mệnh do Tử Vi đại đế lưu lại, chắc chắn sẽ bị huyễn tặc thiên hỏa thiêu đốt thành tro bụi.

Mà Tiểu Long thì lại có thần khí Âm Dương Sơn, ba huynh đệ Diễm Báo cũng đều có diễm dương thích, thực lực của năm người bọn họ sao có thể dùng lực lượng bên trong cơ thể để tính toán?

Bất quá Ly Dực làm sao có thể nghĩ ra năm người đều có vũ khí vô cùng cường đại? Đối thú tộc mà nói, vũ khí là một thứ gì đó rất xa vời, còn thần khí thì quả thật chỉ có trong truyền thuyết. Ly Dực làm sao có thể nghĩ ra mấy tên tiểu quỷ trước mặt đều có thần khí, hơn nữa còn là đỉnh cấp thần khí? Nếu như hắn biết được, có lẽ hắn sẽ trực tiếp giết người đoạt bảo.

Có điều... Ly Dực không biết!

Cho nên, quyết định cuối cùng của hắn chính là...

Ly Dực nhìn nhóm người Trương Tinh Phong, lãnh khốc nói:

- Hừ, năm tên tiểu quỷ mới đạt đến Hóa Hình kỳ, xem ra các người cũng không thực lực để đối phó với thủ hạ của ta. Quên đi, tha cho các người lần này!

- Đa tạ tiền bối đã minh xét, bọn vãn bối vô cùng cảm kích!

Trương Tinh Phong trước khi còn nói thêm vài câu tâm phúc. Đương nhiên hắn cũng không phải là kẻ ngốc, không thể nào có tặc giết mình bỏ chạy, chỉ chậm rãi rời đi giống như chưa từng có chuyện gì phát sinh.

Mà lúc này, Ly Dực trong lòng thì lại căm tức: “Mấy tên thủ hạ khốn kiếp không ngờ lại dám gạt ta, không thể tha thứ được!” Thân hình của hắn chợt lóe lên, lập tức biến mất.

Bọn Trương Tinh Phong lúc này mới thở phào một hơi. Vừa rồi dưới khí thế của Ly Dực, tất cả đều cảm thấy lực lượng của mình có chút đình trệ, áp lực thật sự là kinh khủng!

Bất quá phàm nhân giới có một câu, nếu đã là họa thì có tránh cũng không khỏi!

Bọn Trương Tinh Phong tránh được một kiếp, vài ngày sau lại tiếp tục hành tẩu bên trong thú cốc, giết chết một số thú tộc Hóa Hình kỳ và Thành Anh kỳ, thu được thêm một chút nguyên thạch.

Tại một nơi sâu thẳm bên trong rừng cây!

Tiểu long đặc ý dùng Âm Dương Sơn nện xuống, quát lớn:

- Tên gia hỏa nguời, chết đi cho bốn trưởng lão!

Âm Dương Sơn mạnh mẽ liên tục nện xuống người một đại hán.

Ba huynh đệ diễm báo cũng mỉm cười, thân hình liên tục lóe lên, diễm dương thích chém vào người đại hán. Đại hán kia thì vô cùng bức bối, Âm Dương Sơn nặng nề liên tục đánh xuống khiến cho, hơn nữa còn phong tỏa không gian, khiến cho hán không cách nào đối phó với diễm dương thích.

Diễm báo lão tam đột nhiên quát lên:

- Các huynh đệ, hãy xem một chiêu này của ta! Xuyên!

Diễm Hỏa đã đánh đến sảnh khoái, không ngờ lại dùng tay ném diễm dương thích bay ra.

“Tê.....”

Đại hán rốt cuộc cũng ngã xuống, nằm yên bất động. Nguyên anh của hán đã hoàn toàn bị đâm thủng, tại thiên linh chỉ còn lưu lại một lỗ sâu khiến người ta giật mình.

- Ha ha ha ha.... một chiêu này của ta không tệ chứ hả! Ha ha ha ha...

Diễm Hỏa đặc ý cười lớn.

- Ha ha ha ha..... Năm tên tiểu quỷ các nguời, ha ha..... Thì ra là các nguời có thần khí, trách không được có thể giết chết nhiều thủ hạ của ta như vậy, lại còn dám lừa Ly Dực đại nhân ta. Lần này không giết các nguời, Ly Dực ta sau này làm sao còn mặt mũi gặp nguời khác? Ha ha ha ha...

Ly Dực đột nhiên xuất hiện trước mặt bọn họ.

Ly Dực trong mắt hiện lên quang mang nóng bỏng, hán hiện tại vô cùng kích động. Vừa rồi hán đã nhìn thấy gì? Là thần khí!

Cho dù bọn Trương Tinh Phong không đắc tội với hán, chỉ vì thần khí hán cũng phải giết mấy nguời bọn họ. Bất quá Ly Dực lại là một kẻ rất xem trọng mặt mũi, vì vậy cho dù có muốn giết hán cũng phải tìm một cái cớ.

- Năm tên gia hỏa các người, lần trước không ngờ lại dám gạt ta. Hôm nay chính mắt ta đã nhìn thấy các người giết chết một cao thủ Thành Anh kỳ, các người còn gì để nói không?

Ly Dực làm ra vẻ tức giận vì bị lừa gạt.

Bất quá Trương Tinh Phong chỉ liếc mắt thì đã hiểu rõ tính cách của Ly Dực. Hắn biết rằng hắn Ly Dực không có khả năng buông tha cho mấy người bọn họ, hiện tại chỉ là đang nói nhảm mà thôi.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, Nhu Kim trong cơ thể hắn đã bắt đầu biến hóa, chậm rãi hiện ra bên ngoài da. Vô cực lực cũng lập tức vận chuyển.

- Nếu như năm tên tiểu tử các người đã không còn gì để nói, vậy thì ta giết các người chính là chuyện đương nhiên, không thể trách ta được!

Lời đã nói xong, Ly Dực cuối cùng cũng đã lộ ra bộ mặt thật của hắn. Thân hình vừa động, bọn Trương Tinh Phong thậm chí không thể nhìn thấy quỹ tích di động của hắn.

Trương Tinh Phong cặp mắt khẽ nhú lại, đột nhiên quát lớn một tiếng:

- Ly Dực, đi chết đi!

Ly Dực vừa nghe, trong lòng liền cảm thấy tức giận. Một tên gia hỏa chỉ mới đạt đến Hóa Hình kỳ không ngờ lại dám quát lên với hắn như thế! Mục tiêu công kích của Ly Dực lập tức chuyển biến, trực tiếp nhắm về phía Trương Tinh Phong.

Nhu Kim trên tay Trương Tinh Phong đã hoàn toàn hóa thành găng tay mũi dùi, vô cực lực quán nhập vào bên trong. Tinh thần của hắn hoàn toàn tập trung cao độ, thần thức cường đại lập tức phát hiện ra thân ảnh của Ly Dực. Trương Tinh Phong đột nhiên tiến về phía trước một bước, chân phải mạnh mẽ vung lên, trực tiếp quét về phía Ly Dực.

Một chiêu này khiến cho Ly Dực cũng phải giật mình, nhưng rất nhanh hắn lại cười khinh miệt. Công kích của một tên tiểu tử Hóa Hình kỳ thì có được bao nhiêu sức mạnh? Ly Dực hai tay vung lên, ửng trảo màu vàng liền xuất hiện liểu, phát ra quang mang chói mắt, trực tiếp đánh về phía Trương Tinh Phong.

“Oanh!”

Trương Tinh Phong chấn động, thân thể của hắn bị thú nguyên lực cường đại công kích vào bên hông. Bất quá tầng bảo vệ bên ngoài do Nhu Kim hình thành vẫn còn chống đỡ được.

Ly Dực khó tin nhìn Trương Tinh Phong, một trảo vừa rồi của hắn không ngờ lại thất bại, hơn nữa lúc này ưng trảo vẫn còn chấn động.

Vừa rồi khi công kích, trên bàn chân của Trương Tinh Phong cũng đồng thời hình thành một chiến ngoa. Chiến ngoa này cũng giống như găng tay, phía trước đều có một mũi nhọn. Một cước vừa rồi của Trương Tinh Phong thật sự có thể dễ dàng ngăn cản như vậy sao?

- Được, được lắm! Có điều từ giờ trở đi, người sẽ không còn cơ hội nữa đâu. Chết đi cho ta!

Ly Dực lạnh giọng nói, đồng thời thân hình của hắn cũng lập tức chuyển động, trong nháy mắt bộc phát ra...

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”...

Trương Tinh Phong liên tục bị công kích từ mọi hướng. Trong phạm vi trăm thước chung quanh, vô số cây đại thụ đã tồn tại cả vài chục vài trăm vạn năm đều bị thân thể của hắn đập vào gãy đổ.

Trương Tinh Phong cảm thấy nhiệt huyết bên trong cơ thể không ngừng trào lên, không nhịn được phun ra một ngụm máu tươi. Đại thu bên trong thúc cốc đều không phải là loại bình thường, tất cả đều có dẫn lực sinh trưởng mạnh mẽ, độ cứng càng đạt đến một cảnh giới kinh người.

Trương Tinh Phong va đập vào nhiều đại thụ như thế, không bị thương mới là chuyện lạ!

Trương Tinh Phong đột nhiên cười, nụ cười rất đặc ý. Tiếng cười của hắn càng lúc càng lớn, thậm chí ở bên ngoài vài dặm cũng có thể nghe rõ ràng.

Ly Dực ngừng lại, nhìn Trương Tinh Phong, lãnh khốc nói:

- Người cười cái gì, chẳng lẽ chết đến nơi rồi mà còn đặc ý như thế?

Trương Tinh Phong mỉm cười đứng dậy, giống như một đôn nghiêm trọng vừa rồi đối với hắn không hề có một chút ảnh hưởng:

- À... Ta cười là bởi vì người là một cao thủ Luyện Thể kỳ, vậy mà đối phó với mấy tên văn bối Hóa Hình kỳ chúng ta lại phải dùng tốc độ để thủ thắng. Thật đúng là... chắc chắn...

Ly Dực sững người nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng thầm nghĩ: “Cũng đúng, Ly Dực ta tốt xấu gì cũng là một đỉnh cao thủ. Chỉ dựa vào tốc độ để đối phó với hãn, thật sự là không có phong phạm. Hừ, nhưng mà dựa vào lực lượng chân chính, các người có thể là đối thủ của ta sao?”

Mà lúc này, bọn Tiểu Long cặp mắt đều đỏ bừng, tất cả đều chuẩn bị liều mạng. Vừa rồi khi Ly Dực và Trương Tinh Phong giao thủ, bọn họ lại không có phản ứng, bởi vì tốc độ của Ly Dực thật sự quá nhanh. Lần công kích thứ hai, Trương Tinh Phong thậm chí chưa kịp nhìn rõ đã bị đánh văng ra ngoài trăm thước.

Trương Tinh Phong lập tức truyền âm cho bọn Tiểu Long: “Mấy người các người cứ để đó cho ta. Bây giờ không phải là lúc các người ra tay!”

Trương Tinh Phong vừa nói ra, mấy người bọn Tiểu Long trong lòng đều cảm thấy bất lực. Công kích của Ly Dực bọn họ có thể chống đỡ được hay sao? Bọn họ cảm thấy giận dữ, giận dữ Ly Dực, giận dữ vì thực lực yếu kém của mình...

Trương Tinh Phong lại truyền âm nói: “Các người hãy chuẩn bị cho thật tốt, có cơ hội thì hãy lập tức hành động!”

Bọn Tiểu Long vừa nghe, lập tức hưng phấn vận dụng lực lượng trong cơ thể, đưa mình vào trạng thái tốt nhất, tùy thời có thể ra tay.

Mà sắc mặt của Trương Tinh Phong thì vẫn như trước, hãn nhìn Ly Dực mỉm cười nói:

- Ly Dực đại nhân, nếu thật sự dùng tốc độ để thủ thắng, vẫn bồi quả thật không phục. Mặc dù không cần dùng tốc độ, Ly Dực đại nhân cũng có thể chiến thắng dễ dàng. Bất quá, nếu như tiền bối vẫn dùng tốc độ như trước, ai...

Trương Tinh Phong thở dài một tiếng. Tựa hồ như thất vọng vì vận mệnh của chính mình, cũng có vẻ như thất vọng vì thể diện của Ly Dực.

- Được, ta sẽ không dùng tốc độ!

Khí thể trên người Ly Dực đột nhiên tăng lên, so với Trương Tinh Phong còn hùng hậu hơn gấp trăm lần. Ủng trào của hãn càng thêm kinh khủng.

Trương Tinh Phong cười lạnh, vô cực lực trong cơ thể lập tức vận chuyển theo quỹ tích đặc biệt. Đột nhiên, chung quanh Ly Dực xuất hiện tám

Trương Tinh Phong...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Bát Bộ Thiên Long.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Ly Dực nhìn thấy chung quanh đột nhiên xuất hiện tám Trương Tinh Phong, trong lòng chợt dâng lên một cảm giác lo lắng. Đây là một cảm giác vô ý thức, hoàn toàn là phản ứng tự nhiên của tâm linh. Hắn cố gắng trấn tĩnh lại: “Không phải chỉ là một tên tiểu quỷ Hóa Hình kỳ hay sao? Một cái pháp thuật phân thân thì có tác dụng gì. Chỉ có một mình bản thể là có lực công kích, những phân thân khác căn bản không cần để ý. Ly Dực ta tốt xấu gì cũng là cao thủ Luyện Thể kỳ, so với hắn còn cao hơn hai cấp bậc, tại sao lại phải e ngại hắn?”

Ly Dực cười lạnh, quang mang trên “Ly Dực ửng trảo” càng thêm chói mắt, hiển nhiên hắn đã sử dụng lực lượng chân chính của mình.

- Ly Dực tiên bối, văn bối có mấy chiêu từ trước đến giờ chưa từng sử dụng qua, xin mời tiên bối xem thử nhé!

Trương Tinh Phong vẫn tỏ ra rất lễ phép, dường như Ly Dực trước mặt hắn không phải là địch nhân mà là một tiên bối vậy.

Ly Dực cười nhạt, giả vờ nói:

- Được, đến đây đi, để ta dạy bảo cho ngươi!

Ngoài miệng thì nói như vậy, thế nhưng ửng trảo của hắn thì lại bắt đầu lóe lên, hiển nhiên hắn đã chuẩn bị sẵn sàng động thủ.

Trương Tinh Phong thân hình ngừng lại, sắc mặt nghiêm nghị. Một cổ đao khí ngập trời đột nhiên bộc phát, phảng phất sóng biển vô tận không ngừng tràn về hướng Ly Dực.

Tám Trương Tinh Phong đồng thời phát động...

- Tiệt Sát Đao Quyết chung cực áo nghĩa —— Khai Thiên Tích Địa! Bát Bộ Thiên Long chung cực tuyệt sát! Sát! Sát! Sát! Sát!...

Tám Trương Tinh Phong đồng thời trên tay xuất hiện một thanh đao màu vàng, hoàn toàn giống nhau như đúc.

Tám Trương Tinh Phong tạo thành một hình bát quái, nhất thời hình thành một không gian độc lập, tất cả công kích đều bị phong tỏa trong không gian này.

Đao khí bính phát! Sát khí trùng sát!

Thiên phát sát cơ, hồn quy cứu mình!

Trong nháy mắt, tám thanh chiến đao màu vàng đồng thời mạnh mẽ chém về hướng Ly Dực. Mỗi một Trương Tinh Phong sắc mặt đều giống nhau, tất cả đều đem công lực của mình hoàn toàn bộc phát ra khứ...

Trảm! Trảm! Trảm!...

Bên trong không gian do tám Trương Tinh Phong hình thành, tất cả đao khí hỗn loạn trong nháy mắt dung hợp lại. Trên bầu trời đột nhiên xuất hiện một thanh đao khổng lồ tựa như thực thể, hoàn toàn giống như những thanh đao mà Trương Tinh Phong đã sử dụng, chỉ là lớn hơn rất nhiều lần.

“Hoa!”

Không gian trong nháy mắt vỡ vụn. Một thanh đao xuất hiện trước mắt Ly Dực, một thanh đao phảng phất như đã tồn tại từ viễn cổ, mang theo khí thế chưa từng có chém về phía hắn.

Sợ hãi, hối hận... trong nháy mắt tràn ngập tâm linh của Ly Dực. Hắn sợ hãi trước một đao như phá vỡ cả thiên địa, hắn hối hận vì vừa rồi đã không tốc độ để thoát ra. Hiện tại một đao này đã hoàn toàn áp chế không gian, hoàn toàn phong tỏa hắn, cho dù hắn muốn chạy cũng không còn cơ hội.

Chiến!

Ly Dực sắc mặt dữ tợn, ửng trảo của hắn phát ra quang mang rực rỡ, phảng phất như một mặt trời thu nhỏ. Hắn đã vận dụng ửng trảo của mình đến cảnh giới cao nhất, mạnh mẽ nghênh tiếp một đao đang bổ xuống...

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”...

Những tiếng nổ mạnh không ngừng vang lên, phảng phất như hủy diệt thiên địa. Không gian vỡ vụn, vết nứt không gian tối tăm thôn phệ tất cả khiến cho người ta sợ hãi. Không ai biết vết nứt này thông đến nơi nào, nhưng năng lượng cường đại của nó có lẽ ngay cả thân thể của Trương Tinh Phong cũng không ngăn cản được.

Bên ngoài vạn thước!

Trương Tinh Phong ngã xuống trên mặt đất. Hắn sau khi phát ra tuyệt chiêu liền lập tức chạy ra ngoài trăm thước, nhưng áp lực của vụ nổ vẫn khiến cho hắn bị bắn ra bên ngoài vạn thước, có thể tưởng tượng được vụ nổ này kinh khủng đến mức nào.

Trương Tinh Phong trên tay cầm một khối nguyên thạch, chuyên môn dùng để bổ sung công lực cho thú tộc. Trước đây khi hắn sử dụng tiên tinh và ma tinh, đều cảm thấy cấp bậc năng lượng của hai thứ này hơi thấp, hỗ trợ không nhiều đối với tu luyện của hắn. Lúc này hấp thu năng lượng bên trong nguyên thạch, hắn cảm nhận được rõ ràng vô cực lực của mình đang dần dần khôi phục.

Lực lượng bên trong nguyên thạch chính là cùng một cấp bậc với thú nguyên lực và vô cực lực. Trương Tinh Phong dùng nguyên thạch đúng là vừa vạn thích hợp. Mặc dù hắn hiện tại đang bị thương, nhưng trong lòng vẫn cảm thấy cao hứng, bởi vì một chiêu vừa rồi chính là chiêu mạnh nhất của hắn từ trước đến nay.

Trương Tinh Phong vừa rồi trong nháy mắt đã sử dụng Bát Bộ Thiên Long hình thành tám người, sau đó lại từ bên trong Thiên Vũ lấy ra tám kiện tiên khí hình đao. Tiên khí do hắn luyện chế chỉ có vài loại, trong đó đao chỉ có ba loại hình thức, xuất ra tám thanh đao giống nhau đương nhiên là rất dễ dàng.

Trương Tinh Phong cũng không sử dụng Nhu Kim, bởi vì hắn biết nếu như năng lượng công kích của tám người không đạt thành bình hành, thì có thể sẽ dẫn đến phản phệ. Cho dù không phản phệ, hiệu quả cũng sẽ không được tốt như vừa rồi.

- Tiểu long, các người lập tức ra tay đi! Dùng tuyệt chiêu giết chết hắn cho ta!

Trương Tinh Phong quay sang quát lớn với mấy người Tiểu Long. Hắn bây giờ phải bổ sung lực lượng, nhưng bọn Tiểu Long thì vẫn có thể công kích.

- Hồng hồng... Ha ha ha ha... Rốt cuộc đã có thể ra tay rồi! Các huynh đệ, theo ta làm thịt con mao đầu này!

Tiểu long kêu lên, lập tức phóng về hướng trung tâm của vụ nổ.

- Ta đập, ta đập, ta đập! Đập, đập, đập...

Tiểu long hưng phấn hống lên, hai tòa Âm Dương Sơn không ngừng nện vào giữa.

- Ta đâm, ta đâm, đâm! Đâm, đâm...

Ba huynh đệ diễm báo cũng dùng thú nguyên lực khổng chế diễm dương thích. Ba thanh diễm dương thích phảng phất như phi tiễn, không ngừng bắn về phía Ly Dực...

Một tiếng kêu chói tai kinh thiên động địa đột nhiên vang lên, phảng phất như đến từ cửu thiên. Khiến cho Trương Tinh Phong sợ hãi chính là hắn nghe được thần thức của Tiểu Long đang cầu cứu. Tiểu Long nói cho hắn biết, thanh âm kinh khủng vừa rồi khiến cho bọn họ không thể chịu đựng được, thế nhưng bản thân hắn thì lại chẳng nghe thấy gì. Trương Tinh Phong lập tức đưa mắt nhìn, chỉ thấy bọn Tiểu Long đang thống khổ ôm đầu lăn lộn trên mặt đất.

Thần thức của Tiểu Long không ngừng truyền đến hắn cầu cứu. Âm công của Ly Dực không ngờ lại hoàn toàn bị khổng chế trong một phiến khu vực, vô cùng kinh khủng.

- Ta muốn các người chết, ta muốn các người chết, chết đi cho ta, chết đi...

Ly Dực phần nộ gầm lên.

Những làn khói bên trong vụ nổ cuối cùng cũng đã tiêu tán, một phi ưng còn cao hơn cả người đột nhiên xuất hiện trước mặt, đôi cánh của hắn đã bị cắt đứt chỉ còn một bên.

Bộ lông trên trán của hắn cũng bị vụ nổ làm cháy đen...

Nhớ lại một chiêu vừa rồi, Ly Dực trong lòng lại run lên. Một đao vừa rồi không ngờ lại có thể đánh nát cả “Ly Dực ưng trảo” vô cùng cường đại của hắn, trực tiếp chém xuống người. Nếu như không nhờ vào “phi dực” có lẽ hắn đã mất mạng.

Ly Dực phi ưng mạnh nhất chính là đôi cánh, đôi cánh đã khiến cho tốc độ của hắn trở thành đệ nhất, ngang hàng với kim sí đại bàng. Đôi cánh này ngoại trừ tốc độ còn có thể dùng để công kích, cũng có thể dùng “phi dực” bao bọc thân thể để bảo vệ mình.

Ly Dực vừa rồi đã dùng phi dực để ngăn cản một đao, khiến cho đôi cánh của hắn bị thương nặng, muốn khôi phục lại ít nhất cũng phải mất trăm năm

thời gian.

Chỗ dựa lớn nhất đã bị hủy, Ly Dực làm sao có thể không tức giận? Hắn bây giờ chính là muốn giết, giết hết tất cả! Cái gì mặt mũi, cái gì danh tiếng, hắn đã không còn để ý.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng thống khổ của bọn Tiểu Long, trong lòng lo lắng. Hiện tại lực lượng bên trong cơ thể hắn đã khôi phục được tám phần, có điều hắn cũng biết cho dù khôi phục đủ mười thành cũng rất khó chống lại đối phương. Một chiêu lúc này đã là chiêu mạnh nhất của hắn rồi. Có điều, người thì vẫn phải cứu!

Trương Tinh Phong đột nhiên đứng lên, thân ảnh liên tiếp lóe lên, tốc độ nhanh đến kinh người, chỉ để lại một chuỗi tàn ảnh. Vừa rồi đang còn ở ngoài vạn thước, chỉ trong nháy mắt hắn đã đến bên cạnh khu vực âm sát. Bộ dáng của hắn cũng biến đổi, trên người hoàn toàn được một chiến y màu vàng bao bọc, trên tay có găng tay mũi dùi, trên chân tương tự cũng có chiến giáp.

- Phàm nhân giới chí cường quyền thuật —— Thất Thương!

Vô cực lực cường đại quán nhập vào mũi nhọn phía trước găng tay, tụ lại thành một quang điểm. Cánh tay của hắn cũng bộc phát ra trăm vạn cân lực lượng.

Phảng phất như đã tồn tại từ thời viễn cổ, quyền đầu của Trương Tinh Phong nên vào kết giới âm sát.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”...

Trong nháy mắt kết giới vỡ tan, thanh âm gào thét chói tai cùng với tiếng nổ khiến cho cả chiến trường trở nên hỗn loạn.

- Là người, tiểu tử, nhận lấy cái chết đi!

Ly Dực đột nhiên nhìn thấy Trương Tinh Phong, lập tức không thể khống chế được cơn giận của mình. Phẫn nộ khiến cho hắn điên cuồng, khiến cho cặp mắt của hắn chỉ lại một màu đỏ của máu, hắn chỉ còn biết giết, giết giết! Ly Dực thân hình chuyển động, lập tức xuất hiện bên cạnh Trương Tinh Phong. Nhưng lúc này Trương Tinh Phong cũng chợt xuất hiện sau hắn.

- Không có cánh, tốc độ của người đã không phải là vô địch nữa!

Trương Tinh Phong cười lạnh. Nếu như nói Ly Dực bình thường hẳn không có cách nào ngăn cản, vậy thì bây giờ hẳn ít nhất vẫn có thể miễn cưỡng theo kịp động tác của đối phương.

“A a a...” Ly Dực điên cuồng gào lên. Từ trước đến nay chưa từng có ai dám nói với hắn như thế. Tốc độ vẫn là cái mà hắn kiêu ngạo nhất, song hôm nay sự kiêu ngạo của hắn đã không còn cơ sở, bởi vì cánh bị thương tốc độ chậm đi rất nhiều.

- Tiểu tử, chẳng lẽ người cho rằng thú tộc Luyện Thể kỳ dễ đối phó như vậy sao? Ta sẽ cho người biết thế nào là Luyện Thể kỳ, Luyện Thể kỳ rốt cuộc đại biểu cho cái gì!

Ly Dực cười lạnh, thân hình của hắn bỗng nhiên lay động...

Trương Tinh Phong đột nhiên sửng người, vẻ mặt vô cùng khiếp sợ. Bởi vì trước mắt hắn, Ly Dực đã hoàn toàn khôi phục lại như cũ, ngay cả một chút vết thương cũng không có. Đôi cánh mỹ lệ lại xuất hiện, vô cùng hoàn mỹ.

“Cái này... cái này... cái này sao có thể? Công kích cường đại vừa rồi chẳng lẽ ngay cả một chút tác dụng cũng không có? Không thể nào, vừa rồi rõ ràng hắn còn đau đớn vì vết thương, nhất định là hắn đã dùng chướng nhãn pháp!” Trương Tinh Phong trong lòng đại loạn.

Tiểu long lại đột nhiên phá lên cười:

- Ly Dực, tên mao đầu người không ngờ lại dùng mật thuật này. Ha ha ha ha... Một chút khôi phục này ít nhất cũng phải hao phí của người vạn năm tu luyện rồi. Nguyên lai vết thương của người chỉ cần trăm năm là có thể khôi phục, không ngờ người lại làm như thế. Ha ha ha ha... Đúng thật là một tên ngu ngốc!

Tiểu long đắc ý cười lớn.

Bất quá Tiểu Long lại âm thầm truyền âm cho trương tinh phong: “Nhị ca, hắn vừa sử dụng chính là phương pháp tự mình hại mình. Mỗi một cao thủ Luyện Thể kỳ nguyên anh đều dung hợp cùng với thân thể, thân thể cũng có tính chất của nguyên anh, có thể dùng năng lượng của nguyên anh để ngưng tụ lại. Hiện tại hắn đã dùng rất nhiều lực lượng bốn nguyên của nguyên anh để tu bổ thân thể, độ ngưng kết và dung hợp với thân thể của nguyên anh đã

bị giảm xuống, công lực cũng chỉ còn khoảng tám phần so với trước mà thôi!”

Trương Tinh Phong trong lòng cười khỗ. Vừa rồi mặc dù năng lượng trong cơ thể Ly Dực cường đại, nhưng bởi vì tốc độ bị giảm sút, cho nên hắn vẫn còn có cơ hội. Nhưng mà bây giờ, tốc độ của Ly Dực một khi triển khai, hắn còn có biện pháp hay sao?

Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ lại vừa rồi khi sử dụng “Bát Bộ Thiên Long”, năng lượng cường đại của nó thậm chí đã khiến cho không gian bị phong tỏa.

“Đúng vậy, phong tỏa! Chỉ cần phong tỏa không gian, mặc kệ hắn có bao nhiêu tốc độ cũng không có tác dụng. Bất quá, vừa rồi một chiêu cuối cùng của Tiệt Sát Đao Quyết cũng không giết được hắn, bây giờ cho dù dùng lại có lẽ hiệu quả cũng không lớn.” Trương Tinh Phong vắt óc suy nghĩ.

- Tiểu tử, đi chết đi!

Ly Dực thân hình vừa động đã xuất hiện bên cạnh Trương Tinh Phong. Cặp ưng trao phát ra kim quang chói mắt công kích về phía đối phương.

Trương Tinh Phong lúc này thì vẫn đang tự hỏi làm thế nào để đối phó với Ly Dực. Đối mặt với công kích của đối phương, hắn vô ý thức liền tiện tay ngăn trở.

Trên người, trên chân, trên đùi, hoàn toàn được Nhu Kim bao bọc, hơn nữa thân thể còn vô cùng cường hãn, phòng ngự của Trương Tinh Phong tuyệt đối không phải Ly Dực có thể tưởng tượng được.

Ly Dực xuất ra một trảo, Trương Tinh Phong cũng tiện tay phát ra một cái “Phá Ngọc quyền”. Ly Dực đột nhiên bắn ra một cây vũ thứ phảng phất như ám khí, Trương Tinh Phong cũng tùy ý đem vô cực lực quán nhập vào găng tay mũi dù bắn ra...

Dưới sự vô ý thức, Trương Tinh Phong không ngờ lại dựa theo bản năng chống đỡ toàn bộ công kích của Ly Dực.

“Hừ hừ... Tên tiểu tử này tại sao lại cường hãn như vậy, dưới công kích của ta hắn lại chẳng hề có một vết thương? Chẳng lẽ thật sự phải xuất tuyệt chiêu hay sao?” Ly Dực trong lòng có chút ngập ngừng. Dù sao vừa rồi hắn

đã bị hủy đi vạn năm đạo hạnh, nếu như lại dùng tuyệt chiêu, phỏng chừng sẽ bị rơi xuống cảnh giới thấp nhất của Luyện Thể kỳ.

Đột nhiên, Ly Dực lại tình cảnh khi Trương Tinh Phong sử dụng Bát Bộ Thiên Long công kích hắn, trong lòng không khỏi run lên. Một đao đó có lẽ hắn đến chết cũng không thể nào quên được, đó là lần đầu tiên mà hắn đến gần với tử vong nhất.

- Phi Ưng Đoạt Hồn —— Vạn Tiễn Quy Tông!

Ly Dực bỗng nhiên ngâm lên.

Vô số vũ thứ trên người Ly Dực bắt đầu bắn ra, bao phủ khắp cả bầu trời. Vũ thứ này nhiều đến kinh người, có lẽ toàn bộ vũ thứ trên người của Ly Dực cũng không nhiều như vậy, nhưng hiện tại bộ lông của hắn lại không hề giảm bớt đi chút nào.

Bởi vì một chiêu này, Ly Dực chỉ dùng vạn năm đạo hạnh của hắn huyền hóa thành vô số vũ thứ, uy lực cường đại tuyệt đối vượt qua một kích toàn lực vừa rồi của Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong đột nhiên từ bên trong ý thức hải thanh tỉnh lại. Hắn nhìn vũ thứ đang bay ngập trời, chỉ mỉm cười: "Ta cuối cùng đã nghĩ ra rồi. Ly Dực, ta cũng muốn xem thử người rốt cuộc sẽ chết như thế nào."

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Hỏa Cực Bắc Đầu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Bầu trời phía trên đấu trường hoàn toàn hỗn loạn, khí lưu chung quanh cũng điên cuồng xẹt qua mỗi địa phương, lưu lại trên mặt đất từng vệt sâu.

Trương Tinh Phong nở một nụ cười khó hiểu, trong nháy mắt chung quanh Ly Dực đã xuất hiện tám thân ảnh của hắn.

Ly Dực lạnh lùng nhìn Trương Tinh Phong, âm hiểm cười:

- Tiểu tử, còn dùng một chiêu này sao? Lần này, ta sẽ không để cho người cơ hội công kích. Ta chỉ cần dựa vào tốc độ là hoàn toàn có thể rời khỏi trận pháp này, hơn nữa người cũng không có thực lực để ngăn cản!

Vũ thứ trên người Ly Dực đột nhiên bắt đầu gom lại...

Ly Dực trong lòng đặc ý. Hắn hiểu rõ một chiêu lúc trước của Trương Tinh Phong chính là dựa vào tám phân thân liên hợp công kích cho nên mới có uy lực cường đại như vậy. Nếu như Trương Tinh Phong dùng một phân thân để ngăn cản hắn, vậy thì trận pháp không công cũng sẽ tự phá. Cho dù phát động cũng sẽ không có được uy lực như lúc trước, bởi vì lực lượng đã không còn bình hành. Càng huống chi hắn còn có một “Vạn Tiền Quy Tông” vô cùng cường đại đã hao phí cả vạn năm đạo hạnh.

Lúc này, vô số vũ thứ đã bắt đầu dung hợp lại trên người Ly Dực...

Thân hình Ly Dực chợt lóe lên, dễ dàng xuyên qua tám người vây quanh.

Bản thể của Trương Tinh Phong cũng lóe lên, trong nháy mắt xuất hiện trước mặt Ly Dực.

Ly Dực đặc ý cười lớn:

- Tiểu tử, bây giờ để xem người còn biện pháp gì để đối phó với ta. Ha ha ha ha... Tên ngu ngốc, không ngờ lại đem một phân thân ra ngoài, vậy thì trận pháp của người làm sao có được sự cân bằng, công kích vừa rồi của người làm sao để hình thành. Ha ha ha ha...

Trương Tinh Phong chỉ cười lạnh, quang mang trong tay chợt lóe lên, xuất hiện liểu một thanh phi kiếm màu vàng. Phi kiếm này đúng là do Nhu Kim hóa thành.

- Chẳng lẽ người cho rằng trận pháp ngoại trừ bát quái thì không còn gì khác sao?

Trương Tinh Phong lạnh lùng cười. Bảy phân thân khác bỗng nhiên lập thành bắc đẩu trận pháp, trên tay mỗi người đồng thời xuất hiện một thanh tiên kiếm.

Thống nhất bảy thanh đỉnh cấp tiên kiếm, mỗi một phân thân công lực đều giống nhau, vũ khí giống nhau, động tác cũng giống nhau.

Bảy Trương Tinh Phong giơ kiếm lên cao khỏi đầu, đồng loạt ngâm lên:

- Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết —— Thiên Tuyền, Thiên Kì, Thiên Quyền, Ngọc Hành, Khai Dương, Dao Quang, Thiên Xu thất kiếm hợp nhất —— Kiếm Chi Yên Diệt!

Bảy phân thân đồng thời sử ra chiêu cuối cùng của Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết. Năm đó Trương Tinh Phong chỉ dựa vào hỗn độn lực để công kích, còn bây giờ bây giờ lại là vô cực lực, uy lực tăng lên gấp mấy chục lần.

Bảy thanh tiên kiếm phát ra ánh sáng chói lọi, mỗi một thanh đồng loạt hấp dẫn bảy đạo quang mang trên không trung, phảng phất như bảy thanh kiếm khổng lồ. Bảy thanh tiên kiếm đồng thời hấp dẫn bốn mươi chín đạo kiếm quang...

Hấp lực vô tận từ bên trong tiên kiếm phát ra, mỗi một phân thân đều cảm thấy một cỗ hấp lực cường đại, thậm chí vô cực lực trong cơ thể còn cảm ứng nguy cơ. Trương Tinh Phong thần niệm vừa động, trên tay bảy phân thân đều xuất hiện một viên nguyên thạch, lập tức bổ sung năng lượng... Bốn mươi chín đạo kiếm quang dựa theo quy luật huyền ảo xảo diệu bắt đầu chuyển động...

Bỗng nhiên, bảy mươi chín đạo kiếm quang đồng loạt bị hút vào bên trong tiên kiếm tương ứng. Bảy thanh kiếm tiên đều phát ra ánh sáng bảy màu rực rỡ...

Trương Tinh Phong hưng phấn cười. Hắn cảm nhận được mỗi một thanh tiên kiếm đều mang theo năng lượng cường đại kinh người, hoàn toàn vượt xa dự tính của hắn.

Ly Dực đột nhiên cảm thấy bất hảo, đang muốn ra tay...

Bản thể của Trương Tinh Phong chợt lóe lên, xuất hiện giữa bảy phân thân, cao giọng ngâm lên:

- Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận, thất kiếm quy nhất, trời rung đất chuyển!

Bỗng nhiên, bảy thanh tiên kiếm phát ra kiếm quang bảy màu đồng loạt vận chuyển dựa theo quỹ tích của Thất Tinh Bắc Đẩu Kiếm Trận...

Ly Dực hoảng sợ phát hiện thân hình của hắn đã hoàn toàn bị phong tỏa. Dựa vào không gian tập trung cường đại, hắn biết một chiêu này không hề kém hơn so với vừa rồi.

- Vạn Tiền Quy Tông —— Tông Chi Bốn Cực —— Vũ Thứ Chi Nguyên, hợp!

Ly Dực vẻ mặt dữ tợn, gầm lên.

Trên người Ly Dực bắt đầu phát ra quang hoa rực rỡ, toàn bộ vũ thứ của hắn đã hoàn toàn dung hợp thành một đạo ánh sáng phảng phất như một mũi tên.

Trương Tinh Phong tinh thần hoàn toàn tập trung. Hắn biết bây giờ đã đến thời điểm mấu chốt, tất cả lực lượng trong cơ thể đã hoàn toàn ngưng tụ lại nơi kim sắc trường kiếm trên tay, vô cực lực không ngừng tràn vào.

“Thiên đốt đi!” Trương Tinh Phong đột nhiên ngẩng đầu liên trời gầm lớn, thiên hỏa trên người bùng lên, theo tâm ý của hắn hoàn toàn tụ hợp lại trên kim sắc trường kiếm.

“Nén lại cho ta! Nén lại!” Trương Tinh Phong trong lòng gào lên. Thiên hỏa cường đại trong cơ thể bắt đầu dung hợp vào bên trong trường kiếm, dần dần đã xuất hiện thiên hỏa màu tím đậm.

“Cửu thiên Ngự Kiếm Quyết thức thứ chín —— Nguyên Thủy!” Trương Tinh Phong tại phạm nhân giới không có thực lực để xuất ra một chiêu này. Bây giờ cảnh giới của hắn đã được đề thăng, đương nhiên là muốn thí nghiệm một chiêu mạnh nhất này.

Thiên hỏa màu tím đậm đã bắt đầu bốc lên phía trên kim sắc trường kiếm. Trường kiếm không ngừng rung lên, giống như thoát khỏi sự khống chế của Trương Tinh Phong, bắt đầu vận chuyển dựa theo quỹ tích của kiếm quyết... Một tiếng kiếm ngân vang lên, kim sắc trường kiếm đột nhiên bắn thẳng lên không trung...

- Ly Dực, ta sẽ cho người thấy đâu mới là thực lực chân chính của ta!

Trương Tinh Phong cười lớn.

- Bắc đấu chi cực, thiên hỏa chi oai, Hỏa Cực Bắc Đấu —— Bát kiếm hợp nhất, sát!

Trương Tinh Phong thân hình bất động, liên tục phát ra tám thủ ấn quyết đánh lên phía trên trường kiếm. Kim sắc trường kiếm đột nhiên phát ra quang mang chói mắt.

Lấy Nhu Kim làm nền, lấy vô cực lực làm gốc, lấy thiên hỏa làm ngoại công nén ép lại bên trong kim sắc trường kiếm, mang theo khí thế bá đạo sát về hướng Ly Dực.

Bảy thanh tiên kiếm hình thành Bắc Đấu Thất Tinh Kiếm Trận đột nhiên bị kim sắc trường kiếm hấp dẫn, bắt đầu chuyển động xoay tròn chung quanh. Kim sắc trường kiếm là chính, bảy thanh tiên kiếm là phụ.

Tám kiếm hợp nhất!

Lấy kim sắc trường kiếm làm trung tâm, bảy thanh tiên kiếm dần dần thu hẹp lại, phảng phất hình thành một thanh kiếm khổng lồ. Giống như sự trừng phạt của trời đất, trực tiếp từ trên không trung chém về phía Ly Dực.

Ly Dực sắc mặt nghiêm trọng, hẳn cuối cùng cũng đã sử dụng tuyệt chiêu của mình:

- Vũ Thứ Chi nguyên, sát!

Vũ Thứ Chi Nguyên do Ly Dực hao phí vạn năm đạo hạnh hình thành lập tức bắn về phía kim sắc trường kiếm.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”...

Không gian lần thứ hai vỡ nát, những cây đại thụ và thực vật chung quanh đều lại hủy diệt. Một chiêu này của Trương Tinh Phong tuyệt đối không hề kém hơn so với một chiêu lúc trước đã thương Ly Dực.

Quan trọng nhất chính là chiêu lúc trước do tám kiếm hình thành bát quái, cho nên mới có uy lực như vậy. Còn lúc này, Trương Tinh Phong chỉ dùng bảy phân thân nhưng lực công kích không hề kém hơn.

Nói cách khác, công kích lần trước hoàn toàn là đạt đến trạng thái bình hành, còn lần này thì không phải.

Lúc này hạch tâm của công kích lại là do kim sắc trường kiếm do Nhu Kim hình thành.

Trương Tinh Phong rõ ràng chứng kiến bảy thanh đỉnh cấp tiên kiếm hình thành một quang quyển, va chạm mãnh liệt với “Vũ Thứ Chi Nguyên”, bị đánh tan ra. Đương nhiên, Vũ Thứ Chi Nguyên cũng bị hủy diệt.

“Ly Dực, lão gia hỏa người vận khí tốt thật! Vừa rồi may là hao phí vạn năm đạo hạnh sử ra Vũ Thứ Chi Nguyên, nếu không bảy kiếm của ta đã có thể lấy mạng của người rồi. Bất quá, hừ!” Trương Tinh Phong bỗng nhiên cười lạnh một tiếng.

Lúc này Ly Dực trong lòng cũng vô cùng kinh hãi. Hắn cảm nhận được rất rõ uy lực cường đại của bảy thanh tiên kiếm, lực công kích vượt qua cả một chiêu lúc trước, không ngờ lại có thể phá hủy cả Vũ Thứ Chi Nguyên của hắn. Bất quá Ly Dực cũng không hề hối hận, bởi vì nếu không sử dụng Vũ Thứ Chi Nguyên thì hắn đã mất mạng rồi.

Bảy kiếm, tại sao uy lực lại mạnh như vậy?

Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận chính là do bảy thanh tiên kiếm tạo thành. Mỗi một thanh đều thi triển chiêu cuối cùng của “Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Quyết”, dung hợp bảy đạo kiếm quang, hình thành một kiếm trận nhỏ. Bảy kiếm trận nhỏ lại tạo thành một kiếm trận lớn, uy lực của nó có thể tưởng tượng được.

Có điều, tên của chiêu thức này lại là “Hỏa Cực Bắc Đẩu”.

Cho nên, quan trọng nhất không phải là Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận, mà là thiên hỏa màu tím đậm bị vô cực lực quán nhập vào bên trong kim sắc trường kiếm.

Đây mới chính là một sát chiêu cuối cùng.

Ly Dực ngăn người nhìn kim sắc trường kiếm lao tới như một tia chớp, hắn hét lên một tiếng chói tai muốn ngăn cản lại. Nhưng tốc độ của trường

kiếm thật sự quá nhanh, hãn căn bản chưa kịp phòng ngự, thậm chí chưa kịp di động đã bị xuyên qua.

- A, đây là lửa gì, thú nguyên lực cũng không cản được! A, đây là thần khí, đây là thần khí... Cứu mạng!

Ly Dực chỉ kịp thét lên một tiếng, sau đó hãn đã không còn lên tiếng được nữa.

Trường kiếm do Nhu Kim dễ dàng đâm xuyên qua nguyên anh của Ly Dực. May mắn là Ly Dực vẫn còn chưa đạt đến Luyện Thể hậu kỳ, nếu không muốn xuyên thủng được nguyên anh của hãn khó khăn hơn rất nhiều.

Trương Tinh Phong mỉm cười đi đến bên cạnh Ly Dực, khẽ vung tay lên, một đoàn vô cực lực lập tức tiến vào bên trong cơ thể Ly Dực, bắt đầu dung hợp lại năng lượng nguyên anh đã tiêu tán.

Hãn muốn luyện hóa nguyên anh của Ly Dực.

Dùng phương pháp mà hầu như mỗi cao thủ của ma giới đều biết...

“Thôn phệ!”

- Tiểu long, mau đi! Một khi cái chết của Ly Dực bị phát hiện, thủ hạ hoặc là bằng hữu của hãn đến đây thì rất nguy hiểm. Chúng ta phải lập tức rời khỏi thú cốc!

Trương Tinh Phong bình tĩnh quay sang nói với bọn Tiêu Long.

Bọn Tiêu Long ở phía xa cùn ghiếu được, lập tức bắt đầu xuất phát đi đến cửa thú cốc.

*** **

Bên trong hẻm núi phía sau Phương Diễn sơn, Trương Tinh Phong đang bế quan tại nơi này, hấp thu nguyên anh của Ly Dực. Lúc này thân thể của hãn đã đạt đến một đẳng cấp rất cao, nhưng vô cực lực thì vẫn chỉ dừng lại ở cấp bậc Đại La Kim Tiên. Hiện tại hãn muốn một lần đem vô cực lực đột phá đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên.

Nửa năm sau.

Trương Tinh Phong xuất hiện bên cạnh hồ nước nhỏ, thích ý bắt đầu buông câu, trong miệng lầm bầm: “Lực lượng nguyên anh của Ly Dực này quả thật là cường hãn, không ngờ lại phải mất một thời gian dài mới có thể hấp thu hoàn toàn. Có điều cũng đáng giá, chỉ trong vòng gần nửa năm mà vô

cực lực của ta đã đạt đến thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên. Nếu như phối hợp với thân thể của ta, phỏng chừng có gấp lại Ly Dực cũng sẽ dễ dàng hơn rất nhiều.

Đột nhiên phía sau vang lên tiếng chân người. Trương Tinh Phong quay đầu nhìn lại, chỉ thấy Trọng Hoành đang đi đến.

Đầu óc kinh doanh của Trọng Hoành quả thật là không đơn giản, bây giờ sinh ý của Thiên Tâm Tông đã hoàn toàn do hắn điều hành. Ngoại trừ buôn bán tiên khí, Trọng Hoành còn nghĩ ra không ít sản nghiệp liên quan khác, khiến cho thực lực của Thiên Tâm Tông đích càng thêm lớn mạnh.

- Trọng Hoành, lần này chẳng lẽ lại có sinh ý gì mới sao?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Trọng Hoành lúc này trên mặt cũng hiện lên vẻ kích động, lập tức nói:

- Chân nhân đoán đúng rồi! Lần này tôi thật sự có một phương pháp vô cùng tốt, nếu như thực hiện thành công, phỏng chừng thực lực của Thiên Tâm Tông sẽ tăng lên gấp vài lần!

Trương Tinh Phong nghe được liền giật mình, nghi hoặc hỏi:

- Vài lần? Thật sự là vài lần?

Trước đây thì Trương Tinh Phong luôn xem nhẹ chuyện buôn bán, có điều từ sau khi chứng kiến quyền thế của bát đại gia tộc không hề kém hơn so với thất đại tông phái, hắn cũng hiểu được một chút, buôn bán có lẽ cũng có thể làm cho Thiên Tâm Tông phát triển.

Nhưng thực lực tăng lên đến vài lần quả thật là một việc rất khó tin, có điều hắn cũng tin tưởng Trọng Hoành sẽ không nói dối.

Quả nhiên, Trọng Hoành liền giải thích:

- Chân nhân còn không biết, bát đại gia tộc đều có một sinh ý, cũng là nguyên nhân khiến cho bát đại gia tộc hưng thịnh. Có thể nói, bát đại gia tộc chính là dựa vào sinh ý này cho nên mới có được quyền thế như vậy.

Trương Tinh Phong bắt đầu cảm thấy hứng thú. Nguyên nhân khiến cho bát đại gia tộc hưng thịnh! Chỉ nghe thôi đã cảm thấy cảm thấy khiếp sợ. Tám đại gia tộc đều kinh doanh sinh ý này, vậy rốt cuộc nó là cái gì?

- Mua bán ma tinh!

Trọng Hoành thản nhiên nói.

- Ma tinh tại tu chân giới có giá là một tiên tinh đổi hai ma tinh, chủ yếu là bởi vì ma tinh ở nơi này không có tác dụng. Còn tại Thiên Tiệm thành, giá cả lại là một tiên tinh đổi một ma tinh, hơn nữa còn thường xuyên có những thương nhân ma tộc trao đổi cùng người. Lợi nhuận của việc buôn bán này chính là một trăm phần trăm. Chỉ cần dùng một vạn tiên tinh để mua ma tinh, vậy thì từ Thiên Tiệm thành quay lại chính là mang theo hai vạn tiên tinh!

Trương Tinh Phong nghe được trong lòng kích động. Một trăm phần trăm! Chỉ cần xuất ra mười vạn tiên tinh, thì có thể lời được mười vạn tiên tinh. Đột nhiên, Trương Tinh Phong trong lòng máy động. Ma tinh tại tu chân giới giá rẻ như thế, vậy còn tiên tinh tại ma giới thì sao?

- Trọng Hoành, tiên tinh tại ma giới thì như thế nào? Người có biết không? Trương Tinh Phong cố gắng kìm nén kích động trong lòng. Hắn đã nghĩ đến đáp án, bởi vì hắn biết, những thương nhân của ma giới tại Thiên Tiệm thành chỉ dùng một tiên tinh để đổi lấy một ma tinh.

- Tiên tinh tại ma giới ngược lại là một ma tinh đổi hai tiên tinh!

Trọng Hoành trả lời.

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười, hắn biết mình đã có chuyện cần làm.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 15: Thiên Tâm Chi Lộ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Tại Tu chân giới một khối tiên tinh có thể đổi được hai khối ma tinh. Còn tại ma giới thì ngược lại, một khối ma tinh có thể đổi được hai khối tiên tinh. Tại nơi tiếp giáp của tiên ma hai giới lại là một tiên tinh đổi một ma tinh!” Trương Tinh Phong lúc này đã có chủ ý.

Bởi vì người của ma giới tại tiên giới không thể hấp thu ma sát khí, tương tự, tiên nhân tại Ma giới cũng vô pháp hấp thu tiên linh khí, cho nên nhân mã của hai bên đều không dám đến trận doanh của đối phương. Mà ma tinh chỉ có thể để người của ma giới sử dụng, còn tiên tinh chỉ có thể để người của tiên giới sử dụng, trừ khi là đẳng cấp năng lượng của người cao hơn cả ma nguyên lực lẫn tiên nguyên lực.

Có điều cũng không có mấy người có thể đến ma giới buôn bán, cho dù có đến được, tiên nguyên lực trên người cũng sẽ bị phát hiện, lập tức sẽ bị quần công. Thế nhưng Trương Tinh Phong thì lại có thể dùng vô cực lực để mô phỏng trạng thái tính chất của ma nguyên lực.

Cho nên... lợi nhuận cực lớn này, Trương Tinh Phong lại có thể kiếm được. Một khối tiên tinh, thông qua tu chân giới mua ma tinh, lại đến ma giới để đổi lấy tiên tinh. Như vậy có thể trở thành bốn khối tiên tinh, lợi nhuận cao gấp bốn lần. Một người luôn hi vọng tông phái mình cường đại như Trương Tinh Phong sao có thể cự tuyệt?

“Tử Hà cảnh, Phong Duyên môn, Minh Dương tông, thất đại tông phái các người thực chất là có thực lực lớn tại Tiên giới chống lưng, còn Thiên Tâm tông ta thì lại không có. Tiên tinh của ta cho dù nhiều, nhưng đến một ngày cũng sẽ tiêu hết. Nếu đã như vậy, ta cũng có một số chuyện ‘thiết yếu’ không thể không làm!” Trương Tinh Phong nhìn dòng sông đang chảy xiết phía trước, trong lòng nhiệt huyết dâng lên.

“Ta không tin Trương Tinh Phong ta không thể đưa Thiên Tâm tông trở thành đệ nhất tông tại Tu chân giới. Cái gì tam đại Tiên Đế, cái gì tứ đại tiên tông, rồi sẽ có một ngày, ta sẽ cho bọn họ biết Thiên Tâm tông ta mới chính là đệ nhất tông. Hừ, muốn tiên khí ta có tiên khí, muốn tiên tinh có tiên tinh, thiên hỏa chi thân của ta hôm nay cũng đã sớm hoàn toàn đạt đến cảnh giới màu tím đậm, chỉ cần đột phá, bất tử kim thân cũng không còn xa nữa. Chẳng lẽ Tiên Đế các người lại tới Tu chân giới? Đợi đến khi ta cường đại, khi các người có phản ứng thì cảnh giới của ta đã vượt xa hiện tại rồi. Đến lúc đó, sự tình và cục thế sẽ phải thay đổi!”

Quang mang trong mắt Trương Tinh Phong như hóa thành thực chất, trực tiếp xuyên vào giữa dòng sông đang chảy xiết, cắt đứt dòng chảy dài mấy trượng, nước từ thượng du không ngừng chảy xuống. Hai mắt của hắn chột nhăm lại, mục quang như thực chất cũng bất ngờ tiêu tán.

“Ầm!”

Dòng nước vạn cân ầm ầm đổ xuống, thanh âm vang vọng bên trong hẻm núi.

- Trọng Hoành, người đi gọi Tiểu Long đến đây. À... gọi cả ba huynh đệ diễm báo và A Giao đến luôn!

Trương Tinh Phong đột nhiên mở mắt ra, nhìn Trọng Hoành nói.

Trọng Hoành lập tức gật đầu, ngự không rời đi, trong lòng cực kỳ kinh thán: “Lão thiên, Tinh Phong chân nhân rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới nào rồi? Hiện tại công lực của ngài dường như đã đạt đến một mức mà ta không thể tưởng tượng được. Tuy tiên một ánh mắt không ngờ cũng có uy lực như vậy, cho dù là Đại La Kim Tiên có lẽ cũng phải xuất toàn lực mới làm được như vậy. Nhưng vừa rồi Tinh Phong chân nhân hiển nhiên vẫn còn chưa xuất toàn lực, chẳng lẽ ngài đã... đã đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên?” Trọng Hoành trong lòng chấn động, nhưng sau đó lại cảm thấy vui mừng: “Cũng tốt, chân nhân cường đại như vậy, con đường tu luyện của Trọng Hành ta sau này không phải càng thêm đơn giản sao?”

Trọng Hoành nở nụ cười, lập tức bay đến thông tri cho bọn Tiểu Long.

- Phong ca, lúc trước huynh đến thú cốc sao không dẫn muội theo? Vừa về đến nơi thì lại bế quan. Bây giờ huynh vừa xuất quan lại muốn đi sao?

Phong Ngữ Yên đang tưới nước cho những bông hoa trong vườn, vẻ mặt có chút u oán.

Trương Tinh Phong không xoay người lại, vẫn tiếp tục câu cá như cũ, bất đắc dĩ thở dài một hơi:

- Ngữ Yên, nàng nên biết bên trong thú cốc vô cùng nguy hiểm. Càng hưởng chi không phải là ta chỉ đi có một năm hay sao? Mặc dù ta có thể để nàng ở bên trong Long Linh không gian, nhưng để cho nàng cô độc một mình, ta sao có thể làm được?

Phong Ngữ Yên vứt thùng tưới trong tay xuống, đứng thẳng dậy nhìn Trương Tinh Phong, vẻ mặt có một chút ngượng ngùng:

- Cho dù như vậy, huynh cũng nên đem muội theo chứ! Được rồi, chuyện lúc trước không nói nữa. Vừa rồi muội đã nghe huynh và Trọng Hoành nói chuyện, lần này huynh nếu muốn đi thì nhất định phải mang muội theo!

Trương Tinh Phong sắc mặt chợt trở nên lạnh lẽo, xoay người nhìn Phong Ngữ Yên nói:

- Lần này ta không chỉ đến Thiên Tiệm mà còn phải đến ma giới. Nàng nói xem, một tu chân giả như nàng làm sao có thể sinh tồn ở nơi như vậy? Chẳng lẽ nàng cho rằng mình có thể khiến cho cao thủ Ma giới không phát hiện ra chân nguyên lực hay sao? Một khi đến ma giới, nếu như bị phát hiện chúng ta không phải là người của ma giới, nhất định sẽ bị quần công. Đến lúc đó, cho dù là Tiên Đế cũng vô pháp sống sót, ta làm sao bảo hộ được nàng? Mặc dù nàng có thể ở lại trong Long Linh không gian, nhưng ở ma giới thời gian dài như vậy, chẳng lẽ ta cứ một mực để cho nàng cô độc trong đó hay sao?

Trương Tinh Phong thần sắc nghiêm túc. Phong Ngữ Yên thì lại chăm chú nhìn biểu tình của hắn. Nghe được ngữ khí của hắn càng lúc càng trầm trọng, trong lòng nàng lại càng lúc càng vui vẻ.

- Được rồi, huynh không phải là nói sẽ đến Thiên Tiệm hay sao? Muội sẽ cùng huynh đến đó, đợi đến khi huynh đến ma giới, muội sẽ cùng với đám Trọng Hoành trở về. Đừng nói là huynh không để cho Trọng Hoành đi cùng đấy nhé!

Phong Ngữ Yên lộ ra bộ dạng “ta đã nhìn thấu mưu kế của huynh”.

Trương Tinh Phong tắc hòng, kinh ngạc nhìn Phong Ngữ Yên, cười nói:

- Ngữ Yên, ta thực sự không nhìn ra, một nữ nhân như nàng không ngờ có thể nhìn thấu kế hoạch của ta. Thật là không đơn giản, không đơn giản!

Phong Ngữ Yên được người yêu tán thưởng, trong lòng phi thường đắc ý:

- Đó là chuyện đương nhiên! Huynh còn không biết năm đó muội như thế nào đâu. Từ khi còn là một nữ hài tử vị thành niên muội đã một mình mở khách sạn, còn là ở nơi biên cương không có pháp chế quản lý gì, nếu như muội không có chút đầu óc thì có lẽ đã bị lũ ác ôn nuốt sạch gia sản rồi!

Trương Tinh Phong gật gật đầu. Hắn cũng hiểu được, một nữ hài tử có thể kinh doanh khách sạn tại một nơi hỗn loạn như vậy, nếu như không có chút kế mưu khăng định là không có khả năng. Bất quá hắn vẫn khó tin Phong Ngữ Yên có thể hoàn toàn nhìn thấu kế hoạch của mình, liền hỏi:

- Nàng thử nói xem, ta muốn làm cái gì tại biên giới?

Phong Ngữ Yên tự tin bước ra khỏi vườn hoa, nhẽ nhàng bước đến gần Trương Tinh Phong, cười duyên nói:

- Phong ca, huynh nghe cho rõ nhé!

Nói đoạn, nàng còn cố ý hăng giọng mấy cái, khiến cho Trương Tinh Phong cũng phải bật cười.

Phong Ngữ Yên nghiêm chỉnh nói:

- Phong ca, kế hoạch của huynh là đến Thiên Tiệm thành khoách trương thế lực của Thiên Tâm tông. Không chỉ là thế lực về kinh tế, còn có thế lực tại tiên giới.

Trương Tinh Phong trong lòng chấn động, trợn mắt nhìn Phong Ngữ Yên. Hắn quả thật không nghĩ tới Phong Ngữ Yên thoáng một cái đã nói ra được kế hoạch của mình. Nên biết rằng hắn cũng chỉ vừa mới quyết định lúc này mà thôi, thậm chí trong lòng hắn còn có chút bội phục chính mình, không ngờ Phong Ngữ Yên thoáng một cái đã nói ra hết.

Phong Ngữ Yên nhìn thấy vẻ mặt của Trương Tinh Phong, biết rằng mình đã nói đúng, liền mỉm cười tiếp tục nói:

- Thiên Tâm tông ta mặc dù đã có ảnh hưởng lớn tại tu chân giới, nhưng tại Tiên giới thì lại không hề có một chút thế lực. Thậm chí tiên giới căn bản không có tông phái gọi là Thiên Tâm tông. Thiên Tâm tông nếu như muốn

tiền xa, nếu như muốn bảo trì địa vị cường đại tại tu chân giới, nhất định không thể thiếu thể lực tại tiên giới. Còn như làm thế nào có được thể lực tại tiên giới, đây chính là vấn đề quan trọng nhất!

Phong Ngữ Yên đành đặc tiếp tục nói:

- Mà tại tu chân giới rất khó để phát triển thể lực tại Tiên giới. Bởi vì tại nơi này đã có thể lực của thất đại tông phái, cho nên chúng ta không thể lợi dụng của họ tại tiên giới, tối đa cũng chỉ là hữu hảo mà thôi. Đương nhiên, cho dù là duy trì hữu hảo, cũng là nhìn vào vị sư tôn “mạc tu hữu (1)” kia của huynh.

Vừa nói, Phong Ngữ Yên vừa liếc mắt đầy thâm ý nhìn Trương Tinh Phong.

(1) Mạc tu hữu (có lẽ có): Thời Tống Trung Quốc, gian thần Tần Cối vu cho Nhạc Phi là mưu phản. Hàn Thế Trung bất bình, bèn hỏi Tần Cối có căn cứ gì hay không. Tần Cối trả lời là “có lẽ có”. Về sau từ này dùng theo ý nghĩa bịa đặt không có căn cứ.

Trương Tinh Phong cũng có chút khó chịu, nhưng hiển nhiên là Phong Ngữ Yên nói rất đúng. Thất đại tông phái tôn kính với hãn như vậy, chính là nhìn vào vị sư tôn mà hãn cũng không biết. Đã có lúc hãn thậm chí còn suy nghĩ, nếu như người kia quả thật là sư tôn của hãn thì tốt biết mấy.

Phong Ngữ Yên tiếp tục nói:

- Bất kể là thế nào, dựa vào ảnh hưởng của một người thì không thể làm một tông phái cường đại vĩnh viễn. Thiên Tâm tông cũng không thể mãi mãi dựa vào vị sư tôn có lẽ có kia. Cho nên, Thiên Tâm tông nhất định phải tự mình có được thể lực cường đại, chỉ khi đó, Thiên Tâm tông mới có thể sinh tồn trong những tình huống hiểm ác. Đương nhiên, nếu như không có biện pháp từ tu chân giới tạo được thể lực tại tiên giới, vậy thì phải dựa vào Thiên Tiệm thành. Dù sao nơi đó cũng hoàn toàn tự do, do cộng đồng của ma giới và tiên giới cùng khống chế, ở đó có vô số trú địa của các thể lực cường đại tại tiên giới.

Nói đến đây, mọi chuyện đều đã rất rõ ràng.

Trương Tinh Phong đột nhiên hào khí dâng lên, cười lớn nói:

- Nàng nói rất đúng, chính là như vậy! Chỉ cần chính mình cường đại, chỉ cần Thiên Tâm tông cường đại đến mức độ có thể so sánh được với thất đại

thế lực tại tiên giới. Đến lúc đó, cho dù không có sức ảnh hưởng của vị sư tôn có lẽ có kia, Thiên Tâm tông ta cũng không phải lo lắng gì.

Phong Ngữ Yên kinh ngạc nhìn Trương Tinh Phong. Nàng cũng biết Trương Tinh Phong có mục tiêu rất lớn, muốn đưa Thiên Tâm tông đạt đến địa vị cực cao. Nhưng nàng quả thật không nghĩ tới, hẳn lại muốn đưa Thiên Tâm tông đạt đến mức độ có thể so sánh được với thất đại thế lực tại tiên giới. Thất đại thế lực tại tiên giới đều có hơn ức năm lịch sử, làm sao có thể nói đuổi kịp là đuổi kịp? Phong Ngữ Yên cho dù tin tưởng Trương Tinh Phong cũng có chút khó mà tán thành.

Trương Tinh Phong liếc mắt đã thấy được tâm lý của Phong Ngữ Yên, liền xoay người ngẩng đầu nhìn về phía vách núi dựng đứng, kiên định nói:

- Ngữ Yên, nàng nên biết một điều, mục tiêu thì phải cao xa, mục tiêu cao đạt kết quả vừa, mục tiêu vừa đạt kết quả thấp. Chỉ khi nào bản thân chúng ta không ngừng thúc đẩy chính mình, mới có thể đưa Thiên Tâm tông đạt đến địa vị cực cao. Huống hồ...

Trương Tinh Phong trên người đột nhiên tràn ngập tự tin.

- Huống hồ, mục tiêu mà ta nói không phải là không thể!

Trương Tinh Phong trên mặt mỉm cười thần bí.

Phong Ngữ Yên mê hoặc nhìn Trương Tinh Phong, nàng thực sự không biết sự tự tin của hắn từ đâu mà có.

Trương Tinh Phong ngạo nhiên nói:

- Ngữ Yên, nàng phải biết, Thiên Tâm tông ta hôm nay đã có năm ngàn nguyên thạch, cũng chính là thể thân thạch, hoàn toàn đủ cho đệ tử sử dụng trong cả ngàn năm. Sau một ngàn năm, thực lực của ta có lẽ đã đạt đến một tầng cao mới, đến lúc đó tranh đoạt thể thân thạch lại càng đơn giản. Còn có một điểm quan trọng nhất, cũng là điểm căn bản để ta tự tin Thiên Tâm tông có thể tồn tại ngang bằng với thất đại thế lực tại tiên giới, chính là trong tay ta có “Chú Thần Chân Giải”!

Trương Tinh Phong trên mặt nở một nụ cười tự tin. Phong Ngữ Yên nghe được cũng đã hiểu được một chút.

Trương Tinh Phong vẫn còn chìm đắm trong tưởng tượng:

- Khí đỉnh của ta hôm nay đã đạt đến cảnh giới màu tím, chỉ cần tiến thêm một bước là đạt đến màu đen. Chờ đến khi thiên hỏa của ta đạt đến mức độ huyền tạt thiên hỏa, đến lúc đó ta đã có thể luyện chế thần khí rồi. Ha ha ha ha... Đám gia hỏa tiên giới và ma giới đáng thương, năm xưa chỉ vì ‘thần hàng’ vạn năm một lần mà đại chiến. Mỗi lần thần hàng chỉ có khoảng mười kiện thần khí, sự hấp dẫn của nó h lẫn nàg cũng đã biết. Đợi đến khi có thể luyện chế thần khí, ta còn phải lo lắng cái gì? Chỉ dựa vào thần khí thôi cũng đã dễ dàng đưa Thiên Tâm tông trở thành một thế lực đỉnh cao. Bất đại luyện khí tông phái tại tiên giới chẳng qua chỉ là dựa vào luyện chế tiên khí đã đạt đến địa vị siêu nhiên. Thiên Tâm tông ta nếu như có thể luyện chế thần khí, hừ!

Trương Tinh Phong đã nghĩ đến tình hình khi đó.

Có điều h lẫn cũng biết được, đến lúc đó, làm thế nào để nắm chắc, làm thế nào để lợi dụng thần khí trong tay đến mức cao nhất, nhiều vấn đề đều phải suy tính cẩn thận. Bất quá, mục tiêu hiện tại của h lẫn là đưa Thiên Tâm tông trở thành một siêu đại tông phái, thuận tiện kiếm thêm một chút tiên tinh, chuẩn bị tất cả cho đệ tử của Thiên Tâm tông tu luyện sau này.

Phong Ngữ Yên đã hoàn toàn thông suốt, nghĩ đến con đường phát triển của Thiên Tâm tông sau này.

Trước tiên, Thiên Tâm tông phải trở thành siêu đại tông phái thứ tám tại Tu chân giới. Buôn bán ma tinh cũng phải làm cho tốt, quan hệ tốt với một số thế lực cơ bản tại Thiên Tiệm thành.

Thứ hai là thực lực bản thân của Trương Tinh Phong nhất định phải đạt đến một cảnh giới kinh người, ít nhất phải đạt đến bất tử kim thân, có thể phát ra huyền tạt thiên hỏa. Đồng thời khí đỉnh cũng phải đạt đến cảnh giới màu đen, có thể bắt đầu luyện chế thần khí.

Cuối cùng là phải có một số thế lực hữu hảo tại tiên giới. Sau đó dựa vào thực lực cường đại, bất tử kim thân tại tiên giới hầu như không hề có khắc tinh. Trương Tinh Phong lại dùng thần khí lưu chuyển bên trong các đại thế lực, như cá gặp nước cực kỳ đơn giản.

Đây là kế hoạch của Trương Tinh Phong.

Bất quá kế hoạch vĩnh viễn cũng không theo kịp biến hóa. Trương Tinh Phong làm sao biết được, kế hoạch của hắn từ lần đầu tiên đến tiên giới đã phá sản rồi? Có điều là phúc hay là họa thì vẫn còn chưa biết.

- Nhị ca, huynh gọi mấy huynh đệ chúng ta đến làm gì!

Tiểu Long từ xa đã kêu ầm lên. Sau lưng hắn là ba huynh đệ điểm báo và A Giao, bên cạnh là Trọng Hoàn vừa đi gọi bọn họ.

Trương Tinh Phong đợi bọn họ đến trước mặt, mới lên tiếng:

- Tiểu Long, lần này cần người cùng ta đến Thiên Tiệm thành một chuyến. A Giao và ba huynh đệ Điểm Phong tọa trấn ở đây. Bất kể bên ngoài như thế nào, Thiên Diễm tinh vĩnh viễn là nền tảng của Thiên Tâm tông ta, là căn bản của chúng ta. Nhớ kỹ, nơi này chỉ thuộc về Thiên Tâm tông!

Bọn Điểm Phong đều gật đầu.

Trong số bọn Tiểu Long, chỉ có Điểm Phong và Điểm Vũ là Trương Tinh Phong cảm thấy yên tâm, còn mấy kẻ còn lại đều là những đại hán thô lỗ.

Trương Tinh Phong trong lòng kích động: “Có lẽ lần này đến Thiên Tiệm và ma giới chính là bước ngoặt thực sự của Thiên Tâm tông ta!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 16: Tử Vực Chi Hành.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hương hoa bao phủ khắp chung quanh trúc ốc. Mặt nước hồ phía trước cũng cực kỳ bình lặng, một cánh chim lướt qua chỉ lưu lại vài gợn sóng lăn tăn sau đó liền biến mất. Có lẽ chỉ có dòng sông chảy xuyên qua phía trước hẻm núi là vĩnh viễn vội vã.

Trương Tinh Phong đang đứng bên bờ sông, lắc đầu thở dài: “Ai... Không suy nghĩ chu toàn, quả là không suy nghĩ chu toàn, chuyện mua ma tinh sao có thể đơn giản như tưởng tượng chứ? Bát đại thương nhân gia tộc tu chân giới hoàn toàn lũng đoạn thị trường buôn bán. Mặc dù sản lượng một năm của tu chân giới cũng chỉ gần ngàn khối ma tinh, bất quá bát đại gia tộc vẫn vững vàng phát triển, tích tiểu thành đại. Một gia tộc dựa vào ma tinh, một năm thu nhập cũng được gần trăm khối tiên tinh, vạn năm thu nhập cũng được trăm vạn khối, đương nhiên trừ đi trong lúc vận chuyển cũng còn lại không ít. Không hổ là căn bản phát triển của bát đại gia tộc!”

Trương Tinh Phong ban đầu để cho Trọng Hoành thu mua ma tinh tại tu chân giới, nhưng sau đó hắn phát hiện ra chuyện kinh doanh ma tinh hoàn toàn bị lũng đoạn. Huống hồ cho dù là không bị lũng đoạn, sản lượng không đủ một ngàn cũng không hấp dẫn được hắn. Cho nên hắn đã quyết định sử dụng ma tinh bên trong Thiên Vũ.

Số lượng ma tinh do mấy vị Ma Đế lưu lại số lượng phải hơn ba trăm vạn khối, các gia tộc khác tuyệt đối khó mà tưởng tượng được. Nhiều ma tinh như vậy, cho dù là tại Ma giới có lẽ cũng chỉ Ma Tôn hoặc là ma giới tam môn mới có thể có được.

“Đủ rồi, nhiều ma tinh như vậy là đủ rồi, cứ thu mua tại tu chân giới thì không biết phải chờ đến bao giờ!” Trương Tinh Phong chợt mỉm cười.

Ba ngày sau.

Trương Tinh Phong đem theo Tiểu Long, Trọng Hoành và Ngữ Yên, tổng cộng bốn người đi đến Tử Vực.

Đường đến Tử Vực xa xôi, nguy cơ bốn bề, nhưng trong mắt người có tinh diệp như Trương Tinh Phong thì không hề khó khăn một chút nào.

Bên trong tinh diệp, Trương Tinh Phong nhìn nhả hân thưởng vẻ đẹp của tinh không. Một tinh cầu ở phía xa nhanh chóng bị vượt qua. Trương Tinh Phong trong lòng thầm than, hẳn cũng biết tinh cầu lúc này cách xa bọn họ đến mức nào, lúc trước khi hắn đạt đến Hợp Thể kỳ đã từng bay từ một tinh cầu này đến một tinh cầu khác. Nên biết rằng hai tinh cầu mà hắn lựa chọn là gần nhau nhất, nhưng năm đó hắn cũng phải mất đến ba năm.

Từ đó trở đi, hắn biết rằng Tu chân giả căn bản không thể hành động trong vũ trụ. Hai tinh cầu cách xa một chút đã có thể khiến cho tu chân giả phải bay mất cả nghìn năm. Ngàn vạn lần đừng thấy tinh cầu ở ngay trước mắt mà tưởng rằng nó rất gần, khoảng cách gần như vậy cũng có thể khiến người phải bay mất mấy trăm năm cũng chưa đến được. Dù sao thì hiện tại Trương Tinh Phong cũng đã biết, cho dù là tiên nhân cũng chỉ dám tiến hành đại na di trong cùng một tinh vực. Nếu như cự li vượt qua một tinh vực, không có tinh diệp thì chỉ có cách tiến hành truyền tống qua từng tinh cầu một, mặc dù chậm nhưng ít nhất là cũng an toàn hơn một chút.

Có thể thấy được tốc độ hiện tại của tinh diệp nhanh đến thế nào, từng tinh cầu lần lượt bị vượt qua.

Phong Ngữ Yên nhìn tinh không huyền ảo bên ngoài, dựa vào người Trương Tinh Phong, si mê nói:

- Phong ca, lúc trước tại Minh vương triều muội thật sự chưa từng nghĩ tới có một ngày có thể phi hành giữa tinh không, cũng chưa từng nghĩ tới những ngôi sao mỹ lệ này nguyên lai lại là cả một tinh cầu to lớn...

Trương Tinh Phong nở một nụ cười triu mến, cũng với Phong Ngữ Yên quan sát không gian vũ trụ mỹ lệ. Hẳn cũng đã từng nghĩ thông qua tinh diệp để phát động đại na di tinh vực, có điều hiện tại hắn lại quyết định cứ chậm rãi phi hành. Tu chân không năm tháng, sao không lợi dụng thời gian này hưởng thụ cuộc sống tốt đẹp nhiều một chút?

Tiểu Long và Trọng Hoàn thì lại không có sở thích như hai người Trương Tinh Phong. Hai tên gia hỏa này lúc đầu còn đứng nhìn từng tinh cầu khác nhau tiến hành so sánh, không ngừng hò hét, nhưng sau mấy ngày cảm thấy nhàm chán liền bắt đầu tu luyện.

Ngày tháng cứ chậm rãi trôi qua như vậy.

Ba tháng sau.

Trương Tinh Phong đột nhiên phấn khởi đứng ở cửa sổ tinh diệp, mỉm cười nhìn một khối không gian hắc ám phẳng phất như thôn phệ tất cả.

Đây chính là Tử Vực.

Tử Vực sở dĩ được gọi là Tử Vực, là bởi vì xung quanh nó căn bản không có một tinh cầu nào, trung ương chỉ có một Thiên Tiệm thành, hơn nữa phạm vi của nó còn vô cùng rộng lớn.

Cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên tại Tử Vực cũng vô pháp xác định phương hướng, không có một vật gì để tham chiếu, chỉ có thể bay lung tung bên trong. Thế nhưng những Tử Vực thì lại vô cùng rộng lớn, sao có thể đơn thuần dựa vào thực lực của một người để bay ra? Có lẽ là Tiên Đế có thể làm được, nhưng cũng không ai dám chắc, dù sao thì Tiên Đế cũng sẽ không ngu ngốc tự mình thí nghiệm.

Huống hồ bên trong Tử Vực còn có “cổ thần cấm vực” càng thêm kinh khủng, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường tiến vào cũng chỉ có con đường chết. Mỗi một vạn năm “thần hàng” sẽ xuất hiện tại nơi này, đến lúc đó, các đại thế lực tiên ma hai giới cùng với vô số ẩn thế cao thủ đều sẽ xuất hiện, bởi vì sức hấp dẫn của thần khí thật sự quá lớn.

Một vạn năm mới xuất hiện khoảng mười kiện thần khí. Trong quá trình tiên ma hai giới chiến đấu với nhau, một số thần khí cũng bị hủy đi. Cộng thêm bị các đại tuyệt cảnh thôn phệ, cho nên thần khí luôn luôn cung không đủ cầu.

- Chân nhân, hiện tại phải cẩn thận, nếu không có thể gặp phải binh lính tuần tra của tiên ma hai giới. Nếu như bị bọn họ phát hiện thì sẽ không hay. Mấy trăm tiên nhân hoặc là mấy trăm cao thủ ma giới đồng thời công kích quả thật là phi thường đáng sợ!

Trọng Hoàn lập tức quay sang nói với Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Không cần lo lắng! Ta biết rõ những tiên nhân tuần tra, một tiểu đội mạnh nhất cũng chỉ là Đại La Kim Tiên, một đại đội hơn ngàn người mạnh nhất cũng chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên, có gì mà phải lo lắng?

Trước khi hấp thu nguyên anh của Ly Dực, Trương Tinh Phong đối phó với Cửu Thiên Huyền Tiên còn phải huy động thiên hỏa, lực lượng vẫn còn kém một chút. Hôm nay vô cực lực của hắn đã đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, hoàn toàn có thể dễ dàng tiêu diệt một Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường, thậm chí không cần phải dùng đến khí lực. Cho dù là Tiên Quân, Trương Tinh Phong nếu như liều mạng, cho dù không địch lại đối phương nhưng cũng có thể bảo trụ được tính mạng.

Có điều Trương Tinh Phong cũng biết, thú tộc và tiên nhân không giống nhau. Thú tộc là dựa vào lực lượng thân thể để công kích, cho dù thân thể cường hãn đến mấy thì lực công kích cũng không thể vượt qua được lực lượng của bản thân. Thế nhưng tiên nhân thì lại chủ yếu dựa vào pháp thuật và tiên khí để công kích, sử dụng năng lượng bản thân hấp dẫn lực lượng của thiên địa, lực lượng tự nhiên thậm chí gấp mấy chục lần bản thân. Đây là chỗ đáng sợ của tiên nhân và những cao thủ ma giới, cũng là nguyên nhân căn bản mà ma thú không thể so sánh được.

Trong thú tộc phỏng chừng chỉ có một số đỉnh cấp sinh vật có trí tuệ cao mới dùng pháp thuật để công kích, chẳng hạn như là thần thú. Có điều “nhân tài” như vậy thật sự là quá ít ỏi. Càng huống chi hầu như tất cả thần thú đều không ở tại tiên ma hai giới, Tiểu Long là một trường hợp hiếm hoi, tại tiên ma hai giới cũng chỉ có một mình hắn là thần thú.

Trương Tinh Phong vừa nói ra, mọi người đều cảm thấy yên tâm hơn rất nhiều, cùng với hắn tiến đến Thiên Tiệm thành. May mắn là bọn họ dựa vào tinh diệu cho nên có thể trực tiếp bay đến, nếu không thì tại tối tăm không hề có một tiêu ký nào như Tử Vực, làm sao có thể phân biệt được phương hướng?

Hôm nay, nhóm người Trương Tinh Phong cực kỳ hưng phấn, bởi vì sau một tuần bay trong Tử Vực bọn họ đã gần đến Thiên Tiệm thành.

“Oanh!”

Nhóm người Trương Tinh Phong chợt cảm thấy tình diệu chấn động. Trương Tinh Phong biến sắc nói:

- Có người công kích tình diệu. Các người ở đây, ta ra ngoài một chuyến!

Trương Tinh Phong không để ý đến đám người Ngữ Yên, trực tiếp thuận di đến phía trước tình diệu.

Phía trước có một đội ngũ ma giới đông đảo đang bay tới, ít nhất cũng phải hơn một ngàn người. Trương Tinh Phong biết rằng hôm nay đã gặp phải một đại đội, trong lòng cảm thấy bất đắc dĩ, có điều hắn cũng không dám nói gì. Nhiều cao thủ ma giới như vậy, nếu như bọn họ muốn thuận di thông qua tình diệu, chỉ cần bị đám cao thủ này công kích tập thể, địa điểm tình diệu đại na di sẽ xuất hiện phản ứng năng lượng kịch liệt, tình diệu đại na di thậm chí có thể bị không gian hỗn loạn xé vụn.

Vì vậy, hiện tại Trương Tinh Phong cho dù muốn chạy trốn phỏng chừng cũng không có cơ hội.

Cho nên cuối cùng hắn chỉ còn một cách, đó là giả mạo người của ma giới.

Trương Tinh Phong cũng biết địa vị của “Huyết Sát môn” tại ma giới, hơn nữa hắn còn có trấn môn chi bảo “Huyết Dục Giám Thần Chương”, mô phỏng đệ tử của Huyết Sát môn quả thật là dễ như trở bàn tay.

Một đại hán âm lãnh từ trong đại đội bước ra, nhìn Trương Tinh Phong quát lớn:

- Người làm gì vậy, sao lại có thể đi lại không kiêng nể gì trong Tử Vực như thế, chẳng lẽ người không biết quy củ hay sao?

“Quy củ?” Trương Tinh Phong ngẩn người, hắn thực sự chẳng biết gì về quy củ. Dù sao năm đó khi hắn cũng chỉ hỏi Minh Dương tông về vị trí của Thiên Tiệm thành mà thôi, ngoài ra hắn không hề hỏi gì khác. Minh Dương tông cũng không nói cho hắn biết chuyện làm thế nào để đến Tử Vực, dù sao thì bọn họ cũng không ngờ rằng hắn lại có tình diệu.

Trương Tinh Phong cũng biết, có thể mình trong lúc vô ý đã mạo phạm đến các cao thủ ma giới này.

- Các vị, tại hạ là đệ tử của Huyết Sát môn, hi vọng các vị nể mặt, sau này bỏ nhân nhất định sẽ cảm tạ!

Trương Tinh Phong mỉm cười. Nói đoạn, hất liền vung tay, một đạo xích huyết chi lực liền phát ra.

Một nam tử gầy gò đứng bên cạnh đại hán âm lãnh kinh ngạc hô lên:

- Xích huyết chi lực!

Xích huyết chi lực là giai đoạn thứ ba huyết sát chi lực, tượng trưng cho Ma Quân và Ma Hoàng, cũng tương đương với thực lực của Đại La Kim Tiên và Cửu Thiên Huyền Tiên. Nên biết rằng những binh lính tuần tra tại Tử Vực cũng chẳng phải là cao thủ gì, đội trưởng của một đại đội ngàn người bất quá cũng chỉ cỡ Cửu Thiên Huyền Tiên mà thôi.

Hiện tại Trương Tinh Phong đã đưa ra bằng chứng như vậy, những cao thủ ma giới này đều tin tưởng, chỉ có điều...

Tên đại hán âm lãnh dẫn đầu trên mặt hiện lên vẻ lạnh lẽo. Hất nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, trong mắt lộ ra một tia sát cơ.

Trương Tinh Phong làm sao biết được, ma giới và tiên giới không hề giống nhau. Các đại thế lực của tiên giới mặc dù tranh đấu, nhưng đều là âm thầm trong bóng tối, biểu hiện bên ngoài thì vẫn rất hòa bình. Nhưng tại ma giới thì lại không như vậy, các đại thế lực tại ma giới là trực tiếp khai chiến với nhau, không hề có chuyện nói năng khách sáo. Ta giết người, người giết ta là chuyện rất bình thường. Sự hỗn loạn tại ma giới tuyệt đối hẳn không thể nào tưởng tượng được.

Ma giới tam môn và ma giới nhị tôn, ngũ đại thế lực mỗi người chiếm cứ một phương. Không may là đại hán âm lãnh này chính là người của “Hắc Nhật môn”, cùng một phe cánh với “Tu La môn” trong Ma giới tam môn. “Tu La môn” và “Huyết Sát môn” hiện tại đang tranh đấu với nhau vô cùng kịch liệt, bây giờ gặp được đệ tử của Huyết Sát môn, hẳn sao lại không nghĩ đến việc giết người để kiếm chút công lao?

Trọng yếu nhất chính là đại hán âm lãnh này cũng không phải là người bình thường. Hắn chính là Hắc Yểm con trai độc nhất của Hắc Nhật lão tổ, cảnh giới đã đạt đến Ma Hoàng hậu kỳ, tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ.

Hắc Nhật lão tổ là một trong số ít cao thủ của ma giới đạt đến cảnh giới Ma Tôn, “Hắc Nhật môn” cũng vì có sự tồn tại của hắn mà cực kỳ kiêu ngạo.

Hắc Nhật lão tổ đối với con trai độc nhất của mình đương nhiên là thập phần yêu thương, đem cả kiện thần khí quan trọng nhất của mình là “Hắc Nhật thần giáp” cấp cho ái tử.

Mặc dù uy danh của “Hắc Nhật thần giáp” không được như đệ nhất phòng ngự thần khí “Trọng Huyền tạc”, nhưng ai dám nói “Trọng Huyền tạc” nhất định là mạnh hơn “Hắc Nhật thần giáp”?

Uy danh của “Trọng Huyền tạc” sở dĩ vang lừng là bởi vì Trọng Huyền Ma Đế năm đó thường xuyên dựa vào nó để bảo vệ tính mạng. Còn Hắc Nhật lão tổ đã đạt đến cảnh giới Ma Tôn, công lực kinh người, căn bản không cần sử dụng “Hắc Nhật thần giáp”, trừ phi là hãn buồn chán cùng với Ma Tôn khác quyết chiến. Cho nên uy danh của “Hắc Nhật thần giáp” không lớn. Có điều nó tốt xấu gì cũng là đỉnh cấp thần khí, làm sao có thể kém cỏi?

Có được “Hắc Nhật thần giáp” cũng tương đương với có được bất tử kim thân, vậy thì còn phải lo lắng cái gì? Nên biết rằng năm xưa chỉ có “Khai Thiên thần phủ” mới có thể chém vỡ được “Trọng Huyền tạc”, thiên hạ có được bao nhiêu thần khí đạt đến lực công kích như Khai Thiên thần phủ đây?

Cho nên, Hắc Yểm đã quyết định... giết chết Trương Tinh Phong.

- Tên gia hỏa người đã làm trái quy định. Không cần biết người có phải người của Huyết Sát môn hay không, tất cả đều giết không tha!

Hắc Yểm lãnh khốc nói.

Trương Tinh Phong nghe thấy liền ngẩn ra. Hắn nhìn sát cơ trong mắt của Hắc Yểm, biết rằng đại hán trước mặt đang muốn giết mình, không khỏi lắc đầu thở dài. Hắn vốn không muốn giết người, nhưng hiện tại lũ gia hỏa này không ngờ lại đối đãi với hắn như vậy, hắn còn có thể làm gì khác?

“Hôm nay vô cực lực trong cơ thể ta đã đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, không biết giết chết tên gia hỏa cũng đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên trước mặt phải cần bao nhiêu thời gian?” Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ.

Trình độ cường hãn của thân thể hắn trải nửa năm tu luyện, thiên hỏa màu tím đậm đã chiếm một phần năm toàn thân, tin tưởng trong vòng trăm năm,

thiên hỏa chi thân sẽ có thể hoàn toàn đạt đến màu tím đậm. Thân thể cường hãn như vậy, vô lực lực trong cơ thể cũng không kém, thần khí càng không thiếu, Trương Tinh Phong còn phải lo lắng gì? Không phải chỉ là một tên tiểu gia hỏa của Ma giới hay sao?

Trương Tinh Phong khẽ vung tay, tinh diệu theo tâm ý hần được thu vào bên trong Long Linh không gian. Hần cũng không muốn trong khi chiến đấu còn phải lo lắng cho mấy người Tiểu Long.

- Tên gia hỏa đen thui nhà người nếu như đã muốn chết, vậy thì đừng trách ta!

Trương Tinh Phong chợt quát lớn.

Hắc Yểm nghe được trong lòng đại nộ. Hần có được “Hắc Nhật thần giáp”, cho dù là nhân vật đẳng cấp Ma Đế hay Tiên Quân cũng không giết nổi hắn. Trừ khi là địch nhân cũng có đỉnh cấp công kích thần khí, hơn nữa thực lực bản thân còn phải mạnh hơn, mới có thể giết được hắn. Bằng không, làm sao có thể đối phó với thần giáp của hắn?

Hiện tại tên gia hỏa trước mặt chỉ mới phát ra xích huyết chi lực không ngờ lại dám kiêu ngạo như vậy, không giết hắn làm sao hả được cơn giận này? Hắc Yểm trong mắt hàn mang lóe lên.

- Tiểu tử Huyết Sát môn, không ngờ người lại kiêu ngạo như thế, vậy thì đừng trách ta. Hắc Nhật thần giáp, hiện!

Hắc Yểm bất kể là lúc nào cũng vẫn cẩn thận, nhanh chóng đem Hắc Nhật thần giáp xuất ra.

Trương Tinh Phong cặp mắt mở lớn, không khỏi giật mình: “Đỉnh cấp phòng ngự thần khí! Không hay, đâm đầu phải đá rồi!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 17: Phản Phệ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong lòng thầm than khổ, gặp ai không gặp lại gặp phải một tên biến thái. Sở hữu đỉnh cấp phòng ngự thần khí không phải là tương đương với bất tử kim thân hay sao?

Có điều hăn lại chợt mỉm cười: “Trong tay ta không phải cũng có ‘Trọng Huyền Tạm’ hay sao, có gì mà phải lo lắng. Huống hồ...”

Trương Tinh Phong nhìn Hắc Yểm, khí thế chiến đấu trên người bùng lên: “Huống hồ, ta đạt đến cảnh giới như hôm nay, muốn tìm được một đối thủ tương xứng cũng khó khăn. Bây giờ không phải là một cơ hội tốt hay sao?”

Trương Tinh Phong đột nhiên quát lớn một tiếng:

- Ném thử một quyền của ta!

Hữu quyền của hăn mang theo lực lượng hủy thiên diệt địa công kích về hướng Hắc Yểm. Quyền đầu đi được hơn nửa đường trong nháy mắt liền được găng tay màu vàng bap phủ. Toàn bộ Nhu Kim hoàn toàn tụ thành găng tay, vô cực lực mãnh liệt truyền vào, mũi nhọn phía trên bắt đầu lóe ra kim quang chói mắt...

- Ha ha ha ha... Đến rất hay, người cũng ném thử một quyền của ta!

Hắc Yểm trong lòng hưng phấn, đối thủ không ngờ lại lựa chọn cùng hăn. Đối với cận chiến hăn hoàn toàn không hề lo lắng, có ”Hắc Nhật thần giáp” cận chiến chỉ có thắng không thể bại. Hăn cũng cũng muốn biểu diễn một chút năng lực của mình.

Trương Tinh Phong cười lạnh. Hăn cũng biết, cho dù là kích quang do vô cực lực tụ tập thành tại mũi nhọn trên găng được đối mặt với đỉnh cấp thần khí cũng không có nhiều tác dụng, cho nên...

- Chết đi cho ta!

Trương Tinh Phong đem lực lượng cường đại trong cơ thể tụ tập lại trên hữu quyền, mạnh mẽ công kích vào quyền đầu của Hắc Yểm.

“Oanh!”

Hai người đồng thời lui lại mấy trăm thước, nhìn chăm chăm vào đối phương.

Tay phải của Hắc Yểm bỗng dưng lóe lên ánh sáng màu đen. Hắc Nhật thần giáp là đỉnh cấp thần khí, không chỉ đơn giản là phòng ngự thân thể, mà còn có thể phòng ngự tất cả bộ vị trên thân. Vừa rồi trong nháy mắt trên tay phải của hắn cũng xuất hiện một chiếc găng tay, cùng với Trương Tinh Phong bất phân thắng bại.

Trương Tinh Phong trong lòng kinh hãi: “Lão Thiên, đỉnh cấp thần khí này quả thật là biến thái. Ta đem Nhu Kim hoàn toàn tụ tập bên tay phải, vậy mà chỉ ngang bằng với một chiếc găng tay của hắn, cái này cũng được sao!” Có điều Trương Tinh Phong cũng không biết, lúc này Hắc Yểm trong lòng cũng thầm than khổ. Hắn cố gắng đem ngum máu tươi nơi yếu hầu nuốt lại vào trong bụng: “Cái tên biến thái này là ai, sao lại có lực lượng cường đại như vậy? Công kích vật lý mạnh mẽ như vậy, chẳng lẽ hắn cao thủ trong ma thú?”

Hắc Nhật thần giáp có thể phòng ngự năng lực công kích, tại phương diện phòng ngự công kích vật lý cũng không tệ. Có điều bất kể là thần giáp gì đều không thể phòng ngự hoàn toàn công kích vật lý, bởi vì mấy trăm ngàn cân lực lượng đánh vào, bên trong thần giáp cũng sẽ chịu áp lực.

Cũng giống như mặc vào người một kiện chiến giáp, sau đó để cho người khác dùng búa chém vào. Mặc dù phủ đầu không thể phá được chiến giáp, nhưng lực lượng truyền vào thì lại gây ra áp lực rất lớn.

Mặc dù Hắc Nhật thần giáp là đỉnh cấp thần khí, nhưng cũng không thể hoàn toàn triệt tiêu được lực lượng đánh vào phía trên, chỉ có thể làm suy giảm. Tuy nhiên cho dù có thể làm suy yếu gấp mười lần, mấy trăm vạn cân lực lượng ít nhất cũng phải còn hai ba chục vạn cân. Thân thể của Hắc Yểm không giống như thân thể Trương Tinh Phong, cũng không phải là thân thể của ma thú, ngay từ đầu hắn lại không đề phòng, cho nên không thể chống đỡ được thổ huyết ngay tại đương trường. Có điều tên gia hỏa này lại rất coi trọng sĩ diện, cố gắng nuốt lại vào trong bụng.

- Tốt, tốt, tốt!

Hắc Yểm liên tiếp khen ba tiếng, ánh mắt hiện lên vẻ tàn nhẫn, ma nguyên lực trong cơ thể lập tức hình thành một tầng bảo vệ bên ngoài thân, dùng để bảo vệ chính mình.

- Tiểu tử, đấu với ta vài hiệp nữa!

Hắc Yểm quát lớn, thân hình chợt nhoảnh lên lao về hướng Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong nở một nụ cười khinh miệt:

- Lại muốn cận chiến với ta sao? Ha ha ha ha...

Trương Tinh Phong lập tức phát động tốc độ kinh khủng, nháy mắt đã không còn thấy thân ảnh của hắn.

“Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!” “Oanh!”...

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã đánh mấy chục quyền vào người đối phương. Hắc Yểm ngay cả một chút biện pháp cũng không có, tức giận đến mức trên đầu cũng bốc lên khói xanh, quát lớn:

- Khốn kiếp, thật là tức chết! Tên tiểu tử nguời, ta muốn giết nguời, ta muốn giết nguời!

Bỗng nhiên, trên người Hắc Yểm bắt đầu phát ra sương mù màu đen, càng ngày càng đậm, càng ngày càng dày đặc...

Trương Tinh Phong thân hình chợt lóe lên, lập tức đã ở bên ngoài trăm thước. Hắn đưa mắt nhìn dương mù thần bí, chân mày khẽ nhíu lại. Hắn thật sự chưa từng gặp qua loại sương mù này. Rốt cuộc đây là cái gì, có công hiệu ra sao? Có điều hắn cũng không dám liều lĩnh xông vào bên trong.

Hắc Yểm ánh mắt nghiêm trọng, trong miệng lẩm nhẩm khẩu quyết:

- Hắc nhật chi động, vụ linh chi tập, mê vụ tiêu hồn, hắc nhật hủy cốt, tiêu hồn hủy cốt!

Sương mù màu đen trong nháy mắt bắt đầu bạo trướng, màu sắc càng lúc càng hiện rõ. Hắc Yểm toàn thân được bao phủ trong hắc vụ nở một nụ cười âm lãnh, hai tay khẽ động, một chuỗi sương mù màu đen lập tức bắn về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong thân hình vừa động, lập tức di chuyển đến một vị trí khác, cười lạnh nói:

- Dựa vào tốc độ của ta, cho dù hắc vụ của người lợi hại cũng không có công hiệu gì. Cho dù là Hắc Nhật thần giáp, ở trên người người cũng không phát huy được nhiều tác dụng. Tốt nhất là giao cho ta đi!

Trương Tinh Phong mỉm cười, trên tay phải đột nhiên xuất hiện một thanh chiến đao màu vàng.

- Hãy tiếp một chiêu của ta!

Trương Tinh Phong chợt quát lớn, khí thế trên người đột nhiên bộc phát. Khí tức máu tanh phảng phất như đến từ chiến trường cũng bắt đầu bao phủ quanh người hắn...

Trương Tinh Phong cầm ngang chiến đao, khẽ cúi đầu xuống, trầm giọng ngâm lên:

- Tiệt Sát Đao Quyết thức thứ hai — Huyết Phệ Thiên Lý!

Trương Tinh Phong đột nhiên ngẩng đầu lên, một luồng sát khí trong mắt bức thẳng về phía đối phương. Sát khí hùng hậu khiến cho Hắc Yểm trong lòng run lên. Chiến đao màu vàng dọc theo một quỹ tích kỳ dị, lướt qua không gian như một tia chớp, quang mang màu đỏ bắn thẳng vào Hắc Yểm. Hắc Yểm trợn trừng mắt: “Không phải vừa rồi là chiến đao màu vàng hay sao? Tại sao quang mang lại là màu đỏ?”

Bất quá hắn cũng không còn thời gian để suy nghĩ, bởi vì tia chớp màu đỏ đã đến bên người hắn.

“Oanh!”

Phảng phất như tiếng sấm vang, thân hình Hắc Yểm rung lên, nhưng vẫn không có vấn đề gì. Hắn đặc ý nhìn Trương Tinh Phong, kiêu ngạo nói:

- Hừ, bất kể là công kích gì, dưới đỉnh cấp phòng ngự thần khí của ta đều không có tác dụng. Trừ phi là người có thực lực của thần nhân, hoặc là sở hữu đỉnh cấp công kích thần khí. Ha ha ha ha ha... Hiển nhiên hai thứ đó người đều không có được.

Trương Tinh Phong trong lòng đang âm thầm tức giận. Đỉnh cấp phòng ngự thần khí này thật sự là quá lợi hại! Hiện tại nghe được lời nói của Hắc Yểm hắn đã hiểu rõ. Đỉnh cấp phòng ngự thần khí là tương đương với bất tử kim thân, cao thủ bình thường không thể nào giết chết được. Chỉ có thực lực

thần nhân, hoặc là dùng đỉnh cấp thần khí công kích cực mạnh mới có thể đột phá thần giáp bảo vệ.

Có điều, Trương Tinh Phong chợt mỉm cười nhìn Hắc Yểm, trong mắt hiện lên vẻ đùa cợt: “Không khéo chính là ta cũng đang có một kiện đỉnh cấp thần khí công kích điểm mạnh nhất, Xạ Nhật thần cung!”

Hắc Yểm lạnh lùng nhìn Trương Tinh Phong:

- Tiểu tử, cho người kiến thức mật học của Hắc Nhật tông ta. Hắc Nhật cấm kỹ thức thứ nhất — Hắc Nhật Sơ Hiện!

Nhất thời vô số sương mù màu đen chung quanh Hắc Yểm bắt đầu xoay chuyển, nhanh chóng tràn ra bốn phía, tốc độ cực nhanh gần như tiếp cận với tốc độ của ánh sáng. Trương Tinh Phong thậm chí còn chưa kịp phản ứng đã bị sương mù màu đen hoàn toàn bao phủ.

Trương Tinh Phong ngẩn người. Hắc căn bản không phát hiện ra đám sương mù màu đen này có công hiệu gì, trong lòng cảm thấy lo lắng. Thứ không biết mới là kinh khủng nhất!

Đột nhiên, Trương Tinh Phong nhìn thấy một viên cầu màu đen đang lơ lửng trước mặt, thầm nghĩ: “Chẳng lẽ đây chính là Hắc Nhật theo như lời hắc nói? Nhưng tại sao lại nhỏ như vậy?” Trương Tinh Phong trong lòng có chút cảm thấy không đúng.

“Quên đi, không cùng người lãng phí thời gian nữa!” Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, trên tay bỗng nhiên xuất hiện một thanh trường cung màu đen, đúng là đỉnh cấp công kích thần khí Xạ Nhật thần cung.

Cung thần nơi tay, Trương Tinh Phong lúc này khí thể bạo tăng, tin tưởng gấp trăm lần. Ngày đó khi hắc sử dụng thức thứ sáu của Xạ Nhật Thần Tiễn, lão gia hỏa Điền Nan căn bản là không hề có lực phản kích, chỉ có cách dùng ngọc phù bảo vệ tính mạng do Tử Vi đại đế ban cho mới giữ được tính mạng. Cho dù là Tiên Đế, năm đó khi luyện chế ngọc phù bảo vệ tính mạng cũng phải dùng hết lực lượng. Mỗi một tấm đều tương đương với toàn lực phòng ngự của Tiên Đế, cực kỳ lợi hại.

Trong lúc Trương Tinh Phong đang tràn đầy tự tin, đột nhiên tình thế đại biến. Tiểu cầu màu đen trước mặt hắc đột nhiên phát ra quang mang màu

đen như muốn thôn phệ tất cả, hấp dẫn vô số sương mù màu đen chung quanh.

Tất cả sương mù nhất thời đều lấy tiểu cầu màu đen làm trung tâm, bắt đầu tụ tập lại. Tiểu cầu này lại vừa vùn ở ngay bên người Trương Tinh Phong, cho nên tất cả sương mù màu đen cũng bắt đầu tụ tập về phía hắn.

Rất nhanh, Trương Tinh Phong đã bị vô số sương mù màu đen hoàn toàn bao phủ, giống như bị nhốt trong một quả trứng. Đoàn khí màu đen phảng phất như biến thành thực chất, khiến cho hắn cảm thấy cử động cũng khó khăn.

- Ha ha ha ha... Tiểu tử Huyết sát môn, đã biết sự lợi hại của Hắc Nhật môn ta chưa? Có điều đây mới chỉ là màn mở đầu thôi, trò vui còn ở phía sau. Ha ha ha ha...

Hắc Yểm đắc ý cười lớn. Bỗng nhiên vẻ tươi cười trên mặt hắn thu lại, nhìn chăm chăm vào Trương Tinh Phong, lạnh giọng nói:

- Hắc Nhật cấm kỹ thức thứ hai— Quang Mang Tứ Xạ!

Bỗng nhiên, Trương Tinh Phong cảm thấy tiểu cầu màu đen trước mắt bắt đầu rung lên. Lực lượng cường đại bên trong như muốn thoát khỏi trói buộc, cũng bắt đầu rung lên.....

“Không lãng phí thời gian với tên gia hỏa người nữa!” Trương Tinh Phong cũng biết sự lợi hại của một chiêu này, Nhu Kim lập tức hóa thành chiến giáp bao phủ toàn thân, đồng thời Xạ Nhật thần cung cũng xuất hiện tại hai tay.

“Ti ti... ti ti...” Chỉ thấy tiểu cầu màu đen phảng phất như mặt trời, không ngừng bắn ra quang mang màu đen về bốn hướng. Uy lực cường đại của nó ngay cả thân thể của Trương Tinh Phong cũng không dám tùy tiện ngăn cản. May mắn là có Nhu Kim, nếu không thân thể của hắn chắc chắn sẽ bị bắn thành cái rở.

- Không hổ là quang mang tứ xạ! Có điều, tiểu tử người cũng nên nếm thử của ta một tiễn. Xạ Nhật Thần Tiễn thức thứ sáu — Lam Hỏa Phệ!

Trương Tinh Phong lạnh giọng quát lớn.

Xạ Nhật thần cung chợt lóe lên ánh sáng. Một đạo hỏa diễm màu lam phảng phất như tia chớp, trong nháy mắt xuyên qua không gian đến bên cạnh Hắc

Yểm.

“Huyền tạt thiên hỏa!” Hắc Yểm mở to mắt, khó tin nhìn ngọn lửa màu lam rực rỡ.

Lần trước vô cực lực trong cơ thể của Trương Tinh Phong chỉ mới là cảnh giới Đại La Kim Tiên, cho nên dùng một chiêu này mới sinh ra phản phệ. Có điều bởi vì thân thể của hắn cường hãn cho nên vẫn có thể chịu đựng được. Hiện tại vô cực lực trong cơ thể của hắn đã đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, phát động một chiêu này là cực kỳ dễ dàng. Càng khiến cho hắn hưng phấn chính là phát động một chiêu này căn bản là không cần bao nhiêu vô cực lực.

Bắn ra huyền tạt thiên hỏa, hầu như đều do Thần Hỏa tinh hạch tự động hấp dẫn lực lượng không gian, còn vô cực lực chỉ là một vật dẫn. Đối với Trương Tinh Phong mà nói, tiêu hao một chút vô cực lực căn bản là không hề ảnh hưởng, hắn thậm chí có thể liên tục bắn ra thần tiễn.

“Không hổ là đỉnh cấp thần khí, phát động công kích cường đại như vậy lại không hao tổn bao nhiêu lực lượng!” Trương Tinh Phong mừng rỡ, tùy ý đưa mắt nhìn Hắc Yểm.

Hắc Yểm lúc này đã giận dữ, không ngừng gầm lên.

- Làm sao có thể! Người chỉ là một đệ tử của Huyết Sát môn, cao lắm chỉ là cảnh giới Ma Hoàng (tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên), làm sao có thể phát ra huyền tạt thiên hỏa?

Hắc Yểm quả thật rất khó tiếp nhận chuyện này.

Có điều hắn bỗng nhiên lại đắc ý cười lớn:

- Ha ha ha ha... Mặc dù huyền tạt thiên hỏa rất lợi hại, nhưng Hắc Nhật thần giáp của ta còn lợi hại hơn. Huyền tạt thiên hỏa của người căn bản là không thể đả thương ta được.

Hiển nhiên, huyền tạt thiên hỏa mặc dù đang thiêu đốt bên người Hắc Yểm, nhưng Hắc Nhật thần giáp vẫn có thể ngăn cản được.

Trương Tinh Phong cặp mắt mở lớn, nhưng sau đó lại chột hiều ra: “Bất tử kim thân hoàn toàn có thể chống đỡ được huyền tạt thiên hỏa, đỉnh cấp phòng ngự thần khí này đương nhiên cũng có thể. Bất quá... Ta vẫn còn một tuyệt chiêu!”

Trương Tinh Phong tin tưởng dựa vào thân thể cường hãn của mình, cho dù bị phản phê cũng tuyệt đối có thể chịu đựng được. Huống hồ nhìn thấy thức thứ sáu lợi hại như vậy, hắn cũng muốn xem thử thức tiếp theo sẽ như thế nào.

- Xạ Nhật Thần Tiến thức thứ bảy — Tử U Minh!

Trương Tinh Phong ngâm lên một tiếng. Xạ Nhật thần cung phát ra ánh sáng rực rỡ, phảng phất như mặt trời chói mắt, nhưng sau đó lại bỗng nhiên biến mất.

Phảng phất như đến từ cửu u, ánh sáng màu tím lạnh lẽo chợt lóe lên.

Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy một cỗ hỗn loạn dâng lên từ đáy lòng, bắt đầu tràn ngập toàn thân, phảng phất như biến động điên cuồng căn xé bên trong cơ thể của hắn...

“Là phản phê, nhưng tại sao lại mạnh đến như vậy?” Trương Tinh Phong trong đầu chỉ kịp xuất hiện một ý niệm này, sau đó không còn suy nghĩ được nữa. Toàn bộ tinh thần của hắn đều tập trung kháng cự với vô cực lực đang hỗn loạn bên trong cơ thể.

Căn bản không có tâm tư để áp bức, máu tươi phảng phất như nước trà không đáng giá từ trong miệng phun ra, vô cực lực trong cơ thể vẫn như trước điên cuồng sôi sục.

“Xem ra thân thể của ta vẫn còn chưa đủ cường hãn. Thức thứ bảy này phản phê so với thức sáu thức ít nhất phải mạnh hơn gấp mười lần!” Trương Tinh Phong trong lòng cười khổ, lại phun ra một ngụm máu tươi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 18: Hắc Nhật Lão Tổ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tử U Minh, thức thứ bảy của Xạ Nhật Thần Tiên, là ngọn lửa thuộc về cực âm, uy lực so với huyền tậ thiên hỏa còn cao hơn một cấp bậc. Tại tu chân giới phỏng chừng cũng chỉ có Thần Hỏa Tinh Hạch mới có thể dẫn phát được. Uy lực của nó thậm chí có thể làm trọng thương bất tử kim thân.

Hắc Yểm chỉ cảm thấy quang mang màu tím chợt lóe lên, sau đó liền biến mất không thấy nữa. Trong nháy mắt hắc cảm giác được một trận đau rất truyền đến từ trên mặt, cho dù là Hắc Nhật thần giáp cũng chỉ có thể ngăn cản được một hồi.

Một cơn đau tựa như kim châm phát ra từ tận trong sâu thẳm linh hồn phảng phất như biến động bao trùm lấy hắc. Trong nháy mắt, Hắc Yểm đã không còn suy nghĩ được gì.

Hắc Yểm công lực không cao, sử dụng đỉnh cấp thần khí cũng chỉ phát huy được một nửa uy lực vốn có của nó. Còn Trương Tinh Phong lại mạo hiểm chịu đựng phản phệ, vượt cấp sử dụng đệ thất thức, uy lực cường đại đã vượt quá sức chịu đựng của Hắc Nhật thần giáp. Dù sao thì Xạ Nhật thần cung cũng là đỉnh cấp thần khí, quan trọng nhất chính là nó còn là thần khí công kích điểm cực mạnh.

Mặc dù vô cực lực trong cơ thể đang hỗn loạn, nhưng Trương Tinh Phong vẫn lưu ý đến tình huống của Hắc Yểm. Chỉ thấy quang mang màu tím chợt lóe lên, đầu của Hắc Yểm liền nổ tung, ngay cả nguyên anh cũng không thể thoát ra được.

Trương Tinh Phong bất chấp vô cực lực trong cơ thể, lập tức triển khai tốc độ đi đến bên cạnh Hắc Yểm, đem thân thể của hắc thu vào bên trong Long Linh không gian.

Thân hình của hắc liên tục lóe lên, bỗng nhiên biến mất không còn thấy nữa.

Mông Du, sư huynh của Hắc Yểm, cũng là thủ hạ mà Hắc Nhật ra lệnh đi theo Hắc Yểm. Hắc biết sư đệ của mình có đỉnh cấp thần khí, cho nên không hề lo lắng, cũng không ra lệnh cho những tiên khác công kích mà chỉ đứng một bên thưởng thức. Quá trình chiến đấu cũng như hắc tưởng tượng, công kích của đối thủ dưới Hắc Nhật thần giáp căn bản không hề có tác dụng gì.

“Ai, nếu như cha ta cũng là một cao thủ cấp Ma Tôn thì tốt biết mấy! Nếu không chỉ bằng vào công lực của tên tiểu tử Hắc Yểm này làm sao có thể sở hữu đỉnh cấp thần khí!” Mông Du trong lòng vô cùng đố kỵ, nhưng trước mặt Hắc Yểm thì hắc vẫn tỏ ra lễ độ cung kính. Dù sao thì sự cường chiêu của Hắc Nhật lão tổ đối với Hắc Yểm cả ma giới này đều biết.

Khi hắc vụ bắt đầu xuất hiện, Mông Du sắc mặt cũng phát lạnh. Đây là cấm kỹ của Hắc Nhật tông, hắc cho đến bây giờ cũng chưa được truyền thụ.

Qua một lúc lâu sau, sương mù màu đen đột nhiên biến mất. Khi Mông Du đưa mắt nhìn lại thì đã không còn thấy thân ảnh của Hắc Yểm và Trương Tinh Phong.

Mông du giật mình, trong lòng hoảng hốt: “Chuyện gì xảy ra, rốt cuộc làm sao vậy, Hắc Yểm tại sao không còn thấy nữa? Hắc không phải có đỉnh cấp phòng ngự thần khí hay sao, tại sao lại không thấy? Chẳng lẽ... Không, không thể, Hắc Yểm nhất định sẽ không chết, nhất định sẽ không chết!” Mông Du trong lòng đã hoàn toàn rối loạn. Hắc biết nếu như Hắc Yểm xảy ra chuyện không may, hắc nhất định sẽ bị Hắc Nhật lão tổ nổi điên xé thành từng mảnh nhỏ.

- Bọn gia hỏa các người, tìm cho ta, mau tìm cho ta, tìm chung quanh cho ta! Nhất định phải tìm được đại đội trưởng, nhanh lên một chút!

Mông Du quay sang những cao thủ ma giới chung quanh quát lớn.

Nhưng việc này có thể trách ai? Sương mù màu đen vừa rồi đã hoàn toàn ngăn cản tất cả. Những cao thủ ma giới này mạnh nhất cũng chỉ là Ma Vương (tương đương với Đại La Kim Tiên), làm sao có thể phát hiện tình huống bên trong?

Tử Vực mệnh mông, nếu như Trương Tinh Phong muốn trốn, những cao thủ ma giới này làm sao có thể tìm được?

Ma giới, bên trong Hắc Nhật tông.

Trên một chiếc ghế dựa, một trung niên nhân đang nằm nhắm mắt dưỡng thần, hàng lông mày rậm rạp phảng phất như đao phong biểu hiện bá khí của hắn. Từng luồng hắc khí nhàn nhạt tùy ý từ trong thân thể hắn tản ra, lại một bộ phận hắc khí bị hút vào bên trong cơ thể, cứ như vậy tuần hoàn.

Đột nhiên, cặp mắt của trung niên nhân chợt mở lớn. Quang mang màu đen trong mắt trực tiếp phát ra ngoài, xuyên qua cả nóc nhà.

Trung niên nhân thân hình chợt lóe lên, lập tức hư không tiêu thất trên chiếc ghế.

Bên trong mật thất của Hắc Nhật tông.

Mật thất này là nơi đặt nguyên châu của tất cả hạch tâm đệ tử, mỗi khi một đệ tử chết đi, nguyên châu tương ứng cũng sẽ lập tức vỡ vụn.

Một trung niên nhân bỗng nhiên xuất hiện tại mật thất, ánh mắt nhìn chăm chăm vào viên nguyên châu đặt cao nhất trong mấy vạn nguyên châu.

- Con ta, con của ta!

Trung niên nhân nhìn nguyên châu đã vỡ vụn, kêu lên thảm thiết. Hắn nhớ lại bộ dạng đáng yêu của Hắc Yểm khi còn nhỏ, trong lòng bỗng nhiên cảm thấy đau đớn.

Trung niên nhân đột nhiên ngửa mặt lên trời gầm lên:

- Bất kể là ai, ta nhất định sẽ giết người, khiến cho người vĩnh viễn không được siêu sinh, đem thân thể của người lãng trì...

Khí lưu màu đen trên người hắn đột nhiên bùng lên...

Trung niên nhân này đúng là một trong những tuyệt đại cao thủ ma giới, cùng một cấp bậc với tam đại Tiên Đế, Ma Tôn Hắc Nhật lão tổ.

Hắc Nhật lão tổ sắc mặt âm trầm từ trong người lấy ra một ngọc giản, đột nhiên trong nháy mắt bóp nát.

Hắc Nhật chí cao triệu tập lệnh!

Trên một tinh cầu tại ma giới.

Lúc này có mấy chục cao thủ ma giới đang chém giết lẫn nhau, hiển nhiên là trận doanh của hai bên. Đột nhiên một nhân vật đầu lĩnh hét lớn:

- Dừng tay, Hắc Nhật chí cao triệu tập lệnh!

Một đầu lĩnh của phe đối diện cũng lập tức quát lên:

- Mọi người dừng tay, để cho bọn họ đi!

Một nam tử phía sau hần không cam lòng hỏi:

- Sư bá, sao lại có thể dễ dàng để cho bọn họ đi như vậy? Cái gì là Hắc Nhật chí cao triệu tập lệnh, liên quan gì đến chúng ta?

Tên đầu lĩnh quay về sư diệt của mình lãnh khốc nói:

- Chẳng lẽ ngươi muốn sau này Hắc Nhật tông và chúng ta không chết không thôi hay sao? Chẳng lẽ ngươi muốn Hắc Nhật lão tổ hủy diệt bốn tông hay sao? Hắc Nhật chí cao triệu tập lệnh, trong lịch sử của Hắc Nhật tông cũng chỉ xuất hiện hai lần. Lần này lại xuất hiện xem ra là sắp có một phen mưa máu gió tanh. Chúng ta ngàn vạn lần đừng dây vào, Hắc Nhật lão tổ nếu như nổi giận, tên tiểu tử ngươi không thể tưởng tượng được đâu!

Mà những đệ tử của Hắc Nhật tông cũng không còn quan tâm đến bất cứ cái gì, đều liều mạng chạy về hướng Hắc Nhật tông.

Bên trong Thiên Tiệm thành.

Tổng quản của cao thủ ma giới tại Thiên Tiệm thành, Âm Duyệt Ma Đế lúc này đang ngơ ngác: “Hắc Nhật chí cao triệu tập lệnh, Hắc Nhật lão tổ này rốt cuộc muốn làm gì?”

Nhưng bất chợt hần quay về những đệ tử Hắc Nhật tông trước mặt nói:

- Được rồi, tất cả đệ tử của Hắc Nhật tông đều có thể rời đi. Nhưng có thể nói cho ta biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không?

Mông Du lạnh lùng nhìn thoáng qua Âm Duyệt Ma Đế, băng lãnh nói:

- Sư đệ ta Hắc Yểm bị người khác giết chết tại Tử Vực. Hừ, ma giới tổng quản tại Thiên Tiệm thành như ngươi cũng không tránh khỏi trách nhiệm đâu!

Mông Du cũng hiểu được, Hắc Yểm vừa biến mất, lập tức đã xuất hiện Hắc Nhật chí cao triệu tập lệnh, nhất định là Hắc Yểm đã chết. Lúc này trong lòng hần vô cùng lạnh lẽo, hần biết mình có lẽ đã không còn hy vọng sống. Lúc đầu Hắc Nhật lão tổ bảo hần đi theo chính là để chiếu cố, ngăn cản những nguy hiểm phát sinh.

Âm Duyệt Ma Đế trong lòng run lên: “Cái gì! Tên tiểu tử Hắc Yểm bá đạo kia đã chết! Làm sao có thể, hần không phải là có Hắc Nhật thần giáp hay sao? Ai có thể giết được hần? Không tốt, việc này sẽ phiền toái đây! Một

ngàn năm nay là ‘Âm Sát môn’ ta quản lý chúng ma giới tại Thiên Tiệm thành, bây giờ xảy ra chuyện như vậy, Hắc Nhật lão tổ nhất định sẽ nổi điên tìm Âm Sát môn gây phiền toái. Mặc dù Âm Sát môn ta cũng không sợ hấn, nhưng dù sao cũng phải cẩn thận, hay là truyền tin về tông phái trước đã!”

Âm Duyệt Ma Đế là đệ tử của “Âm Sát môn”, một trong ma giới tam môn. Âm Sát môn đương nhiên sẽ không e ngại Hắc Nhật tông, chỉ là bản thân Hắc Nhật lão tổ thì lại vô cùng lợi hại, là cao thủ cấp Ma Tôn. Cả Âm Sát môn may ra cũng chỉ có lão bất tử lánh đời đã sống hơn mấy ngàn vạn năm mới có thể đối phó.

Trương Tinh Phong làm sao biết hấn người mà hấn giết lại có địa vị cao đến như vậy? Bất quá nếu cho hấn lựa chọn một lần nữa, phỏng chừng hấn cũng sẽ ra tay. Dù sao thì Hắc Yểm cũng có đỉnh cấp phòng ngự thần khí.

Trương Tinh Phong dùng “ẩn thân quyết”, lại bố trí trận pháp chung quanh, ngay tại Tử Vực bắt đầu khôi phục. Tử Vực vô cùng vô tận, một người ẩn thân ở bên trong, hơn nữa còn dùng vô cực lực cao hơn một cấp so với ma nguyên lực, những cao thủ ma giới làm sao tìm được?

Một tháng sau, Trương Tinh Phong giải trừ “ẩn thân quyết”, tiện tay đem tinh diệp từ bên trong Long Linh không gian lấy ra, bọn Tiểu Long cũng theo đó ra ngoài.

Trong lúc trị liệu thương thể trong cơ thể, Trương Tinh Phong đã truyền lời để cho bọn họ yên tâm, nếu không thì bọn Tiểu Long và Ngữ Yên vẫn còn lo lắng.

- Tiểu long, kiện chiến giáp này thuộc về ngươi. Còn có, tiểu tử ngươi nhất định phải dùng long giáp trời sinh dung hợp với Hắc Nhật thần giáp này. Tên gia hỏa bị ta giết chết sau lưng nhất định phải có đại nhân vật, nếu không dựa vào công lực của hấn làm sao có được thần giáp như vậy. Sau khi ngươi dùng long giáp dung hợp, tin rằng cho dù đại nhân vật sau lưng hấn đến đây cũng không thể phát hiện ra!

Trương Tinh Phong đã sớm suy nghĩ tất cả. Hắc Nhật thần giáp này cũng chỉ có giao cho Tiểu Long mới không bị người khác phát hiện chân diện mục. Dù sao thì long giáp của Tiểu Long cũng vô cùng lợi hại, sau khi dung hợp khẳng định là hình dạng sẽ đại biến.

“Hừ, mặc kệ đại nhân vật sau lưng người lợi hại như thế nào, Trương Tinh Phong cũng không sợ. Huống hồ lúc đầu ta tự xưng là đệ tử của Huyết Sát môn, bây giờ ta trở lại làm Cửu Thiên Huyền Tiên, người có thể làm gì?” Trương Tinh Phong trong lòng đắc ý cười lớn.

Hắn đều đã dự tính tất cả. Những cao thủ ma giới này chỉ biết Hắc Yểm bị người của Huyết Sát môn giết chết. Hắn bây giờ dùng vô cực lực bắt chúc tiên nguyên lực trở lại làm Cửu Thiên Huyền Tiên, có gì mà phải sợ?

Tiểu Long cũng vui mừng lập tức lấy máu nhận chủ. Hắc Yểm vừa chết, Hắc Nhật thần giáp đã trở thành vật vô chủ. Bây giờ Tiểu Long lại muốn thu phục, Hắc Nhật thần giáp trong lòng cũng không muốn đáp ứng.

Có điều, thần giáp chợt phát hiện ra giọt máu nhận chủ chính là máu huyết của thần thú, đối với sự tu luyện của nó cũng có rất nhiều lợi ích. Một giọt tinh huyết thần thú này phỏng chừng có thể cho nó tu luyện ít nhất ngàn vạn năm.

Bất quá sự kiêu ngạo của đỉnh cấp thần khí lại không cho nó cúi đầu, cho nên...

Tiểu Long ngơ ngác nhìn tinh huyết của mình bị kinh khí do Hắc Nhật thần giáp phát ra ngăn cản lại, không thể rơi xuống được. Nhất thời hắn cũng không biết nên làm thế nào.

“Người là Hắc Nhật tiểu tử phải không? Đừng kháng cự nữa, tiểu tử thần thú này so với chủ nhân trước đây của người tốt hơn rất nhiều. Hơn nữa tin rằng người cũng biết chỗ tốt của tinh huyết thần thú. Huống hồ người ở cùng với hắn thì sau này có thể đàm đạo với chúng ta!” Long Linh là lão đại trong đám thần khí, lúc này liền lên tiếng khuyên bảo.

Thiên Vũ cũng không chịu lạc hậu, lập tức nói: “Đúng vậy, người trước kia không cảm thấy cô độc hay sao? Chỉ có thể cùng chủ nhân trao đổi. Nhưng mà nếu như người ở cùng với thần thú tiểu tử này, mọi người chúng ta có thể giao lưu với nhau!”

Trong số thần khí bên người Trương Tinh Phong, cũng chỉ có Long Linh là có thể giao lưu với nhiều sinh vật khác. Có lẽ đây chính là sự khác biệt của một thần khí đạt đến cảnh giới như nó. Còn Thiên Vũ thì chỉ có thể giao lưu cùng với chủ nhân và những thần khí khác. Muốn giao lưu cùng với những

người khác là không có khả năng, trừ phi là cấp bậc đạt đến cảnh giới như của Long Linh.

Thần Hỏa Tinh Hạch cũng lập tức dụ dỗ: “Đúng vậy, cứ nhận chủ đi! Người xem nơi này huynh đệ nhiều như vậy, người chỉ cô độc có một mình, chẳng lẽ không thấy khó chịu sao?”

Nhu Kim cũng bồi thêm một cước: “Thần thú tiểu tử này cũng không bình thường đâu, đi theo hắn sau này người sẽ có rất nhiều rất nhiều lợi ích!”

Hắc Nhật ngần ngại, bị nhiều thần khí “oanh tạc” như vậy, thần chi tâm của nó quả thật không đủ dùng. Nhưng sau đó nó lại chợt vui mừng, nhiều thần khí quá!

Nó rất sợ cô độc. Phụ tử Hắc Yểm bình thường đều cực kỳ lạnh lùng, làm sao có thể nhàm chán cùng nó tán gẫu? Bây giờ nơi này có nhiều huynh đệ như vậy, còn cực tuyệt cái gì?

Hắc Nhật lúc này liền thu nhận giọt máu tươi.

Nhận chủ thành công!

Tiểu Long ngạc nhiên nhìn tinh huyết vừa rồi còn bị ngăn cản đột nhiên lại bị hấp thu. Một lúc sau hắn mới phản ứng lại, lập tức mừng rỡ mặc vào người. Long nguyên lực bắt đầu vận chuyển, long giáp cũng bắt đầu dung hợp vào Hắc Nhật thần giáp.

Hắc Nhật chỉ cảm thấy một cỗ lực lượng tinh khiết từ bên ngoài truyền vào, liền hưng phấn liều mạng hấp thu, đặc ý địa kêu lên: “A, năng lượng tinh khiết nhiều quá! Nhiều năng lượng như vậy đủ cho ta tu luyện đến mấy ngàn vạn năm. Oa ha ha, ta hút, ta hút, ta hút...”

Lúc này, hình dáng của Hắc Nhật trên người Tiểu Long cũng bắt đầu biến đổi, từ màu đen từ từ biến thành màu vàng nhạt, hơn nữa bên ngoài chiến giáp còn xuất hiện những hoa văn hình rồng.

Tiểu Long cực kỳ hưng phấn hân thưởng chiến giáp trên người mình, đặc ý nói với Hắc Nhật: “Từ nay về sau, người gọi là ‘Ám Kim’ đi! Ai nha, người quả thật là xinh đẹp uy vũ!”

Hắc Nhật vừa nghe, lập tức nói: “Được a! Cái tên Hắc Nhật lão tổ kia thật là khó ưa, không ngờ lại gọi ta là “Hắc Nhật”, quả là khó nghe. Mặc dù cái

tên 'Ám Kim' cũng không được hay lắm, nhưng so với 'Hắc Nhật' thì còn tốt hơn!"

Từ lúc này, Hắc Nhật thần giáp đã biến mất, chỉ còn lại một Ám Kim chiến giáp.

Trương Tinh Phong nhìn Tiểu Long đang đắc ý hưng phấn, lại nhìn qua thần giáp đã thay đổi hình dạng, hài lòng thầm nghĩ: "Ừm... Với hình dạng này có lẽ sẽ không còn ai nhận ra đây là Hắc Nhật thần giáp nữa. Ha ha!"

Trương Tinh Phong mỉm cười nắm lấy tay Ngử yên, đi vào bên trong tinh diệp:

- Hai tên gia hỏa các người còn không vào, chẳng lẽ muốn sống ở nơi này luôn sao?

Tiểu Long và Trọng Hoành vừa nghe, thân hình lập tức lóe lên, tiến vào bên trong tinh diệp.

Trương Tinh Phong lập tức vận chuyển vô cực lực, tinh diệp bắt đầu chuyển động, mục tiêu là Thiên Tiệm thành.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 19: Thiên Tiệm Thành.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Một đoàn bốn người Trương Tinh Phong rốt cuộc cũng đã đến Thiên Tiệm thành.

- Chân nhân, Thiên Tiệm thành này không ngờ... không ngờ lại là một tòa thành lơ lửng! Nó hoàn toàn là một tòa thành thị hình thành dựa vào đại pháp lực di dời đất đai từ địa phương khác đến đây, thật là làm cho người ta khó tin!

Trọng Hoành ngơ ngác nhìn Thiên Tiệm thành nguy nga tráng lệ trước mặt. Thiên Tiệm thành không phải là kiến lập trên một tinh cầu, mà là trực tiếp di dời một khu vực rộng lớn từ địa phương khác đến đây.

- Mẹ nó! Nhị ca, huynh nói xem rốt cuộc là tên gia hỏa nào mà có công lực như thế? Trời ạ, trực tiếp di dời một tòa thành thị lớn như vậy từ địa phương khác đến đây, cái này so với hủy diệt một thành thị còn khó hơn gấp mười lần. Bốn trưởng lão cho dù có tu luyện mấy chục vạn năm cũng không có công lực cường hãn như vậy. Hống hống... Thật muốn biết cái tên vương bát đản này rốt cuộc là ai!

Tiểu long kêu lên, những từ ngữ thô tục học được từ “phàm nhân tinh cầu” đều nói ra hết. Bất quá Trương Tinh Phong đối với những từ ngữ này so với Tiểu Long còn tinh thông hơn nhiều, năm đó hắn buôn bán mấy chục năm đã tiếp xúc với rất nhiều kẻ thô tục. Có điều hiện tại thân phận của hắn đã khác, cho nên cũng không thể thô tục như vậy.

Trương Tinh Phong nắm tay Phong Ngữ Yên, không để ý đến hai tên gia hỏa chưa hiểu sự đời phía sau, trực tiếp bay về hướng cổng thành.

Cổng thành trống rỗng không có một người nào phòng vệ. Có lẽ là vì chỉ cần có thể đi đến Thiên Tiệm thành, bất kể là Ma giới hay là Tiên giới thậm chí là Tu chân giới đều có tư cách tiến vào.

- Phong ca, huynh nói xem bây giờ chúng ta đến nơi nào trước đây? Huynh không phải muốn trao đổi tiên tinh hay sao?

Phong Ngữ Yên quay sang hỏi Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cũng không trả lời, chỉ yên lặng nhìn thoáng qua một màn khó tin diễn ra bên cạnh đường.

Một trung niên nhân, tiên linh khí trên người nói cho người khác biết hẳn chính là một tiên nhân, có điều lúc này hẳn lại...

- Đồ quỷ nghèo, chỉ có ba khối tiên tinh, thật đúng là xúi quẩy!

Trung niên nhân một cước đá tên gia hỏa bên cạnh sang một bên, ước lượng ba khối tiên tinh trên tay, trong mắt tràn đầy vẻ khinh thường, mười phần đúng là bộ dáng của một tên côn đồ.

Trương Tinh Phong lập tức quay đầu lại nhìn Trọng Hoành cũng đang trợn mắt há mồm:

- Trọng Hoành, người giải thích cho ta xem, không phải người nói Thiên Tiệm thành rất là “hòa bình” hay sao? Vậy vừa rồi là chuyện gì? Ngàn vạn lần đừng nói với ta đây là “hòa bình” của người!

Trương Tinh Phong trong lòng cảm thấy bức bối, Thiên Tiệm thành này so với sự tưởng tượng của hắn có chút không giống lắm.

Trọng Hoành nuốt một ngụm nước bọt, nhìn Trương Tinh Phong cười khổ nói:

- Chân nhân, tôi cũng không biết nữa! Lúc trước tôi chỉ là nghe những tiên nhân khác tại Tiên giới nói qua, kỳ thật cho tới bây giờ cũng chưa từng đến địa phương quỷ quái này. Những tiên nhân bọn họ nói rằng nơi này rất là hòa bình, không có một ai dám giết người, hơn nữa còn có rất nhiều địa phương hưởng thụ. Tại một nơi nhàm chán như Tiên giới, mỗi một tiên nhân đều muốn đến Thiên Tiệm thành.

Trương Tinh Phong đến bây giờ vẫn không hiểu rõ, chẳng lẽ trước mắt chính là “hòa bình”. Có điều không rõ thì không rõ, chuyện cần làm thì vẫn phải làm. Huống hồ nếu như Thiên Tiệm thành thật sự là “hòa bình” giống như cảnh trước mắt, hẳn có lẽ sẽ càng thêm cao hứng.

- Được rồi, bây giờ chúng ta trước tiên hãy tìm một chỗ nghỉ ngơi, còn có rất nhiều chuyện cần phải xử lý!

Trương Tinh Phong ra lệnh, bốn người liền tìm một chỗ nghỉ chân.

Tử Hà trà lâu là trà lâu lớn nhất Thiên Tiệm thành, chỉ riêng môn diện gần ngàn mét đã khiến cho Trương Tinh Phong phải trợn mắt há mồm.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười nói:

- Ở đây đi! Nơi này nhiều bàn như thế, hơn nữa còn có nhiều tiên nhân như vậy, có lẽ cũng không tệ. Chúng ta trước tiên hãy đi vào uống vài ngụm trà, nghỉ ngơi một chút đã!

Trương Tinh Phong vừa tiến vào trà lâu, lập tức có một thanh niên tiên nhân bước đến đón tiếp. Nhân lực của hắn chỉ liếc mắt đã nhìn ra, tên gia hỏa này chỉ mới là Thiên Tiên cảnh giới, phỏng chừng là kẻ kém cỏi nhất trong đám tiên nhân ở nơi này.

- Bốn vị, xin mời theo tôi! Tám loại trà tại tiên giới Tử Hà trà lâu chúng tôi đều có, xin hỏi các vị cần loại nào? Tôi xin đề cử Bích Lạc hoặc là Xích Toàn, những loại này đều không tệ.

Tên thanh niên này bắt đầu giới thiệu với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong liếc mắt một cái đã nhìn thấy trên một bức tường viết giá cả của tám đại tiên trà.

Tám đại tiên trà giá cả không giống nhau, rẻ nhất cũng có giá một thượng phẩm tiên thạch, xa hoa nhất là mười tiên tinh.

Trương Tinh Phong bỗng nhiên cười nói:

- Tiên trà này quả nhiên là trân quý, tiện nghi nhất và xa hoa nhất không ngờ lại chênh lệch đến ngàn lần (một tiên tinh bằng một trăm thượng phẩm tiên thạch). Vừa rồi vị tiểu huynh đệ này đề cử chính là hai loại trà xa hoa nhất, Bích Lạc là một tiên tinh, Xích Toàn là mười tiên tinh. Xem ra nếu như bốn người chúng ta mua, tiểu huynh đệ đây nhất định là có chỗ tốt.

Thanh niên xấu hổ cười, có điều hắn cũng không tức giận, bởi vì tại Thiên Tiệm thành hầu như mỗi một người công lực đều cao hơn so với hắn, cho nên hắn chỉ có thể ủy khúc cầu toàn. Hắn liền nhìn Trương Tinh Phong cười nói:

- Thượng tiên quả nhiên lợi hại! Đích xác nếu như khách nhân mua một phần Bích Lạc, chúng tôi có thể thu được một thượng phẩm tiên thạch. Nếu như khách nhân mua Xích Toàn, chúng tôi có thể thu được một tiên tinh. Có

điều sáu loại tiên trà còn lại giá cả đều tương đối rẻ, đều là thấp hơn một tiên tinh, vì vậy cho dù khách nhân mua chúng tôi cũng không có chỗ tốt gì. Trương Tinh Phong ngẩn người, trong lòng thầm than: "Người của Tử Hà cảnh quả thật là lợi hại, không ngờ lại nghĩ ra diệu pháp như thế, dùng để hấp dẫn những thủ hạ này quảng cáo mời chào khách nhân!"

Bốn người Trương Tinh Phong đi theo thanh niên đến một chiếc bàn nơi góc. Trương Tinh Phong ngồi xuống, quay về thanh niên vừa cười vừa nói:

- Vậy tiểu huynh đệ buôn bán có lời nhiều tiên tinh hay không?

Thanh niên cười khỏ nói:

- Lời tiên tinh? Tiên nhân ở nơi này có mấy người cam lòng bỏ ra tiên tinh để mua Xích Toàn đây? Cho dù là mua Bích Lạc cũng cực kỳ hiếm thấy. Dù sao thì tiên tinh đối với tiên nhân cũng rất là trân quý. May mắn là nơi này cũng có một số đệ tử của những thế lực lớn tại Tiên giới, bọn họ đến đây bình thường đều là hưởng dụng Bích Lạc hoặc là Xích Toàn. Chúng tôi cũng chỉ có thể dựa vào bọn họ để kiếm một chút tiên tinh. Có điều nơi này lại có đến hơn trăm người phụ trách chiêu đãi khách nhân, hơn nữa những thế gia đệ tử này cũng không thường xuyên đến đây, nơi mà bọn họ thích đến nhất là Phi Tiên lâu.

Nói đến Phi Tiên lâu, vẻ mặt thanh niên cũng tỏ ra hâm mộ.

Trương Tinh Phong trong lòng máy động, lập tức hỏi:

- Phi Tiên lâu này rốt cuộc có lai lịch gì? Làm nghề gì? Tại sao lại hấp dẫn những thế gia đệ tử như vậy?

Thanh niên lập tức lúng túng nói:

- Xin lỗi, thượng tiên, tôi còn phải chiêu đãi khách nhân khác, xin bốn người thượng tiên hãy chọn tiên trà đi!

Trương Tinh Phong thoáng cười. Bọn họ lần đầu tiên đến địa phương này, đương nhiên là muốn nắm giữ tư vị của đệ nhất tiên trà. Có điều Trương Tinh Phong lại nói:

- Không cần vội! Ta và phu nhân lần đầu tiên đến nơi này, đối với Thiên Tiệm thành có rất nhiều chuyện không biết. Chỉ cần người nói cho ta biết, bốn người chúng ta sẽ mua bốn phần Xích Toàn tiên trà. Tiểu huynh đệ, người thấy thế nào?

Thanh niên trong lòng lập tức cuống hô: “A, buôn bán lời, buôn bán lời! Bốn phần Xích Toàn, chính là bốn khối tiên tinh, so với thu hoạch một năm của ta còn lớn hơn. Xem ra bốn người bọn họ nhất định là nhân vật trọng yếu của thế lực lớn tại Tiên giới đến Thiên Tiệm thành du ngoạn. Lần trước tên gia hỏa Phong Hựu kia cũng là may mắn chiêu đãi hai khách nhân từ Tiên giới đến du ngoạn, cũng hỏi hẩn tình huống của Thiên Tiệm thành, cũng chọn hai phần Xích Toàn. Không ngờ ta cũng có một ngày như vậy, hơn nữa lần này còn là bốn phần. Hôm nay mặc kệ chuyện khác, chuyên môn chiêu đãi bốn vị này thôi!”

Thanh niên tiên nhân lập tức lấy ra truyền tin ngọc giản nhập vào vài chữ “bốn phần Xích Toàn, số 1201”.

Một tên gia hỏa cũng là cấp bậc “tiểu nhị” ở hậu đường trà lâu lập tức kinh hô:

- A! Tên gia hỏa Phong Duật này quả thật là may mắn. Bốn phần Xích Toàn, bốn khối tiên tinh a!

Trong lòng hẩn thầm ghen tị, có điều tiên trà thì vẫn phải bưng ra.

Trương Tinh Phong quay sang hỏi Phong Duật:

- Bây giờ có thể nói cho ta biết không, Phi Tiên lâu này rốt cuộc là địa phương gì? Tại sao nhiều đại nhân vật đệ tử đều đến đó?

Phong Duật lúc này tươi cười đầy mặt, thành thật nói:

- Phi Tiên lâu này là một tu chân tông phái của nữ tử, có điều các nàng tu luyện chính là kiếm vũ. Vì để kiếm được nhiều tiên tinh cho tông phái, cho nên những nữ đệ tử của Phi Tiên lâu mỗi ngày đều có không ít người đi ra biểu diễn. Thượng tiên, ngài không biết đâu, kiếm vũ của những tiên nữ Phi Tiên lâu này, cái đó...

Nói đến đây, cặp mắt của Phong Duật cũng bắt đầu sáng lên.

Nhưng hẩn lại chợt cả giận nói:

- Có điều phiếu vào cửa một lần đều là một thượng phẩm tiên thạch, thật sự là quá đắt. Cho dù vậy vẫn có rất nhiều tiên nhân và cao thủ Ma giới đến đó thưởng thức.

Trương Tinh Phong gật gật đầu, ra vẻ đã hiểu rõ. Hẩn trong lòng có chút ác ý suy nghĩ: “Những ‘tiên nữ’ tại Phi Tiên lâu này có phải là cũng giống như

kỹ nữ tại phạm nhân giới hay không đây?”

Có điều hần cũng không dám nói ra, bởi vì Phong Ngữ Yên lúc này đã có chút mất hứng.

Phong Ngữ Yên lập tức quay sang hỏi Phong Duật:

- Đệ tử của Phi Tiên lâu chỉ đơn giản là biểu diễn kiếm vũ sao? Các nàng không kiếm tiên tinh bằng cách khác sao?

Nói đoạn nàng còn hung hăng trừng mắt liếc nhìn Trương Tinh Phong.

Phong Duật lập tức trả lời:

- Các vị không biết đâu, Phi Tiên lâu còn có một phương pháp kiếm tiên tinh lợi hại nhất. Bởi vì có rất nhiều đệ tử của thế lực lớn yêu thích những tiên nữ xinh đẹp này, nhưng Phi Tiên lâu lại có quy định, muốn cưới một nàng thì lễ vật phải là một trăm tiên tinh. Thượng tiên a, một trăm tiên tinh! Cho dù là Đại La Kim Tiên cũng không nỡ bỏ ra nhiều tiên tinh như thế. Bất quá vẫn có rất nhiều đệ tử thế của lực lớn bỏ tiền ra cưới những tiên nữ này.

Một thanh niên bưng trà cũng đi đến bên cạnh, đem tiên trà đặt lên bàn. Hần vừa nghe Phong Duật nói liền cảm thán:

- Một trăm tiên tinh! Nếu mà ta có một trăm tiên tinh, nhất định sẽ kiếm một nàng. Bất quá Phi Tiên lâu chính là còn muốn xem thực lực, không có thực lực Đại La Kim Tiên căn bản là không có tư cách cưới.

Phong Duật lập tức phản bác:

- Đừng nói lung tung! Cái gì không có thực lực Đại La Kim Tiên thì không thể cưới? Lần trước ta nghe nói, hình như là cháu của đại trưởng lão Kỳ Mộc tông, tên gia hỏa đó chẳng qua chỉ mới đạt đến cảnh giới La Thiên Thượng Tiên cũng cưới được một đệ tử xinh đẹp của Phi Tiên lâu.

Trương Tinh Phong nghe xong liền mỉm cười, trong lòng thầm nghĩ: “Trên đời này còn có quy định tuyệt đối sao? Cường giả vi tôn! Kỳ Mộc tông là tiên giới tứ tông, Phi Tiên lâu dám đối địch hay sao? Cái gọi là quy định, cũng chỉ là đối với người bình thường mà thôi!” Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn hai tên gia hỏa trước mặt, thầm lắc đầu, hai tên này chính là thuộc loại người phải phục tùng quy định.

Trương Tinh Phong nhìn chén tiên trà ẩn ước tản mát ra quang mang màu đỏ trên tay, một mảnh lá trà đỏ như lửa không ngừng xoay tròn. Hắn hít một hơi thật sâu, đột nhiên nở nụ cười: “Không tệ, thật sự không tệ! Hỏa phong chi diệp, linh thanh chi thủy, không hổ là Xích Toàn. Giá thành chân chính cũng chỉ có hai tiên tinh mà thôi, ở đây giá cả lại định là mười tiên tinh, cũng hơi đắt một chút!” Trương Tinh Phong nhẹ nhàng nhấp một ngụm, chỉ thấy một luồng tiên linh khí nồng nặc bắt đầu quanh quẩn trong cơ thể.

Trương Tinh Phong cũng biết, Xích Toàn này đối với tiên nguyên lực rất có lợi ích. Có điều đối với hắn mà nói tác dụng cũng không lớn.

- Ngử Yên, uống chậm một chút! Tiên linh khí ở nơi này cũng quá nồng hậu rồi.

Trương Tinh Phong lo lắng nhìn Phong Ngử Yên vừa uống một ngụm trà. Phong Ngử Yên bây giờ chỉ mới là Hợp Thể hậu kỳ, dựa vào vô cực lực Trương Tinh Phong không ngừng gột rửa, tốc độ tu luyện nhanh hơn bình thường rất nhiều. Có điều Phong Ngử Yên dù sao cũng mới là tu chân giả, một lúc để cho nhiều tiên linh khí như vậy tiến vào trong cơ thể cũng không phải chuyện tốt gì.

Có điều, vô cực lực trong cơ thể Phong Ngử Yên cũng không ít, hoàn toàn là do Trương Tinh Phong truyền vào. Hắn không ngừng gột rửa, làm cho thân thể Phong Ngử Yên có thể chứa đựng vô cực lực. Đến lúc đó, tự nhiên sẽ có vô cực lực đến để tiêu hóa tiên linh khí này.

Phong Ngử Yên điềm nhiên mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong, chậm rãi uống một ngụm tiên trà.

Trương Tinh Phong đột nhiên nhớ tới sự tình xảy ra khi vừa mới tiến vào Thiên Tiệm thành, liền quay sang hỏi Phong Duật:

- Ta tại tiên giới có nghe nói Thiên Tiệm thành này rất hòa bình, có điều những thứ nhìn thấy được lại hình như không phù hợp lắm.

Phong Duật cười khổ nói:

- Thượng tiên a, ngài sai rồi! Năm đó tôi chính là tại tiên giới sống không được tốt, thường xuyên bị một số đệ tử của đại tông phái khi dễ. Sau lại nghe nói Thiên Tiệm thành cực kỳ hòa bình, cho nên mới suy nghĩ phương pháp đi đến nơi này. Sau này tôi mới biết được, hòa bình ở nơi này chẳng

qua cũng chỉ là bên ngoài mà thôi. Thiên Tiệm thành so với Tiên giới có nhiều người quản lý hơn, thường xuyên có binh lính Tiên giới của Ma giới tuần tra, nhưng mà bọn họ cũng chỉ bảo vệ một số đại nhân vật mà thôi, còn những kẻ như chúng tôi cho dù bị giết bọn họ cũng sẽ không quan tâm.

Trương Tinh Phong giật mình, nhưng sau đó lại mỉm cười. Hắn đã sớm nhìn thấu bản chất của Tiên Ma hai giới, chỉ cần nhìn vào thất đại tông phái của Tu chân giới là có thể hiểu rõ, thế giới này vĩnh viễn là thuộc về cường giả.

Phong Duật chợt cười, sau đó lại có chút khổ sở nói:

- Có điều nơi này so với Tiên giới vẫn tốt hơn một chút. Tại Tiên giới ngay cả binh lính tuần tra cũng không có, một tên tiểu gia hỏa như tôi bị giết chết căn bản là không khôì dậy nổi một chút sóng gió nào. Nơi này thì sao? Chỉ cần binh lính tuần tra đến, tiên nhân bình thường sẽ không dám kiêu ngạo. Hơn nữa bây giờ tôi là người dưới trướng của Tử Hà cảnh, an toàn hơn rất nhiều.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Được rồi, người có thể đi làm chuyện của người!

Nói đoạn, hắn liền lấy ra bốn mươi khối tiên tinh giao cho Phong Duật. Phong Duật lập tức nhận lấy, hưng phấn rời đi.

Trương Tinh Phong trong lòng cười cười: “Thiên Tiệm thành? Hòa bình? Ha ha, cũng như thế mà thôi! Như vậy thì sự tình sẽ dễ xử lý hơn, thân phận ‘tiên nhân quý tộc’ của ta cũng sẽ có dịp phát huy tác dụng.”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 20: Hắc Nhật Sát Lai.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trong lúc Trương Tinh Phong đang suy nghĩ mưu lược cho mục tiêu của hắn, Hắc Nhật lão tổ lửa giận ngập trời đã dẫn theo tinh anh của Hắc Nhật tông đi đến Thiên Tiệm thành.

Ám Duyệt Ma Đế đã sớm đứng tại cổng thành để chờ đợi. Môn phái đã truyền lời xuống, lần này không thể có chút bất kính nào đối với Hắc Nhật lão tổ, sự tình bên trong Thiên Tiệm thành nhất định phải thuận theo ý hắn.

“Ta mặc kệ Hắc Nhật lão tổ hắn muốn làm gì. Không phải thủ phạm là đệ tử của Huyết Sát môn sao? Chẳng có quan hệ gì đến Âm Sát môn của ta. Hắc Nhật lão tổ hắn muốn giết cứ giết, muốn thế nào thì cứ làm thế nấy. Có điều thực lực của Huyết Sát môn lại mạnh hơn nhiều so với Hắc Nhật tông, không biết Hắc Nhật lão tổ có thật sự muốn lưỡng bại câu thương hay không. Nếu thật sự như vậy thì đúng chuyện một chuyện tuyệt vời.” Ám Duyệt Ma Đế trên mặt lộ ra vẻ tươi cười hung ác.

- Sư tôn, nhân mã của Hắc Nhật tông đã đến.

Đồ đệ của Ám Duyệt lập tức nói với hắn.

Ám Duyệt vừa nghe, lập tức sửa sang lại y phục, cung kính đứng chờ Hắc Nhật lão tổ. Bất kể nói như thế nào, Hắc Nhật lão tổ cũng là siêu tuyệt cao thủ tại Tiên Ma hai giới, là nhân vật cấp Ma Tôn, hắn cũng không dám có chút sơ suất.

Chỉ thấy nơi thành môn của Thiên Tiệm thành, gần ngàn cao thủ Ma giới do Ám Duyệt Ma Đế dẫn đầu đang chờ đợi.

Hai tinh diệp thật lớn bỗng nhiên lóe lên, tiếp đó tinh diệp lập tức biến mất, xuất hiện trước mặt Ám Duyệt Ma Đế là hơn một ngàn cao thủ của Hắc Nhật tông. Đứng ở trước nhất đúng là Ma Tôn Hắc Nhật lão tổ.

Hắc Nhật lão tổ trên người mặc y phục màu đen, mái tóc dài từng sợi phảng phất như đao phong tùy ý thả xuống vai. Hàn khí trên người hắn phát ra

khiến cho ngày cả Âm Duyệt Ma Đế cũng toàn thân phát lạnh, trong lòng thầm than: “Ai nha, lão gia hỏa Hắc Nhật người, cho dù nhi tử bị chết cũng không thể quá đáng như vậy chứ, nhìn bộ dáng cứ như muốn đại khai sát giới. Có điều chỉ còn một tháng nữa là thần hàng ngàn năm một lần sẽ xuất hiện, đến lúc đó những siêu tuyệt cao thủ của Tiên Ma hai giới đều sẽ đến, ta cũng sẽ thoải mái hơn!”

Âm Duyệt trong lòng nghĩ như vậy, ngoài mặt lại là vô cùng cung kính, bước lên phía trước nói:

- Hắc Nhật tiền bối, văn bối Âm Duyệt được lệnh của sư môn, từ hôm nay trở đi, quân đội Ma giới tại Thiên Tiệm thành đều do Hắc Nhật tiền bối nắm giữ.

“Hừ!” Hắc Nhật lão tổ trong mũi hừ một tiếng, trực tiếp đi qua bên người Âm Duyệt tiến vào Thiên Tiệm thành.

Phía sau Hắc Nhật lão tổ là tam đại trưởng lão Hắc Nhật tông cùng với những tinh anh đệ tử. Lần này, Hắc Nhật lão tổ mang đến chính là một nửa lực lượng của Hắc Nhật tông, sáu đại trưởng lão cũng mang đến ba vị. Những đại trưởng lão này đều là nhân vật cấp Ma Đế, đây cũng là nguyên nhân mà Hắc Nhật lão tổ vô cùng kiêu ngạo.

Có lẽ ngoại trừ Ma giới tam môn và hai đại Ma Tôn bên ngoài, thực lực của Hắc Nhật lão tổ chính là mạnh nhất. Bất quá chỉ dựa vào lực lượng này mà muốn đấu với Huyết Sát môn thì vẫn còn chưa đủ. Ma giới tam môn đều là ngạo thị Ma giới cả mấy ức năm, làm sao Hắc Nhật tông có thể chống lại? Có điều Hắc Nhật lão tổ lần này cũng không muốn cùng với Huyết Sát môn hoàn toàn liều mạng, có gan đến mấy hãn cũng không dám. Cho dù có giận dữ hãn cũng phải suy nghĩ cho Hắc Nhật tông của mình.

Lần này hãn đến đây chính là muốn giết chết tên hung thủ có thể phát ra xích huyết lực. Hãn cũng tin tưởng, Huyết Sát môn sẽ không vì một tên đệ tử mà cùng với Hắc Nhật tông đi đến mức người tử ta vong.

Âm Duyệt cúi đầu, mặc cho Hắc Nhật lão tổ lãnh khốc đi qua bên người hãn. Cho dù Hắc Nhật lão tổ không hề nhìn hãn một lần, hãn cũng không dám nói gì. Dù sao thì trong mắt Hắc Nhật lão tổ, một nhân vật cấp Ma Đế như hãn căn bản chẳng tính là gì. Âm Duyệt bên ngoài không hề có gì bất

mãn, nhưng trong lòng hăn nghĩ thế nào thì không ai biết được. Có điều Âm Duyệt đột nhiên lại phát hiện, tam đại trưởng lão của Hắc Nhật tông không ngờ cũng đi qua bên người hăn, cũng không nhìn hăn lấy một lần.

Âm Duyệt cặp mắt khẽ nheo lại, trong mắt chột lóe lên hàn quang lạnh lẽo. Nói về thực lực, tam đại trưởng lão và hăn không sai biệt lắm, đều là cấp bậc Ma Đế. Nói về địa vị, hăn là Ma Đế của Âm Sát môn, là người của Ma giới tam môn. Tam đại trưởng lão chẳng qua chỉ là người của Hắc Nhật tông, địa vị căn bản là không cao bằng hăn. Thế nhưng bây giờ bọn chúng lại chẳng xem hăn ra gì.

“Hừ, Hắc Nhật tông, nếu như các người đã kiêu ngạo như vậy, vậy thì đừng trách Âm Duyệt ta không giúp các người!” Âm Duyệt trong lòng tràn ngập sát khí, nhưng ngoài mặt thì lại cung kính mỉm cười, duy chỉ có đôi mắt hiện lên hàn mang là có thể biểu hiện cho suy nghĩ của hăn. Có điều lúc này Hắc Nhật lão tổ đã đi xa...

Trương Tinh Phong lúc này cũng không biết địch nhân của hăn đã mang theo lực lượng đến đây. Bất quá cho dù biết hăn cũng không lo lắng, bởi vì biểu hiện hăn bây giờ rất hiển nhiên là một tiên nhân, tiên linh khí tràn ngập thân thể càng đại biểu cho thân phận của hăn. Hơn nữa trên người hăn còn mặc tử y tinh la tượng trưng cho thân phận tiên nhân quý tộc Tử Tinh tiên nhân.

Trương Tinh Phong trên mặt mang theo nụ cười thản nhiên, cùng với ba người Phong Ngữ Yên đi trên đường lớn Thiên Tiệm thành. Thịnh thoảng cũng gặp một số tuần tra binh của Tiên Ma hai giới, bọn họ nhìn thấy hăn đều tỏ ra cung kính. Tuần tra binh Tiên giới là lập tức khom người tỏ vẻ tôn kính, còn binh lính Ma giới mặc dù không khom người, nhưng cũng tránh sang một bên nhường đường cho bọn họ.

Mặc dù tiên nhân quý tộc đối với binh lính Ma giới cũng không có ảnh hưởng gì lớn, nhưng những binh lính này cũng biết tiên nhân quý tộc đều là những đại nhân vật, không phải bọn họ có thể đắc tội được, cho dù bọn họ là người của Ma giới.

Trương Tinh Phong sau vài ngày đã hoàn toàn hiểu rõ về tình hình tại Thiên Tiệm thành.

Thiên Tiệm thành phân biệt có hai nơi quản lý, một là Ma cung, một là Tiên các. Bất quá hai phương đã sống chung với nhau vô số năm, cho nên quan hệ cũng khá tốt đẹp. Cao thủ của Ma giới Tiên giới cũng có thể chung sống hòa bình tại nơi này, đương nhiên điều kiện tiên quyết chính là thực lực.

Không có thực lực thì sẽ bị chèn ép. Đây chính là công lý!

Nhóm người Trương Tinh Phong hiện tại chính là đang đi đến Tiên các, bởi vì hắn muốn tìm một khối địa bàn để phát triển thế lực của Thiên Tâm tông. Cực bắc của Thiên Tiệm thành, cũng chính là Tiên các. Chung quanh Tiên các chỉ là những phòng ốc bình thường nhất, cũng chính là binh doanh. Mười vạn đại quân của tiên nhân đang ở tại đây. Trương Tinh Phong cũng biết, Tiên các nhất định sẽ không cho phép người bình thường đến gần, có điều hắn là người bình thường hay sao?

- Tiên các trọng địa, người lạ cấm vào!

Bên ngoài binh doanh, một tiên nhân trên người mặc tiên giáp lập tức quát lớn.

Trương Tinh Phong cặp mắt có chút nhíu lại, lăm lăm nói: “Không tệ, không tệ! Tiên giáp này là trung cấp, xem ra trang bị của tiên nhân đại quân cũng không tệ. Nhưng mà cũng không chính xác, tên gia hỏa này là người coi cửa, có lẽ là Tiên giới coi trọng mặt mũi cho nên mới cấp cho hắn một kiện trung cấp tiên giáp. Không biết trang bị chính thức của mười vạn đại quân là gì đây?” Trương Tinh Phong nhíu mày, không hề để ý đến tên tiên nhân kia.

Tiên nhân kia lúc này mới chú ý đến y phục của người mà hắn vừa quát, không khỏi trong lòng run lên: “Tử y tinh la, trời ạ, tử y tinh la, hắn là Tử Tinh tiên nhân! Cả quân đội cũng chỉ có một bộ phận đại đội trưởng mới có tư cách này. Thảm rồi!” Hắn lập tức ưỡn ngực ngẩng đầu, ra dáng là một binh sĩ ưu tú.

Trương Tinh Phong chỉ thoáng nhìn qua tên binh sĩ này, liền dẫn theo mấy người Phong Ngữ Yên trực tiếp đi vào quân doanh. Tiên nhân kia liền thở phào một hơi, khắp người đổ mồ hôi lạnh.

Tiểu long chợt kêu lên:

- Mẹ nó, thứ gì vậy, không có mắt à? Hống hống... Bốn trưởng lão ăn thịt hăn!

Nói đoạn hăn còn liếm môi, quay đầu lại nhìn tiên nhân kia một cái.

Tiên nhân kia vừa nghe, lại nhìn bộ dáng lưu manh của Tiểu Long, trong lòng run lên, không khỏi than thầm: “Tam Thanh Thiên Tôn tại thượng, người kia rốt cuộc là ai, sao lại lại hung thần ác sát như thế?”

Trương Tinh Phong trừng mắt nhìn Tiểu Long:

- Cần thận một chút, nơi này không phải là Tu Chân giới, đừng nên gây chuyện!

Trương Tinh Phong cũng biết, đội trưởng một đại đội ngàn người của đại quân Tiên giới chính là Cửu Thiên Huyền Tiên, còn tổng quản ở nơi này chính là Tiên Quân. Mười vạn đại quân tiên nhân không phải bọn họ có thể chống lại được, chỉ cần mỗi người phát ra một cái chưởng tâm lôi bình thường nhất cũng có thể lấy mạng của hăn rồi.

- Tử Tinh tiên nhân đến đây, có chuyện gì không?

Đột nhiên một thanh âm từ phía sau Trương Tinh Phong truyền đến.

Trương Tinh Phong trong lòng cả kinh, hăn vừa rồi lại không hề phát hiện được đối phương. Thần thức của hăn vốn đã trải qua vô cực lực nuôi dưỡng, so với thần thức của tiên nhân bình thường mạnh hơn rất nhiều, Cửu Thiên Huyền Tiên căn bản là không cách nào thoát khỏi quan sát, cho dù là Tiên Quân, nếu như không cố ý thu liễm thì cũng có thể phát hiện được.

Thần thức của Trương Tinh Phong lập tức chuyển động, hoàn toàn tập trung về phía sau.

“Quả nhiên không ngoài dự đoán, người này là một Tiên Quân. Có điều tại sao hăn lại cố ý thu liễm khí tức của mình?” Trương Tinh Phong nhướng mày, trong lòng nghi hoặc. Bất quá hăn vẫn mỉm cười xoay người lại, nhìn về phía người trước mặt.

- Vãn bối Trương Tinh Phong, xin hỏi tiền bối là ai?

Trương Tinh Phong nhìn thấy y phục của người trước mặt đúng là ngân nguyệt tổ y tượng trưng cho Ngân Nguyệt tiên nhân.

Tiên Quân nọ ánh mắt đột nhiên sáng lên, nhìn chăm chú vào Trương Tinh Phong, bỗng dưng cười lớn:

- Người là... Người là Trương Tinh Phong!

Tiên quân kia hiển nhiên là rất kinh ngạc, nhưng hăn lại chợt nở nụ cười:

- Tốt, người là Trương Tinh Phong... Tốt, tốt, tốt! Trương Tinh Phong, rất tốt! Người cũng không cần gọi ta cái gì tiền bối, gọi là Vu Phong được rồi. Chắc hẳn người cũng đã biết sư đệ Vu Đồng của ta rồi phải không?

Trương Tinh Phong ngẩn người, chợt vui vẻ nhìn Vu Phong nở nụ cười, trong lòng thầm nghĩ: “Tuyệt thật, tuyệt thật! Người cũng là người của Thiên Long phái, thật là khéo. Các người không phải cho rằng ta là đệ tử của đại nhân vật kia sao? Xem ra thân phận này lại phát huy tác dụng rồi đây. Ha ha...” Trương Tinh Phong trong lòng cực kỳ đắc ý.

Vu Phong nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng cũng vô cùng hưng phấn: “Thật là khéo, không ngờ lại đem Trương Tinh Phong đưa đến chỗ ta. Xem ra Tam Thanh Thiên tôn cũng muốn cho Thiên Long phái của ta hưng thịnh. Có điều nói đến cũng thật là kỳ quái, ‘người kia’ công lực đã sớm tại ức vạn năm trước đạt đến tuyệt đỉnh, thậm chí có thể khống chế thần hỏa mà vô địch Tiên Ma hai giới, nhưng tại sao mười vạn năm trước y lại bỗng nhiên xuất hiện? Y tại sao lại còn chưa đến Thần giới? Không phải trong bí tịch bốn phái có ghi lại, chỉ cần đạt đến hạ phẩm Thần Nhân đỉnh phong, nhất định sẽ bị thần giới triệu đến hay sao? Người kia vì sao lại... Thôi quên đi, không nghĩ nữa, chuyện mà ngay cả Tiên Đế Ma Tôn của Tiên Ma hai giới cũng không biết, ta làm sao có thể có thể nghĩ. Bây giờ ta chỉ cần quan hệ thật tốt với Trương Tinh Phong này là được!”

Trương Tinh Phong lúc này liền lên tiếng:

- Tinh Phong ra mắt Vu Phong đại nhân!

Vu Phong nghiêm mặt nói:

- Còn gọi đại nhân? Gọi là Vu Phong được rồi, không thì gọi là Vu Phong đại ca cũng được!

Trương Tinh Phong tựa hồ rất miễn cưỡng nói:

- Vậy Tinh Phong cung kính không bằng tuân mệnh, xin ra mắt Vu Phong đại ca!

Trong lòng hăn thì lại đắc ý muốn điên lên: “Ha ha ha ha... Quản sự giả của Tiên giới tại Thiên Tiệm thành bây giờ cũng muốn tạo quan hệ tốt với ta,

vậy thì sự tình sẽ dễ dàng giải quyết hơn!”

Vu Phong hài lòng gật đầu, dường như mấy từ “Vu Phong đại ca” của Trương Tinh Phong làm cho hắn rất là sáng khoái.

- Tinh Phong hiền đệ, đệ lần này đến đây có chuyện gì không? Có việc gì cứ nói, Vu Phong đại ca của đệ ở nơi này cũng có chút mặt mũi.

Vu Phong vỗ vỗ ngực. Hắn là quản sự giả được lựa chọn, chuyện của Tiên giới ở nơi này đều là do hắn quản lý, đương nhiên là có mặt mũi, hơn nữa còn rất lớn.

Trương Tinh Phong dường như có vẻ rất xấu hổ, lúng túng nói:

- Kỳ thật cũng không có gì. Số là Thiên Tâm Tông của đệ đến nay cũng chỉ là một tiểu tông phái, cho nên Tinh Phong thật sự rất xấu hổ với sư tôn. Vì vậy đệ muốn tìm một môn diện tại Thiên Tiệm thành, nhằm để gia tăng thanh thế của Thiên Tâm Tông. Nếu như có được địa bàn ở đây, so với những tông phái khác tại tu chân giới mà nói, Thiên Tâm Tông tốt xấu gì cũng có được tú địa tại địa phương như Thiên Tiệm thành phải không?

Bộ dáng của Trương Tinh Phong hoàn toàn giống như một kẻ thích sĩ diện.

Vu Phong nghe được trong lòng cười thầm. Chuyện như vậy đương nhiên là cực kỳ đơn giản. Diện tích của Thiên Tiệm thành rất lớn, chỉ nhìn địa bàn của Tử Hà trà lâu là có thể tưởng tượng được.

“Không biết Trương Tinh Phong này nói đến sư tôn rốt cuộc là ‘người kia’, hay là sư tôn kia của Thiên Tâm Tông!” Vu Phong trong đầu hiện lên một ý niệm, nhưng hắn rất nhanh đã gạt đi, quay về Trương Tinh Phong khẳng định nói:

- Tinh Phong hiền đệ đã nói như vậy, Vu Phong đại ca đương nhiên là đáp ứng. Không phải chỉ là một khối địa bàn thôi sao? Quá đơn giản! Khu vực trung ương còn có địa bàn mấy trăm vạn mét đang tiêu thụ, đại ca này của đệ là quản sự giả, muốn kiếm một khối địa bàn là chuyện dễ dàng. Đi, đến chỗ của ta, chỗ đó có mô hình, ta cho đệ tùy ý lựa chọn!

Vu Phong khẳng khái vô cùng. Bất quá hắn sở dĩ khẳng khái như vậy, nguyên nhân chính thức là vì địa bàn trân quý nhất đều đã bán sạch, chỉ còn lại mấy trăm vạn địa bàn tương đối bình thường, một khối phòng chừng cũng chỉ có giá mấy trăm tiên tinh mà thôi.

Trương Tinh Phong dẫn theo mấy người Phong Ngũ Yên, hài lòng cùng Vu Phong đi đến nơi ở của hắn.

Trương Tinh Phong trong lòng âm thầm tức giận, số địa bàn mà Vu Phong cho hắn xem cũng chẳng ra gì. Bất quá... trên mặt lại đột nhiên tươi cười, còn Vu Phong thì lại có chút buồn bực.

Bởi vì hắn đã “tặng” cho Trương Tinh Phong hai khối địa bàn liền nhau.

Dựa theo Trương Tinh Phong nói: “Địa bàn nhỏ như vậy, cho dù có cũng khiến cho Thiên Tâm Tông ta chẳng có mặt mũi gì. Vu Phong đại ca nói có đúng không?” Lúc ấy Trương Tinh Phong còn chỉ chỉ vào khối địa bàn khoảng bằng hạt đậu trên mô hình.

Vu Phong cũng chẳng hiểu chuyện gì xảy ra, chỉ biết là mình bị Trương Tinh Phong nói một hồi, cuối cùng lại mơ mơ hồ hồ đáp ứng cấp hai khối địa bàn cho hắn. Có điều hắn cũng không lo lắng, bởi vì Thiên Long phái đã có lệnh: Đệ tử Thiên Long phái nhìn thấy Trương Tinh Phong, nhất định phải xem hắn như sư huynh đệ trong phái, thậm chí càng phải đối xử tốt hơn!

Trương Tinh Phong dẫn theo ba người Tiểu Long, cùng với Vu Phong đi ra ngoài binh doanh.

Đột nhiên một đội tiên nhân tuần tra bước vào binh doanh.

Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn đội ngũ, đột nhiên ánh mắt của hắn sáng lên, tâm thần run rẩy, ánh mắt hoàn toàn tập trung vào người dẫn đầu, vô cực lực trong cơ thể cũng mãnh liệt dâng trào. Hắn không nhịn được kinh hô:

- Sư tôn!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 21: Thiên Thần Tử.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Đó là sư tôn của mình, sư tôn đã dạy mình ngàn năm!

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đầu óc trở nên hỗn loạn, vô số tràng cảnh ở cùng với sư tôn trong quá khứ chợt hiện lên trong đầu...

Lần đầu tiên khi kết thành kim đan, sư tôn quan tâm tươi cười...

Lần đầu tiên chém giết trọng thương, sư tôn hao phí tinh thần chữa trị. Sau khi mình thanh tỉnh, sư tôn chỉ vui mừng mỉm cười...

Bất giác, nước mắt của Trương Tinh Phong chảy xuống... Nhưng hắn vẫn không hề chớp mắt, vẫn như trước nhìn vào sư tôn trước mặt.

Tiểu Long, Phong Ngữ Yên và Trọng Hoành nhìn thấy Trương Tinh Phong rơi lệ, cũng không lên tiếng. Vu Phong sắc mặt lại liên tục biến đổi, không ai biết hắn rốt cuộc đang nghĩ gì.

Thiên Thần tử là thiên tài của Thiên Tâm tông, đã tu luyện “Tâm Điển” đến thấu triệt. Hơn nữa còn có thể áp chế công lực của mình, không ngừng củng cố cơ sở, cuối cùng một lần vượt qua thiên kiếp, trở thành Thiên Tiên. Tại Tiên giới, Thiên Thần tử nhờ vào cơ sở vững chắc, hơn nữa lại nắm vững “Tâm Điển”, trong vòng ngàn năm đã đạt đến cảnh giới La Thiên Thượng Tiên.

Chỉ có điều, không có đại tông phái làm chỗ dựa thì cho dù là thiên tài cũng vô dụng. Sau khi đạt đến cảnh giới La Thiên Thượng Tiên, Thiên Thần tử không có phương pháp tu luyện, cũng không có tiên tinh, cho nên đành phải gia nhập vào quân đội của Tiên giới, dựa vào bổng lộc của quân đội để tu luyện, dựa vào phương pháp tu luyện bình thường nhất của quân đội để tu luyện.

Địa vị của hắn bây giờ là... tuần tra binh.

Lúc này Thiên Thần tử cũng sững sốt nhìn người trước mặt, khí tức cường liệt nói cho hắn biết người này đúng là đồ đệ yêu quý của hắn — Toái Vũ.

Chỉ là hắc rất khó tin, bởi vì người trước mặt này mặc trên người chính là tử y tinh la, là đại biểu cho tiên giới quý tộc. Có điều người trước mặt lại lên tiếng gọi khiến cho tâm linh của hắc run lên.

- Sư tôn!

Thiên Thần tử ngẩn người nói:

- Người là... Toái Vũ! Là đồ nhi Toái Vũ của ta?

Trương Tinh Phong vội vã gật đầu, trên mặt hiện lên vẻ kích động. Hắc đột nhiên quỳ xuống trước mặt Thiên Thần tử, nước mắt vô ý thức chảy ra:

- Là con, sư tôn, là con! Con là Toái Vũ, con là đồ nhi Toái Vũ của người!

Thiên Thần tử trong lòng kích động. Hắc vốn tưởng rằng đã không còn cơ hội nhìn thấy đồ nhi của mình nữa, không ngờ hiện tại lại có thể gặp mặt, trong lòng vui mừng, lập tức đỡ Trương Tinh Phong dậy, tươi cười nói:

- Tốt, tốt, tốt!

Thiên Thần tử cũng không nói nên lời, chỉ có thể nói ba tiếng tốt.

Hơn hai ngàn năm qua, cuộc sống tại Tiên giới của Thiên Thần tử vô cùng khổ nhọc. Hắc cũng không biết những tiền bối đã độ kiếp thành công của Thiên Tâm tông đang ở nơi nào, chỉ duy nhất phát hiện một người hiện đang ở tại Tiên giới.

Hắc cũng hiểu rõ, tại Tiên giới một lời không hợp kiếm liền xuất ra, đặc biệt là một môn phái không hề có căn cơ tại Tiên giới như Thiên Tâm tông, đệ tử muốn thành tiên vô cùng gian khổ. Nếu như Thiên Thần tử không phải tu luyện nhanh, sớm đạt đến cảnh giới La Thiên Thượng Tiên, nói không chừng hắc đã bị tiên nhân khác giết chết tại một góc nào đó của Tiên giới rồi.

Mấy ngàn năm không có sư huynh đệ, không có trưởng bối đệ tử, Thiên Thần tử chỉ một mình cô độc.

Trương Tinh Phong lúc này trong lòng ngập tràn vui sướng. Đột nhiên hắc xoay người lại, nhìn về phía Vu Phong nói:

- Vu Phong đại ca, Tinh Phong cầu huynh một việc!

Vu Phong cũng đã đoán được Trương Tinh Phong muốn nói chuyện gì. Trên thực tế, mỗi một người trong quân đội Tiên giới đều được ghi chép lại, không có tình huống đặc thù thì không thể rời khỏi quân đội. Một khi tiến

vào quân đội chính là đã bán thân cho quân đội. Bất quá Vu Phong là ai? Hẳn đương nhiên là có biện pháp, có điều hẳn cũng không vội đáp ứng thỉnh cầu của Trương Tinh Phong.

- Tinh Phong hiền đệ có chuyện gì cứ việc nói ra. Nếu như có thể giúp được ta nhất định sẽ giúp!

Bộ dáng của Vu Phong giống như sẵn sàng xông vào nơi nước sôi lửa bỏng. Trương Tinh Phong hiển nhiên rất hài lòng với thái độ của Vu Phong, lập tức nói:

- Sư tôn đối với Trương Tinh Phong ta ân trọng như núi. Bây giờ ta hy vọng Vu Phong đại ca có thể để cho sư tôn của ta rời khỏi quân đội, cùng ta rời đi!

Thiên Thần tử cũng liếc nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng vui mừng thầm gật đầu. Hẳn cũng biết người đang cùng với đồ nhi của mình nói chuyện chính là tổng quản của quân đội Tiên giới tại Thiên Tiệm thành. Từ khi nhìn thấy “tử y tinh la” trên người Trương Tinh Phong, hẳn đã biết đồ đệ của mình nhất định đã gặp được kỳ ngộ. Nếu như có thể rời khỏi quân đội đương nhiên là một chuyện vô cùng mỹ diệu. Đồ đệ của mình nếu đã có thể xưng là Tử Tinh tiên nhân, vậy thì công lực ít nhất cũng phải đạt đến Đại La Kim Tiên, công pháp tu luyện sau này hẳn còn phải lo lắng hay sao? Có điều, Vu Phong lúc này cũng không lập tức đáp ứng, trong lòng hẳn thầm nghĩ: “Ừm... Nhất định phải làm cho Trương Tinh Phong nghĩ rằng chuyện này vô cùng khó khăn, sau đó ta mới ‘cố gắng’ giúp hẳn, như vậy hẳn không phải sẽ càng thêm cảm kích hay sao?”

- Tinh Phong hiền đệ, không phải là ta không muốn giúp đệ, chỉ là phương pháp quản chế của quân đội thật sự là rất nghiêm ngặt. Tiên nhân trong quân đội căn bản là không có tư cách rời khỏi quân đội, nếu như vi phạm quân quy sẽ trực tiếp bị xử tử. Ta thật sự rất khó tìm một lý do. Hơn nữa đệ cũng nên biết, thất đại thế lực của Tiên giới mặc dù thay phiên nhau quản lý mười vạn binh sĩ này, bất quá sáu thế lực khác cũng đều phải người giám thị. Ta thật sự rất khó để thi triển thủ đoạn!

Vu Phong không ngừng kể ra nỗi khổ của mình.

Thiên Thần tử cũng gật đầu nói:

- Toái Vũ, sự thật đúng là như vậy, một khi đã tiến vào thì không thể rời đi. Trừ phi là đến Tử Vực đại chiến cùng với cao thủ Ma giới, sau đó thất bại nhưng vẫn bảo toàn được tính mạng, như vậy mới có thể được tự do. Có điều rời khỏi Tử Vực cũng là một chuyện vô cùng gian nan.

Trương Tinh Phong nhướn mày, trong mắt hàn mang chợt lóe lên, lạnh lùng nhìn Vu Phong, trong lòng cười lạnh: “Tên gia hỏa Vu Phong này, chẳng lẽ ngươi hẳn tưởng rằng Trương Tinh Phong ta là một người chỉ biết tu luyện, không biết đến thế sự? Hừ, Trương Tinh Phong ta kiếp trước buôn bán mấy chục năm, kiếp này lại trải qua cuộc sống tại Phàm nhân giới, hơn nữa còn sống chung với thất đại tông phái tại Tu chân giới, chẳng lẽ còn không biết thế giới này rốt cuộc là xã hội gì hay sao? Quân quy? Hừ, cũng chỉ là đối với những kẻ không có tự do mà thôi!”

Những lời này Trương Tinh Phong cũng không nói ra, dù sao bây giờ cũng là hẳn thỉnh cầu người khác, bất quá ánh mắt lạnh lẽo của hắn vẫn chiếu thẳng vào người Vu Phong.

Vu Phong cảm nhận được hàn khí trên người Trương Tinh Phong, trong lòng giật mình: “Hồng rồi, xem ra thông minh rốt cuộc lại bị thông minh làm hại. Trương Tinh Phong này có thể ra tay với Tử Hà cảnh như vậy, vừa nhìn đã biết là một người tôn sùng cường đại thế lực, căn bản sẽ không quan tâm đến cái gì quy củ. Có điều cũng không sai, quy củ không phải chỉ là vì dễ dàng thống trị những tiên nhân này hay sao?”

Vu Phong lập tức đổi giọng nói:

- Bất quá, nếu như việc này có liên quan đến sư tôn hiền đệ, Vu Phong ta nhất định sẽ ra tay tương trợ. Cho dù mấy tên gia hỏa kia có phát hiện, tin rằng cũng sẽ không vì việc nhỏ này mà gây sự với Thiên Long phái ta. À... Như vậy đi, cứ coi như sư tôn hiền đệ vi phạm quân quy đã bị xử tử, bây giờ hiền đệ có thể trực tiếp dẫn sư tôn rời đi. Có điều sau này phải ủy khuất sư tôn của đệ phải thay tên đổi họ.

Trương Tinh Phong nhướn mày nói:

- Đổi tên? Thật là phiền phức. Hay là như thế này đi, tiên nhân và cao thủ Ma giới chiến đấu tại Tử Vực cũng không ít, huynh cứ trực tiếp đem sư tôn của ta trở thành người của một đội ngũ trong đó. Nói cách khác, bây giờ sư

tôn của ta là một người đang chiến đấu tại Tử Vực, hiện tại đã có tự do. Như vậy có được không?

Vu Phong nghe được liền ngăn người, có điều Trương Tinh Phong đã nói đến mức này, hẳn có thể nói gì nữa đây? Huống hồ điều Thiên Thần tử đến một đội ngũ khác đối với hắn mà nói là cực kỳ đơn giản. Cho dù bị người giám thị phát hiện thì thế nào? Giống như vừa rồi hắn đã nói, chẳng lẽ sáu thế lực lớn chỉ vì một La Thiên Thượng Tiên nhỏ bé mà lại gây khó dễ với mình?

Vu Phong mỉm cười nói:

- Tuyệt diệu, tuyệt diệu, không ngờ Tinh Phong hiền đệ lại thông minh như vậy. Được rồi, chuyện này cứ giao cho ta, Tinh Phong hiền đệ cứ việc dẫn theo quý sư tôn rời đi!

Trương Tinh Phong mỉm cười, hai tay khẽ chấp lại, nở một nụ cười thần bí:

- Đã như vậy, đại ân của Vu Phong huynh không thể đa tạ bằng lời được, Trương Tinh Phong ta sẽ ghi nhớ. Sau này nếu như có chuyện gì trọng yếu, Trương Tinh Phong nhất định sẽ ra tay tương trợ.

Vu Phong mỉm cười, hẳn đợi chính là những lời này.

Lúc này nhóm người Trương Tinh Phong cũng rời khỏi quân doanh, đi đến trú địa mới của Thiên Tâm tông, cũng là hai khối địa bàn mà Vu Phong Tiên Quân đem tặng.

Bên trong Huyết Sát môn, một trong Ma giới tam môn.

Cánh cửa cao lớn làm bằng đồng, được bao phủ bởi một màn máu tươi lạnh lẽo. Cho dù đã trải qua không biết bao nhiêu năm, tiên huyết vẫn đỏ tươi như trước...

Bên trong cánh cửa đó là đại điện của Huyết Sát môn.

Huyết Sát Ma Đế, cũng chính là môn chủ hiện tại của Huyết Sát môn, lúc này đang lãnh khốc ngồi trên chủ tọa.

Huyết Sát môn không giống như Hắc Nhật tông. Huyết Sát môn đã có lịch sử rất lâu đời, cũng là nơi sáng lập ra trường phái huyết tu. Môn quy của môn phái vô cùng nghiêm ngặt, mỗi một đời môn chủ đều phải xưng là Huyết Sát Ma Đế, hơn nữa danh tự trước kia cũng không được đề cập đến. Một khi công lực của môn chủ vượt qua cấp bậc Ma Đế, sẽ trở thành thái

thượng trưởng lão. Còn những nhân vật đẳng cấp Ma Đế khác đều là trưởng lão bình thường trong môn phái.

Huyết Sát môn tại thời kỳ huy hoàng nhất có đến ba vị thái thượng trưởng lão, cũng chính là ba vị Ma Tôn. Nên biết rằng muốn đạt đến cảnh giới Ma Tôn, không phải chỉ cần có thời gian là được. Kỳ ngộ, thiên tư và tu vi, thiếu một thứ cũng không thể đại thành. Năm đó ba huynh đệ Linh Hạ Mật một lần đạt đến cảnh giới Ma tôn, khiến cho Huyết Sát môn trở thành đệ nhất thế lực tại Ma giới.

Có điều sau đó Linh Hạ Mật độ qua thần kiếp, từ đó về sau biến mất tại Tiên Ma hai giới, có lẽ là đã đến Thần giới. Huyết Sát môn chỉ còn lại hai vị Ma Tôn, thế lực cũng không tính là quá lớn. Nên biết rằng một trong tam môn là Tu La môn cũng đồng dạng có hai vị Ma Tôn.

Huyết Sát Ma Đế lạnh lùng nói:

- Gần đây đệ tử tại Thiên Tiệm thành truyền đến tin tức. Nhi tử của Hắc Nhật lão tổ đã bị giết, hung thủ chính là đệ tử của Huyết Sát môn ta, sở hữu xích huyết lực. Hắc Nhật lão tổ hiện tại đã dẫn theo tam đại trưởng lão cùng với tinh anh của Hắc Nhật tông đến Thiên Tiệm thành. Chư vị trưởng lão cho rằng nên làm thế nào?

Mười ba vị trưởng lão bên dưới đều cùng nhau thảo luận. Một vị trưởng lão đầu lĩnh trong số đó đứng lên nói:

- Ta cho rằng, Hắc Nhật tông đã dám xem thường Huyết Sát môn ta như vậy, chúng ta cũng nên để cho bọn chúng biết thế nào là môn phái cường đại nhất trong Ma giới tam môn. Không để cho Hắc Nhật lão tổ biết tốt xấu, hãn còn tưởng rằng mình có thể một tay che trời. Huống hồ hiện tại Hắc Nhật thần giáp của Hắc Nhật lão tổ đã không còn, vậy thì hãn còn được bao nhiêu uy hiếp?

Một trưởng lão bên cạnh lập tức bổ sung:

- Từ khi thái thượng trưởng lão độ thần kiếp thành công rời khỏi thế giới này, Tu La môn đã bắt đầu tranh đấu cùng chúng ta, dường như rất bất mãn việc Huyết Sát môn trở thành người đứng đầu trong tam môn. Bọn họ không ngừng lung lạc Hắc Nhật tông, đúng là muốn khiêu chiến với địa vị của Huyết Sát môn ta. Lần này chúng ta hãy tiêu diệt Hắc Nhật tông, cũng

là để cho Tu La môn biết Huyết Sát môn chúng ta không phải là bọn chúng có khả năng chọc vào!

Nhắc đến đây, cả đại diện đều bắt đầu trở nên náo nhiệt.

- Đúng, Tu La môn không phải chỉ ỷ vào hai vị Ma Tôn mới kiêu ngạo như vậy sao?

- Hừ, một trong số hai Ma Tôn đó cũng chỉ vừa mới thành công gần mười vạn năm, có được bao nhiêu thực lực?

.....

Trong chốc lát chủ đề bàn luận đã chuyển đến Tu La môn, ngay cả Hắc Nhật tông lúc đầu cũng hoàn toàn quên mất, bởi vì Huyết Sát môn căn bản là không hề để Hắc Nhật tông vào mắt.

Ma Tôn cũng có sự khác biệt, chia làm tiền kỳ, trung kỳ và hậu kỳ. Hắc Nhật lão tổ chẳng qua chỉ là Ma Tôn tiền kỳ. Còn hai đại thái thượng trưởng lão của Huyết Sát môn năm đó công lực đã là Ma Tôn trung kỳ, sau đó lại nhờ vào sự hỗ trợ của Linh Hạ Mật đã độ thần kiếp thành công, cuối cùng đã đạt đến Ma Tôn hậu kỳ. Hai vị Ma Tôn hậu kỳ cao thủ, căn bản không phải là Ma Tôn tiền kỳ có khả năng chống lại được.

Một vị thái thượng trưởng lão cộng thêm đỉnh cấp thần khí, phỏng chừng đã có thể tiêu diệt cả Hắc Nhật tông. Càng huống chi, Huyết Sát môn bất luận là về đệ tử hay cao thủ nhân số đều vượt xa Hắc Nhật tông. Dù sao Huyết Sát môn cũng là một trong Ma giới tam môn.

- Các vị trưởng lão xin tạm ngừng một chút!

Huyết Sát Ma Đế rốt cuộc cũng lên tiếng. Mười ba đại trưởng lão liền ngừng lại, cùng nhìn về phía môn chủ.

Huyết Sát Ma Đế nói:

- Chỉ là đệ tử của Huyết Sát môn ta tại Thiên Tiệm thành lại nói, Huyết Sát môn trong khoảng thời gian này căn bản là không có đệ tử nào khả nghi. Đệ tử đạt đến xích huyết lực tại Thiên Tiệm thành cũng chỉ mười mấy người, hơn nữa hôm đó những người này đều ở tại Thiên Tiệm thành. Có điều người giết chết nhi tử của Hắc Nhật lão tổ lại đúng là đệ tử của Huyết Sát môn ta, bởi vì hắn có xích huyết lực, một đệ tử của chúng ta có mặt khi đó

đã chính mắt nhìn thấy. Như vậy, trước tiên chúng ta cần làm rõ chuyện này có vấn đề gì?

Tất cả trưởng lão vừa nghe đều sửng sốt, sự tình dường như quả thật có vấn đề...

Bọn họ cho đến bây giờ cũng không nghĩ rằng lực lượng cũng có thể nguy trang. Thông thường lực lượng của chính mình chỉ có thể nguy trang thành cấp độ thấp hơn mà thôi. Nếu như muốn nguy trang thành huyết sát lực, vậy thì cần phải có lực lượng gì? Thần lực sao?

Cho nên, bọn họ cho đến bây giờ cũng không nghĩ đến vấn đề này, tất cả đều đều cảm thấy nghi.

Đột nhiên một thanh âm hùng hậu già nua vang lên:

- Nếu đúng là đệ tử của Huyết Sát môn ta làm thì cũng tốt. “Thần hàng” vạn năm một lần cũng sắp đến rồi, lần này ta đành phải đem bộ xương già này ra ngoài hoạt động một chút, thuận tiện giải quyết chuyện của Hắc Nhật tiểu nhi cho xong. Mật Dương trưởng lão, người đến phòng ta một chút!

Thanh âm già nua đột nhiên biến mất.

Tất cả trưởng lão nghe được đều cảm thấy yên tâm, bởi vì người vừa rồi lên tiếng chính là thái thượng tam trưởng lão Linh Hạ Du. Người còn lại trong số hai đại trưởng lão là thái thượng nhị trưởng lão Linh Hạ Nghiêm.

Tất cả trưởng lão, kể cả Huyết Sát Ma Đế đều hâm mộ nhìn vào Mật Dương trưởng lão. Bọn họ đều biết, Mật Dương trưởng lão đã đạt đến đỉnh phong của Ma Đế, chỉ còn thiếu một chút nữa là đột phá. Lần này Thái thượng Tam trưởng lão ra tay, phỏng chừng Huyết Sát môn lại sắp sửa sinh ra vị Ma Tôn thứ ba.

Bất quá cũng có không ít vị trưởng lão cảm thấy bi ai cho Hắc Nhật lão tổ, bởi vì lần này Thái thượng Tam trưởng lão đã quyết định ra tay...

Phong vân đã bắt tụ tập tại Thiên Tiệm thành, một Trương Tinh Phong nhỏ bé sẽ hành động như thế nào?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 22: Đạo Lữ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Thiên Tâm!”

Hai chữ “Thiên Tâm” thật lớn điêu khắc trên môn điện cao gần năm trượng, dài đến trăm mét.

- Đây là một tông phái tại Tiên giới sao? Trú địa nơi này thông thường môn điện đều là năm mươi mét, tông phái này không ngờ lại dùng hai khối địa bàn hợp lại. Chắc hẳn là một đại tông phái vô cùng cường đại.

Hai vị tiên nhân đứng trước trú địa của Thiên Tâm tông bàn luận. Có điều Trương Tinh Phong đang ở bên trong trú địa thì lại không hề cảm thấy kỳ quái, bởi vì mấy ngày nay hắn đã chứng kiến không ít người kinh ngạc như vậy.

Xây dựng cơ sở tại hai khối địa bàn, đủ để làm cho tất cả tiên nhân kinh ngạc.

Chỉ có điều, Thiên Tâm trú địa này ngày nào cũng đóng cửa.

Hậu viện bên trong Thiên Tâm trú địa.

Nhóm người Trương Tinh Phong đang thoải mái ngồi trong sân. Trương Tinh Phong vẻ mặt luôn tươi cười, lần này có thể giúp sư tôn của hắn rời khỏi quân đội, hiển nhiên là một chuyện vô cùng cao hứng.

- Sư tôn, người tu luyện cũng phải cần không ít tiên tinh. Bên trong Trạm Lam thủ trạc này có ba vạn tiên tinh, sư tôn cứ tùy ý sử dụng, nếu như sau này không đủ cứ nói với Toái Vũ. Trạm Lam thủ trạc này sư tôn cứ nhận lấy, mấy người Tiểu Long cũng đều có cả rồi.

Trương Tinh Phong liền vung tay lên, Trạm Lam thủ trạc liền bay đến trước mặt Thiên Thần tử.

Thiên Thần tử nhìn đồ đệ của mình, cũng không biết dùng lời gì để biểu đạt tâm tình hiện tại. Hắn bỗng nhiên nở nụ cười, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Mục tiêu cả trăm vạn năm của Thiên Tâm tông xem ra đã có thể thực hiện trên tay Toái Vũ người rồi. Có lẽ chuyện thành công nhất trong cuộc đời Thiên Thần tử ta chính là đã thu người làm đồ đệ. Có điều, Toái Vũ người phải ghi nhớ, lúc này vẫn còn có rất nhiều tiền bối của Thiên Tâm tông ta đang phải đấu tranh tại Tiên giới. Không có căn cơ, cuộc sống của đệ tử Thiên Tâm tông tại Tiên giới quả thật rất khó khăn...

Thiên Thần tử cảm thán không thôi.

Trương Tinh Phong cam đoan nói:

- Sư tôn, người yên tâm, con nhất định sẽ giúp cho các tiền bối của Thiên Tâm tông nhanh chóng quay trở lại môn phái!

Thiên Thần tử cầm trên tay Trạng Lam thủ trạc, ngẩng mặt lên trời thở dài. Sự trân quý của Trạng Lam thủ trạc hẳn đương nhiên hiểu rất rõ, bây giờ đồ đệ của hắn lại dễ dàng đưa cho hắn một cái.

“Ba vạn tiên tinh! Ha ha, ba vạn tiên tinh!” Thiên Thần tử trên mặt hiện lên vẻ buồn bã: “Tại quân đội Tiên giới vào sinh ra tử, không phải chỉ là vì một chút tiên tinh hay sao? một trăm năm một khối tiên tinh, một trăm năm a...” Trước kia vào sinh ra tử, một trăm năm mới được một khối tiên tinh, bây giờ một lần lại có được đến ba vạn khối.

Trương Tinh Phong trong mắt cũng ẩn ước có những giọt nước mắt vui sướng, vì sư tôn của mình mà cao hứng. Sư tôn đã phải chịu khổ quá nhiều, quân đội Tiên giới tuần tra bên ngoài Tử Vực, giờ phút nào cũng có thể gặp phải quân đội Ma giới, sống và chết chỉ cách nhau một lần ranh.

Trương Tinh Phong đột nhiên từ bên trong Thiên Vũ lấy ra một thanh trường đao, chính là Thái Lô thần đao.

Trong số thần khí của Trương Tinh Phong, Trọng Huyền Tạm đã đem cho Lang Phong, còn Âm Dương Sơn và Âm Kim thần giáp (Hắc Nhật thần giáp) đã đem cho Tiểu Long. Thần khí công kích ngoại trừ Nhu Kim và Xạ Nhật thần cung, trên người hắn cũng chỉ còn Thái Lô thần đao lúc trước Tiểu Long lấy được khi khai mở thông đạo giữa Tu chân giới và Phạm nhân giới.

Thái Lô thần đao này một trong hai kiện trung cấp thần khí của Phong Lô Ma Đế lúc trước, có thể dẫn động thiên lô. Đương nhiên uy lực của thiên

lôi như thế nào còn phải xem công lực của người sử dụng, công lực đạt đến một cấp bậc thậm chí có thể dẫn động thần lôi trong thần kiếp.

- Sư tôn, Thí Lôi thần đao này là một kiện trung cấp thần khí, sư tôn trước tiên xin hãy lấy máu nhận chủ!

Trương Tinh Phong đưa Thí Lôi thần đao đến trước mặt Thiên Thần tử.

Thiên Thần tử ngăn người nhìn Trương Tinh Phong, trong đầu nhất thời trống rỗng: “Thần khí? Trung cấp thần khí?” Qua một lúc sau hắn mới thanh tỉnh lại, cặp mắt mở lớn nhìn Trương Tinh Phong:

- Toái Vũ, đây là thần khí, trung cấp thần khí?

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu:

- Sư tôn, đưa cho sư tôn trung cấp thần khí này, đồ nhi quả thật cảm thấy áy náy. Lang Phong huynh đệ của con hăn là tu kiếm tiên, tại phương diện phòng thủ thật sự rất kém cỏi, cho nên đồ nhi phải đem đỉnh cấp phòng ngự thần khí tốt nhất bên người là Trọng Huyền Tạm giao cho huynh ấy. Còn một kiện đỉnh cấp phòng ngự thần khí khác là Hắc Nhật thần giáp thì không tiện công khai, chỉ có cách dung hợp với long giáp của Tiểu Long mới không bị phát hiện. Thần khí phòng ngự bên người con cũng chỉ còn có Nhu Kim, nhưng mà Nhu Kim đối với con tác dụng rất lớn, vật lý công kích đặc biệt cũng phải dựa vào nó. Có điều...

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười.

Thiên Thần tử cũng ngăn người. Đỉnh cấp thần khí? Cho dù là nhân vật cấp bậc Tiên Đế Ma Tôn bình thường cũng chỉ có một kiện. Có lẽ cũng có người sở hữu hai kiện, nhưng có hay không thì cũng không ai biết. Còn Trương Tinh Phong hiện tại lại có đến vài kiện đỉnh cấp thần khí, hơn nữa đỉnh cấp phòng ngự thần khí cũng có đến hai kiện, điều này có thể sao?

Thiên Thần tử nhìn Trương Tinh Phong, biết rằng đồ đệ của mình hiện tại đã vượt quá sự tưởng tượng của mình. Hăn kìm nén một chút tâm tình lại, mỉm cười lên tiếng:

- Xem ra đồ nhi của ta nhất định là đã gặp được kỳ ngộ. Nhiều đỉnh cấp thần khí như vậy, sư tôn của người đến bây giờ cũng chưa từng nghe nói đến. À... Người còn chuyện muốn nói nữa phải không?

Thiên Thần tử nhìn Trương Tinh Phong tươi cười hỏi.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Về phương diện phòng ngự của sư tôn, đồ nhi làm sao có thể sơ xuất. Mặc dù không có phòng ngự thần khí, nhưng mà đồ nhi đã có một kiện thánh vật trị liệu công hiệu cũng không sai biệt lắm, chính là Sinh Chi Nguyên Cực.

Trương Tinh Phong tiện tay đem Sinh Chi Nguyên Cực từ bên trong Thiên Vũ ra, đưa đến trước mặt Thiên Thần tử.

Thiên Thần tử tiếp lấy Sinh Chi Nguyên Cực, sinh mệnh lực nồng hậu khiến cho cả người hắn đều run rẩy. Hắn nhìn Trương Tinh Phong, bỗng nhiên nở nụ cười:

- Cả đời của ta cũng đã gặp phải không ít chuyện, nhưng chưa lần nào chấn động như hôm nay. Sinh mệnh lực của Sinh Chi Nguyên Cực này thật sự quá nồng hậu, phỏng chừng cho dù là thiên lôi oanh kích nó cũng có thể trong nháy mắt chữa trị lại thân thể, công hiệu quả thật có thể sánh ngang với phòng ngự thần khí.

Trương Tinh Phong gật đầu, nở nụ cười nói:

- Sư tôn, lúc trước khi con đối kháng với đạo thiên lôi cuối cùng trong Tán tiên chi kiếp, phải nói là hai đạo thiên lôi hợp lại, thân thể của con cuối cùng chống cự không được, phải dựa vào Sinh Chi Nguyên Cực. Thiên lôi phá hủy thân thể của con, Sinh Chi Nguyên Cực lại chữa trị, tốc độ gần như là ngang nhau. Huống hồ thân thể con quá cường hãn, cho nên chữa trị vô cùng gian nan, vậy mà tốc độ vẫn nhanh đến như vậy. Nếu như là sư tôn bị thương, tin rằng tốc độ chữa trị còn nhanh hơn gấp nhiều lần.

Phong Ngữ Yên lúc này cũng đã đi đến một tòa viện lạc bên cạnh, đây là nơi mà nàng sinh sống trong mấy ngày nay. Chỉ thấy nàng vung tay lên, từ bên trong Trạm Lam thủ trạc lấy ra từng chậu hoa...

Thiên Thần tử tươi cười nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Đồ nhi, ngươi biết cuộc sống của ta tại quân doanh vui vẻ nhất là lúc nào không?

Trương Tinh Phong lắc đầu.

Thiên Thần tử đắm chìm trong hồi ức:

- Tại quân đội không có tự do, hoàn toàn bị khống chế, cuộc sống chủ yếu hơn một ngàn năm của ta chính là tuần tra. Có điều thời gian vui vẻ nhất

chính là khoảng thời gian đến Phi Tiên lâu. Phi Tiên lâu và Tiên các có giao dịch, Tiên các mỗi một ngày đều phái một tiểu đội đến Phi Tiên lâu tuần tra. Ta nghĩ đó là vì để uy hiếp một số người. Dù sao thì trong mắt bọn họ, tiên nhân trong quân đội đều là những kẻ không sợ chết, cho người đến Phi Tiên lâu cũng không dám gây sự với chúng ta.

Thiên Thần tử đột nhiên cười khở:

- Không phải là chúng ta không sợ chết, mà là tiên nhân trong quân đội chúng ta nếu như lùi bước chính là kháng lại quân lệnh, sẽ bị trực tiếp xử tử. Quân quy của quân đội thật sự là quá nghiêm ngặt. Ba ngày đó là đến phiên tiểu đội chúng ta đến Phi Tiên lâu để tuần tra. Có lẽ bởi vì cuộc sống của chúng ta quá nhàm chán, cho nên có thể nhìn thấy Phi Tiên lâu biểu diễn, đối với chúng ta mà nói quả thật là một chuyện vô cùng may mắn. Nếu như là bình thường chúng ta làm sao có thể vào được nơi đó? Dù sao thì muốn vào cửa cũng phải hao phí một thượng phẩm tiên thạch. Ta một trăm năm mới thu được một tiên tinh, một thượng phẩm tiên thạch chính là bằng một năm của chúng ta rồi.

Trương Tinh Phong nghe được liền nhướn mày. Một trăm năm một khối tiên tinh, bằng một năm của tiên nhân quân đội thật sự là quá thấp. Hơn nữa quân quy còn vô cùng nghiêm ngặt, chỉ cần kháng lại quân lệnh sẽ lập tức bị xử tử.

- Ba ngày đó là khoảng thời gian vui vẻ nhất trong ngàn năm qua của ta. Kiếm vũ của nữ đệ tử Phi Tiên lâu thật sự là quá mỹ diệu. Có điều ba ngày đó tiểu đội chúng ta cũng thiếu chút nữa đã bị tiêu diệt hoàn toàn. Tiên nhân trong quân đội chúng ta đều không sợ chết, cũng không e ngại đắc tội với người khác. Ngày ấy chúng ta đã đắc tội với một người, hắn là một đại nhân vật đệ tử của một đại tông phái tại Tiên giới. Dưới cơn giận dữ, thiếu chút nữa đã tiêu diệt tất cả chúng ta. Người mạnh nhất trong tiểu đội là ta cũng chỉ là La Thiên Thượng Tiên, căn bản là không có chút sức lực nào phản kháng, thực lực của hắn mạnh hơn so với chúng ta rất nhiều.

Trương Tinh Phong cả người cũng phát lạnh. Mặc dù hiện tại sư tôn vẫn hoàn hảo ở trước mặt, nhưng hắn cũng cảm thấy lo lắng cho tình hình lúc đó, trên người tự nhiên phát ra sát khí.

Thiên Thần tử hoàn toàn đắm chìm trong hồi ức, trên mặt xuất hiện sáng lạn tươi cười:

- Là nàng đã cứu chúng ta. Phi Tiên lâu kiếm vũ quả nhiên bất phàm, một kiếm đó đến nay ta vẫn còn nhớ kỹ.

Thiên Thần tử phảng phất như lại thấy được một kiếm kia...

- Đờn, bây giờ ta muốn đến Phi Tiên lâu, tìm vị tiên tử kia cùng ta kết thành đạo侶.

Thiên Thần tử đột nhiên nhìn Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong nghe được liền ngăn người. Tại Tiên giới hầu như đại bộ phận nam nữ tiên nhân đều kết thành đạo侶, bởi vì song tu đối với tu luyện quả thật có công hiệu rất lớn. Càng huống chi có một người bên cạnh mình, những ngày tháng tu luyện sau này cũng sẽ không quá tịch mịch.

Trương Tinh Phong đột nhiên mỉm cười nhìn sư tôn của mình, nụ cười rất gian trá và “âm hiểm”.

Thiên Thần tử cảm thấy có chút xấu hổ, nhưng trong phút chốc đã triển hiện ra uy thế của sư tôn:

- Tên đồ đệ xấu xa ngươi, sư tôn muốn tìm một đạo侶, ngươi cũng dám trêu chọc vi sư. Xem vi sư làm thế nào giáo huấn ngươi!

Trương Tinh Phong lập tức la lên:

- Sư tôn bớt giận, bỏ qua cho Toái Vũ một lần, Toái Vũ sau này nhất định sẽ sửa đổi!

Lúc này, Trương Tinh Phong phảng phất lại nhớ đến cuộc sống cùng Thiên Thần tử tại Thiên Tâm tông năm đó...

Phi Tiên lâu.

Một nơi nhân khí thịnh vượng nhất tại Thiên Tiệm thành. Nơi này mỗi ngày vào chập tối đều có vô số tiên nhân lui tới, phồn hoa huyên náo vô cùng.

Lần này Thiên Thần tử đang một mình đi đến Phi Tiên lâu. Không giống như ngày xưa, trước đây hắc mặc trên người là hạ cấp tiên giáp, còn ngày nay, trên người hắc lại là một kiện đỉnh cấp tiên khí phong diện tiên y do Trương Tinh Phong luyện chế. Bộ y phục này cho dù tại Tiên giới cũng là tương đối trân quý, dù sao thì những đại nhân vật bình thường cũng rất ít khi hiển lộ ra thần khí của mình.

- Xin mời thượng tiên theo ta!

Một người phục vụ của Phi Tiên lâu lập tức dẫn Thiên Thần tử đến nội đường.

Hôm nay Thiên Thần tử cho dù tại Tiên giới cũng là một phú hào. Ba vạn tiên tinh, phòng chừng chỉ có Cửu Thiên Huyền Tiên và Tiên Quân mới có nhiều như vậy. Hơn nữa sau lưng hắn còn có Trương Tinh Phong, tài phú của Trương Tinh Phong, tại Tiên Ma hai giới cũng ít người sánh được. Từ sau khi Trương Tinh Phong đem chuyện của mình kể cho Thiên Thần tử nghe, hắn đã hoàn toàn trút bỏ được gánh nặng. Tương lai mỹ diệu của Thiên Tâm tông đã ở phía trước, hắn còn phải lo lắng chuyện gì? Tất cả đã có đồ đệ của mình phụ trách, hắn chỉ cần tùy ý làm việc của mình là được.

Tùy ý chọn một chén tiên trà, Thiên Thần tử liền nhìn về phía vũ đài, chờ mong nàng xuất hiện.

Không biết là do trùng hợp, hay là Thiên Thần tử và vị tiên tử kia quả thật có duyên phận, hôm nay nàng cũng ra đài biểu diễn. Nói đến cũng buồn cười, cho đến nay Thiên Thần tử vẫn không biết nữ tử ngày đó đã cứu hắn nữ tử tên gọi là gì.

- Điền Dương huynh, hôm nay lễ kim của huynh đã chuẩn bị tốt chưa? Vũ Tiên tiên tử không phải dễ dàng đoạt được như vậy đâu.

Bàn bên cạnh Thiên Thần tử có hai tiên nhân đang tán gẫu. Bộ dáng của hai người này, vừa nhìn đã biết là hai kẻ rất tầm thường.

Tu chân giả hầu hết đều có thể biến hóa dung mạo, càng không cần phải nói đến tiên nhân, cho nên bình thường tiên nhân tâm cảnh đại thành sẽ không quan tâm đến diện mạo. Còn hai tiên nhân bên cạnh Thiên Thần tử toàn thân đều là tiêu chuẩn của mỹ nam tử, có điều lại quá hoàn mỹ, hoàn mỹ một cách giả tạo.

Điền Dương quay về hảo hữu của mình tự tin nói:

- Trang Mãnh huynh, có cái gì phải lo lắng chứ? Phi Tiên lâu nhất định sẽ không cự tuyệt. Dù sao thì với địa của ta, cho dù bọn họ dám đắc tội với ta, tin rằng cũng không dám đắc tội với phụ thân ta.

Trang Mãnh gật đầu, trong lòng lại thầm nghĩ: “Thú Dương tông của người tại Tiên giới địa vị cũng không thấp, đối với Phi Tiên lâu đương nhiên là có

uy hiếp. Bất quá tiểu tử người cũng chỉ là một kẻ dựa dẫm vào phụ thân mình mà thôi. Năm đó người vượt qua thiên kiếp cũng là nhờ vào uy lực của tiên khí, nếu không...”

Hiển nhiên Trang Mãnh trong lòng hoàn toàn xem thường Điền Dương.

- Điền Dương huynh, Vũ Tiên tiên tử đã ra sân rồi.

Trang Mãnh đột nhiên vừa cười vừa nói.

Hai mắt Điền Dương lập tức sáng lên, nhìn chăm chăm về hướng vũ đài.

Một đoàn kiếm quang hoa mỹ phất lên, phảng phất như một đóa bạch liên nở rộ, bỗng nhiên kiếm quang mờ ảo, bóng người uốn lượn. “Phi kiếm tiên vũ” như mộng như ảo đã bắt đầu...

Thiên Thần tử cũng giật mình, ngây ngốc nhìn vào vị tiên tử đang múa kiếm, ký ức trong nháy mắt hiện về...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 23: Hồn Loạn Thủy Khởi.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này Thiên Thần tử như ngây như dại, hoàn toàn đắm chìm trong kiếm vũ như mộng ảo của Vũ Tiễn tiên tử...

Không biết đã qua bao lâu, Vũ Tiễn tiên tử rốt cuộc cũng thu kiếm lại, quay về các tiên nhân chung quanh khẽ gật đầu cảm tạ, sau đó liền xoay người chuẩn bị rời đi.

- Vũ Tiễn tiên tử xin dừng bước!

Thiên Thần tử liền xoay người nhìn về hướng người vừa lên tiếng, đúng là Điền Dương vừa rồi. Thiên Thần tử lúc này mới biết, người mà mình ngày đêm mong nhớ chính là Vũ Tiễn tiên tử. Có điều lúc này hắn lại nhớ đến câu chuyện giữa Điền Dương và Trang Mãnh vừa rồi, trong lòng cảm thấy lo lắng: “Điền Dương này rốt cuộc là ai? Vừa rồi nghe hắn nói chuyện, hình như là một đại nhân vật của Thú Dương tông, hơn nữa còn có chút ý đồ với Vũ Tiễn tiên tử...”

Đột nhiên Thiên Thần tử trên mặt lộ ra vẻ cười khổ: “Ta suy nghĩ gì vậy chứ? Vũ Tiễn tiên tử còn nhớ một tuần tra binh nhỏ bé không có tự do mà năm đó nàng đã cứu hay sao? Ta quả thật hy vọng có thể cùng nàng kết làm đạo侶, nhưng bản thân nàng có nguyện ý hay không?”

Thiên Thần tử trên mặt thoáng hiện lên vẻ kiên quyết: “Bản thân Vũ Tiễn tiên tử muốn cùng người nào kết làm đạo侶 thì ta cũng sẽ vui vẻ chúc mừng nàng, chỉ cần nàng nguyện ý là được, mọi việc không thể cưỡng cầu...”

Điền Dương lúc này đã đi lên vũ đài, dùng một thái độ mà hắn cho rằng lễ độ và khiêm tốn nhất nói với Vũ Tiễn tiên tử:

- Vũ Tiễn tiên tử, “phi kiếm tiên vũ” động lòng người của nàng khiến cho Điền Dương như chìm vào trong mộng ảo. Điền Dương quả thật đã sinh

lòng mê mọt đối với Vũ Tiên tiên tử, không biết ta có thể mời nàng dùng bữa hay không?

Vũ Tiên tiên tử nhìn thoáng qua Điền Dương, trong lòng bỗng nhiên có một cảm giác chán ghét. Mỗi đệ tử Phi Tiên lâu các nàng trong một tháng đều ra biểu diễn một lần. Nàng cũng đã nhìn thấy không ít người giống như Điền Dương, tất cả đều biến hóa một cách hoàn mỹ, nhưng dưới con mắt của nàng thì lại quá giả dối.

Có điều nữ đệ tử Phi Tiên lâu các nàng cũng đã gặp phải tình huống như vậy không biết bao nhiêu lần, đương nhiên là biết phải trả lời như thế nào.

- Điền Dương tiên nhân đến Phi Tiên lâu cũng không ít lần, Vũ Tiên mấy lần ra sân đều nhìn thấy ngài. Trước tiên xin cảm ơn ngài đã ủng hộ như vậy!

Vũ Tiên trên mặt vẫn mang theo vẻ tươi cười, nụ cười làm cho người ta không thể biết được là từ đáy lòng hay giả tạo.

Điền Dương trong lòng kích động, thầm nghĩ: “Xem ra ấn tượng của Vũ Tiên tiên tử đối với ta cũng không tệ lắm, có hi vọng!”

Vũ Tiên tiếp tục nói:

- Có điều hôm nay thân thể của Vũ Tiên không được thoải mái, muốn trở về nghỉ ngơi. Không biết Điền Dương tiên nhân có thể để cho Vũ Tiên về nghỉ hay không?

Điền Dương vừa nghe, lập tức ngẩn người, vội vã nói:

- Đương nhiên, đương nhiên! Thân thể là quan trọng, Vũ Tiên tiên tử xin cứ trở về nghỉ ngơi trước đi!

Vũ Tiên cũng mỉm cười nói:

- Vậy xin cảm tạ Điền Dương tiên nhân, Vũ Tiên cáo từ trước!

Điền Dương lập tức gật đầu, trên mặt tràn đầy vẻ tươi cười.

Điền Dương trong lòng thầm nghĩ: “Không biết sư thúc đã đem lễ kim đến Phi Tiên lâu hay chưa? Bây giờ thì chỉ cần xem bản thân Vũ Tiên tiên tử có đồng ý hay không. Có điều theo như thái độ vừa rồi của nàng, tựa hồ cảm giác đối với ta cũng không tệ lắm. Ha ha, cũng không tệ lắm!” Điền Dương trong lòng đắc ý, liền nhanh chóng từ trên đài đi xuống.

Thiên Thần tử nhìn theo bóng lưng Vũ Tiễn tiên tử, trong lòng bỗng có một cảm giác cô đơn. Thủy chung Vũ Tiễn tiên tử cũng không nhìn hẵn một lần, có lẽ nàng hoàn toàn không có một chút ấn tượng đối với hẵn.

Bên trong hậu viện Phi Tiên lâu.

- Cái gì! Sư tôn, người nói Điền Dương kia đưa tới lễ kim, muốn cùng con kết làm đạo侶?

Vũ Tiễn vẻ mặt khó tin.

Thái Lạc đạo nhân nhìn đồ đệ của mình, cười cười nói:

- Vũ Tiễn, Điền Dương kia cũng không tệ, bây giờ đã là Đại La Kim Tiên, hơn nữa phụ thân hẵn còn là tông chủ của Thú Dương tông. Thú Dương tông tại Tiên giới mặc dù không tính là đại tông phái gì, nhưng cũng tuyệt không phải là một tông phái nhỏ, so với Phi Tiên lâu ta cũng xem như là môn đẳng hộ đối. Hơn nữa cùng Điền Dương kết làm đạo侶, vậy sau này tiên tinh cung ứng cho con tu luyện đương nhiên là không có vấn đề.

Vũ Tiễn trong đầu nhớ lại dung mạo hoàn mỹ có chút giả tạo của Điền Dương, trong lòng lập tức dâng lên một cảm giác chán ghét. Nghĩ đến cảnh sau này phải cùng hẵn ở cùng một chỗ, cảm giác chán ghét đó càng lúc càng lớn hơn.

- Không, sư tôn, tuyệt đối không thể, con tuyệt đối sẽ không lấy Điền Dương kia. Sư tôn người không thấy đâu, hẵn thuần túy chỉ là một tên gia hỏa không hề biết nội hàm, con hoài nghi hẵn trở thành tiên nhân cũng là dựa vào phụ thân hẵn che chở. Một tên gia hỏa như vậy làm sao có thể trở thành đạo侶 của Vũ Tiễn? Tuyệt đối không có khả năng!

Vũ Tiễn thái độ kiên quyết.

Thái Lạc đạo nhân chỉ đành thở dài. Nàng đã sớm đoán được phản ứng của đồ đệ mình, nhưng nàng vẫn quyết định nói ra. Dù sao thì nếu như có thể quan hệ tốt đẹp cùng với Thú Dương tông, đối với Phi Tiên lâu không hề nghi ngờ là có rất nhiều lợi ích.

Có điều Thái Lạc đạo nhân cũng sẽ không bức bách đồ đệ của mình. Dù sao thì lâu chủ đời thứ nhất của Phi Tiên lâu cũng đã có nghiêm lệnh: “Việc đạo侶 nhất định phải xem bản thân nguyện ý, không thể cưỡng cầu!”

Vũ Tiễn hiển nhiên cũng biết, việc làm của mình sẽ mang đến cho Phi Tiên lâu không ít phiền toái. Nàng nhìn Thái Lạc đạo nhân nói:

- Sư tôn, Vũ Tiễn đã đem đến phiền phức cho sư môn rồi!

Thái Lạc vừa nghe, trong lòng rung động, liền đưa mắt nhìn đồ đệ của mình. Vũ Tiễn và nàng đã có tình cảm sư đồ hơn mười vạn năm, bắt đầu từ khi còn ở Tu chân giới. Bây giờ nhìn thấy đồ đệ mình như vậy, trong lòng nàng bỗng dâng lên một cỗ hào khí, liền nói:

- Vũ Tiễn, con đừng lo lắng! Bản thân con không muốn, chuyện này đương nhiên là không thể thành được. Thú Dương tông không phải chỉ là một tông phái bình thường tại Tiên giới hay sao? Bọn họ có thể kiêu ngạo cũng là nhờ vào vị đại trưởng lão cấp bậc Tiên Quân của tông phái. Phi Tiên lâu chúng ta mặc dù chỉ có bốn Cửu Thiên Huyền Tiên, ngay cả một Tiên Quân cũng không có...

- Sư tôn!

Vũ Tiễn lập tức lên tiếng, xem ra nàng cũng có chút tự trách.

Thái Lạc đột nhiên lại cười mỉa:

- Bất quá, những tông phái hữu hảo với Phi Tiên lâu thì lại có rất nhiều. Đạo lữ của đại sư tỷ con chính là Cửu Thiên Huyền Tiên của Phong Duyên môn. Phong Duyên môn chỉ cần nói một câu, Thú Dương tông còn dám gây sự hay sao?

Phi Tiên lâu đương nhiên là có rất nhiều tông phái hữu hảo. Mỗi một đời đệ tử, đạo lữ đa phần đều là người của các đại tông phái, trong đó cũng có không ít người thuộc Tiên giới thất đại tông phái. Vì vậy người dám đắc tội với Phi Tiên lâu cũng không nhiều lắm.

Vũ Tiễn vừa nghe, trong lòng cũng yên tâm, trên mặt hiện lên vẻ tươi cười nhẹ nhõm.

Thái Lạc nói như vậy cũng là vì quan tâm đến đồ đệ của mình, có điều trong lòng nàng cũng có chút lo lắng: “Đạo lữ của đệ tử tông phái mình mặc dù cũng có vài người thuộc thất đại thế lực, những cũng không phải là những người có địa vị cao. Còn Điền Dương kia lại là con trai của tông chủ Thú Dương tông, địa vị hoàn toàn khác biệt. Chuyện này quả thật rất khó nói!”

Có điều Thái Lạc chứng kiến bộ dáng cao hứng của đồ đệ mình, cũng đành đem những suy nghĩ vừa rồi nuốt vào trong bụng. Mặc dù mỗi một đệ tử Phi Tiên lâu đều đã từng biểu diễn trước mặt người ngoài, nhưng đó đều là do những đệ tử này tự nguyện. Một tông phái của nữ tử, cảm tình giữa các sư tỷ muội so với những tông phái bình thường thâm hậu hơn rất nhiều.

Điền Dương đột nhiên từ chỗ ngồi đứng đứng dậy, lạnh lùng nhìn tên đệ tử Thú Dương tông vừa truyền đến tin tức. Cặp mắt của hắn bỗng nhiên nheo lại, hàn quang lãnh khốc lộ ra bên ngoài không chút nào che dấu. Tên đệ tử Thú Dương tông bên dưới trong lòng run lên: “Không hay, thiếu tông chủ xem ra muốn nổi điên rồi!”

Điền Dương trong lòng liên tục xoay chuyển, một mưu kế độc ác lướt qua đầu hắn. Đừng xem Điền Dương chỉ là một tên công tử bột cậy quyền cậy thế, mưu kế của hắn cũng là số một số hai tại Thú Dương tông, đã từng có không ít cao thủ thua dưới tay của hắn.

- Thu thập thân phận đạo lữ của nữ đệ tử Phi Tiên lâu cho ta. Tất cả đều phải thu thập, đặc biệt là những người trong thất đại thế lực!

Điền Dương đột nhiên lạnh giọng ra lệnh cho đệ tử bên dưới.

Mặc dù tên đệ tử bên dưới cũng là Đại La Kim Tiên, cùng một cấp bậc với Điền Dương, bất quá hắn lại không dám có chút cãi lời. Đây là thế giới nơi cường giả vi tôn. Ai là cường giả? Thế lực cường đại tức là cường giả. Đúng, là thế lực cường đại, chứ không phải là thực lực cường đại. Bởi vì thế lực cũng phân ra rất nhiều phương diện, chẳng hạn như tự thân thực lực, quan hệ... vân vân... Hiển nhiên, thế lực của Điền Dương lớn hơn nhiều so với hắn.

Điền Dương nhìn tên đệ tử bên dưới rời đi, đột nhiên gầm lên:

- Phi Tiên lâu, Phi Tiên lâu, con tiện nhân Vũ Tiến, tiện nhân!

Thanh âm như nhập vào Cửu U, vô cùng thâm lương...

Lúc này bên trong đại bản doanh của Thú Dương tông Tiên giới.

Điền Mưu đã hoàn toàn đã biết tất cả, trên mặt hắn lại nở một nụ cười thần bí, một thân hắc y càng làm cho hắn có vẻ cực kỳ quỷ bí. Có điều trong mắt hắn lại thoáng hiện lên vẻ hiền từ, khiến cho khí chất trên người hắn lại có thêm ba phần dương quang.

“Điền Dương con của ta, xem ra lần này con phải chịu khổ rồi. Thất bại về cảm tình mới có thể làm cho tâm cảnh của con người ta trưởng thành. Trải qua chuyện lần này, tin rằng tâm cảnh tu vi của con cũng sẽ trưởng thành không ít, công lực cũng có thể đột phá!” Điền Mưu lẩm bẩm.

Có điều Điền Mưu lại quên mất một điểm. Thất bại về cảm tình mặc dù có thể làm cho tâm cảnh trưởng thành, nhưng sở dĩ công hiệu lớn như vậy, chính bởi vì đã kích cũng là lớn nhất. Đã kích trên phương diện cảm tình vượt xa các phương diện khác, chưa từng phải trải qua thất bại, Điền Dương có thể chịu được đã kích như vậy hay sao?

Điền Mưu cả đời trí giả, nhưng chỉ sai lầm một lần này đã khiến cho hãn hối hận không kịp.

Điền Dương lần đầu tiên thích một người. Ba mươi năm nay, mỗi tháng hãn đều đến Phi Tiên lâu một lần, mà mỗi lần đến đều chính là ngày Vũ Tiên tiên tử ra đài biểu diễn. Ba mươi năm rồi, suốt ba mươi năm, lần đầu tiên hãn động tình, nhưng khi đề thân lại bị cự tuyệt, hãn làm sao có thể tiếp nhận được.

Có điều hãn vẫn cố gắng khống chế bản thân, không nổi giận đến Phi Tiên lâu đại náo, mà là âm thầm chuẩn bị tất cả.

Khuôn mặt lạnh lẽo của Điền Dương khiến cho những đệ tử của Thú Dương tông tại Thiên Tiệm thành đều thấp thỏm bất an. Đây là lần đầu tiên Điền Dương có bộ dạng như thế này, khuôn mặt của một tên công tử bột cậy quyền đã trở thành một sát thần lãnh khốc. Hơn nữa một tháng nay biểu tình của hãn luôn như vậy, đây mới là điều đáng sợ nhất.

Điền Dương cũng không biết chuyện gì xảy ra. Trong một tháng qua, tâm cảnh của hãn biến hóa rất nhanh, công lực cũng từ Đại La Kim Tiên tiền kỳ đột phá đến trung kỳ. Có điều tất cả những việc này hiển nhiên không hề làm cho hãn cao hứng chút nào. Tính tình của hãn đã thay đổi, tính cách cũng bắt đầu thay đổi. Trước kia hãn thích mặc bạch y, nhưng bây giờ hãn lại thích mặc hắc y, màu sắc y phục mà Điền Mưu cha hãn cũng thích mặc.

“Đạo lữ của nữ đệ tử Phi Tiên lâu có hơn năm trăm người, trong đó thất đại thế lực có hơn hai mươi người. Công lực cao nhất là Cửu Thiên Huyền Tiên, tổng cộng có năm người. Bất quá không một người nào bối cảnh lớn!”

Điền Dương trên mặt lộ ra vẻ khinh thường: “Hừ, trong thất đại thế lực, những người có địa vị cao có người nào không phải là Tiên Quân. Huống hồ thất đại thế lực sở dĩ có thể đứng vững tại Tiên giới cả ức năm mà không suy sụp, chính là bởi vì không có một đệ tử nào dám dùng thế lực của tông phái để chèn ép các tiểu tông phái khác!”

Điền Dương trên mặt hiện lên vẻ tàn khốc: “Như vậy thì ta cũng yên tâm!”

- Phong Lôi Vân Vũ, theo ta!

Điền Dương trên mặt hiện lên vẻ điên cuồng, quay về phía sau lạnh nhạt ra lệnh. Trong nháy mắt sau lưng hắn bỗng nhiên xuất hiện bốn vị cao thủ của Thú Dương tông. Bốn cao thủ này công lực đều đạt đến Đại La Kim Tiên hậu kỳ, là gia do gia gia của Điền Dương, cũng chính là đại trưởng lão Thú Dương tông vì ái tôn của mình mà huấn luyện. Tuyệt kỹ của tứ đại hộ vệ đều có thể hỗ trợ cho nhau, uy lực vô cùng cường đại.

Các tông phái tại Tiên giới mặc dù cũng có không ít trú địa tại Thiên Tiệm thành, nhưng gốc rễ thì đều là tại Tiên giới. Phi Tiên lâu cũng như vậy, tại Thiên Tiệm thành cũng chỉ là một chi nhánh mà thôi, người quản lý cũng chính là sư tôn của Vũ Tiến, Thái Lạc đạo nhân.

Phi Tiên lâu tại Thiên Tiệm thành thực lực cũng không mạnh, đây cũng là nguyên nhân mà Điền Dương dám xuất động. Về phần tại Tiên giới, Thú Dương tông chẳng lẽ lại sợ Phi Tiên lâu hay sao?

Phong Lôi Vân Vũ tứ đại hộ vệ theo phía sau Điền Dương, nhanh chóng đi đến Phi Tiên lâu. Hôm nay cũng chính là ngày Vũ Tiến tiên tử lên đài biểu diễn.

Phong hộ vệ nhướng mày, nhìn Điền Dương toàn thân y phục đều là màu đen, trong lòng thầm nghĩ: “Thiếu tông chủ tựa hồ đã thay đổi rồi, trở nên có uy thế giống như đại trưởng lão!”

- Bốn người các người chờ một lát hãy tiến vào Phi Tiên lâu. Năm người chúng ta phải tách ra lần lượt đi vào, đừng cho người khác biết thân phận của mình!

Thanh âm của Điền Dương truyền đến, người lại đột nhiên tăng tốc, chỉ vài bước đã ở ngoài trăm thước.

Khi vừa mới đi bước đầu tiên, dáng người Điền Dương bỗng nhiên trở nên gầy yếu. Khi đi bước thứ hai, dung mạo của hắn lại biến đổi. Sau bước thứ ba, Điền Dương đã hoàn toàn trở thành một người khác. Có điều sau khi đi bước thứ tư, hắn lại khôi phục hình dạng như trước kia.

“Ừ, bộ dáng vừa rồi phối hợp với khí chất hiện tại đã biến đổi của ta, nếu không phải người quen hắn là không thể phân biệt được thân phận. Có điều ta cũng nên cho con tiện nhân Vũ Tiến kia thêm một cơ hội!” Y phục màu đen trên người Điền Dương đột nhiên biến thành màu trắng. Lúc này hắn lại khôi phục bộ dáng công tử bột vốn có.

Điền Dương đi vào bên trong Phi Tiên lâu. Vừa bước vào, cặp mắt của hắn đã tập trung vào màn kiếm vũ phiêu miểu vô định trên đài. Hắn thản nhiên đi đến hàng ghế đầu tiên ngồi xuống. Mà bên cạnh hắn đứng là Thiên Thần tử.

Điền Dương đưa mắt nhìn Vũ Tiến, trong mắt hiện lên vẻ ái mộ, nhưng trong nháy mắt trở nên thù hận.

Bỗng nhiên Điền Dương cười lạnh, kế hoạch của hắn đã bắt đầu...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 24: Huyết Tiên Phi Tiên Lâu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thiên Thần tử tháng này lại đến, đương nhiên chính là vì Vũ Tiễn tiên tử.

Khi Vũ Tiễn tiên tử đang biểu diễn kiếm vũ đến cao trào, trong đại sảnh đột ngột vang lên thanh âm...

- Vũ Tiễn tiên tử, Điền Dương xin thất lễ một chút!

Chúng tiên nhân trong đại sảnh đều nhíu mày, tâm tình đang vui vẻ chỉ trong chốc lát đã bị hư. Tất cả đều bực bội nhìn về phía người vừa lên tiếng. Điền Dương tuy nói rằng mình thất lễ, nhưng thái độ của hắn thì vẫn cao ngạo như trước.

Vũ Tiễn thu kiếm lại, vừa nhìn thấy người lên tiếng là Điền Dương, trong lòng thầm nghĩ: “Xem ra Điền Dương này đến đây không có ý tốt. Có điều ta đã nói thẳng là không muốn làm đạo lữ của hắn, hắn vẫn một mực cố chấp như vậy, lòng dạ thật sự quá hẹp hòi!”

- Điền Dương tiên nhân có chuyện gì xin cứ nói. Kiếm vũ của Vũ Tiễn vẫn còn chưa múa xong, các vị tiên nhân khác còn đang chờ.

Vũ Tiễn ôn hòa nói.

Lời vừa nói ra, những khách nhân bên dưới đối với Điền Dương lại càng thêm tức giận. Kiếm vũ mới chỉ diễn một nửa lại bị cắt ngang, hiển nhiên tên Điền Dương này hoàn toàn không để chúng tiên vào mắt. Bất quá Điền Dương cũng thật sự là không hề để mắt đến những tiên nhân này.

Điền Dương nhẹ nhàng bước lên vũ đài, cao ngạo nói:

- Vũ Tiễn tiên tử, không biết vì sao nàng lại không đáp ứng tiếp nhận lễ kim của ta? Chẳng lẽ trở thành đạo lữ của Điền Dương ta là một chuyện mất mặt lắm sao?

Chúng tiên bên dưới vừa nghe đều nhíu mày. Có điều bọn họ cũng không thích xen vào chuyện người khác, cho nên cũng không có biểu hiện gì. Chỉ

có Thiên Thần tử là ánh mắt chột sáng lên, tiên nguyên lực trong cơ thể bắt đầu vận chuyển...

Vũ Tiên tiên tử mỉm cười nói:

- Chẳng lẽ Điền Dương tiên nhân không biết muốn kết làm đạo侶 thì hai bên phải nguyện ý hay sao? Chẳng lẽ ngài muốn ta trở thành đạo侶 thì Vũ Tiên ta nhất định phải làm theo hay sao?

Điền Dương sắc mặt lạnh lẽo nói:

- Ta hỏi nàng một lần cuối cùng, có phải nàng thật sự không muốn trở thành đạo侶 của ta? Nhớ kỹ, đây là lần cuối cùng, cũng là cơ hội cuối cùng của nàng. Nếu như nàng không đáp ứng, vậy thì xảy ra chuyện gì ta cũng không dám khẳng định đâu!

Đây là uy hiếp, uy hiếp một cách trắng trợn! Tất cả tiên nhân trong đại sảnh đều nghe được rõ ràng.

- Điền Dương tiểu tử, phụ thân của người mặc dù là tông chủ của Thú Dương tông, nhưng mà tiểu tử người thì thật là quá phận, một chút giáo dục cũng không có. Phi Tiên lâu ta không chào đón người, hãy mau rời khỏi đây nhanh lên một chút, nếu không chờ đến lúc bị đuổi ra thì thể diện của người cũng không còn đâu!

Lúc này một vị phu nhân bề ngoài khoảng hơn ba mươi tuổi đột nhiên xuất hiện trên vũ đài. Tiên nhân diện mạo thiên biến vạn hóa, chỉ cần không phải tâm lý có vấn đề thì không có một tiên nhân lại có diện mạo xấu xí. Tương tự, vị phu nhân này dung mạo cũng là cực kỳ động lòng người. Có điều lúc này khuôn mặt nàng lại tràn đầy nộ khí, mất đi vẻ nhu nhược phiêu dật thường ngày của tiên tử.

“Thái Lạc đạo nhân!” Điền Dương nhướng mày, tinh quang trong mắt chột lóe lên. Trên mặt hân hoan hiện lên vẻ tức giận, nhưng chỉ trong nháy mắt liền biến mất.

- Được, được, được, ta đi!

Điền Dương thân hình liên tục lóe lên, lập tức biến mất bên ngoài đại sảnh. Duy chỉ có Thiên Thần tử là chú ý nhìn thân ảnh của hắn rời đi.

- Các vị, vừa rồi Điền Dương tiểu tử kia đã quấy rầy hứng thú của mọi người, Thái Lạc này xin lỗi các vị. Xin mời các vị tiếp tục thưởng thức

kiếm vũ của Vũ Tiễn!

Thái Lạc đạo nhân mỉm cười nói với chúng tiên bên dưới.

Tất cả tiên nhân đều gật đầu hoặc là lên tiếng, tỏ vẻ đối với việc này không hề để ý. Thái Lạc đạo nhân cũng lập tức rời khỏi vũ đài.

Vũ Tiễn tiên tử cũng phảng phất như chưa hề xảy ra chuyện gì, tiếp tục biểu diễn...

.....

- Phong ca, huynh nói xem sư tôn của huynh lần này đến Phi Tiên lâu có phải là để tìm vị ý trung nhân kia hay không?

Phong Ngữ Yên ngồi trong lòng Trương Tinh Phong, hồn nhiên hỏi.

Trương Tinh Phong lập tức nói:

- Nàng đừng nói lung tung. Đó là đạo lữ, không phải là ý trung nhân!

- Đạo lữ? Còn không phải đều giống nhau cả sao? Tiên nhân đúng là phiền phức, thê tử tại Tiên giới lại xưng là đạo lữ. Hừ, đúng là ngụy quân tử!

Phong Ngữ Yên ra vẻ khinh thường.

Trương Tinh Phong nghe được liền cười nói:

- Đạo lữ này và thê tử không phải hoàn toàn giống nhau. Giữa nam nữ tiên nhân đạo lữ, đa phần song tu đều là nguyên anh song tu, chứ không phải là thân thể song tu. Có lẽ là trước kia một số tiên nhân vì để phân biệt với phu thê tại phàm nhân tình cầu cho nên mới đổi tên thành đạo lữ!

Phong Ngữ Yên không phục cả giận nói:

- Còn không phải cũng là song tu? Nguyên anh song tu cảm giác làm sao so được với thân thể song tu, cảm giác đó...

Phong Ngữ Yên nói đến đây khuôn mặt đột nhiên đỏ bừng, khiến cho Trương Tinh Phong cười mãi không ngớt.

Qua một lúc sau, Phong Ngữ Yên mới khôi phục lại. Chỉ thấy ánh mắt của mắt của nàng lưu chuyển, liền lên tiếng làm nũng:

- Phong ca, chúng ta đi xem ý trung... đạo lữ của sư tôn hình dáng như thế nào đi?

Trương Tinh Phong vừa nghe ánh mắt liền sáng lên, trong lòng cũng có một chút hiếu kỳ. Phi Tiên lâu đệ tử này rốt cuộc là người phương nào mà khiến

cho sư tôn tưởng nhớ lâu như vậy? Hắc cúi đầu nhìn Phong Ngữ Yên đang lắc lắc cánh tay của mình, mỉm cười gật đầu.

Phong Ngữ Yên vừa nhìn thấy, liền hưng phấn mỉm cười. Hai người lập tức nắm tay nhau đi đến Phi Tiên lâu...

.....

Lúc này Phi Tiên lâu lại có một người bước vào. Toàn thân hắc mặc y phục màu đen, dáng người có vẻ hơi gầy ốm, nhưng hàn khí trên người hắc phát ra lại khiến cho những tiên nhân chung quanh đều phải nhú mày.

- Vũ Tiễn tiên tử, bốn tiên thấy kiếm vũ của nàng quả thật là bất phàm. Bây giờ bốn tiên quyết định mời nàng cùng ta vân du vũ trụ, cùng nhau nghiên cứu con đường tu tiên, nàng thấy thế nào?

Lời này vừa nói ra, Thiên Thần tử đột nhiên đứng dậy, nhìn chăm chăm vào hắc y nhân.

Cả đại sảnh bắt đầu trở nên huyền ảo. Lời nói vừa rồi của hắc y nhân hiển nhiên chính là muốn Vũ Tiễn tiên tử trở thành đạo lữ của hắc. Hôm nay chỉ trong chốc lát đã xuất hiện hai vị tiên nhân như thế, khiến cho chúng tiên bên dưới đều buồn cười, tất cả đều thản nhiên xem kịch.

Vũ Tiễn sửng sốt nhìn người trước mặt. Cũng không hiểu chuyện gì xảy ra, nàng chung quy có cảm giác người trước mặt dường như rất quen mắt, nhưng lại nghĩ không ra đó là ai.

Bỗng nhiên một đáp án lướt qua đầu nàng.

“Điền Dương!”

“Không đúng. Khí tức trên người Điền Dương làm sao có thể dễ dàng biến mất như vậy? Hơn nữa hàn khí trên người tiên nhân trước mặt cũng không phải là nguy trang, mà là phát ra từ bản thân hắc. Rốt cuộc hắc là ai?” Vũ Tiễn nghi hoặc.

Hắc y nhân bỗng nhiên cười lớn:

- Nếu tiên tử đã không biết điều như thế, vậy thì bốn tiên cũng chỉ đành dùng vũ lực mà thôi!

Vừa dứt lời, thân hình của hắc chợt lóe lên, lập tức xuất hiện trên vũ đài. Đối phó với Vũ Tiễn, hắc đương nhiên rất có tin tưởng, quang mang trong

tay chợt lóe lên, một đạo quang mang nhỏ bé màu trắng liền bắn về phía Vũ Tiến tiên tử.

- Người là Điền Dương!

Bỗng nhiên một tiếng hét lớn vang vọng cả Phi Tiên lâu.

Thân thể Hắc y nhân chấn động, khiếp sợ nhìn tiên nhân đột nhiên xuất hiện trước mặt. Đúng, hẳn chính là Điền Dương sau khi biến hóa. Có điều hiển nhiên rất khó tin mình lại bị nhận ra: “Chẳng lẽ người trước mặt là một tuyệt đại cao thủ!”

Điền Dương trong lòng chấn động, cẩn thận đánh giá người trước mặt.

Tiên y trên người thỉnh thoảng lại hiện lên thái quang nhàn nhạt, hiển nhiên bạch y này không phải vật phàm. Khí chất đậm nhiên xuất trần khiến cho Điền Dương trong lòng nghi hoặc. Hẳn cũng biết bình thường những tiên nhân có khí chất như vậy đều không thích xen vào chuyện của người khác, nhưng người trước mặt tại sao lại ra tay?

Thần thức của Điền Dương đảo qua, hẳn đột nhiên phá lên cười:

- Ha ha ha ha... Thì ra chỉ là một tên La Thiên Thượng Tiên. Ha ha ha ha... Một tên La Thiên Thượng Tiên nhỏ bé không ngờ cũng dám ngăn cản ta!

Người này đúng là Thiên Thần tử.

Từ khi nghe được Điền Dương nói muốn Vũ Tiến tiên tử trở thành đạo lữ của hắn, Thiên Thần tử đã chú ý tới Điền Dương. Dù sao từ sâu thẳm trong tâm linh, Thiên Thần tử cũng muốn Vũ Tiến tiên tử trở thành đạo lữ của mình. Lần thứ hai nhìn thấy Điền Dương, ngạo khí và bá khí của hắn khi đó càng khiến cho Thiên Thần tử chú ý kỹ hơn.

Sau khi Điền Dương biến hóa đi vào, Thiên Thần tử chỉ liếc mắt là đã phát giác người trước mặt rất là quen thuộc. Sau khi quan sát cẩn thận, trong lòng đã có vài phần nắm chắc. Nhìn thấy Điền Dương ra tay, Thiên Thần tử làm sao có thể để cho hắn khi phụ đạo lữ trong lòng mình, lập tức dựa vào lực lượng của phong diễn tiên y ngăn cản một kích này.

Thiên Thần tử nhìn Điền Dương, khóe miệng nở một nụ cười thản nhiên:

- Đúng vậy, ta chỉ là một La Thiên Thượng Tiên nhỏ bé. Bất quá, nếu như ngươi muốn đối phó với Vũ Tiến tiên tử, ta tuyệt đối không đồng ý!

Điền Dương bỗng nhiên cười lớn:

- Ha ha ha ha... Chỉ dựa vào người? Đúng là một kẻ không tự lượng sức. Bất quá, hôm nay ta cũng không có thời gian chơi đùa cùng với một tên gia hỏa thấp hèn như ngươi.

Điền Dương sắc mặt lạnh lẽo, quang mang trong tay bùng lên, một ngọc kiếm màu xanh lục hiện lên trên lòng bàn tay.

Hai mắt Điền Dương bắt đầu trở nên âm trầm quỷ dị, quát lớn:

- Đi chết đi!

Một đạo lục quang trên thân ngọc kiếm bỗng nhiên bắn về phía Thiên Thần tử.

Thiên Thần tử chỉ mỉm cười, tay áo phất một cái, tiên nguyên lực trong cơ thể liền tràn vào phong diễn tiên y. Lục quang hoàn toàn bị ngăn cản lại, tuy nhiên thân hình của Thiên Thần tử cũng bị chấn động, tiên nguyên lực trong cơ thể quay cuồng sôi sục.

Đại La Kim Tiên và La Thiên Thượng Tiên chênh lệch rất lớn.

Sắc mặt của Điền Dương bỗng nhiên biến đổi, trở nên tối sầm lại. Hắn không ngờ lại bị một La Thiên Thượng Tiên ngăn cản, trong lòng tức giận, nhưng bề ngoài vẫn cười lớn:

- Tốt, tốt, tốt! Công lực không tệ. Hãy tiếp Thú Thiên thất đại kiếm quyết của Thú Dương tông ta!

Tay phải của Điền Dương liền kết thành một thủ ấn nhỏ, một luồng tiên nguyên lực lưu chuyển bên trong. Tay phải của hắn khẽ mở ra, một đạo thủ ấn quyết liền bắn vào trên thân ngọc kiếm.

- Đây là thức thứ nhất!

Điền Dương khóe miệng nở một nụ cười lãnh khốc.

Thiên Thần tử biết tình hình không ổn. Vừa rồi Điền Dương chỉ tùy ý ra tay, thiếu chút nữa đã khiến cho hắn trọng thương. Bây giờ lại xuất tuyệt chiêu, có thể ngăn cản được hay sao? Thiên Thần tử lúc này cũng không hề ẩn tàng thực lực, quang mang trong tay bùng lên, Thí Lô thần đao lập tức lơ lửng trên tay.

Thiên Thần tử tay phải nắm chặt Thí Lô thần đao, mạnh mẽ chém vào ngọc kiếm.

Thiên Thần tử liên tục thối lui ba bước, cánh tay run lên, máu tươi từ hố khẩu chảy ra, sắc mặt trở nên trắng bệch. Thân thể Điền Dương cũng chấn động, sắc mặt trở nên tái nhợt. Một kích vừa rồi đã khiến cho tiên nguyên lực của hắn hoàn toàn hỗn loạn, lúc này đang tạo phản trong cơ thể. Thiên Thần tử vừa rồi mặc dù chỉ thuần túy sử dụng bản thể của Thí Lôi thần đao để công kích, nhưng thần khí uy lực thật sự rất lớn, một Đại La Kim Tiên như Điền Dương làm sao có thể thừa nhận?

Lúc này Thiên Thần tử cũng là khổ không nói nên lời. Thần khí mặc dù lợi hại, nhưng thực lực bản thân hắn thì lại quá kém. Điền Dương một người tuyệt đối có thể đối phó với mười người như hắn. Điều này khiến cho hắn mặc dù dựa vào thần khí đánh trọng thương đối thủ, nhưng chính mình cũng bị ảnh hưởng không nhỏ.

Lúc này Vũ Tiễn đưa mắt nhìn Thiên Thần tử, trong lòng thầm nghĩ: “Người này là ai? Tu vi chỉ là La Thiên Thượng Tiên mà lại dám ngăn cản Điền Dương. Vì sao hắn lại bất chấp mệnh mạng sống của mình như vậy?”

Không biết nghĩ đến chuyện gì, khuôn mặt của Vũ Tiễn tiên tử bỗng nhiên thoáng ửng hồng, còn len lén liếc nhìn Thiên Thần tử. Đáng tiếc, bản thân nàng công lực cũng không cao, chỉ vừa mới tiến vào cảnh giới Đại La Kim Tiên, so với Điền Dương vẫn còn chênh lệch không nhỏ.

- Phong Lôi Vân Vũ, động thủ cho ta!

Điền Dương đã không thể nhịn được, bị một La Thiên Thượng Tiên ngăn cản quả là một nỗi sỉ nhục của hắn.

Phong Lôi Vân Vũ tứ đại hộ vệ thân hình chợt nhoáng, đột ngột xuất hiện chung quanh Thiên Thần tử. Cũng giống như thường ngày, vô luận là đối mặt với đối thủ nào, cho dù là đối thủ yếu nhược, bốn người cũng phải toàn lực ra tay.

- Phong Lôi Vân Vũ — Khởi phong!

Tứ đại hộ vệ trong tay đồng thời xuất hiện bốn thanh tiên kiếm. Kiếm chiêu vừa xuất, thiên địa linh khí bỗng nhiên trở nên hỗn loạn...

Thiên Thần tử nhìn thấy tình hình không ổn, lập tức giơ cao Thí Lôi thần đao, phong diễn tiên y cũng bỗng nhiên bùng sáng. Một luồng gió màu đen pha lẫn màu xanh nhạt xuất hiện giữa tứ đại hộ vệ.

“Tê lô nhân phong!” Thiên Thần tử trong lòng giật mình. Trên người bỗng nhiên lóe lên một đạo lục quang, Sinh Chi Nguyên Cực dung hợp trong cơ thể bắt đầu vận chuyển...

Tê lô nhân phong là một loại gió bên ngoài Tử Quang tinh, một trong tam đại tuyệt vực. Mặc dù chỉ là ở bên ngoài, nhưng uy lực cũng cực kỳ kinh khủng. Pháp khí của Tu chân giới chỉ cần chạm phải nó sẽ lập tức vỡ tan, càng không cần phải nói đến thân thể của tiên nhân bình thường.

Vũ Tiến tiên tử trong lòng kinh hãi, kiếm tiên trong tay lập tức xuất ra, muốn xông đến hỗ trợ Thiên Thần tử. Có điều...

- Người tốt nhất là nên lo cho mình trước đi!

Điền Dương đã hồi phục lại, đứng trước mặt Vũ Tiến nở một nụ cười âm hiểm. Ngọc kiếm trong tay hắt chọi lóe lên, lập tức đâm về hướng Vũ Tiến tiên tử.

Tê lô nhân phong phảng phất như những thanh khảm đao, từng đao một tước qua thân thể. May mắn phong diễn tiên y là đỉnh cấp tiên khí, hơn nữa trên người còn có thần khí hộ thể, cho nên vẫn chưa thụ thương.

Tứ đại hộ vệ kinh ngạc nhìn Thiên Thần tử. Bốn người bọn họ đều là Đại La Kim Tiên hậu kỳ, không ngờ công kích lại bị ngăn cản. Có điều đây mới chỉ là bắt đầu, bốn người lại tiếp tục giơ kiếm lên.

- Mật vân chi lô!

“Ầm!”

Thiên Thần tử chỉ có thể dùng một chiêu tương tự để phòng ngự.

Tuy nhiên...

“A!”

Vũ Tiến tiên tử không thể ngăn cản công kích của Điền Dương, bị một đạo quang mang trên ngọc kiếm bắn vào người. Nàng liên tục thối lui ba bước, tuyệt vọng nhìn về phía sau, hy vọng sư tôn Thái Lạc đạo nhân của mình có thể ra mặt.

- Ha ha... Đừng mơ mộng nữa! Các sư thúc của ta hiện tại đã ra tay, sư tôn của người tự thân đã khó bảo toàn, làm sao có thể đến giúp người. Hừ, con tiện nhân, dám đối xử với ta như vậy, hãy tiếp một kiếm này!

Ngọc kiếm của Điền Dương nhắm thẳng vào thân thể của Vũ Tiễn tiên tử, không hề có chút lưu tình.

Thiên Thần tử đột nhiên thấy được cảnh này, tâm thần đại chấn: “A, Điền Dương này muốn giết Vũ Tiễn tiên tử!”

Thiên Thần tử cũng bất chấp bảo vệ chính mình, thân hình chột lóe lên, liều mạng lao đến trước mặt Điền Dương. Mật Vân Chi Lô lúc này cũng mạnh mẽ oanh kích vào người hắn.

Ngọc kiếm và mật vân chi lô song trọng công kích. Bản thân công lực của Thiên Thần tử vốn đã quá kém, lúc này không thể ngăn cản được, phong diễn tiên y lập tức bị đánh tan. Thiên Thần tử mặc dù có thần khí hộ thể, nhưng bởi vì công lực quá yếu, cho nên công hiệu cũng không lớn. Mật vân chi lô sau khi bị yếu đi sáu thành mạnh mẽ đánh vào người hắn.

Máu tươi trên thân thể Thiên Thần tử bắn ra, cánh tay phải đã bị oanh kích thành thịt vụn, bắn tung tóe khắp cả đại sảnh. Sinh Chi Nguyên Cực trong cơ thể cũng đồng thời điên cuồng vận chuyển, lập tức chữa trị thương thế. Có điều bên ngoài toàn thân của hắn vẫn đang bị máu tươi bao phủ, bộ dạng vô cùng thê thảm, kinh khủng dị thường.

- Sư tôn!

Trương Tinh Phong nắm tay Phong Ngữ Yên, đột nhiên xuất hiện tại cửa đại sảnh. Vừa nhìn thấy cảnh này, hắn lập tức kinh hô.

- Đi tìm chết!

Trương Tinh Phong thân hình chột lóe lên, lập tức xuất hiện bên cạnh Thiên Thần tử. Vô cực lực mãnh liệt tràn ra, mạnh mẽ công kích vào Điền Dương. Thân thể Điền Dương lập tức bắn về phía sau, đập vào vách tường rồi xuống, sau đó nằm yên bất động, chỉ lưu lại trên không trung một chuỗi máu tươi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 25: Sát Nhĩ Hựu Như Hà.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

-Sư tôn!

Trương Tinh Phong đỡ Thiên Thần tử dậy, vô cực lực lập tức quán nhập vào bên trong cơ thể, trong nháy mắt lưu chuyển khắp toàn thân. Lúc này sắc mặt của hắn mới tốt hơn một chút.

Thiên Thần tử ngoại trừ tiên nguyên lực trong cơ thể có chút hỗn loạn, còn lại thân thể không có vấn đề gì, xem ra thương thế cũng không quá nghiêm trọng như biểu hiện bên ngoài. Trương Tinh Phong lúc này mới nhớ đến sư tôn còn có Sinh Chi Nguyên Cực, nghĩ đến đây, hắn cũng không khỏi tự cười mình. Quan tâm tắc loạn, vừa rồi nhìn thấy sư tôn người đầy máu tươi, hắn quả thật không nghĩ được chuyện gì khác.

“Mặc dù sư tôn của ta không có chuyện gì, nhưng mà...” Trương Tinh Phong xoay người nhìn về phía Điền Dương đang nằm bất động nơi góc tường, bộ dạng chẳng khác gì một người đã chết. Một kích phản nộ của hắn vừa rồi thật sự là quá nặng, vô cực lực đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên căn bản không phải một Đại La Kim Tiên như Điền Dương có thể ngăn cản được.

“Nếu như sư tôn của ta không có Sinh Chi Nguyên Cực, vậy thì...” Nghĩ đến đây, sắc mặt của Trương Tinh Phong trong nháy mắt trở nên tối sầm, nộ khí trên người hắn bắt đầu tràn ngập cả đại sảnh.

Trương Tinh Phong từng bước đi về hướng Điền Dương. Hắn biết Điền Dương vẫn còn chưa chết, cho nên... hắn muốn tự mình ra tay.

“Dám đả thương sư tôn của ta, một kẻ cũng giết không tha!” Hàn khí trên người Trương Tinh Phong càng lúc càng dày đặc.

Đột nhiên, chung quanh Trương Tinh Phong xuất hiện bốn người, đúng là tứ đại hộ vệ Phong Lô Vân Vũ.

Trương Tinh Phong nhìn bốn người vây quanh, cười lạnh nói:

- Ta còn chưa tìm bốn tên gia hỏa các người tính số, các người lại dám đến đây, vậy thì để ta giết các người trước!

Bốn người Phong Lôì Vân Vũ đã sớm phát hiện người trước mặt công lực cực kỳ kinh khủng, thậm chí ngay cả khí thể của đối phương cũng khiến cho mình cảm thấy áp lực. Có điều sứ mạng của bọn họ chính là bảo vệ Điền Dương, làm sao có thể chạy trốn! Cho nên...

- Phong Lôì Vân Vũ — Phần vụ chi vân!

Tứ đại hộ vệ tay trái lập tức giơ cao kiếm, tay phải kết thành thủ ấn quyết, phát ra sát chiêu thứ ba trong tứ đại tuyệt chiêu của Phong Lôì Vân Vũ.

Phần vụ chi vân là một loại khối độc tại Tiên giới, tính hủ thực cực kỳ mạnh, tiên khí bình thường căn bản là không dám chạm vào. Đại La Kim Tiên một khi chạm vào thân thể sẽ lập tức bị ăn mòn, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng lành ít dữ nhiều.

Trương Tinh Phong ngạo nghễ nhìn bốn người, căn bản không hề phòng ngự, mặc cho phần vụ chi vân bao trùm lên thân thể của hắn. Phong Lôì Vân Vũ nhìn thấy cảnh này trên mặt đều hiện nét cười, chỉ chờ sau khi phần vụ chi vân biến mất, chứng kiến đối thủ hóa thành tro bụi. Tuy nhiên trong nháy mắt lại ngậy người, bởi vì trước mặt phần vụ chi vân lại phảng phất như vụ khí bình thường, phiêu đảng quanh người Trương Tinh Phong, ngay cả một chút thương tổn cũng không có.

“Ngu ngốc!” Trương Tinh Phong cười lạnh, tiếp đó thân hình chợt lóe lên. Thân thể cường hãn dùng một tốc độ kinh khủng khiến cho hắn gần như trong nháy mắt đồng thời đánh trúng tứ đại hộ vệ.

“Phốc xuy!”

Máu tươi phảng phất như thủy triều, điên cuồng từ trong thân thể tứ đại hộ vệ bắn ra, thân thể vô lực bắn tung lên trời...

“Không biết tự lượng sức!” Trương Tinh Phong cũng không nhìn tứ đại hộ vệ một lần, trực tiếp đi về hướng Điền Dương.

- Dừng tay!

Bỗng nhiên một tiếng hét lớn vang lên trong đại sảnh.

Lúc này bên trong đại sảnh cũng chỉ còn lại hai vị khách nhân. hai người bọn họ công lực đều đã đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, đối với

chính mình hoàn toàn tin tưởng, cho nên vẫn ở lại đây xem náo nhiệt. Có điều tiên nhân bình thường đều không thích xen vào chuyện người khác, cho nên vừa rồi xảy ra chuyện cũng không có người nào ra tay.

Lúc này, hai khách nhân khiếp sợ phát hiện bọn họ không hề cảm nhận được khí tức của đối phương. Điều này nói lên công lực của đối phương tuyệt không thấp hơn hai người bọn họ.

Trương Tinh Phong phảng phất như không hề nghe thấy, cánh tay khẽ vươn ra, một đạo kiếm quang từ lòng bàn tay lóe lên. Trên mặt hắn nở một nụ cười quái dị, tựa như cố ý dùng một loại tốc độ chậm chậm bắn về phía Điền Dương.

Điền Dương lúc này vô cùng thống khổ. Hắn mặc dù không chết, nhưng tiên nguyên lực trong cơ thể đã hoàn toàn bị vô cực lực làm rối loạn, nguyên anh cũng bị trọng thương. Lúc này hắn biết Trương Tinh Phong đến gần, thần thức cũng nhìn thấy một sát chiêu này của Trương Tinh Phong. Hắn liều mạng vận dụng tiên nguyên lực cũng có thể cử động, có điều... Trương Tinh Phong lại dùng vô cực lực quán nhập vào thân thể, âm thầm phong tỏa hắn, cho dù công lực của hắn còn đầy đủ cũng vô pháp phản kháng.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong cười, bởi vì trước mặt hắn đột nhiên xuất hiện một trung niên nhân ngăn cản một kiếm này.

Trương Tinh Phong khước miệng nở một nụ cười chế nhạo:

-Ồ, Cửu Thiên Huyền Tiên, cũng không tệ, hình như đã đạt đến trung kỳ rồi. Làm gì? Chẳng lẽ muốn cứu tên tiểu gia hỏa kia?

Điền Dương kích động há há mồm, nhưng lại không thể phát ra thanh âm nào. Trung niên nhân trong lòng chấn động, nhìn Trương Tinh Phong, thầm nghĩ: “Người trước mặt công lực sâu không thể lường được. Không ngờ chỉ liếc mắt đã nhìn ra công lực của ta, mà ta lại không cách nào phát hiện được công lực của hắn. Hắn rốt cuộc đã đạt đến cảnh giới nào?”

Nghĩ đến đây, trung niên nhân cũng không dám lớn tiếng, liền khiêm tốn chấp tay thi lễ:

-Tại hạ là Phụng Dạ của Thú Dương tông. Tiên hữu có thể nào buông tha cho sự diệt của ta hay không? Thú Dương tông ta nhất định sẽ cảm kích vô

cùng.

Trương Tinh Phong đột nhiên ngửa mặt lên trời cười lớn:

- Ha ha... ha ha... ha ha...

Hắn đột nhiên ngừng cười, sắc mặt trở nên lạnh lẽo:

- Không thể!

Phụng Dạ ngẩn người. Hắn vốn nghĩ rằng đối phương nghe được danh tiếng của Thú Dương tông, tối thiểu cũng phải dẫn đo một chút. Không ngờ đối phương một chút cũng không suy nghĩ, lại xem thường Thú Dương tông như vậy. Có điều nghe được những lời này, Phụng Dạ lại giật mình: “Chẳng lẽ hắn là người của thất đại thế lực?”

Trương Tinh Phong đột nhiên nhìn Phụng Dạ nói:

- Được rồi, người là ai, có tư cách gì gọi ta là “tiên hữu”?

Phụng Dạ vừa nghe, chỉ cảm thấy trong đầu như nổ tung, tay phải run run chỉ vào Trương Tinh Phong:

- Người... người... người...

Hai vị tiên nhân đang đứng quan sát cũng chấn động nhìn Trương Tinh Phong, vẻ mặt rất khó tin. Bình thường những tiên nhân có công lực không sai biệt lắm đều xưng hô là “tiên hữu”, bọn họ quả thật không ngờ Trương Tinh Phong lại dùng chuyện này để vũ nhục Phụng Dạ.

Trương Tinh Phong trên mặt hiện lên vẻ khinh thường:

- Thú Dương tông là tông phái ở đâu? So với Minh Dương tông, Tử Hà cảnh thì thế nào?

Hai tiên nhân đang quan sát, kể cả Phụng Dạ trong lòng đều cả kinh. Đối phương lại nhắc đến hai trong số thất đại thế lực, điều này khiến cho bọn họ không thể không liên tưởng đến nhiều chuyện.

Phụng Dạ cố kìm nén giận dữ trong lòng, cung kính nói:

- Hy vọng thượng tiên có thể tha cho sự điệt của tiểu tiên!

Lúc này trong đại sảnh đột nhiên xuất hiện đệ tử của Phi Tiên lâu. Mỗi một người đều bị trối lại, hiển nhiên bọn họ đã hoàn toàn bị nhân mã của Thú Dương tông khống chế. Người đứng trước nhất đúng là Thái Lạc đạo nhân.

Trương Tinh Phong nhìn thấy cảnh này, chân mày khẽ nhíu lại, nhìn thoáng qua sư tôn của mình.

Lúc này Vũ Tiên tiên tử đang ở cùng với Thiên Thần tử, hiển nhiên nàng đối với Thiên Thần tử dường như cũng có cảm tình đặc biệt.

“Sự tình hơi rắc rối một chút, bất quá vì sự tôn, phiền toái một chút cũng được!” Trương Tinh Phong trong lòng thở dài một hơi.

Có điều hắn còn chưa lên tiếng, Phụng Dạ đã mở miệng trước:

- Nếu như thượng tiên buông tha cho sự diệt của tiểu tiên, Thú Dương tông sẽ không làm khó những đệ tử Phi Tiên lâu này.

Trương Tinh Phong cười lạnh nhìn Phụng Dạ, giống như không thêm để ý:

- Phi Tiên lâu này thì có liên quan gì đến ta?

Phụng Dạ ngẩn người, nhưng trong nháy mắt liền nói:

- Thú Dương tông và thất đại thế lực tại Tiên giới cũng có một chút quan hệ, tin rằng thượng tiên cũng không muốn làm khó cho quý tông!

Trương Tinh Phong lạnh nhạt nói:

- Ta không phải là người của thất đại thế lực, điểm ấy người cứ yên tâm!

Trương Tinh Phong đã sớm nhìn thấu dụng tâm của Phụng Dạ. Bây giờ hắn lại nói hắn và thất đại thế lực không có quan hệ, chính là vì muốn phát tiết với Thú Dương tông này một chút. Nếu như để cho Thú Dương tông bị uy danh của thất đại thế lực dọa cho chạy mất, vậy thì không hay chút nào.

Phụng Dạ vừa nghe liền ngẩn ra, nhưng lập tức trong lòng lại cảm thấy nhẹ nhõm. Trong nháy mắt, sự giận dữ vì bị vũ nhục, cùng với sự nhẫn nhịn ủy khuất cầu toàn nói chuyện với Trương Tinh Phong này giờ như một ngọn núi lửa bùng phát trong lòng hắn.

Phụng Dạ đứng thẳng người, khí thế lập tức bùng lên, chung quanh thân thể hắn toát ra sát khí nhàn nhạt:

- Hừ, cho dù công lực của người cao thì thế nào! Thú Dương tông ta lần này đến đây có hơn trăm đệ tử, tu vi đều là Đại La Kim Tiên, dựa vào trận thế cũng đủ để tiêu diệt người. Vừa rồi người lại dám vũ nhục Thú Dương tông ta, vũ nhục Phụng Dạ ta như vậy, hừ!

- Người dám đả thương sự diệt của ta, vũ nhục Thú Dương tông ta, vậy thì đừng trách ta độc ác. Thú Dương Cửu Tuyệt Trận, bày trận!

Phụng Dạ quát lớn một tiếng.

Trương Tinh Phong đột nhiên cười lớn, tiếng cười khiến cho cả Phi Tiên lâu cũng bắt đầu chấn động:

- Ha ha ha ha... Đả thương? Ha ha ha ha... Vũ nhục? Hừ! Cho dù giết hết lũ cặn bã các người thì thế nào?

- Giết, người dám giết, người có thực lực để giết sao? Thú Dương tông ta có gần vạn đệ tử, hầu hết đều là Đại La Kim Tiên cao thủ, Cửu Thiên Huyền Tiên cũng có gần mười vị, một tên tiên nhân không có chỗ dựa như người mà dám giết sao? Đệ tử của tông phái ta mỗi người dùng một cái chuông tâm lôi cũng đủ để kết liễu cái mạng nhỏ của người rồi.

Phụng Dạ cười nhạo nhìn Trương Tinh Phong.

- Ha ha ha ha... Giết người thì thế nào? Giết sư diệt của người thì thế nào? Giết đệ tử Thú Dương tông của người thì thế nào?

Trương Tinh Phong ngửa mặt lên trời cười lớn. Theo tiếng cười của hắn, Điền Dương đột nhiên kêu lên một tiếng thảm thiết, thân thể lập tức nổ tung, huyết nhục bắn ra khắp nơi....

Vừa rồi khi Phụng Dạ xuất hiện, Trương Tinh Phong đã dùng vô cực lực quán nhập vào cơ thể Điền Dương, áp bức không cho hắn cử động. Lúc này Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, vô cực lực trong cơ thể Điền Dương lập tức phát sinh phản ứng, trong nháy mắt hủy diệt nguyên anh cùng với thân thể Điền Dương, năng lượng cường đại hình thành vụ nổ...

- Ta giết thì người làm thế nào?

Trương Tinh Phong lạnh lùng nhìn Phụng Dạ.

Phụng Dạ ngơ ngác nhìn cảnh này, chợt điên cuồng hét lên:

- Người... người... người đã giết hắn! Người đã giết Điền Dương, giết tôn tử của đại trưởng lão...

Nghĩ đến sự kinh khủng của đại trưởng lão, thân thể Phụng Dạ chợt run lên. Hắn cũng biết chuyện duy nhất có thể làm bây giờ chính là giết chết hung thủ để báo thù. Về phần bắt sống Trương Tinh Phong, Phụng Dạ hắn cũng không dám nghĩ đến. Với công lực cường hoành của Trương Tinh Phong, có thể giết được đã là tốt lắm rồi.

Tất cả đệ tử Thú Dương tông đều phản nộ, không ngờ có người trước mặt bọn họ lại ngang nhiên giết chết tôn tử của đại trưởng lão. Tất cả lập tức

phát động Thú Dương tông tuyệt trần.

- Nói cho các người biết một việc!

Trương Tinh Phong đột nhiên vừa cười vừa nói:

- Ở trước mặt ta mà sử dụng trận pháp... đó là tìm chết!

Sắc mặt của hắn trong nháy mắt trở nên lạnh lẽo, kim quang trên người chợt lóe lên, Nhu Kim lập tức xuất hiện dưới hình thái chiến giáp. Một nửa Nhu Kim hóa thành chiến giáp trên thân thể, còn một nửa ở trên quyền cước.

- Tốc độ, so với thuận di càng hữu hiệu hơn!

Trương Tinh Phong đột nhiên lên tiếng.

Tiên nhân chiến đấu với nhau, một khi bắt đầu công kích bình thường đều không dám sử dụng thuận di. Chủ yếu là vì thuận di phải thông qua thứ nguyên không gian, nếu như năng lượng không ổn định, người thuận di có thể sẽ bị năng lượng cuồng loạn giữa thứ nguyên không gian xé nát.

Trương Tinh Phong tốc độ thân thể đạt đến cực hạn, trong khoảng cách gần không khác gì thuận di. Thân hình của hắn chợt lóe lên, tại vị trí ban đầu lưu lại tàn ảnh, chân thân đã đến trước mặt đệ tử của Thú Dương tông. Những đệ tử này thậm chí còn chưa kịp phản ứng, đầu đã bị một quyền của Trương Tinh Phong đập nát, nguyên anh cũng đồng thời bị vô cực lực trên quyền đầu đánh tan...

“A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!”...

Quyền đầu hơn trăm vạn cân đánh vào, thiết cước so với tiên khí còn kinh khủng hơn điên cuồng quét qua, tất cả đệ tử Thú Dương tông đều hoàn toàn không có sức chống đỡ.

Phụng Dạ nhìn một màn này, chỉ cảm thấy trong đầu trống rỗng: “Không thể nào, không thể nào... Làm sao có thể như vậy? Chiến đấu không phải như thế, không phải như thế! Chiến đấu không phải là đứng ở hai bên, dựa vào pháp bảo công kích hay sao? Làm sao có thể...”

Phụng Dạ đã hoàn toàn ngây ngốc. Có điều không chỉ một mình hắn, hai tiên nhân đang xem cuộc chiến cũng đồng thời choáng váng. Tiên nhân chiến đấu với nhau vô số năm qua phương thức đều cố định, đó là dựa vào tiên khí và công lực, dùng mật pháp để công kích. Có tiên nhân nào lại đạt đến tốc độ của Trương Tinh Phong đây?

Cũng không phải không có tiên nhân đạt đến tốc độ của Trương Tinh Phong. Những nhân vật cấp Tiên Đế, tốc độ so với hắc tuyệt đối còn nhanh hơn. Có điều chỉ đơn giản dựa vào tốc độ nhanh cũng không có tác dụng, mà còn phải am hiểu chiến đấu cận thân. Tiên Đế chỉ cần đứng ở xa, dùng một cái thủ ấn quyết là có thể hoàn toàn tiêu diệt vô số tiên nhân, bọn họ tại sao còn phải dựa vào tốc độ chạy đến gần người khác, dùng cận thân chiến đấu mà mình không am hiểu!

Có điều Trương Tinh Phong thì lại vô cùng quen thuộc. Tại Phàm nhân giới hắc đã xem qua vô số đao quyết, từ đó tổng hợp sáng tạo ra “Tiết Sát Đao Quyết”. Dùng đao cũng giống như cận thân công kích, bộ pháp và thân đều cực kỳ quan trọng. Một pháp thông, trăm pháp thông, một kẻ tinh thông đao pháp, cận thân chiến đấu làm sao có thể kém cỏi!

Huống hồ đối phó với những tên gia hỏa không hề có tu dưỡng võ đạo này, Trương Tinh Phong căn bản là không cần dùng cái gì võ đạo cao thâm, chỉ cần dùng quyền cước bình thường là quá đủ. Hơn nữa dưới quyền cước hơn trăm ngàn cân oanh kích của hắc, như thế nào có thể ngăn cản được!

- Tinh Phong hiền đệ, đủ rồi, hay là tha cho những tên tiểu gia hỏa đáng thương này đi!

Thanh âm hùng hậu đột nhiên vang lên trong đại sảnh. Một người từ bên ngoài đại sảnh đi vào, đúng là quản lý giả của Thiên Tiệm thành, Vu Phong.

- Ngay cả đệ tử của Tử Hà cảnh ta còn dám giết, huống hồ là bọn chúng!

Trương Tinh Phong khinh thường sửa sang lại y phục một chút, sau đó đi về hướng Vu Phong.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 26: Cô Thần Cấm Vực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Phi Tiên lâu phút chốc trở nên tĩnh lặng. Hơn trăm đệ tử của Thú Dương tông bị quyền cước của Trương Tinh Phong oanh kích thành toái nhục, nguyên anh cũng hóa thành tro bụi, trọn đời không thể siêu thăng. Những đệ tử còn sống sót đều sợ hãi nhìn vào Trương Tinh Phong.

Phụng Dạ đã hoàn toàn ngây ngốc. Vừa rồi là hơn trăm đệ tử Thú Dương tông, tất cả đều là cấp bậc Đại La Kim Tiên, không ngờ lại dễ dàng bị giết chết như vậy, thật sự quá mức khó tin. Hơn trăm Đại La Kim Tiên hợp lực công kích tuyệt đối có thể dễ dàng hủy diệt một Cửu Thiên Huyền Tiên, thế nhưng bây giờ...

Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn Phụng Dạ một cái, liền quay đầu mỉm cười đi về hướng Vu Phong.

- Vu Phong đại ca đến đây có chuyện gì vậy? Hình như nơi này cũng không có chuyện gì trọng yếu có thể hấp dẫn Vu Phong đại ca đây. Ngàn vạn lần đừng nói là vì một tiểu tông phái như Thú Dương tông nhé! Không đúng, tiểu tông phái như vậy cho dù bị diệt thì có lẽ Vu Phong đại ca cũng sẽ không thèm đếm xỉa. Vậy rốt cuộc là vì chuyện gì?

Trương Tinh Phong làm ra vẻ nghi hoặc.

Phong Ngữ Yên đứng bên cạnh cũng cười thầm, trong lòng thầm nghĩ: “Phong ca cũng thật là, giết chết nhiều đệ tử Thú Dương tông như thế, phát sinh chuyện lớn như vậy còn nói là không có chuyện gì. Đây không phải rõ ràng là xem thường Thú Dương tông hay sao?”

Đột nhiên Trương Tinh Phong cười nói:

- Ha ha, ta biết rồi, nhất định là vì Phi Tiên lâu. Tiên tử xinh đẹp trong Phi Tiên lâu có không ít, chẳng lẽ Vu Phong đại ca cũng muốn tìm một đạo侶...

Vu Phong vừa nghe, không khỏi ngẩn người, bất đắc dĩ lắc đầu cười cười, một lát sau mới lên tiếng:

- Ta thân là quản lý giả của Tiên giới ở nơi này, chuyện như vậy phát sinh làm sao có thể không quản lý được? Tinh Phong hiền đệ cho đại ca một chút mặt mũi, tha cho nhân mã của Thú Dương tông đi!

Trương Tinh Phong vừa nghe, đột nhiên sắc mặt lạnh lẽo, xoay người nhìn về phía Phụng Dạ.

- Tha cho bọn chúng?

Ngữ khí của Trương Tinh Phong mang theo vẻ nghi vấn.

Mà Phụng Dạ lúc này cũng đã tỉnh táo lại, lập tức liên tục gật đầu, trong lòng thầm than: “Người kia rốt cuộc là ai? Chẳng phải hắn đã nói không phải là người của thất đại thế lực hay sao, bây giờ tại sao lại có quan hệ với quản lý giả của Tiên giới tại Thiên Tiệm thành?”

Hắn vừa nghĩ vừa không ngừng gật đầu. Hắn cũng biết thế lực của Trương Tinh Phong tuyệt đối có thể dễ dàng hủy diệt tất cả bọn họ. Chuyện đã đến mức này, chẳng lẽ hắn còn không hiểu được tình thế? Rất rõ ràng, Trương Tinh Phong có quan hệ rất tốt với Vu Phong, một nhân vật cao tầng trong Thiên Long phái, thậm chí còn xưng huynh gọi đệ. Vu Phong chính là nhân vật đẳng cấp Tiên Quân, ngay cả đại trưởng lão của Thú Dương tông cũng không phải là đối thủ. Bất quá không phải là công lực của đại trưởng lão không bằng Vu Phong, mà do Vu Phong là người của Thiên Long phái. Thân là nhân vật cao tầng của Thiên Long phái, trên người còn sở hữu một kiện trung cấp thần khí. Còn đại trưởng lão của Thú Dương tông đã tổn hao vô số tâm kế, cũng chỉ có được một kiện hạ cấp thần khí mà thôi.

Thú Dương tông chỉ cần đắc tội với một nhân vật cao tầng của Thiên Long phái, vậy thì cho dù không bị hủy diệt, khẳng định cũng sẽ suy sụp.

Trương Tinh Phong nhìn Phụng Dạ không ngừng gật đầu, trên mặt nở một nụ cười quái dị. Hắn chậm rãi đi đến trước mặt Phụng Dạ, thậm chí còn đi quanh người Phụng Dạ hắn vài vòng. Phụng Dạ cũng không dám nhìn chung quanh, chỉ biết gật đầu.

- Hừ, tha cho bọn chúng! Bọn chúng dám hạ thủ với sư tôn ta như vậy, ta không hủy diệt Thú Dương tông là may, còn tha cho bọn chúng!

Trương Tinh Phong đột nhiên quát lớn.

Phụng Dạ bên cạnh cũng bị một tiếng quát này làm cho sợ đến phát run. Nghe được lời nói của Trương Tinh Phong, hẳn càng sợ đến mặt mũi trắng bệch.

- Tinh Phong hiền đệ, quên đi! Không nên so đo với loại tiểu nhân vật này làm gì, không phải là hạ thấp thân phận của đệ sao? Huống hồ nơi này còn có không ít nữ quyến.

Vu Phong lên tiếng khuyên nhủ.

Trương Tinh Phong vừa nghe, liền đưa mắt nhìn Phong Ngữ Yên, nhận thấy sắc mặt của nàng vẫn bình thường. Mặc dù vừa rồi nàng quả thật đã bị tràng diện tàn nhẫn khi Trương Tinh Phong giết chết Thú Dương tông đệ tử làm cho sợ hãi, có điều vẫn thừa nhận được. Dù sao thì năm đó khi còn là vị thành niên nàng đã từng mở khách sạn tại cực tây hỗn loạn.

Trương Tinh Phong lại đảo mắt nhìn, chỉ thấy những đệ tử của Phi Tiên lâu sắc mặt đều hoảng sợ, năng lực thừa nhận của tâm lý quả thật không đủ.

Trương Tinh Phong lại nhìn thoáng qua sư tôn. Thiên Thần tử lúc này đang ở cùng với Vũ Tiến tiên tử. Từ khi Thiên Thần tử vì Vũ Tiến tiên tử ngăn cản một kiếm, Vũ Tiến tiên tử dường như không rời y nửa bước.

”Xem ra vị sư nương này chạy không thoát được rồi. À, không nên làm cho sư môn của sư nương phải sợ hãi, hay là ‘trừng phạt’ bọn chúng một chút đi!” Trương Tinh Phong trong lòng âm thầm quyết định.

Lúc này Phụng Dạ trong lòng rối loạn, hẳn không biết rốt cuộc nên làm thế nào. Phản kháng? Căn bản là không hề có một chút cơ hội...

- Vu Phong đại ca nếu đã nói như vậy, ta cũng sẽ không làm khó các người, bất quá...

Trương Tinh Phong sắc mặt lạnh lẽo, vô cực lực trên người bắt đầu điên cuồng vận chuyển, hóa thành đao khí, trong nháy mắt xẹt qua bốn người Phong Lô Vân Vũ đang trọng thương.

“Phanh!” “Phanh!” “Phanh!” “Phanh!”

Bốn tiếng nổ vang lên, bốn người vốn đã bị Trương Tinh Phong đánh trọng thương chỉ còn lại nửa mạng, lúc này lập tức hóa thành tro bụi...

- Bất quá nếu như bọn chúng đã tàn nhẫn đối phó với sư tôn ta, nhất định phải nhận lấy trừng phạt!

Trương Tinh Phong cười lạnh nói.

Vu Phong đột nhiên đi tới, quay về Thú Dương tông đệ tử lớn tiếng nói:

- Máy tên tiểu tử của Thú Dương tông, còn không rút đi cho ta, chẳng lẽ các người không muốn sống nữa sao? Nếu còn không đi, Tinh Phong hiền đệ không ra tay, ta cũng sẽ trừng phạt các người!

Vu Phong trong lòng cũng thầm than: “Trương Tinh Phong này sát khí quá thật là bá đạo, nói giết là giết, không hổ là đệ tử của ‘người kia’. Bất quá năm đó ‘người kia’ dựa vào thần hỏa dễ dàng hủy diệt mười vạn đại quân của Tiên giới và Ma giới, sát khí còn vượt xa Trương Tinh Phong hiện tại!”

Trương Tinh Phong vừa nghe, trên mặt liền lộ ra vẻ tươi cười. Cho dù Vu Phong không nói, hắn cũng sẽ để cho những tên gia hỏa này rời đi.

Phụng Dạ khó tin nhìn Vu Phong, chợt quay về mười mấy tên đệ tử Thú Dương tông còn sống sót hét lên:

- Còn không mau đi, nhanh lên một chút, đi mau!

Thân hình của hắn chợt lóe lên, trực tiếp thuận di rời khỏi Phi Tiên lâu. Những đệ tử của Thú Dương tông phía sau cũng liều mạng dùng tốc độ nhanh nhất chạy đi.

“Tinh Phong hiền đệ, lần này ta đến đây ta chính là có chút chuyện cần nói với đệ. Nơi này không tiện nói chuyện cho lắm, hay là đến một địa phương yên tĩnh đi!” Vu Phong đột nhiên truyền âm nói.

Trương Tinh Phong vừa nghe, không khỏi mỉm cười: “Ồ, xem ra Vu Phong này thật sự không phải vì chuyện của Thú Dương tông mà đến. Có điều nhìn bộ dạng của hắn, chuyện này có vẻ tương đối quan trọng!” Trương Tinh Phong nhất thời đã quyết định.

- Ngử yên, nàng trước tiên hãy ở nơi này trò chuyện cùng với các sư tỷ Phi Tiên lâu. Ta và Vu Phong đại ca có chuyện cần phải ra ngoài một chút!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói với Phong Ngử Yên.

Phong Ngử Yên tiểu nhan như hoa:

- Ừm, Phong ca, huynh hãy đi cùng Vu Phong đại ca đi, không cần lo lắng cho muội. Nơi này còn có các vị sư tỷ Phi Tiên lâu mà!

Những nữ đệ tử của Phi Tiên lâu được giải cứu lúc này liền gật đầu đáp ứng. Thái Lạc đạo nhân cảm kích nói:

- Tinh Phong chân nhân đối với Phi Tiên lâu có đại ân như thế, Phi Tiên lâu trên dưới cảm kích vô cùng. Đạo lữ của chân nhân cứ ở đây nghỉ tạm, ta nhất định sẽ an bài thật tốt!

- Ủm, vậy thì xin đa tạ, về phần sư tôn của ta...

Trương Tinh Phong nhìn thoáng qua Thiên Thần tử, cười cười:

- Sư tôn của ta chắc không cần phải nói nữa...

Trương Tinh Phong cũng không để ý đến Thiên Thần tử đang dùng ánh mắt đầy “hàm nghĩa đặc biệt” nhìn hắn, thân hình chợt lóe lên.

- Vu Phong đại ca, chúng ta đi!

Vu Phong mỉm cười, thân hình cũng chợt lóe lên, lập tức theo Trương Tinh Phong rời đi.

.....

Bên trong Tiên các tại Thiên Tiệm thành.

Trương Tinh Phong lúc này đang cùng với Vu Phong ở trong một gian hoa viên, hai người tùy ý ngồi xuống hai chiếc ghế đá bên cạnh bàn.

- Vu Phong đại ca, tìm ta rốt cuộc có chuyện gì, bây giờ có thể nói được chưa?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Vu Phong gật đầu nói:

- Tinh Phong hiền đệ có biết về Cổ Thần Cấm Vực không?

Trương Tinh Phong trong lòng giật mình, lập tức nhớ lại nội dung cuộc nói chuyện giữa hắn và Kịch Vu khi lần đầu đến Minh Dương tông Kịch, lập tức hỏi:

- Là nơi “thần hàng” vạn năm một lần phải không?

Vu Phong gật đầu nói:

- Đúng vậy, “thần hàng” vạn năm một lần này chính là đại sự của Tiên Ma hai giới. Cổ Thần Cấm Vực cũng là một vạn năm mới mở ra một lần, mà năm nay chính là năm Cổ Thần Cấm Vực mở ra.

Trương Tinh Phong trong lòng máy động: “Nghe nói thần hàng một lần đều có mười kiện thần khí. Về phần phẩm cấp thì không biết rõ, đôi khi thật sự

là có đỉnh cấp thần khí, có thể mười kiện đều là hạ cấp thần khí, có điều ít nhất đều là thần khí. Thiên Tâm tông ta hiện tại vẫn còn thiếu không ít thần khí. Lang Phong bây giờ có Trọng Huyền Tạm, vẫn còn thiếu một kiện công kích thần khí. Ủm, đợi một đoạn thời gian nữa, ngũ yên cũng phải độ thiên kiếp, nàng cũng cần thần khí!”

Trương Tinh Phong đột nhiên trong lòng tự cười mình. Tông phái nào lại không nói mình thiếu thần khí. Một tông phái tại Tu chân giới có nhiều thần khí như vậy đã khiến cho người ta sợ hãi rồi, bản thân lại còn tham lam.

Trương Tinh Phong trong lòng vừa động, liền ngẩng đầu nhìn Vu Phong, nghi hoặc nói:

- Cổ Thần Cấm Vực này chính là nguy hiểm trùng trùng, không có thực lực Tiên Quân căn bản không có hội. Vu Phong đại ca còn nói chuyện này với ta làm gì?

- Kỳ thật cũng không có gì, chỉ là muốn hỏi đệ một việc!

Vu Phong đột nhiên có chút ‘ngượng ngùng’.

Trương Tinh Phong ngăn người, nhưng lại chột nói:

- Xin đại ca cứ hỏi! Chỉ cần ta biết, hơn nữa không phải là việc riêng tư, ta nhất định sẽ trả lời!

- Không phải là chuyện gì riêng tư, chỉ là một chuyện nhỏ mà thôi!

Vu Phong lập tức khẳng định.

- À, Tinh Phong hiền đệ này, đệ nói... Vị sư tôn kia của đệ lần này có đến Cổ Thần Cấm Vực không vậy?

Nói xong, Vu Phong lập tức chớp mắt, nhìn thẳng vào Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong ngăn người, chột trong lòng cười khố: “Lại là người kia! Tên gia hỏa kia rốt cuộc là thần thánh phương nào mà thất đại thể lực của Tiên giới lại cung kính như vậy, tựa hồ một chút cũng không dám đắc tội. Có điều, ta quả thật là không hề biết người kia, làm sao trả lời đây? Ta cũng chỉ có hai sư phụ, một người mới là La Thiên Thượng Tiên, còn một người cũng đã tiến vào Thần giới. Theo như lời bọn họ thì người kia vẫn còn ở Tiên Ma hai giới, rốt cuộc là thần thánh phương nào đây?”

Vu Phong trong lòng lại thầm nghĩ: “Ai nha, vị sư tôn kia của Trương Tinh Phong cũng thật sự là quá đáng. Một trăm vạn năm nay, một trăm lần thần

hàng đã có hơn ba mươi lần bị hấn hoàn toàn lưng đoạn. Chỉ cần hấn ra tay, vậy thì mười kiện thần khí Tiên Ma hai giới căn bản là một ngum cũng không uống được. Hy vọng lần này hấn ngàn vạn lần đừng ra tay. Có điều người nọ chỉ dựa vào thần hỏa vô địch đã tung hoành Tiên Ma hai giới, tại sao còn cần nhiều thần khí như vậy?”

Trương Tinh Phong trong lòng liên tục xoay chuyển, rốt cuộc đã nghĩ ra được một phương pháp.

- Vu Phong đại ca, sư tôn của ta thường xuyên đi tới đi lui, là thần long thấy đầu không thấy đuôi. Người dạy ta tu luyện cũng là dựa vào pháp quyết lưu lại trên thần khí. Ta cũng chỉ gặp qua người ba lần, hơn nữa nhìn thấy cũng không phải là chân thân, chỉ là hình ảnh do người lưu lại để cùng ta liên lạc. Về phần lần này người có đến Cổ Thần Cấm Vực hay không, ta quả thật là không biết!

Vu Phong vừa nghe, trong lòng không khỏi thất vọng.

Trương Tinh Phong đột nhiên hỏi:

- Vu Phong đại ca, trong khoảng thời gian này ta thấy hình như quân đội của Ma giới không ngừng tuần tra, hơn nữa tần suất còn cao hơn trước rất nhiều. Rốt cuộc là có chuyện gì vậy?

Vu Phong vừa nghe, cười cười nói:

- Ai mà biết bên trong Ma giới rốt cuộc có chuyện gì! Có điều ta cũng biết được một chút. Bây giờ người quản lý của Ma giới tại Thiên Tiệm thành đã không phải là tên Âm Duyệt Ma Đế nữa, mà là Hắc Nhật Ma Tôn mới đến. Nghe nói Hắc Nhật Ma Tôn lần này đến đây là muốn tìm một tên hung thủ của Huyết Sát môn, là kẻ đã giết chết nhi tử của hắn. Có điều khi đó Hắc Nhật thần giáp của Hắc Nhật Ma Tôn cũng ở trên người của nhi tử hắn. Có Hắc Nhật thần giáp mà còn bị giết chết, xem ra hung thủ hắn là phải có thực lực của Ma Đế!

Vu Phong đột nhiên chau mày nói:

- Nhưng mà nhân vật đẳng cấp Ma Đế của Huyết Sát môn tại Thiên Tiệm thành hình như không có một người nào, việc này có chút phiền toái. Lục soát một tháng cũng không tìm được hung thủ, Hắc Nhật Ma Tôn đã muốn phát điên lên. Bây giờ hắn còn phái tất cả quân đội Ma giới tuần tra chung

quanh Thiên Tiệm thành, hy vọng phát hiện được nhân vật khả nghi. Mặc dù hy vọng cũng không lớn, nhưng Hắc Nhật Ma Tôn quả thật không có phương pháp nào tốt hơn.

Trương Tinh Phong vừa nghe, trong lòng vui vẻ: “Ha ha... Bọn chúng làm sao có thể nghĩ ra hung thủ lại là một tiên nhân đây? À, không đúng, ta có vô cực lực, cũng rất khó phân biệt là tiên nhân hay là người của Ma giới. Dù sao thì vô cực lực so với tiên nguyên lực và ma nguyên lực đều mạnh hơn rất nhiều!”

Vu Phong đột nhiên vừa cười vừa nói:

- Có điều chuyện cũng không đơn giản như vậy. Huyết Sát môn là một trong Ma giới tam môn, hơn nữa là môn phái cường đại nhất, làm sao có thể tùy ý để cho Hắc Nhật Ma Tôn lục soát! Hiện tại siêu tuyệt cao thủ của Huyết Sát môn, thái thượng tam trưởng lão đạt đến Ma Tôn hậu kỳ cũng đã xuất động. Tinh Phong hiền đệ, đó chính là một siêu cấp đại cao thủ, cho dù là Tử Vi đại đế cũng không dám nói là có thể thắng được. May ra tại Tiên Ma hai giới chỉ có sư tôn của đệ là có thực lực đó!

Trương Tinh Phong ánh mắt sáng lên: “Đại nhân vật của Huyết Sát môn cũng đến, xem ra vở kịch này càng lúc càng vui!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 27: Hắc Nhật Phong Cuồng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong cùng với Vu Phong đàm đạo một lúc lâu, sau đó liền rời khỏi Tiên các, đi đến Phi Tiên Lâu.

Trương Tinh Phong lúc này rất thoải mái, không hề có phiền não. Có điều Hắc Nhật lão tổ đang muốn giết hắc lúc này lại đang điên cuồng gào thét tìm bắt hung thủ.

Hắc sắc khí lưu trên người Hắc Nhật lão tổ điên cuồng bùng phát, toàn thân hắc đều bị hắc sắc khí lưu bao phủ, đệ tử bên dưới hoàn toàn không thể nhìn thấy được biểu tình.

- Hôm nay có thu hoạch gì không?

Thanh âm trầm thấp, khàn khàn từ bên trong hắc sắc khí lưu truyền ra.

Tam trưởng lão ở bên dưới trong lòng run lên. Mặc dù hắc là một trong sáu đại trưởng lão của Hắc Nhật tông, có điều toàn bộ Hắc Nhật tông đều là thiên hạ của Hắc Nhật lão tổ, mấy trưởng lão bọn hắc cũng không dám có chút phản kháng.

Nghe được thanh âm không chút cảm tình của Hắc Nhật lão tổ, tam trưởng lão trong lòng biết là không hay, nhưng hắc cũng chỉ có thể trả lời.

- Bẩm báo tông chủ! Trong thời gian này, đệ tử bốn tông cùng với nhân mã của Ma giới tại Thiên Tiệm thành đều không ngừng tìm kiếm, nhưng vẫn không tìm được một chút manh mối nào. Thiếu tông chủ đã đạt đến cảnh giới Ma Hoàng, so với với Cửu Thiên Huyền Tiên của Tiên giới không sai biệt lắm, hơn nữa trên người còn có đỉnh cấp thần khí Hắc Nhật thần giáp. Cho dù là Ma Đế muốn giết chết thiếu tông chủ cũng cực kỳ khó khăn. Còn nếu như là cao thủ cấp Ma Hoàng, cho dù là có đỉnh cấp thần khí phòng chừng cũng rất khó giết được thiếu tông chủ. Huống hồ một nhân vật cấp Ma Hoàng, ngoại trừ thiếu tông chủ ra còn ai có thể có được đỉnh cấp thần

khí. Cho nên, hung thủ có lẽ là nhân vật cấp Ma Đế, thậm chí... còn có thể là Ma Tôn!

Tam trưởng lão đem suy nghĩ của mình nói ra.

Hắc Nhật lão tổ đột nhiên gầm lên:

- Đủ rồi, người rút ra cho ta!

Tam trưởng lão trong lòng run lên, lập tức nhanh chóng rời khỏi phòng.

Bên trong căn phòng kín, chỉ còn lại hắc sắc khí lưu chậm rãi di động cùng với tiếng thở nặng nề của Hắc Nhật lão tổ.

Bị tam trưởng lão mở miệng ra là một câu “thiếu tông chủ” càng làm cho Hắc Nhật lão tổ tâm cảnh đại loạn, trong lòng vô cùng đau đớn. Hắc đã ở cùng với nhi tử mấy trăm vạn năm, địa vị của nhi tử trong lòng hắc so với tông phái cũng không kém hơn bao nhiêu. Cho dù là đỉnh cấp thần khí quan trọng nhất của mình hắc cũng đem cho nhi tử, từ đó có thể thấy hắc sủng ái nhi tử của mình đến mức nào. Nhưng mà, nhưng mà hiện tại nhi tử của hắc đã bị giết, hơn nữa hắc là phụ thân mà ngay đến cả hung thủ cũng không tìm nổi.

Đột nhiên, khí lưu trên người Hắc Nhật lão tổ từ từ tiêu tán, chân thân cũng dần dần hiện ra. Nếu như tam trưởng lão nhìn thấy hình dạng lúc này của hắc, nhất định sẽ bị dọa cho phát khiếp. Mái tóc đen dài của Hắc Nhật lão tổ hiện tại đã hoàn toàn bạc trắng, nhãn tình thâm sâu khôn lường trước kia cũng biến thành đỏ như máu.

“Yểm nhi, ta biết là phụ thân đã hại con! Là phụ thân đã hại con!” Hắc Nhật lão tổ rên rỉ như muốn khóc.

Đột nhiên trong mắt hắc lóe lên hung quang: “Ta biết, nhất định là nhân vật cấp Ma Đế của Huyết Sát môn, nhất định là bọn chúng! Là bọn chúng nhìn thấy thần giáp của con, cho nên con mới gặp phải họa sát thân!”

Hắc Nhật lão tổ trong lòng thống khổ. Hắc tin rằng nhất định là do đối phương nhìn thấy thần giáp nên mới hạ sát thủ.

Có điều, Hắc Nhật lão tổ từ trước đến giờ không hề nghĩ rằng là do cao thủ cấp Ma Tôn gây ra. Không phải là không có khả năng, mà là từ đáy lòng của hắc luôn cố phủ nhận điểm này.

Bởi vì nếu như hung thủ quả thật là cao thủ cấp Ma Tôn, hẳn cũng không có thực lực để báo thù. Công lực của hắn chỉ là Ma Tôn tiền kỳ, thấp kém nhất trong số Ma Tôn. Hai vị thái thượng trưởng lão của Huyết Sát môn đều là Ma Tôn hậu kỳ, muốn giết hắn căn bản là không hề có chút khiêu chiến. Quan trọng nhất chính là hắn không có đỉnh cấp thần khí. Công lực thấp hơn, vũ khí lại kém hơn, hắn dựa vào cái gì để đấu với những Ma Tôn khác?

“Hắc Nhật thần giáp, Hắc Nhật thần giáp! Hừ, không ngờ lại đem khí tức của Hắc Nhật thần giáp hoàn toàn cải biến, đến cả ta là nguyên chủ nhân mà cũng không cảm nhận được!” Hắc Nhật lão tổ đã muốn phát điên lên.

Thần khí có chủ nhân bình thường người khác không cách nào nắm giữ được. Nếu như muốn cưỡng hành cải biến khí tức của thần khí, xóa bỏ khí tức của nguyên chủ nhân, kỳ thật cũng không phải là không có biện pháp, có điều đây là một bí mật. Chỉ cần công lực đạt đến Ma Tôn hậu kỳ, ma nguyên lực bắt đầu có một chút đặc tính của thần lực, đến lúc đó sẽ có thể cải biến khí tức thần khí, hoàn toàn xóa bỏ khí tức của nguyên chủ nhân. Bất quá, cả Ma giới có được mấy người đạt đến Ma Tôn hậu kỳ đây?

“Ma Tôn hậu kỳ, ha ha ha ha... Ma Tôn hậu kỳ! Ma giới này có được mấy Ma Tôn hậu kỳ? Huyết Sát môn bọn chúng có hai tên. Hai lão bất tử các người, nhất định là đã giúp môn nhân trong tông phái luyện chế lại thần khí của ta. Hừ, đương nhiên hai lão bất tử các người sẽ không để ý tới thần khí của ta, dù sao thì thần khí của các người so với ta cũng không kém chút nào. Hiện tại công lực lão tổ ta so với các người vẫn còn chênh lệch, cứ để hai lão bất tử các người sống lâu thêm một chút. Bất quá, mấy tên Ma Đế của các người...” Hắc Nhật Ma Tôn trên mặt nở một nụ cười tàn khốc, trong căn phòng tối tăm càng thêm đáng sợ.

Hắc Nhật Ma Tôn làm sao nghĩ đến, ngoại trừ những nhân vật Ma Tôn hậu kỳ, còn có loại thần thú trời sinh đã có long giáp như Tiểu Long. Long giáp đối với hắn mà nói, hoàn toàn là một bộ phận của thân thể. Thần khí có thể dung hợp với thân thể, đương nhiên cũng có thể dung hợp với long giáp. Long giáp cũng có đặc tính của khái giáp, hai loại dung hợp đương nhiên là khí tức đại biến, hắn làm sao có thể phát hiện ra kiện thần khí lúc trước?

Huống hồ Hắc Nhật thần giáp sau khi dung hợp với long giáp, về bản chất cũng đã có biến hóa.

Nên biết rằng, long giáp mặc dù đẳng cấp hiện tại không bằng thần giáp, nhưng long giáp lại có khả năng phát triển. “Ám Kim thần giáp” hiện tại đã có một chút biến đổi, thậm chí có thể đạt đến đẳng cấp mà tất cả thần khí đều mơ tưởng.

oOo

Trương Tinh Phong lúc này đang cùng Phong Ngữ Yên đi đến trú địa của Thiên Tâm tông. Còn về sư tôn Thiên Thần Tử? Ha ha! Trương Tinh Phong nghĩ đến đây cũng phải mỉm cười lắc đầu.

- Thật là không nghĩ đến, không nghĩ đến! Một người nghiêm khắc như sư tôn, không ngờ cũng biến thành như vậy?

Trương Tinh Phong lắc đầu thở dài một tiếng, trong đầu hiện lên lời nói của Thiên Thần Tử tại Phi Tiên lâu: “Toái Vũ, công lực hiện tại của ngươi đã đạt đến cảnh giới cực kỳ cao thâm, hơn nữa ngươi còn có quan hệ rất tốt với Tiên Quân Vu Phong, ngoài ra còn là Tử Tinh tiên nhân. Nhiệm vụ phát triển Thiên Tâm tông sau này giao cho ngươi. Sư tôn ta chỉ là một La Thiên Thượng Tiên, căn bản là không giúp được gì, cứ vân du tiêu dao thôi!”

Trương Tinh Phong nghĩ đến bộ dạng thân mật của Thiên Thần Tử và Vũ Tiễn tiên tử lúc đó, trong lòng cảm thấy thoải mái...

- Huynh cũng đừng nói sư tôn! Lão nhân gia đã sớm có ý với Vũ Tiễn tỷ tỷ, hiện tại Vũ Tiễn tỷ tỷ cũng có cảm tình với người. Người làm sao có thể bỏ qua cơ hội này chứ!

Phong Ngữ Yên đứng bên cạnh nói.

Trương Tinh Phong nhíu mày, liếc nhìn Phong Ngữ Yên:

- Nàng xưng hô kiểu gì vậy, Vũ Tiễn tiên tử sao lại gọi là tỷ tỷ! Người là đạo lữ của sư tôn, chuyện này một khi xác định, người sẽ là sư mẫu của chúng ta. Nàng còn gọi là tỷ tỷ, vậy bối phận không phải là loạn hết lên rồi sao?

Phong Ngữ Yên bĩu môi:

- Cái này trách muội sao? Lúc muội lúc ở bên cạnh, những đệ tử trẻ nhất của Phi Tiên lâu muội đều gọi là tỷ tỷ. Muội gọi người khác là tỷ tỷ, chẳng

lẽ gọi là Vũ Tiên tử tử là sư mẫu hay sao?

Trương Tinh Phong nghe đến phát loạn. Vũ Tiên tiên tử tại Phi Vũ lâu cũng coi như là đệ tử trẻ tuổi. Phong Ngữ Yên gọi những đệ tử trẻ tuổi khác là tử tử, nếu như gọi Vũ Tiên tiên tử là sư mẫu, bồi phận quả thật là loạn hết. Có điều, Vũ Tiên tiên tử tương lai có thể là sư mẫu của mình nữa chứ!

Trương Tinh Phong đầu óc nhất thời như đông cứng lại, bất đắc dĩ nói:

- Được rồi, hiện tại cứ gọi là tử tử đi! Chờ sau khi sư tôn và nàng ta có quan hệ nhất định, nàng phải gọi là sư mẫu!

Phong Ngữ Yên lập tức gật đầu ưng thuận. Hai người thoải mái cười nói đi đến trú địa.

Đột nhiên thân thể Trương Tinh Phong khẽ run lên, lập tức nhìn Phong Ngữ Yên nói:

- Ngữ Yên, nàng về trước đi! Ta có chuyện trọng yếu cần phải giải quyết, đi một chút sẽ quay lại.

Phong Ngữ Yên cũng không hiểu chuyện gì, nhưng vẫn gật đầu. Trương Tinh Phong xoay người lập tức thuận di, bay lên vạn trượng trên bầu trời của Thiên Tiệm thành.

Trương Tinh Phong tùy ý bố trí một cấm chế, sau đó liền ngồi xuống, trong lòng thầm nghĩ: “Bên kia rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, sao lại có năng lượng phản ứng cường đại như vậy? Nhất định là nhân vật cấp Ma Đế mới có khả năng đạt đến đẳng cấp năng lượng như vậy. May mắn là cuộc chiến diễn ra trên không, nếu không thì Thiên Tiệm thành phải chịu khổ rồi!” Trương Tinh Phong lập tức phát ra thần thức, mục đích là Ma cung trên cao ngàn trượng.

- Hắc Nhật tiểu nhi, thái thượng trưởng lão nhất định sẽ báo thù cho ta!

Theo một tiếng gầm phẫn nộ, lục trưởng lão trong số mười ba trưởng lão của Huyết Sát môn hóa thành tro bụi, hồn phi phách tán.

Hắc Nhật Ma Tôn trong mắt lóe lên quang mang tàn nhẫn:

-Hừ! Lão gia hỏa Linh Hạ Du thật sự là lợi hại, nhưng mà hắc có chứng cứ sao?

Hắc Nhật Ma Tôn thân hình lóe lên, lập tức biến mất giữa hư không, trong nháy mắt xuất hiện tại Ma cung.

Trương Tinh Phong ở trên cao vạn trượng liền mỉm cười: “Xem ra Hắc Nhật Ma Tôn cuối cùng cũng không nhẫn nại được rồi. Tuyệt thật, tuyệt thật! Huyết Sát môn à, thái thượng tam trưởng lão à? Mau động thủ đi! Chỉ cần giết chết Hắc Nhật Ma Tôn thì chân nhân ta sẽ vạn sự đại cát rồi. Mặc dù Hắc Nhật Ma Tôn đã dùng cấm chế, nhưng công lực của ta cũng cảm nhận được phản ứng năng lượng cường đại, không cần nói đến thái thượng tam trưởng lão đáng sợ kia. Hắc hắc, Hắc Nhật Ma Tôn, người hãy chuẩn bị chịu chết đi!”

Trương Tinh Phong cũng không biết, Hắc Nhật Ma Tôn mặc dù không phải là loại người thập phần tử mỉ, nhưng cũng không phải là kẻ ngốc. Hắn sao có thể không an bài phương pháp dự phòng?

Ma cung, bên trong phòng của Hắc Nhật Ma Tôn. Hắc Nhật Ma Tôn đang ngồi tại chỗ cũ, trên tay cầm một kiện trung cấp thần khí của lục trưởng lão lưu lại, trên mặt khẽ mỉm cười: “Ừm! Đã giết chết một tên. Yếm nhi, con đừng sốt ruột, phụ thân nhất định sẽ báo thù cho con. Báo thù từ từ, giết từng tên một. Chỉ cần giết sạch nhân vật cấp Ma Đế của Huyết Sát môn, vậy thì nhất định là có thể báo thù. Về phần những tên khác, cứ coi như là lợi tức đi!”

Có điều, Hắc Nhật Ma Tôn cũng không nghĩ đến, nhân vật cấp Ma Đế đều là trụ cột chân chính của một tông phái, Huyết Sát môn sao có thể để cho hắn tiếp tục giết chóc như vậy?

“Toàn bộ bên ngoài Ma cung đã bị ta ngấm hạ cấm chế, phỏng chừng chiến đấu kịch liệt như vậy bên trong Ma cung cũng không phát hiện được. Lão bất tử Linh Hạ Du ở trong chủ điện Ma cung cũng không có khả năng phát hiện ra. Có điều công lực của hắn quá cao, cũng khó mà nói trước được. Bất quá lão tổ ta tại khu vực chiến đấu cũng thiết hạ cấm chế, Linh Hạ Du hẳn không có khả năng phát hiện được!” Hắc Nhật Ma Tôn cười tự tin...

Hắc Nhật Ma Tôn cũng quên mất một việc. Hắn đã hạ cấm chế chung quanh Ma cung, người trong Ma cung không thể phát hiện được, nhưng cao thủ Tiên giới đạt đến Cửu Thiên Huyền Tiên hầu như đều phát hiện ra. Có điều những cao thủ Tiên giới này đều không muốn nhúng tay vào chuyện của Ma giới. Nhưng nó cũng đại biểu cho chuyện này đã không còn là bí

mật, chung quy sẽ có một ngày bị Huyết Sát môn biết được. Đến lúc đó, ngày tàn của Hắc Nhật Ma Tôn cũng sẽ đến.

oOo

Linh Hạ Du lúc này đang trò chuyện cùng với Mật Dương trưởng lão.

- Mật Dương, ta và nhị ca một mực cố gắng, cuối cùng cũng giúp người một bước đột phá Ma Đế hậu kỳ, đạt đến Ma Tôn tiền kỳ. Hiện tại Huyết Sát môn ta đã có ba vị Ma Tôn. Có điều, đây chỉ là sự phồn vinh trước khi suy tàn mà thôi!

Linh Hạ Du có chút cảm thán.

Mật Dương trưởng lão nhíu mày:

- Làm sao có khả năng? Có hai vị thái thượng trưởng lão, còn tông phái nào có thể ngăn cản Huyết Sát môn ta?

Linh Hạ Du cười khở:

- Có trách thì phải trách đại ca! Năm đó huynh ấy độ kiếp thành công, còn giúp ta và nhị ca tiến vào Ma Tôn hậu kỳ. Quan trọng nhất chính là năm đó đại ca đã dùng thần lực trợ giúp chúng ta, đồng thời lưu lại trong cơ thể ta và nhị ca một tia thần lực. Mặc dù việc này giúp cho chúng ta tu luyện nhanh hơn, nhưng đồng thời cũng làm cho ta và nhị ca càng sớm đạt đến độ kiếp. Ta và nhị ca đều biết, không quá một vạn năm nữa hai người chúng ta đều sẽ phải độ kiếp. Đến lúc đó, tông phái phải trông cậy vào người rồi!

Mật Dương trưởng lão nhất thời cảm thấy áp lực trên người tăng lên rất nhiều. Một nhân vật Ma Tôn tiền kỳ như hắn làm sao có thể chống đỡ gia nghiệp của một siêu đại tông phái như Huyết Sát môn?

Linh Hạ Du đột nhiên cười nói:

- Người cũng đừng lo! Độ thần kiếp khả năng thành công rất cao, hầu như quá nửa đều thành công. Ta và nhị ca sau khi độ kiếp thành công, sẽ còn ở lại tông phái một khoảng thời gian. Đến lúc đó, ta và nhị ca sẽ giúp các trưởng lão đề cao công lực một chút... Không hay!

Linh Hạ Du trong lòng run lên, cùng lúc khí tức của lục trưởng lão cũng đột nhiên biến mất vô ảnh vô tung. Thân hình của hắn chợt động, lập tức biến mất khỏi phòng.

Mật Dương trưởng lão công lực so với Linh Hạ Du thấp hơn một chút, nhưng cũng là cao thủ cấp Ma Tôn. Hắn rất nhanh cũng phát hiện ra, lập tức thuận di đuổi theo.

Hai người trong nháy mắt xuất hiện tại địa phương chiến đấu vừa rồi.

Linh Hạ Du là một kẻ nóng tính, là người ít trầm tĩnh nhất trong số tam đại thái thượng trưởng lão năm đó, chuyện này tất cả đệ tử của Huyết Sát môn đều biết. Có điều, theo tu vi ngày càng gia tăng, cộng thêm tịch mịch vì không có đối thủ, tính tình của hắn cũng đã thu liễm rất nhiều. Nhưng lúc này...

-Là ai, là kẻ nào dám giết chết trưởng lão của Huyết Sát môn ta?

Linh Hạ Du bắt đầu nổi giận, thần thức lập tức quét qua toàn bộ Thiên Tiệm thành.

Hắn trong nháy mắt đã phát hiện cả Thiên Tiệm thành có hơn trăm người đang quan sát, có điều dường như đều là tiên nhân, cảnh giới cao nhất cũng chỉ là Cửu Thiên Huyền Tiên.

“Tại sao không có cao thủ Ma giới?” Thần thức của Linh Hạ Du tiếp tục quét qua Ma cung. Mặc dù cấm chế đã sớm bị thủ tiêu, nhưng vẫn còn lưu lại vài dấu vết, rất dễ dàng bị phát hiện.

Mật Dương trưởng lão lại nói:

- Có thể giết chết lục trưởng lão, hơn nữa dường như rất đơn giản, vậy thì công lực ít nhất cũng phải là Ma Đế hậu kỳ, thậm chí có thể là Ma Tôn!

“Ma Đế hoặc Ma Tôn? Âm Duyệt? Không có khả năng. Vậy thì... Hắc Nhật, đúng, nhất định là tên gia hỏa này! Hắn nhất định là vì báo thù cho nhi tử!” Linh Hạ Du trong nháy mắt đã xác định. Mặc dù không có chứng cứ, nhưng trong lòng hắn đã khẳng định.

“Hắc Nhật tiểu nhi, ta vốn muốn nhường nhịn tên gia hỏa người một thời gian, không ngờ tiểu tử người lại muốn tìm chết!” Linh Hạ Du trong mắt phát ra một đạo hung quang, thân hình chợt lóe lên, lao về hướng Hắc Nhật lão tổ.

Linh Hạ Du mặc dù không có chứng cứ, nhưng hắn giết người còn phải cần chứng cứ hay sao?

Chơi Vô Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 28: Nguy Cơ Sơ Hiện.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc này, tâm tình của Hắc Nhật lão tổ sau khi hưng phấn cũng đã bình tĩnh lại. Hạ sát một Ma Đế, nộ khí của hắn cũng tiêu tan không ít, trong đầu cũng bắt đầu khôi phục lại sự thanh tỉnh như trước.

“Không hay! Lão gia hỏa Linh Hạ Du nhất định sẽ hoài nghi lão tổ ta. Hắn nhất định sẽ không cần chứng cứ, trực tiếp đến đây tìm giết lão tổ ta. Bây giờ... Không tốt, lão gia hỏa này nói không chừng bây giờ đã đến rồi!” Hắc Nhật lão tổ trong đầu như có ánh sáng lóe lên, trong nháy mắt đã nhìn rõ cục thế.

Hắc Nhật lão tổ thân hình chợt động, cùng lúc thần thức truyền âm đến tam đại trưởng lão: “Ba người các người mau cùng ta chạy trốn. Linh Hạ Du nói không chừng sẽ giết đến đây. Còn nữa, bảo hơn một trăm đệ tử đẳng cấp Ma Hoàng cũng mau chạy!”

Hắc Nhật lão tổ thân hình liên tục lóe lên, lập tức dựa vào tinh diệu trong nháy mắt rời khỏi Thiên Tiệm thành.

Lần này Hắc Nhật lão tổ mang đến một ngàn đệ tử, trong đó đẳng cấp Ma Vương chiếm đa số, còn có hơn một trăm cao thủ cấp Ma Hoàng, toàn bộ đều là tinh hoa của Hắc Nhật tông. Hiện tại, hắn biết rằng nếu như muốn chạy, hơn ngàn đệ tử cấp Ma Vương phỏng chừng sẽ không chạy nổi, chỉ có thể dẫn theo đệ tử cấp Ma Hoàng đi trước.

Huống hồ Hắc Nhật lão tổ bản thân cũng không nắm chắc Linh Hạ Du nhất định sẽ tới, đây chỉ là suy đoán của hắn mà thôi. Bởi vì hắn không thể thua. Một khi hắn và tam đại trưởng lão chết đi, Hắc Nhật tông cũng kể như xong đời.

Hắn không thể thua, cho nên hắn phải chạy trốn.

Trương Tinh Phong trên trán đổ mồ hôi lạnh. Lúc trước khi thần thức của Linh Hạ Du quét qua Thiên Tiệm thành, thần thức cường đại đó khiến cho

hắn phát run. Hắn cảm nhận được rất rõ, Linh Hạ Du chỉ đơn giản là dùng thần thức cũng có thể khiến cho hắn bị trọng thương. Thật sự quá cường đại!

Linh Hạ Du tìm thấy hơn một trăm tiên nhân đang quan sát, có điều hắn lại không hề phát hiện ra Trương Tinh Phong.

“À... Rốt cuộc là có chuyện gì? Lúc này khi thần thức quét qua cả Thiên Tiệm thành, lão gia hỏa Linh Hạ Du kia khi phát hiện những tiên nhân khác hình như thần thức đều chấn nhiếp đối phương một chút, nhưng tại sao hắn lại không chấn nhiếp chân nhân ta?” Trương Tinh Phong nhíu mày.

Trương Tinh Phong trong đầu chợt lóe lên một ý niệm: “Chẳng lẽ... chẳng lẽ...” Hắn trong lòng khó tin: “Chẳng lẽ hắn không phát hiện ra ta!”

Ý niệm này vừa lóe lên, Trương Tinh Phong trong lòng tràn ngập kích động. Hắn biết rằng điều này có ý nghĩa gì. Nếu như suy nghĩ của hắn là đúng, vậy thì có nghĩa là thần thức của cao thủ Ma Tôn hậu kỳ cũng không thể phát hiện ra được thần thức của hắn. Vậy thì...

Trương Tinh Phong cười, nụ cười rất quỷ bí: “À... Người khác không thể phát hiện được thần thức của ta, vậy thì khi ta đến Cổ Thần cấm vực, lén đi theo những cao thủ Tiên Đế Ma Tôn. Bọn họ không thể phát hiện được ta, còn ta thì lại phát hiện được bọn họ, vậy không phải là có thể xem hai bên tranh đấu, làm ngư ông đắc lợi hay sao!” Trương Tinh Phong lúc đầu không hề nghĩ đến chuyện đi đến Cổ Thần cấm vực. Lúc này hắn lại động tâm, bởi vì có chỗ dựa là thần thức.

Có điều Trương Tinh Phong chợt cảm thấy nghi hoặc: “Không đúng! Công lực của bốn chân nhân cũng không tính là cao, càng không thể so sánh được so với lão gia hỏa đã đạt đến Ma Tôn hậu kỳ kia, phỏng chừng hắn chỉ cần hắt hơi một cái là đủ thổi bay chân nhân ta rồi. Có điều... Tại sao thần thức hắn lại không phát hiện được ta? Ta có cái gì đặc thù sao? À... nếu như có cái gì đặc thù, cũng chỉ có vô cực lực. Có điều vô cực lực thật sự có công hiệu này hay sao?”

Thanh âm của Thiên Vũ vang lên: "Trương tiểu tử, đúng là thẳng ngốc! Hắc hắc, cái này mà cũng không biết, để ta nói cho ngươi biết vậy!"

Trương Tinh Phong ánh mắt chợt sáng lên. Thiên Vũ đã từng ở cùng Bàn Cổ vô số năm, cho đến khi Bàn Cổ thành thần, đối với vô cực lực phỏng chừng cả Tiên Ma hai giới hiện tại cũng chỉ có nó là hiểu rõ nhất.

Thiên Vũ đặc ý nói: "Chuyện này rất đơn giản. Người trước tiên phải hiểu được một đạo lý, vì sao thần thức của Tiên Đế Ma Tôn lại cường đại hơn những tiên nhân bình thường, cường đại hơn ở chỗ nào?"

Trương Tinh Phong lập tức nói: "Cái này còn phải nói sao! Thần thức của Tiên Đế Ma Tôn cường đại đương nhiên là vì tiên nguyên lực và ma nguyên lực quá cường đại, cho nên thần thức sinh ra cũng cường đại. Còn về phương diện cường đại, không chỉ tầm quan sát lớn hơn, thậm chí còn có lực công kích cường đại!"

Thiên Vũ khinh thường nói: "Hừ, Trương tiểu tử, người vẫn chưa hiểu được sao? Bọn chúng cường đại, chính là nhìn được xa hơn, công kích mạnh hơn. Thần thức của bọn chúng cường đại, chính là vì số lượng lớn. Nếu như thần thức của một tiên nhân bình thường có thể quan sát một tinh cầu, thì Tiên Đế Ma Tôn có thể quan sát cả một tinh vực, đây chính là số lượng lớn. Còn thần thức của người thì lại không phải như vậy. Thần thức của người là do vô cực lực sinh ra, so với tiên nguyên lực và ma nguyên lực còn cường đại hơn, là sự cường đại về chất. Lượng biến sẽ dẫn đến chất biến. Bọn chúng mặc dù lượng nhiều, nhưng vẫn chưa đủ đạt đến chất biến. Phỏng chừng đạt đến mức đó thì bọn chúng đã thành Thần Nhân rồi!"

Trương Tinh Phong lập tức trở nên hưng phấn: "Ý của người là, chất lượng thần thức của ta cao hơn thần thức của bọn họ, lấy chất thủ thắng? Ha ha ha ha... Tốt thật, tuyệt thật! Thần thức của bốn chân nhân là do vô cực lực sinh ra, chất lượng cao hơn. Bọn họ có mạnh hơn nữa cũng chỉ là số lượng nhiều thêm, đến khi lượng biến dẫn đến chất biến thì đã trở thành Thần Nhân rồi. Nhưng chân nhân ta lại không hề liên quan gì đến Thần Nhân cả!"

Trương Tinh Phong trong lòng rất đặc ý. Hắn hiện tại có cảm giác cao cao tại thượng. Đẳng cấp thần thức của bản thân mạnh hơn so với Tiên Ma, hắn còn phải lo lắng cái gì?

Đột nhiên thần thức của Trương Tinh Phong chợt động. Phát hiện không gian đột nhiên chấn động, thần thức của hắn vội vã quét qua: "Không hay!"

Lão gia hỏa Hắc Nhật chạy trốn rồi. Lão gia hỏa này thật là nhát gan, không ngờ lại chạy như vậy, coi như hãn mạng lớn. Có điều...” Trương Tinh Phong trên mặt có vẻ tươi cười, thần tức lập tức chuyển sang Linh Hạ Du. Hãn hiện tại không phải lo lắng gì, bởi vì Linh Hạ Du căn bản là không thể phát hiện được hãn.

Linh Hạ Du lúc này đã sớm phát điên. Vừa rồi hãn đã đến nơi ở của Hắc Nhật lão tổ, nhưng lại phát hiện Hắc Nhật lão tổ không hề có ở đó, đồng thời còn phát hiện ba động mạnh mẽ trong không gian. Hãn biết chỉ có tinh diệu vận hành mới sinh ra ba động mạnh đến như vậy. Linh Hạ Du mặc dù cường đại, nhưng cho đến bây giờ hãn cũng không nghĩ đến việc so bì tốc độ với tinh diệu. Cho nên hãn đành phải quyết định tạm thời bỏ qua cho Hắc Nhật lão tổ, đợi sau này mới ra tay.

Chỉ có điều...

- Đệ tử Ma giới nghe lệnh, lập tức giết chết tất cả đệ tử của Hắc Nhật tông tại Thiên Tiệm thành cho ta!

Linh Hạ Du quát lớn một tiếng vang vọng khắp cả Thiên Tiệm thành. Khi hãn vừa đến đây, quyền lợi quản lý binh sĩ Ma giới của Hắc Nhật lão tổ liền bị tước đoạt. Bất quá có ai dám tranh đoạt cùng với Linh Hạ Du? Cho dù là hai đại tông phái còn lại cũng không dám. Dù sao bọn họ đều biết Linh Hạ Du chính là cao thủ Ma Tôn hậu kỳ.

Máu đã bắt đầu đổ... những tiếng kêu thảm thiết bắt đầu vang lên... đêm nay nhất định là một đêm đẫm máu.

Linh Hạ Du đột nhiên nhíu mày, thần thức lập tức quét qua vị trí của Trương Tinh Phong. Chân mày của hãn càng nhíu lại: “Lạ thật, vừa rồi ta dường như cảm thấy có người đang quan sát ta, có điều tại sao lại không phát hiện được?”

Lúc này Trương Tinh Phong đang ở trên cao vạn trượng cũng đổ mồ hôi lạnh, trong lòng thầm than: “Trời ạ! Vừa rồi thật là nguy hiểm. Xem ra sau này không thể quá sơ suất!”

Trương Tinh Phong quá tự tin vào thần thức, cho nên lúc này hãn lại quan sát Linh Hạ Du một cách quang minh chính đại, tử tế quan sát, không hề cẩn thận một chút nào. Có lẽ thần thức ba động quá mạnh đã khiến cho

Linh Hạ Du nảy sinh nghi ngờ. May mắn là hắc phát hiện Linh Hạ Du hoài nghi, lập tức đem ba động thần thức hạ xuống đến mức thấp nhất, nhờ vậy mới không bị phát hiện.

"Tiểu tử, thần thức của lão đầu này mặc dù đẳng cấp không mạnh như người, nhưng hắc cũng là cao thủ sắp độ thần kiếp, thần thức cũng đã gần biến chất rồi, có lẽ cũng không đến một vạn năm nữa. Cho nên người không thể quá sơ suất. Có điều chỉ cần người cẩn thận một chút, chỉ cần không độ qua thần kiếp sẽ không thể phát hiện được người." Thiên Vũ lập tức lên tiếng giáo huấn.

Trương Tinh Phong sợ hãi lắng nghe. Hắc cũng biết vừa rồi đã quá sơ suất: "Ừm... sau này không thể như vậy nữa. Linh Hạ Du mặc dù đẳng cấp thần thức còn chưa bằng chân nhân ta, nhưng cũng đã gần biến chất, vẫn phải cẩn thận một chút!"

Trương Tinh Phong liền tử tế hân thưởng thăm kịch của đệ tử Hắc Nhật tông...

oOo

Lúc này giữa tinh không Ma giới.

Hắc Nhật Ma Tôn cùng với tam đại trưởng lão, còn có hơn một trăm đệ tử tinh anh của Hắc Nhật tông đều ở trong tinh diệp. Đương nhiên Hắc Nhật Ma Tôn không thể chờ tam đại trưởng lão đến cùng đi. Hắc trước tiên sử dụng tinh diệp chạy trốn, tam đại trưởng lão và đệ tử tinh anh theo sau. Chờ đến khi rời khỏi Tử Vực, Hắc Nhật Ma Tôn cảm thấy an toàn, mới truyền tin cho tam đại trưởng lão tụ tập lại.

- Tông chủ thật là anh minh. Khi chúng tôi chạy trốn liền nghe thấy tiếng la giết của Linh Hạ Du. May là chạy nhanh, nếu như chậm một bước là xong rồi!

Nhị trưởng lão lúc này vẫn còn đầy mồ hôi lạnh. Vừa rồi chỉ thiếu một chút mà thôi!

Kỳ thật cũng phải trách Linh Hạ Du. Khi hắc cảm giác được ba động, liền biết Hắc Nhật Ma Tôn đã chạy trốn, nhưng lại không biết lúc đó tam đại trưởng lão chỉ vừa mới bắt đầu tiến vào tinh diệp. Nếu như lúc đó Linh Hạ Du dùng thần thức tùy tìm một lượt, có thể tam đại trưởng lão sẽ không

chạy nổi. Chờ đến khi đám người tam đại trưởng lão khởi động tinh diệu hắc mới phát hiện ra, nhưng cũng đã muộn rồi.

Đệ tử của Hắc Nhật tông bên trong tinh diệu, kẻ nào trong lòng cũng thầm cảm thấy may mắn, may mắn bảo trụ được mạng nhỏ, chỉ chậm một chút là xong rồi.

Tất cả đệ tử nghe nhị trưởng lão nói, cũng bắt đầu lần lượt nín hót. Bốn tiếng “tông chủ anh minh” nhất thời vang lên khắp cả tinh diệu.

- Câm miệng cho ta!

Hắc Nhật Ma Tôn giận dữ quát lớn.

Toàn bộ đệ tử trong tinh diệu đều im lặng, không một kẻ nào dám lên tiếng. Hắc Nhật Ma Tôn trong lòng cũng cảm thấy may mắn, bản thân phản ứng nhanh nếu không chính mình cũng đã xong đời. Có điều hắc lại nghĩ đến những đệ tử của Hắc Nhật tông còn ở lại Thiên Tiệm thành. Mặc dù tất cả đều chỉ là Ma Vương cảnh giới, nhưng bọn chúng đều là do hắc tuyển chọn, đều là những người đã đạt đến cảnh giới Ma Vương hậu kỳ trong tông phái. Hiện tại đã không còn nữa, trong lòng hắc cũng cảm thấy khó chịu.

Nhưng mà hiện tại hắc lại phát hiện ra những đệ tử còn sống sót này không hề thương tâm một chút nào, trái lại còn mở miệng nín hót, trong lòng không khỏi tức giận. Có điều hắc cũng không lên tiếng, bởi vì hắc biết đệ tử của mình cũng chẳng phải là loại đức hạnh gì.

Tam trưởng lão đột nhiên nói:

- Tông chủ, đệ tử của Hắc Nhật tông tại Thiên Tiệm thành hầu như đều đã bị giết, chỉ có lại vài đệ tử nhanh chân trốn ở chỗ vắng người. Lúc này một đệ tử may mắn sống sót đã truyền tin, Linh Hạ Du đã hạ lệnh cho tất cả đệ tử Ma giới điên cuồng đồ sát đệ tử của Hắc Nhật tông. Phỏng chừng Linh Hạ Du sẽ không bỏ qua cho sơn môn của bốn tông. Cho nên hắc hy vọng tông chủ phải cẩn thận, sớm tính chuyện di dời trú địa của tông phái.

Lời này vừa nói ra, Hắc Nhật Ma Tôn trong lòng chợt động: “Đúng vậy, nghe nói Linh Hạ Du là một kẻ rất nóng tính, phỏng chừng ngoại trừ người trong truyền thuyết kia thì hắc là kẻ kiêu ngạo nhất. Lần này ta chạy trốn, chẳng khác nào tự thừa nhận mình là hung thủ. Xem ra, Linh Hạ Du thật sự

có khả năng giết đến Hắc Nhật tông. Phải lập tức tiến hành di dời sơn môn của bốn tông!” Hắc Nhật Ma Tôn trong lòng lập tức có quyết định.

- Tốt lắm! Tam trưởng lão người hãy ghi lại tên của đệ tử đó. Nếu như sau này hãn trở về Hắc Nhật tông, lão tổ ta nhất định sẽ trọng thưởng!

Có điều lúc này Hắc Nhật Ma Tôn cũng biết, tên đệ tử lo lắng cho tông phái kia có lẽ sẽ không về nổi. Dù sao thì Thiên Tiệm thành cũng ở bên trong Tử Vực, không có tình diệu căn bản là không có hy vọng rời đi. Trọng yếu nhất chính là Linh Hạ Du vẫn còn đang ở Thiên Tiệm thành truy sát đệ tử của Hắc Nhật tông.

oOo

Một ngày sau.

Hắc Nhật Ma Tôn trở về Hắc Nhật tông. Vừa về đến tông phái, hãn lập tức hạ lệnh cho tất cả đệ tử chuẩn bị di dời sơn môn. Còn về phần sau này, hãn chỉ biết trước tiên phải đi đến vùng cực nam. Tu Chân giới có cực bắc hiểm vực thì Ma giới cũng có cực nam loạn vực.

Không có sự nguy hiểm như cực bắc hiểm vực, nhưng nơi này lại hơn ở một chữ “loạn”. Tại nơi này có thể nói là đủ các thứ hỗn tạp, người tu luyện kiểu gì cũng có, ma thú cường đại nào cũng có, thật sự là vô cùng hỗn loạn. Nhưng cũng chỉ có ở đây, Hắc Nhật tông mới có thể thoát được sự truy sát của Linh Hạ Du.

Toàn bộ đệ tử của Hắc Nhật tông đều chuẩn bị đồ đạc. Hắc Nhật lão tổ cũng không ngoại lệ, nhưng thứ hãn chuẩn bị lại là đồ vật của nhi tử đã chết.

Lúc này Hắc Nhật lão tổ không hề có sự bá đạo, ngang ngược hung tàn như trước kia. Nếu có chỉ là sự quan ái của một người cha. Hắc Nhật lão tổ thu thập từng kiện đồ vật, nhìn ngắm từng kiện một. Hãn không trực tiếp thu vào bên trong trữ vật thủ trạc, bởi vì hãn muốn ngắm nhìn đồ vật của nhi tử thêm một chút.

Đột nhiên, Hắc Nhật lão tổ phát hiện ra một hạt châu màu đen đang phát ra quang mang kỳ dị. Trong nháy mắt hãn liền liền phát hiện bên trong có khí tức của Hắc Yểm.

Hắc Nhật lão tổ kích động cầm hạt châu lên.

Đột nhiên, quang mang lóe lên, hình ảnh của Hắc Yểm xuất hiện bên trong phòng. Hắc Nhật lão tổ biết đây là hình ảnh của nhi tử mình lưu lại, có điều hắn lại không biết là lúc nào. Nhưng Hắc Nhật lão tổ cũng không suy nghĩ lung tung, hắn hiện tại chỉ muốn nhìn nhi tử của mình, nghe được thanh âm của nhi tử.

“Phụ thân, đây là hình ảnh con lưu lại trước khi chết. Hạt châu này con mang theo từ lúc nhỏ, bây giờ con chỉ có thể thông qua nó để báo cho cha biết. Phụ thân, con cho cha biết, kẻ giết con có đỉnh cấp thần khí Xạ Nhật thần cung, hơn nữa trước khi chết con đã lưu lại trên người hắn một tia tử chi ấn ký. Con...”

Hắc Nhật lão tổ lúc này chỉ còn nhìn thấy một đạo tiền quang, sau đó hạt châu cũng không còn phát sáng.

“Xạ Nhật thần cung! Ha ha... Bất tử ấn ký! Ha ha ha ha... Yểm nhi, ta nhất định sẽ báo thù cho con!” Hắc Nhật lão tổ trong mắt chảy ra hai hàng lệ nóng, nhưng ánh mắt của hắn lại là hàn mang băng lãnh...

Nguy cơ của Trương Tinh Phong đã bắt đầu...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 29: Thanh Yên Tuyên Sa.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Hắc Nhật lão tổ mặc dù đã biết cách tìm được hung thủ, nhưng chuyện quan trọng nhất bây giờ là đem sơn môn của tông phái di dời đến nơi khác. Còn về việc báo thù cho nhi tử, hiện tại đã có biện pháp truy tìm hung thủ, Hắc Nhật lão tổ cũng yên tâm.

“Hừ! Cứ để cho người sống thêm một thời gian nữa. Chờ lão tổ ta an bài mọi chuyện của tông phái xong, đến lúc đó...” Trên mặt Hắc Nhật lão tổ hiện lên vẻ hung tàn, hẳn hiện tại chỉ hận không thể đem hung thủ ăn tươi nuốt sống. Có điều cơ nghiệp của tông phái vẫn quan trọng hơn.

Hắc Nhật lão tổ cũng có chút hối hận. Lúc trước vì cái chết của nhi tử hẳn đã muốn phát điên, tự cho rằng hung thủ là nhân vật cấp Ma Đế của Huyết Sát môn. Trong tình huống không có chứng cứ, hẳn lại điên cuồng quyết định giết chết tất cả nhân vật cấp Ma Đế của Huyết Sát môn, thà giết lầm chứ không bỏ sót. Vì vậy mới khiến cho Huyết Sát môn bắt đầu tiến hành truy sát Hắc Nhật tông.

- Xuất phát!

Hắc Nhật lão tổ lạnh lùng ra lệnh. Tám tinh diệu của Hắc Nhật tông liền khởi động. Những tinh diệu này đều là sở hữu của Hắc Nhật tông, có thể phóng to thu nhỏ, nhưng thể tích càng lớn thì lực phòng ngự cũng giảm đi. Tám tinh diệu xuyên qua tinh không Ma giới, tiến tới cực nam loạn vực hỗn loạn...

oOo

Tại nội đường bên trong trú địa Thiên Tâm tông.

- Trọng Hoành, hiện tại mọi chuyện ở Thiên Tiệm thành sẽ giao cho người phụ trách. Nếu như phát sinh chuyện gì không thể giải quyết được, người cứ trực tiếp đến tìm Vu Phong, hẳn là người quản lý của Thiên Tiệm thành.

Quan hệ của Vu Phong với ta cũng không tệ, có chuyện gì cứ trực tiếp nhờ hã giải quyết. Ha ha, ảnh hưởng của hã cũng thật là lớn!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói với Trọng Hoàn.

Trọng Hoàn gật gật đầu, trong lòng có chút buồn bực, thầm nghĩ: “Ở đây kỳ thật cũng không có chuyện gì, chỉ là buôn bán tiên khí và kết giao với các những thế lực ở Tiên giới. Chân nhân không ngờ lại để cho ta làm loại chuyện nhỏ nhặt như thế này!”

Trương Tinh Phong liếc mắt đã hiểu được suy nghĩ của Trọng Hoàn, cười nói:

- Trọng Hoàn, người coi việc kết giao với các thế lực ở Tiên giới là chuyện nhỏ nhặt hay sao? Đây là một điểm quan trọng để Thiên Tâm tông sau này có thể trở thành một truyền kỳ. Chẳng lẽ người nghĩ rằng Tiểu Long có thể làm tốt chuyện này?

Trương Tinh Phong liếc mắt nhìn Tiểu Long đang buồn bực, cười cười tiếp tục nói:

- Còn về phần Ngữ Yên. Ha ha, Ngữ Yên hiện tại ngay cả độ kiếp cũng chưa qua, nếu như giao thiệp với người khác, kết quả có thể tưởng tượng được. Dù sao thì cao thủ Tiên giới cũng không thể coi trọng một Tu Chân giả được. Chẳng lẽ... chẳng lẽ người muốn để sư tôn của ta phụ trách chuyện này?

Trọng Hoàn tắc họng, liếc mắt nhìn Thiên Thần tử và Vũ Tiên tiên tử lúc này đang ngồi một bên thân mật trò chuyện. Cũng không biết hai người rốt cuộc là nói chuyện gì, có điều Trọng Hoàn biết Thiên Thần tử phỏng chừng là chẳng có tâm tư nào phụ trách chuyện này.

Còn Phong Ngữ Yên thì vẫn luôn rầu rĩ không vui, đứng bên cạnh Trương Tinh Phong không nói một câu nào.

Tiểu Long đột nhiên bực bội nói:

- Nhị ca, tại sao lần này không mang ta theo? Ta hiện tại đã có Âm Kim thần giáp, còn phải lo cái gì? Nhị ca, huynh cho ta theo đi...

Tiểu Long có chút cầu khẩn.

Trương Tinh Phong sắc mặt chợt biến đổi:

- Tiểu Long, người cũng nên biết, tại Cổ Thần cấm vực cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên tiến vào hầu như đều chỉ có con đường chết. Trong lịch sử đã từng có không biết bao nhiêu Cửu Thiên Huyền Tiên tiến vào, nhưng còn sống đi ra thì chỉ có vài người. Theo như Vu Phong nói, mấy người đó đều là nhân vật Cửu Thiên Huyền Tiên hậu kỳ. Ta sở dĩ dám tiến vào, thứ nhất là vì lực lượng của ta là vô cực lực, hơn nữa đã đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên. Dựa vào thực lực, Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường đều không phải là đối thủ của ta. Thứ hai là vì nguyên nhân thần thức. Nguyên nhân thứ ba, cũng là nguyên nhân mà ta tin tưởng nhất, chính là ta còn có vật bảo mệnh Thiên Vũ và Long Linh.

Vừa nói đến đây, Tiểu Long lập tức kêu lên:

- Nhị ca, huynh nói thật đúng! Long Linh và Thiên Vũ đều là vật bảo mệnh, huynh cứ để Long Linh trên người ta, chỉ cần xuất hiện nguy cơ ta sẽ lập tức tiến vào trong Long Linh. Nhị ca vẫn còn có Thiên Vũ, như vậy là được rồi. Nhị ca, mọi chuyện cứ quyết định như vậy nhé!

Nói đoạn, hắn còn chớp chớp mắt nhìn Trương Tinh Phong, chỉ sợ Trương Tinh Phong không đáp ứng.

Trương Tinh Phong tức giận nói:

- Hồ đồ! Người có biết tại sao nói bên trong Cổ Thần cấm vực Cửu Thiên Huyền Tiên là cửu tử nhất sinh hay không? Một nguyên nhân là tại đó có rất nhiều cấm chế đáng sợ ngay đến Cửu Thiên Huyền Tiên cũng rất khó phá giải. Huống hồ người hiện tại chỉ có thực lực của Đại La Kim Tiên, căn bản ngay cả một chút sức lực phản kháng cũng không có. Ta hiện tại bởi vì có vô cực lực, tuyệt đối là đỉnh phong của Cửu Thiên Huyền Tiên. Hơn nữa trong lịch sử cũng đã từng có Cửu Thiên Huyền Tiên thành công, mặc dù xác suất thấp đến kinh người.

Lúc này, Phong Ngữ Yên sắc mặt chợt biến đổi:

- Phong ca, nếu như huynh không nắm chắc, vậy đừng đi nữa có được không? Nơi đó thật sự quá nguy hiểm!

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên cười đáp:

- Ngữ Yên, đừng lo lắng! Ta vốn là muốn cùng với một vài đại nhân vật tiến vào. Cho dù sau khi tiến vào có phát sinh chuyện gì, bị vây khốn trong

cấm chế, ta cũng có thể tiến vào bên trong Thiên Vũ. Cùng lắm thì ta cứ ở bên trong Thiên Vũ tu luyện, ở trong đó luyện chế một ít tam đại tiên đan của Tiên giới, đề cao tu vi. Đến khi đạt tới cảnh giới Tiên Quân, vậy thì không cần phải lo lắng nữa!

Trương Tinh Phong nói như vậy, Phong Ngữ Yên cũng cảm thấy yên tâm.

Trương Tinh Phong cũng biết, nếu như thật sự ở bên trong Thiên Vũ từ từ tu luyện, phỏng chừng không có mấy trăm năm, mấy ngàn năm thì không thể đột phá. Cho nên nếu như hắc quả thật bị vây khốn, thì chỉ có thể luyện chế tiên đan. Hiện tại, trong số tam đại tiên đan đã có hai loại được chuẩn bị sẵn sàng luyện chế.

oOo

Một ngày sau, Trương Tinh Phong rời khỏi Thiên Tiệm thành.

Dựa vào tinh diệu, Trương Tinh Phong rất nhanh đã đi đến bên ngoài Cổ Thần cấm vực. Hắc lập tức thu hồi tinh diệu, cẩn thận dùng thần thức quan sát.

Cổ Thần cấm vực từ xa quan sát giống như một quang cầu nhiều màu sắc. Chỉ có điều quang cầu này lại lớn đến mức kinh người. Từng tia quang mang rực rỡ không ngừng lóe lên bên trong quang cầu. Quang cầu phi thường lớn, so với một hắc tinh bình thường còn lớn hơn gấp mười lần. Có điều trên bề mặt quang cầu này còn có một “lớp áo màu xanh” mỹ lệ. Quan sát cẩn thận mới phát hiện được, “lớp áo màu xanh” bao trùm cả quang cầu này là vô số những hạt cát.

Đột nhiên, thần thức của Trương Tinh Phong quan sát thấy cách đó không xa có không ít cao thủ đang tụ tập. Hắc lập tức dùng thần thức quan sát kỹ càng.

- Các vị tiên hữu, lần này Tây Nam ngũ phái chúng ta lại hợp tác, cùng nhau tiến vào Cổ Thần cấm vực tìm kiếm bảo vật thần khí. Đương nhiên quy củ vẫn như trước, ai lấy được trước là thuộc về tông phái đó. Tuyệt đối không được cướp đoạt của tông phái khác, nếu không sẽ là địch nhân của bốn tông còn lại!

Một trung niên nhân toàn thân bạch y lay động đang nói với chín người trước mặt.

Những người khác đều gật đầu. Đây là quy củ hình thành cả trăm vạn năm nay, mọi người đương nhiên đều biết.

Mười người này chính là nhân mã của Tây Nam ngũ phái có danh khí tương đối lớn tại Tiên giới. Nên biết rằng không một tông phái nào dám phái tất cả cao thủ của mình đến đây. Dù sao nếu như tất cả cao thủ đều chết tại đây, vậy thì tông phái sẽ vô cùng khó khăn. Cho nên những tông phái tương đối mạnh bình thường cũng chỉ phái ra hai người. Nhưng nếu như đơn độc hành động thì thực lực không khỏi quá yếu nhược, không thể uy hiếp nổi thất đại thể lực Tiên giới, cho nên hợp tác là chuyện tất nhiên. Tất cả các thể lực tiến vào bên trong đều do các tông phái lớn nhỏ của Tiên giới liên hợp lại. Đơn lẻ mặc dù yếu nhược, nhưng cộng lại cũng sẽ rất mạnh.

Địa vị của Tây Nam ngũ phái vượt xa so với Thú Dương tông. Chỉ thấy bọn họ mỗi phái đều xuất ra hai vị Tiên Quân là có thể biết được thực lực. Thú Dương tông kia chẳng qua cũng chỉ có một đại trưởng lão là Tiên Quân. Hơn nữa đây cũng chỉ là một phần thực lực của Tây Nam ngũ phái mà thôi. Mỗi một lần thần hàng, Tây Nam ngũ phái cũng là kẻ có thực lực cạnh tranh thần khí.

- Lặc Lam Đắc, người nói xem “thanh yên tuyên sa” này tại sao lại càng lúc càng lớn như vậy? Ai, nhớ năm đó “thanh yên tuyên sa” cũng không lớn như thế này, hiện tại muốn tiến vào bên trong cũng khó khăn!

Một vị tiên nhân nói với tiên nhân đầu lĩnh.

Lặc Lam Đắc không khỏi gật đầu, liếc nhìn “thanh yên tuyên sa” dày đặc xung quanh Cổ Thần cấm vực, cười cười nói:

- Năm xưa, cho dù là Cửu Thiên Huyền Tiên cũng có thể dựa vào công lực để tiến vào. Nhưng hiện tại “thanh yên tuyên sa” này lại càng lúc càng dày, khó khăn khi tiến vào cũng càng lớn. Trong số Cửu Thiên Huyền Tiên, trừ phi là có phòng ngự thần khí, nếu không thì chẳng có chút hy vọng vào. Hiện tại chỉ cần từ “thanh yên tuyên sa” tiến vào bên trong Cổ Thần cấm vực cũng là một nan đề rồi!

Một nữ tiên nhân đứng bên cạnh cũng tán đồng nói:

- Tiên hữu nói đúng, nồng độ “thanh yên tuyên sa” càng lúc càng lớn, khó khăn khi tiến vào cũng cao thêm nhiều. Nếu như không có phòng ngự thần

khí, cho dù là Tiên Quân chúng ta phỏng chừng tiến vào bên trong cũng phải tốn nhiều tinh lực!

Lặc Lam Đắc chột lớn tiếng nói:

- Được rồi, Tây Nam ngũ phái chúng ta đi sớm một chút thôi. Phong Duyên môn mấy đại môn phái cũng đã có không ít cao thủ xuất động rồi.

Chúng nhân đều hưởng ứng, lập tức bắt đầu bay về hướng “thanh yên tuyến sa”.

Trương Tinh Phong ở phía xa sắc mặt chấn kinh, đưa mắt nhìn “lớp áo màu xanh” bên ngoài Cổ Thần cấm vực, sợ hãi nói: “Lão thiên, sao lại lợi hại như vậy! Lớp cát này nguyên lai gọi là ‘thanh yên tuyến sa’, chỉ nghe tên thì hình như cũng không quá nguy hiểm. Có điều nghe những người kia nói, ‘thanh yên tuyến sa’ này cũng quá khủng bố. Chỉ đơn giản là xuyên qua mà đã khó khăn như vậy, bên trong Cổ Thần cấm vực rốt cuộc còn có cái gì đây?”

“Ồ... Mười tên gia hỏa các người sao lại vội đi như thế, ta còn muốn đi cùng các người mà! Có điều trước tiên phải vũ trang bản thân đã!” Trương Tinh Phong lập tức đem Nhu Kim hóa thành chiến giáp, đi theo nhân mã của Tây Nam ngũ phái tiến vào bên trong “thanh yên tuyến sa” vô tận.

Trương Tinh Phong vừa tiến vào bên trong “Thanh Yên tuyến sa”, lập tức cảm thấy lực trùng kích mạnh mẽ. May mắn là có Nhu Kim chiến giáp, có thể dễ dàng chống lại được. Nếu như không có chiến giáp, nhục thể của hắn cũng có thể miễn cưỡng kháng cự. Đột nhiên sắc mặt của hắn đại biến: “Tại sao lại thế này? Thần thức của ta ở nơi này phạm vi bao phủ chỉ được hơn ngàn trượng, chỉ bằng một phần vạn lúc trước!”

Thanh âm của Thiên Vũ lập tức vang lên: “Trương tiểu tử, bên trong Cổ Thần cấm vực không hề giống với bên ngoài. Bởi vì bên trong Cổ Thần cấm vực có trận pháp cấm chế đặc thù, thần thức đều bị áp chế!”

Trương Tinh Phong gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

Có điều Trương Tinh Phong cũng không biết, thần thức của hắn bị áp chế còn một phần vạn lúc đầu, nếu như tin tức này bị tiên nhân khác tiến vào trong nghe được, nhất định sẽ phát điên. Bởi vì tiên nhân của Tiên giới, thần thức của bọn họ lại bị áp chế chỉ còn một phần trăm vạn lúc đầu. Cho dù là

Tiên Quân cũng chỉ có thể quan sát mấy trăm trượng, cự ly còn kém xa Trương Tinh Phong. Còn Tiên Đế thì rất mạnh, cho dù bị áp chế xuống một phần trăm vạn, cũng quan sát được mấy vạn trượng.

Cửu Thiên Huyền Tiên sở dĩ gặp nguy hiểm tại đây, là bởi vì bọn họ chỉ có thể quan sát trong cự ly khoảng mười trượng. Điều này giống như ở bên trong Cổ Thần cấm vực nguy cơ tứ bề mà lại không có mắt nhìn. Dù sao khi nguy hiểm đến gần, cự ly mười trượng căn bản là vô pháp phản ứng.

Đây cũng là nguyên nhân căn bản khiến cho Cửu Thiên Huyền Tiên cử tử nhất sinh.

Thần thức của Trương Tinh Phong bị áp chế thấp hơn một trăm lần so với tiên nhân, đó là bởi vì thần thức của hắn đẳng cấp cao hơn. Nếu như là Thần Nhân tiến vào bên trong, thần thức căn bản sẽ không hề bị áp chế chút nào.

“Áp lực của ‘thanh yên tuyên sa’ này hình như càng lúc càng lớn!” Trương Tinh Phong nhíu mày. Hắn cảm nhận rõ áp lực trên Nhu Kim càng lúc càng lớn. Càng gần Cổ Thần cấm vực, áp lực cũng càng lúc càng mạnh.

Thần thức Trương Tinh Phong đảo qua mười Tiên Quân cách đó không xa, trong lòng không khỏi giận dữ: “Bọn chúng là mười Tiên Quân, không ngờ lại giáo hoạt như vậy!”

Trương Tinh Phong nhìn thấy cái gì? Hắn nhìn thấy mười Tiên Quân không ngờ lại hợp thành trận pháp, đồng loạt chống lại áp lực của “thanh yên tuyên sa”. Mười vị Tiên Quân liên thủ, đương nhiên là rất dễ dàng, chuyện này khiến cho Trương Tinh Phong bức bối.

“Cẩn thận, oanh viêm thi phong đến rồi! Định phong quyết, khởi!” Lặc Lam Đắc lập tức truyền âm đến chín vị Tiên Quân còn lại. Bọn họ đã đến Cổ Thần cấm vực mấy lần, cũng biết một vài địa phương nguy hiểm, cho nên đã sớm nghĩ ra phương pháp giải quyết. Mà lúc này Trương Tinh Phong thì lại không hề biết.

Thần thức của Trương Tinh Phong đột nhiên phát hiện một cơn lốc xoáy bên trong “Thanh yên tuyên sa” điên cuồng xoay chuyển, dường như phương hướng của nó chính là mười vị Tiên Quân và Trương Tinh Phong phía sau. Chỉ thấy mười Tiên Quân hai tay lấp lóe quang mang, không

ngừng kết thành thủ ấn đánh vào trung tâm của mười người. Tất cả thủ ấn chột dung hợp lại, sinh ra một chiếc lồng khí gấp nếp bảo hộ mười người bên trong. Lốc xoáy quét qua mười Tiên Quân, chỉ thấy ba vầng trên lồng khí chấn động một chút, thực sự không có uy hiếp gì.

“Tiểu tử, đây là oanh viêm thi phong vô cùng tàn độc. Nhiệt độ bên trong vô cùng khủng bố, cho dù là Tiên Quân cũng phải toàn lực chống cự. Cần thận, cố gắng đừng để nó chạm vào người. Có điều... oanh viêm thi phong này trong thanh yên tuyến sa rộng lớn cũng là cực kỳ hiếm thấy. Tiên nhân tiến vào bên trong, phỏng chừng mười nhóm thì chỉ có một nhóm gặp phải mà thôi. Tại sao người lại đen đui như vậy chứ?” Thiên Vũ chế giễu.

Trương Tinh Phong cũng không dám phân tâm, vô cực lực vận chuyển khắp toàn thân, thiên hỏa cũng mạnh mẽ phát ra...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 30: Tuyên Qua Lưu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Oanh viêm thỉ phong là tai nạn đáng sợ nhất trong thanh yên tuyên sa vô tận. Một Tiên Quân bình thường đối diện với nó cũng cực kỳ đau đầu, cho dù thành công vượt qua cũng phải tiêu hao quá nửa tiên nguyên lực.

Sự kinh khủng của oanh viêm thỉ phong, Trương Tinh Phong một điểm cũng không biết. Có điều nhìn thấy mười vị Tiên Quân phía trước phải bố trận để đối phó, có thể tưởng tượng được uy lực của oanh viêm thỉ phong này.

Oanh viêm thỉ phong điên cuồng xoáy tròn, phảng phất như một cơn bão giữa biển khơi, khuấy động thanh yên tuyên sa. Thanh yên tuyên sa áp lực cực lớn không ngờ lại bị oanh viêm thỉ phong dễ dàng khuấy động trở nên hỗn loạn...

“Thật quá mạnh! Oanh viêm thỉ phong này sao lại kinh khủng như vậy?” Trương Tinh Phong trong lòng oán hận. Hắn có thể cảm nhận được áp lực cường đại bên ngoài Nhu Kim chiến giáp, thiếu chút nữa là đã ép vụn thân thể của hắn.

Giống như, cho dù Nhu Kim chiến giáp đã giảm bớt áp lực gần mười lần, nhưng lực lượng cường đại của oanh viêm thỉ phong có thể dễ dàng khuấy động thanh yên tuyên sa, vượt xa sự tưởng tượng của Trương Tinh Phong. Sau khi bị Nhu Kim làm suy yếu, oanh viêm thỉ phong không ngờ vẫn còn gần trăm vạn cân trọng áp.

“Chẳng trách tại sao những Tiên Quân đó lại cẩn thận như vậy. Cho dù là thân thể cường hãn như ta, cộng thêm Nhu Kim chiến giáp, thiếu chút nữa cũng không thể chịu đựng nổi. À... Những Tiên Quân này mặc dù nhục thể không bằng ta, nhưng Tiên Quân bình thường đều có thần khí, hơn nữa tiên nguyên lực trong cơ thể so với ta mạnh hơn rất nhiều. Chỉ cần nhìn lồng khí trong suốt kia có thể dễ dàng chống lại Oanh viêm thỉ phong là đủ biết.

Xem ra phải cẩn thận một chút, không thể sơ xuất. Nếu như không cẩn thận để bọn họ phát hiện, vậy thì thảm rồi!” Trương Tinh Phong trong lòng thầm nghĩ.

Lần trước tại Ma Vực thú cốc, Trương Tinh Phong dựa vào tuyệt kỹ “Bát Bộ Thiên Long”, cộng thêm “Bắc Đẩu Thất Tinh Kiếm Trận”, lại thêm “Cửu Thiên Ngự Kiếm Quyết” thức thứ chín dung hợp, bát kiếm hợp nhất, hình thành tuyệt chiêu “Hỏa Cực Bắc Đẩu”, mới có thể tiêu diệt được Ly Dực lúc đó chỉ tương đương với Tiên Quân tiền kỳ.

Hiện tại công lực của hắn mặc dù đã gia tăng, nhưng nếu không dùng “Bát Bộ Thiên Long”, không dùng đỉnh cấp thần khí Xạ Nhật thần cung, phỏng chừng cũng không có khả năng đánh bại Tiên Quân.

Nhưng cho dù có sử dụng Xạ Nhật thần cung cộng thêm Bát Bộ Thiên Long, Trương Tinh Phong tối đa cũng chỉ có thể đánh bại một Tiên Quân mà thôi. Nhưng trước mặt lại có đến mười Tiên Quân, hơn nữa dường như còn có phương pháp hợp kích. Công kích trận pháp thập phần thuần thực, cho dù đối mặt với Tiên Đế, mười Tiên Quân cũng có thể dựa vào trận pháp để đối phó. Đây cũng là chỗ dựa của bọn họ.

Nếu như bọn họ phát hiện phía sau có người bám theo, vậy thì... kết cục của Trương Tinh Phong cũng không cần phải nói.

“Thiên Vũ mau nói cho ta biết, bên trong Cổ Thần cấm vực này còn có cấm chế hiểm địa kinh khủng gì? Nói cho ta biết sớm một chút, nếu không đến lúc bị vây khốn thì đã muộn rồi!” Trương Tinh Phong vừa nói, đồng thời vô cực lực trong cơ thể điên cuồng truyền vào bên trong Nhu Kim chiến giáp, chống lại oanh viêm thi phong.

Rốt cuộc... oanh viêm thi phong cuối cùng cũng đã đi qua, di chuyển về hướng sau lưng Trương Tinh Phong. Nếu như sau lưng của hắn có người, phỏng chừng cũng gặp phải oanh viêm thi phong. Có điều Trương Tinh Phong cũng không nghĩ nhiều, bởi vì hắn phải lo cho cái mạng nhỏ của mình trước.

“Thiên Vũ, mau nói đi, rốt cuộc là còn có cấm chế lợi hại gì nữa?” Thần thức Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát chung quanh, chỉ sợ lúc nào đó lại xuất hiện tai nạn khó ngăn cản nổi.

“À, Trương tiểu tử, người cũng thật là! Ta cho người cơ hội rèn luyện mà cũng không cần!” Thanh âm của Thiên Vũ cuối cùng cũng vang lên.

“Mau nói đi, lúc này rồi mà còn cơ hội rèn luyện gì nữa! Nếu như ta bị vậy khốn ở đây, cũng chỉ có thể tiến vào bên trong không gian của người. Nhưng bản thân người có thể di động hay sao? Người không thể tự di động, nếu như ta bị vậy khốn, người cũng chẳng có biện pháp nào!” Trương Tinh Phong có chút tức giận. Hiện tại là lúc nào rồi! Nơi này là Cổ Thần cấm vực, Cửu Thiên Huyền Tiên là cử tử nhất sinh, cho dù là Tiên Quân, nếu như không hợp thành nhóm, đơn độc tiến vào, sát xuất tử vong cũng lên đến quá nửa. Trương Tinh Phong cũng không dám nhận bản thân mình mạnh hơn so với Tiên Quân, có lẽ quan trọng nhất là hẳn còn có thần khí bảo mệnh.

Thiên Vũ nói: “Nếu như người bị vậy khốn, ta quả thật không có biện pháp giúp người. Được rồi, nói cho người biết, Cổ Thần cấm vực này chia làm ba bộ phận. Bộ phận thứ nhất là thanh yên tuyến sa ở ngoài cùng, cũng là dễ dàng vượt qua nhất, chỉ cần cẩn thận một chút là có thể vượt qua. Đương nhiên, yêu cầu là phải có đẳng cấp Tiên Quân. À, bộ phận thứ hai chính là cấm chế khủng bố. Vô số cấm chế, vô số ảo cảnh cấu thành khu vực bảo hộ sau cùng của Cổ Thần cấm vực. Một cửa này sát xuất tử vong cũng là cao nhất. Còn bộ phận thứ ba của Cổ Thần cấm vực lại là nơi an toàn nhất.”

Trương Tinh Phong ngăn người: “An toàn nhất? Làm sao có thể? Cơ quan này bình thường càng đi sẽ càng khó khăn, sao có thể là nơi an toàn nhất?”

Thiên Vũ nói: “Kỳ thật... vì sao nói như vậy? À... Thực ra thì bộ phận thứ ba của Cổ Thần cấm vực, nhiều địa phương so với bộ phận thứ hai còn nguy hiểm hơn. Có điều, nó là nơi an toàn nhất là bởi vì bộ phận thứ ba là một tinh cầu. Quan trọng nhất chính là nơi nguy hiểm hoàn toàn là ở cực nam và cực bắc, còn khu vực trung ương lại không có gì nguy hiểm. Chỉ cần người không đi đến cực nam và cực bắc, vậy thì cái mạng nhỏ của người cũng sẽ không bị uy hiếp gì. Đương nhiên là chưa tính đến nhân tố con người. Dù sao cũng có không ít tiên nhân thích cướp đoạt, vậy thì không thể trách Cổ Thần cấm vực!”

Trương Tinh Phong trong lòng hiểu rõ: “Xem ra Cổ Thần cấm vực này an toàn nhất chính là khu vực thứ ba. Thần thức của ta có thể bảo đảm cho bản thân không bị đánh lén. Chỉ cần không tới cực nam và cực bắc tìm chết, vậy thì sẽ không có vấn đề gì. Hiện tại quan trọng nhất chính là băng qua bộ phận thứ nhất và thứ hai của Cổ Thần cấm vực!”

“Đúng rồi, Thiên Vũ, bộ phận thứ nhất thanh yên tuyến sa rốt cuộc là phải cần bao nhiêu thời gian mới có thể vượt qua? Còn có bộ phận thứ hai của Cổ Thần cấm vực, phải mất thêm bao lâu nữa?” Trương Tinh Phong cũng phải tính toán thời gian một cách rõ ràng. Dù sao thì thời gian khai mở Cổ Thần cấm vực cũng chỉ có một năm, mà từ khi bắt đầu đến giờ cũng đã được một tháng rồi.

Thiên Vũ nói: “Đừng gấp! Thanh yên tuyến sa là dài nhất, có lẽ phải mất thời gian ba ngày phi hành. Hơn nữa khu vực thứ hai còn có vô số cấm chế đáng sợ, nếu như muốn đột phá, cũng khó nói. Dù sao thì hiểu biết của người về cấm chế thật sự quá kém, có lẽ ngay cả một Đại La Kim Tiên cũng không bằng!”

Trương Tinh Phong cũng biết, công lực của hắn mặc dù không tệ, nhưng từ trước đến giờ không hề học tập về cấm chế. Hắn biết được một ít cấm chế đều là trong bí tịch do mấy Ma Đế lưu lại, có điều tất cả đều rất thâm ảo. Cấm chế của tiên nhân bình thường, cấm chế của Ma giới, các Ma Đế đều khinh thường không hề ghi lại. Những cấm chế cơ sở nhất của tiên nhân Trương Tinh Phong đều không biết, dù sao hắn đến Tu Chân giới cũng chưa được mười năm, chưa từng học qua cấm chế của tiên nhân. Còn kiếp trước hắn cũng chỉ là một tu chân giả mà thôi.

Ba ngày sau, Trương Tinh Phong cuối cùng cũng theo sau mười vị Tiên Quân thành công vượt qua thanh yên tuyến sa, tiến vào khu vực thứ hai của Cổ Thần cấm vực.

“Trương tiểu tử, thật là may mắn! Mười Tiên Quân này xem ra cũng đã từng đến đây vài lần, đối với nơi này rất thông thuộc. Lộ trình của bọn họ cũng tương đối gần, không hề quanh co, băng không thì mười ngày có lẽ cũng không qua được!” Thanh âm của Thiên Vũ khiến cho Trương Tinh Phong ngạc nhiên.

“Ba hôm trước không phải người đã nói, chỉ cần khoảng ba ngày là có thể vượt qua sao? Bây giờ tại sao lại nói như vậy? Chẳng lẽ bình thường đi qua Thanh yên tuyến sa phải mất thời gian lâu hơn, người lúc đầu là cố tình trêu chọc ta?” Trương Tinh Phong tức giận nói.

Thiên Vũ cười nói: “Ha ha! Trương tiểu tử, ta cũng đâu có nói sai, đúng là ba ngày. Chỉ có điều ta quên không nói, phải đi theo đường gần, không đi vòng vo, ba ngày là có thể tới.Ồ, đúng rồi, phía trước là khu vực thứ hai, cũng là địa phương nguy hiểm nhất!”

Trương Tinh Phong cố gắng không nổi giận với Thiên Vũ, sự chú ý lập tức chuyển sang khu vực thứ hai, cũng là khu vực nguy hiểm nhất.

“Khu vực thứ hai là không gian cấm chế, bên trong có vô số cấm chế, không cẩn thận sẽ bị cấm chế vây khốn. Nơi này còn có một số ảo cảnh còn nguy hiểm hơn. Ảo cảnh ở đây tuyệt đối không thể so với ảo cảnh trong hộ tông đại trận của Thiên Tâm tông người, có điều nguy hiểm nhất chính là tuyến qua lưu. Nếu như gặp phải tuyến qua lưu, người phải trực tiếp tiến vào bên trong không gian của ta. Ta nói cho người biết, năm đó Bản Cổ đã tận mắt nhìn thấy cao thủ đẳng cấp Tiên Đế Ma Tôn bị tuyến qua lưu cuốn đi, sau đó tại Tiên Ma hai giới cũng không phát hiện được cao thủ đó nữa!”

Trương Tinh Phong nghe đến lú cả lưỡi: “Trời ạ, nhân vật đẳng cấp Tiên Đế Ma Tôn cũng không làm gì được tuyến qua lưu này. Vậy... nếu như ta gặp phải còn có hy vọng hay sao?”

Trương Tinh Phong trong nháy mắt liền có quyết định: “Nếu như gặp phải tuyến qua lưu, vậy cứ dứt khoát ở bên trong Thiên Vũ từ từ tu luyện thôi!”

“Trương tiểu tử, đừng lo lắng! Tuyến qua lưu này trong lịch sử cũng không xuất hiện quá vài lần. Cho dù có xuất hiện người cũng không nhất định sẽ gặp nó. Có điều hình như vận khí của người cũng chẳng ra sao, đến oanh viêm thi phong cũng có thể gặp, nói không chừng...” Thiên Vũ bắt đầu đùa giỡn với Trương Tinh Phong.

“Trương tiểu tử, chờ sau khi người đột phá được không gian cấm chế, sẽ đến được hạch tâm của Cổ Thần cấm vực, cũng là bộ phận thứ ba, cấm vực chi nguyên!” Thanh âm của Thiên Vũ dường như đang cổ vũ, khiến cho Trương Tinh Phong trong lòng giật mình, lòng tin nhất thời tăng cao.

“Quên đi, ta còn phải bám theo mười tên gia hỏa trước mặt. Bọn chúng là mười Tiên Quân, có khó khăn gì thì bọn chúng gặp trước!” Trương Tinh Phong nở một nụ cười giảo hoạt, thân hình không nhanh không chậm giữ khoảng cách trăm trượng bám theo mười Tiên Quân.

“Vù vù...”

“Tự...”

Đột nhiên, một đạo khí lưu cường liệt từ bên cạnh mười Tiên Quân tràn tới, mà trận pháp của mười Tiên Quân lại không hề biến đổi gì. Hiển nhiên mười vị Tiên Quân liên thủ, uy lực quả thật là bất phàm. Chiếc lồng khí dưới đạo khí lưu cường liệt chỉ sinh ra từng đạo gợn sóng, không có ảnh hưởng gì lớn. Còn Trương Tinh Phong thì...

“Tuyệt sát hàn khí!”

Trương Tinh Phong giật mình kinh hô. Từ cách xa trăm trượng hắn đã hoàn toàn thấy rõ bản chất của khí lưu, đây hoàn toàn là khí lưu của tuyệt sát hàn khí vô cùng cường đại. Năm đó sau khi hắn độ kiếp thành công, trở lại Ma Đế bí cảnh, tại địa bàn của Lãnh Quang Ma Đế, chỉ đơn giản là bích thiên hàn khí cùng đẳng cấp với thiên hỏa đã làm cho hắn ăn phải quả đắng. Còn tuyệt sát hàn khí cùng đẳng cấp với huyền tạt thiên hỏa, Trương Tinh Phong năm đó ngay cả tự tin đi vào cũng không có.

“Mẹ nó, đây là không gian cấm chế tại sao lại xuất hiện tuyệt sát hàn khí được!” Trương Tinh Phong lo lắng, trong lòng điên cuồng chửi rủa. Tiên thiên hỏa linh thân của hắn đối với năng lượng thuộc tính băng hoàn toàn phản cảm. Nếu như là huyền tạt thiên hỏa, cho dù không chống cự được hắn cũng có thể dựa vào tiên thiên hỏa linh thân để giữ mạng. Nhưng trước mắt lại là tuyệt sát hàn khí, thuộc tính tương phản với hắn.

“Vô cực lực, nén lại cho ta!” Trương Tinh Phong điên cuồng quán nhập vô cực lực vào bên trong Nhu Kim chiến giáp. May mắn Nhu Kim là cương cực chí nhu, hơn nữa còn là trung cấp thần khí, có thể dễ dàng chịu đựng được vô cực lực điên cuồng nén ép.

Bên ngoài Nhu Kim chiến giáp bắt đầu hình thành từng đạo tinh thể, tinh thể do vô cực lực tạo thành...

“Tì tì...”

Tuyệt sát hàn khí hoàn toàn bao trùm Trương Tinh Phong, năng lượng thuộc tính băng cường đại bắt đầu xâm thực tầng bảo hộ của Nhu Kim chiến giáp. Bất quá, hiển nhiên tinh thể do vô cực lực điên cuồng nén ép hình thành cũng có công hiệu cực lớn, hoàn toàn chống cự được năng lượng của tuyệt sát hàn khí.

Có điều, hiển nhiên tinh thể do vô cực lực hình thành cũng tiêu hao cũng cực kỳ kinh khủng. Dù sao tuyệt sát hàn khí cũng cùng một đẳng cấp với huyền tặc thiên hỏa.

“Liều thôi, cùng lắm thì dùng một khối nguyên thạch!” Trương Tinh Phong từ bên trong Thiên Vũ lấy ra một khối nguyên thạch, bắt đầu điên cuồng quán nhập vô cực lực vào bên trong Nhu Kim chiến giáp. Vô cực lực bị hãm điên cuồng nén ép, hình thành tinh thể có lực phòng ngự kinh người, dung hợp cùng với Nhu Kim chiến giáp. Tuyệt sát hàn khí bị ngăn cản, tinh thể cũng bị tiêu hao, Trương Tinh Phong tiếp tục quán nhập vô cực lực, tuyệt sát hàn khí tiếp tục công kích...

Mà lúc này, mười vị Tiên Quân cũng không hề thoải mái như Trương Tinh Phong nhìn thấy.

Tuyệt sát hàn khí mặc dù đã bắt đầu công kích Trương Tinh Phong, nhưng phần đuôi của nó vẫn ở ngoài ngàn trượng, lúc này vẫn đang công kích mười vị Tiên Quân.

Lặc Lam Đặc lạnh giọng nói:

- Mọi người cẩn thận một chút! Tuyệt sát hàn khí đã qua được một nửa, hãy kiên trì!

Trong phạm vi mười người, diện tích hứng chịu công kích cũng lớn hơn. Trương Tinh Phong chỉ có một người, diện tích phải chịu công kích cũng nhỏ hơn. Mười vị Tiên Quân hứng chịu công kích như vậy cũng chẳng thoải mái gì.

“Ta nói lão Lặc à, chúng ta tại sao lại đen đui như vậy? Mấy lần trước cũng không xui xẻo như vậy. Tiến vào thanh yên tuyến sa thì gặp phải oanh viêm thi phong, bây giờ tiến vào không gian cấm chế thì lại gặp phải tuyệt sát hàn khí. Người nói xem liệu chúng ta có gặp phải tuyến qua lưu trong truyền thuyết không đây?”

Một Tiên Quân bộ dạng như con khỉ nheo mắt nói.

- Đúng là mồm quạ, cẩn thận một chút! Nơi này là không gian cấm chế nguy hiểm nhất.

Một nữ tiên nhân ở phía sau liền mắng.

Lạc Lam Đắc đi đầu tiên, công lực của hắn cũng là cao nhất. Lúc này sắc mặt của hắn đột nhiên trắng bệch, không hề có chút sinh khí, liếc nhìn tiên nhân giống như con khỉ kia một cái:

- Tuyền qua lưu! Chỉ cần nhìn thấy tuyền qua lưu thì đã xong đời rồi, cho dù là Tiên Đế cũng chạy không thoát. Tốc độ của tuyền qua lưu so với Tiên Đế còn nhanh hơn gấp trăm lần, hơn nữa không gian chung quanh hoàn toàn hỗn loạn, càng vô pháp di động.

Mười Tiên Quân còn chưa kịp phản ứng, một cỗ hấp lực cường đại không thể chống cự đột nhiên truyền đến. Mười vị Tiên Quân không có một chút sức lực phản kháng đã bị hút vào bên trong. Nhìn từ phía xa, chỉ thấy một dòng chảy xoáy tròn không dứt, ở giữa có một động sâu màu đen cực kỳ đáng sợ.

Mà lúc này, Trương Tinh Phong vẫn đang ở cách đó trăm trượng chống lại tuyệt sát hàn khí...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 31: Đan Thành.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Cẩn thận, đó là tuyến qua lưu, mau tiến vào!” Thanh âm của Thiên Vũ chợt vang lên trong đầu Trương Tinh Phong. Thần thức của Trương Tinh Phong trong nháy mắt quan sát được một vòng xoáy không gian cường liệt đang lao về phía hắn.

“Không kịp mất!” Trương Tinh Phong không kịp suy nghĩ, thân hình chợt lóe lên, lập tức tiến vào bên trong Thiên Vũ.

Ngay khi Trương Tinh Phong vừa tiến vào, tuyến qua lưu lập tức quét chỗ hắn vừa rồi... Tất cả đều biến mất...

Lúc này, bên trong không gian của Thiên Vũ, Trương Tinh Phong cũng không biết là nên cười hay nên khóc.

“Ai, lần này đúng là xui xẻo! Đầu tiên là gặp oanh viêm thi phong, tiếp đó là tuyệt sát hàn khí, bây giờ lại gặp phải tuyến qua lưu kinh khủng nhất, ngay cả Tiên Đế Ma Tôn cũng có thể thôn phệ được...”

Trương Tinh Phong nghĩ đến Phong Ngữ Yên, nghĩ đến Tiểu Long, nghĩ đến huynh đệ của mình, cũng nghĩ đến hai hài tử còn đang ở Phàm nhân giới, còn có phụ thân và mẫu thân...

“Thiên Vũ, người nói xem ta nên làm gì bây giờ? Tuyến qua lưu này không phải là loại lợi hại bình thường, ngay cả Tiên Đế Ma Tôn cũng chạy không thoát. Bây giờ ta ở trong này, căn bản là không thể không chế được di động của người, chỉ có thể để cho tuyến qua lưu mang người theo, căn bản không hề có một chút sức lực phản kháng nào. Hơn nữa Cổ Thần cấm vực này một vạn năm mới mở ra một lần. Nếu như đến lúc ta rời khỏi tuyến qua lưu này đã quá một năm, vậy thì ít nhất phải chờ thêm một vạn năm nữa. Một vạn năm, không biết Ngữ Yên bọn họ sẽ lo lắng như thế nào!” Trương tinh phong trong lòng cảm thấy bất lực.

Ban đầu vốn là muốn đến Cổ Thần cấm vực, dựa vào đặc thù của thần thức để làm ngư ông đắc lợi, không ngờ đến vừa mới tiến vào đã liên tiếp gặp xui xẻo. Hiện tại không ngờ lại gặp phải chuyện đen đủi nhất, bị tuyền qua lưu hút vào.

“Trương tiểu tử, người dùng thần thức quan sát bên ngoài xem. Mười Tiên Quân kia vẫn còn đang chống cự a!” Thanh âm vui mừng trước tai họa của Thiên Vũ vang lên.

Trương Tinh Phong cũng biết thần thức không giống như lực lượng bình thường, là một loại lực lượng riêng biệt. Ngoại trừ thần thức của đối thủ có thể gây thương tổn, đến giờ còn chưa phát hiện được lực lượng gì có thể làm thương tổn đến thần thức. Hẳn mặc dù không có cách nào để ra ngoài, nhưng vẫn có thể sử dụng thần thức để quan sát.

Trương Tinh Phong lập tức đem thần thức xuất ra ngoài Thiên Vũ, trong nháy mắt đã thấy rõ tất cả trong phạm vi mấy trăm trượng. Mười Tiên Quân đang ở cách đó không xa, chỉ khoảng chừng mấy chục trượng.

Bên trong tuyền qua lưu là một phiến hỗn loạn, những thứ bị hút vào cực kỳ nhiều, thậm chí ngay cả thanh yên tuyền sa cũng có không ít. Mười vị Tiên Quân đối với những thứ hỗn loạn này không hề lo lắng chút nào, thứ làm bọn họ lo lắng là lực cản xé khủng bố bên trong tuyền qua lưu.

Hấp lực cường đại bên trong tuyền qua lưu không ngừng thu nạp mọi thứ bên ngoài. Quan trọng nhất chính là phương thức hấp thu của nó không phải là trực tiếp hấp thu, mà là không ngừng xoáy tròn hấp thu. Lực xoáy cường đại kết hợp với hấp lực không ngờ lại hình thành lực cản xé kinh khủng nhất. Cổ lực lượng cường đại này hiện tại đang điên cuồng cản xé mười vị Tiên Quân.

- Lão Lặc, xem ra ta đúng là mồm quạ rồi!

Hầu tử tiên nhân cười khổ nói. Hẳn đã cảm thấy tiên nguyên lực trong cơ thể bắt đầu suy kiệt.

Lặc Lam Đặc lạnh giọng nói:

- Đừng nản chí! Mặc dù chưa ai có thể thoát ra khỏi Tuyền qua lưu, kể cả Tiên Đế Ma Tôn. Nhưng mà, cũng không ai biết điểm cuối của tuyền qua lưu này rốt cuộc là cái gì. Ta thậm chí hoài nghi tuyền qua lưu này có thể là

một loại thông đạo không gian, cao thủ cấp Tiên Đế Ma Tôn đó có thể là bị hút vào nên vô pháp trở lại không gian ban đầu.

Sư đệ Lặc Phong Sơn của Lặc Lam Đắc, cũng là người duy nhất trong số chín người cùng tông phái với Lặc Lam Đắc. Lặc Phong Sơn nghe xong liền gật đầu, tán đồng nói:

- Ta nghĩ sư huynh nói có đạo lý. Tuyền qua lưu này rất có thể là một loại thông đạo dẫn tới một không gian khác. Mọi người ngàn vạn lần không thể bỏ cuộc. Một khi bỏ cuộc, mấy ngàn vạn năm khổ tu sẽ tiêu tan hết. Mọi người cố gắng kiên trì một chút, cho dù đi đến một không gian khác, chúng ta vẫn có thể tiếp tục tu luyện, cuối cùng sẽ có một ngày đạt đến cảnh giới Thần Nhân. Đến lúc đó chúng ta có thể xuyên qua thứ nguyên không gian bình thường.

Nghe Lặc Phong Sơn nói, chúng Tiên Quân đều liều mạng chống lại lực cản xé vô cùng cường đại.

Trương Tinh Phong lúc này đang ở bên trong Thiên Vũ, không hề có chút nguy hiểm nào. Nhìn mười vị Tiên Quân khổ sở chống cự như vậy, hẳn không khỏi cảm thấy chính mình vô cùng may mắn.

“Suy nghĩ của mười Tiên Quân này không biết có đúng hay không? Nếu như là thật, vậy xem như là hoàn hảo. Còn nếu như sai, vậy thì thảm rồi. Vĩnh viễn ở bên trong tuyền qua lưu này, thật sự là quá nhàm chán. Hơn nữa có ai có thể trường kỳ ngăn cản lực cản xé này?” Trương tinh phong cũng cảm thấy đau đầu với tuyền qua lưu này.

“Thiên Vũ, người có biết tuyền qua lưu này rốt cuộc là thứ gì không?” Trương Tinh Phong chợt nhớ tới Thiên Vũ. Thiên Vũ đã từng cùng với Bàn Cổ đến Cổ Thần cấm vực, có lẽ có thể biết được.

Thanh âm của Thiên Vũ tỏ ra bất lực: “Cổ Thần cấm vực này ta đến thì cũng đã đến, cũng đã từng nhìn thấy tuyền qua lưu. Nhưng năm đó Bàn Cổ lợi hại hơn người rất nhiều, mặc dù chỉ gần đạt đến cảnh giới Tiên Đế, nhưng với sức mạnh của lực chuyển huyền thân thì cho dù là Thần Nhân cũng không phải là đối thủ của hắn. Thái thượng đại trưởng lão của Huyết Sát môn năm đó không chỉ vượt qua thần kiếp mà còn có thần lực, nhưng cuối cùng vẫn bị Bàn Cổ giết chết. Chỗ dựa của Bàn cổ chính là lực chuyển

huyền thân. Bàn cổ năm đó gặp phải tuyền qua lưu, dựa vào lực chuyển huyền thân có thể ngăn cản được hấp lực cường đại. Cho nên ta đối với những thứ bên trong tuyền qua lưu này một điểm cũng không hiểu rõ.”

Trương Tinh Phong trong lòng không khỏi có chút thất vọng.

“Quên đi! Hiện tại cần phải tu luyện nhiều hơn, sớm đề cao công lực bản thân một chút. Có điều... hiện tại đề cao công lực cũng đã quá muộn, hay là luyện chế tiên đan đi. Trong số tam đại tiên đan, nguyên liệu của ta đã có thể luyện chế hai loại. Tin rằng có hai đại tiên đan, cái mạng nhỏ của bản thân càng được bảo đảm!” Trương tinh phong trong lòng thầm nghĩ, lập tức có quyết định.

Mười Tiên Quân vì một chút hi vọng trong lòng, liều mạng chống cự lực cản xé. Còn Trương Tinh Phong thì lại bắt đầu luyện chế hai đại tiên đan, tử nguyên đan và kim dự đan. Kim dự đan cũng chính là cửu chuyển kim đan. Tử Nguyên đan năm đó còn thiếu “cửu điệp linh chi”, kim dự đan cũng thiếu mất “tử cực chu quả”. Trương tinh phong lần trước tại hội đấu giá đã mua được “cửu điệp linh chi”, tại thú cốc cũng lấy được “tử cực chu quả”. Kỳ thật lúc này thứ mà hắn cần nhất lại là xích uẩn đan. Xích uẩn đan phân ra ba loại, cho dù là loại thấp nhất cũng có thể trong nháy mắt giúp cho Trương Tinh Phong khôi phục lại công lực. Đây mới là thứ cần thiết nhất trong hoàn cảnh nguy hiểm. Có điều tử nguyên đan cũng rất tốt, có thể bảo vệ được tính mạng.

Trương Tinh Phong ngồi xếp bằng tại hư không, hai tay đưa về phía trước, khí đỉnh màu tím lập tức từ trong thân thể bay ra. Lúc đầu khí đỉnh chỉ lớn khoảng bằng chiếc chén, đến cuối cùng đã cao mấy trượng, lơ lửng trước mặt Trương Tinh Phong.

Theo công lực đề thăng, Trương Tinh Phong càng lúc càng cảm nhận được lợi ích của khí đỉnh. Khí đỉnh tùy theo bản thân hắn không ngừng luyện chế pháp khí và tiên khí mà từ từ nâng cao phẩm chất. Khí đỉnh bản chất hoàn toàn bị Trương Tinh Phong nắm giữ, đối với hắn mà nói, so với thần khí nhận chủ còn tốt hơn.

Đột nhiên, vô cực lực trên người Trương Tinh Phong chợt lóe lên, hai tay lập tức biến ảo thành vô số thủ ấn. Trong nháy mắt phát ra mười lăm thủ ấn

quyết, khí đỉnh lập tức mở nắp ra.

Trương Tinh Phong hai mắt khép hờ, tâm thần chìm vào bên trong tử kim nguyên tôn. Lúc này hắn muốn dùng thiên hỏa mạnh nhất trong cơ thể để luyện chế tiên đan. Nên biết rằng ngọn lửa cấp bậc càng cao thì tiên đan luyện chế ra càng tốt hơn.

“Ồ, viên châu này thật cuộc có chuyện gì vậy?” Trương tinh phong chú ý đến một viên châu tại phần bụng của tử kim nguyên tôn. Trong nháy mắt hắn liền nhớ lại, năm đó khi ở tại nhân gian, lần đầu tiên dùng tử kim nguyên tôn hấp thu lục muội chân hỏa. Bởi vì hấp thu quá nhiều, cuối cùng lục muội chân hỏa hấp thu vào bên trong tử kim nguyên tôn không cách nào tiêu hóa, liền phát sinh biến hóa ngay cả bản thân hắn cũng không biết, hình thành viên châu.

“Hình như ngọn lửa bên trong viên châu là màu lam, so với thiên hỏa màu tím đậm của ta còn lợi hại hơn!” Trương tinh phong tâm thần hoàn toàn chìm vào bên trong.

“Màu lam! Màu lam! Chẳng lẽ...” Trương tinh phong trong lòng chợt động, nhất thời kinh hãi: “Chẳng lẽ hỏa diễm bên trong viên châu này là huyền tật thiên hỏa?”

Trương tinh phong vẫn luôn hy vọng bản thân mình có thể sở hữu huyền tật thiên hỏa. Nên biết rằng muốn luyện chế thần khí điều kiện cơ bản nhất chính là phải có được huyền tật thiên hỏa. Bây giờ huyền tật thiên hỏa đã xuất hiện, xem ra cũng đã có hy vọng luyện chế thần khí.

Trương Tinh Phong lập tức bắt đầu điều động hỏa diễm bên trong viên châu.

“Chuyện gì thế này, ngọn lửa này tại sao lại không nghe điều động, làm sao có thể?” Trương tinh phong trong lòng cả kinh. Người tu luyện lo lắng nhất chính là bản thân không thể khống chế được lực lượng trong cơ thể, đây là hiện tượng tẩu hỏa nhập ma.

Trương Tinh Phong lập tức vận chuyển vô cực lực. Vô cực lực thập phần vâng lời, không hề đình trệ, hoặc có thể nói là tạo phản: “Không đúng! Vô cực lực vẫn hoàn hảo như trước, vậy tại sao hỏa diễm bên trong viên châu lại không nghe điều động?”

Lúc này Trương Tinh Phong chợt nhớ đến Thiên Vũ. Thiên Vũ đối với công pháp của Bàn Cổ là hiểu rõ nhất.

“Thiên Vũ, Thiên Vũ! Rốt cuộc là xảy ra chuyện gì, hỏa diễm bên trong viên châu của tử kim nguyên tôn tại sao lại không thể khống chế? Tử kim nguyên tôn này chính là sản phẩm của ‘lục chuyển huyền thân quyết’, tin rằng ngươi hẳn là biết?” Trương Tinh Phong lập tức hỏi Thiên Vũ.

Thiên Vũ cũng không lên tiếng, một lúc lâu sau mới trả lời với vẻ không xác định: “Ta... ta cũng không biết! Lúc trước khi Bàn Cổ tu luyện hình như không có viên châu này. Tử kim nguyên tôn chính là tử kim nguyên tôn, làm sao có thể có viên châu? Hỏa diễm bên trong viên châu này ta cũng không hiểu tại sao không thể điều động, nhưng ít nhất ta cũng biết một điểm, ngọn lửa này đúng là huyền tậ thiên hỏa. Có điều nó dường như có chút không giống với huyền tậ thiên hỏa bình thường!” Thiên Vũ cũng cảm thấy nghi hoặc.

Trương Tinh Phong không khỏi có chút bất lực, trơ mắt nhìn huyền tậ thiên hỏa nhưng lại không thể sử dụng. Không có thì thôi, đằng này lại có nhưng không thể dùng, không phải là một loại hành hạ hay sao?

“Quên đi! Hay là dùng thiên hỏa luyện chế tiên đan, tin rằng dùng thiên hỏa đẳng cấp màu tím đậm nhất định cũng có thể luyện chế được tiên đan không kém!” Trương tinh phong trong lòng đã có quyết định. Tâm ý vừa động, một cỗ thiên hỏa màu tím đậm lập tức từ bên trong cơ thể xuất ra bên ngoài, bay đến bên dưới khí đỉnh màu tím, bắt đầu bao trùm cả khí đỉnh.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, rất nhiều kì hoa dị thảo và nguyên liệu trân quý bên trong Thiên Vũ bắt đầu bay vào khí đỉnh. Cuối cùng hẳn trịnh trọng lấy ra “cửu diệp linh chi”, nhẹ nhàng hái xuống hai lá, bỏ vào trong khí đỉnh. Cửu diệp linh chi chỉ có một gốc, lần đầu tiên luyện chế, Trương Tinh Phong cũng không dám dùng toàn bộ.

“Phong!” Trương Tinh Phong hai tay hóa thành ảo ảnh, đánh ra ba thủ ấn quyết phong đỉnh.

Thông qua khí đỉnh màu tím trong suốt, Trương Tinh Phong có thể nhìn thấy rõ ràng hai phiến lá của cửu diệp linh chi đang hòa tan, hòa tan rất chậm, dung hợp với những nguyên liệu khác. Hai phiến lá màu tím rốt cuộc

cũng hoàn toàn hòa tan, hình thành một chất lỏng, bắt đầu lưu động không ngừng bên trong khí đỉnh.

Vũ hỏa chi luyện!

Trương Tinh Phong hai mắt đột nhiên mở ra, lúc này chính là thời khắc quan trọng nhất.

Bát Bộ Thiên Long!

Trong nháy mắt, tám Trương Tinh Phong xuất hiện chung quanh khí đỉnh. Mỗi một người hai tay đều hóa thành chín thủ ấn khác nhau, đồng thời đánh ra bảy mươi hai thủ ấn quyết. Khí đỉnh trong nháy mắt sôi trào, phát ra thanh âm nóng cháy “phất... phất...”.

Tám Trương Tinh Phong lập tức kết hợp lại thành một người. Chỉ thấy Trương Tinh Phong cặp mắt khê nhắm lại, mặc cho khí đỉnh tự động luyện chế tiên đan.

Trên thực tế, Trương Tinh Phong vẫn còn lưu lại một tia thần thức quan sát. Lúc này là văn hỏa chi luyện, chỉ cần chú ý độ lửa, cũng không còn gì khác. Vừa rồi vũ hỏa chi luyện mới là quan trọng nhất, tốc độ của bảy mươi hai thủ ấn quyết sẽ trực tiếp quyết định công hiệu của tiên đan, đây cũng là nguyên nhân mà Trương Tinh Phong sử dụng “Bát Bộ Thiên Long”.

Đại khái khoảng mười canh giờ sau, Trương Tinh Phong chợt mở mắt ra. Hai tay kết thành mười tám thủ ấn quyết, trong nháy mắt đánh ra. Khí đỉnh màu tím lập tức bắt đầu rung lên.

Trương Tinh Phong trong lòng chợt động: “Tại sao lại rung lên như vậy? Khí đỉnh bình thường đến lúc này không phải là trực tiếp luyện chế thành công sao?” Trương tinh phong có chút nghi hoặc.

Đột nhiên!

“Bồng!”

Một tiếng nổ vang lên, khí đỉnh màu tím trực tiếp bay lên.

“Chẳng lẽ lại nổ đỉnh sao?” Trương Tinh Phong trong lòng hoảng sợ. Bên trong “Chú Tiên Quyết” có ghi lại, một khi luyện chế thất bại, nhẹ thì đan được đều hủy, nặng thì khí đỉnh nổ tung. Nhưng trong lòng hắn vẫn khó tin, bởi vì hắn biết một điểm, khí đỉnh sau khi đạt đến cảnh giới màu đen sẽ không bị hủy diệt. Cho dù hiện tại khí đỉnh vẫn còn chưa đạt tới đẳng cấp

màu đen, nhưng cũng đã có đẳng cấp màu tím, làm sao có thể bị phá hủy dễ dàng như vậy? Huống hồ trong quá trình luyện chế, một cửa khó khăn nhất là vũ hỏa chi luyện, hẳn đã dùng tuyệt chiêu “Bát Bộ Thiên Long”.

“Vù! Vù!...”

Đột nhiên, một viên đan dược màu bích lục phảng phất như bị cung bắn, mạnh mẽ vọt lên không...

“Trương tiểu tử, còn không tiếp đan!” Thiên Vũ chột quát lên.

Trương Tinh Phong lập tức phản ứng, song thủ liên tục chuyển động, từng đạo vô cực lực bắt đầu tiếp lấy đan dược màu bích lục từ từ hạ xuống.

“Chín viên! Được chín viên!” Trương Tinh Phong cười lớn. Đan dược này giống như ghi chép bên trong “Chú Tiên Quyết”, quầng sáng màu tím lưu chuyển trên thân bích lục, mùi thơm nhạt lưu chuyển trong phạm vi ba thước. Không hổ là tiên đan! Trương Tinh Phong lúc này trên mặt đầy vẻ tươi cười.

“Trương tiểu tử, tuyên qua lưu đã tới điểm cuối rồi!” Thiên Vũ chột lên tiếng nhắc nhở.

Trương Tinh Phong kinh hỉ, thần thức lập tức xuất ra khỏi Thiên Vũ, quan sát bên ngoài...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 32: Cấm Vực Chi Nguyên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lặc Lam Đắc là nhân vật lão đại trong số Tiên Quân, đã từng đi đến Cổ Thần cấm vực hơn mười lần. Đối với hắn mà nói, Cổ Thần cấm vực cũng chẳng có gì nguy hiểm. Nhưng lần này thì lại bất đồng, bởi vì lần này bọn họ lại gặp phải tuyến qua lưu kinh khủng nhất trong Cổ Thần cấm vực.

Xác suất gặp phải tuyến qua lưu vô cùng thấp, có thể nói trong một ngàn người cũng chỉ có một người gặp phải, nhưng lần này đám người Lặc lam Đắc lại gặp phải nó.

Tu luyện ngàn vạn năm, làm sao có thể dễ dàng bỏ cuộc như vậy!

- Các vị tiên hữu, hãy cố gắng chịu đựng!

Lặc Lam Đắc trong lòng đã bắt đầu có chút tuyệt vọng. Bọn họ mười người hợp nhất, công lực hỗ trợ lẫn nhau, hơn nữa đều tự mình sử dụng tiên tinh mới có thể kiên trì đến lúc này.

- Sư huynh, chỉ cần chúng ta cố gắng, không bỏ cuộc, cho dù thất bại thì cũng đã sao?

Lặc Phong Sơn lúc này trong cơ thể đã hoàn toàn trống rỗng, tiên nguyên lực hoàn toàn là do người khác chi trì, công lực của hắn quả thật không đủ.

- A... Mọi người nhìn xem! Phía trước có ánh sáng. Mọi người cố lên, đó là băng xuyên, ta nhìn thấy rồi, là băng xuyên. Mọi người cố gắng kiên trì trong chốc lát, nhất định sẽ thành công!

Lặc Lam Đắc một lần nữa lại có lòng tin.

- Là băng xuyên!

- Băng xuyên, thật sự là thông đến một không gian khác!

.....

Mười Tiên Quân đều bắt đầu hưng phấn. Cho dù là đi đến không gian khác thì vẫn tốt hơn là hồn phi phách tán.

Tiên nguyên lực của mười Tiên Quân gần như đã khô kiệt không ngờ lại làm nên kỳ tích, lồng khí lại sáng lên...

Lúc này thần thức của Trương Tinh Phong cũng chú ý tất cả. Hắn cũng bắt đầu cao hứng: “Băng xuyên, ha ha, là băng xuyên!”

Đối người bình thường mà nói, băng xuyên có thể rất nguy hiểm. Nhưng đối với cao thủ cấp tiên nhân mà nói, một chút nguy hiểm cũng không có. Tiên linh chi thể của tiên nhân cho dù không bằng Trương Tinh Phong, tại băng xuyên cũng không có vấn đề gì.

- Thành công rồi!

Mười Tiên Quân gần như đồng thời reo hò.

Mười vị Tiên Quân trong mắt đều hiện lên vẻ kích động. Vừa rồi bọn họ gần như đã tuyệt vọng, bây giờ lại bảo vệ được tính mạng, làm sao có thể không kích động?

“Không hay!” Mười Tiên Quân gần như đồng thời sắc mặt đại biến, tiên nguyên lực lập tức phát động, tiên khí cũng bắt đầu phát ra quang mang. Thế nhưng quang mang này lại quá yếu ớt. Vừa rồi bọn họ thành công đến được băng xuyên, trong nháy mắt liền buông lỏng, tiên nguyên lực trong cơ thể gần như cũng không còn, lúc này căn bản là không có tác dụng gì lớn.

- Tuyệt sát hàn khí! Băng xuyên ở đây không ngờ lại hoàn toàn là tinh thể tuyệt sát hàn khí!

Lặc Lam Đắc cười khổ không thôi.

Tuyệt sát hàn khí vốn đã vốn đã vô cùng kinh khủng, thế nhưng băng xuyên vô tận trước mặt không ngờ lại hoàn toàn do tinh thể tuyệt sát hàn khí cấu thành, chuyện này không thể không làm cho người ta khiếp sợ. Nên biết rằng tinh thể tuyệt sát hàn khí cũng chính là “hàn chi cực tinh”, giá cả một khối so với tiên tinh còn có trân quý hơn rất nhiều. Băng xuyên vô tận này không ngờ lại hoàn toàn là hàn chi cực tinh tạo thành. Nơi này rốt cuộc là có đến bao nhiêu hàn chi cực tinh?

Hàn chi cực tinh nhiều như vậy, giá cả so với số lượng tiên tinh của cả Tiên giới tuyệt đối còn lớn hơn.

Nếu như là Tiên Đế, nhất định sẽ cao hứng đến phát điên. Bọn họ có thể chống lại được tuyệt sát hàn khí, cho nên có thể điên cuồng khai thác hàn

chi cực tinh.

Thế nhưng mười Tiên Quân này thì lại khóc cười không được. Tất cả đều cắn răng, tại giây phút sinh tử, người nào cũng đều điên cuồng hấp thu năng lượng của tiên tinh. Thậm chí tất cả còn liều mạng bắt đầu đem năng lượng nguyên anh của bản thân tán phát ra ngoài.

Mặc dù tán phát năng lượng bên trong nguyên anh sẽ trực tiếp làm cho cảnh giới bị hạ xuống, thậm chí có thể rơi xuống cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, nhưng hiện tại bọn họ đã không còn con đường nào khác.

Mười Tiên Quân một mặt hấp thu năng lượng của tiên tinh, một mặt tán phát năng lượng của nguyên anh, nhưng vẫn gia tốc phi hành.

Lúc này Trương Tinh Phong cũng đã đến băng xuyên đáng sợ. Thần thức của hắn rất dễ dàng đã phát hiện ra, băng xuyên tràn ngập tuyệt sát hàn khí, cho nên quyết định của hắn là... không ra ngoài!

Nói đùa, tiên thiên hỏa linh chi thể của hắn nếu như ở bên trong băng xuyên vô tận do hàn chi cực tinh tạo thành này, không bị đông thành băng vụn mới là chuyện lạ.

“Băng xuyên này ngay cả thần thức của ta cũng không thể nhìn thấy biên giới. Băng xuyên rộng lớn như vậy, ta hiện tại cũng không chống cự được. Quên đi, có lẽ nên tiếp tục quan sát một đoạn thời gian, chuẩn bị cho thật tốt. Có điều ta vẫn còn thoải mái, có địa phương an toàn như Thiên Vũ để nướng nấu. Mười Tiên Quân kia ngay cả chỗ trú thân cũng không có, chỉ có thể...” Trương tinh phong không khỏi lộ ra vẻ tươi cười.

Mười Tiên Quân lúc này chỉ mới bay được khoảng mười trượng. Dù sao thì một mặt chống cự tuyệt sát hàn khí, một mặt hấp thu tiên tinh, đương nhiên tốc độ bay cũng không nhanh. Bất quá nếu như chỉ có một nguyên nhân này thì cũng sẽ không chậm đến như vậy.

Quan trọng nhất chính là lực hút ở nơi này lớn gấp một vạn lần so với tinh cầu bình thường. Đây là nguyên nhân căn bản mà mười Tiên Quân lâu như vậy chỉ mới bay được mười trượng.

“A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!” “A!”...

Liên tục những tiếng kêu thảm vang lên, mười Tiên Quân trong nháy mắt đã biến thành băng vụn, thậm chí ngay cả tiên khí cũng vỡ tan, chỉ còn lại

vài kiện thần khí.

Trương Tinh Phong quan sát tất cả chỉ biết trợn mắt há mồm.

“Trời ạ! Thiên Vũ, Thiên Vũ, mau nói cho ta biết, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Cái này... cái này... Rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì? Vừa rồi mười Tiên Quân này vẫn còn hoàn hảo, tại sao đột nhiên lại biến thành băng vụn, thậm chí đến cả tiên khí cũng vỡ tan? Chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Tuyệt sát hàn khí cho dù lợi hại, nhưng cũng không đến mức có thể làm tiên khí vỡ vụn!” Đối mặt với tất cả những chuyện quỷ dị này, Trương Tinh Phong bắt đầu cảm thấy không biết nên làm thế nào.

Trong lòng hẩn, Tiên Quân là vô cùng cường đại, thế nhưng chỉ trong nháy mắt đã chết mất mười người. Dễ dàng như vậy, không hề có một chút sức lực phản kháng nào đã bị hóa thành băng vụn...

Trương Tinh Phong cũng không mong đợi Thiên Vũ sẽ biết được cái gì. Dù sao thì Thiên Vũ cũng đã từng nói qua, năm đó Bàn Cổ căn bản là không hề đi qua tuyền qua lưu, không biết đến băng xuyên này cũng là chuyện bình thường. Có điều lúc này hẩn cũng chỉ có thể hỏi Thiên Vũ, bởi vì hẩn đã không thể suy nghĩ được gì.

“Trương tiểu tử! Ha ha, địa phương này ta đã đến rồi. Ha ha, địa phương này ta đã đến... Ha ha ha ha...” Thiên vũ đắc ý cười lớn.

Trương Tinh Phong ngẩn người, lập tức hỏi dồn: “A, Thiên Vũ, người nói thật sao? Người đã đi qua nơi này? A, vậy thì thật là quá tốt! Mau nói cho ta biết băng xuyên ở đây rốt cuộc là có chuyện gì, nơi này rốt cuộc là địa phương nào, phải làm thế nào mới có thể thoát ra, nơi này...”

“Dừng!” Thiên Vũ đột nhiên quát lớn.

Trương Tinh Phong liền ngẩn ra, chợt cười gượng. Hẩn biết vừa rồi đã quá kích động, liền nói: “Xin lỗi, xin lỗi, Thiên Vũ người nói đi!”

Thiên Vũ có vẻ không tốt lành gì: “Hừ hừ! Trương tiểu tử, tên gia hỏa nguoi! Quên đi, nói cho nguoi biết, nơi này chính là bộ phận thứ ba của Cổ Thần cấm vực, cấm vực chi nguyên!”

“Cấm vực chi nguyên?” Trương Tinh Phong nói với vẻ khó tin.

Thiên Vũ bình tĩnh nói: “Đúng vậy, nơi này chính là cấm vực chi nguyên. Năm đó ảnh hưởng của băng xuyên này đối ta thật sự là quá sâu sắc!”

Trương Tinh Phong nhíu mày nói: “Không đúng! Thiên Vũ, người không phải đã nói cấm vực chi nguyên là nơi an toàn nhất hay sao? Nhưng ta thấy băng xuyên này hình như không giống như người miêu tả!”

Băng xuyên này đương nhiên không phải là địa phương an toàn, hơn nữa còn là nơi nguy cơ tứ bề. Chỉ cần nhìn mười Tiên Quân vừa rồi trong nháy mắt đã hồn phi phách tán, có thể thấy được sự kinh khủng của băng xuyên này.

Thiên Vũ tức giận nói: “Trương tiểu tử, tên gia hỏa người, nói chuyện cũng không nghe cho rõ! Lúc trước ta đã nói với người, bộ phận thứ ba của Cổ Thần cấm vực có rất nhiều địa phương so với bộ phận thứ hai còn nguy hiểm hơn. Nhưng chỉ cần người không chạy loạn, thì lại chính là địa phương an toàn nhất. Bởi vì nơi nguy hiểm của cấm vực chi nguyên này là hai khu vực cực nam và cực bắc, còn những địa phương khác không có bất cứ nguy hiểm gì. Nghe rõ rồi chứ?”

Trương Tinh Phong lập tức hỏi: “VẬY... nơi này là cực nam hoặc là cực bắc phải không?”

Thiên Vũ trả lời: “Đúng vậy, nơi này chính là cực bắc. Ta nói cho người biết, cấm vực chi nguyên này giống như một tinh cầu, lực hút rất lớn, khoảng chừng gấp một vạn lần tinh cầu bình thường. Nói cách khác, người vừa tiến vào bên trong thì sẽ phải chịu hơn trăm vạn cân trọng áp!”

Trương Tinh Phong trong lòng chấn kinh. Lực hút gấp một vạn lần, so với Ma Vực ở cực bắc của Tu Chân Giới còn kinh khủng hơn. Hơn một trăm vạn cân trọng áp đã vượt quá cực hạn của hắn rồi. Trải qua tu luyện, công lực cũng hắn cũng đã đề thăng, so với lúc trước khi đến Ma Vực đã mạnh hơn rất nhiều, khả năng chịu đựng của thân thể cũng đạt đến mức kinh người khoảng một trăm vạn cân. Nhưng lần này áp lực lại vượt xa trăm vạn cân, xem ra phải dùng vô cực lực để chống cự rồi!

Thiên Vũ tiếp tục nói: “Cực bắc chính là nơi cực hàn, là một phiến băng xuyên hoàn toàn do hàn chi cực tinh tạo thành, trong không khí tràn ngập tuyệt sát hàn khí. Có điều đây cũng không phải là thứ nguy hiểm nhất. Nguy hiểm nhất chính là trong phạm vi băng xuyên, tùy thời tùy nơi có thể

xuất hiện ‘linh cực tiền khí’. Hơn nữa xác suất xuất hiện còn rất cao, hầu như trong phạm vi một ngàn trượng lại có một cổ ‘linh cực tiền khí’.”

“Ngàn vạn lần đứng nghĩ rằng phạm vi một ngàn trượng là rất lớn. Ta nói cho người biết. Thứ nhất, ‘linh cực tiền khí’ không hề có bất cứ màu sắc gì, cho dù người dùng thần thức cũng vô pháp phát hiện. Thứ hai, tốc độ của nó cũng tương đối nhanh, bay qua phạm vi ngàn trượng cũng chỉ khoảng mười giây. Nói cách khác, người ở trong băng xuyên này, cho dù vận khí tốt, trong vòng mười giây nhất định sẽ gặp phải ‘linh cực tiền khí’. Hơn nữa đẳng cấp của ‘linh cực tiền khí’ này so với tuyệt sát hàn khí còn cao hơn nhiều. Tuyệt sát hàn khí có cùng đẳng cấp với huyền tạt thiên hỏa, còn ‘linh cực tiền khí’ này chính là cùng đẳng cấp với thần hỏa!”

Trương Tinh Phong giật mình kinh hô: “Thần hỏa!”

Trương Tinh Phong sợ đến ngây người. Hắn cũng biết, kể cả Thần Nhân đã độ kiếp thành công cũng không có thực lực tiến vào bên trong thần hỏa mà còn có thể giữ được mạng. ‘Linh cực tiền khí’ này có cùng đẳng cấp với thần hỏa, có thể tưởng tượng được uy lực của nó. Lúc này hắn cũng đã hiểu được, tại sao mười Tiên Quân kia đột nhiên không có chút nào phản kháng nào đã bị hóa thành băng vụn.

“Linh cực tiền khí này một khi gặp phải, ngay cả Tiên Đế phỏng chừng cũng bị hóa thành băng vụn, cho dù là Thần Nhân cũng sẽ thành tượng băng, càng không cần phải nói đến Tiên Quân. Có điều, hiện tại ta phải làm thế nào mới được đây? Nơi này có linh cực tiền khí, băng vào thực lực của ta, phỏng chừng bị nó chạm phải một cái là xong đời. Hơn nữa trong mười giây chắc chắn sẽ bị tập kích. Kinh khủng nhất chính là căn bản không thể phát hiện được nó!” Trương tinh phong có chút đau đầu.

Thiên Vũ cười nói: “Hắc hắc, đừng lo lắng! Năm đó Bàn Cổ đã cẩn thận nghiên cứu qua, dùng bản thân làm thí nghiệm, rốt cuộc đã phát hiện được một phương pháp có thể rời khỏi băng xuyên!”

Trương Tinh Phong trong nháy mắt cảm thấy hưng phấn, lập tức hỏi: “Thiên Vũ, mau nói cho ta biết, rốt cuộc là phương pháp gì? Mau nói đi!”

Thiên Vũ nói: “Ta nói cho người biết, cấm vực chi nguyên này không giống với tinh cầu bình thường. Bàn Cổ năm đó thậm chí còn đoán rằng cấm vực

chi nguyên này rất có thể là một khối lực địa của Thần giới, nếu không lực hút cũng không thể đạt đến mức độ kinh người như vậy. Hơn nữa còn có linh cực tiên khí cùng với thần hỏa.”

Suy đoán của Bàn Cổ cũng không sai biệt lắm, cấm vực chi nguyên này thật sự chính là từ Thần giới hạ xuống.

“Thần hỏa?” Trương Tinh Phong trong lòng chấn động.

“Ồ, quên nói với người, cực bắc có linh cực tiên khí, còn cực nam chính là thần hỏa. Được rồi, tiểu tử, ta sẽ nói cho người phương pháp để rời khỏi băng xuyên này!”

Thiên vũ dừng một chút, sau đó tiếp tục nói: “Ta đã từng nói, cấm vực chi nguyên này không giống với tinh cầu bình thường. Ngoại trừ lực hút cực lớn, còn có một điểm, đó là không gian thập phần ổn định. Cho nên... người có thể sử dụng không gian đại na di để rời đi. Kỳ thật phương pháp này cũng không có vài người có thể sử dụng, nhưng người lại là một trong số đó. Hơn nữa còn có thể sử dụng đến chín lần, khả năng thành công sẽ càng lớn hơn!”

Trương Tinh Phong ngăn người: “Chín lần, cái này có ý nghĩa đặc thù gì? Chẳng lẽ là chín viên tử nguyên đan của ta?” Trương tinh phong trong lòng chợt động, liền nhớ đến chín viên tử nguyên đan.

“Đúng vậy, tử nguyên đan có thể bảo vệ cho người một mạng. Người chỉ cần trong miệng ngậm một viên tử nguyên đan, sau đó ra ngoài lập tức phát động không gian đại na di. Nhớ kỹ một điểm, khoảng cách đại na di ít nhất là một vạn dặm, nhưng cũng không được vượt quá một trăm vạn dặm. À, chỉ cần người ngậm tử nguyên đan, cho dù bị ‘linh cực tiên khí’ công kích thì cũng có thể lập tức đem tử nguyên đan nuốt vào. Nên biết rằng tử nguyên đan có thể giúp cho nguyên anh và thân thể trong nháy mắt khôi phục, chẳng khác gì một sinh mạng khác. Cho dù người bị linh cực tiên khí tập kích cũng có thể dùng tử nguyên đan để khôi phục!” Thiên vũ đem phương pháp nói ra rõ ràng.

Tử nguyên đan tương đương với một tính mạng, sự trân quý của nó căn bản không cần phải nói. Trương tinh phong cũng không nỡ dùng, nhưng hắn cũng không muốn tiếp tục ở lại đây.

“Quên đi, sau này lại đi tìm cửu diệp linh chi, sợ cái gì! Hơn nữa trên người ta cũng còn không ít.” Trương Tinh Phong đã hạ quyết tâm.

Đột nhiên Trương Tinh Phong thần tình chợt động, trong lòng thầm nghĩ: “Ta vừa rồi hình phát hiện trên băng xuyên này còn có không ít vũ khí. Nếu như có thể tồn tại dưới linh cực tiền khí, vậy thì ít nhất cũng là thần khí!” Ánh mắt của Trương tinh phong bắt đầu sáng lên.

Trương Tinh Phong hẳn làm sao biết được. Thần hàng một vạn năm một lần, mặc dù chỉ có mười kiện thần khí, nhưng địa điểm thần khí rơi xuống cũng không xác định. Có đôi khi, địa điểm thần khí rơi xuống lại là cực nam hoặc cực bắc. Nơi này ngoại trừ loại biến thái như Bàn cổ, phỏng chừng cũng chưa có người nào có thể đến được.

Mà năm xưa, lục chuyển huyền thân của Bàn Cổ so với đỉnh cấp phòng ngự thần khí còn lợi hại hơn. Công kích của Khai Thiên thần phủ càng đạt đến cảnh giới trước nay chưa có. Bàn cổ đối với những thần khí này căn bản là không thèm để ý, cũng không thu lấy.

Vô số năm qua, cực bắc này rốt cuộc có bao nhiêu thần khí cũng không ai biết được. Hơn nữa còn có không ít cao thủ Tiên giới bị tuyền qua lưu mang đến, thần khí cũng thất lạc bên trong.

Bàn Cổ không động tâm với những thần khí này, nhưng Trương Tinh Phong lúc này thì lại động tâm.

“À, tử nguyên đan cũng thật là có ích. Chỉ có thời gian mười giây đồng hồ, động tác nhất định phải nhanh, trước tiên phải xác định vị trí của một số thần khí trong phạm vi mấy trăm trượng. À... Tổng cộng có mười một kiện, trong đó có mười kiện là của mười Tiên Quân vừa rồi. Chỉ cần tốc độ nhanh là có thể lấy được!” Trương tinh phong mỉm cười. Hẳn quả thật không nghĩ đến, thần khí của thần hàng vẫn còn chưa lấy được, thần khí tại cực bắc thì lại sắp đến tay.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 33: Phá Không.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong hít sâu một hơi, lấy ra một viên tử nguyên đan để vào trong miệng. Trên mặt hắn hiện lên vẻ tươi cười: “Ừm, có tử nguyên đan cũng không cần phải lo lắng linh cực tiên khí!”

Thần thức của Trương Tinh Phong trong nháy mắt hoàn toàn tập trung vào mười một kiện thần khí trong phạm vi ngàn trượng.

“Tình huống cũng không tệ, mười kiện thần khí của mười Tiên Quân đều ở cùng nhau, chỉ cần thuấn di hai lần là có thể lấy được!” Trương Tinh Phong trên mặt hiện lên vẻ hưng phấn.

Mười một kiện thần khí! Thần hàng một lần cũng chỉ có mười kiện, phòng chừng lần này đến Cổ Thần cấm vực thu hoạch lớn nhất chính là Trương Tinh Phong.

“Thiên Vũ, được rồi, ta ra đây...” Trương Tinh Phong cười lớn một tiếng, vô cực lực lập tức vận chuyển, Nhu Kim chiến giáp bao trùm khắp toàn thân. Thân hình chợt lóe lên, lập tức biến mất khỏi Thiên Vũ, xuất hiện giữa băng xuyên.

“Khốn thật! Chỗ này lạnh quá đi mất, so với tuyết sát hàn khí còn lạnh hơn!” Trương Tinh Phong đột nhiên xuất hiện giữa băng xuyên, cả người run cầm cập. Nơi này mỗi một tấc không gian hoàn toàn là tuyết sát hàn khí, dưới chân lại là hàn chi cực tinh, hơn nữa trong phạm vi một ngàn trượng còn có có linh cực tiên khí, nhiệt độ thấp đến mức kinh khủng cũng là rất bình thường.

Không thể tiếp tục than vãn, hiện tại phải nắm chắc thời gian để đoạt lấy thần khí!

“Vận khí vẫn còn tốt, chỉ mất ba giây, còn chưa gặp phải linh cực tiên khí. À, bỏ vào bên trong Long Linh không gian hết đi. Nói không chừng nơi này còn có đỉnh cấp thần khí, Thiên vũ cũng không chắc sẽ thu vào được!”

Trương Tinh Phong dùng tốc độ như thiểm điện, trong nháy đã thu lấy mười một kiện thần khí. Đột nhiên ánh mắt của hắn nhìn thấy phía xa có hai đạo quang mang, một đạo màu đen, một đạo màu trắng.

“Không cần gấp, trong miệng vẫn còn có tử nguyên đan. Nhìn hai đạo quang mang kia, hình như là hai tinh thể, khẳng định là đồ tốt, lấy!” Mặc dù hai tinh thể ở phạm vi bên ngoài một ngàn trượng, nhưng Trương Tinh Phong vì trong miệng ngậm tử nguyên đan nên rất tự tin.

Trương Tinh Phong thân hình lóe lên, lập tức thuấn di.

“A!” Trương Tinh Phong đột nhiên cảm thấy một sự run rẩy phát ra từ tận sâu trong linh hồn. Trong nháy mắt hắn cảm thấy bản thân dường như trở về kiếp trước. Một cỗ noãn lưu từ trong miệng lập tức lan ra khắp toàn thân, trong phút chốc làm ấm thân thể và tử kim nguyên tôn của hắn.

“Lão thiên!” Trương Tinh Phong lúc này mới tỉnh táo lại. Hắn biết vừa rồi đã gặp phải linh cực tiến khí kinh khủng nhất.

Trương Tinh Phong cũng không dám để ý đến những thứ khác nữa. Hắn vừa mới trải qua tử vong, hiện tại chuyện muốn làm nhất chính là lập tức rời khỏi địa phương quỷ quái này. Trương Tinh Phong vung tay một cái, trong nháy mắt đã hút hai tinh thể vào bên trong Thiên Vũ. Lúc này hắn mới chú ý đến bên ngoài ba trượng còn có hai kiện thần khí, có điều hắn cũng không nghĩ đến việc tiếp tục lưu lại địa phương quỷ quái này. Vừa rồi linh cực tiến khí làm hắn hoảng sợ. Hắn sợ sẽ không còn nhìn thấy huynh đệ của mình, hắn sợ sẽ không còn nhìn thấy thê tử của mình, hắn sợ sẽ không còn nhìn thấy con cái cha mẹ đang ở tại Phàm Nhân giới.

“Sợ chết?” Trương Tinh Phong tự cười giễu: “Chỉ cần vẫn còn có điều để bận tâm, sẽ không chấp nhận chịu chết!” Trương Tinh Phong lập tức phát động không gian đại na di, khoảng cách mười vạn dặm.

Bên trong hạp cốt tại một dây sơn mạch thuộc cấm vực chi nguyên, một đạo quang mang chột lóe lên, một thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

Trương Tinh Phong quan sát cảnh vật xung quanh, thở ra một hơi thật dài: “Rốt cuộc đã rời khỏi cái địa phương quỷ quái kia. Có điều tử nguyên đan thật đúng là hữu hiệu, nếu như không có nó thì lần này ta đã xong đời rồi!”

Trương Tinh Phong nghĩ lại mà vẫn còn thấy sợ.

Có điều hần lập tức lại nghĩ đến mười một kiện thần khí vừa lấy được lúc này.

Thần thức của Trương Tinh Phong quét qua phạm vi mấy trăm trượng: “Ừm, nơi này cũng xem như là an toàn, không có bất cứ động vật hay người nào!” Trương Tinh Phong rất tin tưởng vào thần thức của bản thân, nếu như có tiên nhân, cho dù là Tiên Đế nhất định cũng sẽ bị phát hiện.

Trương Tinh Phong tiện tay bố trí hơn mười cấm chế, sau đó mới từ trong Long Linh không gian lấy ra mười một kiện thần khí.

“Ừm, không tệ, không tệ! Thần khí của mười Tiên Quân quả nhiên bất phàm, đều là trung cấp thần khí. Có điều tại sao không có đỉnh cấp thần khí chứ? Một kiện cuối cùng này là cái gì đây? Thứ này tốt xấu gì cũng đã có tại băng xuyên từ trước!” Trương Tinh Phong cũng không để ý đến thần khí của mười Tiên Quân, đó chỉ là mười kiện trung cấp thần khí, để sau này xem lại cũng được. Còn thần khí lấy được từ băng xuyên, hần đột nhiên cảm thấy hứng thú.

“Thủ hoàn?” Trương Tinh Phong ngăn người. Đây là vật gì, chẳng lẽ là loại giống như trữ vật thủ trạc? Nhưng hần đã có Thiên Vũ rồi!

“Thần khí, nhất định phải là thần khí! Cả Tiên Ma hai giới thần khí thuộc loại trữ vật thủ trạc cũng chỉ có một mình Thiên Vũ, có thể tưởng tượng được sự trân quý. Thiên Vũ là một kiện trung cấp thần khí, nhưng về trình độ so với một kiện đỉnh cấp thần khí bình thường còn trân quý hơn. Dù sao cả Tiên Ma hai giới cũng chỉ có một kiện thần khí trữ vật thủ trạc mà thôi!” Trương Tinh Phong hiện tại đã bắt đầu chờ mong, hy vọng có thể là một kiện trữ vật thủ trạc cấp bậc thần khí.

Thần thức của Trương Tinh Phong bắt đầu tiến vào bên trong thần khí. Đây là thần khí vô chủ, rất dễ dàng để hần tiến vào.

Trương Tinh Phong trong nháy mắt đã hiểu rõ phương pháp sử dụng thần khí này, cũng hiểu rõ thân phận chính thức của nó, đỉnh cấp thần khí Phá Không!

Ngây ngốc, Trương Tinh Phong đã hoàn toàn ngây ngốc.

“Là một kiện đỉnh cấp thần khí, hơn nữa còn có thể loại trừ tất cả không gian phong tỏa. Có thể dễ dàng phá khai không gian, tiến hành đại na di,

thuần di, khoảng cách gấp mười lần trước kia. Khoảng cách đại na di gấp mười lần, đã bằng một phần mười của tinh diệu đại na di rồi, hoàn toàn có thể chỉ một lần đại na di là rời khỏi Tử Vực!” Trương Tinh Phong trong lòng bắt đầu kích động, đột nhiên hăn chợt nghĩ đến thứ gì đó.

“Lão thiên! Phá không, Phá không, có thể dễ dàng phá khai không gian. Cái này... cái này” Trương Tinh Phong toàn thân đã bắt đầu run lên. “Chết tiệt! Thứ này quả thật là tạo ra để dành cho Trương Tinh Phong tan hoàn toàn là thần khí phẫn trợ cần thiết nhất cho vật lý công kích của ta. Ha ha ha ha...” Trương Tinh Phong không nhịn được cười lớn.

“Có được Phá không này, uy lực Linh Điểm Liệt Kích của ta có thể gia tăng gấp mười lần. Trước kia chỉ có thể phá vỡ hai thứ nguyên không gian gần nhau, nhưng hiện tại lại có thể phá vỡ thứ nguyên không gian ở khoảng cách lớn hơn rất nhiều. Như vậy uy lực của vết nứt không gian hình thành cũng phải lớn hơn gấp mười lần. Trước kia ta có thực lực Cửu Thiên Huyền Tiên, cộng thêm thân thể cường hãn, lại dựa vào bao tã Nhu kim, Linh Điểm Liệt Kích đã có thể dễ dàng đối phó với Cửu Thiên Huyền Tiên. Hiện tại uy lực lại gia tăng gấp mười lần, vậy thì... vậy thì...” Sự hưng phấn trên mặt Trương Tinh Phong đã khó có thể biểu đạt bằng lời.

“Cho dù đối mặt với Tiên quân, ta cũng có thể ung dung đối phó!” Trương Tinh Phong trên mặt hiện lên quang mang nhàn nhạt, hăn hiện đang cực kỳ hưng phấn.

“Còn có, còn có, kỹ năng căn bản nhất của Phá Không là loại trừ không gian phong tỏa. Vậy thì... còn ai có thể đánh chết ta được đây?” Trương Tinh Phong cũng biết, những tiên nhân và cao thủ Ma giới lo lắng nhất chính là không gian phong tỏa, gặp phải nó thì chỉ có thể đứng yên ngạnh kháng. Nếu như có được Phá Không này, có thể loại trừ không gian phong tỏa, vậy thì không cần phải đứng yên chờ công kích.

“ha ha ha ha... Cho dù thần khí của người hoàn toàn phong tỏa ta thì sao? Chỉ cần ta có được Phá Không, cần phải lo lắng cái gì? Hi ha ha ha... À, sau này cho dù phải đối mặt với trận pháp công kích cũng không

cần lo lắng. Trận pháp công kích bình thường cũng có công hiệu phong tỏa không gian, ta có thể loại trừ không gian phong tỏa, sau đó dùng vật lý công kích để đột phá từng đềm!”

Trương Tinh Phong cuối cùng cũng mỉm cười. Từ hôm nay trở đi, hẳn rất cuộc Lã có thể chiến đấu cùng với cao thủ Tiên Quân, tại Tu Chân giới hoàn toàn có thể nói là vô địch đương nhiên, hẳn vẫn còn chưa dám nghĩ đến Tiên Đế. Hẳn cũng biết thực lực Tiên Đế so với Tiên Quân còn mạnh hơn gấp mấy chục lần. Cho dù có được Phá Không, phỏng chừng chỉ khi nào thực lực của hắn đạt đến Tiên Quân hậu kỳ, mới có thể chiến đấu cùng với Tiên Đế. Dù sao Tiên Đế chẳng những thực lực bản thân vô cùng cường đại, hơn nữa đôi người đều đã tu luyện cả ức năm, đều sử dụng đỉnh cấp thần khí, sự khủng bố đã vượt qua sự tưởng tượng của Trương Tinh Phong.

“Nhận chủ!” Trương Tinh Phong nhỏ một giọt tinh huyết của mình xuống.

Đột nhiên Phá Không thủ hoàn chợt sáng lên, không ngờ lại cảm thấy tinh huyết lại bên ngoài, không để cho tinh huyết rơi vào người nó. Trương Tinh Phong nhất thời ngơ ngác, đây là cái gì?

“Không phải chứ, chẳng lẽ nó lại kháng cự?” Trương Tinh Phong có chút lo lắng. Hẳn biết mỗi thần khí đều có thần chi tâm, kháng cự bị thụ phục là chuyện rất bình thường. Nếu như muốn cưỡng hành thụ phục đỉnh cấp thần khí, phỏng chừng thấp nhất cũng phải có thực lực của Tiên Đế. “Thiên Vũ, Long Linh, nai đại ca các người mau chóng khuyên bảo tiểu đệ đệ khả ái này đi!” Trương Tinh Phong đã muốn phớt khóc. Thần khí này hẳn yêu thích muốn chết, hoàn toàn cùng với công kích vật lý của hắn hỗ trợ lẫn nhau, hẳn làm sao có thể buông tha được.

Trương tiểu tử, đừng oo lắng! Ta biết tất cả thần khí vừa mới đến từ băng xuyên đều không chút ký ức nào, giống như một hài tử vừa sinh ra vậy, là loại dễ bị lừa nhất. Xem ta đây!” Thiên Vũ tự xưng plong xuất thủ trước tiên

Trương Tinh Phong cũng lập tức nói với Long Linh gòn đang rảnh rỗi: “Long Linh, tại sao thần khí đến từ băng xuyên đều không có ký

ức? Bọn chúng không phải đến từ Thần giới sao? Tại sao bọn chúng lại không có ký ức tại Thần giới? Chẳng lẽ Thần giới có năng lực tẩy sạch ký ức?”

Long Linh cũng không hiểu rõ điều này, liền trả lời: “Ai mà biết được! Tất cả thần khí đều không có ký ức tại Thần giới, mà cao thủ của Tiên Ma hai giới cũng chưa từng có ai đi qua Thần giới, làm sao có thể biết được! Theo ta thấy, có lẽ không phải thần khí ốn không có ký ức, mà ký ức của thần khí đã bị tẩy sạch. Ai mà biết cao thủ Thần giới rốt cuộc có năng lực đặc thù gì!”

Trương Tinh Phong gật gù. Cao thủ của Thần giới có năng lực đặc thù gì, làm sao người ở hạ giới như bọn họ có thể tưởng tượng được?

=

Thiên Vũ đột nhiên xen vào: “Thuyết phục thành công! Trương tiểu tử, lại thêm một thần khí cường đại bị người thu phục nữa rồi. Ha ha... Cái này thật là đơn giản, không phải chỉ thuần túy là tài tử sao? Tôi chỉ là nói với hắn, như người làm chủ thì sau này có thể ở cùng với rất nhiều đại ca, hắn lập tức đáp ứng ngay.”

?

Trương Tinh Phong nhìn lẻi, lúc này giọt tinh huyết đã được Phá Không thu hoàn hấp thu.

Trương Tinh Phong lập tức sung sướng đeo Phá Không thủ hoàn lên cánh tay phải. Cái này cũng kỳ quái, trừ vật hủy diệt bình thường mang vào tay đều biến mất vỹ tung, nhưng thủ hoàn này thì lại không biến mất, bản thể vẫn còn tồn tại.

“Người là ai vậy?” Một thanh âm non nớt phảng phất như một bé gái vang lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong sắc mặt càng kỳ quái. Chẳng lẽ đây là Phá Không? Hải tử thì không sai, nhưng tại sao lại là thanh âm của nữ hải tử? Trương Tinh Phong quả thật không thể tưởng tượng được, thanh âm thần chi tâm của thần khí cường hãn như Phá Không không ngờ lại là thanh âm của một bé gái.

“Ta là Trương Tinh Phong. Sau này người có thể đi theo ta, có thể trò chuyện cùng với Thiên Vũ đại ca và Long Linh đại ca của người. Còn có cái tên Thiên Hòa Tinh Hạch không thích giao lưu kia nữa. Đương nhiên người cũng có thể nói chuyện với ta!” Trương Tinh Phong cũng biết tiểu hài tử sợ nhất chíno là cô độc. Hẳn tin rằng Phá Không ở tại băng xuyên, khẳng định là đã cô độc trong thời gian rất dài.

“Tinh Phong đại ca! Lúc trước ta ở tại băng xuyên, bên cạnh cũng có hai đại ca, bọn họ cũng là đỉnh cấp thần khí. Không biết là bao nhiêu năm trước, cái hang màu đen kia, chính là cái hang màu đen đã mang huynh đến băng xuyên. Lần đó cái hang kia mang vào hui người, cả hai đều rất cường đại, không ngờ lại ngăn cản được lần công kích đầu tiên của linh cực tiền khí, nhưng đến lần thứ hai thì cũng xong đời!” Phá Không nói với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong trong lòng chợt động: “Ngăn cản được linh cực tiền khí một lần. Lợi hại như vậy nhất định là Tiên Đế Ma Tôn bị hút vào trong truyền thuyết!”

Sự thật đúng như Trương Tinh Phong suy nghĩ. Năm đó vì để chống lại linh cực tiền khí, hai vị tuyệt thế cao thủ đều tán phát nguyên anh của bản thân, hợp sức của hai người mới ngăn cản được kích thứ nhất. Nhưng sau đó cả hai cũng không còn công lực nữa, lần thứ hai đương nhiên là bị tiêu diệt.

“Tinh Phong đại ca, hai tinh thể phát sáng mà huynh lấy được chính là do hai cao thủ năm đó lưu lại, xuất hiện sau khi bị linh cực tiền khí đông thành băng vụn. Đáng tiếc, đại ca lại không mang theo hai vị đại ca kia cùng ra ngoài!” Phá Không có vẻ rất tiếc nuối.

Trương Tinh Phong ngăn người, lắp bắp nói: “VẬY... Người nói, hai kiện thần khí cách hai khối tinh thể khoảng chừng ba trượng cũng là đỉnh cấp thần khí?” Hẳn lúc này chỉ sợ Phá Không sẽ trả lời là “đúng”, vậy thì hẳn sẽ hối hận đến chết mất.

“Đương nhiên rồi! Bọn họ chính là thần khí của hai vị cao thủ năm đó. Hai vị cao thủ đã chết, bọn họ đương nhiên sẽ rơi gần chỗ gần tinh thể rồi!”

Trương Tinh Phong vò đầu bứt tai: “Chỉ cần một giây thôi là được rồi, một giây thôi! Lúc đó ta đã chịu qua một lần linh cực tiền khí, phải chờ đến

mười giây tiếp theo mới đến lần thứ hai. Mười giây hoàn toàn đủ cho ta lấy được hai kiện đỉnh cấp thần khí, sau đó rời đi. Ai...” Trương Tinh Phong bất đắc dĩ thở dài. Lúc đó hắn thật sự bị một lần tập kích của linh cực tiền khí làm cho sợ hãi.

“Đúng rồi, không phải còn có tinh thể do Tiên Đế Ma Tôn lưu lại hay sao? Là thứ gì đây? Có thể tồn tại dưới sự tập kích của linh cực tiền khí nhất định không phải là vật thường!” Trương Tinh Phong lúc này liền từ bên trong Long Linh lấy ra hai khối tinh thể.

“Trương Tinh Phong, ta biết đây là thứ gì!” Thanh âm của Long Linh vang lên.

Trương Tinh Phong lập tức hỏi: “Nhanh một chút nói cho ta biết, đây rốt cuộc là thứ gì?” Hắn thật sự là không thể chờ đợi được nữa. Vừa mới biết hai kiện đỉnh cấp thần khí đã tới tay mà không lấy, trong lòng của hắn vô cùng hối hận. Hiện tại chỉ hy vọng hai khối tinh thể này có thể cho hắn một chút an ủi.

“Cái này cùng với tử sắc đan ngọc có chút tương tự. Tử sắc đan ngọc là do Linh Hạ Mật năm đó lưu lại sau khi chết, còn thứ này là do Tiên Đế Ma Tôn lưu lại, bao hàm tất cả tinh hoa công lực của Tiên Đế Ma Tôn.”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 34: Thần Nhân Liêu Thiên.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trong lòng run lên. Điều này có ý nghĩa gì? Doanh Nhận có thể hấp thu tử sắc đan ngọc, trở thành nhân vật đẳng cấp Ma Đế với một tốc độ kinh người, thậm chí có thể là Ma Tôn. Hai tinh thể này công hiệu cũng không khác biệt lắm, chỉ là hiệu quả có thể không bằng tử sắc đan ngọc. Tuy nhiên thực lực bản thân của Trương Tinh Phong thì lại mạnh hơn rất nhiều so với Doanh Nhận, hấp thu cũng sẽ dễ dàng hơn.

“Ha ha, thật là tuyệt, thật sự là quá tuyệt!” Trương Tinh Phong cầm lấy hắc sắc tinh thạch, thử hấp thu một chút. Hắc sắc tinh thạch này tốc độ sử dụng so với nguyên thạch còn nhanh hơn gấp ngàn lần. Nói cách khác, dựa theo đó mà tu luyện, Cửu Thiên Huyền Tiên bình thường muốn đạt đến cảnh giới Tiên Quân phải mất khoảng một ngàn vạn năm, còn Trương Tinh Phong thì phỏng chừng mất chưa đến một vạn năm.

Đột nhiên, sắc trời biến đổi!

Vừa rồi trên bầu trời vẫn còn những đám mây trắng, đột nhiên bắt đầu biến ảo thành các loại sắc thái, tiếng sấm ầm ầm, thậm chí cả mặt đất cũng bắt đầu rung chuyển.

“Tiểu tử, thần hàng bắt đầu rồi. Năm đó khi ta ở cùng với Bàn Cổ, hiện tượng cũng như thế này. Hãy mau chuẩn bị!” Thiên vũ lập tức hô lớn.

Trương Tinh Phong thân hình liên tục lóe lên. Hắn nhìn thấy rõ ràng trên bầu trời đã xuất hiện một dòng xoáy, phát ra các loại quang mang. Nơi dòng xoáy hạ xuống chính là phía đông của Trương Tinh Phong.

Lúc này, tất cả cao thủ tại cấm vực chi nguyên đều lao về hướng đó...

Đồng thời tất cả cũng thầm cảm thán: “Thật là may mắn! Địa điểm lần này không phải là tại cực nam hay cực bắc, nếu không lại là một phen trắng tay rồi!”

Tốc độ như thiểm điện của Trương Tinh Phong đột nhiên biến mất. Hắn ngừng lại, bởi vì thần thức nói cho hắn biết, phía trước đang có ba Tiên Đế. “Chết tiệt, chẳng lẽ Tiên Đế lại mất giá như vậy, một lúc xuất hiện đến ba người, thiếu chút nữa là dọa chết ta rồi!” Trương tinh phong lòng vẫn còn sợ hãi. Hắn biết với thực lực hiện tại của hắn, cho dù gặp phải Tiên Đế tiền kì cũng không có một chút sức lực phản kháng nào. Còn về nhân vật đẳng cấp Tiên Đế (Ma Tôn) hậu kỳ như Linh Hạ Du, phỏng chừng hắn phải đạt đến Tiên Quân hậu kỳ, thậm chí là Tiên Đế tiền kì mới có thể uy hiếp được đối phương. Dù sao càng về sau thì chênh lệch cấp độ lại càng lớn.

Ba người này chính là Thao Nhai tam đế đại danh鼎鼎 tại Tiên giới. Thao Nhai tông cũng là một tông phái chỉ thấp hơn so với thất đại thế lực. Thao Nhai tam đế mặc dù đều là cao thủ cấp Tiên Đế, nhưng ba người bọn họ đều chỉ có thực lực Tiên Đế tiền kỳ. Phỏng chừng chỉ cần một nhân vật Tiên Đế trung kỳ là có thể đánh ngang ngửa với bọn họ. Nếu như là nhân vật Tiên Đế hậu kỳ như Tử Vi đại đế, một chiêu là có thể giết chết ba người bọn họ.

Trong số thất đại thế lực, có sáu thế lực là sở hữu cao thủ Tiên Đế hậu kỳ. Thế lực còn lại là Linh Vũ tông, mặc dù không có Tiên Đế hậu kỳ, nhưng lại có đến ba vị cao thủ Tiên Đế trung kỳ. Đây là siêu tuyệt thực lực của thất đại thế lực.

- Đại ca, lần này chúng ta nhất định phải tìm một kiện đỉnh cấp thần khí cho lão tam. Lão tam đến bây giờ vẫn còn sử dụng trung cấp thần khí, thật sự là làm cho Thao Nhai tông chúng ta mất mặt. Ta quả thật muốn cướp đoạt thần khí của cái tên Lý Cường gì đó ở Phong Duyên môn. Hắn chẳng qua chỉ mới là nhân vật cấp Tiên Quân, nhưng lại có đến ba kiện đỉnh cấp thần khí, cái này cũng thật là con mẹ nó quá đáng!

Lão nhị trong số Thao Nhai tam đế bức bối nói.

Lão đại nghiêm giọng nói:

- Đừng nói lung tung! Thực lực của Lý Cường không phải loại như người có thể đánh bại được đâu. Hắn chỉ có đẳng cấp Tiên Quân, nhưng trong số ba kiện đỉnh cấp thần khí có một kiện gọi là Đồ Thần đao. Nghe rõ chưa, Đồ Thần đao, là đồ thần! Cho dù đồ không được thần, đồ tiên cũng có thể

năm chắc. Ngoài ra còn có một kiện Túy Tiên địch. Năm đó khi Tiên Ma hai giới đại chiến, Lý Cường công lực chỉ mới là Tiên Quân tiền kỳ, vậy mà thối lên một khúc túy tiên, trong phương viên trăm dặm, vô luận là tiên nhân hay cao thủ Ma giới, chỉ cần chưa đạt đến cảnh giới Tiên Quân trung kỳ toàn bộ đều bị say ngã. Không phải là uống rượu say, mà là bị một khúc nhạc thối ngã. Một mình hấn giết chết cao thủ Ma giới so với một Tiên Đế còn nhiều hơn. Sau đó tổng kết lại, chỉ riêng Tiên Quân tiền kỳ cũng đã có mấy chục người. Năm đó thưởng cho hấn một kiện đỉnh cấp phòng ngự thần khí cũng là rất bình thường.

Lão tam cũng lên tiếng:

- Đừng quên, Đồ Thần đao là Lý Cường khi vừa đến Tiên giới đã có được. Năm đó Lý Cường khi vừa đến Tiên giới đã có thực lực của Đại La Kim Tiên, hơn nữa còn là quan môn đệ tử của Phong Duyên môn Thanh Đế. Ta vẫn còn nhớ kỹ, năm đó khi Lý Cường vừa đến Tiên giới, có một Cửu Thiên Huyền Tiên muốn đoạt lấy Đồ Thần đao của hấn, không ngờ cuối cùng lại bị chém chết. Ta nhìn thấy rất rõ, thật sự quá kinh khủng, chỉ trực tiếp một đao. Tên kia là Cửu Thiên Huyền Tiên, so với Lý Cường còn cao hơn một cấp, không ngờ lại trực tiếp bị chém chết. Mặc dù Cửu Thiên Huyền Tiên đó cũng có chút chủ quan, nhưng chỉ một đao dễ như trở bàn tay, cho dù là đỉnh cấp thần khí cũng không có khả năng đạt đến uy lực như vậy!

Lão đại đột nhiên nói một cách thần bí:

- Lão nhị, lão tam! Hơn một vạn năm trước, Lý Cường năm đó cũng chỉ là Tiên Quân tiền kỳ, nhưng ta lại tận mắt nhìn thấy hấn cùng với Xích Nhân Ma Tôn của Ma giới chiến đấu với nhau. Xích Nhân Ma Tôn kia mặc dù là Ma Tôn tiền kỳ, nhưng tốt xấu gì cũng là Ma Tôn, hơn nữa còn có một kiện đỉnh cấp thần khí.

Trương Tinh Phong ở phía xa nghe được liên tục gật đầu.

Hấn cũng biết một người như vậy rốt cuộc thực lực lớn đến mức nào. Hấn tin tưởng, cho dù có được ba kiện đỉnh cấp thần khí, không có thực lực Tiên Quân hậu kỳ cũng không thể chém giết cùng với cao thủ Ma Tôn tiền kỳ.

- Người biết không? Lý Cường dựa vào đỉnh cấp phòng ngự thần khí, hai người chiến đấu suốt một ngày. Cuối cùng, Lý Cường không biết dùng chiêu thức gì. Ta cũng không nhìn thấy rõ, chỉ thấy một đạo quang mang hình đao lóe lên. Chờ đến khi quang mang biến mất, Xích Nhân Ma Tôn cũng xong đời. Một kẻ đạt đến đẳng cấp như vậy cũng chết!

Lão đại có vẻ chế nhạo.

- Hiện tại hắc đã đạt đến Tiên Quân hậu kỳ, tốc độ tu luyện nhanh đến kinh người, phỏng chừng bây giờ hắc tuyệt đối có thể chiến đấu cùng với cao thủ Tiên Đế trung kỳ. Người nói xem, chúng ta đi tìm Lý Cường có phải là tìm chết hay không!

“Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong! Ta khẳng định Đồ Thần đao kia nhất định là một siêu việt đỉnh cấp thần khí, đã đạt đến đẳng cấp trong truyền thuyết, giống như Khai Thiên thần phủ!” Long Linh có vẻ rất kích động, phi thường kích động.

“Trương Tinh Phong! Người hắc là đã biết, một khi đạt đến đẳng cấp Tiên Đế Ma Tôn, lực công kích của đỉnh cấp thần khí cũng không có tác dụng lớn. Lý Cường kia không ngờ lại có thể giết chết một Ma Tôn đẳng cấp cao hơn hắc. Binh khí sử dụng nhất định là phải mạnh hơn đỉnh cấp thần khí, nhất định là như vậy! Hơn nữa Đồ Thần đao, cái tên này căn bản không phải là một thần khí bình thường dám lấy. Dù sao mọi người ở Tiên Ma hai giới đối với Thần giới đều cực kỳ cung kính. Nếu như hắc đã dám lấy tên này, nhất định là có đặc thù riêng. Nhưng đặc thù ở chỗ nào? Ta khẳng định, hắc chính là một thanh binh khí có thể sát thần, đã đạt đến cảnh giới mà tất cả thần khí chúng ta đều mơ tưởng!” Long Linh hiển nhiên là rất kích động. Trương Tinh Phong ngăn người. Nghe được chuyện này, hắc cũng có cảm giác dường như vận khí của mình chưa phải là tốt nhất. Lý Cường kia có ba kiện đỉnh cấp thần khí, không, phải nói là một kiện trong số đó thậm chí có thể là siêu việt thần khí cùng đẳng cấp với Khai Thiên thần phủ. Phòng ngự, công kích, còn có Đồ Thần đao vô cùng cường đại, quả thật là một tổ hợp hoàn mỹ.

“Hắc làm sao có được thần khí cường hãn như vậy. Hơn nữa ba vị Tiên Đế đã nói Lý Cường vừa đến Tiên giới đã có thực lực Đại La Kim Tiên, cùng

một dạng với ta. Chẳng lẽ hần cũng có sư tôn cao thủ so với Bàn Cổ không sai biệt lắm?” Trương Tinh Phong trong lòng cũng chỉ có thể nghĩ như vậy. Nhưng hần làm sao biết được, sư tôn của Lý Cường còn vượt xa so với sự tưởng tượng của hần. Bàn Cổ? Phóng chừng cao thủ kia chỉ dùng một đầu ngón tay là có thể tiêu diệt Bàn Cổ rồi.

Đột nhiên, khí tức trên không trung bắt đầu điên cuồng chuyển động. Cả cấm vực chi nguyên hoàn toàn trở nên hỗn loạn...

- Đại ca, thần hàng bắt đầu rồi!

Lão tam tỏ ra có chút kích động. Từ lâu hần đã mong muốn có được một kiện đỉnh cấp thần khí, nhưng nếu dựa vào cướp đoạt thì lại không phải là một phương pháp tốt. Dù sao thì có thể sử dụng đỉnh cấp thần khí, công lực bình thường đều có đẳng cấp Tiên Đế. Cho dù công lực không đạt đến như vậy, cũng nói lên người này có bối cảnh rất lớn, nếu không thì làm sao có thể có được đỉnh cấp thần khí. Cho nên ba người bọn họ chỉ có thể dựa vào thần hàng.

Trương Tinh Phong cũng bắt đầu mở to hai mắt nhìn lên bầu trời. Dòng xoáy càng lúc càng kịch liệt...

“Oanh!”

Dòng xoáy trên bầu trời đột nhiên bùng nổ. Một cỗ khí thể cường đại tràn xuống cấm vực chi nguyên.

Trong nháy mắt, tất cả cao thủ, cho dù là Tiên Đế Ma Tôn, cũng chỉ có thể cố gắng giữ cho bản thân mình đứng vững. Chỉ đơn giản là khí thể mà đã có uy lực như thế, đây rốt cuộc là cái gì?

Đột nhiên hai bóng người xuất hiện trên bầu trời đối diện với dòng xoáy.

Trương Tinh Phong trong lòng hô lớn: “A, bên kia nhất định là Thần giới, nhất định là Thần giới! Hai thân ảnh kia chính là cao thủ của Thần giới...”

Trương Tinh Phong trong lòng vô cùng kích động. Lúc này hần cố gắng giữ cho bản thân đứng vững, dù sao vô cực lực của hần cũng mạnh hơn nhiều so với tiên nguyên lực. Nên biết rằng, khí thể của Thần Nhân sở dĩ mạnh như vậy là do đẳng cấp chênh lệch. Vô cực lực của Trương Tinh Phong cấp bậc cao hơn một chút, áp lực của khí thể cũng nhỏ hơn.

Đột nhiên thanh âm của hai thân ảnh vang lên.

- Vu Nhượng, người nói xem thống lĩnh mới đến của chúng ta lợi hại như thế nào? Nghe nói hần vừa đến Thần giới thì đã trực tiếp vượt qua cấp bậc Thần Nhân. Mà Thần Nhân lại phân thành Hạ Phẩm Thần Nhân, Trung Phẩm Thần Nhân và Thượng Phẩm Thần Nhân. Ta đã tu luyện không biết bao nhiêu ức năm mới đạt đến Thượng Phẩm Thần Nhân, trở thành nha dịch. Còn tân thống lĩnh vừa đến Thần giới thì đã là Hạ Bộ Thiên Thần, nghe nói là bởi vì thân thể của hần quá cường hần. Thiên thần! Thần giới có vô số Thượng Phẩm Thần Nhân, nhưng Thiên Thần thì lại ít đến đáng thương, đây là ranh giới cực lớn. Sư tôn của ta đã tu luyện tại cảnh giới Thượng Phẩm Thần Nhân không biết bao nhiêu năm, nhưng vẫn còn là Thượng Phẩm Thần Nhân. Ai... Tại sao ta lại không có được vận khí như của tân thống lĩnh chứ!

- A Khiên, người đừng nản lòng! Cả Dao Trì thành chúng ta có hơn trăm vạn Thần Nhân, nhưng cũng chỉ có tám Thiên Thần mà thôi. Tỷ lệ Thiên thần thật sự quá thấp. Có điều nói thật, vị thống lĩnh mới đến kia thật sự cũng là một đại nhân vật. Nghe nói luyện khí của hần là hàng đầu, tiện tay là làm ra thần khí, nghiêm túc một chút là có thể luyện chế thánh khí. Chúng ta sau này cần phải quan hệ với hần cho thật tốt. Biết đâu hần cao hứng cho chúng ta một kiện thánh khí, không phải là giàu to rồi sao. Ai nha, ta vừa rồi mới ném xuống một kiện đỉnh cấp thần khí, đỉnh cấp thần khí này đem về làm dao chặt cũng còn tốt a!

Vu Nhượng chợt kêu lên.

A Khiên liền khuyên nhủ:

- Quên đi, không phải chỉ là một kiện đỉnh cấp thần khí thôi sao? Cũng chỉ có thể đem về chặt củi đun. Lần này cấp trên bảo chúng ta vứt bỏ những thần khí không dùng đến, cũng có không ít đỉnh cấp thần khí, người muốn thì cứ lấy về đi! Được rồi, Vu Nhượng, thống lĩnh vừa đến tên là gì thế? Chúng ta cần phải chuẩn bị thật tốt, trước tiên phải điều tra thật rõ về hần!

Vu Nhượng nói:

- À... Thống lĩnh mới đến hình như gọi là cái gì Bàn Cổ. Thân phận của hần thì không biết. Có điều sư tôn của ta nghe nói, Bàn Cổ này đã được cao thủ luyện khí đệ nhất thần giới là Chánh Dương Thiên Tôn khen ngợi, trở

thành quan môn đệ tử duy nhất của Chánh Dương Thiên Tôn. Hiện tại Thần giới cho dù là mấy vị Thần Vương cũng đều đối đãi rất tốt với Bàn Cổ. Dù sao chỉ cần một ngày nào đó Bàn Cổ có thể luyện chế được đỉnh cấp thánh khí, vậy thì đã vô cùng kinh khủng rồi!

- Ai, tại sao ta lại không có vận may như Bàn Cổ chứ! Không nói nữa, mau đi thôi, trở về còn phải báo cáo nữa!

A Khiên lập tức nói.

- Được, chờ ta một chút, để ta đóng thông đạo này lại!

Ngay lập tức, dòng xoáy trên bầu trời đột nhiên biến mất, cấm vực chi nguyên lại khôi phục dáng vẻ như trước kia.

Trương Tinh Phong đã không còn quan tâm đến thần khí của thần hàng. Trong lòng hắn lúc này hoàn toàn là nội dung cuộc nói chuyện vừa rồi của hai vị Thần Nhân.

“Trương tiểu tử, Bàn Cổ hẳn cũng thật là lợi hại! Vừa mới đến đã là Thiên Thần, hơn nữa hình như còn báỉ một đại nhân vật của Thần giới làm sư phụ, lúc này đang ở một thành trì của Thần giới làm cái gì thống lĩnh. Ai! Bàn Cổ bây giờ tiện tay là làm ra thần khí, nghiêm túc là thành cái gì... thánh khí. Xem ra hắn đã không còn nhớ đến cái trung cấp thần khí rác rưởi như ta rồi!” Tinh thần của Thiên Vũ dường như có chút sa sút.

Long Linh đột nhiên hét lên: “Thánh khí! A, thánh khí! Chẳng lẽ cấp trên của thần khí chính là thánh khí? Chẳng lẽ Khai Thiên thần phủ chính là thánh khí?” Long linh lại bắt đầu kích động. Nó vẫn luôn mơ tưởng đột phá cấp bậc thần khí, bây giờ mới biết được, cấp bậc siêu việt của thần khí rốt cuộc là cái gì.

Trương tinh phong đột nhiên mỉm cười, trong lòng thầm chúc phúc: “Sư tôn, người hiện tại ở Thần giới dễ chịu như vậy, đồ nhi con cũng yên tâm!”

Thần giới trong lòng Trương Tinh Phong cũng bắt đầu vén lên tấm màn bí mật...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 35: Thanh Đế.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong lúc này trong lòng chỉ nghĩ đến sự tình của Bàn Cổ. Hắn có thể hiểu được, Bàn Cổ sở dĩ vừa đến Thần giới đã trở nên lợi hại như vậy, trực tiếp trở thành Thiên Thần, có lẽ nguyên nhân chính là vì lực chuyển huyền thân. Vừa rồi hai vị Thần Nhân không phải đã nói sao? Thân thể của Bàn Cổ cực kỳ cường hãn, đã đạt đến thực lực Thiên Thần.

“Bàn cổ sư tôn năm đó hy vọng Tiêu Lâm sư đệ tu luyện lực chuyển huyền thân, hơn nữa còn muốn ta khi tu luyện đến chuyển cuối cùng thì chuyển sang tu luyện vô cực lực. Tất cả chẳng qua chỉ là vì Bàn Cổ sư tôn muốn biết, nếu như không dùng vô cực lực dung hợp với bất tử kim thân để tu thành lực chuyển huyền thân, vô cực lực sẽ tiến hóa trở thành cái gì. Nhưng hiện tại ta đã biết, lực chuyển huyền thân cho dù tại Thần giới cũng là cực kỳ lợi hại, vừa đến Thần giới thì đã là Hạ Bộ Thiên Thần. Ta rốt cuộc là nên làm thế nào đây? Tiếp tục nghe theo an bài của Bàn Cổ sư tôn, hay là giống như Bàn Cổ sư tôn tu thành lực chuyển huyền thân phi thường lợi hại?” Trương Tinh Phong trong đầu liên tục xoay chuyển.

Nội dung cuộc nói chuyện vừa rồi của hai vị thần nhân không thể không làm cho hắn suy nghĩ. Từ Thần Nhân đến Thiên Thần là một cửa ải rất lớn. Trong số hơn trăm vạn Thần Nhân cũng chỉ có không đến mười Thiên Thần, có thể tưởng tượng được Thiên Thần khó tu luyện đến mức nào. Nhưng mà... chỉ cần tu luyện thành công lực chuyển huyền thân, vừa đến Thần giới sẽ trực tiếp trở thành Thiên Thần!

Có điều... chẳng lẽ mình lại làm trái với sư mệnh? Dù sao Lực Chuyển Huyền Thân Quyết này cũng là do Bàn Cổ truyền lại.

Trương Tinh Phong đột nhiên gõ đầu mấy cái, thấp giọng mắng: “Không phải chỉ là Thiên Thần sao, ai có thể biết được vô cực lực của ta sẽ tiến hóa

trở thành cái gì! Nói không chừng thành tựu của ta sau này còn cao hơn so với Bàn Cổ sư tôn!”

Trương Tinh Phong trong lòng tự an ủi. Hắn đã quyết định bỏ qua lục chuyển huyền thân. Dù sao thì đây cũng là hy vọng của Bàn Cổ năm đó.

- Người là ai?

Đột nhiên, một thanh âm băng lãnh từ sau lưng Trương Tinh Phong truyền đến.

Trương Tinh Phong không chỉ thân thể chấn động, mà đầu óc cũng trở nên hỗn loạn. Vừa rồi hắn mãi lo nghĩ đến chuyện khác, không ngờ lại quên chú ý xung quanh, có người đi đến phía sau cũng không hay.

Thần thức của Trương Tinh Phong đảo qua một lượt, lập tức trợn trừng mắt: “Hắn... hắn... hắn là cao thủ Tiên Đế hậu kỳ!”

Thần thức của Trương Tinh Phong so với cao thủ của Tiên Ma hai giới đều mạnh hơn một chút. Đây là mạnh về chất, cho nên phát hiện thực lực của một Tiên Đế đối với hắn là chuyện rất dễ dàng.

Trương Tinh Phong điều chỉnh sắc mặt, từ từ xoay người lại, cúi đầu nói:

- Tiểu tiên xin ra mắt thượng tiên!

Nói xong, hắn mới chậm rãi ngẩng đầu lên.

Người trước mặt mặc một bộ y phục màu xanh, mái tóc đen tùy ý xõa xuống ngang vai, ánh mắt hờ hững, không hề có một chút tinh quang, chỉ phảng phất có sự trầm tĩnh thâm thúy. Trên trán còn có một ấn ký giống như ngọn lửa. Nhìn thấy ấn ký này, Trương Tinh Phong toàn thân chấn động, trong đầu lập tức hiện lên một cái tên.

“Thanh Đế, môn chủ Phong Duyên môn, là một trong Tiên giới tam đế, cũng là ba vị Tiên Đế cường đại của Tiên giới, sở hữu đỉnh cấp thần khí ‘Hỏa Tường Trảm’ có thể dễ dàng cắt phá không gian, trên trán có hỏa diễm ấn ký.”

“Thanh Đế! Người này không ngờ lại là Thanh Đế!” Trương Tinh Phong trong lòng vô cùng kinh hãi, nhưng bề ngoài vẫn cố gắng làm ra vẻ bình thường.

Thanh Đế nhìn Trương Tinh Phong, ánh mắt không khỏi sáng lên, trên mặt lộ ra vẻ tươi cười:

-Ồ! Người là Trương Tinh Phong phải không?

Trương Tinh Phong trong lòng chấn động, thầm nghĩ: “Thanh Đế này tại sao lại nhận ra loại tiểu nhân vật như ta?” Có điều bên ngoài thì hắn vẫn cung kính nói:

- Tiểu tiên đúng là Trương Tinh Phong. Không biết thượng tiên gọi tiểu tiên có chuyện gì?

Trương Tinh Phong vẫn đang giả câm giả điếc, tựa hồ còn chưa nhận ra người trước mặt là Thanh Đế.

Thanh Đế nghe được liền ngăn người. Hắn vốn rất cao ngạo, nếu như là tiên nhân bình thường hỏi, có lẽ hắn sẽ chẳng thèm trả lời. Trong số Tiên giới tam đế, Tử Vi Đại Đế có khí thế vương giả, cao cao tại thượng, đồng thời giỏi về thu nạp cao thủ. Thiên đế bá khí ngút trời, hào sảng vô cùng. Có điều những tiên nhân của Tiên giới vẫn cho rằng Thiên Đế so với Tử Vi đại đế tốt hơn, bởi vì người bình thường không ai có thể nhìn ra Tử Vi đại đế trong lòng đang nghĩ gì, huống hồ tâm tư của Tử Vi Đại Đế cũng quá thâm trầm. Còn Thanh Đế trong Tiên giới tam đế lại thuộc loại người khó gần, cao ngạo tuyệt đối. Ngoại trừ cao thủ cùng đẳng cấp, hoặc là người của môn phái, hắn hầu như đều không hề giao lưu với người khác.

Chỉ có điều, Trương Tinh Phong cũng không phải là người bình thường.

Thanh Đế cũng biết sự lợi hại của người đứng sau Trương Tinh Phong, có điều trước đến giờ hắn cũng không tuyệt đối khẳng định thân phận của Trương Tinh Phong. Dù sao thì bản thân Trương Tinh Phong cũng chưa từng thừa nhận chuyện này.

- Trương Tinh Phong! Người hình như chỉ có thực lực cỡ Cửu Thiên Huyền Tiên, tại sao lại có thể đến được cấm vực chi nguyên này? Quả thật làm cho người ta có chút khó tin!

Thanh Đế lắc đầu nói.

Trương Tinh Phong từ trước đã đem vô cực lực trong cơ thể mô phỏng thành tiên nguyên lực ngang với thực lực của Cửu Thiên Huyền Tiên. Vô cực lực của hắn có đẳng cấp cao hơn so với tiên nguyên lực, cho nên Thanh Đế cũng không phát hiện ra.

- Thượng tiên nói như vậy, tiểu tiên cũng cảm thấy có chút khó tin. Có thể là do tiểu tiên vận khí quá tốt, có được một kiện trung cấp phòng ngự thần khí, gần như thẳng đường đến đây mà không gặp trở ngại nào. Dễ dàng nhất chính là cấm chế không gian. Tiểu tiên gặp phải một cái cấm chế, vừa khéo là sư tôn của tiểu tiên đã từng dạy qua, liền dễ dàng vượt qua, sau đó trực tiếp đi đến nơi này.

Trương Tinh Phong ra vẻ rất cảm khái vì bản thân vận khí tốt, có điều trong lòng hẩn lại thầm cười khố: “Đây là chuyện gì vậy? Ta lần này đến đây tuyệt đối là xui xẻo liên tiếp, vậy mà vẫn phải làm ra vẻ vận khí tốt, nếu không thì vô pháp giải thích với thực lực của ta vì sao có thể đến được nơi này!”

Thanh Đế gật gật đầu, tỏ vẻ đã hiểu rõ.

Đột nhiên một đạo quang mang lóe lên ở phía xa, Thanh Đế nhất thời ánh mắt sáng rực lên. Trảm đao hình hỏa diễm trong tay nhẹ nhàng vung lên một cái, trực tiếp cắt phá không gian. Thanh Đế dễ dàng xuyên qua không gian, bắt lấy vật ở phía xa.

Thanh Đế nhìn vật ở trên tay, cười cười nhìn Trương Tinh Phong:

- Trương Tinh Phong, người xem! Lần này vận khí của ta cũng không tệ, lại lấy được một kiện trung cấp thần khí!

Thanh Đế không ngờ lại cười. Nếu như tiên nhân khác nhìn thấy, nhất định sẽ sợ chết khiếp, bởi vì Thanh Đế tại Tiên giới vốn nổi tiếng là lạnh lùng cao ngạo.

Đột nhiên, sắc mặt của Thanh Đế trở nên lạnh lẽo, liền đảo mắt nhìn về phía xa. Chỉ thấy trước mặt một trận ba động, chính là Thao Nhai tam đế.

Thao Nhai tam đế vừa nhìn thấy quang mang của thần khí, liền lập tức ra tay, không ngờ lại bị người khác lấy mất. Ba huynh đệ một khi liên thủ, cả Tiên giới cũng chỉ có vài nhân vật Tiên Đế hậu kỳ là không dám đắc tội, những kẻ khác đều không sợ.

- A! Thanh Đế bệ hạ! Tiểu tiên đã lỗ mãng, xin bệ hạ thứ tội!

Lão đại của Thao Nhai tam đế vừa nhìn thấy Thanh Đế lập tức cáo lỗi.

Trương Tinh Phong kinh ngạc phát hiện Thao Nhai tam đế dường như có chút run rẩy. Bọn họ đều là Tiên Đế, không ngờ đứng trước mặt Thanh Đế

lại phát run. Chuyện này không khỏi khiến cho Trương Tinh Phong cảm thấy hiếu kỳ.

Ba huynh đệ Thao Nhai tam đế trong lòng cũng cực kỳ hồi hận, không ngờ lại mạo phạm đến Thanh Đế. Tiên giới tam đế đều là những nhân vật không thể mạo phạm. Tử Vi Đại Đế rất coi trọng thể diện, luôn xem mình là cao cao tại thượng, không cho phép kẻ khác làm hấn mất mặt, nếu không lập tức giết không tha. Thiên Đế mười phần bá khí, nhìn không thuận mắt lập tức giết ngay. Còn Thanh Đế thì lại mười phần lãnh khốc. Người không chọc hấn, hấn cũng sẽ không đụng đến người. Nhưng một khi người chọc đến hấn, tốt nhất là hãy lập tức cung kính nhận lỗi, nếu không thì ngàn vạn năm khổ tu của người cũng coi như xong rồi!

Trương Tinh Phong vẫn làm ra vẻ khiếp sợ nhìn Thanh Đế, lập tức cung kính nói:

- Tiểu tiên lúc trước không biết thân phận của Thanh Đế bệ hạ, có điều mạo phạm, hy vọng Thanh Đế bệ hạ rộng lượng bỏ qua!

Thanh Đế sắc mặt lạnh lẽo nhìn Thao Nhai tam đế, sau đó lại đưa mắt nhìn về phía Trương Tinh Phong, mỉm cười nói:

- Không sao, không sao! Không biết thì không có tội!

Đột nhiên Thanh Đế nhớ đến chuyện gì, liền chuyển thành bộ dạng băng lãnh nhìn Thao Nhai tam đế:

- Ba tên các người còn không cút đi cho ta! Đừng để cho ta nhìn thấy các người lần nữa!

Thao Nhai tam đế mừng rỡ, lập tức khom người bái tạ, sau đó phi thân rời đi.

Thanh Đế nhìn Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói:

- Tinh Phong! Ta có chuyện muốn hỏi người!

Thanh Đế hiện tại lại tỏ ra khách khí quá mức đối với Trương Tinh Phong, xưng hô cũng đổi thành “Tinh Phong”.

Trương Tinh Phong lập tức nói:

- Thanh Đế bệ hạ có chuyện gì xin cứ hỏi, Tinh Phong nhất định sẽ trả lời tất cả!

Thanh Đế cười nói:

- Ta biết Tinh Phong người có đỉnh cấp công kích thần khí Xạ Nhật thần cung. Theo ta được biết, Xạ Nhật thần cung này là vật sở hữu của Xạ Nhật Ma Đế trong số Ma giới thất hung năm đó tung hoành Ma giới. Sau này bọn họ bị Bàn Cổ đại thần truy sát, từ đó Ma giới thất hung cũng biến mất, xem ra là đã bị Bàn Cổ đại thần giết chết. Tinh Phong người tại sao lại có được Xạ Nhật thần cung? Ta từng hoài nghi người là đồ đệ của Bàn Cổ đại thần. Có điều theo như môn hạ đệ tử của ta nói, Tinh Phong người còn có thiên hỏa chi thân, thế nhưng lại không giống với Lục Chuyển Huyền Thân Quyết của Bàn Cổ đại thần. Thiên hỏa chi thân của người có thể phát ra thiên hỏa màu tím, còn thiên hỏa của Bàn Cổ đại thần năm đó lại không hề có màu tím. Điều này khiến cho ta rất tò mò!

Trương Tinh Phong trong lòng liên tục xoay chuyển, trong nháy mắt đã có quyết định.

- Thanh Đế bệ hạ! Bàn Cổ đại thần chính là sư tôn của tiểu tiên. Tiểu tiên tu luyện quả thật là Lục Chuyển Huyền Thân Quyết, có điều phương pháp tu luyện này đã có biến hóa. Chủ yếu là vì tiểu tiên đã được một cao nhân chỉ điểm. Lúc đó vị cao nhân này nói rằng thiên hỏa chi thân của tiểu tiên không được hoàn thiện, nhưng vẫn có thể tiếp tục tu luyện, liền chỉ bảo cho Tinh Phong một đoạn thời gian. Sau đó vị cao nhân này liền rời đi, cũng không gặp lại nữa!

Nói ra những lời này, Trương Tinh Phong trong lòng cũng cười thầm: “Hắc hắc! Ta bây giờ đem cả Bàn Cổ và người mà các người sợ hãi gộp chung với nhau, để xem các người làm thế nào ứng phó!”

Lời này nói ra, Thanh Đế trong lòng mới tin tưởng. Dù sao hắn cũng không tin Bàn Cổ lại đem Xạ Nhật thần cung giao cho người ngoài. Hơn nữa luận về vận dụng hỏa diễm, phỏng chừng Tiên Ma hai giới không ai có thể vượt qua người đó.

“Xem ra Trương Tinh Phong này lai lịch cũng không nhỏ. Vừa rồi theo như lời hai vị Thần Nhân nói, tựa hồ Bàn Cổ tại Thần giới cũng là một nhân vật không tầm thường. Sau này khi ta đến Thần giới, còn phải cùng Bàn Cổ thiết lập quan hệ. Bây giờ phải đối đãi với Trương Tinh Phong này cho thật tốt. Hơn nữa nghe hắn nói, ‘Hỏa thần’ kia dường như cùng với hắn cũng có

một đoạn duyên phận thầy trò. Tuy nói là vẫn chưa xác định, nhưng ai mà biết ‘Hỏa thần’ kia có thật sự coi hấn là đồ đệ hay không? Có điều cũng không biết giữa Hỏa thần và Bàn Cổ rốt cuộc thì ai lợi hại hơn. Lục chuyển huyền thân của Bàn Cổ nghe nói so với bất tử kim thân còn lợi hại hơn nhiều, ngay cả thần hỏa cũng không sợ. Tuyệt chiêu của Hỏa thần chính là thần hỏa, xem ra Hỏa thần cũng không phải là đối thủ của Bàn Cổ!”

Thanh Đế trong nháy mắt nghĩ đến rất nhiều vấn đề, nhưng hấn làm sao biết được thực lực chân chính của người mà hấn gọi là “Hỏa thần”? Sở dĩ người đó chỉ dùng thần hỏa, là bởi vì tại giới này ngoại trừ Bàn Cổ hầu như không có ai có thể chống lại thần hỏa. Dù sao thì cho dù tại Thần giới, cũng chỉ có Thiên Thần mới có thể chống lại thần hỏa mà thôi.

- Ha ha... Tinh Phong! Thật là không ngờ! Thật là không ngờ! Bàn Cổ năm đó cùng Nguyên Mộc ta chính là bạn tốt. Không ngờ hảo hữu hôm nay đã đứng vững tại Thần giới, còn ta thì vẫn ở giới này không hề có tiến bộ gì!

Thanh Đế bắt đầu cố ý tiết lộ quan hệ giữa mình và Bàn Cổ.

Trương Tinh Phong cũng biết, Thanh Đế, Thiên Đế, Tử Vi Đại Đế đều là danh xưng của thủ lĩnh tam đại thế lực Tiên giới, mỗi một đời thủ lĩnh đều xưng hào như vậy. Bọn họ cũng có tên chính thức của mình. Theo như Thanh Đế vừa nói, tên vốn có của hấn là Nguyên Mộc.

- Ồ! Thì ra Thanh Đế bệ hạ là hảo hữu của sư tôn, thật là may mắn cho Tinh Phong!

Trương Tinh Phong làm ra vẻ vui mừng.

Thanh Đế cười cười, rất hài lòng. Hấn đã cảm giác được ngày mình rời khỏi Tiên giới cũng không còn lâu nữa, khoảng cách đến khi độ thần kiếp có lẽ chỉ khoảng mấy ngàn năm nữa. Sau này đến Thần giới, còn phải nhờ Bàn Cổ chiếu cố. Không nghe hai vị Thần Nhân nói sao? Cả Dao Trì thành có hơn trăm vạn Thần Nhân, nhưng cũng chỉ có tám Thiên Thần. Nếu như có thể được Thiên Thần chiếu cố, sau này tại Thần giới nhất định sẽ thuận lợi hơn nhiều.

Đột nhiên, Thanh Đế khẽ nhướn mày, trên mặt nở nụ cười, nắm lấy tay Trương Tinh Phong:

- Tinh Phong, đi theo ta, ta dẫn người đi gặp huynh đệ của ta!

Trương Tinh Phong ngăn người: "Huynh đệ của Thanh Đế? Là ai đây?"

Thân hình của hắn chợt lóe lên, lập tức đi theo Thanh Đế.

- Xích Dương! Xích Dương!

Thanh Đế thân hình vừa hiện, lập tức tên tiếng gọi một đại hán phía trước.

Đại hán kia chợt xoay người lại, nhìn thấy Thanh Đế liền mỉm cười. Trương Tinh Phong trong lòng lại chấn động, ngây ngốc nhìn găng tay kim quang trên tay phải đại hán kia, trong lòng kinh hô: "Thiên Đế! Là Thiên Đế!"

- Đến đây, Tinh Phong, gặp mặt Xích Dương huynh đệ của ta! Đúng rồi, Xích Dương huynh đệ của ta cũng không phải là tiên nhân bình thường, hắn còn có một danh hiệu, đó là Thiên Đế!

Thanh Đế vừa cười vừa nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 36: Ly Khai Cấm Vực.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Kim Dương quyền sáo, đỉnh cấp thần khí, là chiêu bài thần khí của mỗi đời Thiên Đế, uy lực vô cùng cường đại, một quyền có thể rung trời chuyển đất.

Trương Tinh Phong vừa nghe Thanh Đế nói, lập tức bước lên phía trước:

- Vãn bối Trương Tinh Phong, bái kiến Thiên Đế bệ hạ!

Trương Tinh Phong cũng biết quy củ. Tiên giới tam đế, xưng hô đều phải kèm theo hai từ “bệ hạ”, đây là điều mà tất cả mọi người tại Tiên giới đều phải tuân theo.

Thanh Đế mỉm cười nhìn Thiên Đế:

- Xích Dương! Tinh phong này cũng không phải là người bình thường. Sự tôn hãn là Bàn Cổ đại thần, hơn nữa “Hỏa thần” kia cũng có chỉ dạy cho hãn.

Thiên Đế trong lòng kinh ngạc: “Ồ! Thật không nghĩ đến! Trương Tinh Phong này lại gặp được kỳ ngộ như vậy, quả thật là khiến cho người ta hâm mộ!”

- Nếu như người không ngại, Xích Dương ta sẽ gọi người một tiếng Tinh Phong, thế nào?

Thiên Đế mỉm cười nói.

Cho dù Thiên Đế cười nói với Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong vẫn có thể cảm nhận được bá khí nhàn nhạt phát ra từ người Thiên Đế. Có điều Thiên Đế đã nói như vậy, hãn có thể không đáp ứng sao?

- Tinh Phong rất hân hạnh! Rất hân hạnh!

Trương Tinh Phong làm ra vẻ rất cao hứng.

Thanh Đế nhìn Thiên Đế hỏi:

- Xích Dương, người có thu hoạch gì không?

Thiên Đế thở dài một tiếng:

- Vận khí của ta cũng chẳng ra sao, chỉ lấy được một kiện trung cấp thần khí và hai kiện hạ cấp thần khí. Nhưng người chắc cũng nghe rồi, hai vị Thần Nhân đã nói lần này còn có đỉnh cấp thần khí, không biết bị tên gia hỏa vận khí tốt nào lấy được. Được rồi! Nguyên Mộc, nói xem lần này người có thu hoạch được gì! Ngàn vạn lần đừng nói với ta kiện đỉnh cấp thần khí kia bị người lấy được nhé!

Thanh Đế cười nói:

- Vận khí của ta làm sao tốt như vậy được! Lần này ta thu hoạch được hai kiện trung cấp thần khí. Một kiện là ngay từ đầu đã lấy được, còn một kiện là lúc ở cùng Tinh Phong mới phát hiện ra. Được rồi! Có lẽ thần khí đều đã bị lấy hết, chúng ta cũng nên đi thôi!

Thiên Đế gật gật đầu, xoay người nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Ta thấy Tinh Phong người hiện tại mới là Cửu Thiên Huyền Tiên, có lẽ muốn rời khỏi nơi này cũng có chút khó khăn. Không bằng bây giờ cùng ta và Nguyên Mộc rời đi, thế nào?

Thanh Đế cũng mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong, đợi hắn trả lời.

Trương Tinh Phong đương nhiên là liên tục gật đầu:

- Đương nhiên! Từ đầu đến giờ Tinh Phong hoàn toàn là nhờ vào may mắn, muốn rời đi cũng không chắc chắn. Tinh Phong vẫn đang phiền não vì chuyện này. Hiện tại Thiên Đế bệ hạ và Thanh Đế bệ hạ đã nói như vậy, Tinh Phong đương nhiên là cao hứng còn không kịp!

Hai người Thanh Đế và Thiên Đế cùng bật cười.

- Tinh Phong hãy cẩn thận nhé! Chúng ta đi thôi...

Thanh Đế lên tiếng nhắc nhở. Chung quanh ba người quang mang bùng lên, nhất thời ba người tựa như thiểm điện trực tiếp phóng ra phía ngoài.

Trương Tinh Phong kinh ngạc nhìn hỏa diễm hùng hực bên ngoài. Hỏa diễm màu lam tại cho Trương Tinh Phong biết, đó là huyền tật thiên hỏa, quang mang quanh quẩn xung quanh ba người chợt lóe lên, liền trực tiếp xuyên qua huyền tật thiên hỏa, rời khỏi cấm vực chi nguyên, đi tới cấm chế không gian.

Cấm chế không gian, bên trong có vô số cấm chế. Nếu như vận khí tốt, có thể chỉ cần phá một cấm chế là vượt qua được. Nhưng nếu như vận khí

không tốt, có thể phải phá đến vài cấm chế mới có thể đến được thanh yên tuyến sa.

Lúc này Trương Tinh Phong phát hiện bên ngoài phảng phất giống như Tử Vực, yên lặng không có một chút sinh cơ, quang mang hoàn toàn là hắc ám.

- Đừng để ý tới mọi thứ bên ngoài!

Thanh Đế cười nói.

Chỉ thấy trên tay Thanh Đế quang mang tựa như hỏa diễm lóe lên, không gian phảng phất rạn nứt ra. Ba người trực tiếp xuyên qua vết nứt không gian đi đến thanh yên tuyến sa.

Trương Tinh Phong trong lòng chấn động. Cấm chế không gian kia không ngờ dễ dàng bị phá như vậy, không hổ là Thanh Đế!

Thiên Đế đứng bên cạnh cũng lên tiếng giới thiệu:

- Nguyên Mộc những cái khác không giỏi, nhưng về phương diện không gian thì tuyệt đối là cao thủ. Cái gì không gian phong tỏa, đối với hắn căn bản không có một chút hiệu quả nào. Hỏa Trường Trảm đích thực là lợi hại, cho dù là bất tử kim thân cũng không thể chịu được uy lực không gian vỡ vụn do nó gây ra.

Thanh Đế sắc mặt chợt lạnh, nhìn Thiên Đế nói:

- Nói gì đó? Ta có chỗ nào là “những cái khác không giỏi”? Người nói thử cho ta nghe xem! Chẳng lẽ người cho rằng có thể đánh thắng được ta? Chẳng lẽ Hỏa Trường Trảm của ta lực công kích không mạnh?

Thiên Đế vội lấy lòng:

- Ta sai rồi, ta sai rồi! Được chưa? Người đương nhiên là giỏi, uy lực phá nát không gian của Hỏa Trường Trảm ta cũng không muốn thử nghiệm đâu!

- Như vậy thì còn được!

Thanh Đế lúc này mới bật cười.

Trương Tinh Phong trong lòng kinh ngạc. Thiên Đế mười phần bá khí, không ngờ đối với Thanh Đế lại có bộ dạng như vậy. Mà Thanh Đế cũng giống như một kẻ hẹp hòi. Có điều hắn làm sao biết được, Thanh Đế và Thiên Đế cảm tình rất tốt. Lúc trước khi chưa kế nhiệm đế vị, hai người đã từng cùng nhau tung hoành Tiên giới, có danh hiệu là “Bá Ngạo Nhị Tiên”.

Cả hai đã ở cùng nhau hơn ước năm, tình cảm huynh đệ vô cùng thâm sâu. Chuyện này Trương Tinh Phong há có thể tưởng tượng được.

Lần này đến Cổ Thần cấm vực, cũng là dịp để hai huynh đệ đã lâu không gặp có thể trùng phùng, thuận tiện đến Cổ Thần cấm vực dạo chơi một chuyến.

Trong lúc nói chuyện, ba người đã vượt qua thanh yên tuyến sa, đi đến bên ngoài Cổ Thần cấm vực.

- Tinh Phong, lần này hình như người không có thu hoạch gì phải không?

Thanh Đế mỉm cười nhìn Trương Tinh Phong hỏi.

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Với thực lực Cửu Thiên Huyền Tiên của Tinh Phong, có thể an toàn rời khỏi là may lắm rồi, còn nghĩ đến thần khí gì nữa. Lần này Tinh Phong đến đây cũng chỉ là muốn khảo nghiệm bản thân. Dù sao thì chỉ có trải qua khó khăn mới có thể đột phá dễ dàng hơn.

Thiên Đế nghe được, liền cười nói:

- Tốt, tốt, tốt! Ta thích! Ha ha... Ta cũng đồng ý chuyện này. Tinh phong, lần này ta thu hoạch được một kiện trung cấp thần khí và hai kiện hạ cấp thần khí, nếu người muốn thì cứ lấy đi!

Nói đoạn, chung quanh người hắn liền hiện ra ba kiện thần khí.

Thanh Đế cũng lập tức nói:

- Đúng vậy! Lần này ta và Xích Dương cũng chỉ là đến Cổ Thần cấm vực du ngoạn mà thôi. Hai kiện trung cấp thần khí của ta nếu người muốn thì cứ lấy!

Chung quanh Thanh Đế cũng xuất hiện hai kiện thần khí.

Đối với hai vị Tiên Đế mà nói, nếu như không phải đỉnh cấp thần khí, căn bản là không đáng quan tâm. Hai đại thế lực tiên giới, số lượng thần khí tuyệt đối vượt quá sự tưởng tượng của Trương Tinh Phong. Vài kiện trung cấp và hạ cấp thần khí, bọn họ còn không để vào mắt.

Trương Tinh Phong vốn không cần những thần khí này, có điều hắn cũng không nói ra, liền mỉm cười cảm kích:

- Thật sự rất cảm tạ! Tinh phong hiện tại cũng chỉ hy vọng có thể cấp cho thân nhân một ít thần khí. Thê tử của Tinh Phong cũng đang cần một kiện

phòng ngự thần khí, huynh đệ cũng cần một kiện công kích thần khí. Được rồi, lấy hai kiện này đi!

Trương Tinh Phong lấy từ tay hai đại Tiên Đế mỗi người một kiện trung cấp thần khí.

Thiên Đế và Thanh Đế đều mỉm cười, thu hồi thần khí còn thừa lại.

- Tinh Phong, ta và Xích Dương hiện tại phải trở về Tiên giới. Sao người không cùng chúng ta đến Tiên giới dạo chơi một chuyến, thế nào?

Thanh Đế nhìn Trương Tinh Phong khuyên nhủ.

Trương Tinh Phong chợt nhớ đến thân nhân của mình vẫn đang ở tại Thiên Tiệm thành. Lúc trước khi vừa bị tuyền qua lưu cuốn đi, hắn sợ hãi nhất chính là không còn được nhìn thấy thân nhân, huynh đệ và thê tử của mình. Trong khoảnh khắc này, Trương Tinh Phong đột nhiên có một cảm giác nhớ nhung mãnh liệt. Hắn hiện tại chỉ muốn nhìn thấy huynh đệ, thân nhân và thê tử của mình.

- Lần này chắc là không được! Thân nhân huynh đệ của Tinh Phong vẫn còn ở tại Thiên Tiệm thành, Tinh Phong thật sự không thể yên tâm!

Trương Tinh Phong khéo léo từ chối.

Thanh Đế gật đầu:

- Nếu đã như vậy, ta và Xích Dương cũng không miễn cưỡng. Chờ sau này người có thời gian, nhất định phải đến Tiên giới dạo chơi. À! Đây là Phong Duyên lệnh của Phong Duyên môn. Có lệnh bài này, cũng tương đương với trưởng lão của Phong Duyên môn.

Thanh Đế lấy ra một khối lệnh bài màu đen.

Thiên Đế cũng lấy ra một khối lệnh bài, có điều lệnh bài này lại lấp lánh kim quang. Thiên Đế cười nói:

- Nguyên Mộc, Thiên Long lệnh của Thiên Long phái ta so với Phong Duyên lệnh của người thì đẹp hơn nhiều đấy. Ha ha! Tinh Phong, người cũng đừng khách khí, lệnh bài này cứ nhận đi. Sau này khi người đến Tiên giới, nếu như không có lệnh bài sẽ gặp không ít phiền toái đâu!

Trương Tinh Phong lập tức nói:

- Tinh Phong thật sự rất cảm kích! Đợi sau này có thời gian, Tinh Phong nhất định sẽ đến tiên giới bái phỏng Thanh Đế cùng Thiên Đế bệ hạ!

Trương Tinh Phong cung kính tiếp lấy hai khối lệnh bài.

Thanh Đế và Tiên Đế cùng mỉm cười, thân hình nhoáng lên, liền hóa thành lưu quang biến mất không thấy nữa.

Trương Tinh Phong nhìn về hướng Thanh Đế và Thiên Đế biến mất, lại nhìn hai khối lệnh bài trong tay, cười cười. Quang mang trong tay lóe lên, lệnh bài liền biến mất.

- À! Bây giờ phải thử xem uy lực của Phá Không!

Trương Tinh Phong nhìn chiếc vòng màu bạc trên cánh tay phải, thân hình nhoáng lên, lập tức biến mất.

Tại cổng thành của Thiên Tiệm thành, một đạo thân ảnh đột nhiên xuất hiện.

Trương Tinh Phong lẩm bẩm nói: “Cũng không tệ lắm, quả nhiên khoảng cách gấp mười lần trước kia. Hiện tại không ngờ ta chỉ phát động một lần không gian đại na di mà đã đến được nơi này.” Đột nhiên Trương Tinh Phong mỉm cười, bởi vì hắn nghĩ đến thân nhân huynh đệ của mình.

Bên ngoài trú địa Thiên Tâm tông người qua kẻ lại, bên trong cũng có không ít tiên nhân đến mua tiên khí.

Trọng Hoành chợt nhìn thấy ngoài cửa có một người đang đến gần, lập tức kinh hãi, liền nói ngay:

- Các vị tiên hữu! Hôm nay Thiên Tâm tông ta có chuyện, nếu như các vị tiên hữu muốn mua tiên khí, xin mời ngày mai trở lại!

Những tiên nhân chỉ nhú mày, cũng không nói gì. Từ sau khi có vài tên gia hỏa thiên cận muốn cướp đoạt tiên khí của Thiên Tâm tông, sau đó Vu Phong cường hoành ra mặt, tất cả tiên nhân đều biết Thiên tâm tông cùng với quản lý giả của Tiên giới tại Thiên Tiệm thành quan hệ rất tốt.

Nhìn thấy những người khác đều đã rời đi, Trọng Hoành lập tức đóng cửa lại, sau đó quay về phía sau hô lên:

- Long trưởng lão, phu nhân, chân nhân đã về rồi!

Trương Tinh Phong cười cười nhìn Trọng Hoành, trong lòng thầm nghĩ: “Trọng Hoành này cũng thực sự có công lao đối với Thiên Tâm tông ta. Vốn ta chuẩn bị giúp hắn tiêu diệt tiểu tông phái kia, nhưng hắn lại cứ

muốn tự mình động thủ. Ừm! Lần này cấp cho hần một kiện thần khí, như vậy thực lực của có lẽ cũng đủ rồi!”

- Nhị ca đã về rồi! Nhị ca, hống hống... Nhị ca, thật sự là nhị ca! Nhị tẩu, nhị ca thật sự đã trở về rồi!

Tiểu Long hộ lớn, từ hậu viện lao đến.

Phong Ngữ Yên cũng vội vàng chạy đến, nhìn Trương Tinh Phong, trong mắt đầy lệ quang. Trương Tinh Phong cũng khẽ run lên, nghĩ đến tuyền qua lưu lúc trước, hần không nhịn được ôm chặt Phong Ngữ Yên vào lòng. Thiếu chút nữa hần đã vĩnh viễn không thể gặp lại Ngữ Yên rồi...

- Ngữ yên, ta vĩnh viễn cũng sẽ không rời xa nàng!

Trương Tinh Phong thì thảo.

Phong Ngữ Yên cũng cảm động vì chân tình hiếm có của Trương Tinh Phong. Tiểu Long đứng một bên thì lại chớp chớp mắt, nhìn Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên, hạ giọng nói: “Ồ! Xem ra bốn trưởng lão cũng phải tìm bạn thôi. Có điều phải tìm ai đây, thần thú sao? Giới này không có. Nếu như không được, vậy thì tìm linh thú, ma thú, tiên thú đạt đến Hóa Hình kỳ gom góp lại cũng được!”

Trương Tinh Phong kìm nén tâm tình lại, buông Phong Ngữ Yên ra, nắm lấy tay nàng đi về phía hậu viện:

- Mấy người các người cũng theo ta!

Lúc này Trương Tinh Phong đã quyết định, từ bây giờ trở đi sẽ không để Phong Ngữ Yên rời khỏi hần, cho dù gặp nguy hiểm cũng phải để Phong Ngữ Yên ở bên cạnh, cùng lắm thì để Phong Ngữ Yên ở bên trong Long Linh không gian.

Đi đến hậu viện, Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên cùng ngồi lên ghế đá.

- Đúng rồi, sư tôn ta đâu? Tại sao không thấy người?

Trương Tinh Phong hỏi.

Tiểu Long chép miệng, chẳng hề quan tâm nói:

- Còn phải nói! Khẳng định là ở cùng với Vũ Tiển tiên tử kia rồi. Trong khoảng thời gian này ta chưa từng nhìn thấy bọn họ rời nhau ra!

Hiển nhiên Tiểu Long đối với chuyện Thiên Thần tử và Vũ Tiên tiên tử vui vẻ ở cùng nhau cảm thấy đổ kị. Hoặc là nói hăn nhìn không thuận mắt. Bởi vì hăn cảm thấy vô cùng nhàm chán, còn Thiên Thần tử lại vô cùng vui sướng, chuyện này làm sao không khiến cho hăn bực bội!

Trương Tinh Phong cười nói:

- Lần này ta đến Cổ Thần cấm vực cũng lấy được không ít thần khí. Ngử Yên hiện tại đã đạt đến Độ Kiếp trung kỳ, nói không chừng lúc nào đó sẽ độ kiếp. Ta đã chuẩn bị thần khí cho nàng, chờ sau khi nàng độ kiếp sẽ đưa cho. Về phần Tiểu Long thì không cần nói, uy lực Âm Kim thần giáp của người phỏng chừng so với Trọng Huyền Tạm còn lợi hại hơn một chút. Đúng rồi! Về mặt công kích người có một kiện Âm Dương Sơn, thật sự là quá đơn điệu. Ở đây ta có một kiện trăm đao cỡ lớn, là một kiện trung cấp thần khí. Tiểu Long, bắt lấy!

Trương Tinh Phong trên tay quang mang lóe lên, một thanh trăm đao cỡ lớn dài chừng hai mét hiện ra. Tiểu Long vung tay một cái, lập tức bắt lấy trăm đao, hưng phấn vung lên vài cái.

- Nhị ca! Trăm đao này thật sự là lợi hại. À! Trăm đao này tên gọi là gì đây? Tiểu Long dùng thần thức của mình xâm nhập vào bên trong trăm đao.

- Trăm Binh! Hay, hay, hay! Cái tên rất hay, thật có khí phách!

Tiểu long kinh hỉ hô lên.

Trương Tinh Phong cười cười. Thần khí này là kiện trung cấp thần khí hăn chọn từ chỗ Thanh Đế.

- Trọng Hoàn! Biểu hiện của người trong khoảng thời gian này, Trương Tinh Phong ta nhìn thấy rất rõ. Ta cũng không có gì tốt để khen thưởng, người cứ chọn một kiện thần khí đi!

Trương Tinh Phong vung tay một cái, bảy kiện thần khí liền xuất hiện bên trong viện lạc, lơ lửng quanh người hăn.

Trương Tinh Phong lần này tổng cộng lấy được mười ba kiện thần khí. Bản thân giữ một kiện Phá Không, cho Tiểu Long một kiện, lưu lại cho Ngử Yên hai kiện, lưu lại cho Thiên Thần tử một kiện phòng ngự thần khí, lại chuẩn bị cho lang phong một kiện công kích thần khí, bây giờ chỉ còn lại bảy kiện.

Trọng Hoành khiếp sợ nhìn bảy kiện thần khí trước mắt, lập tức quỳ xuống:

- Ân đức của Chân nhân, Trọng Hoành vĩnh viễn ghi nhớ trong lòng!

Trương Tinh Phong lập tức tiến lên đỡ Trọng Hoành dậy:

- Đừng xem ta như người ngoài như vậy! Người hiện tại là trưởng lão của Thiên Tâm tông ta, còn nói như vậy sao? Được rồi, cứ chọn lựa đi!

Mà lúc này, trong lòng hắn lại thầm nghĩ: “Còn phải lập tức đến Ma giới, đem ma tinh đổi thành tiên tinh. Có điều khí tức trên người Ngũ Yên thì phải làm thế nào cho tốt đây?” Trương Tinh Phong thật sự đau đầu.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 1: Tiền Vãng Ma Giới.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong trở lại Thiên Tiệm thành cũng đã được một tháng. Sư tôn Thiên Thần tử của hắn và Vũ Tiên tiên tử cuối cùng cũng chính thức trở thành đạo侶.

Lúc này bên trong viện lạc phía sau trú địa của Thiên Tâm tông, Trương Tinh Phong đang nhú mào nhìn vườn hoa trước mặt, hiển nhiên tâm tư của hắn không hề đặt ở nơi này.

“Thần khí của sư tôn cũng đã giao cho người. Hiện giờ sư tôn và sư nương cũng đã ở cùng với nhau, ta cũng bớt được một mối quan tâm. Có điều hiện tại việc đến Ma giới đã rất cấp bách, đệ tử của Thiên Tâm tông muốn phát triển thì cần phải có thêm nhiều tiên tinh, nhưng khí tức của Ngữ Yên thật sự là một vấn đề lớn. Chẳng lẽ lại không mang Ngữ Yên cùng ta đến Ma giới?” Trương Tinh Phong trong lòng rất phiền não.

Hắn không muốn xa cách Ngữ Yên, nhưng hắn cũng không nhẫn tâm để cho nàng một mình cô độc trong Long Linh không gian. Phải làm thế nào cho tốt?

- Phong ca!

Ngữ Yên từ phía sau viện lạc đi đến, chậm rãi bước qua cây cầu nhỏ, đi đến bên cạnh vườn hoa. Nàng yên lặng đứng bên cạnh Trương Tinh Phong, một lúc lâu cũng không nói lời nào. Nàng hiểu rõ Trương Tinh Phong đang phiền não điều gì, chính nàng cũng đang phiền não vì điều đó. Trương Tinh Phong muốn đi đến Ma giới, đây là quyết định lúc đầu trước khi đến Thiên Tiệm thành. Nhưng nàng là một tu chân giả, khí tức hoàn toàn không giống với tu ma giả.

Đột nhiên thần sắc Phong Ngữ Yên trở nên kiên định, nàng quay sang nhìn Trương Tinh Phong:

- Phong ca!

Trương Tinh Phong cũng nhìn Phong Ngữ Yên, cố gắng làm ra vẻ tươi cười, chỉ là lại có chút gượng gạo.

Phong Ngữ Yên cười nói:

- Phong ca! Muội đã nghĩ thông rồi. Muội muốn đi cùng huynh, cho dù là phải ở trong Long Linh không gian cũng được. Huống hồ ở trong Long Linh không gian cũng không phải là hoàn toàn cô độc, còn có bọn Long Linh, Thiên Vũ, Phá Không nói chuyện với muội. Hơn nữa chờ khi nào không có người khác, muội cũng có thể xuất hiện trước mặt huynh. Như vậy xem ra cũng không quá tệ, còn tốt hơn là cô độc một mình tại Thiên Tiệm thành này!

Trương Tinh Phong nghe Phong Ngữ Yên nói, trong lòng rất cảm động. Hắn rất muốn được cùng nàng dạo chơi ngao du vũ trụ, nhưng trên người hắn còn mang theo kỳ vọng của Thiên Tâm tông, mang theo gánh nặng của cả tông phái. Hắn không thể vì bản thân mình mà hoàn toàn bỏ mặc lợi ích của tông phái.

“Ai... Trương tiểu tử, ta thật sự là không nhìn nổi nữa rồi. Tiểu tử người cũng thật là, con mẹ nó dứt khoát một chút đi, cứ mang theo Phong nha đầu kia đến Ma giới. Huống hồ không phải người còn có thần thức hay sao? Ma giới có người nào mà người không thể phát hiện được? Hơn nữa chỉ cần người dùng vô cực lực đem lực lượng của Phong nha đầu ngụy trang một chút, phỏng chừng cao thủ không có thực lực Tiên Quân cũng không thể nhìn ra. Ai... Tiểu nha đầu Phá Không kia lại đòi ta kể chuyện xưa rồi...”

Thanh âm của Thiên Vũ đột nhiên biến mất.

Trương Tinh Phong thần tình chợt động, lập tức trên mặt lộ ra vẻ cuồng hi. Hắn chợt ôm lấy Phong Ngữ Yên, phá lên cười:

- Ha ha... Ha ha ha ha... Thật là quá tốt! Thiên vũ thật sự là quá thông minh! Đơn giản như vậy tại sao ta không nghĩ ra chứ?

Phong Ngữ Yên được Trương Tinh Phong ôm lấy, trong lòng cảm thấy vui sướng, đồng thời cũng có chút nghi hoặc, thầm nghĩ: “Phong ca rốt cuộc làm sao vậy nhỉ? Chẳng lẽ... chẳng lẽ huynh ấy đã nghĩ ra phương pháp?” Vừa nghĩ đến đây, trong lòng Phong Ngữ Yên cũng bắt đầu kích động.

Nàng muốn cùng Trương Tinh Phong ngao du Ma giới biết bao, muốn được ở cùng hần biết bao.

- Phong ca, huynh đã nghĩ ra biện pháp rồi sao?

Phong Ngữ Yên khẽ run giọng hỏi.

Trương Tinh Phong vẽ mặt tươi cười, gật đầu khẳng định:

- Đúng vậy! Vừa rồi có Thiên Vũ nhắc nhở, ta rốt cuộc đã nghĩ thông rồi. Thần thức của ta có thể phát hiện bất kỳ cao thủ Ma giới nào, cho dù là Ma Tôn cũng không ngoại lệ. Chỉ cần ta chú ý một chút, nếu như phát hiện chung quanh có cao thủ cấp bậc Ma Đế hay Ma Tôn, sẽ để nàng tiến vào bên trong Long Linh không gian. Nếu như không có cao thủ đẳng cấp này, chỉ cần ta dùng vô cực lực giúp nàng nguy trang một chút, tin rằng sẽ không có khả năng bị vạch trần. Như vậy không phải nàng sẽ có rất nhiều thời gian ở cùng với ta sao? Hơn nữa Ma giới tổng cộng cũng chỉ có một số cao thủ đẳng cấp Ma Đế và Ma Tôn, tin rằng lần này đến Ma giới chúng ta cũng sẽ không gặp phải bao nhiêu người, nàng cũng không cần phải ở lâu bên trong Long Linh không gian!

Phong Ngữ Yên lập tức kinh hỉ hô lên:

- A... Phong ca! Như vậy không phải muội có thể ở cùng với huynh một thời gian dài hay sao?

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu. Phong Ngữ Yên vừa nhìn thấy, lập tức hưng phấn bắt đầu nhảy nhót hoan hô...

oOo

Ba ngày sau, tại hậu viện phía sau trú địa của Thiên Tâm tông tại Thiên Tiệm thành, nhân mã của Thiên Tâm tông tại nơi này đều tập hợp tại đây.

- Tiểu Long! Lần này ngươi sẽ không cùng ta đến Ma giới. Ta có chuyện quan trọng muốn giao cho ngươi!

Trương Tinh Phong nắm tay Phong Ngữ Yên, nhìn Tiểu Long nói.

Tiểu Long há hốc mồm, vò đầu bứt tai nói:

- Không được, không được! Nhị ca, chuyện này tuyệt đối không được! Lần trước huynh đến Cổ Thần cấm vực đã vớt Tiểu Long ta ở đây. Bây giờ huynh đi Ma giới, còn mang cả theo nhị tẩu, vậy mà lại không mang ta

theo. Chẳng lẽ thực lực của Tiểu Long ta ngay cả nhị tẩu cũng không bằng hay sao? Ta không phục, ta không phục!

Nói xong, Tiểu Long dường như tỏ ra rất tức giận, trong miệng vẫn còn thở hỗn hển.

Tiểu Long trước đây đều tự xưng là “bốn trưởng lão”, lần này lại xưng là “Tiểu Long”, hiển nhiên là muốn tỏ ra mình là “nạn nhân” bị Trương Tinh Phong ức hiếp, muốn đột phá đáng về đáng thương vô tội của bản thân. Nhưng nhìn bộ dạng siêu cấp tráng hán của hắn, thật sự rất khó mà liên tưởng đến bốn chữ “đáng thương vô tội”.

Trương Tinh Phong nhìn nhìn Tiểu Long, thản nhiên nói:

- À... Nếu như vậy, chuyện này cũng khó khăn đây! Lần này là ta muốn có người đi lấy “cổ thạch sơ nhũ” về. Nếu như người không đi lấy, vậy thì cổ thạch sơ nhũ chuẩn bị cho người dùng long tộc mật pháp cũng không có. À... Hình như cái mật pháp kia có thể giúp cho người trong thời gian ngắn từ Thành Anh tiên kỳ đạt đến Luyện Thể hậu kỳ thì phải. Luyện Thể hậu kỳ là nhân vật tương đương với Tiên Quân hậu kỳ, muốn đạt đến cấp bậc này, nếu như từng bước tu luyện, có lẽ phải mất đến mấy trăm vạn năm. À, đúng rồi! Người thân là thần thú, có lẽ sẽ nhanh hơn một chút, nhưng ít nhất cũng phải cần mấy chục vạn năm. Được rồi! Nếu như người đã quyết định, vậy thì người hãy cùng ta đến Ma giới. Cổ thạch sơ nhũ này cứ cấp cho đệ tử của thiên tâm tông ta vậy!

Tiểu Long vừa nghe liền ngăn người. Chuyện này không thể được! Làm sao có thể bỏ qua cổ thạch sơ nhũ được? Cổ thạch sơ nhũ có thể giúp hắn bớt đi mấy trăm vạn năm khổ tu. Trương Tinh Phong làm sao biết được, một cửa khó khăn nhất của thần thú chính là Luyện Thể kỳ. Thần thú bình thường muốn đạt đến Luyện Thể kỳ đều phải mất hơn ngàn vạn năm, cho dù thiên tư của Tiểu Long có tốt, cũng phải cần hơn trăm vạn năm. Thân thể của thần thú vốn cực kỳ cường hãn, so với nhân loại thì mạnh hơn rất nhiều. Nhưng thân thể quá mức cường hãn cũng không phải hoàn toàn là chuyện tốt. Luyện Thể kỳ chính là đem nguyên anh dung hợp cùng với thân thể, bởi vì thân thể quá cường hãn, cho nên dung hợp cũng khó khăn hơn rất nhiều.

Nhưng nếu như có cổ thạch sơ nhũ, thông qua mật pháp, Tiểu Long tin tưởng tuyệt đối có thể đạt đến Luyện Thể kỳ trong vòng nửa năm.

Đến Ma giới, Tiểu Long cũng chỉ là muốn dạo chơi. Nhưng nếu như vì dạo chơi mà phải tu luyện thêm hơn trăm vạn năm, hẳn không thể nào chấp nhận được.

Tiểu Long lập tức cười hì hì nhìn Trương Tinh Phong:

- Cái này... Nhị ca, ta không đi thì không đi vậy! Kỳ thật bốn trưởng lão cũng không phải loại người không biết đạo lý. Lần này nhị ca là hy vọng có thể một mình ở cùng với nhị tẩu. Bốn trưởng lão cũng không phải loại người không biết “tình thú”, làm sao lại quấy rầy các người chứ? Nhị ca! Huynh cứ yên tâm, chuyện cổ thạch sơ nhũ cứ giao cho ta!

Tiểu Long bộ dạng rất hùng dũng oai vệ, khi phách hiên ngang.

Trương Tinh Phong nhìn thấy, không khỏi cười cười, nhìn Tiểu Long nói:

- Được rồi! Cổ thạch sơ nhũ này người giúp hãy ta lấy về. Hiệu quả thoát thai hoán cốt của cổ thạch sơ nhũ so với linh huyết của Long Linh còn tốt hơn, còn linh huyết thì lại dùng để tu luyện tốt hơn. Đệ tử Thiên Tâm tông ta căn cơ vững chắc, sau này trở thành tiên nhân sẽ có lợi ích rất lớn, ta cũng không thể phá hoại. Như vậy đi, người trở về hãy thay ta tuyên bố, tất cả đệ tử Thiên Tâm tông một khi trở thành hạch tâm đệ tử, bốn tông sẽ ban cho hẳn một giọt cổ thạch sơ nhũ, giúp hẳn thoát thai hoán cốt. Cho dù tư chất không cao, sau khi thoát thai hoán cốt cũng sẽ biến thành thượng thừa, tin rằng tu luyện sẽ không lãng phí nhiều thời gian.

Nói đến đây, Trương Tinh Phong cũng không khỏi thở dài một tiếng. Năm đó hẳn chính là bởi vì khi bắt đầu tu luyện thì tuổi tác đã quá lớn, gân cốt không được tốt, cho nên tu luyện quá lãng phí thời gian. Nếu như năm đó hẳn cũng có được một giọt cổ thạch sơ nhũ, có thể trực tiếp thoát thai hoán cốt, tu luyện sẽ nhanh hơn nhiều.

Trọng Hoành nghe được, cũng gật đầu nói:

- Biện pháp của chân nhân không sai. Thoát thai hoán cốt chỉ là đề cao tư chất của đệ tử, thậm chí có thể làm căn cơ của đệ tử càng thêm vững chắc, tình không ảnh hưởng đến việc tu luyện.

Trương Tinh Phong cười thầm: “Ta đã sớm nghĩ đến công hiệu của bảo vật bên người, làm sao có thể lãng phí được chứ?”

Trương Tinh Phong cũng phải suy nghĩ rất lâu mới nghĩ ra phương pháp này, không làm ảnh hưởng đến căn cơ của đệ tử Thiên Tâm tông nhưng vẫn có thể đề cao tốc độ tu luyện.

- Công hiệu của linh huyết thì không cần phải nói. Ha ha! Cái này là Long Linh vô tư dâng tặng, Thiên Tâm tông ta nhất định phải lợi dụng thật tốt!

Trương Tinh Phong mỉm cười, nói chuyện không hề có chút xấu hổ, mặc kệ Long Linh điên cuồng gào lên: “Tên hấp huyết tiểu ma đầu nguời, linh huyết đều là do nguời uy hiếp ta mà có, cái gì mà vô tư dâng tặng! Ghê tởm...”

Trương Tinh Phong không hề để ý đến sự bất mãn của Long Linh, trên mặt vẫn mỉm cười như cũ:

- Cho nên ta đã nghĩ ra một phương pháp. Huyền Tâm điện của Thiên Tâm tông là nơi chỉ có hạch tâm đệ tử mới có thể tiến vào. Tiểu Long! Sau khi nguời trở về, hãy chuyển lời của ta đến Bích Ngôn, bảo hắn dùng linh huyết làm cơ sở, đem nền tảng của Huyền Tâm đại trận thay đổi một chút!

Tiểu Long còn chưa hiểu gì, Trọng Hoành đã lập tức vỗ tay mừng rỡ:

- Tuyệt diệu! Phương pháp này của chân nhân quả thật đơn giản mà thực dụng. Nền tảng của Huyền Tâm đại trận sử dụng linh huyết, vậy thì cả đại trận từ nay về sau sẽ có được linh khí nồng hậu của linh huyết, chẳng khác nào một thế giới mà linh khí còn nồng hậu gấp mười lần bên ngoài. Cái này so với việc Tử Hà cảnh dùng thần khí để tụ tập linh khí về lý thuyết không sai biệt lắm, làm như vậy căn cơ của đệ tử sẽ được bảo đảm. Có điều hiển nhiên hiệu quả của đại trận này so với Tử Hà cảnh còn tốt hơn nhiều. Dù sao thì tông phái ta là dùng linh huyết trần quý trực tiếp phát ra linh khí, còn Tử Hà cảnh lại là hấp thu từ thiên địa, hơn nữa linh khí do linh huyết tán phát ra độ đậm đặc cũng cao hơn nhiều.

Trọng Hoành đã có thể tưởng tượng đến tràng diện của Thiên Tâm tông trong tương lai, so với Tử Hà cảnh còn cường đại hơn.

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu:

- Đúng vậy! Thần khí của Tử Hà cảnh bao trùm diện tích khá lớn, nồng độ của linh khí chỉ gia tăng gấp ba, tại một số địa phương đặc thù lại dùng tụ linh trận gia tăng hiệu quả gấp ba một lần nữa. Nhưng bất kể nói như thế nào, nồng độ của linh khí cũng không cao. Còn linh huyết là máu của vô số ma thú, linh thú, tiên thú trân quý, thậm chí có cả thần thú, do Huyết Sát môn một trong Ma giới tam môn trải qua ngàn năm, tổn hao vô số tâm lực và tài lực mới tạo ra được. Mức độ đậm đặc của linh khí tuyệt đối vượt quá sự tưởng tượng của người. Ha ha! Huyết Sát môn kia khổ cực trong thời gian dài như vậy, nhưng lại là may áo cưới cho Thiên Tâm tông ta! (1)

Trương Tinh Phong mỉm cười tự đắc.

(1) May áo cưới cho người: Khó khăn vất vả để người khác sử dụng. Hãy đọc Giá Y thần công trong Giang Hồ Thập Ác của Cổ Long tiên sinh ^^.

- Tiểu Long đã hiểu chưa?

Trương Tinh Phong nhìn Tiểu Long hỏi.

Tiểu Long gãi gãi đầu, nghi hoặc nói:

- Không hiểu!

Câu này vừa nói ra, Trương Tinh Phong không khỏi cảm thấy đau đầu. Trọng trách đưa linh huyết và cổ thạch sơ nhũ trở về, hẳn lại không dám dễ dàng giao cho người khác. Còn Tiểu Long có Âm Kim thần giáp, tại Tu Chân giới tuyệt đối không người nào có thể uy hiếp đến hắn.

Tiểu Long lập tức nở một nụ cười giảo hoạt:

- Nhưng mà ta cũng biết một điểm. Linh huyết và cổ thạch sơ nhũ phải bảo hộ thật tốt, không được để cho người khác phát hiện. Còn có, linh huyết này là dùng làm cơ sở của Huyền Tâm đại trận, còn cổ thạch sơ nhũ là để cho hạch tâm đệ tử của Thiên Tâm tông thoát thai hoá cốt. À... Ta chỉ biết mấy chuyện này thôi, còn những chuyện dài dòng mà nhị ca vừa nói lúc nãy ta không hiểu gì hết!

Trương Tinh Phong không khỏi hiếu kỳ tròn mắt nhìn Tiểu Long:

- Được rồi! Tên gia hỏa người, biết vậy là được rồi! Trạm Lam thủ trực của người không sợ người khác đoạt mất, hãy dùng nó để chứa sơ nhũ và linh huyết. Chờ một chút, để ta bố trí cấm chế chung quanh đã!

Nhiều linh huyết và sơ nhũ xuất ra một lần như vậy, linh khí phồng chùng lớn đến mức có thể khiến cho toàn bộ Thiên Tiệm thành đều phát hiện ra, đến lúc đó thì không hay. Trương Tinh Phong vận chuyển vô cực lực, thiên địa chung quanh viên lạc lập tức lấp lóe quang mang, hoàn toàn ngăn cách với khí tức bên ngoài.

Trương Tinh Phong vung tay lên, cổ thạch sơ nhũ và linh huyết đều bay ra.

Tiểu Long lập tức thu lấy cổ thạch sơ nhũ và linh huyết, cất vào bên trong Trạm Lam thủ trạc.

- Sư tôn! Con và Ngữ Yên trước tiên sẽ rời khỏi nơi này. Tiểu Long lần này trở về cũng dẫn theo không ít đệ tử. Sư tôn muốn theo Tiểu Long quay về hay ở lại đây thì cứ tùy ý!

Trương Tinh Phong quay người nhìn Thiên Thần tử nói.

Thiên Thần tử và Vũ Tiến tiên tử đều mỉm cười. Thiên Thần tử quay đầu nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Tinh Phong (sau khi nghe Trương Tinh Phong khuyên giải, Thiên Thần tử cuối cùng cũng đổi cách xưng hô từ “Toái Vũ” chuyển thành “Tinh Phong”), con không cần lo lắng! Ta và sư nương còn muốn ở lại đây một đoạn thời gian. Sau một thời gian nữa, nếu muốn về ta tự nhiên sẽ về. Hơn nữa không phải con đã cấp cho ta một tinh diệu rồi sao?

Đột nhiên, vẻ mặt Thiên Thần tử trở nên nghiêm túc:

- Tinh Phong! Ma giới đối với tiên nhân mà nói là một địa phương thần bí. Con đến đó phải cẩn thận từng chút một, ngàn vạn lần đừng trêu chọc dẫn đến kẻ thù. Nơi đó con cũng không có một trợ thủ nào, nếu như bị cao thủ Ma giới bao vây, vậy thì gay go rồi!

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Con biết rồi, sư tôn, người cứ yên tâm đi! Sư tôn! Con và Ngữ Yên phải đi rồi, người hãy tự bảo trọng. Người cũng phải bảo hộ sư nương cho thật tốt đấy! À! Con quên mất, công lực của người đâu có cao bằng sư nương!

Trương Tinh Phong cười đùa, liền nắm lấy tay Phong Ngữ Yên, lập tức phi thân rời đi.

- Các vị, hãy bảo trọng!

Lúc này Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên đã chỉ còn là một chấm nhỏ ở phía xa.

- Tên đồ đệ này!

Thiên thần tử cũng không biết là giận, là vui, hay là cảm động, biểu tình trên mặt cực kỳ phức tạp.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 2: Ma Giới Chi Loạn.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Không đến Ma giới thì không thể tưởng tượng được nơi này hỗn loạn đến mức nào.

Sát phạt, cướp bóc, chém giết, tất cả những chuyện này thường xuyên xảy ra tại Ma giới. Trương Tinh Phong cũng không hiểu được, rốt cuộc là vì nguyên nhân gì mà Ma giới hỗn loạn như vậy. Hắn đã đến Ma giới được sáu ngày, nhưng vẫn chưa tìm được cách gì để buôn bán ma tinh.

- Phong ca! Nơi này thật sự là quá hỗn loạn. Muội không muốn tiếp tục ở lại đây nữa!

Phong Ngữ Yên đối với chiến tranh ở nơi này cảm thấy rất chán ghét. Nàng nguyên là muốn cùng Trương Tinh Phong đến nơi này dạo chơi, để cho thể xác và tinh thần thư giãn, vui vẻ sống qua ngày, nhưng thật không nghĩ đến hoàn cảnh của Ma giới lại như vậy.

Trương Tinh Phong cũng chỉ đành cười khổ. Hắn đã từng nghe Thiên Vũ nói qua, Ma giới là một nơi rất hỗn loạn. Nhưng hắn thậm chí còn ngây thơ cho rằng, khi Thiên Vũ ở tại Ma giới đã là chuyện mấy vạn năm trước, hiện tại Ma giới có thể đã thay đổi, cho dù vẫn có chiến tranh, có lẽ cũng không kịch liệt như trong quá khứ. Nhưng mà hắn đã sai rồi, cực kỳ sai, bởi vì chiến tranh tại Ma giới từ trước đến giờ vẫn chưa từng gián đoạn.

- Ngữ Yên, đừng lo lắng! Lần trước ta đã dùng mưu hồn thuật, hoàn toàn biết được mọi chuyện ở nơi này. Hoàn cảnh chủ yếu tại Ma giới chính là chiến tranh chém giết, đây là chuyện không thể ngăn cản được. Cho dù trong lịch sử đã từng có một số Ma Tôn thống nhất được Ma giới, nhưng chỉ là vô ích, thủ hạ vẫn tiếp tục phản bội. Ma giới từ trước đến giờ chưa từng được yên ổn, nhưng trong chiến tranh trường kỳ cũng có phương pháp thích nghi của nó. Dù sao thì nhìn chung cũng không có cuộc chiến nào diễn ra trong thời gian dài. Tứ đại thánh thành của Ma giới là nơi an toàn

nhất, ở đó không có một cao thủ Ma giới nào dám giết người, nếu không sẽ bị toàn Ma giới truy sát. Tứ đại thánh thành chính là nơi tập trung mua bán của Ma giới, cũng là nơi lần này chúng ta cần phải đến!

Trương Tinh Phong trong lòng cũng có chút lo lắng, bởi vì địa phương như tứ đại thánh thành khẳng định là sẽ có cao thủ, Phong Ngữ Yên có thể ở bên ngoài được hay không vẫn còn rất khó nói.

- A, vậy thì tốt quá! Phong ca! Muội đã sớm muốn được dạo chơi. Ừm... Lần này huynh nhất định phải cùng muội du ngoạn, xem thử thánh thành của Ma giới rốt cuộc là như thế nào!

Phong Ngữ Yên nghe được, hiển nhiên là rất hưng phấn, vẻ mặt đầy kích động, dường như đã nghĩ đến cuộc sống tốt đẹp tại thánh thành.

Trương Tinh Phong nhìn vẻ cao hứng của Phong Ngữ Yên, cũng không biết nói gì, chỉ có thể mỉm cười gật đầu đồng ý.

oOo

Tây thánh thành!

Quản lý ở nơi này là Huyết Sát môn, một trong Ma giới tam môn, đây cũng là nguyên nhân mà Trương Tinh Phong đi đến nơi này. Bởi vì cho dù gặp phải nguy hiểm, kẻ chấp pháp cũng là người của Huyết Sát môn, mà Trương Tinh Phong đối với chí cao bảo điển của Huyết Sát môn là “Huyết Dục Giám Thần Chương” lại vô cùng quen thuộc. Biết người biết ta, trăm trận trăm thắng! Trương Tinh Phong đã hiểu rõ công pháp của Huyết Sát môn như vậy, còn phải sợ bọn họ hay sao? Trừ phi kẻ đến là Ma Tôn, bằng không cho dù là Ma Đế, hấn dựa vào Phá Không cùng với sự hiểu biết về công pháp cũng có thể ứng phó được.

Trong cả Huyết Sát môn, đẳng cấp Ma Tôn cũng chỉ có hai vị thái thượng trưởng lão và Mật Dương trưởng lão vừa đạt đến cấp bậc Ma Tôn. Bất quá cho dù có chuyện xảy ra, chẳng lẽ Huyết Sát môn lại phái ra Ma Tôn? Nếu như kẻ phạm tội thật sự là cao thủ cấp bậc Ma Tôn, phỏng chừng Huyết Sát môn cũng sẽ không truy cứu.

Mặc dù trong thánh thành có quy củ không được tùy ý động thủ, nhưng quy củ này không phải ai cũng đều tuân thủ, chẳng hạn như thái thượng trưởng lão của Huyết Sát môn.

Quy củ, vĩnh viễn là dành cho kẻ yếu!

Tứ đại thánh thành là nơi mà tất cả thế lực Ma giới mua bán vật phẩm, vũ khí và ma tinh, vô cùng phồn vinh, ngũ đại thánh thành của Tu Chân giới không thể nào so sánh được. Có lẽ chỉ có tam đại tiên cảnh của Tiên giới là có thể sánh ngang.

Bên trong Tây thánh thành, lúc này có một đôi nam nữ dường như rất ân ái đang tùy ý dạo chơi.

Phong Ngữ Yên hưng phấn kéo tay Trương Tinh Phong, không ngừng chạy sang đông sang tây, suốt một ngày vẫn không có vẻ mệt mỏi gì. Trương Tinh Phong không khỏi cảm thán: “Nữ nhân này đối với dạo chơi sao lại có hứng thú như vậy chứ?”

Phượng Lai hành!

Trương Tinh Phong trong lòng chợt động. Hắn nhớ lại Vu Phong đã từng nói qua, Ma giới này nổi danh nhất chính là trang sức, mà nơi bán trang sức nổi danh nhất chính là Phượng Lai hành. Nếu như đã đến Phượng Lai hành, sao lại có thể dễ dàng rời đi?

- Ngữ Yên, đi! Phượng Lai hành này chính là nơi buôn bán trang sức nổi tiếng nhất cả Tiên Ma hai giới.

Trương Tinh Phong nắm lấy tay Phong Ngữ Yên, mỉm cười nói.

Phong Ngữ Yên vừa nghe, cặp mắt đột nhiên mở lớn:

- Trang sức đẹp nhất?

Nhìn thấy Trương Tinh Phong gật đầu, Phong Ngữ Yên lập tức kéo Trương Tinh Phong đi thẳng vào Phượng Lai hành.

Phượng Lai hành có địa bàn rất lớn, môn diện dài đến trăm mét. Vừa tiến vào bên trong, hai quầy hàng dài gần trăm mét khiến cho Phong Ngữ Yên kinh hỉ. Quầy hàng này hoàn toàn trong suốt, trang sức bên trong chỉ cần vừa nhìn là thấy được.

Trương Tinh Phong đảo mắt một vòng, rất hiển nhiên nơi này là địa phương mà nữ nhân thích nhất. Lúc này khách nhân có khoảng hơn trăm người, trong đó đa phần là nữ nhân, còn lại là giống như hắn, đi cùng nữ nhân đến đây.

- Phong ca, cái này thật là đẹp!

Phong Ngữ Yên kinh thán hô lên.

- Ai nha! Phong ca, cái này trông càng đẹp hơn!

Phong Ngữ Yên lại kéo Trương Tinh Phong chạy sang chỗ khác.

“Phong ca!...”

.....

Trương Tinh Phong bất đắc dĩ bị Phong Ngữ Yên kéo chạy sang đông sang tây. Xem ra trang sức của Phượng Lai hành này quả thật là phi phàm, Phong Ngữ Yên cuối cùng toàn bộ tâm thần đều tập trung vào trang sức, quên hẳn luôn cả hân. Trương Tinh Phong cũng nhân lúc này lánh sang một bên, nhìn bộ dạng say mê của Phong Ngữ Yên, không khỏi mỉm cười.

- Vị huynh đệ này! Xem ra huynh và ta cũng không khác nhau là mấy!

Một người thanh niên bước về hướng Trương Tinh Phong, nhìn hân cười nói.

Trương Tinh Phong xoay người nhìn lại. Người thanh niên này quả thật rất anh tuấn. Mặc dù hân cũng không thích người quá anh tuấn, nhưng vừa nhìn thấy người thanh niên này, hân lại cảm thấy rất ưa thích. Trương Tinh Phong cũng không biết rốt cuộc là vì nguyên nhân gì, nhìn thấy người thanh niên này, trong lòng hân chợt có cảm giác thân thiết.

-Ồ! Tại hạ là Toái Tâm! Xin hỏi huynh là?

Tên giả của Trương Tinh Phong dùng tại Ma giới là Toái Tâm, cũng là tên mà hân từng dùng tại Phàm Nhân giới.

- Tên ta là Bàn Ngạn! Vị tiểu sư muội kia của ta thật sự là hơi quá đáng. Huynh không biết đâu, ta đã bị nàng kéo đi lòng vòng khắp cả Tây thánh thành dạo chơi suốt một ngày. Chiến tranh cũng không mệt đến như vậy!

Bàn Ngạn tỏ ra rất cảm thán.

Trương Tinh Phong ngăn người, lập tức cười lớn:

- Xem ra Bàn Ngạn huynh quả thật là có duyên với Toái Tâm ta. Ta cũng bị thê tử kéo đi loanh quanh suốt một ngày tại Tây thánh thành. Ha ha ha ha...

Bàn Ngạn cũng ngăn người, trong mắt tinh quang lóe lên, cẩn thận quan sát ánh mắt của Trương Tinh Phong. Sau khi dường như đã xác định được gì đó, mới cười trả lời:

- Ừm! Quả thật là có duyên!

Trương Tinh Phong nhíu mày. Đối phương không ngờ lại dò xét hần, chuyện này làm hần rất khó chịu. Đặc biệt là trong lòng hần đã bắt đầu coi đối phương là hảo hữu, nhưng đối phương lại dò xét hần như vậy, khiến cho hần cảm thấy rất mất hứng.

Bàng Ngạn vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong chiu mày, hiển nhiên là biết nguyên nhân, lập tức cười nói:

- Xem ra Toái Tâm huynh đệ là đến từ nơi nào đó không đua tranh với đời, hoặc là ở bên trong môn phái chưa từng đi ra ngoài!

Trương Tinh Phong không khỏi cảm thấy tò mò, liền hỏi:

- Bàng Ngạn huynh đệ nói như vậy là có ý gì?

Bàng Ngạn chậm rãi nói:

- Cái này rất đơn giản. Vừa rồi ta nói cùng sư muội dạo chơi cả một ngày, huynh cũng nói đi dạo cả ngày, điều này không khỏi khiến cho người khác hoài nghi huynh có dụng tâm gì khác hay không. Nhưng vừa rồi ta cẩn thận quan sát, lại phát hiện huynh đệ chẳng hề có ý tứ gì. Có điều huynh đệ lại vì chuyện này mà cảm thấy mất hứng, đây hiển nhiên không phải là phản ứng của người đã lăn lộn lâu năm tại Ma giới. Tại Ma giới chém giết tranh đấu là chuyện rất thường gặp, lúc nào cũng phải cẩn thận, cho nên hành vi vừa rồi của ta là rất bình thường. Nếu như huynh lăn lộn tại Ma giới một đoạn thời gian, khẳng định là sẽ không thấy phản cảm. Nhưng vừa rồi cái cái nhíu mày của Toái Tâm huynh đệ đã nói lên huynh đệ không hề có kinh nghiệm gì. Vì vậy ta mới cho rằng huynh đệ có lẽ là đến từ một nơi không tranh với đời, hoặc là ở bên trong đại môn phái chưa từng tiếp xúc với mặt tối của Ma giới.

Trương Tinh Phong vừa nghe, trong lòng không khỏi giật mình. Hần vốn đến từ Tu Chân giới bên kia, ở đó cho dù có tranh đấu, nhưng cũng không thường xuyên giống như Ma giới, quy mô cũng không lớn bằng, cho nên thói quen của hần vẫn giữ nguyên giống như trong quá khứ. Hiện tại suy nghĩ lại, quả thật những điều Bàng Ngạn vừa nói đều có lý.

- Bàng Ngạn huynh đệ nói không sai, là Toái Tâm ta không đúng!

Trương Tinh Phong thành khẩn nói.

Bàng Ngạn thân nhiên nói:

- Đừng nói mấy chuyện này nữa! Sư muội ta và thê tử huynh hình như đã quyết định mua cái gì rồi!

Nói đoạn, liền chỉ về phía Phong Ngữ Yên và sư muội hân.

Trương Tinh Phong vừa nghe, liền đảo mắt nhìn lại. Lúc này quả thật Phong Ngữ Yên và sư muội của Bàng Ngạn đang ở cạnh nhau, hình như cùng nhìn trúng một món trang sức.

- Đi, chúng ta tới xem thử!

Trương Tinh Phong nhìn Bàng Ngạn nói, liền trực tiếp đi đến phía trước. Bàng Ngạn cũng lập tức theo sau, đồng thời trên mặt lộ ra vẻ đau khổ, bởi vì hân biết lại sắp phải hao tổn ma tinh. Có điều Trương Tinh Phong thì lại chẳng hề để ý, bởi vì hân là một kẻ tài phú đầy mình.

- Phong Ngữ Yên, nhìn trúng món nào rồi?

Trương Tinh Phong mỉm cười đi đến bên cạnh Phong Ngữ Yên.

- Hai vị phu nhân vận khí thật sự không tệ. “Hải lam chi tâm” này tổng cộng chỉ có hai kiện, là do nhất đại tổ sư Thiên Nhai chế tạo ra, nguyên liệu sử dụng cũng vô cùng trân quý. Bên trong cửa hàng của ta, Hải lam chi tâm này tuyệt đối có thể xếp ở ba vị trí hàng đầu!

Một nhân viên phục vụ nhìn Phong Ngữ Yên và sư muội của Bàng Ngạn nói.

Vị Sư muội của Bàng Ngạn vừa nghe thấy, liền tức giận trừng mắt nhìn Bàng Ngạn một cái:

- Ai là phu nhân của hân! Hừ!

Bàng Ngạn vô tội bị liên lụy chỉ có thể bất đắc dĩ vuốt vuốt mũi.

Trương Tinh Phong nghe được, không khỏi bật cười, liền hỏi nhân viên phục vụ:

- Hải lam chi tâm này ta mua, hết bao nhiêu ma tinh?

- Giá của Hải lam chi tâm này là ba trăm ba mươi ba khối ma tinh. Giá này là do Thiên Nhai tổ sư năm xưa quy định, không được hơn cũng không được kém!

Nhân viên phục vụ giải thích.

Trương Tinh Phong gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ. Theo như hần quan sát, nguyên liệu của Hải lam chi tâm này đúng là “thiên thái lam” vô cùng trân quý. Chỉ cần một khối “thiên thái lam” lớn như vậy, có lẽ giá trị cũng đã đến một trăm ma tinh. Cộng thêm tài nghệ của Thiên Nhai tổ sư, giá cả ít nhất cũng phải đến năm trăm ma tinh. Cái giá ba trăm ba mươi ba ma tinh này hiển nhiên vẫn còn khá rẻ.

- Được! Hãy giao Hải lam chi tâm cho ta, đây là ba trăm ba mươi ba khối ma tinh!

Trương Tinh Phong gật đầu, tiện tay vung lên, trên quầy liền xuất hiện hơn ba trăm khối ma tinh, gần như chiếm hết cả mặt quầy.

Nhân viên phục vụ chỉ là một tu ma giả, ngay cả độ kiếp cũng chưa từng. Có điều linh giác của nàng cũng không có vấn đề gì, rất nhanh đã xác định được số lượng ma tinh, liền cẩn thận lấy một khối Hải lam chi tâm giao ra.

Phong Ngữ Yên vui mừng tiếp lấy, lập tức đeo lên cổ. Quang mang màu xanh da trời, còn có từng tia quang mang bảy màu lưu chuyển bên trong. Quỹ tích của Hải lam chi tâm phảng phất như điêu khắc của tự nhiên, làm cho quang mang bảy màu lưu chuyển theo một quỹ tích kỳ dị, không ngờ lại hình thành một đạo quang mang tựa như trận pháp, vô cùng mỹ lệ.

Vị sư muội của Bàn Ngạn vừa nhìn thấy, lập tức hối thúc Bàn Ngạn:

- Mau mua đi! Mau giao ma tinh ra!

Bàn Ngạn vẻ mặt đau khổ. Hiện tại trên người hần chỉ còn lại ba trăm ma tinh, quả thật là không đủ. Bây giờ phải làm thế nào? Hơn nữa vừa rồi nhân viên phục vụ kia đã nói, giá cả là do tổ sư gì đó quy định, thêm một ma tinh cũng không được, bớt một ma tinh cũng không xong.

- A Du! Ta mang theo bao nhiêu ma tinh nàng cũng biết rồi mà. Nàng đã mua hết bao nhiêu thứ chắc cũng biết rồi. Cái này... cái này...

Bàn Ngạn quả thật rất xấu hổ, không biết nên làm thế nào cho tốt.

A Du ngẩn người, liền cúi đầu tính toán: “Ừm... Lần này đến đây, đại ca cho chúng ta năm trăm ma tinh. Mua nguyên liệu tổn mất một trăm năm mươi ma tinh. Buổi chiều hôm qua mua một chiếc vòng tay, tổn mất một ma tinh. Tối hôm qua còn mua... Năm trăm trừ đi một trăm năm mươi, lại

trừ đi một, lại trừ đi... A! Còn có ba trăm ma tinh, không đủ, phải làm sao đây?

A Du đột nhiên liếc nhìn Trương Tinh Phong, gian xảo nói:

- Uy, vị đại ca này! Huynh và sư huynh của ta là bằng hữu có phải không?

Trương Tinh Phong ngẩn người, lắc đầu nhìn cô nàng tinh quái trước mặt:

- Đúng! Sư huynh của cô nương đúng là bằng hữu của ta, vậy thì sao?

A Du lập tức lấy lòng:

- Nếu đã như vậy, huynh cho ta mượn ba mươi ba ma tinh đi! Cái này... hẳn là không có vấn đề gì lớn phải không?

Nói đoạn, còn chớp chớp cặp mắt to nhìn Trương Tinh Phong.

Bàng Ngạn đứng bên cạnh sắc mặt lại đỏ bừng. Đi theo vị sư muội này, có ngày mặt mũi của hắn cũng mất hết!

Trương Tinh Phong lập tức cười nói:

- Là chuyện này sao? Được!

Trương Tinh Phong vung tay một cái, năm mươi khối ma tinh liền xuất hiện trước mặt A Du.

- Các người mua hải lam chi tâm này xong còn phải trở về, trên đường chắc hẳn cũng phải cần phí tổn. Một chút ma tinh còn dư này là để các người sử dụng trên đường.

Trương Tinh Phong cười nói.

A Du lập tức hưng phấn nói:

- Thật sự đa tạ! Đại ca, huynh đúng là người tốt!

A Du liền cầm lấy ma tinh, lập tức đi mua đồ.

- Phục vụ! Ta muốn mua Hải lam chi tâm này, đây là ba trăm ba mươi ba ma tinh!

Đột nhiên, một nữ tử diêm dúa xuất hiện trước mắt mọi người, đi đến trước quầy hàng bỏ ma tinh xuống. Nhìn thấy cảnh này, sắc mặt của A Du không khỏi trầm xuống.

Mà lúc này, Bàng Ngạn lại không hề chú ý đến chuyện xảy ra. Hắn nhíu mày lẩm bẩm: “Toái Tâm? Toái Tâm? Cái tên này sao lại nghe quen như vậy? Rốt cuộc... A! Không phải đại ca đã nói sao, vị sư huynh kia của huynh ấy tại Phàm Nhân giới từng dùng cái tên Toái Tâm này. Hơn nữa lực

lượng mà hai người tu luyện đều có thể mô phỏng tiên nguyên lực và ma nguyên lực. Chẳng lẽ...” Bàn Ngạn trợn mắt nhìn Trương Tinh Phong.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 3: Hắc Ngọc Chi Chủ.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

-Cái này là bốn cô nương nhìn thấy trước, chẳng lẽ người không biết cái gì là thứ tự trước sau hay sao?

A Du đã bắt đầu phần nộ, không ngờ có người dám ở trước mặt đoạt lấy “hải lam chi tâm” mà nàng yêu thích, chuyện này tuyệt đối không thể bỏ qua được. Có điều nàng cũng biết nơi này là Tây thánh thành, là địa bàn quản lý của Huyết Sát môn, cho nên nàng không thể ra tay.

Nữ tử diêm dúa kia khẽ liếc nhìn A Du một cái, đột nhiên tròn mắt, cái miệng nhỏ đỏ hồng cũng mở lớn, tỏ ra rất kinh ngạc:

- Ai nha... Chẳng lẽ bây giờ bọn trẻ con cũng biết đến trang sức? Thế đạo thay đổi cũng thật là nhanh quá đi!

A Du vừa nghe, tức giận đến mức muốn giết ngay nữ tử này. Nàng ghét nhất là bị người khác nói nàng còn nhỏ. Thực tế nàng cũng không còn nhỏ chút nào, chỉ là tâm lý không lớn mà thôi.

- Bàng Ngạn, ta muốn quyết đấu với cô ta, đến quyết sát trường!

A Du lãnh khốc nói.

Thánh thành mặc dù không cho phép đánh nhau, nhưng gặp phải những trường hợp buộc phải chém giết, vậy thì phải đến quyết sát trường để giải quyết. Có điều muốn đến quyết sát trường cũng cần phải trả lệ phí, một lần chiến đấu phải mất một ma tinh.

Bàng ngạn vừa nghe, lập tức đem cái tên “Toái Tâm” của Trương Tinh Phong để sang một bên, nói với A Du:

- A Du, đừng như vậy! Chẳng lẽ muội quên trước khi chúng ta đi sư tôn đã dặn dò những gì rồi sao?

A Du vừa nghe, lập tức nổi giận lớn tiếng nói:

- Huynh nói vậy là có ý gì? Chẳng lẽ huynh muốn bốn cô nương nhẫn nhịn mục già đáng ghét này? Chẳng lẽ huynh không muốn mua hải lam chi tâm

cho ta!

Nữ tử diêm dúa đứng bên cạnh vừa nghe, lập tức nhú mày, lạnh giọng nói:

- Tiểu nha đầu, nói chuyện cũng phải cẩn thận một chút, nếu không thì chết lúc nào cũng không biết đâu!

Đột nhiên phía sau nữ tử diêm dúa đồng thời xuất hiện vài đại hán.

Thần thức của Trương Tinh Phong đảo qua, trong lòng nhất thời giật mình:

“Xem ra sự tình không hay lắm. Mấy đại hán này công lực đều tương đương với Đại La Kim Tiên, còn nữ tử kia cũng có thực lực ngang với La Thiên Thượng Tiên. Bàn Ngạn và A Du cũng chỉ có thực lực La Thiên Thượng Tiên, xem ra tình hình không được tốt!”

Có điều Trương Tinh Phong cũng không lo lắng, bởi vì vẫn còn có hãn ở đây.

Nhân viên phục vụ đứng bên cạnh cũng cực kỳ khó xử. Theo đạo lý thì A Du đến trước, cũng đã có ma tinh, hải lam chi tâm này nên thuộc về A Du. Nhưng nữ tử đến sau lại giao ma tinh trước, dựa theo quy củ mua bán thì nên thuộc về nữ tử này.

Bàn Ngạn nhìn nữ tử kia, quang mang trong mắt chợt lóe lên, lạnh giọng nói:

- Vị cô nương này hình như là Hoa cô nương của Bồng Chu tinh phải không? Hừ! Không ngờ lại ngang ngược như vậy! Chẳng lẽ thật sự không coi người của Hắc Ngục chúng ta ra gì?

Nữ tử diêm dúa nhất thời ngẩn ra, nhìn nhìn Bàn Ngạn, lại nhìn sang A Du, run giọng nói:

- Đại ca của các người có phải là Nhất Phủ Chấn Thiên Tiêu lão đại hay không?

A Du vừa nghe, liền đặc ý gật đầu.

Thái độ của nữ tử diêm dúa lập tức biến đổi, cung kính nói:

- Lần này là ta không đúng, không có quan hệ gì đến Bồng Chu tinh. Các vị sư huynh, chúng ta đi!

Nữ tử diêm dúa kia lập tức thu hồi ma tinh, xoay người rời đi.

A Du lúc này mới đặc ý mua lấy hải lam chi tâm.

- Bàng Ngạn! Vừa rồi thật là làm cho ta sợ chết khiếp. Ta nhìn thấy mấy vị sư huynh của cô ta đã biết là không ổn, không ngờ huynh lại biết được lai lịch của bọn họ. Xem ra thanh danh của đại ca chúng ta cũng không nhỏ chút nào, Bồng Chu tình bọn họ cũng không dám đắc tội!

A Du cười nói.

Bàng Ngạn gật đầu:

- Bồng Chu tình cách Hắc Ngục chúng ta không xa. Hiện tại Hắc Ngục lại đang trong thời kỳ khuếch trương. Hắc Ngục cao thủ nhiều như mây, Ma Hoàng cũng có đến ba bốn người. Còn đại ca công lực mặc dù chỉ là đẳng cấp Ma Vương, nhưng giết chết một Ma Hoàng cũng chẳng khác gì bỏ một quả dưa. Một búa chém xuống, căn bản là không cần đến chiêu thứ hai.

A Du cũng cực kỳ hưng phấn:

- Đúng vậy! Một búa chém xuống, ha ha... Ta còn chưa thấy qua người nào có thể thoát khỏi tay đại ca.

Bàng Ngạn khinh thường nhìn về phía nữ tử diêm dúa vừa rời đi:

- Thủ lĩnh của Bồng Chu Tình chính là sư tôn của cô ta, công lực đạt đến đẳng cấp Ma Hoàng. Chiếm lĩnh một tinh cầu thực lực cũng tạm đủ, bất quá so với Hắc Ngục chúng ta thì còn kém quá xa. Hừ! Hắc Ngục ta trước kia là nơi tập trung tất cả tội phạm của tinh vực này, nhiều nhất là cao thủ cấp bậc Ma Vương, cả tinh vực không có một thế lực nào là đối thủ. Cô ta nghe được thanh danh của Hắc Ngục, còn dám nói gì hay sao?

Bàng Ngạn trong lòng chợt động, liền xoay người nhìn Trương Tinh Phong:

- Xin hỏi vị huynh đệ này có biết một người tên là Tiêu Lâm hay không?

Trương Tinh Phong ngăn người, lập tức kinh hãi nói:

- Tiêu Lâm! Có phải là hắn có một thanh chiến phủ rất lợi hại hay không? Có phải bên cạnh hắn còn có một nữ tử gọi là Hồng Tiêu hay không?

- Huynh là Trương Tinh Phong đại ca?

Vẻ mặt Bàng Ngạn cũng trở nên kinh hãi.

Trương Tinh Phong vừa nghe, lập tức gật đầu, vội vã nói:

- Đúng, đúng, đúng! Ta chính là Trương Tinh Phong. Mau nói cho ta biết Tiêu Lâm tiểu tử đang ở nơi nào, ta đã lo lắng về hắn rất lâu rồi!

Bàng Ngạn liền nói:

- Tiêu đại ca hiện đang ở tại Hắc Ngục. Đi! Trương đại ca! Chúng ta hãy tìm một nơi khác, ta sẽ nói cho huynh biết mọi chuyện!

Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên cùng hai người Bàng Ngạn lập tức rời khỏi Phượng Lai hành.

oOo

Giữa tinh không vô tận, lúc này đang có một tinh diệu nhanh chóng phi hành.

Hắc Nhật lão tổ trong tay lấp lóe quang mang, từng điểm ngân tinh trôi nổi chung quanh người hắn. Đột nhiên hai mắt của hắn trợn trừng, ẩn hiện những tơ máu, lạnh giọng quát một tiếng:

- Chánh nguyên chi tinh, tâm chi huyết duyên, dung hợp!

Một giọt tinh huyết từ trong ngực Hắc Nhật lão tổ bay vào bên trong quang mang trước mặt.

Khuôn mặt lãnh khốc của Hắc Nhật lão tổ cuối cùng cũng nở nụ cười. Quang mang trước người bắt đầu tiêu tán, xuất hiện trước mặt hắn là một hạt châu nho nhỏ.

Hạt châu này dung hợp với khí tức của Hắc Yểm, lại dựa vào mật pháp của Hắc Nhật tông để liên hệ với với tử chi ấn ký. Hắc Nhật lão tổ vẫn còn chưa yên tâm, lại dùng tinh huyết dung hợp với hạt châu, khiến cho hiệu quả gia tăng gấp bội. Hắn hiện tại thậm chí có thể cảm nhận được rõ ràng phương hướng của hung thủ.

Hắc Nhật lão tổ quay đầu nhìn về hướng tinh không vô tận, ánh mắt lãnh khốc khát máu: “Bất kể người là ai, lần này đừng hòng thoát khỏi tay ta!”

Hắc Nhật lão tổ trong mắt chợt lóe lên quang mang, một khối thiên thạch ở phía xa lập tức nổ tung. Khóe miệng của hắn nở một nụ cười hài lòng: “Người giết chết con ta, nhưng lại làm cho công lực của ta đột phá, cuối cùng đã đạt đến Ma Tôn trung kỳ. Giờ chết của người đã đến rồi! Ha ha ha ha...” Thanh âm sắc bén tựa như tiếng sói tru ban đêm, cực kỳ quỷ dị.

oOo

Trương Tinh Phong lúc này lại không hề biết đại nạn đang đến gần, tâm tình của hắn hiện đang rất vui vẻ.

- Không ngờ sư đệ của ta bây giờ lại lợi hại như vậy, có thể dễ dàng chém chết cao thủ cấp bậc Ma Hoàng. Ma Hoàng lại là đẳng cấp tương đương với Cửu Thiên Huyền Tiên. Đúng rồi, sư đệ của ta hiện tại đã bắt đầu tu luyện thất thải chi thân hay chưa?

Trương Tinh Phong hỏi Bàn Ngạn. Hắn đương nhiên hiểu rất rõ lực chuyển huyền thân của Bàn Cổ, trong đó thiên hỏa chi thân chỉ là đạt đến cảnh giới thiên hỏa màu tím nhạt, một khi độ kiếp kết thúc sẽ có thể bắt đầu tu luyện thất thải chi thân. Còn hắn thì lại không giống, hiện vẫn đang tiếp tục tu luyện thiên hỏa chi thân. Hiện tại thiên hỏa bên trong cơ thể hắn đã có không ít đạt đến cảnh giới màu tím đậm, tin rằng có thể so sánh được với thất thải chi thân trung cấp.

Bàn Ngạn hiện tại cũng vô cùng thoải mái. Hắn từ chỗ Tiêu Lâm biết được, Trương Tinh Phong so với Tiêu Lâm còn lợi hại hơn nhiều. Kỳ thật Tiêu Lâm tại Phàm Nhân giới chỉ cảm thấy Trương Tinh Phong vô cùng cường đại, nhưng lại không cách nào phát hiện ra điểm mấu chốt. Tiêu Lâm làm sao biết được, sau khi hắn độ kiếp thành công, nhờ có vô cực lực mà trực tiếp đạt đến cảnh giới Ma Vương, lại thêm Khai Thiên thần phủ đã đạt đến cảnh giới thánh khí, cho nên lực công kích so với Trương Tinh Phong đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên không sai biệt lắm. Có điều Trương Tinh Phong lại vừa có được Phá Không, phương diện công kích vật lý được tăng cường lên rất nhiều. Hiện tại nếu như thật sự chiến đấu, Tiêu Lâm phỏng chừng sẽ bị Trương Tinh Phong dễ dàng đánh bại.

- Tiêu đại ca rất lợi hại. Khai Thiên thần phủ một búa chém xuống, toàn bộ Hắc Ngục không người nào có thể chống đỡ được, nếu không thì thế lực của Hắc Ngục hiện tại cũng không mạnh đến như vậy!

A Du vừa nói đến Tiêu Lâm liền mặt mày hớn hởi.

- Lúc trước khi Tiêu đại ca tỷ thí với phụ thân ta, không dùng Khai Thiên thần phủ, kết quả là bị phụ thân đánh cho không có lực hoàn thủ. Thế nhưng Khai Thiên thần phủ vừa xuất ra, phụ thân lại lập tức nhận thua. Khai Thiên thần phủ kia thật sự rất quý dị. Lúc trước đại ca bị một cao thủ cấp Ma Đế chặn lại, muốn đoạt lấy Khai thiên thần phủ!

A Du nói đến đây, cặp mắt trở nên tròn xoe.

Trương Tinh Phong nghe được cũng cảm thấy lo lắng: “Thực lực của sư đệ chỉ mới khoảng Đại La Kim Tiên, đối mặt với một cao thủ cấp Ma Đế tương đương với Tiên Quân, cho dù là có thánh khí cũng không có phần thắng!” Trương tinh phong mặc dù biết Tiêu Lâm hiện tại vẫn đang thoải mái làm lão đại ở Hắc Ngục, nhưng vẫn cảm thấy lo lắng.

A Du tiếp tục nói:

- Ma Đế kia quả thật rất lợi hại, đại ca chỉ tiếp ba chiêu của hắn đã không còn lực phản kích. Ma Đế đó muốn đoạt lấy Khai Thiên thần phủ, nhưng Khai Thiên thần phủ căn bản lại không chịu nghe theo lệnh của hắn. Ma Đế đó định cưỡng hành thu lấy, nhưng không ngờ Khai Thiên thần phủ cuối cùng lại tự mình công kích, một búa chém chết tên Ma Đế kia!

Nghe đến đây, Trương Tinh Phong cũng ngẩn người. Đó là Ma Đế tương đương với cao thủ Tiên Quân, cho dù là Trương Tinh Phong, phỏng chừng thắng thua cũng chỉ là năm năm. Trừ phi là hắn liều mạng, trong miệng ngâm tử nguyên đan, dùng Bát Bộ Thiên Long cuồng sát, khi đó mới có thể nắm chắc phần thắng. Nhưng hắn quả thật không nghĩ đến, sư đệ thực lực chỉ tương đương với Đại La Kim Tiên, không ngờ dựa vào một thanh Khai Thiên thần phủ lại có thể giết chết một Ma Đế. Mặc dù không phải do bản do bản thân Tiêu Lâm, mà là do Khai Thiên thần phủ tự mình phản kích, nhưng chuyện này cũng thật sự quá dọa người. Trương Tinh Phong hắn cũng có vài kiện đỉnh cấp thần khí, công kích có Xạ Nhật thần cung, phụ trợ có Phá Không, còn có Nhu Kim thiên biến vạn hóa trân quý không kém gì đỉnh cấp thần khí. Đương nhiên hắn còn có một kiện bảo vật, cũng là lá bài sau cùng của hắn, đó là cổ thạch đã có hơn trăm ức năm lịch sử, đạt đến cấp bậc đỉnh cấp thần khí.

Công hiệu của cổ thạch cả Tiên Ma hai giới cũng không quá vài người biết, nhưng Bàn Cổ lại biết, hơn nữa còn ghi lại trong “Lục Chuyển Huyền Thân Quyết”. Nhưng Trương Tinh Phong hiện tại cũng chưa nghĩ đến chuyện sử dụng nó, dù sao nếu như chưa đến lúc bắt buộc, hắn cũng không nỡ sử dụng.

“Trương tiểu tử, người đừng nhụt chí! Thánh khí và thần khí không phải là cùng một đẳng cấp, công hiệu cường đại như vậy cũng là chuyện bình

thường. Theo ta nghĩ, thánh khí mặc dù có thể tự mình công kích, nhưng có lẽ cũng phải có điều kiện. Có thể là chỉ khi nào bị người khác cưỡng hành cướp đoạt, nó mới có thể phản kích. Còn có, năm đó tại Phàm Nhân giới, Khai Thiên thần phủ cũng tự mình xuất hiện. Ta nghĩ nếu như một khi đối phương muốn giết chủ nhân, thánh khí cũng có thể phản kích!” Thiên Vũ nói với Trương Tinh Phong.

Những lời này cũng không làm cho Trương Tinh Phong chán nản, trái lại còn làm cho hắn càng thêm khao khát thánh khí: “Trời ạ! Như vậy thánh khí không phải chính là một kiện đảm bảo mạng sống hay sao? Một khi người khác muốn giết người, thánh khí sẽ lập tức ra tay, hơn nữa cũng không thể cướp đoạt thánh khí. Cái này... cái này...”

Có điều Trương Tinh Phong lại cười lớn:

- Ha ha ha ha... Không nghĩ đến Trương Tinh Phong ta cũng có ngày cảm thấy ghen tị với người khác. Tên Lý Cường của Phong Duyên môn kia có được Đồ Thần đao có lẽ cũng là thánh khí. Xem ra vận khí của ta cũng không phải là tốt nhất!

Bàng Ngạn vừa nghe, mặc dù không biết tên Lý Cường kia là ai, nhưng cũng biết Trương Tinh Phong lúc này đang ghen tị, liền cười nói:

- Trương đại ca là người thế nào chúng ta có thể thấy được. Chỉ nhìn Trương đại ca có thể nói ra mình đang ghen tị với người khác, đủ biết đại ca là một người quang minh lỗi lạc!

Nghe được những lời này, Trương Tinh Phong không khỏi mỉm cười, cảm thấy thoải mái hơn rất nhiều.

Có điều Bàng Ngạn lại tiếp tục nói:

- Bất quá tại Ma giới quang minh lỗi lạc cũng không phải là chuyện tốt gì!

Trương Tinh Phong vừa nghe liền ngẩn ra, khiến cho đám người Bàng Ngạn cũng phải bật cười.

“Tiểu tử đừng lo lắng! Ta có cảm giác không bao lâu nữa sẽ có thể đột phá hạn chế đỉnh cấp thần khí, đạt đến đẳng cấp thánh khí. Đến lúc đó nếu như ta thấy người thuận mắt, nói không chừng cũng có thể nhận người làm chủ!” Lời nói của Long Linh phảng phất như có sự dự hoặc rất lớn, khiến cho Trương Tinh Phong trong lòng máy động.

Trương Tinh Phong đột nhiên nhú mày, nghi hoặc hỏi: “Long Linh! Cái ‘không bao lâu’ kia của người rốt cuộc là mất bao lâu?”

Long Linh cao hứng nói: “Cũng khoảng từ mấy vạn năm đến mấy chục vạn năm, rất nhanh thôi!”

Trương Tinh Phong nhất thời mất hứng: “Tên hỗn đản Long Linh người, chẳng lẽ không biết ta còn có tinh thể trân quý chứa đựng tinh hoa công lực của Tiên Đế Ma Tôn? Vạn năm nữa thì có lẽ ta đã đạt đến cảnh giới Tiên Đế Ma Tôn rồi. Đến lúc đó, ta dựa vào Phá Không và Xạ Nhật thần cung, cả Tiên Ma hai giới còn phải sợ ai? Còn cần dùng đến người hay sao!”

Long Linh không nhanh không chậm nói: “Này... Trương Tinh Phong! Chuyện này cũng không thể nói chắc được. Tên Lý Cường của Phong Duyên môn kia phỏng chừng mấy vạn năm sau đã đạt đến đẳng cấp Tiên Đế, đến lúc đó người có nắm chắc thắng được hắn không? Đừng quên hắn còn có thánh khí!”

Trương Tinh Phong lập tức tắc họng. Đúng vậy! Chờ hắn đạt đến đẳng cấp Tiên Đế, có thể dựa vào đỉnh cấp thần khí, cộng thêm khả năng đặc thù của Phá Không, so với một Tiên Đế bình thường thì lợi hại hơn. Nhưng còn Tiên Đế công lực không chênh lệch lắm so với hắn lại có thêm có thêm thánh khí thì sao đây?

Thánh khí!

Vậy thì chỉ có thua thôi!

Trương Tinh Phong đột nhiên trong lòng máy động, lập tức nói: “Không cần lo lắng! Chẳng lẽ người quên ta còn có vật bảo mệnh Thiên Vũ hay sao?”

Long Linh khinh thường nói: “Thần khí có thể phá vỡ tiên khí, chẳng lẽ thánh khí không thể phá vỡ thần khí hay sao?”

Lời này vừa nói ra, Trương Tinh Phong cũng không nói gì nữa.

“Xem ra ta cũng phải nghĩ cách kiếm một kiện thánh khí!” Đây là quyết định cuối cùng của Trương Tinh Phong, nhưng thánh khí có thể dễ dàng lấy được hay sao?

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 4: Hắc Nhật Lai Lâm.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong chợt nhớ tới mục đích lần này đến Ma giới, liền quay sang hỏi Bàn Ngạn:

- Bàn Ngạn! Tại Ma giới rốt cuộc là nơi nào có thể đổi được tiên tinh? Lần này ta đem theo không ít ma tinh, chính là vì muốn đổi lấy tiên tinh!

Bàn Ngạn vừa nghe, vẻ kinh hãi thoáng hiện lên trên mặt, nhưng lại khổ sở nói:

- Chuyện này... chuyện này thật sự là hơi khó. Việc mua bán tiên tinh tại Ma giới này đều do một số siêu đại thế lực nắm giữ, chẳng hạn như Huyết Sát môn. Nếu như huynh ở tại Thiên Tiệm thành, Huyết Sát môn chỉ có thể cùng huynh giao dịch công bằng. Nhưng nếu như ở tại Ma giới, nói không chừng những siêu đại thế lực này sẽ lấy sạch của huynh, một khối tiên tinh cũng không giao!

Trương Tinh Phong cũng biết điểm này, nhưng là sau khi hắn đến Ma giới mới biết được. Vốn cứ tưởng rằng Ma giới và Tu Chân giới cũng giống nhau, việc mua bán tiên tinh và ma tinh đều nằm trong tay các đại thương nhân, nhưng hiện tại xem ra lại không khác biệt lắm so với Tiên giới, hoàn toàn nằm trong tay các đại thế lực.

Trương Tinh Phong cũng không biết, bởi vì số lượng ma tinh khai quật một năm tại Tu Chân giới thật sự quá ít, hơn nữa các siêu đại thế lực tại Tiên giới cũng không thể phái nhiều cao thủ đến Tu Chân giới, cho nên sinh ý này mới bị một số thương nhân gia tộc chiếm giữ. Nhưng Ma giới thì lại không giống như vậy. Ma giới cũng giống như Tiên giới, số lượng tiên tinh và ma tinh khai thác được không hề ít, tài phú khổng lồ như vậy làm sao có thể giao cho các thương nhân? Đương nhiên là do một số siêu đại thế lực tự nắm giữ.

- Ta đến Ma giới mới phát hiện ra, số lượng tiên tinh của thương nhân bình thường thật sự là quá ít, còn ma tinh của ta thì lại quá nhiều, quả thật là khó khăn!

Trương Tinh Phong thở dài một hơi.

Bàng Ngạn chợt cười lớn:

- Ha ha ha ha... Trương đại ca! Vừa rồi ta chỉ đùa với huynh một chút mà thôi. Kỳ thật mặc dù việc mua bán đều do các siêu đại thế lực nắm giữ, nhưng cũng không phải là không có biện pháp. Huynh cũng có thể trực tiếp tới quặng mỏ tiên tinh mà!

Trương Tinh Phong vừa nghe, nhất thời ánh mắt sáng lên. Đúng vậy! Ta không cần thông qua các siêu đại thế lực, cứ trực tiếp tìm chủ nhân mỏ quặng, dùng ma tinh để đổi lấy tiên tinh, không phải là được rồi sao? Thậm chí còn có thể đổi được nhiều tiên tinh hơn.

A Du bên cạnh nghi hoặc nói:

- Hắc Ngục chúng ta không phải chính là một mỏ tiên tinh lớn nhất tinh vực hay sao? Lúc đầu Hắc Ngục thành lập tại đó, chính là để cho những phạm nhân làm lao công miễn phí khai thác tiên tinh. Bây giờ Hắc Ngục đã tự lập, cái gì Siêu Thiên tông đại gian đại ác cũng đã bị tiêu diệt, mỏ quặng kia không phải là đã thuộc về Hắc Ngục chúng ta sao? Tiêu Lâm đại ca còn nói, lần này muốn chúng ta ra ngoài tìm thương nhân để xử lý một số tiên tinh ở đó, nếu như thật sự không có biện pháp thì mới tìm Huyết Sát môn. Bây giờ có Trương đại ca đây, Bàng Ngạn huynh tại sao vẫn không nói cho huynh ấy biết?

A Du vừa nói ra, Bàng Ngạn lập tức sắc mặt đỏ bừng. Kỳ thật hắn cũng không có ý gì, chỉ là muốn cho Trương Tinh Phong sốt ruột thêm một chút. Vừa rồi hắn đã nhắc đến mỏ quặng, bước tiếp theo sẽ là nói đến mỏ quặng của mình. Kỳ thật hắn làm như vậy cũng chỉ là muốn kiếm thêm một chút ma tinh cho Hắc Ngục, không nghĩ đến A Du lại đột ngột nói ra. Chuyện này làm hắn cảm thấy rất xấu hổ.

Trương Tinh Phong là loại người nào, đương nhiên dễ dàng nhìn thấu tất cả, lập tức cười ha hả:

- A Du cô nương cũng đừng trách! Bàn Ngạn chẳng qua chỉ muốn trêu đùa ta một chút mà thôi. Nếu như Tiêu Lâm sư đệ đã có tiên tinh, vậy thì ta cũng không cần lo lắng nữa!

Nói không lo lắng cũng chỉ là giả vờ. Mỏ quặng của Hắc Ngục tinh cho dù nhiều, nhưng có thể có được bao nhiêu tiên tinh? Nên biết rằng những nơi có tiên tinh thì đều có cả tiên thạch. Một mỏ quặng bình thường tiên thạch chiếm đến hơn chín phần, tiên tinh chỉ chiếm một số ít. Cho dù có nhiều mỏ quặng, tiên tinh phỏng chừng cũng chỉ khoản mười vạn. Có điều Trương Tinh Phong cũng không muốn để cho người khác biết mình có nhiều ma tinh như vậy.

- Được rồi! Chúng ta trước tiên hãy nghỉ ngơi một chút, đợi ngày mai sẽ xuất phát đến Hắc Ngục tinh!

Trương Tinh Phong nói với hai người Bàn Ngạn. Bàn Ngạn và A Du đều gật đầu đồng ý. Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên lập tức tìm chỗ nghỉ ngơi.

oOo

Ngày thứ hai, nhóm người Trương Tinh Phong bay về hướng tinh không, chuẩn bị dùng tinh diệu rời khỏi nơi này.

Đột nhiên, sắc mặt của Trương Tinh Phong chợt biến đổi, nói với Phong Ngữ Yên:

- Ngữ Yên! Ta cảm thấy có cao thủ Ma Tôn trung kỳ đang đến, mọi người trước tiên hãy vào bên trong Long Linh không gian tránh đi một chút!

Trương Tinh Phong cũng không quá lo lắng. Cao thủ Ma Tôn trung kỳ này mặc dù là trực tiếp tiến về phía bọn họ, nhưng cũng có thể là đang đến Tây thánh thành, chuyện này rất bình thường.

- Bàn Ngạn, hai người các người hãy chạy mau, sự tình có biến!

Trương Tinh Phong rõ ràng cảm nhận được có người đang tỏa định hấn, cảm giác so với thần thức tỏa định còn rõ ràng hơn, cũng đại biểu đối phương chính là nhắm vào hấn.

Hai người Bàn Ngạn mặc dù không biết xảy ra chuyện gì, nhưng nhìn sắc mặt của Trương Tinh Phong, cũng biết chuyện này bọn họ căn bản là không thể nhúng tay vào, lập tức bay đến phía xa.

- Ha ha ha ha... Tiểu tặc Huyết Sát môn, hãy đền mạng cho con ta!

Thanh âm quỷ khóc sói tru vang vọng khắp cả không gian.

Trương Tinh Phong sắc mặt đại biến, giật mình kinh hô: “A! Tên gia hỏa này là Hắc Nhật lão tổ. Nhưng mà... nhưng mà hắn làm sao tìm được ta, hắn làm sao có thể phát hiện ta chính là hung thủ?”

Cũng không còn thời gian để Trương Tinh Phong suy nghĩ, hiện tại quan trọng nhất là chạy trốn.

Trương Tinh Phong cũng không nghĩ đến việc dùng tinh diệu chạy trốn. Theo như suy nghĩ của hắn, dùng tinh diệu chạy trốn hoàn toàn là đi tìm chết. Cao thủ cấp bậc Ma Tôn, phỏng chừng chỉ cần một hơi thở là có thể đến nơi. Thời gian một hơi thở căn bản là không thể khởi động tinh diệu, cho nên hắn chỉ còn cách dùng không gian đại na di.

“May mắn là có Phá Không, ta còn có chút nắm chắc!” Trương Tinh Phong liếc nhìn vòng tay màu bạc, cười cười, thân hình lập tức biến mất.

Hắc Nhật lão tổ trong nháy mắt xuất hiện tại nơi Trương Tinh Phong vừa rời khỏi. Hắn ngẩn người, nhưng lại chợt cười: “Tên hung thủ này xem ra công lực cũng không tệ, hơn nữa còn có không gian thần khí, nếu không thì khoảng cách không gian đại na di cũng không thể xa như vậy. May mắn là ta đã dùng tinh huyết dung hợp với hạt châu, có thể xác định rõ ràng vị trí của hắn. Hơn nữa sau khi ta đạt đến Ma Tôn trung kỳ, khoảng cách không gian đại na di cũng tăng thêm nhiều, có lẽ so với hắn không sai biệt lắm!”

Hắc Nhật lão tổ thân hình chợt động, trong nháy mắt biến mất giữa tinh không.

Lúc này Bàn Ngạn và A Du ở phía xa cũng chỉ đành nhìn nhau, không biết nói gì.

- Bỏ đi! Chúng ta trở về Hắc Ngục, nói lại chuyện này cho Tiêu đại ca, để đại ca quyết định. Có điều theo như ta thấy, tên gia hỏa truy sát vừa rồi công lực cực kỳ kinh khủng, không phải Ma Tôn thì cũng là Ma Đế!

Bàn Ngạn nhăn nhó hơn người, trong nháy mắt đã nhận định.

A Du cũng gật đầu. Chuyện này không phải hai tên tiểu gia hỏa chỉ có thực lực La Thiên Thượng Tiên như bọn họ có thể xen vào được.

“Mẹ nó! Tên Hắc Nhật lão tổ này đúng là âm hồn bất tán!” Trương Tinh Phong đã muốn phát điên.

Hắn làm sao cũng không nghĩ đến, Hắc Nhật lão tổ dường như hoàn toàn xác định được vị trí của hắn. Hơn nữa quan trọng nhất chính là cho dù hắn có Phá Không, khoảng cách đại na di gia tăng gấp mười lần, nhưng Hắc Nhật lão tổ đã đạt đến Ma Tôn trung kỳ, khoảng cách đại na di cũng không hề kém hơn hắn chút nào.

Đại na di!

Trương Tinh Phong liều mạng chạy trốn.

Hắc Nhật lão tổ lãnh khốc xuất hiện tại vị trí Trương Tinh Phong vừa rời đi, lạnh giọng nói: “Hừ hừ! Không cần vội! Cho dù người có thần khí không gian thuộc tính, chẳng lẽ công lực của người lại có thể thâm hậu như ta. Không gian đại na di này cực kỳ hao phí công lực, ta không tin là người có thể thoát khỏi sự truy sát của ta!”

Thân hình của Hắc Nhật lão tổ trong nháy mắt biến mất...

Hai người một chạy một đuổi.

Trương Tinh Phong không hề có mục tiêu, căn bản là không kịp xác định phương hướng, chỉ biết không ngừng chạy trốn. Hắc Nhật lão tổ cũng không để ý đến tất cả, chỉ biết đuổi theo Trương Tinh Phong.

oOo

Nửa ngày sau!

Hai người cũng không biết đã chạy xa bao nhiêu. Có điều Trương Tinh Phong rốt cuộc cũng phát hiện sự tình không ổn: “Mẹ nó! Vô cực lực sắp tiêu hao hết rồi. Tốc độ tiêu hao của đại na di thật sự quá nhanh, ngay cả ma tinh cũng không kịp bổ sung!” Trương Tinh Phong hai tay cầm ma tinh, không ngừng chạy trốn, nhưng tốc độ bổ sung lại không đuổi kịp tốc độ tiêu hao. Hiện tại vô cực lực trong cơ thể hắn đã gần như cạn kiệt.

Hắc Nhật lão tổ ở phía sau cũng muốn phát điên: “Tên gia hỏa này rốt cuộc là ai vậy? Chạy đến tận bây giờ, công lực của lão tổ ta cũng tiêu hao hơn một nửa rồi. A! Đúng rồi! Ta còn có thể sử dụng ma tinh!” Hắc Nhật lão tổ một lòng muốn giết chết hung thủ để báo thù cho nhi tử, không ngờ lại quên mất việc sử dụng ma tinh để bổ sung năng lượng tiêu hao.

Hai tay của Hắc Nhật lão tổ lập tức xuất hiện hai khối ma tinh, bắt đầu nhanh chóng hấp thu lực lượng bên trong. Ma Tôn vẫn là Ma Tôn, tốc độ hấp thu nhanh so với Trương Tinh Phong còn nhanh hơn gấp mười lần, bổ sung vừa vắn ngang ngửa so với tiêu hao.

“Ha ha ha ha... Để xem tên tiểu tặc Huyết Sát môn người có thể chạy đến bao giờ. Bây giờ tốc độ bổ sung năng lượng của lão tổ ta đã ngang bằng với tốc độ tiêu hao, xem người còn trốn như thế nào!” Hắc Nhật lão tổ lúc này tin tưởng gấp trăm lần.

Hắc Nhật lão tổ thân hình lóe lên, tiếp tục đuổi theo.

Không gian đại na di!

Trương Tinh Phong đang chạy trốn đột nhiên giật mình, trong đầu đột nhiên sáng lên, lập tức kinh hãi nói: “Đúng rồi! Ta còn có tinh thể chứa tinh hoa của Tiên Đế Ma Tôn, còn phải lo lắng cái gì! Ừm... Được rồi, không cần vội! Ta còn có nguyên thạch, tốc độ bổ sung so với ma tinh còn nhanh hơn vài lần. Không cần gấp!”

Trương Tinh Phong bị Hắc Nhật lão tổ đuổi đến phát điên, chỉ biết chạy trốn, ngay cả nguyên thạch và tinh hoa của Tiên Đế Ma Tôn cũng quên mất. Hắc vừa nhớ ra, tâm tình lập tức bình tĩnh lại, ma tinh trên hai tay liền chuyển thành nguyên thạch.

Tốc độ bổ sung của nguyên thạch quả nhiên nhanh hơn nhiều. Trương Tinh Phong bổ sung thậm chí còn nhanh hơn một chút so với tiêu hao.

“Hừ! Hắc Nhật lão tổ! Ta xem người có thể kiên trì đến lúc nào!” Trương Tinh Phong thân hình lóe lên, tiếp tục sử dụng không gian đại na di...

o0o

Một tháng sau!

Suốt cả một tháng!

Hai tên gia hỏa, một vì giữ mạng, liều mình chạy trốn, một vì báo thù giết con, điên cuồng truy sát.

Sau khi hao phí hết mười khối nguyên thạch trong mười ngày, Trương Tinh Phong cũng cảm thấy xót ruột, hẳn bắt đầu sử dụng tinh hoa tinh thể. Đây là tinh thể của Ma Tôn, năng lượng quả nhiên cực lớn, suốt hai mươi ngày sau năng lượng vẫn không có chút nào biến đổi.

Hắc nhật lão tổ lúc này đầy vẻ phong trần mệt mỏi. Trên đường truy sát hắc cũng có lúc vận khí không tốt, đụng phải một khối thiên thạch, đương nhiên kết quả là thiên thạch đó bị hủy diệt.

“Mẹ nó! Tên tiểu quỷ này rốt cuộc là ai, sao lại có thể chạy lâu như vậy? Là lão thử đầu thai hay sao! Lão tổ ta cũng đã tiêu hao hơn ba trăm khối ma tinh rồi.” Hắc Nhật lão tổ sử dụng không gian đại na di khoảng cách lớn như vậy, lực lượng hao phí phải gấp mười lần Trương Tinh Phong. Bởi vì Trương Tinh Phong có Phá Không trợ giúp khai mở không gian, cho nên năng lượng tiêu hao cũng ít hơn. May mắn là tốc độ hấp thu của Hắc Nhật lão tổ nhanh hơn, cho nên mới có thể bổ sung tiêu hao. Nhưng năng lượng của ma tinh lại là cố định, tiêu hao nhiều như vậy, một khối ma tinh cũng chỉ đủ mấy chục lần đại na di.

Có điều mấy trăm khối ma tinh đối với một Ma Tôn thì có tính là gì?

Năm xưa ma tinh của Ma giới Thất Hung đều là mấy chục vạn. Hắc Nhật lão tổ mặc dù không có nhiều, nhưng cũng có đến mấy chục vạn. Mấy trăm khối này đối với hắc chẳng nghĩa lý gì.

Trương Tinh Phong cũng vô cùng khổ sở. Bởi vì hắc căn bản không biết tinh đồ, cho nên chỉ có thể dựa vào Phá Không, sử dụng đại na di một cách cẩn thận. Trong lúc sử dụng đại na di, một khi phát hiện phía trước năng lượng cường đại, hắc lại lập tức thay đổi quỹ đạo, tránh khỏi năng lượng đó.

Bởi vì năng lượng cường đại như vậy rất có thể chính là hăng tinh. Nếu như đại na di tiến vào bên trong hăng tinh, Trương Tinh Phong hắc cũng xong đời.

Còn Hắc Nhật lão tổ thì lại rất thoải mái, cứ trực tiếp xác định phương hướng của Trương Tinh Phong để đuổi theo, không cần lo lắng đến cái gì hăng tinh.

Trương Tinh Phong thậm chí còn nghĩ đến việc trực tiếp bay vào hăng tinh, sau đó trốn vào bên trong Thiên Vũ, để cho Hắc Nhật lão tổ cũng tiến vào, bị thần hỏa thiêu chết.

Nhưng Trương Tinh Phong lại không có can đảm làm như vậy. Một khi tiến vào bên trong hăng tinh, hắc cũng không có biện pháp thoát ra, trừ khi có

thể tu luyện thành lục chuyển huyền thân.

Chạy!

Chạy!

Chạy!

Trương Tinh Phong chỉ biết không ngừng chạy trốn. Nhưng mà... vận khí của hắn thật sự có thể tốt như vậy mãi được sao? Hắn có thể vĩnh viễn tránh được các loại nguy hiểm hay sao?

Không gian đại na di!

Trương Tinh Phong đã hoàn toàn không còn suy nghĩ, chỉ biết không ngừng sử dụng không gian đại na di. Đột nhiên sắc mặt của hắn đại biến.

Trương Tinh Phong phát hiện phía trước không ngờ lại có một khối cầu năng lượng cực lớn. Năng lượng này gần như bao trùm khắp cả địa phương phía trước. Nhất thời hắn cũng không biết nên làm thế nào. Chẳng lẽ đây là một hằng tinh siêu lớn?

Tất cả địa phương phía trước không ngờ đều bị bao trùm!

Trương Tinh Phong lập tức dừng lại tại nơi mà năng lượng yếu nhất.

“Là nhiệt phong!” Trương Tinh Phong sau khi dừng lại mới phát hiện ra, nguyên lai đây chính là nhiệt phong, năng lượng còn vượt xa so với hằng tinh. Có điều Trương Tinh Phong lại đang ở bên bờ nhiệt phong, cho nên nhiệt độ mặc dù lớn, nhưng hắn vẫn có thể chịu đựng được.

Đột nhiên, sắc mặt của Trương Tinh Phong lại biến đổi, trở nên thảm hại.

Năng lượng trước mắt cường đại như vậy, hắn còn có thể tiến hành không gian đại na di sao? Một khi năng lượng khiến cho không gian biến hóa, hắn thậm chí có thể bị không gian xé nát.

- Ha ha ha ha... Tiểu tử ngươi không ngờ lại chạy đến Hỏa Chi Huyền Thần điện! Ha ha ha ha... Nơi này ngay đến cả Ma Tôn đi vào cũng không có hy vọng trở ra, là đệ nhất hiểm địa của Ma giới. Tiểu tử ngươi chạy nữa đi, ngươi cứ chạy nữa đi!

Thanh âm đặc ý ngông cuồng của Hắc Nhật lão tổ vang lên bên cạnh Trương Tinh Phong. Lúc này Hắc Nhật lão tổ cũng đã đến cạnh hắn.

“Làm sao đây? Làm sao đây?” Trương Tinh Phong lúc này đầu óc rối loạn. Bên cạnh năng lượng cường đại như vậy, tiến hành không gian đại na di quả

thật là tìm chết. Nhưng nếu không chạy thì phải làm thế nào?

Trương Tinh Phong cũng không chú ý đến, Hắc Nhật lão tổ có thâm cừu đại hận với hắn đang ở cách hắn trăm trượng lại không hề tiến tới một bước.

Đột nhiên, một cỗ năng lượng cường đại quét qua Trương Tinh Phong, hắn không có chút nào phản kháng đã bị cuốn vào bên trong.

“Ha ha ha ha... Ở bên ngoài Hỏa Chi Huyền Thần điện trăm trượng sẽ bị nó cuốn vào. Sự lợi hại của thiên diễm thi phong cho dù là Ma Tôn cũng không thể chống đỡ được. Đáng tiếc là không thể tự tay giết chết người!”

Hắc Nhật lão tổ thở dài một tiếng, liền rời đi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thiên Diễm Thi Phong.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Không có chút sức lực phản kháng nào!

Đây là cảm giác đầu tiên của Trương Tinh Phong. Lực hút xoáy tròn vô cùng cường đại khiến cho hắn bị thiên diễm thi phong kéo vào bên trong khối nhiệt lượng cực lớn. Nơi này giống như một tinh vực, khắp nơi hoàn toàn là lực lượng của hỏa diễm. Trương Tinh Phong đã từng cảm thụ năng lượng của hằng tinh, nhưng so sánh với năng lượng của hỏa chi tinh vực này, hắn chỉ có thể cảm thán một tiếng: “Cái này căn bản là không thể so sánh được, chênh lệch quá lớn!”

Nhiệt độ quá cao!

Đây là cảm giác thứ hai của Trương Tinh Phong. Càng bị thiên diễm thi phong không ngừng kéo vào bên trong hỏa chi tinh vực, nhiệt độ cũng càng lúc càng cao. Nếu như không phải hắn đã luyện thành thiên hỏa chi thân, có lẽ cũng không thể chịu đựng được.

“Thiên diễm thi phong này rốt cuộc muốn đưa ta đến nơi nào? Chẳng lẽ thật sự muốn lôi ta đến Ma giới đệ nhất hiểm địa Hỏa Chi Huyền Thần Điện? Cái tên gọi ‘ma giới đệ nhất hiểm địa’ này cũng thật là dọa người. Vừa rồi nghe tên Hắc Nhật lão tổ đáng ghét kia nói, ngay cả Ma Tôn ở nơi này cũng chỉ có vào mà không có ra. Chẳng lẽ Hỏa Chi Huyền Thần Điện này thật sự lợi hại như vậy? Nhưng mà tại sao hiện tại ta lại không có cảm giác gì?” Trương Tinh Phong lúc này trong đầu không ngừng suy nghĩ, không hề lo lắng về hoàn cảnh hiện giờ.

“Hừ! Ta cần gì phải lo lắng? Cùng lắm thì trực tiếp tiến vào bên trong Long Linh không gian bồi tiếp Ngũ Yên. Ta cứ ở bên trong Long Linh không gian chậm rãi tu luyện, chừng nào tu luyện đến cảnh giới Thần Nhân rồi hãy tính. Huống hồ hiện nay cơ sở của Thiên Tâm tông đã vững chắc. Bọn Tiểu Long đều có thần khí, ba huynh đệ Diễm Báo cũng có thực lực Đại La

Kim Tiên, thêm vào uy lực rất lớn của Diễm Dương tam thích, còn có cái tên A Giao kia, cộng thêm ‘hộ tông đại trận’ của Thiên Tâm tông, cho dù không có ta, Thiên Tâm tông cũng có thể trở thành đệ nhất tông phái tại Tu Chân giới!” Trương Tinh Phong khi vừa tiến vào Ma giới đệ nhất hiểm địa này, đã nghĩ đến tình huống phải ở lại lâu dài tại đây, cho nên hiện tại hăn cũng không lo lắng.

Cổ thạch sơ nhũ và linh huyết cũng đã mang về, còn sợ cái gì!

“Phong ca! Nếu như thật sự không có biện pháp, chúng ta cứ ở trong Long Linh không gian chậm rãi tu luyện!” Giọng nói của Phong Ngữ Yên có vẻ rất cao hứng, hiển nhiên là nàng hy vọng có thể cùng với Trương Tinh Phong sống trong thế giới chỉ có hai người.

Trương Tinh Phong nghe được cũng cười nói: “Ừm! Ta biết rồi, Ngữ Yên! Có điều nếu như không cố gắng hết sức một lần, sau này ta cũng sẽ hối hận. Trước tiên phải đấu với cái Hỏa Chi Huyền Thần Điện gì đó một chút, nếu như thật sự không có biện pháp, ta sẽ tiến vào bên trong Long Linh không gian. Đúng rồi! Long Linh, người nhất định phải cho ta tiến vào đấy!”

Thanh âm của Long Linh cũng vang lên: “Trương Tinh Phong, không ngờ người cũng có ngày này! Để ta nghĩ xem, đến lúc đó có nên để cho người tiến vào hay không... Ai! Rốt cuộc là cho hay không cho đây?” Long Linh làm ra vẻ nghĩ ngợi.

Trương Tinh Phong cũng nhin không được phì cười, đột nhiên hăn hào tình vạn trượng nói: “Mẹ nó! Hiện tại đường lui đều đã chuẩn bị tốt, còn phải lo lắng cái gì! Ai da! Áp lực của thiên diễm thi phong này càng lúc càng lớn, ta cũng cảm thấy khó chịu rồi!” Theo thiên diễm thi phong xoáy tròn tiến vào bên trong, áp lực cũng càng lúc càng lớn. Vừa rồi Trương Tinh Phong dựa vào Nhu Kim chiến giáp, căn bản không thèm để ý đến một chút áp lực này, nhưng hiện tại hăn lại cảm thấy khó chịu.

Trương Tinh Phong cẩn thận quan sát chung quanh, chỉ thấy cổ thiên diễm thi phong này dài đến ngàn trượng, điên cuồng xoáy tròn. Hăn vẫn còn nhớ kỹ, khi bắt đầu bị cuốn vào bên trong, độ dài của thiên diễm thi phong này lên đến gần vạn trượng. Thiên diễm thi phong này khi cuốn vào bên trong, không ngờ lại bắt đầu nén lại...

Nhiệt độ chung quanh cao đến mức đáng sợ, nhưng lại không hề có chút ảnh hưởng nào đối với Trương Tinh Phong. Nhiệt độ này mặc dù cao, nhưng vẫn không cao bằng thiên hỏa. Thân thể Trương Tinh Phong lúc này hoàn toàn được thiên hỏa bao phủ, nhiệt độ không hề ảnh hưởng chút nào. Thiên diễm thi phong phảng phất như một cỗ máy vận chuyển, mang theo Trương Tinh Phong điên cuồng lao về khu vực bên trong hỏa chi tinh vực, cũng là Hỏa Chi Huyền Thần Điện.

Thiên diễm thi phong càng đến gần Hỏa Chi Huyền Thần Điện, độ dài của nó cũng càng lúc càng nhỏ, áp lực Trương Tinh Phong phải chịu cũng tăng lên vài lần.

“Lão thiên! Áp lực này thật sự quá kinh khủng, bây giờ so với bên trong cấm vực chi nguyên cũng không sai biệt lắm!” Trương Tinh Phong chỉ có thể vận chuyển vô cực lực vào bên trong Nhu Kim chiến giáp.

“Trương tiểu tử! Đây là gió, gió chuyển động cực nhanh sẽ tạo thành áp lực. Không giống như áp lực tại cấm vực chi nguyên, áp lực ở đây có thể suy yếu!” Thiên Vũ không hổ là kẻ đã từng cùng Bàn Cổ xông vào vô số hiểm địa tại Tiên Ma hai giới, những chuyện này cũng biết.

Trương Tinh Phong vừa nghe, trong lòng chợt động. Hắn nhớ lại tại Phàm Nhân giới có một phương pháp gọi là tá lực đả lực, bốn lượng đẩy ngàn cân. Hiện tại hắn đã biết nên làm thế nào để đối phó với áp lực hình thành do cuồng phong xoáy tròn này, có điều hắn vẫn hỏi Thiên Vũ: “Thiên Vũ! Người không phải đã từng cùng Bàn Cổ sư tôn đi qua vô số hiểm địa sao? Cái Ma giới đệ nhất hiểm địa nổi danh khắp nơi này người nhất định là đã đến rồi!”

Trương Tinh Phong chờ một lúc lâu, nhưng lại không hề có thanh âm nào. Trương Tinh Phong vội vã thúc giục: “Thiên Vũ, nói đi! Rốt cuộc là Bàn Cổ sư tôn đã từng đến đây chưa? Nếu như đã đến rồi thì chỉ điểm cho ta một chút đi! Nếu như Bàn Cổ sư tôn có ở đây, người nhất định sẽ nói cho ta cho biết, dù sao ta cũng là đồ đệ của người mà!” Trương Tinh Phong bắt đầu thuyết phục Thiên Vũ.

Một lúc sau Thiên Vũ mới ngập ngừng nói: “Cái này... cái này... cái này, sư tôn của người đã từng đi qua!”

Trương Tinh Phong lập tức vui mừng: “VẬY không phải là tốt rồi sao! Sư tôn đã từng đến đây, hơn nữa còn an toàn rồi đi, vậy thì chắc chắn là biết làm cách nào rời khỏi nơi này. Thiên Vũ mau nói đi, rốt cuộc phải làm sao để rời khỏi nơi này?”

Thiên Vũ ngượng ngùng nói: “Sư tôn người đã từng đến nơi này, nhưng mà không có vào Hỏa Chi Huyền Thần Điện điện gì đó. Bàn Cổ chỉ đến trước cửa Hỏa Chi Huyền Thần Điện, sau đó thì rời khỏi hỏa chi tinh vực này.”

Trương Tinh Phong ngăn người: “Như vậy, sư tôn cũng không tiến vào... Ha ha... Được rồi! Như vậy cũng không sao, ta cũng không muốn đi vào đó. Sư tôn có thể từ cửa Hỏa Chi Huyền Thần Điện rời đi, vậy chắc người cũng biết thông đạo, mau nói cho ta biết đi!”

Thiên Vũ bất đắc dĩ nói: “Tổng cộng có hai thông đạo. Thông đạo thứ nhất là quay lại đường cũ, nhưng mà ta nghĩ người tốt nhất là nên bỏ cuộc đi. Cửa chính của Hỏa Chi Huyền Thần Điện hoàn toàn tụ tập thiên diễm thi phong. À, đúng rồi! Mật độ thiên diễm thi phong ở đó so với nơi này còn mạnh hơn gấp ngàn lần!”

Nghe được những lời này, Trương Tinh Phong không khỏi giật mình: “Một ngàn lần! Áp lực ở nơi này ta đã cảm thấy khó chịu rồi. Một ngàn lần! Ta nghĩ cho dù là bất tử kim thân cũng không chịu đựng nổi!”

Thiên Vũ lập tức nói: “Cái gì mà bất tử kim thân cũng không chịu đựng nổi! Ta nói cho người biết, ngay cả lực chuyển huyền thân tiểu thành cũng không thể chạy ra được, bởi vì đó căn bản không phải chỉ là áp lực bình thường. Nếu như chỉ đơn giản là áp lực gấp một ngàn lần, năm đó lực chuyển huyền thân tiểu thành của Bàn Cổ còn có thể miễn cưỡng chịu đựng được. Nhưng mà thiên diễm thi phong nén lại một ngàn lần còn có lực hút xoáy tròn, so với áp lực còn kinh khủng hơn. Năm đó Bàn Cổ muốn lao ra ngoài, nhưng lại bị vô số thiên diễm thi phong hút đến cửa Hỏa Chi Huyền Thần Điện, không thể rời đi!”

Trương Tinh Phong nghe được, lập tức cảm thấy choáng váng. Lực chuyển huyền thân tiểu thành cũng không thể chạy ra được, hẳn hiện tại chỉ là một tiểu nhân vật ngay cả bất tử kim thân cũng chưa đạt đến, còn muốn trốn hay sao? Quên đi!

Trương Tinh Phong lập tức nói: “Được rồi, được rồi, đừng đả kích ta nữa! Ta bỏ qua thông đạo thứ nhất. Mau nói đi, thông đạo thứ hai rốt cuộc là cái gì?”

Thiên Vũ chậm rãi nói: “Thông đạo thứ hai này có lẽ là nơi mà tất cả cao thủ đi đến Hỏa Chi Huyền Thần Điện đều chết!”

Trương Tinh Phong ngẩn người: “Như vậy nói cách khác đó chính là tử vong thông đạo. Chẳng lẽ những cao thủ cấp Ma Tôn cũng mất mạng trong đó?”

Thiên Vũ khẳng định: “Đúng vậy! Hừ, cái gì mà cao thủ cấp Ma Tôn! Ta nói cho người biết, cho dù là Thần Nhân đã độ qua thần kiếp cũng không thể sống được!”

Trương Tinh Phong choáng váng, trong lòng cảm thấy tuyệt vọng. Ngay cả Thần Nhân cũng không thể chống lại được, hẳn chỉ là một tiểu nhân vật Cửu Thiên Huyền Tiên còn có thể sống sót hay sao?

Đột nhiên Trương Tinh Phong trong lòng chợt động, liền nói: “Bàn Cổ sư tôn không phải đã thoát ra được sao? Vậy thì người làm thế nào để thoát ra? Ngàn vạn lần đừng nói là nhờ vào lục chuyển huyền thân!”

“Thiên Vũ, nói cho ta biết! Bàn Cổ sư tôn làm thế nào để thoát ra được? Chẳng lẽ là dựa vào lục chuyển huyền thân?” Trương Tinh Phong sợ nhất là Thiên Vũ trả lời “đúng”. Nếu quả thật như vậy, hẳn chỉ còn cách từ từ tu luyện mà thôi.

Câu trả lời của Thiên Vũ đã dập tắt hy vọng của Trương Tinh Phong: “Đúng! Thông đạo đó là một hỏa chi luyện ngục, từ tam muội chân hỏa thấp nhất đến thần hỏa mạnh nhất đều có. Trung ương của thông đạo là thần hỏa, bên ngoài cùng và bên trong cùng của bờ thông đạo đều là tam muội chân hỏa!”

Trương Tinh Phong cũng không nói gì. Thần hỏa, lại là thần hỏa! Cả lịch sử Tiên Ma hai giới cũng chỉ có lục chuyển huyền thân của Bàn Cổ là có thể chống đỡ được.

“Còn nữa! Người căn bản không cách nào tránh được thông đạo này, trừ phi là người ở tại cửa Hỏa Chi Huyền Thần Điện không đi vào, vĩnh viễn ở tại đó!” Thiên Vũ lại thêm vào một câu.

Trương Tinh Phong tức giận: “Mẹ nó! Thông đạo này là cái quỷ quái gì, còn không phải là tử vong thông đạo sao? Cũng chỉ có loại biến thái như sư tôn mới có thể ra ngoài. Ta làm không được, chẳng lẽ muốn trốn cũng không được sao? Hiện tại không ngờ ngay cả trốn cũng không cho. Thiên Vũ, nói rõ ràng cho ta biết, rốt cuộc là có chuyện gì, tại sao lại không thể tránh được?”

Thiên Vũ giải thích: “Xung quanh Hỏa Chi Huyền Thần Điện có vô số thiên diễm thi phong, căn bản là không cách nào rời đi, chỉ có thể đứng yên trước cửa. Nếu như không mở cửa thần điện, vậy thì người sẽ không gặp nguy hiểm gì. Nhưng có ai lại chịu đứng yên trước cửa đây? Hầu như tất cả cao thủ đều mở cánh cửa này. Nhưng khi vừa mở ra, lập tức sẽ có một chùm quang mang phóng tới, không thể nào né tránh được. Tin rằng nếu như quang mang kia muốn tiêu diệt hẳn thì rất dễ dàng, cho dù là có lực chuyển huyền thân cũng vô ích!”

Trương Tinh Phong nghe đến trợn mắt há mồm: “Lão thiên! Ngay cả lực chuyển huyền thân cũng không thể chống lại quang mang kia, nó rốt cuộc là cái gì? Hỏa Chi Huyền Thần Điện này rốt cuộc là do ai tạo ra, sao lại kinh khủng như vậy?”

Thiên Vũ tiếp tục nói: “Không cần lo lắng! Quang mang này sẽ không công kích, mà sẽ chiếu khắp toàn thân người. Kỳ thật quang mang này đối với người cũng có chỗ tốt. Lúc trước Bàn Cổ cũng là nhờ được quang mang này chiếu vào, cho nên mới có thể đột phá cảnh giới lực chuyển huyền thân tiểu thành, bắt đầu tiến tới đại thành. Có điều sau khi được quang mang chiếu qua, người sẽ bị truyền tống đến tử vong thông đạo.”

“Truyền tống?” Trương Tinh Phong ngẩn người.

Thiên Vũ khẳng định: “Đúng vậy! Truyền tống, trực tiếp truyền tống đến bên trong thông đạo. Vừa tiến vào thông đạo, người sẽ cảm nhận được tam muội chân hỏa. Người càng đi tới, đẳng cấp của hỏa diễm cũng càng lúc càng cao. Lục muội chân hỏa, thiên hỏa màu tím nhạt, thiên hỏa màu tím, thiên hỏa màu tím đậm, huyền tạt thiên hỏa màu lam nhạt, huyền tạt thiên hỏa màu lam... Sau khi đạt đến thần hỏa, đẳng cấp của hỏa diễm sẽ bắt đầu

giảm xuống từ từ, cho đến khi đạt đến tam muội chân hỏa. Nếu như người qua được tầng tam muội chân hỏa này, người sẽ sống sót rời khỏi nơi đây!”

Trương Tinh Phong cũng biết bản thân không hề có chút hy vọng nào, nhưng hắn lại chợt cười, giống như một tên vô lại: “Ha ha ha ha... Nếu đã là lửa, Trương Tinh Phong ta còn phải lo lắng cái gì? Địa phương tốt nhất để ta tu luyện thiên hỏa chi thân không phải chính là thông đạo kia sao? Ta bây giờ có thể tiến vào khu vực thiên hỏa màu tím đậm để tu luyện. Chờ sau khi tiến bộ, cứ từ từ đi tới, tiến vào khu vực huyền tạt thiên hỏa tiếp tục tu luyện... cứ thế mà tiếp tục. Bên ngoài có hỏa diễm trợ giúp, bên trong lại hấp thu tinh thể có chứa tinh hoa công lực của Tiên Đế Ma Tôn, tốc độ tu luyện tuyệt đối nhanh đến kinh người!”

“Thật là tuyệt diệu, quá tuyệt!” Trương Tinh Phong cảm thán. Kỳ thật trong lòng hắn còn muốn tiến vào Hỏa Chi Huyền Thần Điện, nhưng hắn cũng biết Bàn Cổ cũng không thể tiến vào được, xác suất của hắn không cần phải nói.

Đột nhiên sắc mặt của Trương Tinh Phong trở nên khổ sở: “Có điều trước tiên phải đối mặt với thiên diễm thi phong này đã!”

Càng đến gần Hỏa Chi Huyền Thần Điện, áp lực của thiên diễm thi phong lại càng lớn, cuối cùng sẽ biến thành khoảng một trượng. Lúc đó áp lực sẽ đạt đến mức độ cực kỳ khủng bố, chỉ có cao thủ đẳng cấp Tiên Đế Ma Tôn mới có thể giữ được mạng, đương nhiên là ngoại trừ có được đỉnh cấp phòng ngự thần khí.

Mà lúc này thiên diễm thi phong chung quanh Trương Tinh Phong đã biến thành khoảng ba trăm trượng, áp lực so với vừa rồi lớn gấp ba.

“Không cần vội! Trước tiên ta cứ chơi đùa với thiên diễm thi phong này thêm một chút. Chờ đến lúc không thể chống cự được, sẽ tiến vào bên trong Long Linh không gian!” Hiện tại nếu như gặp phải nguy hiểm, Trương tinh phong sẽ không tiến vào Thiên Vũ, mà là tiến vào Long Linh không gian. Đương nhiên nguyên nhân là vì bên trong Long Linh có thể tử Ngữ Yên của hắn.

“Nhu Kim, phát huy tuyệt kỹ thiên biến vạn hóa của người đi!” Trương Tinh Phong cười lớn, bắt đầu thay đổi hình dạng của Nhu kim chiến giáp,

cố gắng giảm lực ma sát với thiên diễm thi phong đến mức thấp nhất. Nhu Kim chiến giáp bắt đầu phát triển theo hàng thẳng, nhưng bên ngoài lại dựa theo lực lượng xoay tròn kỳ dị bắt đầu chậm rãi hình thành từng vòng hoa văn hình xoắn ốc...

Trương Tinh Phong rõ ràng cảm nhận được, thiên diễm thi phong thuận theo những khe hoa văn nhẹ nhàng thổi qua. Chỉ mới thay đổi một lần, áp lực trên người hắn không ngờ đã giảm đi hơn một nửa.

Bất quá cho dù có giảm đi hơn một nửa, Trương Tinh Phong cũng không thể kiên trì đến cuối cùng.

“Mẹ nó! Thật là quá mức! Không chịu nổi nữa, đi thôi!” Trương Tinh Phong gào lên, thân hình chợt biến mất. Tại vị trí của hắn vừa rồi xuất hiện một điểm sáng nhỏ phảng phất như hạt bụi. Nếu như cẩn thận quan sát, có thể nhận ra nó giống như một cái bồn thu nhỏ gấp ngàn lần.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 6: Hỏa Linh Chi Thân.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong lúc này đang cùng Phong Ngữ Yên ngồi bên bờ biển ngắm sóng triều...

Đương nhiên, biển và sóng này đều là do Long Linh biến hóa mà ra. Long Linh hoàn toàn có thể khống chế hình ảnh bên trong Long Linh không gian. Hẳn có thể khiến cho Long Linh không gian biến thành một địa ngục vô tận, cũng có thể biến thành nhân gian tiên cảnh, tất cả chẳng qua chỉ là một ý niệm mà thôi.

Có điều hiển nhiên là với công lực của Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên thì vẫn không thể phân biệt biển rộng trước mắt và biển thật có gì khác biệt. Huống hồ hai người bọn họ cũng chẳng muốn phân biệt làm gì.

“Trương Tinh Phong! Ta đã bị thiên diễm thi phong kéo đến cửa Hỏa Chi Huyền Thần điện, người có thể ra ngoài rồi!” Thanh âm của Long Linh vang lên khắp cả Long Linh không gian.

“Không cần vội! Ta và Ngữ Yên nghỉ ngơi thêm một đoạn thời gian đã. Dù sao thì ở tại Hỏa Chi Huyền Thần điện đó cũng chạy không thoát được!” Trương Tinh Phong dường như không hề quan tâm, lại quay sang tiếp tục nói chuyện với Phong Ngữ Yên.

Long Linh bị một câu này của Trương Tinh Phong làm cho ngẩn người. Xem ra hẳn cũng chẳng biết cái gì gọi là tình thú, chỉ đành im lặng...

Cũng không biết đã qua bao lâu, cuối cùng Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên đều cảm thấy dường như đã đến lúc phải đi ra ngoài. Lúc này Trương Tinh Phong mới quyết định rời khỏi Long Linh không gian.

- Ngữ Yên! Ta phải ra ngoài rồi. Nàng cứ chờ ở đây một thời gian. Nếu như cảm thấy nhàm chán thì có thể nói chuyện với bọn Long Linh, đương nhiên cũng có thể tu luyện!

Trương Tinh Phong mỉm cười nhìn Phong Ngữ Yên.

Phong Ngữ Yên nghe được liền gật đầu, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Phong ca! Nếu như bên ngoài thật sự nguy hiểm, vậy thì huynh hãy nhanh tiến vào Long Linh không gian, ngàn vạn lần đừng sính cường, biết không?

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu.

- Ngữ Yên, ta đi đây!

Trong Long Linh không gian chỉ lưu lại một tiếng vọng, người đã biến mất...

oOo

Cao hơn vạn trượng, dài càng vô biên...

Trương Tinh Phong ngơ ngẩn nhìn kiến trúc trước mắt, một lúc lâu mới mở miệng được: “Lão thiên! Cái này rốt cuộc là do ai tạo nên? Thật quá kinh khủng! Hai trụ thạch này ta đều nhìn không thấy đỉnh, làm sao có thể mang đến nơi đây được? Cao như vậy, lại còn rộng đến mười trượng, không có ước vạn cân thì cũng đến ngàn vạn cân. Rốt cuộc là tên biến thái nào làm ra đây?”

Trương Tinh Phong lúc này không ngừng suy nghĩ, nhưng cuối cùng cũng chỉ có một kết luận: “Có thể đem được trụ thạch này đến đây, tuyệt đối không phải là người, mà là một tên siêu cấp đại biến thái.”

“Có điều cũng không sai! Ai có thể khống chế thần hỏa trong một thông đạo! Ai có thể đem thiên diễm thi phong ra làm cửa nhà cho mình, mặc dù cái cửa này cũng hơi cao một chút!” Trương Tinh Phong nhìn đại môn cao hơn vạn trượng. Cái này mà gọi là “hơi cao một chút”, xem ra hẳn cũng bị đả kích đến ngớ ngẩn rồi.

Cửa vào Hỏa Chi Huyền Thần điện không phải lớn cũng chẳng phải nhỏ, không gian cỡ một cái hành lang. Có điều cái hành lang này so với hành lang của người bình thường thì lớn gấp vạn lần, tương đương với một cái sân lớn. Trương Tinh Phong lúc này đang tản bộ trên hành lang.

“Hỏa Chi Huyền Thần điện chỉ có khu vực hành lang này là an toàn một chút, những nơi khác đều nguy hiểm. Ta trước tiên phải quan sát cẩn thận, nói không chừng còn có thể tìm được thông đạo nào đó mà những người trước không phát hiện ra.” Thần thức của Trương Tinh Phong bắt đầu phát tán ra, cẩn thận tìm tòi.

Sau một hồi lâu, Trương Tinh Phong không thể không thừa nhận, hẳn chỉ có cách tiến vào đại môn của Hỏa Chi Huyền Thần điện mà thôi.

“Xem ra Trương Tinh Phong ta vẫn phải xông vào một lần. Có điều ta thật sự tò mò, ánh sáng sau khi mở cửa ra rốt cuộc là cái gì đây?” Trương Tinh Phong đứng phía trước đại môn, hai tay chuẩn bị đẩy cửa ra.

“A! Ta đã dùng trăm vạn cân lực lượng, vậy mà lại không thể mở nổi cánh cửa này. Tăng thêm lực một chút, ba trăm vạn cân xem sao. A! Vẫn còn chưa đủ. Không thể nào! Chẳng lẽ Trương Tinh Phong ta ngay cả cửa cũng không mở nổi, bị nhốt ở bên ngoài? Ta không tin! Ta dù sao vẫn còn vô cực lực. Nhưng mà xem ra muốn mở được cánh cửa này cũng chẳng phải là chuyện dễ dàng gì!” Trương Tinh Phong trong lòng chấn kinh. Ngay cả mở cửa cũng khó khăn như vậy, xem ra cái Hỏa Chi Huyền Thần điện này thật sự là quá khủng bố.

Vô cực lực vận chuyển vào hai tay, lực lượng nhất thời bắt đầu gia tăng. Bốn trăm vạn cân, năm trăm vạn cân... một ngàn vạn cân! Trương Tinh Phong đã cảm thấy vô cực lực của mình gần như đã khô kiệt, nhưng cánh cửa thì chỉ rung nhẹ một cái.

- Mở ra cho ta!

Trương Tinh Phong hét lớn một tiếng, vô cực lực lập tức toàn bộ đều vận chuyển lên hai tay, lực lượng nhất thời tăng đến một ngàn một trăm vạn cân.

“Ầm ầm...”

Đại môn cao hơn vạn trượng, dài càng vô biên cuối cùng cũng chậm rãi mở ra.

Nói đến cũng kỳ quái, lực lượng của Trương Tinh Phong chẳng qua cũng chỉ mở ra được một khe hở, nhưng sau đó cánh cửa lại bắt đầu tự động mở ra, cho đến khi hoàn toàn mở rộng...

Đột nhiên, một cột sáng trăm trượng từ một phiến không gian mơ hồ trước mặt chiếu đến, trong nháy mắt hoàn toàn bao trùm lấy Trương Tinh Phong.

“Quả nhiên đúng như Thiên Vũ đã nói, ta hiện tại muốn cử động cũng không được. Có điều ánh sáng này chiếu lên người thật sự là thoải mái!”

Trương Tinh Phong rất thoải mái, bắt đầu hưởng thụ cảm giác mỹ diệu khi quang mang chiếu lên người.

Trương Tinh Phong cũng không phát hiện ra, năng lượng của quang trụ đã hoàn toàn tiến vào mỗi một bộ phận bên trong cơ thể hắn, bắt đầu từ từ loại bỏ các tạp chất, thậm chí không ít năng lượng đã bắt đầu dung hợp vào thân thể. Lúc này quang trụ đã bắt đầu rung lên, có điều hắn đang đắm chìm trong hưởng thụ nên không hề phát hiện ra. Quang trụ đột nhiên bùng sáng, lập tức bắn vào cơ thể hắn với một tốc độ cực nhanh, không ngừng loại bỏ tạp chất, dung hợp với từng tế bào...

Từng bước, năng lượng của quang trụ chậm rãi thẩm thấu, cuối cùng tiến vào tử kim nguyên tôn, tiến vào... hạt châu bên trong tử kim nguyên tôn.

Khi năng lượng của quang trụ chạm vào hạt châu, lập tức phát ra một tiếng vang chấn động trời đất.

oOo

Lúc này, tại một tinh cầu phàm nhân ở Tu Chân giới, một lão đầu say mèm đang uống rượu trong tửu điểm ánh mắt đột nhiên sáng lên, lầm bầm nói: “Đến cái không gian này đã hơn ức năm, rốt cuộc cũng phát hiện được người có hỏa chi bốn nguyên rồi. Lần trước cái tên Hắc lão đầu kia nói tìm được một đệ tử, còn ra vẻ đắc ý trước mặt ta, thật là làm cho ta tức chết. Không phải chỉ là tiên thiên không linh chi thân gì đó thôi sao? Hừ! Hỏa lão đầu ta không phải cũng tìm được rồi sao? Hơn nữa của ta không những là tiên thiên hỏa linh chi thân, mà còn có hỏa chi bốn nguyên, hắc hắc, so với đệ tử của hắn còn tốt hơn nhiều. Bất quá, đệ tử tốt cũng cần phải ma luyện một chút, trước tiên cứ để hắn tự tu luyện thêm đi. Hỏa nhận, ngươi hãy phụ trách bảo vệ chủ nhân tương lai của ngươi. Được rồi! Ngươi hãy đến mở cửa ma luyện cung điện ra, để cho tiểu tử kia tiến vào!”

Nói đoạn, lão đầu say lại bắt đầu uống rượu, chỉ có một đạo quang mang từ trên người hắn chọt lóe lên, sau đó đã không còn thấy nữa.

oOo

“Oanh!”

Theo một tiếng vang lớn, toàn bộ cảnh vật bên trong Hỏa Chi Huyền Thần điện đột nhiên biến hóa. Một cung điện khổng lồ xuất hiện trước mắt

Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong vẫn còn chưa tỉnh táo lại, quang trụ vừa rồi khiến cho hắn rất thoải mái đã biến mất. Quan trọng nhất chính là... hắn lại không hề bị truyền tống đến cái gì tử vong thông đạo kia.

“Thiên Vũ! Rốt cuộc là có chuyện gì, tại sao ta lại không bị truyền tống đến tử vong thông đạo? Tử vong thông đạo kia vốn có thể giúp ta tu luyện, nhưng bây giờ...” Trương Tinh Phong cũng biết, thông đạo kia đối với người khác thì nguy hiểm, nhưng đối với người có tiên thiên hỏa linh chi thân như hắn thì lại là chuyện tốt, tốc độ tu luyện có thể gia tăng gấp nhiều lần. Thế nhưng bây giờ thì lại không có cơ hội nữa.

Thiên Vũ nói: “Ta làm sao biết được, ai mà biết tên gia hỏa người có chuyện gì! Ta chỉ có thể nói cho người biết, Trương tiểu tử, người có lẽ đã tiến vào Hỏa Chi Huyền Thần điện. Bàn Cổ năm đó phát hiện bên trong tử vong thông đạo có không ít tinh thể chứa tinh hoa công lực cùng với thần khí do Ma Tôn lưu lại, còn chỗ này một di vật của Ma Tôn cũng không có. Ta nghĩ... Trương tiểu tử, có lẽ người là người đầu tiên tiến vào Hỏa Chi Huyền Thần điện này!”

Thiên Vũ vừa nói ra, Trương Tinh Phong không khỏi mỉm cười: “Xem ra vận khí của Trương Tinh Phong ta thật sự không tệ, có lẽ cũng không kém cái tên Lý Cường kia bao nhiêu!”

Trương Tinh Phong đưa mắt nhìn khắp cung điện, lập tức chú ý đến một tấm bia đá bên cạnh cung điện, phía trên có vài hàng chữ lớn xiên xiên xẹo xẹo.

“Cung điện này chuyên môn dùng để tu luyện. Cung điện đầu tiên là thiên hỏa cung điện, thứ hai là huyền tạt thiên hỏa cung điện, thứ ba là thần hỏa cung điện. Mỗi lần vượt qua một cung điện đều có thưởng. Vượt qua cung điện đầu tiên sẽ nhận được một kiện Thiên Hỏa kinh giáp, là một kiện đỉnh cấp phòng ngự thần khí, hơn nữa khi đem thiên hỏa dung nhập vào bên trong, uy lực sẽ tăng gấp bội, so với đỉnh cấp phòng ngự thần khí bình thường còn mạnh hơn một chút. Vượt qua cung điện cung điện thứ hai thì... À! Phần thưởng này thì rất quý giá, có điều... Lão già ta cũng không nói nữa, đến lúc đó người sẽ có thể gặp được ta, nhưng mà cũng phải chờ cho ta

tinh rượu cái đã. Nhớ phải cẩn thận một chút, đừng để Hỏa Vân thú ăn thịt đấy... Lão già ta đi uống rượu đây...”

Trương Tinh Phong nhìn mấy hàng chữ xiên xiên xeo xeo này, không khỏi cảm thấy buồn cười. Không biết vị chủ nhân này rốt cuộc là ai, nhưng hiện tại xem ra cũng không có ác ý với hắn. Trương Tinh Phong ngược lại từ những hàng chữ này cảm giác được, lão đầu này có vẻ như cũng là một lão gia hỏa không tệ lắm.

“Ha ha... Thiên Vũ! Hình như người nói không sai, lần này có vẻ như ta đã thật sự gặp được chuyện rất thú vị. Không ngờ lại có ba cung điện phân biệt có hỏa diễm bất đồng, cái này không phải là thuần túy để cho ta tu luyện sao? Thật là quá tốt!” Trương Tinh Phong vừa nhìn đến tam đại cung điện, không khỏi vui mừng. Vừa rồi hắn còn cảm thấy đáng tiếc vì mất đi cơ hội tiến vào tử vong thông đạo tu luyện, nhưng hiện tại lại không hề khó chịu chút nào.

“Thiên hỏa cung điện! Ha ha! Còn có đỉnh cấp thần khí! Ta phải xông vào trước đây!” Trương Tinh Phong tinh thần hăng hái, tin tưởng gấp trăm lần, bước nhanh vào thiên hỏa cung điện.

Thiên hỏa cung điện quả thật xứng với tên gọi.

Trương Tinh Phong cuối cùng cũng biết được chủ nhân của cung điện này làm cách nào để đem thiên hỏa đến đây. Chỉ thấy trên nền cung điện này có vô số hỏa chi minh tinh. Cũng giống như cấm vực chi nguyên dùng hàn chi cực tinh hình thành vô tận tuyệt sát hàn khí, vô số hỏa chi minh tinh ở đây cũng hình thành thiên hỏa ngập trời.

Điều khiến cho Trương Tinh Phong kinh ngạc nhất, chính là dưới thiên hỏa như vậy, kiến trúc của cung điện lại không hề có chút tổn hại nào.

“Cung điện này rốt cuộc là làm bằng chất liệu gì vậy, sao lại lợi hại như thế?” Trương Tinh Phong trong lòng nghi hoặc. Nếu như hắn biết được gian cung điện có thần hỏa cũng giống hệt như cung điện trước mắt, có lẽ hắn sẽ choáng váng. Trong mắt Trương Tinh Phong, thần hỏa gần như là vô địch, đương nhiên là ngoại trừ lực chuyển huyền thân của Bàn Cổ. Nhưng mà thần hỏa bên trong thần hỏa cung điện ngay cả một cây gỗ trong cung điện cũng không thiêu nổi. Nguyên liệu mà ngay cả thần hỏa cũng không thiêu

nổi! Nguyên liệu dùng để luyện chế thần khí bên người Trương Tinh Phong hầu hết đều có thể dùng huyền tạt thiên hỏa cộng thêm khí đỉnh để hòa tan, chỉ có một số ít là cần đến thần hỏa, nhưng cũng không có bất cứ nguyên liệu gì có thể tồn tại dưới uy lực của thần hỏa.

Sự chú ý của Trương Tinh Phong rất nhanh đã bị chuyển hướng.

Nhìn thiên hỏa phân bố trước mắt, Trương Tinh Phong cảm thấy rất hài lòng. Thiên hỏa không ngờ lại tự hình thành các khu vực riêng từ màu tím nhạt đến màu tím đậm, cái này đối với việc tu luyện của hắn hiển nhiên là rất có lợi. Có điều hắn làm sao biết được, đây hoàn toàn là do lão đầu kia khổ cực xếp đặt vì truyền nhân tương lai của hắn.

Nhu Kim thu vào bên trong cơ thể, Trương Tinh Phong tiến vào thiên hỏa. Tu luyện thân thể đương nhiên là không cần phòng ngự, nếu không thì làm sao có hiệu quả.

Phảng phất như chim én bay về tổ, lãng tử trở về cố hương, Trương Tinh Phong vừa tiến vào bên trong thiên hỏa, liền cảm thấy trong lòng thư thái... Hắn cũng muốn tu luyện thiên hỏa chi thân, nhưng bình thường làm gì có hoàn cảnh nào để tu luyện cho tốt. Không có bổ sung, chỉ có thể dựa vào bản thân tu luyện, tốc độ như vậy thật sự là quá chậm.

Vừa rồi khi quang trụ tiến vào bên trong thân thể Trương Tinh Phong, đã thanh tẩy tạp chất trong cơ thể hắn một lần. Lúc này thân thể hắn càng thích hợp để tu luyện, càng có thể dung nạp thiên hỏa.

Trương Tinh Phong hai mắt nhắm lại, mặc sức hưởng thụ cảm giác mỹ diệu của hỏa diễm... Tu luyện đã trở thành một loại quán tính. Tâm thần của hắn hoàn toàn chìm vào bên trong hỏa diễm...

Trong cơ thể Trương Tinh Phong, mỗi một sợi cơ nhục, mỗi một tế bào đều sinh ra thiên hỏa. Thiên hỏa này bắt đầu dung hợp với thiên hỏa bên ngoài. Thiên hỏa bên ngoài tiến vào bên trong cơ nhục và tế bào, sau đó lại quay ra, thiên hỏa cao cấp hơn lại tiến vào, tiếp tục rèn luyện...

Theo bước chân Trương Tinh Phong tiến về phía trước, vô ý thức lại tiến vào bên trong thiên hỏa màu tím đậm...

Thiên hỏa màu tím đậm vô tận hoàn toàn bao trùm lấy Trương Tinh Phong. Từng tia thiên hỏa màu tím đậm bắt đầu dung nhập vào bên trong cơ thể

của hắn, dung nhập vào từng cơ nhục và tế bào...

Đột nhiên, Trương Tinh Phong chợt cảm thấy toàn thân mát mẻ. Hắn lập tức mở mắt ra, lúc này mới phát hiện bản thân không ngờ đã rời khỏi khu vực thiên hỏa, hơn nữa hiện tại trên người hắn còn phát ra thiên hỏa màu tím đậm làm cho người ta sợ hãi. Thiên hỏa chi thân của hắn đã hoàn toàn đại thành.

Bỗng nhiên, ánh mắt của Trương Tinh Phong hướng về phía trước...

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 7: Thiên Hỏa Kinh Giáp.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Lúc trước khi Trương Tinh Phong quyết chiến với Điền Nan, khi đó công lực của hắn chỉ mới đạt đến Đại La Kim Tiên, còn Điền Nan lại là Cửu Thiên Huyền Tiên. Hắn dựa vào đỉnh cấp công kích thần khí Xạ Nhật thần cung, cuối cùng đánh ngang ngửa với Điền Nan. Nếu như lúc đó hắn có được đỉnh cấp phòng ngự thần khí, căn bản là ở vào thế bất bại, muốn chơi đùa thế nào cũng được. Nên biết đỉnh cấp phòng ngự thần khí là tương đương với bất tử kim thân, trừ phi là có được đỉnh cấp công kích thần khí, nếu không đối thủ sẽ chẳng làm gì được.

Lần tiếp theo, tại Ma vực Thú cốc, Trương Tinh Phong bị Ly Dực là Luyện Thể tiền kỳ, tương đương với Tiên Quân tiền kỳ đánh cho không có sức hoàn thủ. Cuối cùng hắn liều mạng, sử dụng tuyệt chiêu “Bát Bộ Thiên Long” do tiểu Long truyền lại, tương đương với tám Trương Tinh Phong liên thủ, dùng Thất Tinh Bắc Đẩu trận dung hợp, lại dùng Nhu Kim xuất ra một chiêu chí mạng cuối cùng, tạo thành “Hỏa Cực Bắc Đẩu”, khó khăn lắm mới tiêu diệt được Ly Dực chỉ đạt đến Tiên Quân tiền kỳ.

Nếu như lúc đó có được đỉnh cấp phòng ngự thần khí, một tên Ly Dực căn bản là không thể phá nổi phòng ngự của Trương Tinh Phong. Hắn không phải là muốn chém muốn giết thế nào cũng được hay sao?

Đỉnh cấp phòng ngự thần khí vĩnh viễn là nỗi đau trong lòng Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cũng có Trọng Huyền tạm là đỉnh cấp phòng ngự thần khí. Nhưng hắn cũng biết, Lang Phong tu luyện Kiếm Tiên, về mặt phòng ngự thực sự quá yếu nhược. Vì huynh đệ, hắn chỉ có thể giao Trọng Huyền tạm cho Lang Phong.

Sau đó, khi Trương Tinh Phong đạt đến cảnh giới Cửu Thiên Huyền Tiên, dựa vào Xạ Nhật thần cung, liều mạng chịu đựng phản phệ, sử ra thức thứ

bảy “Tử U Minh”, cuối cùng mới tiêu diệt được Hắc Yểm, đoạt được Hắc Nhật thần giáp. Nhưng vì sự uy hiếp của chủ nhân Hắc Nhật thần giáp là Hắc Nhật lão tổ, hắn đành phải giao Hắc Nhật thần giáp cho Tiểu Long. Dù sao thì chỉ có long giáp trên người tiểu Long dung hợp với Hắc Nhật thần giáp mới có thể làm cho Hắc Nhật thần giáp thoát thai hoá cốt, thay đổi khí tức, không còn chịu sự khống chế của Hắc Nhật lão tổ.

Đã từng có hai kiện đỉnh cấp phòng ngự thần khí, nhưng Trương Tinh Phong lại không thể sử dụng. Còn bây giờ... hắn cuối cùng cũng có đỉnh cấp phòng ngự thần khí của chính mình.

Đó là Thiên Hỏa kinh giáp!

Trương Tinh Phong nhìn chiến giáp bị hỏa diễm bao phủ trước mặt, sự kích động trong lòng không thể kìm nén được, chợt nở nụ cười: “Trương Tinh Phong ta cuối cùng cũng có đỉnh cấp phòng ngự thần khí. Ha ha ha ha! Ngoại trừ cao thủ đẳng cấp Tiên Đế Ma Tôn, cho dù là Tiên Quân ta cũng không sợ. Có được đỉnh cấp phòng ngự thần khí là tương đương với bất tử kim thân, cũng chỉ có nhân vật đẳng cấp Tiên Đế Ma Tôn, hoặc là Tiên Quân sở hữu đỉnh cấp công kích thần khí mới có thể đối phó với ta. Bất quá, sở hữu đỉnh cấp thần khí hầu hết đều là Tiên Đế Ma Tôn. Ha ha ha ha... Có được đỉnh cấp phòng ngự thần khí này, Trương Tinh Phong ta sau này không phải có thể hoành hành thiên hạ hay sao? Chỉ cần cẩn thận một chút, đừng đắc tội với Tiên Đế Ma Tôn, còn phải lo lắng cái gì... À! Có điều hình như ta đã đắc tội với một Ma Tôn rồi!”

Trương Tinh Phong lúc này lại nhớ đến Hắc Nhật lão tổ.

“Đau đầu, thật là đau đầu! Tên Hắc Nhật lão tổ kia hiện tại đã là Ma Tôn trung kỳ, cho dù chỉ cầm một kiện trung cấp thần khí phòng chừng cũng có thể giết ta. Phải làm sao đây?” Trương Tinh Phong nhíu mày. “Ma Tôn trung kỳ”, hắn hiểu rất rõ điều này đại biểu cho cái gì.

Tiên Ma hai giới ngoại trừ mười mấy đại nhân vật tuyệt đỉnh sắp phải độ thần kiếp, còn lại chính là Hắc Nhật lão tổ. Nếu như lúc trước Hắc Nhật lão tổ chỉ là Ma Tôn tiền kỳ, các siêu đại thế lực sẽ không thèm để vào mắt. Nhưng hiện tại hắn đã đạt đến Ma Tôn trung kỳ, sẽ trở thành miếng bánh mà các thế lực đều muốn tranh giành.

“Quên đi! Có lẽ Hắc Nhật lão tổ cho rằng ta đã chết tại Hỏa Chi Huyền Thần điện, chắc là cũng không truy sát nữa!” Trương Tinh Phong trong lòng tự an ủi mình. Tình huống thực tế mặc dù không thể nào chuẩn xác, nhưng cũng không khác biệt bao nhiêu.

Trương Tinh Phong hai tay cầm lấy Thiên Hỏa kinh giáp, một giọt tinh huyết lập tức nhỏ xuống phía trên.

Nhưng khiến cho Trương Tinh Phong dở khóc dở cười, chính là Thiên Hỏa kinh giáp này không ngờ lại giống như Phá Không lúc trước kháng cự lại tinh huyết của hắn. Xem ra đỉnh cấp thần khí đều không phải dễ dàng thu phục được. Bất quá hắn đã có phương pháp đối phó.

“Thiên Vũ, Long Linh! Hiện tại đã đến lượt các người xuất mã rồi, xem thử Thiên Hỏa kinh giáp đáng yêu này có chuyện gì. Trên bia đá không phải đã nói là phần thưởng dành cho ta sao? Tại sao lại không chịu nhận chủ?” Để Thiên Vũ và Long Linh xuất mã, hiệu quả tuyệt đối là tốt đẹp. Cùng là thần khí, việc giao lưu cũng dễ dàng hơn.

Một lúc lâu sau, Thiên Vũ mới trả lời: “Trương tiểu tử! Thiên Hỏa kinh giáp này kỳ thật nhận chủ cũng rất đơn giản. Điều kiện của hắn chính là chủ nhân phải phát ra hỏa điểm đạt đến yêu cầu, hắn mới chịu hấp thu tinh huyết. Trương...” Thiên Vũ dường như còn muốn nói gì đó, nhưng không lại nói ra.

Trương Tinh Phong lập tức đem toàn bộ tâm thần hoàn toàn tập trung vào Thiên Hỏa kinh giáp.

“Hỏa điểm? Hiện tại trong cơ thể ta đều là thiên hỏa màu tím đậm, không biết là đẳng cấp có đủ hay không đây? Bất quá trên bia đá có nói, chỉ cần vượt qua thiên hỏa cung điện sẽ lấy được Thiên Hỏa kinh giáp. Có thể vượt qua thiên hỏa cung điện, ít nhất cũng phải khống chế được thiên hỏa màu tím đậm. Chẳng lẽ thiên hỏa màu tím đậm là yêu cầu của Thiên Hỏa kinh giáp?” Trương Tinh Phong trong lòng có phán đoán, liền quyết định thử nghiệm.

Trương Tinh Phong giơ tay phải lên, một đạo thiên hỏa màu tím nhạt lập tức bao phủ lấy Thiên Hỏa kinh giáp. Thiên Hỏa kinh giáp không hề có chút phản ứng nào, vẫn ngăn cách tinh huyết ở bên ngoài.

Trương Tinh Phong cười nhẹ. Thiên hỏa màu tím nhạt lập tức tăng thêm một cấp, biến thành thiên hỏa màu tím. Thế nhưng kết quả vẫn như cũ.

“Ai... Xem ra Thiên Hỏa kinh giáp này quả nhiên giống như ta nghĩ, thật sự phải cần đến thiên hỏa màu tím đậm mới được!” Trương Tinh Phong mỉm cười. Hỏa diễm lập tức biến thành màu tím đậm. Thiên Hỏa kinh giáp nhất thời sáng lên, hoàn toàn hấp thu thiên hỏa màu tím đậm, đồng thời cũng hấp thu luôn cả giọt tinh huyết của Trương Tinh Phong.

Một sự liên hệ khó hiểu với thần khí sinh ra, Trương Tinh Phong lúc này rõ ràng cảm nhận được sự tồn tại thần chi tâm của Thiên Hỏa kinh giáp.

“Trương tiểu tử! Ta nhắc nhở người một chút. Tu luyện thân thể tốt nhất là càng ít sử dụng phòng ngự thần khí càng tốt. Chỉ có thường xuyên ma luyện mới có thể khiến cho thân thể nhanh chóng đề cao. Bàn Cổ năm đó ngay cả một kiện phòng ngự thần khí cũng không có, cuối cùng mới có thể luyện thành lục chuyển huyền thân nhanh như vậy.” Thiên Vũ vẫn không yên tâm, liền lên tiếng nhắc nhở.

Trương Tinh Phong mỉm cười, sờ sờ Thiên Hỏa kinh giáp. Thiên Hỏa kinh giáp chợt sáng lên, trực tiếp tiến vào bên trong thân thể của hắn, không còn thấy nữa: “Thiên Vũ, Chuyện này người không cần phải lo! Lúc bình thường ta sẽ không mặc Thiên Hỏa kinh giáp, chỉ khi nào gặp phải đối thủ không thể chống lại được, ta mới sử dụng đến nó.”

Thiên Vũ trầm thờ dài một tiếng, cũng không nói gì thêm. Bởi vì hắn biết một điểm, chỉ có chiến đấu với địch nhân cường đại mới có thể khiến cho nhục thể càng dễ dàng đột phá.

Tuy nhiên cả Trương Tinh Phong và Thiên Vũ đều không biết một điều, lấy được Thiên Hỏa kinh giáp đã khiến cho Trương Tinh Phong bước lên một con đường khác...

Bằng qua hành lang, Trương Tinh Phong bước vào tòa cung điện thứ hai, cũng chính là huyền tột thiên hỏa cung điện.

“Lão thiên!” Trương Tinh Phong chấn kinh nhìn những tinh thạch trải đầy trên mặt đất, lập tức vui mừng khôn xiết: “Hỏa chi cực tinh, nguyên liệu duy nhất còn thiếu để luyện chế Xích Uẩn đan! Hỏa chi cực tinh, không ngờ nơi này...”

Chỉ thấy đại điện rộng hơn trăm trượng hoàn toàn bị huyền tạt thiên hỏa bao trùm. Mà huyền tạt thiên hỏa này sở dĩ có thể sinh ra, chính là bởi vì trên nền đại điện có một tầng hỏa chi cực tinh dày khoảng nửa mét.

Hỏa chi cực tinh lớn đến như vậy, Trương Tinh Phong thật khó nghĩ ra có thể tìm được từ địa phương nào. Nếu như là từng khối nhỏ hỏa chi cực tinh thì còn có thể thu thập được, nhưng một khối hỏa chi cực tinh lớn đến như vậy, tương đương với mấy trăm vạn khối hỏa chi cực tinh bình thường, làm thế nào để lấy được?

Có điều Trương Tinh Phong lại bắt đầu phiền não.

“Mẹ nó! Một khối hỏa chi cực tinh lớn như thế này ta làm sao lấy được, hơn nữa cũng không thể chịu được huyền tạt thiên hỏa. Rốt cuộc là tên gia hỏa nào đã đem khối hỏa chi cực tinh lớn như vậy đến, thật là biến thái!”

Trương Tinh Phong oán hận nói. Hắn muốn lấy được hỏa chi cực tinh này biết bao. Có hỏa chi cực tinh, hắn sẽ có thể luyện chế được Xích Uẩn đan. Nhưng mà hiện tại hắn chỉ là thiên hỏa chi thân đại thành, còn chưa đủ thực lực để chống lại huyền tạt thiên hỏa, phá vỡ khối hỏa chi cực tinh khổng lồ này.

oOo

Lúc này, lão đầu say mèm tại tửu lâu lúc trước đang ôm bình rượu, bước thấp bước cao đi bộ giữa tinh không. Bộ dạng mặc dù xiêu xiêu vẹo vẹo, nhưng một bước của lão so với tốc độ của tinh diệu còn nhanh hơn, có điều lão dường như không hề cảm thấy. Đột nhiên khóe miệng của lão nở nụ cười.

“Ồ! Biến thái! Cái tên này hay đó, đúng là thích hợp với lão đầu ta! Nhưng mà khối hỏa chi cực tinh đó cũng không phải là do lão đầu ta mang đến. Ta làm gì có nhiều tinh lực như vậy. Mặc dù bên trong khu vực quản lý của tên Hỏa Đức kia quả thật có nhiều tinh thạch lớn như vậy, nhưng lão đầu ta lại làm biếng đi. Ta chẳng qua chỉ là phát ra huyền tạt thiên hỏa, sau đó để cho huyền tạt thiên hỏa thực chất hóa, không phải là được rồi sao? Ai! Lão đầu ta lại phải phát ra huyền tạt thiên hỏa thấp kém như vậy, so với phát ra thần hỏa còn khó hơn!” Lão đầu say trong miệng lẩm bẩm, dưới chân vẫn như cũ thông thả bước đi.

Trong khi nói, lão đầu say đã đi đến Tử vực, hơn nữa còn là Cổ Thần cấm vực bên trong Tử vực.

Lão đầu say mở cặp mắt lơ mơ, nhìn nhìn Cổ thần cấm vực, đắc ý cười nói: “À! Lần này lão đầu ta lại đến đây. Hắc hắc! Để cho lũ tiểu gia hỏa các ngươi không lấy được thần khí. Hắc hắc!”

Đột nhiên lão trợn tròn mắt, ném vò rượu trong tay đi, kêu lớn: “Ai da! Uống rượu làm lỡ việc rồi. Tại sao thần hàng lại kết thúc rồi chứ? Lão đầu ta uống rượu tại sao lại quên cả thời gian như vậy! Ai nha nha, cái này thật là... Rượu của ta!”

Lão đầu lúc này mới nhớ đến vò rượu đã vứt đi lúc nãy. Dựa vào công lực của lão, chỉ tùy tiện vung tay một cái là vò rượu đã không còn thấy đâu. May mắn là vò rượu này cũng được lão tùy tiện luyện chế một chút, mặc dù không phải thánh khí, nhưng cũng xem như là thần khí, không dễ dàng bị vỡ.

Lão đầu không nhìn thấy vò rượu, nhưng bỗng nhiên lại mỉm cười. Thần thức cường đại không gì sánh được lập tức phát ra. Có lẽ đã không thể gọi là thần thức nữa. Chỉ thấy một cỗ lực lượng trong nháy mắt đã bao trùm cả Tiên Ma hai giới. Vô luận là Tử Vi đại đế của Tiên giới đang cùng với đạo lữ của mình hưởng thụ lạc thú của đời người, hay là đệ nhất cao thủ Ma giới Thiên Minh Ma Tôn đang chửi mắng thủ hạ... tất cả đều không thoát khỏi sự quan sát của lão. Hơn nữa những cao thủ này ngay cả một chút cảm giác cũng không có, thậm chí không có đến cả một chút linh cảm. Lão đầu trong nháy mắt đã xác định vị trí của vò rượu, bị lão tùy tiện ném một cái lúc này đã bay đến tận Ma giới, khí lực cũng thật là quá lớn. Đột nhiên lão phát hiện phía trước vò rượu có một khối thiên thạch khổng lồ.

“Ai nha nha, rượu của ta!” Lão đầu gào lên một tiếng, thân hình lóe lên, trong nháy mắt đã từ Tử vực bay đến Ma giới.

“Oanh!”

Lão đầu ôm chặt lấy vò rượu, lẩm bẩm nói: “Còn tốt, còn tốt, rượu không bị đổ ra ngoài!”

Lúc này khối thiên thạch xui xẻo đã bị lão đầu say nóng lòng giữ rượu phá vỡ vụn, nhưng y phục cũ nát trên người lão thì vẫn y nguyên. Bộ y phục

này nhìn có vẻ như chỉ cần một trận gió thổi qua là bay mất, thế nhưng nó vẫn như cũ không hề biến đổi, phảng phất như vừa rồi bị phá vỡ không phải là thiên thạch mà chỉ là một con kiến hôi.

Có điều lão đầu hiển nhiên là đã quên mất, vò rượu được lão tiện tay luyện chế so với thần khí cũng không kém bao nhiêu, rượu làm sao có thể đổ ra ngoài được? Bất quá cả ngày lão đều say khướt, phỏng chừng chuyện tiện tay luyện qua một số thần khí cũng đã quên sạch rồi... Nhưng đối với một lão đầu say khướt mà nói, yêu cầu cũng không thể quá cao.

oOo

“Hỏa chi cực tinh, hỏa chi cực tinh...” Lúc này ở trước cửa huyền tật thiên hỏa cung điện, Trương Tinh Phong trong miệng không ngừng lầm bầm. Đột nhiên sắc mặt của hắn trở nên kiên quyết, nhìn chăm chăm vào khối hỏa chi cực tinh khổng lồ: “Mẹ nó, liều mạng! Vì Trương Tinh Phong ta sau này dễ dàng sống sót hơn, vì Thiên Tâm tông ta càng thêm cường đại, ta liều mạng!”

Trương Tinh Phong từ trong Thiên Vũ lấy ra một khối Tử Nguyên đan, đau xót nói: “Ai... Có điều cái mạng của ta không thể vứt ở đây được. Tử Nguyên đan a! Không có biện pháp, sử dụng một viên đi! Dù sao tính mạng vẫn là quan trọng!”

Đột nhiên Trương Tinh Phong vỗ mạnh lên đầu, tự mắng: “Trương Tinh Phong, Trương Tinh Phong, người đúng là thẳng ngốc! Không phải nói đỉnh cấp phòng ngự thần khí tương đương với Bất tử kim thân hay sao? Bất tử kim thân không phải có thể chống đỡ huyền tật thiên hỏa hay sao? Ta hiện tại không phải có Thiên Hỏa kinh giáp hay sao? Hơn nữa trên tấm bia đá cũng viết, Thiên Hỏa kinh giáp một khi được quán nhập thiên hỏa, uy lực so với đỉnh cấp phòng ngự thần khí bình thường còn lợi hại hơn. Đã như vậy ta còn lo lắng cái gì?”

Trương Tinh Phong vừa mới lấy được Thiên Hỏa kinh giáp. Bình thường khi gặp phải khốn cảnh, hắn tối đa cũng chỉ nghĩ đến Nhu Kim hay Xạ Nhật thần cung, từ đó đã hình thành lối tư duy dựa theo quán tính. Khi vừa mới phát hiện ra huyền tật thiên hỏa, hắn lập tức bắt đầu phiến não, quên mất cả

Thiên Hỏa kinh giáp vừa mới có được. Lối tư duy theo quán tính quả thật là hại người!

Trương Tinh Phong cẩn thận thu hồi Tử Nguyên đan trên tay, dù sao đây cũng là một tính mạng. Sau khi trải qua linh cực tiến khí, hẳn đối với công hiệu của Tử Nguyên đan đã không còn hoài nghi.

Trương Tinh Phong vẻ mặt tươi cười mặc Thiên Hỏa kinh giáp lên người. Thiên hỏa màu tím đậm trong nháy mắt tràn ngập cả Thiên Hỏa kinh giáp. Chung quanh Thiên Hỏa kinh giáp liền sinh ra hỏa diễm, mà hỏa diễm này lại có màu lam.

“Thiên hỏa màu tím đậm thông qua Thiên Hỏa kinh giáp này, không ngờ lại biến thành huyền tật thiên hỏa!” Trương Tinh Phong trợn mắt há mồm.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 8: Hỏa Chi Cực Tinh.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Huyền tật thiên hỏa!

Thiên hỏa màu tím đậm quán nhập vào Thiên Hỏa kinh giáp, không ngờ lại hình thành huyền tật thiên hỏa ở bên ngoài.

“Xem ra trên bia đá nói không sai! Thiên hỏa kinh giáp này sau khi được quán nhập thiên hỏa, uy lực so với đỉnh cấp phòng ngự thần khí bình thường còn mạnh hơn một chút. À! Bên ngoài đều là huyền tật thiên hỏa, xem ra mặc Thiên hỏa kinh giáp này tiến vào huyền tật thiên hỏa cung điện chắc là không có chuyện gì!” Trương Tinh Phong mỉm cười thầm nghĩ.

Đột nhiên Trương Tinh Phong thở dài: “Ai! Mặc dù là mạnh hơn đỉnh cấp phòng ngự thần khí bình thường, nhưng cho dù nói thế nào thì vẫn chỉ là thần khí. Chủ nhân của cung điện này cũng thật là quá keo kiệt, cứ dứt khoát cấp ta một kiện thánh khí đi!”

“Lòng tham không đáy như rắn nuốt voi, quá tham lam, quá tham lam!”

Thiên Vũ trong đầu Trương Tinh Phong không ngừng thở dài.

Nghe vậy, sắc mặt Trương Tinh Phong cũng trở nên đỏ bừng, trong lòng thầm nghĩ: “Hình như... hình như... đúng là hơi tham một chút!”

Đột nhiên sắc mặt của Trương Tinh Phong trở nên nghiêm túc. Hắn điều chỉnh lại sự vận chuyển của vô cực lực trong cơ thể, để cho bản thân đạt đến trạng thái tốt nhất. Thiên hỏa màu tím đậm hoàn toàn vận chuyển bên trong Thiên hỏa kinh giáp, bên ngoài lập tức hình thành huyền tật thiên hỏa màu lam. Đây là hình thái thứ hai của huyền tật thiên hỏa, trực tiếp vượt qua đẳng cấp màu lam nhạt.

“Bắt đầu đi! đại nghiệp khai thác hỏa chi cực tinh của ta bắt đầu!” Trương Tinh Phong cười nhẹ, bước vào trong huyền tật thiên hỏa.

“Quả nhiên, quả nhiên, ha ha ha ha... Quả nhiên là có thể chịu đựng được huyền tật thiên hỏa. Ta hiện tại không hề cảm thấy một chút áp lực nào.

Đúng là không tệ! Bây giờ đến phiên ta từ từ khai thác hỏa chi cực tinh!” Trương Tinh Phong lúc này trong lòng cực kỳ hưng phấn.

Huyễn tạt thiên hỏa không làm gì được hắn, hỏa chi cực tinh còn không phải để cho hắn lấy hay sao? Điều đầu tiên Trương Tinh Phong nghĩ đến chính là... lấy tất cả hỏa chi cực tinh ở đây đi.

Trương Tinh Phong lập tức ngồi xuống, hai tay nắm lấy bên mép của hỏa cực chi tinh, muốn nhắc cả khối hỏa cực chi tinh lên. Cánh tay của hắn nổi lên những đường gân xanh, lực lượng trong nháy mắt tăng đến một ngàn một trăm vạn cân. Thế nhưng mà hỏa cực chi tinh lại không hề có một chút phản ứng. Trương Tinh Phong muốn trực tiếp thu lấy, nhưng cũng không thể thu vào bên trong Thiên Vũ.

“Không phải chứ! Cho dù là hỏa cực chi tinh lớn như vậy, tối đa cũng chỉ là mấy trăm vạn cân mà thôi. Dưới lực lượng của ta như vậy lại không hề di động một chút. Chẳng lẽ có cấm chế gì đó?” Trương Tinh Phong trước tiên là nghĩ đến vấn đề này.

“Xem ra quả thật là như vậy! Phải làm sao đây? Ai... Bỏ đi! Cứ đập vụn hỏa chi cực tinh này ra, thu thập từng mảnh nhỏ!” Trương Tinh Phong cuối cùng không có biện pháp, đành phải quyết định đập vỡ hỏa chi cực tinh. Huống hồ luyện chế Xích Uẩn đan cũng không nhất định cần hỏa chi cực tinh đúng hình thức quy cách.

Trong tay Trương Tinh Phong chợt lóe sáng, Nhu Kim lập tức biến thành hình dạng đao.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong bật cười, cười rất đặc ý: “Hiện tại là lúc Trương Tinh Phong ta thí nghiệm chiêu thức. Trước tiên thử chiêu thứ nhất, Tiệt Sát đao quyết chung cực áo nghĩa – Khai Thiên Tích Địa!”

Trương Tinh Phong nhìn khối hỏa chi cực tinh khổng lồ trước mặt, mạnh mẽ chém ra một chiêu.

“Oanh!”

Hai tay của Trương Tinh Phong bị phản chấn đến tê dại. Hắn cẩn thận quan sát, lập tức ngăn người ra. Hỏa chi cực tinh này không ngờ ngay cả một vết nứt cũng không có.

“Không đúng! Hỏa chi cực tinh không thể cứng rắn như vậy được. Mặc dù tiên tinh và ma tinh cũng cực kỳ cứng rắn, tiên nhân bình thường chỉ có thể hấp thu, không thể phá vỡ, nhưng nếu như có thần khí thì vẫn có thể phá được. Hỏa chi cực tinh mặc dù cứng hơn một chút so với ma tinh và tiên tinh, nhưng Tiệt Sát đao quyết của ta phối hợp với Nhu Kim trăm đao, uy lực cũng không nhỏ chút nào.”

Trương Tinh Phong nhíu mày nhìn hỏa chi cực tinh. Một khối hỏa chi cực tinh lớn như vậy quả thật là khó xử lý.

Đột nhiên Trương Tinh Phong cười khở: “Ta hiểu rồi, ta hiểu rồi! Hỏa chi cực tinh trong cung điện này dày đến nửa mét, còn tiên tinh và ma tinh bình thường chỉ dày khoảng vài phân. Cái này cũng giống như một khối băng, khối băng dày vài phân có thể một cước xuyên qua, nhưng khối băng dày nửa mét thì cho dù có dùng chùy đánh vào phồng chùng cũng không phá vỡ được. Hỏa chi cực tinh này có lẽ nguyên lý cũng như vậy. Hỏa chi cực tinh dày vài phân có thể bị một chiêu của ta phá vỡ, nhưng hỏa chi cực tinh dày nửa mét thì lại không hề dao động. Có điều... hiểu được đạo lý này thì cũng vô dụng, ta vẫn không biết rốt cuộc nên làm thế nào để đối phó với hỏa chi cực tinh này!” Trương Tinh Phong nhíu mày.

Một lúc lâu sau, Trương Tinh Phong vẫn không nghĩ ra biện pháp nào. Hắn bắt đầu tức giận, trong lòng thầm mắng: “Mẹ nó! Không biết là tên biến thái kia rốt cuộc bị làm sao, không có việc gì lại đi tạo ra hỏa chi cực tinh dày đến như vậy! Chẳng lẽ hỏa chi cực tinh dày vài phân không đủ tạo thành huyền tạt thiên hỏa sao? Bỏ đi! Ta cũng không có biện pháp nào chắc chắn, trừ phi là sử dụng Bát Bộ Thiên Long. Nhưng mà cũng không cần vội, trước tiên cứ thử nghiệm tuyệt chiêu, mỗi chiêu một lần!”

Nhu Kim chợt hóa thành trường kiếm.

“Cửu Thiên Ngự Kiếm quyết thứ chín — Nguyên Thủy!” Nhu Kim trường kiếm phát ra một một tiếng kiếm ngâm, quang mang lóe lên, phảng phất như xuyên phá không gian, kéo theo khí xoáy cường liệt, mạnh mẽ đâm vào bề mặt của hỏa chi cực tinh.

“Chỉ khoảng ba mươi phân, vẫn không đủ!” Trương Tinh Phong thở dài một hơi. Nhu Kim lập tức biến thành dịch thể, từ trong lỗ hồng chảy ra, bay

về trên tay hần.

Nhu Kim vừa quay về trên tay Trương Tinh Phong, lại bắt đầu biến hóa, cuối cùng biến thành một găng tay mũi nhọn. Phía trước mũi nhọn thoáng hiện lên một tia sáng, nói rõ sự sắc bén của nó.

“Ta phải xem thử hỏa chi cực tinh này rốt cuộc lợi hại đến mức nào. Hiện tại ta dùng lực lượng thân thể thông qua Nhu Kim, không tin hỏa chi cực tinh này có thể chịu đựng được!” Trương Tinh Phong chợt liếc thấy chiếc vòng bạc trên cánh tay, lập tức mỉm cười: “Đúng rồi! Quên mất, ta còn có Phá Không! Phá Không có thể khiến cho công kích vật lý của ta gia tăng gấp mười lần. Từ sau khi có được Phá Không ta vẫn chưa thử qua uy lực của nó, bây giờ dùng hỏa chi cực tinh này để thí nghiệm đi!”

Trương Tinh Phong lập tức biến bao tay trở lại thành trăm đao.

“Linh điểm liệt kích – Không Bách Liệt!” Trương Tinh Phong lạnh giọng quát lên, thân hình đột nhiên tăng tốc. Trong nháy mắt chung quanh dường như xuất hiện vô số thân ảnh Trương Tinh Phong, tất cả đều vung đao chém xuống. Lúc này Phá Không cũng lấp lóe ngân quang...

“Ti... ti...” Dường như rất khó khăn, không gian cuối cùng cũng vỡ tan...

Mỗi cỗ lực lượng hỗn loạn cường đại từ trong khe nứt chợt tràn ra. Thần thức của Trương Tinh Phong cảm ứng được lực lượng này, hần lập tức chạy ra xa.

“Thiên Vũ! Cái này... Ta vừa rồi rốt cuộc là đã phá vỡ không gian nào? Rốt cuộc là cách không gian của chúng ta bao xa? Vừa rồi ta đứng ở bên rìa, cỗ lực lượng hỗn loạn đó thiếu chút nữa là đã xé nát ta hút vào, thật quá cường đại. Lúc trước khi chưa có Phá Không, lực lượng khe nứt tối đa cũng chỉ có thể làm Cửu Thiên Huyền Tiên bị thương, nhưng uy lực hiện tại này, có lẽ ngay cả Tiên Quân cũng phải trọng thương!”

Lúc này, giọng nói như tiểu nữ hài của Phá Không chợt vang lên: “Cái này là đượng nhiên! Ta là đỉnh cấp thần khí, đương nhiên có chỗ đặc biệt của đỉnh cấp thần khí. Phá vỡ không gian chính là phương diện sở trường nhất của ta đó!”

Trương Tinh Phong liền tươi cười bắt đầu khen ngợi Phá Không. Có điều khi hần nhìn về phía hỏa chi cực tinh trên đất, sắc mặt lập tức trở nên vô

cùng khó coi.

Chẳng lẽ hỏa chi cực tinh không hề có một vết nứt?

Đương nhiên không phải! Năng lượng công kích cường đại đến như vậy, hỏa chi cực tinh cho dù dày đến một mét cũng không chịu đựng được.

“Cái này... cái này là thế nào?” Trương Tinh Phong cười khổ không thôi. Hắn cuối cùng cũng biết thế nào là trộm gà không được lại mất nắm gạo. Hiện tại nhìn cả khối hỏa chi cực tinh, hiển nhiên lực lượng hỗn loạn do không gian vỡ vụn hình thành lúc này đã hoàn toàn phá hủy bên trong, có thể nhìn thấy rõ từng vết nứt lớn.

Nhưng mà... nhưng mà khối hỏa chi cực tinh vừa rồi bị Trương Tinh Phong công kích đã hoàn toàn biến mất.

Vết nứt hình thành vừa rồi thật sự là quá mạnh, không chỉ phá vỡ hỏa chi cực tinh mà còn hút mất một phần. Lực lượng hỗn loạn cường đại thậm chí làm cho những khu vực hỏa chi cực tinh chung quanh bị chấn thành từng vết nứt.

Trương Tinh Phong nhìn cả khối hỏa chi cực tinh trên nền huyền tạt thiên hỏa cung điện, thở dài một hơi: “Còn tốt, còn tốt! Hỏa chi cực tinh chỉ bị khe nứt hút mất khoảng một phần sáu, hiện tại vẫn còn không ít!”

Đột nhiên Trương Tinh Phong lại nở nụ cười: “Sai cũng đã sai rồi! Hiện tại khối hỏa chi cực tinh khổng lồ đã bị lực lượng hỗn loạn của khe nứt không gian vừa rồi phá thành mấy vết nứt, như vậy ta sẽ dễ dàng xử lý hơn nhiều.”

Trương Tinh Phong liếc mắt đã nhìn thấy có hai khe nứt giao nhau, vừa vịn cắt rời một khối hỏa chi cực tinh dài khoảng ba mét. Hắn lập tức hưng phấn chạy đến, nhắc khối hỏa chi cực tinh lên.

“Ừm... Hỏa chi cực tinh lớn như vậy có thể phân thân gần vạn khối hỏa chi cực tinh nhỏ, cũng đủ cho ta luyện chế Xích Uẩn đan rồi!”

Đột nhiên, Trương Tinh Phong nhìn hỏa chi cực tinh đã bị hủy hoại trên nền huyền tạt thiên hỏa cung điện, lập tức nở nụ cười: “Ha ha ha ha... Nếu đã đến mức này, cứ lấy hết rồi hãy nói!”

Khe nứt đã phân khối hỏa chi cực tinh chính ra làm bảy phần, mỗi phần đều cực kỳ to lớn. Nên biết hỏa chi cực tinh lúc đầu có độ dài không hề kém hơn trăm trượng.

Trương Tinh Phong trong lòng máy động: “Lần đầu ta không lấy được hỏa chi cực tinh, nguyên nhân có thể là vì cấm chế. Tuy nhiên nói không chừng cấm chế chỉ có ở bốn góc, còn ở giữa lại không có!” Nghĩ đến đây, Trương Tinh Phong liền nắm lấy một phần trong bảy khối hỏa chi cực tinh lớn ở trung tâm.

“Ha ha ha ha... Quả nhiên không ngoài dự đoán của ta! Đúng là như vậy, đúng là như vậy!” Trương Tinh Phong cười lớn, nhẹ nhàng nhấc khối hỏa chi cực tinh này lên. Trọng lượng của nó cũng không lớn, chỉ khoảng chục vạn cân. Trương Tinh Phong hớn hờ thu vào bên trong Thiên Vũ.

Lần đầu đã thành công, Trương Tinh Phong làm sao có thể bỏ qua?

Trương Tinh Phong lần lượt thu từng khối hỏa chi cực tinh không lồ vào bên trong Thiên Vũ. Quả nhiên giống như dự đoán của hắn, ngoại trừ hai khối lớn ở hai bên không cách nào lấy được, năm khối còn lại đều bị hắn nhẹ nhàng thu vào.

Nhìn hai khối lớn ở hai bên, Trương Tinh Phong cười cười: “Ừm... Ta cũng không thể quá tham lam. Hai khối lớn này cứ để lại cho người có duyên sau này đi!”

“Hắc hắc! Cuối cùng cũng lấy được hỏa chi cực tinh rồi. Hiện tại dựa vào Thiên Hỏa kinh giáp có thể phát ra huyền tạt thiên hỏa, luyện chế tiên đan sẽ dễ dàng hơn, ngày cả thần khí cũng có thể!” Trương Tinh Phong mỉm cười, chuẩn bị bắt đầu dùng khí đỉnh luyện chế tiên đan...

oOo

- Bại gia tử, đúng phá bại gia tử! Cung điện này đã có cả ức năm lịch sử, tên bại gia tử này không ngờ lại phá hoại hỏa chi cực tinh thành như vậy, thật sự là không chịu nổi. Nếu muốn lấy thì cứ lấy sạch hỏa chi cực tinh đi cũng không sao, hiện tại còn trơ lại hai khối to ở đấy, thật là quá xấu xí. Lão đầu ta cũng thật là quá nhàn rồi, năm xưa bố trí cấm chế làm gì chứ? Nếu như không có cấm chế, tên bại gia tử này đã lấy tất cả hỏa chi cực tinh đi rồi, như vậy không phải tốt hơn sao? Hơn nữa hỏa chi cực tinh này ngoại trừ cấp cho tên bại gia tử này ra ta còn có thể cho ai được chứ?

Lão đầu say không ngừng than thở.

Bên cạnh lão đầu say còn có một lão đầu mặc áo đen, lông mày cũng đen nhánh, hơn nữa còn dài đến gần chấm đất, da của lão cũng đen, nói chung là chỗ nào cũng đen. À... Đúng rồi! Cặp mắt của lão lại có màu vàng thẫm. Có điều vàng thẫm với đen cũng không khác nhau bao nhiêu, nhìn kỹ mới có thể phân biệt được.

- Hỏa lão đầu, đừng than thở nữa! Tên gia hỏa của ngươi vẫn còn tốt chán. Hỏa chi cực tinh đối với ngươi chẳng có chút tác dụng nào cả, ngươi muốn có bao nhiêu thì cứ phát ra huyễn tặc thiên hỏa, sau đó thực chất hóa là được. Còn tên đồ đệ của ta đây, lần đầu tiên ta gặp hắn, hắn đã lấy mất con dao mà ta dùng để chẻ củi. Ngươi cũng biết đấy, ta không tinh thông hỏa diễm giống như ngươi, tiện tay là luyện chế được thánh khí. Đừng nói là thánh khí, cho dù là luyện chế thần khí cũng cực kỳ khó khăn. Ai... Con dao chẻ củi đó là năm xưa tại Thần giới ta lấy được ở nhà Hỏa Đức, bây giờ ta chẳng còn gì để chẻ củi nữa.

Hắc lão đầu than thở.

Hỏa lão đầu khinh bỉ liếc mắt nhìn Hắc lão đầu:

- Hừ hừ! Tên gia hỏa ngươi! Chẻ củi? Thánh khí? Thần khí? Tên gia hỏa ngươi chỉ cần trực tiếp dùng ám kim lực thực chất hóa, vũ khí hình thành tuyệt đối còn mạnh hơn cả thánh khí. Ngươi còn muốn học cái trò đùa luyện chế này sao? Có điều tên gia hỏa Hỏa Đức kia đạo này biểu hiện cũng không tệ, lúc nào đó ta giúp hắn một chút, để cho hắn kế thừa vị trí của ta, vậy thì ta có thể tiêu dao rồi!

Hắc lão đầu gật đầu:

- Trong số mấy đại Thiên Tôn, chỉ có Hỏa Đức là tiến bộ nhanh nhất. Còn tên đồ đệ trên phương diện luyện khí của ngươi, tên Chánh Dương kia, hắc hắc, tiểu tử đó hoàn toàn trầm mê trong luyện khí rồi, tu vi cũng không tăng thêm được bao nhiêu, có lẽ hắn sẽ là người đột phá cuối cùng. Có điều ngươi vẫn còn thoái mái chán. Hỏa Đức phỏng chừng khoảng một ức năm nữa sẽ có thể đột phá hạn chế của Thần giới, hắn sẽ tiếp nhận vị trí của ngươi. Lúc đó ngươi có thể tiêu dao rồi.

Hỏa lão đầu đắc ý uống một ngụm rượu:

- Hắc hắc! Hâm mộ chưa? Ai bảo ngươi không nguyện ý thu đồ đệ chứ?

Hắc lão đầu lẩm bẩm: “Mấy người chúng ta không phải đã nói rồi sao? Mỗi người tối đa chỉ được thu nhận một đồ đệ. Nhưng tên gia hỏa người thì tổng cộng...”

Hỏa lão đầu ngẩng cao đầu nói:

- Làm sao, làm sao? Ta làm sao? Hỏa Đức và Chánh Dương là đồ đệ của ta sao? Ta chẳng qua là chỉ đạo bọn chúng một chút mà thôi. Tên bại gia tử kia mới là đồ đệ mà ta thu nhận. Hừ hừ! Chẳng lẽ ta vi phạm hiệp nghị sao? Ai bảo lũ các người lười biếng...”

Hắc lão đầu nhìn Hỏa lão đầu, nhất thời tức đến nổi không nói nên lời.

Hỏa lão đầu đặc ý uống rượu “lấy” được từ trong hoàng cung tại một phàm nhân tinh cầu, vừa uống vừa cảm thán:

- Phàm nhân, đúng là rượu tốt! Ha ha! Đúng là rượu tốt!

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 9: Xích Uẩn Đan Thành.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

“Xích Uẩn đan, đây là đan dược mà ta muốn luyện thành nhất, cuối cùng cũng đợi được đến ngày này!” Trương Tinh Phong hưng phấn lấy ra khối hỏa chi cực tinh nhỏ nhất, dài rộng khoảng ba mét.

Đột nhiên chân mày của hắn nhíu lại: “Hồng rồi! Khối hỏa chi cực tinh này vẫn còn quá lớn, phải làm thế nào đây? Luyện chế Xích Uẩn đan chắc cũng cần nhiều hỏa chi cực tinh, nhưng phải dùng cách nào để phá vụn nó ra đây? Chẳng lẽ lại dùng Phá Không? Không được, chắc chắn là không được! Làm vậy sẽ bị khe nứt không gian hấp thu hết. Ai...” Trương Tinh Phong than thở, không ngừng suy nghĩ...

Hỏa chi cực tinh dài rộng ba mét tương đương với khoảng gần vạn khối hỏa chi cực tinh tiêu chuẩn. Nhưng luyện chế tiên đan lại không thể coi thường, nguyên liệu không thể thiếu cũng không thể thừa một phân, nếu không thì công hiệu của đan dược luyện chế ra có thể từ tiên đan biến thành độc đan.

Khí đỉnh có thể biến lớn cũng có thể biến nhỏ. Hỏa chi cực tinh dài rộng ba mét, Trương Tinh Phong cũng không phải là không thể cho vào. Nhưng án chiếu theo tỷ lệ, các nguyên liệu khác cũng phải tăng gấp trăm lần, như vậy sẽ khiến cho cho một số nguyên liệu khác bị thiếu. Cho nên hắn chỉ có thể nghĩ biện pháp để phá vỡ khối hỏa chi cực tinh nhỏ nhất này (năm khối lớn còn lại đều dài cả trăm trượng, không thì cũng đến mấy chục trượng, so với khối này còn lớn hơn gấp trăm lần, càng khó phá vỡ hơn. Hơn nữa cho dù có phá được, mảnh vỡ so với khối hỏa chi cực tinh dài rộng ba mét này vẫn còn lớn hơn).

Có điều vừa rồi Trương Tinh Phong đã trải qua quá trình phá vỡ hỏa chi cực tinh, cho nên hắn hiểu rất rõ hỏa chi cực tinh dày nửa mét cứng rắn đến thế nào. Hiện tại muốn phá vỡ nó thật sự là không đơn giản.

“Làm thế nào đây? Rốt cuộc là phải làm thế nào?” Trương Tinh Phong nhíu mày, đột nhiên ánh mắt của hắn sáng lên: “Đúng rồi, ta không phải còn một kiện Xạ Nhật thần cung sao? Công kích điểm của Xạ Nhật thần cung là lợi hại nhất, tin rằng có thể nắm chắc phá vỡ được một khối hỏa chi cực tinh.”

“Đúng rồi! Xạ Nhật thần cung này chắc ta cũng không cần nữa. Đã có được Phá Không, lực công kích tuyệt đối không hề thua kém Xạ Nhật thần cung. Ủm... chờ sau khi trở về Thiên Tâm tông cấp cho huynh đệ vậy!” Trương Tinh Phong trong lòng đã có quyết định

Tay trái của hắn chợt nhoáng lên, Xạ Nhật thần cung cổ xưa lập tức xuất hiện trên tay. Trương Tinh Phong kéo dây cung, nhìn vào khối hỏa chi cực tinh dài rộng ba mét ở phía trước, trong lòng chợt động, hắn quyết định sử dụng thức thứ sáu của Xạ Nhật thần tiễn.

“Xạ Nhật thần tiễn thức thứ sáu — Lam Hỏa Phệ!”

Xạ Nhật thần tiễn vừa xuất ra, chỉ thấy một tia lam hỏa nhỏ đến mức gần như không thể nhìn thấy được lao về hướng hỏa chi cực tinh. Trương Tinh Phong cũng biết, hình thái này là do lam hỏa hoàn toàn nén ép đến mức độ cực hạn tạo thành. Đột nhiên, huyền tạt thiên hỏa trên bề mặt khối hỏa chi cực tinh dài rộng ba mét giống như bị triệu tập, không ngừng tụ tập về hướng lam hỏa, tốc độ nhanh như tia chớp.

Tốc độ của lam hỏa nhanh đến kinh người, nhưng tốc độ tụ tập của huyền tạt thiên hỏa trên bề mặt hỏa chi cực tinh về phía nó càng kinh khủng hơn. Khiến cho Trương Tinh Phong kinh hãi nhất chính là huyền tạt thiên hỏa ngập trời trên hai khối hỏa chi cực tinh siêu lớn ở phía xa đã bị hắn vớt lại cho “người đến sau” cũng nhanh chóng tụ tập về phía lam hỏa.

Lam hỏa bỗng nhiên trong nháy mắt dừng lại, đứng yên giữa không trung, nhưng huyền tạt thiên hỏa thì vẫn không ngừng tụ tập.

Huyền tạt thiên hỏa trong quá trình tụ tập cũng bắt đầu nén lại. Huyền tạt thiên hỏa ngập trời lúc ban đầu đến cuối cùng lại biến thành lam hỏa chỉ lớn cỡ đầu ngón tay, tiếp đó dung hợp cùng với với lam hỏa của Trương Tinh Phong...

Nhìn thấy cảnh này, Trương Tinh Phong trong lòng bắt đầu tin tưởng, trên mặt cũng nở nụ cười.

Lam hỏa hấp thu đường như đã đạt đến bão hòa, hoặc có thể nói là lam hỏa đường như đã thỏa mãn, rút lên một tiếng, bắn về hướng khối hỏa chi cực tinh dài rộng ba mét.

“Oanh!”

“Bồng!”

Mảnh vụn hỏa chi cực tinh nhất thời bay tứ tán.

Trong tay Trương Tinh Phong chọt lóe lên quang mang, lập tức hình thành một lồng sáng chung quanh hỏa chi cực tinh, trong nháy mắt bao phủ tất cả các mảnh vỡ. Hai tay của hắn khê vung lên, một đạo vô cực lực phảng phất như nước chảy tràn vào bên trong lồng sáng, chỉ xoay vài vòng đã đưa tất cả mảnh vỡ của hỏa chi cực tinh đến trước mặt Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, chỉ lưu lại một khối hỏa chi cực tinh dài rộng khoảng một thước, những khối còn lại đều được thu vào bên trong Thiên Vũ.

“Ừm! Năm khối hỏa chi cực tinh lớn nhất, một khối dùng để luyện chế đan dược, một khối dùng để bản thân tu luyện thân thể, còn ba khối kia thì để lại ở Thiên Tâm tông. À... Trong đó một khối dùng làm cơ sở của trận thế. Nền tảng của hộ tông đại trận được tăng cường thêm huyền tạt thiên hỏa đại trận, tin rằng chỉ cần một đạo huyền tạt thiên hỏa thôi cũng đủ khiến cho vô số cao thủ phải lui binh rồi. Còn lại hai khối... Bỏ đi, cứ để tại Thiên Tâm tông, đợi sau này cần sử dụng thì hãy nói!” Trương Tinh Phong trong lòng đã an bài cho năm khối hỏa chi cực tinh.

Hắn nhìn khối hỏa chi cực tinh dài rộng một thước, dày gần nửa mét trước mặt, vẻ mặt tươi cười.

“Xem ra ta đã có thể luyện chế Xích Uẩn đan rồi!” Trương Tinh Phong trong lòng đối với Xích Uẩn đan rất kỳ vọng, đây cũng là chuyện rất bình thường. Xích Uẩn đan tổng cộng phân làm ba loại. Tam phẩm Xích Uẩn đan có thể làm cho công lực của Cửu Thiên Huyền Tiên khôi phục trong nháy mắt. Nhị phẩm Xích Uẩn đan có thể làm cho công lực của Tiên Quân trong phút chốc khôi phục. Còn như nhất phẩm Xích Uẩn đan, chính là bảo bối mà các Tiên Đế cũng mong muốn, có thể giúp cho công lực của Tiên Đế khôi phục trong nháy mắt.

Điều này đại biểu cho cái gì?

Nên biết rằng, phòng ngự của những Tiên Đế đều cực kỳ cường hãn, công kích cũng cường hãn không kém. Bình thường nếu như là Tiên Đế cùng đẳng cấp chiến đấu, hầu như không thể giết chết được đối phương, chỉ có cách là so xem công lực của ai nhiều hơn. Nếu như có được nhất phẩm Xích Uẩn đan, vậy thì kết quả không cần phải nói.

Đương nhiên đó chỉ là một phương diện. Chẳng hạn như Tiên Đế bình thường có thể giúp đề thăng công lực cho các đồ tử đồ tôn có tâm cảnh cao hơn công lực, nhưng đồng thời cũng sẽ tổn hao công lực rất lớn. Hơn nữa cần phải khôi phục công lực trong thời gian ngắn, nếu không thậm chí có thể dẫn đến công lực bị suy giảm. Nếu như có được Xích Uẩn đan, còn phải lo lắng cái gì? Giúp đồ tử đồ tôn của mình đề thăng công lực một chút cũng là chuyện rất bình thường.

Nhưng chuyện này cũng chưa phải là quan trọng nhất. Quan trọng nhất chính là Tiên giới cao thủ muốn đạt đến một đẳng cấp mới, thông thường phải bế quan đột phá, nhưng hầu hết đều là thất bại. Nguyên nhân là vì đến bước cuối cùng khi đột phá, công lực bị khô kiệt không thể tiếp tục được. Nếu như có Xích Uẩn đan bổ sung, vậy thì sẽ không có vấn đề gì.

“Cho dù ta không dùng, chỉ cần có Xích Uẩn đan là đã có thể hình thành một thế lực lớn tại Tiên giới rồi!” Trương Tinh Phong trên mặt nở một nụ cười thần bí.

“Mở!” Trương Tinh Phong quát lên một tiếng, trong nháy mắt phát ra mười lăm thủ ấn quyết. Nắp khí đỉnh màu tím đen lập tức mở ra, đồng thời Thiên Hỏa kinh giáp trên người hắn cũng bừng sáng. Một cỗ huyền tạt thiên hỏa thoát ra khỏi Thiên Hỏa kinh giáp bay đến bên dưới khí đỉnh, hoàn toàn bao trùm lấy nó. Nhiệt lượng cường đại làm cho không gian xung quanh khí đỉnh bắt đầu vặn vẹo...

Đột nhiên, cặp mắt của Trương Tinh Phong khẽ nhắm lại. Khi đạo huyền tạt thiên hỏa đầu tiên tiến vào bên trong khí đỉnh, tâm thần của hắn cũng lập tức tiến vào bên trong Thiên Vũ.

Trong đầu hắn lập tức hiện lên tỷ lệ nguyên liệu luyện chế Xích Uẩn đan được ghi chép trong “Chú Tiên quyết”: “Xích Uẩn đan, nguyên liệu: Thiên

Minh thảo một gốc, lông của Hoàng Ngư liêu hai chiếc... hỏa chi cực tinh hình dạng tiêu chuẩn mười khối... Thứ tự lần lượt là hỏa chi cực tinh, Thiên Minh thảo...”

Chiếu theo thứ tự, Trương Tinh Phong lần lượt đưa từng nguyên liệu trân quý vào bên trong khí đỉnh...

Đột nhiên, cặp mắt của Trương Tinh Phong trong nháy mắt mở ra, ánh mắt chiếu thẳng vào khí đỉnh.

“Phong!” Ba đạo thủ ấn quyết trong suốt tiến vào bên trong khí đỉnh. Khí đỉnh trong nháy mắt phong bế lại.

Trương Tinh Phong thân thể lóe sáng, nhất thời bảy Trương Tinh Phong từ bên trong bản thể phóng ra, bay đến bảy vị trí chung quanh khí đỉnh. Tám Trương Tinh Phong hai tay đồng thời biến ảo thành những thủ ấn quyết khác nhau bắn ra như chớp, quang mang nhất thời bùng lên.

Khí đỉnh màu tím đen lập tức sôi trào, bên trong bắt đầu biến hóa một cách huyền diệu. Lấy hỏa chi cực tinh làm cơ sở, những nguyên liệu khác nhau bắt đầu theo những quỹ tích khác nhau không ngừng xoay tròn bên trong khí đỉnh. Chỉ có hỏa chi cực tinh là vẫn nằm yên tại đáy đỉnh, mặc cho huyền tạt thiên hỏa thiêu đốt...

Chín đại thủ ấn quyết bất đồng gần như đồng thời chấm dứt. Bảy mươi hai đại thủ ấn quyết làm cho khí đỉnh chột phát sáng, hỏa chi cực tinh trong nháy mắt tan chảy thành chất lỏng, bắt đầu lưu chuyển khắp khí đỉnh...

Trương Tinh Phong nhắm mắt lại, chậm rãi chờ đợi. Lúc này tất cả chỉ cần để khí đỉnh tự động khống chế, căn bản không cần hấn thao túng.

Có lẽ đây chính là chỗ lợi hại của Chú Tiên quyết. Từ lúc bắt đầu hình thành khí đỉnh, theo quá trình luyện chế, bản thân khí đỉnh cũng càng ngày càng mạnh, công năng cũng càng ngày càng cao. Còn phương pháp luyện chế của Tiên giới lại không giống như vậy, đỉnh lô là chuyên môn chế tạo, quá trình luyện chế lại hoàn toàn do con người khống chế. Con người khống chế làm sao có thể tốt như khí đỉnh khống chế?

Năm đó Thanh Đế luyện chế một lò cừu chuyển kim đan phải hao phí cả vạn năm. Đương nhiên chậm như vậy cũng không phải là không có nguyên nhân. Trong quá trình luyện chế các loại đan dược đều phải trải qua cả ức

trình tự, mỗi một bước đều không thể sai lầm. Thanh Đế năm đó chỉ có thể lần lượt thực hiện từng bước một, may mà hắn là một nhân vật siêu tuyệt, nếu không thì chỉ cần quá trình cả ức lần cũng đủ làm cho người ta choáng váng rồi.

Thanh Đế lần lượt thực hiện từng bước, không dám vội vàng vì sợ xảy ra sai lầm, cho nên mới hao phí cả vạn năm. Nếu như Thanh Đế có mặt ở đây, nhìn Trương Tinh Phong luyện chế tiên đan, có lẽ hắn sẽ phải ngây ngốc.

Đầu tiên, Trương Tinh Phong sử dụng rất nhiều nguyên liệu, vì vậy đan được luyện chế ra đương nhiên cũng rất nhiều, nhưng đồng thời quá trình luyện chế cũng sẽ phức tạp hơn. Thanh Đế tuyệt đối không thể dùng nhiều nguyên liệu một lần như vậy.

Thứ hai, tốc độ hòa trộn của các loại đan dược bên trong khí đỉnh thật sự quá nhanh, đến mức có thể khiến cho hắn phát điên. Chỉ trong nháy mắt đã hòa trộn đến mấy trăm lần, đây là đạo của tự nhiên, cũng là chỗ thần kỳ của khí đỉnh.

Một ngày, suốt một ngày, thần thức của Trương Tinh Phong cuối cùng cũng phát hiện quá trình dung hợp đã kết thúc hoàn mỹ.

Trương Tinh Phong khóe miệng nở nụ cười, chợt trầm giọng quát lên: “Thu!”

Mười tám thủ ấn quyết lập tức phát ra. Khí đỉnh và huyền tạt thiên hỏa còn dư lại lập tức bay về chỗ hắn.

Đột nhiên!

Khí đỉnh bùng sáng lên, các loại ánh sáng không ngừng chớp chờn. Đỏ, cam, vàng, lục, lam, chàm, tím bảy loại ánh sáng lần lượt lóe lên bên ngoài khí đỉnh, đây chính là bảy loại ánh sáng của bảy cảnh giới khí đỉnh trước đây. Bảy loại ánh sáng lần lượt lóe lên, không hề trùng nhau...

Đột nhiên, từng trận thanh âm phảng phất như tiên nhạc khiến người ta say mê vang lên...

“Chủ nhân!” Một thân thanh âm non nớt vang lên trong đầu Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhưng khi nhìn thấy khí đỉnh đã biến thành màu đen, hắn lập tức hiểu được, trên mặt bắt đầu lộ ra vẻ tươi cười: “Người

là thần chi tâm của khí đỉnh phải không?”

“Đúng vậy! Nhưng mà chủ nhân có thể đặt cho ta một cái tên hay không?”

Thanh âm non nớt khiến cho Trương Tinh Phong nghe được cảm thấy rất thoải mái.

“À... Người sau này sẽ dùng để luyện chế thần khí, vậy gọi là A Khí đi!”

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

“A Khí? Ừm... Được rồi! Có điều ta cảm thấy cái tên này có vẻ rất tầm thường!”

A Khí vừa nói ra, Trương Tinh Phong không khỏi ngẩn người. Theo như hắn thấy, A Khí chỉ vừa mới hình thành thần chi tâm, theo đạo lý hắn là phải giống như hài đồng. Nhưng vừa rồi nghe hắn trả lời, hình như không giống như trong tưởng tượng.

Thiên Vũ lại phải giải thích cho Trương Tinh Phong: “Trương tiểu tử! Thần chi tâm của thần khí chúng ta sao lại không khác lắm so với trẻ con chứ? Nhiều nhất là thần chi tâm khi vừa mới sinh ra về mặt tâm trí không sai biệt lắm, nhưng về mặt tri thức thì lại không giống. Chẳng hạn như Phá Không, nó vừa xuất thế đã hiểu rất rõ làm cách nào phá vỡ không gian, làm cách nào để giải trừ không gian phong tỏa. A Khí cũng giống như vậy, đối với phương diện luyện chế hiểu rất rõ ràng. Cái chữ “khí” này có lẽ đã xuất hiện vô số lần trong trí nhớ nó rồi, cho nên mới cảm thấy tầm thường!”

Trương Tinh Phong nghe được, lập tức gật gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ.

“Ấy, không đúng! Tại sao lại không có thần khí chi kiếp?” A Khí đột nhiên nghi hoặc hỏi.

Trương Tinh Phong ngẩn người: “Thần khí chi kiếp là cái gì vậy?”

A Khí giải thích: “Dựa theo tri thức trong đầu ta, thần khí khi vừa ra đời sẽ gặp phải thần khí chi kiếp. Ta cũng là thần khí vừa mới sinh ra, đương nhiên là phải có thần khí chi kiếp. Nhưng tại sao ta lại không cảm nhận được thần khí chi kiếp? Nhưng mà quên đi! Hắc hắc! Chờ sau khi thần chi tâm của ta củng cố xong, thần khí chi kiếp kia sẽ không cảm nhận được ta, cũng không có thần khí chi kiếp nữa!”

Trương Tinh Phong nghe được, liền nghi hoặc hỏi: “Thần khí chi kiếp? Nghe A Khí nói, thần khí chi kiếp này hình như là kiếp nạn của thần khí khi

vừa được luyện chế ra. Nhưng mà, chẳng lẽ thần khí chi kiếp này chỉ nhằm vào thần khí hay sao? Người luyện chế có thể ngăn cản hay không?”

A Khí không hề trả lời. Trương Tinh Phong chợt nhớ ra, vừa rồi A Khí đã nói là phải củng cố thần chi tâm, xem ra hẳn chính là đang củng cố. Trương Tinh Phong cũng không lên tiếng nữa.

Đợi một hồi lâu sau, A Khí mới cao hứng nói: “Ha ha... Rốt cuộc cũng đã củng cố thần chi tâm xong, sau này thần khí chi kiếp sẽ không thể phát hiện ra ta nữa. Chủ nhân, người vừa rồi hỏi ta có phải tất cả thần khí đều có thần khí chi kiếp hay không. Ha ha! Điều đó là đương nhiên. Thần khí nào khi vừa mới luyện chế ra cũng gặp phải thần khí chi kiếp, hơn nữa đều là do người luyện chế thần khí ngăn cản. Bởi vì thần chi tâm của thần khí khi vừa mới luyện chế ra đều không ổn định, căn bản không thể chịu được thần khí chi kiếp, cho nên chỉ có thể nhờ người luyện chế thần khí hỗ trợ ngăn cản. Nếu như không chống đỡ được, vậy thì thần khí vừa mới sinh ra cũng xong đời.

Trương Tinh Phong nhíu mày, trong lòng thầm nghĩ: “Tại sao A Khí lại không gặp phải thần khí chi kiếp chứ?”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 10: Tiết Sát Dao Trận.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Tại sao lại không có thần khí chi kiếp?

Lúc này Hỏa lão đầu đang say gục trên bàn đá tại nhà Hắc lão đầu bỗng lằm bằm trong miệng: “Thần khí chi kiếp? Hừ! Địa bàn của ta thì còn có cái gì kiếp nạn? Cho dù là thánh khí chi kiếp hay Thần Nhân chi kiếp cũng không có. Đám ranh con ở Thần giới dám tạo cái gì kiếp nạn ở địa bàn của ta. Hừ hừ...”

oOo

Tại Thần giới!

Lúc này Lôi Đức Thiên Tôn đang ở trong nhà chơi đùa cùng nữ nhi, đột nhiên một người từ ngoài cửa đi vào, chính là gia tướng mà hắc yêu thích nhất.

- Bẩm Thiên Tôn! Tại không gian thứ hai trong số mười ba không gian dưới Dao Trì linh xuất hiện một thần khí mới.

Lôi Đức Thiên Tôn đầu cũng không thèm ngoái lại:

- Cứ trực tiếp dùng thần khí chi kiếp là được. Chuyện này mà cũng phải hỏi ta sao! Vũ Thang, tên ti chức ngươi làm Trung Bộ Thiên Thần cũng quá vô dụng đấy!

Vũ Thang lập tức nói:

- Bẩm thiên tôn! Cái này... Nơi mà thần khí này xuất hiện chính là ở... là ở trong nhà của Hỏa lão nhân gia. Có điều người luyện chế thần khí lại không phải là Hỏa lão nhân gia.

Lôi Đức Thiên Tôn vừa nghe, lập tức ngăn người. Hắc chợt đứng bất dậy, nhìn Vũ Thang nói:

- Chuyện của Hỏa sư bá chúng ta không có tư cách quản. Mặc dù người luyện chế thần khí không phải là Hỏa sư bá, nhưng nếu như hắc có thể ở

trong nhà Hỏa sư bá, như vậy khẳng định cũng có chút quan hệ. Vấn đề này chúng ta không nên quan tâm làm gì!

Vũ Thang ngẩn ra nói:

- Nhưng mà... nhưng mà đây là quy định của Thần giới năm xưa. Đối với mấy vị đó chúng ta không có tư cách thi hành các loại quy định, nhưng đối với người khác chúng ta nhất định phải quản. Nếu như lần này bỏ qua, không phải là...

Lôi Đức Thiên Tôn sắc mặt chợt lạnh:

- Vũ Thang! Tên gia hỏa người tu luyện vô số năm, đạt đến cảnh giới Trung Bộ Thiên Thần, có phải là hồ đồ rồi hay không? Chẳng lẽ người cho rằng một cái thần khí chi kiếp có thực lực để xuyên qua nhà Hỏa sư bá? Hỏa Chi Huyền Thần điện của Hỏa sư bá phòng ngự vô cùng cường đại, không có hỏa linh chi thân căn bản là không thể tiến vào, cho dù là Thiên Tôn như ta cũng không thể. Một cái thần khí chi kiếp còn con làm sao có thể tiến vào được? Huống hồ, chẳng lẽ người quên quy củ này là do ai định ra?

Vũ Thang không nói một tiếng nào, sắc mặt trở nên trắng bệch.

Lôi Đức Thiên Tôn liếc nhìn Vũ Thang nói:

- Vũ Thang! Con người người quá cương trực, đối với việc tu luyện sẽ không tốt. Quy củ mà Thần giới dùng để quản lý các giới khác cũng không phải là do mấy Thiên Tôn chúng ta định ra. Hỏa sư bá chỉ cần nói một câu, cái quy củ này nói bỏ là bỏ ngay. Vô luận là ai, chỉ cần quan hệ đến Hỏa sư bá thì không thể dùng bất cứ quy củ gì để hạn chế. Huống hồ trong mấy vị sư thúc sư bá, Hỏa sư bá là một người phóng khoáng, lại là người có quan hệ tốt nhất. Công lực của Hỏa sư bá chỉ thấp hơn Âm sư bá và Quang sư bá, cùng sánh ngang với người cũng chỉ có Kim sư thúc. Mà Âm sư bá lại giao hảo rất tốt với Hỏa sư bá, nếu không thì hai người cũng sẽ không đồng thời đến cái không gian phía dưới Dao Trì linh đó. Còn Kim sư thúc suốt ngày trầm mặc, có thể cả ức năm không nói một câu, chỉ có Hỏa sư bá là có thể cùng người nói chuyện trời đất. Địa vị của Hỏa sư bá người đã hiểu chưa?

Vũ Thang lập tức đổ mồ hôi lạnh. Có điều hẳn cũng hiểu được Lôi Đức Thiên Tôn là vì muốn tốt cho hắn. Chuyện mà Lôi Đức Thiên Tôn vừa nói

là bí mật giữa các Thiên Tôn, hôm nay lại nói ra, có lẽ là vì Vũ Thang còn có một thân phận khác, đó là cháu trai của Lô Đức Thiên Tôn.

- Đi đi, sau này hãy linh hoạt một chút!

Lô Đức Thiên Tôn thở dài một hơi. Hẳn kỳ thật rất hi vọng sau này Vũ Thang có thể tiếp nhận vị trí của hắn, nhưng hiện tại xem ra còn cần ma luyện nhiều hơn.

oOo

Trương Tinh Phong nghĩ đi nghĩ lại, cuối cùng chỉ nghĩ ra được một khả năng, đó là Hỏa Chi Huyền Thần điện thần bí này.

“Hỏa Chi Huyền Thần điện này ngay cả thần hỏa cũng có. Vừa rồi khi tiến vào cửa, cột sáng đó đến cả Bàn Cổ sư tôn năm xưa cũng không thể nhúc nhích. Vậy thì còn có chuyện gì không thể xảy ra? Có điều thật sự không biết chủ nhân nơi này rốt cuộc là ai? Thần Nhân? Không đúng! Dựa theo những điều lần trước hai Thần Nhân nói chuyện với nhau, lục chuyển huyền thân một khi đại thành tiến vào Thần giới sẽ trực tiếp trở thành Thiên Thần. Cột sáng kia có thể dễ dàng áp chế Bàn Cổ sư tôn, phỏng chừng vị chủ nhân này ít nhất cũng phải là một Thiên Thần!” Trương Tinh Phong nghĩ đến đây, không khỏi há hốc mồm.

“A! Thiên Thần! Chủ nhân của nơi này là Thiên Thần, vậy thì...” Trương Tinh Phong ngay cả Thần Nhân cũng không thể với tới, cho nên Thiên Thần đối với hắn hoàn toàn là cao cao tại thượng.

Đột nhiên ánh mắt của Trương Tinh Phong sáng lên, trở mình xoay vài vòng, sau đó hưng phấn nhảy lên: “Tuyệt diệu! Thật sự là tuyệt diệu! Nơi này là địa bàn của Thiên Thần, vậy thì thần khí chi kiếp gì đó cũng thế đến đây. Hơn nữa hiện tại khí đỉnh vừa mới đạt đến cảnh giới thần khí, biến thành màu đen, tại sao ta không nhân cơ hội này luyện chế thêm vài món thần khí?”

Trương Tinh Phong cười, nụ cười rất đặc ý. Hắn cũng không biết thần khí chi kiếp rốt cuộc như thế nào, nhưng nhất định là tương đối lợi hại. Nếu như nơi này đã không có thần khí chi kiếp, vậy còn không nhân cơ hội luyện chế thêm vài món sao?

Có điều trước khi luyện chế thần khí, trước tiên cần phải thu hồi Xích Uẩn đan trân quý.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, A Khí lập tức mở nắp đỉnh ra. Hắn vội vàng bố trí cấm chế. Lần trước khi luyện chế Tử Nguyên đan, Tử Nguyên đan đã bắn ra giống như đạn pháo.

Có điều cấm chế này của Trương Tinh Phong lại không hề có chút tác dụng nào.

“Chủ nhân! Hắc hắc! A Khí vừa rồi đã trói buộc tất cả tiên đan này, bọn chúng muốn chạy cũng chạy không thoát!” A Khí đắc ý biểu diễn năng lực của mình với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười, lập tức sửa giọng nói: “A Khí, sau này đừng gọi ta là ‘chủ nhân’ nữa, gọi là ‘đại ca’ đi!”

A Khí nói giống như không hề có cảm giác: “Ừm! Được rồi! Đại ca! À... cứ gọi là đại ca! Đại ca! Cái Xích Uẩn đan này tổng cộng có hơn ba ngàn bảy trăm viên. Trong đó tam phẩm Xích Uẩn đan có ba ngàn một trăm mười viên, nhị phẩm Xích Uẩn đan có năm trăm ba mươi một viên, còn nhất phẩm Xích Uẩn đan là một trăm linh tám viên!”

Trương Tinh Phong chợt cười lên: “Ha ha ha ha... Không tệ, không tệ! Dựa theo Chú Tiên quyết ghi lại, tỉ lệ nguyên liệu mà ta sử dụng vốn tưởng rằng được hai ngàn viên đã là tốt lắm rồi, không ngờ lại có nhiều đến như vậy!”

Trương Tinh Phong lập tức lấy ra ba chiếc bình ngọc, bỏ Xích Uẩn đan phân biệt theo phẩm chất vào bên trong.

“Bây giờ đã đến lúc luyện chế thần khí. Có điều nên luyện chế thần khí gì cho tốt đây?” Thần thức của Trương Tinh Phong tiến vào bên trong Thiên Vũ, đảo qua các loại nguyên liệu thần khí.

Đột nhiên Trương Tinh Phong nhìn thấy Kiên Dục Tinh bồng lần trước lấy được tại Ma vực Thú cốc. Kiên Dục Tinh bồng bản thân đã tiếp cận với thần khí, luyện chế thần khí tuyệt đối là dễ dàng nhất, cũng thích hợp với người lần đầu tiên luyện chế thần khí không có kinh nghiệm gì như hắn.

Có điều Kiên Dục Tinh bồng này thật sự là hơi to một chút, nên luyện chế cái gì cho tốt đây?

Đột nhiên ánh mắt của Trương Tinh Phong chợt sáng lên, trong lòng đã có một ý tưởng. Hắn lập tức bắt đầu kích động... Nếu như phương pháp này có thể thực hiện, lực công kích của hắn sẽ gia tăng gấp bội.

Tiết Sát đao trận!

Đây chính là ý tưởng của Trương Tinh Phong.

Công kích mạnh nhất của Trương Tinh Phong hiện tại không nghi ngờ gì chính là dựa vào Phá Không, sau đó sử dụng “Hỏa Cực Bắc Đẩu”, mà “Hỏa Cực Bắc Đẩu” lại dựa vào “Bát Bộ Thiên Long”. Ý tưởng của Trương Tinh Phong bây giờ chính là luyện chế bảy thanh Tiết Sát đao phù hợp với Tiết Sát đao quyết.

Thanh thứ tám cuối cùng đương nhiên không cần phải luyện chế, Nhu Kim chỉ cần biến ảo một chút là được.

Lúc trước Trương Tinh Phong chỉ có thực lực Đại La Kim Tiên, hắn dựa vào Bát Bộ Thiên long Vận Chuyển “Hỏa Cực Bắc Đẩu” đã có thể giết chết Ly Dực. Hiện tại công lực của hắn đã tăng lên rất nhiều, nếu như lại sử dụng “Hỏa Cực Bắc Đẩu”, hơn nữa mỗi phân thân đều sử dụng thần khí, vậy thì uy lực tuyệt đối phải gia tăng gấp vài lần. Cộng thêm phụ trợ của đỉnh cấp thần khí “Phá Không”, uy lực cường đại...

Trương Tinh Phong chỉ nghĩ đến thôi đã kích động đến run lên. Nếu như thật sự thành công, Tiên Đế thì không dám nói, nhưng hắn tin tưởng Tiên Quân tuyệt đối không thể thoát khỏi lòng bàn tay mình.

Luyện chế Tiết Sát đao!

Trương Tinh Phong đã có quyết định, hắn lập tức nhắm hai mắt lại, trong đầu bắt đầu mô phỏng Tiết Sát đao quyết, tìm kiếm hình dáng Tiết Sát đao phù hợp nhất với Tiết Sát đao quyết...

Ba ngày trôi qua. Trong ba ngày này, Trương Tinh Phong vẫn ngồi yên bất động, trong đầu không ngừng mô phỏng biến ảo. Tâm thần của hắn tiêu hao rất lớn, so với chiến đấu mười trận cùng với Ly Dực còn mệt hơn.

Trương Tinh Phong khóe miệng nở một nụ cười hài lòng. Trong lòng hắn cuối cùng đã xuất hiện hình dạng một thanh đao. Lưỡi đao sắc bén như trước, nhưng chỗ quái dị nhất lại là sống đao. Trên sống đao xuất hiện những hoa văn quái dị, đương nhiên không phải là để cho đẹp mắt, chính

những hoa văn này đã hao tổn mất ba ngày của hắc. Hoa văn quái dị, nhưng chỉ cần thực chiến là có thể hoàn toàn phát huy uy lực kinh khủng của Phá Không.

Đúng vậy, Phá Không! Hoa văn này chính là do Trương Tinh Phong dựa theo lực xoáy tròn cường đại của “thiên diễm thi phong”, cùng với hoa văn hình thành trên Nhu Kim chiến giáp dưới lực xoáy, cuối cùng có thể khiến cho Thiên diễm thi phong xuyên qua, không có một chút ma sát nào.

Có điều, xuyên qua không gian so với xuyên qua “thiên diễm thi phong” thì khó hơn nhiều. May mắn là Trương Tinh Phong đã có kinh nghiệm nhiều lần phá vỡ không gian, hắc không ngừng nhớ lại cảm giác trong nháy mắt khi phá vỡ không gian, cuối cùng cũng có lĩnh ngộ. Hao phí mất ba ngày, hắc rốt cuộc cũng nghĩ ra hình dáng của Tiệt Sát đao.

Trương Tinh Phong cũng không vội vàng luyện chế, lập tức ngồi xếp bằng nghỉ ngơi. Tinh thần của hắc tiêu hao thật sự quá lớn, lúc này căn bản không thích hợp luyện chế...

Một tháng trôi qua. Trương Tinh Phong phải mất một tháng mới hoàn toàn khôi phục lại tinh thần.

“Ồ! Không tệ! Không ngờ tâm thần của ta ngược lại càng mạnh thêm, thậm chí ngay cả phạm vi quan sát của thần thức cũng gia tăng gấp đôi. Không tệ, không tệ! Sau này không có việc gì thì cứ tiêu hao tinh thần, như vậy tốc độ tu luyện sẽ rất nhanh!”

Đột nhiên Trương Tinh Phong ngẩn ra. Hắc nhớ lại lúc hoàn toàn tiêu hao tinh thần, cảm giác vô cùng mệt mỏi, sự mệt mỏi phát ra từ tận đáy lòng, lập tức lắc lắc đầu. Hắc không thích loại cảm giác mệt mỏi này, phi thường không thích, cho nên phương pháp tu luyện tiêu hao hoàn toàn tinh thần sau này hắc cũng không có ý định thử qua.

Khí đỉnh trôi nổi trước mắt Trương Tinh Phong.

“Nhanh lên, đại ca! Mau bỏ thanh Kiên Dục chi tinh đó vào. Ý tưởng của đại ca vừa rồi ta đều hiểu được, nhưng cây bồng này không đủ để luyện chế ra bảy thanh Tiệt Sát đao, nhiều nhất chỉ có thể luyện chế năm thanh mà thôi!” A Khí nói với Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong vừa nghe liền ngẩn ra, cẩn thận quan sát Kiên Dục Tinh bồng, lại nghĩ đến hình dạng của Tiệt Sát đao trong lòng. Quả nhiên, Kiên Dục Tinh bồng này chỉ có thể tạo ra năm thanh. Phải làm thế nào đây?

Bảy thanh Tiệt Sát đao, lại dựa vào Nhu Kim, “Bát bộ thiên long” xuất ra, dựa theo “Thất Tinh Bắc Đẩu trận”, lập tức hình thành “Hỏa Cực Bắc Đẩu” có Phá Không phụ trợ, uy lực của nó ai có thể chống lại?

Có điều hiện tại chỉ có thể luyện ra được năm thanh, điều này khiến cho Trương Tinh Phong cũng chỉ đành chấp nhận.

“Quên đi! Trước tiên luyện chế năm thanh đã, hai thanh khác chờ sau này sưu tầm đủ kiên dục chi tinh rồi hãy nói!” Trương Tinh Phong đành phải quyết định như vậy.

“Mở!” Trương Tinh Phong tập trung tinh thần, lập tức đánh ra mười lăm thủ ấn quyết.

Kiên dục tinh bồng liền bay vào bên trong khí đỉnh. Thanh âm reo hò của A Khí chợt vang lên: “Tuyệt quá! Đại ca, nhanh lên, huyền tạt thiên hỏa, huyền tạt thiên hỏa mau lên!”

Trương Tinh Phong nhất thời cảm giác được có chỗ không giống như thường ngày luyện chế tiên khí, hiện tại đã có thêm tên tiểu gia hỏa A Khí này.

Trương Tinh Phong tâm ý vừa động, huyền tạt thiên hỏa bên ngoài Thiên Hỏa kinh giáp liền bay đến.

Huyền tạt thiên hỏa lập tức hoàn toàn bao phủ lấy khí đỉnh. A Khí sáng khoái reo lên: “A! Đại ca! Lửa này thật là thoải mái, quá thoải mái, nếu nhiệt độ cao thêm một chút thì càng tốt. Có điều như thế này cũng không tệ lắm. Đại ca, thêm một chút huyền tạt thiên hỏa, còn thiếu một chút!”

Trương Tinh Phong liền thêm vào một ít huyền tạt thiên hỏa. A Khí lúc này mới hài lòng: “Vậy được rồi, bây giờ mới xem như tạm đủ!”

Trương Tinh Phong trong lòng hiểu rõ, luyện chế thần khí, tiên khí và tiên đan các loại nhất định phải khống chế lửa thật tốt. Trước kia hẳn chỉ có thể dựa vào kinh nghiệm và cảm giác. Nhưng hiện tại đã có A Khí, lửa không đủ hẳn sẽ nhắc nhở người, lửa quá nhiều hẳn cũng sẽ nhắc nhở người, không trách được “Chú Thần chân giải” lại ghi chép sơ sài như vậy.

“Chú Thần chân giải” và “Chú Tiên quyết” không có biến hóa gì lớn, thủ ấn quyết dùng để mở khí đỉnh và thủ ấn quyết khi phong đỉnh cũng không có biến hóa, nhưng chín mươi thủ ấn quyết khác lại có biến hóa rất lớn.

Độ khó của chín mươi thủ ấn quyết lúc trước so với thủ ấn quyết luyện chế thần khí hiện tại giống như chênh lệch giữa tiên khí và thần khí.

“Đại ca! Bảy mươi hai đại Chú Thần thủ ấn quyết, đại ca nên chuẩn bị một viên tam phẩm Xích Uẩn đan, nói không chừng công lực của đại ca không đủ để thi triển!” A Khí lên tiếng nhắc nhở.

Trương Tinh Phong gật đầu. Hắn đã ngậm Xích Uẩn đan vào trong miệng. Lúc đầu khi nhìn thấy chín mươi đại Chú Thần thủ ấn quyết phía sau Chú Thần chân giải, hắn trong lòng không hề nắm chắc. Thật sự rất là phức tạp, hơn nữa cũng tiêu hao quá nhiều công lực.

Bát Bộ Thiên Long!

Trương Tinh Phong sắc mặt nghiêm túc. Tám thân ảnh của hắn trong nháy mắt xuất hiện tại tám phương vị chung quanh khí đỉnh, mỗi một thân ảnh đồng thời đánh ra chín đại thủ ấn quyết. Khi sắc mặt của bốn tôn trở nên trắng bệch, hắn lập tức nuốt Xích Uẩn đan, sắc mặt mới khôi phục hồng hào.

“Đại ca, cứ yên tâm mà chờ đi! Bây giờ là chuyện của ta!” A Khí cười lớn, bắt đầu chơi đùa bên trong khí đỉnh...

Cũng không biết đã qua bao lâu, Trương Tinh Phong chợt mở mắt, lập tức phát ra mười tám Chú Thần thủ ấn quyết.

Tiếng cười của A Khí chợt vang lên: “Hắc hắc! Đại ca! Không phụ sự mong đợi của mọi người, đã thành công rồi!”

Đột nhiên một tiếng đao ngâm vang lên, nắp khí đỉnh tự động xốc lên. A Khí kêu lên: “A! Nếu không mở, mấy tên gia hỏa kia sẽ đâm cho ta thủng mấy lỗ mất. Thật là quá thô lỗ, quá thô lỗ!”

Năm thanh Tiệt Sát đao phóng lên cao, những hoa văn trên sống đao chợt lóe sáng, không gian đột nhiên vỡ vụn. Năm thanh Tiệt Sát đao khi bay lên không ngờ lại phá vỡ cả không gian.

Trương Tinh Phong vung tay một cái, năm thanh Tiệt Sát đao lập tức bay về phía hắn. Đao bay đến đâu, không gian ở đó liền sinh ra những vết nứt.

Trương Tinh Phong nở một nụ cười hưng phấn, trầm giọng quát lên: “Tiệt Sát vừa xuất! Ai dám tranh phong!”

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 11: Hỏa Vân Thú.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Năm thanh Tiệt sát đao bay đến trước mặt Trương Tinh Phong, cuối cùng dừng lại, lơ lửng trước người hắn.

Lưỡi đao lấp lánh quang mang, hoa văn kim sắc quái dị dường như không hề có đạo lý, tất cả làm cho Trương Tinh Phong mê mẩn. Bỗng nhiên một giọng nói vang lên: “Năm huynh đệ chúng ta là Tiệt sát đao, thuộc tính là phá trừ và phá vỡ không gian, chỉ đứng sau Phá Không đại tỷ!”

Trương Tinh Phong nghe được, trên mặt lộ vẻ tươi cười, liền nói: “Các người là thần chi tâm của năm thanh Tiệt sát đao phải không? Có vẻ như lần đầu tiên luyện chế thần khí của ta hiệu quả cũng không tệ, không ngờ lại là năm kiện trung cấp thần khí!”

A Khí lập tức xen vào: “Hừ hừ! Không tệ lắm cái gì! Nói cho đại ca biết, trong số nguyên liệu luyện chế thần khí, trân quý nhất chính là kiên dục chi tinh và toàn cương chi tinh. Hai loại này trời sinh đã tiếp cận với thần khí, chỉ cần có trình độ, luyện chế thành đỉnh cấp thần khí căn bản là chuyện hết sức chuyện dễ dàng. Có điều cấp bậc hỏa diễm của đại ca vẫn còn chưa đủ, không cách nào luyện chế được. Ai...”

Sắc mặt của Trương Tinh Phong nhất thời chán nản, bản thân luyện chế được trung cấp thần khí không ngờ vẫn chẳng đến đâu. Nhưng hắn lập tức bình tĩnh lại, nghĩ đến cổ thạch, đó là kiên dục chi tinh bị ăn mòn suốt cả ức năm, căn bản không cần trải qua luyện chế gì, trực tiếp dựa vào thời gian khiến kiên dục chi tinh hóa thành cổ thạch cấp bậc đỉnh cấp thần khí. Từ đó có thể thấy, kiên dục chi tinh mạnh đến mức nào. Hơn nữa lúc trước kiên dục chi tinh của Bàn Cổ cộng với Ma Giới Thất Hung cộng lên cũng chỉ đủ luyện chế ba thanh Diễm Dương thích nhỏ bé, thậm chí không đủ luyện chế một thanh Tiệt Sát đao, có thể tưởng tượng được sự trân quý của kiên dục chi tinh.

Trương Tinh Phong cũng biết, trình độ luyện chế của bản thân vẫn còn chưa đủ.

“Các người có nguyện ý trở thành thần khí của Trương Tinh Phong ta, nhận ta làm chủ hay không?” Trương Tinh Phong hỏi.

Thần chi tâm của năm thanh Tiệt Sát đao đồng thanh nói: “Nguyện ý!”

Lần này Trương Tinh Phong không để Thiên Vũ ra mặt, bởi vì hắn rất chắc chắn, dù sao năm thanh Tiệt Sát đao này cũng là do hắn luyện chế ra.

Năm giọt tinh huyết đồng thời bay về phía năm thanh Tiệt Sát đao. Năm thanh Tiệt Sát đao trong nháy mắt hấp thu tinh huyết, trở thành thần khí của Trương Tinh Phong.

“Tốt lắm! Các người trước tiên hãy tiến vào bên trong cơ thể ta, bây giờ ta phải đến phía trước xem thử một chút!” Trương Tinh Phong nói xong, liền thu năm thanh thần khí vào trong cơ thể. (Thần khí đã nhận chủ có thể thu vào trong cơ thể. Mấy món thần khí của Trương Tinh Phong như Tiệt Sát đao, Phá Không, Nhu Kim, Thiên Hỏa kinh giáp, Xạ Nhật thần cung đều thu vào bên trong cơ thể)

Giống như như đi dạo, Trương Tinh Phong bước đi trên hành lang giữa huyền tạt thiên hỏa cung điện và thần hỏa cung điện.

“Hồng...”

Đột nhiên một tiếng gầm truyền đến. Trương Tinh Phong chỉ cảm thấy đầu óc choáng váng, lỗ tai lùnh bùng, một lúc sau mới thanh tỉnh lại. Lúc này, xuất hiện trước mặt hắn chính là... một con quái thú hoàn toàn được hỏa diễm bao trùm.

Quái thú này mặt mũi rất quái dị, hình dạng giống như sư tử, nhưng so với sư tử thì lớn hơn một chút, dài khoảng chừng mười thước, kinh khủng dị thường. Bộ lông trên người giống như hỏa diễm, không ngừng thiêu đốt, toàn thân một màu đỏ rực. Nhiệt lượng cường đại tỏa ra khiến cho Trương Tinh Phong trong lòng run sợ.

Hỏa diễm trên người quái thú có màu đỏ, nhưng ngọn lửa bên ngoài thân thể lại có màu lam đậm.

“Huyền tạt thiên hỏa đẳng cấp cao nhất!” Trương Tinh Phong trong lòng kinh hãi: “Quái thú này rốt cuộc là thứ gì? Có vẻ như cực kỳ lợi hại! Ngoài

cùng đã là huyền tậ thiên hỏa đẳng cấp cao nhất, vậy còn ngọn lửa màu đỏ trên người nó là cái gì? Cao hơn huyền tậ thiên hỏa không phải là thần hỏa sao? Màu của thần hỏa lại là màu đen, vậy ngọn lửa màu đỏ này là cái gì?”

- Nhân loại! Không ngờ người lại muốn tiến vào thần hỏa cung điện, vậy trước tiên hay qua một cửa của ta đã!

Thanh âm hùng hậu từ trong miệng quái thú vang lên.

Trương Tinh Phong ngẩn người, nhìn quái thú trước mặt, trong lòng nghi hoặc: “Chẳng lẽ đây là một cửa trong đó?”

- Sự mạng của Hỏa Vân là ăn thịt tất cả những kẻ từ bên ngoài muốn tiến vào thần hỏa cung điện!”

Quái thú gầm lên nhảy vọt tới.

Trương Tinh Phong trong lòng chột động, lập tức nhớ lại mấy dòng chữ viết trên bia đá: “... Nhớ phải cẩn thận một chút, đừng để Hỏa Vân thú ăn thịt đấy... Lão đầu ta đi uống rượu đây...” Trong lòng nhất thời minh bạch, quái thú trước mặt chính là Hỏa Vân thú.

Có điều, hiện tại Trương Tinh Phong đối với bản thân đã tự tin hơn gấp trăm lần, làm sao có thể dễ dàng bỏ qua như vậy?

“Ném thử một quyền của ta!”

Kim sắc quang mang lóe lên, trên năm tay phải của Trương Tinh Phong lập tức xuất hiện một găng tay mũi nhọn do Nhu Kim hóa thành. Lực lượng toàn thân hẫ trong nháy mắt tập trung vào quyền phải, mạnh mẽ đánh về phía Hỏa Vân thú. Đồng thời vòng tay Phá Không cũng sáng lên, tại mũi nhọn ở đầu găng tay xuất hiện từng vết nứt không gian.

Hỏa Vân thú lại chẳng thèm để ý, tùy tiện há mồm ra, một đoàn hỏa diễm màu đỏ lập tức lao về phía Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong lúc này cực kỳ tự tin, lực lượng mạnh nhất của găng tay mũi nhọn cộng thêm Phá Không phụ trợ, uy lực cường đại cho dù cao thủ cấp bậc Tiên Quân cũng không dám khinh thường. Nhưng hẫ đã quên mất, nếu như đối thủ là cao thủ cấp Tiên Đế thì sẽ ra sao?

Quyền phải của Trương Tinh Phong va chạm cùng với đoàn hỏa diễm màu đỏ.

“Oanh!”

Trương Tinh Phong bị chấn bay về phía sau, không nhận được phun ra mấy ngụm máu, trong lòng cảm thán: “Thật sự là quá mạnh! Một chiêu của ta không ngờ lại chẳng có chút tác dụng nào. Hỏa Vân thú này thật sự quá cường đại!”

- Nhân loại! Hồng hồng... Ta ăn thịt người!

Hỏa Vân thú lúc này đã đến bên cạnh Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong đương nhiên là muốn tránh đi, nhưng hăn lại phát hiện bản thân không ngờ đã bị phong tỏa.

- Phá Không!

Trương Tinh Phong quát lên một tiếng, thân hình chợt lóe lên, thoát khỏi cái miệng rộng của Hỏa Vân thú.

Hỏa Vân thú há miệng nói:

- Không tệ! Nhân loại! Thật sự là không tệ! Không ngờ người có thể thoát được Hỏa Vân Phệ Nhật của ta. Không tệ! Bất quá, người vẫn phải chết!

Hỏa Vân thú chợt ngẩng đầu lên trời gầm lên, hỏa diễm trên người lập tức bùng phát, bắt đầu rực cháy...

Trong nháy mắt, hỏa diễm không ngờ lại biến thành địa ngục trăm trượng, hoàn toàn bao vây Trương Tinh Phong.

Càng khiến cho Trương Tinh Phong sợ hãi chính là hăn không thể di động được, vội vàng sử dụng Phá Không.

Phá Không bất đắc dĩ nói: “Tinh Phong đại ca! Đây là ‘Hỏa chi lĩnh vực’. Trừ khi là công lực mạnh hơn đối phương, cường hành phá vỡ lĩnh vực này, nếu không thì chỉ có một con đường chết!”

Trương Tinh Phong đương nhiên là không muốn chết, vô cực lực trong cơ thể lập tức điên cuồng phát động, nhưng lại không hề có chút tác dụng nào, có cảm giác giống như lấy trứng chọi đá.

Trương Tinh Phong chợt mỉm cười. Hăn hiện tại chỉ có thể dùng chiêu thức vô lại nhất, đó là trốn vào trong Long Linh không gian.

Đột nhiên, Trương Tinh Phong phát hiện toàn thân lóe lên quang mang, lập tức cảm thấy trong đầu choáng váng...

oOo

- Tên tiểu tử này quả thật là không chịu cố gắng, không ngờ chưa tiếp được chiêu thứ ba của Hỏa Vân đã xong rồi. Hừ!

Hỏa lão đầu lúc này đang ở tại nhà Hắc lão đầu đi đi lại lại, có vẻ cực kỳ tức giận.

Hắc lão đầu liền nói:

- Tên gia hỏa người cũng thật là, bỏ mặc đồ đệ của mình như vậy. Nếu như không phải lúc cuối cùng ta ra tay, tên đồ đệ bảo bối của người có lẽ đã bị Hỏa Vân thánh thú ăn thịt rồi. Vớ phải một gã sư tôn như người, hắc thật sự là xui xẻo!

Hảo lão đầu đột nhiên đặc ý nói:

- Hắc hắc! Hắc lão đầu người lần này lo chuyện bao đồng làm gì? Đồ đệ của ta còn có hai kiện thần khí bảo mệnh, làm sao dễ dàng chết được? Tên gia hỏa người đúng là... hắc hắc...”

Hắc lão đầu vừa nghe, trong lòng chợt hoài nghi. Thần thức cường đại không gì sánh được lập tức phong tỏa Trương Tinh Phong, quan sát tất cả một lượt. Cuối cùng hắc chỉ đành nhìn Hỏa lão đầu thở dài một hơi, mình quả thật là đã lo chuyện bao đồng!

Hỏa lão đầu đi đến bên cạnh Hắc lão đầu, vỗ vỗ vai hắc nói:

- Kỳ thật hắc cũng sắp sửa kết thúc rèn luyện, ta cũng muốn thả hắc ra ngoài. Lần này người cũng là giúp ta mà thôi. Ha ha...

Hắc lão đầu liếc nhìn Hỏa lão đầu, không khỏi cười khở:

- Người đấy...

Mà Hỏa lão đầu thì lại cực kỳ đặc ý, chụp lấy bầu rượu dốc vào trong bụng.

oOo

Trương Tinh Phong vừa rời đầu óc choáng váng, nhưng chỉ phút chốc đã thanh tỉnh lại. Có điều...

“Đây là đâu?” Trương Tinh Phong ngơ ngẩn nhìn cảnh vật trước mắt. Hư không vô tận, mấy tinh cầu ở phía xa xa. Tất cả nói cho hắc biết, hắc đã rời khỏi Hỏa Chi Huyền Thần điện thần bí quý dị kia.

“Bỏ đi! Mặc kệ là vì sao, ta cũng đã rời khỏi cái nơi quý quái đó rồi!”

Trương Tinh Phong mỉm cười, liền lấy tinh diệu ra.

Trương Tinh Phong lập tức tiến vào bên trong tinh diêu. Chuyện đầu tiên mà hắn muốn làm bây giờ chính là để cho Phong Ngữ Yên từ bên trong Long Linh không gian ra ngoài.

- Phong ca, huynh đã rời khỏi nơi đó rồi! Thật là tốt quá! Nơi đó thật sự quá kinh khủng, quá quý dị, không hiểu là ai đã tạo ra...

Phong Ngữ Yên không ngừng nói.

Trương Tinh Phong cảm nhận được sự quan tâm sâu sắc của Phong Ngữ Yên đối với hắn, trong lòng cảm động, liền ôm Phong Ngữ Yên vào lòng.

Phong Ngữ Yên ngã vào lòng Trương Tinh Phong, trong miệng dần dần không còn thanh âm nào nữa, chỉ còn tiếng khóc...

- Đừng khóc nữa! Không phải ta đã ra đây rồi sao?

Trương Tinh Phong mỉm cười nói

Phong Ngữ Yên揩 nước mắt, nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Thiên Vũ nói với muội, nơi đó ngay cả Ma Tôn cũng không thoát nổi, cũng chỉ có duy nhất Bàn Cổ sư tôn mới thoát ra được. Công lực của huynh so với Bàn Cổ năm đó còn kém xa. Bàn Cổ cũng rất khó khăn mới thoát ra được, vậy huynh..."

- Được rồi, đừng khóc nữa! Sau này ta sẽ không để cho nàng phải lo lắng nữa!

Trương Tinh Phong lên tiếng an ủi. Kỳ thật hắn cũng biết câu này của mình có thể tin được bao nhiêu. Dù sao có đôi khi người không đến nơi nguy hiểm, nguy hiểm cũng tự tìm đến người.

- Thật sao?

Phong Ngữ Yên ngẩng đầu nhìn Trương Tinh Phong, nhìn vào mắt của hắn.

Trương Tinh Phong mỉm cười, kiên định nói:

- Là thật!

Trong lòng hắn thầm nói: "Vì Ngữ Yên, sau này cố gắng yên ổn một chút!"

Phong Ngữ Yên dường như cũng tin tưởng Trương Tinh Phong, rúc vào lòng hắn, cùng nhau ngắm nhìn tinh không vô tận và những tinh cầu không ngừng nhấp nháy.

oOo

Một ngày sau.

“Ai! Một tháng này ta thật sự là đã chạy quá nhanh, quá nhanh!” Trương Tinh Phong nhìn trên tinh đồ. Khoảng cách giữa hắn và Hắc Ngục chỉ mới vượt qua được một phần mười. Lúc trước bị Hắc Nhật lão tổ truy đuổi quá gấp, tốc độ cực nhanh, tuyệt đối không kém tinh diệu. Bây giờ nghĩ lại hắn vẫn còn cảm thán, lúc trước sao bản thân lại có thể chạy nhanh đến như vậy. Xem ra sinh mệnh bị uy hiếp cũng là động lực rất lớn.

- Phong ca! Dựa theo ký hiệu trên tinh đồ, tinh vực này không phải có vài tinh cầu có người sinh sống hay sao? Chúng ta trước tiên hãy đến đó du ngoạn, dù sao thì cũng không cần vội!

Phong Ngữ Yên bắt đầu làm nũng.

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu. Hai người lập tức đi đến tinh cầu gần nhất.

oOo

Lam Tuyết tinh là tinh cầu có người sinh sống lớn nhất tại khu vực này. Theo như tinh đồ của Ma Giới Thất Hung năm đó, Lam Tuyết tông tại Lam Tuyết tinh cũng là một tông phái khá lớn, mặc dù không bằng Hắc Nhật tông, nhưng tông chủ cũng là một nhân vật tương đương với Tiên Quân hậu kỳ. Có điều không biết là vị tông chủ này sau bao nhiêu năm đã đột phá hay chưa.

Trên một tửu lâu tại Lam Tuyết tinh.

Rượu phổ biến khắp mọi giới. Trương Tinh Phong từ trước đến giờ chưa từng thấy nơi nào không có rượu, xem ra người mê rượu quả thật là nhiều. Lúc này hắn đang cùng Phong Ngữ Yên ngồi trong tửu lâu thưởng thức các món ăn đặc sắc của Lam Tuyết tinh.

- Phong ca! Phụng nhãn quả này thật sự rất ngon, khi nào rồi đi chúng ta phải mua nhiều một chút!

Phong Ngữ Yên trong miệng thưởng thức mỹ vị của phụng nhãn quả, nhìn Trương Tinh Phong nói.

Trương Tinh Phong mỉm cười gật đầu. Hắn không ăn thức ăn gì cả, chỉ chậm rãi uống rượu.

- Ô! Vị cô nương này dung mạo thật là không tệ! Không tệ! Uy... Hay là theo đại gia về đi?

Thanh âm phảng phất như từ nhiều năm trước vang lên bên tai Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong trên mặt khẽ nở nụ cười, xoay người nhìn lại, chỉ thấy một đại hán đang bước tới, mà đối tượng của hắn chính là... Phong Ngữ Yên.

“Bao nhiêu năm rồi? Dường như năm xưa khi còn ở Phàm Nhân giới ta cũng từng thấy qua chuyện như thế này. Không nghĩ đến Ma giới cũng như vậy!” Trương Tinh Phong mỉm cười. Hắn không hề vì chuyện này mà cảm thấy tức giận, ngược lại còn cảm thấy có chút “hứng thú”.

Đại hán trước mặt trong mắt của người đạt đến đẳng cấp như Trương Tinh Phong cũng chỉ như là một con kiến hôi. Người nói có người đi tức giận với một con kiến hay sao?

Phong Ngữ Yên vốn đang tươi cười, nhưng nhìn thấy ánh mắt xấu xa của đại hán kia, sắc mặt chợt tối sầm, hàn quang trong mắt lóe lên, trừng mắt nhìn đại hán kia một cái.

Đại hán kia cũng chủ là một người bình thường ở Ma giới, công lực thậm chí còn chưa đạt đến Kim Đan kỳ, bị hàn quang trong mắt cao thủ đã đạt đến Độ Kiếp kỳ như Phong Ngữ Yên chấn nhiếp, lập tức tâm thần đại loạn, ngã xuống đất không dậy nổi.

Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên không hề để ý, tiếp tục hưởng thụ cao lương mỹ tửu. Những người khác bên trong tửu điểm cũng không hề đếm xỉa đến kẻ vừa ngã xuống, dù sao nơi đây cũng là Ma giới, có thể tự lo cho mình đã là tốt lắm rồi.

- Lần này Lam Tuyết tông chúng ta và Phong Sơn tông tranh đoạt một phen, cuối cùng đã đại thắng. Tông chủ lần này đã mang theo một kiện bảo bối trở về, cũng là mối lửa dẫn đến tranh đoạt lần này!

Một nam tử ở bên kia tửu lâu nói với huynh đệ chung quanh.

Một người đứng cạnh lập tức hỏi:

- Bảo bối? Bảo bối gì?

Nam tử kia đặc ý nói:

- Ta nói cho người biết, ngàn vạn lần không được nói lại với người khác!
Đó chính là... cứu diệp linh chi trong truyền thuyết.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 12: Tiêu Dao Ma Đế.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thanh âm dù thấp, nhưng Trương Tinh Phong vẫn nghe được rõ ràng. Ánh mắt của hắn chợt sáng lên: “Cửu diệp linh chi!”

Trương Tinh Phong quay mặt lại nhìn Phong Ngữ Yên, trên mặt nở một nụ cười thần bí:

- Ngữ Yên! Xem ra chúng ta phải dừng lại ở Lam Tuyết tinh này một đoạn thời gian rồi!

Phong Ngữ Yên dạo chơi suốt cả một ngày cũng đã mệt mỏi, liền ở lại khách sạn nghỉ ngơi. Còn Trương Tinh Phong lại không hề ở đó.

oOo

- Một khối ma tinh, ta hỏi cái gì thì người hãy trả lời cái đó!

Trương Tinh Phong lúc này đã biến đổi khuôn mặt, không còn hình dáng cũ. Đối với loại cao thủ đẳng cấp như hắn mà nói, biến đổi khuôn mặt là chuyện vô cùng đơn giản.

Tên cao thủ Ma giới bên cạnh sợ hãi nhìn Trương Tinh Phong. Hắn là một cao thủ của Lam Tuyết tông, đã độ qua thiên kiếp trở thành Thiên Ma, trong tông phái cũng có chút địa vị. Nhưng vừa rồi hắn không có một chút phản kháng nào đã bị Trương Tinh Phong bắt từ trong Lam Tuyết tông ra, hơn nữa cả tông phái lại không ai phát hiện được, chuyện này khiến cho hắn cực kỳ khiếp sợ.

Trương Tinh Phong nhìn bộ dạng sợ hãi của tên đệ tử Lam Tuyết tông trước mặt, cười nói:

- Xem ra ta cũng hơi quá đáng! Không cần lo lắng, trước tiên cứ bình tĩnh lại đã! Chúng ta giao lưu một chút, nói cho ta biết tên người là gì?

Tên đệ tử Lam Tuyết tông lập tức nói:

- Tôi... tôi gọi là Bĩ Á!

Nụ cười của Trương Tinh Phong càng thêm sáng lạn:

-Ồ! Bỉ Á! Cái tên này cũng không tệ. Bây giờ ta hỏi ngươi một chút, đương nhiên chỉ là một chút chuyện bình thường thôi, không phải là cơ mật gì quan trọng, điều này ngươi cứ an tâm. Ta vừa mới đến tinh vực, đối với nơi này cũng không thông thạo lắm. Ý của ta ngươi đã hiểu chưa?

Bỉ Á gật đầu lia lịa:

- Hiểu rồi, hiểu rồi, xin tiền bối cứ hỏi!

Kỳ thật Trương Tinh Phong cũng quá cẩn thận. Đệ tử Ma giới phần lớn đều tham sống sợ chết, mặc dù cũng có ngạo cốt, bất quá tên Bỉ Á trước mặt này lại không hề có. Cho dù Trương Tinh Phong hỏi hãn những vấn đề cơ mật, có lẽ hãn cũng phun ra hết.

Trương Tinh Phong nghe Bỉ Á trả lời, tỏ ra rất cao hứng. Hãn gật gật đầu, lấy một khối ma tinh ném đến trước mặt Bỉ Á:

- Tốt lắm, rất tốt! Khối tiên tinh này để thể hiện sự hài lòng của ta đối với ngươi. Đương nhiên ngươi nên biết, nếu như ta không hài lòng sẽ có kết quả thế nào?

Trương Tinh Phong cười cười, liếc mắt nhìn một viên gạch bên cạnh. Quang mang trong mắt của hãn không ngờ lại làm viên gạch vỡ vụn , biến mất không thấy nữa.

Nhìn thấy một màn này, Bỉ Á trong lòng vô cùng hoảng sợ, liên tục nói:

- Hiểu rồi, hiểu rồi!

Nói xong, hãn run rẩy đưa tay với lấy khối ma tinh, còn cẩn thận liếc nhìn vẻ mặt của Trương Tinh Phong, lúc này mới nhanh chóng thu lấy ma tinh vào người.

Trương Tinh Phong rất hài lòng với phản ứng của Bỉ Á. Hãn cũng biết loại người như vậy sẽ “nghe lời” ra sao.

- Trước tiên nói cho ta biết, Lam Tuyết tông thiếu nhất là cái gì?

Trương Tinh Phong mỉm cười hỏi.

Bỉ Á nghi hoặc liếc nhìn Trương Tinh Phong. Trương Tinh Phong trong lòng có chút tức giận, sắc mặt chợt biến đổi. Bỉ Á vừa nhìn thấy sắc mặt của Trương Tinh Phong, lập tức nói:

- Là ma khí, là ma khí! Tiền bối đừng nóng giận! Chỉ là tiểu nhân không hiểu tại sao tiền bối lại hỏi vấn đề này. Nên biết rằng Ma giới này ngoại trừ

Ma giới tam môn, hầu như các thế lực khác đều rất thiếu ma khí, đây là chuyện rất bình thường.

Trương Tinh Phong lúc này mới hiểu ra, nguyên lai vừa rồi mình đã hỏi một vấn đề khá “ngu ngốc”.

Có điều sắc mặt của hắn vẫn không đổi, tươi cười nói:

- Ủm! Tốt lắm! Nhưng người có biết vì sao ma khí lại thiếu thốn như vậy không?

Bỉ Á cười khổ nói:

- Chuyện này rất đơn giản. Ma giới chiến loạn khắp nơi, Ma giới tam môn hầu như nằm trong tay tất cả luyện khí tông phái. Nơi duy nhất có thể bán ma khí là tứ đại thánh thành, nhưng nơi đó cũng không phải được tự do buôn bán. Thuế đánh vào ma khí rất nặng, hơn nữa số lượng cũng bị hạn chế. Kỳ thật đây cũng là một phương pháp mà các thế lực lớn dùng để khống chế các thế lực nhỏ chúng tôi.

Trương tinh phong nghe được liền gật đầu tỏ vẻ hiểu rõ, trong lòng mừng như điên: “Thật là khéo quá! Xem ra thứ được ưa chuộng nhất tại Ma giới này nhất chính là ma khí. Theo như lời Thiên Vũ nói lúc trước, tiên khí do ta luyện chế là sử dụng thiên hỏa. Thiên hỏa không phân biệt Tiên Ma, tiên khí cũng chính là ma khí, chẳng qua chỉ là quán nhập tiên nguyên lực thì là tiên khí, còn quán nhập ma nguyên lực thì là ma khí. Có điều không biết mấy trăm kiện đỉnh cấp tiên khí bên người ta rốt cuộc có đủ hay không?”

Trương Tinh Phong tiếp tục hỏi:

- Đỉnh cấp ma khí của Lam Tuyết tông các người có bao nhiêu?

Bỉ Á vừa nghe đến đỉnh cấp ma khí, trong mắt ngay liền phát ra quang mang n1ong bỏng. Nhưng hắn vừa nhìn Trương Tinh Phong, lập tức toàn thân run rẩy, vội vàng nói:

- Đỉnh cấp ma khí của Lam Tuyết tông chúng tôi là nhiều nhất trong cả tinh vực, tổng cộng có ba mươi hai kiện. Tông chủ của chúng tôi còn có một kiện hạ cấp thần khí, cũng là kiện thần khí duy nhất trong cả tinh vực!

Bỉ Á có vẻ rất kiêu hãnh.

Trương Tinh Phong trong lòng khinh thường: “Xem ra chiến loạn tại Ma giới thật sự quá lợi hại. Vô số tinh vực chiến loạn, những siêu đại thế lực

gần như hoàn toàn nằm trong tay tất cả ma khí và thần khí. Không trách địa vị của bọn họ nhiều năm như vậy cũng không lung lay. Một cái tinh vực còn con có được một kiện thần khí, quả thật là một chuyện đáng để kiêu ngạo!”

Đột nhiên, sắc mặt của Trương Tinh Phong lộ ra vẻ cổ quái, trong lòng thầm nghĩ: “Nếu như để Ma giới cao thủ tại tinh vực này biết được trên người ta có vài kiện đỉnh cấp thần khí và hơn mười kiện trung cấp thần khí, vậy thì người của Ma giới tại tinh vực này sẽ phản ứng như thế nào?”

Đột nhiên, Trương Tinh Phong dường như nhìn thấy vô số cao thủ Ma giới đang tìm giết hắn, trong lòng không khỏi run lên, lập tức lắc lắc đầu, âm thầm quyết định: “Quyết không thể để cho người khác biết, tuyệt đối không thể!”

- Người hãy trở về đi! Tin rằng người cũng biết cái gì gọi là bảo mật!

Trương tinh phong vừa cười vừa nói.

Bỉ Á lập tức gật đầu không ngừng:

- Biết, biết! Tiền bối còn cho tôi một khối ma tinh, tôi đương nhiên biết nên làm thế nào. Ha ha!

Bỉ Á lúc này cũng không còn sợ hãi, liền nhìn Trương Tinh Phong tươi cười nịnh nọt.

Sắc mặt của Trương Tinh Phong chợt trở nên lạnh lẽo, nhiệt độ giống như giảm xuống mấy chục độ. Hắn lạnh lùng lạnh lùng liếc nhìn Bỉ Á, khiến cho tên này sợ đến mức sắc mặt trắng bệch. Trương Tinh Phong lúc này mới thuận di rời đi, biến mất không thấy nữa.

oOo

Ngày thứ hai, Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên thân nhiên đi đến tông môn của Lam Tuyết tông.

- Nói cho tông chủ của các người, Tiêu Dao Ma Đế Toái Tâm đến đây!

Trương Tinh Phong không hề biến đổi, thân phận nhất thời lại trở thành Ma Đế. Có điều lúc này hắn đã có được Thiên Hỏa kinh giáp, tiện tay là có thể phát ra huyền tạt thiên hỏa, quả thật có thể ngạo thị tất cả Ma Đế. Hơn nữa vô cực lực của hắn không ai có thể nhìn thấy rõ nông sâu. Lúc trước Trương

Tinh Phong đã từng đem công lực bản thân mô phỏng thành Cửu Thiên Huyền Tiên, lúc này hẩn lại mô phỏng thành thực lực của Ma Đế.

Hiệu quả mô phỏng của vô cực lực đương nhiên rất tốt, ít nhất nếu như không phải là Tiên Đế Ma Tôn thì sẽ không nhìn ta được.

Một tên trông cửa vừa nghe được hai chữ “Ma Đế”, trong lòng kinh hãi, lập tức cung kính nói:

- Tiền bối xin theo tiểu nhân vào!

Hẩn lập tức nhìn đồng môn đứng bên cạnh nói:

- Còn không mau đi mời tông chủ!

Phong Ngữ Yên cũng thản nhiên cười nói:

- Huynh đó, bây giờ lại thành Ma Đế rồi...

Nói xong nàng lại bật cười.

Trương Tinh Phong nhìn Phong Ngữ Yên nói:

- Ta đã dùng thần thức quan sát cả Lam Tuyết tông, biết rằng tông chủ của bọn họ công lực vẫn dừng lại ở Ma Đế hậu kỳ, cho nên mới dám quang minh chính đại đến đây như vậy. Có điều, không biết vô cực lực của ta có thể hoàn toàn che giấu khí tức tu chân giả của nàng hay không đây?

Phong Ngữ Yên cười nói:

- Muội cũng không phải là người không biết lý lẽ. Muội biết trước mặt Ma Đế Ma Tôn khả năng bị bại lộ thân phận là rất lớn, cho nên muội sẽ tiến vào Long Linh không gian trước. Nhớ kỹ, phải nhanh một chút đấy nhé!

Nói xong, Phong Ngữ Yên lập tức tiến vào Long Linh không gian.

Tên canh cửa nhìn thấy Phong Ngữ Yên đột nhiên biến mất, nhưng hẩn cũng không dám hỏi

Lúc này Lam Tuyết Ma Đế tông chủ của Lam Tuyết tông trong lòng lại đang kinh hãi, lập tức hỏi:

- Tiêu Dao Ma Đế Toái Tâm?

Môn hạ đệ tử lập tức gật đầu.

Hẩn lập tức dùng thần thức truy tìm toàn bộ phạm vi Lam Tuyết tông, nhưng lại không hề phát hiện ra Trương Tinh Phong, trong lòng chấn kinh:

“Xem ra Tiêu Dao Ma Đế này thực lực còn cao hơn ta!”

Lam Tuyết Ma Đế lập tức đi ra. Hắn cũng biết, nếu như cao thủ Ma Đế chiến đấu với nhau, đệ tử trong Lam Tuyết tông căn bản không có một chút tác dụng nào. Nếu như Tiêu Dao Ma Đế kia có một kiện trung cấp thần khí, có lẽ quét sạch cả Lam Tuyết tông cũng là chuyện rất dễ dàng.

Lúc này Trương Tinh Phong ngồi bên trái đại điện, đệ tử của Lam Tuyết tông chung quanh đều phi thường cung kính.

- Ha ha... Tiêu Dao Ma Đế Toái Tâm huynh đệ có chuyện gì mà lại đến một địa phương nhỏ bé như Lam Tuyết tông của ta vậy?

Theo tiếng cười lớn, Lam Tuyết Ma Đế đã từ hậu điện bước ra, vẻ mặt tươi cười, đi đến trước mặt Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong mỉm cười nói:

- Lần này ta đến đây, chủ yếu là vì một món đồ!

Sắc mặt của Lam Tuyết Ma Đế chợt biến đổi, nghi hoặc nhìn Trương Tinh Phong, trong lòng thầm nghĩ: “Đồ? Lam Tuyết tông này tương đối trân quý cũng chỉ có Lam Ti Vồng của ta. Nếu như hắn quả thật đến vì Lam Ti Vồng, vậy thì sự tình có vẻ không hay rồi!”

Lam Tuyết Ma Đế cố làm ra vẻ tươi cười nói:

- Không biết món đồ mà Toái Tâm huynh đệ nói đến là gì vậy? Lam Tuyết tông ta chỉ là một tông phái nhỏ, hơn nữa còn rất nghèo khó, phỏng chừng cũng chẳng có mấy thứ có thể lọt vào pháp nhãn của Toái Tâm tiền bối!

Trương Tinh Phong lắc đầu nói:

- Có, đương nhiên là có, nếu không sao ta lại đến đây? Lam Tuyết tông người quả thật là có một kiện bảo bối hấp dẫn được ta!

Cặp mắt của Lam Tuyết Ma Đế khẽ nhíu lại, hàn quang chợt lóe lên:

- Toái Tâm huynh đệ không phải là muốn nói đến kiện Lam Ti Vồng của ta đấy chứ!

Khóe miệng của hắn khẽ nở một nụ cười tàn khốc.

Trương Tinh Phong cười lạnh một tiếng, quang mang trên người lóe lên, Thiên Hỏa kinh giáp lập tức xuất hiện, huyền tạt thiên hỏa cũng ồ ạt phát ra. Lam Tuyết Ma Đế trong lòng kinh hãi nhìn Thiên Hỏa kinh giáp. Thần thức của hắn đảo qua, lại càng hồn phi phách tán: “Đỉnh cấp thần khí!”

Lam Tuyết Ma Đế ngậy người. Tiêu Dao Ma Đế này công lực cao hơn hẳn, đỉnh cấp phòng ngự thần khí càng khiến cho công kích của hắn trở nên vô dụng, hắn còn có thể dựa vào cái gì? Lam Tuyết Ma Đế lập tức thu liễm khí thế, cung kính nói:

- Toái Tâm tiền bối đã có đỉnh cấp thần khí, nhất định là không để ý đến kiện hạ cấp thần khí của ta rồi!

Nói đoạn, hắn còn thấp thỏm nhìn Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong lắc đầu nói:

- Đương nhiên là không! Một kiện hạ cấp thần khí quả thật ta chẳng hề quan tâm.

Lam Tuyết Ma Đế thở phào một hơi. Hắn lo lắng nhất chính là Tiêu Dao Ma Đế trước mặt này muốn đoạt lấy thần khí của hắn. Nên biết rằng Lam Ti Vồng chính là truyền thừa của Lam Tuyết.

Nhưng hắn lập tức lại trở nên nghi hoặc, liền hỏi:

- Nhưng mà Lam Tuyết tông này nói trân quý cũng chỉ có một kiện thần khí, còn lại thì chẳng có thứ gì. Toái Tâm tiền bối cứ nói ra! Chỉ cần không phải là thần khí, cho dù là vật gì Lam Tuyết tông ta cũng sẽ tặng cho tiền bối, coi như là quà kết giao bằng hữu!

Lúc này Lam Tuyết Ma Đế có vẻ cực kỳ nghĩa khí.

Trương Tinh Phong cảm thấy bất ngờ. Hắn vốn muốn dùng đỉnh cấp ma khí để đổi lấy Cửu diệt linh chi, không ngờ Lam Tuyết Ma Đế này lại hào phóng như vậy.

Trương Tinh Phong không biết rằng, Ma giới này vô cùng hỗn loạn, thường xuyên có một số siêu tuyệt cao thủ tiêu diệt vài tông phái nhỏ, mục đích là vì muốn cướp đoạt bảo vật của các tông phái này. Lam Tuyết Ma Đế vừa nghe Toái Tâm đến đây, điều đầu tiên hắn nghĩ đến chính là: “Có phải là cao thủ này muốn tiêu diệt Lam Tuyết tông ta, đoạt lấy bảo bối của tông phái?”. Hiện tại hắn nghe được Trương Tinh Phong không cần thần khí, lập tức cao hứng hứa hẹn. Càng huống chi trong mắt của hắn, lam Tuyết tông thật sự chẳng có gì trân quý hơn thần khí.

- Cửu diệt linh chi!

Trương Tinh Phong mỉm cười nói.

Lam Tuyết tông tông chủ ngân người, ngạc nhiên hỏi:

- Chẳng lẽ Toái Tâm tiền bối lần này đến đây là vì nó?

Trương Tinh Phong gật gật đầu.

Lam Tuyết Ma Đế lập tức cười lớn:

- Ha ha... Sao không nói sớm! Không phải chỉ là một gốc Cửu diệp linh chi thôi sao, cho dù bán tại tứ đại thánh thành cũng chỉ bằng giá một kiện đỉnh cấp ma khí!

Trương Tinh Phong nhất thời ngạc nhiên. Hắn nhớ lại trước kia tại Tu Chân giới giá của cửu diệp linh chi cao gấp trăm lần đỉnh cấp ma khí, liền nghi hoặc hỏi:

- Sao lại thế? Giá của cửu diệp linh chi này tại sao lại rẻ như vậy? Nghe nói tại Tiên giới và Tu Chân giới nó rất trân quý, ta đã tìm rất lâu nhưng vẫn không tìm được!

Lam Tuyết Ma Đế gật đầu nói:

- Toái Tâm tiền bối! Tiên giới Tu Chân giới sở dĩ trân quý, là vì nơi đó căn bản không có địa phương sinh trưởng ra cửu diệp linh chi. Lần trước nghe nói Huyết Sát môn tại thánh thành bán một gốc cửu diệp linh chi cho người ở Tu Chân giới, đúng là giá trên trời, đến một ngàn ma tinh!

Trương Tinh Phong ngân người. Hắn nhớ lại gốc cửu diệp linh chi mà hắn mua tại hội đấu giá năm xưa, có lẽ cũng đến từ Ma giới, lần đó hắn đã tiêu mất một vạn bốn ngàn tiên tinh.

Lam Tuyết Ma Đế tiếp tục nói:

- Mặc dù cửu diệp linh chi tại Ma giới ta cũng là hiếm thấy, tại cực nam loạn vực khoảng trăm năm mới có thể phát hiện ra một gốc, nhưng cửu diệp linh chi cho đến nay cũng không phát hiện công hiệu gì đặc thù. Mặc dù nó có thể trong nháy mắt khôi phục trọng thương, nhưng trải qua thí nghiệm, lại phát hiện ra nó chỉ có công hiệu với cao thủ cấp bậc Ma Hoàng mà thôi. Hơn nữa cửu diệp linh chi tại cực nam loạn vực cũng có không ít, cho nên nó cũng không tính là trân quý.

Trương Tinh Phong gật gật đầu, trong lòng cười thầm: “Hắc hắc! Các người trực tiếp ăn vào cửu diệp linh chi, công hiệu phải lãng phí mất chín thành trở lên, có thể làm cho cao thủ cấp bậc Ma Hoàng trong nháy mắt khôi phục

đã là tốt lắm rồi. Có điều cực nam loạn vực không ngờ lại có nhiều Cửu diệp linh chi như vậy, đúng là một chuyện phi thường mỹ diệu!”

- Toái Tâm tiền bối, đây là Cửu diệp linh chi!

Lam Tuyết Ma Đế đem cửu diệp linh chi đưa đến trước mặt Trương Tinh Phong.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 13: Hồng Tiêu.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Trương Tinh Phong nhìn cửu điệp linh chi trước mắt, cũng không vội cầm lấy, nhìn Lam Tuyết Ma Đế nói:

- Toái Tâm ta cũng không muốn không làm mà hưởng. Nếu như cửu điệp linh chi này có giá ngang với một kiện đỉnh cấp ma khí, ta sẽ dùng một kiện đỉnh cấp ma khí để trao đổi với người. Thế nào?

Lam Tuyết Ma Đế vừa nghe, trong lòng kinh hãi. Lam Tuyết tông của hãn tích lũy ngàn vạn năm cũng chỉ có được ba mươi hai kiện đỉnh cấp ma khí, cho nên hãn hiểu rất rõ về sự trân quý của đỉnh cấp ma khí. Cho dù là đến Tây thánh thành, tối đa cũng chỉ mua được ba kiện, hơn nữa giá cả còn đắt đến dọa người. Chưa tính đến tiền thuế, một kiện đỉnh cấp ma khí cộng thêm tiền thuế giá cả lên đến khoảng hai trăm ma tinh. Quan trọng nhất chính là hãn cũng không có tinh diệu. Sự trân quý của tinh diệu thậm chí vượt hơn cả hạ cấp thần khí. Hãn có được một kiện hạ cấp thần khí đã là may mắn lắm rồi, đừng nói đến tinh diệu.

Nếu như hãn muốn đến thánh thành để mua, sẽ phải băng qua vô số tinh vực. Thế nhưng khoảng cách xa như vậy, làm sao có thể dễ dàng đến được. Cho dù là Lam Tuyết Ma Đế cũng không dám tùy ý rời đi, bởi vì còn có không ít tông phái có cửu oán với hãn.

Tất cả những điều này dẫn đến Lam Tuyết tông vô số năm qua chỉ có được ba mươi hai kiện đỉnh cấp ma khí.

Hiện tại Trương Tinh Phong lại muốn đưa cho hãn một kiện, Lam Tuyết Ma Đế làm sao không kinh hãi?

Bỗng nhiên Lam Tuyết Ma Đế trong lòng máy động, thầm nghĩ: “Ta vốn muốn ngầm truyền tin tức cho một tên gia hỏa khác, để cho Tiêu Diêu Ma Đế này chịu khổ một phen, có điều xem ra hãn cũng không phải là một kẻ ngang ngược. Nếu đã như vậy, ta hãy nhận... Không, không thể nhận! Một

kiện ma khí đối với Lam Tuyết tông cũng không tăng thêm được bao nhiêu thực lực. Nếu như ta không nhận, Tiêu Diêu Ma Đế này nhất định sẽ cảm thấy áy náy đối với Lam Tuyết tông, cho dù không áy náy cũng sẽ có ấn tượng tốt đối với Lam Tuyết tông. Có một cao thủ hữu hảo như vậy, đối với Lam Tuyết tông ta mà nói so với mười kiện đỉnh cấp ma khí còn quan trọng hơn!”

Lam Tuyết Ma Đế nhìn về phía Trương Tinh Phong, trên người toát ra hào khí:

- Toái Tâm huynh đệ lần này không đúng rồi. Lam Tuyết tông ta nếu đã nói đưa cho huynh đệ thì sẽ đưa. Nếu như ta nhận đỉnh cấp ma khí kia, không phải sẽ bị những tông phái khác xem thường hay sao? Toái Tâm huynh đệ cứ nhận đi!

Lam Tuyết Ma Đế này xưng hô đối với Trương Tinh Phong cũng liên tục thay đổi. Sau khi hắn phát hiện ra sự cường đại của Trương Tinh Phong, lập tức từ “Toái Tâm tiền bối” đổi thành “Toái Tâm huynh đệ”.

Trương Tinh Phong trong lòng thầm gật đầu: “Xem ra con người của Lam Tuyết Ma Đế này cũng không tệ lắm, đáng để kết giao!”

Trương Tinh Phong bên ngoài cũng cười ha ha nói:

- Nếu đã như vậy, ta cũng sẽ không khách sao nữa!

Trương Tinh Phong đưa tay tiếp lấy cửu diệp linh chi, lập tức thu vào bên trong Thiên Vũ.

Lam Tuyết Ma Đế lập tức cười lớn nói:

- Tốt, tốt, tốt! Sáng khoái, thật là sáng khoái!

Trương Tinh Phong bỗng nhiên nói sang chuyện khác:

- Lam Tuyết huynh! Toái Tâm ta còn có một chuyện muốn hỏi huynh?

Lam Tuyết Ma Đế liền nói ngay:

- Xin cứ nói! Chỉ cần Lam Tuyết ta biết, nhất định sẽ tử tế nói cho Toái Tâm huynh đệ!

Trương Tinh Phong nói ra chuyện mà hắn phiền não đã lâu:

- Lam tuyết huynh! Ta hiện tại đang tìm một loại nguyên liệu, chính là kiên dục chi tinh. Huynh có biết địa phương nào có kiên dục chi tinh này không?

Lam Tuyết Ma Đế vừa nghe, gật đầu nói:

- Kiên dục chi tinh này thật sự là một nguyên liệu quý giá, chỉ cần bản thân nó cũng đã tiếp cận với thần khí. Ma giới cũng có không ít cao thủ dùng kiên dục chi tinh nguyên bản làm vũ khí. Toái Tâm huynh nếu hỏi địa phương nào có kiên dục chi tinh này, ta sẽ nói cho huynh biết. Ma giới có này tổng cộng có ba địa phương có kiên dục chi tinh. Một nơi là Tu La môn, một trong Ma giới tam môn, môn hạ có Ma giới đệ nhất luyện chế cao thủ, hơn nữa còn biết làm cách nào để cải biến hình thái của kiên dục chi tinh. Hiện tại những cao thủ cấp Ma Hoàng của Tu La môn đều dùng Tu La đao được luyện chế từ kiên dục chi tinh, cực kỳ lợi hại. Địa phương thứ hai là cực nam loạn vực. Ta cũng không rõ rốt cuộc là nơi nào tại cực nam loạn vực, có điều nơi này thực sự quá hỗn loạn, Toái Tâm huynh đệ không nên đi thì tốt hơn. Nên biết rằng ngay cả Ma giới tam môn cũng không dám tùy tiện tiến vào nơi đó.

Trương Tinh Phong gật đầu nói:

- Ủm! Xem ra hai địa phương này cũng không có nhiều hy vọng. Không biết địa phương thứ ba là ở nơi nào?

Lam Tuyết Ma Đế gật đầu nói:

- Toái Tâm huynh đệ thật sáng suốt. Tu La môn thì không cần phải nghĩ, cực nam loạn vực thì càng không thể đi, nói không chừng một ma thú ở nơi đó đi ra cũng có thể tiêu diệt huynh đệ, thực sự quá kinh khủng. À... Địa phương thứ ba chính là Thiên Loạn tinh thuộc Hắc Ngục tinh vực. Thiên Loạn tinh là một tinh cầu đang đối đầu với Hắc Ngục tinh, lực lượng vô cùng cường đại. Ba vị huynh đệ thủ lĩnh công lực không sai biệt lắm đều khoảng Ma Đế trung kỳ, vũ khí sử dụng là ba thanh tề mi côn được luyện chế từ kiên dục chi tinh. Đương nhiên kiên dục chi tinh mà ta nói không phải là ba cây côn này, mà là một tấm bia đá phía trước sơn môn của Thiên Loạn tông thuộc Thiên Loạn tinh. Bia đá này cao khoảng mười mét, rộng ba thước, chính là căn cơ của Thiên Loạn tinh. Trong truyền thuyết nếu như phá vỡ tấm bia đá kia, linh khí của Thiên Loạn tinh cũng sẽ bị phá tan. Tấm bia đá đó chính là một khối kiên dục chi tinh thật lớn.

Trương Tinh Phong nghe được trong lòng chấn kinh. Một tấm bia đá khổng lồ hoàn toàn do kiên dục chi tinh hình thành không ngờ lại quan hệ đến căn

cơ của Thiên Loạn tinh, thực sự làm cho người ta kinh thán.

Lam Tuyết Ma Đế chột lên tiếng:

- Bất quá có một chuyện nhất định phải nói cho Toái Tâm huynh đệ. Tăm bia đá kia bao nhiêu năm nay, Tu La môn cũng đã từng có chủ ý với nó. Hơn nữa một Thái thượng trưởng lão đẳng cấp Ma Tôn của Tu La môn đã từng xuất thủ, nhưng cũng thất bại mà về, một năm sau liền chết tại Tu La môn. Toái Tâm huynh đệ chắc cũng hiểu, một cao thủ đẳng cấp Ma Tôn làm sao có thể khơi khơi chết đi như vậy, có lẽ nguyên nhân chính là do tăm bia đá kia!

Nghe đến đây, Trương Tinh Phong trong lòng không khỏi mắng lớn: “Tên hỗn đản Lam Tuyết Ma Đế nguời, như vậy không phải nói cho ta biết con đường thứ ba này cũng không thể thực hiện được sao? Bất quá... Hừ! Ta chẳng qua chỉ cần kiên dục chí tinh để luyện chế hai thanh Tiệt Sát đao, tạo thành Tiệt Sát đao trận mà thôi. Một cây Tề Mi côn chắc cũng đủ luyện chế một thanh. Ta chỉ cần tiêu diệt ba huynh đệ kia không phải là được rồi sao? Hơn nữa Thiên Loạn tinh này còn là cừ địch với Hắc Ngục tinh của Tiêu Lâm huynh đệ của ta, coi như là lễ vật tới cửa đi!”

Lam Tuyết Ma Đế cũng ý thức được lời nói của mình vừa rồi đều đoạn tuyệt ba con đường, không khỏi cảm thấy có chút xấu hổ.

Trương Tinh Phong cười cười nói:

- Quên đi! Mục tiêu đã được định sẵn là không làm được, cũng không thể cưỡng cầu. Được rồi Lam Tuyết huynh, ta cũng làm phiền huynh khá lâu rồi, xin cáo biệt trước!

Dứt lời, hắn liền xoay người chuẩn bị rời đi.

Lam Tuyết Ma Đế liền nói ngay:

- Toái Tâm huynh đệ đi thông thả, sau này nếu có thời gian thì hãy thường xuyên đến Lam Tuyết tông ta du ngoạn!

- Nhất định, nhất định!

Giọng nói của Trương Tinh Phong vang lên, người đã không còn thấy nữa.

Đi đến giữa tinh không, Trương Tinh Phong lập tức tiến vào bên trong tinh diệu, cùng với Phong Ngữ Yên đi đến Hắc Ngục tinh vực.

Trương Tinh Phong từ lúc ở Tây thánh thành liều mạng chạy đến Hỏa Chi Huyền Thần điện đã hao phí mất một tháng. Lúc này hãn dựa vào tình diệu chỉ tốn hai mươi ngày đã đến nơi. Đương nhiên đây không phải là vì tốc độ của tình diệu nhanh hơn so với hãn liều mạng sử dụng đại na di, mà là do khi hãn liều mạng chạy trốn, một khi gặp phải hằng tinh liên thay đổi phương hướng, cho nên lộ trình đi qua phức tạp hơn. Lúc này trở về, Trương Tinh Phong lại dựa vào tình đồ chọn ra con đường ngắn nhất.

Trương Tinh Phong cũng không dừng lại ở Tây thánh thành mà tiếp tục đi tới, mục tiêu là Hắc Ngục tinh vực.

oOo

Mười ngày sau, Trương Tinh Phong và Phong Ngữ Yên cuối cùng cũng từ Tây thánh thành đến được Hắc Ngục tinh vực.

Trạm thứ nhất của Hắc Ngục tinh vực là Thiên Loạn tinh.

Bên trong Thiên Loạn tinh canh phòng rất nghiêm ngặt. Trương Tinh Phong dựa vào thần thức cường đại dễ dàng tránh thoát được các thủ vệ.

“Mẹ nó! Thủ vệ ở đây sao lại biến thái như vậy? Thiên Loạn tinh không phải là đại bản doanh của Thiên Loạn tông sao, tại sao lại khẩn trương như thế? Lam Tuyết tông cũng không căng thẳng như vậy!” Trương Tinh Phong ngồi bên trong một tửu lâu của Thiên Loạn tinh thầm mắng.

Khi tiểu nhị của tửu lâu đi tới, Trương Tinh Phong liền hỏi:

- Uy! Nơi này rốt cuộc có chuyện gì xảy ra, Thiên Loạn tinh sao lại khẩn trương như vậy!

Tên tiểu nhị kia liền lén nhìn ra ngoài cửa một chút, sau đó mới nhỏ giọng lên tiếng:

- Ta nói cho ngài biết, nhưng ngài nhất định không được nói lung tung! Lần trước Thiên Loạn tinh và Hắc Ngục tinh đại chiến, ba vị thủ lĩnh của Thiên Loạn tinh chúng ta đã dùng mưu kế bắt đi thê tử của lão đại Hắc Ngục tinh. Hắc Ngục tinh đã có không ít cao thủ đến đây, nhưng ba vị thủ lĩnh của chúng ta cũng đã bày ra thiên la địa võng để chờ bọn chúng đến. Người của Hắc Ngục tinh cũng biết chuyện này, nhưng bọn chúng vẫn đến, dù sao đó cũng là thê tử của lão đại bọn chúng. Hắc hắc!

Trương Tinh Phong nghe được trong lòng giật mình. Lão đại của Hắc Ngục tinh không phải chính là Tiêu Lâm hay sao? Thê tử Tiêu Lâm không phải là Hồng Tiêu hay sao? Hồng Tiêu đã bị người của Thiên Loạn tinh bắt đi?

Bỗng nhiên trên mặt Trương Tinh Phong hiện lên vẻ tươi cười: “Xem ra trước tiên ta sẽ cho vị sư đệ kia một đại lễ!”

Sau khi ăn xong, Trương Tinh Phong lập tức bắt đầu hành động.

Thuấn di!

Trương Tinh Phong dễ dàng đi vào bên trong Thiên Loạn tông, thần thức đảo qua, lập tức tìm được địa điểm của ba vị thủ lĩnh.

- Đại ca! Lần này chúng ta quả thật là buôn bán lời. Con ả Hồng Tiêu kia quả thật là đáng giá, đã có hai tên cao thủ cấp Ma Hoàng bị chúng ta bắt được. Không biết tên Tiêu Lâm kia có chịu bỏ cuộc hay không. Bất quá, chúng ta muốn giết chết hắn cũng không phải dễ dàng!

Người này ngồi bên dưới vị đại ca kia, chính là nhị thủ lĩnh của Thiên Loạn tinh.

- Nhị đệ, cẩn thận một chút vẫn tốt hơn! Khai Thiên thần phủ của tên Tiêu Lâm kia nghe nói là vũ khí của Bàn Cổ đại thần năm đó, thần bí không gì sánh được, hơn nữa còn có thể tự mình công kích, thực sự quá lợi hại. Ngay cả Ma Đế cũng không chịu nổi một búa.

Đại thủ lĩnh trong lòng vẫn còn sợ hãi, dù sao dư uy của Bàn Cổ đại thần rất lớn.

- Đại ca, huynh nói rất đúng! Nhớ lại năm đó, Thiên Loạn tinh ta chính là lạo đại của Hắc Ngục tinh vực, Hắc Ngục tinh hoàn toàn là vật trong tay chúng ta, bọn chúng không có một cái cao thủ cấp Ma Đế nào. Nếu như không phải xuất hiện tên Tiêu Lâm kia, ngay cả cao thủ đẳng cấp Ma Đế cũng phải bó tay, Hắc Ngục tinh làm sao có thể chống lại Thiên Loạn tinh chúng ta. Tam đệ, đệ sao lại không nói câu nào?

Nhị thủ lĩnh qua sang hỏi Tam thủ lĩnh vẫn trầm mặc.

- Nhị ca, đại ca! Đệ đang suy nghĩ, Thủ đoạn của Tiêu Lâm kia tại Hắc Ngục tinh rất cứng rắn và dứt khoát, hơn nữa dưới trướng của hắn còn có vô số cao thủ, đệ không tin là hắn sẽ bỏ cuộc. Chúng ta nhất định phải cẩn thận!

Tam thủ lĩnh trong lòng lại có dự cảm không tốt. Ngay từ đầu hắn đã không tán thành việc bắt Hồng Tiêu làm tù binh, thế nhưng đại ca và nhị ca của hắn đều tán thành, hắn nói cũng không có tác dụng gì.

...

Trương Tinh Phong cũng không đợi được nữa, thần thức quét qua toàn bộ Thiên Loạn tông. Hắn rất quen thuộc khí tức của Hồng Tiêu, rất nhanh đã tìm được địa điểm giam giữ. Hắn cẩn thận quan sát chung quanh Hồng Tiêu, trên mặt nở một nụ cười đắc ý.

- Cấm chế này quả thật lợi hại, có điều so với hộ tông đại trận của Thiên Tâm tông vẫn còn kém xa, hơn nữa lực công kích của nó cũng không thể phá được phòng ngự của Thiên Hỏa kinh giáp.” Trương Tinh Phong thân hình chợt lóe lên, trực tiếp đi đến bên ngoài cấm chế. Vô cực lực vận chuyển, ba tên cao thủ cấp Ma Vương đang trông coi không hề có chút phản kháng đã bị giết chết.

“À! Ta cũng bố trí một cấm chế!” Trương Tinh Phong cũng biết, nếu như hắn phá hủy cấm chế này, năng lượng phán tán ra chắc chắn sẽ bị ba huynh đệ kia phát hiện. Hiện tại hắn lại bố trí một cấm chế ở bên ngoài, phòng ngừa năng lượng phán tán ra ngoài.

Trương Tinh Phong trên người quang mang chợt lóe lên, nhất thời giống như Hỏa thần hạ phàm, thân thể hoàn toàn chìm trong hỏa diễm. Hỏa diễm màu lam khiến cho hắn trong lòng cực kỳ hài lòng.

“Ti ti...”

Trương Tinh Phong thoải mái tiến tới, không ngờ lại trực tiếp dùng huyền tạt thiên hỏa thiêu hủy cấm chế kia, có thể tưởng tượng được huyền tạt thiên hỏa này lợi hại đến mức nào.

Trương Tinh Phong phá hủy cấm chế, đi qua ba căn phòng, tiến vào nơi giam giữ Hồng Tiêu.

Trương Tinh Phong hai tay bắn ra, hai đạo hỏa diễm màu lam lập tức giết chết hai gã Ma Hoàng đang trông coi.

“Huyền tạt thiên hỏa thật là hữu dụng!” Trương Tinh Phong trong lòng thầm than.

Dung nhập Thiên Hỏa kinh giáp vào trong cơ thể, Trương Tinh Phong lại khôi phục hình dạng bình thường, tiến vào bên trong.

- Hồng Tiêu!

Trương Tinh Phong mỉm cười lên tiếng.

Hồng Tiêu lúc này trong lòng rất khó chịu, bởi vì đã có hai vị huynh đệ của Hắc Ngục tinh vì nàng mà bị liên lụy. Nàng thật sự không biết làm sao cho tốt. Nàng cũng biết mình là một gánh nặng của Tiêu Lâm, hiện tại công lực chỉ mới tu luyện đến Phân Thân kỳ, đối với bất cứ cao thủ Ma giới nào cũng đều dễ dàng bị bắt. Bình thường Tiêu Lâm đều dẫn nàng theo trên người, hơn nữa còn phái các cao thủ bảo vệ. Thế nhưng ai ngờ khi đại thủ lĩnh của Thiên Loạn tinh và Tiêu Lâm đại chiến, nhị thủ lĩnh và tam thủ lĩnh hai cao thủ cấp Ma Đế lại len bắt nàng đi.

Hồng Tiêu năm đó cũng là thủ lĩnh cấm vệ của quốc gia nhân loại tại Hồng Hoang, đã quản lý vô số huynh đệ tại Thiên Nhai sơn mạch, đương nhiên biết ba vị thủ lĩnh của Thiên Loạn tinh suy nghĩ như thế nào. Nàng cũng hiểu phương pháp đối phó đơn giản nhất chính là tự sát.

Tự sát, Thiên Loạn tinh kia sẽ không còn bất cứ biện pháp gì.

Thế nhưng Hồng Tiêu vẫn còn luyến tiếc, nàng không muốn rời xa Tiêu Lâm. Nhưng nếu như nàng không tự sát thì sẽ có những huynh đệ của Hắc Ngục tinh vì cứu nàng mà bị bắt giữ. Nàng bị giam ba ngày, đã có hai vị huynh đệ bị bắt giữ, không biết sau này sẽ còn bao nhiêu người nữa.

Trong lúc Hồng Tiêu thống khổ bất lực, bỗng nhiên nghe được một giọng nói quen thuộc.

“Hồng Tiêu!”

Hồng Tiêu lập tức ngẩng đầu nhìn lên, trong lòng chợt tràn đầy kinh hỉ:

- Tinh Phong sư huynh!

Trong nháy mắt nàng cảm thấy nhẹ nhõm: “Có Tinh Phong sư huynh thì còn ai có thể uy hiếp được, có chuyện gì mà Tinh Phong sư huynh không thể làm!”

Trương Tinh Phong trong lòng cũng rất vui vẻ, thế nhưng... sắc mặt của hắn bỗng nhiên biến đổi.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com

Chương 14: Huynh Đệ Tương Phùng.

M

erry Christmas & Happy New Year to all

Thần thức của Trương Tinh Phong nhất thời quét qua toàn bộ Thiên Loạn tinh, nụ cười lại xuất hiện trên mặt.

Trương Tinh Phong thần bí nhìn Hồng Tiêu nói:

- Hồng Tiêu, muội có biết Tiêu Lâm bọn họ đang làm gì không?

Hồng Tiêu nghi hoặc nói:

- Sư huynh vẫn chưa gặp Tiêu Lâm sao?

Trương Tinh Phong lắc đầu nói:

- Từ lúc phân khai tại truyền tống thông đạo ở Hồng Hoang, ta vẫn chưa gặp qua Tiêu Lâm.

Hồng Tiêu tiếp tục nói:

- Vậy tại sao sư huynh lại biết ta bị giữ ở giam ở đây?

Trương Tinh Phong vừa cười vừa nói:

- Cũng vừa khéo, ta cũng vừa tới Thiên Loạn tinh, chuẩn bị tìm kiên dục chi tinh, không nghĩ tới trong tửu lâu lại nghe được tin tức của muội, cho nên ta liền tới đây. Đúng rồi, hai người trong mật thất bên cạnh muội có phải là người của Hắc Ngục tinh không vậy?

Hồng Tiêu lập tức cười nói:

- Sư huynh mau cứu bọn họ ra, bọn họ tới cứu ta nhưng lại bị ba tên hỗn đản của Thiên Loạn tinh bắt giữ!

Trương Tinh Phong nhẹ nhàng đặt tay phải lên tường, Nhu Kim hóa thành mũi nhọn, trực tiếp đâm thủng tường cấm chế, vô cực lực của Trương Tinh Phong chấn động, chấn tan tường thành mảnh vụn. Mặc dù nhìn rất đơn giản nhưng Trương Tinh Phong trong lòng cũng thầm kinh thán: "Tam huynh đệ Thiên Loạn tinh quả nhiên bất phàm, cấm chế này thật sự lợi hại, nếu như ta không dùng Nhu Kim, chỉ có vô cực lực, phỏng chừng cũng phải hao phí một phen công phu."

Hồng Tiêu vỗ tay vui vẻ nói:

- Sư huynh quả nhiên lợi hại, nhị thủ lĩnh kia từng ba hoa trước mặt ta, nói cấm chế này không có thực lực Ma Đế căn bản vô pháp giải trừ, thấy sư huynh dễ dàng phá vỡ như vậy, xem ra, sư huynh muốn giết tam huynh đệ đó, căn bản dễ như ăn kẹo a!

Trương Tinh Phong cười cười, không có phủ nhận. Đúng vậy, hắn mặc Thiên Hỏa kinh giáp, huyền tật thiên hỏa căn bản không phải thứ Ma Đế có thể chống lại, nếu như bọn họ bản thân có thần giáp thì cũng khó nói, nhưng vừa rồi Trương Tinh Phong phát hiện, ba tên kia cũng chỉ có Tề mi côn do kiên dục chi tinh hình thành, Trương Tinh Phong muốn giết chúng, thật sự không tốn chút khí lực.

- Tẩu tẩu, Chúng ta sai rồi!

Hai đại hán trong mật thất nhìn Hồng Tiêu, thấp giọng nói.

Hồng Tiêu cười nói:

- Đại Ngốc, Nhị Ngốc, được rồi, ta biết các người cũng chỉ muốn tốt cho ta. Đây là sư huynh của Tiêu đại ca các người, công lực cực cao, ít nhất, so với các người thì hơn nhiều!

Hai đại hán kinh ngạc nhìn Trương Tinh Phong, một người nói:

- Ta là Đại Ngốc, người là vị sư huynh vô địch mà Tiêu đại ca thường nhắc tới a, lúc nào thử mấy chiêu với Đại Ngốc ta a!

Hồng Tiêu nhìn Trương Tinh Phong nói:

- Đại Ngốc và Nhị Ngốc chỉ biết tu luyện, đầu óc cũng không linh hoạt, lần này tới cứu mọi người cũng là bọn họ lỡ mãng quyết định!

Đại Ngốc và Nhị Ngốc nghe vậy, đều mỉm cười hờn hậu, Nhị Ngốc nói:

- Tiêu đại ca không cho chúng ta tới, nhưng huynh đệ ta sao có thể thấy tẩu tẩu bị bắt mà không xuất thủ chứ. Bất quá, đúng như lời Tiêu đại ca nói, chỉ cần tới lập tức bị bắt!

Hồng Tiêu chột cả giận nói:

- Hừ, Tiêu Lâm hắn giờ là lão đại rồi, phải suy nghĩ cho lợi ích của mọi người, không thể vì ta mà liên lụy tới mọi người, không tới cứu ta cũng là chuyện bình thường.

Trương Tinh Phong cười cười, nói:

- Hồng Tiêu, sao muội biết Tiêu Lâm hẳn không tới cứu muội? Được rồi, Ngũ Yên, muội cũng ra đi.

Trương Tinh Phong trong lòng chợt động, Phong Ngũ Yên liền từ trong Long Linh không gian đi ra.

- Hồng Tiêu muội muội, đã lâu không gặp a!

Phong Ngũ Yên vừa ra ngoài, cả bản không thềm để ý tới Trương Tinh Phong, bắt đầu to nhỏ với Hồng Tiêu...

Oanh!

Một tiếng nổ lớn, cả gian mật thất lộ ra bên ngoài.

- Đại tẩu, chúng ta tới cứu tẩu, Tiêu đại ca dẫn các huynh đệ Hắc Ngục tới rồi!

Hồng Tiêu đang nói chuyện với Phong Ngũ Yên nghe thấy thế, sắc mặt liền đỏ hồng, bây giờ nàng mới biết Tiêu Lâm không phải không cứu nàng mà là không ra tay bừa bãi, đã xuất thủ là nhất định thành công.

Trương Tinh Phong đã sớm biết trước, khi cứu Hồng Tiêu, thần thức của Trương Tinh Phong đã phát hiện có một lượng lớn nhân mã đang lên đến. Hắn còn tưởng là cao thủ phương nào, sao đó liền phát hiện khí tức của Tiêu Lâm, cũng biết đây là người của Hắc Ngục.

- Ai nha, hiện tại Tiêu sư đệ đang bị ba huynh đệ kia vây đánh a! Ba huynh đệ đó đúng là cao thủ cấp Ma Đế, Tiêu sư đệ vẫn còn khoảng cách không nhỏ a!

Trương Tinh Phong cố ý thở dài.

Hồng Tiêu vừa nghe lập tức nóng nảy, vội vàng nói:

- Sư huynh, Tinh Phong sư huynh, vậy huynh mau lên a, Khai Thiên thần phủ kia cũng thật là, chỉ đến khi tối nguy hiểm mới chịu xuất thủ, sư huynh! Trương Tinh Phong nhìn Hồng Tiêu đã gấp đến độ hai mắt đỏ hồng, cười cười nói:

- Được, được, được, ta đi! Đại Ngốc, Nhị Ngốc, hai người phải chiều cố Hồng Tiêu và thê tử ta cho tốt đó!

Trương Tinh Phong cũng chỉ thuận miệng nói, thần thức của hắn hoàn toàn toả định cả Thiên Loạn tinh, sao có thể có chuyện ngoài ý muốn được.

Trương Tinh Phong cười, thân hình chợt lóe lên đã biến mất không thấy nữa.

Tiêu Lâm cũng tới Ma giới được một thời gian dài, công lực hiện tại cũng có thực lực Đại La Kim Tiên hậu kỳ, bất quá, thứ làm hấn hưng phấn chính là Khai Thiên thần phủ.

Hắn đến giờ mới biết chỗ lợi hại của Khai Thiên thần phủ, Khai Thiên thần phủ vô kiên bất tồi, cho dù là đỉnh cấp thần khí cũng vô pháp chống đỡ sự cuồng bá của Khai Thiên thần phủ, bất quá công lực Tiêu Lâm quá thấp, chỉ có thể phát huy một phần uy lực của Khai Thiên thần phủ. Bất quá, chỉ cần một phần uy lực đã đủ để Tiêu Lâm hấn trở thành lão đại của Hắc Ngục tinh!

- Ha ha ha.... Tiêu Lâm, người cuối cùng cũng tới, chẳng lẽ người nghĩ một mình người có thể đấu với ba huynh đệ ta sao?

Đại thủ lĩnh có vẻ cực kỳ hưng phấn, Tiêu Lâm không ngờ chỉ một mình mà muốn đấu với ba người bọn hắn.

Khai Thiên thần phủ rất lợi hại, nhưng ba vị thủ lĩnh cũng không tin, Tiêu Lâm thực lực chỉ gần Ma Vương cấp là có thể dựa vào Khai Thiên thần phủ đối phó với ba người.

- Nếu các người đã cướp thê tử của Tiêu Lâm ta, vậy hậu quả ba tên gia hỏa các người cũng biết rồi, ần... Chẳng lẽ các người quên lần trước có một kẻ gọi là... Ta quên mất rồi, tên đó tựa hồ chính là nhân vật cấp Ma Đế hậu kỳ, nhưng cuối cùng cũng bị một búa đánh chết!

Tiêu Lâm khinh miệt nhìn ba huynh đệ.

Ba người lập tức trong lòng chấn động, lần đó bọn hắn cũng biết, mặc dù không rõ quá trình nhưng kết quả rất rõ ràng, cao thủ Ma Đế hậu kỳ kia bị Tiêu Lâm một búa đánh chết!

- Khai Thiên thần phủ khởi thủ thức!

Tiêu Lâm trên mặt khẽ cười lạnh, Khai Thiên thần phủ lập tức bay đến đỉnh đầu hắn, traten traten không khí ba động có thể thấy được bằng mắt thường từ lưỡi búa phát ra, bắn về phía ba vị thủ lĩnh.

Ba vị thủ lĩnh trong nháy mắt cảm nhận được traten traten uy áp, không khỏi biến sắc, ba người liếc nhìn nhau, đại thủ lĩnh lập tức quát lớn:

- Kết trận!

Ba thanh Tề mi côn giống như giao long xuất thủy, không ngừng bay lượn giữa ba người, hình thành đạo đạo ánh sáng...

- Thiên loạn tam thức —— giao long xuất thủy!

Ba thanh Tề mi côn như thiểm điện bắn về phía Tiêu Lâm, Tiêu Lâm khóe miệng cười lạnh, Khai Thiên thần phủ quét ngang một cái, , dùng mặt búa mạnh mẽ ngăn trở ba thanh Tề mi côn.

- Phốc!

Tiêu Lâm phun ra một ngụm máu trên lưỡi búa, lùi lại một bước, may mắn là lưỡi búa chặn trước mặt. ba thủ lĩnh Thiên Loạn tinh không phát hiện ra Tiêu Lâm đã trọng thương. Tiêu lâm trong lòng thầm thở dài: "Mẹ nó, sao công lực lại chênh lệch lớn đến thế? Ma Đế vẫn là Ma Đế, cao hơn ta hai cấp, chỉ đơn giản một côn đánh xuống đã làm ta trọng thương, bất quá, hi vọng khi ta gặp nguy hiểm Khai Thiên thần phủ sẽ phát uy a!" Tiêu Lâm thầm cầu khẩn.

Hắn cũng rất phiền muộn, bình thường dùng Khai Thiên thần phủ công kích, Khai Thiên thần phủ vô pháp phát huy được bao nhiêu uy lực. Chỉ khi hắn bị thương nặng, trong cơ thể cơ hồ không còn chút lực lượng nào, Khai Thiên thần phủ mới phảng phất thoát ra khỏi sự trói buộc của hắn, phát huy uy lực tối cường đại! Đến giờ, Tiêu Lâm vẫn còn nhớ kỹ một búa đó, một búa đó tuyệt đối là khai thiên tích địa, Ma Đế kia không có chút lực phản kháng nào, dễ dàng bị chém chết!

- Xem Khai Thiên thần phủ của ta!

Tiêu Lâm quát lớn một tiếng, song thủ nắm lấy Khai Thiên thần phủ, lập tức lao tới.

Ba vị thủ lĩnh nhìn bộ dạng bá đạo của Tiêu Lâm, trong lòng cả kinh
Vù vù...

Tiêu Lâm giờ Khai Thiên thần phủ cự đại, diêm cuồng chém tới, ba vị thủ lĩnh không có thần khí khái giáp, không dám tùy tiện chống đỡ, chỉ có thể bất đắc dĩ lùi ra, Tiêu Lâm cười lớn:

- Ba tên đàn bà, chỉ biết trốn sao? Ha ha ha ha. . . Ăn của Tiêu gia gia người một búa!

Khai Thiên thần phủ của Tiêu Lâm đã hóa thành ảo ảnh. Đầu búa Khai Thiên thần phủ mạnh mẽ phá vỡ không gian thành vô số vết rách.

Tam thủ lĩnh thấp giọng nói:

- Đại ca, nhị ca, cẩn thận vết rách không gian, ba huynh đệ chúng ta không thể cận công, vây viên công!

Lời này vừa nói ra, đại thủ lĩnh và nhị thủ lĩnh nhãn tình sáng lên, lập tức thân hình lóe lên đã bay lên trên cao.

Tiêu Lâm vội đuổi theo.

Thiên loạn tam thức —— giao long trào liệt!

Ba thanh Tề mi côn chột huyễn hóa thành ba con giao long, nhắm phía Tiêu Lâm, khí thế cường đại làm Tiêu Lâm trong lòng chấn động, bỗng nhiên, Tiêu Lâm trong lòng vụt quyết định, tốc độ càng nhanh, giờ Khai Thiên thần phủ hung hăng đánh tới, chỗ búa di qua, không gian tan vỡ, tiếng rít chói tai...

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!...

Mấy tiếng nổ mạnh, vang vọng tận chân trời, lúc này Trương Tinh phong đang bay tới cũng biến sắc, vội vã phóng đến.

Tro bụi hạ xuống, Tiêu Lâm yếu ớt nửa đứng nửa quỳ trên đất, chửi bới:

- Mẹ nó, ba tên gia hỏa kia cũng thật là con mẹ nó lợi hại, bất quá một búa của ta cũng làm chúng bị thương! Công lực nếu không tiêu hao tận, Khai Thiên thần phủ sẽ không phát uy a!

Tiêu Lâm cười khổ nhìn Khai Thiên thần phủ bên cạnh.

- Sư đệ!

Trương Tinh Phong nhìn Tiêu Lâm, cười lớn gọi.

Tiêu Lâm cả người chấn động, chậm rãi ngẩng đầu, kêu lên vẻ khó tin:

- Sư huynh!

- Đừng lo lắng, để sư huynh ta giết ba tên gia hỏa này đã!

Trương Tinh Phong trên người hỏa diễm bùng phát, Thiên Hỏa kinh giáp đã mặc trên người, hai tay sáng lên, bao tay mũi nhọn Nhu Kim hoàn toàn hình thành. Huyễn tập thiên hỏa màu xanh bao trùm trên bao tay.

- Ba tên tiêu gia hỏa các người, nếu đã kiêu ngạo như vậy, ta sẽ cho các người biết thế nào là hối hận!

Trương Tinh Phong cười lạnh nhìn ba người, hắc không vội vàng xuất thủ, chỉ nhìn.

Ba thủ lĩnh Thiên Loạn tinh vừa nhìn thấy Trương Tinh Phong liền ngăn người, đại thủ lĩnh hỏi:

- Người là ai? Hắc Ngục tinh không có nhân vật như người, đây là chuyện nội bộ của Hắc Ngục tinh và Thiên Loạn tinh chúng ta.

Tam thủ lĩnh tức giận kéo giắt đại thủ lĩnh ra sau, hạ giọng nói:

- Đại ca, thái độ của người kiểu gì vậy, chẳng lẽ người thực sự muốn đắc tội với tên gia hỏa thần bí trước mặt này!

Đại thủ lĩnh vừa nghe, lập tức minh bạch, vội cười hữu hảo nhìn Trương Tinh Phong.

Trương Tinh Phong cười cười nhạt thấp giọng nói:

- Chim sẻ già xòe đuôi, hừ!

Tam thủ lĩnh cũng nói:

- Xin hỏi tiền bối là ai, nhìn tiền bối tựa hồ cũng không phải nhân vật mà loại tiểu tinh vực nhỏ nhoi chúng ta có thể tiếp xúc, nếu quả thật Thiên Loạn tông ta có gì đắc tội làm tiền bối tức giận, xin tiền bối cứ nói, ba huynh đệ chúng ta nhất định sẽ xin bồi tội!

Tam thủ lĩnh vừa nhìn là biết ngay, trên người Trương Tinh Phong là đỉnh cấp thần khí!

Tại Ma Giới hầu như tất cả những người có đỉnh cấp thần khí đều là nhân vật cấp Ma Tôn, cho dù không phải thì cũng nói lên rằng, sau lưng hắc có bối cảnh rất cường đại. Nhân vật như vậy không phải loại tiểu tông phái như Thiên Loạn tinh có thể đắc tội được! Nhớ năm xưa, khi Thái thượng trưởng lão của Tu La môn tới, cho dù lão muốn cướp đoạt căn cơ của Thiên Loạn tông - Thạch bi, bọn họ cũng chỉ có thể tươi cười, mặc cho lão đoạt đi. Trương Tinh Phong cười nhẹ nói:

- Ta là ai? Vậy ta nói cho người biết!

Tam thủ lĩnh vội nói:

- Vãn bối xin rửa tai lắng nghe!

Nhị thủ lĩnh và đại thủ lĩnh cũng khom lưng, cung kính. Tiểu tông phái như bọn họ gặp người như Trương Tinh Phong chỉ có thể như vậy.

Trương Tinh Phong cười rất sáng lạn:

- Ta là sư huynh của Tiêu Lâm!

Sắc mặt ba vị thủ lĩnh trong nháy mắt trắng bệch, liếc nhìn nhau, chợt bạo phát:

- Thiên Loạn tam thức - Phong cuồng chi phê!

Trương Tinh Phong tron mắt lóe lên quang mang, tốc độ lập tức đạt tới cực hạn, phảng phất như thuận di, trong nháy mắt đã tới trước mặt ba thủ lĩnh. Song quyền mang theo trăm vạn cân lực lượng cuồng bạo, bên ngoài quyền còn có huyền tạt thiên hỏa khủng bố, thiêu đốt.

Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh! Oanh!...

Trong chớp mắt Trương Tinh Phong đã đánh ra mấy vạn quyền, huyền tạt thiên hỏa trong chốc lát đã hoàn toàn phá vỡ phòng ngự của ba đại cao thủ, hơn vạn quyền mang theo trăm vạn cân trọng kích đánh ba đại cao thủ tan thành phấn mạt, huyền tạt thiên hỏa thôn phệ nguyên anh...

Thiên Hỏa kinh giáp trên người Trương Tinh Phong cũng bị một kích tối hậu của ba người đánh trúng, nhưng cũng không có chút hiệu quả nào, cho dù lực công kích có lớn hơn nữa có thể xuyên qua Thiên Hỏa kinh giáp cũng vô dụng, dù sao thân thể của Trương Tinh Phong cũng rất mạnh, chỉ cách bất tử kim thân một bước thôi.

Trương Tinh Phong bên ngoài có Thiên Hỏa kinh giáp, bên trong có thiên hỏa chi thân đạt tới cảnh giới màu tím đậm, khả năng kháng lực tuyệt đối là ngạo thị cả Tiên Ma hai giới!

- Sư đệ, biểu hiện của sư huynh thế nào?

Trương tinh Phong mỉm cười nhìn Tiêu Lâm nói.

Chơi Võ Lâm Chi Mộng

Chơi game kiếm hiệp có bản quyền từ Kim Dung!

Tải eBook tại: www.dtv-ebook.com